Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Sermones Martini ordinis p[re]dicato[rum] penitentiarij d[omi]ni pape de tempore et de sanctis sup[er] ep[istu]las et euangelia cu[m] p[ro]mptuario exemplo[rum].

https://hdl.handle.net/1874/461614

Dit boek is gescand in het kader van het Incunabelen project.

Een incunabel of wiegendruk is een boek of geschrift dat gedrukt is vóór 1 januari 1501. Gezien de bijzondere aard van deze vroege gedrukte werken is besloten deze uitgebreid te beschrijven en te digitaliseren.

Meer informatie over de collectie is beschikbaar op:
https://repertorium.library.uu.nl/collectie/incunabelen/

Bij deze boeken wordt ook de volledige buitenkant gescand en een scan gemaakt van het geopende boek. De hierna volgende scans zijn (in volgorde waarop ze getoond worden):

- het midden van het geopende boek*
- de rug van het boek
- de kopsnede
- de frontsnede
- de staartsnede
- het achterplat

*Een deel van de banden in deze collectie bevatten meerdere titels, het is dus mogelijk dat de pagina's in deze overzichtsscan horen bij een andere titel.

This book has been digitized as part of the Incunabula project.

An incunable or incunabulum is a book, pamphlet, or broadside that was printed before January 1st 1501. Due to their special nature a project has been started to better describe and then digitize these early printed works in our collection.

More information on this collection is available here:
https://repertorium.library.uu.nl/collectie/incunabelen/

The digitized version of these books includes scans of the outside of the book and a scan of the open book. The scans after this notice are (in the order in which they are shown):

- the open book (opened approximately in the middle)*
- the spine
- the head edge
- the fore edge
- the bottom edge
- the back board

*Some of the bindings in this collection contain multiple titles, therefore it is possible that this scan shows pages which belong to a different title.

Dicere.xvj. Veruietis dñs qui non dabunt vobis requiē neq; nocte neq; die

Item in hoc q dicit hostes spūales ostēdit eos immortales.quia spiritus mori non possunt.t cōtra tales periculosum est pugnare.q2 vltimū est solaciuz illoz qui fortes aduersarios habēt q p mortē vindicentur.sed hoc nō est in istis hostibus expectare. Dicunt aūt nequā propter pugne fraudulentiam. Qualiē aūt nos fraudulenter ipugnēt occulte t manifeste.require in quadragesima in sermone. Cū immūdus spiritus exierit. Exemplu ca.ij.S. B

Licet aūt ꝓpter ꝓdicta periculosa sit pugna tamē aplus dat resistendi fiduciam.cum dicit Cōfortamini in dño t in potentia virtutis eius. Dat autē dupliciter fiduciaz resistendi scz ex potēti succursu.cū dicit. Cōfortamini in dño et in potentia virtutis eius Et ex spūalitū armoz vsu.cū subdit. Accipite armaturā dei. In tā ergo periculoso bello cōfortamini in dño tanq; in vestro auxiliatore. Ps. Auxiliū meū a domino. Et alibi. Viriliter agite t cōforteť cor vestrū omnes q̄ speratis in domio Talibus dr Esa.xxxv. Pusillanimes confortamini t nolite timere.ecce deus vester.q2 hoc ꝓmisit Esaie.xlj. Ne timeas q2 ego sum tecū.ne declines. q2 ego deus tuus.confortaut te et auxilia tus sum tibi. Item cōfortamini in domino tanq; in ineffabili remuneratore Apoc.iij. Qui vicerit faciā illū sedere in throno dei mecū. Ostenso aūt in bello diuino succursu.ostendit etiā cōfidentiā resistendi ex armoz spūalium vsu.cū subdit. Accipite armaturā dei. in qua securepotestis pugnare. Et vocat dei armaturā quia a deo donať. vł quia ipse filius dei in ipsa pugnando vicit. Si honor est mundano militi in armis regis pugnare. mlto fortius in armis dei militi spirituali Armat aūt aplus in hac epla milites christi p opa et in omnibus.nihil ímmunituz relinquens. Nam caput armat galea spei.

pedes sanctorū exemplis.corpus lorica u hicie.que vndiq; coopit.q2 reddit vnicuiq; qđ suuz est. In manu sinistra ponit scutū fidei.in manu dextra gladiū spūs.quod est verbum dei. Et ne arma defluant et sint pon? oneri q̄ honori aut saluti.monet vt miles christi fortiter se succingat ne cadat. Unde dr State succincti lūbos vestros p castitatē.nā luxuria defluere facit t hoiem in virtutibus cadere. Et sic armati potestis stare pfecti aduersus insidias diabolt. De gladio verbi dei require exemplum ca.viij.

De euangelio. Sermo.CLXVI.

Erat quidā regulus cuius filꝰ infirmabať apharnaū.hic cum audisset q2 ihesus adueniret in galileā rogabat eū vt sanaret filium eius Joh.iiij. C

Expositā historia iuxta litere superficiē t moralē instructionē in ꝓmissis vbis quatuor sunt pensanda. videlicet quis sit iste regulus de quo dr Erat quidaz regulus. Secūdo quis infirmans filꝰ de quo subdit. Cuius filꝰ infirmabať Tercio quis infirmitatis locꝰ.quia capharnaū. Quarto quis curatōis modus.quia hic cū audisset quia ihesus aduenit in galileam rogabat. Quantum ad primū notanduz q̄ regulꝰ hic quēlibet hominē in vita presenti constitutū signat. Et dicit regulus scz ppatue t diminutiue. Cōparatiue et hoc primo respectu dei q̄ dicit rex regum t dñs dñantium. Apoc.xix. Iteꝝ respectu angeli dr regulus quia angelus rex dr eo q̄ bene se regat. Unde et aliud regnū scz ecclesie ad custodiendum sibi traditū Job.iij. Cum regibus t consulb? reere. Iteꝝ dr regulus diminutiue propter triplicē diminutionē. Solent em̄ reguli vocari qui pauꝛ possident.vel qui parum possunt. vel qui parue etatis sunt.

Prima est ergo possessionis diminu

tio.quia etiam si totum orbē terre homo posslideret.tñ tota terra nō est nisi q̄si vnus punctus respectu firmamēti. sic dicit pbus t damascenus in sermone. Eccs.ix. Ciuitas parua t pauci in ea.

Secūda diminutio est virtutis.quia etiā quaz habendo hō possessionē impotens est eam ad regendū.q2 etiaz ei minima aduersanť sicmusca et pulex. Unde Apoc.xij.dr. Scio q2 modicaz habes virtutez. Et Esa.j. Erit fortitudo vestra vt faucilla. Tercia diminutio est etatis.parui em̄ tpis est hō respectu dei q̄ est eternus t principio caret. Iteꝝ respectu angeli.quia t si habet angel? principium tamē est eternus.et cū mundo incepit.cui plus sunt q̄ sex milia annoz. Homo vo tanq; puer nup natꝰ in regimine terre diu non remanet.t ꝓpe hoc tanq; puer minus bñ regit. Eccls. x. Ue tibi terra cui? ret puer est. Quia Eccl.x.dr. Rex insipiens pdet populū

Predicta ergo causis hō dr regulus

Huius reguli filius animus est qui in dbusdam hoibus frequenter infirmať. Animus em̄ hois primo distē perať.et hoc in cogitatōe.post infirmatur in delectatione sed mortꝰ in cōsensu. Sed de huius reguli filio dr q̄ inclinabat mori designās talis homis animū qui post motosam delectationē tā, q̄ post grauē infirmitatez inclinať ad consensum vbi animus vel anima morť.iuxta illud Matth.v. Qui viderit mulierē ad concupiscendū eā iam mechatus est eam in corde suo

In firmitatis aūt locus est capharnauz.t. iste mundus.et forte a loco infirmitatē habuit. Sicut ei frequēter a corrupto loco infirmitas concipitť.sic t spūalis hoc mūdo q̄ p capharnaū designatur.tripliceť em̄ habet interꝓtationem in qua notať tripler eā ex qua nascitur hois infirmitas spūalis. Interꝓtatur em̄ ager pinguedis. q̄tum ad diuitias villa consolationis q̄tuz ad carnis delicias. villa pulcerrima q̄tuz ad honores. Dis tribus est mundi locus totus corruptus. Unde.j. Joh.ij. Omne qđ est in mundo aut est concupiscētia oculoz. aut concupiscentia carnis.aut superbia vite. Unde et hoies p hec tria corruptos retrahit a cena eterna. Nam vxor.vulla.boues cenaz clause revocatis. Luc.xvij. In hoc tamen infirmitas huius reguli filij quam in capharnaum patiebať specificať esse febris q̄ carnis concupiscentiam designat. ostē dit q̄ hoies in hoc mūdo maxime per carnis luxuriā tanq; p febrē infirmantur. Febris enim est calor innaturalis. cursum supgrediens nature. Hoc hcm in multis facit luxuria. De qua si placet loqui require in die sancti petri in sermone. Petrus ad se reuersus. Exē plū ca.vj.E. E

Quarto etiam curationis modus exꝓmitť. cum dicitur Hic cum audisset q2 ihesus aduenit in galileā rogabat tē. Innuitur autez curationis modus duplr. vicz p verbi dei auditionē. t p orationis feruoreꝫ.

Primū. s. vbi dei auditionē tāgit cum dicit. Hic cum audisset q2 ihesus aduenit in galileaz. Nulla est em̄ efficaciоr medicina ad curationē morbi spūalis q̄ audire dei verbū. Un sap.xvj Neq; herba neq; malagma sanauit eos q̄ oipotens sermo tuus q̄ curat oia. Exē plū ca.viij. P. Hoc significatum est in Johāne baptista.q̄ in vinculis cōstitutus cū audisset opa christi misit mor discipulos suos.scz intellectum t affectū Intellectum scz opa recognoscens. et circa ea p affectū se afficiēs. Et bñ dicit in plurali opa.scz incarnationis.quer sationis scz t passionis. que opa christi multū ꝓficit peccatoꝛi audire. Unde de hoc regulo dr. Cum audisset q2 ihesus aduenit in galileā. Galilea enim q̄ rota et volubilis interꝓtať .designat hunc mundū qui sicut rota p.pspera t aduersa volubilis nunq; in eodez statu permanet. O q̄vtile ergo e peccatori audire q̄ ihesus p peccatoribus venit in galileam.id est in mundum. Venit inq; p humilem natiuitatē. vixit in mū

Rariora
E. qu.
171
Cm

Cm

Cm

E. qu.
171

Cm

Cm

E. qu.
171

517. **Martinus** (Strzepski) Polonus, Sermones de tempore et de sanctis. Straatsburg, [Joh. Grüninger] 1488. 4o. E. 4o. 171

Typen 2, 9, 10. — H* 10856. — BMC I p. 105. — Pr. 451.

Uit het Regulierenklooster te Utrecht, zooals uit de bandversiering blijkt. Zie de aanteek. bij nr. 10. — In oorspr., herstelden led. stempelband zonder sloten, waarvan de stempels zijn beschr. en afgeb. bij Hulshof-Schretlen p. 5, pl. I 4, 5, 8, 9.

E 4° 171

1

Sermones Martini ordinis pdicatoꝝ penitentiarij dñi pape de tempore et de sanctis sup̃ eplas et euangelia cũ pmptuario exemploꝝ.

N. 41. A

Tabula.

Incipit tabula presentis operis.

Acquirere ij. b. cccix. E
Accusare. ccciij.
Actio. ccxcj. C
Adam. ser. xlij.
Aduentus. ser. vij. F. sermone. cciij. cccxvj.
Aggressio. ser. ccj. M.
Ager. sermone. xlj. N
Agilitas. ser. cclxxxix. B
Agnitio. p. cclxxiij. N.
Altare. cccxvj.
Amministratio. sermõe. cclviij. B.
Amniratio. ser. clxxvj. L. ccxxvij. B. cclxij.
Ammonitio. ccxciij.
Ammonere. ser. lv.
Ammissio. p. xxix. O.
Ambulare. ser. cxlvj. ser. cxlviij. ser. clxxj.
Angelus. ser. lxxxvij. E
Angeli. ccciij.
Angustiari. p. ccxxvij. C
Apparitio. ser. xxij;
Appropinquare. sermone. cxxij. G.
Arguere. sermone. lxxvj. F. ser. xcviij.
Arma. ser. iij. F.
Ars. ser. clxxx. K.
Arcola. ccxiij. K
Arca. ser. cclxv.
Argentũ. ser. cclxxvij.
Assumptio. cclx. B
Ascendere. ser. cij. D ser. cij. sermo. cvj. A
Ascendit. ser. cxxvj. A
Audira. ser. xcvj. I. K.
Auaricia ser. ix. O.
Auarus ser. cclix. F.

Beatitudo sermõe. ccxcj. A
Bellarre ser. cxxxij.
Benedictio. p. cxxvj. I.
Beneficium. ser. clxxij. ser. cxciij. N ccxxxv.
Benignitas. ser. cxcj. N ccxxviij. D.
Bibitio. ccl. C
Bonifactio. ser. cl. A
Bonum. sermone. cclxx. O. ante mediũ.

Caritas. ser. xxxvij. C. sermone. cxviij. ser. clij. ccxxxvj. ff. ccxxxviij. B
Cathedra. ccxxxviij.
Causa ser. clxxx. L. ccc. E
Caro. sermo. clj. F
Cecitas ser. ccxxviij. E
Cedrus ser. cclvij.
Cena ser. cxxj.
Certificatio. sermone. clxxxvij. A. ante finem.
Circũcisio. ser. xxj. xxij.
Citatio. ser. cv. L
Ciuitas hierusalem. ser. lxviij.
Ciuitas sermone. lxix. p mone. cxxxix. N. ser. clxij. L. cclij. cccxij.
Ciuitas. sermone. ccxlviij. O
Ciues. ser. ccxlviij.
Cogitare. cxlij. A
Collatio ser. clxxxij. D
Columba ser. cclxij.
Cõminatio ser. lxij. N
Cõmendatio tobis baptiste. ser. ix. L. ccxxxij. cclxviij. cclxxvj. N
Cõmendatio. sermone. clxxv. I
Conatus mundi. sermõe cxxviij. A
Concordatio. sermone. lxvj. N
Concupiscentia. sermõe cxxxv.
Conceptio. p. clxxv. N
Combinatio sermone. ccxxxvij. I
Concutere ser. cccj. K
Confessio p mone. xxxvj. M. sermone. xxxvij. Y. sermone. clxxvij.
Congratulatio. sermone cccij.
Coniugium sermone. xxxj. p totum.
Compati ser. lxxxiij. S
Compatio. ccxxxvij. I
Conseruatio virginitatis. cccvj. B
Consolatio ser. cxix. C E. ccxlvij. B. ccxc. B
Consilium ser. xxvij. B
Contritio ser. xxxv. X
Contemplatio. sermone cclvij. C
Cõtemplantes. sermone cxlv. D
Contexio ser. cclxxvj. A post medium
Conuerti. iij. cccxiij. B
Conuersio. cc. M
Conuiuiũ ser. ccxlv.
Cõuallis ser. cccxvij. C
Crescere ser. clxvij. N
Crux sermone. cxxvij. A cclxxx. ff.
Crucifixio ser. lxxxj.
Currere ser. xliij.
Cursus sermone. xliij.
Curatio. cxliij. B. clvj. M. clxxiij. G. cclxxvij. N.
Cõtrahere. p. xxxviij. A

Datio spiritussancti. cxij.

Tabula.

Dare.sermone. cxj.
Debitū.ser. clxx.
Declinare malum.sermone. xxx.A.
Defectus.ꝑ. cxliij.
Delatio.ser. ccv.
Deprecatio.sermone. lij.
sermone. cxlij.
Descensus.sermone. ctj.
A.ccxiij.B.cccxvij.A.
Desperatio. sermone. cxliij.A.
Desideria.ꝑ. cxlvij.E.
Desercio.ꝑ. ccj.D.
Desertum.ꝑmone.lx.D ccxxx.K.
Deus.ser. clxxxviij.
Deuotio.ser. cxc.ꝑ.cccv
Deuoti.ser. cclix.B.
Diffinitio.ser. clv.D.
Differentia mortuorum. sermone. ccxcix.A
Differentia laboris⁊ quietis.ser. ccxcix.B
Differentia operuꝫ.ꝑmone. ccxcix.E.
Dignitas.ꝑ. ccxxxix.F
Dignitas.ꝑmone.cclx.A ser. cclxiij.H
Dignatio.ser. cccxuij.
Dilecti.ser. cxciij.E.
Dilectio.sermone. lxxxij. ⁊ sermone.cclxxiij.E.sermone.clix.ccxlj.B.
Diligere.ser. cix.ccxix.
Diligere.ser. clviij.
Disceptatio.ser. cv.D
Ditare.ser. clvj.C.
Diuitie.lx.D.ꝑ. clxvj.
B.clxxvj.L.cclxxxij.D.
Diues.ser. clvij.
Diuisio spūs.ꝑ. cxxxviij.
Doctrina.sermone.lxxv. C.clxxij.B.
Docuit.ser. cxxvj.C.
Dñs.ser. clj.D.
Domus.ser. cccxv.
Dormire.ser. .cclj.
Ducere.ser. lxj.J.

Ecclesia.

ser. cclvj.
Egressus.ser. lxuij.
Egressio.ser. cclxxvj.A
Elemosyna.ser.ccluij.P
Electio.ser. cclviij.D. cccxix.C.cccxx.
Epycurus.ser. cclix.B.
Errare.sermone. cj.
Eucharistia.ser. lxxxvj.
Excitare.sermo. ccxj.A. ante finem.
Exire.ser. ccciij.A
Exaltatio.ꝑ. cxcij.
Exoratio.ser. clxxxiij.F in fine.
Expectare.ser. clxxxvj.
Exultatio.ꝑ. clxxxvij.A

Facere.

Sermõe. lxxix.D
Fecundat.ser. cxv.K.
Felicitas.ser. cxxiij.B.
Felicitas angeloꝝ.sermone. cclxxxvij.C.
Felicioꝝ.ꝑ. cccx.F.
Ferculū.ꝑmõe. ccxlv.B
Fermentū.ꝑmone.lxxxv. ser.lxxxvj.D.
Feruentes ser. cxlv.C.
Festinare.ser. cccxiij.
Fidelis.ꝑ.ccij.ser.cccij.G
Filius dei.ser. ccxxx.J.
Filia.ser. cclxxiij.E.
Flere. xxxij.L.sermo.cxxxix.ccl.E
Firmare.ser. ccxxj.
Fortuna.ser. clxvj.B.
Fortitudo.sermo.ccxliij.
Fructus.sermone.ccc.D ccc.xxj.D.
Fuga.sermone. lxxv.E. ser.cxcvj.
Fur.sermone. clxxxv.

Gaudium

ꝑmone.ix.A.B
Gaudere.sermone. xj. ser.xcvj.D Eff.
Gaudentes.ꝑ. cxlv.C
Gratia.sermo. xvij.C. sermo.lvij.ser.xiij.sermone.clxvij.F.D.
Genealogia. sermone. cclxxv.
Genus.sermone. cclxxvij.D
Genera hominū.sermone. cclxxxvij.B.
Gloria.sermo. cxcv.A. ccxxix.ccxxvj.
Glorioſior.ser. cccx.K

Habitatio

ser. ccxcij.B.
Heretici.ser. clx.D
Hierusalem.sermone: lxviij.lxix.
Hoim genera.sermone. cclxxxvij.B.
Homines.ser. ccxxxj
Honoratio.ꝑ.clxxxiij.D.
Hospitales.ser. cxlv.D
Hostis.ser. cclxxxiij.C
Humilitas.ser. xlvj.C. ser.lxxx.
Humiliatio.ser. cxxij. ser.clxix.D.

Iesus. ser

mone. xxij.L.
Iesus saluator.sermone lij.D.
Incarceratio.ꝑ. ccxxxix.
Ignorare.ser. ccxcvj.
Iniuria.ser. cclxxiij.A
Imitari.ꝑ. lxuij.
Incarnatio.sermone. xviij.xix.ccxxiij.

Incipere.sermo .xxxiiij.
W.cclxix.J.
Infirmitas .f.xlvij.A.
Immundus spiritus .f.
lxvj.
Innouare.smo.cxv.J.
cccxij.B.
Innocentia.sermone.
cxcv.E
Impius.ser.lvj.B.
Instruit.ser.cxv.K
Inuentio.sermone.xxix
N.clxxxj.
Inuitatio.sermone.clx
xvij.E.
Imitari deum.sermone
cxxv.E
Imitatio.ser.clxxix.clxx
xij.clxxxij.E.
Judiciũ.sermone.cv.L.
cclxxxj.D.
Justicia.ser.cxxx.F.ser.
clxix.M.sermone.cclxxx
xij.z.
Justificatio.sermo.cccx
xij.E.
Johannis baptiste cõ
mẽdatio.ser.ix.

LAborare
ser.xlv.K.
Largitas.f.cclxxxix.A
Latrones.ser.clxij.O.
Lepra.ser.xxxv.M.ser.
cxlix.E.
Liber.cclxxv.O.
Lignum.ser.cclxxx.
Lingua.ser.xcix.
Locus.ser.clxj.clxxx.
Loqui.ser.xcvij.L
Luctus.ser.ccxlvij.F.
Lucrum.ser.ccxvij.
Lucerna.ser.ccxxxij.
Lumen.ser.xxxij.M.an
te medium.
Luna.sermone .ccxxxvj.
M.cclij.N.
Luxuria.sermone.ix.N
se..cxxxvj.ser.ccxlix.E.
F.clxxiij.F.

MAcula.f.
ccxvj.
Machinatio.sermone.
cclxxiij.C.
Magnus.ser.clxxj.
Magi ser.xxv.
Malignitas.cxcj.J.
Manus.ser. ccxxxix.F.
Manere.f.xx. A.ccxxj.
Mare.ser.xlxij.V.
Margarita f.cccvij.N
Mater.ser.cclxxiij.
Medicus ser.cclxxxij.
cccxxj.D.
Mereri.cxliij.A.
Mendacia.ser.clx.
Meror.ser.xcvj.B.
Meritũ.f.cxcviij. ccxxv
F.cclxx.M.ccxiij.M.
cccvij.
Milicia.ser.ccxxij.
Ministerium.sermone.
cclv.T.cclxxxix.E.
Ministrare.f.cxcix.cclv
Miraculum.ccxxxij.N.
cclij.L.
Missus.ser.ccxxxij.
Miseria.ser.cxlvj.E.f.
mone.ccix.D
Misericordia.ser.cxxv.
Misericordia.sermone
cxxx.ser.cxlvj.M.ser.cxc
vij.F.
Mons.sermone.cclij.K
ccxciij.D.
Monachus.ser cccj.L
Mortuus.ser. ccxcviij.
Mori.ser.ccxcviij.M.
Mors sermo.lxxxiij.T
post principiũ f.cliij.B
Mulier.ser.cclxxxiij.U
in medio.
Mundicia.ser.lxij.
Mũdus ser.clj.E.ccxcj
Munit spũs.ser.cxv.M
Munus spũssanctus.f.
cxij.
Mutitas.ser.cxliij.B.
Mutatio.ser.cc.O.

NAtiuitas
sermone.xij.K.
sermone.xij.
Natiuitatis vtilitas.f.
xx.E.
Nauis.cxxvij.
Naute.ser.clxij.E.
Nostri.ser.cclxxxvij.A.
Nuncius.ser.cxxvj.M.
Nuncij dei.ser.cliij.M.
Nupttie.sermo.xxxij.f.
mone.clxiij.

OBedietia
ser.ccxlij.D
Obliuio.ser.lxxx.
Occursus.sermone.lj.
M.lvij.K.
Odire.ser.cxx.
Officium.ser.cclxxxij.
M.cccxix.B
Officium angelorũ.ser.
cclxxxvij.
Onus.ser.ccix.D.
Opera spũssancti.f.cxv
Officium pastoris .ccc
xxj.B.
Opus euãgeliste.cclj.M
Oratio.sermone.cxlj.f.
cxlix.B
Ortus.sermone.ccxij.cc
xv.cccviij.B.

PAtientia
ser.lxxv.D.
Panis sermone.lxx.M
ser.xxj.B.
Passio ser.lxxxiij.ser.lxx
vij.A.f.lxxxij.ccxxx.c
cclxxij.D.cclxxxj.lviij.L
Pastor.f.xciij.cccxxj.
Pati ser.xcij
Passus ser.cxxvij.B

Pastor ser. xciij. cccxxj.
Pastoris officiū. cccxxj. b
Paupes ser. ccxcv.
Pax ser. xcij. B
Patientes ser. cxlv. D
Peccatores p. lxxvj. F.
Peccatū. cxxxj. lv. D
Penitentia. ccxxiij. lv. xc.
Penitere ser. xxvij. E
Pena ser. cxxxix. K. ser. clx. M. ser. cxcv. B
Penne. cclxij. E
Perficere. xxxiij. D
Periculū maris p. xxxix
Peregrinus p. xcv.
Perficere ser. cclxix. L
Persecutio p. ccxcj. D
Petere p. ccij. ccxlix.
Potentia ser. lxv. C
Pontifex ser. lxxij. p. lxxiij. eccj. D
Portare ser. cliij. E
Potio ser. ccvj L
Pugnare ser. xcj
Pugna ser. clxv. ccxliij. B. ccxxv. ccxxvj
Purgatio ser. ccvij
Purificatio ser. ccvj
Puritas ser. lxxx. C
Puer ser. lxx. M sermcō lxxj. A
Puerilia ser. l.
Plenitudo ser. cclxiij D
Preceptū ser. cclxvj. A
Premiū sermone. cxcviij J. ccj. R. ccxxv. B. cclxx M. ccxciij. J. cccvij. L
Preparatio ser. cvij
Prelatus p. ccxl. K. ccxix
Princeps ser. clx. D
Presūptio p. cxliij. E
Prouidere ser. cxxxvij
Prosperitas p. cxxxix. J
Pròficere sermone. cccj D. cclxix. K
Promissio ser. cxlv

Querere.

ser. xxv. B añ mediū. ser xxvj. C. ser. lxxxviij. clij.
Quinq; sensus ser. cclxxxiij. C in fine.

Radix. liij. E

Ratio p. clxvij
Reconciliari sermo. lvij cccj. J
Recipere ser. cxxiij. L
Refugere ser. cx. B
Regressus ser. lvij. J
Regna sermone. cliij. E cclxxxiij
Regulus ser. clxvj C
Religio ser. lxj. K
Religiosi sunt ōsertū. sermone. lxj. B añ mediū
Relinquere. c.
Relaxatio ser. clxix. M
Remediū sermōe. ccxxx K. ccxcvij. E
Remissio. ser cxlij. G.
Remuneratio ser. cl. C
Resurgere ser. lxxxiij. sermone. lxxx.
Resurrectio sermone. xc. ccxcvij. ccc.
Resuscitatio ser. cliij E
Residere ser. cliij. J
Resistere ser. clxv. B
Retributio ser. ccliij R
Reuelat ser. cxv. K
Reuertere p. cclxxix. B
Rex. ser. lxxvij. C
Repletio spūssancti ser. cxiij.
Reprehensio ser. ccxlix B

Sagena ser. cccvij. D

Salutatio ser. ccxlj. C
Sanctitas p. cclxxij. B
Sanctificatio p. cclxxvj. A in fine.
Samson sermo. lij. C.
Satisfactio ser. xxxvij. z. clxix. D
Seminare p. xlj. z. xlviij
Semen sermone. xix.
Sentire ser. lxxvij.
Seruire ser. vij. J
Seruitiū. cccij. D
Sequela. cclxxxij.
Sex viri p. cxxiij. A B cix. D
Scientia ser. clxxij. A
Signū. cclxj
Signa sermone. v. A. vj L. xx. F
Signa natiuitatis ſmone. xvj. p totū.
Silitudo ser. cxxix.
Sol ser. ccxxxvj. E. ccxlij. A. cclij. D
Soluere debitū sermōe xxxvij.
Solutio ser. ccxlj.
Somnus p. j. A. ccxj.
Sublimitas p. xlvj. G
Sublimis. cxcij. D
Sunamitis. cclxxix.
Surditas ser. cxliij.
Surgere ser. j. A
Superbia ser ix. M
Sustinere ser. cclxxxv C post medium.
Status sermone. ccxlvj cclvij. ccxc.
Stabilire. ccxvij
Stabiles ser. cxlv.
Status gratie sermone cclxxij. A
Status glorie. ibidem.
Status p̄secutor. ibidē.
Stat⁹ quadruplex ſmone. cccj.
Spelunca ser. cciij. C
Spes ser. cclxxiij. J
Stella ser. xxij. M. ſmo ccvj. C. ccxlij. L. cliij.
Spiritus ornat sermōe. cxv. E
Studiū ser. xxvij. p totū

Tempus.

Tabula.

ser.lix.ccc.F
Templū ꝑ.cciiij.cccxj.
Temptatio ꝑ.lx.ser.lxj.
Tenebre sermõe.iij.E
Thesaur⁹ ꝑ.ij.L.ꝑ.clxxx iiij.cccvj.E.cccviij.M
Thesaurizare.ser.liij.
Testamentū sermone.xvij.cciij.B.cxxx.L
Timor ꝑ.ccxx.cclxxiij.B
Timor recidiuandi.c.xliij.B
Turbare ser.ccxxvij.A cclviij.C
Tuba ꝑ.cv.L.ccxcvij.F
Traditio ser.lj.
Trahere ser.ccviij.B
Trãsfretare ꝑ.clxij.E
Tribulatio ser.cxxiij.A cclxxxvj.D
Triduũ penitentie ꝑmone.xxix.M.in medio.
Trinitas ꝑmone.cxvj. ser.cxvij.
Triplex bonũ ꝑ.cccij.R
Triplex virginitas ꝑmone.cccv.E.cccx.B

Vas. ꝑmone.cclxxviij.L

Venire sermone.iij.V
Venatio ꝑmone.lxiij.M in medio.
Veneratio ser.clxxvj.M
Venti q̃tuor ꝑ.xxxix.D
Verbum ser.cxxvij.E
Vestis ser.xl.
Vestigiũ ser.cxclx.L
Victoria ser.cclxxxv.E
Vidua ser.ccciij.
Videre sermone.clxxxix. cccxviij.E
Vigilare sermõe. clxxxv L.cclj.F
Vita.sermone.clxiij.cclxv ij.ccxc.A
Vita sermõe.lxxv.B
Vincere ser.xci.A
Virginitas ser.ccxxxix. F.cccvj.ccclx.
Virtus sermone.cccxxij. S.cclxxvij.
Virga ser.cclxxvij.
Visitatio ser.iij.L.ser cxxxix.L.clxxvj.M.
Ungere.cxvj.J.
Vocare ser.cxxj.B.
Vocatio ꝑ.cxxvj.B.ccx.
Voluntas ser.cxxxiij.
Vox ser.xij.D
Unitas ser.clv.cccxix.D
Usurarius ser.xxxviij A
Utilitas ꝑ.cviij. cclxxiij K.cclxxxix.E.

Propic⁹. sermone.clvi

Tabula.

Incipiunt sermones de tpe ⁊ dñ sanctis sup epl̃as ⁊ euãgelia. editi a fratre martino ordinis p̃dicatoꝝ penitentiarij dñi pape cum pmptuario exemploꝝ.

¶ Dñica prima in aduentu dñi de epistola.

¶ Sermo Primus.

Scientes qꝛ hora est iam nos de somno surgere. nunc em̃ ppriꝰ est nostra salus q̃ cum credidimus Roꝛ. xiij. Hic hortatur nos ap̃lus surgere a somno culpe. ⁊ hoc faciendũ ostendit ex tribus. scz ex cognitione. qꝛ scientes. Item ex tepis breuitate cum dicit. hora est. glo. id est breuis opoꝛtunitas. Item ex salutis ppinquitate. cũ subdit. Nunc em̃ ppriꝰ est nostra salus q̃ cũ credidimus. ¶ Vere debemus surgere a somno culpe propter cognitiõem. quia scientes. Seruus em̃ qui scit voluntatem sui dñi ⁊ non facit. vapulabit plagis multis. sicut dñs dicit in euãgelio. Unde quanto plus scit quis quo offendit dñm suũ. tanto plus eũ ledit. Unde plus mali chriſtiani eũ ledunt q̃ pagani. plus clerici q̃ simplices layci. plus religiosi q̃ alij. Ubi em̃ malus donum scientie est transgressoꝛ maioꝛi subiacet culpe. sicut dicit Bre. ¶ Item ppter tempis breuitatẽ est surgendũ. quia hora ẽ. id est breuis opoꝛtunitas. Nescimus em̃ quid nobis cras stina dies paritura sit. sicut dicit salomon Unde ap̃lus. Dum tp̃s habemus operemur bonũ. Multi em̃ longe credentes se esse a mꝛte subito perierũt vitaꝫ amittendo. Est enim homo vt lucerna vento exposita. que cito extinguitur. ℣Prouerbioꝝ. xx. Lucerna hominis spt raculum eius. Fragilioꝛ est vita hominis q̃ filum aranee. Citius enim extinguitur ab vrente aduersitate q̃ filũ qđ a vento rapitur. O deus in quãto periculo sunt pctoꝛes qui ad filuꝫ tã debile pendent supra puteũ inferni. Fragilioꝛ est hõ aliquo vase vitreo. luteo. ligneo. quia si vas vitreum potest aliquo duro metallo frangi. tamen nõ potest submersum destrui. Ligneum si potest vri. ab aqua nõ leditur nec submergitur. Item luteum aquam sustinet. ⁊ igne solidatur. Homo vero ab omnibus istis leditur ⁊ destruitur. Potest em̃ a lapide frangi. igne exuri. aqua extingui. ꝑ subtractum aerem suffocari. Vere magne fragilitatis est homo quẽ punctio vniꝰ acus interficit. ⁊ vna febris occidit. Job. xxj. Ducũt in bonis dies suos ⁊ in puncto ad inferos descendũt. Pũctus iste est aculeus mortis. Cum sit ergo breuis opoꝛtunitas. hora est iã nos de somno surgere. Exemplum in ꝑmptuario cap̃lo. v. ℣. ¶ Item est tercio surgendum ppter salutis ppinquitatem. Nunc em̃ est ppriꝰ nostra salus q̃ cum credidimus. Salus hec ẽ beatitudo anime ⁊ coꝛporis in celesti tocunditate. que consistit in mali remotione. quia sicut dicit in Apoc. Abstergет deus oẽm lachrymã ab oculis sanctoꝝ ⁊ tam ⁊c. Et in boni adeptione. Quia qđ oculus nõ vidit nec auris ⁊c. Nec salus nunc ppriꝰ est nobis q̃ fuerit in veteri testamento patribus. Nullus em̃ adeo perfectus fuit tunc q̃ eam consequi potuisset. optabãt quidem sed intrare nõ poterant. Unde vnus eoꝝ dixit. Attenuati sunt oculi mei suspt. in excel. Et quia illic peruenire nõ poterat dixit. Vadam ad portas inferi nec mirum. Adhuc em̃ culpa clauserat celũ Sed post q̃ ihesus. id est saluaꝛ saluũ fecit populum a peccatis eoꝝ quod

vtiq; contigit in passione quando iuxta beatum petrum peccata nostra in ligno pertulit. tunc eternitatis aditum deuicta morte reseruauit. sicut in paschali collecta dicitur. In cuius signum latro mi dixit. Hodie mecum eris in paradiso. Qualem vocem ante sancti patres nunq; audierunt. licet plus latrone laborassent. Pro quo dicit aplus. Propior est nostra salus. Quia modo bonus q̃cito euolat consequit salutez. De qua Esa. xlv. Israel saluatus est salute eterna. Ad quã nos perducat q̃ viuit ꝛ regnat.

De epistola. Sermo. II.

HOra est iam nos de somno surgere. nunc em̃ ꝓpior est nostra salus q̃ cũ credidimus. Rom. xiij.

MOs est bonor negociator vt cũ ḡs de ipsis lucrum magnũ alicuius regionis ignote expertus est nõ solum illuc ipse tendere festinat. sed etiam amicos suos illuc ꝓperare inuitat. Sic apostolus negociator celestis regionis. inestimabile lucr per raptum expertus alijs incognitum nõ solum ipse illuc tendebat. sed etiam omnes fideles adire monuit dicens. Hora est iam nos de somno surgere. nunc em̃ ꝓpior est nostra salus q̃ cum credidimus. In quibus verbis tria facit. Primo negociatoribus celestem thesaurum q̃ magnus sit indicat. qr est salus nr̃a. Sz qr h̃t thesaur? quantũcũq; magnus longe positus nõ curatur. ideo secundo q̃ ꝓpe sit insinuat. cum dicit. ꝓpior est q̃ cum credidimus. Tercio qualiter per vigilantiam bonor operũ acquiri debeat informat cum dicit. Hora est iam nos de somno surgere. Vere magnus thesaurus sal? nostra excedens omnes thesauros mũdi. Est em̃ gloriatio anime ꝛ corporis in celesti beatitudine. De quo Esa. xlv Israel saluatus est salute eterna. Nec salus q̃ magna sit pẽsare possumus ex hoc q̃ tactus dotiũ? anime tribus. vnã de quatuor dotibus corporis que sunt minores. rex francie vel alter cũ oi thesauro suo nõ possz ꝓpare. sic impassibilitatẽ vel agilitatẽ vel subtilitatẽ vel luciditatem. q̃ salutẽ quia habemus per christi aduentum. ideo legunt̃ premissa verba in prima dñica aduentus q̃ agit de salute nostra. O thesaurus inestimabilis qui nõ vt temp̃alis raro visus absconditur quia semp in se videbitur. ꝛ semper magis ac magis ad videndum animus nostr afficiet. Iuxta illõ Esa lx. Tunc videbis ꝛ ex visione affluues. ꝛ mirabitur ꝛ dilatabitur cor tuũ. Tunc adimplebitur verbum dñi. Vbi est thesaurus tuus ibi est cor tuum. Quia homo de salute semper meditabit. Hunc thesaurum habet reconditum pater in horreo celesti vbi filius est ostium. spiritussanctus vero ostiarius. Vñ ibi fures non furantur. quia diligens ostiarius coh̃ortauit seras portar. Exemplum in ꝓmptuario capl̃o. xvj. B. Ostenso thesauro salutis mox q̃ nõ longe sit innuit dicens. Propior est q̃ cum credidimus. Vere ꝓpior q̃ olim sanctis patribus in veteri testamento fuerit. q̃ licet nobis plus laborauerint. quia diutius viuere potuerũt. tamen ad celum peruenire nõ potuerant. Nec mirũ. qr tunc tempus fuit siccum ꝛ aridus a gratia ꝛ salute. adeo em̃ culpa clauserat celum q̃ nec ros misericordie nec pluuia gratie descendere potuit. Propter qd̃ sancti patres clamabant. Dñe in celo misericordia tua. Sed quando venit ihesus attulit secum saccu gratie in aduc̃tu suo. quia venit plenus gratia ꝛ veritate. ꝛ rupto sacco corporis sui in passione. misericordia domini plena est terra. ꝛ tũc incepit ꝓpter aptionem regni celor tempus gratie ꝛ salutis. Iuxta quod als dicit apostolus. Ecce nunc tempus acceptabile. ecce nunc dies sa

luris. Et quia tunc incepit tempus salutis. mox ostendit in latrone sceū crucifixo qui pro modico suo labore audiuit. Hodie mecuz eris in paradiso. Quale verbum quantumcunqꝫ sanctus fuit ante nō audiuit. Est etiam propior nostra salus q̄ erit in futuro Longe enim a peccatoribus tunc erit salus. Unde clamabunt pro salute sed non exaudientur cum diuite. nec in gutta aq̄. Nūc enim propior est nostra salus. ¶ Sed qualiter conquiri debeat hic thesaurus. s. salus nostra. ostendit. quia p vigilantiam bonorum operum. Unde dicit. Hora est iam nos de somno surgere. Quia quantūcunqꝫ quis in somnis laboret ex tali labore non ditatur. Unde qui viliter vult laborare debet vigilans laborare. Hora est ergo nos de som. sur. si volumus hunc thesaurū conquirere. Est autem duplex somnus hunc thesaurum negligens scilicz culpe q̄tum ad cōmissionem. et negligentie q̄tum ad omissionez. Culpe quo dormit homo sm animā quando scilicet in mortali peccato sopor at aliquis tobtenebratur. De quo apostol? Surge q̄ dor. et exur. a mor. Negligentie siue torporis somn? est quo dormit homo sm corpus. quando scilicet torpens corpore negligit p salute laborare. De quo in puer. Usqꝫquo piger dormis. Et circa hunc duplicē somnū nota tria genera hominum hunc thesaurum negligentium. Quidam enim quodāmodo loquendo dormiunt sm corpus et non sm animam. Quidam dormiunt sm animam et non sm corpus. Quidam dormiunt sm vtrūqꝫ scilicet corpus et animam. Primi nō dormiunt sm animam somno culpe. quia actualiter nullum mortale cōmittunt. sed corpore dormiūt somno torporis. quia bonuz omittunt facere corpore. et hi sunt longe a salute. Quia licet paruuli baptizati si decedūt habēt salutem. quia tali somno occupati sūt quia vigilant sm animam per baptismalem innocentiam. et dormiunt corpore. quia nihil corpore promerentur. excusantur per corporis impotentiam. Unde in fide aliorum tantummodo saluantur. Sed adultis vigilantibus anima propter defectum culpe etiam si baptismalem innocentiā seruauerint nō prodest si dormiūt somno torporis in corpore. s. quia corpore cum possint p salute nolunt laborare. fides enim in talibus mortua est. Unde super illud apostoli Ne inuacuum gratiā dei recipiatis. dicit aug?. Gratia dei est remissio peccatorum quam inuacuū recipit ille qui post se nō exercet in bonis. Et tales solent dicere. quare debemus ieiunare vel peregrinari. non sum adulteratus. neminem occidi. thuiusmodi Sed certe si neminez occidisti malum declinasti. Sed salutez desideranti nō tm̄ sufficit malum declinare sed etiam bonum facere. Malum enim declinādo fugis gehennam sed bonū operando consequeris glorie salutem. Unde dicit Bern̄. Nunqꝫ bon? fuit qui melior esse nolut. Item Hieronimus ad Oceanū. Dicite mihi quot anni sunt exquo regenerati sum? in christo. Cōsideret vnusquisqꝫ quantum in illa ceresti etate profecerit. Nescio qualiter placeant parentibus illi infantes qui sunt annorum quinqꝫ vel decem. si in ea modicitate q̄ nati sūt pdurāt. Ibūt de virtute in vtutem. de bonis scripta sunt christianis. Nos aūt de infirmitate ad infirmitatez. Videam? si christiani simus q̄d in nobis exquo regenerati sum? virtutis accesserit. q̄d humilitatis in psperis. q̄d patiētie in aduersis. q̄d felicitatis in damnis. q̄d indulgentie in offensis. Aliqp mometa meliores fiūt nos vo. hodie mal?. cras peior. hodie auarus. cras auarior ꝛc̄. Sed secundi longius sunt a salute quia dormiūt sm animam somno culpe grauati. sed vigilant corpore bona operādo. Hoc somno multi religiosi et alij multi laici occupati sunt. q̄ existentes in aliquo

mortali peccato corpus cilicio terunt. ad matutinas surgunt. pegrinationes faciunt. et quia totum in somno culpe faciunt ad salutem non ꝓficiunt. quia dona iniquoꝝ nō approbat dominus Exemplum in ꝓmptuario ca. iij. R. Aliud exemplum ibidem. ca. ij. Ⓐ. Sed tercij a salute sunt longissimi qui dormiunt ꝑm vtrūq; s. in ania somno culpe quam cōmittunt. ⁊ somno corporis in corpore respectu boni qđ omittunt. Et quia hi omnes supradicti lōge sunt a salute. vt eam acquirāt dicit. Hora est iam nos de somno surgere.

¶ De epistola. Sermo. III.

Abȳciamus opera tenebrarum ⁊ induamur arma lucis. sic vt in die honeste ambulemus. Ro. xiij. ¶ In his verbis apostolus tria facit. Primo monet ad peccatoꝝ depositionē cum dicit. Abȳciamus opa tene. Secūdo ad virtutū conquisitionez cum subdit. Et induamur arma lucis. Tercio ostendit vtriusq; laudabilē rationē cum dic. Vt in die honeste ambulemus. Et bene primo monet de peccatorum depositione post de virtutū ꝙquisitione. quia iuxta beatum Grego. Bonū meritorie non agitur nisi prius malum deseratur. Abȳciamus ergo opera tene. i. peccata. Dicuntur aūt opa tenebraruz peccata triplici de causa. ¶ Primo quia ꝓcedunt de tenebris et cecitate mētis. Ūñ apls ad Ro. j. loquens de peccatorib? dicit. Obscuratuz est cor eoꝝ. Quia si sciret perfecte peccator quāta mala ꝑ peccatum incurrit facilius se corporaliter occidere ꝑmitteret q̄ peccaret. ⁊ta citius multis incurrit dei a se sepationē et regni celestis exheredationē. ⁊ perpetui carceris inclusionē. Nullus em̄ tā amicus est dei nec ita carus nisi q̄cito peccet mortaliter sepat cum a sua societate ⁊ suoꝝ. et exheredat cum a regno et retrudit eum ꝑpetuo carceri. sicut patz in pulcerrimo angelo lucifero Eccl̄. Altissimus odio habet peccatores ⁊c̄ ¶ Secundo dicunt peccata opera tenebrarū. quia tenebras querunt. Job. v. Qui male agit odit lucez. sicut patet in furibus. et luxuriosis. Ūñ in Eccl̄. xxiij. de adultro. Quis videt me tenebre circūdant me. et nemo circūspicit me. quē vereor ⁊ non intelligit qm̄ oculus domini omnia videt. O de⁹ qm̄ta dementia hec. q̄ coram gartione vidente nō faceret deo vidente facere nō veretur. Talis nō erat sancta susanna que dixit. Melius est mihi incidere in manus hominū q̄ peccare in ꝓspectu dei mei. Exemplum in ꝓmptuario ca. ij. Ⓐ. Aliud exemplū ca. iij. B. Aliō exemplum ca. j. E. ¶ Tercio dicuntur opa tenebraꝝ peccata. quia ducunt ad eternas tenebras. De quib⁹ in Math. xxij. Liga. ma. et pe. ꝑjci. eum in tene. exterio. Que tante condensitatis sunt vt null⁹ de eis se mouere possit. Sap. xv. Una catena tenebraꝝ omnes ligati erāt. Unde erunt ligati quasi lapis in muro. quia non poterūt se mouere ad suam voluntatē. Quantū tediuz ex ipsis tenebris peccatorib⁹ ꝓcuiat notare possumus in p̄sentibus tenebris. De q̄bus legit Exo. x. Nō vnusquisq; egyptioꝝ tpe tenebraruz non mouit se de loco suo. Unde non mirū si legunt amariores morte. Job. x. Ad terrā tenebrosam ⁊ optam mor. cali. Ūñ legit de quodam q̄ raptus ad penas infernilli p̄cipue se planctum audiuisse Ue. ve. ve. quante sunt tenebre. Acquiescentes ergo salubri ammonitōi. abȳciamus opa tenebraꝝ. quia nisi modo ea abȳceremus. post mortem sicut diabolo nobis inseparabiliter adherebunt. Sicut dicit damas. Nō diabolo casus hoc homini mors. Abȳciamus q̄ cor de. et hoc p detestationē siue amaritudinem. Juxta illud. Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudie. nō in delectatione anime mee. Itē abȳcia

mus ore et hoc p puram confessionez. Juxta illud Hiere.tre.ij. Effunde sicut aquam cor tuum.non sicut aliū liquorem cuius vel color vel sapor remanet Item abiciamus opera per praue cōsuetudinis depositionez. Juxta illud Ebre.xij. Deponentes omne pondus et circumstans nos peccatū. ¶ Sic igitur abiectis operibus tenebrarum. Secundo hortat nos ad conquisitionem virtutuz cū subdit. Et induamur arma lu. Et vt facilius ipsius exhortatiōi acquiescamus ostendit nobis triplicez vtilitatem bonorū operum siue virtutum. Innuit em̄ eas esse integumentū cum dicit. Induamur. Item in munimentum cum dicit. arma. Item in ornamentuz cum subdit. lucis. Induamur ergo quia sunt in turpitudis tegumentum. id est peccatorum ps̄al. Beati quorum tec. sunt pec. Quod contingit quando ipsis abolitis virtutes supponuntur. Sic ꝑm Jac. Charitas operit multitudinē peccatoz. Item dicunt virtutes siue opera bona arma. quia sunt in munimentū ꝓtrarietatis. Unde apostolus ad Ephe.v. loquens de virtutibus dicit. Accipite armaturā. Et enumerat ibi virtutes. In milite ei christi debet esse in capite galea spei. in corpe lorica iusticie. in manu sinistra scutum fidei. In dextera debet habere gladiū spiritus quod est verbum dei. Et vt firmus stet debet habere succinctos lumbos p continentiā. Item sunt in ornamentum pulcritudinis. pro quo luxdicuntur. Sicut em̄ niger carbo et turpis superuemente luce ignis pulcrior efficitur auro. sic peccatoz virtutibus suppositis ps̄. Dis gloria eius fi. re. abint? in fimbrijs aureis circumamicta varietate virtutū. s. Quare aūt aplis suaserit vicioz depositionē et virtutū cōquisitionem. subdit laudabilem rationem dicens. Ut in die honeste ambulemus vt intelligat de die illo magno quādo sic clarum erit ꝙ omnia occulta nuda erunt et manifesta. O deus si in curijs principū et in generalibus colloquijs est cōfusio in sordidis vestib?. et in pulcris honestum ambulare quanta tunc confusio erit peccatoribus in illo generalissimo colloquio et tā magna curia tam confuse ambulare Hiere.ij. Quō confundit fur qñ cōprehendit sic confundet. Nam iuxta Hiere. Tre.j. Iniquitates cōposite et cōuolute collo eorum erunt. et ꝙ laudabile erit nobis in illo honeste ambulare. Dō nobis prestet dñs ihesus christus. Qui.

De euangelio.

Sermo. IIII.

Ecce rex tuus ve

Ecce rex tuus venit tibi mansuetus Mat.xxj. Saluator noster more bonī ꝓlati visitationem suam facere volens in verbis premissis q̄ predixit p zach. ꝓphetam et recapitulauit p Matheū euangelistā siue visitatiōis aduentuz p̄dicens ait. Dicite filie syō. Ecce rex tuus ve.ti.māsue. ¶ Volēs ḡ visitare dñs vult vt p̄nunciet filie syō suus aduentus. Filia syon vt innuit glo. est quelibet anima fidelis q̄ est filia ecclesie triumphātis. q̄ dr syō. i. specula. qr deum speculat facie ad faciē: O vos ergo p̄dicatores dicite. p̄nūciando filie syō. i. aic cuilibet christiane. et maxime p petiū a gratia constitute. cui ob carē tiā dñi aduentus ipsi? summe est necessarius. Aia em̄ fidelis non solū numero sed et merito est filia syō eo ꝙ in caritate manens in deo manet et deus in ea. ita ꝙ ipsam nunq̄ deserit. Juxta illud Hobisci cū suz vs. ad cō. se. Dz aia peccatrix dr filia syō nūcro sed nō merito. noie sed nō re. Hec est em̄ quā deflet Hieremias Tre.j. dicens. Et egressus est a filia syō ois decor ei?. Quia sicut ibi dicit glo. Aia illecta mal' moribus decorē virtutum amittit. et p cō sequens dñm. qr ipse est q̄ vult homis indui decore. i. p̄cingi virtute. Tali ḡ filie syon vt p̄latum suū benigne visi

tantem recipiat. ℣ Ecce rex tu. ve. tibi man. ℣ In quibus verbis duo innuuntur. visitatoris aduentus. ⁊ visitationis modus. Visitatoris aduẽtus cũ dicit. Ecce rex tu, ve. tibi. Sed visitatõis modus. cum dicit. Mansuetus. ℣ In nuendo aũt aduentum insinuat visitatoris ꝓpinquitatem vt ei sine mora occurratur. Et hoc cum dicit. Ecce. q. in promptu est. Item insinuat ipsi⁹ sublimitatẽ vt post occursum decenter suscipiaꝫ. Et hoc cum dicit. rex tuus. Item insinuat venientis vtilitatem vt decenter susceptus amicabiliter ptracteꝫ. cũ dicit. venit tibi id est ad tuam vtilitatẽ Ex quibus tribus colligit ꝙ in peccato perdurans inuentur. incurialis. infidelis et miserabilis. Incurialis qꝛ ꝑlato suo in ꝓpinquo existẽti nõ occurrit. Infidelis quia regem in regnuz suum non intromittit. Miserabilis quia consulentem vtilitati sue pensendit

¶ Prelatus ergo propinquus ostẽditur cum dicitur. Ecce. Hoc enim aduerbiũ ecce non tm̃ ponit pro facti admiratione. vt ibi. Ecce vir. conca. Non solum pro rerum publicatione. vt ibi. Ecce agnus dei. Sed etiaz ponit pro temporis vel loci ꝓpinquitate. vt cum dicitur. Ecce iam venit. Et hic. Ecce rex tuus. Quam prope aũt sit summ⁹ prelatus anime peccatrici quam cupit visitare. ipse in Apoc. iij. ostendit cum dicit. Ecce ego sto ad hostiũ ⁊ pul. Ecce ꝙ incurialis sit peccator in ꝓmissis verbis ostenditur. quia non solũ tanto prelato non occurrit per liberi arbitrij ꝓparationẽ. sed etiã ad hostiũ venienti ⁊ pulsanti nõ aperit. Et pẽsanda sũt verba redemptoris. Ecce inquit ego non angelus meus. non nuncius. sed ego ille magnus ꝑlatus. qui creaui. ꝙ redemi. sto. non taceo. nõ sedeo. ad hostiũ. non ad angulũ sed ad hostiũ conscientie. qõ ꝓpria volũtate seratũ est. et pulso vt mihi aperiatur. pulso inquam sicut dicit glo. ꝓ interna inspiratoez dicẽs. O hõ vsqꝙquo obliuiscẽris me in fi. vsqꝙquo auer. fa. tuã a me. ꝙdiu ponã ꝯsilia mea in aia tua. Taliter pulsatum se ostendit Aug⁹. dicens. Opponebas faciem meã mihi vt aduerterez miquitatez meam. Certe legitur in luca de illo qui pseuerauerat pulsans ꝙ etiaz media nocte sibi non tm̃ apiebaꝫ verum etiã quod habuit necessariũ dabatur ei. Et ecce saluatoris pseuerãtia in pulsatiõe innuitꝫ. qꝛ nõ dicit steti sed sto. nõ dicit pulsaui semel vl̃ bis ꝧ pulso. in quo innuit ꝙ ipse ꝯtinuat pulsationẽ ad hostiũ peccatoris. Et põt hñ indignari de talũ incurialitate ꝙ tam magno ꝑlato tanto tpe vt sunt in peccato stãti añ hostiũ suũ nõ ꝯpatiuntur etiã pulsanti tot annis non apiunt. Vere pulsabũt ⁊ ipsi aliqñ ad hostiũ suũ dicentes. Dñe dñe aperi nobis. Et ipe rñdebit. Nescio vos. Quapropt̃ o filia syon ne hoc tibi eueniat. iuxta consiliũ Amos ꝓphete. Prepare in occursum dñi dei tui et in ꝓpinquo existenti Ihñ Berñ. Non oportet te hõ maria trãsfretare. nõ penetrare nubes. nõ gndis tibi inquam ostẽdit̃ via vsqꝫ ad te metipsuz. Occurre deo tuo vsqꝫ ad cõpunctionẽ cordis. ⁊ oris cõfessionem Occurre vt saltẽ exeas de sterquilinio misere conscientie. qm̃ indignũ est auctorem puritatis intrare illuc.

¶ Postꝙ visitatoris ostendit ꝓpinquitatem. Secundo loco ostẽdit ipsius sublimitatẽ cum dicit. Rex tuus. Ut si predicto modo rõne ꝓpinquitatis sibi occurraꝫ. ꝓpter ipsius sublimitatẽ decenter suscipiaꝫ. Est ei o anima visitatoꝛ tuus sublimis. qꝛ rex. et non tm̃ rex tuus. sed rex regũ ⁊ dñs dñantiuz. vt ꝺr in Apoc. xix. Imo qõ maius est. Rex est eterne glorie. Iuxta illud ps̃. Dñs virtutũ ipse est rex glie. Hui⁹ em̃ regis regnũ est coꝛ hũanũ. Ihñ ipse in Luca xvij. dicẽ Regnũ dei intra vos est. Hoc regnuz sicut dicit Berñ. Non quõ cetera vt fieret. tm̃ dixit. Sed pugnauit vt acquireret. occubuit vt redimeret. ⁊ post laborem in eo requiescere cupit.

dicens illud in Prouerbi. viij. Deliciæ meæ esse cum filijs hoim. Sed aia peccatrix in peccato pdurans. magnaz in fidelitatem regi suo ostendit. dum ipm in regnū suum nō intromittit. Imo et alīū dñm qui dicit in apoc. Rex abyssi. Et in Iob. xli. Rex sup oēs filios superbie. subintroduxit. Magna infidelitas seruū dñm suum negare, t maxime a quo omnia bona habet. et aduersario suo adherere. quod facit quelibet anima in peccato pdurans. que dic̄ cū coequalibus suis christū negantibus Non habemus regē. i. christuz nisi cesarem. id est diabolum. Aut reuera cesar dicit a cedendo. quia ipse est Joh. x. Ille fur q̄ non intrat in hominez nisi vt mactet et pdat. Un Gregoriꝰ dicit. Stultum est diabolo seruire offenso q̄ nullo placatur obsequio. De hac infidelitate conquerit dominus Hiere. xij. dicens. Quid inuenerūt in me patres vestri iniquitatis. quia elongauerūt a me t ambulauerunt post vanitatez et vani facti sunt. Sed certe oēs qui te derelinquunt cōfundent. qm̄ scz tanq̄ rex in virga ferrea reges eos et tanq̄ vas figuli pfringes eos. Propterea o filia syō ne b̄ tibi ptingat collige de regno ei⁹ scādala vt auctor puritatis decenter fuscipiat. Et dic cū ps. Paratū cor meū de⁹ paratū cor meū. Ingrede re ergo bñdicte dñe. q̄d stas foris Exemplū de beremita negāte deum ḡrere in pmptuario. c. xx. ¶ Postq̄ aūt ostēdit ipsius sublimitatē subdit veniētis vtilitatē. cū dicit Venit tibi. Ut si ppter ipsius sublimitatē decēter suscipiat. etiā ppter ipsius vtilitatē amicabiliter ptractet. Et scz multiplicater vtilis sit eius aductus. tñ ex multis q̄ tuor ponemus ad pñs. t dicam⁹ q̄ venit tibi In medicū tue curatōis. In magistz tue eruditōis In socīū tue tribulatiōis. In premiū tue retributiōis

Venit ḡ primo mō tanq̄ medic⁹. Ille inq̄ medic⁹ qui de se dicit in Mat. Non est opus valē. medi sed male habentibus. Tibi q̄ scz descēdens ab hierusalē in hiericho a latronib⁹ infernalibus vulneratus. semiuiuus remansisti vt ab eo efficacissime cureris. Ps. Qui sa. omnes infir. tu. Unde Hiere. huic medico dicebat. Sana me dñe t sanabor. Item venit secundo tanq̄ verax magister tibi vt te sanatū viā veritatis qua pficiscaris doceat t instruat. Unde ipse Joh. xiij. dixit. Ego sum via t veritas. Huic magistro veritatis sine aliqua opinione docenti dicebat dauid. Diam iusti. tu. instru. me Item tercio venit tanq̄ socius t amicus vt te sub pondere penitentie t tribulationis sustentet. Un Esa. xlij. dicit Cum transieris per aquas tecuz ero t flumina non operient te. cū ambulaueris in igne non cōbu. Propter talis socij cōfidentiā dicebat dauid. Si ambulauero i me. vm. mor. nō ti. ma. qm̄ tu. mes. Exemplū in Dan. iij. de tribus pueris in fornace ignis missis. Item q̄r to venit tanq̄ vinee paterfamilias tibi tanq̄ suo cultori in premiuz retributiōis. Ipse enim est ille diuinus denarius regia imagine insignitus qui datur laborātibus. Hunc retributiōis denariū abrac promittebat. cum dicebat Ego ero merces tua magna nimis. Ecce q̄ miserabilis sit aia in pctō pdurans. Ex p̄dictis aduerti pōt q̄ tā magnū medicū, p sua curatione. tā pitum magistrū, p sua informatione. tam fidelem socīū in sua tribulatione. tam largum dñm in sua retributione parupē dit. ¶ Sed ne peccator dicat recognosco visitatoris vtilitatem. sed b̄ facio quia timeo visitationis austeritatē ideo mox subditur visitationis mod⁹. Modus in q̄ pius t benignus. quia mansuetus. et hoc maxime necessariū est dominantibus ne quātūcūq̄ vtiles sint per austeritatem vilescant. Unde Ambrosius in exameron dicit. Apib⁹ rex natura clarus est t insignis vt magnitudinem prestet et speciem, t quod in rege precipuum est mansuetudinez.

Nam et si habeat aculeū non vtiē eo ad iudicandum. Talis certe est in hoc aduentu visitator tuus o aīa. Ipse cū est agnus quē petebat esa. xvj. dicens. Emitte agnum dñe. Et quē publicauit confirmando talez esse Johannes dicens. Ecce agnus dei. Nam quō sine mansuetudine visitabit q̄ etiaz cum a plātis tā durissime visitaret. sicut in passione legit mansuetissimuz se ostendit. Mansuetudinis em̄ est in aduersis non irritari. et certe ipse sicut ouis ductus est. Cum malediceret nō maledicebat. z cum pateret non cōminabatur Sed potius retribuebat bona pro malis dicens. Pater dimitte eis non enīz sci. quid faciunt. Quia ergo talis z taz mansuetus venit tibi visitator. gaude et letare filia syon occurrens deo tuo. Alioquin si mansuete visitantē nō recepis p sententiā visitantē siue particularem siue generalez. siue velis siue nolis durissimū sentiez. Juxta qō dicit p pph. etaz. Visitabo in virga iniq̄tates eoz et in verberibus peccata eoz. a q̄ nos liberet de⁹ qui vuit z regnat. Explū in pmptuario ca. ij. Lō.

De eadem dominica.

Veniens veniet z nō tardabit. Abac. ij. In hs verbis pphete duo aduentus tanguntur nostri saluatoris. Prim⁹ fuit in carnem. De quo Lu. xix. Venit filius ho. querere et saluū facere. Secundus aduentus erit ad iudicium De quo Luce. xij. Qua hora nō puta. filius hois veniet. De his require sermonez inter sermones dedicationis. Venit filius hominis querere z sal.

Dñica secunda in aduentu de epistola. Sermo. V.

Quecunq; scripta sunt ad nostraz doctrinā scripta sunt. vt per patientiam z consolationem scripturarum spem habeamus. Ro. xv. Ad In his ōbus apostolus innuit sacram scripturā nō esse contemnendam. propter ea que cōtinet. Continet enim prospera. cōtinet et aduersa. Aduersa tangit cum dicit. Vt per patientiam. quia patientia nō est nisi in aduersis. Sed prospera tangit cum dicit. Consolationē. Consolatio enim surgit ex fauorabili prosperitate. Propterea ad presens epistola pmittitur euangelio. Erunt signa in sole et luna. quia ibi vtraq; continentur. Nam terribilia iudicij et iudiciuz pcedētia dominus innuit cum dicit. Erūt signa in sole. vt scilicz preparati animemur. Prospera vero siue fauorabilia subdit vt consolemur. cum dicit. Leuate capita vestra. ecce appropinquabit redemptio vestra. Vere terribilia sunt iudicium precedentia. quia erunt signa terribilia in quatuor In celo. in terra. in aere. et in aqua. In celo. qz erunt signa in sole z luna et stellis. Celum em̄ in signum tristicie obscurabit Ezech. xij. Operiam celos tenebris. Sol conuertetur in tene. z lu. non da. lu. su. Joh. ek. ij. Secundo etiam terra in signum reuerentie tota tremet. Unde dicit. Et terremotus erunt magni. Item tercio signa erunt in aere qz aer tonitruo agitabitur. pestilentijs corrumpetur et exercitu celorū replebitur. Unde subditur Nam virtutes celorum mouebuntur. Aer enim totus sanctis angelis replebitur. Mat. xxv. Exibunt angeli. Item quarto in aq̄ signum erit quia tumescet z sonabit. Unde. Et pre confusione sonitus maris et fluctuum. Psal. Sonuerunt et turbate sunt aque eorum. Vere terribilia sunt iudicium precedentia. Sed terribiliora sunt iudiciuz concomitantia. quia tunc videbunt filiuz hominis venientem cum potestate magna. Videbunt inquā omnes mortuos cōuocantem. Mat. xxv. Congregabunt añ eū oēs gētes. Audiet em̄ oēs q̄ in monu

mentis sunt vocẽ filij dei et qui audie
runt viuent. Item videbunt sepantem.
oues quidem statuet a dextris. edos a
sinistris. Math. xxv. Item videbũt di
sceptantem. Esurui enim et non de. mi.
mandu. Item videbunt sententiã con
sumantez. Discedite a me maledicti in ignẽ eter
num. Exemplũ in pmptuario. ca. tij.
P. B Promittit etiaz dominus
in hoc euangelio prospera vt console
mur cum dicit. Leuate ca. ve. Promit
tit autẽ duo. scz remotionẽ mali cũ di
cit. Appropinquabit redẽptio vestra.
et collationez boni cum subdit. Scito
te quia prope est regnum dei. Promit
tit in redemptione terminationẽ tribu
lationuz. que sunt quatuor. Demonis
carnis. hominis et mortis. Hec sunt q̃
tuor a quorũ tribulatõne redimet. Un
sancti dicent illud Esa. xxv. Quomõ
cessauit exactor. i. demon. Ecce primuz
Qui exigit penas p culpa vsq; ad no
uissimum quadrantez. Sicut dicit do
minus in Math. v. Quicunt tributuz
scz carnis. ecce secundum. cuius tribu
tarij sumus escas procurãdo. Sed tũc
non esurient neq; sitient amplius Esa.
xlix. Contriuit dominus baculũ impi
orum. s. hominũ psecutor. ecce tercium
Quia sicut dicitur Malach. vlti. Cal
cabunt impios. cum fuerint sicut cinis
sub pedibus eorum. Virgaz dominan
tium cedentẽ populos. Hec est mors
omnitũ dñantiuz dña. ecce quartum. q̃
tunc conteretur. quia mors nõ erit vl
tra. Sicut dicit in Apo. xxi. Itẽ cõ
solat in exhibitione boni cũ dicit. Sci
te quia ppe est regnum dei. In cui?
adeptione sanctis quadruplex cõsola
tio occurrit. Primum est obuiatio. i.
Thess. iij. Simul rapiemur cum illis.
Secundũ honorabilis a christo collo
catio. qz statuet oues a dex. Tercũ est
blanda allocutio siue cõmendatio. cũ
dicit. Esurui et dedi. mihi manduca.
Math. xxv. Quartum felix retributio
cũ dicit Venite benedicti patris mei pci.
reg. Ad quod nos pducat.

De euangelio.
Sermo VI.

Erũt signa in so
le et luna. Lu. xxi. Duo innu
untur in hoc euangelio. Pri
mo enim ponitur signũ potestatis iudici
arte. Secundo signũ bonitatis iudicis
Primum est terroris. qz erũt signa in
sole et luna. Secundum cõsolationis.
quia his fieri incipientibus re. t leua.
ca. ve. tẽ. C Circa primũ nota q̃
hic ponunt signa iudicij et signa iudi
cis. Signa iudicij inaudita propẽ tria
Primo ppter generalẽ cõmotionẽ
Mouebitur enim creatura insensibilis.
rationalis et intellectualis. Primo in
sensibilis mouebit. Tum ex superiori.
quia in sole t stellis. Joh. xij. Sol cõ
uertet in tenebras. Tum ex inferiori. quia
in terris pssura gentium t in mari cõ
motio. Esa. xxiij. Luxit t elanguit ter
ra. Secundo rõnalis mouebit. Tũ ex
interiori. quia arescentibus hominib?
Heb. x. Terribilis quidem expectatio. Tum
ex exteriori. qz pressura gentium. Sur
get enim gens cõtra gentẽ. Tercio intel
lectualis mouebit. tum ex cõuersione
ad suũ supius exhibendo reuerentiam
Job. xxvj. Columne celi contremiscũt
Tum ad suum inferius ereqndo iusti
ciam. Math. xxv. Exibunt angeli t se
parabunt ma. Et hoc notat ibi. Nã vir
tutes celorum mouebunt. Totũ enim vniuersum
mouebitur ad aduentum auctoris sui.
Exemplũ ca. iij. E Secundo pro
pter terribilẽ expectationẽ. pro quo di
cit Arescentibus hominibus. Terribi
lis inq̃ expectatio iudicij comminata
Terribilis expectata. Sed q̃ terribilis
adimpleta. Unde tria ponit. Arescenti
bus pre timore ppter cõminationem.
Abac. iij. Audiui t cõturbatus est ven
ter meus. Et expectatiõe propter ipsaz
prestolationem. Prouer. xj. Prestola
tio impiorum furor. Que superuenit
propter ipsam adimpletionem. Ro. j.

Reuelabitur ira dei sup omnem impietatem. Tercio ppter horribilē visionem. Vñ illud Sap. vj. Horrendus et cito apparebit vobis. Q̄ horrendum tunc quando de superius erit iudex iratus. Amos. iij. Leo rugiet. quis non timebit. De inferius infernus paratus. Math. xxv. Qui paratus est diabolo. De interius cōscientia mordēs Ro. ij. Testimoniū reddente cōscientia eorum. De exterius mundus ardens. Psal. Ignis ante ipm̄ p̄ce. t infla. Videbunt autem eum omnes gentes que non crediderunt. Apoc. j. Videbit eū omnis oculus. Itez iudei qui eum crucifixerunt. zach. xij. Aspicient eum quē pupugerunt. Item christiani qui contempserunt. Hebre. x. Irritam quis faciens legem moysi sine vlla miseratione moritur. quanto magis putatis deteriora mereri supplicia qui filium dei conculcauerit t sanguinē pollutuz duxerit in quo sanctificatus est Apoc. vj. Tunc dicent montibus cadite. Exemplū. ca. ij. A. ¶ Signa vo iudicis inopinata. Unde Videbunt filiuz hominis. vbi tria videnda ostendit christus. Primo naturā quā assumpsit. vñ. filium hominis. que aliquādo posita fuit in signum humilitatis. Luc. ij. Hoc vobis signum t̄c. Hec fuerūt tūc eius signa. paruulus natus. pannis inuolutus. in p̄sepio positus. Sed mō est posita in signū potestatis. Math. vlti. Data est mihi omnis potestas. Secundo gratiā quam impendit. Vñ Venientez in nube. Illa enim nubes erit in refrigerium bonis. et in incendium malis. Esa. xiij. Erit in vmbraculū diei ab estu. s. bonis. Job. xx. Pluet super eos bellū. s. super malos. Hec gratia figurata est in nube precedēte filios israel. Sed tūc mutabit tempus malis quādo nubes illa apparebit.

Tercio gloriam quam accepit. Vnō In potestate magna. Et sunt tria signa irrefragabilis potestatis. Primū pertinet ad vexillū. Math. xxv. Tūc apparebit signum. Secundū ad exercitum. Mat. xxv. Omnes angeli cū eo. Terciuz ad triumphū. Esa. xxxij. Regem in decore videbunt. ¶ Circa secundum nota q̄ dominus consolat̄ suos tripliciter. Primo cautos facit de periculo. Ibi Respicite. Psal. Dedisti metuentibus te t̄c. Secūdo suspēsos de p̄emio ibi Leuate capita vestra Phil. iij. Saluatorē expectamus. Tercio certos determino. ibi. Appropinq̄bit re. ve. Mat. xxiij. Propter electos breuiati sunt dies. Rogemus ḡ t̄c.

De euāgelio: Sermo. VII.

Tunc videbunt filium hominis venientem in nubibus celi cū ptāte magna. Luce. xxj. ¶ In his verbis tria innuntur. Primo videlicet christi ad iudicium aduentus. cum dicit. videbūt filiū ho. ve. Secundo veniendi tempus. cum dicit. Tunc. Tercio venē di modus. cum dicit. cum potestate magna. ¶ Primo ergo ostēditur eius aduentus. ostendit inquā ingratis hominibus de suis beneficijs terribilis. Sicut enim beneficia homini multa contulit per creaturas t p semetipsū seruiendo sic terrebit ingratum per omnez creaturam sibi exhibitam t tandem p semetipm̄. De primo agit in principio euangelij. ibi Erunt t̄c. De secundo ibi. tunc videbūt Sicut primo seruiunt p creaturas. quia omnē creaturaz visibilem fecit propter hominē. sic primo impugnabit ingratus per creaturas. Armabit enim creaturas in vltionez inimicoruz. et pugnabit cum eo oī. ter. Jure enim ingratum oīa feriunt vt quot in hoc mundo a creaturis habuit solacia. tot post sentiat tormenta. Infert aūt creatura p̄m omnem situm suum turbationem. s. a superiori. Unde

Erunt signa in sole et lu. s. signa in testimoniū. ⁊ signa in tormentum. In signum testimonij culpe hominum erubescet sol. et confundet luna. Esa. xxx. In signum tormenti conuertet sol in tenebras et luna in sanguinez. Joelis. ij. Ab inferiori erit pressura cōmotionis in terra ad euomendū impios. q̄si impatiens plus eos sustinere in se. de quorum sanguine inebriata est. Esa. xxiij. Cōmotione cōmouebitur terra. Ab exteriori erit pressura belloꝝ. Surget enim gens contra gentez. Imo q̄ plus est tradet pater filium et econuerso. et inimici hominis domestici eius. Et ex istoꝝ confusione pre timore arescet in semetipso omnis homo. Unde arescentibus hominibus. Nec mirum quia ideo et arbusta sudabunt sanguine. Et post q̄ creatura pugnauerit veniet ipse ad iudicium. Et ipsius aduentus tangiturin premissis verbis. cū dicit. venientem. ℣ Secundo ostēdit veniendi tempus. cum dicat. tunc. i. post pugnam creaturarum. O q̄ durū erit tunc. Durum enī esset in hoc mundo appere in iudicio. vbi de culpa nulla esset spes venie vbi non prodessent omnia per que culpabiles plerunq̄ solent euadere. videlicet allegatio. suppli catio. redemptio. potentia. ⁊ fuga. que omnia in christi iudicio frustrabuntur Non ergo iuuabit ibi allegatio. quia ibi deficient substantialia allegatiōis. scilicet ratio et sapientia. Legistam enī oportet rationabiliter et sapienter allegare. Sed neq̄ ratio neq̄ sapientia sunt apud inferos quo tu pperas. Unī Bernī. Veniet dies illa in qua plꝰ valebunt pura corda q̄ astuta verba. conscientia bona q̄ marsupia plena. quo niam quidem iudex ille non fallit ver bis nec flectitur donis. Hoc debent attendere qui multo tempore studēt in philosophia et nunq̄ in bona vita. Item redemptio ibi non reputabitur. ꝓuer. xj. Non proderunt thesauri iniq̄ tatis. Hoc deberent auari attendere q̄ in cassum thesaurum quotidie cumulant. Item supplicatio ibi non exaudietur. ꝓuer. j. tunc inuocabunt me ⁊ non exaudiam ⁊c. Item deberent auertere qui deum multum misericordē dicunt et in spe misericordie a peccato non recedunt. ℣ Tercio innuitur veniendi modus. q̄ cum potestate magna. Unde per potētiam nullus se eripiet. quia iudex veniet cum potestate magna cui nemo ibi resistere poterit. Unde potentes potenter ibi tormenta patientur. ⁊ fortibus fortior instat cruciatio. Unde stulti sunt principes mūdi qui nō curant qualiter dilatant terminos potentie suc. Que potentia et hīc est momentanea et ibi nō profutura. Et fuga ibi nō patebit. quia vbiq̄ coangustabit peccatoꝝ. sicut dicit anselmus. Supra erit iudex iratꝰ. infra infernus hyans. a dextris peccata accusantia. a quibus si possz libenter se abscōderet ⁊ negaret. Sed iuxta prophetam. Quomodo si deprehenditur fur et confunditur. sic cōfundetur domus israel pro suis iniquitatib⁹. Mos enīz est vt furtum furibus. in humeris appendatur. ⁊ sic confusi ducantur ad supplendium. Sic inuolute sunt et cōposite collo meo iniquitates mee. Sicut dicit Hieremias. Heu quāta erubescētia coram deo et angelis. coraz vniuersis iustis et reprobis nuduz in iudicio cum multis abominatiōibus apparere. Primi parētes licz soli essent in paradiso. propter vnius pomi iniquitatem cum cognouissent se nudos pudēda cooperiētes perizomatibus abscōderunt se in medio paradisi. Reprobus autem in iudicio nec abominabilia potest cooperire. nec se cū ipsis abscondere. Et a sinistris erunt infinita demonia publicationem sententie expectātia. Quid circa se. i. añ ⁊ retro vidēbit mundum ardentē. Pectoꝝ sic deprehensus q̄d faciet. Here tabescet vniuſ

cuiuscp caro stantis supra pedes suos. sicut dicitur in zach. quouscp p verbuz asperū dānati. s. ite maledicti. peccatis grauati. cadant casu perpetuo in infernum. Tunc infern⁹ insatiabilis ab imitio mundi inhyans claudet os tanq̄ satiatus. t dñs cum potestate magna sic confortabit feras portaruz eius. vt nec diabolus nec homo pl⁹ exeant nec amplius inde videant sicut modo faciunt. quia modo vident gloriā sanctoz ℣ q̄durus est hic sermo. quem si peccator aduerteret nunq̄ modo tā letus esset. quia et iusti recogitantes diem iudicij pre timore contristant. Exemplū de quodam rege grecie.

¶ Dominica tercia aduentus de epistola.

Sermo. VIII.

SIc nos existimet homo vt ministros christi. j. Coz. iij. ¶ Quoniaz sm sanctos in presenti nullus status spūalis potest esse indifferens. q̄n sicut seruire debeamus adeo apl's in premissis verbis hortat primo nos vt pot⁹ christo q̄ alteri seruiamus. cum dicit. Sic nos existimet homo vt ministros christi. non mundi. non diaboli. sed christi. Secundo vt hocipsum seruitū fideliter expleamus. et hoc innuit cum dicat Hic iam q̄ritur inter dispensatores vt fidelis quis inueniat. ¶ Vere acquiescēdum est apl'o vt potius christo q̄ alteri seruiamus triplici ratione. videlicet quia iustū. quia honestū. et qz vtile Justū tripliciter. ¶ Primo quia nos creauit. Secūdo quia redemit. Tercio quia nobis seruiuit. Vere iustum est ei seruire. quia nos creauit. Unde ps. Seruite dño in leticia. Et subdit. Scitote quia dñs ipe fecit nos. Tarissimi indignum esset cuilibet si res ad suum ministerium facta contempto eo alteri deseruiret. sic et ipse p moysen de talibus dic. Prouocauerūt me in dijs alienis. et obliti sunt creatoris sui. ¶ Item secundo iustum est ei seruire. quia redemit nos. Unde apostolus. j. Coz. vj. Empti enim estis precio magno. Et subdit ministerium. Glorificate et portate deū in corpore vestro. Que redēptio quanto fuit cartor. quia nō corruptibilibus auro vel argento sed precioso sanguine. tāto offensa grauior si alteri et nō sibi seruiremus. Un Bern. in persona christi dicit. Quid est q̄ inimico meo vestroq̄ libet seruire magis q̄ mihi. Non ille vos pascit. non ille tēpa vestra disponit. non ille vos redemit. sed ego. ¶ Item tercio iustum est est ei seruire. quia nobis seruiuit. Unō in Luc. xij. Ego sum inter vos quasi ministrator et seruiui vobis in purgatione luti spiritualis. Unde Esa. Seruire me fecisti in peccatis vestris. Et q̄ laboriose seruiuit ostendit ℣ Petrus. quia peccata nostra in ligno pertulit. quādo pro peccatis nostris passus fuit. ¶ Secundo ministrandū est christo quia est honestum. Si enim honestuz est nobilibus huius seculi et principibus seruire. multo fortius honestuz est illi seruire qui est rex regū et dominus dominantium. Cui seruire sm Greg. regnare est. Unde beata agatha dixit. Summa ingenuitas ista est in qua seruitus christi comprobatur. et maxime quia ipse suos ministros non seruos vocat sed amicos Joh. xv. Jam non dicam vos ser. sed amicos. Unde in Ecc. xxiij. Gloria magna est sequi dominum. ¶ Item tercio ministrandum est pot⁹ christo. quia vtile. Et q̄ vtile tangit dominus in Johāne. Si quis mihi. mini. honorificabit. cum pater meus. Honorificabitur autem tripliciter. In morte per ministerium angelorum. Luce. xvj Factum est autem vt more. mendicus et porta. ab angelis. Vere solacium est non solum diuitibus sed etiam mendicis. q̄a tātis principibus deportari debent. scilicet angelis. Exemplum ca. j.

H.L. Item honorificabit eos in iudicio. O quantus honor in illo generalissimo colloquio quādo collocabit eos a dextris. ⁊ coram toto mūdo ipsoꝝ ministeriū cōmendabit dicens. Esurivi ⁊ de. mi. man. Hanc cōmendationē appetere deberent qui hic tornamenta. ⁊ alios ludos faciūt. ⁊ laborēt vt tpaliter laudentur ⁊ quoꝝ postea mēoria pareat cū sonitu cāpanaꝝ. Itez honorabit eos regnum celeste cōferendo dicens. Venite bñ. pa. m. pci. reg. ⁊c. Si tantū ministeriū impēdit a seruientibus suis dñis ꝑ vna villa vel duabus. mlto magis impenderēt ꝑ vno regno tpali si illud scirent se adipisci. Cū maxmū tūc deberent ministeriū impendere deo ꝑ illo regno celesti ⁊ meffabili. in q̄ ipse creatoꝝ ministrabit eternaliter eis. Et transiens inquit. Luc. xij. m ministrabit eis.

K Postq̄ aūt aplus hortatus est ministros xp̄i nos esse. cōsequenter hortatur nos vt ip̄m ministerium fideliter adimpleamus. cū dicit. Hic iam queritur inter dispensatores vt fide. quis inue. Sic ⁊ xp̄us querit inter suos dispēsatores. vt in illis que eis ad ministrandum cōmisit fideles inueniant. Cōmisit aūt tria. s. res corpus ⁊ aiaz. vt scz rebus fruatur in elemosynis. Juxta illud Luc. vj. Omni petenti te tribue. Exemplū ca. iij. M. Corpe vo in diuersis obsequijs. Juxt illud aplī Ro. vj. Sicut exhibuistis corpa vestra seruire immū. ita nunc exhibete mēbra vestra seruire iustitie. Sed spū in diuino amore ⁊ desiderio. Juxta illud quod dicit aplus Ro. j. Cui seruio in spū meo. Et alibi. Spiritu feruentes dño seruientes. Exemplū ca. j. D. Quoꝝ triū si vnū in ministerio xp̄i subtrahitur infidelis iudicat. Magnū q̄dem in rebus ministeriū ß in corpore maius. ß terciū in spū maximū.

De euāgelio. Sermo. IX.

QUid existis in deserticm videre arundinē vento agitatam. Matth. xj. K In his verbis cōmendat a dño iohānes baptista Que cōmēdatio triplici de causa ē cōmendabilis. vicz quia vera. discreta et cōdigna. Vera ⁊ discreta ex pte cōmendantis. Condigna ex pte cōmendati. Verax ex pte cōmendantis. quia ihesus qui solus veraciter veritatē nouit ⁊ nil tempale ꝑ cōmendatione requirit cepit dicere ad turbas de iohe. scz eum cōmendando Joh. iij. Ego sum veritas Aplus Ro. iij. Omis homo mendax deus aūt verax est. Discreta etiā ex pte cōmendantis quia more sapientis discrete cōmendauit. vt eñ vitaret suspitionem adulationis nō ꝑsentem nec in ꝑsentia suoꝝ discipulorū iohem voluit cōmendare sed in absentia. Unde illis abeūtibus cepit dicere ad turbas. Cōdigna ex parte cōmendati. Dignuz eñ fuit vt iohānes lucerna lucens ⁊ ardēs a sole iustitie cōmendatus poneretur supra candelabꝝ ostēsionis. vt vita sua luceret eis qui xp̄m reprobabant. quibus ⁊ dignitas vite ipsius ostenditur. cum dicitur. Quid existis in desertum videre arundinem vento agitatā. Fuit in deserto quidez iohānes sed arundo deserti nō fuit. M Mundus dicitur desertū quasi deserens xp̄m. ⁊ p cōsequens deserens omne bonū. In hoc deserto peregrinant ⁊ affliguntur filij israel. in quo est serpens fiatu adurens superbie. Scorpio luxurie capite illudens ⁊ cauda pūgens. Et de ipsas auaricie qui lesos nimis sitire facit. Quia Joh. iij. dicit. Omne quod est in mundo aut est cupiscentia carnis aut concupiscentia oculoꝝ aut supbia vite. In quibus omnibus beatus iohānes dño teste mancs in mūdo immunis fuit. Nō eñ sic dicit dñs arundo fuit in luto radicatus ꝑ luxuriā. quia virgo. Intus vacuus per auaricia quia tempalia tanq̄ stercora reputans desertuz petijt. Nec vento agitatus per superbiā. quia humilia semp concupiuit. Unde vestiebatur pilis camelorū ⁊ alijs vilibus. Et

quia oñibus in vita dissimilis fuit ꝺ̃o pre omnibus a dño dignus fuit cõmẽdari. Non debemus esse arundo radicati per luxuriam illis consimiles. de q̃bus Joelis. j. Computruerũt iumẽta in ster. suo. Vocaui per auariciã. Ecc̃. v. Auarus nõ implebitur pecunia. Vẽto attati per superbiam. Ecc̃. v. Non ventiles te momnẽ ventum. Ista enim tria sunt que ꝓpediũt inuitatos ad eternum conuiuiũ venire. scz luxuria. auaricia ⁊ supbia. ¶ Luxuriã primo pono. Hec ẽ emñ familiarior pestis sed grauior ceteris. familiarior est habitans nõ ꝓcul sed ꝓpe. nõ exterius ꝙ interius. nam virtus eius in lumbis ei⁹ ⁊c̃. Grauior est ceteris. quia cum oñe aliud peccatum facit homo extra corpus peccat. qui aũt fornicatur in corp⁹ suum peccat. Quod sic exponit Aug⁹. quia in omni alio peccato ratio hois libera est. In fornicatione aũt adeo absorbetur homo. vt totus homo nõ aliꝺ sit q̃ caro. Unde ⁊ inter inuitatos cum se aliy rogarent excusari. ille qui vxorez duxit no rogauit. Unde beatus ioꝺes inter tria mundi delectabilia. primo cõcupiscentiã carnis posuit. Luxurari emñ est pestis amara que animã cõmaculat corpus eneruat. bursaz euacuat. formã destruit. formã perdit. deum amittit. ꝓximũ offendit. ⁊ ad ignem gehenne ꝓducit. hec omnez etatem corrumpit. ⁊ omnẽ sexum soluit. omnẽ gradum peruertit. inuadit. senes ⁊ iuuenes. mares ⁊ feminas. nõ reuereẽ regum purpurã ⁊ pauperũ fraglorẽ nõ abhorret. ⁊ q̃s potest eius diuersas pestes explicare. Hec pentapolim cũ adiacenti regione subuertit. Hec her ⁊ onã filios iude ꝓcussit. tribum beniamin ꝓ vxore leuite deleuit. filios hely sacerdotis in bello ꝓstrauit. viam occidit. amon interfecit ꝓsbyteros lapidauit. samsonem seduxit. salomonẽ infatuauit. ⁊ multos vulnerauit. ⁊ fortissimi quiq̃ ceciderũt per eam. ¶ Et vt mundus melius vacet libidini ꝓpter nutrimentũ voluptatis se conuertit ad auariciã. Unde poeta. Diuitijs aliter luxurioſus amor. Et satyricus. Nullum crimen abest facies q̃ libidinis ex quo paupertas antiqua parit. Legitur de romanis quondã pauperibus. Auaricia emñ radix est omniũ malorꝫ. Hec est arũdo vacua. quia auarus nunq̃ impletur pecunia. Vt abyssus insatiabilis que nunq̃ dicit sufficit. Quia quo plus sunt pote plus sitiunt aque. Terra suis limitibus artat. Aq̃ suis finibus limitatur. Aer fine suo clauditur. Auaritia nullo fine termiat. Et quare. Quia hũanus animus nullius capax est finaliter nisi solius dei. Nõ potest ergo plenus esse quãtũcũq̃ habeat nisi deũ habeat cuius capax est Si vis ḡ sanari desinas ee̊ cupidus qz dũ cupid⁹ fuerꝭ sanari nõ poterꝭ. ¶ Pro hac auaritia homo laborans mutat regna. patitur naufragia. ad mendacium currit. federa rumpit. amicitias soluit. vincula cõsanguinitatis dissoluit. auarus offendit deũ. offendit ꝓximũ. offendit seipsum. Nam deo detinet debita. ꝓximo denegat sua necessaria. sibi subtrahit opportuna. quia inuẽtis miser abstinet ⁊ timet vti. Auarus ad petendũ ꝓmptus ad dandum tardus. ad negãdum ꝓsumptuosus. Si quid expendit quasi totum amittit. quia grauis torquenẽ auari amissi memores q̃ delectẽtur habendo. Tristis querulus solicit⁹ suspirat magnificat datũ. vilificat dandum. largus in alieno sed parcus in ꝓprio. Manũ habet ad dandum collectam. sed ad accipiendum apertã. Sed certe cum interierit nõ sumet oñia neq̃ descẽdet cum eo gloria eius. Sed relinquet alienis diuitias suas ⁊ sepulcra do. eorum. ⁊ in bonis suis luxuriabiꝫ alius. ¶ Postq̃ autem auarus ditatus fuerit tendit ad honorem. in supbia extollitur ꝓsumens se meliorem. q̃ cernit se superiorem. ¶ Prozes dedignatur amicos notos ignorat hesternos comites cõtemnit antiquos. vultum peruertit. ceruicem erigit. grandia loquit.

sublimia meditatur. subesse nõ patitur preesse molitur. Sed certe vidi impiũ superaltatum ⁊ transiuit ⁊ ecce nõ erat.

Dñica quarta aduentus de epistola.

Sermo. X.

Gaudete in domino semper iterum dico gaudete Modestia vestra nota sit omnibus hominibus. dñs ppe est. nihil solliciti sitis. sed in omni obsecratione ⁊ oratione petitiões vestre innotescant apd deum. Phil. iij. In his verbis apostolus quatuor facit. Primo ad gaudium spirituale inuitat. cum dicit. Gaudete in dño semper iterum dico gaudete. Secundo causam gaudij innuit cũ dicẽ dñs ppe ẽ. Tercio impedimentũ gaudij notificat cũ dicit. Nihil solliciti sitis Quarto ꝓmotionẽ gaudij demõstrat. cum dicit. Sed in omni oratione ⁊ obsecratione pe. ve. innotescant. ¶ Inuitãdo ergo ad gaudium spirituale dicit. Gaudete in dño nõ i mũdo nec in peccato sicut impij faciunt. De ꝗbus Prouer. ij. Letantur cum malefe. ⁊ exul. in rebus pessimis. Hoc gaudium est miserabile. Tale em̃ ẽ ac si aliquis gauderet. si ceciderisset in lutum fetidissimum. Peccatũ em̃ ꝙ immundissima res sit patet in angelo quem sic deturpauit. Unde Esa. xiiij. dicit. Lucifer ppter pulcritudinẽ. ⁊ post casuz sequit ibi. sanie obuolutus ppter turpitudinem. Itẽ gaudete in dño. non in mõdo sicut gaudent mundani qui in tribus gaudent. sicut habetur Iere. ix. Non glorietur ꝺ̃t sapiens in sapientia sua. neꝙ fortis in fortitudine sua. neꝙ dives in diuitijs suis. Hoc enim gaudium est vanum ⁊ mane. Nam sapientia mundana stultitia est apud deuz. Sicut dicit apostolus. Ipsa est enim sicut ligni putridi lumen. quod apparet in nocte sed non de die. In tenebris enim presentis vite videtur sapientia. sed in futuro apparebit ꝙ est insapientia. Propter quod dicitur Ecclesiast. ix. Ne ratio nec sapientia est apud inferos quo tu ppcras

De fortitudine etiam corporis nõ est gaudendum. Quia fortioribus fortior instat cruciatio. Sicut dicitur Sapiẽ vj. Et quia gaudere de fortitudine corporis non est gaudere nisi de fortitudine sui aduersarij. Corpus enim spiritui semper aduersatur. Sicut dicit apostolus ad Gal. v. Exemplum in ꝓpriꝓtuario capitulo. j. B. De diuitijs nõ est gaudendum. quia non proderũt in die vltionis. Sicut dicitur Prouerbi. xj. Et etiam quia gaudere de diuitijs. nõ est nisi de hoc gaudere ꝙ habet molam magnam ad collum vt citius demergatur in ꝓfundum inferni. Unde Job. xxj. Ducũt in bo. di. sui. ⁊ in punc. ad inferos descendũt. Unde Luce. xvj Mortuus est dives ⁊ sepultus in inferno. Unde cum predicta gaudia sint vana. Apostolus ad verum gaudium inducens ait. Gaudete in dño Abac. iij. Ego aũt in dño gaudebo. Et Esa. Gaudens gaudebo in domino. ¶ Causam autem huius subdit cũ dicit. Dñs ppe est. Hec ẽ em̃ causa gaudij. scz ipsius ꝓpinquitas. Est autẽ duplex ipsius ꝓpinquꝰ aduentus de quo debemus gaudere. Videlicet aduentus redemptionis ⁊ retributiõis. Pro tanto apostolus ingeminat gaudium dicens. Gaudete in domino iterum dico gaudete. De primo scz redemptionis aduentu quo venit in carnem dicitur. Mathei. xxj. Dicite filie syon ecce rex tuus venit tibi. id est pro tua redemptione. Venit enim tunc filius hominis querere ⁊ saluuz facere quod pierat. Qui aduentus prope est per repreſentationem. Hec est enim propinqua dominica natiuitati. De cuius aduentus propinquitate multum debemus gaudere. Unde ⁊ angelus dixit pastoribus Annũcio vobis gaudium magnum. quia natus est vobis saluator.

¶ De secundo aduentu scz retributionis quo veniet ad iudicium. ⁊ de ppinquitate eius dicitur Apo. vlt. Ecce venio cito ⁊ merces mea mecuz est. Et de hoc aduentu multum debemus gaudere ꝓpter retributionē. Unde Math. v. Gaudete ⁊ exul. ecce mer. ve. multa est in celis. Uere multa. quia ipse deus q̄ erit omnia in oīibus. Unde Geñ. xv. Ego merces tua magna nimis. Gaudete ergo ꝓ aduentu redemtionis. itez dico gaudete ꝓ aduentu retributionis quia ꝑm vtrūq; aduentū dñs ꝓpe est.

¶ Tercio impedimentū huius spiritualis gaudij demonstrat. cum dicit. Nihil solliciti sitis. Solicitudo eñ tēporaliū ⁊ carnaliū est maxīmū impedimentū gaudij spūalis. Gaudium eñ spūale vni deo inniti℞ sed solicitudo trahit ad diuersa. Et hoc inuit dñs in Maria ⁊ martha. Nam maria vni deo vacabat ad eius pedes sedendo ⁊ in illo gaudebat. ꝓpter hoc dixit xp̄us Mozro vnū est necessariū. scz illis qui spiritualiter volunt gaudere. Sed martha circa plurima ꝰsabatur. ⁊ ideo nō gaudebat sed turbabatur. ideo dixit ei dñs. Marta solicita es⁊ turba. cr. plu. Unde ⁊ dñs aplis vt spūaliter gaudere possent ꝓhibuit tempalem solicitudinē dicens. Math. v. Nolite solliciti esse dicētes quid man. aut quid bi. Neq; corpori vestro ād indua. Et post subdit de spūali gaudio dicens. Primum querite regnum dei. Exemplū in ꝓmtuario. ca. xvj. A.

¶ Quarto ostendit gaudij ꝓmotionē esse deuotionem cum dicit. Sed in oīi obsecratione ⁊ oratione ⁊ gratiarūactione petitiones vestre innotescant apud deū. Deuotio eñ est feruor bone volūtatis quē mēs cohibere non valens certis manifestat indicijs. Et ponit aplus in p̄missis verbis tria indicia deuotionis. scz orationem. obsecrationem. ⁊ gratiarūactōez Oratio est cum deo familiaris locutio Sed obsecratio est maioris instantie locutio. Unde dicit. Obsecratio quasi ꝓ sacra adiuratio. sicut cum dicimus. ꝓ passionem tuam. vel ꝓ aliud cōsimile. Gratiaꝝ vero actio debet esse de pceptis. siue ꝓsperis siue aduersis. Ad p̄dicta monet aplus Col. iiij. Orationi instate ⁊ vigilate in ea in gratiarū actione. Per hoc eñ multū ꝓmouc℞ gaudiū spūale. Unde ps̄. Exul. la. me. cum cantauero tibi. scz ꝓ orationē obsecrationem ⁊ gratiarūactionem. Unde augustinus de doctrina xp̄iana. Cuz deo nihil digne possum⁹ facere admisit tamen humane vocis obsequiū. ⁊ verbis nostris in laude sua gaudere nos voluit. Exemplū in ꝓmtuario. ca. xv. B. Aliud exemplū ibidem. ſ. Gaudete ergo in dño predicto modo. iterū dico gaudete. Quod gaudiū spūale nobis p̄stare dignetur. qui viuit ⁊ regnat.

¶ De epistola. Sermo. XI.

Gaudete i dño sp iterum dico gaudete. vsq; nihil sol. ⁊c̄. Phil. iij. In hac epistola inuitat nos apostolus ad gaudium spirituale. Et inuit nobis circa ipsuz quatuor necessaria. Uidelicet gaudij materiam. frequentiam. discretionem. ⁊ causam. Primū scz gaudij materiam cum dicit. In dño. Secūdū scz gaudij frequentiam vel pseuerantiā cum addit. Semp. Tercium scz gaudij discretionem subtūgit cum dicit. Modestia vestra. Quartum scz gaudij causam ostendit cum ait. Dominus ꝓpe est.

¶ Uolentibus ergo spiritualiter gaudere. Primo ponit apostolus gaudij materiam tanq̄ fundamentū. ne aliam gaudij materiam sicut quidam faciunt amplectantur. Quidam eñ gaudent in inferioribus. id est in peccatis scz luxurijs. ebrietatibus ⁊ consimilib⁹ De quibus in Prouer. ij. Qui letantur cum ma. ⁊ exul. in re. pes. Quidam in exterioribus. id est tempalibus. qui ꝑm ps̄. In multitudine diuitiarum suaruz

glam. Quidam in interioribus.id est bona conscientia. Secura cū mens est quasi iuge cōuiuiū pś. omnis gloria ei⁹ filie regis abintus infim. au. Quidaz in superioribus. id est in dño ꝛ in gloria eius. De quibus Abac.iij. Ego aūt in dño gaudebo. Primū gaudiū est damnabile. Tenent cū tympanū ꝛ cytharā ꝛ gaudent ad sonitū orgami ꝛ in pūcto ad infernū descendunt. sicut dicit Job. xxj. Idez. Gaudiū hypocrite ad instar puncti. Secundū gaudiū est detestabile. quia nō in veritate ꝫ in vmbra gaudent. Unde. Sap. v. Transierūt omia tanq̄ vmbra. Et amos. vj. Qui letami ī nihili. Terciū gaudiū ē approbabile. Quia sicut dicit in Prouer. xvij. Animus gaudens etatem floridā facit. Et aplus. ij. Corīn. j. Gloria nostra hec est testimoniū pscientie nostre. Quartū gaudiū est laudabile. quia in eternis est. Quod oculus nō vidit nec auris audiuit. nec in cor hoīs ascendit. Ad hanc vltimā ꝛ felicioꝛem gaudij materiā hortat nos aplus cum dicit. Gaudete in dño. vt dñs quo nihil melij⁹ materia sit gaudij. ¶ Sed quia parum est ad tps gaudere in dño ꝛ tempe temptationis recedere. ideo psequenter adiūgit gaudij frequentiam vel pseuerantiā cū dicit. Semp. Tho. iij. Mīi tempe benedic deū. Quātū cū malū sit in hac gaudij materia nō pseuerare. modo iudas sentit qui vnus de discipulis fuit. quando dñs dixit de eoꝛ gaudio. Non pōt filij sponsi lugere q̄diu cū illis est sponsus. Et qz nō pseuerauit melius ei esset si natus nō fuisset. sicut ꝛ angeli q̄ de tali gaudio ceciderunt. Quid aūt hoīem in hoc gaudio pmoueat. consequenter ostendit cum dicit. Modestia vestra nota sit oīm hoīb⁹. Modestia siue modus discretionis. nō tm̄ pncipia verum etiam rerum exitus metitur. Multi enim in inchoatione facti moduz nō habentes. non perueniunt ad finem facti. Unde ꝛ primus angelus. quia minis in principio in gaudio dilatare se voluit ad finem gaudij non peruenit. Substantia cū ad quā festinatur minuetur. Sicut dicit salomon Prouer. xxv. xij. Unde ꝛ poeta dicit. Est modus in rebus sunt certi denicq̄ fines. Quos vltra citraq̄ nequit cōsistere rectū. Modestia ergo vestra nota sit omnibus hominib⁹. rationabile obsequium vestrum ostendentes. ¶ Causam autem huius tanti gaudij subiungit cum dicit. Dominus ppe est. quia in ventre virginis per carnem assumptam. In mente hominis per gratiam In morte cuiuslibz per particulare sententiam. In fine mundi per vniuersale iudicium. ¶ Primo modo est prope quia hec est vltima dñica in cuius hebdomoda saluatoris natiuitas recolit. Cant. ij. Ēn ipse stat post parte. Secundo modo ppe est scilicet per gratiā Quia dicit in Apoc. iij. Ego ad ostiuz sto ꝛ pulso. Tercio modo est ppe scz per mortem. Sicut dicitur in Matheo iij. Jam securis ad radicem. posi. est. id est sententia mortis. Ex quo cū homo nascatur secum portat mortis sententiā Unō Luce. xij. Qua hora nō putatis filius hominis veniet. Ultimo modo ppe est per vniuersale iudicium. quia nos sumus in quos fines seculoꝛū peruenerunt. Nos ergo in domino non extra dominū manentes de prima ppinquitate scilicet festiuitatis debemus gaudere ppter saluatoris nostri natiuitatē Luc. ij. Annuncio vobis gaudium magnuz quia natus est vobis saluator. De secunda ppinquitate scz gratie debem⁹ gaudere ppter ipsius consolationem Job xvj. Paraclitus quez ego mitto vobis ille vos docebit omnia. ꝛ suggeret. De tercia ppinquitate mortis debem⁹ gaudere ppter exilij euasionem. Pś. Heu mihi quia incolatus meus prolongatus est. Et apostolus. Cupio dissolui. ꝛ esse cum christo. De quarta ppinquitate scz iudicij debemus gaudere. ppter

corporum glorificationem. Quia sicut dicitur Math. xiij. Fulgebũt iusti sicut sol. Et ꝓpter laboꝝ remunerationem. ℣s̃. Venientes aũt venient cum exul. portantes manipulos suos. Ad quam exultationez vt in ipso semp possimus gaudere. nos perducat gaudij auctor ihesus xp̃us. Qui viuit.

De euãgelio. Sermo. xii.

Ego vox clamantis in deserto parate viam dñi. rec. fa. se. dei nostri. Joh. j. ℣ In ꝓphete t euãgeliste duo debemus cõsiderare. Et primũ de clamore quẽ tangit cũ dicit. Ego vox cla. Secũdum de clamoris intentiõe quã inuit cũ subdit parate viam dñi rec. fac. se. dei no. ℣ In primo innuũt duo vicz iohis officiũ. t hoc in vocis compatione cũ dic Ego vox. Et xp̃i beneficiũ in ipsius clamatione cum dicit. clamantis. id est xp̃i Johes autẽ compatur voci ꝓ officium multipliciter. Et primo quia missus fuit ante xp̃m sicut vox ante verbũ. Unde Luc. j. dicit. Ipse p̃cedet ante illum in spiritu t virtute helye. Item dicia vox iohes. Quia sicut vox ꝓiata perit sic iohãnes veniente xp̃o t publicato ꝓ mortem disparuit. Unde Job. xxxviij. Nũquid ꝓduces luciferũ in tpe suo Lucifer fuit iohãnes qui sole veniente occubuit. Item dicitur vox iohes. Quia sicut dicit Crisost. vox est sonus ꝓfusus verbum aũt aperit secretũ cordis. Sic iohãnes nihil de secretis celestibus nũciauit. Sed vnigenitus est filius qui ẽ in sinu patris ille enarrauit nobis. Sicut Joh. j. dicit. Sed xp̃i beneficiũ innuit in ipsius clamatione cũ dicit. clamantis. id est xp̃i. Clamauit em̃ xp̃us in multiplici deserto ꝓpter nostram salutem. Et primo in deserto mundi p̃dicãdo. Sicut clamauit ihesus in die magno festiuitatis dicẽs. Si quis sitit veniat ad me t bibat. Sicut dicitur Joh vij. Item clamauit in deserto crucis, p nobis patiendo. Sic clamãs voce magna tradidit spiritum. Sicut dicit Luc xxiij. Et ad Hebre. v. Cum clamore valido t lachrymis exauditus est ꝓ sua reuerentia. Itẽ clamat in deserto cordis penitentiã inspirando. Un̄ Esa. vj de anima que recipit gratiam inspiratam ad penitentiam dicitur. Cõmota sunt superliminaria cardinũ a voce clamãtis. quod fit cum gratia illuminat intellectum t inflamat affectũ t domus cõscientie impleta est exodore fumi. id est gratie. Sed hanc vocem quidã nõ audiunt. vel ꝓpter distantiã que fit ꝓpter multitudinẽ t diuturnitatẽ peccatorũ. ℣s̃. Longe a peccatoribus salus. Vel ꝓpter somnolentiam scz torporis t negligentie. Eccl. xxij. Qui narrat verbuz nõ audienti quasi qui excitat dormiẽtẽ de graui somno. Exemplũ capl'o. vij B. K. Vel propter aurium obturationem. ps̃. Sicut aspidis sur. t obtu. au. su. Aspidis vnam aurem obturat terre applicando. aliã cauda. Sic facitũ quidam per terrenoꝝ applicationẽ. t mortis nõ recordationem. Cõtra quod dicitur Eccl. xxv. Beatus qui narrat iusticiam auri audienti. Vel ꝓpter strepitum scz instrumẽtoꝝ vel negotioꝝ mũdi. Quib' Amos dicit. v. Aufer a me tumultũ carminũ tuoꝝ t cantica lyre. Itez clamabit in futuro. s. in iudicio in deserto mundi. quando scz mundus deseretur. Math. xxv. Media nocte clamor factus est. Exite scz a sepulcris obuiam sponso. Vere tunc vox tonitrui eius. verberabit terram. Sicut dicitur in Job. Canet em̃ tuba t mortui resurgent de terra incorrupti. id est integri. Hec tuba est vox christi. de qua in iohãne. Audient vocem filij dei t qui audiuent. ℣ Intentio aũt huius clamoris est parare vias t rectificare semitas. Vie sunt precepta. ℣s̃. Viam mandatoꝝ tuorum cucurri. Sed semite sunt cõsilia. Prouerbioꝝ. ij. Ducam

te per semitas equitatis quas cum ingressus fueris.nō artabunt gressus tui Paratur autem via hec vt per ipsam curatur tollendo impedimenta que sūt lutum luxurie.spine auaricie.palea superbie.ꝛ lapides iracundie. His sublatis iusti currunt per eas expedite de virtute in ỽtutem ꝓcedendo. Pro quo dicitur. Vie iustoꝝ absq; offendiculo. Semite vero consilioꝝ rectificatur.quando circulatio in ipsis vitaꝫ. Nam paupertas que est de consilio. Juxta illud Math.xix. Vade ꝛ vende omnia ꝛ da pauperibus.nō habet circulationem. quādo nec occasione pietatis.nec alia de causa aliq̄d retinet ꝓpꝛietatis. Hoc modo direxit semitam hanc petrus cū dixit. Ecce nos reliquimus oīa ꝛc̄. Itē virginitas que est de consilio. Juxta illud apostoli.j. Coꝝ.vij. De virginib⁹ p̄ceptum dñi non habeo consi.aūt do. non habet circulationem quando est sicut carne sic ꝛ mente ꝛ ore pura. Juxta illud apostoli.j. Coꝝ.vij. Virgo cogitat que dñi sunt.vt sit sancta coꝛpoꝛe ꝛ spiritu. Itez obedientia regularis que est de cōsilio. Juxta illud Math. Qui vult venire post me abneget semetip̄m rectificatur quando de suo nil apponitur. Talis fuit ille de quo dicitur in ps̄. In auditu auris obediunt mihi. Talis fuit dauid qui dicebat. Ut iumentū factus sum apud te. Jumentum em̄ non matoꝛem vim facit cum ponitur fimus super ip̄m q̄ si oneraret muscatis. nec ꝓpter hoc magis recalcitrat.

In natiuitate dñi de ꝓpheta. Sermo.XIII.

Paruulus natus ē nobis Esa.ix. In his verbis ꝓpheta tria innuit nobis. Vicz christi p̄m carnem natiuitatem.cum dicit natus. Secundo nati quantitatem. cum dicit paruulus. Tercio nostrā vtilitatem.cum dicit.nobis. R̄ Bene dico natiuitatē carnalem. quia plures natiuitates christi scriptura cōmꝰoꝛat scz tres. Eternam ex parte. Carnalem ex matre. Spūalem in fidelium mente Scōm primā.scz diuinam christus habet patrez sine matre. De qua ps̄. Dñs dixit ad me filius meus es tu ego hodie genui te. Ubi ego discretiue ponē quasi ego ꝛ nō alius. Scōm carnalē christus habet matrem sine patre. De qua Esa. vij. Ecce virgo concipiet et pariet filium. Scōm spūalē christus habet patrem ꝛ matrem. De q̄ in euangelio Math.xij. Si quis fecerit voluntatem patris mei.ille meus pater soꝛoꝛ ꝛ mater est. Has tres natiuitates subtribus missis hodie rep̄sentat ecclesia. Eterna natiuitas.p̄sus est occulta.ita vti dicat ꝓpheta. Generationem eius quis enar. Ad quod signandum p̄ma missa cantatur in ꝓfunda nocte. Carnalis natiuitas partim est occulta partim manifesta. Occulta quantū ad modum.manifesta q̄tum ad factum. Ad quod significandū secunda missa cantatur in auroꝛa. que partim est lucida partim obscura. Spiritualis natiuitas est manifesta christo manifestante qui dicit. Si quis diligit me sermonez meū seruabit. Christus em̄ per affectū concipitur.per effectum nascitur.p consuetudinem facti nutritur. Ad quod significandum tercia missa cantatur in die. Timentibus em̄ deum oꝛitur sol iusticie.id est christus lux que iustificat

De secunda scz humana vel carnali natiuitate p̄m quam natus est de mꝛe sine patre.agit hic ꝓpheta. cum dicit. Natus est. Circa quam natiuitatem possumus ꝓsiderare quatuoꝛ mirabilia Duo ex parte xp̄i qui natus est.scz charitatem ꝛ humilitatē. Duo ex pte mꝛis de qua natus est.scz virginitatem ꝛ fecunditatem. De primis duobus scilicz charitate ꝛ humilitate dicit Bern̄. Sūmus omniū factus est infimus omniū

ḡd fecit hoc nisi amor. Et Hiere. xxxj. In caritate perpetua dilexi te ideo attraxi te miſe. De matris vero virginitate ⁊ fecunditate dicitur Eſa. vij. Ecce virgo concipiet. ℣ Secundū vero ſcz nati quantitatē innuit cum dicit paruulus quod ſine cauſa nō fuit q̄ ſcz ſic paruulus natus eſt. Potuiſſet enīz chriſtus. nihil eñ ei erat impoſſibile. in plena ſiue in virili etate nat⁹ fuiſſe. Sed natus eſt paruulus ne ſi alijs hominibus diſſimilis fuiſſet maiorem ſuſpitionem dyabolus de eius incarnatione habuiſſet. Unde ⁊ habitu inuentus eſt vt homo. Item paruulus natus eſt vt omnibus ad ſe venientibus. ſicut paſtoribus tribus magis ⁊ diſcipulis potius amorem q̄ timorē inferret. Unde ipſe dixit. Jam nō dicā vos ſeruos ſed amicos. Item paruulus natus eſt vt velut paruulus citam ⁊ facilem reconciliationem p̄beret peccatori. Propter quod dicit Ezech. Quacunq̄ hora ingemuerit pec ſal. erit. Exemplum de latrone cum eo crucifixo. Item paruulus natus eſt. quia ipſe ſicut puulus in reconciliatione p̄teritarū iniuriarum nō memtnit nec improperat. Unde Jac. Dat omnibus affluenter ⁊ nō improperat ⁊c. Item puulus natus eſt. quia ipſe ſicut puulus ad baiulandū ipſum manus ſanguineas expauescit ⁊ abominat. pſ. Utrum ſanguinū ⁊ dolo. abominabitur dñs. Unde Eſa. j. Cum extenderitis manus veſtras ego nō exaudiam. quia manus veſtre plene ſunt ſanguine. id eſt opibus malis. Et licet natus eſt puulus. nō tamen eo minus vigorosus. Unde eñ puulus vt dicit gloſa. Celum ⁊ terrā fabricauit. ℣ Sed natus tercio oſtendit cū dicit. cui nobis. i. ad nr̄am ſalutem ſiue vtilitatē Sicut eñ vtilis eſt inſtructor inſipientibus. egrotis medicus ⁊ curator. captiuis liberator. exoſis pacificator. lugentibus conſolator. pauperibus ditator. laborantibus remunerator. ſic ipſe vtilis fuit hūano generi. Homo eñ poſt peccatū inſipiens factus eſt. Quia ſm Oſee. Periit ſcientia de terra. Infirm⁹ factus eſt. quia deſcendens ab hierlm in hiericho incidit in latrones. qui plagis impoſitis abierūt ſemiuiuo relicto Incarceratus etiam fuit in p̄ti exilio. ſm illud pſ. Edue de car. aiam meam Cū deo diſcordabat. q̄ peccata noſtra diuiſerūt inter deum ⁊ nos. Frequentē fletū habebat. Juxta illud. Fuerūt mi. la. me. pa. die ac noc. Paup fuit. quia deſcendens ab hieruſalem in hiericho ſpoliatus fuit. Sine mercede laborauit. quia eius labores quaſi in ſaccum ptuſum mittebat. Q̄ q̄ vtilis fuit q̄ oia iſta remouit. Paruulus eñ natus eſt nobis vt nos indoctos inſtrueret Eſa. lxj. Ad annūciandū māſuetis miſit me Item puulus natus ē vt egrotos ſanaret. Unde idem. Ut mederer contritos corde. Item nobis natus eſt vt nos captiuos liberaret. Unō idem. Ut p̄dicarem captiuis indulgentiam. ⁊ clauſis apitionem. Item natus eſt nobis vt exoſos pacificaret. Unde idem. Ut p̄dicarem annū placabilē. Item nobis natus eſt vt lugentes conſolarer. Uñ idē Ut conſolarer oñes lugentes. Item nobis natus eſt vt paupes ditaret. Unde idem. Et darem eis coronam p̄ cinere. Item natus eſt nobis vt laborātes remuneraret. Unde idem. Et merces ei⁹ cū eo. Exemplū. ca. x. E. G.

De euangelio.

Sermo XIIII.

Exiit edictū a ceſare auguſto vt deſcriberetur vniuerſus orbis. ⁊ ibant ſinguli vt p̄fiterent in ſuā ciui. Aſcendit aūt ⁊ ioſeph a galylea in iudeam ciuitatem dauid. que vocatur bethelcem ⁊c. vſq̄ paſtores erant. Luce. ij. ℣ In hac parte euangelij deſcribitur natiuitas xp̄i q̄tū ad tria principaliter. vicz q̄tum ad tp̄s

ēptum ad locum. ꝛ ēptum ad modum. Quantū ad tēpus innuit ipsius natiuitas. q̄ tpe augusti cesaris. Quantū ad locū quia in bethleē ciuitate dauid Quantū vo ad modū innuit euangelista. Quia postq̄ impleti sunt dies marie tē. Et ꝯdem oia hec tria ꝙuenīētia et congrua fuerūt natiuitati christi.

¶ Tēpus em̄ ꝯgruuꝫ fuit natiuitati christi triplici ex cā. ¶ Primo q̄ tēpus fuit pacis. Cesar em̄ Augustus tunc orbē terre pacatū habebat. ꝛ tali tpe christū q̄ mundū pacificare venerat nasci congruū erat. Ūñ ꝛangeli tūc cantauerūt In terra pax ho. bo. vo. Hoc enīz diu ante ꝓphetatū fuerat. Ūñ ps. Orieē in diebus eius iusticia ꝛ abundātia pacis Item Mich. Pax erit in terra nostra dū venerit. ¶ Secūdo q̄ tunc tempus fuit copie. s. tpalis abūdantie. Bal. uñ Ait vbi venit ple. tē. misit deus filiū suum. Hoc em̄ tpe decebat christū nasci. q̄ cum plenitudine gratiarū veniebat Plenus em̄ venit gratia ꝛ veritate. sic ꝺr Joh. j. Exemplū in ꝓmptuario ca. ꝓ. C. ¶ Tercio q̄ tūc tēpus descriptionis fuit. Et certe christus ad hoc nasce bat vt electos suos scriberet in eternitate. Sicut dicit Grego. Unde et ipse Math. v. dicit. Gaudete ꝛ exul. q̄ nomina ve. scrip. sunt in celis. ¶ Locus etiā natiuitatis ꝯgruus fuit triplici ratiōe. ¶ Primo q̄ situs fuit in medio mundi. ꝛ ideo sicut dicit magister primo ibi descriptio fieri cepit. Congruū em̄ fuit mediatorē qui ꝓ salute totius mūdi venerat ꝛ cōmunī oīm salute vt in medio mūdi terre. s. habitabilis nasceret. Propter quod ꝛ ps. dicit Operatus ē sa. in medio ter. ¶ Secūdo rōne interp̄tatiōis. Bethleē em̄ domꝰ panis interp̄tat. quasi p̄scia q̄ ibi debebat panis angelorꝫ nasci. q̄ dicit Jo. Ego sum pa. vi. qui de celo descendi. ¶ Tercio congruus locus fuit ratiōe generis. Congruū em̄ fuit ipsuꝫ nasci in ciuitate generis sui. s. dauid. cui ꝛ ꝓ missio de ipso exse nascēdo facta fuit. Quam rationem assignat euangelista cum dicit. Ascendit autē ioseph a galilea in iudeā ciuitatem dauid. q̄ vocat bethleem. eo q̄ esset de domo ꝛ familia dauid ℞ Modus aūt natiuitatis fuit congruus ꝛ singularis. et hoc innuitur in tribus. ¶ Primo quia peperit cum mater sine lesione virginitatis. Quia virgo in partu mansit. Jam em̄ fuit via viris inuia. Et hoc tangit euangelista cum dicit. pepit filiū suū ioseph vel alterius viri. Propter quod etiā dñs se semp filiū hoīs dixit. non hominū sicut nos sumus. q̄ bus ꝺr in ps. Filij hominū vsq̄quo g. cor. ¶ Secundo peperit sine dolore. Quia pepit postq̄ impleti sunt dies. non ante. quia illud fit cū maximo dolore. Sed beata virgo et tpe congruo et sine omni dolore pepit. ¶ Tercio peperit sine debilitatione. ideo ꝺr. Panis inuoluit euz. s. ipsam et. quia fortis fuit nec debilitata fuit ex partu. Unō ꝓsonaliter natum reclinauit in p̄sepio sine obstetrice.

De euangelio. Sermo XV.

Ecce euāgilizo vobis gaudium magnum quod erit omni populo. quia natus est vobis sal. qui est christus dñs in ciuitate dauid. Lu. ij. Ad honorē natiuitatis dñice que hodie colitur. hec verba ab angelo sunt ꝓlata. ¶ In q̄ bus videnē in summa duo ꝑnt. vide licet ingens admiratio ꝛ ammiratōis ratio. ℣ unum notat cum dicit Ecce. Secundū cum subdit. Euangelizo vobis gaudiū magnū qđ erit oi populo Que triplex est. Prima ex parte angeli qui dicit. Annūcio vobis. Secunda ex pte hominis cui dicit. Gaudiū magnum quod erit omni populo. Tercia ex parte dei. de qua dicit. Quia natus est vobis salua, qui est christus dñs.

In natiuitate dñi.

Prima ammiratiõis occasio est magna. secunda maior. tercia maxima. Magna est prima ex pte angeli. si cõsideremus quis cui locutus est. Annũcio inquit ego. s. angelus. vobis videlicet pastoribus. O vere magne ammiratõis occasio q̃ dignitas angelice nature cũ tã ingenti. tomnibus cõmuni transmissa misterio. non precipuis vt regibus et principibus. nec mediocribus vt baronibus t militibus. sed infimis vt pastoribus non dedignata fuit illud nunciare. Annũcio inquit vobis gaudium magnũ. In hoc autẽ q̃ per angelum dominus natiuitatem suam nũciat. dignitas nati ostendit. et innuit nobis hoc mysterũ esse vnũ de precipuis quod etiam per angelos hominibus nunciauit. Que sunt. vj. videlicet annunciatio. natiuitas. passio. resurrectio. in celum ascensio. ad iudiciũ reuersio. De his oĩbus habes in biblia. Pastoribus autẽ primo nunciat quia ipsi forte pre ceteris sperãtes id quesierunt. quod etiam forte angelus videt innuere cum dicit. Inuenietis. Nã ostendit eos illud quesiuisse. Vel forte pastoribus consolationez in hoc mundo non habentibus nunciat. ne si diuitibus verbum salutis nunciaretur a spinis diuitiarũ illud suffocaret. Vñ de pastoribus dicitur. Et venerunt festinantes. quia nil temporale ipsos retrahebat. Secunda autez scilicet ex parte hominis maior est ammiratõis occasio. quia gaudium magnum q̃ fecit omni populo. Signum vniuersale ponẽs. innuit populos esse plures. Et quia tale signum ad minus exigit tria particularia. ideo ad determinationez ipsi tres dicere possumus populos q̃bus hoc magnum gaudium factus est scilicet superiorẽ inferiorẽ t medium. Superiorẽ. i. angelos. qui quandoq̃ dicunt populus. vt ibi. Mortuus est iacob et positus est ad populũ suum. id est ad angelos. Constat eĩ eum positum fuisse ad abraã et ysaac. Sz sicut dicit glo. tam pauci populus dici non possunt. Inferior populus dicunt illi q̃ in limbo. Medius populus qui in hoc mundo. Populo ergo in hoc mũdo tanq̃ in medio constituto fecit gaudium magnũ dñs ipsum de vana ipsi⁹ conuersatione redimendo. vt dicit pe. Non cor. au. vl' ar. tẽ. Inferiori populo. i. illis in limbo gaudiũ magnum fecit ipsum de ea carcere limbi eripiendo. Vñ ẽ zach. ix. Tu quoq̃ eduxisti vinctos de la. tẽ. Superiori populo. i. angelis fecit gaudiũ ruinas ciuitatis eorũ restaurando. quod ipsi multũ desiderauerũt dicentes dño. Benigne fac dñe in bo. vo. tua. vt ree. muri hierlm. Et q̃ huic triplici populo fecit gaudium magnũ cõuenienter potest dici q̃ fecit gaudium magnus omni populo. Vel certe factum est omni populo. i. ecclesie ex omni populo congregate. Vere de primo magna est admiratõis occasio sed de isto maior. q̃ homini in gemitu et in miseria constituto adeo exuberauit gaudium q̃ se p totum mundũ dilatauit. In celum vsq̃ transcendit t ad inferni limbus penetrauit. Infelix homo quẽ tãti gaudij largitas nõ astringit. Tercia tamen maxima est admiratõis ratio. s. ex parte dei. quia natus est nobis saluator qui est christus dominus. Quid nobis amplꝰ facere potuit q̃ semetipm exinanire. Exinanitõ eñ est alicuius magne rei quasi incõprehẽsibilis. in paruo aliquo comprehensio. Quod hodie patet in domino Ipse eñ quẽ totus non capit orbis in sua se clausit viscera. Quia ẽm beatus dionysiũ. est spũs incircũscriptus. q̃ est super omnia. intra omnia. extra oĩa. Hodie se clausit in humana forma exinaniuit se formã serui accipiẽs. vt ait aplus. Vere cantate dño quia mirabilia fecit. Hodie quidem multa mirabilia. quia de virgine in diuerso⁹ natꝰ in presepio collocatus. ab angelo nunciatus. a pastoribus visitatus. t si qua sunt similia que tamen omnia pcellũ-

quia deus est homo fact⁹. In hoc enī caritas prefulsit.pietas magis emicuit gratia plenius radiauit. Exemplū in ꝓmptuario ca.x. B. Unde et homines deuoti t maxime religiosi in credo in vnum deū.ad homo factus est.pro excellenti beneficio gratias agunt ꝓfunde se inclinantes. Exemplū de quodā monacho cui diabolus alapam dedit quia non inclinauit dicens. Si cantarē ꝙ deus factus esset diabolus .ipsi nunq̄ inclinare cessarēt. Est enī mirabile cōmercium ꝙ creator generis humani animatū corpus sumens de virgine nasci dignatus est. In hoc autez cōmertio fecit sicut fidelis pacis reformator.qui ne ab aliqua pte suspectus habeatur.vtriq̄ parti equaliter se conformat. Sic nostro pacifico inter deū et nos pacem facere volenti vtriusq̄ partis cōformitas necessaria fuit. Si enī tm purus fuisset de⁹ homini se nō cōformasset. Si purus hō alteri parti se non conformasset. Et vt verus mediator esset vtriusq̄ ptis cōformitatez habens.hodie natus est nobis saluator qui est christus dñs. ℟ In co autē ꝙ tria de nato dicit:vocans eum iesum.i.saluatorem.christū et dominū ostendit triplicē nati vtilitatē.quia ipse saluator.ipse christus.ipse dñs Saluator in passiōe.quia ibi populū suū a peccatis suis saluuz fecit. Unde ꝓm ꝓphetam peccata nostra in ligno ptulit. Unde Aug.in meditatōnibus Quid est iesus nisi saluator. Ergo ꝓpter temetipsum esto mihi iesus. Noli dñe.noli sic attēdere malū meū vt obliuiscaris bonū tuū. O domine si ego admisi vnde me dānare potes.tu non amisisti vnde saluare soles. Christ⁹ fuit.i.vngēs in spūssancti missiōe. Quia tunc. Iuxta quod ꝓpheta dixerat. Cō putrescere fecit iugū legis a facie olei id est gratie. Ante enim adeo aplos iugum legis constrinxerat.vt ad gentes declinare t eis cōicare nō auderēt.sed post vngentū effusuz a facie ipsius putrefactum iugum legis diruptum est. Unde in omnez terram exeūtes omnibus omnia facti sunt.quia vnctio docuit eos de oībus. Dominus autē erit in corpoꝝ glorificatione et remuneratione.quādo fideli seruo suo dicet Euge serue bone et fidelis .quia sup pauca fui.fi.supza mul.te constituaz intra in gaudiuz domini tui. Ad quod nos ipse dñs iesus qui natus est perducat. Qui viuit et regnat.

De euāgelio. Sermo. XVI.

Hoc uobis signū inuenietis infantē pannis involutū t positum in p̄sepio. Lu.ij. Ad manifestandā christi natiuitatē legimus ipso die natiuitatis ostensa plura signa Videlicz signa in creaturis.t signa in creatore. ℣ In creaturis vō vniuersalib⁹ ostēsa sunt signa mirabilia in christi natiuitate sicut colligit ex euāgelio t historijs. Et primū signū fuit ostensum de celo empyreo.s. appitio angeloꝝ. t hoc fuit signū mirabile ꝓpter duo. Q⁹ apparuerunt in claritate. Uñ in euāgelio dr. Q⁹ claritas dei circumfulsit eos. Et quia apparuerūt in multitudine. qz subito facta est cum angelo multitudo celestis exercitus. Sēcm signū ostensum est in ethere.qz legit in historijs ꝙpe natiuitatis christi appuerunt tres soles.qui post paululū in vnū sunt ꝙglobati. Tertiū signū oñsuz ē in aere.t3 duplr vnū fuit stella.q magis appuit. Mat. ij. Uidim⁹ stellā ei⁹ in oriēte. Itē aliud fuit vgo tenēs filiū q apparuit in aere octauiano spatorī.quā cū ꝓpe suā speciositatē adorare voluissz dictū ē ei solū puez oportere adorare. Exēpluz in ꝓmptua.ca.x. B. Quartū signuz fuit in terra.vicz ruina tēpli pacē.qō cū romani ꝙstruissent.i respōsis demonū accepant qñ vgo pareret ꝙ tūc corrueret

Ex hoc romani primum ponentes im possibile subintulerunt in eternū dura turū. quod in christi natiuitate corruit ¶ Quantum signum fuit ostensum in aquis. Fuit enim vna taberna emeritoria rome. vbi. s. milites senes recreabā tur. ibiq; fons fuit de quo in nocte natiuitatis christi fluxit oleum vsq; in tyberim. Omnia p̄dicta signa ostēdebāt aliquod nobis mysteriū circa christum iesum qui fuit natus. Nam angeli apparuerunt in signū dominj et protestatis. Math. xxvj. Possum rogare patrem meum et exhibebit mihi plusq;. xij. legiones angelorū Job. xxv. Numquid est numerus militū eius. ¶ Tres soles in signum triū psonarū. quia tota trinitas opata est incarnationez. qz in hoc q; in vnum redierunt vnitas essentie designatur. Juxta illud Joh. v. Tres sunt qui testimoniū dant in celo pater. verbum. et spūssanctus. et hi tres vnum sunt. Stella magoz in signū cōuersiōis gentiū que illuminā de erāt a christo. quia ipse erat lux vera que illuminat omnem hominē. Sicut dicit Joh. j. Et legitur eodem die. Et illud Esa. ix. Populus gē. qui ambulabat in tenebris vi. lu. mag. Virgo tenēs pueru quē impator adorauit significabat q; impium romanū trāsire debuit ad christum. quod et factum est tempore silueſtri et ostantini. Esa. ix. Multiplicabitur eius impium. et regni eius non erit finis. Ruina templi pacis fuit in signū q; christus non venit mittere pacem sed gladium. Sicut ipse dicit Luce. Vel in signuz q; culture idolorum debebāt per christū ruere. Esa. ix. Ingredietur dominus egyptum et cōmouebunt simulacra egypti. Et epluz in pmptuario. capo. x. Esa. Fons olei fuit in signū misericordie christi. Quia natus fuit ex misericordia Luc. j. Per viscera misericordie dei nostri in quibus visi. nos oriet ex alto. Ad Thi. Non ex operibus iusticie que fecimus nos. sed sm suam misericordiā saluos nos fecit. Hec oīa predicta signa fuerūt in creaturis propter creatoris natiuitatē. ¶ Ex in ipso creatore nato dat angelus pastoribus in pmissis verbis triplex signum. Videlicz signū benignitatis. Signum humilitatis. et signuz liberalitatis. ¶ Nam in signū benignitatis primo infans nasci et apparere voluit. pro quo dicit dominus Inuenietis infantem. Ut saltem ipsuz quem olim in signum terroris tonantē audire non poterant dicentes. Exo. xx. Non loquatur nobis dominus ne forte moriemur. Modo in signum benignitatis infantem inuenient. Inuenietis inquit infantem. Illa enim etas plus benignitatis et amoris q; terroris pretendit. Quante autem benignitatis christus fuerit ostendit Chryso. de cuius benignitate dicit. O misericordia christi. o iude demētia. Ille cū xxx. vēdebat denarijs. et christus ei sanguinem quem vendidit offerebat. Licz etiam extunc infans existēs nostraz salutem operetur Unde Ambro. sup Lucam. We illi infantie christi vagitus abluunt fletus. mea lacrime ille delicta lauerunt. Psal. Laborauit a iuuētute. ¶ Item secundo in signum humilitatis. non purpura sed pannis voluit inuolui. Inuenietis inquit pānis involutū. Cuius humilitatez ammirās Esa. dicit. liij. Vidimus eum de spec. et nouissimum virorum. De cuius humilitate dicit Gregorij. Ad hoc vnigenitus filius dei formam nostre humilitatis accepit. ad hoc inuisibilis. non solū visibilis sed etiam despectus apparuit. ad hoc contumeliarum ludibria. illusionum probra. passionū tormenta tolerauit. vt superbum non esse hominē doceret humilis deus. ¶ Item tercio in signuz liberalitatis siue cōcabilitatis in p̄sepi poni voluit Inuenietis inquit positum in p̄sepio. Se ipsum enim in mentis prebuit pabulū. Un Bern. Monstratur pijs iumentis p̄sepiuz et in p̄sepio fenū de vtero vginali. Ne

fecit in signum liberalitatis ⁊ cõicabilitatis. Cuius cõicabilitatẽ ꝯmendãs Ambro. dicit. Omnia christus est nobis. Si vulnus curare desideras ipse medicus est. Si febribus estuas fons est. Si grauaris miᵭtate iustitia ẽ. Si auxilio indiges virt⁹ est. Si mortẽ times vita ẽ. Si celũ desideras via est. Si tenebras fugis lux ẽ. Si cibuz q̃ris alimentũ ẽ. Gustate igit ⁊ videte qm̃ suauis est dñs. Hoc ergo vobis vtiq; signum benignitatis. ꝙ inuenietis infantẽ. Signũ hũilitatis ꝙ inuenietis pannis inuolutũ. Et signuz liberalitatis ꝙ positũ in ꝓsepio. ¶ Per primuz signũ scz benignitatis attrahit penitentes siue incipientes. Sicut herbergarij p signũ añ domũ suspensum attrahũt pegrinos. De quo Esa. Leuabit dñs signũ. s. benignitatis. ⁊ ꝯgregabit dispsos. i. pctores q̃ sunt velut oues errãtes Multũ em̃ benignitas christi ꝓuocat pctores ad pniaz. Unde ad Ro. ij. An igno. qm̃ benignitas dei ad pniam te adducit. ¶ Per secundum. s. hũilitatis dirigit, pficientes. velut signũ qõ erigit ꝓpe viã. Un̄ dicit Joh. xiiij. Ego sum via. Discite a me qz mi. sum ⁊ hu. cor. De quo signo Esa. Erit radix iesse q̃ stat in signũ ppl'oz. Multũ em̃ valet, pficientibus inspicere hoc signũ vt p viam hũilitatis incedant. vt cũ oia fecerint nõ ꝓesumãt. sed dicant. serui inutiles sumus. Un̄ Grego. Sancti viri quo alti⁹ virtutũ dignitate ꝓficiũt eo subtilius se indignos esse deprehendunt. Et Bern̄. dic̄. Ita nimiz diuina solet pietas ꝯseruãde hũilitatis gratia ordinare vt q̃nto quis plus ꝓficit eo min⁹ se reputet, pfecisse. Exemplũ in ꝓmptuario ca. j. L. ¶ Per tertiũ signum. s. liberalitatis reficit pfectos siue ꝓcẽplates. q̃bus seipm̃ dñs cõmunicat in ꝓsenti p gratiam, quasi arrã dans ⁊ signum certitudinis de futuro. Sicut in curia dñi pape dat signũ marie pauplb⁹. qui ꝓ quo dicit apl'us. ij. Cor. j. Signauit nos et dedit pignus spũs in cordibus nostris. Et p hoc tales de futuro prandio certificat. Luc. xxj. Ego dispono vobis sicut disposuit mihi pat̃ meus regnũ vt edatis ⁊ bibatis sup mẽsam meã in regno meo. Ad quod nos ꝓducat.

De epistola. Sermo. XVII.

Apparuit benignitas ⁊ humanitas saluatoris nostri dei ⁊c. Tit. iij. ¶ In hac epistola inuitur saluatoris nostri multiplex gracia ex multiplici effectu. ¶ Primo cũ apparuit ex gratia benignitas in ipsius cõceptione. glo. i. larga dei misericordia que apparet in effectu suo ꝙ scz homo fieri voluit. Benignitas em̃ dicitur quasi bona ignei tas. i. charitas. Illa em̃ sola ipm̃ fecit sumere carnem. Un̄ dicit p Hiere. xxxj In caritate perpetua dilexi te. ideo attraxi te miserans. Bern̄. Sumus oim̃ infimus fieri voluit. q̃d fecit ℔ nisi amor ¶ Itẽ apparuit ex gra hũanitas in ipsi⁹ natiuitate ⁊ circũcisione. Quantuz ad primũ. scz ꝓpter natiuitatẽ dicit glosa Apparuit hũanatus p carnẽ in mũdo Apparuit et hũanitas in circũcisione quia tunc vere apparuit ꝙ hõ verus erat contra hereticos Phil. iij. Et habitu inuẽt⁹ vt hõ. i. vere hõ. Baruch. iij. In terris visus est ⁊ cũ ho. cõ. Itẽ apparuit gratia in passione, p quo dic̄ Non ex opibus iustitie q̃ fe. nos. sed ꝑm suã mi. sal. nos fecit. In passione em̃ opat⁹ est salutẽ in medio terre. scilicet in hierusalẽ. quã salutẽ petebat daui dicens. Saluũ me fac dñe in misericordia tua. ¶ Item apparuit gra in baptismo. i. in baptismi susceptione ⁊ ꝯsecratiõe, p quo dicit. Per lauacz regeneratõis ⁊ renouatõnis. glo. i. p baptismũ. In quo ꝺposita vetustate peccati renouamur in nouitate vite. ⁊ regeneramur filij dei. Nam ipse baptismo non eguit sed p baptismũ veterem

hominez renouans. saluator venit ad baptismū. Et nō sine cā primo ponit passionē et post baptismū. qz totā virtutē a passione traxit baptismus. Propter hoc dicit Ro. v. Quicūq; baptizati estis in morte ipsius baptizati estis.

Itē apparuit gtia in spūssancti missione. Pro quo dic Quē effudit i nos abūde Johēl. ij. Effundā de spū meo sup oēm carnē. Quia tūc repleti sunt oēs spūsancto. Item apparuit gra in resurrectione. Pro quo dicit. Ut iustificati gratia ipsius tē. Resurrexit ei ppter iustificationē nostram. Sicut dicit aplus Ro. iiij. Et primo ponit effusionē spūssancti q̄ resurrectionē. vt innuat q̄ nisi prius habeamus spūmsanctū p iustificationē resurgere nō valemus. Ultimo apparuit gratia i ascēsiōe. Pro quo dicit. Heredes simꝰ spm spem vite eterne. Illis eñ pribꝰ quos tunc secū duxit. qz captiuā duxit captiuitatē. dedit nō in spe sed in re hereditatē vite eterne. Vñ sequit ibi Q; dedit dona hoibus. Sed nobis dedit in spe. p tāto dicit heredes simus spm spē tūc aunt dabit in re. Vñ dicet. Venite bñdicti pa. mei pci. regnum. Nō quotidie desideramus dicētes Adueniat regnū tu. De quo regno si placeat loqui require in dñica in sermone. Primum querite regnū dei.

De euāgelio. Ser. XVIII.

Uerbū caro factū est et habitauit in nobis. In his vbis euāgeliū duo innuit. vicz saluatōris nostri incarnationem. Et incarnati cum hoibus ꝓuersatōez. Primū cōtigit in conceptione. Quia tūc verbuz caro factū est. Scōm in natiuitate. quia tunc habitauit in nobis p conuersationē. Circa primū sez circa incarnationē tria ponunt. videlicet psona cū dicit. Et vnita cꝰ natura. cū dicit. caro. Et vnionis forma cū dicit factū est. Et certe ponit psona cum cōmendatione. Natura cū exp̄ssione. Forma cū ammiratione. Cōmendat aūt psona siue verbū incarnatum triplīciter. Udelicz quia subsistēs eternitate. Vñ In princ. erat vbuz. Item pfectum deitate. Quia deus erat vbuz. Itē qz opatiuū potestate. Quia oīa p ipsum facta sunt. Non ergo nobis euangeliū aliud ostendit q̄ q̄ ab eternitate mortalitas. a diuina maiestate hūilitas. et a virtute infirmitas suscipitur cum dicit. Verbū caro factum est.

Exprimit aūt natura vnita cū dicē. Caro. Non eñ dicit hō sed verbū caro factū est. Et hoc ppter triplicē exp̄ssionē. Primo vt ostēderet verā carnem christum assumpsisse cōtra hereticos qui hoc negant. Unde de quo magis dubitat magis exp̄ssit. Sicut etiaz fecit aplꝰ Ro. j. di. Qui factꝰ ē ex semine Dauid. Secūdo carnē dicit vt nature vnite exprimeret cōditionem t ꝓprietatez. Assumpsit eñ non tm̄ carnem. sed et carnis conditionē. i. penalitates. qō melius nomie carnis designat. qz ipsa est inter ceteras ptes corporis fragilioz sicut sunt ossa nerui t cartilago. Pro quo dr Esa. liij Vere lāguores nostros ipse tulit t dolo. no. ipse por. Tercio dicit caro. vt affectū nostrum ad diligendū. p nobis incarnatuz inflāmaret. Nō eñ est aliud dicere verbū caro factuz ē q̄ q̄ sublimitas t ꝓfunditas. creator t creatura. beatitudo t miseria. ppter nos vnita sūt. Hoc est qō tangit aplus Phil. j. Qui cū in for. dei esset. exinaniuit semetip̄m formā serui accī. Formā vo siue modū vnionis innuit cū dicit. Factū est. Nō dicit. facta est. s. caro verbū. qz nō trāsiuit in carnē verbū sed verbum qō non erat assumpsit t tm̄ quod erat permansit. Olim enim caro voluit fieri vbuz cū voluit esse sicut deus sciens bonū t malū. Unde Gen. iij. improperatū est ei a deo patre. cū dictū est ei ironice. Ecce adā quasi vnus ex nobis factus est. Idcirco modo verbū factū est caro. q̄

vnde mors orlebaꝫ.inde vita resurgeret.vicz carne carnem liberans.ne pderet quos condidit.Factum est ergo verbum caro ꝓpter carnē scz vt verbum culpā carnis detegeret. Ūñ Matth.j. postꝙ dixit angel⁹ vocabis nomē eius iesum.subdit. Ipse em̄ sal.fa.pplm̄ suum a pec.eoꝝ. Item factum est caro ꝓpter carnem.vt opprobriū carnis auferēdo ipsam exultaret. In signū huius post incarnationē angeli nō pmiserūt adorari se ab hoibus sicut ante pmiserant. Unde apoc̄.vlt.dixit angelus iohanni cum adorare eum voluisset. Uide ne feceris.cōseruus em̄ tuus sum ⁊ fratrum tuorū. Item factuz est caro ꝓpter carnem vt verbū curā carnis ageret. Unde.j. Joh.ij. Aduocatum habemus apud patrē iesum christuz et ipse est ꝓpiatio ꝓ peccatis nostris. Sed tñ factū est verbū caro p̄ter carnē quia p̄ter carnis opationez.quia nō ex viri semine sed mystico spiramine. Unō Matth.j.or. Quod em̄ in ea natuz est de spiritusancto est. Item factuz est caro p̄ter carnem.i.p̄ter carnis cōsuetudinē.que est Ur sunt. Sex m lacte dies ter sunt in sanguine trini. Bissent coz pus ter seni membra figurant. Ūō tñ in christo non contigit. Quia in codē instanti fuit pfectus deus. pfectus homo ex ania rōnali et hūana carne subsistens. Ūñ Hiere.xxxj. Nouū fa.dñs sup ter.femina circūdabit.viz. Item factuz est caro p̄ter carnē.i.p̄ter carnis comp̄hensionē. Caro em̄ non comp̄hendit quomodo verbum caro factū est. Unō Matth.vj.dicitur. Beatus es symon bariona.quia caro ⁊ sanguis nō reuelauit tibi.sed pr̄ meus qui in celis est. Explū ca.x.ff. ¶ Secundo ostendit incarnatī cum hominib⁹ ꝓuersationē.cū dicit Et habitauit in nobis. Et hoc incepit in natiuitate Unde Baruch.iij. Post hec in terris visus est ⁊ cū hominibus cōuersatus est. Habitauit aūt inter homines sine habitatiōe. Unde cum quidam sibi dixisset. Magister sequar te, quocūq; ieris. Matth.viij. Ipse respōdit. Vulpes foueas habēt et volucres celi nidos.filius aūt hominis non habet vbi caput suum reclinet. Item habitauit cum hominibus sine rep̄hēsione. Unde ipse dixit Joh.viij. Quis ex vobis arguet me de peccato Peccatuz em̄ non fecit.nec inuentus est dolus in ore eius. Sicut ōz.j. Pe.ij. Item habitauit inter homines cum iniurias per pessione. Unde Treñ.j. Habitauit inter gen.nec inuenit requiem. Sed tunc habitauit inter homines qui nunc habitat in hominibus per gratiam. Ꝓ quo dicit hic euangelista. Plenū g̃tia De cuius plenitudie nos omnes accepimus. Sicut dicit euangelista idem. Sed in futuro habitabit cum hominibus in gloria De qua hic dicit euangelista. Uidimus inquit gloriā eius.nūc scilicet in egnimate.tunc aūt facie ad faciem. Ad quā nos pducat.

¶ Dominica infra octauas de epistola. Sermo.XIX.

Et vbi venit plenitudo.temporis.misit de⁹ filiū suū factū ex muliere.factū sub lege. vt eos qui sub lege erāt redimeret. Gal.iiij. ¶ In his verbis insinuat apostolus missionem filij dei in carnem. Circa quaz in p̄dictis verbis pponuntur quatuor Videlicz tēpus.persona.modus et causa. Tempus cum dicit. At vbi venit plenitudo temporis. Persona scz patris que misit filiū suū Modus.quia factum ex muliere. Causa.vt eos qui sub lege erant redimeret In primo.scilicet in tempore minuitur ipsius temporis oportunitas. In secundo.scilicet in persona ostenditur mittentis caritas. In tercio.scilicet in modo insinuatur filij humilitas. In vltimo.scilicet in causa.tangitur nostra vtilitas; Cum ergo primo dicit. At

vbi venit plenitu. tēporis. Innuit tem
poris oportunitas. Erat cū tēpus p̄fi
nitum a patre in vltima sui dispositio
ne. et ideo debuit necessario p̄missum
adimpleri postq̄ venerat de promisso
temporis plenitudo. ¶ Est autez
quadruplex plenitudo. scilicet. tempo
ris. ventris. mentis. et legis. De pleni
tudine tēporis dicit. At vbi ve. ple. tē.
De vētris plenitudine dicitur Iere.
xxxj. Q̄ mulier circūdedit vir gremio
vteri. s. btā virgo q̄n filius dei psonali
ter vtez eius repleuit. De plenitudine
mentis dicitur in Act. ij. Repleti sunt
omnes spūsancto. De plenitudine le
gis ōr in Matth. v. Non veni soluere
legē sed adimplere. Et inter has pleni
tudines vnaq̄q; p̄mouet aliā. Ex ple
nitudine cū tpis plenitudo vētris ve
nit. Et ex vētris plenitudine venit ple
nitudo mētis. Et ex plenitudie mētis
venit plenitudo legis. Nisi cū p̄finiti
tpis plenitudo venisset. christi nō fuis
set incarnatio. Et si nō fuisset incarna
tio. spūsancti nō fuisz missio. Et si spi
ritussancti nō fuisset missio. a nullo ho
minū fuisset mucata legis impletio.
¶ Circa secundū scz psonā mittētis
tria ostēdunt sm triplicē abundantiā
caritatis. Fuit cū abūdans caritas pa
tris in eo q̄ misit. Abundātior. q̄ filiū
misit non angelū. non aliū hoiem
Abundantissima quia suū ppriū fi
lium misit. nō adoptiuū. Joh. iij. Sic
deus dilexit mundū vt vnigē. filiū suuz
daret. Et Ro. x. Qui pprio filio suo
non pepc. sed p nos. tradi. illū. ¶ Circa
tercium vo. s. circa modū venientis m
nuit filij dei triplex gradus h̄umilitatis.
Fuit cū humilitas eius magna q̄ for
mā serui accepit. Unde. Factum ex mu
liere. Maior. quia legi subesse voluit
cū esset supra legez. Maxima q̄ mor
tem subiit. p quā nos redemit. ¶ Vbi
et quartū. s. causa nostre vtilitatis ostē
ditur que triplex est. Prima quia a do
minio peccati nos eripuit. Un̄ vt eos
qui sub lege erant redimeret. Et Ro.
vj. Liberati a peccato serui facti deo
habetis fructū vestrū in sanctificatiōe
Secundo quia in filios suos nos ado
ptauit. vñ vt adoptionē filiorū recipe
mus. Tercio quia eterne hereditatis re
gno nos sociauit. Unde q̄ si filij et he
redes p deum. Ad quam hereditatem
nos p̄ducat iesus christus.

De euangelio.

Sermo XX.

Ecce positus est
hic in ruinā et in resurrectio
nē multorū in israel et in si
gnum cui cōtradicet. Lu. ij. Hoc euan
geliū legit in dñica infra octauā nati
uitatis christi vt per pphetiam symeo
nis cuius sunt hec verba ostendat vti
litas natiuitatis. Ostendit cū ea vti
lem cuilibet statu. Videlicet incipien
tiū siue penitentiū. pficientiū. et pfecto
rū. Nam incipientibus siue penitenti
bus cōuenit vicia destruere. et q̄tuz ad
hoc dicit. Ecce posit? est in ruinā. s. vi
cioz. Itē pficientibus conuenit ad vtutes
cōsurgere. et q̄tum ad hoc dicit Q̄ erit
in resurrectionē. s. virtutū. Itē pfectis
cōuenit opibus pfectionis q̄ christ? ha
buit intendere. et q̄tum ad hoc dicit.
Et in signū. s. pfectionis. ¶ Vere
vtilis fuit q̄tum ad primuz natiuitas
christi. s. ad ruinā vicioz. Ad hoc cū na
sci voluit vt reatus diluceret. et quicq̄d
mali extra ipm erectū fuerat deijceret et
dissiparet. Un̄ Esa. xix. Ecce dñs ascē
det sup nubē leuē et candidā. sm aliaz
interp̄tationē. i. assumet carnē a pctis
immunē et ingredicet per natiuitatem
egyptū. i. mundū tenebrosum. et moue
bunt simulacra egypti a facie ei? i. vi
cia et pcta. Illa cū a facie sua ruere fa
cit sicut ad p̄sentiā arche dagon p̄nus
corruit in terrā. j. Re. v. Et ad p̄sentiā
ioſue muri hiericho corruerunt fundi
tus. Hiericho luna interp̄tat. et signat
hunc mundum qui vt luna mutatur.
Hanc aūt ruinā peccatorum maxime

positus in cruce fecit sic̄ petrus dicit. q̄ inquit pct̄a nr̄a ptulit sup̄ lignū. Ibi ei lauit nos a peccatis nr̄is in sanguine suo sicut dr̄ Apo. j. Hec aūt ruina nō hz effectū nisi in incipientib⁹ siue in penitentib⁹ sicut pz. Nam hz passio xp̄i ad ruinā oim vicioz esset p̄tū ad sufficientiā. in solo tñ latrone tūc effectū habuit. qz solus penitens fuit dicēs. Nos q̄dē digna factis recipim⁹. Et post memento mei dñe dū veneris in regnū tuū. Fuit ḡ t est natuitas xp̄i penitētib⁹ vtilis. qz est ip sis in ruinā vicioz. Exēplū in pmptuario ca. xj. ff. ¶ Scō vtilis est pficientib⁹ ad ꝟstructionē vtutū. p quo dic Et in resurrectionē. s. vtutū. Sicut cñ duplex est moꝛs. s. spūalis q̄ aia sepaꝛat a deo. Et coꝛpalis. s. q̄ coꝛpus sepaꝛatur ab aia. Ita duplex est resurrectio. vicz spūalis. qñ aia p gr̄am t virtutes vnit̄ do De q̄ in Apoc. xx. Beatus q̄ hz ptē in resurrectiōe prima. Et coꝛpalis qñ aia coꝛpi vnit̄. De q̄ Math. xxij. In resurrectiōe inq̄t dñs. neq; nubent neq; nubēt De prima q̄ est ad vtutes loquit hic symeon cū dicit. Et in resurrectionē. s. vtutū. Adeo cñ primi hois culpa clauserat celū. q̄ nos gr̄e q̄ facit crescere t pficere. nō potuit descendere. Cñ clamabant scti p̄res. Dñe in ce. mi. tua. t vsq; ad nu. tē. Hz qñ venit in natiuitate attulit secū saccuz coꝛpis sui. plenū gr̄a t vitate. Cñ in die ntitatis post q̄ dictuz est. Verbū caro factū est. sub dit plenū gr̄a t veritate. De cui⁹ plenitudine sic dicit iohes oēs. s. pficere cupientes accipiūt. qz sine me. i. sine mea gr̄a. inquit dñs nihil potestis facere. Cñ greḡ. Ne minē inq̄t occulta loca sine gr̄a saluare p̄nt. Quid celo securi⁹. q̄d paradiso iocūdius. t tñ angelus de celo. t hō de paradiso coꝛruit peccando. Cñ gr̄a pōt dicere cuilibet p̄ficienti illud Ben̄. xxx. Modicū habuisti ante q̄ venirē. Bona. bona naturalia. t nūc dines factus es s. vtutib⁹. Benedixit q̄ tibi dñs ad introitū meū. t bñdicēdo dixauit. qz bñdictio dñi diuites facit. Propter qđ dr̄ Sap. vij. Venerūt mihi oia bona pīter cū illa. s. gr̄a. Cñ apl's t totū pfectū suū attribuebat gr̄e dei dicens. j. Corinē. xv. Gr̄a dei sum id qđ sum. t gr̄a dei inq̄t in me vacua nō fuit. qz semp in ea pficiebat. Cñ subdit. Abūdantius alijs laboraui. Et ad idē alios monebat dicēs Hortamur vos ne inuacuū gr̄az dei reci. Qđ faciunt illi sicut dicit glo. q̄ post acceptā gr̄am in bonis op̄ibus pficiendo se nō exercent. Sic ḡ fuit xp̄i natiuitas vtilis pficientibus in resurrectione vtutū. ¶ Tercio fuit positus pfectis in signū sez pfectionis. Et positus ē in q̄druplex signū pfectis. vicz in signū puritatis. in signū pauptatis. in signū patientie. t in signū ꝟtemplatiōis. Quā tū ad primū signū positus ē in gremio veteri virginalis de q̄ nasci voluit. Cñ pfectis dr̄ Esa. vij. Hoc vobis signum Ecce vgo ꝟcipiet t pariet. Castitas ei siue vginitas nō est in p̄cepto ꝟ in ꝟsilio Cñ pfectos tñ respicit q̄ tenenē ad ꝟsilia. Cñ. j. ad Corinē. vij. dicit apl's. De vginibus p̄ceptū nō habeo ꝟsiliū autē do. Quantū ad signū secundū. s. pauptatis fuit positus in p̄sepio. Cñ Luc. ij. dictū est pastoꝛib⁹. Hoc vobis signū Inuenietis infantē pānis inuolutū nō purpura. t positū in p̄sepio. nō in palatio. Quia nō erat ei locus in diuersoꝛio Ecce magna pauptas q̄ als locū hr̄e nō potuit q̄ in p̄sepio. t in multis alijs Cñ nota septē in q̄bus maxie sua pauptas patuit. Paup cñ fuit a domo Cñ in diuersoꝛio que fuit domus cōmunis natus fuit. Paup in loco qz in p̄sepio collocatus. Paup in pecunie possessione. qz nō habuit vnde vitā redimeret. Paup in amicis. qz nō habuit q̄ coꝛaz tudice p eo staret. Paup in vestibus. qz in cruce nō habuit vñ carnē cooperiret Paup in cibi t potus subtractione. qz ñ habuit qđ biberet aut qđ comederet Paup q̄tuz ad membꝛoꝛ libertatē. qz nō habuit mēbꝛ in passione liberū de quo se iuuare posset. nisi linguā acetot felle vltimo impeditā. t in ℔ pfectiōis

signū relinq̄ns. Ūñ quēdā post ad idē inducere volēs dixit. Si vis pfect⁹ esse vade ⁊ vē.o.q̄ hēs ⁊ da pauꝑibus ⁊ se q̄re me. Jn ꝑ statu apt̄ cōstituti dixerūt Mat.xix. Ecce nos reliq̄mus oia ⁊ se.su.te. Glo.dic̄ Hiero. Nō est pfectoꝝ.

Quantū ad tertiū signū .s. patie fuit positus in cruce. Tūc em̄ leuauit signū dñs in nationib⁹ .s. patie. de quo signo Treñ.iij. Tendit arcū .i. ppm̄ iudaicū q̄ uersus est in arcū p̄uū. ⁊ posuit me q̄si signū qđ nō mouet. s. p impatiam. Jbi em̄ verus moyses stetit q̄si imobil̄ i ꝓfractōe quā ifrebāt iudei. Adhāc pfectionē xp̄s iducebat qñ dicebat mat. v. Si q̄s pcusserit te i vnā maxillā. noli mouerī. ꝑ p̄be ei alterā. Et alibi. Bñfacite inīc̄ his q̄ oderūt vos. Et sequit̄ Estote pfecti. Rancorē em̄ q̄libet tenet̄ dimittere. ꝑ inimico bñfacere nō nisi pfectus. Ꝑ Quantū ad signū q̄rtū .s. ꝓtēplationis fuit positus in sepulcro. De quo Math. xij. Signū dabit̄ ione ꝓphe. Sic̄ fuit ionas in ventre ceti tribus diebus ⁊ trib⁹ noctib⁹. ita erit fili⁹ hoīs in corde terre. Ubi in pace factus est locus eius. Dās pfectis signū q̄ ip̄i q̄uenit a tumultib⁹ segregari ⁊ soli deo vacare. Ūñ ip̄is dñs dicit p ꝓphaz. Vacate ⁊ videte q̄m ego sum ds. Sz heu huic q̄druplici signo teste dño a pleriſq̄ ꝑ dic̄it̄. Nā primo puritatis .s. signo dic̄ūt luxuriosi dicētes vltra naturaz ꝓcupie esse flamā estuantā extinguere posse. viuere ꝫ hūanā generis legē. Et ꝓpt̄ ꝑ dicit dñs Mat.xix. Nō oīs capiūt v̄bū ꝑ ꝑ q̄bus datū est. q̄ pōt capere capiat. Perfectoꝝ em̄ tantū est. de q̄b⁹ dicit dñs Math. xix. Sūt em̄ eunuchi q̄ se castrauerūt ꝓpter regnū dei. nō ad lr̄am ꝑ ad modū castratoꝝ se tenēt. Jtē signo pauptatis ꝑdicūt amatores mōi attendentes illud ps̄. Celū celi dño terrā aūt dedit filiis hoīm. Onerāt se terrenis q̄tum pñt ⁊ q̄ltr pñt. ꝑ pfecti terrena oia arbitrant tāq̄ stercora attendētes signū pfectionis .i. xp̄m q̄ dicit. Nisi q̄s renūciauerit oibus q̄ possidet nō pt̄ meus esse discipulus. Tercio signo .s. patie ꝑdicūt tractādi q̄ sunt velut vlcus q̄ se etiaz tangi nō pmittūt. imo parū tacti fumigant sic̄ montes vltionē q̄rendo allegātes vel suā inocentiā vel offense magnitudinē. vel iniurie freq̄ntiā vel inferentis ineq̄litatē. Hec xp̄s sustinēdo nō pēsauit. Nā sine culpa sustinuit. q̄z pcm̄ nō fecit. nec est inuētus dolus in ore ei⁹. Sic̄ dicit pe.j. Cano.ij. Jtē ab ineq̄libus sustinuit. q̄z filij⁹ dei a pctōribus q̄bus multa bona ꝓtulerat. Ūñ dic̄ Job. Multa bona opatus sū in vobis. ꝓpt̄ q̄ lapidē. Jtem offensa multa ⁊ magn̄ fuit. q̄z vilissimo pcio venalis expositus. Vilissima passus sic̄ sputa ⁊ flagella ⁊ hmōi. Jn vilissimo loco crucifixus vbi .s. dānati punieb̄ant. Et vilissimo supplicio .s. cruc̄ traditus int̄ latrones ⁊ iniquos est suspēsus. Propt̄ q̄ Hiere.vij. dicit. Non est dolor sup dolorē meū. Et Treñ.j. O vos omēs ⁊c. Attēdite ⁊ videte si est dolor sicut dolor meus. Et tñ nō solū sibi illata mala patient̄ sustinuit. ꝑ nec nocuit inferētib⁹. nec nocere voluit. imo bona ꝓ malis reddidit. apud pr̄em suos crucifixores excusando ⁊ p eis orando dicens. Pater ignosce eis q̄ nesciūt qđ faciūt. Ad ꝑ signū patie q̄tuz pñt se dirigūt pfecti. De q̄bus btūs stephan⁹ vnus nō solū patient̄ sustinuit ꝑ etiā ꝓ psecutoribus exorauit. Quarto sig̃.s. ꝓtēplatiōis ꝑdicūt tumultuosi q̄ dilexerūt movere pedes suos. etiā dño ñ placuit. Sic̄ dr̄ Esa. Ipsi em̄ sunt intus ⁊ ex̄ q̄si mare feruens qđ q̄escere nō pōt. Tales dz fugere pfect⁹ dicens illud ps̄. Ecce elongaui fugi. ⁊ man. in sol'. Expectabā eū q̄ salui me fecit. Exemplus in ꝓmptuario ca.xv. Ꝑ.

In circūcisione dñi.

Apparuit benignitas ⁊ hūanitas ⁊c. Regre in natiuitate dñi.

De euāgelio. Sermo. XXI

Postquā ꝯsūmati sunt dies octo vt circūcideret puer, vocatū est nomē ei⁹ ihesus Luc.ij. ¶In his vbis lucas euāgelista oñdit tria in xpo ꝑm legē expleta. vicz ipsius circūcisioz cū dic. vt circūcideret puer. Tps circūcisionis cū dic. postq ꝯsūmati sūt dies octo. Et nois ipo impositoz cū dic. vocatū est nomen eius ihesus. In q̄bus tribus innuit forma nre reparationis. Per ꝑmū. s. p circūcisionē facta est aie nre a pcto purgatio. ¶Per secūdū. s. p tps corpis nri innuit renouatu. ¶Per tertiū. s. p nomē corpis t aie simt in etna salute collocatio. ¶¶ In ꝑmo. s. in circūcisione bene innuit aie a pcto purgatio. ¶Per sanguinē em suū pctm purgauit. Vñ in Apoc. dr. Qui dilexit nos t lauit nos in sanguie. quē sanguinem ad nr̄am purgationē primo in circūcisiōe fudit. t in passiōe purgatoez ꝯsūmauit Sic ei alluuione tra paulatim ꝯsumit sic exmltiplici sanguis xpi fusiōe hois pduratū pctm paulatim debuit humectari. vt p diluuiū passiōis efficaci⁹ possit purgari. ꝑm illō Nau. j. In diluuio pterente ꝯsūmationē faciet. Dr aūt diluuiū passio xpi ꝑpē sanguis abūdātiā tantū em sanguinē fudit q̄ posit⁹ in statera cruc. pctm totius mūdi q̄si talentū plūbi palea ꝑponderauit. Jux qō ꝑdixerat dicēs. Ego si exaltatus fuero a t. oia. tra. ad meipm. In cruce em tā q̄ in statera sustulit pctā mūdi. Vñ cantat in passiōe xpi. Statera facta e corpis. pdā q̄ tulit tartar. Voluit aūt circūcidi mlt⁹ de cāis. ¶Primo ꝑpē legis iplemētū. Mat. v. Non veni le. sol. ꝑ adimplere. Itē ꝑpter aduersitatis approbatiōnē. In h ei q̄ tenellus pati voluit adultis t alijs aliq̄d sustinētibus. exemplū dedit patie. Jac. Ome gaudiū existimate tc. Itē vt sacrm incarnatiōis dyabolo occultaret. ꝑpē tales em xpi passiōes vtr de⁹ essz dyabolus dubitauit. Item circūcisus e vt nos spūalr circūcideret em Est aūt triplex spūalis circūcisio. s. inci pientiū. ꝓficientiū t pfectoꝝ. ¶Prima fit a noxijs. Scda a superfluis. Tercia a necessarijs. ¶Primā facit iustitia q̄ resecat vicia. Scdam facit mia que erogat superflua. Terciā facit pfecta charitas q̄ etiā dat necessaria. Ad primā inuitauit dns illū q̄ querebant spūaliter circūcidi. dicens. Math. xix. Quid faciēdo vitā eternā possidebo. Cui dns. Non occides tc. De qua Piere. ij. Circūcidimini dño tc. Tales debent circūcidi in vestibus ꝯ vnā gliam. In oculis cōtra inuidiā q̄ nō pōt bonū ꝓximi videre. In lingua ꝯ mendacia t detratiōes In vnguibus ꝯ rapinā. In bursa ꝯtra auariciā. In lumbis cōtra luxuriā. In ventre cōtra gulā. Ad secūdā inuitat dicens Math. xv. Honora p̄rem. qō intelligit in loco illo de subsidio tpali. Et Luc. xj. Qō supest. i. qō superfluū est. date pauperibus. Exemplū in ꝓmptuario ca. ix. J. Ad terciā inuitat dicēs Mat. xix. Si vis pfectus esse vade t ven. oia tc. ¶¶ ¶Per secundū. s. tps septime diei bñ innuit corpis renouatio. Vita em pñs p septenariū nūerū reuoluit. ꝑ octaua dies incipit in resurrectione corpoz. Vñ q̄ p tpm tūc resecabūt corpis superflua. voluit in corpe suo octauo die circūcidi. de quo apls phil. iij. Reformabit corpus humilitatis nre. ¶Per tertiū s. p nomē bñ salutis etne possessio inuitur. Jesus ei saluator dr. ꝑ q̄ ꝑ nomen hūit ꝓiusq̄ in vtero ꝯcipet. nō tpale ꝑ eternū esse oñdit. Vñ q̄ hō p circūcisionē in aia purificat t octauo die i corpe renouat. ꝑm vtrūq̄ q̄ debuit in etnū palaciū introduci. euāgelista circa nomē vtrūq̄ posuit. vt p nomen ihesus t p nois etnitatē eternā salutez in quā hō p ipaz introduci debuit exprimeret. de q̄ salute Esa. xlv. Jsrl saluat⁹ est salute etna. Sic g̃ p ei⁹ circūcisionē aie purgatio t p tps corpis renouatio. t p nomē etne salutis introductio oñdit. t ꝓuenit ꝑ tria facere debuit. Jpe ei e vt dic apls ad hebre. splēdoꝝ glie. vñ vmbras peccati purgare debuit. Jpe etīm ago

ꝛ figura substātie. Ūñ hō ad imaginē ꝛ similitudinē dei formatus est. ꝛ in imagine deturpatus. ex quo renouari debuit ꝑ imaginē dei. i. filiū q̄ solus imago dei ē debuit renouari sic̄ sigillū cere cū renouaꝛ ꝑ eiusdē figure substantiam renouaꝛ. Ipse etiā vt dic̄ apl̄us eterne salutis nomen hereditauit. Ūñ ne putaremus sibi displicere q̄ suā hereditatē deberemus possidere ꝑ heredē in illaz introducim̄. Cui⁹ nos ꝓticipes faciat.

De euāgelio. Sermo. XXII

POstquā ipleti sūt dies octo vt circū. pu. vocatū est nomen eius ihesus. qđ vocatū est ab angelo ꝑiusq̄ in vtero ꝯceꝑ. Lu. ij. Hodiernū festū duplicē rōne decoraꝛ. vicz ex dñi circūcisione. quā tangit euāgelistā cū dic̄. Postq̄ impleti sunt dies octo vt circū. pu. Et ex nois impositione. quaz subdit cū dicit. vocatū ē nomē eius ihesus.

Circa ꝑimū. ſ. circa circūcisionē duo implicanꝛ. vicz tpis cōgruitas. cū dicit. Postq̄ impleti sunt dies octo. Circūcisi puritas. cū dic̄. Vt circūcideꝛeꝛ puer

R Primū. ſ. tpis ꝯgruitas deseruit ꝛ hystorie q̄tū ad lrāz. deseruit etiā tropologie q̄tū ad moralitatez. ꝛ deseruit allegorie q̄tū ad mysteriū. Hystorie deseruit tpis ꝯgruitas q̄tū ad lrāz. Qz dr̄ Gen. xvij. Infans octo dier̄ circūcideꝛ. Quia ante ꝑuenire ꝑiculosum erat corꝑi ꝓꝑ mēbroꝝ teneritudinē ꝛ puritatē. vltra vō differre dānosū erat anie. Ūñ ibidez seq̄ꝛ. Masculus cui⁹ ꝑpucij caro circūcisa nō fuerit delebiꝛ aia illa de ꝑplo suo. Itē b̄ tps ꝯgruit tropologie q̄tū ad instructionē. qz octonarius nūerus deseruit vtuti. Ūñ pe. ij. Cañ. j. dicit. Vos aūt curā oēm sub inferētes. mīstrate in fide vr̄a vtutē. in vtute aūt sciam. In scia aūt abstinentiā. In abstinentia aūt patiam. In patia aūt pietatē. In pietate fraternitatis amoꝛem In amoꝛe fr̄nitatis charitatē. Hec em̄ si vobiscū assint nō vacuos nō sine fructu vos ꝑstituent. Et subdit. Cui autē nō ꝑsto sunt hec. cecus est ꝛ manu temptans. obliuionē accipiēs purgatiōis suoꝝ veteꝝ delictoꝝ. q. d. Nō ꝓdest baptismus nisi in his exerceaꝛ. Ūñ ꝑ ꝑdicta octo circūcidit hō a culpa. Vel certe octonarius nūerus ꝑcat octo in q̄b⁹ debem⁹ circūcidi. vicz corde. lingua. visu. gustu. odoratu. auditu. ꝛ tactu. ꝛ grcs su. Adapta. Itē b̄ etiā tps ꝯgruit allegorie q̄tū ad mysteriū. Octonarius ei sic sigt octauā etatē q̄ erit resurgentiū. Ūñ glo. Octauo tpe resurgemus. tunc veriſſime circūcisi a culpa ꝛ a pena. Secūdo innuit circūcisi innocētia siue puritas. cū dr̄. puer. Non em̄ saluatoꝛ nr̄ dr̄ b̄ infans vel masculus vel alia designatiōe. ꝑ puer a puritate. vt oñdaꝛ. q̄ nō fuit ab originali vel alia culpa. sicut alij circūcisus. qz puer iste pur⁹ fuit ab originali a mortali ꝛ a veniali. qz sic dicit apl̄s ad Hebꝛe. vij. Fuit sctūs innocēs imaculatus ipollutus segregat⁹ a peccatoribus. Ūñ nō ꝓꝑ se ꝑ ꝓꝑ alia mlta circūcidi voluit. Prio vt hūane nāe vitatē oñderet. Ūñ in ꝑma cañ. Job. v Tres sūt q̄ testimoniū dāt in tra. ſ. in carne xp̄i q̄ fuit verus hō. ſ. sps. sāguis. ꝛ aq̄ Itē circūcisus fuit vt circūcisionē patꝛ añ legē ꝛ sub lege approbaret. Nō em̄ eā suscepiſcet si mala fuiſſet. Propt̄ qđ dic̄ matb̄. v. Nō veni sol. l. ꝑ adimplere Itē fuit circūcisus vt iudeis se recipiēdi occasionē excusatiōis auferret. Propt̄ qđ dic̄ apl̄s Ro. xv. Dico xp̄m mīstruz fuisse circūcisiōis ad ꝓfirmādas ꝓmissiones patꝛ. Itē circūcisus fuit vt ꝑcium nr̄e salutiōis exttic inchoaret. Ūñ. j. Pet. j. Nō corruptibilib⁹ auro vel ar. ꝑ ꝑcio. sanguie redēp. estis. Itē circūcisus fuit vt duriciā circūcisiōis ꝛminādā demōstraret. ꝛ ita vtrūq̄. ſ. circūcisionē ꝛ baptismū i se suscepit. vt ꝓmū termiaret ꝛ secūdū statueret. Sic fec̄ in cena de agno ꝛ cuchariſtia. Ro. x. Finis legis xp̄s. Alias rōes circūcisiōis hēs in ꝑcedenti ſmōe.

L Circa nois ipositionē tria sūt pensanda; vicz ipsi⁹ nois

declaratio. ꝓnūciatio. ⁊ interꝓtatio. Declaratiōe ponit euāgelista cū dic̄. Vocatū est nomē ei⁹ iesus. Añ em̄ plurib⁹ nois fuit vocat⁹ ꝫz aliquā ꝓuem̄ctiā Dic̄ Esa. xj. Vocabit nomen ei⁹ āmirabilis. ꝓp̄ ntitatē. qz de vgine natus. Vicere. xxxj. Nouū faciet dn̄s sup terrā. circū. viz. Cōsiliarius ꝓp̄ paupertatis ꝓdicatiōnē. Mat. xix. Vade ⁊ vende. ⁊ da pau. Deus ꝓp̄ peccāꝫ relaxatiōnē Mat. Fili. remittunt. pec. t. Nemo ei⁹ peccā dimittit nisi sol⁹ ds. Jēs etiā dr̄ ꝓpter miraculoꝫ opationē Math. viij. Qualis ē hic. qz venti ⁊ mare obediūt ei Joh̄ iij. Nemo pt hec sig̃ fa. q̄ tu faciēs. nisi fuerit ds cū eo. Fortis ꝓp̄ passionē. ps. Dns fortis. dns. potens ꝓlio. ꝓp̄ futuri seculi ꝓp̄ gl̄iosam resurrectiōz. Jpe em̄ ꝓpter hoc dr̄ p̄. qz primus gl̄iose resurrexit. quā ⁊ nos habebim⁹ in futuro seculo. Princeps pacis dic⁹ est, ꝓp̄ ascensionem. qz tunc ima sūmis copulaūt. Ad Eph̄. ij. Ipse est pax nr̄a q̄ fecit vtraq̄ vnū. Hoc ät nomen iesus ab eterno a pr̄e fuit p̄ordinatū. In circūcisiōe a maria ⁊ a ioseph impositū. Ab euāgelista declaratū. cū dic̄. Vocatū est nomen ei⁹ iesus. ab ēno fuit a pr̄e iposītū. vñ ps. Añ. solē ꝑmanet nomē ei⁹. Vñ glo. sup illo. Vocabis nomē ei⁹. Nō tu ipones qz ab eterno iposītū ē. Interꝓtatio vo nois est cū effectu. Jesus em̄ interꝓtat saluator. siue sal⁹. O q̄m ꝛltiplicē salutē ꝓsequm̄ ex h⁹ nois effectu. Est em̄ h⁹ nomen iesus fructuosū. vñ Act. iiij. Non est nomen aliud sub celo datū hoīb⁹ in quo opteat nos saluos fieri. Jē est victoriosū. Vñ in titulū victorie scriptum fuit in cruce lr̄is hebraic̄ grec̄ ⁊ latinis Jesus nazarenus rex iudeoꝝ. O quot sūt q̄ p h⁹ nomen visibiles ⁊ inuisibiles hostes a se auerterūt. ps. In nois dn̄i vlt⁹ sū in eos. Ultra modū em̄ valet ad victoriā. Apoc. xiij. dr̄ de martyrib⁹ q̄ hē bāt nomē ei⁹. s. agni scriptū in frontib⁹ suis. Jē est nomē suaue ⁊ affectuosum Eccs. vij. Melius est no. bo. q̄ vn. pc. Can. j. Oleū effusū nomē tuū. Bern. Nomē iesus pascit recogitatū. luctū p̄dicatū. suo catū lenit ⁊ vngit. Jdē. Jesus ē iubilus in corde. mel in ore. melos in aure. Itez est p̄ sup oīe nomen gratiosum. Cū dicit in Joh̄. xvj. Nō cunq̄ petieritis patrē in nōie meo dabit vobis. Inde est q̄ oīs oīones nr̄e terminant̄ p dn̄m nr̄m iesum xp̄m.

In Epiphania dn̄i. Sermo. XXIII.

Qui sedes sup cherubin manifestare coram effraim beniamin ⁊ manasse. ps. lxxix. Apparitionē saluatoris nr̄i quā hodie festiuat eccl̄ia p̄missis vbis videt ꝓp̄a p̄dixisse ⁊ p̄dicēdo desiderasse cū dic̄. Qui sedes sup cherubin ⁊c. In q̄b⁹ vbis tria fac̄. Prio ei apparetis incōp̄hensibilē deitatis sublimitatem insinuat. cū dicit Qui sedes sup che. Scdo vt ipse idē in hūanitate appareat desiderat. cū dicit. manifestare. Tercio coram q̄bus apparere debeat declarat cū dicit. Coram effraim. beni. ⁊ manas. ¶ Volēs q̄ ꝓp̄a desiderata saluatoris apparitionē innuere p̄mittit ipsi⁹ incōp̄hensibilē deitatis sublimitatē. In h⁹ em̄ q̄ dicit eū sedere sup cherubin q̄ plenitudo scie interꝓtat innuit q̄ q̄ctūcunq̄ aliq̄ creatura etiā angelica abūdet scia. ipsi⁹ tm̄ deitatis sublimitatē ñ valz ꝓhendere. qz sedet sup cherubin. i. sup dnis creature scie plenitudinez. Prio quo Esa. xlv. dr̄. Vere tu es ds absc̄ditus. Qz nec sensu p̄cipit. Job. j. Deū nemo vidit vnq̄. nec rōne ꝓhendit. Job. xj. Fortitā vestigia dei ꝓhendes. Nec intellectu capit. Job. xxxvj. Memito q̄ ignores tps cts. Jpe em̄ est pax q̄ exuperat oēm sensū, ꝓ tanto ⁊ dns dic̄ Mat. xj. Nemo nouit filiū nisi p̄. qz sedet sup cherubin. i. sup scie plenitudinem. ¶ Scdo vt ipse in hūanitate appareat desiderat cū dicit. manifestare. Licz em̄ p carnē in ntitate visibilis apparuerit. tm̄ ei⁹ diuitas nube carnis tecta fuit ⁊ mūdo occultata.

Juxta qđ p̄dixerat ds p̄ Ezech. xxxvij. Volē nube tegā. ꝑ in hūanitate ds appareat, ppīa desiderat dicēs. Mānifesta re. Mđ tali die ꝓtigit. s. i diuersorio die xiij. In baptismo āno. xxx. In nuptiaꝝ ꝓtuito āno. xxxj. Rōe p̄me apparitionis dr̄ b̄ festū epiphania. eo q̄ stella supra incedens ipm deū esse mānifestauit. Ūñ t reges postq̄ stella ducente ad cū puenerūt. ipm sic deū adorauerūt. Hec cñ stella q̄ ꝑter nām ortū sigt q̄ ille idē ꝑter naturā ortus ē de vgine. Jē figurabat ortū solis iusticie. Mal. vlt. Vobis timē. de. oriet sol iusticie. Jtē hec stella ꝫ naturalem cursū aliaꝝ stellaꝝ incedit Alie cñ mouent ab oriente in occidentē. qz mōo occidētī fuūt. Jsta ab orīte in meridiē mānifestans ortū nascētis ecclie de gentib⁹. Ūñ t tribus regibus q̄ erāt p̄mitie gentiū primo apparuit d. rigēs i meridiē. i. in fidei feruorē qui feruor in ipis miltipl'r appuit. Adapta Jē hec stella cū sole lucz. mānifestās illū esse verā t incessabilē lucē. Jllū inq̄ eē q̄ fabricatus est auroꝝ t solē. Jē qñq̄ mānifestabat qñq̄ occultabat significās ipm debere esse qñq̄ occultuz p̄ hūane infirmitatis oñsionē. t maxie tpe passionis vbi abscōdita est fortitudo ei⁹. qñq̄ vtute miraculoꝝ debere manifestari Ūñ Mat. viij. Quis est hic. qz venti t mare obediūt ei. Jē erat ꝓpinq̄ terre. si cñ eleuata fuisset quō ciuitatē diuersoriūq̄ oñderet. In b̄ autē q̄ vicina erat terre. illū significabat q̄ descendit in inferiores ptes terre. Epl̄ ad. vij. Rōne aūt secūde mānifestatiōis que. s. ꝓtigit in baptismo dr̄ b̄ festū theophania. a theos qđ est ds. Manifestat⁹ est cñ ds esse celo illustrāte. qz tūc celi apti sūt. Spūsāncto mitimante. qz descendit sic columba in ipm. Voce patris attestante. qz vox facta est dicens. Hic est fili⁹ meus dilectus. In b̄ ipso defectū baptisme exprimēs. qz baptisatis celū apīt. nā soluūt ab oī impedimento. s. culpe quo tenent q̄ sunt in inferno. ne intrent t pene q̄ tenent q̄ sūt in purgatorio. Jē spūsctūs apparuit. qz tales grām vtutū recipiūt Ezech. xxxvj. Postq̄ dixit. Effundā sup vos aquā. subdit. Et dabo vobis spiritū nouū. Jē vox p̄is audit. qz de filio tre filius dei efficit. Rōne aūt tercie manifestatiōis que fuit in nuptijs b̄ festū betphania dr̄. Beth cñ domus interp̄tat. Qz in domo nuptiaꝝ mānifestatus est. qñ btā vgine instigante fecit miraculū in vini mutatiōe. Ūñ subdit. q̄ manifestauit gl̄iam suā.

¶ Ez corā q̄bus mānifestatio ꝓtigerit. ppīa innuit cū subdit. Coram effraim beniamin t manasse. Per effraim q̄ interp̄tat frugifer siue fertilis magt designāt. qz fertiles. i. diuites fuerūt. t de optimis frugibus terre mūera obtulerūt. dño. Bēñ xlvij. Jstis primo p̄ stellā manifestatus fuit. Per beniamin q̄ interp̄tat filiꝰ dextre. i. gr̄e. q̄ ex gr̄a datus ē iobes designē. Hic est beniamin q̄ est natus in timore mr̄is. i. synagoge. qz ier t ppīe vsq̄ ad iobez ppīetauerūt Mat. xj. Et ei manifestatus est in baptismo p̄dicto mō. Per manassen q̄ interp̄tat obstupescēs designat architriclin⁹. ipse ei obstupuit qñ gustauit aquā vinū factā. vñ vocat sponsum.

De epl̄a. Sermo. XXIIII

¶ Surge illuminare hierlm. qz venit lumē tuū. t gl̄ia dñi sup te orta est. Et post sequit. Sup te aūt orīet dñs t gl̄ia ei⁹ in te videbit Esa. lx. ¶ In vbis istis ppīe duo ponūt vices p̄tis festiuitatis insinuatio cū dicit. Venit lumen tuū t gl̄ia dñi sup te orta est. Sup te ār orīet dñs. t gl̄ia ei⁹ in te videbit. Et ad susceptiōz festiuitatis exhortatio cū dic. Surge illu. hier.

¶ Qz cñ tribus miracul' p̄ntē die ornatū colimus. iō t festiuitatē huius diei trib⁹ noibus exp̄ssam inuenimus. Hodie cñ stella magos duxit p̄sepiuz mānifestando puer. Et sic dr̄ p̄ns festū epiphania. q̄si supra manifestatio. s. p̄ stellā. Et b̄ factū insinuat ppheta in p̄dictis vbis cū dic. Venit lumen tuū sez

xp̃us ⁊ gl̃ia dñi sup te orta est.i.stella q̃ ad gl̃iam xp̃i creata est. Jt̃ hodie xp̃us xxx.ãno post i iordane baptisari voluit Et sic pñs festũ d̃r theophania.q̃si dei mãifestatio. Tota em̃ t̃nitas ibi mãifesta fuit.⁊ ꝑ tãgit ꝓpha in p̃missis vbis cũ dic̃. Sup te aũt oriet̃ dñs. Hodie re uoluto ãno p̃ aquã in vinũ trãsmutauit. Et sic ꝑ festũ d̃r bethfania q̃si in domo mãifestatio.s.p miraculũ.⁊ ꝑ factũ tãgit ꝓpha cũ subdit. Et gl̃ia eius in te videbit̃. Tũc em̃ mãifestauit gl̃iam suã coꝝã discipul̃ suis. Quãtũ g̃ ad p̃ma mãifestatiõz dic̃. Veint lumẽ tuũ.i.xp̃s ⁊ gl̃ia dñi sup te orta est.i.stella mãifestãs xp̃m.ꝑ p̃dixit ps̃. dicens. In lũme tuo.i.in stella videbim̃ lumẽ.i.xp̃m q̃ ẽ lumẽ vite sic̃ ipe dixit Jo. viij. Qui seq̃t me nõ ãbu.in te.ꝑ hebit lumẽ vita. hoc ẽ lumẽ qõ fuit ad reuelatiõz gẽtiũ que stella duce que ad gl̃iaz dñi orta ẽ que nerũt ad ip̃m. De stellis si placz log̃ha bes in duob̃ alijs ꝓmõib̃. Ips aũt d̃r lumẽ triplici rõe. Et ꝓmo rõe sue puritatis. Sic̃ em̃ lumẽ vel lux p̃ux q̃dẽ est sic xp̃s in quo nulle tenebre sẽ. Tadoz ẽ em̃ luq̃ etne.⁊ speculũ sine macula. Sic̃ d̃r sap. vij. Spectũ em̃ nõ fec̃ nec est mucẽtus dol̃ in oze ei̇. sic̃ testat̃ petrus. Jt̃ d̃r lumẽ ꝑpẽ pctõz tãq̃ tenebraz ꝑpulsionẽ. Vñ Lu.j. Visitauit nos ori.ex al. Illũinare his q̃ in te.sũt. Vñ ad Eph̃. v. dic̃ apl̃s. Eratis aliq̃n te.nũc aũt lux in dño. vt filij luq̃ ãbulate. Oz heu Jo. ij.d̃r. Lux veint in mundũ. ⁊ dilexerũt hoies magz tenebras.s.obstinati in pcãs q̃ lucẽ. vñ seq̃t. Erãt ei illoz mala opa Jt̃ d̃r lumen ꝑpẽ sut cõcabilitatẽ. Sic em̃ lumẽ se oib̃ cõicat.sic xp̃s oĩbus se cõicat sine psonaz acceptiõe. Vñ illũinat oẽm ho.ve.in hũc.mũ.sic̃ d̃r Jo.j. Nõ em̃ ẽ psonaz acceptoz ds. Sic̃ d̃r Act̃.x. Vñ oẽs hoies vult sal. fieri.q̃ cu nõ fulget lumen illius. Ex quo inexcubie mãifestatũ est magis p̃ lumen stelle Scdoz ãt mãifestatiõz que ꝓtigit in baptismo innuit ꝓpha cũ dic̃. Sup te aũt oriet̃ dñs. Dñs em̃ p̃. dñs filius. dñs spũssctus. Nõ tñ tres d̃ri ꝑ vn̄ est dñs De quo hic d̃r. Sup te ãt ori. dñs. Ibi em̃ tota t̃nitas orta fuit.i.manifestata. sic̃ d̃r quotidie oriri sol.nõ q̃ quotidie inciꝑat ꝑ q̃ illa hora diei q̃ ꝓrius sub tra occult̃ fuit se mãifestat.sic tũc ortus fuit dñs.q̃ mãifestauit se tũc p̃ in voce.filij in carne.spũssctus in colũba qui descẽdit sup eũ. Tercia ãt mãifestatio ẽ que cõtigit in domo in vim miraculo. Hãc mãifestat ꝓpha cũ dic̃. Et gl̃a ei̇ in te videbit̃. Ut ãt gl̃ia miraculi videret̃ affuit mr̃ inducendo cũ dixit. Vinũ nõ hñt. Filij exeq̃ndo cũ dixit. Haurite nũc aq̃s ⁊ ferte architriclino. Jt̃ architriclin̄ ãmirãdo dicens. Seruasti vinũ bonũ vsq̃ adhuc. Et sic manifestauit gl̃iam suã coꝝã discipulis suis ⁊ crediderũt in eum. Sic ergo ꝑ tria predicta p̃ntis festiuitatis fit insinuatio.

¶ Oz ad festi susceptiõez seq̃t exhortatio cũ dic̃. Surge il.hier. Et notãdum q̃ tribus generibus hoim̃ d̃r surge. Dr̃ em̃ surge dormienti.iacenti.⁊ sedenti. Dormit spũalr in mortali pctõ sopozatus.iacet a bono ope torpidus. ꝑ sedet qui in pte est erectus.s.q̃tũ ad affectuz ⁊ q̃tũ ad effectũ est ꝓstratus. Cuilibet tñ vt festũ suscipiat d̃r Surge il.in p̃missis vbis. q̃ quilibet eoz necesse hz ⁊ surgere illũinari. Primus oz surgere ad statũ inciꝑentiũ vicia deponendo. Scõs debz surgere ad statũ ꝓficientiũ vtutes ogregãdo. Terci surgere ad statũ pfectoz celestiũ? torũ? mbiãdo. Prio s.in mortali pctõ sopozato d̃r Eph̃. v. Surge.q̃ dormis ⁊ exur.a moz.⁊ illuminabit te xp̃s. Talis em̃ sic̃ mortu? nihil videt q̃ nec gaudia celi q̃ amittit. nec penas inferni ad q̃s tendit. Excecauit em̃ cuz malicia ei̇. Tali g̃ d̃r. Surge illu. Surge vtiq̃ relinq̃ndo pctm̃.⁊ ad baptismũ in quo xp̃s hodie inq̃natos sctificat cõuolãdo.⁊ illũinare lũme eternali. qõ est ipe ds. Ibi ei aptis celis spũssctus i colũbe spẽ apparuit. Ibi fili? cõtingẽdo

aq̃s ipas sctificauit.t vox pris filiū dilectū ptestata fuit.in signū ubi q̃ si bñ ablutus fuers a pcō baptismo flumis vel flaminis gram spūssancti pcipis.de filio ire filius dilect⁹ dei efficers.t celos ad te recipiendū aptos inuenis. Jt dr scō tacenti t a bono ope torpēti. Surge sic dictū est Josue.vij. Surge cur iaces ꝓnus in tra.t Esa.lij. Cōsurge cōsurge induere fort.tua syon.s.ad bonuz opandū. Et dr tali.illūinare.q; vere ex mag̃ cecitate ꝓcedit q̃ hō q̃ hz trāsfretare de hac vita.t nescit q̃ hora nauis s.corporis sui debeat recedere. torpens ocio differt sūptus necessarios p̄pare. q; nisi secū portet nihil ibi inueniet.vñ Ecc̃s.ix. Quōcūq; p̄t facere man⁹ tua instanter opare.q; nec op⁹ nec rō nec sapia nec scia est apd̄ inferos quo tu ꝓperas Et vt bñ melius facere possis illūinare. s.lūie corpali.i.stella q̃ magnos sua illustratiōe ad magnos t meritorios labores incitauit t deduxit.q; multū q̃libet ad apandū bñ ꝓuocat qñ videt t pensat tātos reges p tot trarū spacia.s.ab oriente hierosolymā tā feruenter t tā reuerenter q̃siuisse saluatorē. Jt dr Surge sedenti tercio. Sedens q̃ ptim est ꝓstratus t ptim erectus.designat hoiem q̃ vt bñ faciat volūtate q̃dē est ꝓmptus.ꝫ carne q̃ infirma est depressus. Et q; velle adiacet pficere āt nō inuenit.iō ꝓtristat Propter b dic̃ dauid. Sup flūina babylonis illic sc.t fle.dū re.syon. Bz certe tali dr. Surge ad nuptias ꝙuolando t illūinare ibi stella singulari.s.btā v̄gine.q; erat mr iesu ibi vt impleas p posse tuo illō qd̄ docuit dicens. Quōcūq; dixerit vobis facite. Si cm̃ vis ad vitam ingredi sua mādata.q; tu mānifestabit glia sua. De q̃ ps. Satiabor cū apparuerit glia tua. Ad quā nos pduc.

De eūāge. Sermo.xxv.

Cum natus eēt ie sus in bethleē t̄c.ecce magi venerūt ab oriente hierosolymā dicentes Ubi est q̃ natus est rex iudeoz. vidim⁹ stellā ei⁹ in ort.t ve.ado.eū. Matth.ij. Jn his vbis aducntus innuit magoz ad xp̄m.circa quez in p̄dictis vbis tanguntur q̃tuor nō solū ad festi solēnitatez.verūetiā ad nr̄am vtilitatē.vicz tps quo venerūt psone q̃ venerūt.via q̃ venerūt.t cā ꝓpter quā venerūt. Primo tps eoz ponit.tps q̃dez ꝓgruū t optunū. Qz cū natus esset iesus. Scdo psone q̃ venerūt oñdunt.psone nō imbecilles t fatue ꝫ sapientes t potentes. Un magi. Magi ei pfica līgua idē qd̄ apd̄ nos sapientes dicūt qui etiā potentes fuerūt.qz reges fuisse legūt. Tercio via eoz oñdit.via inq̃ longa t laboriosa. qz ab oriente hierosolymā. Vere lōga fuit via.qz vt sancti tradūt.ibi aliis iter spacū fuit vnius āni. Bz q̃ ipsi.xij. venerūt die miraculose ꝓtigit.vel ꝓpt velocissimos dromedarios quos hūerūt Ultio ponit cā eoz aduent⁹.cā vtiq; dicēs t btā.qz ad q̃rendū t adorādū iesū Quid em̃ est beatius q̃ q̃rere salutem. Et quid decentius q̃ adorare saluatorem. Ubi est inquūt q̃ nat⁹ est t̄c. Sic g̃ matheus cū dic̃. Cū natus essz iesus t̄c.oñdit q̃ tpe ꝓgruo t optuno psone potentes t sapientes p vtā longā venerūt t laboriosam.p cā decenti t btā.s.q̃rere t adorare iesū. Exp̄dictis aūt q̃tuor ad nr̄am edificatiōez q̃tuor vtilia eliciūt. In tpe cm̃ quo venerunt tp̄us quo q̃ri debeat ds oñdit. In psonis q̃ venerūt a quibus maxie q̃ri debeat ds innuit. In via q̃ venerūt ppendit. q̃li mō q̃situs inuenit. In vltimo.s. cā ꝓpter quā p̄cipue q̃ri dz deus exprimit. Tp̄us aūt ꝓgruū ad querendū deū est tps misericordie vel gr̃e.qd̄ incepit cuz natus est iesus.añ cm̃ fuit tps culpe qd̄ tps fuit aridū t siccū a gr̃a t mia. Ado cm̃ culpa clauserat celū q̃ nec ros mie nec pluuia gr̃e poterat descēdere. Propter qd̄ ppha exclamauit. Dñe in celo mia tua. Sed cū natus est iesus attulit secū saccū gr̃e. qz ꝑm tot̄em plenus venit gratia t vitate. Et fracto sacco cor-

poris fuit in passiõe miscẽtia dñi plena est terra. Vñ cũ nat⁹ ẽ ihesus. i. saluator tps salutis incepit. Juxta qđ apls. Ecce nũc tps acceptabile. ecce nũc dies salutis. In ẽ tpe requirẽdus est dñs. qz ipse inḡt. Tpe accepto exaudiui te. tin die salutis adiuui te. Queram⁹ g̃ dñm dũ inueniri põt. qz si distulerim⁹ in futuꝝ scz vsq ad tpus iustic̃e qđ incipit post finẽ vite nr̃e frustra clamabimus cũ diuite. qz nõ exaudiemur nec i gutta aq̃. Et licet ab oĩb⁹ sit querẽdus tñ in magis oñdit a qb⁹ maxie queri debeat deus. s. a diuitib⁹ t a sapientib⁹ t ꝺsimlib⁹ q plus ab eo receperunt. per donũ em̃ qđ a dño receperũt sũt et magis obligati. Vñ. Ecce magi venerunt hocip̃m recognoscẽtes. Talib⁹ em̃ sic dicit ps̃. dedit dñs regiones gentiũ t labores pplox possederũt. Ad qđ. vt cu sto. iusti. t le. ci⁹ reḡrant. imo ip̃m dñm in lege. Oz heu plerisq; nr̃i tpis p donũ qđ a dño recipiũt magis ab ipso recedunt q̃ accedãt. nõ formidãtes q̃ q̃nq; ꝺcessum repetet vsq ad nouissimũ quadrantẽ. imo exiget illud cum vsura. Et certe cui mõ pl⁹ ꝺmittit pl⁹ tunc ab eo exigẽt. et vbi erat maius donũ scie trãsgressor maiori subiacebit pene. Et potẽtes. si cõmissum neglexerint potẽter tormẽta patient̃. Propter ẽ isti reges et sapiẽtia t potẽtia sup alios exaltati p ceteris dñm quesierũt. Quasi autẽ mõ querẽdus sit vt inueniat̃. p viã magoꝝ ostendit̃ qui nõ sine graui labore ab oriente venerunt hierosolymã. Qđ est ꝺ illos q̃ sm̃ pphetã dormiũt in lectis eburneis. t lasciuiũt in stratis suis. t tñ credũt se dñm inuenisse. Hoc vti q̃ posset esse si in lecto q̃escentiũ habitaret. Oz in cañ. a spõsa in lecto querit̃ t mĩme inueniẽ. Est em̃ salies p montes vt ꝺz. trãsilies colles. Vñ ip̃m quelaborare. qz ei nõ inueniẽ in terra sua, utẽ viuẽtiuz. Ideo magi i sua ẽra ip̃m querere nõ attẽtauerũt. ẽ vt ip̃m inueniret p mõtes m̃tos t colles ab oriẽte hierosolymã veniendo laborauerunt. Vñ in Cañ. Egredimi filie syon de ciuitate mag̃. s. t opulẽta. et sic videte regẽ salomonẽ. Vñ qz maria magdalẽa post resurrectionẽ dñi ip̃m p alios cũ labore t afflictiõe quesiuit. ipsa pri⁹ p certis eũ inuenire meruit. Exẽplũ i ꝑmptua. ca. v. R. Oz qz quidã ip̃m ioꝛdinate querũt. s. tñ ꝓpẽ tpalẽ vtilitatẽ Hiẽ illi de qb⁹ dñs. Queritis me non qz vidistis sig̃. ẽ qz manducastis de panib⁹. iõ cã decẽs t btã vltio oñdit ꝑ q̃ marie de⁹. queri ꝺz. s. ad adorãdũ. Talter ei reqrẽtes dñm nõ minuent̃ oi bono. qz replebunt̃ oi bono. s. gr̃e in p̃nti que eos moneat i somnis ẽ in ꝑsenti vita que q̃si in somnis agit̃. p quã viã redeãt i regionẽ suã. s. celestẽ p̃tiaz vbi repleant̃ oi bono glorie Videntes illũ in specie quez adorauerũt in enigmate Ad q̃m visionez ꝑducat nos ops de⁹.

De euãgelio. Ser. XXVI.

Vbi est q̃ natus ẽ rex iudeoꝝ. vidim⁹ ei stellã ei⁹ in oriente et venim⁹ adorare eũ Mat. ij. Hec questio q̃ plurimũ pendit̃ ꝺuota. si q̃uor pensant̃. Et pri mũ est q̃ sũt q̃ querunt. qz magi. Scõm est de quo querũt. s. de rege iudeorum. Ubi est inquiũt q̃ nat⁹ est rex iudeoꝝ. Tercũ p quid querũt qz p stellã. Vidimus em̃ stellã ei⁹ in oriente. Quartuz ꝓpẽ quid querũt. qz adorare. Et venimus adorare eũ. In primo. s. ex pte eoꝝ qui querũt deuotio inueniẽ. si querentiũ loc⁹ t stat⁹ pensat̃. Loc⁹ vtiq; querentiũ remot⁹. qz ab oriente hierosolymã venerũt querendo. Hoc ei fec̃ deuotio. Deuotio em̃ est feruoꝝ bone volũtatis quã mens cohibere non valens certis mãifestat indicijs. Q̃ q̃ccertũ fuit indiciũ deuotõis tantuz iter venire. s. ab oriente hierosolymã. vbi fuit sicut tradunt sancti vni⁹ anni iter que rendi iesum. Hoc est qđ ꝑdixit esa. lx. Filij tui de lõge venient. Stat⁹ etiã

q̄rentiū deuotionē oñdit. Fuerunt eñ ꝑm statū potētes. Vñ in epla ór. Ambulabūt gentes in lūme tuo ⁊ reges in splēdore ort⁹ tui. Itē fuerūt sapientes qz magi. qđ ī ꝓsica lingua sapiētes ór Item fuerūt diuites qz ab oriēte venerūt. oriētales aūt sic dic grego. sup iob q̄s dubitet inf alios eē ditiores. Nō g̃ ipsos terror traxit ad puer. qz potētes fuerūt. Nō leuitas aī mouit eos ad infantulū. qz sapiētes fuerūt. Itē nō auaricia rex mouit q̄rere paupem. qz diuites fuerūt. Sz sola dux deuotio ⁊ iduxit q̄rere saluatorē. ¶ Et ꝑ ē secūdū in quo ínuit eor deuotio. qz talē q̄rūt. Vbi est inq̃unt q nat⁹ē rex iudeor. In qb⁹ vbis oñdūt circa ipm quē q̄rūt triplr suā deuotionē. Et ꝓmo. qz q̄sierūt ipm sine dilatione. nō eñ expectauerūt quousq̄ cresceret. ꝑ natū statiz q̄sierūt. Vñ dicūt Vbi ē q nat⁹ē. Et in principio euāgelij ór. Ex cū nat⁹ esset ihesus. ecce magi venerūt. Scdo ostēdūt deuotionē circa ipm in laboris pmptitudine. in eo q dicūt. Vbi est. Nō eñ detīninant locū ad quē solū q̄rēdo velint ire. ꝑ dicunt. vbi est. q̄si parati vbiq̄ quousq̄ inueniant laborare. Tercio ostēdūt deuotionē circa ipm quē q̄rūt ꝓdicādo ipm regē sine formidie cū dicūt. Vbi est q nat⁹ est rex iudeor. Magne eī audacie fuit esse in iudea ⁊ alīū regē nūciare natū eē q̄ illū quē hēbāt. Propē qđ etiā audiēs herodes rex turbatus est ⁊ ois hieroſolima cū illo.

In ꝓmo. s. ī eo q statiz natū q̄sierūt instruimur q̄ christ⁹ q̄ri debeat sine dilatiōe. Juxta illud Eccī. v. Ne tardes cōuerti ad dñm. ⁊ ne differas de die in die. Nescis eñ qđ tibi crastina die pītura sit. Propter qđ dicit dñs. Estote parati qz q̄ hora nō putatis fi. ho. ve. Et poeta. Sed ppera nec te vēturas differ in horas. Qui nō est hodie cras min⁹ aptus erit. Exēplū ca. v. B. B.

In scdo. s. laboris eor pmptitudie instruimur q̄ bonis nr̄is nunq̄ debemus ꝓtēti esse. ꝑ sp ad vlteriora pmpti esse. qz dicit Bern̄. Nunq̄ bonus fuit q̄ noluit esse melior. Vñ Re. iij. ór. Ex dauid, ꝓficiens sp se rubustior erat. Et Ben. xxvj. ór de isaac q̄ ibat ꝓficiens ⁊ succrescēs. Exemplū capl'o. iij. L.

In tercio. s. in eo q̄ sine formidie ō rege nato q̄sierūt instruimur. vt christus cor̄ regib⁹ ⁊ principib⁹ audacter cōfiteamur. qz ⁊ talib⁹ magnū donū ꝓmisit. Math. x. Qui me cōfitebit cor̄ hominī. cōfite. ⁊ ego eū cor̄ pre meo. Tales fuerunt de quib⁹ ór Apoc. xiij. Qui sequendo agnū habe. nomē ei⁹. et ⁊ nomē patris scriptū in frontibus suis. ¶ Per tercū. s. ꝑ stellā. magnū fomentū deuotōis habuerūt ad ipm q̄ rendū. ⁊ ꝑ qz ipsam stellā ab oīb⁹ alijs stellis viderūt differentē. Et ꝓmo in tpe. Quia oēs alie create sunt in principio creationis. ista in die natiuitatis Nec mirū quia ad ꝑ creata fuerat. vt natū christum demōstraret. ꝑs. In lumine tuo. s. stelle vide. lumē. i. christum Item differebat in luce. Alie eñ stelle in die oēs obscurabant a sole. hec lucebat cū sole. aliter eñ magos nō duxisset in die. Unde ambulabūt gentes in lūme tuo tā die q̄ nocte. ⁊ reges ī splēdore ortus tui. Itē differebat in motu. qz alie oēs stelle mouent motu naturali ab oriēte in occidētez. Hec aūt ab oriēte in meridiē ꝑm situm terraz de q̄ bus veniebāt et ad q̄s tendebāt Itē alie stelle mouent vniformiē. Hec aūt aliq̄n apparebat aliq̄n se occultabat. Vñ cū recederēt ab herode. qz stellaz ꝑ ditā recupauerant. videntes eā gauisi sunt gaudio magno valde. Itē differebat in officio. Alie enim stelle create sūt vt signēt tpa dies ⁊ ānos. Hec aūt ad manifestandū natū regem iudeor ꝑm q̄ ꝓdixerat balaam numeri. Orietur stella ex iacob. Vñ pacto officio in pristinā materiā est redacta. Hec oia ꝓsiderātes magi in stella dixerūt. Hoc signū magni regis ē. eam⁹ ⁊ inq̃ramus eū. ¶ Quartū. s. ꝓpē quid querunt ipsor ꝓmēdat deuotoez. qz veniūt ad

rare. Hec est ſcā et iuſta cā querēdi de um. In hac aūt adoratiōe triplex cor̄ mmuīt deuotio. Adorauerūt eī reue rent̄ qz ꝓcidētes. Signū em̄ magne re uerētie fuit. qñ tres reges corā vno pu ero maxie in ſtabulo ꝓcidebant. In h em̄ inſtruīt ꝗlibet ſicut dicit Eccī. iij. Quanto maior es. hu. te in oīb⁹. Dis em̄ q ſe hu. exalta. et. q ſe exal. hūiliabit etiā in ꝑſenti. Exemplū Dañ. iij. de na buchodonoſor q maxim⁹ regū fuit. et ꝓpter ſuphiā ſuā intātū deject⁹ fuit ꝙ cū beſtijs morabat̄ z fenū ſic bos ꝓme dit. Itē adorauerūt efficacit̄. qz obtu lerūt et mūera de ſuis theſauris. In h docemur ꝙ licz dñs bonor nſor non egeat. tm̄ vt deuotionē nr̄am ꝓmendet vult vt de ill̄ q de manu ſua accepim⁹. ip̄m ſm ſtatū nr̄m honorem⁹. Pro tā to p̄cepit Exo. xxiij. Nō appebis i cō ſpectu meo vacu⁹. Et ꝓuer. iij. ſalomō dic̄. Honora dñm ō tua ſubſtātia. Itē adorauerūt ꝓudent̄. qz theſauros of ferēdos nō herodi nec alijs i via oñde rūt. ſ itrātes domū aptis theſaur⁹ ſuis mūera obtulerunt. In quo edocem̄ vt qñ theſauros bonor opm. vicz th⁹ orō nis. mirrā mortificatōis p ieiunium. z thur elemoſyne offerum⁹. nō hoīb⁹ ꝓpt laudē oñdere debem⁹ ſ solū ō in ipſis laudē q̄rere. ad h ip̄m monet dñs mat. vj. Tū orauer⁹ itra in cubiculū tuū. et clauſo oſtio ora p̄rem tuū. Itē de ieiu nio dic̄. Tū ieiunas vnge caput tuū z faciē tuā laua ne videar⁹ hoīb⁹ ieiunās ſed p̄ri tuo qui i abſcōſo é. z p̄r tu⁹ qui videt in abſcōſo reddet tibi. Itē ō ele moſyna dic̄. Te aūt faciēte elemoſinā neſciat ſiniſtra tua quid faciat dertera tua. vt ſit elemoſyna tua in abſcōdito. Et ſic iſtis deuote pactis cū magis p alia viā reuertamur i regionē nr̄am. ſ. de regiōe padiſi de q̄ dudum exiuim⁹. Ad qm̄ nos ꝓducat ieſus xp̄s Amē.

Dñica ifra octauas epiphanie de epla Her. xxvii.

Obſecro vos p mi ſericordiam dei vt exhibeatis corpa vra hoſtiā viuentez ſanctā deo placentē. rationabile obſequium veſtr̄. Ro. xij. Iſtud honeſtatis cō ſiliū efficaciā impletiōis ſumere dz ex trib⁹. vicz ab eo q monet. ab eo p quez monet. z ab eo ad quod monet. Ab eo qui monet h̄ est ab hūilitate doctoris. cū dic̄. Obſecro. Ab eo p quē monet. h̄ est a bñficio ꝺditoris. cū dic̄. p miaz dei. Ab eo ad qō monet h̄ est ab vtilitate actōis. cū dic̄. vt exhibeatis corpa vra ho. vi. ſanctā deo placentez rationabile obſequiū veſtr̄. Primo g ab eo qui monet hoc est ꝓpter hūilitatem doctoris dz impleri hoc ꝓsiliuz. Magna em̄ hūilitas. ꝙ doctor tā potens i ope z ſermone in ſuos ſubditos nō vtit auſteritate ptātis. ſ ſimplicitate ſupplicatōis. Nō em̄ impat ſ ſupplicat dicens obſecro. Scicbat cī btūs paulus illō qō dicit Seneca. Benero ſus est animꝰ hoīs facilius ducit ꝙ trahit. Vere facil⁹ ducit bonis ꝓbis z benignis āmonitōnib⁹ ꝙ trahit p̄ceptis z dur⁹ increpatōib⁹. Pro tāto dic̄ beatus Aug⁹. in regl̄ de plato. Pl⁹ amari appetat ꝙ timeri. Benignitas em̄ plati amorē. ſ duricia timorē in ſubditis inducē. Quia duricia ſine benignitate dō nō placz. Jō imꝓpabat dñs i ezech̄. ꝙhuſdā paſtorib⁹ dicēs. Tū auſteritate impabatis. Q ꝙntū ſctūs ſcarioth abbas amabilez ſe ſuis ſubditis fecerat. De cuius morte vt ſcribit mgr̄ in hiſtoria ſubditi dolētes mcō ſolabiliter mortui ſūt. Et i ſignū miri amoris adhuc cōpaginati vident̄. Ergo carissimi qz paul⁹ apl̄s doctor gētiū. ñ cū auſteritate ſpat. ſ cū hūilitate obſecrat. acḉeſcēdū ē ei⁹ ꝓsilio. Itē acḉeſcēdū ē ipſi⁹ ꝓsilio ꝓpt̄ bñficiū ꝺditoris p quē monet cū dic̄. p miaz dei. Dos ē ei hominib⁹. vt qñ p ſe obtinere nō ꝑt bñficia ſuoz amicoz reducūt ad memoriaz vt ſaltem ſic ꝓficiant. Sic z apl̄s primo

p se obsecrat ⁊ vt facili⁹ ei acḡescerem⁹ miserico⁹diā dei p quā monet ad mīaz nobis replicat. Vocat aūt miscōiaz dei illō bñficiū q̄ p salute nr̄a hō fieri voluit. q⁹ ē est bñficiū oīm hoīm excedēs merita. Vñ apl's. Non ex opib⁹ iusti. q̄ fe. nos. ē p̄m suā mag. mi. sal. nos. fe.

Itē acḡescendū est ipsi⁹ ꝑsilio ꝓpter vtilitatē actiōis. ad quam nos monet. Monet em̄ nos vt vtiliter pn̄iam agamus. cū dic̄. Ut exhibea. co⁹. ve. ho. vi. san. deo pla. rōnabile obsequiū v̄m.

¶ In q̄b⁹ ponit sex que debēt esse in vtili pn̄ia. Debet em̄ pn̄ia cē debita. ꝓpria. volūtaria. mūda. recta ⁊ discreta.

¶ Sit ḡ primo pn̄ia debita. quā inuit apl's cū dic̄. Exhibeatis corpa v̄ra. nō res. Hoc ei debitū est vt sic̄ exhibuim⁹ mēbra nostra seruire iust̄icie. vt sic̄ p corp⁹ peccauit hō p corp⁹ satisfaciat Cor. ix. Castigo corp⁹ meū. Nō est cōtra multos seculares q̄ viuētes in delicijs carnis ⁊ peccatis. credūt satisfacere de rebus suis. Sikes cayn q̄ res suas obtulit deo scīp̄m aūt diabolo. Vñ q⁹ inde bite fecit ō⁹ in Ben̄. Q⁹ ad cayn dñs nō respexit nec ad munera ei⁹.

¶ Itez ō⁹ esse pn̄ia ꝓpria. nō mutuata. Nō inuit apl's cū dic̄. Corpa v̄ra nō aliena. Vñ apl's. Castigo corp⁹ meū scz ꝓpriū. Quod est ꝓtra multos qui gloriant̄ de pn̄ia ⁊ austeritate alio⁹ sicut forte filio⁹ suo⁹ in claustris ⁊ alio⁹ religioso⁹ ipsi i pctis pmanētes. Sikes tudeis qui gl̄iabant in p̄e abraaz cui⁹ tñ opa mīme faciebāt. Vñ dñs dic̄ eis in ioh̄e. Si filij abrae estis opa abrae facite. Pro quo bñ dicit apl's. Exhibite corpa v̄ra non aliena. Exēplū in pmptuario ca. j.

¶ Itē pn̄ia ō⁹ esse volūtaria. nō violēta. Nō inuit apl's cū dic̄. Hostiā viuentē. nō semmortuā Ecc̄i. xviij. Viu⁹ ⁊ san⁹ ꝓfiteberis Nō est ō mīstros q̄ nolūt pn̄iaz agere nisi in morte timore mortis coacti. ⁊ tales ostē dūt se fatuos esse. Pro q⁹ tūc medico spūali oūdūt infirmitatē aīe cū tā ꝓfi liū nō pñt iplere. impotētes sūt ad agē dā pniam. Stult⁹ em̄ est q̄ onus pnie nō vult portare nisi in infirmitate vel senectute. q̄ habet asinū corpis sui debilē. Et quō tūc portabit onus pn̄ie totius vite sue cū vix possit se tūc bacl'o sustētare. Et tūc pmittit se oīa factuꝝ cū sciat se nihil posse. Tal' pn̄ia ō⁹ violēta. q⁹ timore cogēte ⁊ iō dño nō est p̄ciosa. Est em̄ velut pn̄ia latronum. Latrones em̄ vel fures nō solēt penitere vel ꝓfiteri nisi q̄n vident mortē iā paratā. Hāc remouet pn̄iaz apl's cū dicit Hostiā viuētez. Exēplū in pmptuario ca. ij. f.

¶ Itē ō⁹ esse pn̄ia mūda. vt vicz nō immundē aliquo pctō. Nō inuit apl's cū dicit sanctā. Hāc⁹ em̄ idē est q̄ mūdus. Nō est ō multos qui sic penitēt de vno vt tñ aliud nō dimittant Et talis pn̄ia est inutilis. q⁹ veniaz nō ꝓsequt̄. Nō em̄ vult de⁹ curare p̄tē ē totū hoiez. Vñ moyses. Dei pfecta sūt opa. Vñ ysus. Sūma dei pietas veniam nō dimidiabit. Aut nihil aut totū ꝓpiciādo dabit. Exēplū i pmptuario ca. ij. M.

¶ Itē pn̄ia ō⁹ cē recta. t. recta intēciōe facta scz ꝓpter deū non ꝓpter hoies. Pro quo dic̄ apl's. Deo placentē. Multi em̄ exterminant facies suas vt videant̄ ab hoib⁹ ieiunātes. Hi sūt sikes sepulcris foris dealbatis. int⁹ aūt plen̄ sūt spurcicia pctō⁹. Cōtra quos dicit apl's. Deo placentē.

¶ Itē ō⁹ cē pn̄ia discreta. vt vicz nec nimis i ea accelcres. pl⁹ faciēdo q̄ possis ferre. nec nimis remisse faciēdo. Pro quo dicit apl's. Rōnabile obsequiū v̄m. Unō Lcut̄. xv. dñs p̄cepit. Quicq̄d obtuleris sale ꝓdiet̄. s. discretōis.

¶ Nos aūt fratres carissim̄ bñficiū ꝓditoris recolentes. s. miscōiam ipsi⁹. ꝓsilio apl'i acḡeuimus. Agim⁹ ei pn̄iaz debitā. q⁹ ad fruendū deo corpa nr̄a exhibuim⁹. Itē ꝓpriā. q⁹ nr̄a oīa mēbra deo exhibuim⁹. Itē volūtariā. q⁹ ñ coacti ifirmitate vt senio ē bñ sani icepim⁹. Tria vltia manent in consilio. vt scilicet sanctā. i. mūdā penitentiā agam⁹. vt cū nullo vicio

ipsam deprauemus. Itē rectā vt. s. deo placeamus ꝛ nobis aliū finē nō ꝓstitu am⁹. Et ꝫ ipm obsequiū nostꝝ ita rō nabiliter ꝛ discrete agam⁹. vt ad bonū finē deducere valeamus. Amen.

De euāge. Ser. xxviii.

Cum factus esset iesus annoꝝ. xij. ascēdēt⁹ ī lis hierosolymā ꝑm cōsuetu dinē diei festi cōsummatisq; dier. cū re. re mā. pu. so. in hierlim Lu. ij. ¶ In ꝫ euāgelio oñdit nobis duplex studium laudabile. Unū fuit mris. aliud fuit ꝓ lis. Studiū mris ostendit in duob⁹ fuisse. vidz in vera religiōe. ꝛ in ꝓlis so licitudie. Studiū vere religiōis oñdit imitabile in trib⁹. Primus est in sctoꝝ locoꝝ freqntatōe. Et ꝫ inuit ibi. Ascē dēt⁹ illis hierosolimā ꝑm ꝙ suetudiez hieroſolyma eñ erat in vēti lege loc⁹ sacratissim⁹. ꝛ ꝫ marie ꝓpter tēpli ve neratione. Uñ ꝛ ipse chriſt⁹ locū illuz freqntabat ꝛ intrādo illuc primo oim tēplū visitabat. Uñ dr Math. xxi. Et cū intrasset iesus hierosolymā intrauit in tēplū. dās nobis exēplū. mr cū filio sacra loca freqntare. vñ dic ibi glo. In gressus vrbē prio tēplū adijt dās for mā religionis vt quocūq; imus domū orōis si ibi est adeam⁹. Exēplū. ca. xij L. Sz heu mō libēt⁹ freqntant taber nez lupinaria q̄ sanctuaria. Mō adi plet illud Treñ. j. Uie syō lugēt. eo ꝙ nō sint q̄ veniāt ad solēnitatez. Scōm studiū religiōis fuit btē virginis in fe stoꝝ. diez ob seruatiōe. Prio quo dicit. ꝑm ꝙsuetudinē diei festi. ꝛ ꝫ nō ad vnā horā ꝫ vsq; ad festi ꝙsūmatōez. ꝓ quo subdit. Cōsūmatisq; dieb⁹. Implebat eñ illud dñi p̄ceptū Exo. xxiij. Per singulos annos festa celebrabitis Mō est heu hodie ꝫ mlt⁹. q̄ vel parū cele brāt festa. vt male celebrāt. Propē qđ dic Esa. j. Solennitates vras odiuit aia mea. Et Tre. j. dr. Uiderunt eā hō stes ꝛ derisērūt sabbata ei⁹. Quia tūc maxime choreas ducūt. luxuriant ꝛ in ebriant. Talib⁹ dicit dñs Malach. ij. Dispgā sup vultū vrm sterc⁹ solennita tū vrar. Exēpluz in ꝓmptuario. ca. ij. ℞ Terciū studiū religiōis fuit btē virgis in diuini ỹbi meditatiōe ꝛ quer satiōe. Uñ subdit. Q⁹ mr ei⁹ ꝙscer. oia ỹba ꝙse in coꝝ. suo. Sciebat eñ ꝙ bti sūt q̄ audiūt ỹbū dei ꝛ custo. illud. In ꝫ nobis exēplū dans si diligimus deū

K Studiū ỹo ei⁹ qđ fuit in ꝓlis so licitudine oñdit imitabile in trib⁹. ma xime puerorꝝ parentib⁹. Illi eñ tenent curā ꝛ solicitudinē hr̄e de pueris suis. Uñ ad thi. v. dicit aplus. Si qs suoꝝ ꝛ maxie domesticoꝝ curaz nō habet fi dē negauit. ꝛ ē infideli deterior. ¶ Pru mū est ḡ exēplo btē ỹgis. debēt vias sue ꝓlis diligēter p̄rere. Uñ mlti ipa q̄siuit ꝓlem inter ḡnatos ꝛ notos. et hierosolymā redeūdo. Multi eñ sunt q̄ nullā custodiam hñt de pueris suis Propē qđ dr Ecc. vij. Si filij tibi sūt erudi illos. et curua illos a puericia il loꝝ. Si filie tibi sint serua corp⁹ illaꝝ. De mala eñ custodia ꝛ nutritiua pue roꝝ fit freqnter ꝙ filij q̄ nō didicerūt nisi in iuuētute ludere deficiente pecu nia in ludo vel in taberna furant ꝛ ra pūt vbi possunt. Et ex ꝫ post capti su spendunt in dānū sui ꝛ in opprobriuz generis sui. ꝛ ꝫ qz in iuuētute non fue rūt solicite custodit⁹. Uñ de quodā ta li filio dr. Q⁹ cū duceret ad suspēdiuz rogauit patrē corāz oib⁹ vt daret sibi osculū. Et cū pater oscularet ipm mo mordit ꝛ morsu nasu p̄ruauit. Cū aūt ab oib⁹ ob ꝫ argueret rndit p̄is fuisse culpā ꝙ ad illū statū pducerat. qz de ip so in iuuētute custodiendo solicit⁹ nō fu erat. De ꝫ qre in ꝓmptuario. ca. xij. ℣ Secundū est ꝙ parētes qñ plē non inuenīt in honesta societate multum debēt dolere. sicut fec btā virgo qñ nō fuit in comitatu pegrinoꝝ inuēt⁹. cum dolore alias q̄rebat eū. Prio quo dice bat ei. Dolentes q̄rebam⁹ te. Sed heu mlti sūt pentes q̄ nō solū curāt de pue

ris suis. sed etiã gaudẽt de ipsis. qñ in vana societate sunt vel mala loquunt vel faciũt. Contra quos Ecc̃. xvj. Ne cõderis in filijs pessimis. nec delecteris sup ipsos. si nõ fuerit timor dei in illis. Et post. xxx. dic̃. Ne corrideas illi scz in malo. ne ꝺoleas. Sicut ꝺngit illi puero q̃ndã ãnox. de quo scribit sanctus Greg. in dyal. Qui de ꝺsuetudie maloꝝ vboꝝ puenit ad blasphemiã t cũ in gremio pris mala t blasphema loq̃ret. pre arridẽte a diabolo ẽ strãgulatus. et ita pr primo corrisit t postea ꝺdoluit. Tercio debent parẽtes pueros arguere. Unꝺ t btã virgo dixit. Fili quid fecisti nobis sic. t si ipsa filiũ q̃ in nullo offenderat arguere voluit. mlto fortiꝰ debẽt et tenẽt parẽtes pueros delinquẽtes arguere t corrigere. ne forte ꝺngat eis sicut hely. Quia eo q̃ nouerat indigne agere filios suos. t non corripuit eos sumul cũ filijs suis interijt. Unꝺ Greg. in pastorali. Quia hely falsa pietate supatus. ferire delinq̃ntes filios noluit apud districtũ iudicẽ seipsum cũ filijs crudeli ꝺnatiõe pcussit.

¶ Studiũ vo ꝓlis duplr fuit ãmirabile. scz respectu pris. rõne obtemperantie. ꝓ quo dixit. Nesciebatis q̃ in his q̃ pris mei sũt oportet me esse. Itẽ respectu mris rõne reuerẽtie. ꝓ quo dicit. Ut descẽdit cũ illis. t erat subditus illis. Obtẽpabat aũt pri triplicit. Primo tẽpluz ei? honorãdo. Unꝺ. inuenerũt eũ in tẽplo. Ubi dic̃ Chrysosto. Propriũ erat boni filij. vt veniens ad domũ curreret pris. Voluit etiaz illud t ab alijs honorari. Hoc oñdit iob. ij. Ubi eiecit vendentes t ementes de tẽplo dicẽs. Nolite facere domum pris mei domũ negociatõis. Scõo doctores legis veteris approbãdo. Unꝺ inuenerũt eũ in medio doctoꝝ audientez t interrogantẽ. Hoc etiam fecit Math. xxij. dicẽs. Sup cathedrã moysi sederũt scribe t pharisei. q̃cũq̃ dixerint vobis facite. Tercio obtpabat pri doctrinã quã audiuerat ab eo ꝓponẽdo. Unꝺ Joh. vij. Cũ iudei mirarent vnde literas sciret cũ nõ didicisset. rñdit. Doctrina mea nõ est mea sed ei? q̃ misit me. Unꝺ t hic. Stupebãt oẽs sup prudẽtia et responsione eius. Joh. vij. Nunq̃ sic locut? est hõ. ¶ Propẽ que oĩa dixit. Nesciebatis q̃ in his q̃ patris mei sũt oportz me esse. Studiũ vo reuerẽtie respectu mris oñdit in trib?. cũ ipm argueret benigne respondẽdo. Cũ dixit. Quid est q̃ me q̃rebatis. In b̃ docens sp mrib? benigne esse respondendũ. et nunq̃ esse ꝓuocãdas Ecc̃. vij. Memit? mris tue ne obliuiscaris. memoz esse debes q̃ et q̃nta passa sit ꝓ te. Itẽ Ecc̃. iij. Est maledictus a deo q̃ exasperat matre suã. Itẽ ipsam amicabiliter associãdo. Unꝺ. descẽdit cũ illis. Semp ei pueri associare deberẽt parentes. vt si aliquo indigerẽt ad ministrandum ipsis pr̃opti essent. Quantã credim? christũ de mre curã habuisse omni tpe vite. cũ etiã moriẽs de ipsa solicit? fuit. discipulo fideli eã recõmendãdo diligenter dicens. Ecce mr tua. Legit de grue q̃ qñ pater t mater debilitati sunt. puuli eorũ ꝓuidẽtes eis q̃diu ipsi non possunt vel quousq̃ ipsi moriantur. Et digne. Quia t ipsi parẽtes ꝓuiderunt eis cũ pui essent. ¶ Propẽ qõ dic̃ apl̃us Ephe. vj. Reddite vicẽ parẽtib?. q̃ hoc acceptũ est coꝝ deo. Exemplũ ca. xvj. L.

Itẽ illi hũiliter obediẽdo. Unꝺ sequitur. Et erat subditus illis. Et q̃rit beatus Berñ. Quis cui. Et rñdet. Deus hoĩbus. Dãs exemplũ q̃ q̃ntũcũq̃ filius sit exaltatus t ditatus. tñ sp patri t matri tenet subesse hũiliter. Unꝺ Ecc̃. vij. Suscipe senectam pris tui. Et subdit. Ne spnas eũ i vtute tua. Et ponit rõnez ibi. Gloria eñ hoĩs ex honore pris sui. Et dedec? filij pr̃ sine honore. Unde nunq̃ spnas ipm in gloria virtutis tue.

¶ De euangelio. Sermo XXIX.

Dñica infra octauas.

POst triduũ inue
nerũt eũ in tẽplo Lu.ix. ℣ Expo
sita serie euangelij duo puncta
liter notãda sunt in ipo. vicz saluato
ris nr̃i amissio. Et hec tãgit in pũncti
pio euãgelij cũ dr. Cũ fact⁹ esset iesus
annoz.xij. ascẽdẽtib⁹ illis ꝑm cõsuetu
dinẽ tẽ. remansit puer tẽ. Et eiusdẽ in
uentio. ibi. post triduũ inuenerũt eũ.

℣ Primũ. s. ei⁹ amissio causat ex
duob⁹. s. ex festiuitate. Vñ dic̃. Ascẽdẽ
tib⁹ illis ꝑm ꝯsue. dieꝝ festiuitatis. pu. i hie.
Itẽ ex mꝛitudine. ꝑ quo dic̃. Existi
mates aũt illũ esse in ꝯmitatu. venerũt
iter vni⁹ dieꝝ. ꝛ non mueniẽtes reuersi
sunt in hierl̃m. ℣ quot sũt hodie q̃ ꝑ
pter duo p̃dicta. s. festiuitatẽ ꝛ multitu
dinẽ christũ amiserũt. In festiuitatib⁹
eñ ꝑ potatões ꝛ ebꝛietates q̃ tũc maxi
me ꝯmittunt̃. intellect⁹ hois obtenebra
tur ꝛ excecat̃. In signũ ei⁹ petr⁹ q̃ agno
scẽs interꝑtat̃. in festo azimoꝝ stricti ssi
me icarcerat̃. Act̃. xij. Itẽ in festis ꝑ lu
dos ꝛ choreas ꝛ salt⁹ ꝛ incõtinẽtias q̃
tũc maxie exercent̃ gr̃a dei amittit̃. In
signũ cui⁹ in festo natalis herodis ꝑpẽ
herodiadẽ incestuatẽ ꝛ ꝑpẽ filiã saltan
tẽ. Johãnes q̃ gr̃a dei interꝑtat̃ decol
lat̃. Itẽ in festis ꝑ tarillorũ ludos et ꝑ
blasphemias. ꝑ spoliatões. ꝑ homici
dia. ꝛ alia mꝛta q̃ tũc maxie fiũt de⁹ irri
tat̃. In signũ cui⁹ christ⁹ in festo pasce
blasphemat̃. vestib⁹ spoliat̃. ꝛ sup ve
stes ipsi⁹ sortes mittunt̃. ꝛ tãdẽ occidit
℣ q̃ multis vtili⁹ esset arare q̃ sic festi
uare. Talib⁹ dic̃ dñs Esa. j. Solennitates vr̃as odiuit aia mea. Secũdo
amittit̃ christ⁹ i mꝛitudie. In signũ hu
ius zache⁹ p̃ turba iesuꝝ videre nõ po
tuit. ℣ Propt̃ hoc dicebat Job. xxix. Quis
mihi tribuat vt sim iuxta meses pristi
nos q̃s de⁹ secrete erat mecum. ℣ Propt̃
q̃d ꝛ ps. multitudinẽ declinabat dicẽs
Ecce elõga. fu. ꝛ mã. i solit. Expec. eũ q̃
sal. me fecit. Et alibi. Cñm i terra deser
ta inuia ꝛ inaquosa. sicm sancto appa
rui tibi. Vñ Seneca. Quotiẽscũq̃ iter
hoies fui. minus hõ redij. ℣ Sed
inuẽtio iesu a talib⁹ subdit̃ cũ dr. ℣ Post
triduũ inuenerũt eũ in tẽplo. Et ad in
uentionẽ iesu tria cooperatiua ponunt̃.
vicz q̃rendi mod⁹. tps. ꝛ locus. ℣ Mo
dus q̃rendi innuit̃ debit⁹. qr cũ dolore
Ego inq̃t ꝛ pr̃ tu⁹ dolentes q̃rebamus
te. Tps vo q̃rendi innuit̃ oportunũ
qr ꝑ triduũ pnie. Unde post triduũ in
uenerũt eũ. Sz locus ꝯgruus nusq̃
alias q̃ in tẽplo ꝯscie. Vñ postq̃ ipm
satis alias sicut ꝑ ꝯgnatos ꝛ notos ꝛ
etiã in comitatu q̃siissent ꝛ non mue
nissent̃ vltimo q̃rẽtes ipm in tẽplo. ibi
ipm inuenerũt. ℣ Primo g̃ vt possit in
uenire debet q̃ueri cũ dolore. nec mirũ
magnũ eñ est qõ pctoꝝ pdidit. Nã si
plozatoꝝ lacrimis amissa pecunia. ve
ris. si pr̃ vel mr̃ mortui incõsolabiliẽ
plozant̃. multo fozti⁹ debet dolore pec
catoꝝ q̃ illũ pdidit in quo oia habuit.
Si mater in morte vnigeniti ꝛ vxor in
morte spõsi dilecti ꝯsolationẽ non reci
pit. amariozi mꝛto debet tristicia dole
re. q̃ christũ qui in infinituz multo ma
ioꝝ est pdidit. Hiere. vj. Luctũ vnigeni
ti fac tibi. Exemplũ in ꝓmptuario. ca.
ix. E. Hũc aũt dolorẽ debet pctoꝝ cõti
nuare ꝑ triduũ penitẽtie. Quia hic dr
℣ post triduũ inuenerũt eũ. Hoc eñ
tps est ꝯgruũ ad q̃rendũ dñm. Triduum aũt penitẽtie ẽ dolor ꝛtritois i cor
de. pudor cõfessionis in ore. labor satis
factionis in ope. Ut vicz ꝑ h̃ purgent̃
pctã. s. cogitatonis. locutois. ꝛ operatio
nis. Hi sunt tres mortui quos dñs su
scitauit. scz puellã in domo. que cõsen
sum mortalis peccati designat. Juuenẽ in porta qñ pctm̃ ad portam oris ꝑ
locutoꝝ deferẽt̃. ℣ Per lazar̃ in sepulcro
pctm̃ opis cũ ꝯsuetudie designat̃. Sz
pensandũ q̃ puella paucis vbis suscitat̃. iuuenis cũ plurib⁹ ꝛ loculꝛ tactu.
lazar⁹ vo cũ fremitu ꝛ clamore ꝛ cum
multoꝝ lacrimis suscitat̃. qr talis cum
maioꝝ difficultate resurgit. Hoc ẽ triduũ ꝑ qõ itur in solitudinẽ ad sacrificiũ
dñi dño. Exo. viij. Hi sũt tres dies ꝑ

quos penitẽs restituit in gradũ pristi-
nũ. Genñ. xl. Hi sunt ḡ tres dies post
quos saluator inuenit. ⁊ hoc in templo
pscie. Ille ei loc⁹ ꝓgru⁹ ẽ ad q̃rẽdũ dñm
nõ inter ꝓgnatos. nõ inter notos. non
in ꝓmitatu. Vñ talib⁹ Esa. lj. dic̃. Re-
dite ꝓuaricatores ad cor. Et Ecc̃. xxvij
dr. Precurre prior in domuz tuã ⁊ ibi
age ꝓceptões tuas. Bern. Nõ oportz
te o hõ maria träffretare. non penetra
re nubes. nõ ḡdis tibi oñdit via. vsq̃
ad temetipm occurre deo tuo. In tem
plo ei cordis tui inuenies ipm. Et post
q̃ inueneris ipm i tẽplo cordis vl⁹ pscie
inuẽies ipm i tẽplo glie. de quo dic̃. Et
in tẽplo ei⁹ oẽs dicẽt gliaz. Ad q̃m n. p.

Dñica. I. post octauas epi phanie de epla Her. xxx.

Odiẽtes malum.

Adhercẽtes bono ⁊c̃. Ro. xij.

℣ In his vbis hortat nos aplus ad statũ pfectũ q̃ surgit ex obser uãtia moraliũ ꝓceptoꝝ. q̃ sũt declinare a malo ⁊ facere bonũ. Hec em̃ ꝓcepta sũt lex ⁊ pphete. Primũ. s. declinatiõez mali suadet cũ dic̃. Odiẽtes malũ. Se cundũ. s. executionẽ boni cũ dic̃. Adhe rẽtes bono. ℣ Et licz bonũ digni⁹ sit malo tñ pri⁹ ꝓmittit ꝓceptũ ꝺ malo de clinãdo vt inuat q̃ q̃ntũcũq̃ bñ faciat hõ statũ pfectũ hr̃e nõ pt. nisi pri⁹ ma lũ deserat. Bona em̃ imiquoꝝ ñ. pbat al tissimus. vt ꝺr in Ecc̃. Propter hoc ḡ pri⁹ dic̃ apls. Odiẽtes malũ. Sz ne q̃dam⁹ oc̃ malũ esse odiendũ. notan dũ q̃ dupler est malũ. s. vocale ⁊ reale Vocale malũ est malũ pene. qz pena ñ est malũ. ꝑ vocaꝛ ab hoib⁹ maluz ꝓpt aduersitatẽ sic̃ dicit Greg. sup illꝺ Iob Si bona suscepim⁹ mala aũt q̃re non sustı. Reale malũ ẽ malũ culpe. qz cul pa i rei vitate malũ q̃d ẽ. ℣ Item malũ pene ẽ dupler. s. inatũ ⁊ illatũ. In natũ ẽ penalitas q̃ ẽ malũ sextupler. scz. frig⁹. calor. fames. sitis. lassitudo. ⁊ egritudo. q̃ nos oĩa ꝓmitant a nitate nr̃a. Vñ in Ezech. sig̃nt in sex viris. q̃ veniebãt de via porte superioris. ⁊ vnⁱ⁹ cuiusq̃ vas interⁱ⁹ in manu ei⁹. Porta superior adã est. ⁊ ab hac ꝓcedũt sex viri. i. sex penalitates. q̃ sũt vasa interi tus. qz vnũq̃q̃ sufficiẽs ẽ interimere hoiez. ℣ Malũ aũt illatũ aut est ex pte dei q̃ q̃nq̃ hoiez castigat. aut cor poris egritudie. aut alia afflictiõe. aut ex pte ꝓximi a quo ledimur. aut ꝑbo cõ tumelie. aut maligno ope. ⁊ ꝺ oc̃ malũ pene nõ ẽ odiẽdũ ꝑ potiꝰ letant⁹ sustinẽ dũ. Et ꝺ ꝑcipue ꝓpt duo. vicz. qz p ꝺ malũ pene liberabimur a maiori ma lo pene ⁊ ꝓmouemur ad magnũ bonũ. Maius pene malũ ẽ pena purgatorij. excedit em̃ oẽz penã tpalẽ vt dic̃ Aug. Exemplũ de heremita q̃ potiꝰ elegerat duob⁹ diebus esse in purgatorio q̃ ma lũ sustinere tpale p aliq̃ annos. Que re etiã de ꝺ exemplũ i ꝓmptuario. ca. ij. A. Et ab ꝺ malo liberaꝛ iust⁹ p ma lũ tpalis pene. Quia q̃ fornax auro. q̃ lima ferro. q̃ flagellũ ḡno. ꝺ tribu latio iusto. dicit Aug⁹. Et q̃nto q̃s pl⁹ tribulaꝛ tãto purior efficit. Jn q̃ntũcũq̃ peccatoꝝ intantũ hic ponit⁹ pot⁹ pur gari q̃ illud purgatorij penit⁹ declina bit. Exẽplũ ꝺ latrone crucifixo cũ dño q̃ ꝑ mi q̃tate sua cruci affixus. postq̃ a dño venã impetrauit. candẽ penã cru cis postq̃ sustinuit. adeo ipsum purga uit q̃ meruit audire a dño. Hodie me cũ eris i paradiso. nõ in purgatorio. Exẽ plũ in ꝓmptuario. ca. ix. B. Hic ḡ li berabimur p maluz pene tpalis a ma lo pene purgatorij. Promouemur etiã p ipm malũ ad magnũ bonũ q̃ est vi ta eterna. Vñ ⁊ caput nostr̃ sez christ⁹ qui pri⁹ illuc intrauit. hoc i se nobis ostẽdit q̃ scriptũ est. Oportebat pati christũ ⁊ ita intrare in gloriã suã. Pro pter quod et suos sequaces oportet p multas tribulatões intrare ibidẽ. Sic ꝺr in actibus. Vñ cũ iohãnes ⁊ iacob⁹ cõfidentes de ignatioc. vn⁹ ad dexte rã ⁊ alter ad sinistrã sine labore ⁊ tri bulatõe illic regnr̃e q̃rerẽt, dictũ est eis.

Potestis bibere calicē quē egō bibitu rus sum.q.d.Aliter non possidebitis. Ūñ t beata agatha tortori dixit. Nisi diligenter pfeceris corpus meū a carnificibus attrec.nō pōt a.m.in pa.dñi intrare.Quia ḡ malū pene tntantū vtile est q remouet maius malū t pmouet ad tantū bonū.iō nō est odiendū ꝑ potius āplectendū.Jō de malo pene ex p te dei illato gaudebāt thobias t Job cū dicebant.Hec sit ꝓsolatio mihi vt affligens me dolore nō pcas.Itē de malo pene ex pte primi illato gaudebant apli cū irent gaudētes a ꝓspectu ꝓcilij qm digni habiti sūt p nomine iesu ꝓtumeliā pati. ¶ Malū ḡ pene nō est odiendū ꝑ culpe.t b ꝓpt multa: Primo.qz facit hoiem suupsi hostē t homicidā pr̄s.Qui diligit iniq odit aiam suā.t tho.xij.Qui faciūt pcm hostes sūt aie sue.Et sap.xv.Nō p malicia occidit aiam suā. Secō.qz facit hoiem in oibus opib suis inutilē.t infructuosum.Ūñ Esa.lix.Opa eoz opa inutilia.i.Coz.xiij.Si oēs facultates meas diſt.in cibos pau.t corpus meū dedero.ita vt ar.Sic fecit btōs laurentius. Charitatē aūt nō habeā mihi nihil p dest.s.ad vitā eternā.Hec plerīq attendere debent t maxime religiosi q multis laboribus.s.vigilijs t ieunijs insudant.ne inuacuū laborent.Exēplus in pmp.ca.vj. Tercio malū culpe est odiendum.qz facit hoiem duz.facit cū hoiem silem rāno.q primo q̄si mollis herba est.post indurat in arborem t spinā durā.Hiere.xv.Peccatū iude scriptū est in vngue adamantino.Maxime qñ senescit hō vt fiat in corde.q.indebile.Sicut em̄ p spūsctū fit de corde lapideo carneū.Sicut dr Ezech.xxxvj.Ita dyabolus facit de corde carneo q̄si meus malleatoris.Pro tanto dicit Seneca.Peccata iuuenū pdicant in senū pdicant in ād.qz eis q̄si substantialiter adherent. Quarto est odiendū.qz sordidat aiam t facit abominationem pō.Corrupti sunt t abominabiles facti sunt.Nulla em̄ corpalis sorditatio ita maculat.Ūñ Matth.xv.De corde exeunt cogitatiōes male.fornicationes t adulteria.Et post subdit.Hec sūt q̄ coinquināt aiam.Patet aūt q̄nta sit peccati macula.ex eo q ita turpissima creatura q̄ dicit dyabolus nihil deformitatis habet nisi rōne peccati.q̄diu em̄ sine peccato fuit pulcerrim? fuit. Quinto odiendū est pcm̄.qz regno eterno p uat t ad mortē eternam trahit.Ro.v. Stipendia peccati mors.Hoc malum nō tm̄ est declinandū ꝑ etiam odiendū qđ maius est.Qđ em̄ q̄s odit.nō solū illud in se nō recipit ꝑ nec in sua ptāte illud esse pmittit.qđ est cōtra multos q̄ culpam in se nō admittūt.ꝑ illam non odiūt.qz in ptāte sua alios ipsam facere pmittūt.Non q̄si a facie colubri fugiūt pcm̄ cū colubr venenosum in domicilio suo pmittūt manere.Exemplus in pmptuario ca.vij.B.

De epla. Sermo.XXXI.

Dilectio sine simulatione tē.vsq in finē.Ro.xij. In p̄cedenti parte hodierne epl̄e informat aplus p̄latos.in hac vo mstruit cōiugatos.Quia em̄ dñs in euangelio p suam p̄sentiam t p miraculum approbat cōiugiū tanq̄ bonū.Ideo apls in epla ꝓiugatos q̄liter se hr̄e debeant informat. ¶ Informat aūt ipsos tripliciter.Primo.q̄tum ad dilectionem quā debeant habere respectu sui cū dicit Dilectio sine simulatiōe.Secūdo.q̄tū ad deuotionē quā debent habere respectu dei.cū dicit.Spū feruētes dño seruentes.Tercio q̄tū ad exhibitionē quā debent habere respectu ꝓximi.cū dicit Necessitatibus sanctoz cōicantes. ¶ Quantū ad primū ostendit apls q dilectionē ꝓiugum quā debent hr̄e ad seipsos.q̄nq̄ sunt necessaria.Debet em̄ primo dilectio esse vera nō simulata.ꝑ

quo dicit. dilectio sine simulatõe. Multi enim iungunt nõ mrimoniali affectõe aut pecunie cã. Sicut aliqui iuuenes existentes dicũt vetulas. vel econuerso. vel dicũt timoris cõpulsione pentũ vel alioꝝ. vel quibuscunq; alijs modis. qui dilectionẽ ore asserunt. cozde dissentiunt. ꝓpter qõ dicit apls. Dilectio sine simulatõe. Et. j. Joh. iij. Filioli nõ diligamus verbo neq; lingua tm. ope et veritate. Q quot sũt ꝯiugũ qui simulatoꝛie alterutꝝ diligendo. moꝛtẽ alter alteri veneno aut modo alio ꝓcurant. Hec est dilectio iude cui dixit dñs Iudã xpi. Juda osculo filiũ hois tradis. Ut ergo sit inter coniuges dilectio vera nõ ficta dicit apls. Dilectio sine simulatione. Item secundo dilectio cõiugũ debet esse munda nõ feda. ꝓpter quod dicẽ Odientes malum adherentes bono. Hoc enim sacramentũ sicut dicit aplus magnũ est. Magnũ vtiq; rõne instituẽtis. quia ipse deus. Item rõne loci. qz in paradiso. Item rõne tpis. qz primũ est. Est enim prima religio quã deus instituit p se et imediate in paradiso. Alias enim religiones serui sui in exilio constituti ꝯstituerũt. sicut nigroꝝ sactus benedictus. p̃dicatoꝝ dñic⁹. et minoꝝ franciscus. Et sic de alijs. Sed hũc ordinẽ instituit dñs ipse. Ergo fortius ligat p fessio illius religiois. Sicut plus ligat lex regis q̃ militis et plus est timenda. O deus quanta cecitas plurũ seculariũ qui aliarũ religionũ apostatas. vel male viuentes detestanẽ. et de se nõ miranẽ si frangũt legem dei et ordinez paradisi. vel cũ alia adulterãdo tãq; apostatando. vel etiam cũ sua fede et turpiter viuendo. sicut equus et mulus q̃bus nõ est intelectus. quos tale ꝯiugiũ pl⁹ damnat q̃ saluat. Quia sicut dr Tho. vj. In talibus potestatẽ habet demoniũ qui ꝯiugum ita suscipiũt. vt deum a su. mẽ. excludant. et su. va. libidini. q̃les fuerũt illi septẽ viri q̃ saram duxerũt et successiue a dyabolo strangulati fuerunt. Miserabilis fuit ille casus. sed tamen heu odie a paucis pensatur. Et nõ ꝓpter aliud tamen ꝓpter effectum turpem q̃ post apparet in pueris deberent abstinere. Nam ex hoc generantur leprosi surdi ceci claudi et gipposi filij. qui etiam si patres et matres taceãt ipsoꝝ fedam cõmixtionẽ q̃diu viuũt p hmõi deformitates accusãt. ꝓpter quod apls instruit vt dilectio coniugatoꝝ sit munda cum dicit. Odientes malũ. Exemplũ in ꝓmptuario ca. ix. Item tercio debet esse dilectio coniugum mutua contra dissentionẽ. ꝓpter quod dicit. Charitatem fraternitatis inuicem diligentes. Ubi dicit glo. q̃ plus q̃ fratres inuicem charitatem habeant fraternitatis. Solent enim vt frequẽtius occasione coniugij dissensio esse inter fratres. Nam plerũq; carnales fratres qui se ex natura multũ diligunt. ꝓpter coniuges nõ solum dissentiunt sed etiaz se occidunt. Contra quod dicit apostolus. Charitatem fraternitatis habentes inuicem diligentes. Et ad Hebꝝ. xiij. dicẽ Charitas fraternitatis maneat apud vos. quia nõ solum viri debent fouere talem charitatem. sed etiam vxores.

Item quarto dilectio coniugũ debet esse discreta ꝓtra inhonoratione. ꝓpter quod dicit. honoꝛe inuicem pꝛeuenientes Debent enim inuicem multũ se honorare Quod ostẽditur. j. ꝓpet. iij. Mulieres imẽt subdite sint ꝓpꝛijs viris. Sic sara obediebat abrae. dñm eũ vocans. Similiter et viri debent honorare vxores suas. Unde subdit. Viri similiter. q. infirmiori vasculo muliebri impertientes honoꝛem. Quod innuit ipse dñs informatione mulieris. Non enim formauit eam de capite viri. qz noluit q̃ esset dña nec de pedibus. ne esset ancilla. ꝓ de latere vt esset socia. Unde pleriq; patres antiqui vxores suas sozoꝛes vocabant Et licet ratione equalitatis vtriusq; sit vna domus. vna mensa. vna scutella. vnus cibus et vnus potus et vnus lect⁹ tamen mulier nõ equalem se viro. sed semper subditam tanq; ancillam debet

reputare. Unde.j. Regū.xxv. legitur. ꝙ cum dauid abygail vellet recipere in vxorem illa ait. Ecce famula tua sit in ancillam ⁊ vt lauet pedes seruoꝝ dñi mei. O deus vbi inuenieremus secundā abygail. Tales etiam deberent esse bone iugate. ¶Phil'.ij. In humilitate superiores sibiinuicē arbitrantes. Ex tali em̄ honoratiōe nutritur ꝯcordia inē ipsos que multū placet deo. sicut dicit Ecc̄.xxv. O ⁊ tria sunt placita ⁊ approbata coram deo ⁊ hoibus. Inter que vnum est vir ⁊ mulier sibi bene consentientes. Et sicut deo placent coniugati ꝯsentientes sic dyabolo placent dissentientes. maxime quando ambo sūt mali. quia tunc dyabolus ex vtraq; pte lucrat̄ ⁊ pentes ⁊ filios. quia vix accidit ꝙ de malis parentibus boni filij nascātur. sed potius mali qui sunt testes nequicie. Unde Bap̄.iij. Ex iniquis oriūs filij qui nascunt testes sunt nequicie aduersus parentes. ¶Propter hoc aplus vt ꝯiugati ꝯcordiam nutriāt dicit. Honore inuicē puenientes. Item q̄nto debet esse dilectio ꝯiugatoꝝ operosa contra ociositatē. ¶Pro quo dicit. Sollicitudine nō pigri. Vir em̄ nō debet esse sollicitus. nō pigri extra domū in necessarijs ꝓcurandis vxori. vt ipsam pascat ⁊ vestiat. ⁊ illa debet esse sollicita esse in domo circa curam domus. ⁊ custodiaz ac educationē filioꝝ. ⁊ vterq; nō piger circa ꝓuisionem ⁊ eruditionē eoꝝ. De qua sollicitudie dicitur ad Thi.v. Si quis autem suoꝝ ⁊ maxime domesticorum curam nō habet. fidem negauit ⁊ est infideli deterior. Vñ vterq; dic̄ aplꝰ Sollicitudine nō pigri. Non vult em̄ aplus. vt vnus coniugum sit sollicitus conquirere ⁊ alter ociosus expendere. sicut heu frequenf cōtingit. Unde talū domus nō ꝓficit. quia nō equaliter trahunt. Juxta illud Ecc̄. Unus edificās ⁊ alter destruens. quid ꝓdest illis nisi laboꝝ. Unde plus deberet attendi in ꝓsortis coniugij laboris aptitudo ꝙ pulcritudo. Exemplū require in ꝓmptuario ca.xv. B. ¶ Secūdo informat apostolus ꝙtum ad deuotionē coniugatos quā debent habere respectu dei dicens. Spiritu feruentes dño seruiētes Et ponit tria que ex deuotione debent ꝓcedere. ¶Primo debent ex deuotione deo feruenter seruire. scz mandatis ei⁹ obtempando. ¶Pro quo dicit. Spiritu feruentes dño seruientes. Sicut faciebāt illi beati cōiuges zacharias ⁊ Elizabeth. De quibus dicit Luce.j. Erāt autem ambo iusti ante deum. incedentes in oīnibus mandatis eius sine querela. Unde ⁊ ipse zacḥ. in cantico dicit Seruiamus illi in sanctitate ⁊ iusticia omnibus diebus nostris. Item ex deuotione debent esse gaudentes. secūdo ꝓpō mala sustinendo. ¶Pro quo dicit Sepe gaudentes. in tribulatione patientes. Hoc ipm̄ rps docuit apostolos dicens. Cū eiecerint ⁊ exprobrauerint vos ꝓpter me. gaudete in illa die et exul. Unde Actuū.v. Ibant apostoli gaudentes a con. coci⁹ qm̄ digni habiti sunt ꝓ noie iesu cōtumelia pati.

Item tercio ex deuotione debent esse plerūq; orationi vacātes. ¶Pro quo dicit. Orationi instātes. Ad hoc ipm̄ monet coniugatos. j. Coꝝ. vij. dicens. Nolite fraudare inuicem. nisi forte ex consensu ad tps. vt vacetis orationi. Quia em̄ ꝯiugati pluribus sunt irretiti de q̄bus se expedire non pñt sine dei auxilio. ideo necesse est eis ipsuz frequenter orationibus interpellare. Vñ ad Thes. v. Sine intermissione orate ↄ̄. ¶ Tercio informat apostolus coniugatos. ꝙtum ad exhibitionem quā debēt habere respectu ꝓximi. ¶Pro quo dicit Necessitatibus sanctoꝝ cōmunicātes. Hec autē exhibitio siue cōicatio fit per opa mie subueniēdo. q̄b⁹ ꝓcipue debēt intendere ꝯiugati. Item debēt se exhibere ꝓprio. s. vestire. cibare. potare. ⁊ alijs. ⁊ maxie hospitalitati debent intendere Vñ illam inter cetera mie specificat dicens. Hospitalitatē sectantes. Sic fac̄ etiam ad Hebr. xij. vbi cū moneret ad

fraternã charitatẽ ꝛ ante oĩa specificat hospitalitatẽ dicens. Hospitalitatẽ nolite obliuiſci. p hanc placuerũt q̃dã deo angelis hospicio receptis. ſic abraam ꝛ loth qui fuerũt boni coniugati. Item debent ſe exhibere ꝓmo. iniurias ipſius patiẽter ferendo. Pro quo dicit. Benedicite ꝓſequentibus vos. Benedicite ꝛ nolite maledicere. Et. j. Pet. iij. Non reddentes malũ ꝓ malo vllo modo. ꝛ conuerſo benedicentes. ſicut fecit ꝓpus ꝛ btus ſtephanus. Itẽ debent ſe exhibere ꝓmo ſe ſibi in oĩbus ꝓformando. Pro quo dicit. Gaudere cũ gaudentibus. rõne ꝓſperitatis Sic faciebat apls Phil. iij. Gaudeo ꝛ congratulor omnibus vobis. Item flere cum flentibus rõne aduerſitatis Sicut faciebat ad Cor. xj Quis infirmatur ꝛ ego nõ infirmor. Et ſic eritis idipm inuicem ſentientes. Et quia cũ oĩa hec fecerimus. iuxta doctrinam dñi debemus dicere. Serui inutiles ſumꝰ. Ideo apoſtolus poſt omnia ſubdit de humilitate dicens. Non alta ſapientes ſed humilibus conſentientes. Quia ſicut dicit Greg. Aut ceteras virtutes ſine humilitate congregat quaſi in ventum puluerẽ portat. Rogemus g̃ dñm

De euangelio.

Sermo. XXXII.

Nuptie facte ſunt in chana galilee. Joh. ij. Juxta litteræ ſuꝑficiem. principaliter in ꝟ euãgelio tria tanguñ. vicz. Nuptiarũ celebratio. Aque in vinũ cõmutatio. Et ex hoc glorie ſaluatoris reuelatio. Primũ tangitur in principio ibi. Nuptie facte ſunt ꝛc. Secundũ in medio ibi. Cum guſtaſſet ꝛc. Tercium in fine. Et manifeſtauit gloriam ſuam ꝛc. Juxta occulte intelligentie ſignificationẽ alia tria ex his poſſumus elicere In primo eñ ſcz in nuptijs ſignatur in vnum dei ꝛ hois copulatio. In ſcõo ſcz in aque mutatione nature noſtre in melius ꝓmotio. In tercio ſcz in manifeſtatione glorie reparate nature eterna fruitio.

℣ Circa primũ vbi ſcz oſtenditur dei ꝛ hois copulatio. tria oſtenduntur que ſolent eſſe in carnalibus nuptijs. vicz hominis tanq̃ a deo ſponſi a ſpõſa remota habitatio ibi. Galylee. Dei ad hoiem tanq̃ ſponſi ad ſponſam ex amore aduentio ibi. Chana. Et vtriuſq; ꝑ ſpũſctũ tanq̃ ꝑ ſacerdotẽ in templo vginis in vnũ copulatio. Ibi facte ſunt. Bene aũt ꝓ primũ hois remota a deo oñditur habitatio. Galylea eñ trãſmigratio interꝑtatur. Et certe trãſmigratio nõ eſt niſi in locis a ſe diſtantibus. Diſtabat aũt hõ a deo dupliciter. naturaliter ꝛ occaſionaliter. Naturaliter reſpectu deitatis. q̃ nulla eſt cõparatio deitatis ad hoiem. Occaſionaliter q̃ dũ ꝑ gr̃am ꝓpe eſſ̃ occaſione peccati longe diſceſſit a deo. Ipſe ẽ eñ filiꝰ ꝓdigus. q̃ accepta ſubſtantia a deo patre. abijt ꝓ peccatũ in regionem longũ quã ſentore filio. id eſt angelo q̃ ſenior eſt creatione cũ patre remanente. Sed vtrãq; hanc metã diſtantie. ſcz nature ꝛ occaſionis trãſmigrauit deus ductꝰ amore. et hoc notat ibi. Chana. Chana eñ zelus ſiue amor dr̃. Trãſmigrauit eñ metas nobilitatis ſue q̃n ipſe q̃ tanq̃ creator a creatura longe diſtabat copulatus eſt creature. Vñ Hiere. xxxj In charitate ꝑpe. dilexi te iõ ꝛc. Greg Hũmus oĩm factus eſt infimus oĩm. Quid fecit ꝟ niſi amor. Hec aũt copulatio facta oñdit ꝓ ſpũſctũ cuz dr̃. Facte ſunt. Ope eñ ſpũſancti facte ſunt. Vñ dr̃. Conceptus ẽ de ſpũſancto. Vñ non dicit. Nuptie erant. ſed facte ſunt. quod eſt contra manichæum. Unde ꝛ apoſtolus dicit. Qui factus eſt ex ſm carnem. Et poſt ſubdit. Scõm ſpiritũ ſanctificationẽ. Hec autem copulatio facta eſt in templo dedicato ſcilicet in beate virginis vtero. Unde bene ſubdit. Et erat mater ieſu ibi. quia in vtero eiꝰ celebrate ſunt. ℣ Scõm vero ſcz ex hoc nature noſtre in melius ꝓmotio

notat ibi. Aquã vinũ factã. Circa quã tria tanguñ. s. nature nře nimia debilitatio. debilitatiõis diutina ꝓtractio; t ei⁹ laudabilis in bonũ ꝑmutatio. Primũ tangit cũ dr aqua. Sicut enĩ aqua ex debilitate sua semꝑ inferius defluit, sic hũana natura ꝓpter debilitatẽ quã habuit ex peccato inferiusꝫ. i. in infernũ defluxit. Nullus enĩ fuit tam potens, t tã sapiens. qñ illuc descenderet. Unõ in li. Reg. xiij. dicit. Oĩs tanq̃ aqua dilabimur. Et hmõi diutina ꝓtractio ostenditur in ꝟ q̃ sex ydrie replete sunt Sex enĩ ydrie sex sunt etates ab adam vsq̃ ad xpm. a quo debilitas hec ꝑdurauit. Per xpm autez aqua debilitatis mutata est in vinũ. t ꝟ laudabilr. In ꝟ enĩ q̃ architriclinus vinũ ꝑmutatũ laudauit ꝟstat ipm fuisse primo vino melr alioqñ nõ laudasset. In quo signat q̃ hũana natura laudabiliorẽ post reparationem q̃ fuit olim. In futura enĩ pria ve nobis mãifestabit gliaz suã. Primũ enĩ vinũ fuit primus status. s. añ pctm

R Tercũ ỹo. s. repate nature etna fruitio innuit ibi. Et mãifestauit gliaz suã. s. deitatis t hũanitatis. vt hõ deitate spũ sanctetur. t corpus glia corporis in quo delectabit ꝓplacere. Ad hoc enĩ vt dicit aug⁹. vt homo. corpaliter frueretur voluit deus homo fieri.

De quãge. Ser. XXXIII.

ERãt ibi sex ydrie posite ꝟm purifi iudeo. Joh. ij

Sicut ad purificationẽ iudeorũ sex ydrie ponebañ. ita ad purificationẽ spũaliũ iudeoz. i. ꝟfitentiũ peccata necessarie sunt ydrie sex. i. sex genera lachrymaz de oculis q̃si de ydriis manãtes. Debemus enĩ flere. Primo ꝓpria cõmissa sicut fleuit petrus. Et sic pctm purgauit negatiõis. Math. xxvj. Sic t maria magdalena omia peccata sua ad pedes dñi lacrimis diluit. Exẽplũ in ꝑmp. c. ij. F. Jtẽ debemus flere scõo ꝓ mũdi ꝓ ꝙbus impugnam dolis, Osee iiij. Maledictũ t mendaciũ. homicidiũ t furtũ mũdaucrũt. Et sequit. Propt̃ hoc lugebit terra. Uñ t ps. mũdũ istũ vocat vallẽ lacrimaz. Assensiões int̃ in corde suo disposuit in valle lacri. Licet enĩ in ꝑdictis gaudeant mũdani tã q̃ frenetici. tñ de ipsis flent t ploꝛant sancti. Uñ Joh. xvj. dicẽ dñs apłis. Plorabitis t fle. vos. mũ. aũt gau. Jtẽ tercio flere debemus ꝓpter dubiũ de hoc mũdo exitũ Ecc. ix. Nemo scit vtrum odio vel amoꝛe dignus sit. Propter ꝟ dr Judith. viij. In spũ ꝛtrito t hũiliato ꝑtientes dicamus illi flentes vt ꝟm voluntatẽ suã faciat nobiscũ miam suã Bern. Heu me miser vbi sum. qui nescio vbi futurus sum. Aug. Magna iudicia tua dñe t ꝓfunda. q̃ cũ cõsidero cõtremiscunt oĩa ossa mea qñ nõ securaꝫ hõ viuens sup terrã. Uidimus enĩ lucẽ obtenebrasse t detenebris lucẽ ꝓcessisse. qñ publicani t meretrices ꝑcedunt incolas in regno dei. Filij aũt regni ejciunt foras. Exẽplũ de heremita t latrone. Item quarto debemus flere ꝓ ꝓrioꝛ pctis. Nũe. xxv. Ecce vir vnus de filijs isrł intrauit coram fratrib⁹ suis ad scoꝛtũ videnteꝫ moyse t omni turba isrł que flebat ante foꝛes tabernaculi.

Jtẽ debemus flere q̃nto ꝓ eorundem ꝟm corp⁹ incõmodis. Hiere. ix. Quis dabit capiti meo aquaz. t oculis meis fontẽ lacrimaz t plorabo interfectionem populi mei. Joh. xi. Uidẽs iesus ciuitatẽ fleuit sup illam. Jtẽ vltimo debemus flere ꝓ desiderio dei t patrie celestis. ps. Sup flumina babilo. illic sedimus t fle. dũ recoꝛ. syon. i. patrie celestis. Et alibi. Fuerũt mihi lacri. m. pa. die ac nocte t. Posuit aĩa mea ad dcũ fontem viuũ. Quo nos ꝑducat.

Dñica secũda de epła.

Sermo. XXXIIII.

VOlite esse ꝓuden

tes apõ vosmetipsos. nulli malũ ꝓ malo reddentes. ꝓuidẽtes

bona.nõ tm̃ coꝝ deo ꝫ etiam coꝝ hoĩbus. Roꝝ.xij. Beatus paulus doctor egregius tria docet in hac epla.viz vicia extirpare.virtutes aggregare.ꝛ cõsilia adimplere. Primũ scz vicia extirpare pertinet ad inciptẽtes quibus dr. Nolite esse prudentes apud vos metipsos.nulli malũ ꝓ malo reddentes.

Secundũ scz virtutes aggregare.pti net ad ꝓficientes.quibus dicit. Prouidentes bona.nõ tm̃ coram deo. ꝫ etiaz coram omnibus hominibus. Tercũ scz consilia adimplere.pertinet ad perfectos quibus dicit. Cum oĩbus hoĩbus pacem ha.nõ vos defendẽtes. Sz si furierit inimicus tuus ci.il.ꝛc. Docẽdo ergo primo deponere vicia inciptentes.tangit duo vicia. Unũ qõ nos maxime deordinat respectu dei. ꝫ est superbia. Initium em̃ supbie hoĩs apostatare a deo. Sicut dr Ecc.x. Hoc vicium docet remouere cũ dicit. Nolite esse prudentes apud vos metipsos. Nec ꝓhibet hic apostolus esse prudẽtes.cũ xp̃us ꝓcipiat Matth.x. Estote prudentes.ꝫ esse prudentes apud vos metipsos nolite.quia hoc est arrogantie.quod cõtingit tribus modis.scz qñ quis credit se aliquid habere ꝛ hoc a se Sicut illi in ps. Labia nostra a nobis sunt.quis noster dñs est. Quibus dicit aplus.j. Coꝝ.iij. Quid habes qõ nõ accepisti.si autẽ accepisti.quid gloriaꝝ quasi nõ acce. Item qñ gloriaꝝ se habere quod nõ habz. Sicut ille cui dicitur Apoc.iij. Tu dicis qz diues sum ꝛ nullius ego et nescis.quia miser es ꝛ miserabilis ꝛ cecus ꝛ paup ꝛ nudus. Item qñ gl̃iatur se excellere alios. Sicut pharisceus. Lu.xj. Gratias tibi ago dñe.qz nõ sum sicut ce.ho. Et hoc est arrogantie. ꝓpteres talibus dicit aplus. Nolite esse prud̃.apud vosmetipsos. Quia certe talibus debeꝫ ve eternũ. Vñ Esa v.dr. Ve vobis qui sapientes estis in oculis vestris.ꝛ coram vobismetipsis prudentes. Exemplũ capl̃o.ix.K. Ut cum vero quod nos deordinat respectu ꝓximi est impatientia qõ docet nos vitare cum dicit. Nulli ma.ꝓ ma. red. Et hoc oñdit beatus petrus. In Canõ iij. Nõ red.inꝺt ma.ꝓ ma.ꝑtũ.s.ad factum.nec maledictũ ꝓ malꝺ.ꝑtũ ad verbum. Hoc vicio impatientie multũ execrabaꝫ dauid dicens. Si reddidi retri. mi.ma.decidã merito ab inimicꝭ meis inanis. Persequaꝫ inimicus aĩam me.ꝛc. Exemplũ in ꝓmptuario cap.vj.J.

Nc Deõ informat ꝓficientes quorũ est vtutes aggregare ꝛ oñendit tria ipsis necessaria.s.virtutũ opa.ꝓ quo dicit. Prouidẽtes bona. Intentio recta. ꝓ quo dic. Coꝝ deo. Et fama bona.ꝓ quo dicit. Coꝝ hoĩbus. Sint ꝫ ꝓficiẽtes ꝓuidentes bona.s.virtutũ ꝛ operũ. De quibus bonis dr Sap.iij. Bonoꝝ laboꝝ est fructus gl̃iosus. Et de ꝓfectu ipoꝝ bonoꝝ opeꝝ dic Hie.ad occeanũ Dicite mihi quot anni sũt ex quo sum? regenerati in xp̃o. Cõsideret vnuscꝙ in illa celesti etate ꝑtũ ꝓfecerit. nesao qliter placeant pennibus illi infantes q̃ sunt ante annos qnqꝫ vel decez si in ea modicitate ꝑdurant.in q̃ nati sunt.videamus si xp̃iani sumus quid in nobis ex quo regenerati sumus vtutis accesserit qd hũilitatis in ꝓsperis.qd patie in aduersis.qd felicitatis in dãnis.qd indulgentie in offensis. Sed modũ ꝓficẽdi in bonis oñdit apls.cũ dicit. Prouidẽtes ãsi ꝓcul videntes.s.antiquoꝝ patꝝ gesta ꝑsiderantes. Multũ em̃ ꝓuocam ad bonũ si sanctoꝝ facta recogitamus in q̃ nondũ attigimus. Q ãnte fuerunt asperitates aplꝺoꝝ.passiones sanctoꝝ. tolrantie patꝝ.sicut legt̃ in vitas patꝝ Vere in solicitudinib? errãtes.circuite. in me.in pel.capit.egẽ.ang.afflic.qbus dignus non erat mũ.sicut dr Hebr.xj. Hoc mõ mathathias ꝓuocabat filios suos ad ꝓfectũ vtutũ. Macb̃.ij.dicens Memẽtote opeꝝ patꝝ q̃ fecerũt in generatiõibus suis.ꝛ accipietis gl̃iaz magnã. Et qz in ꝓfectu vtutũ sume est necessaria intentio recta.ideo apls postꝙ dixerat. Prouidẽtes bona subdit. Co

ram deo. vt videlicet fiat bonus ꝓpter deum. non ꝓpter fauorē hominū. Hoc ipsum christ⁹ docet Matth. v. dicens. Attendite ne iusticiā vestrā faciatis coꝝ hoīb⁹ vt videamini ab eis. Sed qđ coꝝ deo facere debeāt docet. cū subdit Tu autē cum oꝛa. intra in cu. ꝛ clauso ostio oꝛa patrē tu. in abscon. ꝛ pr̄ tu⁹ q̄ videt in abscō. red. tibi. Est etiā, pficientibus necessaria fama bona. Ꝓro quo addit. Sz etiā coꝝā hoīb⁹. Et b̄ ꝓpter tria. s. vt malus hūliet. Unū. j. Pe. ij. Sic est volūtas dei vt bñ facientes obmutescere faciatis hoīm imprudentiū insipientiā. Itē vt ꝓtim⁹ edificet. Math. v. Sic luceat lux vr̄a coꝝā ho. vt vi. opa ve. bo. Itē vt de⁹ glorificet. Ūñ. j. Pe. ij. Cōuersationē vestrā hñtes inter gētes bonā. vt in eo qđ detractant de vobis tanq̄ de malefactoribus ex opibus bonis vos ꝙsiderātes glorificent deū. Ꝟ Tercio docz pfectos quoꝝ est ꝙsilijs acq̄escere. ꝛ tria tāgit ipsis necessaria. Primū est oīb⁹ sine exceptione dimittere iniurias Ꝓro quo dicit. Cū oīb⁹ pacez habentes. Sic faciebat dauid. Qui cum his qui oderunt pacem erat pacificus Sciebat em̄ q̄ b̄ti sunt pacifici. qm̄ filij dei vocabunt̄. Scōm est iniurijs nō resistere. Ꝓro quo dicit. Non vos defendentes carissimi sed date locū ire Sic faciebat christ⁹ qñ tpe passiōis dicebat. q̄. xij. legiones angeloꝝ habere potuit ad sui defensionē sed cū noluit. Sicut habet̄ Lu. xxvj. Imo ꝛ petrū se defendere volentē coercuit dicēs. Converte gladiū tuū in vaginā. Hoc ꝓpsuz inter pfectōis regulas posuit. Math. v. dicens. Si quis pcusserit te in maxillam p̄be ei ꝛ alterā. i. si velit te in alterā pcutere nō defendas. Tercium est iniuriātib⁹ etiā bñficiū exhibere Ꝓro quo dicit. Si esurierit inimic⁹ tu⁹ ciba illū. Si sitit potū da illi. Sic fecit christ⁹ qñ ꝓ crucifixorib⁹ oravit dicēs. Pater ignō. illis. qz nesciđ fa. Hoc idē docuit inter regulas pfectōis Math. v. dicens. Bñfacite his q̄ vos odē. Et oꝛate ꝓ psequen. vos. Hoc cōsiliū adipleuit beatus Stephanus qñ ꝓ lapidatorib⁹ exoravit. Ꝛogemus.

De euangelio.

Sermo. XXXV.

Domine si vis potes me mundare. ꝛc. Matth. viij. In his verbis duo innuunt̄. Lepr̄osi infirmitas. cū dicit se mūdandū. Et dñt sup infirmitate transcēdens potestas. cū dicit. Dñe si vis potes me mūdare. Ꝟ Lepr̄osi aūt infirmitas est generalis infectio ꝛ corruptio membroꝝ. Et designat infirmitatē spūalem hoīs cui sensus ꝓ mortale peccatū sunt infecti ꝛ corrupti tanq̄ lepr̄osi. Et qz nō vnū est mortale pctm̄ hoīem tanq̄ lepr̄a inficiens sed multa sunt. sic multiplex est lepr̄a in scriptura. multa mortalia peccata designans

Nota g̃ q̄ septē criminalia pctā designant̄ ꝓ septēplicē lepr̄ā in sacra scriptura. Est em̄ lepr̄a superbie. ꝛ hec est regis ozie. q̄ ausu temerario p̄sumpsit officium sacerdotis exercere. De quo Paralip. xxvj. Et hec signat̄ Leui. xiij. ꝓ lepr̄ā in barba. Itez est lepr̄a invidie. ꝛ hec est marie q̄ ꝓpter invidiam quā habuit in moysen inhesit et. De q̄ Numeri. xij. Ecce medū carnis tā deuoratum est a lepr̄a. Invidia em̄ devorat possessorē. Unde hec est fera pessima q̄ devorauit ioseph. Et hec signat̄ ꝓ lepr̄ā in domo. Lepr̄a em̄ invidie est in domo cordis. et est tanq̄ vermis in pomo. qz invidia in corde tanq̄ vmis in pomo nascit̄. ꝛ ipm cor tanq̄ vmis pomū depascit. Item est lepr̄a ire. ꝛ hec est simonis. De q̄ Math. xxvj. Ipse em̄ indignabat̄ dño qz cū maria loq̄batur. Et b̄ signabat̄ in lepr̄a vlcer̄. Ulcus em̄ nō simit se tāgi sic tracūdus.

Itē est lepr̄a auaricie. Et hec ē giezi Regū. iiij. Qui ꝓpter lucr̄ tpale vēdidit spūale. ꝛ b̄ signat̄ in lepr̄a caluicij.

Leuit. xiij. Caluus em̃ sp crinib⁹ eget, sic sp auarus eget. Jte est lepra accidie. Et hec est moysi. Exo. xij. Qui p̃tulit manū suam leprosam de sinu suo Egestatez em̃ opata est manus remissa Et hec signat in lepra vestis q̃ est leuis. Sic accidiosi leuiter & tepide viuūt ponunt em̃ manū sub ascella. Exēplū ca. ij. D. Item est lepra gule. & hec ē illoz leprosoz quatuor qui intrauerūt tentoria syriozū & comederunt & biberunt & absconderunt. & post nunciauerunt. iiij. Re. vij. Et hec est lepra in cute. Item est lepra luxurie. Et hec est lepra Joab. Reg. ij. Cui dictū est vt nō deficeret fluxus seminis. &c. Et hec est carnis lepra p̃figurata. quia q̃ fornicat in corpus suū peccat. Et hec septēcuplex lepra spiritualis mficiēs est & corrūpens totū hominē. q. totū corp⁹ Reddit em̃ graues pedes ad bene ambulandū. manus ad bñ opandū. anhelitū fetidū & torui aspectū Adapta. Et talis dolēs de infirmitate sua accedat per cordis p̃tritionē ad medicū. q̃ solus peccata dimittit. confiteat potēti. et expectet eius volūtatē dicēs. Domine. si vis potes me mundare. Et statim recipiet sanitatem. Si aūt vis loqui de septē mortaliū peccatorū cura, tione per christū. Require dñica. xvij. in sermone. Ydropicus erat.

De euāgelio.

Sermo. XXXVI.

Vade ostēde te sacerdotibus Matth. viij. In q̃ sanatū leprosus remittit sacerdotibus ostēdit q̃ sanatis p̃ p̃ritione necessaria est cōfessio. ¶ Circa quā in p̃missis verbis p̃siderant quinq̃. videlicet q̃ debet esse p̃fessio festina. nuda. p̃pria. integra. et frequēs. ¶ Primo q̃ debet esse festina innuit cū dicit Vade. Non dicit ibis. Sed vade in p̃senti. q. tantū bonū in quo consistit salus nullatenus est differendum. Juxta illud Jacobi. v. Cōfitemini alterutrū peccata vra vt saluē. Ad p̃fessionē salutiferā festinandū est mltis de causis

Primo p̃pter incertitudinē hore mortis. Lu. xij. Veniet dñs serui illi⁹ in die qua non sperat. et in hora qua nescit. et diuidet eū. et partē eius cum infidelibus ponet. Jte diuiti p̃mittenti sibi vitā in annos plurimos dictū est. Stulte hac nocte repetent aiam. tē. Exemplū in p̃mptuario ca. iiij. B. ¶ Scōm est quare festinandū est ad cōfessionez q. morās in peccato semp accumulat peccatū peccato. et p̃ sequēs penaz pene. Aplus. Qui in sordibus est sordescat adhuc. Aplus. An ignoras q̃m benignitas dei ad penitentiā te adducit. Sed sm duriciā et ipeni. cor. thesaurizas ira. Et Greg. Peccatū q̃d p̃ penitentiam nō diluit mor suo pōdere ad alia trahit. Exemplū in p̃mptuario ca. vj. Ho. ca. xx. A. ¶ Tertiū est q̃re ē festinanduz. quia quanto diuti⁹ morat q̃s in peccato tanto lōgius elōgat a deo. et tanto difficiliz est regressio. Vñ sūt cursum consuetū admin⁹ tantū spatiū tpis debet expēdere ad deū redeundo. quantū expendit a deo recedēdo. Nō q. raro fit. p̃pterea dicitur in ps. Qui elongant se a te pibunt. ¶ Quartū est quare festinandū. quia in extrema egritudine vix potest aliq̃s vel de peccatis penitere vl etiā cogitare. Jdeo cū egritudine deprimeris vix aliud cogitare potes q̃ q̃d sentis et illuc rapit intentio mētis vbi est vis doloris. Quia vt dicit aug⁹. Plurima tunc impedimenta concurrūt. Nā mors viget. pena tenet. filij quos illicite dilexit. vxor & mūdus eū ad se vocāt. Tene q̃ certū & dimitte incertū. i. age penitentiā dū sanes. Exemplū in p̃mptuario ca. j. F. ¶ Quintū est q̃re festinādū est q. nisi in p̃senti vita feceris. non poteris postea sed clamabis nec exaudieris. Clamauit enim diues in inferno & nō est exauditus. nec in gutta aq̃. ¶ festina q̃ vade cito. noli p̃crastinare dicēs. Hue mō. sine

mō. qz illud mō nō habet modū. vt dicit Aug⁹. Exemplūz ca. ħ. ℵ. ℜ

¶ Scđo innuit ꝙ ꝓfessio debet esse nuda nō palliata. cū dicat Ostēde. Nō ei ḧs debet vti verbis vel noibus palliatis. sed ꝑpriū peccatū suo noīe ꝑpio ḡnitūcūqꝫ turpe exprimat. ⁊ no solū peccata sed oēs circūstantias quātūcunqꝫ turpes ⁊ abominabiles vt sic tota sanies apostematis expellat. Debet enīz dici. Quis. ḳd. vbi. ꝑ quos. quotiens. cur. quō. qñ. Quilibet obseruet aīe me dicamina dando. Quis. ſ. si mascul⁹ vel femina. iuuenis vel senex. nobilis aut ignobilis. solut⁹ vel ꝓiugatus. clericus vel laicus. cōsanguineus vel affinis. Quid. vtrū. ſ. adulteriūz vel fornicatio. Aut homicidium vel hmōi. Ubi. in loco sacro. vel vīa publica. vel loco nō cōsecrato. ¶ Per quos. ſ. mediatores. qz oēs tales sunt ptīcipes criminis ⁊ dānatōis. Quotiēs. debet ei cōfiteri si pōt nō solū pctā sed etiam vices. vt dicat quotiēs fornicariā cognouit vel adulterā. et vtrū vnam aut plures. Et quotiens iterauit iniurias. et hmōi. Cur vtrū sponte vel coactus vtꝫ cupiditate vel pauptate. et hmōi.

Quō. ſ. de mō agendi vel patiendi. qō melius actu ꝙ locutiōe saē. Mñ vtꝫ in tpe sacro. puta aliqb⁹ festis vel ieiunijs. vel hmōi. ¶ Tercio innuit dñs ꝙ ꝓfessio dz esse ꝑpria. cū dicit. te. nō alīū. pē. De⁹ vt. me. annū. ti. non alienā. qz alīs si crimē alioꝝ diceret. nō est ali⁹ crimis cozrector sed ꝑdītoz vel detractor. Fallit ƀ vbi circūstātia talis est ꝙ aliter nō ꝑt ꝓfiteri pctm̄. vt si cognouit matrē suā vel filiā. vel simile. ⁊ tūc non ē ꝑditor. qz nō dicit vt alīū ꝑdat sed vt liberet se. qz aliter nō posset ꝓfiteri peccatū. ¶ Tcē in ƀ ꝙ dicit ostēde te sacerdotib⁹. innuit ꝙ cōfessio dz esse integra. Nō em̄ dicit ostēde caput vel manus vl̄ aliud. sed te totū. qz nō tm̄ ꝓfiteri dz ḧs qō fecit manib⁹ vl̄ pedib⁹. ꝫ etiā oculis ⁊ auribꝫ ⁊ alijs. vt sez oīa pctā dicat q̄ ipse ꝓmisit. nō diuidendo inter diuersos sacerdotes ꝫ vnī oīa. De⁹ em̄ summe bon⁹ impfectōis opus nō hz. aut em̄ totū hoiem sanat aut nihil. Ūñ ỹsus. Sūma dei pietas venīā nō dimidiabit. Aut nihil aut totī ꝑpiciādo dabit. Caue ḡ ne ꝑp̄ verecundiā diuidas ꝓfessionē. Ridiculo si em̄ erāt nūcij dauid. ḳbus vestimēta vsq̄ ad nates erāt ꝓcisa. ⁊ medietas barbarū rasa. qm̄ male coopiē cui dozsum nudū appet. Rex ille ḳ nūcios dauid sic deturpauit diabolū signat. qui peccatoꝝ⁹ suadet vt q̄dā peccata detegant. Sed q̄ habitat in celis irridebit eos. Ideo dicit dñs ꝓhete. Effunde sicut aquā cor tuū. Alīq̄ ei effundūt sicut oleuz. Alīj sicut mel. Alīj sicut vinū. Alīj sicut lac. Cū oleū effundit⁹ pinguedo in vase remanet. Hij sunt q̄ partim pctā suā ꝓfitent maiora ꝑpter verecundiā retinentes. Sicut mel effūdūt qui quidē oīa ꝓfitent. sed dulcedinē delectationis retinēt sicut vas melis. Sicut vinū effundūt q̄ odorē retinent sicut vas vini. hoc est qñ libenter audiūt tractare ea q̄ incitant ad peccā dū. Sicut lac effundūt q̄ colorez peccati retinent. sicut vas lactis candorez. ƀ est qñ delectatiōes mūdi libenter aspiciunt. Hz caue ne pcutiat te dñs pies dealbate. Effunde ḡ sicut aquā cor tuum post cuius effusionē nihil remanet

¶ Quinto oñdit ꝙ cōfessio debet esse frequēs. cū dicit pluraliter sacerdotib⁹. ¶ Per plures sacerdotes innuit frequentiā. qō dupliciter ē intelligēdum. Uno mō vt si freq̄nter ceciderit i mortalia. pctā frequēter cōfiteaē. Alio mō vt etiā eadē pctā frequēter ꝓfiteaē. Si forte vna inter multas cōfessiōes inueniaē placēs deo. et etiā ꝑpter freq̄ntez pudorē ꝓfessiōis. q̄ magna pars est satisfactionis. et etiam vt plures habeat orantes pro se.

¶ De euangelio.

Sermo. XXXVII.

Cum introisset capharnaū accessit ad eū centurio rogās ⁊ dicēs. Dñe puer meus iacet paliticus in domo ⁊ male torquet. Mat. viij. Centurio cuius puer paliticus torquet signat peccatorē. cuius animus torpens a bono accidia vexat. Qui vtiq; p curatiōe serui tria facit. Prio enī adit medicū. p quo ōr. Cū introisset capharnaū accessit ad eū. Scōo exponit morbū cū dicit. Puer me. iacet in do. pali. Tercio petit subsidiū cū dicē Tm dic verbo ⁊ sanabit. Sic certe q̄libet dicto mō infirm⁹. s. spūali paliti percussus exēplo centurionis adcat thronū gr̄e ei⁹ p petī ptritōez. exponat morbū p confessionē. petat subsidiū p orationez q̄ est ps satisfactōis. ¶ In primo scz in peccati ptritiōe tria implicant cō trito necessaria. Primū ē ex ptritiōe ad deū cuersio. p quo dicē Accessit ad eum. iacob. s. dicē. Cōuertimini ad me et ego cuertar ad vos. Idē Joēl. ij. psulit. Cōuertimini ad dñm deum ve. q̄m benignus. in se em̄ nunq̄ ira sciē. ⁊ misericors ē miser sp miserādo. patiens. qz diu vltionē suspēdit. mkte miserationis. qz oīb⁹ q̄cūq; ad salutē petūt impēdit. ⁊ pstabit supmalis. qz p malis bona repēdit. Exēplū in pmptua. ca. xv. A. Secundū est cuersiōis acceleratio. Hāc innuit in hoc. Quia statim cū introisset in caphar. accesit. Sic Maria magdalena peccatrix. vt cognouit qz ihesus accubuisset in domo simonis. ad ipm tanq̄ ad medicū venit. Ecc. v. ōr. Ne tardes cuerti ad do. Si vis plus loq̄ de festina cuersione. Recte in capite sciunij in pmone Cōuertimini. Tercū est cōuersi siue ptriti de petis hūliatio. Et hoc innuit in hoc q̄ centurio q̄ fuit magn⁹ accessit rogās hūliter. Ecc. iij. Quāto magnes hu. te in oīb⁹. Hñ et dauid rex p⁹ petīt vtice se hūliando dixit. Cor ptritū ⁊ hu. ōs ne despi. ¶ In scōo. s. in explanatōe morbi tria facit. Hā primo oīndit morbū ⁊ b cū dicē Puer meus ia. pa. Scōo tāgit infirmitatis locū cū dicit. In domo mea. Tercio infirmitatis modū cū dicit. Et male torquet. In primo innuit q̄ confitēs morbū nō dz occultare sed oīdere petīt suo noīe exprimēdo dicens. Puer meus. i. anim⁹ meus iacet paliticus a bono ope p accidiā torpendo. Accidia em̄ est tarditas corpis metu p sequntis laboris. Hñ Ecc. iij. Stult⁹ complicat manū suas ⁊ comedit carnes suas dicens. Melior est pugillus cū requie q̄ plena vtraq; manu cum labore ⁊ afflictione. Etiā si aliq̄d boni cepit extinguit p animi accidiā. Hō signat Re. iij. in multere q̄ pepat puer. Mortu⁹ ē iūct filius ei⁹ nocte dormiēs q̄ppe oppressit eū. Mulier filiuz parit cū aīa bñ opari incipit. Sed dormiēs ipm oppri mit cū accidia dñante q̄ inceperat non vult psumare. et sic iacet puer. i. anim⁹ paliticus ad oē opus bonū torpidus.

Itē p locū innuit q̄litatē peccati quā pfitēs dz exprimere. Hā dom⁹ in q̄ iacet pscias signat. ⁊ differt ab illo adolescēte q̄ ad portā ciuitatis p popis mant festationē defert. ⁊ a lazaro q̄ p suetu dinē tumulat. De q̄b⁹ si vis loq̄ habes in sermone Adolescēs tibi dixi. sur. In dñica xj. p⁹ pēte. Itē modū petī pfiteri docz dicēs Et male torquet. Vere male torquet paliticus spūalis. qz int⁹ in domo pscientie est ignis q̄ ipm exurit. s. sua delicta. Hñ Prouer. xxiij. ōr. Per agrū. s. cordis pigri hois trāsiui. ⁊ ecce totū repleuerūt vitice q̄ exurūt. ⁊ operuerūt superficiē eius spine q̄ pungunt. Tota die ei occupiscit ⁊ desiderat piger Sic ōr Prouer. xxj. Et ideo male torquet. q̄n illud q̄ desiderat hre nō pōt Et intantū torquet. q̄ sicut ibidez ōr. Desideria occidūt pigr. ¶ Tercio docet petere subsidiū. ⁊ b p orationē q̄ est pars satisfactionis cū dicit. Tm dic verbo et sana. puer me⁹. Tres em̄ partes satisfactiōis sunt. Oratio. ieiuniū ⁊ elemosina. Hnā tāgit hic. s. orationē Et docuit orare cū ipse s. hūliter. cū p

ſit. Dñe nō ſū dign⁹ vt intres ſub tec. meū Vere licz cēt cēturio tñ attēdebat illud. Subdit⁹ cſto dño ⁊ ora illū. Pu miliū em̄ ⁊ māſuetor ſp ſibi placuit de pcatio. Vñ dr Ecc. xxxv. Oro humiliaſe. pene. nubeſ. ⁊ donec ꝓpinq̄t. nō ꝓſola bit ⁊ nō diſcedet donec altiſſim⁹ aſpici at. Sicut patet in publicano. Lu. xviij Aut reputās ſe indignū oculos ad celū leuare ſtatim deſcēdit iuſtificat⁹ in do mū ſuā. Itē docuit orare fideliter di cēs. Tm̄ dic ẏbo ⁊ ſana. pu. m. Vere eu xta ẏſiliū bti iacobi poſtulauit in fide nihil heſitās. Nō etiā dñs oñdit dicēs Amē dico vobis nō inueni tantā fidē in iſrael. Oras em̄ dz cōfidere q̄ impe trabit. Vñ dicit Berñ. Unū de duob⁹ indubitāter credere debem⁹ q̄ dñs da bit nobis. aut illud qđ petim⁹. aut qđ nouit eſſe vtili⁹. licz qñq; ꝓtrahat ex au dire. vt feruēti⁹ ⁊ magis inſtem⁹. Vñ et cēturio docuit orare inſtanter Poſt q̄ em̄ orauſſet dñm ⁊ dñs nō ſtatiz exau diuiſſet eū. nō tō deſtitit nō ideo deſpe rauit. Dz poſt allegauit dicens. Na ⁊ ego ſum hō ſub ptate ẏſtitutus. et dico huo meo fac B ⁊ fac. ſic tu tm̄ dic ver bo ⁊ ſanabit puer me⁹. Et certe meli⁹ or fuit finis oronis q̄ principiū. qz ſta tim ſubdit dñs. Vade ⁊ ſicut credidiſti fiat tibi. Bonū eſt g̃ oronī inſtare ſed nō ꝓ orois ꝓlongatione. Vñ Math: vj. dixit dñs diſcipulis. Orates aūt no lite multū loqui. Propt qđ dñs ⁊ bre uē oronez docuit ipſos dicēs. Sic ora bitis. Pr nr. cē. Volēs vt freq̄nti⁹ ite ret. Sic em̄ dr oro iuſti aſſidua. ſm q̄ Jaco. dic. Vñ ⁊ in vitis paty oñdit an gelus cuidā pri ſancto modū orādi vt ſcz frequenter ab ope ſurgeret. et facta breui oratione iterꝝ laboraret. Ideo dicit dauid. media nocte ſurgebam. Et ſep ties in die laudauit dñm. Jō yſa. xxvij dr. Bñ cane. freq̄nta cāticū. Sicut de bto bartholomeo legit q̄ cētics in die et cēties in nocte flexis genib⁹ orabat ſmonē. Math. xxvj. Exemplū in pm, ptuario ca. xv. ff. Rogem⁹ ⁊ nos dñm vt p ꝓtritionē ⁊ ꝓfeſſionē ⁊ ſatisfactio nē de ſpūali paliſ. ſi q̄ ꝓtraxim⁹ ſatiſ facere valeamus.

Dñica tercia de epiſtola. Sermo. XXXVIII.

Nemini quicquaz debeatis niſi vt iuicē diligatis Ro. xiij. In his verbis monet nos apls de duplici ꝓximi debito. ſcz tpali ⁊ ſpūali. Primū qđ ꝓtingit in re b⁹ tpalib⁹ monet nos q̄ ſit ſoluendū ⁊ nihil de eo retinendū. cū dic. Nemi q̄quā debeatis. Scōm qđ ꝓtingit i re bus ſpūalib⁹ monet nos q̄ ſp ſit ſoluē dū ⁊ ſp retinendū. cū dicit. Niſi vt in uicē diligatis. Debit tpale aūt debi tū qđ ē ꝓximo ſoluendū. Aut contra hit circa res ꝓximi. aut circa ꝓſonam ꝓximi. Si circa res ẏhit. hoc ſit multi pliciter. aut ex violētia. aut ex fraude. aut ex iniq̄tate. Si ex violētia B eſt qz vel violētia manifeſta vel occulta. Si ex manifeſta ſic ẏhūt debituz circa res ꝓximi raptores. iudices ⁊ dñi a ſubdi tis vltra iuſticiā exigētes. ⁊ tales illoz ſu ores. Si aūt ex violētia occulta. ſic cō trahūt fures ⁊ eoz ꝓplices. vt ſunt fur tū emētes ⁊ fures foucētes q̄ tenenť oēs ad reſtōem. Si aūt ex fraude ẏhit fur tū vel debitū. ſic ſunt qui bonuz aſſerūt ⁊ malū ſubiciūt. vt ſūt plūbū ꝓ argē to dātes. cuprū ꝓ auro. ouinū corū ꝓ caprino. malū pānū ꝓ bono. vltra vel citra iuſticiā ꝓputātes. ⁊ hmōi. Si aūt ẏhit ex iniq̄tate ſic ſūt vſurarij. vſura ri⁹ ei ẏ ſupfluo ſibi ꝓmodat idigēti ad vſurā. ⁊ ſic ẏhit debitū ex iniq̄tate. Cū em̄ ex p̄cepto teneť q̄libet diligere ꝓxi mū ſuū ſicut ſeipm. ſupfluum dz ad ne ceſſitatē ꝓximi erogare. qđ q̄ nō facit ini q̄ facit. i. nō eq̄ facit. qz nō diligit ꝓximū vt ſe. Et tales diuitie q̄ vl ſupfluę reſer uanť. vl ſi ꝓrio ñ ꝓmodanť dicūť iniq̄ tatis diuitie. vt dic glo. ſup illō. Facite vobis ai. ⁊c. Vñ vſurari⁹ peior ē inde

qz chr̃istū ꝑ minorē p̃cio dat q̃ iudas. q̃ qđ male accepit statim reddidit. Itē peior ē latrone. qz latro aliq̃n ꝯfessꝰ. s. dormiendo ⁊ comedēdo. vsurarꝰ nunq̃ neq̃ die. neq̃ nocte. Vñ qz ipse vēdidit requiē frustra cātat ei requiez eternā. Exemplū in ꝓmptua. ca. ij. ℣. Itē peior ē iudeo. qz iudeus ab alio iudeo nō accipit vsurā. Itē peior est inferno qz infernus nihil accipit nisi qđ celū respuit. Et qz oēs p̃dicti tenent ad restitutionē. oibus vt singulis singula restituant. ꝺz ipis ab apl̃o Nemini ꝯcquā debeatis. qz aliter nunq̃ saluabuntur. Nec mir̃ si ꝓ alienis ꝯs dānat. cū dives ille purpuratus. qz sua lazaro nō dederat in inferno est sepultus. Et sic̃ cortina cortinam trahit. ita male fidei possessor seq̃ces suos secū trahit. cum cm̃ oia pcta cū actore suo mortant vt fornicatio ⁊hmōi. mala possessio sp vigilat. Vñ ꝓ vinea naboth nō solū achab est punitus. sed eius posteri vsq; in q̃rtā generationē. Solet cm̃ talū filij dicere. Juste possideo qđ p̃r meꝰ mihi dimisit. ⁊ ita p̃ secū trahit filū ad gehēnā. ⁊ ℣ qđ nō vult hic dimittere ꝓpter amorē dimittit ꝓpter gehennā. Vñ legit in legēda furfei. q cū essꝫ filiꝰ regis et regine chr̃istū nudus ē secutꝰ. ⁊ cum quodā tpe ꝰpuliss̃et necessitas cū recipere tunicā a quodam feneratore. ipso mortuo. angeloꝝ ⁊ demonuꝝ facta est magna altercatio ꝓ tunica. Cū demones eā hr̃e nō possent in facie eiꝰ crudeliter se iniecerūt ⁊ ipsius maxillā miraculose fregerūt. Quē cum post angeli ad corꝓ restituissent sp ꝓcauitas in facie eius fuit. ita vt manꝰ ibi clausa posset circūuolui. Itē exēplū de filio vsurarij dānato cū pr̃e. q̃re in ꝓmptua. ca. ij. ℣. ℟ Si aūt debitū ꝓtrahit circa psonā ꝓximi. hoc fit ope aut verbo. Ope psonā ꝓximi ꝓ afflictiōes debilitādo. Ore psonā eiꝰ maledicēdo. vl̃ ꝑ detractiōes obfuscādo famā eiꝰ. q oēs tenent ad restitutionē. Vñ Salomon Qui detrahit ꝓximo suo in futuꝝ se obligat. vt. s. ei cui detraxit satisfaciat. Juxta illud euāgelij. Si offers munꝰ tuū ante al. ⁊ recoꝛ. fue. q̃ frater tuꝰ hꝫ aduersum te. vade prius tecū. Vñ de oibꝰ supdictis ꝺz. Nemini q̃cq̃ debeas. nisi vt inuicē diligas. ¶ Sēdo ponit debitū spirituale. s. vt inuicem diligatis. Hāc caritas sp est hñda ⁊ sp est soluēda. Unde glo. Ita eā soluite vt eam sp debeatis qđ de alijs vtutibꝰ nō ꝺz. Hāc honoreꝫ si absens est psona non teneoꝛ exhibere. sed caritas etiā absenti exhiberi debet. Itē si video q̃ alios de honore sibi exhibito supbiat. non debeo ei cū exhibere. caritatē aūt sp debeo Hec ē virtus q̃ quāto magis ꝓximo exhibet. tanto in exhibente augmentat. Vñ nota q̃tuoꝛ rerū differētias. Sunt em̃ res q̃ cū pluribus cōicant diminuunt. vt est aurū ⁊ hmōi. Itē sunt res q̃ cū pluribus cōicant. nec diminuunt nec augmētantur. vt sunt lux ⁊ tenebre. Itē sunt res q̃ cū pluribꝰ nō cōicant diminuunt. cū aūt cōicant augent. ⁊ quāto plus cōicant. tanto magis et plus augent. Et he sunt due. s. scia ⁊ caritas. Unde dicit Boecius. Scientia ē nobilis possessio animi q̃ auaꝝ dedignat possessorē. Nisi publicet clabit. Alia res est vtꝰ sue caritas De q̃ dicit glosa. Cū redditꝰ ab hoie crescit in homie. ⁊ quanto magis reddit tanto magis acquirit. Quarta differētia est in diuinis q̃ cū pluribus cōicant in se nec minuunt nec augent. Dant aūt esse ⁊ bene esse quibus participant. Et ideo qz caritas exterīsa crescit. Nemini quicq̃ debeatis nisi vt inuicem diligatis.

¶ De euangelio.

Sermo. XXXIX.

O Domie. salua nos perimus. Math. viij Hec est oratio apl̃oꝝ in piculo maris existentiū. ⁊ quia nos fratres carissimi in piculosiori mari. videlicet hui⁹ mūdi sumus. ideo vt liberemur premissaꝫ

oronem ad saluatorē nostr̄ dirigamus dicentes. Dñe salua nos ꝑimus. In q̄bus verbis duo notant. Tangit enī in ipsis periculū cū dicit perimus. Et implorat auxiliū cum dr. Dñe salua nos.

¶ Periculū aūt nostrum magnū inuenimus si matris periculū p q̄d nauigauimus. t nauis in qua sumus debilitatē ꝑpendimus. Mare enī huius mundi inter oīa maria plura pericula habz. q̄d ꝓbat sicut dicit btūs Ber. transiuntiū paucitas. t peuntiū multitudo. In mari siquidem marsilie de q̄tuor nauibus transeūtibus vix vna periclitat. In hoc ꝝo mundo nō dico de quatuor. imo de q̄draginta transfretantibus vix euadit vnus. Exēplū de quodam monacho sancto cui abbas in virtute sancte obedientie p̄ceperat vt sibi post mortē appareret. Et requirente abbate dixit eadē die mortis sue mlta milia hoīm decessisse. t se tm̄ tercīū saluatū esse. Item aliud exemplū in ꝑptuario q̄re ca. xvij. L E. Sunt enī in maribus mōi tot t tanta pricula. q̄ q̄ vult euadere vnū incidit in aliud. Juxta illud. Incidit in scillā cupiens vitare caribdim. Frequenter enī q̄s volens vitare piculu luxurie absorbet a voragine auaricie. quasi a caribdi. Scilla vo dr petulantia maris sup arenā maris vel scopulos ex defectu ꝑfunditatis. Est etiam hoc mare mundi piculosum ꝑp̄ ventoꝝ vehementiā t cōtrarietatem. Un Dañ. vij. dr. Q̄ quatuor venti pugnabant in mari. vicz venus timor. vana spes. vanus dolor. t vanū gaudiū. Que quatuor affectiones hoīs nunq̄ ꝛcordāt. De q̄bus Boccius. Gaudia pelle. pelle timorē. spemq̄ fugato. nec dolor assit. Item periculosum est mare huius mūdi ꝑpter latronū t pyratarū id est demonū crudelitatē. q̄ crudelitas eoꝝ designat Luc. x. in illo qui descēdit ab hierlm in iericho. quē nō solum spoliauerūt sed etiā vulneratū semiuiū reliquerūt. Exēplū in ꝑptuario ca. iij. z

Item est periculosum ꝑpter monstrorū diuersitatē. Sunt enī sibi syrene adulatoꝝ dulces cantus habentes quas cū vlixe surda aure transire debemus. Exemplū ca. vij. A. Est etiā ibi alia bestia de qua Apoc. xiij. Vidi bestiā de mari ascendentē. hñtem septem capita. id est septem mortalia t capitalia peccata t decē cornua. i. transgressionē decem mandatoꝝ dei. p q̄ multū impugnāt in hoc mari nauigantes. ne ad potū salutis ꝑuentāt. Sed ecce inter tot picula ꝓstituti. aggrauat nostrū periculū vasis siue nauis fragilitas. corpus enī nostrū q̄d est vas nostrū fragilius est oīni vitro. q̄ vitr̄ t si frangi potest. submersum tm̄ in aquā ledi nō ꝑt. q̄d nō hz hō Item corpus nostrū est nauis ꝓforata ita q̄ intrant aque temptationū t malarū delectationū vsq̄ ad aiam p foramina q̄nq̄ sensuū. Propter q̄d exclamat dauid. Sal. me fac ōs q̄m intra. aq̄ vs. ad ani. me. Et Treñ. iij. Inūda. aq̄ sup caput me. t dixi pij. In tot g̃ periculis ꝓstituti dñi implorem⁹ auxiliū dicentes. Dñe salua nos. q̄ si decreuer⁹ saluare nos ꝓtinuo liberabim̄. ¶ Saluat aūt nos dñs triplici salute. vicz salute nature. gr̃e. t glie. Salute nature saluat ipsam ne in suū principiū. scz in nihilum redeat ꝓseruando. De qua ps̄ Hoies t iumēta sal. dñe. Salute gr̃e saluat aiam a peccatis purgando. t in vtutibus ꝑmouendo. De qua Matth. j. ipse sal. fa. ꝑplm suū a pec. eoꝝ. Salute glie saluat corpus t aiam eternaliter beatificando. De qua Esa. xlv. Saluatus est israel salute eterna. Hanc ergo triplicem salutē ne pereamus. implorem⁹ a dño dicendo. Dñe sal. nos. Sic clamabat. Aug. in li. soliloquioꝝ petēs salutis auxilium. Quādiu inquit iactabor miser in fluctib⁹ mortalitatis me⁹ clamans ad te dñe. t nō exaudis. audi clamantē dñe in ꝟ mari magno t educ me ad portum felicitatis eterne. Infelices heu nos qui per huius mari magni fluctus ꝑcelloſasq̄ voragines trahim⁹ nauem ignorantes an ad portū salutis

perucnire valeamus. guberna refugiū nostrū. nauem nostram tua dextra clauo clauo crucis tue ne peamus in fluctibus. exaudi nos deus salutaris noster. spes oīum finiū terre ⁊ in mari longe. In mari turbulento versaī. Saluos nos fac dñe ꝓpter nomen tuū. Da nobis dñe inter scillam ⁊ caribdim ita tenere mediū vt vtroq; piculo euitato salutis naue ⁊ mercibus securi puenīam⁹ ad portum salutis eterne. Ad quā nos perducat.

¶ Dñica quarta de epla.

Sermo. XL.

INduite vos sicut electi dei viscera misericordie. Col. iij. ¶ Vestes ad quas nos hortatur aplus sunt virtutes. Et sicut corpaliuz vestium. quedam sunt ꝓpter frigus ad calefaciendū. quedam vt in estu ad cooperiendū. quedam vt in festis ad ornandū. quedā vt in plis ad muniendū quedaz contra pluuiā ad ꝓtegendum Sic ⁊ easdem spūi necessarias enumerat aplus in hac epla. ¶ Vestis ad calefaciendum spūaliter est benignitas. Benignitas vo dicit quasi bona ignis tas. Hec em̄ est que ad ꝓximi cōpassionem accendit. Unde in euangelio ignis cōparatur a dño. Luc. xij. Ignē veni mittere in ter. ⁊ quid volo nisi vt ardeat ⁊ ardendo ꝓximū calefaciat Job. xxxj. Si ñ de vellerib⁹ ouiū meaꝝ calefact⁹ est quasi dicat. Male accidat mihi.

¶ Secundū vestimentū qđ est ad cooperiendū est hūilitas. Unde dicit. Hūilitatez. Humilitas em̄ in electis dei ois bona cooperit. Unde Esa. l. Induam celos. i. celestes viros. tenebris. i. hūilitate ⁊ vilitate. ⁊ ponā saccū opimentū eoꝝ. Nam sicut saccus vilis est tñ res ꝑciosas conseruat. sic hūilitas omnes virtutes ⁊ bona opera tegit ne abinfernalibus latronibus spolientur. Exemplum in ꝓmptuario ca. ij. S. Uñ gre. Maligni spūs quasi quidam latruncu li iter nostrū obsident. Dep̄dari ergo desiderat qui thesauros suos publice portat. Unde necesse est ne ceteras vestes nobiles amittamus vt cū hūilitate quasi cum vili sacco cooptiamur. ¶ Pro quo dicit Job. xxvj. Saccū consui super cutem meam. Ad hoc operimentū hūilitatis monebat xp̄us aplos. Luce. xij. Cum oīa inquit que ꝑcepta sunt vobis fecerītis dicite. quia serui inutiles sumus. Exemplū cap. iij. L. ¶ Tercia vestis est ad ornatū. Hec est modestia ꝓ quo dicit. Modestiam. Unde aplus Phil. iij. dicit. Modestia vestra nota sit oīibus hominibus. i. modesti mores ⁊ conuersatio modesta nota sit oībus hominibus. Hec em̄ vestis oīes homines delectat. Hac veste cū iacob indutus ad patrē venisset delectatus in fragrantia dixit. Ecce odor filij mei sic̄ odor agri plen. Odor em̄ bone cōuersationis ⁊ modestie multum ꝓuocat. ¶ Pro quo dicit aplus Eor. ij. Christi bonus odor su. alijs. ⁊c̄. Hec mirū. qz odor vestimentoꝝ eius sicut odor thuris. Qui odor longe redolet. sic ipse ꝓpter bonā famā. ¶ Quarta est vestis ad muniendum. Hec est patientia. ¶ Pro quo dicit. ¶ Paticiā. De hac veste Rom. xiij. Induamur arma lucis. Hāc vestem xp̄us ꝓmisit aplis suis dare in pentecost. cū dixit. Act. j. Sedete v̄ donec indu. v̄. exal. Qua veste postq̄ apli induti fuerūt sic audaces facti sunt. vt qui sine ipsa ad sonitum vocis terrebantur. post in plio duris verberibus nō cesserunt. Exemplū de petro qui ad vocē mulieris negauit. post minas imperatoris ꝓtempsit. ⁊ alij apostoli q̄ solo xp̄o in plio relicto oīs fugerūt. post hoc hac veste induti se in plio letanter ingesserūt. Act. v. Ibant apli gau. a cōspect. q. di. ha. sunt ꝓ noīe ic. ꝓtume. patī. ¶ Quinta vestis est. q. contra pluuias opimentū oīm. que est caritas. ¶ Pro quo dicit. Sup oīa cari. hñ. Quia sicut dē pe. in cap. iij. Charitas operit mul. pec. Hec est vestis durabilis quia

charitas nunq̄ excidet. Item est vestis leuis. Ambro. Oīa seua t inania facilia t ppe nulla facit amor. Aug⁹. Tolerat omnia charitas in p̄senti vita. q̄ oīa credit de futura vita. spernit oīa que hic videntur. quia sperat omnia q̄ ibi p̄mittunt. Ad que nos p̄ducat dñs noster. Amen.

De eūage. Sermo. XLI.

Simile est regnū celoꝝ homini qui seminauit semen bonū in agro suo ⁊c̄. Matth. xiij. In hac similitudine verboꝝ duo notant. Conditoris nr̄i circa creaturas beneficiū. Et hoc ibi. Simile ē regnū celoꝝ homini qui seminauit. Et inimici maleficiū. Et hoc ibi. Venit inimicus t supseminauit zizania. ℣ Primū scz conditoris beneficiū ex tribus pensatur laudabile. vicz ex discretionis subtilitate. quia in agro seminauit nō sup petrosa. Item ex seminis q̄litate. quia scz bonū semen seminauit. Item ex iusticie integritate. q̄ in agro suo nō alieno seminauit. Quantum ad primū nō q̄ ager p̄ditoris nostri est multiplex. Primus est celū empyreū Hic est ager sanguinis. Matth. xxvij. emptus scz p̄cio sanguinis ihesu x̄pi in sepultura pegrinoꝝ. hoc est sanctoꝝ qui se peregrinos in isto mūdo agnoscunt. ps. Aduena ego sum apud te t pe. Nā sepultura maloꝝ infernus ē. Un̄ mor. est dives t se. est in inferno. Exemplus in p̄mptuario ca. ij. E. ℣ Secundus gradus est paradisus. de quo Hiere. xxxij. Eme tibi agrū in anathot q̄ ō interp̄tat obedientia. quia paradisum nemo intrat nisi p̄ obedientiā. ex quo hō expulsus ē p̄ inobedientiā. Qui nobis competit ex p̄p̄inq̄tate. q̄ datus est p̄i nostro in hereditatē t filijs eius. Sed malus pater misit nobis ip̄m. Tercius ager est mūdus iste. De quo Matth xij. Ager est mūdus. Quartus ager est coꝝ hūanū. De quo p̄uer. xxiij. Per agrū pigri hois transiui t ecce totū repleuerāt vrtice t sapie. Quia in agro pigri cordis nō crescūt nisi sapie uarietie t vrtice carnalis cōcupiscentie. In quo quadruplici agro seminauit semē bonū. Ubi q̄tū ad secūdū nō semmis q̄litatē. q̄ bonū. In primo eīm agro. scz in celo empyreo seminauit semen bonū scz angelicā naturā. q̄ sunt semen electū cui benedixit dñs Gen. j. In principio creauit deus celū. i. p̄tinens t p̄tentum scz celū t angelos tanq̄ semen. In secūdo. s. in paradiso seminauit semen bonū. scz adam t euā. Gen. ij. Tulit dñs adam t posuit eū in paradisum. In tercio. scz in agro mundi seminauit genus hūanum t ceteras creaturas. q̄ omnia p̄m suā naturā sunt valde bona. In q̄rto seminauit semina naturalia t gr̄uita. quia fecit hoīem ad imaginē t similitudinē suam. Quantū ad tercium nō q̄ iusticie integritatē oīdit. quia in agro suo nō in alieno seminauit. q̄ t celum t paradisus t mūdus t hūanū coꝝ oīa sua sunt t oīm p̄ditor existit Jo. j. Oīa p ipm̄ facta sunt t sine ipso factū est nr̄ hīl. Quod est p̄tra manicheos q̄ dicūt q̄ oīa coꝝpalia t visibilia fecit dyabolus. Spūalia sicut aīam t alia inuisibilia solum fecit deus. Et ita p oīa supdicta p̄ditoris nostri innuit bñficiū. ℣ Sed inimici ipsius innuit maleficiū q̄ oēm agrū istū infecit zizaniā supseminando. In primo q̄ supseminauit superbiam. Ezech. xxix. Tu cherub extētus ⁊c̄. t q̄ subleuatū est coꝝ tuū. In secūdo inobedientiam. Sap. j. Invidia dyaboli mors ē ⁊c̄. Gen. iij. Nequa q̄ morieminī. In tercio discordiā sectarū vt in stultis p̄bis t hereticis q̄ errant circa creaturas. Jobis. j. Totus mundus in ma. positus est. In quarto malas cōcupiscentias per suggestiones. Unde Job. Altitus eius p̄unas ardere facit. Et ita oīs agros infecit. Exemplū in p̄mp. ca. ij. B. Sz est vnus ager singlaris quē infecere nō potuit. s. beata vgo Hic est ager plen⁹ de quo. dic ad iacob

Ysaac. Ecce odor filij mei sicut odor agri plenti cui benedixit dñs. In quo pater seminauit semen bonū. i. xp̄m. qđ cecidit in terram bonā virginalez. Sed in isto agro nunq̄ potuit supseminari zizania ab initio. quia fuit porta clausa p oīa. que nō patuit nisi soli principi id est christo dño.

Dñica in septuagesima.

Sermo. XLII.

Adam vbi es Genesis. iij. Hodie mater ecclia ex filijs ade ꝯgregata depositō cantu lectōie sicut alla. illud flebile ⁊ lugubre verbum qđ post casum suū pater oīm ⁊ filij in patre audiuerunt repetit dicens. Adam vbi es. In quibus verbis duo innuit dñs. s. gr̄iam quā habuit añ peccatū. ⁊ hoc signat in noīe cū dicit. Adā Et miseriā quā incurrit ꝓpter peccatū ⁊ hoc innuit in interrogatione. cū dicit Vbi es. quasi diceret. Vide in q̄ntā miseriam deueniſti. ℟ Bene añ p nomen adam hoīs innuit gr̄ia. Hoc enī nomen adam fuit ante peccatū. Et ꝑm ꝺueniētiā illius status fuit ei impositū. Gr̄ia em̄ illius status fuit in hoīs imortalitate. in vite innocentia siue puritate ⁊ status iocūda trāquillitate. ꝑm que ⁊ primus homo nomen accepit. Nam adā indigena terrenus ⁊ hō interp̄tat. Indigena sez paradisi. in quo imortalitas innuit. Sic em̄ in paradiso positus erat vt si de ligno nō comederet. ibi mori nū q̄ potuisset. Vñ expellendo eū dñs de padiso dixit. Videte ne forte sumat de ligno vite ⁊ viuat in eternū. Interp̄tat etiā adam terrenus in quo innocētia. Nam actuale peccatū in illo statu mime habebat. ⁊ in peccato sicut alij ꝺceptus nō erat. qz de terra formatus erat. Unde terrenus dicit Interp̄tat etiaz adā hō. in quo innuit ipsius honorificentia. ⁊ hoc qz rōnabilis. ad imaginem ⁊ ad similitudinez factus. ad imaginem dei factus ē ꝑm corpus ⁊ ꝑm aiam. Scōm corpus. quia sicut deus est oīm principiū p creationez ita ipse oīm est principiū p ꝓpagationem. Scōm aiam q̄tum ad tria que hz anima in se cū sit simplex. tū ꝑm intelligentiā memoriā ⁊ voluntatē que simplici deitati ꝓpter trinitatē psonaz adaptantur. Dunc ergo hoīem tam honorifice creatū posuit in paradiso voluptatis vt operaret q̄tum ad corpus. non vtiq̄ seruili ope sicut dicit aug⁹. sed voluptuoso sicut ōlicatissima ⁊ purissima comedendo. ⁊ aia custodiret illud. s. qđ deus dederat in mandatis sibi iugiter adherendo. O deus q̄tum homo amisit. quando tria p̄dicta perdidit. Si em̄ in pñti amara est mors hoī pacem habenti in substantijs suis. cū tamen sine hoc nō sit quin pluribus turbationi b⁹ molestet. q̄tum tunc perdidit quando illum statum in quo sine omni molestia semp vixisset perdidit. Viuere em̄ in illa felicitate semp homies debuissent. sicut dicit in secūdo sententiaz. senio nō deficientes quousq̄ numero adimpleto oīes simul ad maiorem felicitatez translati essent. Item quanta fuisset illa felicitas ex vite puritate ⁊ innocētia vbi nec in peccato concepti nec cū ipso nutriti fuissemus. Itez quātus fuit honor hoīs in illo statu ex tranquilla iocunditate vbi corpus sine vllo labore ⁊ dolore deliciaret ⁊ aia sine omni angustia deo famularet. Sed heu homo cū in honore essz nō intellexit. compa. est iu. insi. ⁊ similis factus est illis. in labore. in fame. ⁊ in siti. ⁊ in diuersis infirmitatibus. ⁊ in diuersis membris. Mutauit em̄ gr̄iam suam in similitudinem vituli comedētis fenū. Rememoratur ergo status illius felicitatis cū dr̄ Adam. ℣ Sed de miseria in quā deuenit. interrogatur. cum dicitur. Vbi es. Sed ipse pater noster tanq̄ adhuc in paradiso constitutus ⁊ parū de pena expertus respōdit breuiter. Abscondi me. quia nudus eram. Certe si tunc illa sensisset que post in exilio sensit. nō

sic breuiter respondisset. Unde q adaz omisit tunc.modo ecclesia filioz adam quoz dentes ad vuã acerbam quã pater comedit obstupescũt.rñdet ad interrogationem in officio misse hodierne. Cum ergo dicit. Adam vbi es.p prima felicitate.scz.imortalitatis quã pdidit.respondet.Circũdederũt me gemitus.do.infer.circũde.me tẽ. Et bene dicit circũdederũt me.qz nõ p vnã viaz moꝛs insidiaꝛ sed quasi ex omni parte. Aut em supza tonitruo.aut iuxta pximi dolo occidiꝛ aut infra aqua submergitur.aut vnus tactus serpentis.vel canis rabidi.vel alicuius venenati. ꝛ qõ grauius est ex medicamẽto sine quo nõ potest viuere ad mortem tendit sicut ẽcibus ꝛ potus de quo sepius suffocaꝛ vel inficitur. ℣ Pro secũda aũt felicitate scz innocentis.rñdet. De pfundis.s.vtioꝛ clamaui ad te. Unõ statim subdit Si iniq.obser.quis susti. Qua si dicat. Adeo sum pfunde q si oĩs iniqta.obserua..quis susti. Et hic adapta ꝯtum quotidie petamus. ℣ Pro tercio felicitate.s.tranquillitate.rñdet in epla primo Sic curro ꝛ pugno ꝛ in agone ꝓtẽdo. Et in euãgelio. A primo mane iuuentutis vsq in vesperam senectutis in vinea laboꝛo. Adapta.

℣ De epistola.

Sermo. XLIII.

Nescitis q hi qui in stadio currũt.oẽs q̃dẽ currũt sed vnus accipit brauiũ.j.Coꝛ.ix ℣ In hac epla hoꝛtaꝛ nos apls ad cursum gre dicens.Sic currite vt comphen. ℣ Hoꝛtaꝛ aũt nos ad cursum duplicit.vicz exemplo gentili.cum dicit Nescitis q hi q in stadio currũt.oĩes quidẽ cur.s vnus acci.bza. Et exẽplo sui cũ dicit. Ego aũt sic curro nõ quasi in incertũ. In primo cãm currendi. In secũdo modo ostendit. ℣ Triplicem aũt cãm in exemplo gentili tangit.q mouere debet ad currendũ. ℣ Prima est ab exteriozi tanq impellens.s.loci importunitas.qz in stadio. Alia ab inferiozi tanq stimulans.s.instabilitas vite ꝛ breuitas.cũ dicit.Oĩs quidẽ currunt. Tercia a supioꝛi tanq attrahens.s.celestis brauij suauitas.cũ dicit. Sz vn9 accipit brauiũ. Rñdico q primo exẽplo gentili aiamur. Gentiles em vt legitur in hystoꝛia.imitatoꝛes herculis. q.cxxv.passus sub vno anhelitu cucurrit.ꝛ a stando hoc qõ cucurrerat stadiũ appellauit.positi inter tale spaciũ loci spe brauij.vigebaꝛ currere. Sic ꝛ nos huius mũdi spaciũ.intra qõ ꝓsistimus q̃diu viuimus vrget nos ad currendũ. Ad hoc em in stadio huius mũdi sum9 positi vt merendo curramus ad brauiũ Homo em q sine cursu laboris in paradiso positus potuit ptingere ad brauium celestis patrie.pter culpam de paradiso electus.in huius mundi stadio.p penitẽtia agenda est positus. Sz heu multi de stadio ꝛ exilio sibi paradisum ꝓstituũt.quia vbi tanq in stadio de virtute in virtutẽ deberent.pficere ꝛ penitentiã agere.in fecibus pcecatoꝛũ quiescunt. Causaz huius ostendit dñs Hiere.xlj Fertilis fuit moab requieꝛ in fecibus suis. Cũ tamen dñs mlta ad currendũ vrgentia hoĩ in stadio huius mundi posuit. Mala em que nos hic pmũt ad deũ nos ire compellũt. Sicut dicit Greg. Item vita pñs.laboꝛibus plena est.cũ luctu agiꝛ ꝛ tamen cum lachrymis amatur. sicut qui delectantur crudum cepe comedere. ꝛ tamen lacrimaꝛ. Item tanta est miseria huius vite vt nec vita sit dicẽda .s potius moꝛs morte deteriꝛ Melioꝛ est em moꝛs q vita amara. Ecc. Licet em per assuetudinem nõ agnoscant hoies magnitudinem pñtis miserie tamen vir est aliqs qui possit vnam diem sine perturbatione transire. ꝛ freq̃nter p turbatiõe sibi manũ inijciũt Mich. Surgite ꝛ ite.qz hic nõ habetis requiẽ. Ergo locus stadij in quo sumus positi nos impellit vt curramus. ℣ Secũda causa que est tãq

mouens ad currendum est vite genra/lis instabilitas ⁊ breuitas. quā tāgit cū dic. Dñs quidā cur. Iste cursus est ad tempalem mortē. Vere hoc cursu oēs currūt magni ⁊ parui potentes ⁊ ptracti. Hoc em̄ cursu currunt puuli ante q̄ supra pedes vadant. Quilibet em̄ ho/mo singulis diebus vnā magnam die/tam facit ad mortez. Aug⁹. Nihil alio tp̄us vite p̄sentis est q̄ cursus ad mor/tem. Ex quo apparet q̄ fatuū est secta/ri gaudū in hoc mundo cū potius fle/tus ptineat ad eos q̄ risus qui tendūt ad mortē Ecc. Et risū repu.er.⁊ gau. dixi. q̄d f. Unde fatui videnť qui diu cu piunt hic viuere. Valde em̄ fatuum est ad locum incessanter currere⁊ nolle ad cum puenire. Unde aug. Studia tua ptraria sunt in labore lassari ⁊ laborez nolle finiri. Exempluz in ꝓmptuario ca.v ℔. Tercia causa currendi a supe/riori tanq̄ attrahens est celestis brauij suauitas. Hoc em̄ brauiū ostendit a/postolus non tempozale esse ⁊ corruptibi/le sed celeste ⁊ perpetuum. est em̄ coro/na celestis. Unde dicit. Et illi quidem vt corruptam coronam ac.nos aūt in/corruptam. Corona hec est tante p̄cio/sitatis q̄ oculus nō vidit nec auris au. necin cor ho. ascen. Ipsa est illa suauis dulcedo. quā amirat dauid dicēs. Quā magna multitudo dul.⁊c̄. ℣. Pro singu/lis horis quibus homo in cursu hoc la/borat fruetur plusq̄ centū milibus an/noz. nō tempalibus sed illis delitijs. q̄/bus ipse deus. pī. Melior ē dies vna in atrijs tuis sup milia. Exemplum i ꝓmptuario capko xvj. B. Adb brauium percipiendū expectat nos multi/tudo sublimiū personaz. Beñ. Expe/ctant nos angeli vt eoz ruina restaure/tur. Sancti vt eoz gloria compleatur. Deus pater. vt nos filios sup oīa bo na sua constituat. O q̄tum curreret ali/quis ad locū huius miserie si ad regnū expectaretur. q̄tum ergo currere debe/mus ad locum deliciaz. vbi a tantis et ad tanta expectamur. quia ones ad co/ronam regni. Unde Math. xxv. Uenī te benedicti patris mei pcipite regnuz

¶ Et quia hoc brauiu vnus. id ē rarus accipit eo q̄ indebito modo cur/rendo illuc nō pucnūt. Ideo qualiter illud certitudinaliter cōprehēdere pos/simus debitum modum currendi exem plo sui ostendit dicens. Ego autem sic curro nō quasi in incer. Debemus ḡ exemplo sui quatuor ad cursum expedi entia attendere. vicz locum quo curren dum est scire. Viam rectiorem tenere. Onera deponere in cursu. In cursu p/seuerare. Primū ergo est locum scire p̄ quo dicit. Nescitis. q̄si diceret. Scire oportet quo currendum sit. quia scilicz ad brauiū. Et non sitis de illis quoruz pedes ad malum currunt. De quibus pī. Nescierūt nec intellexerūt in te.am. Prouerbioz. Uia impioz tenebrosa nes. vbi corruant. Secundū est viam rectam querere. q̄ consulitur Iere. vj Interrogate inquit de semitis antiqs. ⁊ videte que sit via bona. Est em̄ via lata que tendit ad mortem. ⁊ multi va/dunt per illam. Et hoc est quod innuit aplus cū dicit. Oēs q̄dem cur. Sed alia est via arta que ducit ad vitam. et pauci inuenūt eam. quam paucitatem innuit aplus cū dicit. Sed vnus accipit brauiū. Glo. Unus. i. rarus. Hec via sunt mandata dei quā dauid se tenuisse dicit ad brauiū currendo. cū dicit. Uiā mā. tu. cu. Ideoq̄ ad brauiū vite eter/ne perucnit. Quia Math. xix. dicit dñs Si vis ad vitam ingredi serua manda/ta. Exemplum in ꝓmptuario capitulo xviij. C. Tercium expediens ad cur/sum est onera deponere. Nemo em̄ be/ne currere potest oncrat⁹. vel multis ci/bis repletus. Pro quo dicit. Omnis q̄ in agone ytē. ab oīi se absti. Graue onus est peccatum. ⁊ nullus mons est grauior. pī. Iniquitates mee sic onus graue grauate sunt sup me. Cum hoc onere nō solum nō currere. sed etiā nec mouere potest se homo. Propter hoc dicit apostolus Hebr. xij. Deponentes

omne pondus. ⁊ circũ. peccatũ vt possĩ tus currere. Exemplum in ꝓmptuario capło. vj. ℔. Quartum expediens in cursu est persecrãtia quã innuit dicẽs Sic currite vt comꝓhendatis. Tãdiu eñ debemus currere quousq; comꝓ hendamus. Incassum quidam currit. sicut dicit greg. si ante terminũ iter deseratur. Qui enim currendo perseuerauerit vsq; in finem brauium accipiet. ⁊ coronam incorruptam. quia hic saluus erit. Ad quam salutẽ nos ꝓdu.

De epistola.
Sermo. XLIIII.

Sic currite vt comꝓhendatis. j. Cor. ix. ℣ Scõm scripturam tres vias cursus possumus distinguere. ℣ Prima est cursus ad mortem tempalem. Hoc cursu currunt omnes. parui ⁊ magni. potentes ⁊ ꝓtracti. Hoc tamen notandũ q; sicut in flumine nõ apparet velox cursus nauis nisi respectus habeat ad stabilitatẽ litoris. sic nec apparet velox cursus vite pñtis nisi respectus habeatur ad eternitatez future vite. Duo autem exempla huius cursus in creaturis inuenimus. ℣ Primũ est cursus aquaꝝ. j. Reg. xiij. Dẽs morimur ⁊ q̃si aque dilabimur in terram que non reuertunt. Sicut ergo fatuus est q̃ cursum aque deflet. sic fatuus videtur esse qui mortem mortalium deflet. Secũdum est cursus syderum. in exemplum nobis ꝓpue cursus solis. Unde Ecc. Oritur sol ⁊ occidit ⁊ ad locum suum re. Quãcito sol ortus est incipit currere ⁊ cum homine nunq; in eodem statu pẽrmanet. ⁊ cum creditur occidisse occulte redit ad locum suum vnde ꝓcessit. Sic homo q̃cito natus est incipit currere ad mortem. ⁊ cum mortuus creditur ad auctorem suum reuertitur vt ꝓcium vel ꝓmium accipiat. ℣ Secunda via est cursus malorum. De quo cursu Hiere. xiij. Factus ẽ cursus eorum malus ⁊ fortitudo eoꝝ dissimilis. Dissimilitudo ista attenditur in hoc q; ipsi sunt fortes ad malum ⁊ debiles ad bonũ. Cursus iste nihil aliud est q̃ festinatio ad mortem eternam. Nunquid non ad mortem eternam festinant illi qui non solum de die opantur malum. sed etiam de nocte. non solum diebus ferialibus sed etiam festiuis. qui non solum duobus pedibus. ꝙ etiam omnibus membris currunt in infernum. dum in omnibus membris peccant. Unde Prouerbioꝝ. vj. homo apostata vir inutilis graditur ore peruerso ⁊c. De hoc Greg. Magna confusio ardentius desiderant seculares pniciosa. q̃ nos vtilia alacrius currunt ad mortem q̃ nos ad vitam. Mali homines onusti spinis vicioꝝ. ad infernale incendium currere festinant. nec vel ãmonitionibus spinas quibus incendi debent volunt deponere. nec ad modicum tempus volunt quiescere. singulis diebus faciũt vnam dictam illuc. ℣ Tercius cursus est bonorũ. De quo Bern. Qui amat ardentius currit eo velocius. De hoc cursu loquit apłus ℔ Sic currite vt comꝓhendatis. Et ad Hebre. xij. Curramus ad ꝓpo. nobis certamen. Hoc cursu currit qui incessanter bene facit. Juxta illũ. Quodcũq; ꝓt manus tua instan. opare. ⁊c. Qui vero sic vult currere vt comꝓhendat duo debet facere. Malum tanq; nocuũ reicere. ⁊ cũ bono debet se ad viam abilitare. Apłus ad Hebre. xij. Deponentes omne pon. ⁊ circũ. peccatum ⁊c. Ille qui bonũ agit ⁊ a malis nõ cauet in incertũ currit. modo ꝓ viam pdisi. mõ ꝓ viam inferni. Ecc. Ue peccatori ingredienti via duplici. Contra quod dicit apostolus. Sic curro nõ quasi in incertũ. Exemplũ ca. ij. ℣

De euangelio.
Sermo. XLV.

Dñica in septuagesi.

Quid hic statis tota die ociosi. Ite & vos in vineam meam. Matth. xx. R

Ut in vinea dñi que ꝑsens est ecclia vel certe penitentia laboremus. his vbis dñi admonemur. & B ꝓpter quinq; que in ꝓmissis verbis tanguñt. vicz ꝓpter nature nostre ꝯditionē. ꝓpter loci importunitatem. ꝓpter temporis cōcessionē. ꝓpter ordinis rōnem. & ꝓpter ꝓcuratoris ꝯuentionē. ¶ Propter nāe ꝯditionē. quia natura nostra ad hoc cōdita ē vt laboret. q; si negligimus laborare ꝓ ꝓmū a dño reꝓhendimur cum dicit. Quid hic statis. cū nō stare sedla bozare debeatis. Q; aūt ad laborē cōditi sumus in ꝓmi creatione hoīs ostēditur. quē dñs ꝓmo tulit in paradisū vt oparetur. & si hoc in statu beatitudinis facere debuit. multomagis in statu nature a beatitudie destitute. Juxta qō dicit. In sudore vultus tui &c. ¶ Propē talem nature nostre ꝯditionē dicitur in Job. v. Q; homo ad laborē nascitur. Unde q̄diu viuit tādiu laborare tenet. Nec mir; cū omnis creatura q̄diu voluitur ꝑsens vita. habet aliqō exercitiu. laboris. Sicut supior creatura. inferior. & media. Supior scz angeli. q̄ iuxta apli oēs sunt administratorij spūs. Et in Dañ. Milia miliū mi. mei. Inferior vt omnia volatilia & alia animalia que oīa in labore viuūt. Unde tacito de oīb; alijs animalibus ad mimū quidē piger homo. scz ad formicā. in ꝓuer. transmittit. vt discat ab ipsa laborare. Quia sicut q̄dam dicit. Exemplū nobis ꝑbet formica laboris. Et dr̄ q; apes nō ꝓmittūt ociosam apem inter se viuere. Media creatura vt sol & lūa & alia supma corpa que semp sunt in motu ꝯtinuo. Unde apls. Omīs creatura ingemiscit. Glo. i. oīa elementa cum labore expellent officia sua. vt sol & luna que non sine labore explent statuta sibi spacia. quod ē causa nostri. Unde quiescent nobis assūptis. vt qñ sol & luna stabūt in habitaculo suo. Et cum oīs sic laboret creatura nos nō sic stemus ociosi ꝑ iuxta conditionem nostram laboremus. Exemplū in ꝓmi. quarto ca. xv. B ¶ Debemus etiam laborare ꝓpter loci importunitatē. quod tangitur cū dicit. Hic scz in mundo vbi nulla quies sed penarū importunitas Unde dñs. In mūdo ꝑssuram habebitis. Et certe sapiens debet semetipsū monere qualiter bene opando importunitatē huius mundi possit euadere. Mala em̄ que nos hic ꝓmūt ad deum ire compellūt. Unde Mich. Surgite &c. quia nō habetis hic requiē. Unde sicut stimulus bouē exagitat sic nos loci importunitas ad vitam eternam laborare compellit. ꝑs. Multiplicate sūt infirmi. eoꝝ postea accelerauerūt. ¶ Propter temꝑis etiam concessionem debemus laborare quod tangit cum dicit. Tota die. Glo. id est omni tpe. Omne em̄ tempus concessum est nobis a deo nō ad ociandū sed ad laborandū. Un̄ dñs in euangelio. Negociamini dum venio. Et apostolus. Dum tempus habe. opere. bo. ad omnes. Sed heu quidam hoc tempe abutunt in superbia. Sed sicut dicit beatus Bern̄. Omne tempus impensum requiretur a nobis qualiter sit expensum. quia sicut capillus de capite non peribit sic nec momētum de tempore. ¶ Propter ordinis etiam rationem debemus laborare. qō tangitur cū dicit. Ociosi. Nos em̄ speramus ad supnam gloriam peruenire sed certe ꝑm ordinis rōnem nō illuc ꝓueniunt ociosi sed laboriosi. ꝑs. Labores manuum. q; m. &c. Et apls. Qui nō laborat nō mā. ¶ Primo ponit labor post manducatio. Hic em̄ est ordo rationabilis. vt primo homo deseruiat. post recipiat. Unde beati iobes & iacobus hunc ordinem seruare nolentes. ꝓius regnare voluerunt q̄ deseruirēt a domino reꝓhensi sunt. Qua reꝓhensione stimulat beatus iobes ad ordis rōnē laborauit. Un̄ & post. Ego iobes

frater vester particeps in tribulatione ⁊ regno. Et bene dicit pticeps in tribulatione. qz nisi fuisz pticeps tribulationis nō esset pticeps regni. Hic eñ est ordo verus ⁊ rōnabilis. Hūc ordinez cōditor noster instituit qñ in creatione primo sex diebus laborauit. post septimo quieuit. Et qz primus angel⁹ hūc ordinē nō seruauit prius sedere volēs in mōte testamenti q̄ ministrare. ideo precipitatus est ibi vbi nullus ordo ꝫ sempiternus horror inhabitat. ¶ Debemus etiā laborare ppter procuratoris id est christi ꝙuentionē. Christus autē procurator dr. Quia sicut procurator in tribus tenet dño suo. s. bona dñi sui multiplicare. multiplicata custodire. custodita dispensare. Primū debet facere iuste. s. multiplicare p fas ⁊ nō p nefas. Scōm fideliter. s. custodire. Tertiū prudēter. s. dispensare. Sic christ⁹ multiplicauit bona ptis sui. Unō ysa. sibi dr. Multiplicasti gentez. Multiplicata custodiuit. Uñ in Jo. Pater quos dedisti mihi. ⁊c. Custodita dispēsauit. Uñ alios dedit euāgelistas. alios doc. et pphetas. ⁊c. vnicuiq; ꝑm pprīā virtutem. ⁊c. Quō aūt primū fecerit iuste secundū fideliter. tertiuz prudēt. adapta. Iste procurator ad vineā nos cōducit. Uñ nullus pōt dicere. Nemo nos conduxit. Iste eñ procurator venit ⁊ mercedē ponit. Uñ in Job. Si nō ve. ⁊ locutus fuissem eis peccatū non haberēt. nunc aūt ⁊c. Sed posset quis dicere. Uerū est conducti sumus sed mercedē denariū tanq̄ puam vilipendim⁹? Hoc ⁊ ego dicerē si hic denarius tpalis esset ⁊ nō eternus. Designat enim ipm iesuz christū q̄ dicit in Psal. Ego ero merces tua ma. m. Exemplum in pmptua. ca. ꝛ. B. Hic denarius fabricatus est de substātia purissimi argēti sez de btā virgine. De quo require sermonem Super rubigmē. in natiuitate Marie. O q̄ felices sūt qui in vinea dñi fideliter laborant ⁊ fideliter laborauerunt. qz hoc denario diurno remunerati nocturnis nō inuoluentur tenebris amplius. sed p splendorē denarij illūinati delectabunt inspicientes imaginē deitatis. ⁊ supscriptionē hūanitatis. Et certe hec est vita eterna vt cognoscant te deū. Exemplū in vitis patrū de quodā sancto. q̄ cū infirmaret ⁊ multo tpe nil loqueret cū expirare debuit extensa manu ⁊ clausa clamauit. Bene mihi iam recepi denariuz. quo dicto expirauit.

Dñica in sexagesima. De epistola. Sermo. XLVI.

Scio hoiem ante annos. xuij. siue in corpe siue extra corpus. nescio. deus scit. raptū vsq̄ ad tertiū celum. ij. Cor. xij. In his vbis innuit apl̄ humilitas et sublimitas. Primum. s. humilitas ibi. Scio hominez añ annos. xuij. Sublimitas ibi Raptū vsq̄ ad tertiū celuz.

¶ Humilitas ipsi⁹ innuit triplr. sez ex pte relatōis cū dic. Scio. ex pte cōditionis cū dicit. hominē. Et ex pte tpis cū dicit. añ annos. xuij. Ex pte primū. s. relatōis oñdit hūilitas. qz tā excellēs factū qđ sibi euenit nō refert i specie tanq̄ de se. sed in genere dicens Scio hoiem more sanctoz q̄ commendabilia opa ipsis ꝙuenīcia nō specificant de se. sed pferūt in genere. vt non psona sed tñ factum sciat. Uñ Johes euāgelista describēs factū suū ait. Hic est discipulus ille quē diligebat ihesus. Et lucas q̄ sicut dicit Greg. vnus fuit ex discipulis cuntis in emaus q̄b⁹ apparuit dñs socīū nomiauit sed de se tacuit dicens. Et alius discipulus. Item ex pte ꝺditōis. innuit eius hūilitas. quia cū factū mirificuz ꝑm q̄ angel⁹ similis fuit refert. nō tñ se aut angelū aut apostolū. aut alio nosse exp̄ssit honesto. sed infirme conditiōis sue noīe. memorās se esse hominē. Cōsuetudo eñ sanctorum est vt q̄to plus de beneficio accipiunt. tāto magis in se hūiliant. Uñ et

abzaā cū frueret dei alloquio dixit. Loquar ad dñm me. cū sim ci. ⁊ pul. Exē plū ca. v. ℣. J. Jtē ex pte tpis innuitur eius hūilitas. qz tam gloriosuz factū qđ sibi euenerat. nō statim sed post annos. xuij. publicauit. Vos em̄ sctōrū est magnalia sua añ mortez nisi cōpulsi magna necessitate nō publicare. et hoc hūilitatis cā. Uñ ⁊ pscios facti adiurāt ne añ mortem ipsoz publicēt. Uñ dns ad discipulos suos dixit. Uisionē quā vidi. ne dixeri. ⁊c. Et i vitā bti Dñici legit ō mgr̄o reinaldo qđ adiurauit sanctū Dñicū qđ visionē ei⁹ añ mortē nō publicaret. Qđ ⁊ apl's de raptū eius fecisset. Sed vt dicit glo. compulsus vix post annos. xuij. reuelauit.

℣ Scōm vo. s. eius sublimitas innuit cū dr. Raptū vsq; ad ter. ce. Firmū ei celū vt dic glo. ē corpale. i. firmamentū in quo sunt sidera. Scōm ē spirituale. i. empyreū. in quo ē regio spūum. i. angeloz. Terciū est supintellectuale. s. celū trinitatis. ⁊ dr supintellectuale. qz excedit oēz intellectū. Ad primū hoiem rapt est magnū. ad scōm maiz. ad tercīū maximū. Ad primū. s. corporale rapti pbi sunt p cognitionē. vñ de motu firmamēti ⁊ de naturis stellarum cognouerūt. Ad scōm. s. spūale rapti sunt ppbe. vt Ysa. Dañ. zach. et alij ppbete q ab angelo archana ognouerūt. Ad tercīū. s. trinitatis raptz ē paulus vbi vidit pl'm ꝑ ppbe. qz vidit archana q nō licet hoi loq. in b ppēdtur eius sublimitas qz adhuc mortalis magis sublimari nō potuit. ⁊ bñ prius hūiliatē post sublimitatē posuit. qz q se hūiliat exaltabit.

℣ De epistola. Ser. XLVII.

Libenter gloriabor in infir. meis. ⁊c. ij. Cor. xij. ℣ Notādū ē qđ duplex ē infirmitas. Una in q ē culpe. alia in q ē glā. ℣ Prīa infirmitas de q dr hō ꝑfūdi est culpe. de q ps. Miserere mei dñe qm infir. sū sa. me. Scōa de q dz esse glā ē pene. De q ps. Multi pli. sunt infir. eo. p'ea acce. Christ' aūt volēs sanare hoiez infirmitatē assumpsit pene. vt p illā infirmitatez depelleret culpe. ℣ Propē b apl's libēter glīabaf in infirmitatib' pene vt hītaret in ipso virtus christi. nō aūt in infirmitate culpe q repellit christū. De prima. s. infirmitate culpe gloriant mundani. De secunda. s. pene. gliant christiani. ℣ Primis dr illud ps. Quid gloria. ī ma. Letant em̄ cū male fecerint ⁊ exul. in rebus. ℣ Gliatio ista talis est qlis est si alīqs gloriaret de b qđ cecidisset in lutū fetidū. ℣ Peccatū em̄ est res imundissima Hier. iij. Qua vilis facta es nimis iterās vias tuas. Jtē talis ē gloriatio hec. acsi mulier gliaret qđ pepisset bufonē. Sic em̄ mulier naturaliter dz parere hoiez ñ bufonē. sic aīa q naturaliter bona est bona dz opari nō mala. Uñ in ꝓpatōe vincē sibi dicit. Expectaui vuas ⁊ fec labrusas. ysa. v. Sic gliantes silēs sunt pueris. q̄ denigrādo se diabolū effigiāt. et sic designādo diabolū p villā nudi ice dūt. Exēplū ca. vj. ff. ℣ Gliatio aūt̄ christiana ē in tribulatiōib'. De qbus apl's b dic. libēter glorior in infir. Triplici aūt rōne pōt ostēdi qđ hō libēter dz gloriari dū tribulaf. ℣ Prīo qz sic gloriosius ē militi in exercitu esse qđ sedere ad ignē. Boeti'. Uix fortē nō decz indignari quotiēs bellic' increpuit tumult'. gre. ℣ Pena inrogat si qer' quis veracit̄ deū amat. Miles em̄ ñ pbaf qđ dui sedet ad ignē ꝑ in ꝓflictu. Scōo qz ille q tribulatōes sustinet. christū imitaf. cui assīlari magne glie ē. Ecc. xxiij. Magē ē gla seq dñm. Sic gliosus ē miles cū defert arma regis. sic gliosuz est christiano cū defert stigmata ie su christi. Gal. vj. Ego em̄ stigmata d. ie. i. c. m. p. Stigma ei dr pūct' vel nota aliquo ferro fcā. Ber. Quisqs b plagā vel liuorē nō suscepit in futuro iudicio miles inglorioſius appebit. Tercio qz in b amici dei oñdunt̄ dū tribulant̄. Quē em̄ diligit dns. cor. Tribulatio ei est equ' sūmi regis assueri. quē ip se in

passiõe eõtaust. Vñ quẽcũq; ipse tanq; amicũ vult honorare sup suũ equũ ponit eũ. hũc equũ b. andreas mlttũ affectabat eõtare cũ diceret. O bona crux diu desiderata. ꝛc. Exẽplũ i ꝑm. c. xvj. ℰ Libenter etiã debem⁹ sustinere tribulatiões ꝓpter eor multã vtutẽ quã habẽt

Pria ẽ q; freqnter mentẽ sanãt. Vn⁹ ei puersi hois mentẽ sanat vna acuta febris q; .x. ꝑdicatões. Sec. In tribulatiõe sua mane ꝓsurg. ad me. Itẽ btus Greg. dicit de btõ bñdicto q; ppter tẽtationẽ carnis ꝓiecit se in spinas. ꝛ vulnere carnis sanauit vuln⁹ mẽtis. Exẽplũ. c. xvj. ℞. Scda q; tribulatiões de bita nr̃a soluũt. ꝛ est magꝝ mia dei q; p penis futur⁹ recipit tribulatões pñtes. Tale eni est acsi ille cui deberent̃ marce auri vel argẽti recipet fabas ꝓ eis. sic ẽ tribulatõ pñs respectu future. gregõ. Sancti pñtẽ penã lucr̃ reputãt. q; p hãc eternã euadere se nõ ignorãt. Exemplũ ca. ij. K.

De euange. Ser. XLVI

Exit qui seminat se

Emmunare se. suũ. ꝛ dñs se. aliõ. ꝛc. Lu. viij. ℣ Jux expositiões dñi tria sũt notãda i ꝑmissis verbis Unũ ex pte seis. aliõ ex pte satoris tercũ ex pte loci semẽ recipiẽtis. In semine virtus v̊bi dei inuit. In satore stat⁹ ꝑdicatoris exprimit. ß in diuersitate loci semẽ recipiẽtis diuersitas auditor̃ designat. ℣ Vere in semie virt⁹ v̊bi dei inuit. Verbũ ei dei velut v̊tuosũ semẽ etiã p⁹. xx. annos fructificat i hoie Latz ei aliqñ i corde hois ꝛ p⁹mlta tpa germinat ꝛ fructificat. vñ cũ q̃dã rib⁹ dus argueret ò h̃ q; freqntabat ꝑmões rñdit. Et si ñ mõ stati imutor tñ semẽ mõ recipio qõ aliqñ crescz i fructũ et erit mihi cã emẽdatõis. vñ ad col. j. de fructificatõe h⁹ seis. in v̊bo v̊tatis cuãgelij qõ puenit ad vos ꝛ fructificat ꝛ crescit i vobis. Fructificat ãt ꝓ grãz i pñti ꝛ crescit i gloriã i futuro. Vñ puer. vj. Primi ꝛ purissimi fructꝰ ei⁹. Primi q; tũ ad grãz in pñti. ꝛ purissimi q; tũ ad gloriã i futo. ꝓ quo or i hodierno cuãgelio. de his q; v̊bũ retinẽt q; fruc. affer in pa. Exẽplũ i ꝑm. c. viij. ℣. Ad q; trã desolatõ ez deducat h⁹ seis defect⁹. oste dit ysa. j. Nisi dñs reliq̃s nobis semẽ q. sodoma fuissem⁹. s. i ckpa ꝛ tãõ i pca. vñ dñs i signũ offẽse magne q̃busdã ꝑmiat. h⁹ seis subtractõz i amos. viij. dicẽs. Dittã i vos famẽ. ñ famẽ pãis neq; sitĩ aq̃ ß audiẽdi v̊bũ or. ℣ In satore ãt h⁹ seis stat⁹ ꝑdicator̃ exprimit. cũ or. Exit q; se. se. se. su. oz ei ꝑdicator eẽ sollicit⁹ diserct⁹ ꝛ bon⁹. sollicit⁹ i labore diserct⁹ i ꝑdicatõe. bon⁹ i ꝙuersatõe. Primũ inuit cũ dic̃. Exit q; sciat. Nõ ei tñ oz ꝑdicator tñ i domo laborare ß etiã extra sollicit⁹. exẽplo dñi q; circuiit ciuitates ꝛ castella dicẽs. Quia ꝛ alijs ciuitatib⁹ oportz me cuãgelizare Itẽ exẽplo apl̃i ò q̃b⁹ or. q; i oẽz trã exi. sonor. Vñ i ꝓuer. vj. or ꝑdicatoꝛ. Discurre festia susc̃ita ꝓximũ tuũ. Itẽ q; ꝑdicator oz eẽ diserct⁹ i ꝑdicatõe. in nuit cũ dic̃. scias. i. minutati spgere. ñ sik ꝛ semel totũ effũdere. Pro q̃litate ei auditor̃ formãd⁹ ꝛ abbr̃euiãd⁹ ẽ ꝑmo. ne q̃dã tã q; rudes ĩ ꝑplima nũ retineãt ß dñs cauit cũ dixit discipul̃ suis. mlta ha. vo. dice. ß ñ po. por. mõ. Vñ i ꝓuer. xxvij. totũ spñ suũ ꝓfert stult⁹. sapiẽs ãt refuat i postr̃. Vñ Sen. Plimũ p ficit ꝑmo q; minutati aio irrept. disputatiões ꝓperate ꝛ effuse pl⁹ h̃nt strepitus. minus vtilitatis. Itẽ oz bon⁹ cẽ in ꝙuersatõe. qz oz semiare semẽ suuz nõ alienũ. In seipso ei oz colligere qõ alijs oz ꝑdicare. Alienũ ei semẽ sciat q; alior caritatẽ. alior bñuolentiã. aliorũ patiaz q̃ i seipso mine hz ꝑdicat. Tal ei ñ erat apl̃s. Qui dic̃. j. Cor. ix. Casti. cor. me. ꝛ i ser. redi. ne for. cũ alijs ꝑdicauero qõ in me ñ habeo tpe recipio. efficiar. Exemplũ i ꝑm. ca. viij. R. S ℣ Sed in diuersitate loci semẽ recipientis diuersitas auditor̃ designat. Nã aliud cecidit secus viã. i. sup cor oĩ malo puto. Nã hõ tale cor habens exponit ocs sensus cor̃ pis vanitatibus. qz

ipsius oculus non satiat visu. nec auris auditu. Itē os mendacijs et alijs malis locutōibus. Tales cū docuerūt linguā suā loqui mēdaciū. Itē cor nostrū desideriis. Tota cū die cōcupiscit sicut dr in puer. xxj. In talibus cū se mē dei exulcat. i. cogitatiōibus malis et a volucribus celi. i. a demonib⁹ comedit. qr ipsor suggestione verbū dei amittit. Sed he volucres abigēde sūt exēplo abrae. Gen. xv. vbi dr. Descēderunt volucres super cadauera t abigebat eas abraā. Ad ipsas autē abigendas valet timor dñi sicut formidies in ortis ponunt ad abigendas aues. Valet etiā ad idē memoria passiōis dñice. Timent cū demones verilluz crucis. qr ibi deuicti sunt. Exēplū in pmptu. ca. viij. B. ca. xij. C. ca. xj. D Itē aliud cecidit supra petrā. Glo. Petra est induratū cor. nullo fidei vomere penetratū. et h aruit. qr non habuit humorē deuotiōis t gre. Ideo necesse est seminanti t ei qui semen recipit recurrere ad fontē diuine gratie et misericor die. vt ipleat pmissionē factā ysa. xxx. Dabit pluuia semini tuo vbicūq; seminaueris. Et aliud cecidit inē spinas id est in corda diuitū. sollicitudinib⁹ diuitiar lacerata. et simul exorte spine. i. affectiones mordinate suffocauerūt illud. Ideo libenter seminandū est i terra sine spinis. i. in paupib⁹ nō habētibus spinas diuitiar. Exēplo filij dei q dic. Lu. iij. Euangelizare paupib⁹ misit me Vñ Hiere. iij. dr. Nolite serere sup spinas. Item aliud cecidit super terrā bonā. i. cor bonū et docile. Talis est terra studio se clausa. s. in sensibus exterioribus. prudēter irrigata. s. deuotione et lacrimis. et diligenter culta sez cōtritiōe t confessione. cui⁹ rōnalis a vanis est expedita t alienis mētea. Ira scibil' aduersitate nō trer. Cōcupiscibilis pspitate ñ allicit. Tal' tra affert fructū multū in pñti in gra. t tādē in gla.

Sermo. XLIX.

Exijt qui seminat semi. semē suū. t dū se. aliū cecidit. Lu. viij. Salua expositiōe dñi pñt etiam pmissa verba exponi de semie operis miscdie. De quo semie dic apls ad Cor. ix. Qui pce. se. pce. t me Unde sm hoc tria pēsanda sunt in pmissis verbis. Unū exptē seminis. aliud ex pte satoris. tertiū ex pte bone terre recipientis semē. Nā in semine elemosina pmēdat. In satore status facientis elemosinā exprimit. In terra bona semē recipiēte. cui pcipue danda est elemosina demōstrat. Vere ela in semie cōmēdat. Sicut cū semen tactū in terra pdit videt. sed tñ plus multiplr recipit. ita elemosina. Eccl. xxix. Perde pecuniā propter fratrē. Et sequitur. Et pderit tibi plus q̄ auz. Itē sic semen vno tpe seminat t alio recipit. ita elemosina in pñti dat tī statu glie recipit. vnde Ja. v. Ecce agricola expectat patienter p fru. terre donec accipiat. Cū cū elemosinam in terra das in celo reponis illā. nilq; de rebus tpalibus tecū portas. pter ela quas p manus paupez ad celū pmittis. vñ dñs i Mat. Thesaurizate vobis thes. in ce. Quid g̃ gratanti⁹ elemosina q̄ nō deserit dantē cū cetera deserāt retinentē Exēplū i pmptu. ca. iiij. M. Itē sic pciosa semia non eodē anno s futuro colligunt. villa aūt eodē anno. ita ela in caritate facta nō mō sed futuro tpe retribuet. In mortali aūt facta ñ in futuro s i pñti retribuit. Vñ dr talib⁹ dñs in Mat. Amē dico vobis rece. mercedē suā. Nisi ei ram⁹ ele pcedat ex radice caritatis nō pficit ad fructū vite ēne. licet ad mita alia valeat ela extra caritatem facta. Vñ v. Nue cū mortali bona fiunt dant bona terre. Cor faciunt habile minuūt tormēta gehenne. Exē plū ca. x. C. D Sed in satore status facientis elemosinam exprimitur.

De euangelio.

De quo dicitur. Exiit qui seminat seminare semen suū. Ubi de ipso tria innuit. videlicet. q debet esse sollicit⁹. discretus. t iustus. Quantū ad primū dicit. Exiit q seminat. Ideo em vir iustus t misericors debet esse sollicit⁹ q nō solū hostium suū sicut hostiū Job viatori pateat. sed etiam ipse de hostio suo exeat t egētes q̄bus bñfaciat in diuersis locis requirat. Sicut loth in domo sua nō solū pegrinos expectabat. sed etiā ad fores ciuitatis exiuit. Unde t angelos p pegrinis recepit. p quo Jaco. j. dr. Religio mūda est visitare pupillos t viduas in tribulationibus Sic fm pā. sancti patres eūtes ibant tribulatos requirēdo. et flebant ipsoz tribulatiōibus ꝓpatiēdo. mittentes semina sua eos suis bñficijs subleuando

Et nō solū debet esse sollicitus exeūdo sed t discretus in dādo. Quia debet seminare. i. in diuersa loca spargere. nō oia vni dare Ūñ pā. Dispsit dedit pauperib⁹. Sic zacheus in luca dixit. bona sua. dedit pauperibus. nō vni pauperi. Itē debet esse iustus. qz debet seminare semē suū nō alienū. Ūñ in ꝓuerb. iij. Honora dñm de tua substantia. Que tua est triplr. Aut cōmissiōe sicut patrimoniū christi qd clericis cōmittit. de q̄ fit elemosina vtilis Aut tuo patrimonio de qua fit vtilior. Aut tuo labore ꝓprio de qua fit vtilissima. Sed ō substantia furti aut rapine. aut vsure. aut simonie deo grata elemosina non fit. Unde vsus. Cū furto raptus. cū fenore simonis actus De sic possessis elemosina non fit ab istis. Unde Ecc. xxxiij. dr. Qui offert de substātia pauperis quasi q victimat filiū in cōspectu pris. Ūñ ysa. Ego dñs odio hñs rapinas in holocaustis. Exemplum ca. xv. C. ¶ Sed quibus danda sit pcipue elemosina in bona terra que semē suscipiens multū fructū affert designat. Aut em semen elemosine secus viam vel supra petrā vl inter spinas seminat illud annihilat. Supra petrā semiat q in pcō obduratis sicut meretricibus vel similibus elemosinas dat. Et illud arescit qz vere caritatis non habuit radicem Quia dicit auctās. Non minus ē turpibus dare q̄ ob turpia. Itē iuxta viā seminat q histrionibus qui semp in circuitu ambulāt dat. t illud volucres celi. i. demones comedūt. qz histrionib⁹ dare nō aliud ē q̄ demonibus imolare vl pdere. Unde dic hiero. Inē spinas seminat q diuitibus dat. et illud suffocat qz diuitib⁹ dare nō est aliud nisi pdere Sicut cassiodorus dicit. Et Hiere. xiij. dr. Nolite seminare sup spinas. Sz sicut dr Esa. lviij. Frange esurienti panē tuū. Et in Luc. xiij. Cū facis cōuiuiū voca pauperes. et bonos pauperes qui p bona terra designant. qz sic vtiliter seminabis. Ūñ Ecc. xij. Da bono t non recipis peccatorē. Per elemosinā eni pauperes patronos nostros ꝓstituimus apud dñm. Ūñ oportet q boni sint. qz iuxta btm Greg. Cum is qui displicz ad interpellandum mittit. irati iudicis animus ad deteriora ꝓuocat. Ūñ dic dñs. Facite vobis amicos de mā. iniqui. vt recipiant vos in eterna tabernacula. Ūñ talibus dandū est qui possint nos recipe in eternā tabernacula. Ad q̄ nos pduc.

Dñica in quinquagesima. De epistola. Sermo. L.

Cum essem puul⁹ loquebar vt puulus. sapiebā vt puulus. cogitabā vt puulus. Cū aūt factus sum vir euacuaui q̄ erant puuli. j Cor. xiij. In his verbis apli duo ad nram instructionē ponuntur. vicz puerilium insinuatō cū dic. Cū essem puulus &c. vsq cogitabā. Et eo rundē euacuatio cū subdit. Ūñ aūt factus sum vir. euacuaui q̄ erāt puuli.

¶ Puerilia aūt tria insinuat que a nobis sunt euacuanda. ¶ Et primum ē loqui puerilit. i. sine p̄meditatiōe. p quo dicit. loq̄bar vt puulus. Loquunt em pueri quicquid venit eis ad os. qđ

certe non debet facere, ꝓfectus. Sed sic dicit ps. Lingua ei⁹ loq̄. iudiciuz. i. examinatā et rōnabilē sententiaz. Lingua eiⁿ est nūci⁹ rōnis. Uñ a rōne regi dz et solū ad imptuz rōnis dz lingua exire in actū loq̄le. Indecēs em̄ est ꝙ nūcius rōnis sine rōne mittat. Hoc aūt cōtingit qñ vir sicut puer q̄ caret vsu rōnis loquit. Duplici aūt rōne bonuz est homi examinare ꝟba et loq̄ rōnabiliť Et primo vt trāsire valeat in districto iudicio. vbi sicut dr Math. v. de oi verbo qđ locu. fu. ho. reddēt rationē. Secūdo qz incautū verbū multum nocet. blāde em̄ egredit̄ sed ḡuiter vulnerat. sicut dicit Bern̄. Uñ Eccl. xxviij. Flagelli plaga liuoꝛē facit. plaga aute lingue ꝟminuet ossa Cozdi em̄ letale vulnus infligit. O deus quot hoies. quot ciuitates. quot ꝓuincias. aliq̄n vnum incautū verbū ꝟsilij malī vel detractōnis destruxit. Nulla bestia adeo nocz hoib⁹ sicut lingua malilo q̄. Certe pl⁹ nocet vnū verbum suggestozis ad destructionē vni⁹ ꝓuincie ꝙ. cc. lupi. Uñ Eccē. xxviij. Lingua tercia multos commouit et dispsit illos de gēte in gentez. ciuitates munitas destruxit. ¶ Secundū puerile qđ insinuat apl⁹s est sapere pueriliter, ꝓ quo dicit. Sapiebaz vt puulus. Sapere aūt puerilit̄ est sapiētez esse circa modica. vt sunt nuces. poma et moneta plūbea. Unus em̄ puer daret bñ vnū regnū ꝓ vno pulcro pomo. Hāc sapientiā hñt illi q̄ circa tpalia q̄ modica sunt sapientes sunt circa eterna q̄ incōprehensibilia sunt insipiētes. Contra quos dicit apl⁹s Col. iij. Que sursuz sūt sapi. nō q̄ sup ter. Itē ꝟcupiscūt pueri q̄q̄ visu pulcra licz sibi nocua. Uñq̄ em̄ pueri capūt carbonē vl̄ gladiū nudū, ppt̄ pulcritudiez quā ibi vident. et se offendūt. vel cōburēdo vl̄ incidēdo. Exēplū habem⁹ de moise. De quo refert ioseph⁹ ꝙ cū occidi debuisset eo ꝙ coronā a rege pharaone sibi ꝓpositā ꝟculcasset sub pedib⁹ ꝑdaz puericie⁹ ascribētes, examinat⁹ fuit ꝓ cadētes carbones. ad quos tan ꝙ puer statiz palpauit et se ꝟbussit. Tales sunt q̄ vidētes pulcritudinē mulieris alicui⁹ ꝟcupiscūt. nō attēdentes illud qđ dicit Hiere. Uladi⁹ igneus est spes mulier⁹. Exēplū in ꝓmptua. ca. ix. D. Hāc p̄dictā puerilitatez dissuadet apl⁹s Col. xiij. Nolite ef. pueri sensibus Ad Tercū puerile, qđ insinuat apl⁹s est cogitare puerilit̄, ꝓ quo dicit. Cogitabā vt puulus. Cogitatio ei⁹ puerilis nō est nisi intēdere illis q̄ placēt licet i se sint vilia. Uñ libenť balneanť in aq̄s pluuialib⁹ et luteis. Libēter circuēūt cū luto. edificādo domos luteas vno die edificātes alio die destruētes. Sic sunt q̄daz q̄ nō cogitāt nisi q̄liter se maculēt in aq̄s luxurie. De q̄ aqua Ezech. penul. dictū est ruben. Propt̄ luxuriā effusus es sicut aq̄. maculasti cubile p̄is tui. Itē nō intendunt nisi domos suas instaurare cū luto auaricie. de quo Abac. ij. Uscq̄quo aggꝛuat ꝺ se densum lutū. Tales sunt qui edificant domos luteas. q̄ terrenū hñt fundamentū. i. cogitationē. Uis em̄ intentio eoꝝ est ad talia. Exemplū in ꝓmptua. ca. viij. O. ¶ Puerilia aūt hec euacuare debem⁹ cū ꝙuenim⁹ ad etatē virilē Et primo qz monstruosum essz si aliq̄ arbor tūc flozes haberet cum deberet hre fruct⁹ maturos. Talis senex male dictus est a deo. sicut ficus illa in qua q̄siuit dñs fruct⁹ et nō inuenit. ꝓpter qđ cā maledixit. Uñ ysa. lxv. Puer centum annoꝝ maledictus erit. Itē erubescibile essz alicui barbato ad mamillas matris pendere. imo insania videret. Juxta illud. Ludere par impar. eqtare in arūdine longa. Si quē delectat barbatū insania vetat. De tali dr Osee. vij. Sz et cani effusi sunt. et ipse ignorauit Itē odibilis ē deo et hoibus senex inuenis. Uñ Eccē. xxv. Senex fatu⁹ enumerat̄ inter tres species hoim qui oditunt. Ergo p̄dcā puerilia euacuare debemus cū ad semilem etatem ꝙuenim⁹ Roge. ergo.

Dñica in quinquasima

De euangelio.

Sermo. LI.

Ecce ascendimus hierosolimā ⁊ ꝓsūma.oia que scrip.sunt ꝑ ꝓphās de fi.hoīs Tradet eñ gen.ad illu.⁊ fla.⁊ crucifi. Lu.xviij. ℟ In his verbis ꝑdixit dñs suā traditionē q̄ ꝑcessit suā passionē. Circa quā traditionē ponunt ⁊nq; notāda.s. Traditōis tps.modus. loc⁹ ꝓsona ⁊ cā. Dtio ḡ innuit tpus. Tē pus inquā nō lōge posituz.sed subito ventuz. Et ℟ cū dicit. Ecce.q.in ꝓrio Secdo vo innuit traditōis moduz.i. q̄li mō sit traditus. Inuitāt modū non inuitū sed voluntariū.cū dicit Ascēdi mus. Ascēdere eñ volūtariū est.q.di. Nō trahimur inuiti.nō ducimur igra ti. ß ascēdim⁹ volūtarij. Jo.x. Potatez habeo po.aiaz meā. Ysa.liij. Oblat⁹ ē q̄ ipse voluit. Tercio dicit tradtōis locū. Locū inquā mkis bñficijs ab ipo honoratū.cū dicit. Hierosolimaz. Vo luit aūt in tali loco pati ꝓpter cōuenīē tiā. Cōueniens eñ erat vt q̄ totū mun dū sua passione saluare venerat.in me ditullio toti⁹ mūdi pateret.⁊ ℟ fuit in hierusalē. Tradit eñ a sapiētib⁹ hieru salē esse meditulliū seu vmbilicuz toti⁹ terre. Et iuxta ꝓphetā. Operatus est sa lutē in medio terre. Jtē conuentēs fu it pati ibi.vt q̄ ꝑ legē ⁊ ꝓphetas suaz passionē ꝑdixerat ibi pateret vbi ma xime lex ⁊ ꝓphete pullulabāt.⁊ ℟ fuit hierosolimis. Et hāc cāz ipse dñs ostē dit in ꝑmissis ꝓbis cū post ostēsionis locū subdit. Et ꝓsūma.oia que scripta sunt in le.⁊ ꝓphetis.⁊ hoc in hierusa lē. Et q̄tum ad ℟ ipse ꝑfiguratus est in facto mirabili cuiusdā auis q̄ dr fe nix. Jpe eñ quasi fenix sarmēta odo rifera arboz in nidū collegit.dum scri pturis ꝓphetaz et legis hierusalem re pleuit. Eisdē aūt sarmentis ꝓburit in nido.dū ꝑm dicta legis ⁊ ꝓphetaz in hierusalē patit. Tercia die auis repat quia christus tercia die resurrexit.

Quarto subdit traditōis ꝓsonā. Per sonā inquā innocentē ⁊ immaculataz cū dicit. Filius hominis.non filius ho minū. qui in macula concipiunt. ⁊ in peccato nutriunt.sed filius tñ vni⁹ ho minis.i.beate virgis. Et nō dixit pla nius.ego tradar.sed filius hominis vt ostēdat se nō ꝓpter suam culpā passuz sed ꝓpter nostrā.et hoc magis incitat nos ad ipsius dilectionē. q̄ reuera ex hoc sumus multū obligati ipsum dili gere.q̄ si quis innocēs ita diligeret fu rē vt vestibus latronis indutus se.p la trone ipm q̄rentib⁹ ad suspendiū offer ret.magne dilectionis essz signū. Hoc fecit christus . Nos inquā in peccato nefario fuimus deꝑhensi vsq; ad moz tē.sed christ⁹ amic⁹ nr̄ ꝑ dilectōe magī in vestiario btē vginis carnē nostrā in duit. Et sicut ī passiōe legit iudeis exe untib⁹ cū gladijs ⁊ fustib⁹ tanq̄ ad la tronē se exhibuit dicens. Quē q̄ritis. Ego sum.nō latro ß amic⁹ latronis.⁊ sic tanq̄ latro capt⁹ ē. ⁊ cū miḡs reputat⁹ ē.q̄ cū latronib⁹ ⁊ ꝑ latronib⁹ su spēsus Quinto cāz traditionis subdit cū dicit. Ad illu.⁊ fla.⁊ crucifi. Illusus ē aūt q̄tuoz modis. In spinea cozona. In purpure circūdatione. In genuflexione.et falsa salutatōe. Jtē q̄tuoz modis flagellatus. virgis. arun dine.alapis et sputo. Jtē q̄tuoz modis crucifixus.blasphemantiū acclamatō ne. Juxta q̄ Marcus tercia hora di cit ipsum crucifixum. Item clauoz cō fixione.lanceatione.et aceti ⁊ fellis po tatione. Ecce quantum heu.sicut dicit ap'lus.q̄ factus nobis a deo sapia. iu stitia.sanctificatio. et redemptio. a no bis tam turpiter est deboneſtatus. ſfa ctus est dico nobis id ē ad nostraz vti litatem.fact⁹ est ꝑ corpis assumptionē nobis sapientia in docēdo. Matth.x. Discite a me . ſfactus est nobis iusti cia exemplum vite dando. Matthei.

xvj. Qui vult venire post me. Fact⁹ est nobis sanctificatio .i. mundatio spūm effundēdo. Cor. vj. Sed abluti estis sed sctificati estis. Factus est redēptio in cruce patiendo. q. Pet. i. Pretioso sanguine redempti estis. Si ergo christus fuit sapiētia nō debuit illudi tanq̄ stulticia. Si iusticia nō debuit tradi vt malicia. Si scificatio .i. mundicia ḡ nō debuit cōspui vt turpitudo. Si redemptor non debuit crucifigi vt male factor. Sed heu sapiētia illudit. iusticia tradit. sanctificatio cōspuitur. redēptio crucifigit. Exemplus in ꝓmptua. ca. xj. A. Si sic pater misēdiaꝝ pcussit ꝓ peccatoribus baculū senectutis t lumē oculoꝝ. q̄d faciet de nobis peccatoribus si tantā neglexerimus salutē Et ideo curramus ad ꝓpositū nobis certamē aspiciētes in remuneratorē .i. christū. Aspiciētes dico tanq̄ in librū vite. q̄ fuit scriptus intus t foris. Int⁹ p ineffabilē sapientiā. foris p tribulationes. Fuit aūt hic liber scriptus foris nigris literis flagelloꝝ t capitalib⁹ literis quinq̄ vulneꝝ. Et sicut solet affigi pteris carta ad asserē vt pleni⁹ aspiciant. sic et christus clauis affixus ē tabule crucis. et primo cū scopa purgat⁹ Legant ergo in hoc libro nouicij. ipm traditū ad illudendū. Siq̄dem t nouicij principes tenebrarū plurimū illudunt. Exemplū in ꝓmptua. ca. xij. D. Legant ꝓficiētes traditū ad flagellandū. Siq̄dem t ipsi multis tribulatiōibus flagellant. Legant ꝓtēplatiui ꝑtraditū ad crucifigendū quibus mundus crucifixus est. t ipsi mūdo. Legāt oēs pīmū suc cōsolationis. quia tercia die resurrexit. vt nos consedere faceret in celestibus. Ad que nos pdu.

De euangelio.

Sermo. LII.

IEsu fili dauid miserere mei. Lu. xviij. In his verbis cecī prolatis ad dīm duo ponunt. vicz benivolentie captatio. et humilis dep̄catio. Primū cū dicit. Jesu fili dauid. Secōm cū addit. miserere mei. Ut em̄ facilius hic cecus a dño audiret consueto hominuz more. Primo captat benivolentiā dīi commendans eū dupliciter. ꝑm naturā ipsi⁹ diuinā. s. t humanā. D. Diuinā tangit cū dicit. Jesu. Hoc em̄ nomē diuinitati attribuit. et hoc ꝓpētit ex angelo. q̄ cum de hoc nomine ioseph loqueret dixit Vocabis nomē ei⁹ iesus. vbi dic. Origenes. Nō dicit angel⁹ impones nomē tanq̄ christo tpaliter nato hoc nomen ascriberet. Sed dixit vocabis q̄ hoc nomē christo cōpetebat ꝑm diuinitatē ab eterno. Jesus em̄ interpta tur saluator qō fuit christus ab eterno diuinitus. Ipse est em̄ verus saluator saluans p oēm moduz. Saluat em̄ tripliciter. salute nature. gratie. et glorie.

Salute nature. q̄ cōseruat oēm naturā in esse. Sicut em̄ p ipm oia facta sunt vt essent. ita p ipm oia cōseruant in esse ne peant. Nisi em̄ ipse oēm saluaret creaturā ꝓseruando rediret in suum principiū. s. in nihiluz. De q̄ salute dicit ps. Homines t iumē. sal. Saluat etiā salute gratie. et hoc facit in presenti ecclesia quotidie q̄n hoiez liberat a peccato. t ꝓseruat in bono. Hoc em̄ fit mediante gra. Un̄ apūs Ecce nūc tēpus ac. ecce nūc dies sa. Saluabit etiā salute glorie. et hoc in vita eterna. q̄n penalitate hois resecata corp⁹ corruptibile glorificabit. De hac duplici salute dicit Esaias. xlv. Dabo in syon salutē. i. in p̄sentē ecclesiaz que mō speculat in enigmate. q̄ syon interp̄tatur speculu. Et in hierusalē. s. celestem vbi vere pacis est visio. gloriaz meā. Hāc aūt triplicē salutē saluator nr̄ in q̄tuz est deus efficit. Et ab hoc effectu deitatis ꝓmendat hic cecus deum cum dicit Jesu. Ex humanā vō naturā hic cecus oīdit cū dicit. Fili dauid. hoc em̄ fuit in q̄tum hō. t in hoc q̄ dicit eū filium dauid ꝓmendat cū a generis nobi

Jhc ihe filius David Dmt.

Dñica in quinquage.

litate. eo q̄ a regia stirpe descenderat. Uel certe filiū dauid vocauit eū ꝓpter actum idemtatē. que cm̄ in figura gesserit hec xp̄us ꝑ veritatē implevit. David cm̄ oues pauit golyā strauit. pfectorem declinauit. in hierlm regnauit. maleficos tolerauit. supplicibus cōdonauit. Sic noster dauid scz xp̄s fecit q̄ vere fuit dauid .i. manu fortis qñ bellauit aereas ptātes. ⁊ vultu desiderabilis est mō in gl̄ia ꝓstitutus. qz ipse est in quē desiderat angeli ꝓspicere. Sed in iudicio erit vtrumq; manu fortis reprobis qñ dicet. Ite maledicti ⁊c. Vultu desiderabilis bonis qñ dicet. Uenite benedicti. Iste dauid oues pauit. Uñ dic Ego sum pastor bon⁹. Uere bonus. qz quis ex nobis q̄ faceret hoc quod ipse fecit. Deseruit cm̄ nonagitanouē oues in deserto celesti ⁊ abiens in desertum mundi quesiuit vnā que abierat ⁊ pierat. Timēs ergo ne ouis in deserto huius mundi vagabunda tanq; silvestris effecta pastorem exhorreret pastor bonus formā ouis assumpsit. qz similia similib⁹ applaudēt. ⁊ inuenta in hūeris portauit. Golyā etiam ꝓstrauit. i. dyabolū. Sumens cm̄ de torrente penalitatū nostrar penalitates q̄nq;. tanq; q̄n que lapides in peram corporis sui cōtra golyā ꝓcussit. que sunt quinq; de q̄bus in hodierno euāgelio agitur. vcz ipsi⁹ traditio. illusio. flagellatio. ꝓspuitio. ⁊ occisio. Tradit nāq; virtus illuditur sapia. flagellat innocentia. cōspuit gl̄ia. ⁊ occidit vita. Tradit dei virtus. de qua apl̄s. Predicamus xp̄m dei virtutem. Quare ergo se non defendit. qz infirmata inquit in ps̄. in pauptate. i. hūilitate virtus mea. Sic in figura sua sampson sua voluntate traditur ligat⁹ philist̄eis. Et nō hystoriā illuditur etiā sapienti. De qua apl̄s. Predicamus xp̄m dei sapiaz. Huic sapientie illusio facta ē coram hode. Sic dauid in figura cōmutat os suū coram achis. Flagellatur innocentia. De qua beatus petrus Qui peccatū nō fecit. Sic micheas in figura percutit in maxilla. Conspuitur gl̄ia. De qua apl̄s. Qui cum sit splendor glorie. Sic iob in figura inuolut̄ sterquilinio. De qua alibi dicit. Et faci em meā conspuere nō verent̄. Occiditur vita. Unde Job. Ego sum vita. Exemplum in ꝓmptuario ca. xj. A. Sed dñs noster velut verus moyses stetit in ꝓfractione. Licet confractionem humane nature sustineret tm̄ deitate stetit incōcussus. Unde ꝑ quinq; dictas penalitates in quibus abscōdita fuerat fortitudo eius. dyabolū tanq; golyam dauid ꝓstrauit. Et sicut dauid ꝑsecutorez suū declinauit. scz saul. sic ⁊ xp̄us fecit. Uñ iesus abscondit se ⁊ exiuit ⁊c. Ille in figura in hierlm regnauit. sic xp̄s in celesti hierlm que est mater nostra regit Et sicut ille maleficos tolerauit. sic ⁊ xp̄s tales tolerat qūrsunt heretici ⁊ tyranni ⁊ mali christiani quos tanq; zizaniā sinit crescere vsq; ad messem in medio tritici. Item supplicibus ꝏdonauit sic ⁊ xp̄us. Quacūq; hora peccatorem ingemuerit. ⁊c. Sic ergo ꝑ generis nobilitatē ⁊ actuū ydemptitatē dixit eum filiū dauid. ¶ Captata ergo benivolentia ex cōmendatione vtriusq; nature. subiungit hūilem deprecationē dicens. Miserere mei. Hūilis est deprecatio. quia in ipsa miserū se fatetur dicens. Miserere ergo qui miam doquisti dicens. Estote misericordes ⁊c. Miserere dico q̄ misericors ⁊ pius es. apl̄s. Non habemus pontificē qui non sci. ꝓpa. infirmi. nostris. Item miserere iusta petenti qz intene. sedeo ⁊ lumen celi non video. Et quia nūq; despexit deprecationē pauperis dñs habet pauperem exaudiuit ⁊ illūmatus meruit videre illūinatorem. qui illuminat oēm hominē qui etiam dignetur nos illuminare in interioribus occultis scz intellectu ⁊ affectu. vt sic illuminati perueniamus ad patriam claritatis eterne. Amen.

¶ In capite ieiunij. de epl̄a. Sermo. LIII.

In capite ieiunij.

Conuertimini ad me in toto cor.ve.in ie.t fle.t planctu. Joel.ij. Verba hec q̄ leguñ in principio quadragesime bñ cordant cū tpe. Inter alias eñ rones statutū est hoc tps quadragesimale vt peccatores q̄ per anni circulū se p pec cata a deo elongauerūt, ad ipm b tēpe p̄niam reuertant. In signū cui⁹ ecc̄ia p̄dicta verba in principio huius tēpis repetit dicens. Cōuertimini ad me in to.cor.ve.tc. In q̄bus verbis dñs p. pphetā tria facit. Primo eñ petōibus suadet reditū, cū dicit. Cōuertimini.

Secūdo ostendit regressionis termi nū. cū dicit. Ad me. Tercio declarat regressiōis modū. cū subdit. In ieunio t fletu t planctu. t scindite corda vra. Et quidem regressum suadet subitū. q̄ debet esse sine dilatione. Unde dicit. in p̄nti cōuertimini. Non dicit. Conuertimini q̄n est futuri tpis. Terminū vero oñdit necessariū. cū dic. Ad me. Si eñ te ad aliud conuerteris subuerteris. Sed in hoc termino stabilieris. Modū vo regressionis innuit debitū. q̄ sine claudicatione. cū dicit. In toto cor. in ie. t fle. t planctu. ¶ Primo ergo peccatoribus suadet reditū dicens. Conuertimini. Peccatū eñ mortale est via qua quis recedit a dño t se elongat ab eo. Hec est via per quam filius prodigus abijt a patre t se elongauit in regiones longinquā viuendo luxurio se. Unde dicit ibi glo. Abijt p viaz latam que ducit ad mortē. Hec est via q̄ videtur hōi recta. sed nouissima eius ducūt ad mortē. O quot sunt q̄ p hanc viam currētes. appropinquerūt vsq̄ ad portas mortis. Exēplū ca. vj. K. Talib⁹ q̄ ne pueniāt ad mortē dñs in p̄missis verbis suadet reditū dicens. Conuertimini. Suadet aūt reditū subitum. quia debet esse sine dilatiōe. q̄ in p̄nti debet q̄uerti. Huic aūt suasioni vt consentiamus tria nos inducūt. Uicz. scriptura, exēpla. t pericula. Scriptura triplex paganoz. iudeoz. t xp̄ianoz. Audi paganū poetam. Sed ppera nec te venturas differt in horas. Qui non est hodie cras minus aptus erit. Audi sapiētem in scriptura iudeoz. Ecc̄. v. Non tardes q̄uer. ad do. t ne differas de die in diem. Audi sapientissimū in scriptura christianoz Luc. vij. Estote parati, quia qua hora nō putatis hoīs ve. Ad accelerationē etiaz q̄uersionis inducūt nos exempla vicz iustoz t peccatorum Justoz qui scz mortaliter nūq̄ peccauerūt. t tamen in ipa puericia ad dñm sūt conuersi. sicut patz in iobe bap. qui teneris sub annis antra deserti petijt. Jē in beato nicolao qui etiaz in cunabilis quarta t sexta feria ieunauit. Item in beato dñico qui adhuc sub nutricis diligēta custodit⁹ vt carnis delicias declinaret. lectū dimittebat t sup nudū humū accūbebat. Itē inducūt nos exēpla peccatoz. t alli q̄ aliq̄n peccatores magni fuerūt qui cito conuersi sunt addo. Et hoc in oñi genere peccatoz. Attēde ergo homo in vicio luxurie mancs mariam magdalenā que vt conouit q̄ iesus in domo symonis accubuisset ad pedes eius venit. Itez accipe exemplū in vicio auaricie cōstitutus in matheo euangelista. Qui cū in thelonio sedēs lucris tempalibus inhiaret. iesu sibi dicente. sequere me nō contradixit. nō p̄crastinauit. sed statim surgens secutus est eum. Item attende quisq̄s es tumore supbie inflatus pauluz aplm q̄ cum ecc̄iam dei p̄sequeretur. t iesus dixisset sibi. quid me p̄sequeris. mox obediens respōdit. Dñe quid me vis facere. Ani aduerte petrū qui post ternā negatiōez postq̄ gallus cantauit statim amare fleuit. Hec ergo eñta supdicta exempla inducūt te homo vt sine dilatione q̄uertaris. Inducūt nihilominus t pericula vicz etatis. infirmitatis. t mortis. vt sine dilatione q̄uertaris. Etatis periculuz est si vsq̄ ad senilem etatem differas conuersionem. t hoc ppter tria. scz ppter

Tria nos inducut ut ad dñm conuertam scz scriptura. exempla. t pricula.

Penulosu e dusponi dissha
usq ad finē vite ppr̄ hui.

In capite ieiunij.

Cōuerti Dnō ad deū ppr̄ ad penitentiā. r baptizet. z remunerabit eū.

indurationez. Unde Eccl'.xxx. Tunde latera eius dum infans est.ne forte indurescat sicut arbor. Et difficilius flectū quādo indurat̄ z antiquat̄. Pro tanto est puerb̄. Ire cathenatus.nescit canis mucteratus. Itē ppt̄ vasis diuinā corruptionē. Uix em̄ vas quod.xl.annis corruptū est. fermento malicie vel veneno purgari potest.vt recipere possit intra se balsamū gratie. De quo dr Eccl'.v. Non infer.ve.neq; infer.ma. z ne.cē. Item,ppter nimiā orationē p̄s. Mē miq.mee sic onus graue graue sunt sup me. Et cū hoc onus grauius sit ceteris oneribus etiam mortibus. O deus quō potest homo peccator resurgere. q quot mortalia peccata habet tot onera grauia z grauiora mōtibus se deprimentia habet sup se. Uñ iuuenes q minus oneris habent.facilī? ouertūt. Hoc ipz oñdit dñs in triū mortuoz suscitatiōe puelle Matt'.ix. Adolescentis.Luc'.vij. Et lazari senis. Joh'. xj. Puelle tanq; iuniores citius cōuertunt q̄ adolescentes.sicut patet in hoc q̄ fec̄ dñs. Nam puelle dixit dñs. Puella surge.z statim surrexit. Adolescenti plura verba dixit. Adolescēs tibi dico surge. Ad lazari aūt suscitationem multa facta fuerūt. Nam turbauit se ipm̄ ihesus.lachrymatus ē voce magna clamauit.Lazare veni foras. Quia senes a veteri ritu difficile auellūt. Nō tardes ergo cōuerti ad dñm. Ad hoc ipm̄ etiam monet supueniens piculum infirmitatis. Frequenter em̄ grauis infirmitas supueniens tollit potentiā cōuertendi vt per rationis submersionez facti amentes nesciant quid sit penitentia. Pro quo consulit. Eccl'.xvij. Uiuus z sanus cōfiteberis. Itē piculū mortis monet cito conuerti. Multi em̄ credētes se longe esse a morte subito corruerūt: Sic pharao z egyptij diu credētes viuere.subito sunt submersi. Exō.xiij Sic dathan z abyron subito sunt a terra absorpti. Sic de exercitu sēnacherib cum filios israel impugnarēt.clxxv.subito ab angelo sunt incinerati. Regū. ix. Itez aliqui nimio dolore.alij nimio gaudio subito expirant. Itez aliqui ex ipso medicamento sine quo viuere nō possunt. sicut est cibus z potus subito suffocant. O quot sunt qui ad dñm per pniam redire ꝓposuerāt.& subito more p̄uenti pierūt. Sap̄.v. Spes impij quasi lanugo que a vento tollitur,ppt̄ predicta ergo suadet dñs peccatori reditum sine dilatione.cum dicit.in p̄senti cōuertimini. Exemplū in,pmptuario capl'o.iij. B. ff Secundo cōuersionis ostendit terminū vtilem z necessarium cum dicit. Ad me. Ad me inq̄ tāq̄ ad vestrum creatorem. Item ad me tanq̄ ad vestrum redemptorem. Ad me vtq̄ tanq̄ ad vestrum remuneratorē. Ut ḡ ad ipsum tanq̄ ad creatorem reuertamur.monet natura cuius principiū exstit. Item vt cōuertamur ad ipsum tanq̄ ad redemptorem monet gratia quā exhibuit. Ut reuertamur ad ipsum tanq̄ ad remuneratorē inducit gloria quā ꝓmisit. Vere ad ipsum conuerti tāq̄ ad suū creatorem monet natura tanq̄ ad suum principium. Omnis em̄ natura suuz petit principiū.z ipse est principium oīs nature. Roz.xj. Ex quo omnia.p quem omnia.in quo omnia: Unde Aug?. Fecisti nos dñe ad te z sicut nil quiescat nisi in suo principio.sic dicit Aug?. Inquietū est cor meū donec veniam ad te. Hoc ipm̄ innuit hūane nature conditio.q̄ scz inter oīa ad ad ipm̄ tendere debeat.quia cuz cetera animalia sint reflexa creata solus homo creatus est rectus.sicut dicit Aug. Ut scz que sursum sunt sapiat nō q̄ sup terram.sicut facūt reflexa animalia z qñ refectī ad terrena compatur iumētis insipientibus z similis erit illis factus. Propter hoc dicit dñs. Cōuertimini ad me. Ad quem scz inuitat natura.cuius principium exsto. Item ad idem inuitat z gratia. Illa inq̄ gratia quā exhibuit. De qua ad Titū. Apparuit gratia saluatoris nri dei. Et post

subdit. Expectantes beatam spem ꝛc. Quia vero multū monet nostrā spem pueniēdi ad ipm cuius gratia ꝑ nobis exhibita tanta apparuit. quia ꝑ nobis homo factus mortuus est. Ber. Jam me spernere nō potes bone ieſu. quia caro de carne mea es. ꝛ os ex ossib⁹ meis. Item inuitat ꝛ glia illa quā ꝑmisit Matḃ. xxv. Venite bñdicti patris mei percipite regnū nō mundi sed suum ꝙ est regnū oim seculoꝝ vbi sunt diuitie ꝛ glia. ¶ Tercio ostendit conuersionis modū ꝛ hūc debitū. qz sine claudicatione. cū dicit. In toto coꝛde in ieiu. ꝛ fle. ꝛ planctu. Integra em̄ ꝛ nō claudicās uersio est quādo homo coꝛde conuertitur ꝛ ope. Coꝛde ꝑ contritionē. opere ꝑ satisfactionem. Que ꝓsistit in ieiunio ꝛ fletu ꝛ planctu. Redite ergo ꝑuaricatoꝛes ad coꝛ. ꝛ cōuertimi in to. coꝛ. ve. ꝛ hoc ꝑ ꝓtritionē petōrē. ꝑ quo dic̄ Scindite coꝛ. ve. scz vomere cōpunctionis ꝛ cuertimini. Un dicit Bern. Nōte o homo oportet maria transfretare nō penetrare nubes. non grandis tibi ostenditur via. vsq; ad temetipm occurrere deo tuo. vsq; ad compunctionem coꝛdis occurrere vt saltez exeas de sterquilinio misere conscientie tue. qm̄ est indignū auctoꝛem puritatis illuc intrare. Et post ꝙ sic conuersi fueritis in toto coꝛde cōuertimini etiam ꝑ exteriorē satisfactionem. vicz in ieiunio ꝛ fletu ꝛ planctu. vt sicut tribus modis peccastis scz cōcupiscentia carnis. cōcupiscentia oculoꝝ. ꝛ supbia vite. sic ꝛ de eisdem ꝑ tria ꝑdicta satisfaciatis. Cōuertimini ergo in ieiunio vt ꝑ cōcupiscentia carnis satisfaciatis. Conuertimini in fletu vt cōcupiscentiam oculoꝝ defleatis. Item cōuertimini in planctu vt ꝑ supbia vite satisfaciatis. Et si sic conuersi fueritis ꝑ pītiam ipse vtiq; conuertet ad vos ꝑ misericoꝛdiā. Unde aug. in libꝛo de spū ꝛ aīa. Nemo dei misericoꝛdia diffidat. quonīa maioꝛ est sua misericoꝛdia ꝙ nostra miseria. Et quisquis ad euz toto coꝛde clamauerit exaudiet illum. quia misericoꝛs est. Tardius siquidem videt illi omni peccatoꝛi venia accepere ꝙ illi dare. Sic em̄ festinat reū absoluere a peccato vt tormēto cōscientie sue quasi plus cruciet eū compassio miseri ꝙ ipm miserū passio sui. Exemplū in pmptuario ca. iij. H. Rogemus ergo ꝛ nos dnm vt cōuertam̄ ad dnm in toto coꝛ. in te. ꝛ fle. ꝛ planctu. vt misericoꝛdiā. inueniam⁹ ꝓstante ꝛ dño nō tesu xpo. Amen.

De euāgelio.

Sermo. LIIII.

Thesaurisate vobis thesauros i ce. vbi nec erugo nec tinea demolit. ꝛ vbi fures nō effodiūt nec furant. Matḃ. vj. In his verbis hoꝛtat nos dns vt celestem thesaur̄ ꝙquiramus. ꝛ in ꝑmissis verbis duo facit. Primo ꝑcipit vt conquirat sine dilatione cū dicit. Thesaurizate vobis thesauros in celo. Secundo subdit rōnem in eius multiplici cōmēdatiōe. cum dicit. Ubi nec erugo nec ꝙ tinea. nec ꝙ fures effo. nec ꝙ furantur.

¶ Precipit ergo primo dns vt sine dilatione conquirat. Non em̄ dicit in futuro thesaurisabitis. sed in ꝑsenti thesarizate. Est em̄ hoc necessariū vt nō differatur. Quia si quis mare necessario transiturus essz ꝛ recessum nauis ignoꝛaret. qua neglecta aliam penitus nō inueniret. fatuus esset si se expensis ꝛ alijs necessarijs preparare differret. Sic nos ad patriam tendentes mare huius mundi transituri sumus. sed certe non solum diem vel hoꝛam. imo nec momentū recessus nauis. id est vite nostre scimus. Unde fatui sumus si ea sine quibus illuc puenire nō possumus preparare distulerimus. Ergo iuxta cōsilium apostoli ad Gal. vj. Dum tempus habemus operemur bona. scz in elemosynis ꝛ in alijs. O quot sunt qui tē poꝛe vite sue parum boni volunt the-

saurisare. sed in morte cõstitui alijs curant cõmittere sub conditione dicẽtes Si moriar tantũ dabis illic. & illic tantũ. quasi dicat. si viuã egoipse volo retinere. sed post mortem date. Sed qui sibi nequã quis illi bonus erit. Vñ frequenter a filijs vel ab alijs quibus cõmittunt defraudant. Contra quos nõ dicit dñs in futuro thesaurisabitis. sed thesaurizate in pñti. Et bene dicit vobis thesauros in celo. Quantũcũqz eñ fuerimus diuites mihi tamen nostrum est nisi illud quod p elemosynas in celũ transmittimus. Vt sicut dicit Bernũdus inexorabilẽ sibi constituit iudicẽ. scz mortem. qui de oñibus que mundi sunt nihil sinit asportare preter peccatũ. Exemplũ ca. v. Thesaurizate ẽ vobis thesauros in celo non in mundo vt auari faciũt. qui nõ sibi sed alijs thesaurisant. Ps. Thesaurisat eñ & ig. cui cõgre. ea. Et alibi. Dor. som. suũ. & nihil inue. oĩes vi. diuitiarum in ma. suis. Contingit illis sicut alicui ribaldo qui somniat se diuitẽ. excitatus inuenit se pauperẽ. Sic erit ipsis in inferno. Unde dicent illud Sap. v. Quid diuitiaz iactantia contulit nobis transijt. hec omnia quasi vmbra. Sic thesaurisauit ille diues in Luc. alijs qui horreis instauratis & multis in annis plurimis repositis mox expirauit. O si hoc modo homines aduerterent non sic mundo thesaurisarent. Unde legitur Q saladinus magnus imperator apõ saracenos fecit sibi apportari sudariuz suum cum se videret vicinum morti & fecit illud clamando deportari. Tantũ secuz deportabit princeps magnus saladinus de omnibus suis. Exemplũ in pmptuario capõ. xj. B. Item thesaurisate vobis thesauros in celo nõ in ppio corpe. Sicut faciunt gulosi quorum omnis labor in ore cor & hoc stultum. quia thesaurisant in saccum pertusum. De talibus dicit agg. j. Qui mercẽs congregauit misit eas in saccum p tusum. Quibus dicit dñs. Nolite thesaurisare in terra. id ẽ in carne. Sic thesaurisauerat ille diues purpuratus. qui quotidie epulabatur splendide & pauperi lazaro nec micam dedit. Vñ post sepultus in inferno guttam aque non meruit. Exemplum in pmptuario ca. ij. A A. Item thesarizate in celo nõ in inferno. vt peccatores faciunt q modo peccata peccatis accumulando thesaurisant sibi penas inferni. Unde Roma. ij. Thesaurisas tibi irã & indignationem & tribulatiõem &c. Sic thesaurisauerat cui dicitur in Apoc. Quantũ dila. se in deli. tantũ date illi tormentũ & luctum. Thesaurisate ergo vobis thesauros in celo vt iusti faciunt.

Et subdit rationẽ quare potius hũc thesaurum cõmendans cuz tripliciter vicz quia inueterabilis. incorruptibilis & inamissibilis. Inueterabilis est quia erugo que vetustum ferrum consumit ipsum thesaurum nõ ledit. Incorruptibilis. quia tinea que pciositatem vestium corrũpit ipsum nõ demolitur. Inamissibilis est. quia fures nõ effodiunt neqz furantur. O thesaurus iminensus paucis quidem verbis comphensus. & nos fratres cum cuitatẽ ꝑ manentem nõ habeamus. & ad thesauri locum. scz celum venire ꝓponamus. cum ignoremus qua hora nauis vite nostre recessura sit. pensemus vnusquisqz nostrum si ad recedendũ parati simus. & quantũ iam ad locum vbi semp manere intẽdimus thesaurum pmiserimus. Angeli cũ sancti tanqz fideles nuncij omnia bona nostra illuc deferũt. Unde thobie vnus dixit. Quãdo orabas ego quoqz obtuli orationem tuã dño. Triplex aũt signuz est q homo ibi thesaurisat. Primo quando celestia meditatur. Ubi Matth. vj. Ubi est thesaurus tuus ibi est & cor tuũ. Secũdo quando celestia libenter audit & loquitur. Quia bonus homo de bono thesauro cordis sui pfert bona. Unde de beato martino dicitur. Q eius ori christus nunqz abfuit. siue iustricia vel quicquid ad veram vi-

Triplex est thesaurus
1m s. quod thesaurizat in celo.
2m

tam ptmet. Exemplū in ꝓmptuario. c. viij. K. Tercio quādo opē siue cōuersatiōe sua totus illuc erigit diēs cū apl'o Phil'. iij. Nostra conuersatio in celis est. Et sic beatus martin⁹ oculis ac manibus in celum semp intentus fuit. Vt sicut dicit Ecc. xxix. Posuerat thesaurum suū in ꝓcordijs altissimi. Ibi enim sūt deposita nostra tanq̄ in custodia t tuto loco deponenda. Sic fecerat apl's qui dicit ad Thi. j. Scio cui credidi t certus sum. quia potens est depositum meū seruare in il. di. Ad quem locum nos ꝓducat iesus xp̄us Amen.

De penitentia.

Sermo. LV.

Relinquat impius viam suam t vir iniquus cogitationes suas. t reuertatur ad dñm t miserebitur eius t ad deū nostrū quoniā multus est ad ignoscēdū. Esa. lv. Istis verbis dñs alloquitur per esaiā ꝓphetam quēlibet peccatorē. que verba pia mater ecclesia perdite ꝓlis per peccatū recupatiōem sitiens nō semel neq̄ bis hoc tempe repetit. sed hodierno die in officio incipiens vsq̄ ad magnā ptem quadragesime non cessat ea reuoluere. Nec mirū. Sunt em̄ p̄dicta verba peccatoribus salubria. sunt vtilia. sūt t dulcia ꝑm q̄ in ipsis cōtinent tria. Primo em̄ fit in ipsis peccatorib⁹ salubris admonitio. Secūdo fit vtilis exhortatio. Tercio fit dulcis permissio. Salubris admonitio fit de mali desertione cum dicit ꝓpheta. Derelinquat impius viam suā t vir iniquus cogi. suas. Utilis exhortatio fit de boni aggressione cū subditur. Et reuer. ad dñm. Sed ne forte peccator de venia desperet. sequit' tercio dulcis ꝓmissio. s. de dei in peccatorem miseratione. cū addit. Et miserebitur eius quoniā multus est cognoscendū. Fidelis est ergo sermo t omni acceptiōe dignus cuilibet peccatori in quo sibi fit tam salubris admonitio. tam vtilis exhortatio. t tam dulcis ꝓmissio.

℟ Bene dico q̄ in primis fit salubris admonitio. Longe em̄ a peccatoribus salus. teste ps. Unde vt illam consequi valeant. primo fit eis de peccati desertione tāq̄ de obstaculo salutis admonitio. Et vt admonitioni sue acquiescentes citius peccatum suum deserant aggrauat statū peccati tripliciter. Primo em̄ ostendit statū peccati miserabilem. Secūdo lamētabilē. Et tercio detestabilem. Miserabilis em̄ ē ille status in quo quis p̄cipue diligendos. scz deū t seip̄m offendit. Quam offensam innuit ꝓpheta in p̄dictis verbis cū dicē peccatorem impium t iniquū respectu sui. Item secūdo lamentabilis est ille status in quo quis tendit ad mortem. Hic est status peccati. Quod innuit ꝓpheta ip̄m vie compando. cū dicit. Derelinquat in viam suam. Homo em̄ p peccatum tāq̄ per viam tendit ad mortem eternam. Item tercio detestabilis est status in quo quis cōsumit'. Hic est status peccati. Desideria em̄ concupiscentie quibus abundat t peccata q̄ nutrit plus ipsum consumūt q̄ reficiāt sicut in ꝓsecutione postea patebit. Et hec desideria p cogitationes innuit ꝓpheta. cum dicit. Et vir iniquus cogitationes suas. Quia ergo offensa diuina in sacra scriptura impietas dicitur ratione offense diuine. ꝓpheta dicit in p̄dictis verbis peccatorem impium. q. vere peccator peccatum agendo multipliciter impie gessit in deum. Quia scz summū bonū spreuit. maiestatem ꝑ ipsit misericordiam anihilauit. Summū bonū spreuit quando ꝓpter peccati delectationem se ab eo auertit. De tali dicitur in Deut. Dereliquit deum factorem suū t recess. a deo sa. suo. Hanc impietatem deflebat Dan. dicens. Impie egimus t recessimus t declinauim⁹ a mandatis tuis. Unde stultus est ille mercator qui p̄ temp̄alibus vendit eterna. Q̄ felix est ille qui potest dicere cum ps. Custodiui vi. dñi nec impie gessi a deo

Dicit impius. q. pro vero agendo multiplicit impie gessit deum.

meo. Item impie egit peccādo. quia maiestatem contemplit. Maiestati em̄ diuine debitam reuerentiam non exhibuit. Quia illud quod coram vno gartione facere nō erubesceret coram deo facere nō erubuit. Unde dñs dicit per Ysaiam. ꝑphetam peccatori. Frons mulieris meretricis facta est tibi. noluisti erubescere. Hanc impietatem irreuerē tie dissuadet salomon cum dicit. Aufer impietatem a vultu regis. Illius in ꝙ regis qui est rex regum ⁊ dñs dñantiū Vultus em̄ dñi super facientes mala. Hoc peccator non recogitat. excecauit em̄ eum malicia sua. Exemplū in ꝑmptuario capᵒ. xiij. B. Unde legitur de quodam religioso ꝙ cū victus temptatione cum quadam femina peccare voluisset. ⁊ ne forte ab aliquo videretur circūquaq; respiceret. femina accelerat̄ix damnationis sue dixit. Quid respicis. nemo nos videt nisi de⁹. Et ille statim in se reuersus respondit. Optime me monuisti. Oblitus ei eram ꝙ me deus videret. Et si ꝑpter vnum hominez multo fortius ꝑpter deum dimittam. Unde Susanna dixit. Melius est mihi incidere in manus hoim ꝙ peccare in conspectu dei. Item impie egit peccator. quia misericordiā dei ambilauit. Illam in ꝙ de qua dicit apostol⁹. Non ex operibus iusticie que feci. nos ꝫ ꝑm suam misericordiam saluos nos fecit. vt sc̄z abnegantes impietatem ⁊ secularia desideria. sobrie ꝙtum ad nos dicit glo. iuste ꝙtum ad ꝓximū. pie ꝙtuz ad deum. viuamus in hoc seculo. Male vi uit qui impietatem ad mittit. Certe fratres magna impietas. xxx. annoz seruitio nō respondere. Christus em̄ plus ꝙ xxx. annis ꝑ mercede anime nostre laborauit. quam homo per peccatum sibi subtrahit. Uerūtamen dicit per ꝓphetam. Precium meum cogitauerūt repellere. Et ego ꝓpea cucurri in siti. et in multis aliis erūnis. Imo vt eam reꝑhaberet ex sua magna misericordia seipsum ꝓ ea tradidit. Hanc misericordiam vilipendere ⁊ anihilare ostendit qui ꝓ modica peccati delectatione eā vendit. Non solum em̄ dei misericordiam sed etiam p̄ciosam animam paruipendit. Unde Augustin⁹. O anima preciosa nō auro redempta. vl̄ opibus sed angni imaculati sanguine. Attende quanti valeas. quid ꝓ te datum sit cogita. nolite ipsam tradere. quia xp̄us ꝑ te effudit sanguinem. Quia ergo peccator tam multipliciter impie agendo deum offendit. bene a ꝓpheta dicit̄ impius. Dicitur etiam iniquus respectu sui. Inique enim agit cum seipso. ita vt iuxta ps̄. inueniatur iniquitas ad oditū eius. Quia cum se plus ceteris rebus diligere deberet plus se odio habet. Quecūq; em̄ habet bona vult habere. sicut dicit Augustin⁹. Ipse autem vult malus esse. Plus em̄ appreciatur suos sotulares vel vestimentum ꝙ seipsum. Illa em̄ bona vult habere. se autez malum. Sic miser peccator qui diligit iniquitatem odit animā suam. ⁊ intantuz odit ꝙ etiam ipsam occidit. Homo em̄ per maliciam occidit animā suā. vt dicitur in libro Sap̄. In hoc enim peccator similis efficitur achitophel ⁊ iude. qui ꝓ odio siu se suspenderunt. dum ꝓ infernali suspensione seipsum capit ⁊ funiculos peccati ad suspendium plectit. Iniquitates em̄ sue captunt impium. vt dicitur in ꝓuerbijs. Et in funibus peccatorum suoruz constringitur. Quia ergo in statu peccati homo offendit deum ⁊ offendit seipsum. insinuat hunc statum beatus Bern̄. miserabilē dicens. Miser ego. quia cōtrarius deo O custos hominū quare me posuisti contrariū tibi. Posuisti em̄ cū non ꝓhibuisti. Aliquin meipm posui ⁊ factus sum mihi metipsi grauis. Item ꝙ peccator etiam sit in statu lamentabili ostēdit ꝑpheta per vie compationē. Peccatum em̄ est illa que videtur hō recta nouissima aūt eius ducunt ad mortem

Status peccatoris lamentabilis.

Exemplū in ꝓmptuario capꝫo. vj. K. Hec via intratur cum peccatum superbie aut auaricie aut luxurie cōmittitur Currit ergo in hac via superbus. Unde Job. Cucurrit aduersus deum erecto collo. Currit auarus. Unde salomon postꝯ de auaris qui implent domos suas spolijs loquitur est in ꝓuerbijs adiunxit. Pedes eoꝝ ad malū currūt. Item currit luxuriosus. Unde Hiere. ffactus est cursus eoꝝ malus ⁊ fortitudo dissimilis. ꝓpheta nanqꝫ ⁊ sacerdos polluti sūt. isto aūt ordie homo recedendo a deo circa hāc viam se disponit. Primo em̄ mouet se ad eā p cogitationem. accedit ad eam p delectationem. intrat eam p cōsensum. ꝓcedit in ea p opus. elongatur in ea p consuetudinem. Sic homo tūc elongatus a deo currit p hāc viam. peccata peccatis addendo. Juxta illud ps̄. Si videbas furem currebas cū eo. Ecce auaricia. Et cum adulteris portū tuū ponebas. Ecce luxuria. Nec mirū teste greg̃. peccatum quod p penitentiā nō diluitur mox suo pondere ad aliud trahit. Item currit in peccatis pdurando. plongauerūt inqt ps̄. iniquitatē suā. Pensate fratres carissimi inter vnius anni corpale ꝯtinuū longū faciat recessum a termino. Q. ꝯ longe tunc recesserūt a deo qui plurib⁹ annis cucurrerunt in peccato. Vere de pluribus potest dici illō ps̄. Q. appropinquauerunt vsqꝫ ad portas mortis. Sic homo rationalis non dico similis sed insipientior efficit̄ iumentis. Jumēta em̄ ⁊ bruta alia aialia naturaliter fugiūt mortem. Hac de causa ouis lupū fugit. Hac de causa auis cedit lapidi. Q. ꝯ miserabilē. irrationabilia fugiūt mortem. ⁊ homo rationalis currit ad eam cū currit p latam viam que ducit ad mortem. ⁊ vtinam ad mortē tm̄ eternam vbi nō moritur mors. ⁊ qr ibi ē fletus ⁊ stridor dentiū. lamentabilis ē status peccati quo tendit peccator tanꝯ p viam illam mortem. Derelinquat ergo impius viam suam ⁊ vir iniquꝰ cogitationes suas. Item ostendit etiam statum peccati esse detestabilem ex desiderioꝝ ꝟ incensione cū dicit. Et vir mi. cogi. suas. Desideria em̄ peccatoris sunt peruerse cogitatiōes que separant a deo. De quibus dñs per Esa Auferte malū cogita. ve. ab ocul. me. In hoc aūt ꝙ ꝓpheta postq viam peccati ponit cogitationes ostendit detestatione peccati. quia nō imponit finem desideriꝭ sed amplius desideria incēdit. Jam em̄ aliquid esset si peccato perpetrato cessarēt desideria. ꝙ ꝯto plus peccat aliquis. tanto magis desideria ei⁹ crescunt. Unde glo. sup lucā. Ultres fornicarij minuunt̄. sed desideria inardescunt. Tota die dicit in ꝓuer. de pigro concupiscit ⁊ desiderat. Et hec desideria magis consumūt peccatorē ꝙ refriciūt. Unde amon filio dauid dicitur in libro regū. Q. ꝓpter concupiscentiam sororis attenuabat̄ macie per singulos dies intantū vt consumptus egrotaret Nec mirum. Desideria em̄ occidūt pigrum. vt dicit̄ in ꝓuer. Cum ergo stat⁹ peccati sit detestabilis ex desideriorꝝ cōsumentiū incensione. sit lamentabilis ex eterne mortis perductione. sit miserabilis ex dei ⁊ sui offensione. salubri ām̄onitioni aquiescēs. derelinquat impius viam suam. ⁊ vir mi. cogi. suas.

L Et quia peccatori nō sufficit malum deserere nisi ⁊ bonum aggrediat ideo mox subdit ꝓpheta. Et reuertatur ad dñm ⁊ ad deum nostrum. ⁊ hoc vt dixi fit peccatori vtilis exhortatio. Utilis em̄ est exhortatio vage mulieri vt reuertatur ad maritum gratum. erranti ouí ad pastorem ptū. famelico filio ad benignum patrem. seruo ꝓfugo ad clementem dñm. Reuertatur ergo impius, ⁊ iniquus vtili exhortationi acq̃scens. ad dñm tanꝯ vaga mulr ad maritū. vt gratanter ad eo suscipiatur. Tu aūt inquit dñs p hieremiā fornicata es cū amatoribus multis. o aia peccatrix tamē reuertere ad me ⁊ ego suscipiā te

Quo prior ad Dnm Deū nostrū.

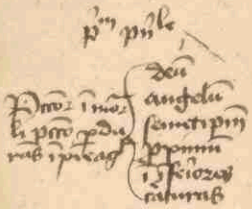
Itē reuertat ad dñm tanq̄ ouis errans ad pastorē piū vt pij pastoris humero ad ouile reportet. Et sit de illis ouibus de q̄bus dicit ipse. Eratis q̄si oues errantes. sed cōuersi estis ad pastorē et epm animaꝝ vestraꝝ. Item reuertat ad dñm tanq̄ famelicus filius ad patrē benignū. vt cōmuto vitulū saginati sattet. vt dicat filius p̄digus in se reuersus. Ego hic. i. in statu peccati fame peo. surgam t ibo ad patrē meū Qui dicit in Math. Venite ad me et ego reficiā vos. Item reuertat tanq̄ p̄fugus seruus ad dñm clementem vt ipsi misereat. Un hic dicit ppheta. Reuertat ad dñm t miserebit ei. Reuertatur ergo ad dñm sed nō ea via q̄ recessit. s. peccati que lata est via ducēs ad mortē. sed p aliam. s. penitētie que est arta via ducens ad vitā. Hec̄ via cōpendij qua achymaas. i. portās on? Penitentie citissime puenit ad verū dauid. i. christum. Exemplū em̄ habem? in latrone qui hora illa q̄ penituit audire meruit. Hodie mecū eris in paradiso. Et quia magnus est dñs quē offendit. vt possit eum placare p̄ dictaꝝ viam reuertat ad eū in ieunio et fletu et planctu. Talibus em̄ solent seruis p̄fugi de magnis offensis placare dños suos. Hec etiaꝝ tria mater ecclesia hodie repsentat. Nā hodie ieiunū incohat. in cantu plorat. in modū plangētis cinere caput aspergit. Reuertat ergo impius et iniquus p viam penitentie ad dñm in ieunio t fletu t plāctu. In ieunio vt p concupiscētia carnis satisfaciat. Itē reuertat ad dñm in fletu. vt concupiscentiā oculoꝝ deflcat. Itē reuertat in planctu. vt p superbia vite satisfaciat. In hoc aūt q̄ ppheta addit. ad deum nostꝝ. ostēdit q̄ saluator noster ad placationez suā pl?requirit q̄ p̄dicta. Illa em̄ sufficiūt seculari dño q̄ nō deo. Secularis em̄ dñs de corde seruit se non intromittit. illud em̄ est de foro solius dei. Scrutās em̄ corda t renes deus. Quia q̄ maxīe deū in corde offē dimus. nihil valet extra satisfacere nisi intus satisfiat. Unde iohel post q̄ de exteriori satisfactione que pertinet ad dñm suaserat addidit de interiori que ptinet ad deū cū dicit. Scindite corda vra. q. d. Reuertat impi? t iniquus ad dñm in ieiunio t fletu t planctu. t ad deū nr̄m scindēdo cor suū vt iram dñi possit placare. Dicat cū bto Bern̄. ex fussione cordis loquēs. Exite exite lacrime. apiant cataracte miseri capitis et erumpant fontes aquaꝝ si forte sufficiant abluere maculas peccatoꝝ q̄b? iram merui. Sed ne forte peccatoꝝ de venia desperaret. sequit. ppheta dulcis. pmissio cū dicit. Et miserebitur eius. s. omnē offensam seruo dimittendo. q̄m multus est ad ignoscendu; Un Aug?. Quid penitēti nō ignoscitur cū effusus sanguis christi nosc̄tur Et ponit exemplū de dauid. Qui cum adulteriū t homicidiū ppetrasset t dixisset. peccaui. statī remissum est ei. Un dicit. O breue verbū peccaui. o tres sillabe que portas aperiunt paradisi. Dixit dauid peccaui. t nathan missus a dño statim subintulit. Translatū est peccātum tuū. Miserator em̄ et misericors dñs pati. t mul. mi. Exemplū in. pmptu. ca. ix. B. Reuertētes q̄ ad ipm rogemus vt nr̄i misereat t dimissis peccatis nostris pducat nos in vitā eternā. Amē.

De penitentia.

Sermo. LVI.

Derelinquat impius viā suā t vir iniqu? cogitationes suas. t reuer. ad dñm. Esa. lv. Ista vba Esa. lv. que mō in. xl. legit ecclesia. ostēdunt q̄ hoc tps ad hoc institutū est. vt hō iniquus qui impietate sua deuz offendit p anni circulum mō reuertat ad deū et ipsi reconciliet. In quibus verbis prophete tria notanda sunt. Primo q̄s sit vir impius t iniqu?. de quo hic dicit. Uir impius t iniquus. Secundo que sit

Q. qua via pecc. ad deū redeat.

via ꝑ quã talis graditur et quã relinq̃ re moneꝫ.quia dicit. Derelinquat viaz suã. Tercio causam relictiõis subdit quia scz ad dominũ suũ.cui scz seruire teneꝫ.redire debet cum dicit. Reuertaꝫ ad dñm. ¶ Qui impius ⁊ iniquꝰ est quilibet in mortali peccato ꝑdurãs et cõtra decẽ ꝓcepta agens. De q̃bus si placeat loqui require in sermone Si ꝓcepta mea seruaueritis. Merito autẽ dicit impius ⁊ iniquus in peccato ꝑdurans.quia talis impie ⁊ inique agit in deum in angelũ.in semetipm.in ꝓximũ et in inferiores creaturas. In deum inique agit dũ illud ante oculos suos defert q̃ maxime et dispicet ⁊ maxime eũ grauat scz peccatuz. Multũ enim homines ꝓuocant eũ ea q̃ ipsis cõtraria sunt ante oculos deferunt. vt est caseus ⁊ allia ⁊ hmõi.illis qui ea nõ ꝓmeruunt. Multo fortius dominus de peccato q̃ sibi ante oculos deferꝫ ꝓuocat Unde ꝑ Ysee dicit. ¶Prouocauit me in iudas in amaritudinibus suis. ¶Peccatorem etiam sustinẽdo plus grauat q̃ de aliquo alio onere. Uñ cũ teneat orbez terre ⁊ plenitudinem eius in tali onere non dicit se laborare.sed de peccatore dicit ꝑ ꝓphetã. Laborauit sustinens Et alibi dicit. Vos estis mihi onus ꝓpter q̃ vos. Itẽ inique in deũ agit dum mercedẽ suã scz aiam ꝓ q̃ triginta annis laborauit. et vt eã redimeret vitaz suã dedit.non restituit. Si enim iniquus est ille dñs qui vnius anni mercedem suo seruo detinet. multo fortius talis. Eccli. Qui fraudẽ facit mercẽ. et qui effundit sanguinẽ ⁊c. ¶Felix est ille q̃ potest dicere.mõ tibi creatori reddo aiaz meam. Item inique agit in deuz dum mandata ipsius ad que explẽda creatꝰ fuit nõ facit. Iniqui enim seruũ illi a dominis suis iudicant.qui opposita mãdatis ipsoꝝ faciunt. Item in euãgelio dicit. Seruus qui scit voluntatem dñi sui et nõ facit vapulabit plagis ⁊c.

Itẽ in angelũ inique agit etiã triplicit De quo require in sermone. Exibunt angeli. Item iniq̃ agit in seipm duz se potius vult habere malũ q̃ bonum vult esse potius in statu latronis q̃ in statu regis.nihil habentem q̃ oim bonoꝝ participẽ. Qui potiꝰ velit se habere malũ q̃ bonũ.ostendit.quia ipe nullis ammonitionibus vult deserere maluz et bonũ acquirere.in quo seipm vilioꝛem habet omnibus alijs rebus suis. Omnes enim res suas vult bonas habere potius q̃ malas. De talibus dicit Aug. Bona vis habere ⁊ malus vis esse. Talis etiam potius vult esse in statu latronis q̃ regis.quia qui est in statu mortalis peccati.ad modũ latronis adiudicãdus est patibulo inferni. Qui vo in statu bono est vnctus ad regem eternũ. Itẽ talis nihil habet imo nihil est. Juxta illud apli. Si non habuero caritatem nihil sum. Sed in statu gratie est omniũ bonoꝝ ecclesie particeps Juxta illud ps. ¶Particeps ego sum oĩum timentiũ te. In ꝓximũ etiam iniq̃ agit ꝑdurans in peccato triplicit.

¶Primo qz corrũpit cum suo exẽplo malo. Uñ Math. Si quis peccauerit in te. In me peccat ꝙ qz sciente me solo peccat.quia me suo exemplo malo corrũpit. Exemplũ in ꝓmptua.ca.ij.ff. 2° Item talis peccat in ꝓximũ.qz debito auxilio eũ defraudat. cũ deberet eũ iuuare in pugna ꝛra diabolũ.ipe potius nocz ei. Diabolus enim potens efficit hoĩs vicio. Sicut dicit glo. sup illõ ps. Bñdicite angeli do .poten. virtu. ⁊c. Magna q̃ iniquitas socĩũ suum in bello deserere ⁊ ad ptẽ inimicoꝝ se vertere Eccli.xij. Melius ẽ duos esse simꝫ q̃ vnũ.habent enim emolimentũ sue societatis. Si vnꝰ ceciderit fulciet ab altero. ¶Item talis inique agit in ꝓximũ quia ꝑ peccato ipsius sepe punit ꝓximus. Unde legit Josue.vij.ꝙ ꝓpter furtum achor.xxx.homines corruerũt. et iust? Ezechiel cũ iudeis pcõrũ? deducit in babilonicã ciuitatẽ. In creaturas etiam talis inique agit.quia ꝑpter peccatum ipsius quodãmodo pu

ntuntur. Unde si possent conqueri in die iudicij.sol diceret. Propter peccatū hominis ego claritatem meam amisi. Item alia diceret. Nos ꝓpter peccatum hominis diluuio piuimus. Terra etiaz diceret. Ego ꝓpter peccata hominis maledicta spinas ⁊ tribulos germinaui. Unde quia modo plus abundat de peccato consequens est vt miserabilius germinet. Sed fatui homines hoc predicatoribus seu doctoribꝰ alijs id est parrochiarū rectoribus qui peccata remouent imponunt. dicētes. Ex quo tales homines venerunt nihil boni ꝑcuratur. Et licet creatura in die iudicij non conq̄retur verbo. cōqueretur tamē facto. Quia armabit deus creaturas in vltionē iniquoꝝ. Ut dicit sap. Quia ergo peccatoꝝ cōtra tot et tanta inique egit et impie. merito a ꝓpheta in premissis verbis impius et iniquus dicitur. cum dicit. Derelinquat impꝰ viam suā.et vir iniquus cogitationes suas. ¶ Via autē per quam talis graditur et quam relinquere monetur est via lamentabilis et miserabilis. qz hec est via de qua dicit in ꝓuer. Huc talibus hominibus ꝓpter momētaneam delectationem peccati videt recta. sed nouissima eius ducunt ad mortem quia tales si decedūt in peccato in pūcto ad infernum descendūt. O q̄ miserabile est q̄ homo rōnalis iumētis irrationalibus insipientioꝝ efficit. Irrationalia enī animalia quoꝝ moꝛs subitanea et quasi ventus est fugiunt mortem. Nuis enī hac de causa fugit lupū et auis accipitrē aut lapidez. ⁊ pullus miluum. Tu autem homo rōnalis ad mortem curris dum ꝑ viam graderis que ducit ad mortē.non momentaneā sed mortem ꝑpetuā. Ubi enī lamentabilius est esse q̄ ibi vbi moꝛs nō mouꝛtur. optant mouꝛ ⁊ fugit moꝛs ab eis. ¶ Ergo talis derelinq̄t viā suam ¶ Nuꝰ autē potissimā cāz oñdit. qz. s. ad dñm suū redire tenet. cū dic. et reuertatur ad dñm suū. Si enī seruo alicui ꝓprio nō ē salus aliq̄diu a dño suo vagat. et de neglecto fuitio rōez suo dño reddere tenet. Multo fortiꝰ q̄ a deo salutari suo recessit. nō habebit salutem. imo reddet rōnem neglecti seruicij q̄ sibi iuste tenebat. qz creauit redemit ⁊ educauit eū. Sed ne peccatoꝛ tanq̄ ad crudelē dñm redire timeat ostēdit ꝓpheta dñm nostrū benignū esse in receptiōe cū dicit. Misericoꝛs est. Exēplū de filio ꝓdigo. Cui reuertenti occurrit pater letanter. Itē ꝓnū oñdit in culpe dimissione cū dic. Cum mk. est ad ignoscē. Non enī partem tenet ⁊ partez dimittit. Sed omne mq̄t debitum dimisit tibi. Exemplū de maria magdalena. Exemplū in ꝓmptua. ca. ix. D.

De penitentia.

Sermo. LVII.

Orit adolescētioꝛ filius ad patrez. pater da mihi portionē ⁊c. Lu. xv ¶ Hec parabola a dño ꝓlata q̄ agit de pctōrum reconciliatione legit mō tpe q̄dragesime qñ ē tps recōciliatōis ⁊ pnie. Nā sic legit in Lu. Cū pharisei aduersus iesū murmurarēt. eo q̄ pctōres recipet triplicem pabolā dignat̄ est ꝓponere ad phariseoꝝ ꝓfutationē ⁊ pctoꝝ ꝓsolationē. vicz ouis pdite ⁊ reportate. dracme q̄site ⁊ inuēte. filij ꝓdigi recedētis a patre ⁊ reuertētis ad patrez. In quibꝰ tribus pabolis q̄ magnū sit gaudiū ipsi pctōris conuersio clementer ostendit.

¶ Ipse enī est pꝰ pastoꝛ q̄ hñs. c. oues. non agit a nouē reliq̄t i deserto. i. in celo q̄ ab hoīe derelictū fuit. abijt ꝑ nature hūane susceptoz. recupare cētesimā. i. hoiez. tanq̄ pia mr. q̄ hñs cētuz filios ludētes i pulcro prato. ⁊ vnum iacentē in luto citius currit ad illū qui in luto iacet vt tōm extrahat q̄ ad alios. Sic chriſtꝰ reliq̄t angelos tanq̄ nouagintanouē oues. ⁊ vnā pditā. i. hūanā naturā humeris suis. id ē. brachijs crucis ad ouile celeste reportauit. An-

de Ambrosius. Humeri christi crucis brachia sunt. illic peccata mea deposuit. in illa nobili patibuli ceruice requieui. Et post quantum gaudium sit ei de recuperatione pditi hominis subdit. Et conuocat amicos suos ⁊ vicinos. i. angelos. qui sunt amici qz pceptis obediut. Job. xvj. Vos amici mei estis si fecentis ⁊c. Psal. Ministri ei qui facitis volūtatē eius. Dicunt vicini. qz de ppe videt. Mathei. xviij. Angeli coꝝ semp vident f. p. Et dicit eis. Cōgratulami mihi. qz inuem ouē quā pdideram. ¶ Item ipsa est mulier sapiēs. que pdita decima drachma. i. humana natura. vt eam inueniret lucernam accēdit. i. in carne visibilis apparuit. Et vt eam inuenīret solicite quesiuit tanq̄ pia mater que habēs decē filios plus est solicita de vno febricitāte. etiā minus dilecto. q̄ de reliq̄s. etiam plus dilectis. Uñ reinuēta in signum magni gaudij conuocat amicos. ⁊ vicinos dicens. Congratulamini mihi. ⁊c. ¶ Item ipse est clemēs p̄ q̄ filio. i. pcōti p̄ supbiā recedēti ⁊ hūiliter p penitentiā reuertēti occurrit ⁊ in amplexus ruit. oscul̄ tradit. pdita restituit. conuiuiū vitulī fagnati instituit dicēs. Epulari ⁊ gaudere oportebat. qz hic filius meus mortuus fuerat ⁊ reuixit. ¶ In hac ergo parabola de filio tria innuunt videlicz peccatoris a deo recessus. ⁊ eiusdē peccatoris ad deum regressus. et dei ad ipm peccatorez occursus. Recessus a deo fit p culpam Et hoc innuit cū dicit adolescentior filius ad patrē. Da mihi portionē q̄ me cōtingit. et congregatis oibus abijt. ⁊ pegre. pfectus est. Sed regressus ad deum fit p pniaz. et hoc innuit cū filiꝰ in se reuersus dicit. Quāti mercēnarij in domo patris mei abundāt panib? surgā et ibo. Et surrexit ⁊ abijt. Sed occursus dei fit p gratiā. qō innuit. Cum adhuc longe esset vidit eū p̄ suus ⁊ occurrēs cecidit sup collū. Recessuz pē so miserabilē. Regressum laudabilem Sed occursum acceptabilē ¶ Vere recessus a deo q̄ fit p culpā miserabilis innuit. ꝑpter tria. videlicz qz facit a deo elongare. Uñ hic filius recedēs a patre abijt in regionē longinquam. Itē facit oia bona pdere. Uñ hic dicit q̄ sumpsit oia luxuriose viuēdo. Itē facit demonib? subiacere. In signū cuius adhesit hic ciuī regionis. q̄ misit illū. ⁊c. Miserabilis ergo culpa que facit a deo elōgare. Ipsa ē em illa via q̄ videtur hoi recta. nouissima aūt eius ducūt ad mortē. Prouer. xiij Unde glo. de hoc filio dicit. Abijt i regionē longinquā. p viā latā que tēdit ad mortem incedēdo. Hz pēsate quo ordine pctōr a deo recedēdo ad hāc viam disponit se. Primo enim mouet se ad eam per cogitationem. accedit ad eam per delectationez. intrat eam per cōsensum. procedit in ea per opus. elōgatur in ea p consuetudinē. Hic ordo a deo recedendi et elongandi designat in hoc filio prodigo. Primo enim patri dixit per cogitationem. Unde glosa Dixit id est cogitauit. Secundo portionem substantie elegit per delectationē Unde glosa. Substantia patris q̄ vitimus q̄ loquimur q̄ sapimus. Hui? substantie portionez petit sibi dari q̄nto his sine dominio patris delectatur vti. Et congregatis omnibus per consensum abijt per opus. et elongauit in regionem longinquam per cōsuetudinem. Sic carissimi per hanc viaz lata a deo recedendo ⁊ elongando curit superbus. Unde Job. Cucurrit aduersus deum erecto collo. Item curit luxuriosus. Unde Hieremie. xxxiij Factus est cursus eorum malus ⁊ fortitudo dissimilis. Prophete nanq̄ et sacerdos polluti sunt. Item currit auarus. Unde Prouerbioꝝ. Postq̄ Salomon de illis locutus est qui implent domus suas spolijs. subdit. Pedes eorum ad malum currūt. Currunt autem predicti per hanc viaz a deo recedendo. peccata peccatis reddē do Ps.

Si videbas fu. cur cū eo? Ecce auaricia. Et cū adul. poz. tu. po. Ecce luxuria. Hec mix qz teste Greg. peccatum qđ p pniam nō diluit mox suo pōdere ad altud trahit. Itē currūt in pcis pdurādo. pō. Prolō. inicq. sibi. Carissimi si iter ꝓtinuū vnius anni longū facit recessum a termino. o q̄ntum tunc a deo elongauerunt q̄ multis annis cucurrerūt in peccato. Uere de pluribus pōt dici illud pō. Q̄ appropinquauerunt vsq; ad portas mortis. Miserabile ḡ pcm qđ sic facit a deo elōgare et ad mortē eternā appropinquare facit etiā oīa bona pdere. In signū cui? hic filius ꝓsumptus oībus viuēdo luxurio se cepit egere. Et bene dico oīa bona. qz p̄terita. p̄sentia t futura. Preterita pdunt qz p̄sequens mortale peccatū mortificant t a demonibus oīa tollunt. Treñ. j. Manus suā misit hostis ad oīa desiderabilia ei?. In signū cuius Judic. vj. dr. Q̄ postq̄ filij isra el fecerūt malū in cōspectu dñi. madianite veniebant t cūcta cū adhuc in flore essent deuastauerūt t nihil oīno ad vitam ptinēs relinquebant. Sic demones oīa que florent p caritatē p culpā deuastant. t nihil omnino ad vitā glorie aut gratie ptinens relinquūt. Item p̄sentia bona ꝓpter peccatū pduntur. quia oīa que facit de genere bonorum mortua sunt. t deo nō accepta. Bona em̄ iniquoz nō ꝓbat altissimus. i. non approbat. nec respicit oblatiōes eorū Ecc. xxxiij. Et quare. quia sunt ei abominabilia. Uñ puer. xv. Victime impiorū abominabiles dño. Tales sūt similes mari mortuo qđ nihil generat ptinens ad vitā. Esa. lix. O pa eoz iutilia Item futura bona pdunt. Uñ apl's ad Gal. v. cū enumerasset fornicatōes immūdicitā luxuriam t alia multa peccata mortalia. subdit Qui talia agunt regnū dei non cōsequent. Itē miserabile est pcm qz facit demonib? subtectum esse. Uñ hic dr. q̄ adhesit vni ciuitū regionis illius. glo. i. diabolo q̄ excellētia prauitatis singulariter princeps mundi dr. Joh. xiij. Hunc principi se subiecit q̄ peccatū facit. Pet. ij. A quo quis superatus est eius t seruus est Aug?. Bon? hō si fuerit liber est. malus si regnat seruus est. non vni? hois sed quod peius est tot demonioz quot vicioz. In signū cui? vnus euāgelistarū de maria magdalena dicit. q̄ habuit septē vicia. alter q̄ habuit septem demonia. Et nota q̄ primo dicit adhesit qđ est voluntatis. post dicit misit illuz qđ est coactionis. quia homo ex ppria voluntate diabolo se subiecit. Debilis em̄ est hostis. t nō potest vincere nisi volentē. Uñ vox illorū est Esa. lj. Incuruare vt trāseamus. Sed post ab ipso trahit. Ideo dr q̄ misit illū in villā suā. i. mundi cupiditatibus subiugauit Uñ Lu. xiij. vnus de vasallis diaboli dixit. Uillam emi t necesse tē. Ut pascat porcos. glo. Porcos pascit. cū ea quibus imundi spūs gaudent opatur Miserabilis est ḡ recessus a deo q̄ fit p culpā. qz sic facit elōgare a deo. t sic oīa bona pdere. sicq; demonibus subtacere. Secūdo regressus pcōris innuit cum dicit. In se reuersus dixit. Quanti mercēnarij in domo p̄ris mei a. pant. Surgā t ibo ad patrē me. Et surrexit. Uere laudabilis regressus qz nō est p viam latā miserabilē q̄ ducit ad mortē p quā recesserat. sed p aliam vitā. s. artaz que ducit ad vitā. vicz. viam pnie. Hec est em̄ via cōpendij q̄ achymaas. i. portans onus pnie citissime venit ad dauid. i. christū. Exemplū habemus de latrone q̄ eadem hora q̄ penituit audiuit. Hodie mecuz eris in paradiso. Et dauid postq̄ adulteriū t homicidiū ppetrasset t dixisset. peccaui statim ei fuit dimissum pcm̄. Uñ Augusti. O breue verbum peccaui. o tres sillabe que portas aperiūt paradisi. Dauid dixit. Peccaui. Et nathan missus a dño statim subintulit. Trāslatum est peccatū tuum. Exempluz in ꝓmptuar. ca. ix. B. Et vide laudabilē modum re

Pmm mōle aut bona ꝓdita
pnia t futura ꝓdit t desit i hom

gressionis ad deū p penitentiā. Quinq; eīm ad hoc sunt necessaria. s. status sui discussio. melioris electio. peccati cum cōtritione detestatio. pfessio ⁊ opis satisfactio. Primū. s. status sui discussio. innuit cum subditur. In se reuer. dixit Quanti mercē. ⁊c. Et bñ dicit in se reuersus. In corde eīm status discutitur Unde Esa. lij. Redi pua. ad cor. Et Bern. O homo nō oportet te maria trāsmetare nō penetrare nubes. nō ḡn dis tibi ostendit via. vsq; ad temetipm occurre deo tuo. Hiere. ij. vide vias tuas in cōuallibus scito qd feceris. Ecē. xxxj. occurre prior in domū tuam ⁊ tibi age cōcep. tu. Et debet discutere vnde recessit. quia a clemēte patre. Uñ dicit. Quāti mercē. i. do. pa. m. Et quo abijt qz in regionē longinquā vsq; ad portas mortis. Uñ dixit. Ego aūt hic. id est in regione longinq; vbi sum seruus diaboli qui prius fui filius dei. Itē debet discutere qd amisit. qz oim bonoz abundantiā. Uñ dixit. Quanti mercē. in do. p. m. abun. pani. Quid incurrit qz summā egestatē. Uñ dixit Ego aūt hic fame pereo. Uñ post talē discussionē sequit melioris status electio. cū dicit. Surgā ⁊ ibo ad patrē meū. Surgā de lecto peccati in quo iaceo. ⁊ ibo qui lōge recessi ad patrē qui principi tene brarū adhesi et dicā illi quem offendi. Pater peccaui. Surgā cū dolore. ibo cum timore. dicā cū rubore. Pater peccaui. Et surrexit p peccati dolorem. venit p satisfactionē. et dixit p cōfessionē Pater peccaui. Prima duo. s. stat' sui discussio ⁊ melioris electio sunt dispositiua ad penitentiaz. Sed tria vltima scz contritio. confessio. ⁊ satisfactio. sūt constitutiua penitētie. que est sufficiēs ad omne peccati remediū. Taliter ḡ reuertēti p penitentiā occurrit deus pater p gram. Qui occursus debet esse peccatoi acceptabilis. ppter q̄nq; Primo. ppter cursus acceleratione. Quia cum adhuc lōge esset vidit eum ⁊c. Secundo. ppter benignā susceptionē. In signū cuius cecidit sup collum eius. Tercio. ppter plenam reconciliationem. In signū cuius osculatus ē eū Quarto. ppter omniū perditoz restaurationē. In signum cuius dixit pater. Cito. pfer. sto. primā ⁊c. Quinto. ppē dei ⁊ angelorū et sanctoz congratulationem. In signū cuius ceperunt oēs epulari. Symphonia et chori audiuntur. O q̄ acceptabilis debet esse peccatoi occursus dei propter primum. videlicet eiusdem occursus acceleratione. Cū eīm adhuc longe esset vidit eū et occurrit. s. p gratie auxiliū. sicut enim nutrix cū videt puerū inualidū conari ad ambulandū stati occurrit ne cadat. Ita deus cū quis mutē p libez arbitrium redire ad eū statim occurrit p gratiam. Uñ Job. xiij. Operi manuū tuarū porriges dexteraz. sicut scz nutrix facit. Unde Osee. xj. Ego quasi nutrix eius effraim portabā eos in humeris meis. Item debet esse occursus acceptabilis ppter benignā susceptionem In signum cuius cecidit sup collū ei' brachijs. s. amplexādo. Hāc benignaz susceptionē dei inuit ecclesia crucifixū extentis brachijs pingēdo. De qua receptione Hiere. iij. dicit Vulgo dicit Si mulier ⁊c. Et post. Tu aūt fornicata es cū amatoribus multis. non pauciis. tamen reuertere ad me ⁊ ego suscipiā te. Item debet esse occursus acceptabilis ppter perfectā reconciliationē. In signū cuius osculatus eū. Osculū eīm est signū pfecte reconciliationis. Quantuscūq; eīm peccatoi fuerit cum redierit. nō ptem offense sed totum dimittit. In signum cuius marie magdalene que multa peccata habuit penitenti dixit. Fides tua te saluā fecit. vade in pace. Et latroni dixit. Hodie mecum eris in paradiso. Bern. Uere benignus ⁊ misericors est dñs integre remittendo. nec cōfundit exprobrando. nec minus diligit rancorem retinendo nec imputat beneficium retrahendo.

Item debet esse occursus acceptabi-

lis propter pditorum restaurationem. In signuz cuius dixit. Cito pferte stolam primam et induite illuz tē. Unde Ezechiel. xxxvj. promisit penitentibus. Restituā vos sicut a principio bonis matoribus donabo q̄ habuistis ante. Hoc signat Cen. xl. p visionē vitis q̄ significat penitentiā in qua erant tres ppagines .i. tres partes eius. Quod si gnum fuit pincerne pharaonis q̄ restitueret in gradū pristinū. Unt Dan. iij. Nabuchodonosor mutatus in bestia ppter peccata sua ejectus a regno in siluis fenum vt bos comedēs. cum elevasset oculos ad celum sensus restitutus est ei. et revocatus ad regna pdicta recepauit. Item debet esse occurrus acceptabilis ppter ipsius saluatoris t omniū angelox congratulatōez In signum cuius ceperūt oēs epulari Symphonia t chori audiunē. Gaudium em̄ est deo t angelis eius super vno peccatore penitentiā agente. Exēplum in pmptuario ca. vj. B. Ad qō nos pducat Amen.

Dominica in quadragesima. de epistola.

Sermo. LXIII.

Hortamur vos ne inuacuū gratiā dei recipiatis. ij. Corinth. vj. ℣ Est grā quadruplex que inuacuū recipit a peccatoribus. gratia creationis. recreationis. cum diutina expectatōe crebre vocationis. et benigne susceptiōis. ℣ De gratia creationis dicit ps. Creauit te in misericordia t miserationibus. Et Deut. Nunquid non ipse pr tuus tē. Vere magna misericordia dei. qz creauit hominē dignioꝛē ceteris creaturis Creauit em̄ eum ad imaginē et similitudinē suaz. Qō ḡnte sit dignitatis in speculo trinitatis ad cuius imaginem factus est hō cum illuc puenerit plene videbit. Hanc gratiam primus homo inuacuū accepit cum peccauit. quia p peccatū similitudinē totaliter amisit. et imaginē obfuscauit. Ipse em̄ est ille hō qui p peccatū descendens ab hierusalē in hiericho. incidit in latrones scz demones. qui despoliauerūt eum ḡtum ad gratuita. t vulnerauerūt ḡntum ad naturalia. Propter hoc deꝰ adiecit secundā gratiā. s. recreationis. et hoc cum homo p homine factus. ē et p ipso passus est. Unde viri religiosi de hoc q̄ homo factus est regratiantur sibi in Credo in vnum deum. ad hō factus est pfunde inclinantes. Et diabolus ferē cuidam monacho alapam dedisse. quia non inclinauit tunc. et dixisse. Si deus diabolus factus esset sp sibi vellemꝰ inclinare. De hac grā dicit apostolus. Scitis gratiam dñi nri iesu christi. qm̄ ppter nos egenꝰ factus est cum diues esset. Nec tm̄ homo fieri voluit sed etiam pati voluit. Aplus Dilexit me et tradidit semetipm̄ p me. Non abijcio gratiam dei. Uel sm̄ aliam literā. Non sum ingratus grē dei. Hanc gratiā inuacuū recipit qui admittens peccatum tanti bñficij q̄ ipse christus ppter delendū peccatū seipm̄ exhibuit immemoꝛ existit. Preterea ecclesia statuit vt imago crucifixi in oībus ecclesijs christianoꝝ ponatur. et in tali loco vt aspectui ingredientiū et ecclesiā occurrat. Ut homines memoꝛes passionis magne iesu christi quam ppter peccata nostra sustinuit peccare desistant. Ingratitudinē autez quā pecatoꝛes circa passionē christi habēt accusare poterūt infantes qui non loquuntur. et fere irrationabiles. et lapides qui non sentiunt. Infantes propter hoc q̄ nutrices suas naturaliter amant ppter bñficiuz lactis qō eis ministrant. et ipse sanguinem eius. Tho. iij. dicatur. Honoꝛem habebis matri tue omnibus diebus. memoꝛ esse debes quanta sit passa. Si diligenda est mater que multa passa est quo.

modo nō diligendus est christus. Ubi eñ est mater que tāta sustineret, p filijs suis q̄nta christus sustinuit pro nobis. Certe legimus matres pre timore et pudore pueros reiecisse, alias pueros p cōseruatione vite sue comedisse. Ez christus vt nos cōseruaret vitā suam dedit. Exemplū in ꝓmptua. ca. xj. ¶ Item fere bñficia sentiūt. Refertur eñ de quodā leone quē quidaz miles a serpente liberauit, adeo gratus fuit. ꝙ cum deserere nolut. Quam ergo excusationē peccatoz habebit in die iudicij q̄ a liberatore suo recessit, et serpenti infernali adhesit. Itē lapides poterunt accusare, quia petre in passione scisse sunt, z adamas sanguine hircino scindit. Ipsi virtutem sanguinis christi non senserunt. ¶ Tercia grām peccatoribus adhibit. s. diutine expectationis z crebre vocationis. Uñ aplus An ignoz. qñ benig. dei ad penitentiā te adducit. Ipse diu expectādo, stat ad hostiū peccatoris z pulsat crebre vocādo. z dicit, Uscq̄quo obliuiscēris me in fi, vscq̄quo auer. fa. tuaz a me. Quādiu po. oli. in ania tua. Hanc gratiā in vacuū recipiūt obstinati in peccatis qui vscq̄ in senectā z senū cōputrescunt in fecibus suis. Exemplū in ꝓmptua. ca. ir. ¶ Et licz tales putridos z senes nullus tpalis dñs ad suū seruitiū reciperet, imo penit? spneret. tñ adhuc dominus talibus q̄tam gratiā adhibet. scz benigne susceptionis. Exemplū de filio ꝓdigo. cui reuertenti pr occurrit. et amplexatus est. In cui? figura christus in cruce manus suas expandit vt peccatorē amplectat. caput inclinat. zē. Et sic susceptum non ptem sed totū dimittit. nec more secularium dimittendo improp. Et licet hec gratia dei sit ineffabilis sunt tñ qui eam euacuāt. s. desperati q̄ dicunt. Maior est nostra iniquitas q̄ vt venia mereamur.

¶ De epistola. Sermo. LIX.

Ecce nūc tempus acceptabile. ij. Coz. vj. In his vbis debemus duo notare. ¶ Primo qd sit tempus acceptabile. Secūdo cui sit acceptabile. ¶ Tēpus acceptabile vt dicit aplus, non tñ tēpus q̄dragesime, sed totū temp? gre qd incepit a christi aduentu quo venit in mundū z durabit vscq̄ ad secundū aduentum eius scz ad iudiciuz. ¶ Triplex eñ tpus pōt distingui creature respectu sui creatoris. s. tēpus scientie. qd fuit ante incarnatōez. Item misēdie siue gratie, quod fuit post incarnationē. ps Tempus miserēdi eius qz venit tēpus Item tpus iustitie qd erit in iudicio pticulari siue generali. De quo ps. Cum acce. tps ego iusti. iu. Tunc eñ vnicuiq̄ reddet ꝑm opa sua. Quare aūt tēpus ante incarnationem dicat tēpus scientie. et tēpus futurū tps iustitie patebit in sermone sed pñs tēpus qd est misericordie vel gratie dicit solū tpus acceptabile. ¶ Est aūt tpus gratie acceptabile deo angelis z hominib?

Deo est acceptū tanq̄ mercatoꝛi magnum thesaurū diu absconditū habēti cui multū acceptabile est tps. qñ valet thesarū suuz talibus negociatoꝛib? ostendere qui illū volunt compare. sic thesaurus regni celoꝛum diu a negociatoꝛibus humani generis qui ad hoc creati erant vt ipm cōparent absconditus fuit, tum ꝓpter ipsius remotionez. tum ꝓpter latronū impedimētū. Non eñ ꝑm ꝓphetā erat creāti pax p tribulationē. Nam cū negociatores huius regiōis de hinc egrediebanē mox a latronibus demonū capiebanē z in carcerē inferni retrudebantur. qd duravit vscq̄ ad christi aduentū q̄ vtaz vscq̄ ad suū thesauruz tendentē pacificare volens in hūc mundū venit. Uñ et in natiuitate eius angeli dixerunt. Et in terra pax hominibus. Et ipse post passionē postq̄ latrones captiuos in carcerē inferni detrusit et alios intantū debili

tault ꝙ nō possunt ledere nisi volentez dixit negociatoribus. Pax vobis. Exē plū ca. ix. D. Ūñ ex illo tpe pgūt quotidie fideles negociatores illū nobilem thesauz videre. Bene dico nobilē. qz ex nobilitate sua intantū negociatores delectat t attrahit ꝙ oim pentū imemores nō curant repatriare. Et vt magis eos ad tpm alliceret de cumulo thesauri mozemercatoz modicū quid thesauri negociatoribus in transfiguratione ostendit. qui cū intantū delectati sunt ꝙ oblit de amicis semp ibi voluerūt manere. dicētes. Dñe bonū est nos hic esse Unde qz mō negociatoribus dñs thesauz oñdit est tps sibi acceptabile. Et etiā angelis acceptabile tps gratie. qz hoc tpe deformitas cozone cozz que facta fuerat p ruinā p̄ciosi lapidis. scz per hoiez reformaꝝ. qō ipsi deiiderabāt dicentes. Fac benigne dñe in bona volū. tua. vt edi. mu. hieru. De hac materia si placet loqui. require in die oim sanctorū in ꝑmone. Est etiam hoibus h̄ tpus acceptabile nō tñ bonis sed etiā malis Bonis est acceptabile. qz post seruicū suū regnū celeste suscipiūt sine dilatiōe qō nō fuit sanctis in veteri testamento ostitutis. q̄ licz dño longiori specio seruierūt. qz diutius viuere potuerunt. tñ nō solū p̄cio fraudabant sed etiā in carcerem limbi retrudebantur. Adeo em̄ culpa clauserat celū ꝙ ros misericordie nequaq̄ descendere poterat. Ūñ prēs clamabant. Dñe in ce. mi. tua. Ex post q̄ verbū caro factū est. attulit secum; sac cū gratie. qz venit plenus gr̄a t veritate. Et rupto sacco in passiōe. misericordia dñi plena est terra. Et tunc incepit tps gr̄e. ꝑpter indulatā retributionē acceptabile. qō ipse dñs in latrone tūc oñdit q̄ q̄dem modicū tūc laborauerat. tñ sine dilatione p̄miū accepit. Amen inquit dico tibi. hodie mecū eris in paradiso. ℣ Malis etiā hoc tpus acceptabile est. Ante em̄ hoc tpus q̄ seuus fuerit dñs legimus qñ sine dilatiōe peccata puniebat. sicut lucifez mox ꝑ consensu superbie defecit. Adam ꝑ vnius pomi furto de paradiso expulit. Propter luxuriam totum mūdū diluuio deleuit. Et ecce quē p̄ius cuz vno peccato sustinere voluit. modo cū centū tolerare videt. qō facit tps gratie in quo reseruanē hoies ad pniam. vt purificati a peccato celestem intrent patriā. Nō em̄ vestibus sordidatis quis intrabit illam. Exemplum de regis asueri palatio. qō in sacco nō licebat intrare. Ūñ vestis innocentie ad intrandū idonea est. Exemplum de nouiter baptisatis. Hac veste charissimi amicti estis si tñ vestis decentiā p mortale peccatum nō corrupistis. Sed rarus est talis. Et cū vestem ad intrandū oportet eē integrā desperaremus vtiq̄ si dñs resartionem vestis nō admitteret. Unde modo cantat ecclesia. Tribularer si nescirem mi. tu. tē. Ex misericordia ergo dñi h̄ tps nobis concessum est. vt qō p annum laudamus. nunc resuamus cū acu contritionis. filo confessionis. t manu satisfactionis. cū quibus tribus etiā si multum vestis innocentie sit lanata. si diligenter resuatur. nō peius stabit q̄ ante Quod patet in beato petro t in mltis alijs. q̄ post casum t pactam penitentiā gloriosiores effecti sunt. Nec mirū. penitentia em̄ que ostat ex tribus supradictis sufficiens est ad oñe peccati remedium. Hec trinam petri negationē remouit. xv. annos regi ezechie addidit. ninuitis vitam reseruauit. Si mūdus ad penitentiam confugisset diluuio nō perijsset Cayn si nouisset penitentie beneficium nō desperasset. Similiter iudas de quo dicit Hiero. Nō plus peccauit desperando q̄ tradendo. Penitemus ergo nunc. quia nunc est tps acceptabile. In quo ōs exaudit. Tpe inquit accepto exaudiui te. Quia si indiguerimus postq̄ venerimus in tps iustitie frustra clamabimus cuz diuite. qz infra mille annos nō exaudiemur. nec in gutta aque. Exemplum in ꝓmptuario capl̄o. xvij. L.

De euangelio.
Sermo. LX.

Ductus ē ieſus in de ſertū a ſpū vt tēptaret a dyabolo ꝛc. Math. iiij. In hoc euangelio matheus tria facit. Primo oñdit q̄ xp̄us vt tēptaret volūtarie ſe expoſuit. cū dicit. Ductus eſt ieſus in deſertum a ſpū. ſcz volūtatis ſue. vt tēptaret a dyabolo. Secūdo oñdit q̄libus aſtutijs tēptator vt ip̄m impugnaret accessit. cū dicit, Et acce. tēpta. dixit. Si filius dei es dic vt lapides iſti pa. fiant. Tercio ꝛnuit q̄liter tētator a tētato victus recessit ibi. Tūc reliq̄t eū dyabolus. Primo q̄ xp̄us vt temptaret ſe expoſuit. in hoc qui caput eſt fidelū oñdere volēs q̄ nullus q̄ membꝝ ſuū vult eſſe poteſt p̄ñtem vitam ſine temptatione tranſire Unde Job. xo. dicit. Non eſt diſci. ſup magiſtrū. ſi me p̄ſe. ſunt ꝛ vos p̄ſequentur. Et Aug. Premonitos vos eſſe volo neminem eſſe xp̄ianū ſup terrā abſq̄ temptatione victuꝝ ſi forte cui tollitur aliqua ſecurus aliam expectet. Vult em̄ dñs ſuos temptari ꝓpter multa. Et primo ꝓpter virtutū exercitiū. Quia dicit Ecc. xxxiij. Qui nō ē tēptatus pauca recognoſcit. Et ideo petebat dauid temptari dicens. Proba me ꝛ tempta me. Ubi dicit glo. Ideo dicit tēpta. q̄ niſi tēptaret negligentes eſſemus. Tēptatio em̄ cui nō ꝓſentit peccatū nō eſt vt dicit Greg. ꝫ materia exercende ẏtutis. Propter hoc alibi poſtq̄ dixit. Sederūt p̄n. ꝛ aduerſum me loquebant Subdit. Seruus tuus exercebat in iuſtificationibus tuis. Item ſcō vult ipſos tēptari ꝓpter ẏtutis notificatiōz Deut. xiij. Temptat vos dñs deus veſter vt palā fiat vtꝝ diligatis eum. Sic temptauit abraam vt obedientiā ſuam notificaret. Item tercio vult ipſos tēptari ꝓpter virtutū ꝓſeruationē. Unde apl's dicit. Cor. xij. Ne magnitudo reuela. extol. me datus eſt mihi ſtimulus car. mee angelus ſatha. q̄ me colaphiſzet. Sup quo verbo dicit greg. Cū tēptamur vicijs diuina diſpenſatione no biſcū agitur ne virtutibus q̄bus ꝓficimus expiramur. Idem. Niſi pſalmiſta p tribulationes ſe melius ſuari noſſet nō diceret. Proba me deus ꝛ tēpta me

Item quarto vult ipſos temptari ꝓpter aliq̄ ad bonū ꝓuocationē. Unō Thobi. ij. Hanc temptationē ideo dñs p̄miſit euenire illi vt poſteris daret exēplum patie ipſius. Item vult quinto ipſos tēptari ꝓpter eoꝝ p̄miationem. Unde Jac. j. Beatus vir q̄ ſuffert tēqm̄ cū ꝓba. fu. ac. co. vi. Et Thobi. iij. Hoc aūt habet ꝓ certo oñis q̄ colit te q̄ vita eius ſi in ꝓbatione fuerit coronabitur. Et quia tanta bona de tēptatione ꝓueniūt. Ideo dī Jac. j. Omne gaudiū exiſtimate fratres cū inva. tēp. inciderit. Exemplū in ꝓmptuario. c. xvj. E. Secūdo q̄bus aſtutijs dyabolus impugnauerit caput noſtrū ꝛ adhuc mēbra impugnat. oñdit cum dicit. Et acce. tēp. dixit ei. Si filius dei es. Vere de ipſo pōt dici illud Ecc. xj. Multe inſidie doloſi. Exēplū ca. ij. Ad hoc em̄ vt decipiat tēptat. diuerſis de cauſis. diuerſ loq̄. ꝛ diuerſis modis

Tēptat dico diuerſis de cauſis. Quia de gula. cū dic. Dic vt lapi. iſti pa. fiant Itē de vana gl'ia cū dicit. Mitte te deorſum. Item de auaricia. cū dicit. Hec oñia tibi da. ſi cadens adorauer is me. Hec ſunt tria oim vicioꝝ genera de q̄bus dyabolus temptat. Unde Apoc. ix. De ore ipſius ꝓcedit ſulphur. q̄tum ad gulam. q̄ fetet. pō. Sepul. patens ē guttur eoꝝ. Itē fumus q̄tum ad vanā gl'iam. q̄ cito tranſit. Eſa. xuij. Ab aq̄lone fumus veniet ꝛ non eſt q̄ effugiat agmen eius. q̄ pauci ſunt q̄ nō laborāt hoc vicio. Itē ignis quo ad auariciam. q̄ ſicut ignis nunq̄ dicit ſufficit. Prouer. vlt. O deus q̄tum hīs tribus temptando ꝓficit in mundo. q̄ teſte Joh. v. Omne quod eſt in mundo aut eſt cōcupiſcentia carnis q̄tū ad gulam ꝛ lu-

turiam.aut ꝓcupiſcentia oculoꝝ ꝗtum ad auariciam.aut ſuꝑbia vite ꝗtum ad vanam gl̃am. De quibus tribus ſi placet loqui require in tercia dñica aducentus in ſermone. Quid exiſtis in deſer.

Item tẽptauit in diuerſis locis ſcz in deſerto.in tẽpli pinnaculo.ꝛ in monte excelſo. In deſerto deſignantur religioſi.in templi pinnaculo clerici. ℔ in mõte excelſo ꝓiugati. Dicãt aũt religio deſertum.qz ibi deſerit̃ mũdus ꝑ votũ pauꝑtatis.carnis laſciuia ꝑ votũ caſtitatis.ꝑꝛia volũtas ꝑ votũ obedientie Ibi maxime dyabolus tẽptat de gula dicens. Dic vt lapi.iſti pa.fiant.i. murmura ꝗ panis eſt durus ſicut lapis. Ꝗtum dyabolus tẽptat religioſos vt ꝑ pter gulã murmurent de cibarijs.q̃bus dicat apl̃us Coꝛ.x. Nec murmuraueritis ſicut q̃dam illoꝝ mur.ꝛ a ſerpẽ.perierũt. Exemplũ.c.ij. Ꝙ.ca.xij. Ꝑ. Dicunt aũt clerici pinnaculũ templi.i.culmen.quia ꝑſunt templo. Et hos maxime temptat de ſuꝑbia vel vana gloria dicens. Mitte te deorſum.quia angeli ꝓtabũt te ꝛ volabis ꝑ aera. Per hoc vicium dyabolus ſuꝑra modũ infeſtat clericos.ꝛ maxime eos qui ſunt in pinnaculo templi.i.ꝑlatos eccl̃ie ꝓfiant em̃ altiſſima venti.ſ.vane glorie ꝛ ſuꝑbie Berñ. Vides oẽm eccl̃aſticũ zelũ feruere ꝑ ſola dignitate tuenda.honoꝛi totum dat̃.ſanctitati nihil. Idem alibi. Nõ ſublime eſt hoc ſalutare dicam? ꝛ qõ gloriã redolet hoc iuſtum. Idem de clericis. Intuere quõ incedũt nitidi ꝛ ornati circumamicti varietatibus tanq̃ ſponſa ꝓcedens de thalamo ſuo. Nõne ſi quẽpiam talium eminus ꝓcedentem ꝓſpexeris ſpõſam potius putabis q̃ cuſtodem ſponſe. Mons aũt excelſus ꝛ altus dicunt̃ ꝓiugati rõne ꝓme inſtitutionis. Fuit em̃ ꝓiugiũ inſtitutũ in paradiſo qui eſt locus excelſus ꝛ ſic altus q̃ excedit omnẽ habitabilẽ regionem. Unde ꝛ aque diluuij illuc minime ꝓtigerũt. Et iſtis oſtendit oĩa regna mundi.quia maxume tẽptat eos de cõcupiſcẽtia oculoꝝ.ſ.auaricia.ꝓpter domos ꝛ puerorꝝ ꝓcurationẽ. Ꝛ iuxta illud Aug.vlt̃. Qui volunt diuites fieri incidũt in tẽ.ꝛ in laq̃.dya. Exemplũ ca.xij. Ꝑ. Item temptat diuerſis modis ꝛ primo ꝓſulendo.cũ dicit. Si filius dei es dic vt lapi.iſti pa.fiant. Vide vidẽt q̃tum ad eſurientẽ cõſulere. Sic ſepe ſub ſpecie pietatis ꝓſulendo multos decipit. Propter qõ apl̃us Coꝛ.x. dicẽ q̃ tranſfigurat ſe in angelũ lucis. Itẽ ex ſcripturis ſacris argumẽtando.cum dicit. Scriptũ eſt. Angelis ſuis mãdauit de te. Sicut dicit barlaam dyabolus vt ioſaphat ad mortale peccatũ ꝓtraheret. intrauit in quandã puellaz pulcerrimã gentilẽ que cepit dicere q̃ ſtatim vellet baptiſari ſi ſemel cũ ea peccaret.inducendo multas ſcripturas tam veteris q̃ noui teſtamenti quõ in hoc multũ mereret̃.ita q̃ pene ipm ex hoc ad peccatũ inclinauerat.ſi ozando aſtutias dyaboli nõ cognouiſſet. Ꝙ ꝗfelices ſunt qui poſſunt ꝗtum ad hoc dicere Coꝛ.ij.cũ apl̃o. Non em̃ ignoramus aſtutias ei?

Item temptat ꝑmittendo.cum dicit Hec oĩa tibi da.ſi cadens adoraueris me. Omnia ꝑmiſit q̃ nihil de ſuo habuit. Unde mendax fuit in ſua ꝑmiſſione Hec eſt ꝑmiſſio nequiſſima.q̃ multos perdidit. Sicut dr̃ Eccl̃.xxix. Perdidit em̃ primos gentes q̃bus imortalitatez ꝑmiſit dicens. Nequaq̃ morte moriemini.et fefellit. Mendax em̃ eſt ꝛ pater eius.

Tercio inuit euãgeliſta ihm̃ dyabolus a tẽptato victus receſſit. Dicit ei tẽptatorẽ tripl̃r.vicz ſapienter rñdendo. patienter tolerãdo.ꝛ potenter repellendo.

Sapiẽter em̃ rñdit verbo ſcripturaz ſacraz vtendo.cũ dicit. Scriptũ eſt em̃ Non tẽp.dñm deũ tuũ. In hoc oſtendens potiſſimũ eſſe genus vincendi.vbũ dei. Unde. Sap̃.xviij. Omnipotens ſmo tuus dñe a regalibus ſedib? venit durus bellator. Pro tãto ꝓſulit apl̃us Ephs̃.vlt̃.in bello ſpũali maxime vtendum verbo dei dicens. Et gladiũ ſpũs aſſumite qõ eſt verbũ dei. Hoc ſentiẽs

spūs assumite quod est verbū dei. Hoc sentiens dyabolus nitit multā verbuz dei impendere. Unde dñs loquens de semine verbi dei Math. xiij. dicit. Volucres celi. i. demones rapiūt illud. Et si nō possunt tollere supseminant zizaniam erroz t vicioz. vt in ipsis suffocetur. Exemplū ca. viij. ℣ Item vicit patienter tolerando. Permisit enī se a dyabolo circūduci. Unde dicit euāgelista. Assumpsit eū in ciuitatē t statuit supza pinnaculū templi. Et iterū. Assumpsit t statuit supza montē excelsum. In hoc ostendēs q optimū genꝰ armoz est patientia. Unde in vitis patrū legit q cū q̄dam sanctus pater demonē a quodā obsesso oratiōibus t inuocationibus ejicere voluisset. ille dedit sancto patri alapaz. t sanctus pater cū statim aliam maxillā ad percutiendū pozrexisset. subito demon exiuit clamando O humilitas. o patientia. tu me ejecisti. s. Pet. iij. Si quid patimini ppt̄ iusticiā beati. Item vicit temptatoꝛē potenter repellēdo cū dixit. Vade satha. Et sequit. Tunc reliquit eū dyabolus. Debilis enī est hostis t nō potest vincere nisi volentē. Propter qō dī Pet. v. Cui resistite fozti in fide. Et alibi Resistite dyabolo t fugiet a vobis. Et taliter vincenti veni. angeli t mi. et.

De euāgelio.

Sermo. LXI.

Ductus ē iesus in desertū a spū vt tēptaret a dyabolo. Math. iiij. ℣ Circa ductum dñi q̄tuoz innuit euāgelista oñdens q̄d ductus. qz iesus. Quo ductus. qz in desertū. A quo. qz a spū. Ad quid vt temptaret a dyabulo. Ex q̄bus q̄tuoz alia q̄tuoz ad nostrā edificationē eliciūtur. In primo oñdit tantū bonoꝛ tēptatio. In secūdo tēptationis occasio. In tercio spūssancti ad h̄ instigatio. In quarto pmissa dyaboli exercitatio. ℣ In primo. i. in iesu q ductus est ad tēptandus oñdit q bonoꝛ est temptatio. In h̄ enī q iesus añ baptismū licz multis annis scz. xxx. vixerit nūq̄ a dyabolo tēptatus legit. sed postq̄ baptizatus fuit moꝛ tēptatus ē. oñdit q ante baptismū aque vel pniē nō tēptant a dyabolo hoies. qz vnusq̄q taliū sm aplm adhuc est filius ire. Unde q̄diu quis est oziginali siue actuali peccato ligatus. tādiu est seruus illius q dñs est peccati. Et certe sic dicit btus greg. Tales impulsare non appetit quos quietus possidet. ℣ postq̄ hō purificatus est baptismo vel pnia a peccato eo q renūciat a dyabolo t pōpis eius. insequit eū diaboli tēptatio. qz ꝓtēptus pharao surgit in scandaluz Sicut legit in Exoꝺ. Greg. Dyabolꝰ ꝓtra cozda charitate calentia solicitus vigilat. in frigidis autē mentibus securus iacet. t post totiens vt recedat a sāctis pungitur quotiēs ab eis amoze intimo ad eterna suspiraꝛ. Unde in oꝛoe dñica postq̄ dñs petit vt dimittat peccati debitū. subdit de tēptatione. cū dī. Et ne nos inducas in tēptationē. Qz enī certū est q post peccati renūciatiōz moꝛ subsequet tēptatio. ideo vt ei resistaꝛ auxiliū dñi implozaꝛ. Unꝺe in Ecco dī. Fili acce. ad seruī. die sta in oī timore t ppara aiam tuā ad tēptationem. Postq̄ enī ascendit quis in nauiculaz. ecclesie vel pnie magnus motus fit in mari. t sic p primū ppendit q bonoꝛū tantū est tēptatio. ℣ In secūdo. s. in deserto quo ductus fuit innuit tēptationis occasio. Nemo enī dicit glo. tēptaꝛ nisi prius exierit in desertuz. Et h̄ ppendit p triplex desertū. s. materiale. singulare t spūale. Materiale est sic illud in quo fuerūt filij israel. xl. annis. q̄ in egypto manentes de nullo leguntur tēptati. Sed postq̄ ingressi fuerant desertū etiā de vilibus q̄ deseruerāt in egypto tēptabāt sicut de cepe t peponibꝰ qz ibi fuit tēptationis occasio. Desertū singlare est xp̄i passio. qz discipuli eo relicto fugerūt. Et qz solus dñs remāsit. dī desertū singulare. Unꝺe p ppbam

dicit. Singula. sũ ego do. trã. Cũ de ꝫ deserto loqueret dñs cũ discipulis oĩs hortabant se velle intrare cũ illo ⁊ mori p eo. Sed cũ iesus ad ꝫ desertũ ꝓcessit. oĩs eo relicto fugierũt. qz ibi fuit tẽptationis occasio. Exemplũ in ꝓmptuario ca. xj. ¶ Desertũ spũale est religio. qz ibi deserit mũdus p votũ paupertatis. caro p votũ castitatis. voluntas ꝓpria p votũ obedientie. Que tria hõ in seculo positus ante q̃ ipa deserat nescit quid sit tẽptato. Sed post q̃ religionez intrauit in primo ꝓpter desertionẽ ipsorũ est tẽptationis occasio. ¶ In q̃rto innuit spũssanctũ ad temptandũ mittigatio. cũ dr. Ductus a spũ. Unde alter euãgelista dicit. Expulit eũ spũssanct? q̃si inuitũ. Temptatio eñ sicut dicit beatus greg. nõ est peccatũ. ꝫ materia exercende virtutis. Uñ vt hõ exerciteꝫ ⁊ p hoc mereaꝫ a spũsancto ad hoc instigatur. Uñ ⁊ Ezech. Et assũpsit me spus Et sequit. Exaudiui cõmotionem magnã post me. ¶ In q̃rto innuit ꝑmissa dyaboli exercitatio. cum dicitur. Ut temptareꝫ a dyabolo. Bene dico permissa. quia nihil potest nisi q̃tum a deo permittit. Unde ⁊ in porcos intrare no potuerunt. nisi prius a dño impetrata licentia. ¶ aũt dñs ꝓmittit facit ꝓpter exercitũ hoim. Unde dñs post q̃ debellauit aereas potestates. nõ occidit in carcerem inferni detrusit. sed q̃plures in hoc seculo reliquit vt eruditret in eis israelem. Sicut dicit in iuð. Et ipe dñs discipulis ostendit cum sathan expetuit vt cribraret eos sicut triticum. Unde nõ dixit dñs petro. Ego aũt ꝓhibui sed rogaui. Quia certe triticum quãto magis cribraꝫ tanto melius excutit. Unde ⁊ dauid petit. Proba me dñe ⁊ tempta me. Exemplũ in ꝓmptuario capõ. xvj. E. Predicta igitur q̃tuor euangelista ostendit dicens. Ductus est iesus in desertum ⁊c.

¶ Dñica secũda in quadragesima de epistola.

Sermo. LXII.

Hec ẽ volũtas dei sanctificatio vestra. j. Thes. iiij. his verbis in sequentibus apl's tria facit. Primo oñdit q̃ p nostram mũdiciam dei voluntatẽ adimplemus. cũ dicit. Hec est voluntas de sanctificatio vestra. Secũdo instruit a quibus peccatis cauendo candẽ mundiciã ꝓseruem? cũ dicit. Ut abstineatis vos a fornicatione. Et ne quis supgrediaꝫ neq; circũueniat in negocio frẽm suum. Tercio oñdit cõminationẽ vt predicta que inquinãt magis cõmittere timeamus. Ibi. Quũ vindex ẽ dñs de oĩbus his ¶ Uere primũ in quo p nostram mundiciã dei voluntatẽ adimplemus. est a nobis pensandum. Moris est eñ hõibus vt cũ alicui seruiunt a quo magnũ sperant ꝑmiũ ne p irritationẽ dñi sui ꝑmiũ pdant. solicite discũt q̃liter ipsius obtẽperent voluntati. Sic ⁊ nos qui sumus dei mãcipati seruitio. a quo ⁊ magnã ꝑmiationem. scz regnũ celoz q̃d nobis ꝓmisit expectamus. ne illud pdamus necesse est vt ipsius voluntati obtẽpemus. aliter eñ ꝓmissũ ꝑmiũ non habebimus. Uñ dicit Math. vij. Qui cũq; fe. vo. pa. m. il. intra. in reg. celoz. Que aũt ipsius sit volũtas oñdit apl's cũ dicit. Hec est volũ. dei sanctificatio vestra. Sanctificatio hec nõ est aliud q̃ aie nr̃e a petõz sordib? depuratio. Multis eñ aliis sordibus spũs q̃ peccatoz inquinaꝫ. Nõ erꝑsse innuit dñs Mat. xv. vbi nõ alia sed illa tñ que ex corde exeũt. sicut homicidia. furta. ire. rixe. adulteria ⁊ hmõi. dicit hoiem coiq̃nare. corpalem vero ĩmundiciã nõ pensauit. Quantũ aũt petñ maculet aiam perpẽdere possumus in angelo primo. qui cũ esset pulcerrimus adeo p vnum petñ obsordiuit q̃ absq; magno horrore videri non potest. Heu q̃tum hoies tunc obsordẽt q̃ plurimis peccatis sũt

inuoluti. Unde aug. loquens de dyabolo dicit. Ecce cuius horreo nomen. inuenio me horribiliorē. Exēplū in pmtuario ca. vj. A B. Et cum imundicia spūalis adeo sit execrabilis, o q̄ ceca fūt hoies q̄ de corpali imundicia quā de? nō reputat sic soliciti sunt abstergenda de spūali vero imūdicia minime curāt Pluries em̄ in hebdomoda p corpali imundicia procurant balnea. Spūalem vo imundiciā vtinā semel in anno bene purgarent. Pro tanto t ecclia pmissa verba apli q̄ agūt de sanctificatione repetit vt saltem mō volūtatē dei adimplentes mundationē aie nostre procuremus. Hec ingt apls volūtas dei sanctificatio vra. De hac spūali mūdatione si vis loqui require in purificatiōe sancte marie. ¶ Secūdo instruit a q̄bus peccatis cauendo mundiciā q̄ dei voluntatē adimplemus ꝓseruemus. cū dicit. Abstineatis vos a fornicatiōe t̄ Et tangit tria peccata que sunt genera oim pcōy. Sicut dicit iobes in Cañ. Supbiam. luxuriā. t auariciā. A q̄b? tribus hō si cauit mundiciā aie ꝓseruabit. Contra luxuriā dicit. Abstineatis vos a fornicatione. Hec est em̄ q̄ aiam inq̄nat t maculat. Apoc. xiij. dr̄. Hi sūt q̄ cū mulieri. nō sunt coinq̄nati. Et de salomone in Eccō. dr̄. Inclinasti femora tua mulieri. dedisti maculā in gloria tua. Cōtra supbiā dicit. Nelōs super grediat. Supbi em̄ q̄si sup alios gradiunt. dū de bis volūt facere q̄si scabellū pedū suoy. Supbia em̄ coy qui te odere. ascen. scm. Ps̄. Un̄ dicit salomon. Ubi inter supbos sp̄ rurgia sunt. Et hec ē ratio. q̄ nullus alio vult esse inferior. Supbus em̄ si ei vnū verbū dr̄. decem vult rndere. Si manu pcutit. gladio repercutere vult. Quantū aūt p hanc aia inq̄nat. pz in angelo pulcerrimo. cui post supbie casum. Esa. xiij. dr̄. Tu aūt q̄i vir pollutus t sanie obuolutus t̄. Contra aūt auariciā dicit. Nec̄ circū veniat in negocio fratre suū. Non rephendit negociū vel negociationē. q̄ eius circūuentionē. Negotiatio em̄ in se bona est t necria. Ordinauit em̄ ds vt nulla tra sibi sufficeret in oibus. q̄ sibi mutuo subuenirēt. Un̄ negociatores sunt oim mistri. duz eis piculis fluminū. piculis latronū. piculis in itinere quec̄ necessaria deferūt. t ideo oim merent orones

Quāti aūt meriti bonus negociator sit oñdit in vitis patrū. vbi dr̄. cū q̄dam petijsset a deo sibi reuelari cui in pmio equari deberet. cui cū dictū fuisz quidā mercatori. inuēto illo didicit q̄ iuste q̄ rendo egētes q̄bus ministraret requirebat. De b̄ require in pmp. ca. ix. J. Un̄ nō negociationē q̄ circūuentionē ex negocio q̄ ptingit in dolo t fraude rephēdit. Malicia em̄ hoim adeo impleuit fraudibus negociationē q̄ multi negociatores nō minus sunt mali q̄ raptores vel vsurarij ppter coy circūuentionē. De q̄ Piere. v. Inuēti sunt in domo mea impij insidiantes q̄si aucupes laq̄os ponētes. Dant em̄ pulera vba t iuramenta q̄ sic emerūt vt sic circūueniāt. Ecc̄. Notior ē fur q̄ assiduitas viri mēdacis. Ptē in mensuris t ponderibus q̄ sunt ad iusticiam istituta circūuenit triplr. Primo diuersis ponderib? minori dādo. maiori recipiendo. Scdo cū iustū pondus hūdo male mēsurant t ponderāt. sicut faciūt tabernarij qui mensurā iplent spuma. Tercio cū pcurāt vt res tpe venditiōis sit ponderosior. sicut q̄ lanā madidāt cū vendūt. vel argentū cū ponderant. Item circūueniūt q̄ res procurāt vt aliter appareāt cū vendūt q̄ sint. vt sutores in corio. mercatores in pāno q̄ tenebras eligunt q̄n pannos vendūt. In b̄ cū oñdit se male velle agere. q̄ q̄ male agit odit lucez Hz q̄ talibus circūuentionib? aia mitū inq̄nat. dr̄ Ecc̄. xxxj. Beat? dives q̄ inuē. est sine ma. Tercio subdit cōminationē. vt p̄dicta tria q̄ inquināt magis cōmittere expauescam?. cū dicit Un̄ vindex est dns de oibus his. Un̄ dicit est. q̄ nō solū punit hmōi pcōres in futuro q̄ etiā in p̄nti vita. Nam ppē

supbiam nabuchodonosor in pcudem cōmutauit.ppt auariciā adā de padiso in hāc miseriā.quā nos sentimus expulit.ppt luxuriā tpe noe mundū aq̄ delet. Et si sic quis vindex est in pñti de his multo grauior erit in futuro. Exēplum in ꝓmptuario ca.j.A.

De euāgelio.

Sermo. LXIII.

Ece mlier chanea a finibus illis egressa. Mat. xv. ¶ In ꝟ euāgelio duplex egressus tāgit.vicz culpe t gre. Culpe egressus notat expte mulier.cū dicit. Et ecce mlier a finibus illis egressa. Gre vo egressus inuit ex pte saluatoris. cū dic Egressus iesus secessit.tc. Primū egressum facit pctor pctm desercdo. Hm illō Luc.xv. Vadā ad patrē meū.t dicei.pr peccaui tc. Secūdū facit xpus.miseri/corditer pctori occurrendo Luc.xv. Et occurrēs illi.ceci su.col.ei. ¶ Hi ḡ aia peccatrix desiderat misericordē xpi occursuq egredit de finibus tyri t sydonis. Per tyrū q̄ interp̄tat angustians significat caro angustians aiam. Corpus em̄ qđ corrūpit aggrauat aiam.p uer.v. Propter qđ dicit ps. Anxiatus est in me spūs me?. Et apls Ro.j. In me.ego ho ds me lib.de cor.mor huius Est em̄ caro q̄si vsurari? q̄ pticeps vult lucri esse t nō dāni. Ūñ aug. Nullum peiorem socium patior ꝙ carnem quā inhabito.mecū vult coronari t nō vult mecū decertare. Hui? sunt duo fines. s.gula t luxuria.his em̄ caro intendit. Prouer.vlt. Sāguisuge sunt due filie q clamant.aufer aufer. Intendit dico gule.t ꝟ triplr. Aut exigendo amplius ꝙ ei debet. Cōtra qđ dr. Ecc.xj. Pro/hibe illi panes. Unde aug. Sic sumenda sunt alimenta q̄si medicamēta. Aut exigendo ante ꝙ debet Ecc.x. Maledicta terra cui? princeps mane comedit. Cōtra qđ ps. Tu das il.es.in tpe. Aut exigendo lautiora t meliora ꝙ ei debēt Contra qđ apls.j.ad Thi.vj.dic. Hñtes alimenta his ꝓtenti simus. Si tñ ex his in aliquo bono rñderet esset tolerabile. Hz pe⁹ oī terra rñdet. Ceteris em̄ terris fim? apponit t flores suaues odore t triticū t alia que ꝙ bona reddūt.ꝟ terra carnis appositis pctosis vilia t fetida reddit. Tamen si in gula caro subsisteret vt vltra aliud nō intenderet quoquomō esset tolerabile.sed post gulā aliū finem intendit. quia coitum appetit. Hiere.v. Saturaui eos t mechati sunt. Et in Ezech.dr. Hec iniquitas sodome fuit abū.panis. Et hic q̄ntum placet adapta de luxuria. Et q̄ diuersos modos excogitat. De q̄bus habes in sermone in die beati petri. Hūc scio vere. Exemplū in ꝓmptuario ca. j.O. Et post hunc egressum tyri necesse est aie peccatrici.vt etiā a finibus sydonis egrediat. Sydon que interp̄tatur venatio,mundū significat cui? la queus est expānsus sup faciem orbis terre.cuius fines sunt duo.sicut dicit Job. in cañ.s.Concupiscentia oculor t superbia vite. Istis em̄ duobus.scz diuitijs t honoribus marie mūdani intendūt t his duobus mūdus homines venat. Venatur aūt tripliciter,scz blandiēdo.ingrossando.t inebriendo. Blandit em̄ vt decipiat.Ambro. Fructus mūdi ruina est. Ad hoc blandit vt decipiat. Est em̄ vt ioab qui amasam osculando occidit Est vt iudas ꝓditor qui dicit demonibus. Quēcūq̄ osculatus fuero.scz diuitijs t honoribus ipse est tenete eum. Hic est simulator qui ore decipit amicū suū Ecc. Sicut auis decipitur. Fistula em̄ dulce canit volucrem dū decipit auceps. De hac venatione. Treñ.iij. Venatōe cęperūt me quasi auem. Item ingrossat t onerat vt cursum per artaz viam que ducit ad vitam intercludat exemplo simie quā venator conspiciēs in arbore fingit se sub arbore residens calceū arena oneratū iduere.t fortit circa pedes ligare.t postq̄ recesserit cal-

ceo relicto simia descendens ⁊ idem at
tẽptãs.qz onerata nequit currere mox
capit. Sic mũdus venat auaros. Unde
Job.xliij. Tenebit planta eius .i. auari
laqueo. Illo in q laqueo de quo dicit a
postolus. Qui volũt diuites fi. inci. in
tem. ⁊ laque. dya. Uñ greg. Quisq; ho
noribus inflatus vel thesauris auri di
latatus fuerit p angustũ regni iter trã
sire nõ poterit. O vtinã tales exemplũ
formice attenderẽt. q cuz grosso grano
onerata p artũ foramen transire nõ pt
granũ diuidit. Sic zacheus felix vidẽs
q cũ gyppi sarcina foramen acus trãsi
re nõ posset. granũ tpalitũ in duo diui
sit vt transiret dicens. Ecce di. bo. me.
dñe do pau. Exemplũ in ꝓmptuario
ca. v. R. Item venat mũdus mebriã
do. vt incõmoda mundi non aduertat.
Trcñ. Inebriauit me absinthio. glosa.
Ebrius q̃d patit nescit. Unde in ꝓuer.
xxiij. dicit ebrius. Traxerũt me ⁊ nõ sen
si. Absinthio ãt inebriat q̃ leue estimat
qõ ꝓmũdo patit. O q̃ntis mũdani pũ
gunt incõmodis. Greg. Plus tolerat
impius mũdi excogitando cõmoda q̃
iustus tolerãdo aduersa. ꝑ impij velut
ebrij nõ sentiũt. Dilectione q̃ alijs cla
mãtibus ⁊ piculũ aduertẽtibus ipse so
lus in tẽpestate dormiuit in piculo. Et
ideo alijs euadentibus ipse solus in pe
riculo remansit. Quta ergo fines tyri
⁊ sydonis sũt sic piculosi. egrediat pec
catoꝛa finibus illis. Egrediat corde p
peccati ꝓfessionẽ ⁊ detestationẽ. Ber.
Non optet te hõ maria transfretare.
nõ penetrare nubes. non grandis tibi
via oñditur. vsq; ad temetipm occurre
deo tuo. vsq; ad cõpunctionẽ cordis vt
saltem expeas de sterq̃linio misere ꝓfi
tue. qñ indignũ est auctorẽ puritatis il
luc intrare. Item clamet ore p peccati
ꝓfessionẽ dicens. Filia mea male a de
monio vex. Sic decẽ leprosi p curatio
ne leuauerũt vocẽ. ⁊ statim mũdati sũt
Item instet ope pseueranter p satisfactio
nẽ etiã queq; aduersa hũiliter sustinẽs
Sicut hec mulier cũ canis diceret. rñ
dit. Utiq; dñe. Job. Etiã si occidat me
in eo sepabo. R/ Taliter a ꝓdictis
finibus egredienti xp̃s occurrit p egref
sum misericordie. Occurrit aũt triplr.
vicz. Benigne suscipiendo. qõ patz in
allocutione. cũ dicit. O mulier magna
est fides tua. Quãta aũt benignitate in
susceptione peccatoꝛis mouea Hiere.
iij. oñditur vbi dicit. Vulgo dr. Si di
miserit vir vxoꝛem suã ⁊ recessab eo du
xerit vl. al. nunq̃d reuertet ad eaz. Ubi
ostendit q̃ licz viri vxoꝛes post meretri
cũ nõ libenter suscipiant. ipse tñ gau
denter. Unde subdit. Tu aũt fornicata
es cũ amatoꝛibus nõ paucis ꝑ multis
reuertere ⁊ ego susapiã te. Hoc idẽ oñ
dit Luc. xv. sub triplici pabola. Quis p
dite q̃ reportata ad ouile cuz gaudio ⁊
cõgratulatione recipit. Item dragme
amisse ⁊ diligenter queste ⁊ inuẽte cũ
gratulatione vicinaꝛ excipit ⁊ custodi
tur. Item filij ꝓdigi cui reuertenti pat
occurrit in amplexus ruit. ⁊ p susceptio
ne filij magnũ gaudiũ vicinis
exhibuit. p hoc oñdens quantũ gaudiũ
sit deo ⁊ angelis peccatoꝛis conuersio
Unde ipse dñs adiũgit. Dico vobis q̃
gaudiũ magnũ est angelis dei sup vno
pctoꝛe pniam agente. Exemplũ in ꝓm
ptu. ca. vj. B. Item occurrit pie ⁊ sine
improperio culpã relaxando. qõ inuit
cũ dicẽ. Fiat tibi sicut vis Ecc. xlvij. Ma
gna est mia dei ⁊ ꝓpiciatio illiꝰ ꝓuertẽ
tibus ad se. Qõ oñdit in maria magda
lena. cui sine improperio mlta peccata
dimisit. Oñdit etiã in adultera Jo. viij
cui dixit. Nec ego te ꝺdẽnabo. vade ⁊
iã ãplius no. pec. Item occurrit miseri
cordie venia nõ ꝓcrastinãdo. Uñ dr hꝰ
q̃ sanata est filia eiꝰ in illa hoza Ezech
xxiij. Quacũq; hoza ingemuerit. pec. oim pec
catoꝛ ⁊c. Hoc pz in maria magda. q̃ lz
cũ pctis multis aduenerat ab oibus tñ
liberata abscessit. Non solũ aũt pctoꝛi
ex mia venia nõ ꝓcrastinat. verũetiam
nec gloriam. Unde latroni penitenti di
xit. Hodie mecũ eris in paradiso .i. in
fruitione diuinitatis. Ad quã nos ꝑ.

Dñica tercia in quadragesima. de epla. Ser. LXIIII

Estote imitatores dei sicut filij carissimi ⁊ ambulate in dilectione. Ephe. v.

In his verbis aplus tria facit. Primo enim nos ad imitandū deū animat cū dicit. Estote imitatores dei. Secundo modū imitationis insinuat cū dicit. Sicut filij carissimi. Tercio ī quo ꝓpue sit imitandus demōstrat. cum subdit. Et ambulate in dilectione.

Libēter aūt homo debet acq̄escere amonitioni apli qua docet nos debere esse imitatores dei. nō alterius dicens. Estote imitatores dei. Et hoc ꝓpter quatuor. Primo q̄ nullū iustū imitamur. Secundo q̄ nullum tutius. Tercio q̄ nullū gloriosius. Quarto quia nullus utilius.

Dico ergo primo q̄ nullum iustū imitamur. quia creatura creatorem. filius patrem. seruus dñm. Unde dixit Moyses Deut. xxij. Nunq̄d non ipse est p̄ tu. qui posse. et fe. ⁊ crea. te. Creauit q̄tum ad animā. fecit q̄tum ad corpus. possedit q̄tum ad vtrunq;. Et quia iustum est filium sequi patrē. Ideo dicit hic apls. Estote imita. dei sicut filij carissimi. Et Iere. xij. Diē domnus. Patrē vocabis me et post me ingredi non cessabis. s. tanq̄ filius.

Item nullū tutius imitamur. quia ipe errare non potest. Ideo qui sequit eū non errat. Unde dicit Joh. xvij. Ego sum via. s. sine errore. Et Johan. viij. Qui sequit me non ambu. i tene. Pro tanto dicit hic aplus. vt filij lucis ambulate. s. ipm imitādo.

Item nullus imitamur gloriosius. q̄ si magna gloria est sequi regem tpalem. multo maior regem cele em. De quo Eccl. xxiij Gloria magna est sequi dominū. quia cum imitari et ei seruire regnare est. Sicut dicit Grego. Un̄ bta Agatha dixit Sūma ingenuitas ista est in qua seruitus christi ꝓbat.

Item nullus imitamur vtilius. Socios ei in vita socios vult habere in hospicio. Juxta illud Joh. xij. Qui mihi mi. me sequat et vbi ego sum tl. ⁊ mini. me. erit. Nō est magnū. ⁊ nō solū vult tōs habere in eodē hospicio sed etiā in eadem mēsa quod maius est. Unde dicit Lu. xxj. Ut eda. et biba. sup men. me. in regno meo. Et non solū in mēsa secū erit sed q̄ maius est etiā ministrabit illis. Un̄ Lu. xij. Transiens ministrabit illis. Propter ergo p̄dicta dicit Estote imitatores dei.

Secdo modū imitatōis insinuat. cum dicit. Sicut filij carissimi. Carissimi filij dei fuerūt apli. De quibus dicit dñs Math. ix. Non possunt filij spōsi lugere q̄diu est sponsus cum ipsis. Hoc modum in sequēdo christū docet nos apls habere q̄ inueniuntur christū imitati tripliciter. Uidelicz celeriter primo. Unde de petro ⁊ andrea ⁊ filijs zebedei dr Mat. iij. Cōtinuo secuti sunt eū. Item secūdo imitati sunt q̄uenienter. quia nudū nudi q̄ relictis retibus ⁊ naui secuti sunt eum. Item tercio imitati sunt cum pseueranter. ⁊ hoc innuit in hoc q̄ dicitur. Secuti sunt eū.

Simus ergo imitatores dei sicut filij carissimi. Primo sicut apostoli imitemur eum celeriter sine ꝓcrastinatiōe et ex hoc dicimur filij cari. Eccl. v. Ne tardes cōuerti ad dñm. et ne dif. de die in diem. Aug⁹. Hec vox cras cras decipit multos. ⁊ subito claudit hostium et manet foris cū voce cotina q̄ noluit habere gemitū colūbinū. Item imitemur cōueniēter sine tpalium oneratione. et sic erimus filij cariores. Conueniēs enim est vt christum paupes pauperes imitemur. Tpalia enim sunt onus Un̄ christū nudū q̄ exultauit vt gygas ad currendā viam. onerati temporalibus sequi non possumus. Pro tanto Math. xix. primo dixit Petrus. Ecce reliq̄mus omnia. et post subdit. secuti sumus te. Exemplū ca. v. R. Item imitemur pseuerāter sine reuersione. et sic erimus filij carissimi. q̄ sicut in Mat.

dicit. Nemo mit.ma.adjara.ꝛ res. re. aptus est re.celoꝝ. sed q̄ pseue.vsq; in fi.hic sal.erit. Et tales sunt filij carissimi q̄druplica de cā. Primo q̄ carissime empti. Coꝛ.vj. Empti em̄ estis p̄cio magno. Et q̄magnū sit p̄cū ostendit Petrus.j.cañ.j. Non coꝛ.au.ꝛ ar. sed p̄ci.san.agni ima. Licet em̄ p omnibus sanguine fuderit.solū tm̄ pseuerantes effectū p̄cipiūt. Itē secundo sunt filij carissimi.q̄ tenerrime dilecti. Vatoꝛē em̄ dilec.nemo hz q̄ vt aiam suā ponat quis p amicis suis. Hi sunt pseuerantes. Itē tercio carissimi dicuntur q̄si carissimus thesaurus cū solicitudine custoditi. Unde Esa.lxij. Sup muros tu.hie.constt.custo.to.die ꝛto. noc. Et qui sunt custodes ostendit ps. cū dicit. Angelis suis deꝰ mādauit de te vt custo.te in oi.vi.tu. Itē q̄rto filij carissimi sunt.q̄ magnifica hereditate dotati. Ro.viij. Si filij ꝛ heredes heredes q̄dem dei coheredes aūt christi. Isti em̄ sunt filij carissimi de quoꝝ hereditate dicit ps. Cū dederit di.suis som.ecce here.dñi ꝛc. Estote q̄imi.dei sicut filij carissi. Sed in quo p̄capue imitandus sit demōstrat cū subdit. Et ambulate in dilectiōe. Bñ dicat ambulate.q̄ plures sunt vie dilectōis per q̄s ambulādo erūt filij dei. Debent em̄ ambulare in via dilectōis inimicos diligendo. Jurta illud Mat.v. Diligite inimicos.ve.be.his q̄ vos ode. Et post subditur vt sitis filij pa.ve.q̄ in ce.est. Itē ambulare debent in via dilectionis discordes pacificādo. De q̄ via dr Mat.v. Beati pacifici.qm̄ fi.dei vo. Itez ambulare debent in dilectiōe miseris subuentendo. Jurta illud Ecci.v. Pupillis.esto misericors ꝛ eris tu sicut filius altissimi. Hi plures vis vias dilectōis q̄bus diligat deꝰ vel primus. require post pente.dñica.xviij. in sermone. Diliges dñm deū tuū. Et in sermone. Diliges primum tuum.

De euangelio.

Sermo. LXV.

Erat iquit dominus ihesus ejciens demoniū ꝛ illud erat mutū. Et cū ejecisset demoniū locu.est mutus.ꝛ ammi.sunt tur. Lu.xj. Circa hoc miraculū q̄d legit in hoc euāgelio tripliciter in p̄missis verbis potētia christi notificat Videlicet respectu diaboli qui ejicit.respectu infirmi q̄ curat.respectu ppli q̄ ammirat. Primo respectu diaboli ppendit christi potentia ex ipsius cōtinua debellatiōe siue ejectōe.quā innuit euangelista cū dicit. Erat ihesus ejiciens demoniū. Secundo respectu infirmi ppendit ipsius potentia ex valedi morbi curatione quā tāgit cū dicit. Et cū ejecisset demoniū locutus ē mutus. Tercio ex pte populi ppenditur christi potētia ex opeꝝ suoꝝ ammiratione quā ostendit cum subdit dicens. Et āmirate sunt turbe. Quantū ad primū bñ dico notat christi potētia et diaboli continua ejectione.quā innuit euāgelista cū in p̄senti dicit Erat ihesus ejiciēs demoniū. Ps̄ em̄ tps ē instās cuius ps p̄teriit et ps futura est. Sic ꝛ saluatoꝛ noster triūphauit de diabolo in p̄terito.triūphat mō. triūphabit in futuro. Triūphauit dico in p̄terito. ipm ejiciēdo de celo. Un Ezech.xxviij Tu cherub extētus ꝛ ptegens ꝛposui te in monte sancto dei. Et sequit. Nec fuisti ꝛ eieci te de mōte sancto meo. Et Lu.x. Videbā sathanā sicut fulgur cadentē de celo. Itez triūphat de ipso in p̄sti ipm quotidie ejiciēdo de coꝛde humano. Unde Lu.xij. Ecce demonia ejicio ꝛ sanitates p̄ficio hodie et cras. Hic Matth.xvj. de maria magdalena eiecit septē demonia. Itē triumphabit de ipso in futuro ipm ejiciēdo de mūdo in infernū ppetuo. Un in Joh. xij. Princeps huiꝰ mūdi ejiciet foras. Hoc erit ppie q̄n dicet in iudicio. Ite male.in ig.eter.q̄ p̄paratꝰ ē diabolo et

angelis eius. ℣ Secūdo respectu infirmi inuitē potētia christi ex validi morbi curatiōe. Erat em̄ hic hō obsessus a diabolo. Erat cecus ⁊ mut⁹. Sicut dr Math. xij. Sed dñs vno miraculo obsessum liberauit, cecū illūinauit et loquelā restituit. Et p hec tria signā tur tria mala que facit peccatū in homine. Primū est q facit hoiem sub ditū et seruū diaboli. Pe. ij. A quo ds impat⁹ est hui⁹ ⁊ seruus ē Et Dicē. xvj. Scrutetis dīs alienis. i. demonibus q nō dabūt vobis requiē. Itē excecat eū ne videat dei bñficia vel eterna gaudia vel ppetua supplicia. Ad hec enīz tria continuē deberet hō mentis oculos habere. sed per pcm̄ impedit. Sap. ij. Excecauit eos malit. coꝝ. Item facit ipm mutū a tribus. a laude dei. ab edificatione pximi. a confessione peccati. Esaie. xvj. Tanes muti nō valētes latrare. ℣ Tercio inuitē eius potentia ex pteppli exopeꝝ suoꝝ ammiratione. Vñ dicit. Et āmirate sunt turbe. Turbe ammirabant ppter tria q tāgit Job. v. Qui facit magna et inscrutabilia absq; numero. Opabat ei⁹ magna. q⁹ sup creature ꝓsuetudinē. Unde Mar. ij. ppter palsitici curatiōez admirabant oēs dicentes. q⁹ nunq̄ sic vidimus tē. Itez inscrutabilia. q⁹ supra creature cōsiderationē. Vñ Mat. vij. dr. Pozro hoies mirati sunt dicentes. Qualis est hic q⁹ vēti ⁊ mare obediūt ei. Itē absq; nūero. q⁹ supra creature capacitatē. Vñ Job. vlti. Alia multa lie⁹ fecit q̄ si scribant̄ per singula. nec ipm arbitror mundū capere. Et ppē hoc dr Eccl'. xlij. Terribilis dñs ⁊ magnanimus vehementē et ammirabilis potētia eius. Rogem⁹ g̃ nos dñm vt si aliq̄d demonū vel mutū vel cecū vē surdū sit in aliquo nostr⁹ ipse potentia sua eijciat. ⁊ hoc sine mora. q⁹ q̄to diutius possidet. tāto difficilius dimittit.

Deeuangelio.

Sermo. LXVI.

Cum immundus spūs exierit ab hoie ambulat p loca inaquosa q̄rēs requiez ⁊ nō inueniēs dicit reuertar. Lu. xj.

¶ In his verbis dñi tria nobis pponunt. hūani generis hostis descriptio. bonoꝝ ab ipso sedula impugnatio. et maloꝝ cum ipso concordatio. ¶ Primū secz hūani generis hostis descriptio. cū dicit. Cū inmun. spi. Scōm cū dicē. Ambulat p loca inaquosa q̄. req̄. Tercium secz cū ipso maloꝝ cōcordatio. cū dicit. et nō inueniēs dicit. reuertar in do. m⁹.

¶ Immūdus aūt spūs dr hūani generis inimicus ꝓuenīēter. q⁹ si ille dr noster inimicus q̄uitē reciperes nostras ille aūt qui corpus maior. maxim⁹ pōt dici q̄ nitit aiam tollere. et hic est immūdus spūs Scī. Da mihi aīas cetera tol. tibi. Quia q̄n pdit aiam hō ꝓsequit̄ pdit corpus ⁊ res celestes amittit. Hic aūt maxim⁹ hostis nr̄ describit a dño dupliciter. s. fm naturā. cū dicit spūs. et fm q̄litatē cum dr. immūdus. Quia g̃ nr̄ hostis ē spūs ideo est timēdus. q⁹ immūdus. ideo est abominād⁹ Timendus est hostis spūs ppter tria.

Primo q⁹ inuisibilis. Vñ q̄n ipm a nobis lōge putam⁹ ppe nos ē. Exemplū in dyalogo de quodā. q̄ cū pigritā ti seruo diceret. Veni diabole exue calceos mihi. mox inceperūt corrigie dissolui. Cui sanctus. Discede miser non te voco ꝑ seruū. Hoc habet̄ i ꝓmptua. ca. ij. R. Scōo q⁹ infatigabilis. Vñ nos cū ppter on⁹ corpis fatigati ḡsci mus. ab ipso q̄ ex onere corpis non fatigatur impugnamur. Tercio q⁹ durabilis. Hostis em̄ corpis fine mortis intercidit. nō sic hic hostis q⁹ spūs.

Itē immūdus dr ppter tria. Primo q⁹ in seipso immūdus. Vñ in vitis patr⁹ plurib⁹ se pīb⁹ in turpi forma oīdit Exēplū ca. xij. ¶ Scōo immundus dr q⁹ immūda suadet sicut vicia ⁊ petā. Vñ in osee fornicatiōnū spūs dr. Tercō immūd⁹ dr. q⁹ ad immūda ducere nititē secz

ad infernū. vbi fetor et tenebre t hmōi
Uñ pñ. Ignis sulphur t spūs procel. tē.
℣ Et hic ambulat p loca iaquo-
sa q̄rens requiem t nō inueniens. Hic
innuit scām bonor. s. ab ipo impugna
tio. Boni em dicunt loca inaquosa p
pter defectū hūoris luxurie t luti pecca
ti exiccati igne spūssancti. Per hec loca
ambulat q̄rēs in eis rehem quā nō ha
bet. Huñ querre non est nisi impugna
re. Uñ querit. i. impugnat eos vt possit
in eis hre requiē quā nō habet q̄diu a
supfluo hūore sunt inaquosi. Sicut ei
porcus delectat humiditate sic imun-
dus spūs in peccato. Uñ in Job. In
locis hūidis requiescat. Unde q̄ sunt
aridi et sicci vt possit in eis hescere q̄-
rit ipsos ad humorē peccati reclinare
Esa. Incaruare vt transeamus. Que-
rit aūt bonos ad peccatū incaruare vt
possit hre in eis requiē. dupl̄r. s. manı-
feste t occulte impugnādo. Manifeste
id ē p altqō mediū visibile. t hoc tripli
citer. s. aut in specie superioris creature,
aut in specie inferioris creature. aut in
specie medie creature. q̄ est ipse hō.
In specie superioris creature. i. angeli. q̄
est sup hominē querit requiē. trāsfigu
rat em se sicut dicit aplūs in angelū lucis
Etiā in figura christi voluit bti martiri decipe. Hoc mō expugnauit Ori
genē. In specie inferioris. i. in specie
irrationabilis creature. que est. s. infra
hoiem. q̄rit rehez. et sic expugnauit pri
mū hoiem. s. in spē serpētis. In spē
creature medie. i. in specie hois q̄ medi
us est inē superiorē et inferiorē creaturā
querit requiē. sic multis in vitis patrū
in specie muliebri t virili apparuit. et
aliquos expugnauit. sicut illū cui i spe
cie hois apparēs docuit q̄ patrē p di
abolo occidit securi. Itē in vita iohan
nis heremite legit q̄ quendā heremitā
in specie vagabūde mulieris decepit.
Exemplū in pmptua. ca. xij. L. c. vij.
f. ℣ Occulte aūt querit impugnare q̄
druplicit. videlicet ad occasiones pecca
ti inducēdo, sic induxit dauid vt ambu
laret in solario quando bersabee lauā
bat pedes suos. Itē querit secundo
mala suggerēdo. Unde sic suggessit da
uid vt numeraret pplm dei. quo facto
vt in pal'. 2. consurrexit sathan aduer
sus dauid. Itē tercio imagines rep
rēsentando. sic maxime offert dormi
entibus spēs illusionū vt viris species
mulierū t econuerso. Itez querit q̄ro
affectiones inflāmādo. De quo Job.
Alit? eius primas ardere facit. et sic q̄
rens requiē in eis t nō inuenies. eo q̄
ei nō psentiūt dicit Reuertar in domū
meā vñ exiui. ℣ Et hoc est tercia
sez cū ipso cōcordatio. Malū em dicā
tur domus diaboli. q̄ ipsius sunt rece
ptaculū. in quā domū intrat t exit q̄n
vult. In hac domo ex humore peccati
requiē habet sicut porcus i volutabro
et cum istis concordat. Una turba gre
go. Illos negligit pulsare quos quie
tus possidet. ℣ q̄ miserabile t lacri
mabile illum esse hominē diaboli qui
debuit esse domus dei. q̄ō quisq̄ fit cū
peccat. non tm̄ peccato operis sed etiā
peccato consensus. Per voluntatē em
peccati sathanas in cor iude intrauit.
quia anteq̄ ope traditionē fecisset hoc
de ipso dicitur. Et in vita hilarionis le
gīt de quodā clerico idē exēplum. Per
opus peccati possederat mariā magda
lenā que in se habuit septem demonia
q̄ q̄ō vn? euāgelista dicit septē pecca
ta alter euāgelista dicit septē demonia
oñdens q̄ q̄ hz pctm̄ hz et demonium
Vel aūt in nūero pctōr t demonū con
cordant ppendit q̄ sm̄ pluralitatez in
hoic pctōr. est t pluralitas demonū. t
cū est in hoie rehescere volens claudit
aditū dom? suc. i. sensus hois. Uñ de
isto dr q̄ fuerit mutus. Legit aūt de B
modo in quadragesima vt si quis scit
se habere peccatum. sciat etiaz se habe
re demoniū. et electo peccato p confessi
onem ejicie etiam t demonium.

Dñica quarta in quadrage
sima. de epla. Ser. LXVII

Scriptum est q̃ Abraaz habuit duos filios ꝛc̃. Et post subdit. Hec autē sunt duo testamēta q̃ sunt p allegoriaz dicta, Gal. iiij. ¶ In his vbis vt patet agit apl̃us de duobus testamentis, legis scz et gr̃e. ¶Primū datuz est in mōte syna. Secundū in monte thabor ¶Primū fuit mortis. qz lr̃a occidit. Secundū vite. qz sp̃us viuificat. ¶Primuz culpas aggḡuat. qz lex intrauit. vt abūdaret delictum. Scōm culpas euacuat Ubi Lu. iij. Baptizet vnusquisq; in remissionē peccatoz. ¶Per primū heredi tatem terrenā cōsequimur. Ubi ibi dicitur. Audi israel mādata vite ꝛcōserua ea in corde tuo. et dabo tibi terram fluentem lac ꝛ mel. Et p secundū celestez Uno Centuplū acci. ꝛ vi. eter. pos. In primo veritas occultat. Unde. posuit moyses sup faciē velamē ne possent filij israel intēdere in faciē eius. In secūdo veritas reuelat. In cuius signū velum tēpli scissum est. Ubi sunt duo viri portantes botrū in vecte. Ue sunt due rote quaruz vna claudit in altera. Ubi sunt duo montes enei. de quoz medio q̃drige egrediebant. Hec sunt duo animalia in quib⁹ messias agnoscit. Hic est thesaurus de quo scriba doctus p fert noua ꝛ vetera. Ubi sunt duo denarij plati in curatione semiuiui. ¶ Sed notandū q̃ in testamēto condendo q̃n q̃ sunt necessaria. scz psona testatoris. psentia tabularij. figura testamēti. numerus testium. ꝛ signaculū. In veteri vo testamēto testator fuit deus. Unde in Exo. dixit dñs ad moysen. Uade et sanctifica populū hodie ꝛ cras vt sint parati in die tercia. Tabulari⁹ fuit moses. Unde i Exo. Vocauit dñs Moysen de medio caligis . ¶figura testamēti fuit ipsa scriptura sp̃ussancti. Unde ibi. Dedit moysi tabulas scriptas digito dei. Nec solum septenarius numer⁹ testium qui ad hoc requirit fuit ibi. sed totus pplus in testimoniū. Unde ibi. Locutus est ei dñs ita vt nullus vox ei⁹ fugeret. Signaculū fuit circūcisiōis sigillū. Unde apl̃s. Et signū ab hac hora accepit abraam circūcisionis Super hec omnia vt ratū sit testamentū necessariū est vt mors testatoris intercedat Testamentū enim vt ait apl̃us in morte testatoris confirmat. Quia q̃ antiqu⁹ ille dierū qui idem ipse est et cuius anni non deficient nō potuit mori in propria psona. moriebat in figura. in multitudine scz illaz hostiaz. nec pemit⁹ illud voluit cōfirmare. quia aliud. s. gr̃e p hieremiā ꝓmittebat successuz dicēs. Hoc testamentū q̃ testabor ad illos. ¶ In nouo aūt testamēto. scz gr̃e testator fuit ipse christus. Unde in cuāgelio. Hic calix noui testamē. ē in meo sanguine. Tabularij fuerunt euāgeliste. Ui sunt quatuor anuli quibus archa ferebat. Ui sunt quattuor fabri q̃ sunt missi ad deiciēda cornua omniuz gentiū. Hec sunt q̃tuor animalia ezech.

¶figura testamenti fuit forma vbor quam christus ꝓtulit vitam eternaz ꝓmittendo more testatoris. qui solet dicere. Hoc illi deputo. et illi illud . Sic christus dicit discipulis suis Luc. xxvj. Uos estis qui mā. me. in tenta. me. et ego dis. vobis regnū. Q quale ꝛ q̃ntū testamentū. De quo si placet loqui req̃re in purificatione. in sermone. Gratiz veniet ad tēplū. ¶Numerus etiam testium fuit sufficiēs. s. oēs discipuli. et p sertim. xij. apostoli. q̃bus et dixit. Uos eritis mihi testes in hierusalem ꝛ in oī iudea et samaria et vsq; ad vltimū terre. Signaculū vel sigillū fuit signū crucis. De quo apostolus Mihi absit gl̃iari nisi in cruce dñi nr̃i iesu christi. Hoc sigillo fuit sigillatū vas iudei. ne demones illud violarēt. Sicut scribit Grego. in dialo. Hoc est illō thau q̃ olim signatum est in frontibus gementium. Erat q̃dem olim theta vel thau nota ignominie. nunc vo aureū signū victorie Trāsiit eñ a loco dānatoz ad frontes imperatorū. Et q; b̄ testamēto

ppetuo voluit esse ratū. non in figura sed in ppria psona mori voluit. Oblatus est cū. qz ipse voluit. In hoc itaq; sanguine nouī testamenti confirmatione eduxit vinctos suos de lacu in quo nō erat aq̄. Hic est sanguis abel q̄ de terra clamauit. Hic est sanguis edi qui ioseph tunicā cruētauit. Hic est sanguis agni paschalis quo suplimināre dom̄ in egypto tingit. Hec est medicina serpentis enei. qui in palo erigit. Hic est sanguis vituli quo ppl̄us ab oīb̄ peccatis abluit. Hoc est oleū qō de lecyto vidue sarceptane refundit. O saluta re oleū quod vulneribus sauciati infūditur. q̄ inciderat in latrones. et semiuiuus redit ad pristinā sanitatē. O colliriū illuminatoriū qō ocl̄is ceci nati apponit et visus recupat sanitatem. O p̄ dulce ꝓfluuiū in quo naamā syrus abluit et lepre deformitatē deponit. Hec est vnda q̄ emoꝛroisse fluxus desiccat. Hec sunt natatoria syloe vbi Lōgin̄ lauit oculos et illuminatus ꝙcurrit ad p̄riaz claritatis etne. Ad quā nos pd̄ō.

De epistola.

Sermo. LXVIII.

ILla que sursū est hierusalē libera est que est mr̄ nr̄a Bak. tuh. ¶ Hūica hec septima est ab illa qua incepit plāctus vel miseria hūana. Et cātat. Circūderunt me gemitus mortis. Et qm̄ dolorus nostri est finis sabbatismus aiarum quarū cepit beatitudo in etate septima. hoc est in morte cuiuscūq; ꝓficitur aūt in octaua que est resurgentiuz ideo in hac dūica que septima est et letitiā signat aiaz sonat vox leticie i troitu misse. et dicit. Letare hierusalem. Que vba sumpta sunt de Esa. q̄ lōgo tpe ante captiuandū populū consolat vt q̄ fuerāt in tristicia captiuitatis. de liberatiōe pfecta gauderēt. ad signandū q̄ fideles q̄ in babyloma hui⁹ mōi captiuati penalitatibus detinent. cōsiderantes futurā liberationē et bītudinē in q̄ aie sanctoz sunt minus ꝓtristent. Et vt efficacius fideles in p̄nti et in futura beatitudinis m̄sione possint ꝓsolari. inducit ecclesia vba p̄missa apl̄i. in q̄b⁹ apl̄us ꝓmēdat future ciuitatis mansionē. ¶ Ostēdunt aūt q̄tuoz cōmendabilia celestis ciuitatis. in q̄ fideles post tribulatiōes p̄ntes recipiendē sunt. Videlicz situs amenitas. cū dicit Que sursum est. Itē loci libertas cum dicit. Libera est. Itē ois turbatiōis elōgatio. cū dicit. Hierusalē. Que interpretat visio pacis. Itē ostendit ipsi⁹ ergā nos affectio. cū dic̄. Mater nr̄a. Et hec q̄tuoz marie attendūt hoies māsiones bonā appetētes ¶ Cōmendat autē ergo amenitate. cū dicit. Que sursum est Ea cū que sursū sunt pulcra sūt et solis plustratiōe. Apoc. Ciuitas illa nō eget sole. Et nō solū fulgebit claritate dei sed et oim scōz ōr. Tuta fulgebūt iusti sicut sol. Itē que sursuz sunt sana sunt ꝓpter subtilitatem aeris. Apoc. Mors nō erit vltra. Tuta aer ibi purior ē. Cū nō pōt ificere naturā. Aug. Libēter potest hō mori in illa ciuitate in q̄ nō posset mori. Itē ea q̄ sursum sunt amena sunt ex remota visione. qz nō est qō ipsos lateat. qz oīa videntes vident. Sicut dicit Grego. Et Esa. Tunc videbis. et affluz. et mirabit et dilata. coz tuū. Scōo ꝓmendat a libertate cū ōr. Libera est. Job. Paru⁹ et magnus ibi sunt. Et seru⁹ liber a domino Apl̄us. Ipsa creatura liberat a seruitute. Tercio ꝓmēdat a turbatōis remotione cū ōr. Hierusalē .i. visio pacis. qz hō erit ibi liber a q̄tuoz q̄ sunt pturbatio. De q̄b⁹ regre in ꝓmone de purificatiōe. Vel ōr ciuitas supna hierusalē ꝓpter pacis .i. christi visionē. qz sicut dic̄ apl̄us. Christ⁹ ē pax nr̄a q̄ fecit vtraq; vnū que fideles videbunt facie ad faciē. nō tm̄ ꝑm hūanitatē ꝑ etiā ꝑm diuinitatē qō ē delectabile. In ipo em̄ tanq̄ in speculo oīa ꝓgnoscēt. Argumentū in trāsfiguratiōe vbi petrus

moysen ⁊ helyā quos nūq̄ vidit agnouit. Itē vale est ꝓpter oīm bonoꝝ sanctatē q̄ est ex visiōe dei. Psal. Satiabor cū apparuerit gl̄ia tua Exēplū ca. f. B. Sed qz pax valeret celestē ciuitatē p̄ dicta cōmēdare si nos ciuitatis illius ciues nollent ad se recipe. ꝓpter hoc p̄dicte ciuitatis affectuz ergā nos magnū ostēdit. cū dicit. Que ē mr̄ nostra. Si q̄ mr̄ nr̄a ergo diligit ⁊ tanq̄ dilectos filios ad se venire appetit. Esa. vlti. Quō si cui mr̄ blandiat.

De epistola. Ser. LXIX.

Illa que sursum est hierusalē libera est q̄ est mr̄ nr̄a. Gal. iiij. Nō aliās vltra mare est vel alias in exilio libenter bona de terra sua audit ⁊ magnū solacium inde recipit. Sic nos q̄diu sum⁹ i hac vita tādiu sumus exules ⁊ pegrini desiderātes repatriare. Nō libenter sancti q̄ se reputāt exules audiūt de patria celesti bona referri. Ecclesia ergo ad solacia eoꝝ repetens verba apli cōmendat celestē patriā dicēs. Illa q̄ sursum est hierlm ⁊c. In hoc q̄ dicit. Sursum cōmendat eā a situ. Et vere est sursum qz in celo empyreo. In b̄ q̄ dicit eam hierusalē ꝛmēdat eā a pace. In b̄ q̄ dicit eā liberam cōmendat eam a nobilitate. In b̄ q̄ dicit eā matrez nostram ostendit eius ad nos caritatē. Circa primū nota q̄ ex hoc q̄ aliqua ciuitas est in alto solent tria bona seq̄. Primum est mundicia quā constat ibi esse Nō Apoc. xxj. Non intrabit in eā aliquid coinquinatum. aut abominatōez faciens. Secundū est sanitas quam constat ibi esse. Nullus enim ibi infirmatur vl̄ moriē Apoc. xxj. Moꝛs nō erit ibi vl. ⁊c. Tercium est securitas non eñ patet accessus hostibus qñ ciuitas in alto sita est. p̄s. Fla. non appropinquabit tabernaculo tuo. Que tria in p̄nti nō sūt Nō sicut dr̄ Judē. xviij. Surgite ascēdamus ad eos. vidimus eñ terraz valde opulētam. nolite negligere. nullus erit labor. intrabimus ad securos in regionē latissimā. Quia q̄ ibi amab̄ de⁹. scz immēsus est q̄ quāto a pluribus habeb̄. tāto maiori gaudio ab vno quoq̄ habeb̄. Et ponit Aug⁹ exēplū de ludo Quāto aliquis ludū cū pluribus aspicit tāto magis gaudet. Itez nota q̄ celestis hierlm iurta nos interp̄tatōz pacifica est. Esa. xxxij. Sedebit pp̄lus meus in pulcritudine pacis. In mūdo aūt isto non est pax. Quō eñ aliquis habet pacē in domo in qua habet malam vxorē ⁊ quinq̄ filios q̄rulosos q̄ nunq̄ satiant. Mala vxor caro ē q̄ sp rebellat spū. Gal. Caro concupiscit aduersus spm ⁊c. Quinq̄ filij q̄rulosi sūt quinq̄ sensus q̄ nunq̄ satiant. Eccl. j. Nō satiabit oculus ⁊c. Itē nec cū deo nec cū primo plene pacē seruare possumus. Adapta. Exēplū ca. j. D. Itē ibi erit etiaz libertas. Libertas a culpa te pcti. Itē libertas a carcere corpis q̄ carcer adeo sordidus ē vt ad fenestras eius lutū oē exeat. Ps̄. Educ de carcere aiam meā. Ibi aūt absterget de⁹ oēz lacrimā. In hoc aūt q̄ vocat cā matrē nostrā ondit q̄ ipsa nos diligat. et nos cā diligere debeamus. Adapta.

De euangelio.

Sermo. LXX.

Et puer vn⁹ hic habēs quinq̄ panes ⁊c. Joh. vj. Mystice glo. dicit puer hunc moysen quinq̄ panes. id est quinq̄ libros legis veteris quos accipiens iesus fregit exponendo. Et sm hoc in verbis ꝓpositis ponunt tria. s. moysi cōmendatio. cum dicitur puer. Secūdo legis p̄ p̄m promulgate amaritudo. cum dicit Habens quinq̄ panes ordeaceos. Tercio notatur in expositione ipsius christi miseratio. cum dicitur. Quos accipiens iesus fregit. Puer eñ dicitur Moyses ꝓpter quandaz virtutē que maxime patet in pueris. s.

mansuetudo. Erat enī moises māsuetissimus. Sicut dr in Deut. Māsuetudinis enim est nō irritari. nec irritare. Talis fuit Moyses. Uñ cum a pplo lapidabat p populo dēpcabat. Et dr vnus puer ppter singularitatē māsuetudinis. quia erat mansuetissimus sup omnes filios israel. Uel dicat puer. qr pueriliter. i. impfecte docuit. Nemines enī lex sua ad pfectum duxit. sicut dicit aplus. O Legis aūt p ipm pmulgate amaritudo ostēdit cū subdit. Habens quinq pa. ordea. Quinq enī legis libri dicunt quinq panes. qr illis quodāmodo filij israel reficiebant spiritualiter. Uñ ibidē dr. Nō in solo pane viuit hō sed in oi ver. dei. Sed non reficiebant ad saturitatē. qr erant panes ordeacei. i. pūgētes tamari. Amara enī fuit lex ppter tria. vicz ppter pceptor multitudinē. Uñ post dixit petrus. Hoc est onus qđ nec nos necp patres nostri portare potuim⁹. Itē amara fuit ppter legis intelligentie obscuritatē. oia enī in figura cōtingebant illis. Sicut dicit aplus. In cuius figura moises cū pcepta dabat filijs israel velamē ponebat sup faciem suam. Item amara fuit ppter legis rigorē. In ea enī dicebat Nulla flecteris muscōia. ꝙ oculū. p oculo. dentē. p dēte. ¶ Dr in explanatione eiusdē legis notat mi seratio christi cū dicit. Accipiēs iesus panes fregit. Incipiēs enī a lege et pphetis aperuit illis scripturas. Sic dr in fine Luc. Primū panem. s. Genesim. in quo dr. Diuisit lucē a tenebris: fregit. ex ꝙ peccator ognitiōez predicādo. et hoc fecit cū dixit. Quid vides festucā in oculo fratris tui. trabē in oculo tuo non vides. Secām panē sez libū Exodi i quo dr. qp egyptij submersi sunt in mari rubro. fregit ptritionem de cognitis peccatis insinuando. cū dixit. penitentiā agite. Tercū panem sez libū Leuitici. vbi dr. qp filij israel cōfitebant peccata sua offerētes p illis. fregit. ad ofessionē t satisfactionem inducendo. et hoc fecit qñ leproso dixit. Uade ostende te sacerdotibus t offer illis. Utrūq ponit simul cōfessionē cū dicit. Uade oñde te sacerdotibus. Satisfactionē cū addit. et offer illis. t hoc fecit ppter plura. qr vtrūq de vno pane fregit. s. de libro leuitico. t ppterea ponit vtrūq. Et quia magna ps satisfactionis est cōfessio. Quartū panē sez libz Nūeri vbi numerant filij israel ad pugnā. fregit cōtra vicia pugnas indicendo. cū dixit. Uigilate in orationibus ne intretis tēta. Quintū panem sez libz Deuteronomiū. in quo de dilectione dei agit t primi. fregit non tm amicū sed t inimicū diligendū adiūgendo cū dixit. Diligite inimicos vestros. Et sic ex quinq fractionibus panū satiauit iesus quinq milia hoim. De primi panis fractiōe satiatus fuit matheus euāgelista qñ petrē se cognoscens publicanū in euāgelio se noiauit. De secūdo sez ptritionis comedit Maria magdalena qñ ad pedes dñi sicut. De tercio comedit latro qñ crucifigebat t cōfitebat in cruce p meritis suis se pati. De quarto. s. reluctationis comedit aplus qñ dicebat. Ego aūt sic pugno. nō quasi aerē verberans. De ognto comedit Stephanus. qñ lapidat⁹ p inimicis exorauit. Et nos fratres si spūaliter satiari volumus hos panes omedamus. et hoc maxime in ādragesima Uñ t nobis pmissa verba hoc tpe legunt. Primo ergo habeam⁹ peccator ognitionē t post habeam⁹ de pctis cognitis cōtritionē tc. Adapta.

¶ De euangelio.

Sermo. LXXI.

Et puer vn⁹ hic hñs quinq panes ordeaceos. Et p⁹. Discubue. q̄ viri numero q̄si q̄nq milia hominū. Joh. vj. In his verbis tria mystice nobis insinuantur. Primū est saluatoris nostri cōmendatio. cum dicit. Est puer vnus hic.

Dñica quarta.

¶ Secūdū est septē sacramētoꝝ insinuatio, cū dicit. Dñs quīq panes ordeaceos ⁊ duos pisces. Tercū est oim fidelitū ꝑ eadē refectio. cū dr. Impleti sūt quīq milia hoim de quīq panib⁹ ⁊ duob⁹ piscibus. ¶ Quatū ad primū notādum q ꝓps est ille puer. de quo Esa. ix. Puer natus est nobis. Et qz puer dr a puritate. ideo in prmissis verbis cū dr. Est puer vn⁹ b. ipsius innuit cōmendatio. Cōmendat aūt duplr. s. a puritate. cuz dr. puer. Et a puritatis singlaritate cū dr. vnus. Fuit em singlariter purus in quoꝝ vtez in ꝯceptione. qz ꝯcept⁹ fuit de spūsancto Math. j. Q⁹ em in ea natū est de spūsancto natū est. Sz nos alij oīs in iniq̄tatibus ꝯcepti sumus. Itē purus fuit in cogitatione. Vñ illō Job xxvij. bñ poterat dicere. Non reprehendit me coz meū in oi vita mea. Sz ō nobis q̄s pōt dicere. Mundū est coz meū. Jō alioꝝ oim cogitatiōes vane sūt. Jt⁹ purus fuit in locutiōe. Vñ Psal. xj. Nec inuent⁹ est dolus in ore ei⁹. Sz de nobis dr. Dis hō mendax. Item pur⁹ fuit in opatione. Vñ Psal. xj. Qui pctm nō fecit nec est inuent⁹ ⁊c. Sz de nobis alijs dr. Non est hō q nō peccet. nō est em q faciat bonū nō est vsq ad vnū. istū sez de quo dr hic. Est puer vn⁹ b. Et qz in oibus p̄dictis singular⁹ fuit. ideo dicit per pphetā. Singul⁹ sum ego do. trā. ¶ Secundū est septē sacroꝝ insinuatio cū dr. Qui hz quīq panes orde. ⁊ duos pisces. Ipse em oibus sacramētis vtute passionis suc efficaciā dedit. Ideo tāto dicit⁹ ⁊ panes ⁊ pisces sui fuisse. ¶ Primus panis est sacrm pnie. De quo reg. xvij. dr. Mittite viz istū in carcerē ⁊ sustentate eū pane tribulatiōis. Et est ordeaceus ꝓpter peccati amaritudinem Vñ ps. Fuerūt mihi la. mee pa. die ac noc. Est em pnia mala p̄terita plangere ⁊ plangēdo itez nō cōmittere. t. ꝓponere nō cōmittere. Sufficit em ad verā pniam vt dū plangit q̄s p̄terita ꝓpōat in aio nō cōmittere plāgenda. Hic panis vt comedat in tres ptes dz diui di. i ꝓtritionē cordis. in ꝓfessionē oris. ⁊ in satisfactionē opis. Et in q̄libet petiatā q̄ ordeaceus est pūgitiuus ⁊ amarus. qz in ꝓtritōe cordis est dolor. in ꝓfessione oris est pudor. in satisfactiōe opis ē labor. Ideo tāto hūc panē vocat ps. panē dolorꝝ dicens. Surgite postq̄ sederitis q̄ mā. pa. do. ¶ Secūs panis est ꝓfirmatōis. de quo ps. Panis coz hois cōfirmat. Et est ordeace⁹ ppē belli fortitudinē. In baptismo q̄dē ꝓfert gr̄a ad innocētiā. In ꝓfirmatiōe ad pugnā. ⁊ lz statum moriturꝝ sufficiāt regnātiōis bñficia. victurꝝ tñ necessaria sūt ꝓfirmationis auxilia. qz ꝓfirmatio alias armat ⁊ instruit ⁊ roborat ad agonias h⁹ mōi. ruinā carnis. ⁊ insidias d yaboli. Et iō fideles q̄citius pñt dñt p ep̄m ꝓfirmari. Maioꝝ em est ꝓfirmare minozes. vñ petro quasi maioꝝ dixit dñs. Cōfirma frēs tuos. ⁊ ipsi apli minozes cōfirmauerūt. Quoꝝ vicem qz tenēt ep̄i. subditos suos dñt ꝓfirmare. Fit aūt in fronte. ppē bellice strenuitatis audaciā. qz p ma ⁊ maxīa picula bellantib⁹ iminent in frōte. ⁊ etiā qz ille locus est erubescētie. Vñ Here. iij. cui dā dr. Frons meretricis facta est tibi noluisti erubescere. Vñ ibi fit ꝓfirmatio. vt nō erubescant publice ꝓfiteri xp̄m. Vñ in Apoc. xvij dr de sequētib⁹ agnū q habebāt nomē ei⁹ ⁊ nomē p̄ris ei⁹ scriptū in frōtibus suis. ¶ Tercius panis est ordis. Hic est panis ꝓpositiōis. q debēt solis sacerdotibus ⁊ ꝓstitutis in sacr ordinib⁹. q est ordeaceus ppē votū ꝓtinentie ad qō artat. Sz tñ dauid ⁊ q cū eo erāt de b⁹ pane comederūt. qz laic⁹ etiā se ad votuz ꝓtinētie p̄t obligare. Et lz votū ꝓtinentie multū artet tñ decens est mistros xp̄i illud hr̄e. qz si diutes seculi amāt mundicia in his q sibi fuiūt maxīe cibū p̄parando. tuē qō dicē dauid. Ambulans in via ima. hic mihi mistrabat. Multo fortioz ille q pascit inē lylia mūdis ministris delectat maxīe ꝓpē sacrm cuchariste. ppē qō sacerdotes nō hōibus sed angelis in puritate si possibile eēt simi-

esse debercẽt. Vñ t malachias ppha sacerdotẽ angelũ vocat dicens. Labia sacerdotis custo. sciam. Et post subdit. Angelus dñi exercituũ ẽ. Imo plus q̃ angelus est ppt sacerdotalẽ dignitatẽ. qz nõ angelis ꝫ solꝰ sacerdotibus cõmisit õs eucharistie ꝛsecrationẽ t petõrũ relaxationẽ. In q̃bus etiã silis est deo. Vñ sup illud. Vos aũt quẽ me esse dicitis. Dicit glo. Vos ab alijs discretiõ hoies ꝫ dij. Et certe indecens est q̃ ille sit imundus vt porcus qui est vt deus.

¶ Quartus panis est extreme vnctõis hic est panis de quo dicit pñs. Cunerẽtã q̃ panẽ mã. Hoc põt dicere q̃libet illud sacrm pciptes ppt primã incarnationẽ quã expectat. Qui est ordeace? ꝓpter iudicij districtiõz in quo est. Hinc eñ timet mortẽ inde deũ iudicẽ. Hinc infernũ. inde dyabolũ. ¶Pro tãto dr panis afflictionis. Deut. xvj. Comedes inḋ afflictiõis panẽ. Et subdit. Vt memineris egressionis tue de egypto .i. ꝺ ꝺ mõo. Vñ ꝺ sacrz dat circa egressionẽ de ꝺ mõo. Tunc eñ hoi est maxia afflictio. q̃ aia egressura de corpore p violentiã t maximã difficultatẽ disso initt a nexibus corpis. Et ꝺ fit cũ tãto dolore q̃ntũ hõ prius nũq̃ sensit. Vi ei hõ q̃ pticularit in oculis vel in dentibus vel in aliquo alio mẽbro patit tantũ se dolere asserit. quid mirũ si tantũ dolet q̃ ois mẽbra ab vnone scindunt t statiz aia hz liberã ptatez scie sue t videt ois a q̃ fecit. t videt bonos angelos t malos t ctiã ipm xpm si dig est iuꝛ illud apli. Cor. j. Expectãtib? reuelatiõz dñi nri ihesu xpi. qui ꝛfirmabit vos vsq̃z in finẽ sine crimine in die aduct? dñi. Hõ expnũt doctores de aductu in morte. Vñ t iobes euãge. in morte constitutus dixit Dñe suscipe me vt cũ fribus meis sim. cũ quib? venies visitasti me. Exemplũ de pauore mortis in ꝓmptu. ca. j. ℣.

¶ Quintus panis est ꝛfugiũ. De quo Ecñ. iij. In sudore vultus tui vesceris pane tuo. Et hic est ordeaceus ppt viuendi solicitudinẽ, tribulationẽ eñ hñt hmõi. Sic dr Cor. vij. Ipsa eñ dispõ sato domus. liberoꝝ educatio. necessitatũ ꝓquisitio. correptio familiarũ. t alia multa. tantã angustiã inducũt q̃ nõ expedit nubere. sic dicit pe. t matḣ. Quicq̃d qõlibet sacrõꝝ pdictoꝝ aliquid aspe ritatis hz. iõ dicũtur ordeacei panes.

¶ Hz duo pisces q̃ q̃si sunt conducti sunt duo sacra alia q̃ multũ hñt dulcoris. Vnũ est intrantiũ. s. sacrz baptismi qõ fit in aqua. De quo Esa. l. dicit. Cõputrescent pisces sine aqua t morient. qz nisi hs renat? fuerit ex aq̃ t spũ nõ põt viuere spũaliter nec intrare poterit regnũ celoꝝ. Imo putridi pisces. s. in peccatis mortui in hac aqua reuiuiscũt. In cui? figura naaman in aq̃ iordanis a putrefactiõe lepre mũdat. Re. v. Aliud sacrm scz eucharistie est iuuerantiũ. Corpus eñ t sanguis xpi ẽ viaticũ pegrinantiũ. Hic est piscis sup prunas aruq̃ positus. Luc. vl. Vñ glo. Ois scis assus xps passus. cui? passionẽ tota cens ad memoriã reducim? quotiẽs corpus ipsius t sanguinẽ ꝓficimus t sumimus. In ꝺ eñ cibo est inestimabilis suauitatis delectatõ. ꝫ illi q̃ palatũ corruptũ nõ hñt. Vñ in mãna signat. De quo dr Sap. xvj. Qui habebat omne delectamẽtũ in se t ois suauitatis saporez. Vñde dr de q̃dam monali q̃ cũ temptaret de melle t multi auderet tẽptationem sua reuelare. in ipsa tẽptatione corpus xpi cũ alijs accepit. t statim q̃si melle plenissime saciata fuit. Ista ḡ duo sacra dicunt pisces. qz nõ hñt asperitatẽ ꝫ dulcorant ocm amaritudinẽ quinq̃ panũ ordeaceoꝝ. Istos autẽ quinq̃ panes t duos pisces iste cõmendabilis puer mirabilr care emit. Dedit eñ p eis septez talenta q̃ extraxit de bursa corpis sui. s. septem effusiones sanguis. q̃s emisit vt daret vim sacramentis. Et prima fuit in circũcisione. secũda in sudore. Tercia in flagellatione. Quarta in coronatiõe. Quinta in pedũ confossione. Sexta in manuũ pforatione. Septia in lanceatione. ¶Pro tanto dicẽ pe. j. Non corru-

pbilib⁹ auro vel argẽto re.estis ꝙ p̃ci oso sanguie agni. ℣ Tercio oñdit oim fideliũ p̃ eade sacra refectio cũ dr. ꝙ satiaut̃ qnq; milia hoiz. Per quinq; milia hoim designant̃ oim credentiuz gnã qui quinq; sensibus corpis regunt̃ qui oms añ septez sacroz pceptionẽ fa mescũt. ꝙ post receptiõz spũalr sananť.

Ipsa em̃ aiam in peccatis sordidã ablunt̃. Uñ primũ eoz in aqua ꝙferť. In cui⁹ figura naaman p̃cipit̃ vt in iordane septies lauareť.xiij.Reg.v. Septies em̃ in iordane abluit̃.qui septez sacris hũilr subdit̃.qz iordanis hũilis descen sus interp̃tať.pñ. Hũiliatus sum ⁊ liberauit me. Secũdũ est ꝙ imaginem in nobis informãt ⁊ ꝙsolidãt. Uñ significanť p̃ septem signacula Apoc.v. Et Cañ.vij. Pone me sic̃ sigc̃ulũ sup̃ corduũ.⁊ ℞ respicit ꝙfirmatiõz. Per hanc em̃ ꝙfirmatũ cor ei⁹ in certamine non cõmouebit̃ donec despiciat inimicos suos. Tercio est ꝙ aiaz nutriũt⁊ reficiũt Uñ significať p̃ septez spicas plenas at ꝙpulcerrimas. Gen.xli. In spica em̃ exteri⁹ est aspitas palee ⁊ interi⁹ est dulcedo gñi. Ita ⁊ in sacris exterius hõ ꝑ uať ꝙ int⁹ reficit̃. Uñ Deut.viij. Afflixit te penuria ⁊ dedit tibi cibũ mana. Qñ spãlr respicit sacr̃m corpis xp̃i. Quartũ est ꝙ totũ corpus eccle illũmant sic̃ oculus est lucerna corpis. Uñ signať p̃ septez oculos q̃ sũt in lapide vno.zach̃ iij. Et ad ℞ est spãliter sacer ordo qui eccl̃iam illũnat in bono. Quintũ est ꝙ oia mẽbra fouent ⁊ caritate ꝙiũgũt. sic est ꝓiugiũ.ꝙ septez opibus mie intẽdit.⁊ ꝑm ℞ signanť p̃ septẽ lampades. in quib⁹ est oleũ mie. Apo.iij. Tertiũ est ꝙ aiam quotiensc̃q; mortuã in peccatis viuificať. Et ℞ spãliter respicit baptismũ flaminis s.pniam. Uñ signanť p̃ septem spũs dei Apoc.iij. Spũs est em̃ qui viuificat Job.vj. Septimum est ꝙ ꝙsciam securãt ⁊ viam ad intrandum regnũ celoz dirigũt. Uñ signanť p̃ septem gdus quib⁹ ascendebať in tẽplũ, Ezech̃ xl. Et ℞ spãliter respicit extremã vnctionẽ.q̃ fit vt ꝙscientia securetur.⁊ si quid lutu pedib⁹ affectionũ adhesit.remoueať.vt ascẽdere ad templũ gloie valeamus. Qñ nobis p̃stare.

Dñica in passione dñi de epistola. Sermo. LXXII.

Christus assistens pontifex futuroz bonoz ⁊c. Hebre.ix. ℣ In his vbis tria nobis circa xp̃m oñdit apls. Oñdit em̃ primo pontificalem dignitatez in xp̃o.cũ dicit.pontifex. Scõ pontificatus sui sublimitatẽ.cum dicit.futuroz bonoz. Tercio officij vtilitatẽ.cũ dic̃. Assistens ℣ Primo ꝙ pontificalis dignitas tãgit̃ in xp̃o cũ dr.pontifex. Hoc em̃ nomen pontifex nõ solũ tpe legis noue,verũctiã tpe veteꝛ testamenti est nomen magne dignitatis. Sz xp̃s nõ solũ noie ꝙ etiã re sicut ostendit apls̃ fuit verus põtifex Ipse em̃ electus fuit a patriarchis ⁊ p̃phetis qui eũ desiderabant videre. Et sicut canonica cũ in capl̃o ꝓprio aliquẽ dignũ nõ hñt quẽ eligant.postulant de alieno. Sic qz inter puros hoies non inueniebať sufficiens ad redemptionẽ hoim.qz ꝑm p̃s. Oñes simul inutiles facti sunt.nõ est qui fa.bo.non vsq; ad vnũ.s.xp̃m. Ideo de celesti capl̃o vnanimiter postulabant filiũ dei. Hunc eligebat patriarcha iacob.qui primã vocem habet in capitulo. Gen.xlix. Ipe erit expectatio gentium. Hunc moyses Exo.ij. Obsecro dñe mitte quẽ missuꝛus es. Et dauid. Hic est fons de⁹ nr̃ in eternũ. Et alibi. Tu es sacerdos in eternũ. Sic oẽs alij. Cañ.v. Dilect⁹ me⁹ es milib⁹

Cõfirmat⁹ fuit in incarnatiõe qñ p̃r misit eũ quẽ petebãt. Hec ꝙfirmatio facta est in ciuitate eccle in tẽplo vginis. Uñ xp̃us p̃ ps̃.dic̃. In te ꝙfirmat⁹ sũ ex vtero.⁊ ℞ petebãt p̃ces dicentes. Confirma ℞ ds qd̃ opatus es in nobis.i.qd̃ dedisti nobis eligere ꝙfirmes.añ ẽ digñ

cassari. Ipse etiã fuit a pre tãq; a sũmo papa p vnctionẽ gre supabũdantẽ ꝓsecratus. iuꝝ qđ dicit ppba. Unxit te deꝰ deꝰtu. oleo le. p̃ ptt. tuis. i. p̃ alijs hoibꝰ Mr et datus est sp̃ũs nõ ad mensurã. ß nosde plenitudie eꝰ oñs accc. Oñs dico pñtes. s. ꝓteritꝰ t futuri. Dic ẽ ỹe pontifex q̃ ꝑm legẽ nec sup pñs nec sup mñs morticino est ꝓtaminatus. i. pctõ Mr de pre tanq; de lumine. t de matre ỹgine pura est egressus. Dicest ỹe põtifex in cuiꝰ morte ꝓfugi multoꝝ miliũ annoꝝ redierunt ad ꝓpria. De quo in Deuꝝ. xxx. Dic põtifex sacros ordies ꝓfert t ß excellẽt. qꝝ nõ tñ in sacerdotũ ꝓmouct ß t in regnũ. Apoc. v. ffeci sti nos deo nr̃o regnũ t sacerdotes. Et pe. in cañ. sua q̃busdã tã ab ipso ordiatis dicit. Uos estis regale sacerdotum gens sctã tc. Itẽ ꝓsecrat templa sue ecclias Leuy. vj. Tẽplũ dei sanctũ ẽ qđ estis vos. Et alibi. Hz abluti estis sed sanctificati estis. Hec sunt tẽpla q̃ ipse solus aspergit aq̃ gre sue ea ꝓsecrando Itẽ dat ineffabiles p̃bendas qꝝ etnas qꝝ est pontifex futuroꝝ bonoꝝ. ff

Et hic innuit secundũ sez põtificatus sublimitas. nõ ẽm est in infimis ß in supioribus ipsiꝰ pontificatus. nõ in terrenis ß in celestibus. qꝝ in futuris bonis. Sibi qdem illa bona sp sunt p̃nta. sed nobis pegrinãtibus futura. Q̃ q̃liben ter deberemus ei fauere q tã magnas p̃bendas hz ꝓferre. Exemplũ in ꝓmpt. ca. xxvj. A. Hz nota differentiã. Nostri pontifices magnas p̃bendas licet tpales ꝓferendo attendũt p̃cipue sciam t nobilitatẽ psonaꝝ. Noster aũt põtifex maxie attendit bonã vitã. Uñ siue nobilis siue ignobilis. siue doctus siue indoctus. ipi cura est de oibus. qꝝ oẽs hoies vult sal. fi. Adeam⁹ g̃ oñs throno gre ipsius cũ fiducia. Ipsius ẽm officiũ est vt auxiliet in tpe oportuno. p quo t assistens dñ. glo. pri. p nobis. Ubi tercaũ. s. officij vtilitas exp̃mit. Ex quo ẽm pontifex est ipsiꝰ officiũ est assistere pplo erga deũ. Uñ apls. Dis pontifex ho. assũ. p hoibus ꝓstituit in his q̃ sũt ad deũ vt offerat p̃ces t hostias p hoibus. Et certe xp̃s verus põtifex nr̃e vtilitati ꝓsulens duobus modis astitut nobis circa deũ patrẽ. Astitit ei nobis in ara cruc̃ hostiã offerendo t p̃ces porrigendo. Erux ẽm xp̃i dr̃ altare. Uñ Esa xix. Erit altare dñi. In ß altari volens offerre hostiã fecit ꝓfessionẽ suã cũ dixit. Sitio. Adiũxit absolutionẽ ꝓfessionis latronis absoluens ipm ab inferno qñ dixit. Hodie mecuz eris in paradiso. Post obtulit oblationẽ. i. seip̃m. Epb. v. Tradidit semetip̃m. Et sic fuit ipse melchisedech offerẽs panem t vinũ. i. carnẽ t sanguinẽ. Offerẽdo aũt se porexit p̃ces. Et p̃mo orauit p se qñ dixit In manꝰ tu. do. cõ. spi. meũ. Deinde p ppłm. qñ dixit. Pr̃ ig. il. qꝝ nes. qđ f. Terminauit missam qñ dixit. Cõsumatũ ẽ. Sic g̃ nr̃ pontifex in ara cruc̃ astitit nobis hostiã offerẽdo. t p̃ces porrigẽdo. Hz diligẽt notãda ẽ ipsiꝰ duplex orõ Illa ẽm q̃ orauit p ppłm ꝓsiderata orõe a q̃ntũcũq; pctoribus magnis tollit despationẽ. Illa aũt q̃ orauit p se ꝓsiderata tollit a q̃ntũcũq; pfectis p̃sũptiõez

Uere p̃ma tollit despationẽ a pctoribus dũmõ ꝓsideret p qđ⁹ orauit. Orauit ẽm p illis qui speculo ãgeloꝝ multas illustões q̃ sibi amatores erãt morte exhibuerũt. nec ß suffecit. Hz ꝓpuentes splendorẽ luc̃ etne morte turpissia intemerũt. Et qꝝ dñs de tãtis pctoribꝰ se nõ vindicauit qui vno vbo vel nutu ipos in nihilũ redigere potuit. ß qđ magis est p ipsis vt ꝑceret orauit dicens. Ignosce eis pr̃. Quis est adeo magꝰ pctor qui apud ptũ iesũ deuenia desperare possit. Imo sic dicit btus hiero. super ps. Judas plus peccauit desperando q̃ xp̃m tradẽdo. qꝝ si cũ longino militre venia q̃siuisset. inuenisset. Et sic vt dixi p hãc orõem tollit a pctoribꝰ despatio. Exemplũ in ꝓmptu. ca. ix. H. Per aliã aũt q̃ orauit p se tollit a q̃ntũcũq; iustis p̃sumptio si cã hꝰ orõis aduertat. Hza ba t e iesus vt magister dic in

hysto.seo.qz demon crucĩ astitit.z quẽ prius vincere nõ potuit tũc vincere tẽptauit.z ꝙsi alios pres excepatt rapuerat.sic z ipm credebat rape.Et quo relinquit ꝙ st ad illũ q nũ ꝙ aliqõ etiã vemale pcm cõmisit.in morte audebat accedere.tũc null⁹ ꝙtũcũq; pfectus psumat õ se.Vñ in vitis patrũ legit ꝙ aia heremite pauli postq; lxx.anis dño seruierat.aia ei⁹ trepidabat exire.Exemplũ in pmpt.ca.iij.T.Q⁹ aũt demon cruci tunc astitit sine cã nõ fuit.Semp em̃ de xpo vtz de⁹ esset dubitauit.Vñ em̃ qda infirmitatis sig̃ vidit sicut qñ comedit z bibit vel aliõ fecit.tũc hoiez cũ credit.Vñ aũt miracula vidit tũc qd esset dubitauit.Q⁹ aũt xps deitatẽ suaz occultauit rõ fuit.Fecit em̃ vt sapiens piscator qui vt piscem capiat sub ỽmiculo hamum occultat.

De epla.Sermo.LXXIII

QHristus assistens pontifex ꝛc.Hebre.ix.Hic ꝓsiderãda sũt qdã de pontificis officio.cui⁹ officiũ est triplex.Orare bñdicere.z excõicare.Orare pafflictis.bñdicere bonos.z excõicare malos.Circa primũ nota ꝙ hic pontifex orauit.p amiq; Jo.xvij.p totũ.Jẽ ꝓ inimicis.Esa.liij.Et ꝓ transgressorib⁹ orauit.Et Luc̃.xxiij.Pater dimit.il.Jẽ z adhuc orat ꝓ nobis.s.bonis z malis.Ro.viij.Qui etiã interpellat ꝓ nobis.Circa secũdũ nota ꝙ bñdicit triplici bñdictione.s.tpali bñdictiõe.Prouer.x.Bñdictio dñi divites facis.Gen.xxvij.In pinguedine ter.ꝛc.In spũali.Epb̃.j.Qui bñdixit nos in oñi bñdictione spũali.ps.Bñdictiõem dabit legislator.In eternali.Mat.xxv.Venite bñdi.pa.m.Circa tertiũ nota ordinẽ.Pontifex em̃ primo interdicit.secũdo deponit.tercio excõicat.sic xps fec̃.Dũ em̃ visitaret prochiã synagoge inuenit eã rebellem.Act̃.vij.Vos sp spũi sctõ resistitis.Et iõ inducit.Dan.ix.In medio annoz deficiet hostia.Osee.iij.Sedebũt filij isrl sine rege.sine principe sine sacrificio.Et iõ faciet ꝓcilũ generale Joel.iij.Cõgregabo oñs gentes.Tũc degdabit ꝓtũaces.Lu.j.Deposuit poten.de sede.Esa xxij.Expellã te de statione tua.vltimo excõicabit.Math.xxv.Ite maledicti.Eusegi⁹.Quid erit cũ se viderint ab illa bonoz ppetua ecclia excõicatione secludi.ab ipa vite radice pscidi.Ue qb⁹ hec expienda sũt potu⁹ ꝙ credẽda.Tũc extinguent candele.Job.Lucerna ipioꝝ extinguit.Et pulsabunt campane.Prouer.xj.In pditione ipioz erit laudatio.Exemplũ in pmpt.ca.iij.E.J.

Sermo. LXIIII.

QVti sũt dies quos obseruare debetis.Dies isti pleni sũt pietate z gra.Per hec vba qscripta sũt Leuit.xxiij.mater ecclia monet nos vt ad immolationẽ veri agni nos ꝑparem⁹.Quz dñica hec dr dñica passionis.qz mo ecclia incipit agere de passione duplici de cã.Primo ꝓpter miraculũ lazari.De quo legit euangeliũ in ꝓcedenti sexta feria.z ab illo die cogitauerũt pontifices z pharisei interficere eũ.Vñ tũc xp̃s passio in machinatione iudeoz incepit.Vñ qz iesus tunc nõ palã ambulabat.in rñsoz⁹ z in introitu suppsumit glia pr̃t.Scõa rõ est.qz ecclesia in alia pte q̃dragesime q̃ꝑcessit vasa ẽ multis exemplis ad aiandũ eos q̃ tã aggressi sunt pniam.nũc q̃si in fine q̃dragesime exẽplo efficacissimo vtit.s.xp̃i passione.reducens eis dñicã passionẽ ad memoriã.Vñ dr̃ isti dies reuerenter obseruari ꝓ ceteris.Vnõ cantat ecclia.Isti sunt dies quos obseruare debemus.Dies isti pleni sunt pietate z gra.Quibus etiã sceleratoz hoim mẽtes ad pniam ꝓuocant.Tanta em̃ vis est sacroz q̃ diebus istis recolũt vt possint lapidea scindere corda.Qui a petis prius nõ cauebat saltẽ b tpe dz cauere Valde ingtus ẽ redẽptoꝛi si b tpe quo

ꝑ illo crucifixus est nō timet eū ita cru/cifigere Hebre. vj. Rursum crucifigen. Qui eñ nō erubescebat pr̄i/pcm̄ saltē ꝫ tpe dz deo erubescere qñ sol sacco te nebraꝝ se oquit. Qsi erubesceret q̄ ꝑ pec cato creature creator su⁹ mozeret. sicut aliq̄ q̄ sūt de aliq̄ ꝛgregatiōe erubescūt si vn⁹ de ꝛgregatiōe illa cōmittit aliqđ hozribile factū. Itē q̄ ꝑus nō dolebat de pctis suis mō dz dolere ⁊ ꝓdolere ⁊ tremere de passione dñi audita. ad quā tra tremuit. Alioq̄n pōderosioz videre tur terra Itē saxa in passiōe dñi scissa sunt. Duriora saxis vident coꝛda illoꝝ q̄ audita passione dñi nō scindūt. Itē q̄ ꝑius nō ꝓfitebat pctā sua. mō saltez ꝓfiteat. cū ad mentē passio dñi sibi re/ducit. ad quā monumēta apta sūt. alioq̄n labia eius tenacius vident ꝛglutinata q̄ lapides in monumētis cemento cōpa ctis adinuicē. Itē q̄ ꝑus dño ꝑuire no/luit mō ad minus ꝑuiat quo tpe ei dñs vulit ꝑuuit. Esa. xlviij. Seruire me fe/cisti in pec. tu. Ue illis q̄ nec seruire nec laborare volūt ꝑ eo q̄ ꝑ eis tantū labo rauit. Imo laborē labori addidit. ⁊ af/flictionē afflictioni. q̄tū in eo ē. Hiere. xviij. Laborauit rogās. Rogat dñs suos quos ita care emit vt sibi ꝑuiāt. ⁊ audi re ꝓtēnūt. Job. xxix. Seruū meū roga ui ⁊ nō rñdit mihi oꝛe ꝑꝓio. Esa. j. La borauit sustinēs. Cum dñs totū mūdū ꝓpoꝛtet. ꝑm illō hebre. Portāsq̄ osa ꝑbo. eñ nō dicit se laborare poꝛtādo illū ꝫ in sustinēdo pctōꝛ. Ex quo satis pz q̄ oneroſus sit pctōꝛ. qz nec celū eū susti nere potuit. qđ pz in lucifero. Ad vlti/mū nec ſra potuit eū sustinere. vñ in in/fernū descēdit. Jō dicē dñs illis q̄ nolūt cōuerti. Uos eritis mihi onus ꝓiciāq̄ vos. Hiere. xxxij. Nec miꝝ si dicē se dñs sic laborare qñ vilis v̄miculus ita diu facē se rogari vt filiꝰ dei fiat. ⁊ ad illam magnā curiā veniat. Jēnō est miꝝ qñ cū tāto dolore laborauit etiā vsq̄ ad su dorē sanguis. ⁊ mercede sua fraudat. Magis affligit mercenariū q̄ aufert ei mercedē ei⁹ q̄ ꝓfligerat eū labor di/urnus. Ex quo satis pz q̄tū dñm offen dūt q̄ aias ꝓꝓrias auferūt ei. De talib⁹ ꝑt dicere. Sup dolorē vul. m. addiderūt

De euāge. Sermo. LXXV.

Quis ex vobis ar/guet me de pctō. si v̄itatē dico ⁊ re nō credi. mihi ⁊c. Joh. viij. ℣ In hoc euāgelio ꝓponūt nobis de sal uatoꝛe nr̄o q̄dā ad āmiratiōz. ⁊ q̄dā ad imitatiōz. Ad āmiratiōz sūt ei⁹ vitat doctrina. Fuit eñ vita sine reꝓhēsione. Pro quo dicē. Quis ex vo. arg. me de pec. Fuit doctrīa sine deceptiōe. ꝑ quo dicē. Si v̄t. dico ℣ Ad imitatiōez v̄o sūt patia ⁊ fuga. Fuit eñ patia ex māsuetu dine. Et hoc inuit cū ad multas blas/phemias rñdit. Ego de. nō ha. Itē fuit fuga cū discreta sui subtractiōe. Et ꝫ in uit cū dr̄. Jesus át ascō. se ⁊ exiuit de tē. Pro q̄ inuit vita. ⁊ hoc sine reꝓhē sione. Fuit eñ irreꝓhēsibilis in cogita/tione. Uñ ꝑe dicere potuit illō Job. xxvij. Nō reꝓhē. me coꝛ me. in oñi vita mea. Itē fuit irreꝓhēsibilis in locutiōe. Uñ Job. vj. dr̄. Nec ꝑ in fauciḇ⁹ meis stultitia ꝑsonabit. nec inuenietis in oꝛe meo iniq̄tatē. Nec ei duo poterat dice/re iob ꝑticularit̄ de aliquo se excusādo. ꝫ in gñāli nō ꝓuenīt nisi ꝓpo. Itē fuit irreꝓhensibilis in opatiōe. qz sic dicē pe trus. pcm̄ nō fec. Et qz in pctis tribus in q̄b⁹ pcm̄ oē cōmittit. ⁊ nos oñs in ipis delinq̄m⁹ irreꝓhensibilis fuit. cō uenienē poterat dicere. Quis ex vobis s. pctōꝛibus. arguet me de pec. Jn ꝑdi/dictis át ipm imitari nō possim⁹. ꝫ āmi rari. ꝑ tāto dicē apl's Heb. vij. Talis de cebat vt nobis esset pōtifex. Et post sub dit. Sctūs. s. in coꝛde. mnocēs i oꝛe. im pollut⁹ in ope. ⁊ sit segregatus a pctōꝛi bus fuit. Uñ ipm in his imitari nō pos sum⁹ nec est eñ hō q̄ nō peccet. ꝫ āmi rari. pz. Scitote qñ miri. dñs san. suū. Exēplū ca. ij. B. ℣ Scḋo oñdit q̄ doctrina ei⁹ fuit sine deceptiōe. Et iō dicē. Si v̄itatē dico. Si ꝑ q̄. Qz v̄itatē dico ⁊ ꝫ sine deceptiōe. Alij eñ q̄tūcū q̄ doctoꝛes magni interdū in suo dice/

re decipiũt vl decipi pñt. Propt qđ dic ps. Diminute sũt vite a fi. ho. Vol' xps dixit vitatẽ sine deceptiõe. p tãto dicit apls Ro. xij. Dis hõ mẽdax. ds aũt ve rax ẽ. Et ipse xps dixit Jo. xiij. Ego sũ vitas. Uñ qz nũq sic hõ locut' ẽ sic hõ iste. s. xps. nec vnq loquet. Jõ ipm in h imitari nõ possumus. ꝑ mirari. Unde Matth. vij. Ammirabãt turbe sup doctrina ei'. Erat em docẽs sic ptate hns z nõ sic scribe z pharisei. Qualr ãt ad hãc vitatis doctrinã debeam' nos hre ipe dns oñdit in euagelio hodierno tripliciť. Debem' ei eã libenť audire. cozõ credendo retinere. z ope adiplere. Ad primo. s. q libenť debeam' audire inducit nos dicẽs. Qui est ex deo vba dei audit. Multũ em ꝓficit illi z ille deo q vba sua libenť audit. In signũ cuius multũ liberalis fuit. q seqbanť eũ vtaudirent ipm eos instruẽdo. pascendo. sanando. z alias ꝓsolatiões faciẽdo. imo etiã ipsos beatificãdo. Lu. xj. Beati q audiũt vbum dei. Et multũ oñdit sepatos a deo qui a sua vitate q est sine decptiõe auditũ auertũt ad fabulas se cõuertendo. cũ dic. pptrea vos nõ auditis qz ex deo nõ estis. Multi em heu patrias leges deserẽtes. s. euãgelia. ppbas grecas lras. i. pbos libros gliam arbitrãť. Et tales qz vba dei nenũt ex deo nõ sũt. ꝗ pot' a dyabolo. qz illi tpalia ꝓiũgunť. Uñ cũ qdã eps relictis theologie libris in terentio studeret aperuit in horribili valde aspectu ei dyabolus. a quo cũ qreret ipse eps qs essz rñdit. Ego sũ terenti' tuus amic' z vent osculari te. Et cũ timeret deozari eps clamabat dicens. Promitto deo z btẽ marie q de cetero in libris gentilũ nõ studebo ꝗ in theologia. z statim dyabolus discessit. Ad idẽ facit exẽplũ hiero. q p gues castigatiões a libris gentilũ fuit revocatus. De h habeť in pmptu. ca. vij. Sedõ innuit q doctrina ei' audita dz corde credi z retineri. Uñ qz illi iudei h nõ faciebãt dicebat eis. Si vitatẽ dico ẽre nõ creditis mihi. Corõ eũ credit ad iustictã. Sicut dr Roy. x. Ad h monebat moyses iudeos Deuť. xiij. dicens. Audi isrl ꝑcep. dñi z ea in corde tuo qsi in li. scri. credendo z retinendo. Multũ em ꝓficiat ds ꝓ illos q nõ credũt vbis suis. Uñ Lu. j. dr zachie q eo q nõ credidisti vbis meis eris ta. z nõ po. lo. Sz qz abraã credidit deo. i. vbis dei reputatũ est et ad iustictã. Sz qz plerice sũt qui vbũ dei libenť audiũt feruenť credũt. nõ tñ in ope oñdũt. Jõ tercio oñdit q doctria ei' dz in ope suari. Uñ subdit. Amen amẽ dico vobis si qs ꝓmonẽ me. h. mor. nõ gu. ineť. Seruare z custodire vbũ dei nõ est aliud q ope adiplere. Illud intẽdit dns cũ dic. Lu. xj. Beati qui aud v. dei z cu. illud. Oñt em auditores esse vt tra optia purgata z ꝑpata q receptũ semen vbi dei ita fuet vt faciat fructũ multũ. aliud tricesimũ. aliud sexagesimũ. aliud centesimũ. De q fructificatiõe. dic apls Col. j. In vbo inquit vitatis euãgelij qđ peruenit ad vos z fructificat z crescit i vobis. Fructificat ãt in gfaz in pñti. z crescit in gliam in futuro. p tãto dic h dns q talis fuator vbi sui mortez nõ gustabit inctnũ. Exẽplẽca. viij. D. K. Tercio inuit ipsi' patia in mãsueta ipius rñsiõe. Cũ ei blasphemaret dicẽdo demonũ hẽs. Benigne rñdit. Ego demonũ non hẽo. De hac z de vltriori eius patia dic ꝑpe. xij. Cũ malediceret nõ maledicebat. Qđ fuit patia magna Sz maior in h. q cũ pateret nõ cõminabať. Sz maxia in h q tradebat se iudicãti iuste. Superexcellẽs adhuc fuit q p suis crucifixoribus orauit. Et certe hec patia est ad nr̃am imitatiõz quib' dic. Si me ꝑsecuti sũt z vos ꝑsequẽť. Sz in patia ve. pos. ai. ve. Quarto inuit ipsi' fuga q fugebat qui patiri venerat. z hoc in discreta sui subtractione cũ dr. Jesus abscon. se z exiuit de templo. Nõ aũt simpliciter passionẽ fugebat q pati venerat. Sz qz nõdũ passionis ei' xps aduenerat. Licz em iudeoz

tps sp patū essz ad ipm occidendū. ipi? tñ tps nodū aduenerat. Adhuc em se p mūdi vtilitate reseruabat. Docidem apls pcipiens qb? lz passiois calicē bi bendū pdixerat. tñ p vtilitate hoim ꝙ diu possent ptelando hostiles insidias declinarent. Cū ingt psecuti vos fuerit in vna ciuitate fugite in alia. Ūñ notā dū ꝙ debemus fugere psecutores exē plo dñi. Primo cū desperat de fructu Sic fecerī apli Act. xiij. dicētes iudeis Vobis optebat primū loqui vbū dei. ꝧ qm respuistis illud. ecce ꝟertimur ad gentes. Secdo cū grīt quis nō rone fidei ꝧ alicui? odij psonalis. Sic iacob fugit a facie esau. de q fuga Osee. xij. Fugit iacob i regionē syrie. Et apls di cit Roꝝ. xij. Date locū ire. Tercio cuz ꝟuat se qs maiori vtilitati ꝙ scit imme re. sic xps hic fecit. Et idez apls pcipit dicens. Cū p se. vos fu. in vna ci. fu. in alia. rogem? t nos dñz vt sic nobis det vitatē sui vbi audire t credere vt ꝟuan do in ope mortem eternā nō gustemus Quod nobis pstare dignet.

De euāge. Ser. LXXVI.

QUis ex vobis ar guet me de pctō. Joh. viij. Scom multū iudiciū innocens dānabi lē arguere pōt ꝧ nō ecōuerso. Sic xps nos arguere pt de pctō qz oīs sumus pctores. Dz nos nō ipm qz pctm nō fe cit. Et ꝟ est qđ in pmissis vbis tāgit di cens. Quis ex vobis. s. pctōribus argu et me de pctō ꝙ pctm nō feci. q. d. null? Ex quo sensu vbor tria sunt oīdenda Primo quō xps est sine pctō. Secūdo quō nos oēs sum? pctōres. Tercio quō xps iō arguet pctōres t qñ. Q xpus lit sine pctō dic petr?. Qui pctm nō fec Q? aūt oīs hoies sunt pctōres oīdit salomon in libris regū dicēs. Nec em est hō q non peccet. Dz nota ꝙ duplex ē pctm qđ cōmittit. s. mortale t venale

Venale pt vocari petm infirmitatis qz cogente hūanitate infirma. optet vt cōmittat. Ūñ de ꝟ pctō ꝓprie dī. Nec em est hō q nō peccet. Preter em xpm t beatā virginē a tpe ꝛceptionis xpi si cut dicat aug. nullus q hūanitate infir ma amictus fuit tali pctō caruit. Quis apls q xpi imitatores fuerūt tpius do ctrina imbuti t post ascensionē spūsā cto repleti fuerūt. sanctior esse pōt. t tñ vn? de pcipuis illoꝝ dicit. Si dixerim? qz pctm nō ha. nos ip. sedu. xc. Ūñ qz infirmitatis petm est ex tali nō arguet nos ꝧ reliquit nobis ex sua mia quoti dianā ipoꝝ medicinā. Ūñ ysus. Abluo tūdo cado fateor rogo cōico do. Aspergo signo p q venalia pono. Exemplū qliter dyabolus dixt petm esse ꝓprium hois. reqre in ꝓmpt. ca. q. B. Petm aūt mortale. vocat apls fermentū malicie t neqcie. qz ꝓprie nō infirmitas sed malicia t neqcia hois ad hoc ipm tra hit. Si em sic tales dicūt ad ꝟ cōpelle ret hūana infirmitas tūc nullus in hu manitate ꝛstitutus a mortali pctō sibi cauere posset. qđ falsum est. Ūñ cū dñs dicat hoi. Sub te erit appetitus tuus. t tu dñaberis illi?. Peccantes mortalit apte nō infirmitas ꝧ malicia t neqcia ipsos nō sinit esse bonos. Unde ꝛ tales q dicūt se nō posse abstinere a pctō dic Seneca. Dimitte excusationes. nemo peccat inuitus. Sicut em aliqs cui ve nenata apponerent scienter diceret nō possum bibere. sic hō potius deberet di cere. nō possum fornicari ꝙ nō possum ꝛtinere. Sunt em rones qb? pōt vti ꝛ tales. Talis em coꝝ vno gartione for nicari nō auderet quē sola verecundia cohibet. ꝙto magis coram deo t ange lis eius se deberet cohibere. Ō Et qz tales pctores odio hz altissimus. iō arguit eos de pctō. Arguit aūt in pñti t arguet in futuro. In pñti arguit ꝑ miam tāꝙ pius pr filios. In futuro vo arguet ꝑ iusticiā. s. tāꝙ dñs suos. vel iudex codemnandos. Juxta suam mi sericordiā in pñti tripliciter arguit. vi delicz p internā inspirationē. p exterio rē ꝓdicationē. t p flagelloꝝ imissionē.

Dñica in palmis.

De prima argutiõe quã dñs facit p spũm sanctũ ds in euãgelio. Cũ venerit paracl. al. ar. mun. a. mũdanũ hoiez de pcto. Ipse em est q̃ stat ad hostiũ pscie pctoris t pulsat dicẽs. O hõ vsq̃quo obli. me in fi. q̃du po. psi. in ania tua. Huic argutiõi multi accẽscẽtes de peccatis suis cõterunt. De q̃bus fuit Maria magdalena. Ipsa e em musca. sm Esa. vij. Cui sibilauit dñs p internam inspiratiõe. Hac argutõe dauid ppt pctm qõ in nũeratiõe ppli ymisit ypũctus pcussit cor suũ. Sed de hac argutione nõ curãb⁹ dñs argutionẽ misericordie sue. addit secundã. s. quã ifert p exteriorẽ pdicationẽ. Hoc mõ arguebat iohanes herodẽ, ppter herodiadẽ Hoc mõ arguebat christ⁹ pctores p. pphetas t aplos. Ad hãc etiã monebat aplm Thi. dicẽs. Argue obsecra increpa. Ad hãc argutionẽ nathan pphete correctus est dauid de pctõ vue ofitẽs se peccasse. Et q. mõ plus solito i mũdo eruberauit iniq̃tas dñs multiplicauit ỹ ipm argutores pdicatores. ita vt mõ ppue posit dici. In oẽm terrã exiuit son⁹ eoz. Quos q. plerisq̃ ptẽnunt audire dñs misẽrie sue argutionez terq̃ adiũgit quã. s. facit flagellãdo. De q̃ iob flagellato ds. Increpationẽ dñi nõ reprobes. Quẽ em diligit dñs corripit. O q̃ felices pctores quorũ deus vulnera p vinũ castigatiõis purgat vt oleum misericordie sue infundat. Ps. Visitabo in vga iniq̃. eoz. t i vbe. pcc. eoz miaz aũt me. non disp. ab eo. Hoc mõ dñs paulũ pcussuz cecitate arguebat dicẽs. Saule saule q̃d me pseqris. Hoc mõ arguit ezechiã ppter pctm pcussuz in ifirmitate t correct⁹ ẽ. t formã correctionis illis q̃ p flagella arguunt reliq̃t. Debẽt em se ouertere ad patrẽ pctoy pteritoy. Pctã em merito pariet ypanẽ. Quia sic pies hoicm ab hoie. ita pctã nra diuiserũt nos a deo. Ad hũc patrẽ ouertere nos debem⁹ p recognitiõz dicẽdo. Recogi. tibi oẽs an. me. in amari. tẽ. O q̃ infelices sũt q̃has tres increpatiões dñi negleserũt qs vt petm remoueat misericordiã infert. q. in futuro iustitie argutionẽ nõ euadẽt. De q̃ ppha. Arguã te t statuã ỹ fa. tu. A q̃ argutiõe se libẽter abscõderẽt si possent. dicẽtes mõtib⁹. cadite sup nos. Erit ei plena furore dñi. Hñ dauid timẽs eam dicebat. Dñe ne i furore tu. ar. me. Et q̃ intolerabilis sit furor ostendit Job in psona pctoris dicens Quis tribuat vt in infer. pte. me. t abscõdas me donec ptrãseat furor tuus. In illo inquã arguet pctores. t statuet oẽs abominatiões eoz ỹ fa. eoz. Quã magne erit ẽ erubescẽtie reqre in ymone. Tũc videbũt filiũ hois. Ergo frẽs vt hãc argutionẽ euitem⁹. prime argutiõi quã facit in p̃nti misericorditer ac q̃escam⁹. t oia pctã nra vt nullũ remaneat qõ in futuro ỹ faciẽ nostrã statuat p cõtritionẽ ỹfessionẽ t satisfactiõez deleamus. Qõ nobis p̃stare. tẽ.

Dñica in palmis de epla.

Sermo. LXXVII.

Hoc enĩ sentite in vobis qõ t i christo iesu yphil. ij. Aplus in his vbis duo facit. Innuit em christi quã sensit passionez t hortat ad eiusdẽ imitatiõem dicens Hoc em sentite. tẽ. A Que autez sũt q̃ christ⁹ sensit t nos sentire debemus ecclesia repsentat hodie legendo ipsi⁹ passionez. In q̃ oñdit q̃ christus ym oẽs sensus cũ q̃bus sentire potest sensit passionẽ. s. visu. auditu. odoratu gustu tactu. Nam in visu sensit lacrimay abundãtiã. In auditu opprobriy saturitatẽ. In odoratu sputi fetorẽ In gustu fellis amaritudiez. In tactu clauoy aspitatẽ. Q⁹ in visu senserit lacrimay abundantiã manifestuz est. Quia ter fleuisse legit in euãgelio. s. su p ciuitatẽ. sup lazay. t i passiõe. Pro fletu defleuit ciuitatis culpay grauitatẽ. Per scõm defleuit lazari dãnositatẽ. q. dic glo. q. iõ dñs sup lazay flebat

qz suscitauit eū ad erūnas seculi huius Et lz mortuꝰ ad regnū celoꝝ nō iuuſſz ꝑ ad lymbū. ibi tñ nullā penā infligentē sensiſſz q̄ hic sentiē supꝝ numeꝝ. Ꝑtertiū fletū inuit suū dolorē. qz cū tāta sustineret. ꝓ toto mōdo saluādo solū latronē lucrabaē. Vere merito caligauerunt oculi eiꝰ a fletu magno. sic̄ cantat ecclesia ꝓpter supdicta. Itē t nos in oculꝰ nr̄is sentiamꝰ. s. lacrumaꝝ abundātiā. vt. s. eisdē de causis ploremꝰ. De quo reḡre in ꝑmone. Absterget deꝰ.

B Itē in auditu sensit opprobriozꝝ saturitatē. q̄dā suo honou t maiestati derogātia vt cū cū esse diceret filium fabri. q̄ teste angelo in luca erat filiꝰ altiſſimi. Itē q̄dā sensit sue ptāti derogātia vt cū diceret eū in beelzebub demonia eiicere. ꝓ quē oia facta sunt. Sicut dicit iohānes euāgelista de eo. Et cꝰ ptātes ipsi demones in luca ꝓfessi sūt dicētes. Quid nobis t tibi iesu fili dei. veniſti añ tp̄s. Si eiicis nos mitte nos in porcos. Itē sensit opprobria sue scitati derogātia. dicētes eū q̄ teste petro. pctūm nō fecit. pctōrē. Sciꝰ inq̄unt ad cecū in iohāne qz hic hō pctōr est. Et alibi. Blasphemū t seductorē eū appellauerūt. Et nos exēplo christi idē i auditu sentiamꝰ. s. opprobria t ꝓtumelias. qbꝰ critis cū maledixerint vobis hoies Exēplū de pbo quodā q̄ ꝓduxerat q̄ndā q̄ ei cōuiciareē C Itē sensit in odoratu fetorē sputi In quo iudei magnā indecentiā exercuerūt. Valde enim indecēs t rusticanū esset tā nobile speculū in quo inuisa t incognita ad noticiā resultarent rōne ꝓceptus cōspuere. Et certe in christo petrus tanq̄ in nobili speculo añ inuisa vidit t incognita ꝓgnouit. s. helyā et enoch in trāsfiguratiōe. D deꝰ t q̄d poterat dicere tunc celestis curia. cū facies in q̄m desiderāt angeli. pspicere tā turpiꝰ dehonestabaē Et bñ dico tā turpiter. qz in hoim cōtumelijs nil viliꝰ t abiectiꝰ q̄ facia conspuꝝ. Vere possumus dicere cū ꝓpheta Qz vidimꝰ eū nouſſi. viroꝝ. quia speciosū forma ꝑ filijs hoim. tanq̄ leprozū cōspuebāt. Sup quē locū dicit beatus Greg. O nouissimū t altiſſimū. o hūilē t sublimē. o opprobriū hoim et gaudiū angeloꝝ. nemo illo hūlioꝝ. nemo sublimioꝝ. Dentiq̄ sputis illiꝰ. opprobrijs saturatꝰ. morte turpiſſima cōdēnatꝰ t cū sceleratis deputatꝰ ē. Hoc q̄tūcūq̄ vilificamur ab hoib⁹ patiēter sufferam⁹. Quia dicē Piero. Quātūcū q̄ te hūliauerꝰ christo hūlioꝝ nō eris. Esto. pedib⁹ nudis incedas. fusca tunica vestiaris. egr̄is paupib⁹. inopū celulas indesinēter introeas cecoꝝ oculꝰ sis. manꝰ debilū. pes claudoꝝ. Itē sis ad oē opus ꝑfectꝰ. ligna ꝓcidas. focū extruas. vbi vincula. vbi flagella. vbi alape. vbi sputa. vbi patibulum. vbi mors. D Itē sensit in gustu fellis amaritudinē. in quo innuit magna inꝑtas studioꝝ. qz cū ex eis mīta multa paribilꝰ t piscib⁹ satiauerat. t vino laudabili ex aq̄ mutato mīros potauerat. eū inquā nō cū multis ꝑ solū in malicia ne cessitate cōstitutū nō cū eisdē. s. panib⁹ t piscib⁹. ꝑ sic ipse dñs dicit ꝓ ꝓphetā Replecuit t inebriauit me amaritudie. qz dederūt in escā meā fel t in siti mea potauerūt me aceto. Sz B sensit vt no bis daret exēplū q̄ nō sp suauia carnē mulcētia ore sūt sumēda. ꝑ etiā aspera In b videnē illi sentire cū christo qui nec vina nec carnes appetunt ꝑ p cibaria leuia castigāt corpus suū t in seruitutē redigūt Itē i tactu sensit clauorū aspritatē. in quo notaē magna incōuenietia. qz secuꝝ erigit ꝺ eū q̄ se secat. nā manꝰ q̄ hoiez plasmauerūt ab homicruci affigunt. Sz B sensit vtetiā cum apl̄o stigmata eiꝰ sentiamꝰ i corpe nr̄o Quia sicut dicit Grego. Nō decz sub spinato capite membꝝ delicate viuere Et si sic ꝓ q̄nq̄ sensus nr̄os christo cōpatimur i p̄nti ꝓregabim⁹ in futuro.

De euangelio.

Sermo. LXXVIII.

Turia añt turbā

Dñica in palmis.

straucrunt vestimenta sua in via. alii
uūt ra. ꝺ arbo. cedebāt ꝛster. i via. Tur
uūt q̄ꝑce. ꝛ q̄ se. cla. osāna. Mat. xxj.
Sic narrat euāgelista vaticiniū ꝓ
phete de nr̄o saluatore turba iudeoꝝ
ꝓtestata ē opc. Procuidēs ei zacharias
ppha christi aducntū hodiernum. s. in
hierlm. tria de ipso ītimauit. s. venietis
sublimitatē cū dic Ecce rex tu⁹. Itē be
nignitatē cū dic. māsuet⁹. Itē vtilitatē
cū dic. venit tibi. Propē b ꝛ turba oc
currit venieti Propē venietis sublimi
tatē vestimēta sternebāt in via Propē
venētis benignitatē ramos oliuaꝝ p
ferebāt. Itē ꝓpter venētis vtilitatem
clamabāt osanna. i. salua vel saluifica
ctōez idē ppls glaz in ignominiā ꝓmu
tauit. Na p⁹ paucos dies q̄ straucrant
vestimēta sua i via. christuz suis vestib⁹
expoliauerūt. Et q̄ cū ramis palmaꝝ
ꝛ oliuaꝝ obuiauerūt. p⁹cū gladijs ꝛ fu
stib⁹ ꝫ eūdē exuerūt. Et q̄ p⁹ clama
uerūt osāna. ꝛ saluifica. post pauca cla
mauerūt. saluū factemctipm. Et post
Crucifige crucifi. Q̄nt⁹ stupoz vbi
tā sublimis puipēdit. q⁹ rex. tam bent
gn⁹ respuit q⁹ māsuet⁹. tā vtilis nō cu
rat q⁹ venit tibi. Dicit aūt christ⁹ rex
triplr. vicz a regnādo. Lu. ij. Et reg. in
in do. ta ineē. et reg. ei⁹ nō erit finis.
Itē ꝺ⁹ rex a rectificādo. Ipse ei rectifi
cat vīa nr̄az Ūn pe. ij. Erratis sic oues
errātes ꝫ quer. estis ad pa. q̄ dic Joh.
xūj. Ego sū via. Pro tāto orabat pō.
dicēs Dirige dñe de⁹ in. i ospe. ꝛ. vi. me.
ꝛ ni. mi. deerit. O q̄ pfect⁹ rector fuit q̄
fic rexit q̄ suis nihil ōfuit. Ūn dixit eis
q̄n missi vos sine pera ꝛ backo nūq̄d alt
q̄d defuit vobis. Et ipsi rnderūt Nihil
Pro tāto dixit eis. Nolite solicīti esse
dicētes. q̄d mādu. aut q̄d bibe. aut quo
opiemur. scit ei pr̄ vr̄ celes. q⁹ his oib⁹
indigetis. Scōo ꝺ⁹ māsuet⁹ ꝓpter
ipsi⁹ benignitatē. Est eni benign⁹ pcō
res bēigne expectādo Ro. j. An igno.
q̄n benignitas ꝺ⁹ ad pniaz te adducē.
Et esa. xxx. Expectat vos de⁹ vt mise
riat vr̄i. Itē benign⁹ alacrit̄ reuertētes
recipiēdo. Ūn dicat p hiere. iij. Tu autē
fornicata es cū ama. mul. reuer. ꝛ ego
sus. te. Et q̄ alacrit̄ oñdit i pabola filij
pdigi cui pr̄ reuertēti occurit. i ampli
xus ruit. o sculū dedit. ꝓuisū instaura
uit. Itē benign⁹ ē recogno scētib⁹ fact
lit̄ pcēdo. pō. Dixi ꝓfi. ꝛ tu remi. Mat.
xviij. Ne debitū dimi. ti. q̄n roga. me.
Nō dic q̄n mare trāsiuisti vl reuna sti
vl aliq̄d aliō feci sti ꝫ q̄n rogasti me di
misi. Et n̄ dic ptē debiti ꝫ oñe debitū.
Explū. ca. ix. B Itez venit vnl
q⁹ venit tibi. i. ad tua vtilitatē Venit ei
vt te q̄ ad ipm venire n̄ potuisti ad se p
duceret. Ūn pe. dixit io. xiij. Quo ego
vado nō potes me mō sequi. sequ aūt
p⁹ea. q⁹ vbi ego sū il. ꝛ mi. m. erit. Itē
venit vt ꝓuenīdi viā mōstraret. Est ei
via q̄ videt hoi recta ꝫ nouissima ē. du
cūt ad morte Nec ē via lata p q̄n mlti
heu vadūt. ꝫ ipse oñdit viā rectā dicēs
Mat. vij. Ite p angustā portā. Arta ē
ei via q̄ ducit ad vita. Explū ca. vj. R
Itē vēit tibi vt te ēnalt⁹ saluaret. Vēit
ei filij⁹ ho. q̄re. ꝛ sal. fa. q̄ō pierat. sic ꝺ⁹
lu. xix. Et q⁹ q̄libet nr̄m spat se eē filiā
syō. i. eccie. saluatoi nr̄o pdicto triplici
mō occurrat. vicz tā q̄ regi vestimēta p
sternēdo. Itē tā q̄ benigno ramos olt
uaꝝ pferēdo. Itē tan q̄ vtili ipm p sa
lute inuocādo. dicēs. Osāna. i. saluifi
in excelſ. Primū. s. vestimēta pstern ere
ptiet ad icipiētes quoꝝē vicia ꝛ alia no
ciua a se reiicere Jux illō apli ad Phi.
Via arbi. sūt tā q̄ sterco. vt xpm lucra
rer. Scōm. s. ramos ꝺ arboꝝ⁹ ꝛ maxie
oliuaꝝ pferre ē, pficiētū. quoꝝē bonis
opib⁹ ꝛ marie opib⁹ mīe i sudarc. ipsoꝝ
ei ē de vtute i vtutē ire. Sic ꝺ⁹ ꝺ. ysaac
Ben. xxvj. Vi ibat, pficiēs atq̄ succre
scēs. Tercū. s. osāna clamare ē pfcōy.
q̄b⁹ pñs vita ꝺ⁹ cē i tedio. ꝛ fuga sal⁹ i
desiderio. vñ q⁹ ipoꝝ ꝓuersatō i cel est
ipoꝝ officiū ē desiderādo clamare. osā
na. i. salua i excelſ. Ubi nos pdu. q̄ vi.

In cena dñi de euangelio.

Sermo. LXXIX.

Scitis quid fecerī vobis. Joh.xiij.Felix discipulus q̄ ad hāc q̄stionē valet respōdere Est ei q̄stio illi⁹ sūm doctoris q̄ hodie dixit in euangelio Ego dñs ⁊ mgr̄. Mgr̄ vtiq; vitatis ⁊ dñs maiestatis.q; g̃ est mgr̄ veritatis q̄rit de illis q̄ facit vt sciamus. Scitis inq̄t q̄d fecerim vobis.q; dñs maiestatis ipat vt eade ope ꝓpleam⁹. Quēadmodū inquit ego feci ⁊ vos fa. ¶ Vult g̃ nos scire quinq; q̄ tali die fecit vt quēadmodum ipse fecit ⁊ nos faciam⁹. Et primo vult nos scire hūilitatē quā ostendit pedes discipuloꝝ lauādo Scō caritatē q̄ docuit p̄monē faciendo.cū dicit Mādatū nouū do vobis Tercio benignitatē quā oñdit petōres recipiendo. Sic patet in maria magdalena q̄ accessit ad ip̄m cū alabastro vngēti Quarto discretiōez quā imuit malos cōnimit tolerādo.sic patet de iuda.

Quinto patiaz quā oñdit aduersa sustinēdo. Tali em̄ die captus fuit ⁊ alia multa mala sustinuit. ¶ Vex in primo scz in pedū lotiōe magnū recipim⁹ documentū .si cōsideramus quō hūilit lauit.q; genua flectēdo dñs lauit pedes suoꝝ.mgr̄ discipuloꝝ.Si inq̄t ego dom⁹ ⁊ mgr̄ laui pedes vros. Itē quō lauit feruenter.vt em̄ p̄mptior fieret a cena surrexit. Itē vt esset aptior vestimēta deposuit. Itē vt maiorē feruorē exprimeret ipe psonaliter aquā in peluī misit.ipse pedes lauit.et etiā ipse extersit.q̄d fuit nobis magne hūilitatis exēplū ¶ In scō.s.i p̄mone pfecte caritatis edidit documētū.⁊ hoc ip̄m pluries inculcauit.q; trib⁹ vicibus sub p̄cepto dixit Mandatū nouū do vobis Itē Jo.xiij. Hoc ē p̄cep.me.vt di.iui. ⁊c. Itē hec mādo vobis vt diligatis inuicē. In culcauit aūt dilectiōz q̄tū ad tria.vicz q̄tū ad dilectōis materiā.formam ⁊ finem. Dilectōis materia est deus ⁊ proximus. De dilectōe dei dic. Manete i dilectōe mea. De dilectōe p̄xīmi dic. Hec mādo vobis vt diligatis inuicē. Forma vō dilectōis est diligere vsq; ad mortez. q; etiā vitā p̄ntez debemus siue p deo siue p̄ximo exponere. Sicut fecit christus. Vñ dic Joh.xiij. Maio hac dile.ne hz q̄ vt ai.su.po.q̄s ⁊c. Et Jo. dic i cañ. iij Et nos debemus alias p fra.po. Exēplū in pmptu.ca.xj.C. Finis vō dilectōis est sūmū bonū. Non em̄ dz quis vera dilectōe alū ppt̄ carnalia diligere ꝛ ppt̄ etna.ad q̄ scip̄m diligit. Vnō dixit dñs Mat.xxij. Diliges p̄ximū tuum sic teip̄m.i.ad qđ teip̄m debes diligere. Istū finē dilectōis oñdit dñs hoc dicēs. Diligatis inuicē sic dile.vos. Christus em̄ nō ppter aliud dilexit nos q̄ ppt̄ summū bonū. ¶ Tercio docuit benignitatē i maria magdalene benigna receptiōe. q̄ benignitas in tribus emicuit. Primo in ipsius ad caput admissione. Vñ Matth. xxij. Venit mlier hīs alabastr̄ vngenti et effudit sup caput eius. Licet ei peccatrix fuisz nō em̄ dixit ei Recede a me ne appropinq̄s mihi.q̄m mulier pollu ta es. Imo opus ipsius ꝓmendauit dicens. Opus bonū opata est i me. Exemplū ca.xx.C. Itez benignitas emicuit in discipuloꝝ p ipsa reprehensione. Mar.xiij.quid molesti estis huic mulieri. Item benignitas emicuit q; nō solū factū ipsius ad discipulos comendauit sed etiā vt toti mūdo innotesceret discipulis indicauit dicens. Amen dico vobis vbicūq; p̄dicatū fuerit hoc euāgeliū i toto mūdo dicet q̄ h̄ fe.i memeius. ¶ Quarto docuit discretiōez in iude reuocatōe.in h̄ marie dās planis exēplū. Nō em̄ subditū suū pe p̄dicto rē stati ꝓfudere voluit ꝛ discrete studuit reuocare. Et h̄ triplr. Primo ad memoriā reuocādo amorē.cū dixit. Amice ad qđ venisti. Vocat eū amicū vt saltē ppt̄ p̄tūt amorē resipiscat Ps. Si inimicus qui odebat me super me mala locutus fuisset absconderem me forsitā ab eo. Seneca. Nulla pestis grauior ad nocendum q̄ familiaris inimicus.

Itē reuocat ingerēdo pudorē. Mat. xxvj. dicēdo. Qui intingit mecū manū in pabsi. hic me tra. Certe magnū pudorē habere potuit tūc iudas. qñ ipm dicebat secū ꝓmedere. q ipm tradebat. ps. Si inimic⁹ me⁹ male. mihi suf. vti. G. Tu vo hō vna. dux. me. t no. meus. Qui si. me. dul. capt. ci. Itez reuocat incutiēdo timorē. Mat. xxvj. Ue autē hoi illi p quē fi. ho. tradet. Melius et erat si nat⁹ ñ fuisset hō ille. Infelix hō qui sic fuit desperat⁹ q ipm nec tātus amor nec talis pudor. nec tā horrend⁹ timor a tā nefando ope traxit. Vere ō ipso pōt dici illud ꝑuer. xviij. Impius cū in ꝓfundū venerit cōtēnit. ¶ Quinto docuit patientiā in multaruz aduersitatū ppessiōe. nā ipa nocte p⁹ce nā fuit traditus t vēdit⁹. illusus. flagellatus. ꝓputus. Sicut ipe añ ꝑdixerat Luce. xviij. Cōsumabunt inquit oia ō filio hois. Tradet enim gētib⁹ t illu. t fla. t cō spu. Certe carissimi exēpluz multū patiēdi nobis petōrib⁹ reliquit Si ꝓsiderem⁹ cōditionē illi⁹ qui tanta ttalia sustinuit. Tradit nāq; vtus t il ludit sapiētia. flagellat innocētia. con spuit gloria. Bñ dico q tradit vt⁹. Quia dicit apl⁹. Predicam⁹ xpm dei virtutē. Dz si virtus quare g se nō defendit. qz infirmata est inquit in pauptate. i. in hūilitate virt⁹ mea. Sic in figura Judic. xv. samson sua voluntate tradit ligat⁹ philisteis. Adapta historiā. Itē illudit sapia de q apostol⁹ Predicamus christū dei sapiētiā Hec illusio facta ē corazs iudeis. qñ velata facie illudebant ei ad collū pcutiēdo. t dicēdo. Prophetiza christe quis est qui te pcussit. Et etiā facta ē corām herode. Sic in figura dauid corā achis imutauit os suū Itē flagellat innocentia. De q dicit Pet. iij. Qui peccatū nō fecit nec inuent⁹ est dolus in ore eius. Sic micheas ꝓpheta innocenter pcutit ad maxillā. Reg. xxij. Itez cō spuit gloria. De qua dicit apl⁹ ad hebre. j. Qui cum sit splēdor gloie. Sic Job in figura voluitur in sterquilinio Christo igit sic passo eadē cogitatōne armamini. sicut dr Pe. iij. Quia si cō patimur t cōregnabimus. Qđ nobis pstare dignetur. Amen.

De euāgelio Ser. LXXX.

Exemplū dedi vobis vt quēadmodū ego feci sic t vos faciatis Jo. xiij. ¶ Saluator nr hodie duplex exēplū nobis reliquit. Unū hūilitatis. aliud puritatis. Hūilitatis exēplū reliquit nobis in pedū lotione. Pro quo dicē. Si ego dñs t mgr vr laui vestros pedes. t vos alter alterius debetis lauare pedes. Puritatis exēplū ostēdit nobis in corpis sui āministratōe. p quo dixit Hoc facite quotiēscūq; sumitis i me. cōme. qz anteq; admistraret p⁹ a mēsa surrexit t vestes deposuit t linthceo se pcinxit. t pedes eoz quib⁹ āmistrabat lauit. Ad vtrūq; ꝓmissa vba christi referunt vt dicat. exēplū dedi vobis vt quēadmodū ego feci t vos faciatis ¶ Ad primū exēplū. s. hūilitatis. inducit nos nō solū exēpli. puocatiōe dicēs Quēadmodū ego feci vobis t vos faciatis. Sed etiā rōnis inductōne. cum subdit. Si ego dñs t mgr vr laui vobis pedes. t vos debetis alter altertus lauare pedes. Quia vere magna t mirabilis ppendit hūilitas si consideret quis lauit. Ego inquit dñs t mgr. Qui b⁹ lauit. vobis dicit. s. piscatorib⁹. Et ꝓpter quid lauit. vt quēadmoduz ego feci vobis inquit t vos faciatis. ¶ Si g ꝓsideramus primū. s. Quis lauit. qz dñs t mgr ad imitatōez multū puocamur. Solet em̄ quis dici dñs ppt dñationē siue ppt platiōez. sic dñi respectu suoz dicunt. Aut ppt scitatis reuerētiā. sic dñi dicunt monachi t clerici. Aut ppt nobilitatē sic principes t milites dñi memorant. Istis de causs christ⁹ dñs dr. Nā ppt nobilitatē. qz ex regali semie. Lu. xviij. a ceco dñs dr

Aut post dixit.fili dauid.subdit.Dñe vt videā. Itē ꝑpter reuerētiā sancti tatis.Job.xiij.dixit ei mlier.Dñe vt ví deo ꝓpheta es tu. Itē ꝑpter dñatio nē.s.qz creatoz ⁊ gubernatoz. Dixit ei thomas.Dñs me⁹ ⁊ deus me⁹, Dici tur etiā ꝯs mgr̄ rone ꝑeminentis scie. ꝑm b̄ oz christ⁹ ꝓcipue mgr̄.Et b̄ triplr̄ cr̄. Prio qz ꝑeminet in scie generali tate.Alioꝝ ei oim mgr̄oꝝ scia ꝓticula ris est.ipsi⁹ vo de oib⁹ generalis.Unde dicit apls.Q⁹ in ipso sūt oēs thesauri scie ⁊ sapie abscōditi.De⁹ ei sciaꝝ dñs ē.1Reg.ij. Itē ꝑmiet i scia ꝑtū ad ognitoēz.qz alioꝝ scire ē circa extioza Quia hō videt i facie ꝑ christ⁹ sciebat ꝯd esz in hoie.Unde Mat.xij.oz.Jesus sciēs cogitatōes coꝝ. Itē ꝑminet in scia ꝑtū ad īstructioēz.Ipse em sol⁹ in struit interi⁹.Unde p ꝓpheta dicit.Intel ti.da.⁊ īstruā te.Et qz sibi in his oib⁹ sīlem nō habuit.ō sibi soli ꝓprie mgr̄i nomē ouenire oñdit.dicēs Mat.xxij. Ne vocemí ma.vn⁹ ē ei mgr̄ vr̄ christ⁹

℣ Sz hic talis ac tāt⁹ dñs ⁊ mgr̄ ꝯb⁹ pedes lauerit oñdit cū dicit.Vobis scz hoib⁹.Carissimi legim⁹ hoies hoi b⁹ pedes lauasse.gen.xviij.Itē legim⁹ hoies angel⁹ pedes lauasse.Gen.xviij. Sz nusq̄ legim⁹ angelos hoib⁹ pedes lauasse.Sz ecce stupēda hūilitas.qz ñ dico angelus ꝑ angeloꝝ de⁹ ⁊ dñs ho die lauit pedes hoib⁹.Ad magnū at tēdens petr⁹ obstupuit dicēs.Non la mi.pe.m cr̄.Vocidē angelis p̄cipe po tuit.Sz cām ꝓpter quā fecerit subdit. Exēplū ei de.vo.vt quēad fe.⁊ vo. fa.

Dedit g̃ exēplū dñs respectu nobilita tis.qz nobil⁹ piscatoꝝ ib⁹ lauit pedes.Itē dñs respectu scitatis.qz innocēs lauit pctoꝝib⁹.Itē dñs rōe dñatōis.qz creа toz ⁊ gubernatoz lauit pedes creature

Dedit ita q̄ exēplū nobil⁹ nobilib⁹ vt hūiles nō ptēnāt.Ecc.iij.Quā ma.es hūilia te i oib⁹.Ad b̄ etiā dz nos ipsi⁹ nature ꝓditio mouere.qz oēs ex eodez pre ⁊ ex eadē mre sum⁹.Nō legit dñs fecisse vnū argenteū ex quo nobiles es sent.⁊ vnū luteū ex quo ignobiles eēnt Sz vnū luteū ex quo oēs ꝓcessim⁹? Un Mal.ij.Nunqd ñ pr̄ vn⁹ oim nr̄m.

Itē dñs innocēs lauādo pedes pctōr bus dedit exēplū vt pctōres ñ spnam⁹ q̄lr̄ fecit pharise⁹ q̄ dixit.Nō sūt sic cet teri hoim ve.etiā hic publica.Talis ei credidit ꝙ de⁹ nō sit bon⁹ nisi sibi.Sz fatuus ē q̄ nō credit alis solē lucere ni si i domo sua.Bern.Nolo vt vn⁹ q̄ ar bitreris nusq̄ gr̄az dei opari nisi in co scia tua.Nescit ei tarda molimia spūs sancti gr̄a. Un q̄nq̄ quē spnim⁹ tan q̄ peccatoz.forte iā coz̄ deo iustificat⁹ sicut patet de publicano quē pharise⁹ spnebat tan q̄ pctōz.q̄ tn iustificatus descēdit in domū suā. Itē dñs tan q̄ creatoz ⁊ gubernatoz dedit exēplū gu bernātib⁹ ne subditos suos puipende rent.Prio quo dz Ecc.xxxij.Rectores te posuer̄t ciuitatis noli extolli ꝑ esto sicut vn⁹ ex illis.Un Aug.de plato di cit Tunoz coz̄ deo substrat⁹ sit pedi bus vr̄is. Dedit etiā mgr̄ exēplū doc toz ib⁹ ne rone scie sue minus doctos puipēdant.Un Piere.ix.oz.Nō gltet sapiēs in sapia sua.Qualr̄ eliud glori atus fuit ō tob.⁊ alios puipendens et ideo a dño ipse solus reꝓbatus fuit. Prop̄r̄ qd ꝓfuluit apls Ro.xij.docēs Nō alta sapientes ꝑ hūilib⁹ ꝓsentientes Prop̄r̄ p̄dicta g̃ oia dicit.Si ego dñs ⁊ mgr̄ vr̄ laui pedes vr̄os.⁊ vos debe. al.alte.la.pe. Scdo dedit exēplū ho die puritatis ꝓpr̄ corpis sui āministra tionē.Tradidit em nobis hodie corp⁹ suū in cibū diecs.Accipite ⁊ māducate ex hoc oēs.Hoc est em corpus meū Tūc vere impletū est illd ꝓphete.Pa nē angeloꝝ man.hō.xc.Bern.O am mirabilis mutatio.cib⁹ angeloꝝ ꝓmu tauit se in cibū hominū pctoꝝ Sz hūc cibū qualr̄ accipiamus digne exēplū puritatis nobis dedit. Un em q̄ corp⁹ suū daret a cena surrexit.vestimēta po suit.linthea se p̄cinxit.⁊ pedes lauit.in quib⁹ exēplū puritatis relict ꝓcipienti bus,nc.sicat canis aut porcus ad illud

ꝑsumeremus accedere. cuius calciamē
ti corrigia Johānes in ꝓtero sanctifi-
catus ⁊ maior oi hoīe tāgere formida
uit. Exēplū in ꝓmptu. ca. v. ff. Qua
tuor ḡ postponere docuit si digne b̄ sa
cramentuz velimus ꝓcipe. vicz gulā. In
cui⁹ signū a cena surgit. Itē auariciaz
In signū hui⁹ ponit vestimēta. Item
carnis luxuriā. Propter qō lithco se p̄
cinxit. Itē cordis ꝓcupiscentiaz. In si
gnū hui⁹ pedes lauit. Surgēdo ḡ a
cena innuit ꝙ postponēda sit gula ⁊p̄
mittēda abstinētia. Nō em̄ digni sunt
sumere b̄ sacrīm. q̄ nō christo ꝑ suo ven
tri seruiūt. Ūñ ad Hebre. vi. Habem⁹
altare de quo edere nō habent potesta
tem qui tabernaculo deseruiūt corpis
sui. Propter qō ecclesia statuit ꝙ hoc
sacrīm ieiuno stomacho debet sumi. et
plerīq; deuoti multa p̄mittunt ieunia
ad̄ ipsi⁹ sumptionē. In eo aūt ꝙ ve
stimenta ponit auaricia execrandaz et
caritatē habendā innuit. Est em̄ sacrīm
caritatis que nō q̄rit q̄ sua sunt. Ūñ ꝺr
cōmunio. Dz auar⁹ nō ptcipat eo q̄
in suis rebus ē singularis. Talis erat
iudas qui mē. aplos q̄bus oia erāt cō-
muna solus fuit fur. ⁊ loculos habēs
singulariter sibi reseruans. Et ideo q̄
talis existens corp⁹ christi p̄ sumpsit ac
cipe. post buccellā intrauit in eū satha
nas. Sicut ꝺr Joh. xiij. Ūñ cōsuetudo
est plerisq; fidelibus hodie vestimenta
pauperibus erogare. Qr aūt linthco
se p̄cinxit luxuriā cohibendaz ⁊ castita
tē habendā innuit. Lumē em̄ mētis tun
sionibus ad candorē ꝓuenit. sic et cōti
nentia multis afflictionibus carnis p
ieunia vigilias ⁊ alios labores acq̄rit
Hoc est lūbare lineū qō hieremias q̄
fuit sacerdos p̄cipit possidere. Hiere.
xiij. Quia castitas maxie dz vigere i sa
cerdotibus. qui b̄ sacrīm manib⁹ suis p
tractāt. vñ Exo. xix. ꝺr. Sacerdotes q̄
accedunt ad dñm sanctificent. ne ꝓcuti
at eos. Pro tanto ecclesia q̄ sacerdo-
tes nostri cōtinuo accedunt ad altare
sacrificando cōtinuam indixit eis cōti
nentiā. Sed heu sequit in Hiere. Qr
lūbare ꝓputruit in aquis cufratis. qō
interptatur frugifer. Quia castitas in
abundantia ⁊ in delicijs pcliciaī. Ūñ
ad Thi. v. Vidua viuēs i delicijs mor
tua est. Sic et in clericis luxuria maxi
me nutrit rex abundātia. Unō fertilis
fuit moab requiescit in fecib⁹ suis. Exē
plū ca. vj. E. Et q̄ hoc sacrīm oīmo
dā requirit puritatē. ideo nō solū cor
porales sordes sed etiā cordis affectio
nes aī ipsius susceptionē oīdit remo
uēdas. Et b̄ in pedū lotiōe. Ūñ Aug.
Pes meus est amor meus. Ūñ iubet
aplūs b̄ sacrīm i azimis sinceritatis ⁊ ve
ritatis sumi. Nō facimus q̄n etiā ipas
affectiones malas lacrimis ꝓpūctiōis
lauamus. Probet ḡ se hō quilibet i
q̄tuor p̄dictis. et sic de carne edat et de
calice bibat. Quia qui sic māducat car
nē christi ⁊ bibit eius sanguinē habet
vitā eternā. Ad quā nos ꝓducat.

¶ In parasceue.

Sermo. LXXXI.

Rsum sibi cruci
figentes dñm. Hebre. vj. D
Aplūs i his verbis innuit du
plicē christi crucifixionē. s. corpalem ⁊
spūalem. Corpalē quam in corpe eius
exercuerūt iudei. De qua mō cantādo
et legēdo agit ecclesia. Spūalē quā ci
mali hoies inferūt malis opib⁹. De q̄
dic dñs p Malach. Vos me ꝓfigitis
gens tota Utrāq; tāgit aplūs in hac dic-
tione Rursuz. Per hoc ꝙ dicit rursū
p̄teriti facti reiteratiōez innuit. Primā
legimus amaram sed secundā amariō
rem. ¶ Amarā fuisse corpalē crucifixi
onē ondit ipse q̄ sensit dicens. O vos
oēs qui trāsitis p viam attendite et vi
dete si est dolor sic. Hoc certe, si ipse ñ
ostenderet perpendere possumus eam
fuisse amaram si considceremus quatu
or. scilicet conditionem patientis. passi
onem inferentis. causaz passiōis ⁊ mo
dum. Circa ꝓditionem vria inducūt

magnitudinē doloris.s.ꝺ dicto nature corpis.qz nullū corpus hūanū teneri? corpe christi qđ a virgie sumpsit. Virginalis cñ part? tenerrimus ē. Bcōm Aug. Dolor cñ est testimoniū nature bone. Nulla cñ natura corpis melior et ideo in nulla natura corpis pōt cōsiderari dolor fuisse maior. Cñ in libro Reg.ꝺr Q? salomō erat q̄si tenerrim? ligni ymiculus. Itē ꝺditio educatōis Cū cñ q̄s fuerit a puericia educat? delicate et nutritus.duri? est ei post dolores tolerare. Et q̄s delicati? educat? q̄ ipse in cui? psona dicit ecclia. Quis delicijs sic affluit sicut ego. Itē ꝺditō status. Cū quis fuerit i statu altior si p? deiecit pl? ceteris gnaī. Et quis ipso altior in gloria.quis hūlior i pena. De primo apls. Qui cū in forma dei esset ⁊c. De secūdo ps. Ego sum ymis ⁊ nō hō. Et ita ꝑpē tria p̄dicta nō fuit dolor silis sic ei?. ℣ Itē ex pte passionē inferētis. Sustinuit cñ non ab extraneis sed a ꝓximis. Nō ab inimicis ℟ ab amicis. Non ab his q̄b? aliq̄ mala intulit.sed q̄bus multa bona fecit. Cñ in Johāne. Multa bona opa feci vobis. Ps. Retribuebāt mihi mala pro bonis. ℣ Itez ex pte cause amara fuit passio.qz nullā cām habuit. Sine cā cñ inḡt flagellis ceciderūt me. Sed qz mos est flagellatoꝝ q̄ dicūt se sine cā puniri.sicut exēplū ponūt boies de puero flagellato. Ideo ab alijs rehramus sicut ab ei? iudice.s.pilato q̄ dicit. Nihil cause inuenio in eo. Itē a latrone q̄b? tñ vt plurib? gaudiū est socios habere penaꝝ. Nos q̄dez iquit digna factis recipim?. hic aūt nil mali fecit. Dic ⁊ tu traditor iudas. Peccauī inḡt tradens sanguinē iustū. ℣ Quarto ꝑpter modū amara fuit passio i tribus.s.ꝑpter generalitatē.ꝑpē gen?.et ꝑpter circūstātias. Generalis cñ fuit passio.qz a plāta pedis vsq̄ ad vticem nō erat in eo sanitas. Nā in capite spina coronat? ē.arūdine pcussus. oculis velatus.in facie cōsputus.alapis in genis pcussus.collo colaphis cesus.i ore felle potatus.in auribꝰ opprobrijs saturatus.p totū corpus flagellatus.bra chijs et pedib? in cruce extēt?.vsq̄quo diuīnerauerūt oia ossa ei?. Ultimo mucrone diro lācee pforat? est. Itē ꝺsideranduī est genus passiōis. Nullū ei genus tormēti turpi? erat cruce. Cñ Sapiēn.v. Morte turpissima ꝺdēnem? eū Aug?. Genus tormēti elegit extremū ne aliq̄ gen? tormenti maiores formā daret. Itē ex circūstātia. Quia tūc mul lus astabat q̄ cum ꝺsolaret.imo q̄ pti? dicebāt se mori velle pro eo.relicto eo oēs fugerūt. Cñ ipse lamētat? dicens. Cōsiderabā a dextris ⁊ videbā ⁊ non erat q̄ cognosceret me ⁊c. Propt̄ sup̄ dicta amara fuit ei? passio corpal? qua ꝑpter nos sustinuit. Eam? ⁊ nos timoriamur cū illo p cōpassionē. Sikes dauid q̄ morte filij grauiorē morte ꝑpria reputauit.cū diceret Quis mihi det vt ego moriar ꝑ te fili mi absalō. Cñ enī filij qui tenere amāt matres suas molestius sustinēt pcuti eas q̄ se. Sz q̄s dubitat xp̄m magis amādū q̄ matrem carnalē. Que cñ mī passa ē tot ⁊ tāta ꝑ filio q̄nta christ? ꝑ nobis sustinuit. Nōne matrē suā reliq̄t ꝑ nobis. Ad huc ⁊ aiaz suā. Bzere.xij. Reliq̄ domū meā ⁊c. ℣ Sz heu plurimi qui ei ꝺpati debuerūt rursuz crucifigūt spūaliť dñm.s.aculeis petōꝝ suoꝝ.⁊ hec legiť sibi amariores ꝑm ps. Super dolorem.mc.addiderūt. Hec mx qz peccās priuat eū illa re.s.aia.ꝑ q̄ ipe oia p̄dcā sustinuit. Nōne pl? ille te offenderet q̄ tibi rē emptā q̄ ille qui tibi denarios cū quib? emisses auferret. Cñ Hugo de scō victore in psona christi dicit. O christiane hua aiaz tuā.ego ꝑ illa mortu? sū.si illā amiser? itez mori nō possū ℟ nolo vt mihi iniuriaz facias.qz si salutē tuā morte mea restituā voluntarie peccādo amiseris q̄ntū in te est me iterū crucifigis. Sz heu mō bñ pōt dicere illud ꝓphete. Vos me ꝺfigitis gens tota.q̄ pti? corpalit̄ a pauq̄ iudeis cru

cifixus ſuz. Modo em̃ a multis p̃ quo vendit aia. q̃ nihil p̃ciosius. qz p vno denario. sic pz in quarto. qui p vno denario peierat. t in miseris mulieribus Tele foꝛ nō facerent desotularibus suis si noui essent. Itez peccātes eū rursum crucifigūt dū cām crucifixionis reiterant. Adeo em̃ deus odio hz pctm̃ Q etiā vt illud deleret t tolleret patꝛi voluit t mozi. Uñ deū multū ꝓuocāt qui cām crucifixionis reiterant. i. peccatuz Unde ſm aliā translationē dicit dñs p hieremiā. Facta est hereditas mea q̃si spelūca hyene. Uyena est aial ferocissimū qđ cadauera extrahit de sepulcris t deseuit i ea. Nō ē aliquis tā crudelis quin hoste suo mozruo cesset eius seuicia in mozruū. q̃si diceret deus. O hō si me mozruuz iudicas parce saltem mozruo. cur debacharis in mozruū. Si regnantē in celis estimas. sicut dicit tibi aug. magis delinquit. qui ꝓtēnit regnātem in celis q̃ qui ambulantez in terra cruci affixit. Et ita dupliceꝫ crucifixionem innuit apl̃us in p̃missis verbis dicens. Rursum crucifigentes dñm.

Deeod. Hermo. LXXXII

Recordare paupertatis t transgressionis mee absinthij t fellis. Treñ. iij.

In his verbis ꝓphe hiere. duo nobis dñs innuit. s. ipsius erga hoiez dilectionem. t hois erga ipm oblutonē. Primū scz ipsius dilectionē tangit. cū dicit Pauptatis t transgressionis mee absinthij t fellis. Recordare. Quia em̃ ꝓbatio dilectois exhibitio est operis. ō dñs in p̃missis verbis nō verbotenus dicit nos dilexisse. Recolit nobis illō qđ fecit ꝓpter nos vt ipsi ex tali exhibitione opis ꝓbem̃ t aduertamus eius erga nos dilectiōz

Triplex est añt eius beneficiū in quo maxime ppendit eius dilectio scz. exinanitio. abiectio. amaritudinis perpessio Primū scz exinanitio quā fecit in incarnatione. Secundū scz abiectio quā habuit in psuersatiōe. Tercīū scz amaritudinis perpessio quā sustinuit in passiōe Et h̄ triplex beneficiū tāgit in p̃missis verbis dñs. Primū scz exinanitio nostrā cū dicit. Trāsgressionis mee. Secūdum scz abiectio. cū dicit. Pauptatis. Terciū scz amaritudinis ꝓpessio cum dicit. Absinthij t fellis. Exinanitionē sui fecit in incarnatione. qz exinanitio est alicuius magne rei t q̃si incōprehēsibilis in modicū quid redactio. Hō factū est in filij dei incarnatione. Ipse ei quē totus nō capit orbis. qz est spūs incircūscriptus. qz est sup oia. infra oia. intra oia. extra oia. tunc totus est ꝓclusus in hūana forma. Et hoc est qđ tangit apl̃us. Exinanivit em̃ se formā serui accipiens. Et hanc exinanitionē vocat dñs in p̃missis ꝓbis trāsgressionē qz ꝓpe in incarnatōe trāsgress⁹ ē metas nobilitatis sue. qz dñs fact⁹ ē puer. excelsus fact⁹ ē puer. excelsus fact⁹ ē puulus. īmēsus factus est localis. simplex factus est cōpositus. īmortalis factus est mortalis

Uel vocat exinanitionē transgressionem ꝓpter metā triplicē quā transgressus est in incarnatione. scz metā diuine nature. t metā angelice creature. t metam hūilitatis humane. Diuine nature metā transgressus est q̃n simplicitatem sue creaturā copulauit. Et ꝓpter huius mete transgressionē dicit minoꝛ patre. Ite angelice nāe metā trāsgressus ē q̃n sibi creaturā copulauit mozti tributariam. qđ nō est angelica. Et ꝓpter huius mete trāsgressionē dr̄ paulominus minoꝛatus ab angelis. Itez metā hūilitatis hūane transgressus est q̃n ipse hoi subiectus fuit. s. marie t ioseph. t q̃n iudicis passus est iniuriā. pſequentiū ꝓtumeliā. Et ꝓpter huius mete transgressionē dr̄ minoꝛ hoie. Uñ ipse dicit ꝓ phetam. Ego sum vermis t nō hō obꝓbriū hoim. Et sic ꝓpter eius p̃dictā exinanitionē quā fecit in incarnatiōe dicit transgressionē. Et q̃ hanc fecerit ex charitate quā habuit ad nos oñdit per

hieremiã dicens. In caritate ppe. dilexi te. tō attraxi te mi. Et bern. Sūmus oim factus est infim⁹ oim. q̃d b̄ fec̄ nisi caritas. ℟ Et licz hec exinanitio fuerit signū maxīe dilectionis. cñ ad iudicū maioris dilectionis exinanitiōi addidit abiectionē ꝓuersatiōis. Non em̄ primo voluit apud reges vel alios potentes nasci. aut cū talibus cōuersari. ꝙ paup cū paupibus factus opprobrium hoim̄ t abiectio plebis. Jux illō Esa. vj. Vidim⁹ cū nouissimū tc̄. Et hāc abiectionē vocat dñs in p̄missis vbis pauptatē. Tripl̄r aūt ppendum⁹ ipsi⁹ pauptatē. s. in ingressu. in ꝓgressu. t egressu. Paup em̄ mūdū intrauit. paup in mōdo vixit. paup ō mōdo exiuit. ℣ paup mūdū intrauit dñr in euāgelio. Jnuenietis infantē pānnuo. nō purpura positū in p̄sepio nō in castro. ℣ q̄m magꝫ fuit hec pauptas. Ipse em̄ ad aggrauatiōez h⁹ pauptatis quā sustinuit mūdū intrādo nō in estate ꝙ in hyeme. nō in die ꝙ in nocte. nō inē notos ꝙ inter tḡtos nasci voluit. Si em̄ natus fuisset in estate forte illa tēperies aeris nō ita nocuissz mēbris tenellis paupis mris filio. que vix panniculos ad voluendū eū habebat. Jtē si natus fuisset in die forte trāseuntes aliq̄ pietate moti p̄buissent ei aliq̄d vestimenti. Jtem si fuisset natus inē notos. forte lectulū ad iacendū et p̄buissent. ℣ de⁹ t q̃d poterat dicere illa celestis mīltitudo q̄ assistebat qñ videbat iesum sacerdotē magnū sordidis indutū vestib⁹. ℣ si licuisset quō cū purpura vestiuissent. Sz mitissim⁹ oim elegit pānis vilibus iuolui t in p̄sepio reclinari. Jt̄ paup in mūdo vixit q̃ in mūdo nihil possedit. Sz pauprimus de mōdo exiuit. q̃ nudus in cruce stetit. Vñ t dixit. Vulpes fo. ha. Et post. Filius autē hoīs nō hz vbi caput suū reclinet. Vñ inclinato capite tradidit spm̄. ℣ autē hāc pauptatē ꝓ nra dilectiōe sustinuit oñdit apl̄s dicens. Cū essz dives ꝓ nobis factus est egenus. ncc b̄ sibi sufficē.

℣ Sz ad oñsionē magne dilectōis abiectioni addidit amaritudinis ꝓpssionē. Et hāc tāgit cū subdit. Absinthij t fellis. Vic em̄ tangit vnū de p̄cipuis q̃ bonus medicus tpe passiōis ꝓ infirmo sustinuit. s. amarā potionē. De q̃ require in vmone. ℣ nō egent q̃ sani sē medico. Sz q̄ hec ꝓ nra dilectōe sustinuit oñdit iob. dicens. Aut dilexit nos t lauit nos in san. s. Sic g̃ ꝓ triplex bñficiū s. exinanitiōis. abiectiōis. t pene ppassionis. oñdit dñs erga hoiem dilectio.

℣ Sz hois obliuionē erga ip̄m inuit dñs cū dicit. Recordare. Hois dico mortalr peccātis. Nullus em̄ possz mortalr quolibz genere pcti peccare. s. aut ꝓ superbiā. aut ꝓ auariciā. aut ꝓ luxuriā. si triplex bñficiū iam p̄dictū hñret sp̄ in mente. Nā ipsi⁹ exinanitio quā fecit in incarnatione nre resistit superbie. eius pauptas nre auaricie. et⁹ in carne amara passio nre luxurie. Quō em̄ hō q̃ cōpatus est luto faville t cineri se sup se ꝓ superbiā leuaret. cū deū q̃ est speculū sine macula t candor lucis eterne. ꝓpter ip̄m de sedibus regalibus descēdisse t immeritas nobilitatis sue transgressium esse vt se exinaniret forma ſui accipiens recogitaret. Aut quō hō cuius ingressus t egressus nudus est. cui⁹ vita vapor ad modicū parens est auaricie insudaret. cū creatorē oim in quo erāt in b̄ mōdo oēs thesauri abiectū t pauprimū recogitaret. Jt̄ quō hō cuius corpus in fetore libidinis ꝓceptū t ex corruptione esca vmbus p̄paratū delicijs t luxurijs deseruiret si saluatorez oim cui⁹ corpus sine macula ꝓceptū t corruptioni mime deputatū absinthio t felle t diuersis cruciatibus ꝓ nobis cruciatū recogitaret. Recogitate eū q̃ talem ꝓ nobis sustinuit ꝓtradictiōz dicit apl̄s. Recordare g̃ hō pauptatis xp̄i trāsgressionis. t absinthij t in eternū nō peccabis ꝙ sua sequens vestigia sibi cōpatiens secum ꝓgnabis. Q̄ nobis p.

De eod. Ser. LXXXIII.

O Vos oēs qui trā

ſitis p̄ viā attendite ⁊ videte ſi ē dolor ſicut dolor meus. Treñ. j. ¶ In appositis vbis ꝓbe dñs duo faciē. Primo eñ insinuat suā vehementē passionē. cū dicit. Si est do. si. sic̄ dolor meus

Scdo monet ad cōpassionē. cū dicit. O vos oēs at. ⁊ vi. ¶ In primo duo oñdit. vicz vehementiā passiōis ex psona patiētis. quā tāgit cū dicit. Dolor meus Et ex incōpabilitate passionis. cū dicit Si ē dolor sicut. Vere vehemēs iuenit passio ex primo si cōsideret cōditio psone patiētis. quā tangit cū dic̄. Dolor meus. Deus inq̄ ꝙ sum sapia q̄ ex ore altissimi pdij q̄ p̄ciosior est cunctis oviibus. ⁊ p̄ tā vili. i. q̄si p nullo p̄cio ve. re inq̄t iudas ⁊ ego vobis eum tradā. Vbi dic̄ glo. q̄ vile mācipiū p̄ciū posuit in optione ementiū dicēs. Quid vultis mihi dare. Jt̄ dolor meus ꝙ sū speciosus forma p̄ filios hoim. ⁊ cādor lucē eterne ⁊ ita turpiter sum sputo deformatus. Vere potuerat dicere illud Job. Facie meā in quā desiderant angeli p̄spicere ꝓspuere nō verenī. Item dolor meus ꝙ. s. suz rex regū ⁊ dñs dñantiū. ⁊ tāq̄ latro cū latronibus deputatus sū Marci. xv. Et cū iniq̄s deputatus est. Hoc est qđ p̄dixit Esa. liij. de vilificatione tāte psone cū dixit. Vidimus eum nouissimū virorū. Et post sequit. Unde nō reputauimus eū. Sic ḡ vult vt ꝓsideremus vehemētiā passionis ex pte cōditiōis psone. cū dic̄. Dolor meus.

¶ Scdo oñdit vehemētiā doloris ex incōpabilitate passiōis. quā inuit cū dic̄. Si est dolor sicut. Vere non fuit dolor sicut. qz fuit incōpabilis. ⁊ h̄ ppendit si tria principalr ꝓsiderāt. Vicz nature cōplexio. Injuriaꝝ illatio. ⁊ passionis vilipensio. ¶ Propt̄ primū scz nāe sue bñ dispositā ꝓplexione. vehemētem ptulit passiōez. Quāto eñ caro mundior est ⁊ minus putrida tanto vehementiorez illatā sentit passiōez. Et q̄nto cōplexio est magis bñ proportionata tanto fortior est pug in dissolutiōe ⁊ angustia maior. Cū ḡ in dño iesu p̄ ceteris filiis hoim caro fuerit purior ⁊ cōplexio cōuenientior. maiorē etiā sensit p̄ ceteris in ipsa doloris vehemētiā. ⁊ in disiūctione angustiā. ¶ Pro tāto dic̄ Luc. xij. Baptismo habeo baptisari ⁊ quō coartor vsq̄ dū p̄ficiat. In signū coartatiōis h? in agonia positus dū cogitaret de futura passione sanḡnē sudauit. Et qz tale qđ nec añ nec post vlli vnq̄ nisi sibi euenit iō bñ dixit. Nō est dolor sicut ⁊c.

Scōm. s. iniuriaꝝ illatio fecit incōpabilem passiōez. Injurias aūt sibi illatas enūerat q̄tuor. Math. xx. cū dixit. Tradet eñ gen. ad il. ⁊ fla. ⁊ cruci. Magna vtiq̄ ⁊ incōpabilis iniuria ipsi? traditio Si ꝓsideremus quō vtutū ōs tradit? fuit a p̄uo. mḡr celestis a discipulo. p̄fam. a dispensatore ⁊ bursario suo. ⁊ h̄ sectū comedēdo. ipm osculādo. Jt̄ quō tradidit agnū lupis. inocentez homicidis. amicū inimicq̄. piū impijs. iustū iniustis. Propterh̄ ꝙrit̄ dñs p. ppham. Nō pacis mee q̄ e. p. m. magni. sup me supplantatiōz. Et alibi. Si is q̄ oderat me sup me mag̃ locut? fuisset absc̄o disem me forsitan ab eo. tu vo hō vnanimis dux me? ⁊ notus meus qui dulces mecū capiebas cibos. Jtez incōpabilis fuit iniuria. in ipsi? illusione. Illusus eñ fuit in q̄tuor loc̄. In domo cayphe. pilati. herodis ⁊ in cruce. O q̄tū fuit in domo cayphe illusus vbi facies sua sole splendidior fuit in dilubrium velata. alapis cesa. blasphemijs inhonestata. de pphetisatiōe petentiū interrogata. Jt̄ q̄ntū illusus fuit in domo pylati. vbi pprijs vestimētis exuit. ⁊ in ludibriū tāq̄ rex fatuor purpura circūdat. spinis coronat. derisorie adorat. ⁊ rex vocat. ⁊ tāq̄ nō valēs se saluare salutat. ⁊ arūdine caput ei? āgelis tremēdū percutit. ⁊ tāq̄ fragilis ⁊ nulla sit ei? potētia. baculo arūdine? in māu dextra p sceptro regio ponit. ⁊ tanq̄ sit ōmis vilissim? ⁊ imundissim? cōspuit altissimi filij? rex regū ⁊ dñs angelor ⁊ gl'ia

Jtē q̄nta fuit illusio regis celor cora

hērode terreno ⁊ iniquo reget toto ei⁹ exercitu a q̄bus spernit ⁊ tanq̄ fatuus indutus veste alba irrideb. ⁊ a curia ipsius ejcit ⁊ pylato iudicādus remittit.

Sup oīs aūt ḡrta illusio fuit dolorosa. q̄ ꝛigit in crucis patibulo. vbi cū pīmiaꝫ ꝓ salute oīm hoīm effunderet viscera miesue a principibus ⁊ sūmis sacerdotibus ⁊ senioribus ⁊ pp̄his ⁊ militibus ⁊ etiā ab ipsis ꝺēnatis ⁊ crucifixis latronibus. Itē a p̄tereūtibus ⁊ capita mouentibus subsannab. ⁊ blasphemab. ⁊ vituparb. Post ergo tantos ⁊ tot illusiōes merito poterat dicere. Nō est do. sicis sicut dolor meus. Teraum inducens incōpabilē dolorē fuit flagellatio. Fuit eīm attritus mltis flagellis scz matertaliū flgelloꝝ colaphoꝝ spinarū pūgētiū. sputoꝝ. fellis. lanceē. clauorū. De quib⁹ oībus btūs ber. dicit. Ve ptē sunt disciplinе in quibus docet nos xp̄s in flagellis. sputis. colaphis. spinis potu fellis. clauis. lancеatione lateris. Sufficiat nobis hec pbia scire ihesum xp̄m ⁊ crucifixū. O vtinā bone ihesu disciplina tua me doceat. Juxta illud ps. Disciplina tua ipsa me docebit. Quartū inducens incompabilem dolorē fuit amara crucifixio. Per totum eīm corpus fecit dolorē passiōis diffundi. Nō eīm habuit p̄ticularē vnius membri dolorē ꝫ oīm mēbroꝝ vehementissimum Vulneratus eīm est in locis vbi venet nerui q̄cunq̄ totius corpis. in manib⁹ pedibus ⁊ corde q̄b⁹ dirupt̄s sanguis de toto corpe est effusus. ⁊ dolor p totū corpus diffusus. Cui cōpetit q̄ dicit Beñ. vij. Rupti sunt oīs fontes abysi magne. ⁊ cataracte celi apti sūt. Fontes p̄nt dici vulnera xp̄i. cataracte vene ⁊ nerui. Et hiere. x. Tabernaculā meū vastatū est. i. corpus. oīs funiculi eius dirupti sūt. Funiculi vene ⁊ nerui sunt

Tercūm p̄incipale inducens dolorē est p̄cij tanti vilipensio. Nam sanguis xp̄i effusus potuit sufficere ad oīz hoīm redemptionez ⁊ efficere salutem oīz. ⁊ in solo latrone tūc ꝓfecit. Inde ḡ dolor tanti negociatoris fuit q̄ p̄cium q̄ ad salutē oīm sufficit tā paꝫ illo tpe effecit. Uñ q̄ mercatoꝝ celestis tā de p̄ciosis mercib⁹ ita paꝫ reportauit. tō fuus dolor incōpabil⁹ fuit. Nec ei rō potuit sima fuit. ḡrem in cruce positus fleuit sic dicit apl's. Cum clamore valid. ⁊ lacrimis. O bone ihesu ḡre fleuisti cuz potius esset gaudendū. q̄ oparis salutē in medio tre. Ez fleuit q̄ cū passio ei⁹ sufficeret redēptioni oīm hoīm effecit tñ redēptionē paucoꝝ. Pro tāto ḡ in p̄missis vbis dixit. Non est do. sicut sicut do. me⁹. Exemplū ca. xj. f.

Cōo ad p̄dicti dolorīs inducit cōpassionē. cū dicit. O vos o. q̄ tran. p viā at. ⁊ vi. si est do. sicis ⁊c. Ad oīes clamat ꝓ cōpassione dicens. O vos oīs. q̄ ꝓ oībus passus est. Ro. viij. Propio fi. su. nō pc. ꝫ ꝓ no. oīb⁹ tra. illū. Quibus oībus dicit. Attē. ⁊ vi. Videte ꝯsiderado. ⁊ attendite cōpatiendo. Ad idē monet Treñ. ij. Recor. iuēt pau. m. ⁊ trabsim. ⁊ fel. Et trūdet sibi fidelis ansia. Memoria me. ero ⁊ ta. in me aia mea k. p cōpassionē. Ad candē cōpassionez inducit btūs bern. dicens. Respice oculo mentali o hō q̄nto debito remunerationis astringaris dño patiēti ꝓ te. Respice ⁊ attende sanguineū sudorē. alapaꝫ ꝯtumeliā. flagelloꝝ instantiā. coronā spineā. sputa. ludibria. crucis angariā. patibuli suspendiū. fellica cibaria. acida pocala. irrisiones. geminatū crucifige crucifige. ⁊ quid plura. vilissimā mortis supplicū. Ad candē cōpassiōez monet nos tā rōnalis creatura q̄ irrationalis creatura. Et primo monet cōpassio btē vginis. cui⁹ aiam ptransiuit gladius cōpassionis tpe sue passionis. Monent ⁊ nos mulieres q̄ flentes sequant dñm q̄bus dixit. Filie hierlm nolite sup me fle. Monet ⁊ maria magdalena q̄ nō solū viuū ꝫ etiā mortuū q̄plurimū defleuit. Unde sibi dixit dñs. Mulier q̄d ploras. Monet vnq̄ ⁊ ipa insensibilis creatura ad cōpassioz. Nā patiente dño sol obscurat. aer obtene-

brāt velū templi scindit. terra tremuit. petre scisse sunt. Et videntur duriores petris q̄ suo saluatori nō cōpatiunt. In signū cōpassiōis plerique fideles die passionis abstinēt in pane t in aq̄t nudis pedi⁹ incedūt. Exeam⁹ g̃ charissimi t nos ex castra sic̄ ihesu⁹ exiuit apls. ipropiū eius portātes p cōpassionem. Ut si cō patimur t regnabim⁹. Nō vogis p̄stare. Alios duos ꝑmones de passione require in dñica ante diem cinerū.

In vigilia pasche de epla.

Sermo. LXXXIIII

SI cōresurrexistis cū xp̄o q̄ sursuz sūt q̄rite vbi xp̄s est in dextra dei sedens. Col. iij. ¶ In his vbis apls duo facit. Primo exprimit nostrā pfectā t verā spūalem resurrectiōem. cū dic̄. Si cōre. cū xp̄o. Scōo monet ad eiusdez resurrectiōis oñsionē vel ꝓbationem. cū subdit. Que sursum sūt q̄rite. ¶ Spūalem aūt resurrectiōz dico ad differentiā alioz resurrectionū. Triplex est em̄ hois resurrectio. Spūalis q̄ est de culpa ad gr̄az de q̄ b. Si ꝓresur. cū xp̄o. Corpal' q̄ est de morte ad vitam. De q̄ Job. xix. In nouiss. die de ter. sur. suz. Beatitudis q̄ est de pena gl̄iam. De q̄ ps. ij. Gratia xp̄i saluati estis t ꝓresuscitauit t ꝓsedere fec̄ in celestibus. De spūali g̃ resurrectiōe q̄ est de culpa ad gr̄am loquens aplus dicit. Si ꝓresur. cū xp̄o. Culpa em̄ mortalis peccati dr̄ mors spūalis. Ut sic̄ dr̄ in li. Sap. xvj. Nō p malicia occidit aiaz suā. Et hec mors culpe dispositi sc̄ quēadmodū mors corpalis. In morte em̄ corpali p̄mo hō distrah̄. post infirmat. deinde morit. tandē effert t postea tumulat. Sic etiam in morte spūali distrah̄ hō p cogitatōz. infirmat p delectatiōz. morit p ꝓsensum. effert p opus. tumulat p ꝓsuetudinem. Taliter spūalr mortuū hortat' apls ad surgendū cū dicit ad eph̄. v. Surge q̄ dormis t exurge a mortuis t illūnabit te xp̄s.

Huic aūt resurrectioni tria sūt necessaria ipsam efficientia. s. cordis cōpūctio oris ꝓfessio. t operis satisfactio. Hec tria sūt q̄si tres dies spūlis resurrectiōis. De q̄bus Osee. vj. Post duos dies. in die tercia suscitabit nos. Ut post ꝓtritionē t ꝓfessionē in satisfactiōe q̄si in die tercia de morte culpe resuscitabim̄. Exēplū ca. ix. D. Vz pensandū q⁹ apls exp̄mens spūalem resurrectiōz. nō solū dic̄ Si ꝓresurrexistis. Vz etiā addit. cū xp̄o vt innuat pfectā t verā resurrectiōem. Est em̄ spūalis resurrectio triplex. Fantastica t nō va neq̄ pfecta desigta p resurrectiōz samuel. Re. j. Suscitatus em̄ videbat samuel. sic̄ dicit glo. § p vitatez nō erat. Hec est illoz q̄ de aliq̄bus penitētes in aliys delectant. t tm̄ credūt se satisfacere. igrantes q⁹ dei ope pfecta sūt. sic̄ dr̄ in iob̄e. Totū hoiem sanū fec̄ in sabbato. Ut sūma dei pietas venīā nō dimidiabit. Aut nihil aut totū ꝓpiciādo dabit. Uñ q̄diu vnā culpā mortalis peccati hñt sup se. p̄ gr̄a dimē ipsius culpe. impossibile est quēpiā spūalr resurgere. Vz fingant sibi resurrectōz. Uñ Esa. xxvij. dr̄. Grauabit eū iniquitas sua. t corruet t nō adijciet vt resurgat. Item est alia resurrectio va § nō pfecta ꝓpter recidiuū signata p resurrectiōez lazari q̄ q̄dē ve fuit resuscitat⁹. § nō pfecte. q⁹ iterū mortu⁹ ē. Hec est illoz resurrectio q̄ q̄dē p ꝓtritionē ꝓfessionē t satisfactōz v̄e t nō fantastice a pctō resurrexerant § nō pfecte. q⁹ post tps in pctm̄ iterū recidiuāt. De q̄b⁹ pe. in can. ij. Canis reuersus ad vo. su. t sus lo. in vo. lu. Exemplū ca. vij. f. Item tercio est resurrectio va t pfecta. in pnia pseuerās desigta p xp̄i resurrectiōz. q̄ ve resurrexit t pfecte. Ut xp̄s resur. a mor. tā nō morit̄ mors illi vltra nō dñabit̄. Hanc pfectā t spūalem resurrectiōz exprimit aplus cū dic̄. Si ꝓresurrexistis cū xp̄o. Exemplū. c. j. E. ¶ Scōo monet ad eiusdem resurrectiōis cōprobatiōz. cū subdit. Que sursum sūt q̄rite. hec sūt ei va sig̃ hui⁹ resurrectiōis vt tā terrena nō

ꝙrat ꝑ in hac pegrinatione solo corpe ꝓstitutus. cogitatiõe ⁊ auditate in illa celesti pria ꝓuerset ꝙ surſuz sunt ꝙrens dicens cũ apl̃o. Hra ꝓuersatio in celis ẽ. Exẽplũ. c. viij. K. c. xij. R. Post hãc resurrectionẽ puenit ad secundã. s. corpalẽ. ꝙ est de morte ad vitã. De ꝙ aplus j. Cor. xv. In momẽ. in ictu ocũ. in nouissi. tu. canet eñ tuba. ⁊ mortui resurgent incorrupti. Vbi tria innuit apl̃us hãc resurrectionẽ efficacia. cãm. modũ ⁊ integritatẽ. Cãm cũ dicit. Canet eñ tuba. i. vox xp̃i ꝙ dicet. Surgite mortui ⁊ venite ad iudiciũ. Et notandũ ꝙ illa vox ꝙ facit resurrectiõez ꝙtuor modis appellat in scriptura. Dicit eñ vox filij dei ꝓpter autoritatẽ. Joh. v. Mortui q̃ in monumẽtis sunt audiẽt vocẽ filij dei. Jt̃ dr̃ vox archangeli ꝓp̃ ministeriũ. qz ministerio angelor fiet collectio illa puluer. j. Thes. iiij. In voce archangeli ⁊c. Jtẽ dr̃ tuba ꝓpter terribilitatẽ. Vñ supra dicit apl̃s. Canet eñ tuba. Jtez vocat clamor ꝓp̃ euidentiã. qz ab oñibus audiet. Math. xxv. Media noc. clamor factus est. Jtez resurrectionis modũ oñdit. qz nõ morose ꝑ in breui tpis spacio oñs resurgent qõ innuit apl̃s cũ dicit. In momẽto. glosa. i. in breuissimo tpis spacio. Et ad maiorẽ expl̃sionẽ addit. in ictu oculi. glo. i. ꝙcito pcutit oculus. ꝙ pcutit in sũma celeritate

Jtẽ integritatẽ resurrectionis oñdit. cũ dicit. Et mor. resur. incor. glo. i. sine aliq̃ diminutione mẽbror. Hanc aũt resurrectiõz sequit resurrectio felicitatis q̃ est de pena ad gloriã. Non eñ resurgemus vt hoies penis astricti. ꝑ sic angeli ab oibus penis imunes. sicut dr̃ in mat. xxij. In resurrectiõe erũt hoies sic angeli dei. Resurgẽt eñ a corpis ig̃minia ad ipsius pulcritudinẽ. Math. xxj. Ful. tu. sic sol. Jtez resurgent a grauedine ⁊ grossicie ad subtilitatez ⁊ agilitatẽ. Vñ Sap̃. iij. dr̃. Et tanq̃ scintil. in arũ. diſ. Vbi ⁊ agilitas ⁊ subtilitas immutur. Tanta eñ erit subtilitas ⁊ agilitas vt vbi volet spiritus ꝓnus sine omni impedimento assit ⁊ corpus. Jtẽ resurgẽt a passibilitate ad ipassibilitatẽ. Nulla ei erit ibi molestia corpis q̃ b̃ multa ẽ. Apoc. xxj. Absterget deus oẽz la. vsq̃ nec vlt? dolor. Quo nos ꝙ.

¶ In die pasche de epla. Sermo. LXXXV.

Expurgate vet? fermentũ ⁊c. j. Cor. v. ¶ In his v̄bis de trib? agit apl̃s. vicz de fermento. de fermti veuitate. ⁊ de fermenti veteris expurgatione. ¶ Quãtũ ad primũ notandũ ꝙ est triplex fermentũ. scz cordis. oris. ⁊ opis. Cordis fermentũ est hypocrisis. ⁊ b̃ corrũpit ex ꝓua intẽtione accẽtiõz. Lu. xij. Attenda a fer. pha. qd̃ est hypocrisis. Et leuit. ij. Oñis oblatio q̃ offerẽt dño absq̃ fermto erit. s. pue intentiõis. Oris fermtũ est ꝓtua eruditio. qd̃ ex tali doctrina corrũpit fidem. De b̃ fermto Math. xvj. Cauete a fermento phariseor. ⁊ sequit. Tunc intellexerũt ꝙ nõ dixit cauendũ a fermto panũ ꝑ a doctrina phariseor. Operis fermtũ est qõlibet actuale mortale. pctũ. ⁊ b̃ corrũpit vicinã societatẽ. De quo hiere. lj. Ecce ego ad te mons pestifer q̃ corrũpit vniuersã trã. Quod de malo p̃lato vel sacerdotẽ p̃t dici. q̃ suo malo p̃lato exemplo corrũpit totã ꝓuinciã. Et de b̃ ꝓprie loquit apl̃s de illo fornicatore corinthio. j. Cor. v. cũ dicit. Modicũ fer. to. mas. cor. glo. Pctũ qõ cognitũ nõ arguit oẽs ꝓtamiat. Et statim subdit. Expurgate g̃ vetus fermtũ. Dicit aũt mortale pctũ vetus fermtũ vt oñdat illud idez in genere pctũ. qõ primũ angelũ ⁊ primũ hoiem corrũpit ⁊ corrũpendo imutauit. Vetus g̃ fermtũ est pctũ qõ primũ angelus mutauit in dyabolũ. pulcerrimã creaturã in turpissimã. ita vt absq̃ magno horore videri nõ possit. ⁊ etiã in tali statu posuit q̃ melius esset ei nõ esse q̃ sic esse. Esa. xiiij. Quõ cecidisti lucifer q̃ mane oriẽ.

Et sequit. Ucrūcñ ad infernū detrahe ris tē. Exemplū ca. ij. T. Uoiem etiaz corrūpendo imutauit in multis bonis Nā q in gloria t honore coronat⁹ erat cū in honore esset nō intellexit. vñ ppē pctm̄ de p̄dictis ad magnā t multiplicem miseriā deuenit. quā in primo statu nullatenus habuisset. Nō bñ signat Lu. x. in illo q descendēdo ab hierusalē in hiericho incidit in latrō. q expoli. cū t pla. impo. abie. semi. reli. Nō glo. exponit de primo hoie q descendit peccādo de hierusalez i. de paradiso vbi plenā pacē habuit. s. pacē mentis. q̄tū ad cōcordē cogitatiōz. pacē corpis. q̄tuz ad mēbroz obedientiā pacē tpis. q̄tuz ad nullius hostis ipugnatiōez. Que ppē pctm̄ oia amisit. t vsq hodie hō amittit. Propē B apls bñ ꝓsulit tercio loco vt illud diligenē expurgem⁹. cū dic. Expurgate. B Circa qō notandū q a fermēto B spūali. s. pcto qō aiam corrūpit. multiplicit debem⁹ purgari. sicut infirm⁹ corpalis multiplicit purgat vt curet. Purgat eñ infirmus p medicinalē potionē. Potio medicinalis q est amara. est dolor t cōpūctio cordis. ps. Potasti nos dñe vino cōpūctiōis. Hec est medicina de q̄ illud Ecc. xviij. Añ languorē adhibe medicinā. glo. pniam Et vide te q ō terra tua. i. de corpe tuo inuenire possis herbas vñ medicinā istā ꝓficias. Si eñ cor tuū t. corpus tuū diligenter ꝓsideres t reuoluas multa inuenies vñ doleas. Hec c̄ medicina purgatiua scz dolor de pctis. Unde Reg. xv. Abstulit asa effeminatos de terra, purgauitq vniuersas sordes. Asa dolens vel medicus interp̄tat. In quo datur intelligi q qui de peccato dolet salutifere sibi medet t p amaritudinē doloris purgat t expellit fermentū spūalis corruptiōis. Exemplum ca. ix. B.

Secūdo purgat q̄s p vomitū in quo notat oris confessio. Hic est vomitus de quo Ecc. xxxj. Si coactus fueris inedendo multū. surge e medio. t vomeet refrigerabit te. t non adduces corpi tuo infirmitatē. Glo. Qui transgredit mensam t grauat in carnalib⁹ delicijs p ꝓfessionem peccati feditatē euomat. Pet. j. Si ꝓficeamur peccata nostra fidelis t iustus est vt nobis remittat peccata nostra t emūdet nos ab oñi miq̄tate. Esa. xliij. Narra si quid habes vt iustificeris. Hinc c̄ q dr de iuda. q ꝓfessio interp̄tat. Mach. x. Ut delubra demolitus est t purgauit, templū. Exemplū ca. iij. B. Sz sunt multi q purgationē templi sui multū differūt facere t remanēt t cōputrescūt in sordib⁹. Cōtra quos dr illud. Qua die templū pollutū fuerat ꝓfugit eodē die purgatiōez fieri. Hinc c̄ q de nazareo dr. Nūe. vj. Si mortuus fuerit quispiā coram eo. polluet caput ꝓsecratiōis ei⁹ qō radet illico in eodē die purgatiōis suc. Quod glo. exponit de peccato mortali. Unde sic corpalis vomitus frequens est medicinalis. quē admodū scribitur in epla aristotelis ad alexandrū. vbi ꝓsuluit q saltē semel in mense, pcuraret eū. Sic laudabilis est cōsuetudo p vomitū ꝓfessionis se frequēter purgare. Tercio purgatur quis p sudorē. Sic certe purgantur boni laborantes bonis opibus insudando. Di sunt qui in sudore vultus sui vescunt pane suo. Tales nō bñt in fuitio brachia fracta sicut pigri t tepidi religiosi. Tales in opibus pnie sudādo laudabiliter se purgant. De q̄ purgatione Ecc. vij. Purga te cū brachijs Exemplū ca. ix. B. Quarto purgat infirmus p balneationē. Sic t spūaliē infirmus purgatur cū in lachrymis balneatur. Unde Nūeri. viij. dixit dñs ad moysen. Tolle leuitas de medio filioz israel t purgabis eos iuxta hunc ritu. aspergantur aqua lustrationis. Glo. lachrymar quibus abluūtur peccatoz macule. Et Jac. iij. Emūdate manus peccatores. t purificate corda duplices animo. Et subdit quomodo cum dicit Miseri estote t lugete t plorate. risus vr̄ ꝓuc. in luctū. t gaudiū in merorem. Hinc est qō dr Job. ij. Erāt ibi lapidec

hydrie sex ꝑm purificationē iudeoꝝ.i. ꝓfectuū. ¶Per sex hydrias intelliguntꝫ sex cause q̄re debemus fiere. Deiquib⁹ si placz loq̄ re q̄re in dñica post octauā epīe. Exemplū ca.ij. ¶ Quinto purgat infirmus ꝑ decisionē siue minutionē. Sic q̄ vult a peccati putredine purgari dz cultello abstinētie oēm superfluitatez rescindere. ⁊ cargē ꝑ abstinentiā esce ⁊ potus q̄ntū valitudo ꝑmittit minuere. ⁊ sic ea purgabit ⁊ coseruabit a peccati putredine. Jo.xv. Omnē palmitē in meno ferē. fruc. pur. eū vt fructū plus afferat. Exemplum ca.vj. E. ¶ Sexto purgat infirmus ꝑ adustionez Sic aia purgat a peccati putredine tribulatiōis igne. Mal.iij. Ipe q̄si ignis ꝓflans. Et post. Et purgabit filios leui. De hac purgatiōe. Nūeri.xxxj. Oē qđ pōt trālire ꝑ flamas igne purgabit ⁊ Esa.j. Et ducrā i manū meā ad te. ⁊ excoquā ad pur scoriā tuā. Aug. Nō flagellū gno. qđ lima ferro. qđ fornax auro. ꝺ tribulatio iusto. Propter ꝺ sancti qui sciūt per tribulationem purgari multū qñ venit de ea ꝙsolant. Job.vj. Hec ꝙsolatio sit mihi vt affligens me doloze nō pcat. Exemplū ca.xvj. ꝺ E ¶ Sic ꝑ ꝺicta expurgat hō a veteri fermēto ⁊ expurgatus ꝓstitutus in azimis sinceritatis ⁊ vitatis ad epulas agni īmaculati secure pt accedere. Nō no.p.

De epla. Ser. LXXXVI.

Itaq̄z epulemur ⁊ c.nō in fermeto veteri. ꝑ in azimis. Lor.v. E Quia hodie ē oībus tps cōtonis. ī pmissa ỹba apli q̄ tractat de cōtione hodie eccia legit. ¶ In q̄bus ỹbis apls duo facit. Primo hortat ad pceptōz eucharistie. cū dic. Itaq̄ epulem. Secō ondit debitū modū pcipiendi. cū dicit. Non in fermento.

¶ Hortādo aūt ad primū vt magis ad pcipiendū nos alliciat. inuit nobis tria cōmendibilia de eucharistia. Innuit ei nobis cā esse cibū nobilē. delectabilē. ꝺ efficacē. Et ꝺ totū in hac dictiōe epulemur. epule em q̄ sunt delicie cōuiuij fiūt ex nobilibus cibis. ⁊ talis ē eucharistie cibus. quo epulat fidelis aia. Est em cibus nobilis. nō em de frentis. sed de celestibus. Est em panis viuus q̄ de celo descendit. Un ⁊ in math. dr panis supsubstātialis. transcendit em sua nobilitate substātias oīm ciboz terrenoz.

Itē innuit hūc cibū delectabilē. cū dic Epulem. Epule em vt dixi sunt delicie quiuij ex diuersis cibis ꝙfecte. Un vn⁹ cibus epule dici nō pōt ꝓpie. nisi alq̄s cibus adeo esset delicat⁹ q̄ multoz ciboz in se repñtaret saporē. qđ nō ē inuenire in cibis tpalib⁹. Dz certe ꝺ cib⁹ aie adeo est admirabilis. q̄ oīm ciboz aie in se delicias ꝓtinet. Juxt illđ Sap xvj. Panē de celo dedit hīs ē oēm sa. ⁊ oīe delectamētū. Un sic dicit glo. sup epl̄am ad Corinth. Prefiguratus est ꝺ cibus in māna qđ bōis sapiebat vt volebant. Itē innuit apls hūc cibū efficacem cū dic. Epulem. Nā in corpalib⁹ nō est inuenire sil̄em efficaciā vt.s. sit cibus alīs q̄ nō pñtes tm̄ ꝑ etiā absentes sua ỹtute sustentaret ⁊ recrearet. Qđ facit ꝺ cibus aie. Nō em pñtes tm̄ ꝑ etiā absentes. Nā oīs fideles vbiq̄z p mūdū recreat. ⁊ etiā i purgatorio positos Exemplū in pmpt.c.iij. ¶ Quā hui⁹ cibi efficaciā innuit apls q̄ lōge tūc a corinthijs posit⁹. nō dic. epula boz vel vos epulemi tāq̄ a me sepati ⁊ ego a vobis. ꝑ se ipsis ꝓiūgēs tāq̄ pñs dic. epulem. Hic em cibus iuxt corpe distantes. fide tm̄ caritate cohercētes oīs recreat ⁊ sustentat. Un aug. Ut qđ paras dentē ⁊ ventrē. crede ⁊ māducasti. Si em ꝙficientes tm̄ recrearent co. nō sumentiū essz magn̄ desolatio. Dz certe eoz ꝙfectio nō sumentiū est recreatio. Juxt illud ps. Particeps ego sum oīm ti. te. Cū g̃ hic cibus sit nobilis delectabilis ⁊ efficax. Itaq̄z epulemur.

¶ Dz q̄ plerisq̄z hūc cibū inordiate sumētes iudiciū sibi sumūt. ī mor debitum modū docet sumendi. cū dic. Nō in fer

mẽto. Ñdit aũt debitũ modũ dupl'r. ſan electõe mali. ⁊ ſupordinatõe bom. exẽplo hoim q̃ cũ in ſuũ hoſpiciũ magñ hoſpitẽ recipe volũt. Prio expurgãt indecẽtia poſt aſpgũt odorifera. ſiẽ flores ⁊ ḡmia. Sic apl's expurgatõez indecentiũ ex nro hoſpicio docet cũ dicit. Nõ in fermõto ve. Scõo ad ſupor. nanta bonor opex tanq̃ flor inſtruit cũ ſubdit. Sz i azimis ſin. ⁊ vi. Malũ aũt indecẽtie q̃ añ ſũptõez expurgandũ eſt q̃libet mortale pctũ. Nõ hic manuit apl's ſub fermõe ypatõe. ⁊ b̃ bñ. q̃ ſiẽ fermẽtũ ſibi nũctã materiã corrũpit. ita mortale pctũ aiam. Mortale aũt pctũ ꝓſiſtit in trib⁹. q̃ aut in luxuria. aut in auaricia. aut i ſupbia. ex his eñ oĩa pcedũt teſte Iobe. Et hec tria pctã apl's diſtiguit ſub triplici fermẽto veteri malicie ⁊ neq̃cie. Fermẽtũ vet⁹ eſt luxuria. q̃ vet⁹ eſt. q̃ in prio hoie cõcta eſt. ⁊p b̃ naſcimur oẽs in origĩali pctõ Fermẽtũ malicie eſt auaricia. fermẽtũ neq̃cie eſt ſupbia. Primũ fermẽtũ corrũpit nos reſpectu pximi. ꝺ quẽ furto ⁊ rapina peccamus Sz fermẽtũ neq̃cie. i. ſupbie corrũpit nos reſpectu dei. ꝺ quẽ blaſphemãdo ⁊ nõ credẽdo peccam⁹. Añ q̃ corrupt⁹ ẽ b̃ triplici fermõto. i. aliquo mortali pctõ. nullo mõ dz cõicare. Exẽplus ca. vj. ff. Nõ ḡ in fermõto vet⁹. i. luxurie. ne optingat nobis ſiẽ eudã q̃ſm hẽ bzeos q̃ cũ vxore ſua iacuit ⁊ archã q̃ figura corpis chriſti fuerat tetigerat i digne. morte pcuſſus eſt a dño Quãto magis illi q̃ nõ tm̃ tãgũt corp⁹ chriſti. ſ̃ etiã ſumunt. ſi tales fuerint pcutient morte etna. Itẽ neq̃ in fermõto malicie id ẽ auaricie. ne optigat nobis ſiẽ iude q̃ ex auaricia volẽs vendere dñm. ⁊ in illa volũtate ꝓſtitut⁹ corp⁹ dñi pcipiẽdo intrauit sathanas i cor ei⁹. Itẽ neq̃ i fermento neq̃cie. i. ſupbie. q̃ ſi marie magdalene q̃m ſpũ hũilitatis fuit oſcĺata pedes dñi. ⁊ ex aio cõtrito lacrĩs lauit. ꝑpter paruã ſupbiã cordis q̃ ꝺ chriſto plene nõ credidit. dictũ fuit noli me tãgere. Multo forti⁹ ꝑt ille dicere illis q̃ tales ſunt noli me ſumere. Sic ḡ p cõparatiõez triplicẽ fermẽ añ colonẽ cepit expurgari. Sz q̃ ad aducẽtũ hoſpitis p⁹ purgatõez dz dom⁹ floribꝰ exornari. ꝺ p⁹ electiõez vicioꝝ de vtutib⁹ tanq̃ de floribꝰ q̃bus ornãda eſt ꝺſcia. ſubdit. Sz in azi. ſin. ⁊ ve. vt. ſ. ex pĩs affectibus ſinceritas habeaſ in mẽte. ⁊ vitas in bono ope. ⁊ b̃ mõ ſi q̃s mãducauerit exb̃ pãe viuet i eñ. Nõ no. ꝓ.

De euangelio.

Sermo. LXXXII.

Vidierunt iuuenẽ ſeden. a dex. cooptũ ſtola cãdida Mar. vi. Dupl'r angelus dei mulierib⁹ reſurrectõez chriſti ẽ teſtatus. ſ. ẽbo ⁊ facto. Verbo q̃n dixit. Surrexit nõ eſt hĩ. Facto q̃n viderunt iuuenẽ ſeden. a dex. coop. ſto. cand. In b̃ ei facto angel⁹ tria de chriſto ẽ teſtificatus. Vitez reſurgentis etatẽ. cũ viderũt iuuenẽ. Reſurgentis q̃tez. cũ viderũt ſedentez. Et reſurgẽtis glificatõez cũ viderũt cum cooptũ ſtola candida.

Quantũ eñ ad ſenſũ hũanũz loq̃ndo ſi angeli ſ̃m tp̃s creatõis ſue ſe oſtẽdere debuiſſent. cũ bñ q̃ntũ milũ annorũ fuerit q̃ creati ſũt poti⁹ in ſenili etate q̃ iuuenili ſe mulierib⁹ exhibuiſſent Sz q̃ ad aſtruendã reſurgẽtis etatez venerãt. angelus etiãdẽ etatis appuit cui⁹ etatis chriſt⁹ reſurrexit. Chriſtus enim in eadẽ etate ḡ mortuus fuit reſurrexit. ſ. trigintatriũ annoꝝ. q̃ etas inoĩbus p̃ſtãtioꝝ eſt ⁊ gratioꝝ. Prop̃e b̃ mulieres viderũt iuuenẽ. Sz q̃ lazar⁹ p dñm reſuſcitat⁹ ad laboꝝ ⁊ miſerias priſtinas reſurrexit. ꝑpter q̃ etiã ſiẽ dicit glo. dñs ip̃m reſuſcitãdo fleuit. ne crederem⁹ dñm talit̃ reſurrexiſſe. viderũt angelũ ſedentez a dextris. In quo angelus q̃tez eternitatis ꝺſignauit. In ſeſſiõe eñ angeli q̃es. in dextris eterni

tas designat. Quesch iesum in nouo testo plus angelus sedisse inuenit nisi hic. Et p tato sicut dic̄ mgr in hystorijs. ali qui volūt dicere stetit p sedit angelus et male. Ad h̄ enī vt oñderet ipum re surrexisse ad q̄tē. viderūt mlieres sedē tē. t vt innueret illā q̄tē nō tpalē t trā sitoriā h̄ eternā. viderūt sedentē a dextris Nā sicut dicit btūs Greg. in Omelia Per leuā pñs vita p dextraz etna desi gnat. Juxta illud Cañ. v. Leua ei sub ca. meo. t dex. il. am. me. Hāc q̄tez etnī tatis christū p resurrectōez adeptū eē oñdit mare euāgelista dicēs. Hñs enī iesus postq̄ locut ē eis assūpt ē in cc. et se. a dex. ōi. Et apls ad Heb. j. Qui cū sit ināt splēdoz glorie t figura sub stantie ei sedet ad dexterā maiestatis in excelsis. Jtē angelus vt innueret in resurgēte corpis glorificatōez vide runt ipm cooptū stola cādida. In sto la ei corpis vestimtū. in cādore eiusdē glorificatio designat. Hāc glificatōez corpis in christo angelum ascēsiōe ei qñ dixerūt. Quis est iste q̄ venit de edō tinctis ve. ō bostra. ammirabant dicen tes. Esa. xlij. Iste formosus in stola sua gradiēs. Necmy. Gradiebat enī cooptus stola cādida. Sic g̃ euangelis ta in p̄missis vbis oñdit q̄ angel circa xpi resurrectōez testificatus est resur gentis etatē cū dic̄ q̄ viderūt iuuenez Et resurgētis eternā quietē cū viderūt sedentē a dextris. Et resurgētis glori ficationē in eo q̄ viderūt cooptū stola cādida. ℣ Et qz christ dñs sic. dic̄ apls Cor. xv. Primitie est resurgen tiū. in sua t nostrā resurrectōz designa uit. Ipse est enī cā nre resurrectōis. et h̄ in oi genere cāz. Est enī cā matia lis. q̄ materiā corporuz si q̄ defuerit re staurabit. sic patz in pueris baptizatis et corpe viciatis. sic sūt q̄ nascunt sine manib⁹ vel pedib⁹ vel hmōi. q̄ omnes sicut dic̄ apls resurgēt icorrupti. glo. i. integri. t iuxta mēsurā plenitudis xpi q̄ oēs tā magni t tales sic debuerant esse circa trigintatres ānos circa quos xps resurrexit. Jtē est cā efficiēs nre resurrectōis. Jo. v. Oēs ei q̄ in monu mētis sūt audiūt vo. filij dei. t q̄ audi vi. Jtē est cā finalis. q̄ ipse est finis nre resurrectōis. s. fruitio ipsius Thes. iij. Sic rapi. cū illis. s. q̄ prio resurgēt in nubib⁹ obuiā xpo in aera. t sic sp cū dño erūt. Jtē est cā formalis. Phil. iij. Qui reform. corpus hūilitatis nre configu. corpi cla. sue. Dic̄ reformat se aliq̄ mulier si gurā suā in speculo videndo. sic t nos spec'o vo eternitatis oīa corrigunt. Con figurati itaq̄ erūt corpi claritatis sue qz resurgemus iuuenes. i. ad instar eta tis sue. Jtē qz resurgem⁹ vt ad dexterā etne q̄etis cū ipo sedeam⁹. Item qz re surgem⁹ cooperti stola cādida. i. cū cor pore glorificato configurato corpi clari tatis sue. Ꝟ Resurgem⁹ g̃ iuuenes h̄ est eiusdē etatis cū christo. Ūñ ephi. iij. dicit apls. Donec occurram⁹ omes nullū excipit. i. vir perfectū. Jsta ei etas ses trigintatriū annoz est perfectioz in q̄ xps resurrexit. Ūñ subdit apls. In mē surā etatis plenitudis christi. Oēs enī qui vel in vtero vel extra vterū vixerē q̄ mori potuerūt cuiuscunq̄ etatis fue rint resurgēt in etate p̄dicta. s. trigintatriū ānoz. t triū mēsiū. quātūcunq̄ etiā senes obierint. vel in minori etate decē serint. ita plene t integre q̄ nec capilli de capite illoz̄ pibit q̄ esse debeat. vel electis ad decorē. vl reprobis ad labo rē. t si quē cunq̄ puluerē vel cinerē corpa resoluat. t in q̄ncunq̄ alioz corpm sub stātiā vel in ipsa elemta puertat. i quo rūcunq̄ aialiū vel hoim cibū. vel carnē mutet. sicut dic̄ Aug. in li. de doctrina christiana. vbute ōi q̄ simul oīa creauit illi aie redibit in pūcto corpis. q̄ illā vt hō fieret. creasceret. viueret aiauit. etiaz si mōstruosum mris vēo suffo catū. etiā si pueri bumēbres nascunt. sic Piero. ac cidisse refert in oriēte boiez duplicē na tū vsq̄ ad renes tales resurgent q̄les si

gemini nati fuissent In cōuenienti ꝫ̄ et decēti etate.qz iuuenes resurgem⁹. ps. Renoua.vt aq̄.iu.tua. ℣ Sz ad qđ nunq̄đ sic nascimur ita resurgem⁹ ad labozē. Nō vnq̄ ꝑ pot⁹ ad eternā q̄ de tē.qđ signauit angelus a dextris sedē do. Nō em̄ in hoc mōo sedēt sancti sed pot⁹ stant.ꝑ in regno eterno sedebunt. Apoc.iij. Qui vicerit. dabo illi sedere mecū in throno meo.sic ⁊ ego vici ⁊ sedi cū pr̄e meo in throno ei⁹. Sedere ei q̄escētis ē.⁊ tūc vere q̄escam⁹. Ibi enz q̄libet ꝓstitutus a ḡtuoz liber erit q̄ turbāt quietē.s.a cūctis vicijs.qz non est pax ipijs.Esa.lxix. Impij em̄ q̄si mare feruēs qđ quiescere nō pōt. Sz ibi petm̄ nō dnabit nobis. ℣ro quo dicit Esa.lx. Popul⁹ tuus oēs iusti. Itē liber ē ab mētis angustijs.qz ibi fugiet dolor ⁊ gemit⁹. Esa.lj. Itē liber est ab indebitis fructibus. Un Joh.xv. Jā nō dico vos ser.ꝑ ami. Itē liber est ab oi modis miserijs. Un Apoc.xxj. Absterget de⁹ oēm lacrimā.s.oēz cāz lacrimā di ab oculis sctōz.⁊ tā nō erit amplius neq̄ cla.ꝑ nec vll⁹ dolor. Hec ē quies etna.sctis q̄plurimū accepta qz erit in formidabilis. Esa.xvij. Quiescēt.⁊ nō erit qui exterreat. Itē erit delectabilis ℣ro uer.xij. Quiescēs ⁊ suauis erit somn⁹ tu⁹. Itē erit satiabilis. Job.xxxvj Erit reqes mēse tue plena pinguedie Nec miz.qz ipse iesus trāsiēs ministrabit illis. Itē erit reqes venerabil. Job xij. Reqescere cū regib⁹ ⁊ cōsulib⁹ tre.i. aplis ⁊ alijs sctis. O q̄ venerāda societas in q̄ bta virgo erit ⁊ apli ⁊ alij scti. Sz cū q̄li corpe resurgem⁹ vtiq̄ sicut ⁊ christ⁹.s.cū glorificato. Nō inuit angelus q̄ coopt⁹ stola cādida appuit. In stola ei vestimētū corpis quo vestit aīa intelligit. Sic Apoc.xvj. dz de martyribus Lauerūt sto.su.in sanguīe agni. In cādore vo glorificatio corpis designat.quā glorificatiōz suā xp̄s in nfa figuratiōe designauit. Sicut dicat glo. Un resplenduit facies eius sicut sol. Et eandē glorificatiōez fidelibus suis ꝓmisit. Math.xiij. Fulgebunt sicut sol in regno patris eoz. Et tūc sol septemplicit pulcrioz erit q̄ mō. Sic dz Esa. xxx. In candore em̄ solis vel in radio inueniunt̄ q̄tuoz.s.impassibilitas.claritas.velocitas ⁊ subtilitas. Que q̄tuoz glorificatoz corpibus ꝓferunt̄. Unde aplus.j. Coz.xv. dicit de corpe nostro q̄ resurget in incorruptiōe.i.impassibile.q̄.s.ꝑ passiōes corrūpi nō pōt. Itez resurget in gloria.i.pulcrum et splendidū. Item surget in virtute q̄tū ad subtilitatē.quia nullū quantūcunq̄ duz sibi rēsistere poterit. Itē surget spūale.i. leue q̄tum ad agilitatē.qz vbicūq̄ voluerit spūs ibi protinus erit ⁊ corpus Tanta em̄ erit tunc in vno quoq̄ ipassibilitas siue sanitas q̄ nulla corruptione infirmabit̄. Tanta pulcritudō q̄ nulla vetustate sicut in p̄senti fit deformabit̄. Tāta agilitas q̄ vbicūq̄ voluerit homo esse ibi statim erit. Item tā ta subtilitas q̄ etiā murus ferreus trā situm corpis impedire nō poterit. Ad quam nos ⁊c̄.

De euangelio.

Sermo.LXXXVIII.

Iesum q̄ritis nazarenū. surrexit nō est hic. Mar. vl. Duo in his vbis inuenit̄.vnū ad imitatiōnē iesuz q̄rere. aliud ad ꝓgtulatiōnē.s.iesuz surrexisse.

Circa questitōez q̄ est imitāda tria intuenit̄.s.q̄rentiū nūerus.modus.⁊ cā. Nūerus ad q̄rendū iesuz ꝓueniens.qz maria magdalene.maria iacobi.⁊ maria salome. Modus q̄rēdi iesum expediens.qz valde mane cū aromatib⁹. Sz cā decēs vt venientes vngerēt iesum. Vere nūerus q̄rentiū iesū in marijs inuenit̄ ꝓuenies. Tres ei marie triplicem statū q̄rentiū iesū repñtāt.s.statū icipientiū.ꝓficientiū.⁊ pfectoz. Et hos status q̄ querit iesū munq̄ sueniet. In maria magdalena status inspirantiū.siue incipientiū. Ipa em̄ lōga trahēs suspi

ria. meruit ventã pcõẽ. lu. vij. In maria iacobi stat⁹ aspirãtiũ siue pficientiũ q luctãdo viriliť celestez vitã obtinent In maria salome q pacifica interp̃tať stat⁹ respirantiũ siue pfectoꝝ q in pace mentis respirãt a pugnis. Iurta illud In pace in idipm dor. tre. Prima. s. iuspirãs siue incipiẽs grit ihesuz. i. saluťẽ q̃a culpa liberet. t inspirãs siue pficiẽs grit crucifixũ. vt. s. crucẽ ipsi⁹ imitet. Respirãs vo siue pfect⁹ grit nazarenũ. i. pterplatõis floꝛe quo delectet. ℟ Modus aũt grẽdi fuit expedicẽs. qz qsiert festinãť. Ain valde mane q̃cito potuert. Nõ est ꝺ perastinãtes q̃ oifferunt vsq; i senũ grere ihesũ. ecẽ. v. Ne tardes ꝓuerti ad dñz. Adapta ꝺ simoc Euge siue bone. in diebꝰ martiri.

Item qsierũt reuerenť. qz cũ aromatib⁹ Nõ est ꝺ negligẽtes. Exo. xxiij. Non appebis in ꝓspectu meo vacu⁹. Item qsierũt ardẽter. tio ad inuicẽ loqbanť Flagrabãt eiñ desiderio videndi. tio anteq̃ puenirẽt tractabãt ꝺ ipedimto Nõ est ꝺ tepidos. apoc. iij. Utinã esses calidus aut frigidus L Cã aũt grendi decẽs. qz vt venientes vngerẽt ihesũ. Querit aũt vngi tripliť. In pede. in capite. in corpe. Ad pedẽ fuit vngentum pꝛitõis a peccatrice. Lu. vij. Ad caput vngẽtũ devotõis Mat. xxvj. Effudit sup caput ipsi⁹ recũbentis. Ad corp⁹ id ẽ ad mẽbra sua vngentũ ꝓassioꝛis Joh. xix. Attulit nicodem⁹ mixturam myrre t aloes q̃si libras centũ. Premisa g̃ oia sũt ad imitatiõez. Cũ vngẽto eiñ ꝓꝛitõis dñt grere ihesuz incipientes Cũ vngento ꝓassioꝛis pficientes. Et cũ vngẽto devotõnis pfecti siue ꝓtemplãtes ℣ Sz ꝓgtulatio sequit in q̃ dic̃. Surrexit. Lect⁹ rumoꝛ. Surrexit q̃dem qz ecciderat. Amos. ix. Suscitabo tabernaculũ qꝺ ceciꝺit. Item surrexit. qz sederat. ps. Tu cog. sed. me. t resur. Item surrexit qz dormierat. ps. Ego dor. t som. ce. t exurrexi. Ceciꝺit dñ cape in mẽbris. Esa. lxiij. Quasi foliuz ceciꝺum⁹ vniuersi. Dedit dñ crucifigere. Erut eiñ christi cathedra fuit. iij. Re. vi. Dauid in cathedra sapie. Dormiuit dñ mozeret. Cañ. v. Ego dor. t coꝛ me. vigi. tc̃.

De euan. Ser. LXXXIX.

Surrexit nõ ẽ hic ecce loc⁹. Sed ite dic. dis. ei⁹ et petro. Mar. vlti. ℟ Sic legit hodie i cuãgelio. ꝺba sũt angeli nũciantis christi resurrectiõez. ¶ Tria aũt circa hec ꝺba debem⁹ considerare. Unũ ex pte christi. aliud ex pte angeli tertiũ ex pte nr̃i. Ex pte christi ipsi⁹ resurrectoꝛ. q notať ibi Surrexit Ex pte angeli resurrectõis testificatoꝛ quẽ notať ibi Nõ est hic. ecce loc⁹. Ex pte nr̃i resurrectõis vtilitatẽ q̃ notať ibi. Item dic. dis. ei⁹ ℣ Circa primũ. s. circa dñi resurrectoꝛ q notať cũ dic̃. Surrexit. mlta notanda occurrũt q etiã in spũali resurrectõe dñt attẽdi. Et prio q dñs surrexit vere. ñ fantastice. sic̃ samuel. i. Regũ. Sic hypocrite faciunt. Contra quos ꝺr. Lu. xxiij. Surrexit dñs vere. hypocrite ci et ñ apparẽt ex̃ viui. mẽ tñ ve sũt mortui. Sũtei sicut dicit dñs mat. xxiij. velut sepulcra dealbata q apparẽt ex̃ speciosa it⁹ aũt plena sũt spurcicia. Sic ipsi foris appẽt iusti. it⁹ aũt plem sũt iniq̃tate. Exẽplũ i ꝓm. ca. viij ꝺ. Secꝺo surrexit cito tcũ festinatõe qz ẽcia die. ꝺ illos q p annũ tãpl⁹ differũt a pctõ resurgere. i. Coꝛ. xv. Surrexit tcia die ꝟm scriptuꝛas. Tercio surrexit cũ decẽti societate. mat. xxvij. Mlta coꝛpa sctoꝝ q dormierãt surrexerũt glo. hiero. Nõ añ surrexerũt q̃ ꝺñs vt sit ipse ꝓiogenit⁹ in mltis frib⁹. Et hi etiã credũť cũ ꝺño asceꝺisse. Sic certe freq̃nť q̃n vn⁹ magn⁹ pctõr tmaxie potẽs i secꝰlo resurgit mlti exẽplo illius a pctõ resurgũt. Exẽpl. c. v. R. Quarto surrexit faciliť. t sñ oi difficltate. sic̃ q̃s ꝺ facili a sõno excitať. vñ ps. Ego dor. t som. ce. t exurrexi. glo. a morte Et hic re. xxxj. q̃si de sõno suscitat⁹ ℣ t vidi t

somnus meus dulcis mihi. Nec mirū laborauerat ei ⁊ magnū op⁹. s. nre redēptōis ꝓpleuerat. Ecce. v. Dulc̄ ē somn⁹ oparti. Nō est ꝫ illos q̄ difficulter surgūt a pcti sōno. ꝓuer. vj. Usq̄quo piger dorm. Et ad ephe. v. Surge q̄ dorm. et exurge a mortuis. Exēplū ca. vj. E Quinto surrexit etiam nō amplius⁹ op primēdus a morte. Ro. vj. Christ⁹ resurg. a mort. iā nō mo. mors illi vl. h dñabit. Nō ē ꝫ recidiuātes. ij. Pet. ij. Canis reuersus ad vomitū suū ⁊c. Piscis. ij. Q̄ vilis facta es nimis iterās vias tuas. Ultio surrexit cū gloria ⁊ honore qui q̄ primo fuerat abiect⁹ surrexit gl'ios⁹ ⁊ dedit illi gl'az. Ita ⁊ nos factam⁹ sc̄z veteri vita abiecta in vita honesta cōuersemur. Ro. vj. Quō christ⁹ surre. a mor. p gl'az p'tis. ita ⁊ nos i nouitate vite ābulem⁹. Exēplū. ca. j. E. Vir ca sēpulc̄m. s. angeli testificationē q̄ notat cū dicit. Non est hic. Ecce loc⁹. Nota q̄ hz resurrectio christi mltiplicē testificationē. Hec ei gloriosa resurrectio sic̄ scriptura testificat fuit a deo p̄fe lōge añ ꝓmissa. Un Act. x tij. dic̄ paul⁹. Nobis annūciam⁹ inq̄t eā q̄ ad p̄es nr̄os repromissio facta c̄. qm̄ hāc de⁹ adiplet filijs v'is resuscitās iesū. Et in psal. ij. In die illo glo. resurrectōis. suscitabo tabernaculū dauid q̄ ceciderat. et reedificabo apturas muroꝝ eius. Per tabernaculū dauid q̄ cecidit p̄nt intelligi corp⁹ christi q̄ in passiōe recubuit. Per apturas muroꝝ cicatrices vulnerū ei⁹. Hic est dauid de quo dr̄ Hier. xxix. Suscitabo dauid ger. iustū. Secundo fuit in lege veteri multipl'r figurata. Hic c̄ Gen. xxvij. verus iacob ⁊ luctator⁹ q̄ mane surgēs tulit lapidem quē suppo suerat capiti suo. ⁊ erexit in titulū fundēs oleū desup. Ipse em̄ p⁹ luctā passiōis mane p̄ma sabbati surrexit. Iurta illud ps. Exurgā diluculo Lapidē. i crucem volūtarie capiti suo suppositū. que crux ī lapis dr̄. q̄ i ea dura sustinuit ⁊ eius duritiā sensit. Hz ꝓhoc q̄ lapis in titulū erigit christi resurrectio designat. sicut dicit glo. Sup hūc lapidē oleū fudit. cū crucē ex mia suo sanguīe punxit vt iā nō sit dura ⁊ aspa ꝫ suauis ⁊ leuissima vtpote sanguine christi puncta. Hic est samson q̄ interp̄tat sol eorum. De quo Iud. xvj. Dormiuit samson vsq̄ ad medium noctis. ⁊ inde ꝓsurgēs apphendit ambas portē fores cū postib⁹ suis ⁊ sera. ꝓposit⁹ asq̄ hūeris suis portauit vsq̄ ad vticē mōtis. Ut dicit Greg. in glo. quē in hoc facto samson nisi redēptorē nostr̄ signat. d̄d gaza nisi infernū. d̄d philistei nisi p̄fidiā iudeoꝝ. Qui cū mortuū dominū viderent ⁊ corp⁹ ei⁹ in sepulcro positū custodes illico deputauerūt ⁊ anctorē vite iferni claustris detentū q̄ sā son in gaza se deph̄endisse letati sunt. Hz ver⁹ samson media nocte nō solū de inferno liber exijt. ꝫ etiā portas iferni destruxit ⁊ mōtis vticē subijt. q⁹ resurgēdo ⁊ ascendendo reg̃ celoꝝ ꝓscēdit Tercio fuit a ꝓphetis multipliciter ꝓphetata. Un Act. x petr⁹. Hunc inq̄t de⁹ suscitauit a mortuis. Et p⁹ subdit. Huic oēs ꝓphe testimoniū ph̄bent

Quarto ab ipso christo fuit figurata in trāsfiguratōe. ꝓdicta ⁊ mānifesta. De p'mo Mat. xvij. Duxit illos in mōtez excelsū ⁊ trāsfigurat⁹ est añ illos Glo. Nō subbantiā carnis amisit sed gl'az future resurrectōis oñdit. De secūdo mat. xvij. Filius hoīs tradet⁹ i man⁹ hoīm ⁊ occident eū. ⁊ t̄cia die resurget. De tercio Act. j. Quib⁹ ꝓbuit seipm vivū in mltis argumētis. Quito fuit ab angel⁹ cū gaudio nūciata Un hic dicūt Surrexit. h est b. ecce loc⁹. Sexto fuit ab aplis vtute mag̃ testificata. Unō Act. iij. Virtute mag̃ red. apo. testi. resur. iesu christi dñi nr̄i. Itē Act. ij. dic̄ Pe. Hūc iesū resuscitauit de⁹ cui⁹ nos oēs testes sum⁹. Sic g̃ p p̄missa ptz resurrectōe. christi diuersis tpib⁹ a diuersis ⁊ diuersimode testificatā. P Tercio ꝓsiderare debem⁹ resurrectōis vtilitatez q̄ notat ibi. cū dic̄. Ite dicite

discipulis ei⁹ Talis em fuit discipulis ⁊ nobis ad fidē cōroborandā. ad spez repandā. ⁊ ad caritatē inflāmandam. Coroborauit em vacillantē fidem in apīs. Vñ dic Mar. vi. Appuit il. ie. ⁊ exprobrā. iercę. ⁊ duriciā cordis eorū. qz his q̄ viderāt eū resurrexisse nō crediderūt. Et Act. xvij. dicit paulus de christo. fidē pbēs oib⁹ suscitans eū a mortuis. Et. j. Cor. xv. Si christ⁹ nō resurrexit inanis ē pdi. no. inanis ē ⁊ fides vra. Adhuc em estis in pctis vris

Itē repauit p resurrectionē spem discipulorū. ⁊ maxie in petro. ne desperaret ppē negationē. Propter b̄ specialiter nosauit petr̄ dicēs. Ite dici. discipulis ei⁹ ⁊ pe. Prot b̄ dicit Pe. j. pe. j. Regenerauit nos in spem vite p resurrectionē ie su christi ex mortuis. Et Ro. xv. Qui exurget. glo. a morte. regere gētes. i. eū gētes spabūt. ps̄. Spate i eo oēs agregatio ppli.

Itē p resurrectionē inflāmauit discipulos caritatē. Vñ Lu. xxiiij duo discipli. q̄b⁹ appuit i via i emaus cūb⁹. dixerūt ad inuicē. glo. nā cordis de resurrectiōe. Nōne cor nrm ar. erat in nobis dū loq̄ret in via. Quātū aut̄ resurrectio christi oēs apīos ad amorez ipsi⁹ inflāmauerat. patz p effectū. qz cū iudei ō b̄ maxie scādalizarent̄ q̄ eū resurrexisse p̄dicabāt. ipsi nec minis nec ꝓbrīb⁹ ad b̄ restrigi potuerūt. Ex ibāt apli gaudentes qm di. ha. sūt p no. ie. ⁊ tu. pati. Caritas ei xpi vigebat eos.

De euangelio. Ser. XC.

Ite nūciate fratribꝰ meis vt eāt i galileā Mat. vi. Hic oñdit dns q̄lit resurrectiōis annūciatio ꝺz fieri a mlieribus. Oñdit modū. psonas ⁊ locū. Modū prio. qz diligent̄. ⁊ b̄ cū dicit. Ite. q. d. Vos ipse exeq̄mi. vt. s. diligentia excludat tarditatē. Vñ etiā nō dicit Ibitis. ⁊ ite. Esa. xvij. Ite āgeli veloces. i. nūcij. ad gentē. nullā ⁊ dilaceratā. i. apostolos. Secdo exprimit psonas q̄b⁹ facienda est denūciatio cū dic. Frib⁹ meis Ad istū nuncū offerebat se prio cū dicebat. Mar. no. tu. fra. me. i. apīs vel christianis. Heb. ij. Nō ꝓfūdit nos vocare frēs. Gen. xv. Ego sū ioseph frat vr quē vēdidistis in egyp. qz certe vn⁹ de nobis vēdidit eū. Sic cū alic⁹ famulus crimē ꝓmittat. alli⁹ familia ꝺz fecisse. Et p⁹ subdit ioseph. Nolite timere Bern. Puto bone iesu q̄ me spnere n̄ poteris. qz os de ossib⁹ meis. ⁊ caro de carne mea es. Tercio oñdit locū quo tēdere debēt si deū videre volūt. i galileā. Voluit aūt dns in galilea prio. ppt misteriū. vt dic glo. triplici rōne. Prima ē. qz galilea interpt̄at trāsmigratō Precedit em in galilea ⁊ discipuli sequunt̄. p b̄ significās gram trāsmigrā a iudeis ad gētes. qō ꝓficak act. xiij Vobis opoz. primū loq̄ vbū dei. ⁊ q̄m repulistis illō ec. ꝓcer. ad gētes. Secda rō ē vt nos trāsmigre doceret de vicijs ad vtutē. vel de vtute ad vtutē. ij. Cor. iij. Nos aūt oēs revelata facie gloriā dn̄i specu. trāsfor. a clari. in clari. Exē plū ca. iij. Q. Tercia rō ē qz galilea etiā ꝺz revelatio. qz cū trāsmigrāuerit⁹ b̄ secko ad celū revelabit nobis n̄ i forma fui ⁊ i ea i q̄ eq̄t ē pri. Quā forsitā visionē petebat amicus dei moyses. d. Oñde mihi facē tuā. ps̄. Satiabor cū appa. glo. tua. Apo. xiij. Beat⁹ ero si fuerint reliq̄e semis mei ad videndā claritatē hierlm. Hāc resurrectōez tangebeda sup hūc locum. Illuc nos p̄cessit vñ ad nos venies ñ recessit. ⁊ quo nos p̄cedēs ñ deseruit. ipsa erit bta trāsmigratio de b̄ secko ad cēlitatez. Hebr. xiij. Nō hēmus hic manen. ciui. ⁊ futurā⁹. Exēplū ca. iij. S. Exē. ca. ix. J

Dñica prima post pascha de epla. Sermo. XCI.

Vincit mūdū fides nra. j. Jo. v. In his vbis beatus Joh. innuit pugnā ⁊ doctz victoriaz Pugnā inuit cē a mūdo. victoriā a fide

cū dic̄. Uincit mū.fi.no. ¶ Pugnat aūt mūdus ꝫ fideles dupl̄r.s.p suos ꝛ p sua. Per suos tripl̄r. vicz p tyrānos violēter opp̄rimēdo. p hereticos fraudulenter decipiēdo. p male viuētes ad pctā alliciēdo. De sūt tres bestie ō mi.i. de mōdo ascēdentes ¶ añ. vij. Leena feroz p quā tyrāni designant q̄ viuunt de pda. Pard⁹ varius p quē heretici q̄ sūt varij ꝛ discordes inē se. Ursus hoz rid⁹ p quē male viuētes. q̄ exēplo suo lacerāt ꝓscias bonoz. Re. Egressi sūt duo visi ꝛ lacerauerūt pueros. Per q̄r tā ꝓ bestiā q̄ ē inoiabilis ꝛ ceteri cruelioz pōt intelligi ipse diabolus q̄ ē rector ꝑdictoz. p quo ꝛ p̄ceptā mōi ōz a quo crudeli⁹ ipugmur ¶ Oz ꝑdcā hostes a fidelib⁹ oēs p fidē deuincunt Nā tyrānoz crudelitatē vincunt p triplicē fidē. Uicz p fidē passiōis. q̄ cōsiderādo dolorē passiōis chr̄isti. dolores ꝑphetoz quib⁹ pēdūt. Per. Deuot⁹ miles sua vulnera nō sentit dū duq̄ sui vulnera intuet. Ad hāc ꝓsideratiōez monet chr̄us⁹ Trcñ. j. ¶ O vos oēs q̄ trāsitis p viā attē. ꝛ vi. si ē do. si. sic̄ do. me⁹. Itē vincit crudelitatē tyrānoz p fidē resurrectiōis. q̄ fideles cōsiderādo decorem corpis quē in resurrectiōe chr̄ist⁹ habuit ꝛ etiā ipsi hēbūt libenē sustinent carnis maceratiōz. Un. ij. Mach. vij. Tercius fr̄ postulat⁹ a tyrāno lingua cito ꝑtulit. ꝛ man⁹ ꝓtāter expādit. ꝛ cum fiducia ait. E celo ista possideo. ꝫ ꝑpē lege⁹ dei hec ipsa despicio. q̄m ab ipso me ea receptuꝝ spero ꝛ adeo pulcra sic̄ ꝑmisit ¶ Mat. xiij. Fulgebūt iusti sic̄ sol

Itē vicit tyrānos p fidē vltōis. Magnā ei vltionē faciet dñs ꝓ fidelib⁹ ꝫ tyrānos Un Apoc̄. vj. ¶ Postq̄ dixerūt sc̄i. vindica dñe sanguinē nr̄m. accepe runt diuinū rr̄isum. Sustinete modicū tp̄s. ¶ Ps. Ut faciāt vindictaz in natio. incre. in po. Ad alli. re. coz i ope. ꝛ no. co. in ma. fer. Ut fa. in eis iudi. cōscrip. gl̄a hec ē oib⁹ scis ei⁹. Magī vtiq̄ gl̄a sanctis q̄ paupes ꝛ hūiles fuerunt. q̄n reges ꝛ p̄ncipes ligati iacebunt sub pedibus eoz. Malach. vl. Calcabitis impios cū fuerint cinis sub planta ꝓ e dū vīoz. Exēplū in ꝑmptu. ca. iij. E

E Secdo fideles vincūt hereticos callide decipientes p fidē triplicē Nā saracenos q̄ decepti sunt sub specie carnalitatis. q̄z machomet⁹ vt eos alliceret. p̄misit eis oēs carnis delicias hos vincūt p aspitatē. Sic fide moyses gn dis effect⁹ elegit affligi cū ꝑplo dei potius q̄ tpalis pcti br̄e ꝛocūditatē Coz. ix. Castigo coꝛp⁹ meū ꝛ in seruitutez redigo. Exemplū ca. ix. C. D. Itē vincūt iudeos q̄ decepti sunt sub specie cupiditatis. ne. s. pderēt locū ꝛ gentem. p largitatē. q̄z p chr̄isto ꝛ res ꝛ locū dimittunt. Sic abraam fide deo obediuit dimittens terrā natiuitatis ꝛ domū p̄ris. Heb. xj. Sic ꝛ apl̄us. Ofa arbi. est vt stercora vt xp̄m lucrifaceret Mat. xix. Vade ꝛ vēde oia q̄ habes ꝛ da pauperib⁹ ꝛ seq̄re me. Exemplū ca. v. R. Itē vincūt hereticos q̄ decepti sunt sub specie ipunitatis. vel q̄z futurā vitaz ꝛ penā nō credūt vt sunt epicuri. vel q̄z credūt se ab oi pena absolui p cōsolatos vt sūt patherani ꝛ manichei. vl̄ q̄z credūt q̄ ꝑpē magnā mīaz dei nulli⁹ sit habitur⁹ penā sic̄ multi sentiūt. ꝛ ōz sensisse origenes. Hos oēs vincūt p ꝓtinuā pnie seueritatez. Attendentes illud qđ ōz. Mat. iij. Facite dignos fructus pnie Sic sc̄i circūierūt in melotis. in pellibus caprinis egentes angustiati afflicti. q̄b⁹ dign⁹ no erat mūs. Exem. ca. ij J. Et hi oēs testimonio fidei ꝓbati inuēti sūt ¶ Tercio vincūt fideles male viuētes oē pctm̄ euadēdo. ꝛ ꝫ p triplicē fidē. Uirgiale p fidez baptismatis Mat. vl. Qui crediderit ꝛ baptizatus erit salu⁹ erit. Itē actuale p fidē ꝓfessionis. q̄z ore ꝓfessio fit ad salutē. ps. Ori ꝓfitebor ꝛ tu. re. ipi. pec. Itē veniale p fidē vncti⁹ ꝛ cōmunionis Heb. ix. Quāto magis chr̄isti sanguis emū. cōsciētiā nr̄am Sic ḡ fideles in p̄dictis p fidem mundū vincūt. E Uincunt nihilomin⁹ p̄ncipes ꝛ rectores mōi. i.

demones ꝑdictoꝝ ꝯ nos incitatores. p fidei feruoꝛē. Ūñ.j. ℣e.v. Aduersarius vester diabolus tanq̄ leo rugiēs circuit qrēs quē deuoꝛet. cui resistite fortes in fide. Et hoc triplr. Et primo p fidē aduratiōis in noīe chriſti. Mar. vitti. In noīe meo demonia eiciēt. Sic patet ſ Act. de paulo talis plurib⁹. Exē plū ca.ij. ℣ Scdo p fidē oratiōis Mar. ix. Hoc genꝰ demo. in nullo pōt exire nisi in ieunio ⁊ oꝛōne. Ja.j. ℣olat in fide nihil hesi. Tercio p fidē signatōis que fit p crucē Ezech. ix. Signa thau sup frontes vtroꝝ gementū. Et infra. Nēm sup quē videritis thau ne occidatis. Exēplū in dialogo de iudeo q̄ cū inter capuā ⁊ romā in tēplo apollinis deserto pnoctasſz. in nocte vidit totū tēplū demonib⁹ repletū. ⁊ principē eoꝝ a singulis eoꝝ. vbi fuissent et q̄d egissent interrogantē. Q̄ videēs et audiēs iudeus signo crucis se munuit fidē hñs q̄ p b̄ posset a demonibus liberari. Q̄ et factū est Adapta. De b̄ habeē in ꝓmptua. ca. xij. ℣. Aliud exemplū ibidē ℣. ℣ Itē pugnat mundus ꝯ fideles p sua triplr. s. p diuitias. delicias ⁊ honoꝛes. Quia sic ꝺr. j. Joh. ij. Oñe q̄ ō est in mundo. aut est ꝓcupiscentia oculoꝝ. aut ꝓcupiscētia carnis aut ſuperbia vite. Que tria vincunt fideles p fidē. Ūñ Hebꝛe. xj. Fide moyses grādis effect⁹. negauit se esse filiū filie pharaonis. eccē ꝓtēptus honoꝛis. magis eligēs affligi cū pplo dei q̄ tpalis peccati hꝛe tocūditatē. ecce cōtemptus delicieꝝ. maiores estimās diuitias thesauro egyptioꝝ imꝓperū chriſti. ecce cōtemptus diuitieꝝ. Hec em̄ in spū chriſtū ꝓtemnere ꝑuiderat ⁊ docere cōtemm. Nā ꝓtra diuitias docuit paupertatem q̄n in cruce nud⁹ remansit. Contra ſuperbiā docuit hūilitatez ⁊ vilitatez q̄n tā vili genere mortis ⁊ cum latronibus cōdemnari voluit. Cōtra carnis delicias docuit aſpitatem. q̄ affix⁹ clauis. ꝓfixus lācea. coꝛonat⁹ ſpinis. ſputis illitus. felle potatus fuit.

De euage. Sermo. XCII.

Pax vobis. Joh. xx. Quia apli tā q̄ desolati foribus clausis sedebāt ꝓpē metu iudeoꝝ. Ideo sicut in hodierno euāgelio cōtinet dñs stās in medio eoꝝ triplicē est eos cōsolat⁹. vicz in verbis q̄ ꝓtulit cū dixit. Pax vobis. Item in signis q̄ oñdit q̄ oñdit eis man⁹ ⁊ pedes. Item in donis q̄ ꝓtulit. Ūñ insufflauit in eis ⁊ dixit. Accipite spūm scm̄. In verbis q̄ ꝓtulit pacē reddidit quaz pdiderāt. Itē in signis que ostendit fidem ꝯfirmauit. in qua hesitauerāt. In donis que contulit amoꝛē inflāmauit. in quo tepuerāt. ℣ In vbis autē nūciauit eis tribus vicib⁹ pacem. ꝓpē triplicē pacem quā pdiderāt. vicz pacē pectoꝛis. pacē tpis. ⁊ pacē eternitatis. Pax pectoꝛis est tranq̄llitas mentis. q̄n spūſſanct⁹ ꝓpellit mot⁹ carnis. De qua ps. Pax multa dili. no. tuuz. Pax tpis est cōcoꝛdia cū ꝓximis. s. ab scq̄ bello conflictu. De qua ezechias Reg. xx. Sit tm̄ pax et veritas in diebꝰ meis Pax eternitatis est absentia oīs mali. et pſentia oīs boni. et hec erit in vita eterna. De q̄ Phil. iij. Pax dei q̄ exuperat oñez sensuz custodiat coꝛda vestra Primā nō hñt malt. quia nō est pax impiis. Esa. xlviij. Impij q̄si mare feruēs. Esa. l. Magna est em̄ pena et pugna remoꝛdens ꝓscia. Sap. xviij Semp seua ꝑsumit pturbata ꝓscientia Exemplū ca. ij. ℣. Secundā non hñt ſuperbi. q⁹ inter ſuperbos sp̄ sunt iurgia. dū em̄ vnus ante alū querit vſurpare gloriā turbāt pacem. Werñ. O ſtulti filij adam cōtēnentes pacē gl'am appetentes ⁊ pacem ⁊ gloriā pdunt. Certā hñt tantū boni. nunc in ſpe tandez in re. De qua Joh. xvj. In mūdo ꝑſſuram in me aūt pacē habebitis. Et ps. In pace in idipsum dor. ⁊ req̄. Primā. s. pectoꝛis pdiderant apli ꝓpē infidelitatem. q̄n relicto cō oēs fugerunt.

Secūdā. s. tpis nō habebāt ppē metuz ⁊ supbiā iudeoꝝ. p quo ⁊ fortibus clausis latebāt. De tercia. s. eternitatis reddidit spem ⁊ tandē rē. Propē quā tripliciē pacem ter in euāgelio hodie dixit eis. pax vobis. ℣ Scōo qz hesitabāt in fide ꝛfirmauit fidē in signis que oñdit. Exīsse ei thomas oñdit se i fide hesitare cū diceret apīs. Nisi videro fixurā clauoꝝ ei⁹. ⁊ mittā manū meam in latus ei⁹ nō credā. Ūñ dñs oñdens signa vulneꝝ dixit thome. Inferdigitū tuū huc ⁊ vide inūꝑ plagaꝝ multitudinē plagaꝝ magnitudinē ⁊ plagaꝝ amaritudinē. Multitudinē q̄tū ad numeꝝ qz q̄nq̄. Pro quo oñdit manus latus ⁊ pedes. Vere fuit in eo illud Esa. j. Vulnus ⁊ liuoꝝ ⁊ plaga tumens. Vulnus in clauo. liuoꝝ i flagello. plaga in telo. ita q̄ a planta pedis vsq̄ adverticem nō erat in eo sanitas. Ité vide plagaꝝ magnitudinez q̄tum ad miseriam. Vide quale fuit vulnus claui vbi digitus potuit inferri. qualis lancee plaga vbi manus est ītmissa. Ité vide plagaꝝ amaritudinē q̄tum ad sensum. qz in manibus ⁊ pedibus q̄ sunt magis sensibilia doloris ꝓpter ꝓcursum neruoꝝ ⁊ in latere vbi vitalia. Et q̄ ex hoc signoꝝ oñsione fuerit fides ꝛfirmata. cōfessus est thomas dicens. Dñs meus ⁊ deus meus. Et dñs subdit. Quia vidisti me tho. cre. rē. ℣ Tercio in dono qđ ꝛtulit amoꝝez ipsoꝝ inflamauit cū insufflauit dicens. Accipite spūm sanctū. Si e yhibitio opis ꝓbatio est dilectio. o q̄tū tunc apli tenebant ipm diligere. p tanti numeris collatione. quia b donū multū ipsos nobilitauit. Hoc em̄ donū q̄bus ꝛferē hos replet. Ūñ Esa. xj. Replebit eū spūs timoris dñi. Ité induit. Ūñ iudic. vj. Spūs induit gedeonē. Ité vngit. Ūñ Esa. lxj. Spūs dñi sup me eo q̄ vnxerit me. Replet q̄ vt fluuius. Sic repleti sunt apli spū sancto. Act ij. pē. Fluminis impetus letificat. Ité induit vt virtus. Ūñ ipsis dictū est Luc. vlt. Sedete hic donec induamini virtu. ex al. Item vngit vt grā. Unde. j. Joh. ij. Unctio docet vos de oīb⁹. Replendo igit vt fluuius fecit eos in ꝛscientijs puros. Propē qđ apīs dixit Coz. iij. Nihil mihi ꝛscius sum. Induendo vt virtus fecit ipsos in aduersitatibus duros. Pro quo dicit Ro. ix. Certus sum q̄ neq̄ mors neq̄ vita poterit nos a charitate dei separe. Ungēdo vt grā fecit ipos ad infirmos cōpassiuos Coz. xj. Quis infirmat ⁊ ego nō infirmoꝝ. Rogemus g̃ dñm vt nobis pacez offerat. vulnera ius ad memoriā reducat ⁊ donū ꝛferat spūssancti.

Dñica secūda post paschā de epistola. Sermo. XCIII.

Christus passus ē ꝙ nobis vobis relinquens exēplum vt seq̄mini vestigia ei⁹. j. Pet. ij.

℟ In his btūs petrus duo facit. Primo em̄ passionis oñdit bñficiū. cū dicit. Christus passus est ꝙ nobis. Secundo oñdit hoc ip̄m esse nostre imitationis exemplū. cū subdit. Vobis relinquēs exemplū vt seq̄mini rē. ℣ Circa primū scz circa passionis bñficiuz tria tangit. vicz q̄s passus est. q̄d passus ⁊ q̄re passus. Quis passus. qz xps. Voluit aūt btūs petrus patientē noīe exprimere ꝓpter q̄tuor. Primo vt ꝑm quā natura passus est aduertamus. Saluator em̄ noster qz duas naturas scz diuinaz ⁊ hūanā in se habuit duobus fuit noīa tus noībus. vt sic vtraq̄ natura in duplici noīe notificaret. Nam iesus. i. saluator dictus est. qz saluū fecit pplm suū a peccatis eoꝝ. Et ꝛsolī diuinitati conuenit. Nemo em̄ peccata dimittit nisi solus deus. Dictus est etiā xps. i. vnctus. ⁊ hoc q̄tum hūanitatē. In q̄ntū em̄ deus fuit vngens. ꝑ inq̄tum hō fuit vnctus. Qđ vtrūq̄ tangit pē. dicens. Unxit te deus deus tu⁹ oleo letitie. i. grē. p ꝛsortibus tuis. i. alijs apostolis vel sanctis. qz sibi datus est spūs. nō ad mensuram. nos aūt oīs de plenitudine eius

accepimus. Propt̃ꝫ ꝙ vt inuat. qz sm ꝙ hō passus est dic̃. xps passus est. Jē nomen patiēt̃is exp̃ssit vt ipso noīe in mēoria retento passionis bñficiū obliuiom nō tradam⁹. Un hoies qñ alicuius factū volūt mēorie cōmēdare q̄rūt de noīe. Un Judic̃. xiij. dixit. pater sam sonis ad angelū. Qd tibi nomen est vt si ꝑmo tuus fuerit expletus honorem⁹ te. pſ. Memores erūt nois tui dñe. Uz certe si oblitī sumus nomen dei nr̄i. t si expandimus manus nr̄as ad deū alienū. nōne deus req̄ret ista. Uz p ysech⁹ t bñficioꝝ obliuiscem̄. pſ. Oblīti sunt bñficioꝝ ei⁹ t mirabiliū q̄ oñdit eis. Pro tanto dicit Ecc̃. xxix. Gram fidetussoris ne obliuiscaris. dedit em̄ aiam suā ꝑ te. Et ad Hebre. xij. Recogitate em̄ q talē sustinuit a pctōibus ꝺdictionē. Jt̃ nomen patientis exp̃ssit vt in noīe bñficio passionis intellecto de ipo sibi gr̃as referamus. Phil. iij. In noīe iesu omne genu flect̃at. Et subdit cām. Uz xps factus est obe. vsq; ad mortem t mō est in gl̃ia dei p̃tis. Propt̃ꝫ et̃ā t plerisq; fideles flectūt genua q̄si gr̃as referendo qñ a sacerdote in missa vl̃ in hoīs xps noīat. Jtez nomen patientis exp̃ssit vt nos q̄ ab ipo xp̃o xp̃iani noīnati sumus. si ad ip̃m tāq; ad dñm nr̄m ventre volumus ꝑ eandē viā passionis tendamus. Oportebat em̄ xp̃m pati. t sic intrare in gl̃iam suā Luc. xxiij. Esa. xxx. Hec est via ambulate in ea. Unde Act̃. xiij. dr̃. Per multas tribulatiōes opo. nos intra. in re. dei. Exemplū. c. j. A. Circa secundū nota ꝙ oñdit ip̃m tria passum. s. vbor maledictiones cū dicit. Cū malediceret. Item verbeꝝ asperitatē. ibi. cū pateret. Et mortis vilitatez. ibi. Qui peccata nr̄a ptulit sup lignū. Maledicebat̃ q̄ vbis cū tāq; pestifer accusabat̃. Lu. xxiij. Huc iuenim⁹ subuertētē ꝓplm. Jt̃ cū tāq; blasphem⁹ arguebat̃. Math̃. xxvij. Blasphemauit. Item cū tanq; fatuus deridebatur. Mat. xxvij. Nach q̄ destruis templuz dei t in tribus diebus illud reedificas

Sz q̄d patiebat̃ vtiq; dyaboli tēptamenta. iudeoꝝ sputa t vincula. alapas t flagella t crucis tormenta. Uere poterat dicere illud Hiere. xiij. Dolor meus sup dolorē. Item mortis vilitatē sustinuit qñ pctā nr̄a portauit super lignū scz crucis. Hoc em̄ genus tormentoꝝ inter oia vilissimū. Esa. liij. Vidim⁹ eū nouissimū virorū. Et sequit. Un nec reputauimus eū. Bern̄. Esto vilis ꝙn tū poteris nūq̄ xp̃o vilior eris. Jpe sic̃ dē rex regū t dñs dñantiū vilissimo pcio venalis est expositus. a vilissimo populo vilissima passus. in vilissimo loco crucifixus. vilissimo cruc̃ supplicio traditus. t iter latrones positus. cū miq; t vilissimis hoīb⁹ deputatus ē. t mō vilissimo est tractatus. Ad Tercio oñdit q̄re passus est. cū dicit. p nobis. t b̄ innuit ex q̄druplici bono qō subdit.

Passus em̄ p nobis. i. p nostra exoneratione. Un hic dr̃ ꝙ peccata nr̄a ptulit in corpe suo. Nulluz em̄ ḡuius on⁹ q̄ onus peccati. pſ. Iniq̄ta. mee sic̃ onus ḡue ḡuate sunt sup me. Hoc onus a nobis subleuauit. t in corpore suo portauit. Unde Joh. j. Ecce agnus dei q̄ tol. pec. mūdi. Exemplū ca. xj. B. Jtez p nobis. i. p nr̄a iustificatione. Un hic dicit. Ut peccatis mortui iusticie viuamus. Nā sicut dic̃ apl's Roꝝ. v. in vnius delicto mors reḡuit. multomagis in vita regnabūt ꝑ iesum xp̃m. Osee. vj. Uiuificabit nos post duos dies. Exemplū ca. xj. ff. Jtez p nobis. i. p nostra sanatione. Un dr̃. Cui⁹ liuore sanati sumus. Non em̄ sanauit nos sic alij medici faciūt vrendo secando vel potiōes dando vel alīq̄ alta sufferenda imponēdo. Sed p nobis sanguine ꝑ p̃ium fundendo. cuius mḡt liuore sanati sumus. Nec mirū. Virtus em̄ de illo exibat t sanabat eos. Osee. vlc̃. Sanabo cōtritiones eoꝝ. Jt̃ p nobis. i. p nostra de exilio ad patriā reductiōe. Un hic dicit. Erratis em̄ sicut oues errantes. ꝑ quer. estis ad pa. t epi. aiaꝝ vr̄aꝝ. pſ. Erraui sic̃ ouis q̄ perat req̄re ſuū tuū dñe.

¶ Secūdo docet b̄ip̄m qđ xp̄s passus est esse nr̄e imitatiōis exēplū. cū dicit. Vobis relinquēs exemplū vt seqūmini vestigia ei⁹. Et bn̄ dicit vt seqūmur. qz secūdm eq̄liter currere nō valemus. z vtiq̄ a remotis cū sequi possemus. ¶ Ponūt aūt in epla tria vestigia in qb⁹ vult beatus petrus vt ip̄m seqūmur. Et p̄mū est innocentia. fuit em̄ innocens pctō. Unde dicit. Qui pctm̄ nō fecit. fuit innocens vbo. Unđ. Nec inuentus est dol⁹ in ore ei⁹. Et certe si ad ip̄m venire volumus hec vestigia reliquit vt ip̄m seqūmur. pš. Quis ascēdet in mon. dn̄i. aut q̄s sta. in lo. san. ei⁹. inno. mani. Et post Nec iurauit in dolo p̄xio suo. Secūdū est patia. fuit ei patic̄s psecutorib⁹ nec vbo nec facto rndendo Uñ cū male diceret ñ maledicebat. cū pateret nō cōminabat. Talr̄ dn̄t facere xp̄i imitatores pš. Si reddidi retri. mihi ma. dec. me. ab inimi. meis inanis. Et ad Ro. xij. Nullī malū p malo red. Tercium est charitas. cū pondus pctoz nr̄oz in corpore suo portauit. Et b̄ tangit cū dicit. Qui peccata nr̄a ptulit in cor. suo sup lignū. Hoc ip̄m imitatores sui debem⁹ facere. primoz onera ex caritate supportando. Gal. vj. Alt̄ alterius onera portate z sic adimplebitis legē xp̄i.

¶ De euāge. Sermo. XCIIII

Ego sū pastor bonus. Joh̄ x. ¶ In huius euangeli⁹ similitudine xp̄i tāq̄ boni pastoris respectu ouiū. z ouium respectu suū ponit cōmendatio. ¶ Christi aūt respectu ouiū ppendit triplex in b̄ euāgelio cōmendatio. Uicz ex ouiū redēptione. Pro quo dic̄. Aiam meā pono p ouibus meis. Jt̄ ex ouiū cognitione. Pro quo dic̄. Et cogsco meas. Jt̄ ex ouium adunatōe. p quo dic̄. Alias oues oportet me adducere. z fiet vnū ouile. Redēptio vtiq̄ respicit passionē. s. Pet. j. Nō corr. au. z ar. redēpti estis. § p̄cioso sangne agni incōtaminati. Cognitio bo ouiū respicit gubernatiōz. ij. Thi. ij Cognouit dn̄s q̄ sūt ei⁹. Tz adunatio respicit remūeratiōz. Mat. xxv. Oues q̄dē statuet a dextris. O q̄ laudabil̄ est b̄ bon⁹ pastor ex p̄mo. s. ex redēptiōe si ppendim⁹ quō posuit aiam suā p ouibus suis. ¶ Pro eis posuit aiam suā. i. vitā in obsequiū diutini laboris. ouē p dita reqrendo. pš. Erraui sic̄ ouis que pie. reqre t. tu. do. Et certe ipse posuit animā suam ad laboz̄ vt inueniret. Unđ Esa. liij. dr̄. Pro eo q laborauit aīa ei⁹ videbit z saturabitur. Et q̄diu laborauerit oñdit. pš. In laboribus in q̄t a iuuētute mea. Longe em̄ ouis. s. in regionē dissilitudinis abierat. Sed pastor bonus reqrendo ouē. ne ouis ip̄m ppē dissilitudinē aborreret ouis formā assūpsit. z sic ouis post ip̄m puersa secepit. z b̄ est qđ tāgit petr⁹ in hodierna epla dicens. Eratis sic̄ oues errātes. § puersi estis ad pastorē z epm aiaz vrarū. Jt̄ posuit aiam suā in p̄ciū redemptiōis. Esa. liij. Si posuerit aiam suaz p peccato videbit semē longeuū. s. oēs redēptos. Et Jo. xv. Maiorē hac dile. ne. hz q̄ vt aī. su. po. q̄s p a. sū. O q̄tuz nos q̄ sic vili fuitute depssi fueramus. hec redēptio nobilitauit. Uñ. j. Pet. j. Nō corr. au. vl̄ar. p q̄. s. mūdani nobilitāt. redēpti estis. § p̄cioso sangne agni incōtaminati. cui⁹ sanguis vna gutta p̄cio siōr fuit toto mundo. ppē qđ dic̄ bt̄us aug. O aīa p̄ciosa. nō auro redēpta vl̄ opib⁹. § agni imaculati sangne. attēde q̄nti valeas. q̄d p te datū sit cogita. nolī teip̄am vilipēdere qz xp̄s p te effudit sangnē. Jt̄ posuit z pōit aiaz suā in bn̄ ficiū aduocatōis. Uñ. j. Jo. ij. Aduocatū hē m⁹ apd̄ p̄rem iesū xp̄m. Et ad Ro viij. Qui et intpellat p nobis. ppē qđ et dic̄ bēs bern̄. O hō secuz hēs accessū ad p̄rem vbi fili⁹ p nobis intpellādo p̄ri q̄ p nobis sustinuit oñdit vulnera qđ efficacissimū genus intpellatiōis.

¶ Scđo oñdit xp̄s tāq̄ bonus pastor cōmēdabil̄ ex ouiū cognitiōe ipsis gubernādo. p quo dicit. Et cognosco oues meas. pš. Dn̄e p̄basti me z cog.

me. ꝛc̄. Cognscit aũt bonus pastor oues suas tripl'r. p vellus. p cauterĩ. sicut p incisionẽ auricule vel caude. ꝛ p balatũ. Vellus ouũ xpi p qđ cognoscunt̄ est mãsetudo q̄ nemini iniuriã faciũt. ꝛ patia q̄ mala illata sufferũt. pñs. Estimati su. si. oues occi. Uñ de iplis cantat ecclesia. Cedunt̄ gladijs more bidentũ nõ murmur resonat nõ querimonia. ꝑ cor. ta. ꝛc̄. Sz ḋam sunt q̄ induũt pellem leonis vt supbi q̄ volũt tales apparere vt timeant̄. Exemplũ de asino qui vt ab alijs aialibus timeret̄ pellẽ leonis induit. Sz post deꝓhensus esse falsus leo amare luit. Propt̄ qđ Ecc̄. xij. Noli esse sic̄ leo in domo tua euertens domesticos tuos. Quidã hñt pelles lupi. sicut auari q̄ sunt sicut lupi rapaces Job. x. Lupus rapit. ḋam aũt hñt pellem porci. vt luxuriosi. De q̄bus. ij. Petri. ij. Sus lo. in vo. lu. Itẽ cognoscit xps oues suas p cauterĩ. s. cũ p carnis maceratione vel mortificatione imprimit̄ vl' aliã afflictiõz. Sic cognoscebat apl's cũ dicebat Gal'. vj. Ego stigmata ihesu in corpe meo porto. Et. j. Cor. ix. Castri. cor. meũ. Bern̄. Quisq̄s hic plagã vel liuorẽ nõ senserit. in futuro miles inglorius apparebit. Itẽ cognscit xps oues suas p balatũ q̄ scz fit in confessione petrõr. Uñ dauid postq̄ dixerat. Dixi confitebor aduersum me iniustitiã meã dño. statim sequit̄. Et tu remisisti. Quia talez balatũ cognoscit dñs. Propt̄ hoc dicit can̄. ij. Sonet vox tua. in auri. me. q̄ vox tua dulcis. Q̄ cũ cito diu errabundã ouẽ p balatũ cognouit. cũ dixit. Demẽto mei dñe dũ veneris in regnũ tuũ. q̄ statim ipsam ad ouile reducere solicitus fuit. d. Hodie mecum eris i paradiso. Tertio oñdit xps tãq̄ bon⁹ pastor cõmendabilis ex ouiũ adunatiõe. quã tãgit cũ dicit. Fiet vnũ ouile. Hoc erit in generali remũeratiõe q̄n congregabũt omes gẽtes añ cũ ꝛ separabit eas mutuc̄ sic̄ pastor segregat oues ab edis. oues. s. adunãdo sic̄ dic̄ Mat. xxv. Et illa ouiũ felici adunatiõe resultabit triplex adunatiõis pmiũ. vicz in collocatione. Uñ ibi dr̄. q̄ oues statuet a dextris. Itẽ in cõmẽdatiõe q̄n dicet sic ibidẽ dr̄. Esurivi ꝛ de. mi. mã. ꝛc̄. Itẽ regni etñ collatiõe. q̄n dicet. Venite bñ. pa. mei p. re. ꝛc̄. Et pensanda est ineffabilis remũeratio. Si etñ honorẽ in bmõo a dextris regis talis corã paucis collocari. q̄tomagis erit in pñtia totius mõdi a dextris etñ regis collocari. Et si delectat corã pauc̄ ab hystrionib⁹ vel ab alijs cõmendari. q̄tomagis delectabit corã toto mõdo in gñali iudicio a rege celesti cõmendari. Et si regnũ tale q̄ multis laboꝛib⁹ mirũ est diligẽ exhibẽt. q̄tomagis regnũ eternum. q̄ nũq̄ corrũpet̄. Sic ḡ p pmissa bon⁹ pastor respectu ouiũ suaꝝ cõmendat. Sz ouiũ respectu pastoris sui oñdit cõmendatio cũ dic̄ dñs. Et cog. me mee. Cognoscũt aũt oues suũ pastorem p trina. vicz p habitũ. sic̄ ꝛ leo magistꝝ suũ. Itẽ cogñscũt p vocẽ ꝛ p sibilũ. Habitus xpi est ipsius ꝑuersatio. Vox est ipsius predicatio. ꝑ sibilus interior inspiratio. Cognscũt ãt oues xpm p hitũ ipsi⁹. ꝑuersatoꝛ. s. ei⁹ aduertẽdo ꝛ imitãdo. Uñ Job. x. dr̄. Añ eas vadit ꝛ oues ipm sequũtur. Ur sic dic̄ Jo. ij. Qui dic̄ se in xpo manere dz sic̄ ille ãbulauit ꝛ ipse ãbulare. Itẽ cogñscũt p vocẽ ipsius mãdatis hũiliter obedientẽdo. Propter quo dic̄ b̄. Oues mee vo. meã au. pñs. Hodie si vo. e. au. no. ab cor. ve. Itẽ cogñscũt p sibilũ eius inspirationi acq̄escendo. sic maria magdalena vt cognouit q̄ ihesus accubuisset in domo symonis. p curatiõe sua ad medicũ sup ꝙuiuãtes ingressa nõ iussa venit. Sibilauerat ei dñs muscẽ. s. marie mag. q̄ fuerat in extremo flumine egypti. q̄tũ ad luxuriã. sic̄ dr̄. Esa. vij. Sibilauit iste inspirationis dine sibilus. q̄ in sibilo dñs. ꝛ felices sũt q̄ hñc p sibilũ inspirationis vocẽ pastoꝛẽ recognoscũt. Job. xxix. Inspiratio omipotẽtis dat intellectum.

Dñica tercia post pascha de epla. Sermo. XCV.

OBsecro vos tanq̃ adue. t pegri. abstiere a carnalibus desideriis que militant aduersus aiam. j. Pe. ij. AT Cõsuetudo est vt pegrini ab illis q̃ sciũt informent a quib⁹ in diuersis locis q̃ ptrãsire dñt cauere dñt t q̃ſr erga hoies p quos trãsire optet se habeãt vt illuc q̃uenire valeant quo intendũt. Sic t nos q̃diu sumus in ɓ mõdo pegrinam̃ a dño q̃ſr ad tp̃m q̃ueniamus a btõ petro in p̃missis vbis edocem̃. t fac tria. Prio cm̃ pñtẽ vitã pegrinatiõz esse insinuat. cũ dicit. Vos tanq̃ adue. t pe. Scõo a qb⁹ tanq̃ a nociuis in nra pegrinatõe cauere debeam⁹ determiat. ibi. Abstinere a carnalibus. q̃ militant aduersus ani. Tercio q̃ſr cũ indigenis inter quos transimus nos hre opteat informat ibi. Conuersatiõez vram inter gẽ. hñtes bonã. Quãtũ aũt ad primũ nota q̃ pñtẽ vitã dicit esse pegrinationẽ. ppter multa. Et primo qr tanq̃ pegrini multis laboribus t miseriis exponimur. Ad recognouit iacob Gen. xl. vij. vbi dixit. Dies pegri. mee. c. xxx. an nor⁹ sunt put t mali. Parui dicit respectu patr⁹ precedentiũ q̃ diutius vixerunt. Mali dicit respectu miseriar⁹. Nõ em̃ nat⁹ de muliere bre. vi. tpe. q̃tũ ad primũ. repleť multis miseriis. q̃tũ ad scõz Et bñ dic multis. q̃s em̃ p̃t in breui oẽs miserias hois quas sustinet explicare. Quas in pte tagit aug̃. in li. solt. Vita mea vita fragilis. vita caduca. qr q̃to magis crescit. q̃to magis p̃cedit. tãto magis ad mortem accedit. vita falax plẽa laq̃s mortis nũc gaudeo sepe tristor. nũc vigeo sepe infirmor. nũc viuo stati mior. nũc felix appeo sepe miser nũc rideo. iã fleo. siccq̃ oia mutabilitati subiacẽt. vt nec in vna hora hõ in vno statu pmaneat. hinc timor. hinc tremor hinc sitis. hinc fames. hinc calor. hinc frigus. hinc languor. inde dolor exurebrãt. Subsecť his iportuna mors q̃ miseros hoies mille modis rapit. Hũc febribus. illuz opprimit doloribus. hunc suffocat aquis. hunc interimit laqueo hunc trucidat ferro. hũc corrumpit veneno. aliũ punit flamis. t multis aliis modis. Sic g̃ tanq̃ pegrini p̃mo multis incõmodis t miseriis exponim̃. Jt tanq̃ aduenet pegrini a mõanis nõ cognoscũt t vilipendũt. Hoc bñ inuit in Lu. vlt. in his duob⁹ q̃ ibãt in castellũ emaus. q̃ dñm in hitu pegrini nõ nouerũt. Vñ tanq̃ exneo loq̃ntes dicebãt. Tu sol⁹ pegrineris in hie. Vñ bñ potat dicere illud Job. xix. Inclini do. me. sic ali. ha. me. t q̃si pgri. fui. in ocu. c. Mũdani em̃ in viris sctis q̃tũcũq̃ ppinqui sint eis nõ aliõ attẽdũt q̃ mõanã vtilitatẽ. aliq̃n ipsos tanq̃ exneos vilipendũt. ps. Exne⁹ fac. sũ fra. me. t pe. fi. ma. m. Quot sẽ vsq̃ hodie q̃ dites in mõo effecti pauperes presvl' frẽs. lz in vita scõs vilipẽdẽ do ipos negauerũt. Jt tanq̃ cũ aduenis t pegnis nobiscũ dolose t mliq̃ a mõanis agiť. Hoc ostẽdebať gen. xv. vbi abrae dr Scito pnoscẽs q̃ pegrinũ futur⁹ sit semen tuũ in tra nõ sua. t subjiciẽt eos ɓ uitutis t affligẽt q̃dringẽtis ãnis. Ubi adapta q̃dolose egyptij filios isrl' pututi subiecerũt. t q̃gutť post affixerũt Hoc q̃rebať iacob ɓ laban gen. xxxj Apud laban inq̃t pegnatus sũ vsq̃ in pñtez dic. de quo añ q̃stus est q̃ decẽ vicib⁹ iniuste t dolose egerat cũ eo mercedẽ suã cõmutando. Propť qõ t dñs discipul' suis dixit Jo. xvj. In mũ. pssu. ha. Jt aduenas t pegrinos nos dic. qr tanq̃ aduene t pegrini patriã nram adhuc lõge positi salutã⁹. t vt citi⁹ veniã⁹ exoptam⁹. Vñ. ij. Cor. v. Bonã inq̃t volũ. hẽ⁹. magis pegnari a corpe t pñtes esse ad dcũ. Et qr p corp⁹ in ɓ mõdo detinem̃. tanq̃ pegni alõge positi prias nram salutam⁹. Vñ Hebre. xj. loq̃ť de sctis pribus. Ab longe inq̃t aspi. t salu. t cõfi. qr peg. sunt sup trã. Vñ glo. Unť apls vbo translato a nautgãtib⁹ q̃ lõge pspicientes desideratas citates q̃s añ p̃ igredieñť salutatiõe puenũt. Vñ aug⁹. in li. sol. Pria nra pria secura. longe te videm⁹. ab ɓ mari te salutam⁹. ab hac valle ad te suspirã⁹. t nitim̃ cũ lacrimis

si quo mō ad te pueniā?. ℣ Scio apl's vt illuc puenire possim?. a quib? tāq̄ pegrini cauere dēm? determinat. qz a carnalib? desideriis q̄ mi. aduer. ai. Carnalia desideria dic marie respectu luxurie. in q̄ caro marie delectat. De q̄bus desideriis. j. Thes. iij. Sciat vnusquisq̄ vas su. pos. in sā. z ho. nō in passione desiderij sic z gentes q̄ ig. deum. Haimo. Passio desiderij est qñ hō velut equ? z mulus quib? ñ ē intellectus ferē ad libidinē. nec refrenat libidis ardorē. Ro. j. Exarserūt in desi. su. Que desideria carnis milit. aduer. aiaz q̄dru plr. s. in pugndo p cogitatōes. vulnerādo p delectatiōes. suffocādo p ɔsensum q̄si mēbrati lacerādo p tuersas actōes Que q̄tuor bēs sob ī psona carnalīū tāgit. xvj Circūdedit me. s. caro lācēis suis. i. cogitatiōib? vulnerauit lūbos meos p delectatōes. effudit ī ēra viscera mea p ɔsensū. ɔcidit me vulnere sup vulnus p diuersas opatōes. ℣ Bñ ḡ dic. Obse. vos absti. a car. ōsi. q̄ sic mi. aduer. aiaz

℣ Tercio ho q̄r nos inē eos inter quos pegrinam. hre dēam? informat cū dic. Couer. hñtes inē gē. bo. vt in eo q̄ detractant de vobis tāq̄ de. xp̄ē. Ad ɔuersatōz āt bonā vt alioz vitet detractio pl'a pegrino sūt necessaria. Et pri mū est honestā societatē q̄rere qđ fecit apl's sic dic. ḥ. Lox. viij. vbi loquit de luca. Misit? inquit frēm cui? laus est in euāgelio p oēs eccl'as comes pegrinatōis nre. Ecce laudabilē hūt apl's sociū. Hinc est q̄ cuz vxor thobie fleret de filio. d. heu me fili mi vt quid te misimus pegrinari ɔsolat? ē eā vir suus dicēs. Noli ēbari satis em̄ fidel'ē vir ille cū quo misim? eū. Letāt̄ z cātādo pt incedere pegn? cū tli socio. pō. Cātabiles mi. erāt iusti. s. in lo. pe. mee Blo. Cantus releuat labores z tollat tediū. Itē pegn? cū idigentis, preb? nō dz ɔtēdere Mūdanoz res si delicie z honores p qb? pegn? celestis nō dz ɔtēdere ß pitū? tāq̄ gue on? ɔtēnere vt leut? ceptū iter possit pagere. De tli pegno dr̄ Deut. x. Dñs amat pe. z dat ei vic. z ve. Hec ei pegno sufficere dñt. Bñ. j. thi. vj. hñtes ali. z q̄. teg. his ɔtē. si. ß mōani ōlichs z honorib? intm̄ se onerāt q̄ añq̄ pueniant deficiūt. z tm̄ p his ɔtēdere nō desistūt. Bñ bonū ɔsiliū dat celesti pegno. Ecc. xxix. Dimū inḥt p ma. pla. tu. z ɔppe. peg. tu. nō au. Jē celestis pegn? sic vult illoz p quos trālit dersiōes vitare dz cū discretiōis moderamie dietas cōtinuare. Bñ Lu. xvij. dr̄. Me forte cū viderit illudāt ei dicētes. hic hō cepit edificare z ñ potuit ɔsūmare. qđ ē ɔ multos q̄ in iuētute q̄ in ɔhoatōe pegnatōis sue ita feruētes sūt. ita magḡs dietas faciūt. q̄ añq̄ ad finē pegnatōis suc. i. ad senectutē veniāt ōficiūt. Lib? dr̄. j. pe. iij. Nolite pe. in fer. q̄ vo. ad tē. fit. Jē vir sctūs tāq̄ pegn? dz hospitū bñ solucre. Hospes q̄ in pegnatōe nr̄a oia bōa nobis fac dñs. Bñ nos bñ dē? et soluere. ß qz oia bōa q̄ hē? sua sēt ō suo sibi soluā? z gtū hēbit. ppē qđ dicebat ille bō? pegn? dauid. Tua sē oia z. q̄ ō manu tua accepim? dedim? tibi. Peregni ego sū? z ppt̄ bē supple bñ tibi soluere volū? Sūt ec̄ alīq̄ pegni curiales q̄ facilicp hospitis alīq̄d dāt vt meli? hospitiū hēant Sic certe paupib? q̄ sē ō fama xp̄i dē munuscula. i. elymas dare vt nobis hospitū bonū p̄pent. Ecc. xvj. Dis miat, oē op? mie faciet vnicuiq̄ locū. s. in celo ſm meritū ope suoz ſm itellectū pegnatōis suc. Qui ei intelligit se ihac mia pegnū sapiēs ē si p opa mie p̄paret sibi in celo bonū locū. Hō z ɔsulit dñs Lu. xvj. Facite vo. a. de mā. iniq. vt recī. vos in etna tabe. Ad q̄ nos p.

De euāge. Sermo. XCVI.

Und? qđē gaudebit vos ās ɔtrista. Jo. xvj. Jux sniam Ecc. q̄ dic. vij. coz sapientis vbi ētricia coz stulti vbi letitia duo in p̄ missis vbis a dño inuūc. vicz mōanoz et p̄ti gaudio stitia quā tāgit. cū dic. Hōs q̄. gau Et iusto? ex p̄ti merore sapia. z hāc inuit cū dic. Hos ās ɔ. Mūdanoz āt stultitia ex p̄ti gaudio pēsat. si tria aduertāt. s. tps locus z cā. Gaudēt ei in tpe tristicie. in loco mise-

me tm cā malicie. Tps ſtitie ē tps pñ
tis vite. Un Eccl. iij. Eſt tp̄us flendi.
eſt tēpus ridendi. p̄mittit tēpus flendi
et ſubdit tps ridēdi. vt oñdat q̄ pſens
tps ē tps flēdi. ⁊ futur tps erit tpus ri
dēdi. Iuſt illō Lu. vj. Bti q̄ nūc fle. q̄
ride. Aug. i ſol. Nēo p̄t i vtro q̄ ſecło
ꝓſolari. nec p̄t q̄s in pñti ⁊ i fuło ſecło
gaudere. ꝑ vnā ncēe ē vt pdat q̄ altcrā
voluerit poſſidē. ⁊ p̄ozet deū vt i pñti
ſibi oſa amareſcāt vt i fuło valeat ꝓſo
lari ⁊ ppē b̄ mdanoꝝ bñ inuit ſtultitia
q̄ i tpe quo deberēt flere q̄rūt gaudere

Ite ipoꝝ ſtitia inuit ex loco. q̄
gaudēt in loco miſerie vbi poti⁹ debe.
rēt flere. Ju. ij. Angel⁹ do. deſcē. ad lo
cū flentiū. In ſignū h⁹ois hō hūc mū
dū tan q̄ locū miſiaꝝ flēs ingredit vt
Aug. ꝯr. li. de ci. ōi. Infātia mḡt ñ a ri
ſu ꝑ a fletu icipit hec q̄d maloꝝ igreſſa
ſit quod dāmō neſcia ꝓphetat. Hec mi
rū. Hō ei nat⁹ ō mu. bīc. vi. tpere. mul.
mi. Aſſidue ei ⁊ iceſſanē. vj. tribulatōi
b⁹ atterit q̄ ſūt fames ſitis calo⁹ ⁊ fri
g⁹ laſſitudo ifirmitas ⁊ moꝛs. Dc q̄b⁹
iob. vj. Jn. vj. tribulatō ib⁹ liberabit. ⁊
i. vij. ñ taget te malū. Bz ecce mdant ſē
tot miſias ꝓſtituti cū triſtari deberent
gaudēt. ad ſiſtitudinē frenetici q̄ cū oēs
rici ſui flēt ⁊ triſtāt ipe ſol⁹ ridet. Jtez
exēplo ione q̄ oīb⁹ nautgātib⁹ in pelo
ꝓſtitutis ⁊ ppē piculū clamātib⁹ ⁊ tri
ſtātib⁹ ſolus ipe dormiebat i pelo. ⁊ iō
ipe ſol⁹ i piculo remāſit. F Jtē mda
noꝝ ſtitia pēſat ex gaudio cā Gaudū
ei eoꝝ cā ē malicia. gaudet ei ſuꝑbus ō
alioꝝ ſubiectōe. ⁊ illō ꝓhibēt lu. r. Jn
ꝑ nolt. gau. q̄ ſpi. ſubij. vo. Itē mda
iracūd⁹ ō inimici ꝓfuſiōe. ⁊ꝫ ꝓhibēt ꝑ
uer. xxuij. Cū ce. i tu. ñ gau. Et iob. xxj
Si gaui. ſū ad rui. ca⁹ q̄ me ode. q. d. uō
ſñ gauiſus. Jtē gaudet luxuriosus de
carnali voluptate. Un iob. xxj. Tenēt
tym. ⁊ cithā. ⁊ gau. ad ſo. oꝛga. du. i bo.
di. ſu. tē. Jtē gaudet auar⁹ ō pecūie ac
cumlatōe. eſa. xxvij. Gaudia onagro.
paſ. gre. Et lu. xij. ō dite q̄ ãpliatis boꝛ
reis ⁊ repoſitis mltis i annos plimos
dixit. Alia m. ha. mk. bo. i an. plī. re. co.
repu. Jtē gaudz mōs ō alioꝝ ifelicita.
te Baruch. iiij. Gauiſa ē i rui. tu. ⁊ le.
ē i ca. tuo. Mich. vij. Ne le. inimi. me.
q̄ ceci. B Juſtoꝝ ō ex p̄ñti mero
re notat ſapia cū dic. vos aūt ꝓtri. Tri
ſtanē ei q̄ñ dñs. vbi dñt. ⁊ ppē q̄ dñt.
Uñ dñt ſtanē. ꝟ ē tpeſtiue. q̄ ē tps
p̄ñtis vite. ⁊ꝫ inuit pe. in cañ. ſ. Modi
cū mḡt ſi nūc oꝛ ꝓtriſtari. imo q̄ maꝛ
ē renuūt in p̄ñti ꝓſolari. ps. Renuit cō
ſola. aia m. Uñ Aug. i ſol. o ſūma vt⁹
te p te rogo vt ñ ꝑmittas me i aliq̄ ꝓſo
latōe ꝓſolari q̄ i te. ꝑ mihi peto vt oſa
amareſcāt vt tu ſolus dulq̄ appeas aſe
mee. Jtē ſtāt iuſti vbi dñt. ſ. in h⁹ moi
lacriaꝝ valle. Uñ. ps. ō viro iuſto dicit
Aſce. i coꝛ. ſu. diſ. i val. la. illo. quē po.
Cā aūt q̄reb⁹ mōs vallis lacriaꝝ ōꝛ et
loc⁹ triſtitie ſuꝑ oñdi B Jtē triſtanē
iuſti ꝓpē q̄ō dñt. ſ. ꝑ ꝓꝛio petō. ꝑ ꝑri
dāno. ⁊ ꝑ ſaluatoꝛis deſiderio. Pꝛio ꝑ
pꝛio petō ſtāt q̄ illō ꝓmiſerī. De q̄ tri
ſticia. ij. Coꝛ. vij. Gaudeo q̄ nūc ꝓtri
ſta. eſtis ad p̄niaꝝ Sic triſtata fuit ma
ria magda. q̄ñ ꝓpē petñ ex triſticia la
cris lauit pedes ſaluatoꝛis. Sic ꝓtriſta
t⁹ fuit dauid q̄ñ ꝑ petō q̄ō ꝓmiſſat pnia
ducē. ſedit i cinere ⁊ cilicio. d. Laboza
ui i ge. m. la. ꝑ ſin. no. le. me. la. m. ſtra.
me. ri. Bz heu vocauit dñs mltos. ſic di
cit eſa. ad plāctū. ⁊ ad ſaccum. ſ. pnīc ꝑ
petō. ꝑ ecce occidere vitulos ꝑ petō ad
lrāz ꝓmedere carnes ⁊ hm ōi vidē⁹. La
les penitētes pl⁹ curāt ō vētre q̄ ō mē
te. Jē triſtāt iuſti ꝑ ꝑri dāno Sic pau.
ro. ix. dicēs Triſticia ē mihi inḡt ⁊ ꝓtiꝫ
do. ⁊ intātū mḡt. q̄ optabā anathēa cē
a do. ꝑ fra. meis. Sic hiēr. ix. di. q̄s da.
capt. meo fō. la. vt defleā iteri. ppl̄m mei
Ad hiꝑm ꝓuocauit nos xp̄s q̄ñ fleuit
ſup citatē ⁊ ſup lazaꝝ. ꝑ heu hodie mlti
maḡ gaudēt q̄ triſtāt ō dāno ꝑri. ⁊ ſi tri
ſtāt. pl⁹ ppē dānū tpale q̄ ſpuale. pauci
ei ſūt q̄ ō petis pentū vl aiqꝝ triſtēt. vl
iḡrāt. ꝑ freqnti⁹ pārit ſi aiq̄ ſint coꝛpe
ſani. ſi victū vl veſtitū hēant. aḡs vl pe
cuniā vl gr̄az p̄icipū hēant. ꝑ pauci p
q̄rt ſi ſint a viciis puri. bōis oīb⁹ p̄mi
ſi pacē hēant ad oēs. Jtē triſtāt iuſti
ex ſaluatoꝛis deſidio. ſic triſtabat dauid
dicēs. heu mi. q̄ ico. me. plō. cr ha. tē

Et alibi. Fuerūt mihi lacrime mee panes die ac noc. dicēs. Cū ve. t appa. añ fa. dei mei. Et quēadmodū desiderat cer. ad fon. aq̄r. ita desi. aia mea ad te de. Sz ceru⁹ q̄to pl⁹ ꝓpat ad fontē tā to pl⁹ desiderat ipm. Talis fuit dauid t oēs scti. q̄ q̄to plus ad finē vite tēdebāt tāto maioris feruoris erāt. Cū de dauid ōr Re. iij. Dauid ꝓficiens sp se melior erat. Cō ē ō mltos modernos q̄ ad finē vite tēdētes cū de vtute i vtu tē deberēt ꝓficere sic cācer retrocedūt. Paucī em̄ inuenīunt euisdē deuotōis in senio sic fuerūt in principio. Talis g̃ iustor tristicia vtēt i gaudiū qñ vnicui q̄ iusto dicz dñs. Intra i gau. dñi tui.

Dñica quarta post pasca de epistola Sermo. XCVII

Jt ois hō velox ad audiendū tardus ad loq̃ndū. Jac. j. Jic salubre cōsiliū tan q̄ oib⁹ necessariū btūs iacobus vniuersaliē ꝓponit cum dicit. Sit ois hō velox. Et subdit duplex ꝓsiliuz vt vicz q̄sq̄ nim̄ sit velox ad audiendū t tardus ad loq̃ndū. Primū em̄ vt secz q̄sq̄ sit velox ad audiendū. ꝓsulit ꝓpt emolimtū. Scōm. s. vt tard⁹ sit ad loq̃n dū ꝓsulit ꝓpt nocumentū. Sit g̃ q̄libet velox ad audiendū triplicē vocē, p pter emolimentū. vicz vocē saluatoris vocē supioris. t vocez paupis. Prio ꝫ voce saluatoris dic ps. Hodie si vo. ei⁹ audieritis nolt. obturare corda vra Et ꝫ vtq̄ ꝓpt ipsi⁹ voq̄ mltiplex emolimentū Vox em̄ dñi ē in vtute. Nā in vtute sua pcōzes viuificat t iustificat Jo. v. Oēs q̄ i monu. sunt au. vo. filij dei. t q̄ audierint viuēt. Verba ei inq̃t q̄ ego loquor spūs t vita sūt. Joh. vj. Vita sūt vtq̄ grē m pñti. t gl̃ea futo In signū e⁹ cū suscitauit puellā adolescentē t lazar dicēdo. surge t veni foras. ad vocē eius ꝓtinuo surrexerūt.

Iteꝫ vox dñi viuificatos mūdificat Hebre. j. Verbo vtutis sue purgatōz pec catoz facēs. Et Jo. xv. Jā vos mūdi estis ꝓpt sm̄onē meū. Cū in vitis patrū legit. Q⁹ cū q̄dā diceret quidā p̄q ꝓpt hoc recusabat audire vbū dei. q̄s statz obliuiscebat. ille p̄ tradidit ei calatū vnū imundū t fumo nigr dicēs. vt ipm̄ in fontē mergeret. t sibi plenuz aq̄ portaret. Cō cū ille sepi⁹ imergendo t replēdo eo q⁹ aq̄ sp erbat facere nō potuisset tristis rediit dicēs se inutiliter laborasse. Rñdit ei p̄. Et si aq̄m nō detulisti tñ calatū mūdasti. Sic est de corde. Iz vbū dei sp retinere nō possit. tñ trāsēndo mūdat. Item vox dñi mūdificatos i vtutib⁹ crescere fac. Cū Mat. xiij. Qui vbū dei audit t intelligit fructū affert. Col. j. Verbū vitatis euāgelij q̄ venit ad vos fructificat t crescit. Et puer. iij. Primi t purissimi fruct⁹ ei⁹. s. diuine voc. primi q̄tū ad gtiā in pñti. t purissimi q̄tū ad gliaz in futuro. Exēplū ca. viij. L Scōo veloces debem⁹ esse ad audiendū vocē supioris. s. plati. Talis fuit ille de quo ōr in ps. In auditu au. obe. mihi. Ber. Verus obediēs ñ ꝓcrastinat mādatū. Et ad Heb. vl. Obedite ꝓpositis vris et subiacete eis. ipsi em̄ puigilāt q̄si rōz reddituri ꝓ aiabus vris. Obedientie vo emolimtū oñdit apl's q̄ post q̄ dixit de xpo Phi. ij. Q⁹ factꝰ est obe. vsq̄ ad mortē. subdit. ppt qō deꝰ illū exaltauit. Cū et i vitis p̄m legit q⁹ q̄dā setūs cum vidisset q̄tuor ordines saluādoz supioz illū vidit q̄ in pñti sūt plātis suis humiliter obedientes. R Tercio debem⁹ esse veloces ad audiendū vocē paupis. Cū puer. xxj. Qui obturat aurē su. ad vocē paupis. clamabit t ipe. t ñ exaudiet. O q̄ magnū e emolimtū h⁹ audi tōis. q. sic Tho. xij. Elemosyna hois faciet inuenire vitā etnā. Regnū ei celoz pauper e. Vti ei pauper q̄m ip. e re. celoz. Cū ab ipo e ꝓpandū. Propt qō dic dñs Lu. xvj. diuitib⁹ Facite inq̃t vobis ami. de mā. im. vt recī. vos i eterna. Nā sic dic aug⁹. nō tā dñs fec diuites ꝓpt pauꝑes q̄ pauꝑes ꝓpt di-

uites. vt diuites in pauperibus spūale bonū lucrent. Vñ cū p hostia diuitum pauper currūt quid aliud q̄ q̄ regnuz celoz qđ ipsoz est eis venale exponūt Fatuus est ḡ diues qui nō est velox ad audiendā vocē paupis. minima p maximis. trāsitoria p eternis exhibentis. laudabit vtiq; t bona aliquotū diuitū Consuetudo qui tpe comestiōis ostia domoz apta ppter pauperū aduentum tenent. Propter qđ nō solū angelos venētia et ipm christū aliqui eoz in specie paupis recipe meruerūt sicut refert beatus Gre. in q̄dam omelia pascali. Sz illoz consuetudo vitupabilis qui hostia que sp tenēt clausa ad pua etenia aperiunt. Sz paupes regnū celorū p̄bent nō solū nō intromittūt. ḡ nec etiaz ad ianuā clamantē audiūt. Sic diues purpuratus obturauerat aures suas ne paupis lazari añ ianuā iacētis miseras panis petētis audiret. Et tō p̄ cū vidisset eundē lazarū in sinu abrae i requie opulēta clamauit t ipse. ḡ nō fuit exauditus. nec in vna gutta aque. Secōo consulit beatus iacobus vt quisq; tardus sit ad loquēdū. Ad q̄ docz etiā nos natura. vt. s. velocius audiam? et tardius loq̄mur. Natura em̄ dedit duplex instrm̄ hoī audiēdi t vnum loquēdi vt hoc ipso oñdat q̄ hō in duplo pl? doz audire q̄ loq. Itē natura pluribus aialib? dedit auditū. loquelā nō dedit nisi aiali rōnali. Vñ ex hoc ostēdit q̄ loquela doz esse rōnalis Col. iij. Sermo vr sp in gra sit sale. s. sapie ditus. Sz heu multi sūt qui q̄si nullā rōnem hñtes impmeditate loquunt. De talibus pōt dici illud Job. ij. Quasi vna de stul. mulieribus locu. es. Itē natura dedit instrumēta aurū apta. loquēdi vo clausa sub duabus clausur. Nō em̄ ad audiēdū sp hz aures aptas. ḡ linguaz sub labijs t dētibus clausam. Est em̄ lingua sicut monacha que in claustro clausa que nō doz loqui nisi de licentia Eccli. vij. Custodi claustra oris tui. Prouenit em̄ illi qui nō ē tardus sed potius velox ad loquendū multiplex nocumentū. s. culpe q̄. puer. x. In multiloquio nō deerit pctm̄. vel alijs detrahēdo. vel mētiendo. vel se iactādo. vel iurādo. t in multis alijs. Itē nocumētū tpalis pene. Prouer. xij. Qui incōsideratus est ad loquendū sentit mala O quot sūt ḡuiter peussi. o quot occisi ppter verba incōposita. ps. Vir liguosus nō dirigef in ter. Itē nocumētū pene etne. Vñ Lu. xvj. diues purpuratus q̄ i epulis linguā incōsiderate laxauerat. tō p̄ceteris mēbris in ea ignis penā sentiebat. Ideo b̄tus iacob? i p̄missis ūbis bñ consulit vt ois hō sit tardus ad loquendū.

De euage. Ser. XCVII.

Cum venerit ille spūs ūritatis arguet mōdum de pctō t de iusticia. t de iudicio. Jo. xvj. Ex hijs ūbis dñs duo facit. Primo em̄ innuit q̄ spūssctūs malitiā mōdi arguet cū dicit. Ille arguet mundū de pctō t de iusticia t de iudicio. Secōo tps argutiōis insinuat cū dicit. Cū venerit. Tripliciter aūt malitiā oñdit dñs ppter quā spūssanctus mōm. i. mundanos arguet. q̄ de pctō qđ. s. omiserūt. ō iusticia quā scz facere omiserūt. de iudicio qđ. s. otēpserūt. Prio igit arguet mōm de pctō qđ cōmiserūt. t ḃ q̄ nō crediderūt inquit in me. Nō dicē q̄ ñ crediderūt me. nec dicit. q̄ ñ crediderūt mihi. Sz q̄ inquit nō crediderūt in me. Aliud ei vt dicit Aug. est credere deū. s. trinū t vnum. creatorē tredēptorē. t hmōi. sic demones credūt t ptremiscūt. Aliud est credere deo. s. ūbis eius fidē adhibere. sic credidit abrā ḃ reputatū ē ei ad iusticiā. Aliō ē credere in deū. i. fide t caritate tbonis opibus tēdere in ipm. ḃ est tm̄ bonoz sine pctō mortali existētiū De quibus i Jo. Qui credit in me ñ mo. in etnū. Illi ḡ qui sūt i mortali pctō nō credūt in cū. q̄ caritate et

bonis opibus nō tendūt in ipm. ꝑ potius p pctm̄ recedūt ab ipso. Ad hec Esa. lix. ōz. Iniquitates vestre diuiserūt iter vos et deū vestr̄. t pcta vra absconderūt facie eius a vobis. Sic Lu. xv. filius pdigus recessit a pre t clōgauit ab eo viuedo cū meretricibus luxuriose. Arguet aūt spūssanct' mūdanos de pcto. qz illud ꝓmittedo nō crediderūt i chriſtū. i. caritate t bonis opib' ñ tedebāt in ipm. ꝑ pot' p illud a chriſto saluatorī suo receiserunt. Scdo arguet de iustitia quā facere neglexerunt. et ꝑ qz ad prem vado. Vado inq̄t pare vobis locū. Qui vtiq̄ locus ab initio ꝓpter pctm̄ primi pentis clausus fuerat hūc qdē chriſt' repauit. vtinā nos ad ipm pati essemus. quā paratione chriſtus ostēdit debere fieri p iustitiā. Ait te carissimi vete. testa. pfes iustitiā quidem fecerūt. tm̄ qz nōdū loc' p chriſtus patus fuerat. illuc venire ñ potuerunt Nō oñdit Ezech. rex. q in oꝛōe sua dixit Esa. xxxviij. Memto dñe quō ambulauerim cora te in vitate t in corde pfecto. t qō bonū est in oculis tuis fecerum. Et ꝓpē ꝑ desiderās ad locū illū puenire dicebat. Attenuati sunt oculi mei suspicietes in excelso. Et qz illuc p uenire nō potuit dixit. Vadam ad portas inferi. Illuc t dauid fatet se deductū dicēs. Posuerūt me in lacu inferioꝛi. Qui tm̄ dicit Feci iudiciū t iustitiā Nec mir̄. Nōdū em̄ locus parat' erat Sz ecce mō loc' p ipm patus ē. dū tm̄ nos p iustitiā pati sum'. Merito ḡ spiritussanct' arguet mūdanos de iustitia quā facere neglexerūt. Et si placet de iustitia loq. quā hre debemus reqre in sermone. Stabūt iusti. vbi inuenies de triplici iustitia coꝛdis oris t opis.

Tercio arguet mōm de iudicio qō scz ꝓtēpserūt. qō vtiq̄ nō fecissent si at tēdissent qz princeps mūdi iā iudicat' ē ih̄u. Pe. ij. Si em̄ de' peccātib' angelis nō pepcit. Et p' subdit. Exemplū coꝛ q ipie acturi sūt ponēs. Si mūdani recogitarent cū miserabiliter princeps mūdi. s. lucifer iudicat' est q ꝓpter vnū pctm̄ iudicatus et eiect' ē de tāta altitudine in tantā ꝓfunditatē. ō tāta pulcritudine in tantā deformitatē. de tāta felicitate in tā ꝓpetuā pene anxietatē. nō vtiq̄ pctā pctis accumularēt districtus iudiciū ptimescēdo. Exēplū in ꝓmpca. tij. in fine. Cyprianus beat' Hiero. iudiciuz ptimescebat q dicebat Siue comedo siue bibo siue q̄cq̄d aliud facio. sp videt illa vox in auribus meis resonare. Surgite mortui venite ad iudiciuz. Nec mir̄ si tantū iudiciū ptimescebat qz sic dic̄ Chrysostomus. In iudicio illo non erit resistēdi virt'. nec pnie loc'. nec defensionis tps. nec fugiēdi facultas. nec latēdi possibilitas. nec appendi securitas. nec satisfactionis vtilitas. qz nec ꝓderūt diuitie diuitib'. nec pentes parētib'. nec angeli p hoib' intercedēt. Cū merito spūssanct' arguet mōm de iudicio qō. s. mūdani ñ expauerūt. Nec se poterūt excusare de tāti iudicij ignoratia. qz princeps mūdi iā iudicat' ē ꝓpter pctm̄. Exemplū ca. tij. E. Scdo tps argutionis insinuat cū dicit Cū venerit. vtiq̄ in p̄senti vel in futuro. Pñs aūt argutio est grē. futura iustitie. In pñti autē arguit ex gra triplicit. vicz p internā inspiratiōez. p exteriozē pdicationē. t p flagellozū imissionē. De prima argutiōe quā facit p interna infusionē ōr ad Ephe. v. Vē qō arguit a lūine manifestat. A lūine vtiq̄ spūssci manifestat in coꝛde. de quo ab ipso arguit pctōr Cū ps. Arguā te t statuā ō fa. tu. i. ō ꝓscias. Ipse ei stat ad ostiū pctōris t pulsat dicēs. Si hō vsq̄quo obliuiscer̄ me i fi. Qdiu po. cōsilia i aia t. Hunc argutōi acqescētes ō pctis suis ꝓuertūt. ex qbus fuit maria magda. ipa ē ei musca ꝑm esa. cui sibilauit dñs p interiozē inspiratōz. Ex hac argutōe dauid ꝓpt' pctm̄ qō i nūeratōe ppli ꝓmisit ꝓpūct' coꝛ suū pcussit.

Sz ō hac argutiōe ñ curātib' ex gra spūssanct' addit argutōez secūdā quā facit p exteriozē pdicatōez. Predicato

res ei nō sūt nisi instra spūssti. Ūñ in mat.x. dīc dñs. Nō ei vos estis q̄ lo. ꝑ spūsan. q̄ lo. in vo. Hoc spū icitat⁹ io hānes bap. q̄ teste luca replet⁹ fuit spū sctō ex vēo mris sue. arguebat herodē ꝑpt vxorē frīs sui. Ad talē argutiōez nathā, ꝑphetā correct⁹ē dauid ō pcō vite ꝓfitens se peccasse. Et qz mō plus solito exuberauit mīctas in mōo. dñs mltiplicauit ō ipm argutores p̄dicatores, ita vt mō ꝑprie possit dici. In oēz terrā ext. so. eoz. R Quos qz pleri q̄ ꝺtēnūt audire dñs ex gra ecīa argutionē adiūgit. s. castigatōis. De q̄ Job flagellato dr. Increpatōem dñi ne reꝑbes. quē ei diligit corripit dñs. O q̄ felices sūt pctōres quoz spūssctūs vulnera p vinū castigatōis purgat vt olcū gre sue infūdat. Visitabo mīct in vga mīq. eoz ri vberib⁹ pctā eoz. miaz aūt mea ñ dispgā ab eo. Exēplū ca. xvj. E Hoc mō dñs paulū pcussū cecitate arguebat dicēs. Saule saule q̄d me ꝑse. Hoc mō arguit ezechiā ꝑpt pctm̄ pcussum ifirmitate tcorrect⁹ est. Propt qō decretat dīc vt primo medici ꝓsulāt infirmis vt de pctis peniteāt. ne si ꝑpter pctā pcussa sint frustra in eis laborent. Formā aūt talib⁹ q̄ sic arguunt ezech. rer reliquit. dz eīm se ꝓuertere ad pietē ꝑteritoz pctōz. p recogitationē ipsorū dicēdo. Recogi. tibi oēs an. me. i amari. aie mee. O q̄ felices sūt pctōres qui argutōi p̄dicte quā facē p grāz nō acēscūt. qz argutiōez iusticie quā faciet in futuro nō euadēt Arguet aūt tūc eos tripl. vicz p oēs creaturas ipsos ipugnando. Hab. v. Pugnabit cū illo oīs terra. ꝑ insensatos. Et quō oñdit Lu. xx. Erūt signa in so. tlu. tin ter. ꝑ sura gentiū. vbi oñdit dñs q̄ pctōr ex oī pte expugnabit a creatura. s. a supiori. ab in inferiori tab interiori tab ex teriori. Adapta ō sm̄ōe de scōa dñica aductus dñi. Tūc videbūt filiū hoīs.

Scdo arguit eos malicias eoz ipis t alijs manifestādo Ūñ Hiere. ij. Arguet te malicia tua. O qnta tunc erit pctōrū bus erubescētia. Hiere. ij. Quō fur cō fūdit qñ deph̄ēdit sic ꝓfundent dom⁹ isr̄, ꝑ suis mīctatib⁹. Dos ē ei vt fur tū furib⁹ i hñeris appēdat. vt sic cōfusi ducant ad suspēdiū. Sic i psona dānati dīc hiere. Tre. j. Inīctates ꝓuolute sūt ri posite collo meo. Heu qnta tūc erit pctōr erubescētia cora deo tangelis suis tyniuersis tustis trepr̄obis in iudicio cū mltis abomiatōib⁹ appere. Certe primi pentes liez i padiso soli essent tm̄, ꝑpt solū pctm̄ pomi pudēda cooprientes pizomatib⁹ abscōdert se i medio padisi. Repr̄ob⁹ aūt i iudicio nec abolibilia poterit cooprire nec se cū ipsis abscōdere. Tercio arguet eos cū ipsis disceptādo t ipos ꝺdēnādo. Ūñ in cañ. iude ōr Ecce venit dñs argure oēs ipios de oībus opib⁹ ipietatis Dicet ei illō Mat. xxv. Esurivi tm̄ de. mi. mā. Et p⁹ subdit. Ite maledci. tē.

Dñica rogationum. De epistola. Sermo. XCIX.

SI quis putat se religiosū esse nō refrenans linguā suā. ꝫ seducēs cor suū. h⁹ vana est religio. Jac. j. A Quia lingua ē mīctū malū plēa veneno mortifero. Jō b. Jac. i pmissis ꝰbis hortat nos ad ipsi⁹ refrenatōez. oñdēs q̄ ipsā si ñ refrenat totū religiois euacuatōez cū dīc. Si q̄s putat se reli. ee ñ re. lin. su. ꝫ sedu. cor suū h⁹ va. est religio. Notādū q̄ scriptura ponit mltas liguas p q̄s signant diuersa pctā q̄ ꝓmittunt ꝑ linguā. t tales lingue qz religionem euacuāt. refrenāde sunt. si ñ putatiu ꝫ vere religiosi esse volum⁹ Primū q̄ lingua est dolosa. q̄ est in duplicib⁹ t ꝑditorib⁹. pō. Libera me dñe a la. ini. et a lin. do. Que sit illa liga dolosa t q̄ nociua dicit. ix. specificat. Sagitta ifēcta vulnerās liga eoz locuta ē. pacē cū pximo suo loq̄t. t i occlto ponit isidias. Exēplū. ij. Re. xx. ō ioab. q̄ salutādo t deosculādo amasā ipm gladio intfecit

Sicet iudas christū salutādo et dicendo. Aue rabi. tradebat ipm iudeis.

¶ Secūda lingua est magnifica. que est in supbis ⁊ arrogātib⁹ q̄ sibi attribuūt qō nō hñt. Qui dixerūt. Linguā nr̄am magnificabim⁹ labia nr̄a a nobis sūt q̄s nr̄ dñs est. Ro. j. Non sicut deū glorificauerūt aut gr̄as egerunt dicentes em̄ se esse sapientes stulti facti sunt.

¶ Tercia lingua est serpētina lingua vti q̄ venenosa q̄ est in inuidis ⁊ detractoribus. ℔s. Acuerūt lin. su. sic serpētes ⁊c. Ecc. x. Si mordeat serpēs in silētio nihil eo min⁹ hz q̄ occulte detrahit. Hz certe q̄ detrahit alicui. hic puer. xij. dicitur. in futur̄ se obligat. q̄ teneť ad fame restitutionez. Exēplū de leone q̄ occidit rusticū detrahentē sibi. Leo ei audiens q̄ rustic⁹ dixerat. fortis est leo. et cetera virtutū eius adiūgeret. ꝑ habet os fetidū. leo ad rusticū veniens pcute me dixit cū securi quē tenes in capite. Cui rusticus obediēs absceſſit. Deq̄nti die leo rediēs occidit rusticū dicens. Quare me pcussisti detrahēdo q̄ vulnerādo securi. q̄ illud sanari pōt illud nunq̄. Vñ Ecc. xxviij. ōz. Flagelli plaga liuorē facit. plaga aūt lingue cōminuet ossa. ℔s. Detrahentē secreto p̄ximo suo. hūc ps̄e. Exemplū in pmptua. ca. xvij. ¶ Quarta lingua est fallax et mēdax. Sicut in piurātib⁹ mentientib⁹ falsis testib⁹. Prouer. vj. Sex sūt que odit dñs. Oculos sublimes. linguā mendacē. Hec lingua viget multū in malis mercatoribus qui fallūt simplices merces suas cōmutādo mēdaciter vel certe falsis pōderib⁹ nūeris ⁊ mensuris decipiēdo Prouer. xxvj. Lingua fallax nō amat veritatē ⁊ os lubricum operat ruinas. s. corpis ⁊ aīe. Itē puer. xxj. Qui congregat thesauros lingua mēdacij van⁹ ⁊ excors est ⁊ impinguet ad laqueos mortis. ¶ Quinta lingua est blanda. q̄ in malis mulierib⁹ est. Prouer. vj. Custodi te a mulliere mala ⁊ a blāda lingua extranee. Lingue em̄ mulier blādimēto suo sic cant⁹ syrenaruz nauigantes decipiūt ⁊ post interimūt Quas si euadere volum⁹ necesse ē surda aure cū vlixe trāsire sicut beat⁹ Ysidorus cōsulit. ¶ Sexta lingua ē cercia que est in lenonib⁹. Ecc. xxvij. Lingua tercia mlieres viratas eiecit ⁊ pauauit illas laboribus suis. Prima lingua est hoīs diligētis mulierē. Secunda mulieris dilecte. Tercia lingua ē nūcij vel nūcie portātis verba dilecti ad dilectā. Tales sunt peiores quodāmō demonib⁹. q̄ q̄n demones p̄ se efficere nō pūt mediātib⁹ talibus efficiunt. Sicut etiā sathanas intrauit in cor iude, vt traderet iesum mediāte ipso. Exemplū de quodā qui ob amorē vni⁹ virginis vt ipsaz haberet diabolū sibi in auxiliū inuocauit. et se sibi totaliter tradidit. Sed cū demō circa virginē p̄fice re non posset. p̄misit cuidā vetule que talia cōportabat pelles in q̄b⁹ et apparuerat si virginē decipet. Et post decceptionē virginis cū longe stās diabol⁹ a vetula in ptica lōga sibi p̄missas pelles portigeret illa mirāte cur p̄p⁹ nō accederet. rñdit diabolus Timeo te q̄r plena es malicia. ne decipias me sicut et virginē decepisti. ¶ Septima lingua ē imiq̄ que est in adulatorib⁹. Prouer. xvij. Malus obedit lingue inique. Lingua imiq̄ est lingua adulatiōis confortans hoīem in malo ⁊ ad malū. Dal⁹ ꝗ obedit lingue inique qñ facit malus adulationibus p̄uocat⁹. ¶ Octaua lingua est que est gladiosa. et est in iracūdis ⁊ furiosis. qui iuicijs ⁊ opprobrijs occidunt multos. ℔s. Filij ho. dentes eor̄ ar. ⁊ sagit. ⁊ lingua eor̄ gladi⁹ acutus. ¶ Nona lingua est lingua magniloqua que est in illis qui deū ⁊ sanctos blasphemāt. ℔s. Disp̄dat dñs vniuersa labia dolosa ⁊ linguā magniloquā Hac lingua loqueť antichristus. De quo ōz Dañ. vij. Aduersus deū deor̄ loqueť. Hac lingua loquunť frequenter in ludis taxillor̄ ⁊ in aduersitatib⁹ de um blasphemātes ⁊ sanctos. Et ob detestationem criminis frequenter tales

subito ⁊ insperate sic antixps sine manibus ꝺterunt.i.ipsonise a dño puniūt Exemplū de quoda ḋ duz ad taxillos luderet⁊ nō ad voluntatē sibi succederet.blasphemādo deū clamauit.vt cito sibi arcus ⁊ sagitte darent.Que cū haburisset ⁊ ꝺtra celū sagittasz cructata de sanguine sagitta rediens cedit añ ipm quā stupefactus cum tetigisset subito igne celesti ꝺsumptus est.

De euāgelio. Sermo. C.

RElinquo mundū ⁊ vado ad pfem. Jo.xvj. Ex qz sicut dicit Bre.Omis xpi actio nostra est instructio.exemplū dedit nobis vt si ad pfem ire volumus mundū primo relinq̄mus,aliter em illuc puenire non possumus.Docet ḡ dns in pmissis vbis duo.s.malū desertōz.cū dicit.Relinquo mundū.Et bonū aggressionem cū subdit.Et vado ad pfem.Et sic aliquis locus ꝓpter q̄uoz desertē.sic ꝓpē penuriā.ꝓpter corruptū aerē.ꝓpē malam vicinā.⁊ fraudulentā amicitiā.sic ⁊ mūdus iste est relinquēdus. Relinquamus ergo mundū q̄tū ad primū tā q̄ locū spūalibus cū q̄bus ad pfez nos puenire oportet penuriosum.Non em apparebis coram deo tuo vacuus.Hz certe hodie fames spūaliuz bonoz oppssit vniuersam terrā egypti.H est vniuersum mundū.Propt qđ hō sapiens ḋ de vita sua.s.spūali curat dz munduz relinquere.vt alias spūaliter possit viuere.Hō bñ figuratū est.ij.Reg.xvij vbi dicit dns helye q ascendēs interp̄tat.⁊ designat illū q ad pfem ascendere q̄rit.Recede inq̄t hinc ⁊ vade ꝺ orientē ⁊ abscondere in torrente carith et bibes.ꝑcepitq; corus vt pascant te. Carith inptat diuisio siue ꝺgregatio ⁊ signat pnie siue religiosoz statū in quo hō a mūdo diuisus ad cognitōem suip̄sius redit.ibi helyas de torrente bibit ⁊ sitim extinguit cū p maceratione carnis ⁊ afflictiōez.ardoꝛē libidinis cōp̄imit. Ibi a corus pascit. i.a p̄dicatoꝛibus sanctis.De q̄bus Lu.xij.Considerate coꝛuos q nō seminat ne q; metūt..q̄bus nō est hoꝛreum neq; cellariū. Qui scz tpalibus nō intendūt sicut dicit glo.ꝑ ꝺtēplationi celestiū.ibi inquit a coꝛuis istis pascit penitens pena verbi dei ⁊ carne agni incōminati. ⁊ hoc vespe ⁊ mane hoc est incessanter Exemplū ca.xv.B. ꝺ Secundo relinquēdus est mūdus tanq̄ corrupt⁹ locus ⁊ fetidus ne coꝛrūpamur.Mundus em hoꝛribiliter fetet tāq̄ cadauer hois mortui appensū in patibulo.Cuius fetoꝛē sentiens ap̄s dicebat Gal. vlt.Mihi mūdus crucifixus ē.Et etiā totus spūalr corruptus. Qz oīe qđ in mūdo est aut est ꝺcupia carnis aut ꝺcupiscentia oculoz aut superbia vite.ꝑque mūdani corrupti ⁊ abominabiles facti sunt in studijs suis.qz in talib⁹ studentes Propt qđ dicit.ij.Pet.j.Fugientes inquit eā q̄ in mūdo est ꝺcupiscētie corruptiōem.Celeriter ḡ ipm relinq̄mus ne ab ipso coꝛrūpamur ⁊ polluamur ⁊ sic polluti pfem videre non possimus.Qz beati mūdo coꝛde q̄m ipsi deū videbūt Propter hoc dr Esa.lij.Recedite recedite exite inde.pollutū nolite tangere. Et bis dicit recedite vt scz recedamus mente ⁊ coꝛpe.Exēplū ca.vij.B. Ex Tercio relinq̄mus mundū tāq̄ malū vicinū socium q̄ semp letat de malo nro. Ipse em ridet cū ploꝛamus. gaudet cū tristam. Job.xv. Ploꝛabitis ⁊ flebitis vos mū.aut gaudebit.Et q̄is sit tam puersa societas mūdanoz multi tñ ipoꝛū societatē diligūt.⁊ coꝝ facta iniqua imitant.⁊ iij.Reg.xij.dr de ioꝛā q; petis hieroboā adhesit nec recessit ab eis.Et de multis alijs in libꝛis regū b idem legit. Propter b tales ad pfem puenire nō pūt pctis irretiti. Un ꝺsulit moyses Numeri.xvj. Recedite a tabernaculis hoim ipioꝝ ⁊ nolite tangere q̄ ad eos ptinent ne inuoluamī in pctis eoꝝ.Et puerb.xxij. Arma gladij in via pueri. custos aūt aie sue longe recedet ab eis.

Exemplū ca. vij. A. F Quarto mū dū relinquamus tanq̄ amicū fraudulē tū. ipse cū amicicia p̄tendit rebus tpa libus hoiem onerando ꝙ b fraudulenē facit nec ſcz p̄ artā viā q̄ ducit ad p̄em transire valeat. Ipſe eſt tanq̄ iudas p̄ditor q̄ dicit demonibus. Quē cūq̄ oſculatus fuero. ſ. rex tēpalium ꝓſperitate. ipſe ē tenete eū. Prouer. xj. Simulator ore decipit amicū ſuū. Uñ certe nos dicamus ei exemplo dñi. Juda oſculo filiū hoīs tradis. Quia dicit Bre. Quiſq̄s honoribus inflatus vel theſaurisauri vel argenti oneratus fuerit p̄ angustū iter regni trāſire nō poterit. Propter b dicit dñs Matth. vij. Attendite a falſis ꝓphetis qui veniūt ad vos in veſtimētis ouiū intrin. aūt ſunt lu. rapa. Hic. xxj. Seduxerūt te viri pacifici tui dimerſerūt in ceno t lubrico pedes tuos t receſſerūt a te. Propē dr Hiere. ij. Egredimini de medio ei⁹. ſ. mūdi. vt ſaluet vnuſq̄ſq̄ aiam ſuā. t ne forte molleſcat cor tuū. ſ. p̄ tpale oſculū deceptus Qui g̃ p̄dictas cās penſando ꝓtemnit mundū ſecure pōt dicere. relinquo mūdū. Exemplū ca. vij. F. B Et q̄ nō ſufficit malū deſerere niſi t bonū faciat. iō ſtatim ſubdit de boni aggreſſione cū dicit. t vado ad p̄em. Et nō dic̄ vadam tanq̄ in futuro. ꝙ vado in p̄nti. Vado g̃ ſine dilatione. vicz q̄ cōpelloz q̄ trahoz. q̄ terreoz. Cōpelloz p̄ famē trahoz p̄ ineffabilē hereditatē. ꝙ terreoz p̄ hoſtiū clauſionez. Vado igit̄ vt famē depellā. Hic cñ q̄diu ſum fame peo q̄ nec ſatiat oſculus viſu. nec auris auditu. Ez in domo p̄ris etiam mercenarij abūdant pane. Surgā g̃ t ibo ad patrē vt ſatiari valeā q̄ ad hoc ip̄m me inſtanter vocat. Matth. xj. Venite ad me t ego reficiā vos. pſ. Satiabor cū apparuerit gl̄ia tua. D Jē vado ad patrē vt hereditatē paternā que trahit poſſidā. De q̄ matth. vj. Pater nr̄ q̄ es in celis aduc. re. tuū. Ad qō t ipſe nos inceſſanter vocat Matth. xxv. Venite bñ. pa. mei p̄ci. re. quod vobis patū eſt. Nec mirū ſi hereditas trahit. Eſt ei hereditas illa fructuoſa t ꝓdelectabil̄. In hac cñ nullius rei eſt penuria. Leuit. xx. Dabo vobis in hereditatē terrā lacte t melle manantē. Et eſt delectabilis q̄ eſt delicijs oñibus t oñi dulcedine referta. Ecc. xxiij. Hereditas mea ſuper mel t fauū nō dicit ſicut mel ꝙ ſup mel. q̄ incōpabiliter delectabilioz t dulcoz Jē eſt hereditas p̄cioſa t nobilis. q̄ oſbus diuitijs ſp̄ualibus cumulata Epb̄ j. Non ceſſo gr̃as agens p̄ vobis mēoriam vr̄i faciens in oꝛonibus meis. Et poſt ſubdit. Ut ſciatis q̄ ſit ſpes vocationis ei⁹ t q̄ diuitie gl̄ie hereditatis eius Eſt etiā nobilis. qō ptz. q̄ eā ſemp nobiles poſſederūt. Ecc. xxxij. Et radicaui in ꝑpło honorificato. t in partes dei mei here. al. ſ. ꝑpli honorificati. t in coō In iacob inhabita. t in iſrael hereditare. t in electis meis mitte radices. Uñ hereditabūt eā tm̄ electi dei. Eſa. lxv. Hereditabūt eā electi mei. Jē eſt hereditas ſocūda t laudabilis. Pſ. Uiſitanos in ſalutari tuo ad videndū in bonitate electoꝛ tuoꝛ ad letandū in leticia gētis tue vt laueris in hereditate tua O q̄nta ſocūditas ibi inerit aie cū deus ſuū videbit ſine velamine. cū in ipſo letabitur ſine intermiſſiōe cū ipm laudabit ſine fatigatione. Jē eſt hereditas incōpabilis. incōtaminata. t imarceſſibilis quā p̄r nr̄ ꝓſeruat in celis. j. Pet. j. Bñdictus ds t p̄r dñi nr̄i ihu xp̄i qui p miſericordiā ſuam magnam regnauit nos in ſpem vite p reſurrectiōz ihu xp̄i ex mortuis. in hereditatē incorruptibilē t incōtaminatā t imarceſſibilē ꝓſeruatā in celis. Et penſa q̄ in b q̄ dic̄ incorruptibilē notat hereditatis ꝑpetuitas. pſ. Nouit dñs dies immaculatoꝛ t hereditas eoꝛ in eternū erit. In b q̄ dicit incōtaminatā notat mūdicia eius t puritas. nulla cñ mixtura mali poterit ꝓtaminari. imo nec ipſi q̄ eā hereditabūt. Uñ dicit glo. q̄ nec ſentio nec morbo nec alia mixtura tangem̄. Immarceſſibilē dicit q̄ ſp̄ erit recens. ſp̄ vnam

sempr ꝯta.mentes bonoꝝ vsu suo ꝙuis longo nullo tñ afficiēs tedio. Vñ dicit glo. Q̄ nec in ipsis bonoꝝ mōnibus hoīm ex longo vsu celestis illa conuersatio valet aliq̄n vilescere sic̄ fluxus pñtis solis solet aliq̄n ex longo vsu in fastidiū verti. Et hāc hereditatē pr̄ filijs ꝓseruat in celis. Vñ Bal.ubi. Q̄ si filius t heres p deum. Vñ q̄cito mortis somnū capimus illā si veri filij sumus possidem⁹. Vñ ps. Cū dederit dilectis suis som. ecce here. do. tc̄. ¶ Jē vado ad p̄rem nō differendo ꝓp̄ tanue si tardauero clausionē. Sicut ꝓgit q̄nq̄ fatuis ỹginibus q̄ qz tardauerūt foris exclusę remanserūt. Vñ Ecc̄. v. dr̄. Ne tardes ꝙuerti ad dñm t ne differas de die in diē ne forte subito de terra dispdat te. Aug. Hec vox cras cras multos decepit. t subito claudit eis hostium. t manet foris cuz voce cozuna. q̄ noluit hr̄e gemitū colūbinū. Propt̄ h̄ cōsulit dñs Luc̄. vij. Contēdite intrare p angustā portā tā añ sez q̄ claudat. Dicamus ē. Relinquo mundū t vado ad p̄rem Quo nos pducat ipse pr̄ q̄ vi.

¶ In diebus rogationum de epistola. Sermo. CI.

Qui conuerti fecerit pctōrē ab errore vie sue saluabit aiam ei⁹ Jac̄. v. ¶ In his ỹbis tria sunt diligent̄ ꝓsideranda. Et p mo q̄ sit via erronea p quā pctōr gradi tur. qz dicit ab errore vie sue. Secūdo q̄liter hō iustus se ad pctōrem hr̄e debeat vt p ipm ab illa reuoceť. qz dic̄. Qui ꝙuerti fecerit. Tercio q̄ magnā vtilitatē reuocans cōsequit̄. qz sez t primū saluat t suoꝝ opuꝝ multitudinē pctōꝝ. ¶ Quātū ē ad primū nota q̄ via pctōris p quā ḡdit̄ ē miserabil̄. Est em̄ via lata q̄ ducit ad mortē. Dc q̄ via recte in die cuneꝝ in ꝑmone tercio. Secrelinq̄t ipius viā suā. ¶ Ad h aūt q̄ hō iust⁹ ipm reuocare valeat dz se multis modis erga ipm hr̄e. Primū est ē q̄ nō dz peccatorē dispicere ꝑ potius exēplo dñi se familiarē exhibere. Luc̄. xv. Murmurabāt pharisei t scribe dicētes. qz h̄ pctōres recipit t māducat cū illis. Et Luc̄. xx. Mur. oēs q̄ ad ho. pec. diuer. Vn ō ppt̄ suā benigtatē quā hūt ad pctōres agn⁹ dict⁹ ē. Jo. j. Ecce agn⁹ dei ecce q̄ tol. pec. m. Propt̄ h̄ dicit apl's Bal. v. Frēs si aliq̄s hō p̄occupat⁹ fuerit in aliquo delicto. vos q̄ spūales estis hmōi instruite in spū lenitatis. ¶ Secō hō iust⁹ q̄ vult reuocare pctōrē nō dz ipm pctōrē magnificare. qz h̄ esset potius pctōrem in pctis fouere Ecc̄. x. Noli magnificare vir pctōrē diuitē. qz hec facūt hodie mlti adulatores qz laudat pctōr in desideriis aie sue t iniqu⁹ bñdr̄. Dz certe dic̄ dñs Esa. xij. Qui le me⁹ qui te btm̄ dicūt ipi te decipiūt. Tercio hō iust⁹ dz pctōrē ab errore vie sue exemplo bono suo reuocare. mat. v. Sic luceat lux vra coz̄ hoīb⁹ vt videāt opa vra bona Efficacior em̄ est vox opis q̄ vox oris. vñ apl's docēs Thi. q̄r alios ab errore vie sue dz retrahere. inē cetera dixit. Te ipm p̄be in oīb⁹ exemplū bonoꝝ opeꝝ. ¶ Quarto dz si pctōr occult⁹ est occulte eū corrigere. Matb. xviij. Si peccauerit in te fr̄ tu⁹. glo. te solo sciēte. corripe eū inēte t ipm solum. Si vo publicus t notoriū fuerit dz ipm publice arguere. Vñ thi. v. Peccantē coz̄ oīb⁹ corripe vt ceteri timorē habeāt. t b̄ maxie ꝑspectat ad ꝓlatos. ¶ Quito dz vt pctōrem emolliat xp̄i bñficia q̄ sē multa enarrare. Nā prio xp̄s vt pctōres saluaret⁹ mūdū venit. Vñ. j. thi. j. Xp̄s iesus venit in hūc mūdū pctōres saluos facere. Jē scō vt hoies a pctis reuerterēť in p̄dicatiōib⁹ suis ipos multiplr̄ monuit t ad pniam reuocauit. Vñ Lu. v. Nō veno. iu. ꝑ pec. ad pe. vñiā nō ē q̄ se possit excusare Job. xv. Si nō venissem t locutus eis fuissem petm̄ nō hr̄ent. nūc aūt excusationē nō hūt de pctō suo. Item dz tercio ꝓponere q̄ dñs pctōres benigne recipit t leuē ipis pniam iniunxit. Vñ Jo. viij. dixit mlieri deph̄ēse i adulterio. Ubi sūt q̄ te accusab ānt. Nemo te.

ꝺdemnabit. Et illa dixit. Nemo dñe. Nec ego te ꝺdēnabo. Vade ⁊ amplius noli peccare. Ecce leuis pnia ꝓ tanto crimine. Et ꝫ deberet multū pctōrem monere. Jē q̄rto dz pctōri ꝓponere ꝙ multū dz pctōrē ad ꝙuersionē mouere. vicz ꝙ xp̄s sedēs in dextra pr̄is. peccatoꝝ dignaꝫ esse aduocatus. j. Joh. ij. Si q̄s peccauerit aduocatū habemus apud p̄rem iesum xp̄m ⁊ ipse est ꝓpiciatio ꝓ pctis nr̄is. Et si sic pctōr cōuerti nō poterit tūc excusatiōez nō hz. Sexto dz ꝓ pctōre vir iustus orare. sic fecē stephanus Act. vij. Positus aūt gentibus orabat dicens. Dñe ihesu xp̄e ne statuas illis hāc pctm̄ Jac. v. Orate ꝓ inuicem vt saluemini. Sic orabat dauid cū dicebat. Deficiāt pctōres a tra ⁊ iniq. ita vt nō sint. glo. āplius iniq. Exēplū ca. j. J. Septimo ꝙ si ꝓpr̄ꝑdicta peccatoꝝ ꝙuerti noluerit dz vir iustus ꝓ eis ꝓassiōe lugere. Sic Luc. xj. dñs videns ciuitatē in malicia obstinatā fleuit sup illā. Sic Cor. xij. dic̄ paul⁹. Timeo ne cū uidero hūiliet me dñs apud vos et lugeā multos ex vobis. s. qui in malicia pseuerāt. ps. Defectio tenuit me ꝓ pec. tē. Vel Tercio oñdit q̄magnū bonū ⁊ vtilitas ꝙuersionē sequi q̄ salua bit aī. ei⁹. s. ꝙuersi. q̄ vtiq̄ in mōo nihil pctosius Matth. xij. Quā cōmutatiōez dabit hō ꝓ aīa sua. Jē cōuertens oprit multitudinē pctōꝝ suoꝝ. ⁊ nō solū conuertens ꝙ dolet pctā sua. ꝫ etiā sic dic̄ glo. acquirit sibi infinita p̄mioꝝ gaudia Ad que nos pduc. qui vi.

De eodem.

COnfitemini alterutꝝ pctā vra vt saluemi Jac. v. De h themate reḡre ꝓcessū in p̄mōe q̄ incipit. Oze ꝙfessio fit ad salutem.

De euāge. Sermo. CII.

DEtite ⁊ accipietis Luc. xj. In verbis istis dñs duo facit. Primo ad petendū aiat cū dicit. Petite. Secōo de impetrando certificat. eū dicit. ⁊ accipietis. Q̄ q̄tū dēmus ex p̄mo ꝓsolari ꝙ vicz ad petendū aiamur cū multū egeamus. ⁊ nil boni nisi ab ipso hr̄e possim⁹. Nō vtiq̄ recognouit ps. dicēs. paupes facti sum⁹ nimis adiuua nos ds sa. nr̄. Et nō solū ad petendū aiat. ꝫ etiā q̄d petere ab eo ⁊ q̄magna sez melioza q̄ hz petere debeam⁹ informat. Sic em̄ legit Math. vj. Q⁹ discipuli quid ⁊ q̄lr petere deberent cū rogarent ip̄m vt ipos informaret r̄ndit. Sic orabitis. Pater nr̄ qui es in celis. Que oro cū petitionib⁹ suis excedit oēs alias in tribus. vicz in dignitate. in breuitate ⁊ in vtilitate. In dignitate excedit. q̄ alie oones sic̄ salmi ⁊ hmōi ⁊ si ꝓ spūsctm̄ creduntur edite tm̄ p medīū. Sed hec oro sine medio edita est ꝓ ip̄m saluatorē. Jē in breuitate excellit. Est em̄ int̄ oones breuissima. ⁊ ꝫ ne quis de ig̃rantia excusaret ⁊ vt fastidiū descendi tolleret ⁊ vt de⁹ patus exaudire mōstraret. Jē excedit in fecūditate siue vtilitate. q̄ continet oēs petitiōes vite p̄nis ⁊ future. sic̄ patebit. Q Añq̄ aūt doceat petitiōz docet ꝓmo benuolentie captatiōz. cū dicit. Pater nr̄ qui es in celis. Et post docet adurationiōz. sic̄ dicit Crisō. cū dic̄ Sanctificet⁹ no. tuū. Dicamus ḡ p̄r vt de p̄re miaꝝ q̄si filij ꝙfidamus. Hiere. iij. Patrē vocabis me. ⁊ post me ingredi nō cessabis. Jtē dicamus p̄r nr̄ vt a tanto p̄re erubescamus degenerare. q⁹ filius semp ⁊ libenter facit opus p̄ris sui. Vñ filij nobiliū natualr amāt militiā. Vñ quidā impator videns filium suū facere molēdina de festucis ad ritulos aq̄ inquisiuit ⁊ inuenit ꝙ erat filius molendinarij ⁊ eiecit eū de regno Propē q̄ dicit ap̄s Eph. v. Imitatores estote dei sicut filij charissimi. Jtez dicamus nō solū p̄r. ꝫ etiā noster. vt sez natiuitatē gr̄e recolamus. Non em̄ sumus filij p nām ꝫ p gr̄am. Vnō Jac. j. Volūtarie em̄ genuit nos vbo vitatis. Jē noster. ne sez ꝺ alios superbiam⁹, oim

cm̄ cōiter p̄ est. Mat.vj. Nunquid nō vn? p̄ oim nr̄m. q̄re g̃ despicit vnusq̄sq; frēm suū. Jt cū dicimus. Qui es in celis. oñdimus eternū ⁊ supnū. Qui es. eternus sez sine tpe. Un̄ Exo.iij. Ego sum q̄ sū. ℣ nomē est mihi ab eterno. In celis. supnus sine p̄re. p̄s. Quis sic dñs dꝰ nr̄ q̄ in altis habi. Jt cū dr̄. sancti, ficet nomē tuū. aduramus eū p̄ gl̄iam nois sui. vel p̄ scūm nomē suū sicut dicit Crisо. Sic adiurabat. p̄s. cuz dicebat. Propter gl̄iaz nois tui dñe libera nos ⁊ adūratiōis doctz petere sufficienter. Dis em̄ petitio aut est de impetratiōe boni aut de remotiōe mali. Dñe autē bonū qđ ipetrat aut est etnale aut spūale aut tpale. ℣ Eternale bonū e regnū dei. Et ℣ primo ⁊ principalr̄ petim? cū dicim?. Adue. reg. tuū. sic ⁊ ipse docuit Mathꝫ. vj. dicens. Primū q̄rite regnū dei. ℣ Qūtū stultus iudicaret q̄ vbor̄ su or̄ pcio posset emere vnū regnū tpale ⁊ nollet. multo plus fatui sūt q̄ nec vnū p̄ nr̄ volūt dicere p̄ regno celor̄ Bo nū spūale est gr̄a ⁊ vtutes. Et ℣ p̄scqnē petim? cū dicimus. Fiat vo. tua sic in ce lo ⁊ in tra. i. da nobis facere volūtatez tuā in tra. sic illi facūt q̄ sunt in celo. i. da nobis spūalia dona vtutū que aiam sanctificāt. qz hec est volūtas dei sancti ficatio vra. Bonū āt tpale sūt tpalia ꝺbus carere nō possum?. qz ipsis fustē, tam̄. Et ℣ petimus cū dicim?. Panem no. quoti. da no. ho. Et sic cū p̄dictum triplex bonū petimus. oē bonū petim? lū. Dñe em̄ malū aut est p̄teritū. ⁊ illō remoueri petimus cū dicim?. Dimitte nobis debita nr̄a. i. dimitte nobis petā nr̄a q̄ vsq; ad hāc hozā p̄traxim?. Aut est futuꝝ. ⁊ illud remoueri petim? cum dicimus. Et ne nos induc in tēpta. Qz em̄ post p̄ti dimissiōez seq̄t tēptatio nō petim? vt nō tēptem̄. ℣ ne p̄ualeat tem, ptatio ⁊ ne in tētatiōe succūbam? Aut est p̄ns. ⁊ illud remoueri petimus cū di cimus. Sed libera nos a malo. qđcūq; scz in p̄nti sustinemus. Predicta g̃ sez voluit vt peterem?. ⁊ aiauit nos ad po tendū. cū dicit. Petite. Debem? aūt po tere hūlr̄. qz hūliū ⁊ māsuetoꝝ sibi sp placuit depcatio. Sicut dr̄ Judith. ix. Et Ecc̄. xxxv. Pro hūliantis se pene trabit nubes. ⁊ donec appropiquet nō cōsolabit̄. ⁊ nō discedet donec aspiciat altissim?. Jt debem? petere fidelit̄ vt. s. firmit̄ credat se ipetrare. Unde Jac. j. Postulet aūt in fide nihil hesitans. Jt debemus petere pseuerant̄. Un̄ in hoc cuāgelio dr̄. Si pseuerauerit pulsans. surgens dabit illi. ℟ Scdm̄ de ipe trādo certificat cū dic̄. ⁊ accipietis. Nec mir. Qz quicqd petere possum? pōt ⁊ vult nobis dare. Un̄ si petis tpalia pōt dare. qz dñi est tra ⁊ plenitudo ei?. Jtē si q̄ris spūalia pōt dare. qz in ipso sunt oēs thesauri sapie ⁊ scie absc̄diti. Jt si petis regnū eternū ⁊ illud pōt ⁊ vult dare. Un̄ Lu. xij. dic̄ dñs. Nolite time re pusillus grex. qz complacuit p̄r vr̄o dare vobis regnū. Et Mathꝫ. xxv. Ue nite bñ. pci. regnū. Jt si petis p̄teritoꝝ pcōꝝ remissionē pōt facere. Un̄ Lu. v. dixit paliti co. Cōfide fi. remit. ti. pec. t. Jtē si petis vt remoueat future tētatio nis dñationē pōt. j. Coꝝ. x. dr̄. Fidelis dñs q̄ nō patiet vos tēptari sup̄ id qđ potestis. ß faciet cū tētatiōe p̄uentū vt possitis sustinere. Explū in p̄mp. c. r. ℣. Jtē si petis p̄ntis malt amotiōz p̄t. Qz sic dr̄ Amos. iij. Nō est malū. s. pe ne qđ dñs nō fecerit. Un̄ pōt liberare ab eo qñ vult. p̄s. Libera deus israel ex oñibus tribulationibus suis.

In vigilia ascēsiōis de epla

Sermo. CIII.

Qui descendit ipse est q̄ ascendit sup̄ oēs celos vt adipleret oīa. ℣ In his vbis apl's ad Eph̄. iij. tria nobis innuit in salua tore nr̄o. vicz ipsi? descensū ascensum ⁊ vtriusq; fructū. Descensū hūlē cū dicit Qui descēdit. Ascensū sublimē. ipse est

qui ascendit sup oēs celos. Ꝫz fructū ineffabilē. vt adimpleret oīa. Ꝑ ūdens ꝙ descensum suū humilē dicit. Qui descendit. vt ondat tpm nō tpaliter i mō incepisse. ꝑ de celis vbi eternaliter erat descēdisse. Descēdit aūt primo in mūdū. Secundo in sepulcr. Tercio in infernum. In mūdū descendit p carnis assūptiōz De quo descensu dic Eccs can. vj. Dilect⁹ me⁹ descēdit i ortū suū. i. in ecclīaz q̄ ort⁹ ip̄ius dr. ad areolā aromatū. i. in vter marie v̄ginis de q̄ carnē assūpsit. q̄ dr areola aromatū ꝓpt̄ vtutū t gratz plenitudinē. Hic descensus fuit humilis. Exinaniuit em se formā serui accipiens

Itez descendit in sepulcr p corpis depositiōez. Un apls ad Eph. iiij. Qui descendit ad inferiores ptes tre. Non solū sup terrā voluit descendere ꝑ etiā in inferiores ptes terre. q̄n etiā sub terra sepelir voluit. Ir descendit p̄m aiam in infernū ad sctoz patz inde creptionez. Un zach. ix. Tu aūt in sanguie testamti tui eduxisti vinctos de lacu scz inferni in quo nō erat aqua. Per aq̄ defectum sctoz patz sitim t desiderū ad ip̄si⁹ aduentū innuit. Un in psona ipsoz cātat. ecclīa. Aduenisti desiderabilis. ℣ Et ꝙ sic descendit ipse est ꝙ ascēdit. Descendit aūt humiliter. ꝑ ascendit sublimit Uz ascendit sup oēs celos. i. sup oēs angelos. Unde aūt dixit ei de⁹ p̄r ill̄o Lu. xxiij. Amice ascende suprius. Qui ci h̄ nouissimū locū tenuit. aut illud. vidimus cū nouissimū viroz. ubi potissimū hr̄e debuit. Un de ipso merito cantam⁹ Tu solus altissimus. Nulli em angelorū dixit dō p̄r. sede a dextris meis. sicut dicit apls. nisi ipsi. Sic ꝙ ascendit ad sublimis loci ꝓfessionē. q̄ sup oēs celos. i. sup oēs āgelos. ℣ Ꝫz vtriusq̄ scz descensus t ascensus fruct⁹ subdit. cū dic. vt adimpleret oīa. viez supiora inferiora t media. Supiora. i. celuz introducendo nouos habitatores. s. se ip̄m tū ad carnē. t alios sctos ꝙ secū ascēderunt. Eph. iiij. Ascendens in al. cap. dux. ca. Inferiora. i. terrā impleuit mittendo spm̄ sctm̄ t implendo corda discipuloz. Act. ij. Replen sūt oīes spūsctō Sap. j. Spūs dñi replevit orbē terre. Media impleunt scz aera iubilo angeloz t sctoz patz. Un ps. Ascendit deus in iubilatiōe. ℣ Et nos frēs si volumus ascendere prius oportet nos descendere. q̄ qui descendit ipse est ꝙ ascendit. nō alr. Descendamus ꝙ exēplo ip̄m Primo in mundū p ipsi⁹ puisionē Scdo in sepulcrū p mortis meditatiōz Tertio in infernū p acerbaz penaz discussionē. Xp̄s em in mundū descendēs ip̄m oino pulpendit. Un cū voluissent cū regē facere fugit. sic dicit Iob. ostendens p h̄ ꝙ piculosum est ipsius honorib⁹ inherere. Est em tā ꝙ mare magnū t sup oia maria nauigātibus piculosū Et sic dicit Ber. piculū ꝓbat transeuntiū paucitas t peuntiū multitudo. In magno mari marsilie de q̄tuoz nauib⁹ vix vna piclitat. in h̄ mōdo de centū trānseuntib⁹ vix vnus cuadit de tanto piculo. Exemplū ca. xviij. ℣. Est em corp⁹ h̄uanū tā ꝙ nauis pforata. ita ꝙ intrante aq̄ tētationū vsq̄ ad aiam p foramina q̄nq̄ sensuū. Hoc sentiēs dauid orabat. Saluū me fac dō qm̄ intra. aq̄ vsq̄ ad aī. meā. Mūdus est hoiz sic cetus piscū deceptor. Ut em mittit de ore suo suauē anhelitum. ad quē hauriendū q̄uenīunt pisces. quos decipiens cetus trāsglutit. Sic mōs facit. Eccī. Simulator ore decipit amicū suū. Un est traditor dicens ad dēmōes Quē cūq̄ osculat⁹ fuero ipe ē tenete eū Ꝫz tu descēde in ip̄m p ipsi⁹ puipēsiōz dicēs cū aug. Quid strepis o mūde. q̄d strepis. q̄d euertere conaris. tenere vis ꝓteriens. q̄d faceres si maneres. quem nō decipes dulcis si amarus alimenta mentiris. Exemplū ca. v. ℣. Ir descēde in sepulcr p mortis meditationez. t miserabilem in sepulcro q̄ditionē. recogita ꝙ cito es recessurus ō mōo. q̄ ꝑ̄s vita est vapor ad modicū parens. Si em vnū esset ꝙ hoi mortē inferre posset tunc quoquomō ecōuerso cauendū si

bi ab illo vitam ꝓtelaret. ℣ ecce ꝯplurima sunt. aut vnus morsus carnis rabidi aut serpentis. vel tactus alicuius venenati. vel haustus veneni vel visus basilici. vel modica aeris defectus. vel fulgur tonitrui. aut insidie inimici. ꝛ quis potest omnes dinumerare. per quas mors ꝑperat ad hoiez. ℣ Postea sic mors tuus cuius sit ꝺdition is in sepulcro audi Bern. Quid fetidius hñano cadauere. ꝺd horribilius mortuo hoie. cui⁹ in vita erat gratiosus aspectus. Quid ℣ ꝓsunt diuitie. ꝺd delicie. ꝺd honores. Diuitie nō liberāt hoiem a morte. delicie nō liberant a vīne. honores nō liberant a fetore. Qui mō solebat diues ꝛ gliosus in throno apparere. mō tacet in tumulo. ꝙ mō delicijs vescebaꝯ. nunc a vermibus cōsumit. paulo ante in aula sua gliosus stabat mō ignominiosus sepultus iacet. Vñ in vitis patꝝ ꝺdaz pr̄ mente in sepulcro descenderat. ꝙ feretꝝ ini camera sua añ oculos habebat. Descende ℣ o hō in sepulcrū ꝛ memorare no. tua ꝛ in eternū nō pec. Exēplū ca. v. R. ℣ Jt̄ descende in infernū ꝑ penaꝝ diuersaꝝ pensionē. Et quis pot ocs penas inferni dinūerare. pz. Multa flagel. pec. Breuiter oīs sensus obtinebit afflictiōez. Auditus vlulatus clamorē Esa. lxv. Gerui mei laudabūt ꝛ vos clamabitis ꝑ dolore cordis. ꝛ ꝑ ꝺtritiōe spūs vlulabitis. saturabit̄ em vnusq̄sq; opprobrijs. Jt̄ gustus obtinebit fellis amaritudinem. quā exptus senserat gustus acerbitatez. Ignis em̄ ꝛ sulphur ps calicis coꝝ. Ecce ꝙb⁹ speciebus ꝺdit pot⁹ dānatoꝝ. Jt̄ odorat⁹ obtinebit fetorem Johelis ij. Ascendebat fetor eius vt putredo. Nec mirū si fetet lacus inferni vbi oīes sordidi ꝛ sordes coꝝ ꝓgregant. vbi est sentina ꝛ latrina hui⁹ mūdi Esa. xxxiij. De cadaueribus eoꝝ ascendet fetor. ℣ ℣ ꝓtus fetor tunc erit cū tot cēcti fetidi ꝙ defixi fuerūt in fecib⁹ suis. tot cadaucra data ymbus. ꝛ corrosa ab eis simul feto-

rem exalabūt. Jtez visus lachrymarū abundantiā obtinebit. ibi em̄ fletus ꝛ stridor dentium. plus em̄ tunc flebit vnus pctor ℣ oia vasa mōdi possent capc. Et rō est. qr̄ quicꝺd est in ℣ mōdo finem hr̄e poterit. ℣ fletus inferni sine fine est. Jtem tactus obtinebit frigoris ꝛ caloris asperitatem. Trāsibūt em̄ ab aqs niuiū ad calorē nimiū. Sicut dicit Job. Nec mirū. si simul ibi sentient̄ ℣ rie q̄litates cū dicat Aug⁹. in li. de ciui. dei. Q⁹ fons est in ethyopia tā frigid⁹ de die vt nō bibaꝯ. ꝛ tā calidus de nocte vt nō tangaꝯ. Jtem solinus in li. de mirabilibus mūdi dicit fontem esse de die bullientē. de nocte glaciem emittentē. Silr flumina hñtia ripas ꝓgelatas mediū bulliens. ℣ Qui ℣ sic descendit scz in mundū. in sepulcr̄. ꝛ in infernū. caucus āplius petīm. ipse est qui ascendit. ꝛ ascendet letanter. In ascensu em̄ sctor̄ de ℣ exilio. tria leta occurrunt leticia in egrediendo. Exemplū in vitis patꝝ de illo ꝙ cū cantu angelor̄ ꝛ cytharizatiōe dauid est egressus de corpe Jt̄ pax in ꝓgrediēdo. Angelis em̄ suis māduit de te vt custo. te. Jt̄ applausus sctor̄ in ꝓueniendo. Exēplū in ꝓmtu. c. iij. T. De ꝙb⁹ trib⁹ Esa. Cū gaudio deducami. ꝯtū ad scōm. Nā ꝛ mōtes. i. angeli. ꝛ colles. i. sancti exilient expectantes vos cum ıgaudio. ꝯtū ad tercū. Qualis erit illa dies. cū tibi ꝛ mr̄i tesu occurret chorus ꝓcomitata ỹgineis tympanū tenēs ꝑcinit dicēs. Tantem⁹ dño. gliose em̄ honorificaꝯ est. Tūc teda tuos ruet in āplexus. tūc ꝛ ipe spōsus occurret dicens. Veni spōsa accipe coronā. Tūc fidelis aīa i āplex⁹ sponsi subuolabit dicens. Inuent quē diligit aīa mea. Tūc ille ꝙ descendit vt adipleret oīa adimplebit nos leticia cū vultu suo. intus ꝛ ex. qñ ꝓtēplabim̄ ꝛ dinitatē ꝛ hūanitatē. ad quā ꝓtēplatiōz pdu.

In die ascensionis.

Sermo. CLIII.

Ascendit deus in iubilatõe ⁊ dñs in voce tube. ℣ Juxt illõ ꝙ angeli hodie de duobus certificauerũt apl̃os. ſ. de ipſi⁹ aſcẽſione ⁊ ad iudiciũ reuerſiõe dicẽtes. ℟ Ieſus ꝙ a vobis aſſũptus ẽ ſic veiet quẽ admodũ vidiſtis eũ. notari pñt in pmiſſis vbis eaꝫ duo. viz xpi aſcenſio iocũda. cũ dic̃. Aſcen. ds in iubi. ⁊ ad iudiciũ treñda reuerſio. cũ dicit. Et dñs in voce tube. ſupple reuertet. ℣ Vere iocũda xpi aſcenſio q̃ in iubilo notat. Jubilus em̃ ſic dicit glo. eſt letitia q̃ lingua eloq̃ nõ pt. Aſcendit ãt in iubilo triplici. ſ. ſuipſi⁹ angeloꝝ. ⁊ patꝝ antiquoꝝ Suipſi⁹ iubilo aſcẽdit triplici. ℣ Prio ppt̃ ſublimis loci ꝓfectiõꝝ. Mꝛ ſicut ad Eph̃. iij. dr̃. Aſcendit ds ſup oc̃s celos i. ſup oẽs angelos. Hodie ei dixit ei ds pr̃ illud Lu. xxiij. Amice aſcende ſupius Aut em̃ hic nouiſſimũ locũ tenuit. tuũ illud. vidimus eũ no. viroꝝ Eſa. liij. ibi potiſſimũ hr̃e debuit. Vñ de ipſo merito cantam⁹. Tu ſol⁹ altiſſi. Nullt ei angeloꝝ dixit ds pr̃. ſede a de. me. ſic dicit apl̃os. niſi ſibi. Scõo aſcẽdit in iubilatõe ppt̃ opis ſui ꝓſũmatiõꝝ. Hois em̃ multũ ſolent letari cũ magĩa opa laudabilr̃ pegerint. Hic ipſe legationẽ ſuã optĩe expleuerat. Vñ dic̃ Jo. vj. Opus ꝓfũmaui qõ dediſti mihi. Nã mũdũ p pauptatẽ deuicerat. Job. xv. Cõfidite qꝛ ego vici mũdũ. ⁊ dyabolũ p hũilitatẽ expulerat Jo. xvj. Princeps h⁹ mũdi iã iudicatus ẽ. Hoiem p amaritudinez mortis redimerat. Dederat em̃ aiam ſuã in redẽptiõꝝ p multis. Et ſic opus ſuũ pfecte ꝓſũmatũ oñdit cũ in paſſiõe dixit. Cõſũmatũ ẽ. Tercio aſcendit in iubilo ppt̃ oim ſibi ſubiectiõꝝ. pſ. Oia ſubiecit. ſub pe. ei⁹. Ad Eph̃. j. Oia ſubiecit ſub pe. ei⁹. ℣ Jt̃ aſcendit ds in iubilatiõe angeloꝝ. ⁊ ℟ triplr̃. Prio ppt̃ noui hois viſiõnẽ. Mꝛ ipſe eſt ſicut dic̃ petr⁹ in Cañ. in quẽ deſiderẽt angeli ꝓſpicere. etiã q̃tũ ad hũanitatẽ. ſic dicit glo. Tãta eſt ei⁹ hois ꝙ paſſus eſt p nobis. poſteriozꝝ gr̃a. vt etiã angelice in celo vtutes. cũ ſint etna felicitate pditẽ nõ ſolũ imortalis deitatis magnificentiã ℟ etiã aſſũpte ei⁹ hũanitatis claritatem ſp aſpicere gaudeãt. Scõo ppt̃ ſtatus ſui de quo lucifer ceciderat reſtauratoꝝ Ad eph̃. j. Propoſuit in xpo reſtaurare oia q̃ in celis. Sicut etiã vgo aliqua minus leta eſt de corona capitis ſui vñ lapis ceciderat pcioſus. Vñ ⁊ ptẽ illi⁹ corone vel ſerti ppt̃ apturã loci qꝛ tota liter eã abſcõdere nõ pt. potꝫ vtiq; ea a tergo q̃ añ. ſic angeli minus decentem corone ſue apturã de q̃tã q̃ lapides pcioſi fulcifer cũ ſuis ceciderat gaudẽt re part. Vñ dicũt illõ pſ. Benige fac dñe in bo. vo. tua vt edificent muri hierlm: Que repatio qꝛ incepit in xpi aſcẽſiõe. tõ aſcendit in iubilo angeloꝝ. Tercio ppt̃ hũani generꝫ ſocietatẽ de q̃ multus letan t. Vñ gaudiũ eſt eis quotidie ſup vno pctõre pniam agente. Explõ ca. vj. B. ℣ Jtẽ aſcendit in iubilo antiquoꝝ patꝝ ⁊ ℟ triplr̃. Prio ppt̃ infernalis carceꝛ ereptiõꝝ. Scõo ppter celestis regni adeptõꝝ. Tercio ppt̃ hoim ⁊ ãgeloꝝ delectabilẽ ſocietatem. Eſa. liij. Leuauerũt vocẽ. ſ. ppter carceꝛ euaſiõẽ qñ. ſ. dixerũt. Adueiſti deſiderabilr̃ quẽ expectabam⁹. Vbi laudabũt. ſ. celeſtis regni mãſionẽ. Mꝛ ocło ad oculũ videbũt. ſ. dei ⁊ angeloꝝ delectabilez ſocietatem. Hic ſi vis potes ceſſare.

De eodem. Sermo. CV.

Et dñs in voce tube. ℣ Hic notat̃ ad iudiciũ ipſi⁹ treñda reuerſio. Nõ ſolũ in voce venire dr̃. ℟ in voce tube. que nõ occulta ℟ oibus mãifeſta ⁊ treñda erit tã bonis q̃ malis. Luc. xxij. Virtutes celoꝝ mouebunt̃. Hiero. Quid faciet vgula deſerti vbi tũoꝛe ꝓcutit cedrus paradiſi Si igit̃ angelis videbit̃ treñda. multo fortius hõib⁹. Hec vox tube vox ẽ citationis. qua dicet̃. Surgite mortui venite ad iudiciũ. Jtẽ eſt vox diſceptatiõis

De ascensione.

qua dicet. Esuriui & nō dedistis mihi māducare. Hoc dicet ꝙtum ad malos Et dedistis ꝙtū ad bonos. Itez ē vox diffinitōnis. q̄ dicet Ite maledicti. Ue nite bñdicti. De voce cicatōis dic̄ dñs Matt. xxiiij. Mittet angelos cū tuba & voce mag̃. & congregabūt electos ei⁹ a q̄tuor ventis celi. De hac voce Hiero. Siue comedā siue bibā siue aliq̄d aliō facia. sp mihi videt in aurib⁹ meis illa vox ꝛsonare. surgite mortui venite ad iudicium. Chrysо. Vere magna est vox illa cui obediūt oīa. q̄ petras scidit. in feros apit. monumenta frāgit. vincula mortis dissoluit celos apit & vniuersos mortuos surgere facit. & ad iudiciū ve nire ꝯpellit. Exemplū ca. iij. in fine.

Hec vox citatōis amara erit. Amara inquā. ppt miserabilē ipsoꝝ corpoꝝ cō ditionem. Erūt em̄ corpa ipsoꝝ defor mia. Thre. iij. Denigrata est sup carbo nes fa. eoꝝ. Et de die ī die denigbunt ab igne infernali. Vñ Aug. ī li. d ciui. dei. Ignis cum sit rozmosus oīa fere q̄ labit & lucida & decora deturpat & dent grat. ꝙto magis ignis iferni ita turpis & obscur⁹. cui⁹ erūt pabulū sempiternū. Itē eth yopes sunt nigri a solis caloze ꝙto magis tales ab igne denigñt in ferni. Itē si ignis iste q̄ dz sacer. vel in ferni hic sic deturpat membza. ꝙto ma gis ille. cū iste nō sit nisi vmbza illi⁹. Itē erūt corpa illoꝝ oīno ifirma & de bilia. Si em̄ sic efficit hō debilis vt nō possit nec se vtere ab vna infirmitate & dolore ꝙto magis tūc qñ oēs ifirmita tes in se hebit. vñ Job. xx. Vis dolor irruet sup eū. q̄ nō solū dolor pturien tis febricitātis furētis & sitib⁹. imo vt videbit dānatis oēs nō succedsiue vna infirmitas p⁹ aliā & simul ruet. nō lente pōdus mōtis oppzimēs nō in vno mē bzo tm̄ & sup eū totū. q̄ a plāta pedis vsq̄ ad vertic̄ nō est in eo sanitas. q̄ vlcere infirmitatis pcutient corpa eoꝝ In resurrectōe putrida & fetida erūt. vñ Esa. xxxiij. De cadaueribus eoꝝ ascēdet fetor. Nec mir. cū sint fetidi & pleni fe tore pcti. Vñ tan ꝙ aboiabiles & lepro si eijcient a fidelib⁹. Exhibūt em̄ angeli & sepabūt malos de medio iustoꝝum. Math. xx. O ꝙ amara erit vox citatō nis pctōꝝib⁹. q̄ tā magna congregatōne in tā aboiabilibus corpib⁹ appebunt. tā abominabilia. s. oīa pctā oīb⁹ apta deferentes. & ꝙ delectabilis erit bonis q̄ resurgētes appebūt tūc in corpib⁹ plucidis. fulgebūt em̄ iusti tūc sic̄ sol.

O Et lz amara sit multuz vox hec citatōis pctōꝝib⁹. amarioz erit vox di sceptatōis. De q̄ Joel. iij. Congrega bo oēs gētes et deducā eas in vallem iosaphat ibi disceptabo cū illis. O ꝙ ḡuis erit illa disceptatō pctōꝝib⁹. ꝓpter furoꝝ disceptātis. Ita em̄ grauis erit reprobis ꝙ poti⁹ vellēt ferre mōtes et esse potius sepulti in inferno ꝙ tūc ap pere Vñ tob. xxiij. Quis mihi tribuat vt in inferno ꝓtegas me & abscō. me. do. ptā. fu. tu. Exēplū ca. iij. S. Disce ptabit aūt dñs a maximis incipiēs et vsq̄ ad minutissima puenīes. Primo tgit disceptabit d bñficijs q̄ ipēdit. In ciptēs a bñficio passiōis. d quo maxie disceptabit. p quo & cicatrices reserua uit. Aug. Dñs ideo cicatrices reserua uit vt in iudicio hostib⁹ erpzobraret. vt ꝓuincēs eos dicat eis. Ecce hoiez quē crucifixistis. ecce deū & hoiem quē cre dere noluistis. videte vulnera q̄ infixi stis. agnoscite latus q̄ pupugistis. q̄ ppt̄ vos aptuz est. nec intrare voluistis Tūc primo deflebūt tm̄ bñficiū negle ctū. Vñ dz in zach. Aspicient in me quē cōfixerūt. & plāgent sup eū planctū ma gnū. quasi sup vnigenitū. Vñ legit de quoda viro religioso q̄ cū intētus esset in oꝛōe audiuit q̄ndā vocē miserabilē clulantē. Et cū ipe flēdo rogaret dñm q̄ itimaret ei q̄d ꝑ esset. rñdit vox Ego sū aīa vnī⁹ pctōris meā dānatiōem de plozās. sed inter oīa alia me monent & alios dānatos ad planctū & luctū ḡne saluatoris nobis exhibite et ꝛtepte. s. q̄ spaciū tāti tpis habuim⁹ ad peniten

et amissimus in cui⁹ horula tanta penitentia facere potuim⁹ q̄ nunq̄ dānare mur. Item disceptabit de aia quā infudit. quo ea suauit. est em̄ p̄ciosus thesaurus. t ideo solicite seruādus. Cor. xiij. Habemus thesaur⁹ hūc in vasis fictilibus .i. corpib⁹. Deut. iij. Custodi aiaz tuā solicite. Est em̄ p̄ciosa margarita. Cui⁹ p̄ciositatē ostēdit celestis negociator vendēs oia q̄ habuit t dās p ea. Dedit em̄ carnē suā p ea ad tacerā dū vt de ipsius vulneribꝰ curaret. sanguinē ad effundendū vt p eū vuificaret. Bern. Me mihi si taletuz mihi traditū negligēter suauero ℣ Item disceptabit de corpe quo illud custodierim⁹. Est em̄ castꝫ q̄ tenem⁹ a deo in feudū. Un i curia ula tanq̄ pditor pessimus ydēnabit q̄ dñm ab illo expulit t aduersario .i. diabolo tradidit. Cor. vj. An nescitis q̄m corpa vra tēplū sūt spūssancti. Item disceptabit de bonis collatis. Eccl. xj. Ju bonis sit cor tuū. et scito q̄ phis oibus adducet te deus ad iudiciū. s. diuitijs t deliciis t honoribus. Item disceptabit de oib⁹ opib⁹. cogitatiōibus t locutiōibus. Un apls Grabimus oēs añ tribunal christi. vt referat vnusq̄sq̄ q̄ gessit in corpe suo siue bonū siue malum. ℣resto erit diabolus t recitabit verba pfessiōis nr̄e t obijcet nobis in facie nr̄az q̄cquid fecimus t in q̄ die peccauim⁹ t in quo loco. Un q̄da sctus heremita rumiabat. dicēs. O aia scias t recognoscas quid oparis dū ptās in manu tua est antecq̄ venias ad locū in quo est iusticia t ad portā iudicij in quo leges oia petā tua q̄ fecisti in titulo cōscie tue. vbi angeli a dextris ta sinistris cōsiliū tuū denudabūt. in vna lance iudicij liberabitur oē bonū tuū. in altera offe malū tuuz vbi oēs ffes t amici te deserent. redemptionē nullā inueniēt. te oblitioni tradent. Item disceptabit cū regib⁹ t cēpis q̄liter subditos rexerit. Excēplū ca. iij. J. Item quo pr̄ t mr̄ filiū seruauerint t filiā. t quo familiā. quo mgr̄ discipulū. socius socium. vicinus vicinuz. Eccl. xvij. Unicuiq̄ mādauit de p̄imo suo. O q̄ amara erit hec disceptatio quia oīs spes frustrabit. Hec vox disceptatiōis q̄ delectabilis erit iustis. q̄n in ista pgregatiōe de pdictis ipos ꝛmēdabit dicēs. Eurui t dedistis mihi manducare. tē. et sic de singulis. O Et licet hec vox dānatis sit amarioz voce citatiōis. tñ amarissima est vox diffinitiōis. De q̄ zach. xp. Dñs in tuba canet t ibit vt fulgur gladius eius. i. sentētia. Qua dicet. Discedite maledicti in ignē etnū. Amara quidem hec vox in ipsoz a se sepatione. cū dicit. Discedite O q̄ amarū est ab ipso separi cui adherere est sup oē delectabile. ps. Mihi adherere deo bonum est. Sz amarioz erit ex penaruz acerbitate. Que notat in igne cū dic. In igne Acerbius enim genus tormētoz est ignis cui⁹ vmbra est iste ignis. Si saracen de quodam fonte cōficiūt ignē grecū vt p hūc impugnēt hostes suos q̄ tāte acerbitatis est q̄ nō possit extingui nisi difficulter p quedā. quāte acerbitatis dz esse ignis ille quē suma iusticia ꝛseruat ad puniendū hostes suos. Un Sap. vj. Aq̄ q̄ oia extinguit plus ignis valebat. Et post. Nix aūt t glacies sustinebāt ipetum ignis t nō tabescebāt. Sed amarissima erit hec vox in penaz etnitate. q̄ notat cū dicit. Ignē etnū. Esa. vlt. Ignis eoz nō extinguet. Et q̄to fortius est ꝛbustiōis subiectū t durabilius tāto vehemētius ardet. Un ardētius ardet in ferro q̄ in palea. Sic in homie erit tūc acerrimus q̄ amplius erit imoztal. A quo nos liberet. q̄ cū deo pfert

De eodē. Sermo. CVI.

Quis ē iste q̄ vēit de edō tinctis vestib⁹ de bosra iste formosus i stola sua gdiēs in mlitudine tē. ℣ Sic vult glo. sup hūc locū. q̄da fuerit angeli ñ plene pgscētes mysteriū incarnatiōis. passiōis t

De ascensione.

resurrectiõis.nec mir̃.q̃ dr̃ licet in terris visus ꝛcũ hoib̃ conuersat̃ sit posuit tenebras latibulũ suũ. vtpote q̃ ve erat de⁹ abscõdit⁹. Dr aũt ãgelꝰ sic dic̃ glo. videtes ad celos ascẽdere dñm cũ mlꝰtitudine angeloꝝ ꝛ sctõꝝ hoim ꝓpria vtute.nõ auxilio alieno ammirant̃.ꝛp̃ ammiratõe q̃rũt. Quis ẽ iste ꝛc̃. Glo. q̃ potes q̃ ãmirabiℓ .s.q̃ venit cũ tãto exercitu in celũ.s.supple ascendens ꝛc̃. Huic aũt q̃stioni rñdet apℓs Epħ.iij. Qui descẽdit ipse est q̃ ascẽdit. Nemo eñ ascẽdit in celũ nisi q̃ desc̃.de celo fi. hois q̃ est in celo. ¶ In vbis ꝓpositis duo pr̃cipaℓr notant̃. Primo eñ angeli ãmirant̃ dñi ascẽsiõez. Secõo ascẽdẽtis dignitatẽ. Primũ notat̃ ibi.q̃s ẽ iste ꝛc̃. Secõm ibi. Iste formosus ꝛc̃.

¶ Circa aũt dñi ascẽsiõez tria ãmirant̃.s. ascẽdẽtis modũ terminũ ꝛ meritũ. Primũ notat̃ cum dr̃. Quis ẽ iste q̃ venit. Secõm m̃ q̃ dr̃ de edõ de bosra. Ter cũ ibi. Tunctis vestib⁹. B Modus aũt dñice ascẽsiõis innuit̃ m̃ B: Quis est iste q̃ venit. Legit̃ eñ enoch raptus Sap.xij. Rapt⁹ ẽ ne malicia mutaret intellectũ ei⁹ ꝛc̃ Helias dr̃ curru igneo subuect⁹ vt dr̃ Re.ij. Christ⁹ aũt ꝓpria vtute ī celũ eleuat⁹. Sic dic̃ glo. sup. xij reg.ij. Ubi fit mẽtio de ascensiõe helie Enoch p̃ coitũ genit⁹ fuit ꝛ generauit Helias aũt lz sit generat⁹ nõ tñ generãs. Christ⁹ aũt nec sic generãs nec sic genit⁹ fuit. Primꝰ q̃ princeps fuit corruptiõis in sctm origine.q̃ ñ vgo.ꝛ nõ cõuenit ei cẽ raptũ.q̃ dolno est infirmitatis.q̃ rapt⁹ ẽ dolno ab agẽte extrinseco rapt⁹ eñ violentiã sonat. Secũd⁹ aũt scz helias princeps fuit corruptiõis .s.ñ in se q̃ in origine.q̃ vgo ñ de vgine.et nõ q̃uenit ei cẽ curru igneo subuectũ .i. opatiõe ãgelica ꝓ vtutũ. sic dic̃ glo.ibi. Nõ q̃dẽ est ptiz infirmitatis ꝛ ptiz dignitatis. Q⁹ ei subleuat⁹ ẽ.dignitatis ẽ. Sz q̃ angelico auxilio infirmitatis ẽ. Tercի⁹.s.xp̃s nec in senec in origie princeps fuit corruptiõis. Sicut dic̃ ps. Nõ dabis sctm̃ tuũ videre corruptiõez Quia fuit vgo de virgine. Et ideo cõuenit ei ꝓprie nõ esse raptũ vel alieno auxilio ee subleuatũ. q̃ verꝰ ꝓpria vtute in celũ. De B dr̃ Dañ.vij. Aspiciebã in visu noctis ꝛ ecce cũ nubib⁹ celi q̃si fili⁹ hois veniebat ꝛ vsq̃ ad antiquuz diez puenit. Reuelatio ꝓphetica visio noctis dr̃.visio q̃dem q̃ illũinabat ad cognitiõz oculoꝝ .q̃ visio noctis ꝓp̃ modũ quo sic illũinabat.q̃ sub enigmatibus ꝛ figurꝪ. Vñ dic̃ apℓs Q̃ia in figura cognitẽ ꝓngebãt illis. Propt̃ B dr̃.ij.pe.j. Habetis ꝓphetic̃ sm̃onẽ cui bñfacitis attẽdẽtes tanq̃ lucerne. Lucerna ei est tanq̃ lux in testa.ꝛ ꝓphetica reuelatio ẽ lux occultaꝝ reuelationũ. q̃ i testa occultata ꝓp̃ reuelatõis qualitatẽ. In hac q̃ visione loquens de se Dañ.dic̃. Aspiciebã in visu noctis.i.reuelatiõe ꝓphetica.ꝛecce q̃si fili⁹ hois.ꝛc̃. Et nota hic p ordinẽ q̃nq̃ circa ascẽsionẽ s.ascẽsiõis euidẽtia.cũ dic̃. Ecce. Ascẽdit eñ euidenℓ q̃ de loco euidẽti.s.de mõte oliueti. Itez hora euidẽt.s.circa horã sextã. Itẽ in p̃nia apℓoꝝ q̃ debãt testes ascẽsiõis ei⁹ esse. Itẽ ascẽdẽtis nata.cũ dic̃.q̃si fili⁹ hois. Secõm eñ naturã diuinã nusq̃ deest.apõ quẽ nõ ẽ trãsmutatio nec vicissitudis obũbratio.ꝛc̃.vt dr̃ Jac̃.j.nõ ascendit. sed sm̃ hũanã quã sibi vnitã ꝛ iõ digniorẽ ꝛ btissimã factã fili⁹ dr̃ fili⁹ hois factus ad p̃ns dextrã collocauit Et ideo dr̃. Et q̃si fili⁹ hois veniebat. Nec est hic q̃si nota s̃litudis ꝛ exp̃ssiuũ vitatis

In B aũt q̃ dr̃ veniebat notat̃ vtus q̃ sic ascẽdebat.q̃ nõ rapiebat̃ nec portabat̃.sed ꝓpria virtute vehebat̃.quia veniebat.ꝛ B cũ nubib⁹ celi.in quo honorificẽtia ei⁹ innuit̃.ei eñ tanq̃ dño toti⁹ creature tã corpalis q̃ spũalis ois creata i suo genere obsequebat̃.s.nubes quo ad corpalẽ.q̃ nubes suscepit eum ab oculis eoꝝ.ꝛ ãgeli q̃ astitert iuxt̃ illos ituẽtes ascẽdẽtẽ. In B aũt q̃ dr̃ q̃ vsq̃ ad ãtiquũ diez puenit ondit̃ sublimitas inestiabiℓ ꝛ glia ienarrabiℓ h⁹ ascẽsiõis Antiqu⁹ eñ diez dr̃ p̃r.cui sm̃ aug. ap

propriaꝫ etnitas.sup illud In pncipio manet etnitas. Pr̃ eñ oi principio caret tã duratõis.s.q̃ originis. Ad antiquũ g̃ dicꝫ filius hois quenit.qz ad eq̃litatẽ pris attigit filius dei in natura hũana et si nõ ſm hũanã naturã.egressus eñ eius a patre.regressus ei⁹ ad pr̃z Hodie fecit dñs nouũ ñ solũ sup̃ traz ſ ctã sup celũ.cũ sup celuz naturã corpoꝛeã sup̃ spũalia. christũ hoiez super oñes choꝛos angeloꝝ natura mirãte. gr̃a ineffabili opante collocauit. t qõ admirabili⁹ est ad pñs dextrã in maiestatis eq̃litate exaltauit. Non miꝝ g̃ si angeli cõsiderãtes q̃ nec primũ simile nec seq̃ns piter hẽbit mirant dicentes. Quis est iste q̃ venit.videtes eũ taliter sez ꝓpria vtute ad tantã sublimitatẽ.s. sup se ascẽdere. ¶ Et si admirabilis fuit ascẽsio dñi rõne modi.nõ min⁹ rõne termini.s.a quo qui tãgit ibi. De edõ.de bosra.in quo duplex t̃minus a quo dñice ascẽsiõis exprimit̃.mũd⁹.s. t infernus ſm glo. Per edõ sic dicit glo.q̃ t̃renus vl sanguineus interp̃tat mũdus significat̃ q̃ sanguineus est p carnalẽ voluptatẽ.qz sanguis sanguinẽ tetigit.. O see.xij.a.voluptas voluptati addit̃.et terrenus est p t̃renoꝛuz amoꝛẽ t cupiditatẽ. Sic eñ dic̃ Aug. Talis est vnusquisq̃ ẽqlis dilectio eius Uñ de reꝓbis dr̃ Et facti sũt abois abiles sic ea q̃ dilexerũt. O see. Unde si mõs t̃rena diligit ꝛgrue t̃renus dr̃. De sũt due sãguisuge filie.s.cupiditas t voluptas.dicẽtes Affer affer. Voluptas ei sic dic̃ Piero.sp sui famẽ patit̃. Et ignis cupiditatis nunq̃ dic̃ sufficat.

Bosra aũt sicut dic̃ glosa.munita vel firma interp̃tat̃.infernũ signat vbi firmiter q̃ sub multis custodibus aic tenebant.vbi p̃sidet ille fortis de quo dicit iob. Q⁹ nõ est ptãs sup̃ terrã q̃ possit ei cõpari. De codc̃ g̃.i.de mõs quẽ dñs deuicerat principẽ eius deiciẽdo inde.iuxta illõ Jo.princeps mũdi h⁹ eiciẽ foras ascẽdit dñs. Unde Jo.xvj. Exiui a pr̃e et veni in mũm.iteꝝ relinquo mũm t vado ad pr̃em. Debosra id ẽ de inferno qñ ipse iuxta verbum zach.ix. Tu aũt in sanguine testamẽti tui eduxisti t̃.O see.xuij. Ero moꝛsus tuus inferne.qz añ nodũ a mũdi exilio aliq̃s ad p̃tiaz celestẽ.nondũ de carcere inferni aliq̃s liber redierat. Quia non erat agnitus q̃ reuersus erat ab iferis vt dicit Ecc̃. Ideo mirant̃ angeli dicẽtes. Quis est q̃ venit de edom ꝺ bosra

℣ Sequit̃ tinctis vestibus Sicut dictũ est tãgit̃ merituz huius tã gloꝛiose ascẽsiõis.s.tolerãtia passiõis. Uestimẽtũ ei tinctũ est coꝛpus christi sanguine cruentatũ.quã cruentatõez vestimẽti secuta est p̃dicta exaltatio. Uñ apls phi. uij.postq̃ dixit xp̃m hũiliatuz vsq̃ ad mortẽ crucis Subdit. Propter q̃ deus exal.illũ. In figura cui⁹ioseph post tinctura vestimẽti sui t rubricatõem in dñm egypti sublimat̃. Adapta.

℣ Dñica infra octauas ascẽsionis De epla. Her. CXII.

Estote prudẽtes t vigilate in oꝛõibus.aũ oña aũt mutuam in vobis ipsis caritatẽ continuã habentes.j. Pe.iij.

℣ Quia in hodierno euãgelio spiritussanctus promittitur.in futura dominica promissus adimpletur.ideo vt promissuz recipe digni simus in hodierna epistola ad p̃parationem inuitamur.cum dicit. Estote prudentes et vigilate in oꝛõibus.ante oña aũt mutuã tẽ. Docet autẽ triplex studiũ p̃patõis

Primũ est deuote oratõis.pro quo dicit. Estote pru.t vigila.in ora: Secundũ est mutue dilectõis.p quo dicit Añ oña aũt mu.in vobis ipsis caritatem continuã hñtes. Tercium ẽ gr̃arumactiõis.pro quo dicit. Si quis ministrat tanq̃ ex virtute quã administrat deus vt in oib⁹ honoꝛificet deus tẽ.

℣ Per primũ.s.deuotã oꝛõez oꝛdinat̃ hõ respectu sui. Per scõm.s. caritatem oꝛdinat̃ respectu proximi. Per tercium

Dñica infra octauas

scz grayactionē ordinak respectu dei. ¶ Primū g studiū pparatiōis ad spūs sancti receptionē docet esse deuotā oratiōnē dicēs. Esto pru. t vt in oratiōibus per orationes eē potissime attrahik spūs rectissetus. Unde ps. Os meū aperui .s. in oratione tattraxi spūm. Et Lu. iij. dr. Ut ie su baptizato t orante dēscēdit spūssctus corpali spē sicē colūba in ipm. Talib? eē. s. oratib? ptmissus ē spūssctus. Luc. xj. Si ināt vos cū sitis malt nostis bona data dare filijs vestris. qnto magis pr vr de celo dabit spūm bonū petentibus se. ¶ Prontor ē eē pr celestis oīm hoīe ad audiendū t exaudiēdū. Vult eē petitionē suā libenter offerrēt pape vel impatori. vel alicui regi si possent ipsis loq. tu autē sp potes t vbicq loqui cū deo tuo t orare ipm. nō oportet morari ad ianuā. nec rogare tanitore. sp bz aures patulas vt te orantem audiat t rogat vt loqris qten? audiat vocē tuā. Sonet ināt vox tua i auribus. qz vox tua dulc. Cañ. vlk. Imo qō maxime ē. Anteq ināt clamēt ego exaudiā. adhuc illis loqntib? ego audiā. Sicut dr Esa. lxv ¶ Bz pēsandū q beatus pe. i ptmissis vbis oñdit ad deuotā oratiōez tria esse necessaria. Debemus eē orare pruden ter. ¶ Pro quo dic. Esto pru. in ora. Itē debem? orare feruēter. p quo dic. Et vigilate in orationibus. Item debemus orare frequenter p quo dicit pluraliter in orationibus. ¶ Prudenē aūt oram? qñ in oratiōib? nris eē na tpalib? spūalia carnalib? pponim? Iuxta qō docz dñs Mat. vj. ¶ Primū qrite regnū dei t iusticiā ei?. t hec scz tpalia adjacient vobis. Bz heu sūt nonnulli q qz in carnalibus t in tpalibus pl? delectant q in spūalib? t eternis pl? ipsor oratiō circa illa vsat. Taliū imprudentiā dñs in filijs zebedei reprehēdit. cū dixit. Nescitis. ecce iprudentia. dd petatis. Quia sicut dic hiero. tpale dñiuz petebāt. qz p? resurrectionez credebāt rēm in ꝑ mdo regnaturū. Talibus dr. Jac. iij. Petitis t nō accipitis eo q male petatis. ¶ Propter qō dic beatus petrus. Estote prudētes in oratiōibus. ¶ Itē docet orare feruēter cū dic et vigi. in ora. vt. s. attēte t feruēter oretis. Sūt eē nōnulli qui ad lras in orationibus nō vigilāt sed dormiunt. t heu multi sunt qui t si corpe vigilent et lingua oret. tñ tanq dormiētes corde nō attendunt quid dicūt. Dormiētes eē qñ somniādo loquunk. licz labia t lingua nr? moueāt. nō tñ aduertūt dd dicunt nisi ab alijs ipsis referatur. Sic est de multis qui in oratiōib? suis cor nō apponūt. Uñ etiā postq horas direrint nō recolunt ꝑ vtrū direrint ab alijs requirūt. Talib? dicit dñs Mar. vij. ¶ Populus hic labijs me honorat. cor aūt eor lōge est a me. Et sequik. Inuanū aūt colunt me. Et qre. Quia dñs cor non orat inuanū lingua laborat. Cōtra qō dic beat? petrus. Vigilate in oratiōib?. Qualik ioſaphat oravit De quo legik. ij. paralip. xx. Qz ioſaphat timore prerrit? totū se direxit ad orādū dñm. Et ps. Clama. in to. cor. meo exaudi me dñe. Et apk's. j. Cor. xvij. Orabo spū orabo t mēte. Hoc est eē oīo causstum qō petik vt pingue fiat. qz alik dñs non tribuet oratū eē cor suū nisi in feruore oratiōnis ardeat totū. Talis feruor frequēter totū hoiez absorbet in spū intantū vt ne sciat vbi sit corp? ei?. Uñ sic etiā t paulus dixit se raptū fuisse in padisuz vsq ad tertiū celū. ꝑ ne sciebat vtr i corpe aut eē corp? fuisset. Arguitū est q mltuz feruenk oravcrat. Exēpluz i ympca. xv. Ib. ¶ Itē docet orare freqnk cū in plurali dic in oratiōib?. Ad hoc ipm monet dñs Lu. xviij. Oportet ināt sp orare et nū. defi. Et. j. Thes'v. Sine intermissiōe orate. Necnon qz sum? in continua necessitate Si ei hoies qñ dom? ipor incipiunt ardere iplorāt auxiliuz. qnto magis nos quor dom? corpis igne luxurie continue t vsq ad finē vite ñ cessat ardere. continuū ne exuramur debemus orādo iplorare auxiliū. Hic ē ignis qui sic dr Joh. j. ymedit speciosa deserti. i.

gñentes vrgies. Añ ps. Juuenes eo
rũ comedignis ꝛ virgies eoꝝ non sunt
lamtate. qz ei null? pditionẽ plãgit vir
ginitatis. cũ tñ incopabilis thesaur? sit
Aut quõ i mari h? mõi ꝓstituti ꝓtinue
auxiliũ non iplozam?. nauẽ cozpis nr̃i
p q̃nq; sensus tanq̃ p q̃nq; foramia cõ
tinue aq̃ ꝓcupiscẽtiaꝝ vt aiam demer
gant ꝓtinue influunt. ℙropẽ b̃ clama
bat ps. Saluũ me fac de? qm̃ intraue
rũt aq̃ vsq; ad aiam meã. Et p?. Labo
raui clamãs rauce facte sũt fauces mee
Itẽ implozandũ ꝓtinuũ auxiliũ ꝯ con
tinuũ impetũ infernaliũ latronũ. j. pe.
v. Aduersari? vr diabol? tanq̃ leo rugi
ens circũit q̃rens quẽ deuozet. ℍrego.
Maligni spũs q̃si quidã latrũculi iter
nr̃m obsidẽt. Exemplũ ca. ij. D. ℙro
pter p̃missa ḡ beat? petrus docet vt oze
mus prudẽter feructer ꝛ pseuerãter.

¶ Scõm studiũ p̃patõis ad spũlscti
receptiõez inuit esse primi dilectionez
cũ dic̃. Añ oia aũt mutuã i vobismet
ipsis cõtinuã caritatẽ hñtes. Hãc dile
ctionẽ docet esse triplr exhibendã. vicz
in affectu cozdis p opassiõez. ℙro quo
dic̃. Añ oia in vobismetipsis caritatẽ
ꝓtinuã hñtes. qz tsi primi miserijs ꝓti
nue nõ possumus subuenire. cũ ꝓtinue
tenemur. prio cõpati in nobismetipsis.
Job. xxxj. Ab ifantia creuit mecu mi
seratio. Sic cõpatiebat apls. ij. Coꝝ.
xj. Quis infirmat ꝛ ego nõ infir. Itẽ in
effectu opis p subuctionẽ cũ dicit. Ho
spitales inuicẽ sine murmuratiõe. Hebze. xij. Hospitalitatẽ nolite obliuisci.
p hãc q̃dã placuerũt deo angel hospi
cio receptis. Sic legit de abzaã. Gen.
xviij. Et de loth Gen. xix. Itez in affa
tu oris p cruditõz ℙro quo dic̃. Si q̃s
loquit q̃si sermones dei. Hebze. iij. Ad
hortamini vosinetipos p singlos dies
donec hodie ognoiat vt nõ obduretur
q̃s ex vobis fallacia pcti. Docz ḡ bea
tus petr? quclibet in p̃missis primũ ꝛ
cozde diligere ꝛ ope subuenire. ꝛ oze
docere. ¶ Terciũ studiũ p̃patõis
ad spũlscti receptõz inuit respectu dei
p gr̃az actõez. ꝛ ad b̃ tãgit tria. ℙrio
em monet vt oia bona nos a deo hẽ
ognoscam?. ℙro quo dic̃. Ammistrat
tanq̃ ex vtute quã ammistrat de?. Ni
hil em̃ a nobis b̃ oia a deo hẽm?. Esa.
xxvj. Oia opa nr̃a opa. es dñe. j. Coꝝ.
xij. Quid hẽs qõ ñ accepisti. Scõo
monet vt oia q̃ facim? ad honoꝛez dei
faciam?. ℙro quo dic̃. Ut in oib? ho
norificet de?. Oia q̃ facitis i nole dñi
nr̃i facite Math. v. Sic luceat lux vra
cozã hoib? vt vide. opa ve. bo. ꝛ glori
ficẽt pa. ve. q̃ in celis ẽ. Tercio vt p
oib? deo gr̃as referam?. ℙro quo sub
dit. Cui est honoꝛ ꝛ gl̃ia ꝛ imperiũ p infi
nita seculoꝝ secla. j. Thes. ij. Gr̃as agi
mus deo sine intermissiõe. Rogemus ḡ
dñm. vt det nobis p̃missa ꝓparari vt
spũm ꝓmissuz cõsequi valeamus.

De euan. Ser. CVIII.

Cum venerit pa
clit? quez ego mittã vo. a pre
spũm veritatis. qui a patre pce
dit. ¶ Ut feruẽti? ꝛ affectuosi? nos
ad spũlscti receptõez p̃pem? i p̃missis
vbis spũlscti vtilitas nobis i trib? ostẽ
dit. ¶ Est em̃ vtilis spũlscto? mestis. qz
ꝓsolator. ℙro quo ꝺz hic paclit?. i. ꝓso
lator. Itẽ est vtilis ignaris. qz erudi
tor. ℙropt b̃ ꝺz. Spũs vitatis. ¶ Itẽ
est vtilis dubijs. qz testificator. p quo
dic̃. Ille testimoniũ phibebit de me.
Primo mestis vtilis est paclit?. i. ꝓso
lator. Mesti aũt siue tristes sũt oes fi
deles q̃diu i b̃ secło sũt ꝓstituti. quib?
dic̃ dñs Jo. xvj. Mund? aũt gaudebit
vos aũt contristabimini. Nã sine pcẽs
de pctis q̃ omiserũt ꝓtristant. ij. Coꝝ.
vij. Que em̃ sm deũ tristicia est pniaz
in salutẽ stabilẽ opat. ℙro ficiẽtes tri
stanẽ. qz ppt infirmitatẽ carnis nõ tm̃
bonũ vt vellẽt opanẽ. Añ ad Ro. vij.
Velle adiacet mihi pficere aũt ñ inue
nio. Et ex b̃ p tristicia subdit. Infelix
hõ q̃s me liberabit de coꝛpe mortis h?
Aug. in sol. Mõ magis p me posse cue

didi mihi sp potui. dicebā eis. Ꝺ faciā. illud pficiā. fiebat qꝫ? nec Ꝺ nec illud aderat volūtas. ñ erat facultas. Mat. xxvj. Spūs qdē ꝓmpt? ē caro aūt infirma. Perfecti ỽo tristant qꝫ exiliū coꝛ tādiu, plōgat. vñ ps. Mihi venia tappabo aīa facit dei. Fuerūt mihi lacrime mee pa. die ac noc. Et alibi. Heu mihi qꝛ incolat? meus ꝓlōgat? ē. Et pr arsenij? ꝓ fletu quē hebat de desiderio celestis pātie sp sudarūt gestabat in manu. Et Aug. Heu me qdiu dicetur mihi. vbi est de? tu? qdiu dicet mihi expecta expecta. tnūc q ē expectatio mea nō ne dīs. Exēplū in ꝓmptua. ca. xij. R Quos oēs spūsctus ꝓsolat. Vñ Esa. xxvj. Quō si cui mr blādiat ita ego cō solabor vos. Nā incipientes cōsolat a pctis purgādo. tꝓfectiōꝛ coꝛdis in flamādo. Vñ ipsis ỽꝛ Actu. j. Johannes qdez baptizauit aq; vos aūt baptizabimini spūsctō. a. purgabimini. Per spūmsanctū eis pctoꝛ sordes abluunt. Vñ. j. Coꝛ. vj. Hz abluti estis. ꝓiusti-ficestis in no. do. tin spū dei nr̄i. Unde Esa. xlij. Si abluerit dñs sordes filiarū syō tsanguinē hierm lauerit ỽ medio ei? hoc vnqꝫ faciet in spū iudicij t spiritu ardoris. Vere nulla lotō. nulla purgatio ad delēda pcta efficaciꝛ. Ip secm qtūcūqꝫ antiq pctōris subito ad puꝛ exco ọt scoria pcti in spū iudicij et spū ardoris. Nō ptzsin latrone crucifixo cū dño. q ab infantia vsqꝫ ad illō tēpus erugināuerat in pctis. tm in spū iudicij qm. s. alio latrone xp̄m iudicāte ipse ex dono spūsscti seipm iudicauit dicēs. Nos qdē digna factis recipim?. t in spū ardoris. i. feruētis ꝓtritōnis. ita ad puꝛ subito scoria pcti excocta fuit qꝫ stati audire meruit. Hodie me. eris i pa. vbi nihil coīnatū intrat. Exemplū. ca. iij. H Itē pficiētes q ꝓpter infirmitatē carnis opari nō pūt tm̄ vo lūt ꝓsolat ipis auxiliū pstādo. vñ esa. xlvij. Noli timere fue me? iacob. effū dā spm̄ meū sup semen tuū. Jacob luctatoꝛ interp̄tat. tsigt eos q ꝺ. carnē luctant. semē iacob sunt illi q eū in Ꝺ imitant. Et ipse pmittit spūsctus vt in luctā fortificēt. vñ Ro. viij. Ihc spūs adiuuat infirmitatē nr̄az. Eph. ij. In quo tvos coedificami i habitaclm dī i spū sctō. Ipse em̄ spūsctus ad bñ opandū instruit tfortificat. Vñ ro. xv. dic pau. Ut abūdetis in spe tvtu. spi. glo. id ē fortitudic bone opatois q dat per spm̄ scm̄. Itē ꝓsolat pfectos. qb? vita pūs ē in tedio. tfuga in desiderio. Cōsolat aūt tripl'r. vicz ipsos in vtutib? t bonis opib? ꝓfirmādo. Vñ ro. v. Tribulatio patiaz opat. patictia aūt ꝓbationē. pbatio ỽo spē. spes aūt ñ cōfūdit qꝛ caritas dei diffusa ē in coꝛdib? nr̄is p spm̄ scm̄ q dat? ē nobis. ps. Spū pncipali cōfir. me. Itē ꝓsolat pfectos celestes delectatōes p̄ gustationē imittēdo. vñ Ezech. xj. Et elevauit me spūs tintroduxit me ad portā dom? dñi. vñ frequēnt ita p ꝓsolatōes sanctificat aīa coꝛ qꝛ nil sentiūt ỽ iferioꝛib?. nec sciūt etiā vbi sit coꝛp? coꝛ. Sic paul? cū ad paradisū rapt? fuit. p delectatōe nimia nescit vtꝛ in coꝛpe sue ex coꝛp? essz. Exēplū ca. viij. R. Itē ꝓsolat eos ipsoꝛ vitā etnā esse testificādo. Vñ Ro. viij. Ihc spūs reddit testi. spū nr̄o q sim? filij dei. si aūt filij there. Et ipse spūsctus eos deducz illuc. ps. Spūs tu? de du. me i ter. rectā. H Scdo spūsctus vtil' ē ignaris qꝛ eruditoꝛ. p quo Ꝺ spūs vitatis ỽꝛ. Et Jo. xvj. dic dñs. Cū aūt vene. il. spūs vita. doce. vos oēs. vitatē Est ei triplex vitas quā docz ignaros vicz vitas quā credim?. veritas quā loqmur. tvitas quā facimus Veritas quā credim? ē ipse de?. Jo. xviij. Ego sū via ve. tvi. Vere vitas qꝛ nunq̄ fallēs. ps. Fidelis dñs in oi. vijs suis. et Joh. iij. De? verax ē. Hāc vitatē qliter credere debeam? igramus nisi p spm̄ scm̄ informemur. Vñ Jo. xvj. dic dñs. Ille me clarificabit qꝛ ỽ meo accipiet tannūciabit vobis. Itē scdo vitas quā loquimur est ꝓmōis equitas vt. s. sic sentimus coꝛde ꝓferam? oꝛe. Juxta

illud Jac.v. Sit aūt sermo vr̄ est est. nō nō De q̄ zach.viij. Loqmini veritatē vnusquisq; cū ꝓximo suo. Hāc ꝫmonis veritatē docet spūssanct⁹. Ūñ dñs dixit discipulis Math.xij. Nō ei vos estis q̄ loqmini ꝫ spūssanctus. Item tercio veritas quā facimus est operuz strenuitas. De q̄.j. Joh.iij. Carissimi nō diligamus vbo ⁊ lingua ꝫ ope ⁊ veritate. Et Ephe.iiij. Veritatē facientes in caritate crescamus. Et Jo.iij. Qui facit veritatē venit ad lucē vt nō manifestent opa eius. Et ad hāc operū veritatē informamur ꝓ spūscm. Unde Exo.ij. dr̄ de bezcleel. Repleui eū spū dei ⁊ sapia ⁊ scia ⁊ intelligētia in omni ope. Quarto tercio vtilis ē spūssctūs duobus. qz testificator. Pro quo dicit. Ille testimoniū phibebit de me. Dat aūt spūssctūs testimoniuz xpo i eo q̄ testificat dubia. Que dubia sūt articuli fidei q̄ sunt dubij rōne hūane nature ꝫm naturalē viā. Probat aūt spūssctūs et testificat fidē dupl'r. s. p se. ꝓ quo dicit. Ipse testimoniū phibebit de me. Et p suos. ꝓ quo dicit. Et vos testimoniuz phi. Per se ꝓbat spūssanct⁹ ⁊ testificat fidē de christo cordib⁹ fideliū infundendo. que fides est testimoniū nō fallax. Propē qđ dicit ap'lus. ij. Cor. iij. Uōites cūdē spm̄ fidei qz sic dicit glo. ibi. Spūssctūs facit vt habeam⁹ fidez

Item p suos testificat spūssctūs christū tripl'r. viz p̄dicatōne. Ūñ ap'lis dictū est Math.xiij. Nō em̄ vos estis q̄ loqmini ꝫ spūssctūs. Ephe.vj. Et gladiū spūs qđ est vbū dei. Item scdo miraculoz opatiōe. Ūñ Lu.xj. Si in digito dei ejcio demonia. glo. i. spūsctō. Si bi em̄ attribuit potissime opatio miraculoz. Unde Actu.ij. Loqbant̄ ap'li varijs lin. ꝓut spūssctūs dabat eloq̄ illis. Et ap'lus.j. Cor.xij. Unicuiq; dat manifestatio spūs ad vtilitatē. Alij datur ꝫmo sapie. alij ꝫmo scie. alij generaliter linguaz. alij opatio virtutū. Et p⁹ multa cōcludit. Hec oia opat vnus atq; idez spūs diuidēs singul' ꝓut vult. Item tercio ꝓ suos testificat ꝓ sanguinis effusionē. Ūñ Act.vij. de stephano q̄ ibi dē testis fidelis dr̄. Cū esset stephanus plenus spūsctō. nō solū patienter sustinuit sed etiā ꝓ lapidātib⁹ orauit. Ipse cū spūssctūs patiētes ne deficiāt sustētat. Ro.viij. Ipe spūs adiuuat infirmitatē nr̄am. Propterea secure dicebat. ij. Thi.j. Nō em̄ dñs dedit nobis spm̄ timoris. ꝫ virtutis. Exemplū de beato petro q̄ aūt spūssancti missionē ad vocem ancille negauit. post etiā impatorem non formidauit.

In die pentecostes de euāgelio. Sermo. LIX.

Si quis diligit me sꝫmonē meū seruabit ꝓpr̄ me. dili. eū ⁊ ad eū veniem⁹ ⁊ mānsionez ꝛc. Joh.xiij. In vbis istis dñi tria sunt pēsanda. Primo cū oñdit vere dilectōis terminū cū dicit. Si q̄s dili. me. Secōo ponit dilectōis signū cū dicit. Sermonē meū seruabit. Tercio innuit dilectōis fructū. cū dicit. Et pr̄ meus diligit eū ⁊ ad eū veniemus et mansionē apud eū faciemus. Terminus aūt vere dilectōis non est nisi ipse deus quē oñdit cum dicit. Si quis diligit me. Aug⁹. Ante oía fratres carissimi diligaī deus. ⁊ q̄re aī oía diligēd⁹ ipse et quō. reqre in sermone inter dñicas. Diliges dñm deū tuū. Signus aūt vere dilectōis est seruare ꝫmonem dei. ꝓ quo dicit. Sermonē meum seruabit. Et b tripl'r. qz in corde p meditatiōnē. Lu.ij. Maria cōseruabat oia vba hec conferens in corde suo. ps. Preuenerunt oculi mei ad te. dilu. vt meditarer eloq̄a tua. Secōo in ore p p̄dicatōz ps. Pronūciabit lingua mea elo. tua Item tercio in ope p execūtionē. ps. In quo corrigit adoles. vi. su. in cu. ser. su. Fruct⁹ aūt ponit magnus. s. qz a deo diligēt. Ūñ et pr̄ meus diliget eū. Et qz a deo inhabitabit. Ūñ dic. Veniem⁹ ⁊ mānsionē apud eū faciem⁹. O qualis

ꝛ ꝙntus est fructus ex tanti hospitis in habitatione. cui? mãsionis fructũ multiplicẽ legimus. Tales cũ in qbus deꝰ manet mucniũꝫ in fide feruẽtes. j. Joh. iij. Quisqs ꝓfessus fuerit. qm̃ ihesus est filius dei. deus in eo manet. Jt̃ inuenit mandata dei ꝙuãtes. Vñ. j. Joh. ij. Qui ꝙuat mãdata ei? in deo manet ꝛ ds in eo. Et hic dr̃ si qs diligit me sermonẽ meũ. i. mandata mea ꝙuabit. Et post subdit. Et veniemus ꝛ man. apud eũ facie. Jtẽ inuenit̃ tẽtationibus fortiter resistentes. Vñ. j. Joh. ij. Scribo vobis iuuenes. qm̃ fortes estis ꝛ verbũ dei manet in vobis. Jtez inuenit̃ ꝑcibus ꝛ oronibus vt deũ ꝓsequ valeãt instantes. Vñ Joh. iiij. dr̃. Cuz venissent ad eũ samaritani rogauerũt eum vt ibi maneret. ꝛ mãsit ibi duobus diebus.

De eodem. Sermo. CX.

Veniemus ꝛ mansionẽ apd eũ faciem?. Jo. xiij. Felix ꝓmissio q̃ fit in his verbis boi iusto. Veniemus inqt ꝛ mansionẽ apud eũ faciemus. Vñ notandũ qsunt in quib? ds manere diligit. ꝛ qui sũt in quib? manere refugit. Aia cũ iusta est domus dei. Et sicut hõ libenter manet in domo qñ est mũda. qñ pacifica ꝛ qeta. qñ in cibo ꝛ potu bene repleta. qñ a malefactoribus secura. ꝛ qñ bñ coopta est. Sic ꝛ dñs nr̃ in aĩa hois qñ in ipso ꝓcurrũt oĩa ꝑdicta. Primũ scz aĩe mũdicia habet ꝑ fidẽ que cor hois purgat ꝛ mundificat Act̃. xv. Fide purificans corda eor. Vñ in talibus tã q̃ in domo mũda manet dñs. j. Joh. iij. Quisqs ꝓfessus fuerit q̃ ihesus est filius dei. deꝰ manet in eo. Secũdũ scz q̃ domus aĩe sit ꝙta habet ꝑ verã hũilitatẽ. Ubi em̃ vle. Sup quẽ requiescet spũs meus. ni si sup hũilem ꝛ quietũ ꝑm aliã translationẽ. Non põt esse quies vbi nõ ẽ hũilitas. ꝑ superbia. Prouer. xj. Ubi fuerit superbia ibi erit ꝛ ꝓtumelia. Ur sic ibidẽ dicit. Inter superbos semp iurgia sũt. Et in vero hũili tanq̃ quieto loco libenter manet dñs. j. Joh. ij. Scribo vobis iuuenes. i. hũiles. qm̃ fortes estis ꝛ verbuꝫ dei manet in vobis. Tercium bonũ scz q̃ domus anie sit cibo ꝛ potu repleta habet cũ corpus ꝛ sanguis xp̃i digne recipit. Et delectat̃ in talibus manere dñs. Joh. vj. Qui manducat meã carnem ꝛ bibit meũ sãguinẽ in me manet ꝛ ego in eo. Quartũ bonũ scz q̃ domus a malefactoribus sit secura habet cũ iustitia exercet. Terra em̃ in qua iustitia fit a malefactoribus est tuta. Et cũ talibus. s. iustitiã exercẽtibus manet dñs Luc. xix. zachee festinãs descende. qz hodie in domo tua oportet me manere. zacheus interp̃tat iustus quã iustitiã exercuit qñ ꝑ defraudatione reddidit q̃druplũ. Quintũ bonũ scz q̃ domus bñ sit coopta habet. qñ deus ꝛ ꝑ primus pfecte diligit. Charitas em̃ operit multitudinẽ peccatoꝝ. sicut ignis cooperit ingredinẽ carbonis. Et in talibus manet dominus. j. Joh. iiij. Qui manet in charitate in deo manet ꝛ deus in eo. Et hic dicitur. Si quis diligit me ꝛ pater meus diliget eũ. Et subdit Et ad eũ venie. ꝛ mansionẽ apud eum faciemus. Et sicut in predictis dñs manere diligit. sic hec sũt ꝛ plerique alij in quibus manere refugit. Primi quidẽ sunt qui ipm̃ q̃ntũ in se est extinguũt q̃us extingui nõ possit. Hi sunt q̃ gratiã spũssancti inuacuũ recipiũt dũ ipsam celant ꝛ abscondunt. sicut sunt q̃ pñt ꝑdicare. docere. ꝓsulere. cantare. ꝛ hmõi. ꝛ nõ faciũt. Quibus dr̃. j. Thes. v. Spm̃ nolite extinguere. i. donũ spũs sancti nolite abscondere. quo merito ꝛ vos illud ꝑdatis. In talibus sicut dicit Sap̃. j. Spũs discipline fugiet transferet se a cogitationibus q̃ sunt sine intellectu. qz nõ est in actu. Jsti sunt q̃ iuxta sub modio ponũt Luc. xj. Secũdi sunt qui spũisancto resistunt. Hi sunt q̃ penitere de malicia sua nolũt. Quibus dicit stephanus. Act̃. vij. Dura ceruice

ꝛ incircūcisi cordibus ꝛ auribus vos sp̄
spūisctō restitistis. glo. qz nunc̄ pniam
agitis. Vos ꝑpē pctm̄ suū vitat. spūssā
ctus sine quo nihil pñt meritorie incho
are. Nō em̄ in ea natū est de spūsancto
est. Matḥ. j. Et Joḥ. iij. Nō natū est
ex carne caro ē. Tercij sūt q̄ spm̄isctm̄
tētant. s. credentes aliq̄d facere qō ip̄m
lateat. Vi videnť de ipsius scia dubita
re. Talib⁹ dicit ꝓpḥ. Act. v. Quid vti
q̄ querit vobis tētare spūm dei. Glo.
Tētatio sp̄ūssancti in ꝫ erat q̄ ꝓhauer
rūt ign̄ta sit ei⁹ scia. ꝛ a talibus qz sunt
aīales fugit spūssctūs. j. Cor. ij. Aialis
hō nō ꝓcipit ea q̄ sunt spūs dei. ¶
Quarti sunt q̄ spūisctō ꝓtumeliā facūt
Vi sunt q̄ postq̄ eū in domū suā recepe
rūt male viuēdo expellūt eū ꝛ abijciūt.
Hebre. x. Irritā q̄s faciens legē moy
si. sine vlla miseratione duobus vel tri
bus testibus morit̄. q̄tomagis putatis
deteriora mereri supplicia q̄ filiū dei cō
culcauerit. ꝛ sanguinē testamēti pollutū
duxerit in quo sanctificatus est. ꝛ spūi
gr̄e ꝓtumeliā fecerit. Glo. Spūs ꝓtūe
liam facit q̄ cū male viuēdo a se abijcit
Vñ Sap̄. j. Corripiet. s. expellet a sup
uenīente iudicate. Et de tali pōt illud
intelligi. Gen. vj. Nō ꝓmanebit spūs
meus in hoīe qz caro ē. Exēplū. c. ix. ¶
Quinti sunt q̄ spūisācto mentiūt. Vi
sunt q̄ deo vouent ꝛ nō soluūt. Act. v.
dixit pe. ananie. Cur tētauit sathanas
cor tuū mentiri te spūisancto ꝛ frauda
re de ꝑcto agri. Glo. In hoc videť me
daciū fuisse. qz totū vouerat ꝛ ptem re
tinuerat. Melius est aūt nō vouere q̄
post vota nō soluere spūsancto. Totū
est de glo. Sic mentitus est saul cū de
moliri debuit amalech. ꝛ dixit samueli
Impleui ꝑceptū dñi. cum tñ vilioza de
molitus fuisset. ꝛ ꝫ cioſa reseruasset. sic
legit̄. j. Reg. xv. Vñ a talibus recedit
spūssanctus. Vñ sequit̄ ibi. Spūs dñi
recessit a saul. ¶ Sexti sūt spm̄isctm̄
blasphemātes. Et hi sunt oim pessimi
Matḥ. xij. Oīne pctm̄ remittit̄ hoīb⁹,
sps aut̄ blasphemie nō remittet neq; ꝫ
neq; i futuro. Et lu. xij. Qui i spm̄isctm̄
blasphemauerit nō remittet ei. Qui ei
peccat ex infirmitate peccat in ꝓpz cui
attribuit potētia. remittet ei. ps. Miſe
rere mei dñe qm̄ infirmus sum. Qui aūt
peccat ex ignorantia peccat in filiū. cui at
tribuit sapia. remittet ei. Vñ. j. Thi. j.
dicit apl's. Misericordiā ꝓsecutus sum
ignorans em̄ feci. Sz q̄ peccat ex malī
cia. peccat in spm̄isctm̄. cui attribuit bo
nitas. ꝛ isti nō remittet. Vn sic dicit dñs
Job. xv. nō hñt excusatiōz de pctō suo
qz ex certa malicia facūt. ꝛ ꝫ duplicat.
aut nimis dei bonitatez restringendo.
aut nimis ap̄liando. Restrinxit dei bo
nitatē cayn q̄ putauit suā malicia exce
dere dei bonitatē dicēs. Maior est mi
quitas mea q̄ vt venā merear. Sic ꝛ
iudas ꝓ eo q̄ tradiderat dñm xp̄m ma
gnitudinē criminis desperauit ō venia
ꝛ laqueo se suspendit. Et certe sic dicat
Hiero. sup ps. Plus iudas peccauit de
sperando q̄ xp̄m tradendo. Impliant
aūt nimis dei bonitatē qui dicūt q̄ qz
mie eius nō est finis sine fine ꝛ sine nu
mero nō timēt peccare i punitatez sibi
ꝓmittendo. iō etiā hic pniam ꝓtemnūt
ferre. Prouer. xvij. Impius cū in ꝓfū
dum pctōr venerit ꝓtemnit. Vel certe
blasphemātes sunt qui ad iram ex cer
ta malicia deū ꝛ sctōs suos studēt blas
phemare. vt sunt lusores taxillor. vbi
alijs quibuscūq; aduersitatibus ip̄ariē
tes. quibus vt frequēter nō remittūtur
neq; hic neq; in futuro. qz dñs tales se
pius ꝓpḥ imanitatē sceleris subito pu
tit ꝛ occidit. q̄ hi nec pniam hñe pote
rūt de peccato. nec remissionē. Exēplū
iij. Reg. xix. de sennacherib. q̄ qz blas
phemauerat dñm. totū exercitū suū sc̄z
plus q̄ centuz. lxxx. milia hoim in vno
momēto noctis interemit. Exemplū
de antixp̄o. qui qz deū ꝛ sanctos suos
blasphemabit. sicut legit̄ in Dan. ꝛ in
apoc. ꝛ. ij. Thi. ij. ꝛ dñs ip̄m subito spū
oris sui interficiet. Exemplū de illo q̄
cū lusissz ad taxillos. ꝓuocat? cepit blas
phemare. ꝛ arcū arripiens sagittā con

tra deū in aera fixit. q̄ reuersa est q̄si cruentata. Et cū ille territus vt videret t eā tetigisset. statim igne dīno consumptus fuit. Tales em̄ nō solū fugit spūs sctūs ꝑ etiā marie eis aduersat. Unde Esa. Spū labioꝝ suoꝝ interficiet impiū.

De eodem. Sermo. CXI.

DAbo vobis spūm t viuetis. Ezech. xxxvij. In quib⁹ vbis circa b̄ donū q̄tuor sunt notanda. Primū datoris liberalitas cū dicit. Dabo. nō vendā. Scōm recipientiū idoneitas. cū dicit. vobis. Tertiū dōi sublimitas. cū dic. spm̄. Quartū dōi vtilitas. cū dicit. t viuetis. In primo q̄ nullā additionē apponit nostra dantis liberalitas. Dat em̄ dñs oibus affluenē t nō improperat Jac. j. Dne datū optimū t ome donū pfectū Jn quib⁹ vbis innuit multa ipius dona t oia valentia. Qz dat donū bonū q̄ntū ad tpalia Gen. j. Et vidit de⁹ cūcta q̄ fecerat t erāt valde bona. Dat melius ꝙtū ad naturalia tā corpalia q̄ spūalia In aia dat optimū q̄tuz ad spūalia sic sunt gre t vtutes. q̄ Aug. maxia dona dicit. q triplicia dona tāgit dñs Matb xxv. vbi dicit de suis q̄ vni dedit. v. talenta. alij aūt duo. alij vo vnū. Per q̄nq talenta intelligunt bona tpalia que quiq sensib⁹ vsanē. viz vsu. gustu. auditu. odoratu. t tactu. Per duo talenta corpus t aia t q̄ ipsis insunt bona naturalia. Tres em̄ sunt vires naturales aie. s. rōnalis. irascibilis. concupiscibilis. Bona vo nālia corpis sunt eloquētia. fortitudo. pulcritudo t hmōi. Per vnū aūt talentū tm̄ spūalia designant. sicut sunt vtutes quib⁹ hō bonus incepit eē Jt dona q̄ bō in bono pficit. Jt beatitudines quib⁹ hō in bono pficit. Et bz bona spūalia multa esse videant. tm̄ vnū talentū dicunt. qz soli anie insunt. Bz donū pfectū sunt celestia. qz pfectū ē cui nihil deest. Adapta. Scōo receptiū b̄ donū idoneitatis subdit cū dr. vobis. s. apīs nō cuilibz. q̄ idoneitas ipsoꝝ in vase materiali vbi vinum dz reponi pōt designri. Erāt em̄ vasa firmū sue integꝝ ꝑ patiam. stabile ꝓstātiū. vacuū a spū elationis ꝑ hūilitatem mundū ꝑ ꝓfce puritatē. eleuatum a terra ꝑ tpalū reiectionē. sup aptum p celestium ꝓtemplationē. bñ ligatū p dei t sui ꝓximi dilectionē. Que oīa adapta de actibus apīoꝝ. Tercio dōi sublimitas innuit. cum dicit. spm̄. Non em̄ fuit donū terrenum sed celeste. Unde factus est repente de celo sonus tanq̄ aduenīs spūs vehe. O q̄ sublime t pciosū donū q̄ ita nobilitatit simplices piscatores. Nam salomon sup oēs diuitias petiuit a deo donū sapie. Et ecce plus q̄ salomon apli. Nā ꝑ spm̄ receperūt mirā sapiam. Et in ore oīm linguaꝝ notitiā. In corpe aduersus reges t pīdes ꝓstantiā. Adapta. Quarto dōi vtilitas exprimit. cū dicit. t viuetis. s. vita gre in pnti t glie in futuro. Jpe em̄ spualem vitā tribuit in pnti. Primo a peccati morte liberādo. Unde Ro. viij. Lex spūs vite in xpo ihesu liberauit me a lege peccati t mortis. Glo. in xpo ihesu. i. ꝑ xpm ihesum qui dat ipm spm̄.

Scōo vt vera vita in ipso habitare possit cor ꝓparando Eph̄. iij. dicit paulus. Flecto genua mea ad prem dñi nri ihesu xpi vt det vobis ꝙm diuitias gre sue vtute corroborari p spm̄ ei⁹ in interiori hoie. xpm habitare p fidē in cordib⁹ vris. Tercio corp⁹ nrm q̄ mō mortificat ꝑ pniam. in eternum viuificando Unde Ro. viij. Si spūs eius. Glo. pris qui suscitauit ihesum a mortuis habitat in vobis. viuificabit t mortalia corpa vra. Glo. Spūsctō nō solū aīa sancta fit sed etiā ipm corpus viuificabit. erit q̄ in natura sua mundissimū. sicq̄ viuem⁹ vita glie p spūsctm̄ ipm iugiter ꝓtemplando. Ezech. xxxix. Non abscondaz vltra faciem meā ab eis eo q̄ effundaz spm̄ meum sup oēm domū israel.

De eodem. Sermo. CXII.

MAbit vobis spiritū veritatis vt maneat vobiscū ineternū. Joh. xiij. ¶ Notandū q̄ spūsctūs dat̄ sex generibus hoiz ¶ Dat em̄ p fidē in xp̄m credentib⁹ Joh. vij. Qui credit in me sic dicit scriptura flumina de ventre ei⁹ fluēt. Hoc aūt dixit de spū quē accepturi erāt credentes in eū. t Act. xix. Si spūm scm̄ accepistis credentes. Et istis dat̄ vt ipsos lumine vere cognitiōis pfundat vt vicz ip̄m p sui inhabitatiōz cognoscāt. Un̄ postq̄ dixit dñs. Habit spūs veritatis. Statiz subiūxit. Quē mūdus nō nouit nec scit eū. Vos aūt cognoscetis eum qz apud vos manebit t in vobis erit. ¶ Secūdo dat̄ in deo sperātibus. Ro. xv. Ut abūdetis in spe t vtute spūsancti. Et istis dat̄ vt gaudiū t leticiaz de spe celestis glie infundat. Un̄ Epb̄. v. Implemini spūsancto. Et post. Loquētes vobismet ipsis in palmis t hymnis t cantiq̄s spūalibus. cantantes t psallentes in cordibus vr̄is dño. De hoc gaudio. j. Thes. j. Imitatores nr̄i facti estis t dñi excipientes verbū in tribulatione multa t gaudio spūsancti. ¶ Tercio dat̄ deū ac p̄mū diligentib⁹ Joh. xiiij. Si diligitis me mādata mea seruate. t ego rogabo p̄rem t alū paclitū dabit vobis spiritū vitatis. Et istis dat̄ vt ignē caritatis āplius diffundant. Ro. v. Charitas dei diffusa est in cordibus nr̄is p spūm sāctū q̄ datus est nobis. Et Gal. v. Fructus spūs est charitas. Et ibidez. Per charitatē spūs fruite mutuē. i. p charitatē q̄ p̄cedit de spūsancto. sicut dicit glo.

¶ Quarto dat̄ ꝓtra tēptationes viriliter luctātibus. Esa. xliij. Noli timere fue meus iacob. effundā spūm meum sup̄ semen tuū. Jacob luctator intelligitur. Semen iacob sunt illi q̄ eū in hoc imitant̄. Et istis dat̄ ad hoc vt in certamine fortificent̄. j. Thi. j. Non em̄ dedit nobis deus spūm timoris. Glo. quo turbatus petrus negauit xp̄m. s vtutis glo. i. fortitudis ꝓtra aduersa. Propter h̄ dr̄ in ps̄. Et spū oris eius oīs virtus eoz. Und̄ t spūs fortitudis dr̄ Esa. xj. ¶ Quinto dat̄ spūsanctus in ore p̄dicātibus. Lu. xj. Si vos cū sitis mali nostis bona data dare filijs vr̄is. q̄nto magis p̄r vester de celo dabit spūm bonū petentib⁹? se. Et Ecc. xxxix. Aperiet os eius in oratione t p delictis suis deprecabit. si ei dñs magn⁹ voluerit spū intelligentie replebit eum. Luc. iij. Jesu baptisato t orante aperti sunt celi. t descendit spūsanctus corpali specie sicut colūba in ip̄m. Propt̄ h̄ t apli erant p̄dicātes in oratione. Act. ij. ps̄. Os meū aperui t attraxi spūm. Et istis dat̄ spūsanctus vt doceat eos q̄d expedit postulare. Ro. viij. Spūs postulat p nobis Glo. i. postulare facit. gemitibus inenarrabilibus. Zach. xij. Effundā sup̄ domū dauid t sup̄ habitatores hierlm spūm gr̄e t p̄cū vt sp̄ez gr̄am p̄stet orādi. Exemplū ca. ix. ¶ Sexto dat̄ spūsanctus solitaria loca t quieta a mōdi strepitu petentibus. Quia Joh. xiiij. dicit. Q⁹ mūdus nō nouit eū. Un̄ Act. ij. dr̄ de apl̄is. Q⁹ oēs erant p̄clusi in cenaculo mōtis syon. q̄n factus est repente de celo sonus tanq̄ aduenientis spūs vehementis. t repleuit domū vbi erant sedentes nō in mūdo discurrētes. ps̄. Ecce elongaui fugiens t mansi in solitudine. expectabā eū qui saluū me fecit a pusillanimitate spūs t tēpestate. Et talibus marie dat̄ spūsctūs ad scripturarū t ad futuroz reuelatiōz t ipsoz delectatiōz. Un̄. j. Coz. ij. Oculus nō vidit nec auris audiuit. nec in cor hois ascēd. q̄ p̄parauit ds diligentib⁹? se. nobis aūt reuelauit p spūm scm̄. Altes em̄ multū sentiūt ō dulcedie spūsancti. Explū. c. xv.

De epla. Sermo. CXIII.

REpleti sunt omes spūsctō t ceperūt loqui. Act. ij

¶ Postdie apli p̄missum munus a celesti imperatore recipiūt. qđ munus triplicit̄ cōmendat̄ in p̄missis verbis. vicz

qz copiosum. Ūñ dicit. Repleti sūt oēs Item scdo qz pciosum. qz spūsancto. Itē tercio qz fructuosum. z ceperūt loqui put spūssanctus dabat eloqui illis Hec tria circa hoc munus in introitu misse cantat ecclia. Nam pciositatem muneris. cū dicit. Spūs dñi. Copiositatē. cū dicit. Replevit orbē terrar. Fructuositatē. cū dēi. Et b qđ pinet oia scientiā hz vocis. Copiositatē g mūeris beatus lucas euāgelista exprimit dicēs Repleti sunt oēs. Hz pensandū q lucas añ copiosi muneris collationē. pmo idonietatē recipientiū munus exprimit Ondit em ipsos fuisse humiles. qz erāt discipuli. Matb. xj. Discite a me quia sum z humilis corde. Tales em ipm recipiūt. Esa. vlc. Sup quem requiescet spūs meus nisi sup humilē. sm aliam translationē. Itē erāt pcordes. qz erāt piter in eodē loco. Ūñ Esa. in pmissa autoritate postq dixit requiescere spm sup humilē. addit z quietū. Itez erant orantes. Act. j. Erant vnanimiter psecuerātes in oratione. ps. Os meū aperui z attraxi spūm. Tales g sunt spūsancto repleti. Et repleti sunt velociter. qz factus ē repente de celo son?. Nescit em tarda molimina spūssancti gra. Itē repleti sunt visibilr. qz apparuerūt aplis dispertite lingue tanq ignis. Item repleti sunt vniversalitē. qz oēs. Act. x. Non est psonax acceptor deus. D Repleti sunt aūt nō quo vel vilt munere pciosō. qz spūsancto quo mūere nichil pciosius. nō em est terrestre q supcelestē. Sicut em deo nil pciosius sic nec hō mūere. qz spūs est deus. Hic est spūs q sicut dr in libro Sap. vij. vnicus quidē est in se. q multiplex in effectu respectu illox quos replet rōne septē donox pciosox q pfert expellendo septē pcā cōtraria. Replēdo em pfert donū timoris cū cordis cōtritione z pterendo z humiliando aiam z expellendo superbiā. Ecc. j. Timor dñi expellit pctm. Superbia em dr pctm antonomastice. Secdo spūssanctus pfert donū pietatis cū primi compassione. z expellit inuidiaz. Est em benignus spūs sapie. sicut dicitur Sap. j. nec permittit inuidiā aduersus primū regnare. qualiter regnauit in saul cōtra dauid. quia spūs dñi recesserat ab eo. Tercio spūssanctus cōfert donū scientie cum ppria cognitione. z expellit irā. Qui em vere cognoscit ppros defectus nō īascitur alijs sed sibi tm. Eccs. j. Qui addit sciētiam addit z laborē vel dolorē. vel sm aliā īrām. Quarto spūssanctus illis quos replet pfert donū fortitudinis cū aduersox supportatione. z expellit accidiā. q maxime venit ex impatientia. Ūñ Esa. xliij. dr. Noli timere huc me? Iacob effundā spm meū sup semen tuū Jacob luctator interptat. Semen iacob sunt illi qui in hoc eū imitantur. z istis dat spūs vt in certamine fortificentur. Tales fuerunt apostoli de quibus Act. iij. dicit. Q licet ipsis iudei flagellando incarcerando pcuperent ne fidem xpi pdicarent. tanto audacius pdicabant dicentes magis obediendū deo q hōibus. Talibus dr Ecc. vj. Subijce humerū tuū z portā illā sez dei sapiētiam. z ne accidieris in vinculis eius. Ipse em spūs adiuuat infirmitatē nostrā. Sicut dr Ro. viij. Quinto spūssanctus confert donū consilij cum mūdi ablectione. z expellit auariciā. Matt. xix. Si vis perfectus esse vade et vende oīa que habes z da paupibus. Sexto confert spūssanctus donum intellectus cum mentis attractione circa spiritualia cōtemplanda. z expellit gulam. que facit adherere terre ventrem nostrū z impedit aciem mentis. Quia sicut dicit Hieronym?. pinguis venter tenuem sensum non gignit. Eccs. ij. Cogitaui vt a vino abstraherem carnem meam vt transferrem animū meum ad sapiētiam. Septimo spiritussanctus confert illis quos replet donum sapientie cum diuini saporis delectatione. z expellit luxuriam. Quia sicut dicit Bern. gustato spū desipit oīs caro. E

¶ Tercio fructuositas tã p̃ciosi muneꝝ subdiſticñ dr̃. Et ceperũt loqui,put ſpũs ſanctus dabat eloqui illis. Et de b̃ in tribus. Dabat eñ ſpũs eloqui ꝯtũ ad genera linguaꝝ.qz oñs linguas ſciuerũt. Act.ij. ¶Nõne illi qui loquũt galylei ſunt. ⁊ quõ audiuimus vnuſquiſq; linguã noſtrã in qua nati ſumus. Itez dabat eloqui ꝯtum ad ſcripturaꝝ ſcientiam.qz oñs ſcripturas intellexerunt. Uñ Act.iij.de aplis dr̃. ¶Uidentes principes ſacerdotũ compto q̃ hoſes eſſent ſine litteris ⁊ idiote ãmirabant. Itẽ dabat eloqui ꝯtum ad debitũ modũ.qz prudenter ꝓpoſuerũt. Juxta illud Luc.xij. Cũ aũt induxerint vos ad magiſtratꝰ ⁊ poteſtates nolite ſolliciti eſſe qualiter aut quid reſpondeatis.ſpũs eñ ſanctꝰ docebit vos.

De epiſtola.

Sermo.CXIIII.

Repleti ſunt oẽs ſpũſancto. Act.ij. ¶ In ꝟbis iſtis duo innuũt,vicz repletio ſpũs cum dicit. Repleti ſunt oñs ſpũſancto Et repletiõis fructus.cũ dicit. Et ceperũt loqui. ¶ Notanꝺ ergo octo genera hoim que repleuit ſpũſanctus. Et totidem repletionis fructus. ¶ Primus ẽ ioſue qui repletus ſpũſancto ꝓpꝫo dei p̃ficitur. Deut.xxxiij.vbi dicitur q̃ ioſue filius nun repletus eſt ſpũ ſapie.qz moyſes poſuit manus ſuas ſup eum.⁊ obedierũt ei filij iſrael. Quia ipe ẽ qui veros p̃latos in eccl̃ia dei inſtituit. ¶ Propter qõ dicebat paulus. Act.xx. Attendite vobis ⁊ vniuerſo gregi in quo ſpiritus vos poſuit epos. ¶ Propterea conſuetudo eſt q̃ ante electionẽ p̃latoꝝ ſiue pmiſſam ſiue p hymnũ,veni creator ſpũs.ſpũſanctus inuocat. ¶ Secũdus eſt beſeleel qui repletus ſpũſancto ad faciendũ oñe opus tabernacli.ſapiẽs efficitur. Exo.xxxj. Ecce vocaui ex nomine beſeleel.⁊ replevi eum ſpũ dei.⁊ ſapia ⁊ ſcia ⁊ intelligentia in oñi ope. Ipſe eñ ad bonũ opandũ fortificat ⁊ inſtruit. Ro.xv.dicit paulus. Abundetis in ſp̃ in ſpe ⁊ vtute ſpũſancti.i. fortitudine bone opatiõis q̃ datur p ſpũſanctũ. ¶ Tercius eſt iohes baptiſta qui repletus in vtero ſpũſctõ ſanctificat Luc̃ j. Spũſancto replebitur adhuc ex vtero matris ſue. Et de eo intelligit illud Hiere. ¶ Priuſq; exires de ventre ſanctificaui te. Ipſe eſt eñ qui aiam ſuã ab oñi ſorde peccati ablutã ſanctificat.j. Cor.vj. Abluti eſtis.ꝑ iuſtificati eſtis in noie dñi ⁊ in ſpũ dei noſtri. Et Act. j. Johes quidez baptizauit aqua.vos autẽ baptizabimini ſpũſancto. Et Eſa. iij. Si abluerit dñs ſordes filiaꝝ ſyon ⁊ ſanguinẽ hierlm lauerit de medio ei? in ſpũ iudicij ⁊ ſpũ ardoris. ¶ Quarta eſt elizabeth mater ei? que repleta ſpũ ſancto matr̃ dei ⁊ deũ in ipa agnouit Luc.j. Elizabeth repleta ſpũſancto exclamauit. Unõ hoc mihi vt veniat mater dñi mei ad me. Ipſe eſt eñ qui lumine vere cognitiõis p̃fundit.ij. Cor. iiij. Habentes eundem ſpm̃ fidei ſicut ſcriptum eſt. credidi ꝓpter qõ locutus ſum. Ubi dicit gloſa.q̃ ſpũſanctus eſt cauſa fidei.qz ſpũſanctus facit vt hẽamus fidẽ. ¶ Quintus eſt zacharias p̃ iohẽ baptiſte qui repletus ſpũſancto ꝓphetauit dicens. Benedictus dñs deus iſrael. Ipſe eſt qui ad laudãdum ⁊ ꝓphetandum os aperit ⁊ laxat j. Reg.xix.dr̃ de ſaul ⁊ nunciꝰ ei?. Factus eſt in illis ſpũs dñi ⁊ ꝓphetare ceperunt. Act.ij. Effundã de ſpiritu meo ſup oẽm carnem ⁊ ꝓphetabunt filij veſtri ⁊ filie veſtre. Numeri.j.dr̃.de.lxx. viris cum requieuiſſet in eis ſpiritus,ꝓphetare ceperunt nec vltra ceſſauerũt ¶ Sextus eſt petrus qui hoc ſpiritu repletus principes ſacerdotum conſtanter redarguit. Act.iij. Tunc repletus petrus ſpirituſancto dixit ad principes ſacerdotum. Et poſt. Hic eſt lapis qui reprobatus eſt a vobis. Quia ipſe eſt qui coram principib? ⁊ tyrannis ad loqñdum audaciam tribuit. Matb.x. Non

ēm vos estis q̄ loq̄mini sed spūssanct⁹ q̄ loquit̄ in vobis. Et Luc.xij. Nolite solliciti esse q̄lit̄ aut q̄d rñdeatis. spūs em̄ sc̄tus docebit vos in illa hora quid oporteat vos dicere. ¶ Septimū gen⁹ sunt ap̄li qui repleti spūsctō varijs linguis loq̄bant̄ Unde hic dicit̄. Repleti sunt oēs spūsancto t ceperūt loqui. q̄ ipse est q̄ p̄dicator corda replet t eos varijs linguis loqui facit. dū quēlibet qualiter ꝑm diuersitatē t capacitatem audientiū p̄dicare debeat instruit. j. Corinth.xij. Unicuiq; dat manifestatio spūs ad vtilitatē. Et post. Alij q̄dē dat p spūm sermo sapientie. alij sermo sciēcie ꝑm eundē spūm. alij genera linguar̄ t̄. ¶ Octauus est stephan⁹ qui repletus spūsancto patienter mortē sustinuit t p lapidantibus intercessit. Act. vij. Cū esset stephan⁹ plenus spūsctō intendens in celū. Et p⁹ lapidabant stephanū inuocantē t dicentē. Dñe ihesu accipe spm̄ meū. Et positis genib⁹ clamauit voce mag̃ dicens. Dñe ne statuas illis hoc pctm̄. Ipse em̄ spūssanct⁹ patiētes ne deficiāt sua virtute sustentat. Ro.viij. Spūs adiuuat infirmitatem nostram. Propterea secure dicebat. j. Thi.j. Nō em̄ dedit nobis de⁹ spm̄ timoris ꝓ̄utis. Uñ alibi dic̄. Dia posuz in eo q̄ me ꝓfortat. Rogem⁹ g̃ ipm spm̄sctm̄ vt nos replere dignet̄. vt effectus p̄dictos cōseqū valeamus. Amen.

De epistola.

Sermo.CXV.

Et ceperūt loqui varijs linguis ꝓut spūssanct⁹ dabat eloq̄ illis. Actu.ij. ¶ Circa diuersas psonas diuersis tpibus diuersa opa inuenit̄ spūssanct⁹ opat⁹ fuisse q̄ vsq; hodie in aīa sctā spiritualiter opat̄. ¶ Primo g̃ gedeonez induit. Jud.vj. Spirit⁹ dñi induit gedeonē. Quia ipse spūssanct⁹ aīaz sctāz indumētis vtutū ornat. Job.xxvj. Spirit⁹ dñi ornauit celos. i. celestes viros. De b̄ indumēto Col.iij. Induite vos sicut electi dei t sancti t dilecti viscera miscōie benignitatē humilitatē modestiā t̄c̄. De quibus si placz loq̄ reḡre in dñica añ. lxx. ¶ Sc̄ō in sampsonē irruit. et leonē quasi eduz dilaniauit. phūlisteos ꝓstrauit. t vincula q̄bus ligat⁹ fuit dissoluit. Jud.xv. Spūs dñi irruit in sampsonē. et sicut solent ad ardorem ignis ligna ꝓsumi. ita t vincula q̄bus ligatus erat dissipata sunt t soluta. q̄ spiritussanct⁹ contra inimicos spūales et insultus leonis. i. diaboli roborat t munit. Uñ sup illud Duct⁹ est ihesus in deserto a spiritu. Quia ipse quos replet ad pugnā mittit fortes. t sine b̄ spū q̄ ad pugnā vadit cito cadit. Propt̄ hoc rogabat ps̄. Spū principali cōfirma me. ¶ Tercio insilijt in saul. et i virū alterum ꝓmutat⁹ est. j. Reg.x. Insilijt et in te spiritus dñi t mutaberis in virum alterū. q̄ ipe spiritussanct⁹ q̄ñ aīaz visitat subito innouat t ꝓmutat. Psal. Emitte spm̄ tu. t creabunt. t renouabis. faciem. et ad Ephe.iij. Renouamini spiritu mētis vestre. glo. p spm̄ q̄ duc̄ mentē vr̄az Ps̄. Hec mutatio dextre excelsi. Itez ps̄. Spiritum rectū innoua in visceribus meis. ¶ Quarto in dauid dirigit̄ t in regē inungit̄. j. Re. xvj. Unxit ꝓsamuel dauid in medio fratruz ei⁹ t directus est spiritus dñi a die illa in dauid et deinceps. q̄ spiritussanct⁹ ē vnctio q̄ electi⁹ q̄sq; ad habenduz regnum celeste inungit̄. De q̄ vnctiōe. j. Joh.ij. Unctio quā accepistis a deo maneat in vobis Glo. Unctio spiritussancti cui⁹ sacrm̄ ē in vnctiōe visibile. ¶ Quinto eze chielē eleuat t occulta mysteria reuelat Ezech.viij. Eleuauit me spiritus inē celuz t terraz. t adduxit me in hierlm in visiōe dñi. q̄ ipse ꝓphetis mysteria reuelat t p ora ipsoz loquit̄. ij. Re. xxiij. dixit dauid. Spūs dñi locut⁹ ē p me t ꝓmo eius p linguā meā. Et ij. Pe. j. Spūsctō ispirati locuti sunt dei hoies Et ij. Cor. xiij. Spūs loquit̄ mysteria. ¶ Sexto spūssanct⁹ in mariā sup-

uenit ⁊ eā impgnauit. Lu.j. postq̄ ipsa dixit. Quō fiet istud ⁊c. Spūssctus in/ét angelus supueniet in te ⁊ vtus altissi.obū.tibi. Per ipm cm spm sctm aia ple spuali fecundat. Jo.iij. Qđ natus est ex spū spūs ē.glo.i.sile spū. Qđ ei in ea natū est de spūsctō est. Septio variis aplos ornauit dons. Unđ sup ór. Et ceperunt loq̄ variis linguis ꝓut spūssanct⁹ dabat eloq̄ illis. qz ipse pdicatores pm diuersitatē audientū ⁊ capacitatez instruit. j. Coz. xij. Unicuiq̄ dat manifestatio spūs ad vtilitatē. Et Ecc. xv. de pdicatore ór. Impleuit eum dns spū sapie ⁊ intellectus. qñ. s. in medio ecclesie aperuit os eius.

De scta trinitate de epistola. Sermo. CXVI.

GRatia dñi nostri ihesu christi ⁊ caritas dei ⁊ cōicatio scti spūs sit sp cū oib⁹ vobis Amē. ij. Coz. vl. ¶ In his ór. bis apls duo facit. Primo em bñficia sancte trinitatis notificat cū dicit. Gra dñi nri ihesu christi ⁊ caritas dei ⁊ cōicatio scti spūs. Secō cadē bñficia nobis adaptat cū dicē. Sit sp cū oibus vobis Amē. Notificat aūt tria beneficia triū psonaz p q̄ salus nra ꝛsūmata fuit. Primū bñficiū est caritas pris q̄ filiū dedit. Pro quo dicē. Caritas dei Joh. iij. Sic deus dilexit mūm vt filiū suū vnigenitū daret. Secm bñficiū est gra filij q̄ se passioni obtulit. Pro quo dicē. Gra dñi no. ie. xpi. Ecci. xxx. Gfaz fideiussoris ne obliuiscar. dedit em aiam suam ꝓ te. Tertiū bñficiū est cōicatio pūssti q̄ se fidelib⁹ effudit Pro quo dicē. Cōicatio spūssti. Act. ij. facti⁹ ē repēte ó celo son⁹ tūq̄ adue. spi. vehe. ⁊ repleti sūt oēs spūsctō. Et lz prima sit psona pris filij ordie. cū in pmissis ꝑbis apli pro psona filij ponit ⁊ ꝑ ꝓpt̄ tria. Pro qz nomē ei⁹ mltū dilectū fuerat i passiōe. Phil. ij. Exinaniuit semetipm for. sui acci. fact⁹ obe. vsq̄ ad mor. mor. aūt crucis. Qđ fuit vilissimū gen⁹ tormēti. Jtē ꝓposuit ꝓsonā filij vt errorē arriani q̄ dicebat filiū minorē pre excluderet. qđ xps fecit cū dixit. Jo. xiij. Ego ⁊ pr vnū sumus

Jtē ꝓposuit psonā filij. qz p filiuz peruenim⁹ ad cognitōez pris. Un dic Jo. xv. Pr manifestauī no. tu. oīb⁹ ho.

B Incipiēdo g̃ a pris bñficio q̄ primus in ordine ē psonaz q̄ excellēs qđ libet fuerit aduertam⁹. Ma caritas patris est ineffabilis. gra filij incōpabilis cōicatio spūssti āmirabil. Vere ineffabilis pris caritas in filij datōe inuenit si tria pēsanc. vicz qs dedit. cui dedit. ⁊ qđ dedit. Dedit ei de⁹ imēsus. ꝓ quo dicit hic. Caritas dei. Dedit mō ingrato ⁊ imerito. Un. j. Jo. iij. In hoc ē caritas ór ñ qsi nos dilexerim⁹ eū ꝑ qz ipe prior dilexit nos. Dedit magnū. qz filium suū. vt ór Jo. iij. Dedit carū. qz vnigenitū. Dedit p necessariū sine quo. s. salus esse ñ poterat. Pro quo subdit Ut ois q̄ credit in ipm ñ pe. ꝑ ha. vi. etna Hāc pris caritatē āmiras btūs gregor. exclamādo dicē. O ineffabil⁹ caritas vt filiū redimeres filiū tradidisti.

Jtē gra dñi nri ihesu xpi quā exhibuit in passiōe incōpabil⁹ qz excedit delicta. excedit merita. ⁊ excedit tentamīta. Ue re gra passiōis xpi excedit pctā. qz licet⁹ mūdus plen⁹ fuerit pctis. tñ gra passiōis xpi totū supauit. ⁊ adhuc potēs est supare. Un Ro. v. Ubi abūdauit delic. supabun. ⁊ gra. glo. oia cōdonās. Totū ei qđ ó adā traxisti. totū qđ ꝓpius mor⁹ addidisti dimisit totū deleuit. Et ad Ephe. j. In quo habemus redemptionez p sanguinē eius ⁊ remissionē peccatoz pm diuitias gratie ei⁹. Glo. i. pm diuitez gratiā eius q̄ oīa dimittit. Item est incompabilis ꝓ tū ad merita. quia excedit merita. Un ad Thi. iij. Appuit gratia saluatoris nostri dei non ex opibus iusticie que fecimus nos Item est incōpabilis ꝓ tum ad tēstamenta. Un dicē Hebre. iij.

De sctā trinitate.

Adeamus cū fiducia ad thronū gr̄ie eius vt miscōiam cōsēq̄mur ⁊ gr̄az in/ueniamus in auxilio oportuno. Et.ij. Cor.xij. dictū est paulo cū multū tēta ret ⁊ peteret stimuli tentationez remo ueri. Sufficit tibi gr̄a mea. Exemplū ca.xij. ℙ ¶ Itez cōmunicatio spūs sancti quā admirabilē inuenim⁹? si tria pensam⁹. Cōicat em̄ se nobis sine dila tione. Un Actu.ij. Fact⁹ est repente de celo son⁹ tan q̄ aduenientis spūs. Ne sat em̄ tarda molimina spūscti gratia Itē scdo cōicat se sine diminutōe. Un apli repleti sunt. nihil em̄ vacui in ip̄s remāsit. Nā summa dei pietas veniaz nō diminuet. Aut nihil aut totū, ppi etendo dabit. Itez cōicat se tercio sine psonaz acceptione. Un ōr in Act̄. Re pleti sunt oēs. Et Act.x. In nationes fuit effusa gr̄a spūscti. Dixit petr⁹. In veritate coperi q̄m nō est ps̄o. ac. deus

¶ Scdo nobis eadez būficia ada ptat. cū dicat. Sit sp cū oibus vobis. Amen. Opta g̃ vt cū oib⁹ nobis sit ca ritas p̄ris. vt. s. p tam ineffabili mūere id est p filio quē nobis dedit ip̄m mo dis oibus et sp diligamus. Un Mat. xxij. Diliges dn̄m deū tuuz ex toto cor de tuo ⁊ ex tota aīa tua ⁊ ex tota men te tua Et aduertit carissimi q̄ christ⁹ vult vt totus hō q̄uertat̄ ad amorez ōr p̄ris. Diliges g̃ dn̄m deū tuum ex toto corde tuo q̄tum ad intellectum. ex tota aīa tua q̄tum ad affectuz. ⁊ ex tota mē te tua q̄rum ad ipsius ordinatā memori am. Sic exponit btūs Aug⁹. Et sp to tū ponit vt nihil remancat in hoie qō in amorem dei p̄ris nō q̄uertat̄. Itē optat vt gratia dn̄i nostri iesu christi q̄ se p nobis obtulit in passiōe sit sem p nobiscū. vt. s. ipsaz sp in memoria te neamus Hebre.xij. Recogitate inquit eū qui talem sustinuit a pctōrib⁹ aduer sus semetip̄m cōtradictionez Et Tre. ij. dicit dn̄s p ꝓphetā. Recordare pau ptatis mee ⁊ trāsgressionis absinthij et fellis. Et subdit ꝓpheta in psona fide lis aīe. Memo. me. ero ⁊ tabescet i me ania mea. Quis ꝺe si passio christi ad memoriaz reuocet nihil est in hoie qō non tabescat. ¶ Item optat vt cōicatio sancti spūs sit cū oibus nobis. vt. s. si ne dilatione. sine diminutione. sine ps̄o nar acceptiōe nobis dona sua cōicet. ¶ Cōicat aūt primo donū timoris cū cordis cōtritiōe ꝓterendo ⁊ hūliando aīam. ⁊ expellendo superbiaz. Act̄. j. Ti mor dn̄i expellit pctm̄. Superbia em̄ ōr pctm̄ antonomasice Secūdo cōicat spūssanctus donū pietatis cum p̄rimi ꝓpassione. ⁊ expellit inuidiā. Est ei be nignus spūs sapientie. nec p̄mittit iui diā aduersus p̄rimū regnare. qualiter regnauit in saul ꝫ dauid. q⁹ spūssctūs recessit ab eo. Tercio cōicat donū sci entie spūssanctus cū, ppria cognitione ⁊expellit iram. q̄ em̄ vere cognoscit de fectus, pp̄rios nō irascit alijs ꝫ sibi tm̄ Ecc̄i.ij. Qui addit sciam addit ⁊ labo rem vel doloꝛem ꝫm aliā Isaz Quar to cōicat spūssctūs donū fortitudis cū aduersoꝛ supportatiōe. ⁊ expellit acci diā. q̄ maxie venit ex impatientia. Un ōr talibus Esa. xliij. Nolit timere pue meus iacob. effundā spm̄ meum sup se men tuū. Jacob luctatoꝛ interp̄tatur. Hemē iacob sunt illi q̄ cū in b̄ imitan tur. ⁊ istis dat̄ spūs vt in opatōe fortt ficenť. Quinto cōicat spūssctūs donū cōsilij cū mūdi abiectōe. ⁊ expellit ava riciā. Mat.xix. Si vis pfectus esse va de ⁊ vende oia q̄ habes ⁊ da paupib⁹

Sexto cōicat spūssctūs donū intelle ctus cū mēs attractōne circa spūalia ꝓtēplanda. et expellit gulā q̄ facit ven trē terre adherere. ⁊ impedit actē men tis. q⁹ sicut dicit Hiero. Pinguis ven ter tenuē sensū nō gignit. Propē h̄ dic salomō Eccēs.ij. Cogitaui vt a vino abstrahere carnē meā vt sic transferrē aīm meū ad sapiaz. Septimo ⁊ vlti mo cōicat spūssanct⁹ donū sapie cū di uini saporis delectatōe. ⁊ expellit luxu riā. q⁹ sic dic Gregoꝛ. Gustato spū de sipit ois caro. In c̄signū petr⁹ iacob⁹ ⁊ iohānes cū in trāsfiguratōne dn̄i gu

staſſent modicū de diuina delectatione ꝓtinus corpa ipſoꝝ in terrā corruerūt Rogem⁹ g̃ dñm vt tā excellētia beate trinitatis bñficia q̄ apls coꝛinthijs exoptauit.in nobis ꝓcipe valeam⁹ Amē.

De euan. Ser.CXVII.

Rabbi ſcim⁹ qꝛ a deo veniſti mgr. nemo em̄ pōt hec ſigna facere q̄ tu faq. Jo. iij. Felix dyalog⁹ hodierni euangelij q̄ verſat inter xp̄m ⁊ nicodemum qꝛ chriſtiane fidei cōfirmat fundam̄tū Oſtendit em̄ in ipſo btā ⁊ increata trinitas p ſuas ꝓprietates.vicz p̄ p principiū.qđ dat eſſe.cū dic̄. A deo veniſti. filius p magiſteriū.qđ dat intelligere. cū dicit. Veniſti mgr. Spūſſanctus p ſpiraculū.qđ dat viuere.cū dic̄. Spūs vbi vult ſpirat. Juxta b̄ cātat eccleſia. Te ſp idē eſſe viuere ⁊ intelligere ꝓfitemur. Et Act. xvj. Et in ipſo viuim⁹ m̄ētū ad viuere.mouemur m̄ētū ad intelligere.⁊ ſumus m̄ētū ad eſſe. Innuendo g̃ p̄ez principiū.qđ dat eſſe dic̄ nicodemus chriſto. A deo.ſ. p̄e veniſti. qꝛ p̄ eſt principiū ⁊ fons totiꝰ trinitatis.qđ neq; filio neq; ſpūſcto cōuenit. Cū b̄ ꝓprium eſt p̄is eſſe principiū alterius p modū generatōis.et p modū ſpiratōis.licet ſpiratio ꝓueniat etiā filio.et ipſe ſpiret ſpūſctm.cū b̄ ipm habet a p̄e. Et ita p̄ eſt principiū ⁊ fōs totiꝰ trinitatis.qđ innuit nicodem⁹ cū dicit chriſto. A deo.ſ.p̄e veniſti.ſ.per eternā generationē.qꝛ lz filiꝰ ſit principiū rōne eternitatis.ſic ꝺꝛ Jo.i. Ego principiū q̄ ⁊ loquoꝛ vobis.cū ē ꝺ̄ principio.ſ.p̄e.ſic dicit Aug.ſup principiū Job. Et ita merito ꝺꝛ p̄ principiū qđ dat eſſe. B Scđo innuit filiꝰ p magiſteriū qđ dat intelligere.cū dicit. A deo veniſti mgr. Nec mirū ſi ipſiꝰ magiſteriū dat intelligere.qꝛ oſtendit Nicodemus ipſius magiſteriū triplr laudabile.vicz.qꝛ excellēs.efficax.⁊ verax Excellens rōne autoritatis.cū dicit. A deo veniſti magiſter. Ro.x. Quō p̄ dicabūt niſi mittant Dicere.xxiij. Nō mittebā eos ⁊ ipſi currebāt.nō loq̄bar ad eos ⁊ ipſi ꝓphetabāt. Jtē efficax fuit magiſteriū rōne cōfirmatōis. opa em̄ ⁊ miracula ꝺ̄ba cōfirmabant. Vnde quo dic̄ Nicodem⁹. Nemo pōt hec ſigna facere que tu facis niſi fuerit deꝰ cū eo. Vñ Mar.vl.ꝺꝛ de apls. Profect cauerūt vbiq; dño coopante et ſimonē cōfirmāte ſequētibus ſignis. Jtē verax fuit magiſteriuz rōne certitudinis. Nō ei loquebat ꝑm opinionē ſic̄ alij faciūt mgri.ſed ꝑm certitudinē. Unde ſubdit chriſt⁹ Nō ſcimus loq̄mur ⁊ q̄ vidim⁹ hoc teſtamur. Et lz magiſteriū chriſti fuit tā excellēs.tā efficax ⁊ verax.tm chriſt⁹ q̄rit de ꝓcēptu dicens Et teſtimoniuz nr̄m nō accipitis. Nō heu pleriq; hodie faciūt. cū tm oſtēdat Nicodem⁹ ipſius magiſteriuz merito ſuſcipiendū.⁊ ꝓpter autoritatē. Quia a deo inq̄t veniſti mgr. Et ꝓp̄ confirmationē. Nemo inq̄t hec ſig̃ pōt facere q̄ tu facis Et ꝓpter certitudinez.qꝛ ipſe chriſt⁹ dicit. Nō ſcimus loq̄mur ⁊ q̄ vidim⁹ b̄ teſtam̄. C Tercio innuit ſpūſſctūs p ſpiraculū.qđ dat viuere.cū dic̄ chriſt⁹. Spūs vbi vult ſpirat ⁊ vocem ei⁹ audis ⁊ neſcis vnde veniat aut quo vadat. Circa qđ vitale ſpiraculū penſanda ſūt tria notabilia.vicz. quia libet.p quo dic̄. Spūs vbi vult ſpirat Jtē qꝛ ꝓpinquū.p quo dicit Et vocez ei⁹ audis. Jtē qꝛ occultū.p quo dic̄ Et neſcis vñ veniat aut quo vadat. Primū.ſ.qꝛ eſt ſpiraculū liberū ⁊ vbi vult ſpirat.tollit p ſumptōez. Scōm.ſ. quia ſpiraculū ꝓpinquū ⁊ vocē eius audis tribuit ꝺ̄ fidentia. Sed tertiū qꝛ occultū.qꝛ.ſ.neſcis vnde veniat aut quo vadat.incutit terroꝛē. Ergo p primum tollit p̄ſumptionē.qꝛ.ſ.ſpiraculū eſt liberū.non em̄ eſt in hois p̄āte ⁊ voluntate.ꝑ vbi vult ſpirat. Nō expectat cōſilium filiū. Ro.xj. Quis conſiliarius ei⁹ fuit.q.ꝺ.nullus. Unde vbi vult ſpirat. Jtē nō ꝓhēdit p ſcrutiniū. Quis em̄

cognoult sensum dñi.q.d.null⁹ nisi ipe spūs q̄ solus oia scrutat.etiaz ꝓfunda dei.sicut.j.Cor.ij. Itē nō querit mercedis oductū. Quis em̄ prior dedit illi ps̄. Misericordia eius preuenit me Sap.vj. Preoccupat se bis q̄ se cōcupiscūt vt illis se prior ostendat. Ūñ spiraculū pure est gratuitū ⁊ liberū.

¶ Itē p secundū qz scz spiraculū est ꝓpinquū dat confidentiā.quia vocem exaudis. Nec mirū.stat em̄ post pietē Can.ij. En ipe stat post pietē ꝓspiciēs p cācellos. Imo qō maiꝰē stat ad cordis hostiū.quod ꝓpria volūtate seratū est.et pulsat vt apias. Apoc.iij. Ego sto ad hostiū et pulso si q̄s apuerit intrā.ad illū.⁊cc.cū illo. Adhuc qō maximū est adeo ꝓpinquū est spiraculū q̄ etiā ipm cordis hospiciū intrat. Ro.x. Prope est ⁹bum in ore tuo ⁊ in corde tuo. Berñ. Nō oportz o homo maria trāsfretare..ñ penetrare nubes intra temetipm occurre deo tuo. Jux hoc dñs dicit Math.xvij. Regnū dei intra vos est Sed heu hoc ipm vitale spiraculū adeo ꝓpinquū tribus modis repellit.vicz p malicia cordis. Ūñ Sap.j. Trāsferet se a cogitationibus q̄ sunt sine intellectu. Itē p immūdicam carnis. Unde ibidez ōr. Nec habitabit in corpe subdito pctis Exemplū ca.ix.d. Itē p fictionē cōuersatōis Ūñ ibidē. Spūssanctus discipline effugiet fictuz. Que fictio maxime viget in hypocritis.q̄ sunt foris velut sepulcra deabalta.intus añt plem spuracia Sicut dicit dñs Math.xxiij. Et Act. xxiij.dicit paulus tali Percutiet te deꝰ paries dealbate. ¶ Item p terciū qz spiraculū est occultū.incutit terroꝛē Quia nescis vnde veniat aut quo vadat. Here nescis vñ ad te veniat. Job ix. Si venerit ad me non videbo eum. Aut quo vadat.s.ad te vl ad aliū. Nā sicut ōr ad Ro.xj. Inuestigabiles sūt vie eius. Et ideo nemo scit vtrū dignꝰ sit amore vel odio. Sicut ōr Eccl.ix: Et hoc oi homini incutit terroꝛē. Nā inuisibilia dei ꝓ ea q̄ facta sunt intellecta cōspicimus. Videm⁹ em̄ sic dicatur Math.xxiij.q̄ de agro huiꝰmōi vnus assumit̄ ⁊ alter relinquit Quia sicōr Amos.iij. Pluit sup vnā ciuitatem ⁊ sup aliā non pluit.⁊ ps q̄ non est compluta⁹aruit. Ūñ Eccs.iij.dicit ō rege stulto. Nescit pūdere in postez q̄ de carcere catenisq̄ egredit̄ ad regnum. ⁊ alius natus in regno inopia cōsumit̄. Exemplū habemus in larrone q̄ post carcerē ⁊ catenas.postq̄ crucifixꝰ fuit.egressus est ad regnū qō petiuit a christo dicens. Memēto mei dñe dum veneris in regnū tuū. Et iudas q̄ fuit vnus de filijs regni.inopia virtutū cōsumptus periit laqo se suspendendo. Exemplū aliud in ꝓmptua.ca.iij. ¶ Propter qō dicit bēus Aug. Vidumꝰ dñe a pribus nostris audiuimꝰq̄ vtiq̄ sine magno tremore nō recolo .ascēdis se primitus quosdā vsq̄ ad celos.post modū ipsos cecidisse vsq̄ ad abyssos. Vidimus viuos morientes.⁊ mortuos a morte resurgere.⁊ eos q̄ inē filios ōi ambulabant in medio lapidū ignitoꝝ q̄si lutū ad nihilū defluxisse. Vidimus lucē obtenebrasse.⁊ de tenebris lucem ꝓcessisse qz occultum est spiraculū spūs sancti.⁊ nescis vñ veniat aut quo vadat.⁊ ideo ptimescendū. Rogemus q̄ carissimi patrē qui est principiū essendi.vt ex ipso salubriter subsistam⁹. Filium q̄ est magisterium q̄ doctrinē vt p ipm facienda intelligamus. Spūm spūsanctū qui est vite spiraculū vt in ipso viuere nrm finiamus Amen.

¶ Dñica.I.post octa. pēteco stes.de epla. Her.CXVIII

Qui manet in caritate in deo manet ⁊ deꝰ in eo. j.Jo.iij. ¶ Quāta sit vtꝰ caritas ostendit aplus ex effectu duplici. Jungit em̄ hominē deo. Pro quo dicit Qui manet in caritate in ō manet. Et deū iungit homini. Ūñ subdit

Et deus in eo. ¶ Jungēdo aūt hoiem d.o caritas multiplicē effectū opaī. ¶ Primo qpsa cor hois mūdat ornat et deo dignā ppat mānionē. Jpa ēm tanq̄ pyplima foras mittit timorē. scz seruilē. ⁊ sic mūdato hospicio ornato tā q̄ cortina parietes min' pulcros pctā coopiēdo ¶ Prouer.x. Vniuersa delicta opit caritas Et.j. ¶ Pet.iij. Añ oia in vobismetipsis mutuā caritatez hñtes. qz caritas opit multitudinē pctōz. Et sic mūdato hospicio ⁊ ornato deo dignā ppat mānionē. ¶ Pro quo dic Joh. xiij. Si qs diligit me sm̄onē meū seruabit ⁊ p' meus diliget eū. Et sequit. Veniemus ⁊ mānionē apd eū faciem? Et in p̄missis vbis dr Qui manet i caritate in deo manet ⁊ de' in eo. ¶ Secundo dat linguis pfitēdi ⁊ laudandi deū spūalē armoniaz.j. Coz.xiij. dicit apls. Si linguis hoim loqr. s. pfitēdo ⁊ angelōz. s. laudādo. caritatē aūt non habeā factus sum velut es sonās aut cymbalū tinnies. ¶ Tercio dat opib' valorē.j. Coz.xiij. Si distribuero oēs facultates meas in cibos paupez. et si tradidero corpus meū ita vt ardeā. caritatē aūt nō habuero nihil mihi prodest. Quarto dat sctis cogitatoib' ⁊ vtutibus subsistentiā spūalē.j. Coz. xiij. Si habuero pphetiā ⁊ nouerī mysteria ⁊ oēm sciētiā. ⁊ si habuero oēz fidē ita vt mōtes trāsferā. caritatē aūt nō habeā. nihil sū. Ipsa est ēm spūale fundamentū in quo subsistūt p̄dicta. ⁊ destructo fundam̄to oia adnihilant. Quinto dat in aduersitatib' resistendi fortitudinē.j. Coz.xiij. Caritas oīa suffert. oia sustinet. Cañ.viij. Aq̄ multe non potuerunt extinguere caritatez nec flumina obruent eā. Caritas fortiter iūgit hoiem deo q̄si fortissimū ligamentū. Añ ⁊ vinculū pfectōis dr Col. iij. Sup oia caritatē habete. qđ est vinculū pfectōis. Añ ⁊ apls cōfisus de vinculo qz sentiebat se deo fortiter iunctum dicebat Ro.viij. Quis nos separabit a caritate christi. tribulatio an angustia ⁊c. q. d. nihil. ¶ Secō caritas iūgit deū hoi. ⁊ facit deo in homie mānionē. et hoc tangit cū dicit. Et de' in eo supple manet. Q ista est caritas q̄ tantū hospitē aīe introducit. quo habito omnia bona habem̄. ita vt secure possimus dicere Venerūt mihi oia bona pter eū illa. s. cū dī sapientia. ⁊ hoc patet ex effectu. Nā tales in qb' deus manet inueniunt fide feruētes. j. Joh. iiij. Quisquis cōfessus fuerit qm̄ Jesus est dei filius. deus in eo manet. Itē inueniunt mādata dei seruātes. j. Jo. iij. Qui seruat mādata ei' in deo manet. et de' in eo. Itē inueniunt vba ope adplētes. Jo. xiij. Si qs diligit me sm̄onē meū seruabit. Et post subdit. Veniemus ⁊ mānionē apud eū faciem?. Itē inueniunt vicijs ⁊ tētatoibus fortiter resistentes. j. Jo. iij. Scribo vobis iuuenes qm̄ fortes estis ⁊ verbū dī manet in vobis. Itē inueniunt p̄cib' ⁊ orōnibus instātes. Joh. xiij. Cum venissent ad eū samaritani rogauerūt eū vt ibi dē maneret. ⁊ mānsit ibi duob' diebus.

De euange. Her. CXIX.

Fili recordare. qz recepisti bona in vita tua ⁊ lazarus similiter mala. nūc aūt hic cōsolat. tu vō cruciaris. Lu. xvi.

¶ Beatus Aug'. in libro de doctrina christiana dicit. Multi timēt vilem ⁊ malā mortez. ⁊ nō respicitūt oculis fidei mortez sctōz. nec attēdūt qm̄ bona mors diuitis in purpura ⁊ bysso. ⁊ mala mors sitientis in tormēto. ⁊ guttam aq̄ desiderantis. q̄ mala mors paupis tacētis añ tanuā diuitis. finē imāginē rū respicite. Et subdit bñ imāgens. Nō pōt male mori q̄ bñ vixerit. s. finaliter. ¶ Bona aūt vita cōsistit in duob'. s. bona faciendo. ⁊ mala sustinēdo. Ve sūt due portē padisi p̄ quas ingrediunt iusti. Non ēm legit lazarus saluat' ppter bona aliq̄ que fecerat. s. ppter aduersa q̄ sustinuit. vt confortent illi qui bona

aliqua facere nō pñt. ꝫ ppē deū aduersa patiuntur. recipit cū lazarus si forte peccauit in aliquo mala pene p̄ malā culpe ad purgatōz in vita sua. vel si nō peccauit recepit ad maiorē glām. Exē plū in pmp. c. xvj. ¶ Jē in p̄missis āt vbis q̄uor innuit. Primo reprobor̄ in ꝫ mōdo ꝫsolatio. ibi. Recepisti bona in vita tua. Secūdo iustor̄ afflictio. ibi Et lazarus silr̄ mala. Tercio iustor̄ in futuro ꝫsolatio. ibi. Nunc aūt hic ꝫsolatur. Quarto malor̄ ppetua cruciatio ibi. Tu vo cruciaris. Circa aūt p̄mū notandū q̄ ꝫsolatio reprobor̄ in ꝫ mūdo in q̄uor ꝫsistit q̄ habuit iste diues. vicz in diuitijs tpalibus. ibi. Erat q̄dā hō diues. ps̄. In multitudine diuitiar̄ suar̄ gloriant̄. In honorib⁹ secularib⁹ ibi. Inducebat̄ purpura t byſſo Jac. iiij Epulatis in supbijs vr̄is. Jē in voluptatibus carnalibus. ibi. Et epulabat̄ quotidie splendide. scz q̄tū ad cibor̄ t vtensiliū pciositatē. ferculor̄ t sapor̄ diuersitatē. mensar̄ plixitatē. ornatū t nugar̄ mltiplicitatē. Phīc. iij. Quorū deus venter ē. Jē q̄rto ꝫsistit in mūdanis vanitatib⁹. ibi. Sz t canes veniebant. Habebat cū canes ad venandū to cūditatē. Baruch. iij. Qui in aurib⁹ celi ludūt. ¶ Circa secundū nō q̄ multiplex est iustor̄ afflictio in ꝫ lazaro designata. cū dr̄. Erat q̄dē mendic⁹ vere erat q̄daz. i. vnicus. vñ maioris tedio afficiebat̄. medicus. i. tā paup q̄ pnē q̄rere cogebat̄. noīe lazarus. iō mē cognatos t notos magis ꝫfundebat̄. qui iacebat. q̄ hostiatim q̄rere. imo etiā stare nō edere nō valebat ad ianuam ei⁹. s. diuitis vbi cotidie inferentib⁹ t effe rentibus. ppter fercula t exenia magis esuriebat. vlceribus plenus quor̄ sanie t sibi t alijs fetidus displiceb at. cupiens saturari de micis. q̄ forte satis debono pane nūq̄ comederat. Et nemo illi dabat. q̄ etiā de familia nullus de ipo curabat Ecc. x. Scom iudicē ppli. sicut ministri ei⁹. Sz t canes veniebāt. ppter quor̄ latratū audiri nō poterat. t lingebant vlcera eius. q̄ aliū medicū nō habebat. t q̄ ab illis se defendere nō poterat. Factum est aūt vt moreret. vt mortis angustia tot t tantis doloribus adderet. mendicus. vt etiā in pauptate vita eius misera finiret. Ecce charissimi quot t q̄nta mala recepit. ¶ Sz eius inuit ꝫsolatio cū subdit. Nūc aūt hic ꝫsolat. s. finita miseria. q̄ mortuus est mendicus. ac p̄ ꝫ in eo mendicitas mortua est. sublimis glia. q̄ portatus est q̄si victor. Optima societas q̄ ab angelis. q̄tis amentias. q̄ in signū abrae. Maxima dignitas. Ditte lazar̄ mō petit qui prius petebat. Eterna securitas. Chaos magnū inter nos t vos firmatū est. Dicit Crisō. sup lucā. Tante pene repente delicijs cōmutāt vt portaret ab angelis t inducerēt. ne saltez ambulans laboraret. portat̄ post tantos labores. q̄ ōfecerat. nec suffecerat ad portandū paupi vnus angelus. ꝫ p pterea plures veniūt vt faciāt chor̄ letitie. Exemplū ca. j. ℔ l. ¶ Sequitur post p̄tē ꝫsolationē diuitis cruciatio. cū subdit. Tu vo cruciaris. Q̄ q̄nta t q̄lia sunt q̄ ipm cruciant. Cruciat cū noīs obliuio. q̄ nescit nomen ei⁹. ꝫ hō quidā dictus est simplr̄. Q̄im rex amissio. erat diues. ꝫ mō nō est. Q̄r mortu⁹ est diues t dimittit. Demonū societas. t sepultus est nō ab angelis ꝫ a demonibus. Dolor̄ anxietas. in inferno. in malo cimiterio. Ubi nulla redēptio. nulla ꝫsolatio. ꝫ ppetua cruciatio. Jē cruciat cū sanctor̄ visio. vidit cū abrāā alōge iij. Reg. vij. Videbis oculis tuis t inde nō comedes. De gloria ipsor̄ confusio. t lazar̄ in sinu eius. j. Re. ij. Videbis emulū tuū in templo in vniuersis psperis. Extrema medicitas mitte lazar̄. q̄ minima negauit minima petijt nec accepit. Quā notabile est q̄ guttaz aq̄ petuit sup digitū lazari q̄ fuerat vlceribus plenus. Et forte cū eodē digito turgentia vlcera terserat. tūc nō fuerat sic indignātis nāe vt solebat. Mille anni sūt q̄ petuit nec accepit. Prouer.

xxj. Qui obturat aurem suā ad clamorē pauperis clamabit t ipse nō exaudiet. Itē cruciat eū tormēti acerbitas. quia crucior in hac fāma. t merito. qz neglexerat cruciari in pnīa. O q̄ gue erat ei sustinere cruciatus q̄ assuetus erat deliciis. t delectionē ei q̄ fuerat in honore t tantā indigentiā ei q̄ fuerat in tanta abūdantia. Multū conandū essz his q̄ honorib⁹ diutijs t delicijs assueuerūt ne ꝛria iueniret. Itē cruciat eū bonoꝝ p ditoꝝ. mēoria. Recordare q̄. s. pdidisti q̄ nolebas recordari ne pderes. Sap. v. Quid nobis pfuit superbia. Itē euadendi de miseria impotentia. qz chaos magnū inēnos t vos firmatū est. Ecc. vlē Si ceciderit lignū ad aquilonē siue ad austrū. Et qz ipse exire desperauerat solicitus erat p fratrib⁹ ne si ibidē pueniret maiora ex ipsis sustineret supplicia. Uñ t rogabat ne t ipsi veniant in hūc locū tormentoꝝ. Et dñs dicit pfalit tormentoꝝ. qz quot habuit genera peccatoꝝ. tot t spēs tormentoꝝ. Job. xx. Iuꝛ multitudinē adinuentionū suarū sic t sustinebit. Nā dies b q̄ inducebatur purpura t byssō operimentū ei⁹ sūt vermes. Esa. xxij. Nā in inferno pctō rū operimētū nō est de varijs pellibus t griseis ꝑ de ꝛpentibus t bufonibus. q̄ nō pungūt vt pulices. ꝑ occidūt sine fine viuentes. t comedūt linguas maledicoꝝ t plasphemoꝝ. t sugent medullam t deuorabunt viscera pctōꝝ. Qui etiā epulabant quotidie splendide t in inferno caput aspidis sugent Job. xx. O fames horrenda q̄ pctōrē facis fugere caput serpentis p angustia famis Here nīa maior pauptas. ibi miseri seipsos comedūt. t pictātia eis est lingue t brachia singuloꝝ. Apoc. xvj. Maducabūt linguas suas p doloribus. Esa. ix. Unusq̄q carnē brachij sui vorabit. Et q̄d bibent psalmista demonstrat dicens. Ignis sulphur t spūs procellay. b nō est totū ꝑ ps calicis eoꝝ. O deus t si ps est talis q̄le est totū. Pro canibus vo quos habebat ad venandū t auib⁹ oñdit pena in cantico moysi cū dic. Dentes uorabūt eos aues morsu amarissimo dentes bestiay. siue canū imittā in eos cū furore trahentiū. per q̄ cēm hs peccatp hec t torquet. Sap. xj. Uñ legit q̄ quidā sanctus vidit quendā militem ardere in inferno t sedere in equo igneo t tenere falconē in manu. t dixit q̄renti q̄d b esset q̄ equus ille erat dyabolus q̄ cū eo curreb at in igne. ppt gliaz quā habebat in equitādo. t qz cū falco ne selibenter occupabat. falco quē manu gerebat erat alter dyabolus. qui comedebat manū ei⁹. t tantū dolorem ei faciebat ac si cor ipsius de ventre eius extraheret. Vidit etiā alios qui cogebātur ludere cum demonibus ad alcas t scacos t decios ignotos cū magno tormento. A quo liberet nos dñs.

Dñica secūda post octauas pentecostes de epistola.

Sermo. CXX

Nolite mirari si odit vos mūdus nos scimus q̄ translati sumus de morte ad vitam. j. Joh. iij. A Glo. Non est mirū si amor mūdi odit sepatū ab amore mūdi Religio cēm pctōrū est abominatio. t mali vt frequētius religiosos t bonos odiūt. Uñ Exo. j. Oderūt filios israel egyptij. id est sanctos amatores mūdi. dicit glo. Et nota q̄ multe sunt rōnes huius odij. Prima est dissimilitudo vite. Secunda p̄rogatiua amoris t gre. Tercia ē priuatio ppij cōmodi. Quarta est detestatio t increpatio vite. Quinta est detestatio t odiū sui dñi. Est ḡ prima causa dissimilitudo vite. Et hāc innuit apls in p̄missis vbis. cū dicit. Nolite mirari si odit vos mundus. scimus inquit qz translati sumus de morte culpe ad vitam sez gratie. in qua nōdū puenerūt. Et qz dissimiles ipsis sumus nolite mirari si odit vos mundus. Uñ j. Reg. v. cecī in intelletu. t claudi in affectu oderūt aiam dauid. Talibus dicit Mich. iij. O dio habetis bonū t diligi

ris malū. Sap. ij. dicūt impij de viro iusto. Grauis est nobis ad videndū qz dissimilis est aliis vita illius & immutate sunt vie eius &c. Hoc est odiū cayn & abel Geñ. iiij. Respexit dñs ad abel & ad munera eius. Et sequit. Iratus ē cayn & cecidit vultus eius. Ecce q̄ grauis erat ei ad videndū. Exemplū cap. xij. ¶ Secūda cā est p̄rogatiua amoris & gratie. qz eīm bonos vident apud deū & apud hoīes in gratia proficere & amore. oderāt & dolent. Sic Geneh. xxxvij. oderat esau iacob. Sic Geñ. xxxvj. videntes frēs ioseph q̄ a pre cūctis fratribus plus amaret eū. Exēplum ca. xviij. ¶ Tercia causa est p̄uatio cōmodi. Iusti eīm eligūt esse paupes in h̄ mūdo. Et sicut dr Phil. iij. oīa q̄lia arbitrant vt stercora. Mali aūt nō ouē § lanā attendūt. etiā q̄ntūcunq; sit p̄pinquus si ab eo nō lucrant odiūt eū. Prouer. Fratres hois paupis oderūt eū. Prouer. xiij. Proxio suo pauper odiosus est. Quarta causa est detestatio & increpatio vicij. Amos. v. Odio habuerūt in porta corripientē. & pfecte loquentē abominati sunt. pō. Tu vero odisti disciplinā. Prouerb. ix. Noli arguere derisorē ne oderit te. Jo. vij. Nō pōt mūdus odisse vos. Glo. qui idem vultus qđ ipse. me aūt odit. qz testimoniū p̄hibeo. qz eius opera mala sunt. ij Paral. xviij. dixit rex israel de michea. Ego odi eū qz nō p̄phetat mihi bonū sed dñm. & ideo suos diligere nō possunt Hanc cām ponit dñs Job. xv. Si mūdus odit vos scitote qz priorem meum vos odio habuit Glo. Non potest placere seruus vbi displicet dñs. Matth. x. Et eritis odio oīm hoīb; p̄pter nomen meum.

De euāge. Sermo. CXXI.

HOmo quidā fecit cenā magnā & vocauit multos & misit seruū suū. Luc. xiij. ¶ Cena hec sm sanctos est sotietas eterne dulcedinis. post quā prandiū vel alia refectio nō sequit. qz in fine vite vel seculi cuilibet p̄parat. Et duo principaliter in hac parabola occurrūt. Primo eīm auctor cene cōmendat. ibi. Homo quidā fecit cenā magnā. Scdo rusticitas inuitatoz demonstrat. ibi. Et ceperunt simul excusare. ¶ Auctor cene. i. saluator noster cōmendat tripliciter. vicz a largitate. qz magnā cenā fecit. Scdo a liberalitate. qz multos vocauit. Tercio a curialitate. qz p̄ inuitatis suū misit. Digne aūt ꝑtū ad primū q̄ditor noster a largitate cōmendat. si cena & magnitudo cene penset. Illud eīm gloriosum q̄uiuium qđ p̄misit dñs Luc. xxij. fidelibus suis dicens. Ut edatis & bibatis sup mensā meā in regno meo. cenā hic dñs vocauit. qz ad modū cene tunc fercula delicatoza apponent Ecc. xxiij. Spiritus meus sup mel dulcis. Itē noti & carotores tunc admittent. Geñ. xlij. Joseph in huius figura excluſit egyptios a mēsa sua. Et Lu. xiij. dicitur. Cū videritis abraam & ysaac & iacob & oēs p̄phas in regno celoz; vos aūt expelli foras. Apo. xxij. Foris canes & venefici & impudici & hoicide & idolis seruientes & oīnis qui amat & facit mendaciū. Itez nulli q̄ tunc intrant deinceps expellent Lu. xvj. Chaos magnū firmatū ē. Et hec cena mag dr. Mag in q̄ in dāte. qz magn⁹ dñs & laudabil nimis. Ipe vic q̄ rex glie ministrabit illis. Luc. xxij. Mag in accipiēte. Nulli ei in illo q̄uiuio erūt nisi magni Lu. xiij. Bēs erit q̄ māducabit panē in reg celoz. nulli eīm ibi māducabūt nisi reges Matth. xxv. Venite bñdicti pa. mei pcī. re. In figura h⁹ dixit iacob geñ. penl. Aser q̄ btitudo mēptat. p̄bebit delicias regib⁹. Jē mag in ferc'oz varietate & p̄ciositate. ñ eīm p̄t illi⁹ mēse fercula nūerari. qz multa nec estiari. qz mag. nec cōparari. i. em. qz nimis p̄ciosa. nec fastiri. quia deliciosa. nec hic in p̄senti inuenīri. qz supna nec finiri qz eterna. Vere non esurent nec

sitient ãpliuſ. Eſa.xlix. Inter q̃ fercula vnũ eſt delicatiſſimũ qõ ſi alia nõ eſſẽt ſufficeret.ſ.viſio dei. Eſa.xxxiij. Regez in decore ſuo videbũt. Job.xiij. Dñe oñde nobis p̃rem t ſufficit nobis. pſ. Satiabor cũ apparuerit gl̃a tua. Hoc adeo dulce eſt q̃ ſi vnã guttã hr̃ent dãnati totã infernũ amaritudinem tparet Exeplũ ca.x. B. Itẽ magr̃ in loci amenitate.ſ.in regno celoz. Eſt eñ locus ille pulcer t clarus. Vñ dr̃ celũ empyreũ i.igneũ ꝓpt̃ ſplendorẽ. Tho.xiij. Bñs ero ſi fuerint reliquie ſeminis mei ad videndã claritatẽ hieruſalẽ. Apoc.xxj. Claritas dei illũinabit eã. Vñ Eſa.lx Non erit tibi ſol ãpliꝰ ad lucendũ p diẽ.nec ſplendor lune illũinabit te .ſed erit tibi dñs i lucẽ ſempiternã. Eſt etiam e ſordib⁹ purus Apoc.xxj. Nõ introibit in eã aliq̃d ꝓfanatũ. Eſt eñ ſanus. Apoc.xxj. Nõ erit ãpliꝰ neq; luctus neq; clamor ꝑ nec vllus dolor. Itẽ eſt ad manendũ ſpacioſus. Baruch.iij O iſrael q̃ magr̃ eſt domus dei t ingẽs locus poſſeſſionis ei⁹. Itẽ magr̃ in ſocietate Matẽ.viij. Multi venient ab oriente t occidente.t recũbent cũ abraaz t yſaac t iacob in regno celoz. Illa ſocietas erit innũcrabilis. Apoc.vij. Vidi turbã magnaz quã dinũerare nemo poterat. Erit etiã nobilis illa ſocietas in q̃ erit beata vgo t angeli t oñs ſcti t ſctẽ.q̃ ocẽs reges t regine erunt.ſicut dictũ eſt. Erit etiã amabilis. qr tantus erit amor inter oñes q̃ ſinguli gaudia oim ſua reputabũt.t ꝓpt̃ nimiã dilectionẽ hereditas illa oibus vna eſt t ſingulis tota. Itẽ magr̃ etiã cena dr̃ in iocũditate.pſ. Juſti epulent̃ t exultent in cõſpectu dei t delectẽt̃ in leticia. Una hora illius gaudij plus valet q̃ totus mũdus .Hoc etiã affirmant q̃ in hac vita experiunt̃ t guſtãt q̃ dulcis eſt dñs. q̃d g̃ erit in p̃ria. Si ocẽs cantores t cantatrices q̃ fuerũt t ſũt t erũt in toto mõdo cantarẽt q̃to melius poſſent cũ oibus muſicis inſtrumentis cozã aliquo q̃ poſſet ocẽs audire p mille ãnos.nõ ita leti ficarent eũ ſic vnus angelus vna hora cantãdo ſic cantat cozã deo. Vñ quidã religioſus rogauit deum vt oñderet ei minimũ gaudiũ padiſi. Et ſtatim pua auicula cepit mirabilr cozã eo cantare Et cũ vellet eã capr̃e ſecutus eſt eã in ſilua.t auſcutãdo eam ſtetit ſub arbore. cccx.annis. Et cuz auolaſſet ꝑuenit ad portã. Et videns totã abatiã mutatã vir ꝓmiſſus eſt intrare.qr nõ poterat cognoſci ab aliquo. Cũ oñs de illo.t ille de oibus miraret̃.q̃ſiuit abbas ſub quo abbate exuit. Allatis cronicis inuenerũt tot ãnos tranſiſſe. Et ille dixit q̃ non putabat niſi vna hora defuiſſe. rõne magne dulcedinis cui intenderat deꝰ habeb̃t in ꝓmptu.ca.xvj.B.pſ. Quãmagna mul.dul.tu.dñe quam abſcõ.ti.te. ℣ Sz poſſet q̃s dicere. Beati ſunt illi q̃ ad cenã agni vocati ſunt de ſe nõ ꝓſumẽtes,tõ mox dñs cõmendat̃ a liberalitate cũ ſubdit. Et vocauit multos. Qr ve q̃tũ in eo eſt nulli ã a cena hac ecludere intendit dũmodo hõ ipſe velit. Vocat itaq; multos. qr oia genera hoim ſez nobiles t pauperes.iuuenes t ſenes. fortes t debiles. Act̃.x. In vtitate cõpi qm̃ nõ eſt p̃ſonar̃ acceptor ds. Et nõ ſolũ multos ſ etiã multis modis vocat. qr q̃tuor.ſ. p interiorã inſpiratiõz.ſic mariã magdalenã. ſibilauit eñ dñs muſce que erat in extremo flumine egypti. Adapta. Itẽ vocat ꝑ flagella.ſic paulũ q̃ cadẽs in terrã dixit. Dñe quid me vis facere. Oſee.xj. In funiculis adã trahã eos. pſ. Multiplicate ſũt infirmitates eoꝝ poſtea acce. Itẽ p documẽta.ſic apl̃os t multos alios. Vñ petrus t andreas mox vt vocẽ dñi p̃dicantis audierũt.ſecuti ſunt eũ. Et Act̃.ij. His auditis cõpũcti ſũt corde. Itẽ p̃ beneficia ſic iudeos q̃bus dederat regiones gentiũ t labores pplorꝰ poſſederũt. vt cuſtodiãt iuſtificatiões dei t legẽ ei⁹ exquirãt. De his q̃tuor ꝓuer.j. Qr vocaui t renuiſtis.extendi manũ t nõ fuit qui aſpiceret.deſpexiſtis oẽ conſiliũ meũ.t increpationes

meas neglexistis. Adapta. ¶ Et ¶ Tercio cōmendat a curialitate. Qz ꝑuū mi sit dicere inuitatis. Et oñdit ipsius curialitas. Primo in famliaris nūcij missione. qz ꝑuū suū. Scō in inuitatoꝝ solicitatiōe. ibi. dicere inuitatis vt venirent. Tercio in cecoꝝ claudoꝝ t aliorū debilū receptiōe. ibi. Exi cito in plateas t vicos. Et post dicit. Compelle intrare. Circa primū in eo q dicit. Misit dicit ꝑdicatoꝛ auctoꝛitate Ro. x. Quō ꝑdicabūt nisi mittant. Veruus dicat sācitatē Luc. j. In sanctitate ꝓpria⁹ dño Qz certe ꝑmo ꝑdicatoꝛ dz hꝫe autoꝛitatē in officio. t sanctitatē in exēplo. t demū ꝓ veritatis documētū pōt solicitare inuitatos vt venirēt ipsis ꝓmptitudinē btitudis offerēdo. qz tā ꝑata sūt oīa In ꝟ em̄ mōdo nihil est ꝓfectū. ꝟ oīa desperata sūt illic vō oīa ꝑata Utinā nos essemus ꝑati ad illa. qz q̄ parate erāt intrauerūt cū eo ad nuptias. nō alie. Et nō solū in ꝑmissis duobus ipius curialitas innuit. ꝟ etiā in debilū receptiōe. cū dicit. Exi cito in plateas t paupes. Non em̄ facit vt nri nobiles q̄ in suis ꝙuiuꝫ ꝓtēnūt hꝫe paupes. qz certe ipi debeā eternū. teste ipso dño q̄ dicit. Beati paupes qm̄ ipsoꝝ ē regnū celoꝝ. nō diuitū in ꝟ mūdo ꝙsolatioꝝ hūtū t de futuro regno nō curantiū. Un de talibus bñ sequit. Et ceperūt singuli excusare. ¶ Ubi notaꝫ secūdū sc̄z inuitatoꝝ rusticitas. Et certe magna rusticitas fuit tanta curialitatē nō curare. Ceperūt inqt singuli excusare. Non em̄ ꝟ intelligit de paupibus q̄ cōpulsi domū ꝙuiuꝫ impleuerunt. ꝟ de diuitibus q̄ ne ad ꝙuiuꝫ venirēt se excusauerūt. Ipsi em̄ labozabant circa mundū. isti miseriam sustinebāt in mūdo. Illi tenebant a mūdo. illi ꝓtēnebant a mūdo. Detinētur aūt a mō ne ad cenā veniāt ꝓ tria. s. ꝓ villā. ꝓ boues. t ꝓ vꝛoꝛē. Nā se excusando. ꝓ villa supbie. regnū glie ꝓtēnunt. ꝓ bobus auaricie ꝑmiū copie. ꝓ vꝛoꝛe imūdicte ꝑmū delectabile. Per villā em̄ honoꝛ mūdi intelligit. Un cū dicit. Villā emi. idē est ac si diceret. Habeo in tpalibus dñium t honoꝛē. t iō nō curo de alio. Per q̄nq̄ iuga boū sē sus intelligunt. q̄ versant circa terrena sicut boues terrā versant. Et dicunt iuga boū. qz instruūta sensuū cōbinant Duo em̄ sunt oculi. due aures ꝛc. Per vꝛoꝛē luxuria carnis designat. Un Aug. Tercius vꝛoꝛē dux̄it. qz voluptas carnis multos impedit. De q̄bus trib⁹ sc̄z supbia auaricia t luxuria si placet loq̄ requiꝛe in aducūtu in ꝑmone. Quid existis in desertū videre. De istis trib⁹ etiā habeꝫ exemplū in ꝓmp. ca. vj. K.

¶ Dnica tercia de epistola.

Sermo. CXXII.

Humiliamini sub potenti manu de vt vos exaltꝫ in die visitatiōis. j. Pet. v. ¶ In his vbis ūbus petrus duo facit. Primo monet ad meritoꝝ humilitatē. cū dicē Hūiliamini. Scō oñdit hūiliatiōis duplicē rōem. s. qz sub potenti māu deo sumus t vt nos exaltet in die visitatiōis ¶ Monet q̄ primo ad hūilitatē verā t meritoꝝ. qz est hūilitas que ꝓcedit ex culpa. sicut hypocritaꝝ Ecc. xix. Est q̄ se inequiter hūiliat t interioꝛa eiꝰ plena sunt dolo. Itez est hūilitas q̄ ꝓcedit ex pena. ꝑ. Tribulauerūt eos inimici eoꝝ t hūiliati sūt sub manibus eoꝝ. Itē est hūilitas q̄ ꝓcedit ex gra. De q̄ ꝑuer. Bham p̄cedit humilitas. Prima detestanda. Secūda sustinenda. Tercia appetenda. Et ad hanc hortaꝫ btus petr⁹ cū dicit. Hūiliamini. ¶ Ad hāc humiliationē. plures sunt rōnes saluis beati petri duabus rōibus ꝑmissis. q̄ nos inducūt. Prima est natura in q̄ ꝓditi sumus. Un em̄ supbire dz semen feniduz in principio. vas putredine plenum in medio. cadauer vermiū in fine. Mich̄ vj. Hūiliatio tua in medio tui. Ecc. x. Quid supbis terra t cinis. Hec ꝙsideratio nature abraā. cū dei alloquio fruerē hūiliauit q̄ dixit. Loquar ad dñm

mecū cū sim puluis⁊ cinis. Exemplū. c. v. Jo. j. Secundū est qđ nos ad humiliationē inducit culpa quā cōmisimus; pō. Cor ꝓritū ⁊ hūiliatū ds nō despicias. In signū hui⁹ ⁊ reges ad pedes cōfessoꝝ se hūiliauerūt. ⁊ rex ninive, ppter pctā indutus cilicio sedit in cinere. Et publicanus nolebat oculos ad celū leuare. Luc. xviij. Exemplū ca. j. J. Tercū est pena quā incurrimus. nō cū subire possum⁹. si ꝯsideramus q nec pulicibus vel muscis resistere valeam⁹. ⁊ alie multe penalitates in nobis q nos humiliant. De qbus Job. vj. Sagitte dñi in me sūt. i. penalitates. qꝝ indignatio bibit spm meū. i. admbilat spm elationis. Quartū est sanctoꝝ exēpla. Et primo filij dei exemplū. Qui cū in forma dei esset hūiliauit semetipm. Matb. xj Discite a me q mitis sū ⁊ hūilis corde Jē exemplū beate vginis. q cū mat dei ab angelo nūciaret. rndit. Ecce ancilla dñi. Quinto inducit nos ad hūilitatez necessitas. quā rōem tāgit b. as petrus Qui scz sub potenti mānu dei sum⁹. Nec cū manus supbis resistit Jac. iij. Ꝓro quo angelū de celo ꝓiecit. Esa. xxxviij. Adam de paradiso expulit. Gen. iij. Exercitū sennacherib incinerauit Esa. xxxvij. Nabuchodonoſoꝛ in pecudē cōmutauit. Dañ. iij. Sextum qđ inducit nos ad hūiliatiōz est gra. quā tāgit. cū dicit. Ut nos exaltet in die visitatiōis. Jac. iij. Hūiliamī in ꝓspectu dei ⁊ exaltabit vos. Hoc est rectū pmū hūiliationis. s. exaltatio. Qui Luc. xviij. dicitur Omis q se hūiliat exaltabit. Et certe mag exaltatio vt q sub manu dei fuerūt sint in manu dei. Qui Sap. iij. Justoꝝ aie in manu dei sunt. Et Esa. lxij. Et eris dyadema regni in mānu dei tui. Imo qđ plus ē manus dei erit sub ipis Nuta Dañ. vlt. dr. Leua ei⁹ sub capite meo ⁊ dextera illius amplexabit me. Ad que nos ꝛc.

De eūg. Sermo. CXXIII

Erant appropin/quātes ad iesū publicani ⁊ pctōres vt audirēt illū. Lu. xv. ℣ In ꝟ euāgelio tria tangūt. Ꝓrio pctoꝝ ad iesū approprinq̄tio. ibi. Erāt approprinq̄ntes. Secō ipoꝝ a iesū benigna receptio. ibi Pctōres recipit ⁊ manducat cū illis. Tercio subdit ꝓpē phariseoꝝ murm̄ō receptiōe pctoꝝ debita rō. ibi. Quis ex vobis hō ꝛc. ℣ Circa approprinq̄tiones tria inuunt. s. q sunt q approprinq̄unt. qz pctōres. Secō ad quē. qz ad iesuz. Tercio ꝓpē qđ. qz vt audirent cum. ℣ Erant g pctōres approprinq̄ntes. Nec mir. qz necessitas cōpellebat. Qz enim pctōres. iō ceci. famelici. infirmi. ⁊ frigidi. Pctm cū obcecat. est cū silē cozuo q alicui insidet. ꝓmo erui oculos vt cecatū nō possit euadere. Sil⁹ pctm ꝓio aufert oculos rōnis ⁊ discretōis vt peccatoz nō videat q agat. ⁊ cozā qb⁹ agat ⁊ q̄ ꝓ quo eternū bonū pdat ⁊ eternū malū incurrat. Sap. ij. Excusauit eos malicia eoꝝ. Et nō solū pctōres sūt ceci. ꝑ etiā famelici. ex quo cū elongāt se p pctm a deo q est panis viuus ⁊ refectio aiaꝝ carent oi pastu ⁊ bono spūali In signū cuius filius ꝓdigus postq̄ se clōgauerat a pre cepit egere ⁊ dixit. quanti mercenarij in domo pris mei abūdāt pane. ego aūt hic fame pco. Lu. xv. Et non tm pctōres ceci sūt ⁊ famelici sed etiā infirmi ⁊ ipotentes. p se cū pñt in peccatū cadere ꝑ p se nō pñt resurgere. Amos. v. Cecidit ⁊ non adiciet vt resurgat. Tren. j. Sedit me dñs in manu forti de q̄ nō potero surgere. In signuz cui⁹ ille q̄ nō potero surgere. In signuz cui⁹ ille q̄ de cēdebat ab hierm in hiericho. q desigt pctōrez postq̄ incidit in latrones ⁊ vulneratus sem iuuā⁹ iacuit. p se surgere nō potuit. ꝑ auxilio samaritani leuatus fuit. Lu. x. Dñs Ber. dicit. Volti diuine vtuti possibile est suscepti sel'iugū pcti a ceruicibus excutere. ps. Cūm infirmus sum sana me dñe. Exemplū. c. vj. ℣ Et nō tm pctōres sunt infirmi ꝑ etiā frigidi. qz cū abūdauit iniq̄tas. refriguit charitas. Ihū dr. Hiere. vj. Sic frigidā facit cysterna aquā suā

sic frigidā facit malicia aīam suā. ¶ Ur ꝙ pctōres erant ceci. famelici. infirmi. ⁊ frigidi. erant appropinquātes ad iesum. Ur ceci appropinquntes erāt tanꝯ ad lucē. Ipse em̄ erat lux ṽa q̄ illuminat oēm hoiem. Ūñ ps̄. Accedite ad eū illūinami ⁊c. Ur famelici erant appropinqntes ad iesū tāꝯ ad pastum Ipse em̄ erat panis viuus q̄ de celo descendit. Propē vocabat ad se dicens Mat. xj. Venite ad me oēs q̄ laborātis ⁊ onerati estis ⁊ ego refi. vos. Ur infirmi erāt appropinqntes ad iesum tāꝯ ad medicū. qui de se dicit. Mat. ix Non ē opus valentib⁹ medicus ꝫ malē hñtibus. ⁊ ipse est pfectus medicus. Alij em̄ medici male sciūt ꝯditiões corporis. ꝫ ipe sciebat nō solū ꝯditiões corporis ꝫ etiā mētis. Ipse em̄ sciebat q̄d esset in hoīe. Jo. ij. Itē qr frigidi erant appropinqntes ad iesū tāꝯ ad ignem. Deus em̄ nr ignis ꝙsumēs est. Ūñ Luē vlē. calefacti ab eo direxerūt discipl̄i. Nō ne cor nr̄m ardens erat in nobis dum loq̄. in via. ¶ Erant āt appropinquātes vt audirēt eū. Nec mir. loqbatur em̄ dulciter. salubr̄. ⁊ potenē. Dulciter vt ad audiendū ꝓuocaret. Unde Isaī. ij. Sonet vox tua in au.me. vox tua dulcis. Hoc poterat dicere maria magdalena q̄ sedēs ad pedes dñi audiebat ṽba ei⁹. Je loqbat salubriter vt vtilr̄ edificaret. Ūñ petr⁹ dixit Joh. vj. Dñe ad quē ibim⁹ ṽba vite eterne hēs. de vita eterna instruentia. nō de vita mūdana. vel de pōtia. Itē loqbat potēter. vt ad obediendū flectere. Ūñ Mat vij. Erat em̄ loquēs tāꝯ ptātem hns. Nō pz ex effectu. Nam ꝯcito dixit mat theo. Segre me. statim surgens secut⁹ est eū. ¶ Post pctōr ad iesū appropinqtione oñdit sedo ipsor a iesu benducat cū illis. Signū fuit magne benignitatis ⁊ familiaritatis māducare cū pctōribus. Etē. xviij. Magna mia dei ⁊ ppiciatio illius cōuertentibus ad se. Qua benignitatē ⁊ mia pctōribus sibi appropinqntibus oñdit in q̄tuor. Recipit em̄ ipsos festināter. amicabilr. vtiliter. ⁊ letanter. Nō vtiꝯ oñdit dñs cō sequenter in pabola filij ꝓdigi recedentis a pre ⁊ elongātis in regionē dissimilitudinis viuēdo luxurioſe. ⁊ reuertētis cū hūilitate ad prem. Recepit em̄ eu⁹ pr̄ festinanter. Ūñ cū adhuc longe esset occurrit ei sez p gre auxilū Sicut ei nutrix cū videt puerū imalidū conari ad ambulādū statim accurrit ne cadat. ita cū pctōr nitit̄ p libez arbitriū redire ad deū statim ds accurrit p gr̄az. Ūñ Job. xiij. Opi manū tuar⁹ poteriges dexterā. Exēplū. c. x. D. Itē recepit eū amicabilr. In signū cuius cecidit sup collū ei⁹ ⁊ osculatus est eū in signū pfecte reciliatiōis ⁊ amicicie. Quātūcūꝯ em̄ pctōr fuit quis cuz appropinquerit ad iesum. nō in pte ꝫ totaliter sibi reconciliat̄. Huma em̄ dei pietas ventā nō dimidiabit. Ūñ maria magdalene q̄ multa pctā cōmiserat postꝯ appropinquit ad pedes iesu audiut. Dimissa sunt ei pctā multa. Et post. Vade in pace. Et latroni. Hodie mecū eris in paradiso. Exēplū. c. ix. B. Jē recepit vtilr̄ qr oia pdita sibi restituit. Ūñ dixit pr̄. Cito ꝓferte stolā pmā ⁊ induite illū. De⁹ em̄ ex sua benigtate pctōi appropinqnti sibi ꝓpniam oia ꝓ pctīa mortificata restituit. Ūñ Ezech. xxxvj. Restituā vos sic̄ a principio dominꝯ maiorib⁹ donabo q̄ añ hūilitis. In signū h⁹ Gen. xl. pincerna pharaonis p⁹ tres dies. s. pnie restituit in gdū pristinū. Et Leuit. xxv. i anno iubileo redibāt oēs ad possessiones amissas. Exēplū. c. ix. E. Itē recepit letanter. Ūñ ꝙuulo instaurato ceperūt epulari. qr pctōris ad deū appropinqtio ⁊ de ei⁹ receptiōe est deo ⁊ angel⁹ exultatio. In signū h⁹ sic ⁊ h dr̄. cū pctōribus māducabat. Contra hāc ꝫ benignitatē xpi ad pctōres murmurabant pharisei dicētes. Ur hic pctōres recipit ⁊ māducat cū illis. Exēplū. c. vj. B. ¶ Ez dñs tercio de pctōr receptiōe subdit debitā rōem. cū dic. Quis ex vobis hō

¶ Oñdat aũt in triplici pabola triplicez rõem. vicz qz ab ipso creati. redẽti. ⁊ in filios regni adoptati. Creati nobiſcũ. redẽpti incõpabiliter. adoptati salubriſ.

Dumũ respicit pabolã de dragma. cũ dicit. Que mulier hñs dragmas. x. ⁊ si pdiderit dragmã vnã. nonne ⁊c. Dragma q̃ est denarius vsualis hñs imagiñ impatoris designat hũanã nãz que ad imaginẽ ⁊ siłitudinẽ sũmi impatoꝛ est creata. ps. Signatũ est sup nos lumen vultus tui dñe. Et cũ oñe aiał diligat sibi siłe. dñs tanq̃ mulier sapiens decimã dragmã pditã. i. hũanã nãm recupare volens benigne recipit pctõres tmo inuenta dragma ꝓuocat amicas ⁊ vicinas. i. angelicas vtutes dicens. Cõgꝛulamini mihi qz gaudiũ deo ẽ ⁊ angelis sup vno pctõre pniam agẽte. Et nõ solũ. qz ab ipo nobiſcũ creati pctõres sunt ab ipso recipiẽdi. ꝑ etiã qz ab ipso incõpabiliter redẽti sũt. qz sic dicit petr⁹.

Non corruptibilib⁹ au. ⁊ ar. redempti estis. ꝑ pcioso sanguine agni incõta. Et hãc redẽptiõz tangit in pabola ouis cẽ tesime diecns. Quis ex vobis hõ q̃ hz centũ oues. Dicesit saluatoꝛ nr̃ qui hñs centũ oues. nonagitanouẽ. p qõ angeli designãt reliqt in deserto celesti. ⁊ vadit ad illaz scz ad hũanã nãm p corpis hũani assũptionẽ. ⁊ inuentã in humer⁹ crucis ad oliue celeste reportauit. ⁊ ꝑ letanter. Vñ dicẽ vicinis ⁊ amicis. Congaudete mecum ⁊c. Et certe si ita carerant pctõres redẽpti. si redeũt nõ sunt ꝓtẽnendi. Jt̃ nõ solũ qz ab ipso incõpabiliter redẽpti pctõres. ab ipso sũt recipiẽdi ꝑ etiã qm filios regni sũt adoptati Et ꝑ in pabola filij ꝓdigi innuit. q̃ licz supbe a pre recessisset. ⁊ viuẽdo luxriose a ipso elongasset. ⁊ filiatiõz amisisset tñ qz cũ hũilitate redijt a pre benigne est receptus ⁊ ad pristina restitut⁹. Dragmã q̃ o peccatoꝛ saluatoꝛ nr̃ te noiat vt dignitatẽ tuã q̃ deo similis es attendas ⁊ peccare erubescas. Quẽ te noiat vt a lupis infernalib⁹ q̃bus p peccatũ exposita es vt dilacereris. ad pastoꝛez ⁊ ouile appꝛopinq̃re festines ⁊ sis de ouibus illis isrł. de q̃bus dicit petrus. j. Pe. ij. Eratis sicut oues errãtes ꝑ conuersi estis ad pastoꝛẽ ⁊ epm aiaꝝ vraꝝ Filiũ ꝺo o pctõr te noiat. vt hereditatẽ celestẽ q̃ tibi debeł tanq̃ filio nõ ꝓdas Ro. vij. Ipse spũs redit testionii spũi nr̃o q⁹ sum⁹ filij dei. si aũt filij ⁊ heredes Ad quã hereditatẽ nos pdu.

¶ Dñica q̃rta de epistola. Sermo. CXXIIII.

Non sunt cõdigne passiões hui⁹ tpis ad futuram gliam q̃ reuelabiť in nobis. Ro. viij.

¶ Quia sic̃ dicit apłs Act. xiij. p multas tribulatiões oportet nos intrare in regnũ dei. vt facilius ip̃as sustineamus ꝓsolať nos p regni quã pensare dẽm⁹ felicitatẽ. Consideratio eiꝰ hmĩ minuit vim flagelli. sicut dicit gre⁹ Tãgit q̃ apłs in pmissis vbis tria. vicz pfectis vite quã patimur tribulatiõz. cũ dic̃ passiões huius tpis. Scõo future vite quã expectam⁹ felicitatez. cũ dicit. Ad futurã gliam q̃ reuelabiť in nobis. Tercio vnus ad alteꝝ. s. passiõis ad gliam tollit cõpationẽ. cũ dicit. Non sunt ꝓdigne. Tribulationẽ aũt pfectis vite dicit apłs in plał passiões. Qz tria genera passionũ sũt q̃s in pfecti vita patim⁹ ⁊ q̃bus tribulam̃. vicz passiões. innate. illate. ⁊ assũpte. Innate passiões sũt ser. s. fames. sitis. frigus. calor. lassitudo. ⁊ egritudo. De q̃b⁹ Job. v. In sex tribulatiõib⁹ liberabit te. ⁊ in septia q̃ ẽ mors nõ tanget te malũ. Et dicũť innate passiones. qz ab ipsa ntitate ꝓcomitantur hoiem. Vñ Ezech. xx. designanť in seruiť q̃ veiebãt ꝺ via porte superioꝛ. ⁊ vniuscuiusq⁹ vas iteriť⁹ in mãu ei⁹. Porta superioꝛ adã ẽ. ⁊ ab ꝺ pcedũt sex penalitateſ ꝓdicte. q̃ sẽ vasa interiť⁹. qz vnaq̃q̃ p se sufficiẽs ẽ inferre hoiez. O quot sẽ fame mortui. ⁊ sic de aliſ. Illate etiã passiões implr̃ in nobis ꝛtingũt. sic dicit btũs ambro. Aliq̃n ei patimur ab his

que a deo sustinem⁹. vt sūt flagella. sīc thobias. Aliqñ ab his q̄ a diabolo vt sunt tēptām. hoc mō passus fuit Job Aliqñ ab his q̄ a pxio sustinem⁹ vt sūt dāna. ꝯtumelie. pſecutiones. Et tales passiões sustinuerūt apli ⁊ martyres. Acē. v. Ibāt apli gaudētes a cōspectu cōsilij qm̄ digni habiti sunt pnoie ie/su ꝯtumelią pati. Assūpta aūt passio sustineē plurib⁹ modis. aut p ieiunium aut p vigilias. aut p pegrinatōes siue quoscūq; alios labores. Exēplū ca. iij. b. Tales sunt passiones pūtis vite q̄s sic tāgit apls sustinem⁹. ¶ Scōo ostēdit futurā quā expectamus felicita tē. ſ. futurā glīaz q̄ reuelabit̄ in nobis Reuelabit̄ aūt hec glīa multiplr i nobis. vicz in resurgendo. ſ. Cor. xv. Seminat̄ in corruptiōe surget in incorruptiōe. seiat̄ in ignobilitate surget in glīa Cōsurgę ꝯsurge iduere vestimūtis glie tue. Itē in ascendēdo qñ misterio angelor̄ rapiemur in nubib⁹ obuiā xpo in aera. Et Col. iij. Cū xps appuerit vita nra. tūc ⁊ vos appebitis cū ipo in glīa. Itē reuelabit̄ glīa in nobis locū inhabitādo. pſ. Dñe dilexi decorez domus tue. ⁊ locū habitatiōis gloriе tue. De cuius loci gloria si vis loq̄ recūre in ꝑmone. Nō q̄daz fecit cenaz magnam Itē reuelabit̄ glīa in nobis in laudā/do. pſ. Oēs in tēplo eius dicēt gloriā Et vt breuiter ꝯcludā reuelabit̄ in nobis glīa in oim q̄ delectari vel appeti pūt satietate. pſ. Satiabor cū appuerit glīa tua. Exemplū in ꝓmptua. ca. xvj. ¶ Tercio vnius ad alterꝫ. ſ. passiōis ad gloriā tollit ꝯpationē. cū dicit Nō sūt ꝯdigne. Vere nō sunt ꝯdigne in nūcro. Iuxta Sap. iij. In pauca vexati. in multis bñ disponent̄. Eccī vl. Modicū laborauī ⁊ multā inuenim bi requiē. Itē nō sunt condigne in pō dere. q̄tum ad intensionē. ij. Cor. iij. Id em̄ qđ in pūti é momtaneū est ⁊ le ue tribulatōis nre. supmodū in sublimitate eternū glie pōd⁹ operat in nobis

Nunq̄ em̄ in nobis tantū intēsa ē pena q̄ntū erit eterna gloria. Itē nō sunt ꝯdigne in mēsura. ſ. duratōis extēsiue. q̄ pena tpal̄ē trāsito ria. glīa eternalit̄ pmāsura. Unō. ſ. Pe. v. Vocauit nos de⁹ in etnā suā glīaz in christo iesu modicū passos. Ad quā glīaz nos pd. tē.

De eman. Ser. CXXV.

Estote misericor/des sicut ⁊ pr̄ vr̄ misericors est nolite iudicare. nolite cōdēnare. dimittite ⁊ dimittet̄. date ⁊ dabitur vobis. Mēsurā bonā ⁊ cōfertā ⁊ coa. ⁊ supefluentē dabūt i sinū vram. Lu. vj. ¶ In his ꝟbis saluatoris q̄tuor notanda ponunt̄. Prio em̄ docemur de mia. cū dic̄ Estote misericordes Scōo subdit̄ misc̄ōie forma cū dicit Sicut et pater vester misericors est. Tercio exprimunt̄ mie officia. ibi Nolite iudicare. nolite cōdēnare. dimittite ⁊ dimittet̄ vobis. date ⁊ dabit̄ vobis. Quarto subdunt̄ mie p̄mia. ibi. Mēsurā bonā ⁊ pfer. ⁊ coa. ⁊ supefl. ¶ Primo q̄ instruit de mia dicēs. Estote misericor. In eo aūt q̄ dic̄. estote. fac̄ tria. Oñdit em̄ mie necessitatē. arguit simulatōez. et excludit peraſtinationē. Di co q̄ dicēs. Estote misericordes. ostēdit mie necessitatē. i. quia nc̄cio ē a nobis mia hūda. Impatuo em̄ ⁊ p̄ceptiuo ꝟbo vsus ē dñs dicens. Estote. Unde Eccī. xxix. dr. Pone thesauros tu. in p̄cep. altis. Et merito p̄ceptū dat de illa q̄ sūme ad salutē necessaria ē. Ipsa ei est hostiaria padisi facies vnicuiq; locū sm̄ meritū suum. Un̄ Eccī. xvj. dr. Dis mia faciet vnicuiq; locū sm̄ meritū operū illi⁹. Prio quo tapls voluit vt thimoti⁹ p̄cipet eis mias quos regebat dicēs. ſ. Thi. vj. Diuitib⁹ h⁹ seculi p̄cipe facile tribuere cōicare. thesaurisare sibi fundamentū bonū in futur̄ Prio quo ⁊ dñs in p̄missis p̄cipit mias dicēs. Estote misericordes. Itez in b̄ q̄ dic̄ Estote misericordes. arguit mie

simulatiōes. Nō em̄ dic̄ videaminī mi sericordes. ꝙ estote. Okti ei hoies mi sericordes vocant̄ ꝙ nō sunt. sicut dr ꝓ uer. xx. Un sequit. Uir aūt fidelē. s. in mia ds inueniet q̄si rar⁹. Un Grego. Sūt plerīq; q̄ ꝓpassionē, primo suo no spūaliter sed carnaliter ipendūt. tales et si vocent̄ misericordes tñ non sunt. Cōtra quos dicit dñs Estote misericordes. Itē dicēs. Estote excludit mie peraſtinatōes. Nō em̄ dic̄ eritis q̄si in futuro ꝙ estote in pñti Prouer. iij No li dicere amico tuo vade ⁊ reuertere et cras dabo tibi cum statiz possis dare. Tantū ei bonū quo mediante vita eterna possidet nō est differendū ꝑpē icertū euentū rerū ⁊ psone. Un Aug. Cō siderate fratres carissimi q̄multi subito oia bona pdiderūt q̄ studiose recōdiderāt q̄ dicit in libro Sap. Transierūt oia tanq̄ vmbra. O quotiēs tales penituit q̄ vocē dñi nō audierūt dicentis. Uade ⁊ vēde oia q̄ ha. ⁊ da pau. ⁊ habebis thesauz in celis. Exemplū ō quodā auaro q̄ p vnū panē quē irat⁹ pauꝑi, piecit vitā eternā recupauit. De b̄ require in pmptuario ca. iij. M. O

Miscōie vo formā subdit cū dic̄. Sic ⁊ pr̄ vr̄ mi. est. In q̄ forma triplr̄ monet nos ad miaz. s. rone eiusdē origis. rone eq̄lis ꝺditōnis. ⁊ rone diuine assimilatōis. Idē principiū siue originē tāgit cū dicit. Pat̄. Ipse em̄ est pr̄ oim cū rone creatōis. tū etiā rōe recreatōis. Quantū ad primū dr in cātico moysi. Nunq̄d ipse est pr̄ tu⁹ q̄ possedit fec̄ ⁊ creauit te. Creauit q̄tū ad aiam. fecit q̄tū ad corp⁹. possedit q̄tū ad vtrumq; Quantū ad secundū. s. rone recreationis dr pr̄. Bar. iij. in quo clamam⁹ ab ba pr̄. Quia ḡ ab vno pr̄e sum⁹. oīes recognoscāt nobilitatē suā. ⁊ tāto patre erubescāt degenerare. Mal. ij. Nū q̄d nō vnus pr̄ oim nostz. nunq̄d non de⁹ vn⁹ creauit nos. q̄re ḡ despicit vn⁹ q̄sq; fratrē suū. q. d. rone eiusdē principij debem⁹ inuicē cōpati nobis ⁊ misereri. Itē debem⁹ etiā misereri inuicē, rone eq̄lis ꝺditionis. quā tangit cū dicit. vester. vnū em̄ nō p̄fert alteri. sed oēs equalr tāgit. q⁹ eq̄lis est una cōditio. ⁊ p̄m naturā. Nature em̄ ꝺditio eq̄lis est. q⁹ oēs de adā. Un Aug. Si putamus nō esse primos nisi q̄ de eisdē parentib⁹ nascunt̄. adā ⁊ euā intēdam⁹. ⁊ oēs fratres sum⁹. Itē p̄m statum gratie etiā eq̄lis ꝺditōis sumus. q⁹ ex vno patre christo. ⁊ vna matre ecclesia nati eandē hereditatē ꝑpetuo habituri. in q̄ reges nō excedūt paupes. Et hec eq̄litas multū debet nos mouere inuicē misereri. s. Pe. iij. Estote ꝓpatientes fr̄nitatis amatores. Itē. ij. Pe. j. Ministrate in pietate fraternitatis amorem

Debemus etiā miseri inuicē ꝑpē dinā assimilationē. quā innuit cū dicit sic ⁊ pr̄. Hoc em̄ facit nos maxie assimilari pr̄i c⁹ miseratōnes sup oia opa ei⁹. Et certe sic dr. Ecc. xxiij. Ulia magna est seq̄ dñm. Estote ḡ misericordes sic ⁊ pr̄ vr̄ misericors est. E Sed q⁹ difficile imo ipossibile est deū imitari in mia p oia. cū mie ei⁹ nō sit numer⁹ tāgit diuine mie q̄uor officia in q̄bus ip̄m imitari possumus ⁊ debem⁹. vicz malos equanimit̄ sustinēdo. ip̄os malis ꝓpatiēdo. iniurias relaxādo. ⁊ necessaria mistrādo. Ipse em̄ pr̄ celestis ex mia malos eq̄nimiter tolerat. Sic ꝓtz in iuda quē multis tpibus toleravit. ⁊ multos alios. Pro quo dic̄ apl's Ro. ij. An diuitias bonitatis ⁊ patie. ⁊ lōganimitatis ei⁹ ꝓtēnis. Et vos eodez mō estote misericordes. Pro quo dic̄. Nolite iudicare. s. añ tp̄s q̄n pot⁹ eq̄nimiter sustinete quoadusq; veniat q̄ illūiabit abscōdita tenebraz ⁊ manifestabit cc̄. Nō em̄ sepe fallit̄ hūanum iudiciū. Itē est misericors pctōz malis ꝓpatiēdo. ⁊ eoz petā nō aggrauando. Un Lu. xv. Afflicto filio misericordia mot⁹ occurrit. in pabola samaritani sauciato ex mia vinū ⁊ oleū vulneribus infudit. Et certe vos eodē mō misericordes estote. Pro quo dic̄. Nolite ꝺdēna. qualit̄ pharisei adulterā ad

ducta ad iesum ꝺcēnare volebant q̄ iu
ſti lapidari debuerāt. Cui dixit ihesus.
Nec ego te ꝺcēnabo. Qualiter pharı
ſei ꝺcēnabant apl̄os q̄ ꝓpter famē ſpi
cas ſabbato ꝓfricādo edebāt acſi ma
gnū pctm̄ ꝓmiſiſſent. Unde dixit ꝺñs
Matth. xij. Si ſcirētis q̄d eſt miſcōiam
volo q̄m̄ ſacrificiū. nunq̄ ꝺcēnaſſetis
innocētes. Item pater celeſtis eſt mi
ſericors pctm̄ relaxando. Un̄ Matth.
xviij. Serue nec̄ oē debitū dimiſi tibi
q̄m̄ rogaſti me. Ubi innuit offenſe re
laxatiōnē. cū dicit. Dimiſi tibi. Relaxa
tōis integritatē. cū dicit. Oñe debitū.
Relaxatōis facilitatē. cū ſubdit. Q̄m̄
rogaſti me. Nō dicit. q̄m̄ mare trāſiſti
vel q̄m̄ multū ieiunaſti. ſed q̄m̄ rogaſti
me Eſtote g̃ q̄ vos miſericordes. Pro
quo dic̄. Dimitte. ſ. debitū nō partē ſed
oē. nō cū difficultate ſ facilitate Mat.
v. Si nō dimiſeritis vn̄ cuiq̄ ſc̄z fratrib̄
veſtris de cordib̄ veſtris. nec pr̄ vr̄ di
mittet vobis. Un̄ hic poſtq̄ dicit dñs.
dimittite. addit. q̄ dimittet vobis. Item
pr̄ celeſtis ē miſericors tpalia miſtran
do. Unde ps. Miſericors q̄ miſerator
dñs. ei. dedit timē. ſc. Item Mat. v. So
le ſuū facit oriri ſup bonos q̄ malos.
Imo q̄d pl̄ē. nō ſufficit ei dare ſua ni
ſi dederit et ſe. Exemplū de illo q̄ poſt
q̄ ſua dederat hiſtrionib̄ vt eū lauda
ret. nō hñs pl̄. vt oēs in dādo ſuparet
ſeipm̄ in medio cor ꝓiecit. Sic pr̄ mi
ſericordie poſtq̄ dedit ſuos. ſ. angelos
in miſterū. ſua in ſubſidiū. tandem ſe
ipm̄ ꝓiciens in mediū p̄ natiuitatē. ſe
dedit in pctū p̄ mortē. Estote g̃ q̄ vos
hoc mō miſericordes. Pro quo dicit.
Date g̃ q̄ dabit vobis ſc̄z in pñti q̄ fu
turo. Un̄. j. Thi. iij. Pietas ad oīa
vtilis eſt ꝓmiſſionē hñs vite q̄ nunc ē
q̄ future. Prouer. xix. viij. Qui dat pau
peri nō indigebit. q̄ deſpicit deꝓcantē
ſuſtinebit penuriā. Exemplū de q̄busdā
religioſis q̄ cōquerebant q̄ nō dabat
eis ſicut olim. q̄bus vn̄ de antiq̄s fra
tribus ait. Fuerūt in hac abbatia duo
ſocij multum dilecti quor̄ alter̄ reieci
ſtis. q̄ ideo reliquus vobiſcuz noluit re
manere. Ni duo ſocij ſunt date. q̄ dabi
tur vobis. quos dñs aſſociauit ſimł in
euāgelio. et q̄ nō vultis dare. nō dabi
tur vobis. Exemplū ca. r. C. ca. xv. C

¶ Quarto q̄ vltimo mie ſubdunt̄
p̄mia. cū ſubdit. Meſurā bo. q̄ cōfer. q̄
coagi. q̄ ſupefflue. dabūt in ſinū veſtr̄
Et nota q̄ meſura bona ꝺr q̄n larga.
meſura ꝓferta q̄n plena. coagitata q̄n
inculcata q̄ bn̄ hinc q̄ bn̄ inde ꝓcuſſa.
vt plus capiat. meſura ſupefflues. vt
bn̄ cumulata hincinde exeat. In q̄b̄
omnib̄ ſupabūdantia remūeratōis ex
primit̄. Erit g̃ menſura bona. i. larga.
Quia q̄d oculus nō vidit. Erit ꝓferta
quia nec auris audiuit. Plura cm̄ au
ris audit q̄ oculus viderit. q̄ ideo ſup̄
auditum. Erit coagitata. id ē. inculca
ta. q̄ nec in cor hois aſcendit. q̄ iō ſup̄
cogitatū. q̄ cogitatus plus ſe extendit
q̄ auditus. Item erit ſupefflues. hincin
de ex eūdo q̄tum ad oēm ſenſum. Iu
xta illud. Et pax dei q̄ exꝑat oēz ſen
ſum. Dabunt in ſinū veſtruz. et in h̄ p̄
dictorū notat̄ ſecuritas. q̄ de eo q̄d te
net hō in ſinu ſuo eſt ſecur̄. Ad quod
nos ꝓducat.

¶ Dñica quinta de epiſtola Sermo. CXXVI.

In hoc vocati eſtis vt
bñdictionem hereditate poſſideatis. j.
Pe. iij. ¶ In his verbis petrus
apoſtolus tangit duo. vocationē. q̄ vo
cationis rōnem. Primū ſc̄z vocationē
innuit q̄ eſt ad gratiam. cū dicit In h̄
vocati eſtis. Secōm ſc̄z vocatōis rōem
tangit. que reſpicit gloriaz. cum ſubdit
vt benedictionem hereditate poſſideā
tis. ¶ Et bene q̄tum ad primum dico
vocationē innuit. que eſt ad gratiam.
eſt em̄ dei vocatio ad naturaz. et eſt vo
catio ad gratiam. et eſt vocatio ad glo
riā. Prima que eſt ad naturaz eſt de
non eſſe ad eſſe. De qua Ro. iij. Qui

vocat ea q̄ nō sunt. Vocatio que ē ad gr̄am est de esse ad bñ esse. De qua. j. Cor. j. Videte vocationē vr̄az fratres q̄z nō multi sapiētes. nō multi potētes nō multi nobiles ⁊c. Tercia vocatio q̄ est ad gloriā est de bñ esse ad pfectum esse. De q̄ Mat. xxv. Venite bñdi. pa. mei pci. regnū. De secūda q̄ vocatiōe q̄ est de culpa siue originali siue actuali ad gr̄am ait hic btūs Petr⁹. cū dicit. In hoc vocati estis. ¶ Hac autē vocatiōe vocat dñs q̄drupl̄r tanq̄ p q̄ tuor nūcios. Vocat em̄ pp̄dicatiōez sic vocauit apl̄os ⁊ pl̄es alios. Mat. iij. Venite post me faciaz vos fieri pi/ scatores hoim. Secūo vocat p inspi rationē. Sic vocauit martā magdale/ nā Lu. vij. Ut ognoz̄ q̄ iesus accubuis set vēit. Esa. vij. Sibilauit dñs muscę q̄ est in extremo flumine egypti ⁊c. Tercio vocat p beneficia. sic q̄si manu ducebañ vt pueri iudei. De q̄bus ps. Dedit eis regiones gentiuz et laboz̄es pp̄loz̄ possederūt vt custodiāt iustifica tiones ei⁹ ⁊ legē eius exq̄rāt. Sed certe p hūc nunciū vocati pauci veniunt. qō ipse dñs q̄rit dicēs Osee. ij. Dedi eis frumentū vinū ⁊ olcū. argentuz multi plicaui eis ⁊ auruz. q̄ fecerūt baal. In cant. mo ysi. Incrassat⁹ ē dilectus ⁊ re calcitrauit. Et sequit. Derelict deum fa ctorē suum ⁊ recessit a deo salutari suo Exēplū in. pmptua. ca. iij. ¶ Quar to vocat p flagella. sic vocauit pauluz q̄n pcussus cecidit. aptisq̄ oculis nihil vidit. dicente dño. Saule saule q̄d me pseq̄ris Iste nūcius ceteris ē efficatioz Un statim rñdit paulus. Dñe q̄d me vis facere. pmpt⁹ ad obediendū. Act. ix. Hic est nūci⁹ q̄ q̄n venerit/fac a pec cato surgere. facit vincla delectationū q̄b⁹ detinebaī relinq̄re. facit oī bñficia cognoscere. ⁊ futura pricula aduertere. Nō significat in angelo petri Act. xij Qui pcusso latere petri excitauit eū di cens. surge velociter. s. a culpa. ⁊ ceciderunt catene. s. delectationuz. Et cognouit in se reuersus. Et ve illi qui p hos nūcios vocat⁹ neglexerit venire. q̄z nō sequit ipm nisi ppetuus interit⁹. Unde Prouer. j. Quia vocaui. s. p̄dicatōes et renuistis. extēdi manū meā p bñficia oz collationē. ⁊ non fuit q̄ aspiceret. de spernistis oē cōsilium meū. s. interiorus inspiratiōis. ⁊ increpatiōes flagellozū neglexistis. ego quoq̄ in interitu vr̄o ridebo ⁊c. Exemplū cap. ij. ¶ Secundū. s. vocatōis rationē q̄ est ad gloriā tāgit cū subdit. vt bñdictiōz hę reditate possideatis. ¶ Et nota triplicē dei bñdictiōez. s. fortune. gr̄e. et gloze. Prima. s. fortune est in tpalibus. De q̄ Job. j. Opibus manuū eius bñdixi sti. et possessio ei⁹ creuit in terra. Et in Gen. xxiij. de abraā dr. q̄ bñdixit illi dñs ⁊ dedit ei boues et oues. argentū ⁊ aurū. Secūa. s. gratie cōsistit in vir tutibus. De qua ps. Etenī bñdictionē dabit legislator. ibūt de virtute in vir tē. Tercia scz gloze consistit in here ditaria eiusdem possessiōe. De qua hic vt inquit bñdictionez hereditate possi deatis. Prima bñdictōez diligūt cum esau mundana appetentes. qui post̄ multum p tali bñdictione flendo eius/ lasset. Gen. xxvij. dictū ē ei. In pinguc dine terre et in roze celi desup erit bene dictio tua. Secundā bñdictionē scz gratie querūt cū iacob contra vicia lu ctantes. vt p gratiam in tentatiōibus fortificenī. Unde Jacob luctando di xit Gen. xxxij. Non dimittā te nisi bñ dixeris mihi. Et bñdixit ei in eodez lo co. vt alijs prevalere posset. ipsum for tificando. Sic ⁊ paulo in sua tentatio ne dictum est. j. Corinth. Sufficit tibi gratia mea. Illa enim est que facit cū tentatione prouentum vt possimus su stinere. Terciam benedictionē que ē gloriē appetunt contēplationi insisten tes. qui dicunt cū apostolo Cupio dis solui et esse cum christo. Quibus ⁊ dr Mat. xxv. Venite benedicti pr̄is mei possidete regnum quod vobis paratū est. Ad quod nos pducat. Exemplum ca. xij. R.

De euangelio.

Sermo. CXXVII.

Ascendit in na
uē vnā q̄ erat simonis ⁊ sedēs
docebat ꝺ nauicla turbas. Lu.
v. ¶ Scōm ꝙ glosa nauicularz al
legorice cruce christi dic̄.in p̄missis v̄
bis tria designant.vicz saluatoris no
stri in cruce ascensio.cū dic̄ Ascēdit in
nauē.Scdo eiusdē in cruce p̄m hūam
tatē nō p̄m diuinitatē passio. cū dicat.
Sedens. Tercio in cruce multoꝝ salu
bris instructio.cū subdit.⁊ docebat de
nauicula turbas. ¶ Bñ aūt ꝙ nauicu
le ascēsiones saluatoris nr̄i ascēsio in
cruce designat. Nauicula em̄ crux dici
tur triplici rōne.s.rōne materie rōne fo
me.⁊ rōne officij. Eiusdē em̄ materie
sunt crux ⁊ nauis.qz de ligno. Vñ q̄tū
ad vtrūq̄ pōt referri illud Sap̄.xiij.
Exiguo ligno ꝓmittūt hoīes animas
suas. Itē rōne forme.qz sic̄ nauis est
in fine stricta ⁊ in medio lata ⁊ in capi
te strictissima.sic fuit crux christi: Nā
in fine circa pedes fuit stricta.ita q̄ cre
dit ꝙ vnus pes supra alium poni nō po
terat ꝓ vnus supra alium vt vno clauo
transfigerent. In medio lata qz expā
dit manus suas ad populū nō credēn
tē ꝓdicentez. Esa.lxv. In capite stri
ctissima.qz q̄rta ps crucis.s.illa tabula
q̄ fuit circa caput nō fuit apposita nisi
post mortē p̄ pilatū. Vñ filius homi
nis ⁊ habuit vbi caput suū reclinaret
tō inclinato capite tradidit spūm.
Item rōne officij. Officiū em̄ nauis ē
de portu ad portū traducere. Sic crux
xp̄i trāsuehit de portu miserie ad por
tū glorie. Vñ Luc̄.vl. O portebat pati
christū ⁊ sic intrare in gloriā suā. O q̄
cito illū ad portus glorie pduxerat cui
dictū fuit in cruce pendēti. Hodie me
cū eris in paradiso. Vñ em̄ ꝙ nauē cruc̄
ascēdisset.⁊ si mille annis laborasset nō
illuc puenisset. Hāc aūt nauem xp̄s
ascendit volenē.non em̄ tract' ꝺr tanq̄
inuitus.sed ascendit volūtarius. Esa.
liij. Oblat' est qz ipse voluit. Itē ascen
dit innocenter.qz pctm̄ nō fecit. j. Pe.
ij. Unde ⁊ vn' ꝺe latronib' testimoniū
innocentie sibi phibuit. Luc̄.xxiij. Hic
inquit nihil mali gessit. Itē ascēdit po
tenter. In cruce em̄ debellauit aereas
ptātes. Abac̄.iij. Ibi abscōdita ē fortitudo ei'. ¶ Bz cū xp̄s duas na
turas habuit.s.diuinā ⁊ humanaz p̄m
q̄m passus sit designat cū ꝺr. Sedens
in nauicula. Qui em̄ sedet ptim est ere
ctus ⁊ ptim ꝓstratus. Sic xp̄s p̄m hūa
nā naturā in cruce fuit ꝓ penā ꝓstrat'
sed q̄tum ad diuinā fuit erectus. qz ni
hil pati potuit. Hoc liquide p̄signatū
fuit in immolatōe abrae q̄n filiū suū vo
luit deo immolare. Gen̄.xxij. Unꝺ ysido
rus in glosa. Sicut abraā vnicū ⁊ dile
cū filiū suū victimā deo obtulit.sic de
us p̄r vnigenitū filiū suū ꝓ nobis ob
tulit. Et sic̄ isaac ligna portabat quib'
immolādus erat.sic xp̄s crucē in q̄ cru
cifigendus erat. Sed certe isaac in im
molatōe nō tangit̄ sed aries qui hūa
nā naturā designat immolat̄. Vñ glosa
Caro potuit crucifigi.diuinitas ñ po
tuit tangi. Hoc idem innuit̄ in p̄s.vbi
ꝺr. Si nō moyses electus eius stetisset
in cōfractione vt auerteret iram eius
Christus em̄ elect' moyses in ꝓfractō
ne hūanitatis in cruce stetit inter cōcussus
diuinitate. Si em̄ totus ꝓstratus fuis
set hominē ꝓstratū sublcuare nō potu
isset.nec hostez hūanī generis superare.
Sic ḡ in xp̄i sessiōe ostēdit̄ ipsius hūa
ne nature nō diuine in cruce passio cū
ꝺr. Sedens in nauicula. ¶ Tercō
multoꝝ de cruce salubris ab ipo osten
dit̄ instructio.cū ꝺr. Docebat ꝺ nauicu
la turbas. Sed q̄les turbas.certe q̄ ꝓ
desiderio audiendi irrucbāt vt audirēt
eū. Immiserat em̄ dñs in eos famem
nō famem panis neq̄ sitim aq̄.sed au
diendi ꝟbū dei.sicut ꝓmiserat. Amos
viij. Ecce dies venūt dic̄ dñs. ⁊ mittaz
famem in terrā.nō famem panis neq̄
sitim aq̄ ꝓ audiendi verbū dei. Fames

itaq; que est appetitus cibi corpalis signū est sanitatis corpis. & ecōtrario fastidiū huius cibi signū est languoris spūalis. Inest brutis aialib⁹ naturalis appetitus cibi. Vñ currunt aues & pisces ad cibū si eis ꝓponat. Et aues q̄ viuūt de grano frequētant vbi segetes excutiunt. Inexcusabiles sūt ḡ hoīes rōne vtentes q̄ cibū suū vel nō ꝓgnoscūt vl negligūt & porrigētes eū fugiūt. Quales nō fuerūt iste turbe q̄ irruebant vt audirēt eū. & ipse de nauicula docebat turbas. qz certe tales de nauicula cruq̄ laluberter docuit. Exēpluz ca. viij. ❡ Docuit aūt facto. docuit & vbo. ❡ Facto docuit tripliciter. Nam contra auariciā docuit pauptatez qñ in cruce nudus remānsit. Contra supbiā docuit hūilitatē & vilitatē. qñ vili genere mortis & cū latronibus ꝓdemnari voluit. Cōtra carnis lasciuiā docuit asperitatē. qz affixus clauis. cōfixus lācea. coronatus spinis sputis illitus. felle potat⁹ Hanc triplicē doctrinam reducit dñs cuilibet suo discipulo ad memoriā Lre. iij. dicens. Recordare pauptatis mee. q̄tuz ad primū. trāsgressiōis. i. maudite hūilitatis. q̄tū ad secūduz. ab sinthij & fellis. q̄tum ad tercū. ❡ Docuit nihilominus verbo & ꝑ multiplicit ꝑm multa vba. i. septē. Que in cruce ꝓtulit. Primū fuit. Pater dimitte eis qz nesciūt quid faciunt Lu. xxiij. Hoc cōm fuit. Hodie mecū eris in paradiso. Luce xxiij. Tercū Mulier ecce filius tu⁹ et ecce mr̄ tua. Joh. xix. Quartū Deꝰ meus deus meus vt quid dereliquisti me Math. xxvij. Quintū fuit. Sitio. Jo. xix. Sextū Cōsummatū est. Joh. xix. Septimū. In manꝰ tuas cōmēdo spm̄ meū. Lu. xxiij. ❡ q̄ntā & q̄ vtilē doctrinā in pmissis singulis vbis ostēdit.

In primo docuit q̄ tecunq; magne offensē relaxationez. qz nō solū iniurias patienter sustinuit. sed nec etiam inimicis cum nocere posset & mīctas legiōes angelox in defensionē sui habere noluit. nec nocere voluit. qđ est benignorū & mansuetox. Sed horū adhuc legem trāscendens bona ꝓ malis reddidit apud patrē crucifixores excusando dicēs. Nescūt qđ faciunt. Et pro eis orādo Pater inqt ignosce eis. Nunq̄ fuit hō qui tātas ab inimicis sustinuerit iniurias. sicut dicit Tre. ij. O vos oēs q̄ transitis p viā attendite et videte si est dolox similis sicut dolox meus. Et tñ mox dimisit. Nō est cōtra illos q̄ etiā minimas iniurias remittere ꝓtēnunt. licet ex hoc magnū bonū seq̄tur. Matth. vj. Si dimiseritis hoīb⁹ p etiā coxr dimittet et pr̄ vester celestis peccā vestra. si nō dimiseritis. nec pater vr̄ dimittet vobis. Exempluz ca. vj. ❡ In secundo verbo scz qđ dixit latroni tollit a peccatorib⁹ desperatiōem & infert consolatōez. Vñ Anselm⁹. Latro q̄ ꝓ suis sceleribus crucifixus est. o domine iesu tecū vsq; ad ipsius anime singultū semp in peccatis fuit. sed tñ in ipsa hora expiratiōis sue. qz malicia sua cōfessus est et culpā clamauit & miserī cordiā inuenit. et tecū in ipsa die in paradiso fuit. Sed notandū q̄ latro licz tarde tñ magno feruore christo adhesserat. In signū cuius blasphemantē & iniquū redarguit dicēs. Neq; tu times deū. Seipm accusauit dicēs Nos quidez iuste digna factis recipimus. Hoc christo stando ipm iustificauit dicens. Hic vo nihil mali gessit. Et post deuote supplicauit dicens. Memento mei dñe dū veneris in regnū tuū. Et christus q̄ dat supra id qđ petimus aut rogamus. sibi & petentibus in solacia triā ineffabiliter delectabilia. ꝓmisit. viz. dei fruitionē. que notat in paradiso. Sicut dicit Aug⁹. Suuplsius assōciatōez cū dicit. mecū. Et hoc accelerationem cū dicit. hodie. Exempluz ca. ix. ❡ In tercio vbo scz cū dixit. Mulier ecce filius tu⁹. Et ecce mater tua. docet pientū curā & honoratiōnē. licz ad hoc ipsum nos plura inducant. s. scriptura exēpla et pmia. Scriptura vtiq; no-

ni et veteris testamēti. Exo.xx. Honora patrē tuū ⁊ matrē tuā. Idē Math. xix. Itē Ecc̄. vij. Honora p̄rem tuū et gemitū matris tue ne obliuiscaris, memor esse debes q̄ ⁊quāta passa sit i vtero suo ꝓpter te. Itē inducunt exēpla inter q̄ maximū est exēplū xp̄i Uñ Lu. ij. Descendit in nazareth et erat subditus illis. Et in angustia posit⁹ passionis. et de ꝟ seculo trāsiturus matrē solicite discipulo ꝓmēdauit dicēs. Ecce mr̄ tua. Itē aialia dāt nobis exempla Dicit em̄ de grue q̄ q̄n p̄r ⁊ mr̄ deplumati sunt pulli eox ꝓuident eis q̄diu illi nō p̄nt. vel quousq̄ moriant. et dicunt. qz ⁊ ipsi pentes ꝓuiderāt eis cum pui essent. Epb. vj. Reddite vicē pentib⁹. qz hoc acceptū est coꝝ deo. Inducāt etiā p̄mia. Et p̄imū est vite plōgatio. Exo.xx. Honora p̄rem ⁊ mr̄em vt sis lōgeu⁹ sup terrā. Scōm ē oꝛōis exaudicio. Ecc̄i. iij. Qui honorificaue rit p̄rez suū to cūdabit in filijs. ⁊ in die oꝛōis sue exaudiet. Terciū est tpalis ⁊ eēne btitudinis adeptio. Ecc̄i. iij. Honora patrē tuū vt supueniat tibi bñdictio scz p̄ns ⁊ futura. ℣ In ārto vbo. s. vt ꝺd me dereliq̄sti doez afflictis exhibere ꝓpassiōz. Quia ꝟ dixit maxīe p his q̄ erāt in limbo quox miseriā et derelictionē suā reputabat. Uñ Aug. sup illud ps. Ad⁹ deus me⁹ respice i me ārc me dereliq̄sti. dic̄. Caput loquit̄ p mēbris tādiu i limbo derelictis. O vti ꝓpassionē reputarem⁹. ⁊ de ruina p̄ri mime gauderem⁹. Sic ꝓpatiebat apostol⁹. ij. Coꝝ. xj. dicēs. Quis infirmat̄ ⁊ ego ñ infir. Exemplū ca. x vij. ℟. In tem ad vltcriora siue dilectionē siue deuotionē. Uñ sci exēplo christi q̄to pl⁹ deū diligūt tanto magis ipm̄ diligere appetūt. q̄ appetit⁹ hic sitis dr. Uñ ps. Sitiuit aia mea ad deū fōtē viuū. Et quō. Sicut ceru⁹ mḡt desiderat fontē aq̄x. Ceru⁹ q̄diu nō puenit ad fontes tādiu desiderium et sitim nō remittit. Sic et sancti. Uñ Aug⁹. O fons vite vena aquax viuētū. q̄n venā ad a q̄s dulcedinis tue. de terra desita inuia et inaquosa vt sacies exaḋs misericordie tue sitim meā. ps. Satiabor cū apparuerit gloria tua. Exemplū in ꝓmptuario ca. xij. R. In sexto vbo cū dicit Cōsummatū est. docet in bono pseuerantiā. In cuius signū etiā in lege p̄cepit vt in sacrificio cauda cū capite offerat. Quia sicut dicit Grego. Incassum ꝺdem occurrit si ceptū iter añ terminū deserat. Unō dicit dñs. Qui pseuerauerit vsq̄ in finē hic saluus erit. Exemplū ca. xij. ℣ In vltimo verbo cū dicit. In manus tuas ꝓmendo spm̄ meū. docuit q̄ in fine vite nr̄e deo spiritum ꝓmendare debeamus vt. s. spūs redeat ad dñm q̄ dedit illū. Exēplo b⁹ beatus nicolaus sicut legit̄ in legēda sua cum videret se fini appropinq̄re. psalmū. In te dñe speraui. cepit cantare Et cum dixisset. In manus tuas dñe ꝓmendo spm̄ meū. feliciter expirauit. Exemplū ca. xij. R.

De euangelio.

Sermo. CXXVIII.

Receptor per to

tam noctē laborātes nihil cepim⁹. Lu. v. ℣ Verba sūt beati petri apli in psona mūdanox p lata. in q̄b⁹ conatus coꝝ miserabil̄ triplicit exprimit. Est em̄ tenebrosus. laboriosus ⁊ infructuosus. Tenebrosus oñdit. cū dic̄ p totā noctē. Laboriosus cū dic̄. laborātes. ifructuosus. cū dic̄ nihil cepim⁹. De his trib⁹ Sap. v. dicūt mōani arguētes seipos i iferno Lumē iusticie ñ luxit nobis ⁊ sol intelligencie ortus est nobis. Lassati sum⁹ ⁊ tū ad scōm. q̄d nobis pfuit superbia aut diuitiarum iactātia trāsierūt oia tanq̄ umbra. ⁊ tū ad terciū. Quātū ad primū pēsandū ē triplex gen⁹ tenebrarū q̄b⁹ iuoluunt pctores. Primū gen⁹ ē ignorātie. ps. Nescierūt neq̄ intelle, i tenebris ābu. Deut. xxv. Utinā sapēt

et intelligerent ac nouissima ꝓuiderẽt Scõm genus est culpe Ro.xij. Abijci amus opa tenebraꝝ. Terciũ genꝰ est pene. Vñ Math.xxij. Ligatis manib⁹ ꝛ pedi. ꝓijcite eũ in te.exteriores. Et no tandũ ꝙ tenebre prime.s.ignorãtie du cũt ad secũdas.s.culpe. Et secunde ad tercias.s.pene. Quantũ ad hec tria di cit pñs.de pcõrib⁹. Fiat via illoꝝ tene bre.s.ignorãtie.ꝛ lubricũ.s.culpe.ꝛ an gelus dñi pseqũs eos ꝙtũ ad penã.

¶ Circa scõm etiã pẽsare debemus triplicẽ laborẽ in conatu mũdanoꝝ.vi delicẽ cupiditatis in augẽdis diuitijs. voluptatis in cõsequẽdis carnalib⁹ de siderijs.ambitõis in adipiscẽdis hono ribus mũdanis. De primo laborẽ.s.in augendis diuitijs dr Eccs.v. Consi derãs aliã repi vanitatẽ sub sole. vn⁹ est ꝛ scõm nõ hz.ꝛ tñ laborare nõ ces sat. De scõo laborẽ q sez ẽ in ꝓseqndis carnalib⁹ desiderijs.dr Eccs.vj. Vis labor hois in ore eius ꝛ aĩa illius nõ implebit bonis. De tercio laborẽ q est in adipiscẽdis honorib⁹ mõanis dicit Eccs.x. Labor stultoꝝ pdet eos vel af fliget eos. De hoc triplici laborẽ mul tuz aggraua. De hac materia redre in aduentu in ꝑmone Quid erisbs in de sertũ videre. ℣ Vere miserabilis labor.sed miserabilioꝛ tãti laboris in fructuositas.quã recognoscũt cũ dicũt Nihil cepim⁹: Infructuosus esn la bor honoꝝ. Vñ pñs. Vidi impiũ superexaltatũ. Et sequit. Et trãsiui ꝛ ecce non erat.qsiui.ꝛ nõ est inuẽtus. Exẽpluz de ludo schacoꝝ.vbi post ludũ rex ꝛ regina eẽliter cũ aliis in saccũ.i.in terrã ꝓijciunt. Itẽ infructuosus est labor diuitiaꝝ Pñs. Dormierũt somnũ suũ ꝛ nihil inuenerũt omes viri diuitiarũ in manib⁹ suis. Quia sic dic Ber. Mun dus incorrabilẽ hostiaruz statuit vt ni hil ꝑter pcã deportare ꝓmittat. Exẽ plũ de illo q tres amicos hns in qbus multũ ꝓfidebat.cũ fidetubere deberẽt ꝓipso corã iudice dicebãt se ipm non agnoscere. Hz vnus ex miscdia ꝓmit tebat ꝙ si suspẽdi deberet⁹ pannũ sup oculos ei⁹ eius daret ad ligandũ. Hic est mõs. Secũdus idez asserẽs ex mia ꝓmittebat se vsq ad ostiũ iudicis venire nõ vltra. Hi sũt pentes vxor ꝛ ami ci q veniunt vsq ad ostiũ sepulcri. Ter cius ver⁹ amicus est xps q plus ꝙ pe tebat fecẽ. De hõ in ꝓmptus habet ca.xj

℣ Itẽ infructuosus est labor carna liũ delicioꝝ. Ro.vj. Quẽ ergo fructũ ha buistis in illis in quibus nũc erubesci tis.q.d.nullũ. Nã luxuriã non sequit nisi labor in ꝓsenti.et in futuro dolor. Unde sequit. Nam finis illoꝝ mors est Exemplum ca.ij.ff

¶ Dñica sexta de epla.

Sermo.CXXIX.

IN complãtati fa cti sumus similitudini mortis christi simul ꝛ resurrectõis eri mus. Ro.vj. ℣ In ꝓmissis vbis apls ostẽdit ẽliter duplici similitudini saluatoris assimilari possum⁹. vtz sili tudini mortis.ꝛ hec ẽ in via.qua tan git cũ dicit. Si cõplantati facti sum⁹ si militudini mortis christi. Et similitu dini resurrectõis.et hec in pria .quam subdit cũ dicit. Simul ꝛ resurrectõis erimus. ¶ Circa primũ nota ꝙ q̃ꝛ ꝑ in uenimus in morte christi q̃ sequẽdo si bi assimilari possum⁹. Primũ ẽ hũi litas. Phi.ij. Vñiliauit semetipm. Et qz in eodez ꝑtẽ imitari possum⁹ dicit. Math.xj. Discite a me qz mitis sũ et hũilis corde. Scõm est obedientia. Phil.ij. Factus obediẽs vsq ad mor tem. In quo etiã ipm sequi possumus Actu.iij. Oportz deo obedire magis ꝙ hoib⁹. Et pñs. Ut iumentũ fact⁹ sum apud te. Quia iussitũ omia cẽliter por tat.nõ distinguit vtrũ muscate sint vel fimus quib⁹ oncrat. Tercio est immẽ sa caritas Jo.xv. Maiorẽ caritatẽ ne mo hz ꝙ vt aiam suã ponat quis ꝓ amicis suis. Ad idẽ nos inuitat.cũ dic. ibidez. Hoc ẽ ꝓceptũ meũ vt diligatis

inuicē sicut dilexi vos. ¶ Quartū est mira patientia. qz cū legionibus angelox defendere se posset nō fecit ꝑ cū maledicereť nō maledicebat. cū paterer nō cōminabať. j. Pet. ij. Ad idē inuitam Hebre. xij. Per patiam curramus ad ꝓpositū nobis certamē aspicientes in auctorē fidei. Quintū fuit pseuerātia qz in his oībus vsq; ad mortem pseuerauit. Phil. ij. Usq; ad mortē mortem ātē crucis. Ad idē nos inuitat. Lu. xxiij Qui aūt pseuerauerit vsq; in finē hic saluus erit. Exemplū. c. vij. ff. ¶ Et sic assimilabim̄ ei in via. in morte assimilabimur vtiq; t in resurrectiōe in patria. Et ꝑ ettā in ūnq; q̄ xps in se resurgendo habuit. ¶ Primū est corpis cum debita ꝓportie integritas. Thes. Mox tui resurgent incorrupti. Aug⁹. ¶ Post mortē de cadaueribus quicq̄d in sepulcro in spūalis corpis nouitatē ex aialis corpis vetustate mutatū resurget. incorruptiōe atq; imortalitate vestiť. Secūdū est corpis luciditas. Matb. xiij. Fulgebūt iusti sicut sol in regno pris eox. Et Phil. iij. Qui reformabit corpus humilitatis nre cōfiguratū corpi claritatis sue. Terciū est mira agilitas. Qz sicut dicit Aug. Ubi volet spūs ꝓtinus erit t corpus. Quartū est subtilitas. qz vbicūq; sine resistentia penetrabit.

Quintum est impassibilitas. qz nec mortē. nec aliquā penā. nec aliq̄d ꝓtrarij sustinebūt. De his q̄uor corpis dotibus tangit Sap. iij. Fulgebūt iusti t tanq̄ scintille tē. Adapta.

De euāge. Sermo. CXXX

Nisi abundauerit iusticia vra plus q̄ scribarū t phariseox nō intrabitis in regnū celorū. Audistis qz dictū est antiq̄s. nō occides tē. Mat. v. ¶ In his vbis dñs oib⁹ volētibus regnū celox intrare duplex via siue aditus oñdit. ¶ Primus aditus est supabūdantia iusticie respectu phariseox. quā tangit cū dicit. Nisi abūdauerit iusticia vestra plus q̄ scribax t phariseox nō intrabitis i regnū celox. Scōs aditus est supabūdatis pfectiōis respectu antiquox. quā tāgit cū subdit. Audistis qz dictū est antiq̄s nō occides. Ego aūt dico vobis. oīs q̄ irascit fratri reus erit. Per primū. s. supabūdantiā iusticie ordinatā ad deū Per secūdū scz supabundantiā pfectionis ordinatā ad ꝓximū. ¶ Quantū ad primū pensandū q̄ iusticia phariseorū multiplex fuit. Pria fuit qz se oībus in bonitate pferebāt. t ideo alios ꝓtēnebāt qō pz in phariseo. Lu. xviij. Gras tibi ago dñe. qz nō sū sicut ceteri hoīm raptores iusti adulteri. t ideo publicanū tanq̄ malū ꝓtēnebat. Un subdit. Uelut etiā hic publicanus. Hoc ipm in phariseo pz. Luc. vij. q̄ postq̄ inuitauerat dñm se in sanctitate alijs pferens. mariā magdalenā peccatricē q̄ ad medicū venerat cū ipo medico ꝓtēnebat dicēs Hic si esset ꝓpha sciret q̄ t q̄lis ē. q̄ tangit cū qz peccatrix est. Sed certe iusticiā phariseī primo supabūdauit iusticia publicani hūiliter peccata recognoscētis t dicētis. Deus ꝓpiaus esto mihi peccatori Quia hic descendit in domū suā iustificatus t phariseus māsit peccatis maculatus. Sic t maria magdalena supabūdauit phariseī iusticiā qz dimissa sunt ei peccata multa. phariseo macłato remanēte i spirituali lepra t ꝑ digne. sicut ꝓcludit dñs. Quia oīs qui se exaltat humiliabiť. Hanc t nos fratres charissimi iusticiā phariseox supabūdem⁹. vt quātūcūq; nos credam⁹ pfectos esse alios nō ꝓtenamus. ꝑ tāq̄ de statu nostro dubij in timore t hūilitate nos portemus. Multos em̄ vidimus sicut dicit aplus Gal. iiij. Qui in spū inceperūt t in carne ꝓsūmaucrunt Sic salomon in sapientia incepit t in fine femora sua inclinans mulieribus maculā in gloria sua posuit. Ecc. xlvij Quia a mane vsq; ad vesperā imutabit tps. sic dicit. Ecc. xviij. Un btūs aug⁹. in libro soli. Contremiscūt dñe omnia

ossa mea. quia nō securā ois homo viuens sup terrā vt nō sit fuitiuum sine timore ⁊ gaudiū sine tremore. cum ignoret hō vtrū amore dignus sit vel odio. Et subdit. Audiuimus dñe ⁊ audiuimus a patribus nostris. qō vtiq; sine tremore nō recoloquosdā vsq; ad celos ascendisse. ⁊ inter sydera nidū suū collocasse postmodū aūt ecciditsse vsq; ad abyssos Audimus lucē obtenebrasse ⁊ tenebras lucē ꝓcessisse. Exemplū in vitis patrū de quodā heremita. ad quē cū veniss̄et q̄dam latro multū de peccatis suis penitens. quē cū despexisset ⁊ in societate recipere noluisset. cū latro sibi ipsi heremitoriū facere voluisset arbor p̄ cāsa subito oppressit eū. Heremita ille vidit q̄ angeli ipsius aiam ad paradisum deferebant. Et cū scandalizatus diceret q̄ deus plus fecisset ꝓ solatiōis latroni q̄ sibi q̄. xx. annis deo in heremitorio seruiuisset ⁊ nūq̄ tm̄ p angelos ꝓsolatus fuisset. ⁊ ex hoc decreuit potius esse latro. ⁊ captus in latrocinio. mox suspensus fuit. Aliud exemplū in ꝓmptuario. ca. iij. Ite. Item iustitia phariseoꝝ fuit p opa sua nō deo ꝑ hōib⁹ placere. Vñ Matth. xxiij. Oia opa sua faciūt vt videant ab hōibus. Sed supabundat iustitia nr̄a huic iustitie. q̄ ad q̄ tendimus vt p opa nostra nō hominibus sed deo placeamus. Et ad hoc monet nos dñs Matth. vj. reprobando phariseoꝝ stultitiā dicens. Attendite ne iustitiā vestram coram hominibus faciatis vt videamini ab eis. Et hoc q̄tum ad plura. Et primo q̄tum ad orationē. Amant in angulis plateaꝝ stantes orare vt videantur ab hōibus. In hoc innuit ipsoꝝ vanā iustitiam. Sed subdit supabundantiam cū subdit. Tu aūt cū oraueris intra in cubiculū. ⁊ clauso hostio ora patrē tuū i abscōdito Ite q̄tum ad ieiunū innuit phariseoꝝ simulatā iustitiā cū ibidē dicit. Exterminat enī facies suas vt videant hōibus ieiunantes. sed docet supabundantiā. cū subdit. ne videaris hoibus ieiunans. sed patri tuo q̄ est in abscondito. Item q̄tum ad elemosynam innuit eoꝝ iustitiā stultā Matth. vj. dicens. Tu aūt cum facis elemosinā noli tuba canere ante sicut hypocrite faciūt Et docet huius iustitie supabūdantiā cū subdit. Te aūt facięte elemosynā nesciat sinistra tua q̄d faciat dextra tua. vt sit elemosyna tua in abscōdito. In hac iustitia semp abundabat apl̄us cum in noie dñi oia faciens dicebat. Di hoibus placerem huus xp̄i nō essem. Iter iustitia phariseoꝝ erat multa loqui ⁊ pauca facere. Matth. xxiij. Dicūt enī ⁊ nō faciūt. In qua supabundāt imitatores xp̄i regnū celoꝝ intrare cupientes qui prius ⁊ plus faciūt q̄ dicūt. Iuxta q̄d de xp̄o. Actuū. j. dr̄. Cepit ieius facere ⁊ docere. Et hoc idem suos imitatores docuit Matth. vij. Qui inḡt fecerit ⁊ docuerit ꝑ nō solum intrabit in regnū ce. ꝑ etiā magn⁹ vocabit̄ i regno celoꝝ. Vere cm̄ discipli xp̄i sic dic̄ greg. ꝑ ex sua vita excipiūt q̄d alijs dicūt. Iuxta illud apl̄i Ro. xv. Non enī audeo aliquid hoꝝ dicere q̄d pre me nō efficit xp̄s. Exemplū ca. vij. R. S. Ite phariseoꝝ iustitia erat exteriorē nō interiorē mūdiciā curare. Vnd Matth. xxiij. Ve vobis scribe ⁊ pharisei q̄ sumiles estis sepulcris dealbatis. q̄ a foris parent speciosa. intus vo plena sunt ossibus mortuoꝝ ⁊ oī spurticia. sic ⁊ vos a foris paretis hōibus iusti intus autē pleni estis hypocrisi ⁊ iniquitate. Sed supabundantia hui⁹ iustitie est plus interiorē q̄ exteriorē mundiciā quere. Et hoc idem oñdit dñs. cū dicit. Pharisee munda prius q̄d intus est vt fiat q̄d deforis est mūdū. Fallax enī gratia ⁊ vana est pulcritudo exterior sine interiori. Vñ oīs gl̄ia filie regis ab intus Ite iustitia phariseoꝝ erat alios ⁊ nō se penitentijs aggrauare. Vñ Matth. xxiij. Alligant onera importabilia. suo aūt digito nolūt ea mouere. Sed iustitia xp̄i est in qua supabūdare debem⁹ potius subditos portare q̄ ipi a nobis portari exemplo ipsius saluatoris qui

peccata hoim ī corpe suo portauit sup lignū.j. Pet.ij. Et saul dicit samuelī tā ꝙplato suo. Nunc queso porto peccatū meū. Unde ꝛ Leuit.x. dictum fuit sacerdotibus. Ut portetis iniquitatē mltitudinis ꝛ rogetis ꝓ ea in ꝓspectu dñi Sed heu vsq; hodie videmus ꝙ ea q̄ imponunt aliis suo digito mouere nolunt. Bern. Quid ingū sup illos aggrauatis quor onera potius portare debetis. ℣ Secundū aūt adictū regni celor q̄ est in supabundantia pfectionis respectu antiquor tāgit. cū dicit Audistis q; dictum est antiquis. nō occides. Hoc implendo credebant se perfectos esse. q; lex stringebat tm̄ manū. Sz xps addit supabundantiā pfectionis. q; nō tm̄ stringit manū sed etiam animū cum dicit. Ego aūt dico vobis ois q̄ irascit Hic aūt pfecte ordinatim̄ ad ꝓximū. docet em̄ oēs iniurias ꝓximi nos fugere ꝛ hoc sub cōminatione pene. Dis em̄ iniuria ꝓximi aut ē in corde aut in ore aut in ope. Quantū ad iniuriā cordis dicit. Omnis qui irascit fratri suo. ꝛ addit penā. reus erit iudicio. Quantū ad iniuriā oris dicit. Omnis q̄ dixerit fratri suo racha vel fatue debitor est pene Unde reus erit ꝯcilio. Quantuz ad iniuriā opis dicit. Non occides. addens penā. q̄ aūt occiderit reus erit iudicio. De his tribus ꝯtum placet adapta.

Dñica. vij. de epistola.

Sermo. CXXXI.

Cum essetis serui esse peccati liberi fuistis iustitie. quē ḡ fructū habuistis tūc ī illis ī q̄bus nunc erubescitis. nam finis illorū mors est. Ro. vj. ℣ In his ꝙbis aptas ad hoc vt fugiamus statum peccati ondit eū detestabilē. ꝛ hoc ꝓpter q̄ tuor. Prio ꝓpter ei? gnobilitatē. cum dicit. Cū em̄ serui essetis peccati. Secundo ꝓpter infructuositatē. ibi. Quē ḡ fructū habuistis. Tercio ꝓpter erubescentie rubore. ibi. In q̄bus nūc erubescitis. Quarto ꝓpter mortis ꝛpalis ꝛ eterne incursionē. ibi. Nam finis illor mors est. ℣ Vere detestabilis est status peccati ꝓpter ignobilitatē. Nā peccatū de libero facit seruum. Si em̄ magnū in hoc mōo reputat liberū quēpiā effici p̄ impatorem. multo maior est nobilitas collata p̄ nostram saluatorem qui est rex regum ꝛ dns dñantium. Talis est libertas xp̄ianor Unde gal.iij. Qua libertate xp̄us nos liberauit. Sz certe de tanta libertate cadit homo in ignobilitatē p̄ peccatū mortale. q; tunc de milite xp̄i efficitur seruus peccati et p̄ consequēs seru? dyaboli. Unō Job viij. Qui facit peccatum seruus est peccati. Et. j. Pet.ij. A quo quis supatus est eius ꝛ seruus est. Aug. Bonus hō si seruit liber est. malus si regnat seruus eb. nō vnus hoīs sed qō potius est tot demonior quot vicior. Exemplus de maria magdalena que ꝑm vnū euangelistam habuit septem vicia. ꝛ totidem ꝑm alium habuit demonia. Exemplū in ꝓmptuar ca. xij. ℣. ℣ Secūdo detestabilis est status peccati ꝓpter infructuositatē. quā innuit. cū dicit. Quē ergo fructum habuistis in illis in quibus nunc erubescitis. q. d. nullū. Quia vere ex peccatis nullus vnq̄ sequitur fructus sed solūmodo pena ꝓsequitur. Unde Aug?. Iussisti dne vt ois motus inordinatus pena sibi sit. Et vtinam tantā angustiam pene sustineremus in merito ꝓcrendo q̄ntā reprobi sustinent in vicio ꝓpetrando. vicz auari pecuniā cumulando. superbi honores ambiendo luxuriosi carnis lasciuiā ꝓcupiscendo. Propter hoc dicit Sap̄. v. Lassati sum? in via iniquitatis. Itē infructuosus est status peccati. q; ꝛ si etiā aliquid facit petor bonū in genere est em̄ quasi mortuū. q; non meritorium. ꝛ est quasi mare mortuū qō nihil generat ptuēs ad vitam. Esa.lix. Opa eor inutilia. Dona em̄ iniquor nō pbat. i. non approbat altissimus. Ecc. Tales pñt dicere illud esa.lviij. Ieiunauim? ꝛ nō aspexisti hūlia

unus animas nostras ⁊ nescisti. Exē/plum ca. vj. H. ¶ Tercio ostendit statū peccati detestabilē ꝓpt erubescē/tiam ⁊ ruborē. cū dicit. ꝓpter quod nūc erubescitis. Nec mīr. si boni statū pcti recogitando erubescūt. Moris ē enim hoibus vt qñ aliquod abominabile vi dente aliquo fecerūt quotiēscūq; tpm viderint erubescunt. ⁊ ꝓpter rubozem faciem dimittūt. multo plus boni quā/do recogitant se cozā deo ⁊ angelis et sanctis eius aliquod turpe perpetrasse qđ cū vno garcione nō fecissent. multū erubescūt ⁊ ruboze pfusi faciē dimittūt Sic publicanus ꝓpt peccati erubescen tiam ad celum oculos leuare nō aude/bat. Hocipsum maria magdalena egit qñ ad medicū veniens nō ante retro se cus pedes accessit. quasi dī. illud Esdre ix. Dñe deus ꝟfundoꝛ ⁊ erubesco faciē meam leuare ad te ꝓpte multitudinez iniquitatū mearum. O q̄felices sunt qui peccata sua recolentes erubescūt ⁊ dicūt illud. Confusio faciei cooperuit me. Sed ve illi cui dicit illud Hiere. iij Frons mulieris meretricis facta est ti/bi. noluisti erubescere. Exemplū ca. j. ¶ Quarto ostendit statū peccati ō testabilē ꝓpter mortis incursionē. cuz dicit. Nam finis illoꝝ mors est. ⁊ vtiq; triplex mors. scz corpalis. spūalis. ⁊ ge hennalis. De prima Ro. v. In vnius delicto mors regnauit. qz si adā nō pec casset mortuus nō fuisset. O qđ hoies alij ꝓ peccatū mortē tpalem incurrerūt Sicut ꝓpter auaritiā achan quem filij isrl lapidauerūt. ⁊ vsq; hodie. Adapta ¶ Item ꝓpter luxuriā. sicut her ⁊ onan dñs occidit Gen. xxxviij. Et zamri quē finees in lupanari transfodit ⁊ de mul/tis alijs vsq; hodie. Itē ꝓpter superbiā sicut blasphematoris sennacherib totū exercitū incinerauit. eo q̄ supbe locuꝰ fuerat ꝟtra dñm. ⁊ de multis alijs vsq; hodie q̄ ꝓpter supbiam occidūt. Quia iuxta ps. viri sanguinū ⁊ dolosi nō di/midiabūt dies suos. ipsi ꝟo tertiā ⁊ di/es plenā inuenient in eis. Sicut pz in ezechia. iiij. Reg. xx. qui post culpā ꝓpt quā mori merebat. xv. annis superuixit.

Incurrūt etiā mortē spūalem ꝓpter pcm̄. qz homo p malicia occidit aiam suā Sap. j. De qua morte. j. Thi. j. Vi/dua que in delicijs est viuens mortua est scz in spū. Est etiam finis peccati mors gehennalis. De qua ps. Mors peccatorum pessima. Mala quidem corpalis. peior spūalis. sed pessima ge/hennalis. De qua Matth. vij. Lata est via que ducit ad mortem. Quia iz pec catores ibi viuāt tñ ꝓpter acerbitatem ⁊ intolerantiam pene mors dicit. O q̄ dulcis esset ibi mors que hic est amara optant enim mori ⁊ mors fugit ab eis Etiā si homo deberet in lecto aureo ⁊ suauī in eternū iacere libentius mortez eligeret q̄ sic esset. q̄to magis in infer/no vbi in feruenti igne in gelido frigo re. in tenebris palpalibus. ⁊ in infinitis alijs. ⁊ hec oīa sine fine. A quib; liberet nos dñs. Amen. Explū. c. j. ¶

De euangelio.

Sermo. CXXXII.

Misereor sup turbam qz iam triduo sustinēt me Mar. viij. ¶ In hoc ꝟbo cōpen dio duo notant. Dei sup turbā miseri/cordia. cū dic. Misereor sup turbā. Et misericordie causa. cū subdit. qz iam tri duo sustinēt me. ¶ Et q̄tum ad primū nō est mirū si misereꝝ sup turbā. qz mi/serationes eius sup oīa opa eiꝰ. Sap. Misereris oīm dñe. Nam ex miseri/cordia creat. ps. Qui creauit te in mise ricordia ⁊ miserationibus. Itē ex mise ricordia creata gubernat. Tren. iij. Mi sericordie dñi qz nō sumus consumpti. Quia sicut dicit greg. Nisi manu gu/bernantis tenerentur omnia redirent in suum principium. s. in nihilum. Itez ex misericordia necessaria tam corpo/ralia q̄ spūalia administrat. ps. Mi/sericors ⁊ miserator dñs escā dedit time/ntibus se. Itē ex misericordia aduersan

tes sibi tolerat. Esa. Propterea expectat vos deus vt misereat vestri. Itē ex misericordia quersos benigne receptat Luc. xv. Cū adhuc longe esset vidit eū & misericordia motus cecidit sup collū eius. Itē ex misericordia offensas ꝑtū cūq; magnas relaxat. Luc. xvj. Misertus dñs dimisit eū & debitū dimisit illi Itē ex misericordia citra ꝺdignū iudicat. Jac. ij. Misericordia superexaltat iudiciū. Itē ex misericordia supra meritū remunerat. ps. Ego aūt in multitudie misericordie tue introibo in domū tuā Ps. Qui coronat te in misericordia & miserationibus. Ipse ergo miserator & misericors dñs dicit. Misereor sup turbam. ℣ Scdo misericordie sue subdit cām. cum dicit. Jam triduo sustinent me. Licet em̄ sint miserationes ei? supomia opa eius. speciali tñ respectu misereꝫ taliū ne deficiant in via pegrinationis tendentes ad patriā qui ꝑ triduū ipm̄ sustinent & expectant. Juxta illud ps. Expectās expectaui dñm. Et sequit. Et intendit mihi. Et ꝑ hāc turbam pñt intelligi oēs de peccatis suis penitentes. Qui dicūt turba. qz turbātur turbatione cōpunctionis dicentes illud cū ps. Miserere mei dñe qm̄ infirmus sum sana me dñe qm̄ cōturbata sunt ossa mea. & aīa mea turbata est valde. Sup tali turba dñs misereꝫ. qz in triduo pnie ipm̄ sustinent. Triduū aūt pnie est dolor cōtritionis in corde. pudor ꝓfessionis in ore. & labor satisfactiōis in ope. vt scz ꝑ hec purgent̄ pctā s. cogitatiōis locutionis & operatiōis. Vel tres mortui quos dñs suscitauit. s. puellam in domo Matth̄. ix. Juuenem in porta. Luc. vij. Lazarū in sepulcro. Jo. xj. Puella que in domo cōsensum mortalis peccati designat. Per iuuenē in porta qñ peccatū ad portā oris ꝑ locutionē deferē. Per lazarum in sepulcro peccatū operis in ꝓsuetudine designatur Sed pensandū ꝙ puella paucis vbis suscitaꝫ. Juuenis cū plurimis & loculi tactu. Lazarus vo cū fremitu & clamore. & cū multoꝝ lachrymis suscitaꝫ. qz talis cum maiori difficultate resurgit.

Hoc est triduū quo itur in solitudine ad sacrificandū dño. Exo. viij. Vel sunt tres dies post quos penitentes restituunt in gradū pristinū. Gen. xl. Vel sūt tres dies post quos iesus inuenit in templo celesti. ℣ Primus ergo dies dicit ꝓtritio. qz ibi cor ꝓpter peccatum confringit & cōterit sicut vas figuli cō tritione qualida. Esa. xxx. ita ꝙ nō pōt ad pristinum instaurari. Et hoc fit qñ peccator vehementer dolet de oñibus peccatis suis. & de circūstantijs. Sicut granū inter duas molas ex toto teritur ita ꝙ furfur a farina penitus sepatur. Et sicut in torcularibus vinū ab acinis eliquaꝫ. ita cor ꝓtritum & hūliatū deus nō despiciet. Dicit & cōpunctio. quia sicut caro mortua nec vulnus nec pūcturam sentit. sic peccator ꝑdñante delectatione nō sentit vulnus & plagam suam sed tunc virtute gratie peccator ꝙerrit in erumna sua. i. sentit miseriā & plagam suam qñ cōfringit̄ spīa. id est dolore ꝓscientie sue. Pro quo dicit ps. In cubilibus vestris cōpungimini. Ad hoc em̄ vlcus acu pungit̄ vt virus & sanies effundeꝫ. Et sicut equus vel bos in luto mersus stimulis & calcaribus de luto exire cogitur. sic ꝑ cōpunctionē dyabolus de corde peccatoris exire cogit̄ vbi volebat ꝙescere. Exemplū ō maria magdalena que septē habuit demōia. ꝓpter cōpunctionem quasi stimulatus egressus est dyabolus ante pedes iesu vbi ꝓstrata iacebat. vbi etiam dimissa sunt ei peccata multa. & dictū est ei. vade in pace. Utilitas aūt ꝓtritionis vl ꝓpunctiōis magna & multiplex̄. Nā penam eternā & purgatoriam cōmutat in temporalē. Quod ꝓmagnū est recqre in sermone. Redde qđ debes. Secūdo eneruat dyabolū. ps. Cōtere brachiū peccatoris & maligni. Hoc fecit maria magdalena septem habens demonia iacens ad pedes iesu. Vitēplus in vitis patrum. vbi legit̄ ꝙ quidā san

ctus pater cum vidisset multos hoies ecclesiam intrantes inter quos vnum dyabolus comitabat. sed postq̃ ipse le gi audiuit in eccliā. Lauamini mundi estote auferte malū. multū cōtritus de suo peccato fuit quasi in alium hoiem mutatus. dyabolū tristem t longe ab eo stante sanctus pater vidit. De hoc exemplo vel simili habet in pmptuario ca. vj. B. Ite ptritio deū hoi recōciliat. Ezech. xviij. Quacūq̃ hora pec cator ingemuerit oīm pctōr suor non recordabor. Quarto contritio aiam regno celor approximat. ita q̃ q̃si manu capi possit. Pro quo dicit dñs Matthe. iiij. Penitētiā agite approp̃inquabit enī regnū celor. Exēplū de latrone cui in contritione statim dictū fuit. Hodie mecū eris in paradiso. Propter qđ dñs in euāgelio dicit. Regnū celor intra vos est. Et Beñ. dicit. Non oportet te o hō maria tranfretare. nō penetrare nubes. intra temetipm occurre deo tuo Hz cū adeo vtilis sit ptritio o de? q̃tū esset desideranda. q̃tum essz laborandū p ea. Hz posset quis dicere. quō eā habebimus. Certe charissimi nulla hoīs opatione q̃ sola misercōtis dei visitatione. t hoīs coopatione habet. coopatores enī dei sumus in ipsa. Nec mirum si rorz diuine virtutis est effectus. Est enī cor peccatoris q̃si abyssus tenebrosum Beñ. j. Tenebre erant sup faciem abyssi. Et apls ad Eph. v. Eratis aliq̃ tenebre. Est quasi lapis induratus Job. xlj. Indurabit cor eius quasi lapis. Est quasi gelicidiū infrigidatum. Hiere. vj. Sicut cysterna frigidā facit aquā suā. sic t malicia frigidam facit aiam suā. Oportet ergo vt primū ille qui illuminat oēm hoiem cor illūinet Ille q̃ aufert cor lapideū t dat cor carneū. cor pctōris emoliat. Ille qui ignis consumens est. Deut. iiij. cor calefaciat

Ad hoc añt nos debemus esse cooperatores. q̃tum ad primū scz vt cor cecū illummet hostiū libert arbitrij t oīes fenestras. s. ocs sensus vt lux intret aperire debemus. scz videndo exempla bonor t intus recipiendo. q̃ sunt lux mūdi. Math. v. Vos estis lux mundi. Et audiendo facta sanctor t p̃cipue xp̃i opa. Unde Math. xiij. Cū audisset iohānes in vinculis opa xp̃i. Et post segtur. Ceci vidēt. surdi audiūt. Quantū ad gustū ieiunando. t sic de alijs. Ité q̃tū ad secundū. s. cor induratū vt emolliat debemus coopari malleo verbi dei exponendo vt conterat. Sicut dicitur Hiere. xxiij. Nonne verba mea sunt q̃si malleus conterans petras. Expone ergo illud pcutientibus hoc malleo. id est obiurgationibus t increpationib? vt excipias ictus doctrine t pdicatiōis vel certe diuine flagellatiōis. que quia pharao nō recepit induratū cor ipsius remansit. Exemplū capko. viij. L. O.

Item q̃tum ad tertiū scz cor frigidus debemus coopari ad ignem diuinū accedendo. t hoc p deuotionē siue dei dilectionē. Ubi ei exabundātia iniquitatis refriguit charitas. ideo approp̃inq̃t ad ignem caritatis qui deus est. removendo obstacula scz oīs peccati occasionem t mundanā solicitudinē. t tādiu teneat se ad ignē quousq̃ bene sentiat se calefactum. t semp coopet ad h̄ nutriendo vt ignis nō extinguat. Iste enī est ignis qui semel accensus nunq̃ debet extingui. sicut dicit Leuit. vj. Ignis in altari scz cordis semp ardebit quem nutriet sacerdos. i. ratio subiectōs ligna id est recogitando xp̃i beneficia. vicz q̃ tam studiose creatus. tam gl̃ose formatus. tot bonis naturalibus t tpalibus ditatus. q̃ misericorditer reparatus. q̃ patienter expectatus. q̃ dulcissime revocatus. q̃ hilariter receptus. t quis recogitando nō ardeat in tanta charitatis flāma. Exemplū ca. ij. E. De secūdo scz die cōfessionis si placet loqui requirre in festo andree. Ubi añt cōfessio fit ad salutem. De tercio scz satisfactionis requirre in purificatiōe. Postq̃ impleti sunt dies purgationis. Pro his q̃ in hoc triduo sustinent dñium solicitus

est dñs ne deficiant in via pergẽtes ad patriam. Ad quam nos perducat: qui viuit ⁊ regnat

Dñica octaua de epla.

Sermo. CXXXIII.

SI spũ facta carnis mortificaueritis viuetis. Ro. viij. ☞ Si quis inter duas partes contra se bellantes periculose constitutus vitare nõ posset. quin alterã ipsaꝝ iuuare opteret. si certificari posset liben ter audiret cui parti esset adherendum Due ptes sunt caro ⁊ spũs. he sibiinui cem cõtinuo aduersant. Nam sic Gal v. dicit. Caro concupiscit aduersus spti tũ ⁊ spũs aduersus carnẽ. Hutc bel lo oportet nos interesse. quia in nobis ipsis isti duo auersarij sunt constituti. O quanti sunt qui in hoc bello incaute se habentes mortẽ tẽpalem ⁊ eter nam incurrerũt. Uñ quia bellũ est pe riculosum aplus in p̃missis verbis red dit nos cautos. ⁊ facit circa ꝟ tria. Pri mo eñ suadet in hoc bello spũi potius adherendũ cum dicit. Si spũ. Secun do docet q̃ discrete contra aduersarium sit bellandũ. cum dicit. Si facta carnis mortificaueritis. Non eñ vult vt car nem mortificemus. ꝑ facta carnis. Ter cio ostendit belli fructũ. cum dicit. viue tis. ☞ Est aũt potius spũs sequẽdus in hoc bello q̃ caro ꝓpter tria. Pr bellũ ei⁹ est iustius honesti⁹ ⁊ securi⁹. Justi⁹ primo quia carnem tanq̃ ꝓprũ seruus dño suo rebellantẽ nititr in seruitutem redigere. Propter hoc aplus. j. Cor. ix. sic adherens spũi dicebat. Castigo corpus meũ ⁊ in seruitutẽ redigo. Etiã caro cũ beneficijs habitis a spũ sibi ad uersat. Quicq̃d eñ caro habet pulcri tudinis ⁊ fortitudinis. quicq̃d in q̃nq̃ sensibus pfectionis totũ habet a spũ. quia ⁊ ipsam vegetationẽ habet. quia recedẽte spũ qualis caro remaneat pa tet p effectum. Uñ iustum est sicut dicit aplus. Gal. v. Si spiritu viuimus spũ ⁊ ambulemus potius sequentes dñm q̃ seruũ. Item secundo bellũ ex parte spũs est honestius. qz nititur carnis cõ cupiscẽtias ⁊ imunditias destruere ne peccatũ regnet in nobis. Et ꝓpter hoc aplus dicit Gal. v. Qui spũs cõcupiscit aduersus carnem. Unde qui post car nem ambulant in concupiscentijs imũ dicie ambulant. Sicut dicit. ij. Pet. ij. Nõ certe dissuadet apostolus vt. s. car nis cõcupiscentijs nõ obediamus. sed potius spũi. Roma. xiij. Curã carnis ne feceritis in desidrijs. Item tercio bellum ex parte spũs est securius. quia mors exillo non timetur. se certe si ꝑm carnem vixeritis morieminí. sicut dicit aplus. ☞ Secũdo ostendit q̃ pru denter nos bellare debemus tcõra ad uersariũ. s. nõ carnem sed facta carnis mortificando. cũ dicit. Si facta carnis mortificaueritis. Facta aũt carnis sunt tria. gula. lasciuia. ⁊ occidia. His enim tribus maxime caro intendit. Gula eñ ꝫ eũ vorax edacitas. ⁊ hec fit qñ caro exigit amplius q̃ ei debeť. Lu. xxj. Attendite ne grauenť corda vestra crapu la ⁊ ebrietate. Eccl. xxxvij. Non te effũ das sup ocim escam. in plurib⁹ eñ esca erit infirmitas. Hiero. Multo melius est quotidie parũ q̃ raro satis sumere. Itẽ qñ caro exigit anteq̃ debeť Eccs x. Ue tibi terra cui⁹ rex puer est. vel cu ius principes libenť mane comedũt pñ Tu das illis escã in tpe oportuno. Itẽ qñ caro exigit lauciora ⁊ meliora q̃ ei debenť. sicut in diuite q epulabať quo tidie splendide. In legenda sancti seba stiani legit q̃ nũq̃ verus xp̃ianus fuit qui cibor lauticiam dilexit. Scdo ca ro post gulã querit lasciuiã. Hiere. v. Saturaui eos ⁊ inebriati sunt. Jac. v. Epulati estis ⁊ in luxurijs epulati enu tristis corda vra. Isyõ. Libidinis ignes cibor fomentis excitanť. Greg. Dũ sa tietate vẽter extendit aculei libidis ex citanť. Item caro querit ocia. Nãsicut dicit pñ. carnalibus quor iniquitas scz lasciuie ꝑdit ex adipe gule q̃runt ocia

Unde subdit. In labore hoim nō sunt Sed certe ista facta carnis mortificare debemus. Qulam p abstinentiam. Ecc̄.xij. Prohibe illi dare panes ne impōs potentior te sit.j. Thi.vj. Habentes alimenta nō delectamenta.his contenti simus. In signum huius apostoli transeuntes p sata colligebant spicas ⁊ manibus confricabant. Optimū est eñ gratia stabilire cor.nō escis que nō pfuerūt ambulantibus in eis Hebre. xiij. Itē mortificare debemus carnis lasciuiā p asperitatē ⁊ afflictionē. Ecc̄. vlt.ff frequēs meditatio carnis est afflictioez. Ecc̄i.xxj. Vigilia honestatis tabefacit carnes.i.carnes lasciuias. Et. ij. Cor.iiij. Semp mortificationē iesu xp̄i in corpe nr̄o circūferentes.s.p corporis asperitatē. Ecc̄.xj. Malicia vnius hore oblitionē facit luxurie magne Sic beatus benedictus p asperitatem spinaꝝ fugauit carnis lasciuiā. Exemplū ca.ij. ℣. ℣ Itē tercio mortificare debemus carnis ocia p opationē Ecc̄.xxij. Jugū ⁊ lorū curuant collum durū ⁊ seruū inclinant opationes assidue. Et post dicit. Mitte illum in opationē ne vacet.multā eñ malicia docuit ociositas. Tercio ostendit huius belli fructum cū dicit.viuetis. Cum eñ facta carnis p spūm mortificanť. triplex vita acquirit̄.s.nature que ꝓlongatur. Ecc̄.xxxvij. Qui abstinēs est siue a gula siue a luxuria adijcietur vitam. Exemplū ca.j. E. Item acquirit̄ vita gratie. Ro.viij. Prudentia spūs vita ⁊ pax. Exēplū.c.vj. E. Itē acquirit̄ vita glorie.ij. Cor.iiij. Semp mortificationez xp̄i in corpe nr̄o circūferentes vt ⁊ vita iesu xp̄i in corpe nr̄o manifestet̄.qō erit in glia. Exemplū ca.j. J.

℣ De euangelio. Sermo. CXXXIIII.

QUi facit voluntatem patris mei qui in celis est ille intrabit in regnū celoꝝ. Math̄.vij ℣ ℣ Quia voluntas dei expleta hostiaria ē regni celestis.sicut in pmissis verbis ostendit dñs.magnum est scire volūtatē dei.ideo sancti patres multum affectabāt ⁊ quasi p oīnibus alijs scire illam. Unde ps. Una petij a dño scz petitionem.hanc requirā vt videam voluntatem dñi. Et alibi dicebat. Doce me facere voluntatē tuaz. Sed quia Sap̄.ix. dicit̄. Quis hoim potest cognoscere quid velit deus. ideo dñs p paulū apostolū sicut ei anantias p dixerat. Ecc̄ xxij.salue inquit frater deus patrū nostroꝝ p̄ordinauit te vt cognosceres voluntatē eius.postq̄ raptus fuerat in celum inter cetera archana que viderat volūtatem dei cognoscens nobis manifestauit dicens.j. Thes.iiij. Hec ē voluntas dei sanctificatio vestra. Et amplius illam distinguens. Ro.xij.dicit. Probetis que sit volūtas dei bona beneplacens ⁊ perfecta. ℣ Et tangit triplicem diuine voluntatis respectum. Est eñ dei volūtas bona respectu sui.vt scz homo respectu sui bene se habeat. bñ placens respectu ꝓximi.⁊ pfecta respectu dei. ℣ Facit g̃ hō voluntatē dei p̄ respectu sui ⁊ hoc m'multis vicz multā deserendo ⁊ de p̄terito penitēdo. Et ipse manifestat in pabola Math̄.xxj. dicens. Homo quidā habuit duos filios ⁊ vni dixit. Fili vade hodie operare in vineā meam. Ille aūt postq̄ dixisset nolo penitētia ductus iuit. Postea dixit alteri similiter. Et ille postq̄ dixisset eo dñe.nō iuit. Quis inquit ex his duobus fecit voluntatē eius. Dicunt ei primus scz q̄ penituit de malo p̄terito. Un Ezech.xviij. Nunq̄t voluntatis mee ē mors impij dicit dñs. ⁊ nō vt cōuertat a vijs suis ⁊ viuat. Sic ergo homo et malum deserendo ⁊ de illo penitendo facit voluntatē dei ⁊ mereť introitū regni celestis. Un Math̄.iij. Penitentiam agite appropinq̄bit ei regno celoꝝ Et Mathei.xxj.dicit dñs pharisēis ⁊ publicanis Meretrices precedent vos

in regno dei sez qz penitēt. Sicut patz in Matthēo ⁊ in maria magdalena. Exemplū ca. j. J. Itē a pctis p ꝓfessionē nos mundando. Volo mūdare.

Itē facimus voluntatē dei respectu nostri corpus ⁊ animā mūde ⁊ sancte custodiendo ⁊ in bono ꝓficiēdo. Unō j. Thes. iij. Hec est volūtas dei sanctificatio vestra vt abstineatis vos a fornicatiōe vt sciat vnusquisqz vas suū possidere in sanctificatiōe ⁊ honore. Et. j Pet. iij. Christo passo in carne ⁊ vos eadē cogitatōe armamini. qz q̄ passus est in carne desijt a peccatis. vt iā non hoim desideriis sed volūtati dei q̄ reliquū est nūc viuat tpis. sufficit enī pterit tps ad voluntatē gentiū ꝙsummādam q̄ ambulāt in desideriis. Et Ro. xij. Nolite cōformari huic seculo ꝫ renouamini in nouitate sensus vestri vt ꝓbetis que sit voluntas dei. glo. in vo bisipsis ꝓbetis experimento q̄ sit voluntas dei bona bñplacēs ⁊ pfecta. Et b̄ fit de virtute in virtutē ꝓficiēdo. ⁊ certe pueris ⁊ ꝓficiētib⁹ debet regnū celorū. Unū Lu. xviij. ōz. Amē dico vobis q̄cūqz nō receperit regnū dei vt puer nō intrabit in illud. Itē voluntatez dei facim⁹ post p̄missa tētationib⁹ ⁊ aduersitatibus viriliter resistēdo. Unū Heb. x. Patiētia vobis necessaria est vt voluntatē dei facientes reportetis ꝓmissi onē illā quā tangit Jac. j. Beat⁹ vir q̄ suffert tentationē. qm̄ cū ꝓba. fu. ac ci. coz. vi. q̄ re ꝓ. de⁹ diligentib⁹ se. Et Pe. iij. Qui patiunt̄ sm̄ voluntatem dei fideli creatori cōmēdant aīas suas q̄ dicit in Apoca. Esto fidelis vsqz ad mortē ⁊ dabo tibi coronā. ℣ij Secundo est volūtas bñplacēs respectu ꝓximi quā facere debemus si regnū celoz intrare cupim⁹. ⁊ b̄ est in plurib⁹. Et primo si inferiores sum⁹ superiorib⁹ se hūiliter subijciendo ⁊ obediendo. j. Pe. ij. Subiecti estote oi hūane creature ꝓpter deum siue regi q̄si ꝓcellenti siue ducibus ⁊c. Et post subdit. Quia hec est voluntas dei Et Epb. vj. Serui obedite dñis carnalib⁹ cū timoze et tremoze in simplicitate cordis sic̄ chr̄isto nō ad oculū seruientes q̄si hoibus placētes sed vt serui chr̄isti facientes voluntatē dei. Unō ⁊ ecclesia statuit vt si seruus sine licētia dñi sui ad monasteriū tanq̄ chr̄isto ꝫsuturus ꝓfugeret in p̄iudiciū dñi sui remanere, nō deberet qz etiā ꝫsuendo dñis volūtatē dei faciunt ⁊ regnū merent̄ dei. Itē voluntatē dei facimus respectu ꝓximi si superiores sumus inferiores bene regendo. Esa. xliij. Qui dico cyro pastor meus es ⁊ oēm voluntatē meaz ꝓplebis. s. in bonoz ꝓmotiōe. delinq̄ntiū correctiōe ⁊ incorrigibiliū exterpatiōe. ⁊ q̄cūd aliud est q̄ pōt esse ad edificationez subditoz ne pereāt debet facere exēplo domini q̄ dicit Jo. vj. Hec est volūtas patris mei qui misit me vt oīm q̄ dedit mihi nō pdam ex eo. Itē volūtatez dei facimus respectu ꝓximi his q̄ indigent misericordiā exhibēdo. Unū Osee vj. Misericordiā volo ⁊ nō sacrificiū nunq̄ ꝓdēnasseris innocentes. Hic q̄n tū placet potes loqui de septē opibus misericōie. Unū ysus. Visito poto cibo redimo tego colligo condo. Et talis misericordia est hospitaria regni celestis. Unū Ecc. xvij. Pis misericordia faciet vnicuiq̄ locū sm̄ meritū opez illius.

Itē voluntatē dei respectu ꝓximi facim⁹ in oib⁹ erga quēcūq̄ ꝓximū eq̄tatē seruando. Prouer. xj. Statera dolosa abominatio est apud deū. ⁊ pōd⁹ equū volūtas ei⁹. Glo. Pōdus equū vel iudiciū vel pecunie vel cuiuscūq̄ rei. Exēplū ca. xx. ℣ Tercio volūtas dei quā facere debemus respectu dei si regnū celorū intrare volum⁹ est pfecta. Et hec cōsistit in plurib⁹. vicz ipm per verā fidē colendo. ij. Mach. j. Det vobis de⁹ coz oibus vt colatis eū ⁊ faciatis voluntatē ei⁹. Itē in ipso ⁊ de ipso gaudendo. j. Thes. v. Semp gaudete. hec est ei volūtas dei. Et Ro. xij. Spe gaudētes. Itē ei p amorē adherendo et eius vestigia imitādo. Nūeri. xxxij.

Noluerunt sequi me ꝑter caleph ⁊ Iosue filiū nun. isti impleuerūt voluntatē meā. Itē prudenter nos in oībus habendo. Ephe. v. Nolite fieri imprudētes. sed intelligentes que sit voluntas dei. Vtis quatuor generibus hoīm voluntatē faciētib⁹ dat regnū celoꝝ scilicet fidē veram habētib⁹. spe gaudentibus. caritate feruētibus. ⁊ in oībus se prudenter habētibus. Unde Luce. xvij. Cū videritis abraam ysaac ⁊ iacob et oēs pphetas in regno dei. Per abraam intelliguntᵉ in fide stabiles. ꝑ ysaac spe gaudentes. ꝑ iacob caritate feruentes. ꝑ pphetas prudentes ⁊ sapientes. et tales videbunt in regno celoꝝ. Ad quod nos ꝑducat qui tē.

Dñica nona de epla.

Sermo. CXXXV.

Non simus cōcupiscētes malorū. j. Cor. x.

In ꝟ q apostolus ꝓhibendo cōcupiscentias determinat eas ⁊ specificat. scz ꝓcupiscētias malorū. inuit aliquā cōcupiscentiā esse licitā. Ūñ nota duplicē esse cōcupiscentiā. s. bonoꝝ et malorū. Bonoꝝ est triplex. s. incipiētiū. ꝓficientiū. ⁊ ꝑfectoꝝ. Incipientiuꝫ est declinando peccatū. iustificationes et salutē cōcupiscere. Ps. Concupiuit aia mea desiderare iustificatiōes tuas in oī tpe. Et alibi. Cōcupiui saluta re tuū dñe. Proficientiuꝫ ē ꝓcupiscere grāz ⁊ sapientiā vt de bono in melius possint crescere. j. Pet. ij. Sicut modo geniti infantes rōnabiles sine dolo lac cōcupiscite vt in eo crescatis in salutez Sap. v. Cōcupiscite ymones meos ⁊ habebitis disciplinā. Et eccli. j. Fili cōcupiscens sapientiā serua iusticiā. ⁊ deus ꝓtebebit illā tibi. Perfectoꝝ autez est vilipēdēdo pñtia celestia tm cōcupiscere. Ps. Cōcupiscit et deficit anima mea in atria dñi. Et tales ipse vocat Eccli. xxiij. Transite ad me oēs qui cōcupiscitis me. ⁊ a generatiōib⁹ meis adimplemini. Malorū vō concupiscētia multiplex est. Sicut em̄ sūt septē mortalia peccata que sunt radix oīm malorū. Sic etiā ⁊ malos cōtigit cōcupiscere circa oīa illa. Et prima cōcupiscentia ē gloꝛie mūdane. ⁊ hec ē superboꝝ. Talibus dicit petrus. j. Pe. ij. Fugientes inquit eius que, in mundo est concupiscentie corruptionem. Superbia em̄ primū vicium fuit qō creatura siue in celo siue in mundo corrupit. et adhuc in hoc mundo regnat corruptō. Vix enim aliquis est q̄ in hoc mundo non cupiat exaltari aut alīs preponi. Et hoc est qō dicit Paulus. ij. Thi. iij. Instabūt inquit tpa periculosa ⁊ erunt homines seipsos amantes. cupidi. elati. superbi. Secunda ꝓcupiscentia ē se vindicare cupientiū. ⁊ hec est tracūdoꝝ ⁊ impatientiū. tales cū primis cōcordare non possunt. Unde talib⁹ Jacobus dicit. iij. Unde bella ⁊ lites in vobis. nōne ex ꝓcupiscentijs vestris q̄ militāt in membris. Sicut enim ligna ad ignez sic homo iracundus suscitat iras. Prouer. xxvj. Tercia cōcupiscentia est ꝑspicatis altene. et hec est inuidoꝝ. Jac. iij. Ad inuidiā cōcupiscit spiritus Glo. Inde inuidet alij quod non habet ipse. Talibus ibidem dicit Jacobus. Cōcupiscitis ⁊ nō habetis occiditis et zelatis. et non potestis adipisci. Glo. Qui cupit ꝑferri vl tpalib⁹ abūdare odit inuidet. Quarta cōcupiscentia est pigroꝝ. et hec est accidiosoꝝ. tales enim multa habere desiderant. sed ad ea manus opatiōis extendere nō curāt. Prouer. xxj. Desideria occidunt pigrum. nolucrunt em̄ quicq̄ manus eius opari. tota die cōcupiscit et desiderat. Quinta concupiscentia est rerum tpaliuꝫ. et hec est auaroꝝ. raptoꝝ. ⁊ furatioꝝ. Josue. vij. dicit achan. Regulā auream concupiscens abstuli. Exodi. xx. Non ꝓcupisces domum ꝓximi tui. non seruum vel ancillam. non bouem. non asinū. nec oīa que illius sunt. Que omnia trāsgredi-

antur supradicti. Ps. Rapinas nolite cōcupiscere. Unde apls Act. xx. Argēti aut auri aut vestē nullius cōcupsi. ¶ Sexta cōcupiscētia est gulosorū qui sunt quorū deus venter est. et non aliud q illum replere cōcupiscūt. et tales deo placere non possunt. j. Cor. x. Non in plurib? beneplacitū est deo nam pstrati sunt in deserto. Hec autē facta sunt in figura nostri. vt non simꝰ cōcupiscentes maloꝝ. Talis cōcupiscē tia sepelit rationem. Sap. ix. Abducti concupiscentia postulauerūt escas epulationis. cōcupierūt concupiscentiā in deserto. Talis concupiscētia etiam inducit mortez tpalē. Quia Ecci. xxxvij. Pro morte crapulam multi pierunt. Et etiaz mortem eternaz. Un̄ diues q epulabat. quoti. splen. sepul. est in inferno. Luc. xvj. Propter hoc Nūc. xj. vbi dicit. et propter hanc pstrati fuerant. dicit q vocatus est ille locus sepulcra cōcupiscētie. Hec est etiaz que precipue disponit ad luxuriā. Propter hoc petebat ille sapiens Ecci. xxiij. Auser inquit a me concupiscentia ventris. et cōcubitus cōcupiscentie ne apphendat me. Quia sicut dicit Hiero. venter mero estuās facile despumat in libidinē. Hiere. v. Saturati sunt eos et mechati sunt. Propter hoc post istam concupiscentiā statim sequitur concupiscētia luxurie. ¶ Septima ergo cōcupiscentia est luxurie. de qua dr. Dañ. xj. de antichristo q erit in concupiscentijs feminaz nec quenq deoz reputabit. Hec concupiscētia nemini pcit. nec etiā senibus in qbus pene tā totus calor naturalis est extinctus Dañ. xiij. Erubescebant sibi senes indicare cōcupiscētiam volētes cōbere cum ea. Hec mirū si erubescebant quia hoc est valde detestabile in sene maxime. Hec etiā nō parcit eunuchis q generare nō possunt. Ecci. xx. Cōcupiscētia spadonis deuirginauit iuuenculā. Et sicut dicit Hugo de sctō Victore. nō pcit monachis. et qđ pcius est ipsos etiaz religiosos pstrauit. Exemplū ca. ix. D.

Et quia p solū deū hec concupiscentia a nobis auferri pōt. rogemus ipm cum sapiente. qui dicit. Auferte a me cōcupiscentiam. vt eam auferat. non enī possum esse continens nisi deus det.

¶ De epistola.

Sermo. CXXXVI.

Non simus cōcupiscētes maloꝝ. j. Cor. x. Inter oēs concupiscētias maloꝝ nullā tantū sancti timēt vt cōcupiscentiā luxurie qz est ceteris generaliorꝝ et periculosiorꝝ. nulli enī pcit sicut dictum est in p̄cedenti smone. Un̄ cum et nos nō simꝰ dauid sanctiores. nec salomone sapientiores. nec sāpsone fortiores q p illā victi fuerūt. multū est a nobis timenda et cauenda. mlta enī mala oriunt ex illa. Primū est q hoiem miraculiter excecat. Ptum ad intellectum Dañ. xiij. dr de senibus q videbant suſannā et exarserunt in concupiscētiaz ei? et euerterūt sensum suū. et declinauerūt oculos suos ne viderēt celū. i. celestia vt non cogitarent. neq recordarent in dictoꝝ iustoꝝ. glo. siue dei. siue honestatis. siue nature. que oībus insita est ad bonū. Un̄ dicit Aug. q nihil ita deo abhorret rōnez vt luxuria. Scōm ē q ad malū inflāmat affectū Ecc. ix. ppē speciem mulieris multi perierunt. et ex h concupiscentia quasi ignis exardescit. Et de senibus Dañ. xiij. q exarserūt i cōcupiscentiā ei?. Hec flāma penetrabilioꝝ est oi igne materiali. nō ei ignis materialis sic cito hoiem inflāmat sic ignis concupiscētie. et intantuz Iudi. xij. cū vidisset holofernes iudith coꝝ ei? cōcussum ē. erat enī ardens in concupiscentia ei?. Facit etiā obliuisci pris et matris et oīs pene et honoris. j. Esdre. iij.

Tertiū est q hō sic excecatus sic inflāmat? de facili a diabolo capit. Pro uer. vj. Non concupiscat pulcritudinem ei? coꝝ tuū. ne capiaris nutib? ei?. Nutus mulieris sunt rete diaboli quo ca

ptunt homines miseri. Ergo primo hō visu excecat. pulcritudine vo inflāmat sed nutrit? capit & captiuat. ¶ Quartū malū est q̄ hoiem freq̄nter insanū fac̄ multi em̄ ꝓpter vxores amentes facti sunt. vt dr.ij. Esdre.iiij. Et Dan.xiij. dr̄it Daniel seni luxurioso. Species decepit te & concupiscētia subuertit cor tuū Sic etiā mulieres insaniunt ꝓpter viros. Ezech.xxiij. Insanuit sup eos cōcupiscentia oculor suor. glo. forma ei? vestitusq; decepta. ¶ Quintū est q̄ qui est hac concupiscētia supat? nullū est malū q̄d facere formidat. Unde Dan.xiij. senes dixerūt. Cōmiscere nobiscū. Et post addiderūt. q̄ si nolueris dicemus otra te falsum testimoniū. Un Tullius Nullū facinus est ad q̄d luxuria non impellit. Exemplū ca.ix. D. ¶ Sextus malū est q̄ p hāc concupiscentiam maxie malū eternū incurrit. Ecc̄. xviij. Post cōcupiscentias tuas nō eas. et post se quit. Si em̄ pstes aie tue concupiscētias ei? faciet te in gaudiū inimicis tuis. glo. id est demonib?. Exēpluza ca. ij. ff.

¶ De euangelio.

Sermo. CXXXVII.

EXit aūt villicus intra se. quid faciā. q̄ dns me us aufert a me villicationez. Fodere ñ valeo. mēdicare erubesco. scio quid facia vt cū amot? ?c̄. Lu.xvj. ¶ Hāc similitudinē villici ideo dns ꝓposuit. vt sicut ipse p bona dñi sui de futuro statu sibi puidit. sic & nos q̄ villici sui sumus p bona sua q̄ nobis cōmisit nobis de futuro statu puidere soliciti sim? Un concludit dns. Facite vobis amicos de māmona iniq̄tatis vt recipiāt vos in eēna tabernacula. ¶ Ad hāc aūt in futurū. pulsionē q̄ttuor que in p̄missis verbis tāgunt nos inducūt. Primo videlicz ꝓpij status discussio. ibi Dixit aūt villic? intra se. Quid faciā. Secūdo mortis cogitatio ibi. Quia dns aufert a me villicatōez. Hoc em̄ cōtingit p mortem. Terciūz est post mortem nullius meriti opatio. ibi. Fodere non valeo. Quartū est oim suffragiorū despatio. ibi. Mendicare erubesco ¶ Inter omnia ergo. primo necessaria est status sui discussio. Eccl. xxxij. Precurre prior in domū tuā. s. cordis. & ibi age conceptiones tuas. s. p discussionē. In corde em̄ status discutit. Dic que et Esa. lxj. dr. Redite p̄uaricatores ad cor. Ibi cni tanq̄ in libro ꝓterita mala legimus. iij. Re. ij. dictum est semei. Tu nosti omne malum cuius tibi conscium est cor tuū. In hoc libro legebat cōtinue dauid cū dicebat. Delictū meū corā me est sp. Et ibi discutiendo bona ficia dei ꝓgnoscim?. Un Act̄. xij. ꝓpter in se reuersus dixit. Nūc scio vere quia misit dominus angelū suum & eripuit me de manu herodis et de omni expectatione plebis iudeorum. Ibi p̄sentes miserias & defectus ꝓpendimus discutiendo. Unde Lu. xv. Filius prodigus in se reuersus dixit. Quanti mercenarij in domo patris mei abundant panibus. ego aut̄ hic fame pereo. Ibi discutiendo statum periculosum de futuro nobis prouidemus. Unde hic dixit villicus intra se. Quid faciaz. Et post subdit. Scio quid faciam. ¶ Secundum est quod inducit ad futuram p̄sionem. mortis cogitatio que tangitur ibi. Dominus meus aufert a me villicationem. j. Mach. j. Alexander postq̄ cognouit vt moreret diuisit mundum regnum. Hiero. Facile contemnit omnia qui se cogitat morituū. Exempla ca. v. R. Sed pensandū q̄m hoc q̄ dicit auferet. sed in p̄senti aufert non tat moriendi continuitate. quia cum homo nascit statim morti ꝓpinquare incipit. propter hoc dic̄ apls. j. Cor. xv. Quotidie morimur. Quia q̄quid de vita nostra transit mors rapit. Eccl. ij. Reg. xiij. Omnes morimur et quasi aque dilabimur. que non reuertuntur. Sic em̄ aq̄ fluuij ꝓtinue fluunt ad mare sine reuersiōe. sic & nos ad mortem

Ñ Eccl. xj. de hoc q̄ locupletat̄ parce agendo ⁊ cōfidit q̄ in his debeat delectari ⁊ morī ⁊ nescit q̄ tp̄us p̄tereat illū scz secū rapiēdo ⁊ mors appropinquat ⁊ relinquit oia alijs ⁊ morī. q. d. Si de ītinuitate mortis cogitaret aliē disponeret. Bene. In hoc fallimur q̄ morte nō p̄spicim⁹. p̄sentē diē cū morte diuidim⁹. ⁊ illa nō habet ptem dete riorez. qz totū qđ transit vite nr̄e rapit. Itē quotidie morimur quotidie aliq̄ ps vite nr̄e diriminī. et tūc quoq̄ cū crescimus vita decrescit. Propter h̄ ⁊ vil licus mortis cōtinuitatē pēsando dicit in p̄senti. Aufert a me villicationez.

Tercū est qđ inducit ad ꝓuisiōez futurā. nulla p⁹ morte meriti acquisitō qđ innuit cū post ablationē villicationis dic. Fodere nō valeo. Post mortē nō est tp̄s agendi. Apoc. Amodo eīa dicit sp̄us vt requescat a laboribus suis. Nō eīm est tp̄s agendi. Bal. vj. Dū tp̄s habemus operemur bonū Ecc. vj. Quicq̄d p̄t manu⁹ tua instāter opare. qz nec rō nec opus nec sapia sunt apud inferos quo tu ꝓpas. Hic eīm est tp̄s seminādi. ibi ꝑm merita metendi: Bal. vj. Que seminauerit hō hec ⁊ metet. Qui seminat in carne de carne et metet corruptionem. q aūt seminat in spū de spū metet vitā eternā. Unō hic sunt anni fertilitatis p⁹ quos sequunt anni sterilitatis. in qb⁹ nec arari nec seminari p̄t. Sicut significat Gen. xlj. Et ꝓpterea q̄libet sicut fecit ioseph dz sibi ꝓuidere in futuruz. Exemplū ca. xvij. C. Quartuz qđ ad idē dz nos inducere est oīs suffragij desperatio p quo dicit. Pudicare erubesco ab illis scz quos aliqñ ōsperi. Pauper eīm sunt eterna tabernacula. qz beati pauperes qm̄ ipsoz est regnū celoz̄. Et qz ipsos facere p mamonā amicos dū potuit contēpsit. ideo vt ip̄m recipiant in eterna tabernacula mēdicare erubescat. Nec mir. quia ⁊ diues purpurat⁹ q̄ nō recipi ad eterna tabernacula sed vnā guttā aque a lazaro quondā mendico petebat. qz ip̄m amicū facere salte p mica; pant⁹ noluit illud qđ p⁹ ānt̄ cum q̄ puū volut nō recepit. Unde de se desperās p suis fratrib⁹ interc̄ssit. nec hoc obtinuit. Ergo ⁊ hec suffragij desperatio debet nos monere ad futurā ꝓuisionez. vt faciamus amicos nobis de bonis q̄ a deo recepimus. vt in eterna tabernacla nos recipiāt. Amē.

Dñica decima de epla.

Sermo. CXXXVIII.

De Juisiones ministrationū sunt idez aūt dñs j. j. Cor. xij. Et Ex vbis istis de tribus est agendū. Primo de ministroz christi cognitōe. Scđo de mīstrationū diuisione. Tercio de mīstroz de ministratiōe mercedē. Quantuz ad primū notanduz q̄ ministri christi cognoscunt ꝑ multa. Sūt eīm imaculati p castitatē. Ps. Ambulans in via imaculata hic mihi mīstrabat. Exod. xvij. ꝓceptuz fuit q̄ mīstri sui haberēt feminalia qñ appropinq̄rēt ad altare vt mīstrarēt in sanctuario. Ñ Mar. j. dr de dño q̄ angeli ministrabāt ei. in quo innuit puritas ministroz dei. Secūdo sūt si bonis opib⁹ expediti ꝑ agilitatem. ij. Paralip. xxxv. dr ipsis. Prepate vos quasi expediti sitis ab oīb⁹ ⁊ ministrate in sanctuario. Pro uer. xxij. Vidisti hoīem velocez in ope suo coz̄ regib⁹ stabit. Pro tanto ⁊ ministris christi p̄cipit Lu. x. vt neminem in via salutēt. Tercio sunt ad precepta dñi sui obedientes ꝑ patientiaz. ij. Cor. vj. In oīb⁹ exhibeam⁹ nosmet ipsos sicut dei mīstros in multa patiētia Josue. x. fecerūt mīstri vt ipsis fuerat impatuz. Et Joh. ij. dixit mat̄ ihesu ministris. Quēcq̄ dixerit vobis facite Ps. Vt iumentū fact⁹ sum apd te. Jumētū eīm nō facit vim siue sint muscate siue fimus quo onerat̄. Talis fuit q̄ ad oīa equalit̄ obediebat. qđ heu plurimi nō facūt sed potiꝰ si hūile vel cō

trariū miniſteriū ꝓcipiēt ab obediētia recedūt. Aliter nō fecit dauid q̄ dicit. Et ego ſemp̄ ſum tecū. Quarto ſunt mites ⁊ pacifici ad alios ꝓ humilitatez illud apl̄i implētes. ij. Cor. vj. Nemi ni dantes vllā offenſionē vt nō vituperetur miniſterū noſtr̄. Seruum aūt dñi non oportet litigare ſed manſuetū ad oēs eſſe. Sic dicit. j. Thi. ij. Et Matt. xj. Diſcite a me q̄ mitis ſum ⁊ hūilis corde. Quia filius hoīs non venit miniſtrari ſed miniſtrare. ¶ Quantū ad ſecūduz nota q̄ inter tales miſtros fecit chriſtus miniſtrationū diuiſiones Sicut ꝯtingit fieri apū nobiles ⁊ magnates. Quidā eīm ſunt iamtores qui indignos arcent ab ingreſſu. Vt non aliud ſed ſuos ſenſus diligenter cuſtodiunt. ne p ipſoz negligentiā peccatū p portas q̄q̄ ſenſuū intret ad aiāz Sicut illis cōtigit qui dicūt Zhze. Intrauit moꝛs p feneſtras nr̄as. De iſtis ianitoꝛibus ⁊ coꝛ miniſterio dr. ij. Paralip. xxiv. Janitoꝛes p ſingulas poꝛtas obſeruabāt ita vt nec in puncto q̄ dem diſcederent a miniſterio. Item alij ſunt diſpēſatoꝛes q̄ res dñi ⁊ neceſſaria ſunt ꝓloco ⁊ tpe fideliter diſpenſantes. Vt ſunt p̄lati eccleſie de quoꝝ miniſterio dr. j. Coꝛin. iij. Sic nos exiſtimet hō vt miſtros chriſti ⁊ diſpenſatoꝛes miniſterioꝝ dei. Sed heu ſtatim ſubdit Hic iam queriē inter diſpēſatores vt fidelis q̄s iuenīat. Lu. xij. Quis putas eſt fidelis diſpēſatoꝛ ⁊ pru. quez cōſti. dñs ſup fami. ſuā. glo. q̄ rarus ē vt det illis in tpe nō extra tp̄us. tritici nō palee mēſurā. q̄tuz ad capacitatem

Item alij ſunt cibaria p̄pantes ⁊ am miniſtrātes. Vt ſunt p̄dicatoꝛes q̄ dño parāt cibū ⁊ ammiſtrāt cū homies ad fidē ⁊ ad pniaz p p̄dicatōis verbū attrahūt Vñ glo. ſup illud. iij. Reg. iij Erat aūt cibus ſalomonis. Chriſtus paſcit fide ⁊ opib⁹ bonis. Item Jo. iij. Ego cibū habeo māducare quez vos neſcatis. Glo. Conuerſionē ſamaritanoꝝ. Hāc eſcā delectabilē dño miſtrabāt coci ſpūales. i. apl̄i. De quo miſterio dr Act. vj. Non eſt inquit equuz nos derelinq̄re vbuz dei ⁊ miniſtrare mēſis. Glo. Delicioſa ſunt fercula mētis q̄ dapes corpis. Exemplū in ꝓmptuario ca. viij. K Item alij ſunt elemoſinarij. Vt ſunt curā de paupibus habētes. Ro. xv. Nūc igit̄ dicit paul⁹ p̄fiſciſcar in hieruſalē miſtrare ſanctis. Et j. Coꝛ xvj. Obſecro vos fratres noſtis domū ſtephane ⁊ fortunati q̄ in miniſterū ſcōꝝ ordinauerūt ſeipſos. Et certe miniſtrando paupib⁹ xp̄o ſuim⁹ Mat. xxv. Q̄d vni ex minimis meis feciſtis mihi feciſtis. Exemplum ponit Greg. in q̄daz om. eī. paſcali de quodā q̄ ſolebat ⁊ cōſueuerat paupes recipe. q̄ ſemel in forma paupis xp̄m recepit Exemplū ca. iij. Q Item alij ſunt cubicularij. Vt ſunt circa eccleſias talia ſecreta loca ꝓteplatōi miſtātes. vbi dominus in ipſis ⁊ ipſi in dño q̄ſcunt. dicētes tanq̄ cubicularij illud Eſa. lvij. Veniat pax et quieſcat in cubili ſuo. Math. vj. Tu autē cū oraueris intra in cubiculū ⁊ clauſo oſtio ora patrem tuū. In tali cubiculo chriſt⁹ libenter q̄eſcit. Ds. In pace in idipſum dor. ⁊ requieſcā. Exemplū ca. xv. B. B Et licz miniſtri diuerſi. miſtratōes diuerſe. idē tñ dñs q̄tuz ad oim mercedē. Vñ nota mercedē quā p p̄dictis miniſtrationib⁹ talib⁹ miſtris repromittit. Jo. xij. Si q̄s mihi miſtrauerit honorificabit eū pr̄ me⁹. Et ſ vtiq̄ miſtrabit. In morte p angelos tanq̄ p magnos pr̄cipes deportādo. Lu. xvj. Mortuus ē mēdicus ⁊ portat⁹ ab angelis. Item p⁹ mortē in generali iudicio a dextris ſtatuendo. Mat. xxv. Oues ſta. a dextris Et eos de ammiſtratione coꝝ toto mōo ꝓmēdando dicēs. Eſurui ⁊ dediſtis mihi ⁊c. Poſt iudicium honorabit eos reges faciēdo ⁊ regnum ꝓferendo Mat. xxv. Venite benedicti pcipite regnū. Item i regno honorabit eos admenſam ſuā eos locādo ⁊ cum eis ꝓuiuādo. Lu. xxij. Ut edatis ⁊ bibatis ſup

mẽsam meã in regno meo: Et qñ maxime est p ipsoꝝ ministerio eis remittendo. Luce. xij. Et trãsiens ministrabit illis. Ad qñ nos p. tẽ.

De euangelio.

Sermo. CXXXIX.

Videns iesus ciuitatẽ fleuit sup illaz dicẽs. qz si cognouisses ⁊ tu et quidẽ i hac die tua q̃ad pacẽ ti. tẽ. vsq; eo q; nõ cognouisti tps iustificatõis tue. Lu. xix. Expositis serie euãgelij q̃tum ad litterã in hac pte euãgelij q̃tũ ad moralez instructionẽ q̃tuoꝝ sũt pẽsanda. Primo eñ sub nomĩe ciuitatis deflet dñs ciuitatẽ aĩe peccatricis. cũ dicit Videns ciuitatẽ fleuit sup illã dicẽs. Si cognouisses. Scdo exprimit rõem cecitatis. s. q̃palẽ pspitatẽ. cũ dicit. Et quidẽ in hac die tua q̃ ad pacem tibi supplent. Tertio pdicit venturã penã. cũ dicit. Quia venient dies in te. ⁊ coan. te vndiq; ⁊ ad terrã pster. te. Quarto subdit pene cãm. cũ dicit. Eo q; nõ cognouisti tps visi. tue. Quantũ ad primũ nota q; aĩa peccatrix ór ciuitas. q̃si ciuitũ vnitas. qz oẽs motus ⁊ oĩa interiora ei? ꝙueniũt in vnũ ad peccandum. Deq; ps. Vidi iniq̃tatẽ ⁊ ꝙdictionez in ciui. Rone eñ iniq̃tatis q̃ ẽ in ipsa ꝙdicit factoꝝ suo tanq; rebellis ciuitas regi suo. Propter ꝫ dñs talẽ aĩam tanq; rebellẽ ciuitatez nõ intrat. Osee. xi. Ego sum deus ⁊ nõ hõ ⁊ non ingrediar in ciuitatẽ. Tali misere aĩe p iniq̃tatem ⁊ ꝙdictionẽ excecate dicit christus Si cognouisses. Nõ eñ ꝙgnoscit mala pẽsentia ad deserendũ. nec pterita ad penitendũ. nec futura ad pcauendum. Deq; ? Deut. xxxij. dicẽ Moyses. Vtinã sapent ⁊ intelligerẽt ac nouissima p uiderent. Sapent q̃tũ ad pterita. intelligerent q̃tum ad pẽsentia. nouissima p uiderent q̃tuz ad futura. Taliter q̃ cecate aĩe dicat christus. Si cognouisses tria pdicta. s. ⁊ tu subaudi flereres. Prohabile est eñ q; multum ꝓuocaret ad fletũ patientem futuꝝ malũ si ꝙgnosceret. exquo intantũ ꝓuocabat ꝙpatiẽtez

Rõnez aũt huiꝰ ignorãtie ⁊ cecitatis ostendit esse tpalẽ pspitatem cũ subdit. Et quidẽ in hac die tua que ad pacẽ tibi supplent. Bñ dicit die tua quasi nõ mea. in q̃ scz letaris ⁊ exultas hec est dies pspitatis. de q̃ Hiere. xvij Diẽ hois nõ desideraui. Que inq̃t ad pacẽ tibi scz videnẽ illa tibi eueniunt. vicz diuitie. delicie ⁊ honores. In q̃bꝰ cõsistit pspitas mũdi. que cũ ꝙsequuntur pctores ⁊ pacifice possidẽt. claudũt oculos eoꝝ ne pdicta ⁊ maxime futura mala pspiciant. Qꝛ cũ diuitie excecant oculos legit Genẽ. xx. Ecce iquit abimelech ad sarã vxorem abrae. dedi mille argenteos fratri tuo. hoc tibi erit in velamẽ oculoꝝ tuoꝝ. Q; deꝰ si mille argẽtei denarij velant oculos cordis. quãto magis mille libre. ⁊ adhuc plus mille marce. Hec sũt stercora hyrundinis que excecãt oculos thobie. Risus etiã ór excari ad ardentez peluim q̃ repsentat aureũ colorẽ. sic ꝙtingit etiam diuitibus huiꝰ mũdi. Exemplũ in ꝑmptua. ca. xij. Q; Itez q; delicie carnales ⁊ maxime luxuria excecant oculos cordis ne futura mala pspiciãt. ostendit Dañ. xiij. Dicit ei ibi de duobꝰ diuitibꝰ sacerdotibꝰ qui tẽtati fuerãt de suſanna q; declinauerunt oculos suos ne viderẽt celũ neq; recordarentur iudiciorũ iustoꝝ. Et si sacerdotes qui in lege docti fuerãt ⁊ etiã ꝓpt eminentez sapientiã aliorꝝ iudices erãt. ita p vnũ pcm luxurie excecati fuerãt. vt ñ recordarentur iudiciorꝝ iustoꝝ. q̃ntũ ceci sũt q̃ miꝰ sapiẽtes pluriũ ãnoꝝ luxuria sũt iuoluti. Propt̃ ꝫ dicẽ aug. i li. ó arbitrio de eis dñe q̃ auertũt se a lũme tuo. ⁊ defixi ẽ carnali ope ỹlectãt. Nota q; dicẽ ór fixi. Exẽpl'. ca. ij. B. Itẽ q; honores mõi excecãt ne mẽdant futura mala pspiciãt oñdit sap. v. vbi dãnati ꝫ i iferno positi recogñscẽtes dicũt. quid nobis pfuit superbia. aut q̃d diuitiaꝝ iactãtia ꝓtulit

nobis. Et q̄ ſuꝑbia ⁊ iactantia ipſos
oino exceccauerat innuit ibidē dicēs
Lumē iuſticie non luxit nobis. ⁊ ſol in
telligentie nō eſt oꝛt⁹ nobis. Nec mi-
ſi etiā futura mala nō cognoſcūt i ho
noꝛibus cōſtituti. cū etiā pñtes hūles
amicos ſuos ⁊ qđ mai⁹ eſt etiaꝫ pentes
ex q̄bus nati ſunt agnoſcere conteⁿnūt
De multis eⁿ tā intellexim⁹ q̄ in ali
enis ꝓtibus ſublimati pꝛes vl fratres
ſuos paupes ſuꝑuenientes negauerūt.
Exemplū ca. ix. Sic g̃ predicta cecī-
tatē ⁊ incognitionē oſtēdit eſſe tpalez
ꝓſpitatē ⁊ pacē cū dicit. Et q̄dē in hac
die tua q̄ ad pacem tibi. ecce ꝓſpitatis
paꝛ. nūc aūt abſcōdita ſunt ab oculis
tuis. Ecce cecitas. Sed qꝛ hec paꝛ nō
eſt paꝛ. imo in hac pace eſt amaritudo
amariſſima. Quia ſicut ꝺr. j. Theſ. v.
Cū dixerint paꝛ ⁊ ſecuritas ꝓtinuo ir
ruet ſup eos repētinus interitus. Du
cunt eⁿ in bonis dies ſuos ⁊ in pūcto
ad inferna deſcendēt. R// Propter
qđ poſt tpalē pacē ſtatim venturaꝫ pe
nā innuit cū dicit. Quia veniēt dies in
te ⁊ circūdabunt te ⁊ coan. te vndiq. ⁊
ad terrā ꝓſter. te et filios tuos q̄ in te
ſunt. ⁊ nō relinquēt in te lapidē ſup la
pidē Et pēſandū q̄ pluraliter dicit ve
nient dies. qꝛ duo dies futuri ſūt pena
les aie peccatrīa vīz dies moꝛtis. ⁊ di
es iudicij generalis. ꝓ quo dic. Veniēt
dies i te. i. ꝯ te. Et ſubdit vtriuſq; diei
penā. cū dicit. Et circūdabūt te ⁊ coan
guſtabūt te vndiq; ⁊ ad terrā ꝓſternēt
te. ⁊ non relin. la. ſup la. Quia ve die
moꝛtis circūdaꝫ pctōꝛa demonib⁹ qui
ſtant pati recipe aiam ei⁹. Unde Eſa.
xxxiij. Ibi occurrent ei demonia. Et
Job. xx. Vadēt ⁊ veniēt ſup eū hoꝛribi
les. i. demones q̄ tūc hoꝛribiles appa
rebūt. Bern. Quant⁹ erit tibi pauoꝛ
o aīa miſera. cū dimiſſis oībus quoꝛū
tibi fuit tā iocūda pñtia. tā grat⁹ aſpe
ctus. tā familiaris cohabitatio. alienā
penitus regionē ingredieris cateruatim
tibi infinita demonia occurrere vide
bis dicentes. ꝓſequimur ⁊ ꝓꝑhendite.
quia nō eſt q̄ liberet eū. Exemplū ca. ix.
Et coanguſtabunt eū vndiq;
q̄ ſcz pctā q̄cūq; fecit vt ad deſperationē
eū inducāt manifeſtādo ⁊ replicando.
Sap. iij. Veniēt in cogitationē pctoꝝ
ſuoꝝ timidi. ⁊ traducent illos ex aduer
ſo iniq̄tates coꝝ. Nō tūc oia pctā ma-
nifeſtent. exemplū de illo nobili q̄ gra-
uiter infirmus cum moneret a rege vt
ꝓficiſceret. ⁊ ille rñdiſſet q̄ adhuc ſatis ō
tpe haberet. ⁊ poſt iterato monitus. re
ſpōdit tardatū eſt. De hō habēt in ꝓ-
ptuario ca. iiij. B. Itē q̄ ad deſperatōez
inducūt. regre in fine exemplū de quo
dā fratre cpo agnauit moꝛtuo. Et ad
terrā ꝓſternēte ſcz in coꝛpis ⁊ aie ſepa
tione. qñ ſcz coꝛpus in terra materiali
⁊ aīa ſimul cū filijs ſuis a. opib⁹ in ter
ra infernali. terra vtiq; miſerie ⁊ tene-
bꝛaꝝ ꝓhibit Lu. xvj. Moꝛtu⁹ eſt diues
⁊ ſepul. ē in iferno. Nec relinquēt lapi
dē ſup lapidē q̄tū ad oīm mēbꝛoꝝ diſ
ſolutionē. Quia ſicut ꝺr. Gen. iij. Pul
uis es ⁊ in puluerē reuerteris. Itez
in die ſecūdo ſcz in die iudicij. extremi
circundabit pctoꝛ in oīm creaturaꝝ p
turbatiōe cōtra euz. Sap. v. Armabit
creaturā ad vltionē inimicoꝝ ⁊ pugna
bit cū eo oꝛbis terraꝝ ꝓtra insensatos
Greg. Quā anguſte vie erunt vndiq;
reꝓbis. ſupi⁹ iudex irat⁹. ſubt⁹ hoꝛrē
dum chaos. a dextris pctā accuſantia
a ſiniſtris infinita demonia ad iferni
trahēcia. intus vrens conſcientia. foꝛis
mūdus ardēs. pctoꝛ ſic deꝑhensus qđ
facilē latere eſt impoſſibile. apparere
intolerabile. Itē coanguſtabit in ter
ribili diſceptatiōe ⁊ accuſatiōne. ⁊ nō ſo
lū a dño q̄n dicet. Eſurīui ⁊ non dedi
ſtis mihi māducare. ſed etiā ab angel⁹
a ſanctis ⁊ a demonib⁹. De quib⁹ rēdi
rem in ſimone Strabunt iuſti in magna
ꝓſtātia. Exemplū ca. iiij. A. Et non re
linquēt lapis ſup lapidē. quia nil ter
renū remanebit multū ēn puniat. Unde
Mat. v. Nō exibis ide donec reddas
vſq; ad nouiſſimū q̄drantē. Quar
to tāte pene ſubdit cām. cū dicit. Eo q̄

nō cognouisti tp̄s visitationis tue. Est aūt triplex tp̄s visitationis qō aīa pec catrix nō cognoscit vicz p̄ñs ꝓteritū ⁊ futurū. Preteriit tp̄is visitatio est. mie ⁊ hec fuit in incarnatiōe. qñ scz p viscera mie visitauit nos oriēs ex alto. Sic dr̄ Lu.j. Non em̄ ex opibus iusticie q̄ fece mus nos ꝑ ēm miam suā sal. nos fecit Hanc visitationē mie qz aīa peccatrix ꝓpter obliuionē nō cognoscit ꝑ apl̄m ad Hebre.xij. ad memoriā reducit. cuz dicit. Recogitate eñ q̄ a pcōribus talē sustinuit ⁊ tradictionē. P̄ñtis aūt tp̄is visitatio est gr̄e. De qua Job.ir. Visita tio tua custodiuit spm̄ meū. Et est tp̄is p̄ñtis. Vñ Apoc.iij. Ecce ego sto ⁊ pul so. s. ad ostiū cordis qō ꝓpria voluntate ꝑatū ē. si aperuerit mihi intrabo. In ꝫ nō q̄ dic̄ steti ⁊ pulsaui. vel stabo ⁊ pul sabo. ꝫ sto ⁊ pulso p̄ñtiā ꝓtinuā innuit Hanc visitationē gr̄e aīa peccatrix nō cognoscit. spm̄ gr̄e extinguēdo. ꝓtra qō dicit apl̄s. j. Thes. v. Spm̄ nolite extin guere. Futuri aūt tp̄is visitatio ē iusti cie. De qua. j. Pe. v. Humiliamī sub po tenti manu dei vt vos exaltet in tp̄e visi tatiōis. O q̄ꝫuis erit hec visitatio pec catoribus ꝓpter tria. vicz. qz visitabit sa pienter. Sopho. j. Scrutabor hierl̄m in lucernis. ⁊ visitabo sup viros defixos in fecibus suis. Itē secūdo qz visitabit vniuersaliter. Nullū em̄ pcm̄ erit de quo non faciet scrutiniū. Amos. iij. Visita bo sup vos oēs iniq̄tates vr̄as. Exē pluz ca. iij. P. Itē tercio visitabit sub tiliter. qz etiā mima pcā q̄ sunt in cogi tationibus. Sophe. iij. Visitabo sup eū oēs vias eius ⁊ cogitatiōes eius red dam ei. Hanc visitationem iusticie aīa peccatrix nō cognoscit dū tā magnum examen ⁊ iusticiā nō metuit. Rogem? ꝫ charissim dñm vt p̄dictā triplicē visi tationē cognoscendo ⁊ tpalem ꝓsperi tatē q̄ eā est oliuionis ꝓtenendo. sic de fleamus mala p̄missa vt futurā quā te tigi penā euadere valeamus.

Dñica.xi. de epistola.

Sermo.CXL.

Gratia dei sum id qō sum ⁊ grātia ei? in me va cua nō fuit. j. Cor. xv. Quia si cut vita corpalis nō est nisi ab aīa. ita ⁊ vita spūalis. i. aīe nō est nisi a gr̄a. ideo aplus q̄ supabundauit in gr̄a. sicut fa tet Epho. j. circa hoc in p̄missis verbis duo facit. Primo em̄ totū esse suū spū ale dono dei. i. gratie attribuit. cū dicit. Gr̄a dei sum id qō sū. Propter qō etiā gr̄as reddit. ij. Corinth. xj. Gr̄as ago deo sup inenarrabili dono eius. Secū do oñdit q̄ tantū donū nō abscondit ꝫ ad vtilitatē aliox exposuit. cum subdit. Et gr̄as eius in me vacua nō fuit. glo. i. ociosa. Vñ addit apl̄s. Sz abundan tius oībus laborauī. Et merito q̄tū ad primū totū esse spūale gr̄e dei attribuit si multiplex effectus ip̄ius gr̄e pensat. Primū em̄ est q̄ hoiem a multiplici ma lo spūali liberat. Ecc. xxxiij. Aliquoti ens pclitatus sum hox causa ⁊ libera tus sum gr̄a dei. Liberat aūt a malo tri plici. vicz a peccati onere. a dyaboli ser uitute. ⁊ a peccati recidiuatione. Per gr̄am em̄ pcm̄ remittit. Ro. j. Gratia vobis ⁊ pax. glo. i. pctox remissio. Ro. v. Ubi abūdauit delictū supabūdauit ⁊ gr̄a. glo. oia cōdonans. Totū em̄ qō ab adam traxisti. totū qō prauis mori bus addidisti dimisit totū deleuit. Itē secūdo p hanc etiā hō a dyaboli seruitu te liberat. Epho. j. In quo hemus redē ptionē p sanguinē eius ⁊ remissionem pctox ēm diuitias gr̄e eius. Glo. Re demptiox a dyaboli seruitute. ⁊ remissio nē culpe. ⁊ ꝫ fcē ēm diuitias gratie sue i. ēm diuitē gr̄am suā que oia dimittit ⁊ oēs inimici destruit. Item terc o a recidiuatione ad p cm̄ custodit ⁊ in tēptatione roborat ⁊ munit. Hebre. iiij. Adeamus cū fiducia ad thronū gr̄e ei? vt miam ꝓsequam̄ ⁊ grām inueniam? in auxilio oportuno. ij. Cor. xij. dictus est paulo cū tēptaret ⁊ peteret stimuli

amotiõez. Sufficit tib' gra mea. Sic g primo de[us] gra liberat . multiplici malo spuale. N Secũdo ditat & replet hoiem multiplici bono. j. Cor. j. Gratias ago deo meo semp p vobis in gratia dei q data est vobis in xpo iesu. qz non oibus diuitas facti estis in illo. Et notandũ q spualiũ diuitiaz sunt tria genera. s. bona opa. vtutes. & pmia. De pmis. puer. xij. Redẽptio aie viri pprie diuitie. glo. bonoz opez. De secundis Ecc. xij. Laborauit diues in congregatione substãtie sue. glo. spualis. & in reqe sua replebit bonis. Et Ecc. xlviij. Laudemus viros gloriosos. & post. diuites in vtute. Et Jac. ij. Diuites in fide. De tercijs. puer. viij. Mecũ sunt diuitie & glia. Hoc aũt triplici genere diuitiarũ p gram dei ditat aia. Ipsa cũ dei gra meritorie facit oparj. Cor. xv. postq dicit. abundantius oĩbus laborauj. subdit. nõ aũt ego g gra dei mecũ. glo. Cũ data fuerit gratia incipiũt opa ee meritoria. Item gra vtutibus replet. Ecc. xl. Bra dei sicut paradisus in bñ dictionibus. Glo. Gratia dei q abundat in fidelibus fructificat p diuersas spes virtutũ. Et pensa q dicit in benedictionibus. Unde puer. xij. dr. Benedictio dñi diuites facit. glo. hic in virtutibus. & in futuro bonis oĩbus. Itẽ gratia ad vitam eternam pducit. Ps. Gratiam & gliam dabit dñs. Eph. ij. Cuius gratia saluati estis. dabit enim gram p gratia. gratiã scz glorificatiõis p gratia iustificationis. Act. xv. Per gratiã dñi nostri iesu xpi credimus saluari. Sic g sublato malo. collato bono spuali p gram sequit totius hois renouatio. O Tercio ergo gratia dei totum hoiem renouat. Ecc. xxxix. Florete flores & date odorẽ & frondete in gratiz id est renouamini per gram dei ad siltudinẽ arboz que cũ florent & frondes pferunt renouanẽ Eph. iij. Renouamini spũ mentis vestre. Et nota q tria sunt maxie q valent ad interioris hois renouationẽ. Primũ est cognitio p fidem. que renouat intellectum. Col. iij. Induite nouũ hoiem q renouatur in agnitione dei. Secũdũ est nou? amoz q renouat affectũ. Dñ & caritas mãdatũ nouũ dr. Joh. xiij. Tercũ est in tribulatiõe patia q victoz est efficax purgamentũ. ij. Cor. xij. Licz is q foris est nr hõ corrũpat. tñ is q intus est renouat de die in diẽ. Glo. aug. purioz assidue a vicijs efficit p ignẽ tribulationis. Hec aũt tria fac gra in aia. Intellectũ cñ illũinat diuino lũine vitatis. scz cognitiõe. ij. Pe. ij. Gra vobis & pax adpleat in cognitiõe dñi nr. Ero. xxxiij. Si inueni gram in cospectu tuo ostẽde mihi faciẽ tuã vt sciam te. Jt affectum illũinat igne charitatis. Prouer. j. Audi fili mi disciplinã pris tui. & ne dimittas legez mris tue. vt addat gra capiti tuo. Glo. Charitas mentẽ ardenn? inflamat. Ro. v. Charitas dei diffusa est in cordibus nris p spũsctũ q datus est nobis. Eph. vlt. Gra cũ oĩbus q diligũt deũ in incorruptiõe. Itẽ patiam dat in tribulatiõe. Act. vj. Stephanus plenus gra & fortitudie. Prius ponit gram & post fortitudinẽ. qz p gram fortitudo habet in aduersis. Et ppẽ hos oĩs p dictos effectus gre dr Hebre. iij. Optimũ est gra stabilire cor. N Vane oẽm gram dei hũs apls nõ abscondit & ad vtilitatẽ aliox exhibuit. Dñ dicit. Gra eius in me vacua nõ fuit. & abundantius aliis laborauj. Inuenitur? effi plurimini q gram dei in vanũ recipiãt Alij q ipsam abijciũt. Itẽ alij q ab ipsa excidũt. Dñ p primos q scz inuanũ recipiunt. ij. Cor. vj. Hortamur ne in vacuũ gram dei recipiatis. Hi sunt q post acceptã dei grãm bñ opari negligunt. glo. Talis nõ fuit apls q accepta gra abũdantius aliis laborauit. Et a idem monebat discipulũ suũ. j. Thi. iij. Noli negligere gram dei q in te e. Et ij. Thi. j. Ammoneo vt resuscites gram dei q in te est. O quot se q indiget ista ãmonitione. i. qbus gra dei dormit. vt resuscitaret eã. Exemplũ ca. ij. D. Contra se

cũdos ꝺo q̃ gr̃am dei abꝺiciũt dic̃ apl's Gal'.ij. Non abꝺicio gr̃am dei. Ꝺi sũt q̃ gr̃e dei vltro se offerẽti ⁊ gr̃anter. adi tũ cordis ꝑbere recusant. cãq; ꝑuis mo ribus impugnãt. Job.xxj. Qui dixer̃t ꝺño deo. Recede a nobis sciam viaꝝ tuaꝝ nolumus. Et ꝓuer.j. Vocaui ⁊ re nuistis. Ꝺñ ⁊ apl's suis discipulis ne se gr̃e dei subtraherent dicebat Hebre.xij Cõtemplantes ne q̃s desit gr̃e dei. glo. quã hũane ꝑuitatis meritũ a se repel lit. Exemplũ ca.viij. Ꝺ. Contra terci ꝺos q̃ sc̃z a gr̃a exciꝺũt dicit apl's Gal'. v. Euacuati estis a xp̃o. q̃ in lege iustifi camini a gr̃a excidistis. Glo. Ambro. i. gr̃am habitã amisistis. Tales sunt q̃ post acceptã gr̃az in baptismo vl' pnia rediũt ad peccata. De q̃b' in cañ. iude. Subintroierũt q̃ꝺã impij ꝺei nr̃i gr̃am transferentes in luxuriã. Exemplũ ca. ix. Ꝺ. Taliter nõ excideꝛat a gr̃a apl's Ꝺñ Ro.v. Justificati ex fide pacẽ ha beamus ad ꝺeũ ꝑ ꝺñm nr̃m ihesuꝫ xp̃m ꝑ quẽ accessum hẽmus in gr̃am istã in q̃ stamus. s. nõ vacillando. nõ cadendo Quia ꝓuer.xxvj. ꝺicit. Sicut canis q̃ reuertit ad vomitũ suũ. sic imꝓrudens q̃ reiterat stulticiã. Sicut ꝺr.ij. Dec̃.ij. Melius erat eis viã iusticie nõ agno scere ꝓpter maiorem ꝑnã in inferno. Ꝺi. Luc̃.xij. Seruus qui scit volũtatẽ ꝺñi sui ⁊ nõ facit plagis vapulabit multis Exemplũ in vitis patr̃ ꝺe quoꝺã sãcto patre qui mortuo capite inuento cũ ꝑ cepiss̃ in vrbe ꝺei capiti. rñdit se fuisse sacerꝺotẽ ꝺoloꝝ. ⁊ esse iꝑm ꝓfunꝺe in inferno. verũtamen xp̃ianos ꝓfunꝺus Exemplum ca.ij. A.

De euangelio. Sermo. CXLI.

DEus ꝓpicius esto mihi pctori. Luc̃.xviij. Hec est oꝛo publicani de pctis suis pe nitẽtis ⁊ miam mueniẽtis. Et nota q̃ affectuose rogauerit pensando dictões oꝛonũ. Et ꝓimo ꝺicit. Deus. Et ideo patiens dulcis ⁊ misericoꝛs. Patiens pcõrem ad pniam exꝓectando Esa. xxx. Propterea exꝓectat vos ꝺs vt vti misereat̃. Sap̃.xj. Dissimulans peccata hoim ꝓpter pniam. Ezechꝫ.xxxiij. Nolo mꝛte pctoꝛis ꝑ vt ꝓuertat̃ tẽ. Item dulcis exꝓectatũ dulciter reuocando. Can̄.vj. Reuertere reuertere. Esa.xlvi. ij. Reuertere ad me quoniã redemi te. Item misericoꝛs reuocatum misericoꝛ diter suscipiendo Luce.xv. de filio ꝓdi go. quẽ pater redeuntem misericoꝛditẽ recepit. Adapta de ꝑmone in q̃dragesi ma eiusdẽ pabole. Et Hiere.iij. Reuer tere ad me ⁊ ego suscipiã te. Propicius esto fragilitatẽ meã respiciẽꝺo Job.x. Memento queso q̃ sicut lutũ feceris me. Ps̃. Recoꝛdatus est q̃m pulvis su mus. Item ꝓpicius esto peccata cõꝺo nando. Si miãtates obseruaueris ꝺñe quis sustinebit. Sz ꝺ nõ facies q̃ apõ te ꝓpciatio est. Item ꝓpicius esto penã eternã intransitoriã cõmutando Job. vj. Hec mihi sit cõsolatio vt affligens me ꝺoloꝛe nõ ꝑcat. Greg̃. Sancti tem poꝛalem penam lucrũ putant. quia per hanc euaꝺere eternã nõ ꝺubitãt. Aug. Hic vre hic scca. Exemplũ in ꝓmptua rio ca.iij. Ꝺ. Mihi quẽ sc̃z tu ꝺñe fe cisti. Ps̃. Ipse fecit nos. Epb̃.ij. Ipsi us em̃ sumus factura. Item mihi quez incompabiliter redemisti. j. Petri. prio Non coꝛruptibilibus auro vel argen to redempti estis. Jez mihi cui ab eter no regnũ preparasti. Math.xxv. Uent te benediciꝫ patris mei. percipite para tum vobis regnum. Peccatoꝛi sciliez peccatũ meũ cognoscenti. ps̃. Iniquita tẽ meã ego cognosco. j. Reg̃. vlt̃. Ego sum qui peccaui. Et ꝓuer.xxviij. Qui abscondit scelera sua nõ diriget. Jez peccatoꝛi scilicet peccato recedenti. et id cõtemnenti. Job̃.x. Uade iã amplius noli peccare. Eccl̃.xxj. Fili peccasti non adiectas iterum. Item peccatoꝛi humiliter ꝓ peccatis ꝺeꝓrecanti. Un de nec oculos ad celum leuabat dicẽs.

ꝓpicꝰ esto mihi pctōri. Et qꝛ sicut dicit Ecc. xxv. oꝛo hūliantis se penetrabit nubes. ideo exaudita est oꝛo eiꝰ. Quia descendit hic iustificatus in domū suā. Exemplū ca. j. J.

De euāge. Sermo. CXLII

DEus ꝓpicꝰ esto mihi pctōri. Luc. xviij. R

In his verbis t factis publicani forma vē penitentis innuit. Duo aūt principalit circa ipm oñdunt. vicz salubris ꝓpctis depcatio. cū dicit. Deus ꝓpicꝰ esto mihi pctōri. Et remissiōis ꝓsecutio q̄ notat cuz dr. Descendit hic iustifi. in domū suā. Ad h aūt vt salubris fieret ipsius depcatio. tria ipm ꝓmouerūt. scz timoꝛ. pudoꝛ. t doloꝛ. Nam ex timoꝛe alonge stabat. ex pudoꝛe oculos ad celum nō leuabat. t ex doloꝛe pectus suū pcutiebat dicēs. Deus ꝓpicius esto mihi pctōri. Timebat em̄ ꝓpter offensam lese maiestatis. ꝓpt qō longe stabat exemplo suoꝝ q̄ qñ ꝓpter offensam grauem extra curiā dñoꝝ suoꝝ ejciunt. q̄diu sunt in odio ad curiā appꝛopinq̄re nō p̄sumūt. Sic q̄ mortalr peccat grauiter maiestatē dei offendit. intantū q̄ nullus est adeo amicꝰ ei t ita carus q̄n q̄cito pecceꝛ mortalr sepet cū a sui societate t suoꝝ. In signū huiꝰ luciferum pulcerrimū angeloꝝ q̄cito peccauit. tā cito ipm de curia regni celestis ejecit. t adam de curia paradisi. ꝓ quo dicit Esa. lix. Peccata vra diuiserūt inē vos t deū vrm. Et q̄diu est q̄s in pctō tam diu est in ipsiꝰ odio. Altissimus ei odio hz pctōres. Sicut dr Ecc. xij. Unō publicanus hic qꝛ sciebat se ex offensa in dei odio ad ipsius sacra loca tanq̄ ad curiam timebat appꝛopinq̄re. ꝓ quo t longe stabat. Hic timoꝛ est bonꝰ in peccatoꝛe. Est em̄ initiū bone vite. Unde puer. j. Initiū sapie timoꝛ dñi. Uñ peccatū expellit. Ecc. j. Timoꝛ dñi expellit pctm̄. t p̄parat ad pniam. Uñ Ecc. ij. Qui timent deū p̄parabūt coꝛda sua t in ꝓspectu illius sanctificabant aīas suas. Nā hic timoꝛ ꝑm aug. inducit amoꝛē sicut seꝛa filū. Ex hꝰ q̄ timoꝛe a longe stabat. Exemplū ca. j. F. S Itē ex pudoꝛe oculos ad celū leuare nolebat Dos em̄ est hoim vt qñ coꝛa aliq̄bus deformia t abominabilia fecerūt multū erubescūt illos aspicere. Sic hic publicanus nolebat oculos ad celū leuare. qꝛ ꝓpta tota celestem curiam gꝛauiter excesserat. qñ coꝛa deo t oim sanctoꝝ oculis tā detestabilia t deformia perpetrauit. Nihil em̄ pctō mortali deformius t detestabilius est. qđ ꝑz ex eo q̄ turpissima t ꝺetestabilis creatura q̄ ꝺr ꝺyabolus nihil hz deformitatis t abominatiōis nisi rōne peccati. q̄diu em̄ sine pctō fuit pulcerrmus fuit t delectabil. t ꝑ pctm̄ deformis t detestabilis factꝰ fuit. Uñ ps. de pctōribus dicit. Corrupti sunt t abomiabiles facti sunt in studijs suis. Exemplū cap. vj. A B. Sic cū publicano vē ꝓfundebaꝫ esdras depctō cōmisso cū dixit. Dñe deus me⁹ confundoꝛ t erubesco leuare faciē meā ad te. qm̄ iniq̄tates nr̄e multe sunt t creuerūt vsq̄ ad celū. ibi em̄ omnia nuda sūt t apta. Hec est ꝓfusio bona t adducēs gl̄iam. Uñ aug. Est ꝓfusio tpalis q̄ est ad ꝺoꝛā. que q̄dem ꝓdest scz turbatio animi respicientis pctā sua. t respectu horrentis. t horꝛoꝛe erubescentis t ruboꝛe coꝛrūctis. tali ꝓfusione volo cōfundi nō eterna. a qua pctōr cupio liberari. Sic q̄ publicanus qꝛ in celū pccauerat. ꝓpter pudoꝛē nolebat oculos ad celū leuare. Exemplū ca. j. J. Z Itē ex doloꝛe pectus pcutiebat in quo s. coꝛ erat. vñ totū malū. pcesserat. Nosse em̄ est plerisq̄ vt qñ aliquo membꝛo vel lingua vel oculꝰ vel alijs offendūt illud spāltus castigant t arguūt dicēt. cur tantū loqueris. Sic publicanus qꝛ ofa de coꝛde ꝓcesserūt. Sicut dicit dñs. de coꝛde exeūt homicidia. fornicatiōes. t furta tē. ideo in signū doloꝛis pectus pcutiebat in quo coꝛ erat. Dolebat em̄ q̄ ꝓpter pctm̄ adeo dñm misericordes

offenderat.cuius miserecordia ab eterno ⁊ vsq; meternū sup timentes eū. Itē dolebat q; se eterno regno priuauerat. Neq; ei fornicatores neq; alij petōres regnū celoꝝ psequūt. Itē dolebat q; se eterne morti obligauerat. Stipendia enī peccati mors. Bonus hic dolor q; licz breuis tñ liberat ab eterno. Aug⁹. Melior est modica amaritudo in fauibus q; eternū tormentū in visceribus Exemplū cap. ij. R. Sic ḡ ex timore a longe stabat.ex pudore oculos nō leuabat.⁊ ex dolore pectus percutiebat dicens. Deus ꝓpic⁹ esto mihi petōri. In hac aūt oratione primo recognoscit potē tiā cū dicit Deus. Nemo enī pōt petā dimittere nisi solus deus. Itē exposcit miam.cū dicit. Esto.ps. Cū apud te ꝓpiciatio est. Itē suā oñdit indigentiā cū dicit. Mihi petōri.ps. Cū infirm⁹ sum sana me. Propicius esto ḡ mihi petōri.⁊ ꝟ triplr.s.mihi petā ꝙdonādo vt marie magdalene cui dimissa sūt peccata mu'ta qm dilexit multū. Itē ꝓpicius esto mihi.s.futurā penā in tpalē cōmutando vt latroni.cui dictū est. Hodie mecū eris in paradiso. Cū aug⁹. Hic vre hic seca. Excedit enī illa oēm penā tpalem. Exemplū ca.ij. Q. Itē ꝓpic⁹ esto mihi scz tā q; ouē inuentē ad ouile vite eterne reportando. q;r oēs sctōs q; tā ibi sunt deportauit. ℣ Vere sa lubris hec publicani ꝓpt p̄dicta deprecantis deprecatio. qz secuta est eā petōr remissio. qz descendit hic iustificat⁹ in domū suā. Hec mutando dicere excelsi. Ascendit aūt ad tēplū publicanus ⁊ descendit de tēplo iustificatus. in quo innuit q; q̄ntūcūq; sit petōr si ad ecc'iaz veniens p̄dicto modo orauerit ibidē a petō absoluit. Cū in vitis patr cū paulus simplr ⁊ videret iter ītrantes ecclaz q̄dā hōtē nigrū vultū.a demonibus gaudentibus incathenatū. ⁊ angelos remotos ⁊ tristes.cū q; quereret se ad oꝝem flens p eo q̄ viderat.surgens vidit illū pulcrū quē prius viderat nigrū ⁊ solutū.⁊ angelos circa ip̄m letantes ⁊ demones remotos ⁊ tristes. Cū q; eū ⁊ alios ꝙuocaret vt videret mirabilia dei.ille adiuratus dixit se petōrē. sed audito in ecc'ia verbo. Esa.j. Lauamini mundi estote.auferte malum ob oculis vestris cōpunctus fuerat.

¶ Dñica.xij.de epistola.

Sermo.CXLIII.

Non q; sumus sufficientes cogitare aliq̄d a nobis q̄si ex nobis.ꝫ sufficientia nr̄a ex ōo c.ij. Cor.iij. ℣ In ȳbis istis apls duo oñdit.s.nr̄m defectū.cū dicit. Nō q; sumus sufficientes aliquid cogitare a nobis. Et diume vtutis effectū.cū subdit. Sz sufficientia nr̄a ex deo est. Defectū oñdit oī modū.qz nec etiā in mimo p nos mereri possum⁹. Tribus enī modis mereri possumus.s.cogitatione.locutiōe.⁊ opatiōe. In q̄bus oībus sine deo mereri nō sufficimus. Nam nec cogitare sicut ꝟ dicit apls.nō sumus sufficientes cogitare. Nec loqui. Prouer. Dei est gubernare linguā. Cū Matth xij. Nō enī vos estis q̄ loq̄mini ꝫ spūs pr̄is vr̄i q̄ loquit̄ in vobis. Itē nec operari. Esa.xxvj. Omnia opa nostra opatus es in nobis. Primū scz cogitare ē vtile ad merendū ꝫ loqui vtilius.opari aūt vtilissimū. Sz cū minimo horū trū scz in cogitatione sicut oñdit apl's ad me redū nō sufficimus ad diume vtutis effectū p auxilio recurramus vt nostra sufficientia ex deo sit. vtile enī est ⁊ meritorie cogitare. Sunt aūt q̄n q; q̄ vtilit ⁊ meritorie hō cogitat. Primū est peccata vt defleat.ps. Cogitabo p peccato meo. Et tria dz de peccato flendo cogitare.s.q; tanta numero cōmisit. Ps. Lauabo p singulas noctes.i.peccata lectū meū lachr̄y.meis stratū meū rigabo. Item q; tā grauia ⁊ abominabilia coꝝ deo ⁊ angelis facere nō erubuit. Esdre.ix. Dñe ꝙfundor ⁊ erubesco levare faciem meā ad te ꝓpter multitudinē iniquitatū. Exemplū ca.vj. A. Itē

debet cogitare de tempe peccatoꝝ. q. ſ. tanto tempe in ipſis ſtetit Eſa. xxxviij. Recogitabo tibi oīs annos meos in amaritudine aīe mee. B Secūdo debet cogitare quō in bonis ſpūalibus ꝓficiat. Prouer. xxj. Cogitationes robuſti ſemp in abūdantia. vt ſcz ſemp in bonis abundet. Sicut dauid ꝓficiens ſemp ſe meliꝰ apparebat. Re. xij. Ad hunc ꝓfectum debent eū mouere tria. vicz vt temptationes dyaboli euadat. Hiero. Semp aliquid operis facito ne te dyabolus inueniat ocioſum. Ezech xvij. Hec fuit iniqtas ſodome ſaturitas panis ⁊ ocium. Item vt tp̄us merendi nō negligat. Gal. vj. Dū tp̄us habem⁹ opemur bonū ad oēs. Eccl. ix. Quō cnq̄ poteſt manus tua inſtanter opare quia nec ſapia nec ſciēcia nec opus nec ratio ſunt apud inferos quo tu properas Apoc. xiij. Amodo eīm iam dicit ſpūs vt requieſcant a laboribus ſuis. opera eīm illoꝝ ſequunt illos. Item vt p̄miū augmentet. Luc. xvj. Eadem menſura qua menſi eſtis remetiet vobis. Ps. Reddes vnicuiq; ſm opa ſua. C Tercio debet cogitare de morte. Eccl. vij. Melius eſt ire ad domū luctus q̄ ad domū conuiuij. In illa eīm āmonetur finis ho. ⁊ viuens cogitat quid futurū ſit. Et circa hoc debz quatuor cogitare ſcz moriendi neceſſitatē ⁊ facilitatem ⁊ mortis ꝓpinquitatē ⁊ dubietatem. De primo ſcz neceſſitate. Ps. Quis eſt hō qui viuit ⁊ nō videbit mortē. j. Cozinc xiij. Quotidie morimur. h. Reg. xiij. Oīs morimur ⁊ quaſi aque dilabim in terram que nō reuertunt. Aug. Tē pus p̄ns vite nihil aliud eſt q̄ curſus ad mortem in quo nemo paululum tarde vel tardius ire p̄mittit. ſed oēs pari modo vrgent. Bene. In hoc fallimur q̄ mortē nō ſpicimus. p̄tem eīm diez cū morte diudimus. ⁊ illa nō habet p̄tem deteriorem quia totū quod trāſijt vite noſtre rapuit. ⁊ nos nō habemus niſi inſtans p̄ns. Nullus raptor violē tior q̄ mors. quicq̄d in manibus eſt de p̄ſenti ꝓcito venit totū rapit. Item de ſecūdo. ſcz de facilitate. Prouer. xx. Lucerna dñi ſpiraculū hominis. Quia ſicut lucerna vento expoſita de facili extingui tur. Prouer. xxiij. Lucerna impioꝝ extinguetur. Fragilioꝛ eſt eīm hō aliquo vaſe vitreo. ligneo. luteo. q̄ ſi vas vitreus poteſt aliquo duro frangi. eīm nō poteſt ſubmerſum aliquo modo extingui. Item ligneum ⁊ ſi igne vrit aqua nō leditur ſubmerſum. Item luteū aquā tenet ⁊ igne ſolidat. Homo vō ab oīnibus his ledit ⁊ deſtruit. Poteſt eīm homo lapide frangi. igne exuri aqua extingui. per corruptū aerē interfici. quod non vas lapideū. Item magne fragilitatis homo eſt quia ex p̄cura vnius acus poteſt mori. etiaz ex eo ſine quo nō poteſt ſubſiſtere ſicut eſt cibus ⁊ potus frequēter poteſt mori. Eccl. ꝓpter crapulā multi obierūt. Item de tercio. ſcz de mortis ꝓpinquitate in cantico moyſi. Juxta ē dies pditōis. Multi eī ſe longe a morte credentes ſubito corruerūt. Sic pharao ⁊ egyptij credentes ſe filios iſrael ꝑ ſequi ſubito in mari perierūt. Exo. xiiij Sic dathan ⁊ abyron ſacerdociū ambientes. ſubito a tra abſorbti ſunt. Numeri. xvj. Sic ſenna cherib exercit⁹ ei⁹ cum gloriet⁹ capere hieruſalē centū octagintaq̄nq̄. milia ſubito incinerati fuerunt. ⁊ ſic de multis alijs. Exemplū ca. v. A. Item de quarto ſcz de mortis dubietate. Eccl. ix. Neſcit homo finem. Neſcit homo ſtatū in quo moriatur ſcz in bono vel in malo. in charitate vel extra charitatē. Item neſcit hō vtr ſenex vel iuuenis. diues vel pauper. compos mentis vel mente alienatus. Item de loco dubiū eſt. neſcit eīm vbi moriat in mari vel in terra. in patria ſua vl extra. in aere vel in igne. Premiſſe autē de morte cogitatio tria facit. Facit eīm bene diſponere p̄ſentia. Eſa. xxxviij. Diſpone domui tue. quia morieris ⁊ nō viues. Secūdo ꝓtēnere terrena. Hiero. Facile ꝓtemnit oīnia qui ſe cogitat moriturū. Item facit vitare pec-

cata. Eccl. viij. In omnibus operare nouissima tua & in eternū nō peccabis. Et ecōtrario q̄ nō cogitant de morte oībus peccatis sordidant. Treñ. j. Sordes eius in pedibus eius. i. in affectionibus & non est recordata finis eius.

Quarto debet cogitare iudiciū extremū. vt expauescat. De iudicio require in dñica. Tunc videbunt filium hominis venientem. De penis inferni debet triā cogitare homo. scz penaz multiplicitatem. acerbitatem. & perpetuitatē. De primo ps. Ignis grando niz glacies spūs procellarum. de secūdo & tercio Math. xx. Ite maledicti in ignem. ecce acerbitas. eternum. ecce perpetuitas. Exemplū capl'o. j. A.

Quinto debet cogitare de p̄senti miseria & futura gloria. vt exardesca. Ps. Super flumina babylonis illic sedimus & flevimus dū recordaremur syon. id est celestis speculez beatitudinis. De qua ꝯmulta delectabilia cogitare debeamus require in sermone. Homo quidam fecit cenaz magnam.

De euangelio.

Sermo. CXLIIII.

Adducūt ei surdū & mutū & deprecabant. vt imponat illi manū. Marci. vij.

Exposita ad literā hystoria. ad spiritualem instructionē ꝑtinet q̄ hic surdus & mutus peccatorem designat. In premissis verbis duo sūt principaliter cōsideranda. Primo q̄ graues infirmitates sequūt̄ petā scz surditas & mutitas ibi. Adducunt ei surdum & mutū. Secundo que ad curationem hoz sunt necessaria. quia ecclesie & sanctoz oratio. cū dicit. Et deprecabant. & manus dei p castigationē imposito. cū addit. vt imponat illi manū. Surditas aūt est circa auditū verbi dei. mutitas circa confessionē ꝓpriū peccati. Et hec surditas spiritualis q̄uenit ex quatuoz iuxta q̄tuoz causas surditatis corporalis. Prima causa surditatis corpalis est ex improportione sonus ad organum. sicut contingit illis qui ex immoderato sono tonitrui obsurdescūt. vel aque sicut illis contingit qui circa vehementē sonū aquaz morant. sicut refert Ambro. in libro exameron ō illis qui circa nilū vbi cadit de montibus morant vl' quorū vehementibus tonitribus malleoz aures innouant. sicut cōtingit fabris maxime qui caldaria faciūt qui multū obsurdescunt. Sic etiam surditas spiritualis causatur ex improportione sonus verbi dei ad intellectū. Unde Job. vj. cum diceret dñs discipulis. nisi manducaueritis carnem filij hois & biberitis eius sanguinem nō habebitis vitaz in vobis. multi nō valētes intelligere abierūt retro dicentes. Durus est hic ꝑmo & quis potes eū audire. sicut & vsq; hodie multi facti sunt heretici. de sacramēto trinitatis & corpis christi. & de multis talibus. quia intellectum ipsoz excedebant. Secunda causa surditatis corporalis est ventositas inclusa tympano capitis vel cōcauitate auris. Juxta quā sumit̄ secūda surditas spiritualis que est curiositas mentis. quid enim est curiositas nisi quedaz ventositas in cōcauitate mentis. & ꝓpterea tales nō possunt audire nisi mirabilia & noua sicut ariopagite. ij. Thi. iij. Erit temp⁹ cum sanam doctrinam nō sustinebunt & a veritate quidem auditum euertent ad fabulas autem conuertent̄. Exemplū capl'o. viij. A C. Tercia causa est ex aliqua immissiōe auris opilatio. sicut patet in aspide. que vnam aurem obturat cauda & aliam terra vt non audiat incantatorem. Et hec fit spiritualiter per immissionem auaricie coz. Ps. Sicut aspidis surde & obturantis aures suas que nō exaudiet. Hoc patz in adolescēte. Math. xix. Cui cum dixisset dñs. Si vis perfectus esse vade & vende oia & da pauperibus. Nō intellexit audiens abijt tristis. erat enim in⁹tas

habens possessiones. Quarta causa est luxus humorum impediens viam ꝓfectus audituę. iuxta quę est spūaliter fluxus carnalis voluptatis. Eccl. xxij. Verbū sapiens quicūq; audierit sciens laudabit. audiuit hoc luxuriosus ⁊ displicuit ⁊ ꝓiecit illud post dorsum suum Pater ꝑ er herode ⁊ herodiade. Mar. vj. Non licz tibi habere ⁊c. ¶ Secūda grauis infirmitas que consequit̄ peccatum est mutitas. ⁊ hoc ꝯtuz ad peccati confessionē. Que aūt si causa mutitatis ostendit euangelū cū dic̄ Soluti est vinculum lingue eius ⁊ loquebat̄ recte. ergo vinculum lingue est causa mutitatis in confessione. Est aūt triplex vinculū quod linguam ligat ne peccatū confiteat̄. Primū vinculū linguę est timor recidiuandi. pō. Trepidauerūt timo. vbi nō erat timor. Ut vere de hoc nō est timor si tria ꝓsiderantur. vicz hostis debilitas. sanctoꝝ suppor tans societas. ⁊ auxilij diuini securitas De primo sez de hostis debilitate Esa. lj. Incuruare vt transeamus. Non potest transire nisi primo nos sponte ⁊ voluntarie incuruemur. Bernñ. Dyaboli est ꝓ temptationes ꝯcitare sed in te est si volueris dare aut negare assensum. Grego. debilis est hostis quem nō pōt vincere nisi volentem. Unde nec Matth. viij. in porcos intrare. nec vnam ouicula iob potuit auferre nisi permissus. Unde Jac. iiij. dic̄t. Resistite dyabolo ⁊ fugiet a vobis. Exēplū ca. xij. ¶ Est Secundū quod timorē tollit ē sanctorū supportās societas. Peccator enī dū erat in peccatis solus erat. sed post cōuersionem associatur exercitui sanctoꝝ ⁊ iustoꝝ qui sunt in ecclesia. De hac societate dic̄t Judith. xv. ꝙ assyrij ꝙ deuorantes interptant̄ nō adunati. in fugam ibant p̄ceptes. filij aūt israel vno animine persequentes debilitabāt oēs quos inuenire poterant. Ideo in Cañ vj. dic̄t. ecclesia terribilis vt castroꝝ acies ordinata. Unde Prouer. xviij. Frater qui iuuat̄ a fratre quasi ciuitas firma. Et adapta quibus modis fruant semutuem. sicut oratiōibus. exhortationibus. ⁊ alijs multis. supportantes inuicem in vinculo charitatis. Exemplū capō. vj. E. Tercīū quod tollit timorē recidiuatiōis est diuini auxilij securitas Pō. Dñs defensor vite mee a quo trepidabo. Idem. Dñs adiutor ⁊ ꝓtector est omniū sperantiū in se. Aug⁹. Nō ijcce te in deum quia non ita crudelis vt se subtrahat ⁊ te cadere permittat. ¶ Secundū vinculū quod linguā ligat ne ꝓficeatur est ō dei misericordia ꝓsumptio. Eccl. v. Non adijcias peccatum sup peccatū. ⁊ ne dicas miseratio dei magna est. multitudinis peccatorū meoꝝ miserebit̄. Hanc aūt ꝓsumptiōz tollunt tria si ꝓsiderant̄ scz iusticie dei inflexibilitas. ꝓ diutina expectatiōe securitas. ⁊ future cōminationis asperitas. De primo sez de inflexibilitate diuine iusticie dicitur Prouer. vj. Zelus ⁊ furor viri nō parcet. Grego. Qui legitur pater misericordiaꝝ ⁊ deus totius consolationis. legitur ⁊ deus vltionū dñs deus vltionū. legitur etiaz deus iudex iustus. legitur etiam terribilis sup filios hoim. De secundo sez de securitate dei ꝓ expectatione. Esa. xvij. Diu silui patiens fui. sicut parturiens loq̄r. Ecclesiastici. v. Ne dixeris peccaui. et quid mihi accidit triste. altissimus enīz est patiens redditor. Treñ. j. Vocauit ad me tp̄us. Exemplū cap. ix. A. De tercio sez de asperitate cōminationis. Pō. Nisi cōuersi fueritis gladiū suuz vibrauit. arcuī suū tetendit. sagit. suam ardentem effecit. Hosb. ij. Uisitabo super viros defixos in fecibus suis. ¶ Tercīū vinculum quod linguam ne peccata cōfiteat̄. est ꝓpter multitudinē ⁊ magnitudinem peccatoꝝ remissionis desperatio. Prouer. xviij. Impius cū in ꝓfundum peccatoꝝ venerit ꝓtemnit. Hanc aūt desperationē tollūt tria si ꝓsiderāntur scilicet peccatoris diutina expectatio. eiusdem crebra vocatio. ⁊ benigna peccatorum susceptio. ¶ primum

tollat desperationē. scz diutina expectatio. Esa. xxx. Propterea expectat vos deus vt misereat vestri. Sap. xj. Dissimulans pcta hoim ppter penitentiam Ezech. xxxiij. Nolo mortē peccatoris sed vt conuertat & viuat. Q? secundū scz crebra vocatio tollat desperationē patet Luc. vj. Reuertere reuertere sunamitis reuertere reuertere Hiere. Tu aūt fornicata es cū amatoribus multis reuertere ad me. Tercū quod tollit desperationē est peccatoz redemptū benigna susceptio Exemplū Lu. xv. de filio pdigo redeūte ad patrē cui pr̄ longe occurrēs etiā in amplex? ruit oscula dedit pristinā stolā & alia bona restituit. quiuis instauraut. Adapta de hmone euisdē pabole. reqre in q̄dragesima Si ista pctōr psideraret mut? in pfessione nō remaneret. Sz qz hec non psiderat & in surditate & mutitate remanet. B Ostēdit duo i p̄missis verbis ad curatōez hoz necessaria. Primū est sanctoz & ecclesie oratio. cū dic̄ Deprecabant illū. Multū em̄ tali pficit sanctoz oratio Vñ. i. Joh. v. Qui scit fratrē suū peccare petim nō ad mortez petat p eo & dabit ei vita. Vñ Act. xij. p petro incarcerato orō fiebat sine int̄missione ab ecclesia ad deuz p eo. Sic facit & hodie ecclesia p spūali? incarcerato. Proficit et tali ad curationez manus dei ad flagellationē impositio Vñ sequit. Et iponat illi manū. Hāc manū castigatois senserat. Jo. xix. cū dicebat Miserimini mei miserem mei saltē vos amici mei. qz manus dñi tetigit me. Hec impositio man? plus pficit in spūaliter infirmo q̄ alīqō gen? curationis. plus em̄ pficit vna grauis infirmitas in peccato obstinato surdo & muto q̄ centū p̄dicatiōes. Vñ sequit in euangelio q̄ ad manus impositōez soluta est vinculū lingue eius & loquebat recte. Tūc em̄ humiliat sub potenti manu dei. & p cōfessoz emittit. & loquit oīa recte confitendo. aures apiunt ad ōsilia. p̄mittit restitutiones. et vtinaz tanta posset adiplere q̄nta tūc p̄mittit facere. De quo si vis plus loq̄. reqre in fimōe Petr? ad se reuersus dixit. Nūc scio vē. Exēplū ca. xv. G. E. ca. ij. G.

Dñica tredecima de epla.

Sermo. CXLV.

Abrae dicte sunt p̄missiones & semini ei?. Gal. iij. ¶ Glosa dicit p̄missiones. i. eterna beatitudo. Et dic̄ plurāliter p̄missiones qz pluries facta est. et nō solū abrae sed etiā semini ei?. i. imitatoribus. Simus g̃ imitatores abrae in sex. vt cū abrāā vitā eternā p̄missaz p̄hendamus. ¶ Simus g̃ primo i fide cū abrāā firmi & stabiles. De quo Ro. iij. In p̄missione dei nō hesitauit diffidentia sed cōfortatus est fide plenissime sciēs qz quecūq; p̄misit de? potens est facere. Et talib? p̄mittit vita eterna. Vñ Gal. iij. Cōclusit scriptura oīa sub peccato vt p̄missio ex fide iesu christi daret credentib?. Vñ dñs hortat aplus Hebre. vj. Non segues efficamini imitatores eoz q̄ in fide et patiētia hereditabūt p̄missiones. sine fide em̄ impossibile est placere deo. Vñ Hebre. iij. dicitur. Quibus iurauit vt non intrarent in requiez eius nisi illis qui increduli fuerunt. Et videmus qz non potuerūt intrare propter incredulitatem. ¶ Secūdo simus cum Abraam spe gaudentes. qui sicut dicit Roma. iij. contra spem in spem credidit. Unde Gal. iij. Nos aūt fm isaac p̄missionis filij sumus. glo. i. ad similitudinez isaac q̄ interp̄tat risus. in quo signat q̄ in letitia deo seruire debem? nō ex tristicia vel ex necessitate. Totus est de glosa. Et hoc facere debem? sperantes p̄ seq̄ p̄missum. Vñ Hebre. vj. Fortissimū solacū habemus q̄ confugimus ad tenendā p̄positā spem. quā sic̄ anchorā habemus aie tutā ac firmam intrādem vsq; ad interiora velaminis vbi p̄cursor p nobis introuit iesus.

¶ Tercio debemus exẽplo Abrae esse caritate feruentes. De quo habemus Gen̄. xviij. Q̄ feruenter tribus viris trinitatem personarum designabāt fuuit. Ūn̄ t vxori dixit. Accelera et misce tria sata farine. t ipse cucurrit ad armentarū. Itē respectu p̄mi Q̄ feruenter p peccatoribus orauit qñ dixit de sodoma. ¶ Primo de quinquagīta si iusti inuenirent in ea Q̄ peteret. Et sic orādo descēdit vsq; ad decē. Qui cū inuēti nō fuissent. p liberatōe loth solicitus multū fuit. Certe caritas vigebat eū. Et certe sic diligentib⁹ promittit vita eterna. Ūn̄ Jac̄. j. Beatus vir q̄ suffert tentationez. Et sequit Accipiet coronā vite quā promisit de⁹ diligentib⁹ se. De his tribus. s. fide spe t caritate. Hebre. xj. Fide abrāā demorat⁹ est in terra promissōis. t post cū isaac t iacob coheredib⁹ repromissionē eiusdē. Sic exponit glosa sup illō Matth. Abrāā genuit isaac. isaac genuit Jacob. Per abrāā intelligunt fide stabiles. p isaac spe gaudentes. p iacob caritate feruentes. ¶ Quarto debemus esse cum abrāā in tribulatōe patientes. De abraam dr Gen̄. xxj. Q̄liter patiēs fuit p tres eos q̄ sibi puteos abstulerūt. Itē d̄ collegit Hebreox. vj. lōganimiter ferens adept⁹ ē repromissionē. i. vitā eternaz. Ūn̄ vt idē cōsecq̄ possim⁹ dicit apl's ad Hebre. vj. Nō segnes efficiamini verū imitatores eoz q̄ fide t patiētia hereditabunt promissiones. glo. i. vitā eternam. Exēplū ca. xvj. ¶ Quinto debem⁹ esse cū abrāā hospitalitatez sectantes. De cuius hospitalitate t pietate inuenies multa cōmendabilia. Gen̄. xviij. Si inq̄t inueni gratiam in oculis tuis ne trāseas seruū tuū. sed afferā paurillū aque t lauent pedes vestri. t requiescite sub arbore. ponāq; buccellaz panis t p̄fortet cor vestrū. t postea trānsibitis. Curialitatis exemplū dat in hoc Q̄ nō expectauit vt ipsi hospicium peterēt. sed ipsos hūiliter rogauit vt ad eū declinarēt. Ūñe inq̄t si inueni grām coram oculis tuis ne trāseas. Itē in hoc Q̄ modicū promisit t multū pparauit. Q̄ misit buccellā panis t p̄parauit vitulū tenerrimū t optimū. Deuotio vo circa hospites notat in occursu eoz. in pedū ablutiōe. in pparatiōis accelerationē. itē Q̄ in ppria p̄sona eis ministrauit. Ad hāc hortat nos apl's Hebre. xiij. Hospitalitatē nolite obliuisci. per hāc qdaz placuerūt deo. q; pleriq; non solū angelos sed etiā ipm deū recipe meruerūt. Sicut ostēdit btūs Greg. in omelia paschali. Exemplū etiaz de b in pmptua. ca. xvij. ff. Et talibus vita eterna promittit. Ūn̄. j. Thi. iij. Pietas ad oia valet promissionē hūs vite q̄ nūc est t future. glosa. habens hic ōiumas t gloriā. t in futuro vitā eternā. ¶ Secreto debemus esse cū abrāā contemplationi vacantes. Ūn̄ de abraā dr Gen̄. xxj. Q̄ ipse cū ad terrā visionis. i. ad contemplationis accederet segregando se ab aliis. sicut p tēpiano regrit. dixit ad pueros suos. Expectate hic cum asino ego t puer illuc vsq; pperātes. postq; adorauerimus reuertemur ad vos. p̄s Elōgauī fugiēs t māsi in solitudine. expectabā eum q̄ saluū me fecit. Et talibus fit. pmissio. Ūn̄ Act. j. Precepit illis ab hierosolimis ne discederēt. sed expectarent promissionem patris. De hac promissione prima Joh. ij. Hec est promissio quā ipse pollicitus est nobis vita eterna. Habentes igit promissiones predictas. mūdemus nos ab omni inquinamēto carnis t spūs vt eas cōsecq̄ valeamus. Ad quod nos p̄ducat. q̄ vi. tē. Exemplū ca. xv B.

¶ Deeuangelio.

Sermo. CXLVI.

Homo quidaz descendebat ab hierusalē in hiericho t incidit i latrones. Lu. x. ¶ In hac pabola duo principaliter ō signant. vicz peccatoris miseria t saluatoris misericordia. ¶ Miseria

peccatoris innuit et multoꝝ maloꝝ ꝓpter peccata incursione. q̄ tangit ibi. Homo quidā descendebat ab hierusalē in hiericho ⁊ incidit in latrones qui etiā expoliauerūt eū ⁊ plagis impositis abierūt semiuuo relicto. Ex mia saluatoris innuit in pcōris oīmoda curatiōe. ibi. Samaritanus aūt q̄dam iter faciens venit secus eū et vidēs eū misericordia motus est. ⁊ appropians alligauit vulnera eius infundens oleū ⁊ vinū. ⁊ imponēs illū in iumentū suū duxit in stabulū ⁊ curā eius egit. ¶ Ma la aūt que hō ꝓpter mortale peccatuꝝ incurrit q̄uor in p̄missa pabola innuit. Primū est q̄ ab ecclesia fidelium separat. q̄ tangit ibi. Quia descēdit ab hierusalē in hiericho. Secundū est q̄ demonib⁹ subiicitur. ꝓ quo dicit. q̄ incidit in latrones. Tertiū est q̄ viribus ⁊ oīb⁹ bonis opib⁹ priuat. ꝓ quo dicit. q̄ incidit in latrones q̄ expoliauerūt eū. Quartū est q̄ in bonis naturalib⁹ vulnerat. ꝓ quo dicit. Et plagis ꝑpositis abierunt semiuuo relicto.

Primū est ergo q̄ hō ꝓpter peccatū ab ecclesia fidelium sepat. q̄ statim cum mortaliter peccat descēdit ab hierusalē. i. ecclesia militante q̄ hierl'm dr hic. De qua p̄s. Hierusalē que edificat vt ciuitas. Quia sicut ciuitas edificatur ex politis lapidibus. sic p̄sens ecclesia viuis et lapidib⁹ edificatur q̄ tūsionib⁹ ⁊ pressuris expolitis in vnū corpus ecclie coaptatur. Propt̄ q̄ dicit apls Cor. xij. Oēs sumus vnū corp⁹ in christo. singuli aūt sc̄i fideles alter alteri⁹ mēbra. Hec mēbra caritas in vnū corp⁹ ligat ⁊ cōnectit. ꝓ quo ⁊ vinculum pfectionis dr. Col. v. Et nō solū ligat mēbra ecclesie ad inuicē. sed etiā cum deo tanq̄ cū capite. Vñ Deut. xj. dr. Patribus tuis agglutinatus est dñs ⁊ amauit eos. Et in hac colligatione ꝑsistit pfectio ecclesie. ꝓ tanto caritas vinculū p fectionis dr. Hoc caritatis vinculū solū p mortale peccatū. q̄ ꝑcito cōmittēs a corpe dei euellitur. Vñ Esa. lix. Iniquitates vestre diuiserunt inter vos et deuz. Et Sap. j. Peruerse cogitatōes sepant a deo Et quantam miseriā peccatoꝝ incurrat ex dei et ecclesie sepatiōe. ex nominū mē ptatione innuitur cū dr. Q̄ descendit ab hierusalē id est a pace et tranquillitate. quia hierusalē visio pacis interptatur. in hiericho. i. in mutabilitatem. quia hiericho luna interptatur. ⁊ stultus vt luna mutatur. Quia ve in hierusalem. i. in corpe ecclesie cōstituti pacem habemus. Juxta illō domini Jo. xj. Hec locut⁹ sum vobis vt in me pacem habeatis. Sed ꝑcito descēdimus q̄ peccatum ab hierusalē habet homo intestinum bellū. Illa cūm ps aie sm quā est imago dei agens vices dei. monet homini bellū remordēdo eū. Pro pter quod dicit Job. xx. Quis restituet ei et pacez habuit. Illa cūm sinderesis sonitus terroris facit semp in auribus eius. Unde non est pax impijs dicē dominus Esa. lvij. Et mutantur vt luna Quia Esa. lvij. dicatur. Impij q̄si mare feruens q̄ quiescere nō pōt. ¶ Secundū malū est q̄ hō p peccatum demonibus subiicitur. Pro quo dicit q̄ incidit in latrones. Quia sicut dicit petrus. ij. A quo quis superatus est eius seruus est. Vñ Aug⁹. Bon⁹ hō si fuerit liber est. malus si regnat seru⁹ é. nō vni⁹ demonis ꝑ q̄ pc⁹ é tot demoniorū quot viciorū. In signū cui⁹ cū vnus euāgelistaꝝ dixisset de maria magdalena. q̄ habuit. vij. vicia. alt̄ dicē q̄ habuit septē demonia. Q̄ ad q̄ntā miseriam deducit pcm̄. q̄ cum sine ipo est hō oibus demonib⁹ impat. Lu. x. dixerūt. lxx ij. discipuli Dñe ecce demonia subiiciūtur nobis. Sed q̄cito peccat omnibus demonibus subiectus est. Unde Job. xx. Simul venerunt latrones eius.

Dicuntur autem latrones demones quia tanq̄ latrones viliorib⁹ spretis preciosioribus intendunt. Gen. xxij. Da mihi animas cetera tolle tibi. Nō enim curat diabolus de mundi rebus

neq; de nostris corpib⁹.sed tm̃ de aiabus.quib⁹ in b̃ mõo nihil carit⁹. Mar. vij. Quã dabit hõ ꝓmutatione ꝓ aia sua q̃st dicere et nulla. Itẽ sicut latro cũ p vnũ aditũ ingredi non potest diabolus p aliũ ingredi tẽtat. Vñ Mat. iij. tentans oñm in deserto postq; cuz p vicũ gule deiecere nõ potuit. ad alia vicia se transtulit. Vñ in vitis patrum vnt sancto cũ multis pridibus apparuit asserẽs q; q̃n quis de vno electuario nõ vult exhibet de alio. Itẽ diabolus sicut latrones vbi debilẽ aditum tanq; debile hostiũ inueniunt intrant. vbi vo fortẽ hostiũ ptranseũt. Propẽ hoc dicit Jac. iij. Resistite diabolo et fugiet a vobis. Tercũ est qz hõ p peccatũ omnibus bonis spoliat. Spoliatur eñ virtutib⁹ q̃ sunt vestimenta aie De quibus Apoc. xvj. Beat⁹ q custodit vestimenta sua ne nudus ambulet.

Itẽ spoliat oibus bonis opib⁹ ꝙ qz amittit oia bona q̃ fecit. Vñ Esa. lix. Opa eoz mutilia. Itẽ spoliat etiã bonis ecclesie quoz pticeps fuit q̃diu fuit in hierlm. i. in corpe eccie. Juxta illõ ps. Particeps ego sum oim timentiũ te. Sed postq; de scẽdit ab hierusalem statim spoliat. ¶ Quartũ maluz siue miseria est. qz homo p peccatũ in naturalib⁹ vulnerat. Pro quo subdit Et plagis impositis abierũt. Et nota q; diabolus hoi quẽ capit p pedñ oculos eruit. aures z nares p̃scindit. manus z pedes amputat. lũbos cõuulnerat Utrũq; oculũ eruit. cũ peccatoz nec deũ diligit nec penam inferni metuit. Sic philistei samsom ambos oculos erueruũt Jud. xvj. Auris p̃scindit. cum obedientia mãdatis dei non impendit. Naris p̃scindit cũ discretio spũal' subtrahit. De q̃b⁹ Ezech. xxiij. Precident aures tuas z nares tuas. Dan⁹ p̃scindit cũ exercitũ bonoz opeꝝ nõ impendit. Pedes amputant cũ ꝓgressus de bono in melius p̃scindit. Pedib⁹ enim ꝓcedimur. Jud. i. Comprehẽderunt a[illegible] [illegible] tentatibus [illegible] um z pedũ ipsius. Cũbi conuulnerant cũ in peccatore carnis cõcupiscẽtia nõ restringit. Job. xvj. Or in plona peccatoris. Conuulnerauit lũbos meos.

¶ Saluatorus vo mia innuit in peccatoris oimoda curatõe. cũ subdit Homaritan⁹ aũt q̃dã iter faciẽs videns eũ mia motus ẽ. Samaritan⁹ eñ q; custodies interp̃tat designat nostr̃ saluatorẽ. De quo ps. Nisi dñs custodierit ciuitatẽ frustra vigi. q; custodit eam. Iste samaritan⁹ siue custos curat peccatorẽ quinq; modis. ¶ Prio vulnera peccatoz all: gãdo. qõ fit q̃n pcoz fluxus restringit. Eccli. vj. Unctia eius alligatura sanitatis. Solus eñ misẽdo dat est sicut dicit Bernñ. susceptus semel in gñ peccata posse excutere. Scõo cu rat vinũ et oleũ infundendo q̃ fit q̃n cõfert gratiã lustificatõis. Pro quo dicit apl's. Ephe. v. Ora saluati eñs. Unxit te deus deus tu⁹ oleo leticie. Illud est eñ oleuz quod cõputrescere facit ingũ peti. Tercio ipm curat imponendo sitũ iumẽto in stabulũ inducẽdo. quod fit qz talẽ z effectu passiõis sue q̃ p mentũ intelligit. z meritis ecclesie q̃ p stabulũ designat restituit. Juxta illud ps. Particeps ego sũ oim timentiũ te custodiẽtiũ mãdata tua. Quarto eu rã ipsi⁹ agẽdo. qz licet oib⁹ p̃sit maxime tñ de bonis solicit⁹ existit. Unde⁹ enos dicit. Nolite esse solliciti in crastinum. scit enim pr̃ vester q̃d vobis necesse sit. Propt̃ qõ etiã ps. Osulit. Jacta cogitatũ tuũ in dño z ipse te enutriet. Et cum plũ. iij. Re. xvij. de belya quẽ p cornos pauit. Et in vitis patz paulũ berematã. Quito ipm stabulario ꝓmẽdãdo qõ fit qz tales p̃latis tanq; vicarijs suis vt custodiant ꝓmittit. Vñ cuilibet ipsoz dicẽ illõ. iij. re. xx. Custodi vir. ihũ. q; si elapsus fuerit erit aia tua ꝓ aia illi⁹. Quibus duos denarios dat. qz q̃ bñ p̃sunt duplia honore digni sunt.

¶ Ysica decimaquarta de epla. Sermo. CXLVII

Spiritu ambulate ⁊ desideria carnis non perficietis. Gal.v. ¶ In hac epla aplus ostendit q̄ est spū ambulādum ꝓpter tria.videlicet quia iustum. quia honestū.quia vtile. ¶ Qz iustuz est oñdit.qz scz pīm spiramus.ꝓpter quod et spūs dicit. Et hoc innuit apostolus cū dicit de primo Spū ambulate. Justū est eñ vt si ab eo habem⁹ vitam ⁊ spiraculū.īpm tanq̄ ducē sequamur. A carne eīm nihil habemus nisi grauamē ⁊ corruptionē. Sap̄.ix. Corpus qđ corrūpit aggrauat aiaz. Hāc rationē iusticie tāgit Gal.v. dicēs Si spū viuimus spū ⁊ ambulemus Itē q̄ honestū patet.non eīm ducit spūs sicut ducit caro p immūda ⁊ turpia. Uñ subdit aplus. Manifesta sunt opa carnis que sunt fornicatio.īmundicia.impudicicia ⁊c. Ex spūs ducit p honesta Uñ subdit aplus. Fructus aūt spūs est caritas.gaudium.pax.modestia.continentia.castitas.⁊ plura alia ponit. de quibus sicut placet adapta. Itez q̄ vtile et fructuosum ostendit cum dicit. Et desideria carnis nō pficietis. Que pficiēdo homo incurrit mortē ꝑpetuā ⁊regnū celorū pdit.ꝑ quo dicat. Qui talia agunt regnū dei non consequent Ro.viij. Si ꝑm carnē vixeritis morte mini. Si aūt spū facta carnis mortificaueritis viuetis Et nota q̄ aplus nō dicit.et desideria carnis nō habebitis qz hoc est impossibile.sed nō pficietis qđ est nobis valde fructuosum ⁊ vtile Itez in hoc q̄ nō dicit in singulari sed in plurali desideria que si spūm sequamur non pficiemus. B Uñ nota q̄ est desiderū carnis voluptatis q̄tum ad gulam.et hoc sequunt gulosi. De quo Numeri.xj. Vulgus ꝑmiscuum flagrauit desiderio carnū. Psal. Wāducauerūt ⁊ saturati sunt nimis ⁊desiderū eorū attulit. Et sequit. Ad huc esce eoꝝ erant in ore ipsoꝝ.ira dī ascendit super eos. Propter qđ monet aplus Ro.xij. Turā carnis ne feceritis in desideriis. Ibi glo. Aug. Non dico inquit in necessariis ad sustentōez.sed in desideriis illicitis. Itez ex primo sequit desiderū carnis voluptatis cōplende.⁊ hoc est desiderū luxurie soꝝ quia venter saturatus luxuriam appetit Iere.v. Saturaui eos et mechati sūt De hoc desiderio Ro.j. Exarserūt in desideriis suis. Et.j. Thes.iij. Ut sciat vnusquisq̄ vas suū possidere in sanctificatione ⁊ honore.non in passione desiderij sicut ⁊ gentes Tercū desiderium est acquirende pecunie . et hoc est auaroꝝ.raptoꝝ.vsurariorꝝ ⁊ cōsimiliū j.Thi.vj. Qui volunt diuites fieri incidūt in tentationē ⁊ in laqueū diaboli.et desideria multa inutilia ⁊ nociua que mergunt homines in interitū ⁊ pditionem. Glo.in interitū corpoꝝ ⁊ pditionē animaꝝ. Propter qđ monet aplus j.Thes.iij. Rogamus vos fratres vt honeste ambuletis ad eos q̄ foris sunt ⁊nullius aliquid desideretis. Osee.ix. Desiderabile argentū coꝝ ⁊ aurū vtica hereditabit. Et eccs.vj. Qui cui de⁹ dedit diuitias ⁊ honorem ⁊ nihil deest anime eius ex oībus q̄ desiderat. nec tribuit ei deus potestatē vt ꝯmedat ex eo.sed hō extraneꝰ vorabit illō. Glo. Auarus dū inīta bona habeat nimia pcitate se cruciat ⁊ nescit cui cōgregat

Quartū desiderū est carnis quiescēdi vel vacādi.et hoc est desideriuz accidiosorū ⁊ pigroꝝ. Prouer.xxj. Desideria occidunt pigrū. noluerunt eīm manus eius q̄cq̄ opari.tota die ꝯcupiscit ⁊ desiderat. Contra quod ds Eccs .ix Quodcūq̄ pōt manꝰtua facere instanter opare.quia nec opus.nec rō.nec sapiētia est apđ inferos quo tu ꝓperas Exēplū in ꝓmptua.ca.ij.D. Quintū desiderū est dānū inferēdi ꝓcedens expietate.⁊ hoc ē iracūdoꝝ. Prouer. xxj. Aia impij desiderat malū.non miserebit ꝓximo suo. Uđ ꝓpriē ꝯuenit iracūdo.qz ira nō habet misericordiaz vt ds ꝓuer.xxvij. Glo. Ubi ira incādu

erit mox viscera pietatis amittit. Exē plū ca. vj. ¶ Sertū desiderius est ob fuscādi bonū mentū. qđ ꝓprium est mui dox. Tales fuerūt scribe ⁊ pharisei q̄ cum bonitatē christi p̄ falsos testes ob nubilare desiderarent dixerunt Mar. xiiij. Quid adhuc desideramus testes Exemplū ca. xviij. A. Septimū desideriū est dñationis ⁊ sublimationis. et hoc est supbox q̄ semp dñari appetunt q̄bus dicit Jo. viij. Vos ex pre diabolo estis. ⁊ desideria patris vestri vultis facere. ij. Re. iij. dixit abner ad Dauid. Surgā vt ꝓgregē ad te oēs domū isrl ⁊ impes oib⁹ sicut desiderat anima tua. Cōtra quod p̄s. Desideriū peccatox pibit. Hec sunt septez carnis ⁊ carnaliū desideria hoim. q̄ hō spū ambulando nō p̄ficit. ⁊ sic mortē effugiet et vitā eternā inueniet. Ad quā nos p̄d.

De epistola.

Sermo. CXLVIII.

Spiritu ābulate ⁊ desideria carnis non pficietis Gal. v. ¶ Quia caro et spūs sibi aduersant ad inuicē. sic ostensum ē supra in sermone. Si sm carnē vixeritis. ⁊ hos duos aduersarios i nobis ipsis sentimus. ideo apl̄us in tā piculoso bello in quo mox de facili icurrit. cui nobis portus sit adherendū in p̄missis vbis ostendit dicēs. Spū ambulate. ¶ Multis aūt modis hō spiritu ambulat vt ꝓpetuā mortē effugiat. ¶ Primo cū tribulat de peccatis suis dolendo. Vñ ps. Sacrificiū deo spūs contribulatus. Tali hoi dr Esaie. liij Ut mulierē derelictā ⁊ merentem spū vocauit te dñs. Et Esa. lxj. Ut darem eis coronā p̄ cinere oleū gaudij p̄ luctu palliū gaudij p̄ spū merox. ¶ Itē secundo ambulat spū carnē ne vlterius ad peccatū trahat castigādo. Vñ Ro. viij. Si spū facta carnis mortificaueritis vluetis. Spūs em̄ cōcupiscit aduersus carnem. Gal. v. Et Lu. xxiij. Spiritus carnē ⁊ ossa non habet. Vñ apostolus. j. Cox. ix. Castigo corpus meum ⁊ in seruitutē redigo. ¶ Tercio spiritu ambulat p⁹ p̄dicta fortis tentationibus ⁊ aduersitatibus resistēdo. Esa. xxv. Spūs robustox quasi turbo impellens parietem. Et de tali spū dr Prouer. xviij. Spūs viri sustēt̄at infirmitatē suā. Hoc mō dr iesus ductus in desertum a spū vt tentaret a diabolo.

¶ Quarto spū ambulat hūilitatem cordis seruādo Esa. lvij. In excelso habitas ⁊ cū contrito ⁊ humili spū vt viuificet spūm humiliū. Propter qđ etiaz dicebat illa bona Judith. viij. Humiliemus illi aias nras ⁊ in spū cōtrito ⁊ humiliato seruientes dicam⁹ illi flentes vt sm voluntatē suam faciat nobiscū misericordiā suam. Et talē suscipiet ad gloriā. Prouer. xxix. Humilez spū suscipiet gloria. Propter qđ dicit Math. v. Beati pauperes spū qm̄ ipsox rū est regnuz celox. ¶ Quinto spiritu ambulat mansuetum ⁊ mitē se alijs exhibendo. Hoc modo ambulabat apl̄s j. Cox. iij. Quid vultis in virga veniam ad vos an in spū mansuetudinis. Et ad Gal. vj. ad idem monebat fratres. Si quis ex vobis ꝓoccupat⁹ fuerit i aliquo delicto vos q̄ spūales estis instruite hmōi in spū lenitatis. ¶ Sexto ⁊ vltimo in spiritu ambulat ad celestia p̄ contēplationē se eleuando. Sic Iohānes fuit i spū in dñica die Apoc. j. Et Apoc. iij. Hox quā audiui dixit Ascende huc et ostendā tibi que oportet fieri cito. et statim fui in spū. Hoc signatū fuit. iij. Reg. x. Vidēs regina saba omnē sapientiā salomonis. ⁊ domū quā edificauit. ⁊ cibos mense eius et habitacula seruox. et ordines ministrantiū vestesq̄ cox. nō habebat vltra spūm. Hoc modo spū ambulando desideria carnis nullo mō p̄ficiet.

De euangelio.

Sermo. CXLIX.

Occurrerũt ei de cem viri leprosi qui steterunt a longe ⁊ leuauerũt vocẽ dicẽtes. Jesu p̃ceptor miserere nr̃i. Quibus dixit. Jte ostendite vos sacerdotibus. Et dum irent mundati sunt. Lu. xvij. ¶ Historia ꝯtuz ad litere sũ pficiẽ plana est. Quantũ ad moralẽ instructionẽ tria tanguñ in p̃missis verbis diligenter aiaduertẽda. Primũ est horuz virorũ grauis morbi insinuatio. cum dicunt̃ leprosi. Secundum eorundẽ ꝓcuratiõe deuota oratio. ibi. Qui steterunt a longe ⁊ leuauerũt vocẽ dicentes. Jesu p̃ceptor miserere nr̃i. Tercũ ipsorũ curatõis ꝓmpta exaudiţio. ibi. Jte ostẽdite vos sacerdotib⁹ dũ aũt irent mundati sunt. ¶ Quantũ ad primũ notandũ ꝙ grauis morbus spũalis est luxuria q̃ hic p̃ lepram designat̃. ⁊ dicunt̃ decẽ viri leprosi ꝓpẽ decem mala q̃ infert luxuria tanq̃ lepra.

Primũ est qz sicut lepra non volatilis sed ꝓseuerans a corruptione interiori incipit. sic luxuria a corruptiõe cordis. Un Matth. xv. Ex corde exeũt cogitationes male. adulteria ⁊c̃. Propt̃ qđ Dañ. xiij. dr luxurioso sacerdoti q̃ de susanna ⁊tatus fuerat. Cõcupiscẽtia subuertit cor tuũ. Secõ lepre luxuria ꝙnat. qz sicẽ lepra sic luxuria corpus inficit. Un Coz. vj. Qui aũt fornicat in corpus suũ ꝑ̃ peccat. Quia ad literã vires corpis eneruat. Unde Job xxx. Ignis est vsq̃ ad consumptionez deuorans ⁊ oia virtutũ germina eradicans. Propter qđ dicit Eccl. ix. Non des aiam tuã fornicarijs in vllo ne p̃das te ⁊ animã tuã ⁊ hereditatẽ tuã.

Tercio lepre luxuria compat. quia sicut lepra sic luxuria contagione coinq̃nat. Un Prouer. vj. dr. Qui ingredit ad vxorẽ proximi sui nõ erit mundus cũ tetigerit eã. qz q̃ tetigerit picẽ inq̃nabitur ab ea. Propter qđ cõsulit apls. j. Coz. vij. Bonũ est homini mulierem nõ tãgere. qz morbus contagiosus est. Propter qđ Apoc. xiij. dr. Hi sunt q̃ cũ mulieribus nõ sunt coinq̃nati virgines eñ sunt. Quarto lepre luxuria cõpat. qz sicut leprosus rõne infectõis fetet. sic ⁊ luxuriosus. Un Ecc̃. ix. Vis mulier fornicaria q̃ sis stercus in via. qđ multũ fetet. conculcat. Un dicit philosophus. ꝙ leo naturaliter ꝓpendit ad fetorem deleonissa si coiuit cũ alio Unde ipsa sagax anteq̃ vadat ad eum lauat se. et sic leo non p̃cipit. Exemplum ca. vj. Ł B. ¶ Quito sicut leprosus lucẽ abhorret. in signũ cui⁹ leprosi oculos multũ pallio cooptunt. sic luxuriosus lucẽ abhorret. Unde Job. xxiij. Oculus adulteri obseruat caliginẽ dicẽs. nõ me videbit oculus ⁊ opiet vultum suũ. Et Job. xxiij. Si subito apparuerit aurora arbitrantur ymbram mortis. Quia ois q̃ male agit odit lucem ⁊ nõ venit ad lucẽ vt nõ arguant̃ opa eius. Sicut dicit dñs Job. xij.

Sexto sicut lepra abominabilez facit. ꝓpter qđ et sepat a cõsortio alioꝝ. sic peccatũ luxurie magis reddit infamez ⁊ abominabilẽ p̃ ceteris pctis. Eccl. xxiij. dr de fornicatore. Hic in plateis ciuitatis vindicabit̃ ꝙsi pullus equin⁹ fugabit̃. et erit dedecus oibus. Eccl. ſ. Coz. v. apls p̃cipit fornicatorẽ expelli

Septimo qz luxurioſus sicut leprosus semp est in cõtinuo pruritu. Unde Prouer. xxx. Tria sũt insatiabilia. ⁊ p⁹ dicit. infern⁹ ⁊ os vuluę. i. luxurie. Un glo. sup illud Luc̃. xvj. de filio ꝓdigo q̃ cepit egere dic̃ ꝙ voluptas sp hz famẽ sui. Unde sup illud Osee. iiij. Fornicati sunt ⁊ nõ cessauerũt. dicit glo. hiero. Voluptas insatiabilis ẽ vires fornicari deficiũt. ⁊ desiderũ iardescit. Octauo luxuria lepre ꝙpat. Quia sicut leprosus leprosum filium generat. sic luxuriosus luxuriosum. Un Ecc̃. xlj. Filij abominationũ fiũt filij peccatorũ. Propt̃ qđ ecclesia ꝓhibet filios p̃sbiterorũ ordinari. quia vt frequenter sunt paterni sceleris imitatores. Quia sicut dr sap. iij. Ex iniquis oñes filij qui nascunt̃

testes sunt nequicie aduersus parētes Unde solent hoies dicere tali q̄ discordat ab opibus boni patris. nunq̄ fuisti filius talis hominis. ¶Nono luxuria lepre ꝓpat. quia velut lepra aufert membra. aufert cm̄ oculos intelligētie aures obedientie. nares discretōis. linguam confessionis. capillos bone cogitationis. barbā fortitudinis. superpelicia sancte indignatiōis. manus bone operationis. ⁊ pedes sancte affectionis. ¶Propter q̄ dicit apls. j. Cor. vj. Tollens ergo mēbra christi faciā membra meretricis. absit. ¶Decimo ⁊ vltimo luxuria lepre cōpat. q̄ sicut lepra pseverans nō nisi diuina virtute curat. sic et luxuria antiquata. Uñ in libro Sap. dr. viij. Aliter non possum esse ꝓtinus nisi deus det. Et Aug⁹. in libro soliloquiorum. continentiā iubes da q̄ iubes. Et emplū ca. vj. E. ¶ Propter hoc secundo ꝓ curatione huius morbi abhis lepr̄osis ad dēū fundit deuota oratio cum dr. q̄ steterunt a longe ⁊ eleuauerunt voces dicētes. Jesu p̄ceptor miserere nobis. Unde dicit dñs Math. Hoc genus demoniorum. i. luxuria nō ejcit nisi ieiunio ⁊ oratione. ¶Predicta aūt oratio lepr̄osor que etiā debet esse luxurios or merit exaudiri. ꝓpter tria videlicet quia humilis. q̄ deuota. ⁊ q̄ fidelis. Fuit humilis ꝓpter quod steterunt a longe tanq̄ indignos se reputantes. Sicut Lu. xviij. publicanus cū ascendisset in templū ad orandū longe stans percutiebat pectus suum. Et talis oratio exaudit. Uñ Eccī. xxxv. Oratō humiliantis se penetrabit nubes. ⁊ donec approprinquet non cōsolabit. ⁊ nō discedet donec altissimus aspiciat. Et ps. dixit. Respexit in orationē humilium et non sprevit precē eor. Exēpluz ca. j. J. Item fuit deuota. pro quo leuauerunt vocē. Deuotio em̄ est feruor bone voluntatis quā mens cohibere nō valens certis manifestat indicijs. Sic dicit Aug⁹. Unde isti lepr̄osi feruorez cordis ostendentes leuauerunt vocez Sic orabat etiam ps. cū dicebat. Voce mea ad dominū clamaui et exaudiuit me. Et alibi. Clamaui in toto corde meo exaudi me dñe. Exempluz ca. xv. D. Item fuit oratio eor fidelis. ¶Postulauerunt em̄ in fide nihil hesitantes. Sicut cōsulit Jac. Nam credidērunt ipm saluare posse. Pro quo dixerūt Jesu. i. saluator. Miere. xvij. Sana me dñe ⁊ sanabor. saluū me fac ⁊ salvus ero. Item crediderūt ipm sine imposītione alior tm̄ verbo sanare. Pro quo dixerunt. Preceptor. Quasi dicerent. Tm̄ precipe ⁊ curabimur. Sicut dixit centurio Math. viij. Tm̄ dic verbo ⁊ sanabit puer meus. Et ꝓpter hꝰ subiunxit dñs. Non inueni tanta fidē in israel. Item crediderunt ad p̄dicta mi sericordē. Pro quo dixerunt. Miserere nostri. Sicut em̄ impium est negare deū iustū. sic etiam misericordē. ipsius em̄ ꝓprium est misereri. sicut dicit gregor⁹. Et ps. Misericors ⁊ miserator dñs. ¶ Tercio post talem oratōez sequit ꝓmpta exauditio. cum dicit. Ite ostendite vos sacerdotibus. ⁊ dum irēt mundati sunt. In hoc aūt q̄ lepr̄osos transmittit ad sacerdotes. innuit q̄ luxuriosi curant sepissime p confessionez Exemplū ca. ix. D. Et ostendit dñs in p̄missis verbis quattuor circa confessionem seruanda. s. q̄ debet esse festina. pro quo dicit. Ite in p̄senti. non dicit Ibitis quasi in futuro. Item ostendit q̄ cōfessio debet esse nuda. pro quo dic Ostendite. Item ostendit q̄ debet esse ꝓpria. ꝓpter quod dicit. Vos. Ise ostendit q̄ debet esse frequens. pro quo dic pluraliter Sacerdotibus. De quib⁹ si placet loqui require in secunda dñica post octauā epiphanie in sermōe. Unde ostende te sacer. In hoc aūt q̄ anteqū peuenirent ad sacerdotes mundati sunt. ostendit q̄ p cōtritionē cū ꝓposito cōfitendi anteqū vadat hō ad sacerdotem mundat a peccato q̄tuz ad culpam. quod est solius dei. quod etiaz innuit ps. Dixi confitebor ⁊ tu remisisti.

Quã remissionẽ peccatoꝝ nobis ꝓsta re dignetur. Qui viuit ꝛc.

Dñica.xv.de epla.

Sermo.CL.

Bonũ faciẽtes nõ deficiamus. tpe eñ suo metemus nõ deficiẽtes Gal.vj. ¶ In his verbis apls tria facit. Primo monet ad boni factionẽ.cũ dicit. Bonum facientes. Secũdo hortat ad eiusdẽ cõtinuationẽ.cũ dicit. Non deficiamus. Tercio subdit vtriusq; remunerationẽ cũ addit. Tpe eñ suo metemus nõ deficientes ¶ Quãtũ ad primũ scz ad boni factionem tria nos inducũt. vicz tps locus.ꝛ fructus. Tpus ídem ad bonũ faciendũ opportunũ est nunc. Vñ.ij. Corinthiõ.vj. Ecce nũc tps acceptabile.ps. Tpus beneplacẽti deus. Unde dũ tps habemus operemur bonũ. Aliqñ ꝓtingeret illud qõ dr. Treñ.j. Vocauit aduersũ me tps Bene. Dia aliena sẽ.tps tñ nostrũ est.turpissima autẽ tactura est q̃ p negligentiaz fit. Exemplũ ca.iij. Locus aũt ad bene faciendũ ꝓgruus est hic. Qua post hoc seculũ nõ restat alius locus ad opandũz. Eccs.ix. Nõ cũq; facere potest manus tua instanter opare.qz nec opus nec rõ nec sapiẽtia nec scientia erit apud inferos quo tu ꝓperas. Nam illis qui moriuntur dicit spiritus vt requiescant a laboribus suis opa eñ illoꝝ sequunt illos. Vñ merito rep̃hendunt in hoc mundo vbi laborare debent ociosi.vbi.s.locus est cõgruus mercẽdi. Job.xxiij. Dedit ei dñs locum pñe ꝛ ipse abutit eo in superbia. Exemplũ ca.ij. K. Tercio scz fructus benefactionis est ꝓgruus. Sap̃.iij. Bonoꝝ laboꝝ gloriosus est fructus. Unde q̃to plus bonũ facimus.tanto plus de fructu glorioso carpimus. Eadem eñ mensura q̃ mensi fueritis remetiet̃ vobis Luc.vj. Exemplũ capl̃o.j.L. ¶ Secũdo aũt hortat nos ad benefactiõis ꝓtinuationẽ.cũ dicit. Non deficiamus. Ad hanc aũt cõtinuationẽ ne deficiamus quatuor nos sustentant.

Primũ est fidei fortitudo.qz ipa est q̃ hoiem fortificat.j.Pe.v. Cui resistite fortes in fide. Unde Luc.xxij. post q̃ sathanas expetuit vt cribraret sicut triticum apl̃os tẽptationibus dixit dñs petro. Ego rogaui ꝓ te vt non deficiat fides tua. Propter quod monet apl̃us Eph̃.iij. Peto inq̃t ne deficiatis in tribulationibus meis.glo.ne deficiatis fide ꝛ operatione. Et Jac.j. Patientia opus perfectũ habet vt sitis pfecti ꝛ integri in nullo deficientes. Secunduz est qõ nos sustinet ne deficiamus a ꝓtinuatione bonoꝝ operꝝ.spei magnitudo de premio. Esa.xl. Qui sperant in dño mutabũt fortitudinẽ.assumẽt pennas vt aquile.volabunt ꝛ nõ deficient. Et ps. Inquirentes aũt dñm nõ deficient

Tercũ est qõ nos sustentat ne deficiamus a bonoꝝ operꝝ cõtinuatione.dei ꝛ ꝓximi dilectio. Unde.ij.Re.xxij. Dilatabis gressus meos.glo. p charitatem ꝛ nõ deficiẽt tali mei. Iste eñ est ignis Leuit̃.vj. qui nũq̃ deficiet in altari. sic exponit glo. quẽ nutriet sacerdos.i. rõ siue homo.subijciẽs ligna bonoꝝ operũ. Amor eñ dei sicut dicit Hiero. nũq̃ est ociosus.q̃ si operari renuit amor nõ est. Ista est vestis nuptialis que vetustate nũq̃ ꝓsumit̃. De qua Deut.viij Vestimentũ tuũ quo cooptiebaris neq̃ q̃ vetustate defecit. Quartũ est quod nos sustentat ne deficiamus a bonorũ operꝝ ꝓtinuatione.scz passionis dñi frequens recordatio. Unde Hebre.xij. Recogitate eũ q̃ ꝓ nobis talẽ sustinuit cõtradictionẽ vt nõ fatigemi animis vestris deficientes. In figura cuius ꝛ in libro Mach̃.oñdebant elephantis sanguinem morꝝ ꝛ rue vt eos ad pl̃ũ acuerent. Nam sic dicit Herñ. Miles spũ alis vulnera sua puipendit dũ benigni sui ducis vulnera cõsiderat ꝛ aduertit. Exẽplũ.c.xij. P. ¶ Tercio subdit vtriusq; remunerationẽ cũ subdit. Tpe suo metemus nõ deficientes. Ubi tria

innuit circa remñerationē. vicz temptis cōgruitatem. cū dicit. Ipe suo. Hic est enī tps nostrū ad merendū. ibi vo suuz ad remunerandū. Ps. Cū accepero tē pus ego iustitias iudi. Itē innuit pīnz copiositatem. cum dicit. Metemus In messione enī notatur abundantia. Ps Qui seminat in lachrymis in gaudio metēt. venientes aūt venient cū exulta. portā. ma. su. ij. Coz. ix. Qui seminat in benedictionibus t metet vitam eternā Matb. v. Merces vestra copiosa est apud deū. Eccī. vlc. Modicū laborauī t multam inueni mihi requiem. Item innuit remunerationis eternitatē. cum dicit. Non deficientes Job. xvj. Gaudium vestruz nemo tollet a vobis. Ad quod nos pducat.

De euangelio.

Sermo. CLI.

Nemo potest duo bus dñis fuire. Mat. vj. In hoc euāgelio dñs duo facit. Primo enī inducit ad ptemptū tpaliuz. cū dicit. Nemo potest duobus dñis fuire t post. ne soliciti sitis tē. Secūdo accendit ad amorē eternaliū. ibi. Primū querite regnū dei t iustitiā eius. Circa primū nota q dñs tangit nobis tres dños quibus a pleriscz solet fuitiū exhiberi. vicz deū. ibi. Non potestis deo seruire. Item mundū. cum dicit. Et mā mone. Māmona enī sunt mundi diuitie. Item corpus nostrū. ibi. Ne soliciti sitis aie vestre. id est tēpali vite. quid manducetis. neq corpi vestro quid induamini. Primū dñm ponit deū. qz illi pcipue tenemur seruire. Matb. iiij. dñm deū tuum adorabis t illi soli seruies. nec alter dñs sibi in seruitio est adhibendus. Propter qō etiam dicit. Nemo duobus dñis seruire pōt scz contrarijs. quod vtiq sunt deus t mūdus. Unde nemo potest seruire deo t mōo. Ruta. Jac. iij. dicit. Qui voluerit fieri amicus huius seculi inimicus dei ptituit. Itē etiaz nemo pōt fuire deo t corpori suo. qz Esa. xxviij. dicit. Coangustatū est stratū ita vt alter decidat. Ro. viij. Qui in carne sunt deo placere non possunt. Primū ergo dñm ponendo deū ostendit q illi pcipue seruitiū est exhibendū. t hoc vtiq ppter tria. vicz qz iustum. quia vtile. t quia honestū. Iustum tripliciter. Primo qz nos creauit Ps. Seruite dño in leticia. Et subdit causam. Scitote qm dñs ipse fecit nos Et certe charissimi indigne ferret quilibet si res ad suū ministeriū facta ptempto eo alteri deseruiret. Sic t ipse faē. Deut. xxxij. vbi. q. querit. Prouocauerūt inquit me in dijs alie. t obliti sūt creatoris sui. Secūdo iustum est fuire qz ipse nos emit. Unō. j. Coz. vj. Empti estis pcio magno. Et subdit fuitum. Glorificate inquit t portate deū. Que emptio ēpto fuit carior qz nō corruptibus auro t argento ꝫ pciosō sanguine. cuius vna gutta pciosior est toto mūdo. tanto offensa grauior si alteri t nō sibi seruiremus. Berñ. Quid est inimico meo vestroq plus libet seruire q mihi. nō ille vos pascit. nō tpa vestra disponit. nō ipse vos redemit. Item tercio iustum est sibi fuire qz nobis seruiuit. Un Luc. xvij. Ego sum inter vos sicut qui ministrat. Et seruiuit nobis in purgatione luti spūalis. Un Esa. xliij. Seruire me fecisti in peccatis vestris Quāntū nobis seruiuit ciuitates t castella circūeundo t suadendo t alia laboriosa p nobis faciendo. Secūdo seruiendū est ei quia honestum. Si enī honestū iudicat principibus mūdi huius seruire. multo magis illi qui est rex regum t dñs dñantium. cui ēm gregs. seruire regnare ē. Unde beata agatha dixit. Sūma ingenuitas ista est in qua seruitus pīi comprobat. Pro tanto dī Eccī. xxxiij. Bta magna est sequi dñm Tercio seruiendū est ei qz vtile. p vno enī seruitio t transitorio magnā mercedem t eternā retribuit. Matb. xxv. Venite benedicti patris mei percipite re-

ſtium. O deus ſi tantū ſeruitiū impenditur dñis tpalibus ꝑ vna villa vel duabus. multo magis ipenderent ꝑ vno regno tempali ſi ſe illud ſperarent adipiſci. quāto magis tūc deberent deo ſeruire ꝑ regno celeſti. Pſ. Regnū tuum regnū oīm ſeculoꝝ. In quo regno ipſe creator eternaliter tranſiens miniſtrabit illis. ℣ Secundi vero dñi ſeruitutē ſcz mūdi. eſt timendū. ⁊ hoc ꝓpē plura. Primo quia ſeruientes ſibi ſanos diligit. ſed cum infirmant abiicit. Iō bene ſignatū eſt. j. Reg. xxx. in puero egyptio. qui requiſitus a dauid q̄s eſſet. Reſpondit. Puer egyptius ego ſum. ſeruus viri amelechite. dereliquit autē me dñs meus. quia egrotare cepi. Iō videmus mundū facere ſuis ſuis quo libet die. Item timendū eſt mūdi ſeruitiū. quia ſeruos ſuos tanq̄ maleficus inebriat. vt tribulationes magnas ſui ſeruitij nō ſentiant. Narrat ſiquidē beatus aug⁹. q̄ in q̄buſdaz ꝑtibus ſolent hoſpites peregrinoꝝ ſupuenientiū bibitione cuiuſdam herbe animos īmutare. ita vt credentes ſe equos ⁊ iumenta eſſe frumēta ad molendina in ſaccis deportent. ⁊ alia grauiſſima faciant. q̄ diu placet tpoꝝ hoſpitib⁹. Sic iſte mūdus ſua dulcedine adeo ſibi ſeruientes infatuat q̄ grauiſſimos labores ⁊ puras nō ſentiant. Unde gloſa ſup illud Treñ. iij. Inebriauit me abſinthio dicit. Ebrius quid patit neſcit. Abſinthio aūt inebriat qui leue eſtimat q̄ ꝑ mundo patit ⁊ certe illud amarius eſt abſinthio. Nullus em̄ melius nouit amaritudinē mundi q̄ ſeruus mundi q̄ experimento ſentit quantus labor ē in acq̄rendo. quātus timor in poſſidendo quātus dolor in amittendo. Multi em̄ ꝑ dolore amiſſiōis interemerūt ſeipſos Iſti ſunt quoꝝ corda ſpinis ſolicitudinū remanet cruciata ⁊ dilacerata. Eſa ſam. Et puer. Cor fatui quaſi vas cōfractū. quod ſapiam verbi retinere nō poteſt. quia ſpine exorte ſuffocant illud

Item timendū eſt mundi dñium. q̄ quicq̄d in ſuo ſeruitio q̄s acq̄ſierit totuz in fine recipit. Pſ. Diues cū interierit nō ſumet cū eo oīa neq̄ deſcendet cum eo glōria eius. j. Thi. vlt. Nihil intulim⁹ in hunc mundū haud dubiū q̄ nec auferre q̄d poſſum⁹. Q̄ ſicut dicit Bern⁹ Mūdus incorrigibilē ſibi ꝓſtituit iam torē. q̄ de oīmbus nihil aſportare permittit. Exemplū de illo q̄ dñs eſt in auri ⁊ argenti fodina q̄ in fine laboris q̄n laborantes de fouea extrahit. ſic in ore in auribus ⁊ vbiq̄ locoꝝ pquirit. vt nil deferre valeant. Exēplū ca. v. E. Item timendū eſt mūdi dñium q̄ tanq̄ tradi tor ſuū ſuū q̄ntūcūq̄ bñ ſeruat hoſtibus tradit. Un̄ hec eſt vox ipſius ad demones Quēcūq̄ oſcl'atus fuero. ſ. tpali ꝓſperitate ipſe eſt tenete eū. Propē b̄ dicit dñs Matb. xix. Diues difficile intrabit in regnum celorum. Exemplū ca. v. D. ℣ Tercio dñi ſcz eoꝝ poris ſeruitiū eſt ꝓtēnendū. De cui⁹ ſuicio Ro. xvj. dicit apls. Hmōi xpo dño nō ſeruiūt. ſ ſuo ventri. Et hec ſeruitus ꝓtemnēda eſt ꝓpter multa. Et primo quia vilis. Paganoꝝ quidem ſeruitus eſt vilis q̄ ſeruūt ligno ⁊ lapidi. ſ hec vilioꝝ ſcz ventris. q̄ latrina fetidiſſima ē. Propter hoc q̄ huic ſeruituti ſunt ſubiecti fetidiſſimi ⁊ imundi ſunt. Unde iudas in cañ. ſua. Hi ſunt in epulis ſuis macule ſpuuantes. ſine timore. ſemetipſos paſcentes. Item cōtemnenda eſt ſeruitus ventris quia hoīem naturali bono ⁊ tpali depauꝑat. Quia em̄ naturali bono. id eſt ſenſu ⁊ diſcretione deſtituit. iō nōnulli ſapientes. ſicut pariſius. oīmino pueris ⁊ nutricibus pueroꝝ ꝓhibent vina dari. vt magis in diſcretione abūdent. Unde Ariſto. in primo libro de ſomno ⁊ vigilia dicit. Pueris nō ꝓferūt vina neq̄ nutricib⁹. Diſſert nihil forſitan pueros bibere ⁊ nutrices. Unde experientia didicimus q̄ illi qui in puericia a forti ⁊ ventoſo potu nō cuſtodiunt. minus poſtea ſapiētes inueniunt. Item q̄ a tpali bono de

paupat ostendit puer.xxj. Qui diligit epulas in egestate erit. & qui amat pinguia nō ditabit. Itē ꝓtemnenda ē seruitus ventris quia hoiem ad imaginē dei creatū vilē tāq; pozcā facit. ij. Pet.ij. Hi sunt velut irrationabilia pecora. Benedicti. Si simus ventri obedientes loco animalium nō eremur. nō hoim. Et Hiero. Qui post carnem ambulant in ventrē & libidinē pni quasi animalia reputantur Itē ꝓtemnenda est seruitus corpis q̄ est laboriosa & afflictoria. Ūñ Job.xx. Cū saturatus fuerit estuabit & ois dolor irruet sup eū. Et Eccs.v. Saturitas diuitis nō sinit eū dormire. Item ꝓtemnenda est fuitus ventris q̄ hanc ꝓcomitat infirmitas corpis & frequenter mors. Eccī.vj. In multis escis erit infirmitas. & Eccī.xxxvij. Propter crapulā multi obierūt. Itē cōtemnenda est corpis vel ventris seruitus q̄ totuz laborē hois requirit. Eccs.vj. Omnis labor hois in ore eius. Et sequit. Sed aia illius nō implebit bonis. glo. q̄ necesse ē iter comedere. Ho sec.uij. Comedent & nō saturabūt. Ite vltimo ꝓtemnenda est fuitus corpis vl' ventris Q̄ ad eternā famē pducit. Ūñ Lu.xv. Q̄ diues multū fuerat corpi inducēdo purpura & byssō epulando quotidie splendide. & post ad rantā sitim peruenit q̄ nec guttā aque hre potuit. Ūñ Apoc. xvj. Quantū glorificauit se in delicijs tantū date ei tormētū & luctū. Et Hiere.xvj. Seruietis dijs alie. glo. i. demonibus q̄ nō dabunt vobis requiem. Et sequit. In fame & siti. Expūn. c. uj. B

De euangelio.

Sermo. CLII.

PRimū querite regnū dei. Matb. vj. B In bis verbis dñs duo facit. Primo enim q̄ō regnū querere debeamus specificat eū dicit. Regnū dei. Secō ēphementer querere debeamus insinuat. cum dicit. Primū. i. añ omnia. Quia cū plura regna sunt. ideo dñs q̄ō regnū querere debeamus specificat. cū dicit Querite regnū dei. Est cñ regnū mundi. regnuz dyaboli. & regnū dei. Regnū mundi est quo mediante potentia seculari homines mūdani regnant. maiores minores. De quo Luc.xxj. Surget gens contra gentē. & regnū ꝓtra regnum. Regnū dyaboli est quo mediante peccato regnat in pctribus. Ūñ Eph̄.vj. dicit princeps tenebraz. i. peccatoz. Qui me aūt regnat in iupbis. Job.xlj. Ipe est rex sup oñs filios supbie. Regnū dei est quo regnat deus in sanctis hic p gram & in futuro p gliam. De quo hic eū dicit. Primū querite regnū dei. De his tribus regnis p ordinē Luc.xj. tangit eū dicit. Omne regnū in se diuisum desolabit. Ecce primū. Si aute sathanas in se diuisus est quō stabit regnuz eius. Ecce secundū. Porro si in digito dei ejcio demōia. pfecto puenit in vos regnū dei. Ecce terciū. Primū regnū scz mūdi est ꝓtemnendū. Et b̄ xp̄us docuit Job̄.vj. vbi dr. Jesus aute cognouisset q̄ vellent eū in regem rapere. fugit. dicens Job̄.xvij. Regnū meū nō est de hoc mūdo. Ūñ cantat de virginibus sanctis. Regnū mūdi & oēm ornatū seculi ꝓtempsi. ppter amorē dñi mei Iesu xp̄i. Secundū regnū scz peccati destruendū. nō cñ debemus ptittere vt regnet peccatū in nro mortali corpe sicut suadet aplus Roz.vj. Terciuz aūt regnū scz dei docet xp̄us esse querēdū. cū dicit. Primū querite regnū dei.

¶ Et est querendū q̄druplic iter. vicz aut vt emat. aut vt rapiat. aut vt furet. aut vt doneť. Primo modo scz emendo quesierūt patriarche & plerici alij q̄ a paupibus quoz est regnū celorū elemosynis emerūt. Beati cñ paupes qm ipsoz est regnum celoz. Unde ꝓsulit dñs Luc.xvj. Facite vobis sinct amicos vt recipiant vos in eterna tabernacula. Ho quō querebant illud solicite patriarche emere. pegrinos & egenos querēdo. hospicio recipiendo. pe

des lauando.corpa reficiendo. Sicut pz de abraam loth thobia iob ⁊ alijs. Ñ de ipsis dr Heb.xiij.p hanc.s.hospitalitatē quidā placuerūt de angelis hospicio receptis. Secūdo modo scz violenter quesierūt martyres habere. qz in martyrio est magna violētia. Et certe ipsi lapidati sunt.secti sunt.in occisione gladij mortui sūt.⁊ multis alijs ⁊ grauissimis tormentoz generibus. Propter quos dns dicit Math.xj. A diebus tobis baptiste regnū celoz vim patit ⁊ violenti rapiūt illud. An non rapuit illud latro q licz ante multa mala fecerat.ñ subito obtinuit regnū cuz audiuit. Hodie mecū eris in paradiso Qui q̄ iam rapere didicerat.⁊ iam multa ante rapuerat.p cordis cōtritionē ⁊ corpis passionē rapuit regnū celoz.O qualem ⁊ q̄ntā rapinā fecit.nūq̄ vltra paup esse poterit.Exemplū in ꝓmptuca.xij. Tercio modo q̄daz querūt vt furent.sicut fecerūt cōfessores.q occultis ofonibus ⁊ bonis opibus illud furant.Treñ.iij.Sedebit solitarius ⁊ tacebit ⁊ leuabit se sup se. Juxta illud dñi ꝓsilū Math.vj. Tu aūt cū oraueris intra in cubiculum ⁊ clauso hostio ora pr̄z tuū. An nō furabat illa emorroissa q nullo sciente fimbriā vestimēti iesu p quā sanata est tangebat. Exēplum.c.j. Quarto scz p dono querūt hre virgines.qz virginitas p quam regnū dei ꝓsequunt ꝓprie donū est dei; Ñ Sap.viij. Et scaut q aliter nō possum esse ꝓtinens nisi deus det. Et aug. Continentiā iubes.da q̄ iubes. Dono etiam pueri baptisati regnū dei ꝓsequunt.ꝑ hi nō querūt qz gratis eis ꝓfert deus regnum. Ps. Pro nihilo sal.fa.il. Et illud. Pro nihilo habuerūt terram desiderabilem. ℟ Secūdo q̄ferūter querere debeamus insinuat. cum dicit Primū.id est ante omnia. Vere q̄rendū est ante omnia regnū dei.⁊ hoc ꝓpter regni imensitatē.excedit em̄ oīe regnū. Ps. Regnū tuū dñe regnū omniū seculoz. Tantū em̄ est q maius cogitari non potest.j.Cor.ij. Quod oculus nō vidit nec auris audiuit nec i cor hois ascendit que ꝑparauit deus diligentibus se. Item querendū est ante oīa ꝓpter inuentendi facilitatē. Exēplum de latrone qui q̄cito dixit.memēto mei dñe cū veneris in regnū tuū. dicit ei. Hodie mecū eris in paradiso Nunq̄ regnū tpale tamcito acquirere potuisset.in quo rex magnus ⁊ ipse factus est.quia vnusquisq; ibi in regē coronabit. Can.iij. Veni de libano veni coronaberis. Q̄ferūter quilibz curreret ad terrā vbi in regē coronari deberet.⁊ maxime in tali regno. Math. xxv. Venite benedicti patris mei percipite regnū. Item querendū est ante oīa ꝓpter sui q̄tum ad populum interinsecū tranquillitatē. nulla em̄ erit ibi in populo seditio. Esa.xxxij. Sedebit populus meus in pulcritudine pacis

Item ꝓpter sui q̄tum ad hostē extrinsecū securitatē. Ps. Non accedat ad te malū ⁊ flagellū non appropinquabit tabernaculo tuo. Item ante oīa q̄rendū est ꝓpter regis desiderantissimi ꝓtinuā visionem. Si em̄ hoies multū gaudent q̄ regem tpalem ad libitū videre possunt. q̄ntomagis regem eternū Esa.xxxij. Regem in decore suo videbūt. Et ps. Videbūt te ⁊ letabunt Itē ante oīa querendū ꝓpter sui fertilitatem. In alijs em̄ regnis vel vniuersalis vel saltez ꝑticularis inuenit egestas sed ibi sūma in oīibus fertilitas. Ps. Satiabor cū apparuerit gl̄ia tua. Et Esa.xlix. Non esurient neq; sitient amplius. Item ante oīa querendū ꝓpter officij iocunditatē. Nullū em̄ aliud habebunt officium q̄ de sua gl̄ia laudare deum. Ps. Beati qui habitant in domo tua dñe in secula seculoz laudabūt te. Et alibi. Exultabūt sancti in gloria letabunt in cubilibus suis. Item añ omnia querendū ꝓpter regni eternitatē. Luc.j. Cuius regni nō erit finis. Et Dañ.vij. Et regnū eius quod non corrūpetur. De quo regno aug. in li. solit.

O vere beati qui iam maloꝝ oĩm exuti securi tam de imarcessibili gĝa.ad regnũ decoris puenire meruerunt.O regnum eternũ.regnum omniũ seculoꝝ. lumen indeficiens.ꝛ pax dei que exuperat oẽm sensum.in qua sanctoꝝ animę requiescũt.ꝛ letitia sempiterna sup capita coꝝ.gaudiũ obtinebũt ꝛ exultationẽ.ꝛ fugiet ab eis doloꝛ ꝛ gemitus. Ad quod nos pducat qui vi.ꝛc.

Dñica.xvi.de epistola. Sermo. CL.III.

IN charitate radicati ꝛ fundati vt possitis cõprehendere cum oĩbus sanctis que sit latitudo.longitudo.sublimitas ꝛ pfundũ. Epb.iij.

¶ In verbis istis aplus duo facit hortaꝫ eĩ ad charitatẽ.cũ dicit.In charitate radicati.Et ostendit eiusdẽ vtilitatem.cũ subdit.Ut possitis cõprehẽdere ꝛc.¶ Altũ eĩ ostendit qđ oẽs sancti cũ prehenderũt.Unde necesse est vt bene radicemur ꝛ fundemur si p virtutes ꝛ bona opa illuc vsq; ptingere volumus Radicationẽ.aũt ꝛ fundationem nostram ostendit aplus in charitate. Ipa est eĩ fundamentũ virtutũ ꝛ bonoꝝ inq̃ntũ ea solidat in edificio spũali. Ipa radix inq̃ntum ea viuificat. pullulare ꝛ conscendere facit vsq; ad fructus cõprehensionem.Et hoc est quod tangit aplus.cũ dicit.In charitate radicati et fundati vt possitis cõprehendere. Ę

Sed quia inuenit radix nociua que multũ impedit nos radicare in charitate.vt illam auellamus ꝛ huic inherere possimus.nota q̃ est radix bona.ꝛ ẽ radix mala.Radix mala triplex est.scilz cupiditatis ꝛ voluptatis ac vanitatis. Quidam eĩ radicant in arena cupiditatis.Quidã in luto voluptatis.Quidam in vento vanitatis. De prima.j. Thi.vj.Radix omniũ maloꝝ ẽ cupiditas.Et ex ista radice pcedunt quasi q̃dam rami.furta.rapine.vsure.fraudes calumnie ꝛ hmõi. De secunda radice Ezech.xvj.dicit.hierusalem in psona mulieris luxuriose.Generatio tua ꝛ radix tua de terra chanaan.Chanaan interp̃tatur zelotes.Vacantes eĩ hoc vicio maxime zelotipi sũt.quia in tali nõ libenter homo patit̃ consortẽ.Propt̃ ꝟ multa veniunt homicidia.Et q̃ de ꝟ intelligaꝫ autoritas.sequit̃ post pauca. Quando nata es in die ortus tui non est p̃cisus vmbilicus tuus.In vmbilico notaꝫ libido in feminis.sicut in lumbis in viris.sicut dicit beatus gregoꝛius Umbilicum ergo p̃cisum nõ habẽt.qui toto tpe vacat libidini.et ex ista radice pcedunt mlti mali rami.scz fornicatio stupꝝ.adulterium.incestus.viciũ contra naturam de q̃bus require in sermone. Nunc scio vere.quia misit dñs angelum suum.In festo sancti petri. De tercia radice dicit̃ Esa.xvij. De radice colubri egredietꝫ regulus. Coluber dicitur quasi colens vmbras.In vmbra vero notaꝫ vanitas que nihil ẽ. Regulus dicitur serpens quidã quasi dñans alijs. De radice ergo colubri egredietꝫ regulus.quia de radice vanitatis ꝛ superbie egredietur desideriũ dñandi.Et ex ista radice pcedũt ambitiones.contentiones.emulatiões.oppressiones ꝛ hmõi. Has tres malas radices debemus euellere si in bona radice.id ẽ caritate cupimus radicari.Juxta qđ consulit apostolus dicens.In charitate radicati ꝛ fundati.Et primo vt nulla tẽptatio possit nos a dei amore auellere. Sic radicatus fuit aplus Roma.viij. cum dicit.Quis nos sepabit a charitate dei.Et post subdit.Certus sũ quia neq; vita neq; mors neq; vlla alia creatura poterit nos separe a charitate dei que est in xp̃o iesu. Secundo vt sic radicati ꝛ fundati tanq; arbores bone in charitate possimus magis ac magis p ficere ꝛ crescere.Epb.iij.Veritatẽ facientes in charitate crescamus. Tercio vt radicati ꝛ fundati in caritate tãq; arbores flores ꝛ ramos virtutũ va-

leamus p boni exempli extensiones ad primos longe lateq; diffundere. s. Thi. Esto exemplū fidelium. in verbo. in cōuersatiōe. in charitate. in fide. t in castitate. ¶ Secūdo autē huius caritatis t radicationis subdit vtilitates cum dicit. vt possitis cōprehendere cū omnibus sanctis que sit latitudo longitudo tē. O q̄felix radix que vtute sue intantū ramos opex nostros ptendit. vt talem fructum quē oēs sancti comprehenderūt t nos comprehendere possimus. s. regnū celeste. quod delectabile ex quatuor ostendit. Ex sublimitate q̄tū ad dei visionē quē supra tanq̄ speculū habent Esa. xxxiij. Regem in decore suo videbunt. Et certe hec est vita eterna vt cognoscant te deum. Si aliud bonū non esset ibi hoc solum sufficeret Job. xiij. Oñe oñde nobis patrē t sufficit nobis. Itē est regnū delectabile ex latitudine q̄tum ad societatis amplitudinē charitatē t iocunditatē. Apoc. vij. Vidi turbam quā dinūerare nemo poterat ex omnibus gentibus stantes ante deū. Inter quos etiam lata charitas. qi nulla inter ipsos inuidia. ps. Sicut letantiū oim habitatio est in te. Itē mira iocūditas. ps. Ecce q̄bonū t q̄iocundū habitare fratres in vnū. Item exultabunt sancti in gla letabunt in cubilibus suis. Item est regnum delectabile ex pfunditate. q̄tum ad cognitionem. s. Cor. xiij. Nunc cognosco ex pte. tunc. autē cognoscam sicut t cognitus sum. Item est delectabile ex longitudine. q̄tum ad eternitatē. ps. Regnū tuū dñe regnū oim seculoꝝ. Luc. s. Regni eius no erit finis. Et hoc est qđ dicit aplus. Ut inquit possitis cōprehendere cū oibus sanctis q̄ sit latitudo. lōgitudo sublt. t pfundū. Hec q̄tuor etiaz possunt notari Esa. lx. Tunc inquit videbis scz dei sublimitatē. t affluues ppē visionis eternitatē. t mirabitur ppter cognitionis pfunditatē. t dilatabitur cor tuū ppter societatis in charitate iocunditate latitudinem. Ad quā nos p ducat ille qui viult t regnat tē.

De euangelio.

Sermo. CLIIII.

Accessit t tetigit loculū. Hi aūt q portabāt steterūt. Et ait iesus. Adolescens tibi dico surge. Et resedit q erat mortu⁹ t cepit loqui. t dedit illū matri sue. Lu. vij.

Exposita hystoria miraculi q̄tū ad īrām duo sunt q̄tum ad moralē instructionē pensanda. Unū de adolescentis morte quā tangit euangelista. cū dicit. Ecce defunctus efferebatur. Aliud de eiusdem p dñm resuscitatione. quā tangit. cū dicit. Accessit t tetigit loculū. Et post sequit. Et resedit q erat mortu⁹ tē.

Quātū ad primū notandū. q adolescens mortuus q efferebat p portā ciuitatis designat quēlibet peccatorē qui p peccati malitiā occidit aiaz suā. Pctm em̄ mortale ideo morti compat. quia sicut mors corporalis nō est nisi sepatio aie a corpe. ita mors spūalis que fit p pctm̄ nō est nisi sepatio aie a deo. Jux illud Esa. lix. Iniq̄tates vre diuisē. inē vos t deū vrm. Et sicut hō q̄n mort primo distpat. postea infirmat. postea mort. postea effert. t postea sepelitur. Sic pctōr primo distpat in cogitatiōe infirmat in delectatione. mort p ꝯsensum. efferē p opus tumulat p ꝯsuetudinē. Mala quidē mors q̄ē in ꝯsensu. ꝫ peior q̄ fit in ope. ꝫ pessima q̄ est in consuetudine. De nulla tñ est desperandū Un̄ t dñs in signū huiꝰ tres mortuos suscitauit. Puellā in domo. iuuenē in publico. lazaz in sepulcro. Per puellā intelligitur ꝯsensus peccati in corde. p iuuenē in porta q̄n ꝯsensus exit in op⁹ p lazarum in sepulcro q̄n sepelit in cōsuetudine. Et licet ex pte saluatoris eq̄lis sit potestas sup quālibet mortem. tñ q̄tum ad peccatorē vnā difficiliorez altera oñdit. Nam puelle dixit Mat. ix. Puella surge. t statiz surrexit. Adolescenti de quo hic agit plura vba dixit

Adolescens tibi dico surge. ⁊ loculū te-
tigit. Lazarus vo fremitu ⁊ clamore et
multor lachrymis suscitat. qz mueterati in malicia difficile auellunt a puersa
ꝓsuetudine. Sic ergo euangelista cum
agit de adolescente q̄ defunctus p̄ portam efferebat. peccatorē qui de ꝓsensu
exit in opus designat. ¶ Sed ei?
resuscitationē p̄ dñm innuit. cum dicit.
Accessit ⁊ tetigit loculū. Et ponit quedā resuscitationē antecedentia. cū dicit
Accessit ⁊ teti. lo. ⁊ dixit. Adolescens tibi dico surge. Quedā resuscitationē cōcomitantia. cū dicit. Et resedit qui erat
mortuus. Quedā resuscitationē subsequentia. cū dicit. Et cepit loqui ⁊ dedit
eū matri sue. Que oīa ꝓcurrūt ad spiritualem resuscitationē. Accedit ei dñs
p̄ gratie infusionē. tangit loculū p̄ flagelli imissionē. ⁊ ait p̄ p̄dicationis informationē. Adolescēs tibi dico surge
Isti sunt tres nunciꝰ scz gratie inspiratio. flagelli imissio. ⁊ p̄dicatio. de quib?
aliquis vel omnes p̄cedunt faciem suā
in oēm locū quo ipse v̄turus est. ¶ Primus nūcius. s. gratie inspiratio mittit
peccatori vt periculosum statū suū intelligat. id est intus legat. Unde Job.
xxxij. Inspiratio oīpotentis dat intelligentiam. Ipse em̄ dñs hoc modo ad
ostium conscientie peccatoris ⁊ pulsat
inspirando dicens. O homo vsq̄quo
obliuiscēris me in finem vsq̄quo auertis faciem tuā a me. q̄diu ponam consilia in anima tua. scz inspiratiōis. ¶ Per
hunc nunciū vocata venit maria magdalena. Et quia mīti peccatores huius nunciꝰ consiliū despiciunt dicentes
In consiliū tuū nō veniat anima mea
ideo ⁊ alium nunciū scz flagellationis
adiungit cum quasi loculū tangit. Loculum dñs tangit q̄n flagellis corpus
atterit. ¶ Hic nuncius efficacior est aliꝰ
citius em̄ ꝓficit in obstinato peccatore.
vna acuta alia grauis infirmitas q̄ inspiratio vel p̄dicatio. Unde Osee. vj.
In tribulatione sua mane consurgent
ad me. Bene dicit. mane ꝓsurgēt. quia
iste nuncius p̄ alios facit accelerare. ps.
Multiplicate sunt infirmitates eorū
postea acceleraverūt. Exemplū ca. xvj
B. Uñ ⁊ in hoc euangelio dicitur. q̄
post q̄ dñs loculū tetigit. hi qui portabant steterunt. Quatuor em̄ sunt a quibus portat peccator. vicz amor peccati. tantū em̄ diligit peccatum q̄ nō vult
dimittere. ¶ Prouer. j. Usq̄quo parvuli
diligitis infantiam. ⁊ stulti que nocta
sibi sunt cupiūt. Item timor penitentie
Timet em̄ confiteri ꝓpter verecundiaꝫ
⁊ satisfactionem. ps. Trepidauerunt
timore vbi nō erat timor. Item terciū
est, psperitas vite. quia multū confortat
peccatorē. corp̄is ⁊ rerum prosperitas.
¶ Prouer. j. Prosperitas stultor perdet
illos. Quartū est p̄sumptio venie. Dicit em̄ peccator. quia deus misericors
totum dimittet. Ecc. xxvj. O p̄sumptio nequissima. vnde creata es. coopertt oīum mōdā malitiam quia ꝓmittunt
sibi impunitatē. Hi quatuor portitores
subsistunt quādo dñs loculū corporis
castigando tangit. Huic nuncio ⁊ tercium scz p̄dicationis adiūgit. Unde sequit. Et ait p̄dicando. Adolescens tibi dico surge. Surge in q̄ qui dormis.
⁊ exurge a mortuis ⁊ illuminabit tibi
christus. O quot sunt per hūc nunciū
a morte spirituali resuscitati. Nec mirum. Uerbum em̄ dei viuificat. Unde
fons vite dicitur. ¶ Prouerbioꝝ. xiij. Et
Job vis. v. dicit dñs. Uerba que ego loquor spiritus ⁊ vita sunt. Huius exemplum habemus Ezech. xxxvij. de campo mortuor pleno ossibus. vbi dicit ē
ꝓphete. Fili hois vaticinare de ossib?
istis ⁊ dices eis. O ossa arida audite verbum dñi. Et sequitur. Hec dicit dñs deus ossibus his. Ecce ego intromitto in
vos spīritum ⁊ viuetis. Unde Actu.
x. Cū petrus p̄dicaret gentilibus mortuis in peccatis. cecidit spiritussanctus
super omnes qui audiebant eum. Unde post iussit eos baptizare in nomine
dñi. ⁊ sic mortui spiritualiter reuixerūt
Unde hic post verbum dñi sequitur.

Et resedit qui erat mortuus. Exēplum. vj. E. ¶ Et hoc est qō comitat resuscitationē scz sessio. Residet ḡ peccator qui fuerat mortuus ō peccato se leuādo. t illud in quo iacuerat abominando. Hāc sessionem approbat de⁹. Ūñ ps. Domine tu cognouisti sessionē meā t resurrectionē meā. Item residet peccator q̄ fuerat spūaliter mortu⁹ de peccatis in quibus fuit se hūiliādo. et eadē ex cōtritione flendo. Juxta illud Esaie. xlvij. Descēde sede in puluere. Sic rex nīnue sedit in cinere t cilicio peccata deflēdo. ℟. Et cepit loqui t reddidit eū matri sue. Hic tāgit resuscitationē subsequentia q̄ vere petōr postq̄ resedit p peccati cōtritionē incipit loqui p cōfessiōez. Juxta illō Esa. xlij. Narra si quid habes vt iustificeris. Bene dicit vt iustificeris. quia qui abscōdit scelera sua non iustificabitur Eccē. Sed q̄ narrat iustificat. Ūñ. Dauid postq̄ homicidiū t adulteriū ppetrasset. t cōfessus fuisz dicēs ad nathā peccaui. t nathā ex pcepto dñi sustulit. trāslatum est peccatum tuū. Ūñ dicit Aug⁹. O breue verbuz peccaui. o tres sillabe que portas aperiunt paradisi. dixit dauid. peccaui. t nathan statim missus a dño subintulit. trāslatum est peccatū tuū. Et reddidit eū matri sue. s. ecclesie ad satisfactionē Peccator em̄ p se cū paup sit satisfacere non valet. sed postq̄ in gremiuz matris sue reponit participē eum facit mater laborū omniū bonoꝝ filiorū. Propter quod dicebat ps. Particeps sum ego omniū timentiū te. Unde mat ecclesia de bonis que boni filij thesaurizauerūt satisfacit p debitis filij redditi t paupis. Ūñ Baruch. iij. dicit hierlm tanq̄ ecclesia filijs talibus. Afflictores estote filij. Et sequitur. Sicut enim fuit sensus vester vt errauerit a deo. decies tantum iterū conuertentes requirens eum. quia merita aliorū supportāt eum. Rogemus et nos dominuz vt resuscitet tc.

Dñica decimaseptima de epla. Sermo. CLV.

Solliciti seruare vnitatē spūs in vinculo pacis Ephe. iij. ¶ In his verbis aplus tria facit. Primo monet ad vnitatē seruandā. cū dicit. seruare vnitatem spūs. Scōo ostendit modū cōseruationis. cū dicit In vinculo pacis Tercio monet ad vtriusq̄ solicitudinē cū dicit. Solliciti seruare vnitatem ¶ Quantū ad primū nota q̄ triplex ē vnitas quā ostendit nobis necessaria. scz vnitas intellectuū. et hec est p fidei identitatē. p quo dicit. Unus dñs. una fides. vnū baptisma. Secunda vnitas affectuū. t hec p rectā t cōcordem voluntatē. Pro quo dicit. Unus spūs sicut vocati estis. in vna spe vocationis vestre. Tercia est vnitas cōuersationis. et hec fit vniformē morū honestatē. Pro quo dicit. Digne ābuletis cū omni humilitate t māsuetudine. cum patiētia supportātes inuicē in caritate ihū. Deus qui inhabitare facit vnius moris in domo. Hanc triplicē vnitatē habuerūt apostoli. De q̄bus dr Actu. iij. Multitudinis credentiuz erat cor vnum. q̄tum ad primū. t ala vna q̄tū ad secundū. nec aliquis aliq̄d suū ee dicebat. sed erant illis oia cōmuna. q̄tū ad tertiū. ¶ Scōo ostendit modū cōseruationis p̄dicte vnitatis. cum dicit. In vinculo pacis. Inuenit autē triplex vinculū q̄ ligat predictā triplicē vnionē ne dissoluat. videlicet vinculū sapientie. caritatis. t pacis. Un culū sapiētie ligat intellectuū vnitatez ne fides diuersificet. Ūñ Eccī. vj. Audi fili mi. et accipe consiliū intellectus Et post subdit de sapientia. Subijce humerū tuū. id ē actus tuos suppone magisterio illius et porta illā. t ne accidieris in vinculis eius. Sicut illi de quib⁹. ij. Thimo. iij. dr. q̄a veritate auditū auertent. quia sanā doctrinā non

sustinebunt. quā doctrinā si audirēt a veritate nō auerterēt. Uincula eñ illi? alligatura salutis. Sicut ōr Ecc. vj. Sed vinculū caritatis ligat affectuum vnitatē vt volūtas concors habeatur. Col. iij. Sup oīa caritatē habētes qō est vinculū pfectiōis. Et Phil. ij. Idē sapiatis eandem caritatē habētes.

Sed vinculū pacis ligat vnitatē quietationis per morū vniformitatē. Unō hic dicit. Seruare vnitatē spūs in vinculo pacis. Differentia eñ mor vt frequenter inducit cōtrarietatē animorū Un Hester. xiij. assuerus de iudeis scrī pſit q quia nouis vterent legib? t cōtra consuetudinē oīm gentiū facerent: vniuersarum concordia nationuz sua dissensione violarent. Propter qō religiosi quos oportet insimul habitare vt pacifice viuant ad mor vniformitatē p regulā t alia statuta regulant. Ad Tercio monet ad vtriusq; solicitudinē scz vt solicite caueamus ne vinculū pdicte vnitatis dissoluat. cū dicit. Solliciti seruare vnitatem. Et ponit in hodierna epistola quinq; ad hoc nobis necessaria. Primo hūilitatē cū dicit. Cū omni hūilitate ne scz vn? alteri se pponat. quod frequēter est causa discordie p tāto inter supbos semp sunt iurgia. sicut ōr Prouer. xiij. quia vnus alteri nō patit subesse. Et bene dicit. cū oīni hūilitate. Quia triplex est gradus humilitatis. scz subdere se maiori. subdere se pari. subdere se inferiori. sicut dicit glo. sup illud Matt. Sic eñ decz nos implere omnē iusticiaz. Et talis hūilitas multū stringit vinculū vnitatis et pacis. Secōo ponit mansuetudinem cū dicit. Et māsuetudie. ne scz alicui iniuriaz inferamus. qō multis solet esse causa dissensionis. Māsuetudinis aūt est neminē irritare. Un aplus Thi. pcipiebat vt doceret non litigiosos esse ſ modestos esse oēm ostēdētes mansuetudinem ad omnes homines. Et bñ dicit oēm māsuetudinē. quia voluit q; nec verbo neq; signo nec facto aliquē irritarent. quia plerisq; sunt t si tacent verbo. nihil facūt facto. signo tñ iniurias inferunt. Hāc oēm māsuetudinē ostēdit se dauid habuisse cū dixit Memento dñe dauid t oīs māsuetudinis eius

Tercio ponit patientiā. cū dicit Cū patientia. vt iniurias patiēter sustinemus etiā si reddere possemus Hoc eñ multū cōseruat vnitatē t pacez. Thes. v. Uidete ne quis malū p malo reddat vllo mō scz nec verbo nec facto exemplo christi. q cū malediceret non maledicebat. cū pateret non cōminabat. i. Pet. ij. Exemplū ca. vj. Quarto ponit cōpassionē. ſ. graues aliorū mores supportādo. p quo dicit. Supportantes inuicē in caritate. Gal. vj. Alē alteri? onera portate. Graue vnūquisq; puersitas morum. qz tñ supportare debemus p compassionē. t offensē cōdonationē. Unde Col. iij. Supportātes inuicē t donantes vobisinetipsis. Quinto ponit caritatē. cum dicit. In caritate scz inuicem seruiendo. qō multū vnit t pacis vinculū stringit. Gal. v. Per caritatē seruite inuicē Hā christus hoc exemplū nobis reliquit cum pedes discipulor lauit. t subdit. Exemplū dedi vobis vt et vos ita faciatis.

De euangelio.

Sermo. CLVI.

Idropicus erat

añ illum ipse ho apphensuz sanauit eū ac dimisit. Lu. xiij

Notandū q; sicut dñs olim corporaliter hydropicū curauit. sic etiam nunc quotidie curat spūalē. Un iuxta hoc in pmissis verbis duo principalit sunt aduertenda. Unū ex pte infirmi. ſ. infirmitatis genus. eū ōr hydropicū Aliud ex pte dñi. curatiōis. ſ. modus. cū dr. Ipse ho apphensum sanauit eū ac dimisit. Circa primū notandū q; cū pdicto genere infirmitatis legimus septez genera infirmitatū sanasse dñm p; que intelliguñ septez mortalia pec

cata. Sanauit eñ filiū reguli febri-
citantem scz p supbiaz. que supbia no
tat in hoc q filius reguli ōr Job. xij.
Erat quidā regulus cuius filius infir
mabat capharnaū. Et post sequitur.
Rogauit eū vt sanaret filiū eius. Su
pbia enim est elatio viciosa que infert
oīē despicicēs supiorib⁹ t parib⁹ sa-
tagit dñari. Psalmista Supbia eoz
qui te oderūt ascendit sp. Un Math.
xxij. de supbis pfessis ōr. Amant
primos acubitus in cenis. t primas ca
thedras in synagogis t vocari ab omi
bus rabi. Sz certe regulus quia deuo
te rogabat iesum p filio. id est p anīa
audiuit. Unde filius tu? viuit. Exem-
plum ca. xj. H. Secūdo sanauit ce
cos scz p inuidiam excecatos. Math.
xxj. Accesserunt ad eū ceci in templo t
sanauit eos. Inuidia eñ est egritudo
animi ex felicitate alteri? puentēs na
turaliter nocens inuidenti. Unde suo
nomine cecitatem animi ostendit. In-
uidus eñ ōr quasi nō vidēs. eo q bo
num alteri? videre nō possit. Un Job
ij. Per diē incurrūt tenebras Quod ex
ponit glosa de inuidis dicens. Per diē
id est alterius psperitatē incurrūt tene
bras. id est obcecationē mentis. Unde
Grego. Inuidi debent ppendere quā
ta sit eoz cecitas. quia alieno pfectu
deficiunt. aliena letitia contabescunt.
Cypzianus de inuidia dicit. Iste zel?
finem non habet pmanēs iugiter sine
fine cū cetera vicia finiant. quanto ille
pfecerit successu meliore cui inuidetur
tanto inuidus in maius incendiū tuo
ris exardescit. Hui? vultus minax. toz
uus aspectus. pallor in facie tremor in
labijs. frigor in dentibus. verba rabi-
da. effrenata cōuicia. manus ad violē
tiam pmpta. que etsi gladio non nocz
odio tñ furibunde mentis armata est.
Exemplū ca. xvij. A Tercio sanauit
arreptos a demonio. scz p iracundiā.
Luce. viij. de illo in quo fuit legio. Et
xij. dixit dominus. Ite dicite vulpi illi
scz herodi demonia ejcio t sanitates
pficio. Unde de ipso dicitur Actuū. x.
Qui transijt benefaciendo t sanando
omnes oppressos a diabolo. Et bene p
arreptitios tracūdi designant. Ira em
est furor cōcitati animi vlciscendi libi
dine furens Unde Eccī. xxvij. Ira nō
habet misericordiā nec erumpens furor
et impetū cōcitati spīritus quis ferre
poterit. Unde sepe ligant sicut t a de
monio rapti. Unde Horatius. Ira bre
uis furor est aīm regens. Et subdit.
Hunc frenis. hūc tu compesce catenis

¶ Quarto sanauit paralīticos et
plures in lectis languētes. s. p pigriciā
et accidiam. Luce. vij. Inuenerunt
seruum sanū qui languerat. Et Jo. v.
dixit dominus illi q. xxxviij. annos ha
bebat in infirmitate. t iacebat in lecto
Surge inquit. quasi diceret. noli am-
plius per pigriciā et accidiā iacere. tol
le grabatū tuum t ambula. t statiz sa
nus factus est homo. Accidia eñ vel
pigricia est tarditas corpis metu cōse
quentis laboris. Eccī. iij. Sz tuletus cō
plicat manus suas et comedit carnes
suas dicens. Melior est pugillus cum
requie q̄ plena vtraq̄ manus cum af
flictione. etiam si aliquod bonum cōci
pit extinguit p accidiaz. Quod figura
tur. iij. Re. iij. in muliere que pepercerat
puerum. Mortuus est inquit filij? eius
nocte dormiens quippe oppressit euz
Mulier filiuz parit cum anima bene
operari incipit. sed dormiens ipsum op
primit cū pigricia dñante. q̄ incepat
nō vult consummare. Quinto sana
uit manū aridā t ptractā habentem p
uaricā. Matth. xij. Extende manuz
tuā. et extendit et restituta est sanitati.
Auarus eñ manū habet ad accipien
dum extentam t ad dandū contractā
Sed dominus auarū t cupidū sanat
vt pauperi manum extēdat. Prouer.
xxj. Manuz suā aperuit inopi t pal
mas suas extendit ad pauperem. Sic
curauit zacheum Luce. xix. Exemplum
in promptuario capitulo. xv. L
Sexto sanauit hydropicuz de quo hic

legit. et est morbus subcutaneus desi
gnans peccatū gule. qz talis quāto pl⁹
bibit. tanto plus sitit. Sic gulosus q̄n
tūcunq; comedat vel bibat semp tamē
cutē corpis sui sitit z desiderat implere
Uñ tales dicūt Sap̄. ij. Uino p̄cioso
z vnguentis impleamus nos. Et dicit
glosa q̄ hydropicus habet anhelitū fe
tidū. qđ spūaliter ptinet ad gulosū. ps̄
Sepulcrū patens est guttur eoz. Se
ptimo sanauit mulierē patientē fluxū
sanguinis p luxuriā. Luce. viij. Et ecce
mulier erat in fluxu sanguinis ab an
nis duodecim z tetigit fimbriā z sana
ta est Et dñs luxuria p sanguinis fluxū
mulieris designat. quia sicut vnū ita z
reliquū comq̄nat. Uñ prouer. vj. Qui
ingredit ad vxorē proximi sui nō erit mū
dus cū tetigerit eā. Pro quo Apoca.
xviij. dr. Qui sunt q̄ cū mulieribꝰ nō sūt
coinquinati. virgines em̄ sunt Q
Secundo sequit curationis modꝰ. ibi
Ipse vo apphensum sanauit eū ac di
misit. Circa quā sanationē quinq; sūt
pensanda. Sanauit em̄ clementer.
nullus em̄ ipm infirmū obtulit. nullꝰ
p ipso interessit. forte quia ppter pau
pertatē nullū amicū habuit. Sed chri
stus sola ductus clemētia apphēsum
sanauit. Licet em̄ diuitibus promptus
sit. plus tñ paupibus. Nō pauci medi
coz faciunt Lu. iiij. Euangelizare pau
peribꝰ misit me. sanare cōtritos corde.
Itē in hoc ostendit sua clemētia q̄ ap
prehēdendo tangere voluit egrotum.
qđ plerisq; medicoz abhorrent facere.
Ex que magis abominabilis infirmi
tas. q̄ spūalis que p peccatū incurrit.
quod patet in lucifero. qui cū pulcerri
mus eet angeloz er solo peccato adeo
abominabilis factus est vt absq; ma
gno horroze videri non possit. q̄to mi
nus tangi. Sed christus etiā et talib⁹
intantū se familiarē exhibuit. māducā
do z bibendo cū illis. qđ etiā a plurib⁹
sibi improperatū fuit. Marci. ij. Qua
re inquiunt cum publicanis z peccato
ribus māducat magister vester. Et ip
se respondit. Non egent sani medico.
sed qui male habent. Secūdo sana
uit pfecte. quia totū hominē z ex toto
quia sanauit eū ac dimisit. Nō nō faci
unt alij medici. Imo indignabant et
de hoc illi q̄ sibi videbant medici. Uñ
Joh. v. dicebat eis. Mihi indignami
ni. qz totū hominē sanū feci in sabba
to. Et Lu. xiij. Ite dicite vulpi illi. Ec
ce demonia eijcio z sanitates pficio.
Nam summa dei pietas veniam non
dimidiabit. Aut nihil aut totum ppti
ando dabit. K Tercio sanauit leui
ter. non vrēdo. non secando. nec pon
nes dando. sicut alij medici facūt. Ex
tñ miserendo. Unde euangelista non
plus dicit q̄ fecerit nisi q̄ sanauit ac di
misit. Sap̄. xvj. Misericordia tua ad
ueniens sanabat oēs. Sic sanari pete
bat dauid cū dicebat. Ego dixi dñe mi
serere mei sana animā meā qz peccaui
tibi. Et Matheꝰ. viij. Tñ dic vbo z sa
nabitur puer meus. Uel etiā semel tā
gendo. Luce. xvij. Cum tetigisset auri
culam sanauit eum. Uel certe se tangi
pmittēdo. Luce. vj. Omnis turba q̄re
bat cum tāgere. quia virtus de illo exi
bat et sanabat omnes. Quarto sana
uit gratis qz nec ante nec post aliquid
ab infirmo extorsit. quia sanauit ac di
misit. Quod certe alij medici non faci
unt. quia ante etiam q̄ infirmum ve
lint videre volunt salariū habere. Ex
nostermedicus nō aliud querit nisi vt
sibi de curatione gratias referamus.
Hoc fecit Dauid quando dixit. Bene
dic aīa mea domino. Et post subdit
Qui sanat oēs infirmitates. Sic Act.
iij. ille qui ex vtero matris claudus fue
rat. postq̄ sanatꝰ fuit ambulabat exili
ens et laudans deum Quinto sana
uit euidenter. non in angulis sicut qui
dam medici facūt. ne alij ab eis infor
mentur. sed ipse non. nam coram phari
seis apphensum sanauit. Matth. xxi.
Accesserūt ad eū ceci z claudi in templo
et sanauit eos. Sic z maria magdale
na sanauit spūaliter corā cōuiuātibus

ñdo dixit. Remittunt ei peccata multa vade fides tua te saluā fecit. Rogemus et nos dñm vt si aliquā de predictis infirmitatibus habeamus pdicto modo ab ipso sanemur.

¶ Dñica decimaoctaua de epla. Sermo. CLVII.

DIuites facti estis

in illo. i. in christo. j. Cor. j.

¶ Notandū est carissimi q̄ ḋdam facti sunt diuites p̄ter illū. ḋdaz in illo. et quidā cū illo. Preter illuz diuites facti sunt p diuitias tpales. In illo diuites facti sūt p diuitias spūales Cū illo diuites facti sunt per diuitias eternales. ¶ Prime diuitie scz tpales sunt cōtemnende que sunt p̄ter illū. qz ipse de eis nihil habere voluit. Vñ. ij. Cor. viij. Scitis gratiaz dñi nostri ie su christi qm̄ p vobis egenus factus. Vñ cū ipm in regem facere vellent fugit Joh. xvij. Regnū meū non est de hoc mūdo. Imo adeo paup fuit q̄ nō habuit vbi caput suū reclinaret Mat. viij. Vulpes foueas habēt et volucres celi nidos. filius aūt hominis nō habet vbi caput suū reclinet. Hoc ipm etiam et discipulos suos voluit tenere dicēs Lu. xiij. Nisi quis renūciauerit oībus que possidet nō potest meus esse discipulus. ¶ Secunde diuitie. s. spirituales sunt solicite acquirende. q̄ sunt grā dona virtutes et hmōi. Esaie. xxxiij. Diuitie salutis sapiētia et sciētia timor dñi. ipse est thesaurus eius. Prouer. xij. Redemptio aie viri ppriе diuitie. glo. bonoz opeꝝ. p quas diuitias diuites facti sumus in illo. i. per illuz. quia ipse plenus venit gratia et veritate. et nos de plenitudine eius oñes accepimus et vtinā cōseruemus ¶ Tercie diuitie scz eternales sunt sup omnia appetende. Math. vj. primū querite regnū dei et. Et iterz Thesaurizate vobis thesauros in celo. Et he diuitie sunt cum illo. Prouer. viij. Mecū sunt diuitie et gloria et opes supne. Itē puer. iij. Longitudo dierum in dextera eius et in sinistra eius diuitie et gloria. ¶ Sūt aūt prime diuitie scz tpales quas christus contempsit a nobis ꝓtemnende p pter quatuoz. ¶ Primo quia tanḡ spine solicitudinibus pungūt scz in acquirendo. in possidendo. et in amittendo. Nam in acquirēdo pungunt labore. in conseruando pungunt timore. et in amittendo pungunt dolore. Vñ Luce. viij. Quod aūt in spinis cecidit hi sūt qui audiunt et a solicitudinibus et diuitijs suffocant. Gregoꝛ⁹ Diuitie spine sunt. quia cogitationū suaꝝ punctionibus mentē lacerant. et cū vsq̄ ad petīa ptrahunt quasi inflicto vulnere cruentant Eccēs. v. Saturitas diuitis non sinit eum dormire. Secūdo diuitie tē porales sunt cōtemnēde. quia in morte hominē relinquūt. Ps. Dimes cum interierit non sumet oia neq̄ descēdet cū eo gloria eius. Dormierūt eā somnū suum et nihil inuenerūt oēs viri diuitiarum in manibus suis. Et Lu. xij. dictū est diuiti. Stulte hac nocte repetent aiam tuam a te q̄ aūt parasti cuius erunt. Ps. Relinquent alienis diuitias suas Job. v. Bibent sitientes diuitias eius. Exemplū in pmpturio ca. v Æ Tercio sunt cōtemnēde qz regnū celoꝛū intercludunt. Matt. xix. Amen dico vobis. qz diues difficile ītrabit in regnū celoꝛū. Itē facilius est camelus p foramē acus trāsire q̄ diuitē intrare in regnū celoꝝ. Quarto sunt contēnende qz ad infernū descendere facūt Lu. xv. Mortuus est diues et sepultus est in inferno. Job. xxj. Subleuati sūt cōfortatiq̄ diuitijs. semē eoꝛū pmanet coꝛā eis. Et post. Infantes coꝛū exultant lusibus ducūt in bonis dies suos. et in puncto ad inferna descendūt. Exē plū ca. iij. D. ¶ Secūde vo diuitie scilicz spūales quibus diuites facti sumus in illo sunt querende et diligēter conseruāde. Et notandū q̄ sicut q̄ pquirendo ditat in tpalibus pluribus

modis sic conquirēdo in spūalibus ditat. Ditat ēm aliquis pce viuendo. Eccl.xj. Est q locupletat pce agendo. Sic in diuitijs spūalibus ditat hō per abstinentiā carnalia desideria resecando. Sic daniel cū socijs suis abstinendo t ieiunando sapientiores t pulcriores corā deo t hoibus inuenti sunt. Sed econtra de guloso dicit Prouer. xxj. Qui amat vinū t pinguia non ditabitur. Et Eccl.xix. Qui parua lebriosus non locupletabit sed potius minorabit. Sic etiā in spūalibus. Unde.iij Reg.in fine legitur. q nabuzardan.i. princeps cocoꝝ destruxit muros hierusalē. Princeps cocoꝝ venter est.cui cū magna diligentia seruit a cocis. Sed cū non restringit venter virtutes animi pdit.sicut nabuzardan munimēta hierusalē. Exemplū ca.ij.M. Scdo ditat homo discrete negociando. Apoc. xix. dicit de babilone q ocēs mercatores terre de virtute delicieꝝ eius ditati sunt. Prudenter negociat q dat carnalia p spūalib⁹ terrena p celestib⁹. Prouer.iij. Beatus hō qui inuenit sapientiā.t q affluit prudētia.melior est acq sitio eius negociatione auri vel argenti. Ille vo qui non negociat in spūalibus.nō solū nō ditat.sed qō deteri⁹ est id qō habet pdit. Nō oīdit dñs in parabola illius serui q accepto talēto nolens negociari abscondit. Un ablato talento tulli q.x.habuerat talia.x.lucratus fuerat collato subitulit dñs. Omi habenti dabit t abūdabit. et aūt q nō habet.s.aliq̄d p lucrū.id qō hz auferet ab eo. Exemplū ca.ix. J. Tercio ditat quis corpaliter laborādo.siue pbit agendo. De primo Eccl.j. Laborauit diues in cōgregatiōe substātie sue. De secūdo.j.Re.vij.dauid goliā supando diues efficit. Un ibi dr. Uirū q pcusserit goliam ditabit rex diuitijs magnis Sic in spūalibus ditat hō laborādo t fortiter pcta tentationes agēdo. Exēplū ca.ij.M. Prouer.x. Manus fortium diuitias parat, Un et.j. Paralit. xix. dicit. Mortuus est dauid.i. manu fortis in senectute bona plen⁹ diuitijs t gloria. Sed certe egestate opata est manus remissa.vt dr Prouer.x. Eccles inuacuū gratiā dei recipiūt quia se circa eam nō exercent. Pro quo dicit aplus.ij. Thimo.j. Ammoneo vt suscitet gratiā que in te est.scz p exercicium bonoꝝ opum. Quarto ditat q largitate. Lu.vj. Date t dabit vobis. Sic certe dando paupibus clemosynas acquirimus diuitias spūales. Prouer.xj. Alij diuidunt propria t ditiores sunt. Glo. Centuplū accipientes in pūti.et vitā eternā in futuro. Talibus ēm augmentū incremēta frugū tustitie. Alij vo rapiunt nō sua t semp in egestate sunt. Glo. Die sp auarus eget t in futuro.gutta aque nō dabit ei ad refrigerandū. Exemplum de diuite qui hic micam panis dare noluit.et ibi guttaz aq postulans non accepit. Lu.xv. Exemplum ca.xv.C. Quinto ditat homo magnos t bonos hospites recipiēdo; sicut vnū comitē magnū vl regē. Sic indubitanter ditat hō spūalibus diuitijs p receptionē illoꝝ q dicunt Jo.xvj Veniemus t māsionē apud eū faciem⁹. Tali aīe pōt dicere dñs Ecc.xxx. Modicuz habuisti antecp ventrē.glo. bona naturalia.t nunc diues effectus es.s.diuitijs spūalib⁹.bñdixitcp tibi dominus ad introitū meū.t bñdicēdo ditauit.t bñdicto dñi diuites facit. Propter qō dr Sap.vij. Venerūt mihi oīa bona pitercū illa. D Tercie diuitie scz eternales que sunt cū illo sunt appetende.et hoc ppter quatuor. scz ppē illarū nobilitatē qz reges facit. Mat. xxv. Uenite bñdicti patris met paipite regnū. Item sunt appetēde,ppter rum iocunditatez.nihil ēm tumoris. nihil solicitudinis vel turbatōis inferūt Pz. Exultabunt sancti in gloria letabunt in cubilibus suis Pz. Sic letatur homo habi.est in te. Exemplum ca.xvj. B. Item sunt appetende ppē ipsarum imensitatē.qz qō oculus nō vidit

nec auris audiuit. nec in cor hois ascē dit que ꝑparauit deus diligentibus se

Quarto sunt appetende ꝓpter eorū ꝓpetuitatē q; fures ñ effodiūt. nec eru go nec tinea demolit̄. Matth. vj. Thesaurizate vobis thesauros in celo. vbi nec erugo nec tinea demolit̄. & fures ñ effodiunt. nec furant̄. Ad quas diuti as nos pdu.

De euangelio. Sermo. CLVIII.

Diliges dominū deū tuū ex toto corde tuo & ex tota ania tua. et ex tota mente tua. Matth. xxij.

Sicut narrat euāgelista q; ꝙdam q; cū quesisset a christo qđ esset ꝑcipuū mandatū. respōdit Diliges dñm deū tuum. In quib⁹ ver bis tria facit dñs.

Primo em̄ ostendit ꝑcipuū mandatū esse de dei dilectō ne. cū dicit. Diliges Unde subdit dñs Hoc est primū & maximū mandatum

Secdo innuit dilectionis rōnez. que est triplex. scz quia dñs. q; deus. q; tu⁹ cū dicit dñm deū tuū.

Tercio subdit dilectionis sue modū. cū dicit. Ex toto corde & ex tota anima & ex tota mēte.

Ostendit ergo primū & maximū mā datū. cū dicit. Diliges. et hoc iuste. q; dilectione nihil est dignius. nihil leui⁹ nihil utilius.

De primo. scz dignitate dicit Bern. Tanta est amoris dignitas. tam sublimis maiestas tā excellēs potestas vt nec trinitas sūma sine ne pu amoris subsistere queat. Ūñ Jo. v. pater diligit filiū Et Joh. Ego diligo patrē. Hec etiā in filio dei respectu no stri multū abundauit. Joh. xv. Maio rē hac dilectionē nemo habet q; vt ani mā suā ponat quis ꝑ amicis suis. Ūñ Aug⁹. Caritas vt nos facilius vince rer primo dñm supauit. vt amplius ei hoiem resistere pudeat cum eā videat in deo triumphasse Vulnerauit impa sibilem ligauit insupabilē. trahit imu tabilē. eternū fecit mortalē. Itē nihil dilectione leuius. quia nihil tā facile sicut amare. nihil ita liberū & in ptāte hominis sicut amor. Unde nemo pōt se excusare a mādato amoris. vel ꝑ in firmitatē vel ꝑ pauptatē vel p̄ aliā q̄m cunq; excusat onē. Deut. xxx. Manda tum qđ ego ꝑcipio tibi hodie ñ supra te est. neq; ꝓcul positum. nec in celo si tum. vt possis dicere. quis nostrū vale at ad celū cōscendere vt deferat illđ ad nos vt audiamus illud & ope ꝓpleam⁹ neq; trās mare vt causeris & dicas. qs ex nobis transfretare poterit mare. & il lud ad nos vsq; deferre vt possim⁹ au dire & facere illud quod ꝑceptum est. sed iuxta te est sermo valde in ore tuo et in corde tuo. vt facias illum scz dili ges dñm deus tuum ex toto corde tuo.

Ūñ aug. Docebo te amatorū sine ve neficio. si vis amari ama. & habebis ñ extra sed intus quod cupis. quia q̄ ma net in caritate in deo manet et deus in eo. Est etiam nihil leuius. quia leuissi me portatur. imo veri⁹ portat quēad modum penne alicuius auis. portanť quidē ab ipsa aue. non tamē ad onus quia auis portať ab ipsis. cum ꝑ cas in sublime ferť Bern̄. Licet ammirari q̄ leue est iugum dñi aut non leue. qđ non solū non onerat hoiez sed portat.

Item nihil est dilectione vtili⁹. Et hoc patet in tribus. Nam omnia pec cata tegit Prouer. x. Ōia petā operit ca ritas. j. Pe. iij. Caritas operit multitu dinem peccatoꝝ. Sicut carbo niger & turpis qñ accendiť tegiť igne & pulcri or efficiť q̄ aurū. Tre. iij. Denigrata ē sup̄ carbones facies eoꝝ. s. peccatorus Sed caritas supueniens operit nigredi nē sic ignis. Exēpluz de petō petri qđ maximū fuit. s. negationis. qđ amor in tensus deleuit. Non em̄ ab ipso quesi uit dominus ꝑ satisfactionē an posset ieiunare vel pegrinatōes facere. sed so lū diligere. Symon mąt iohannis di ligis me plus his Petrus māducato⁹ Ama hō deū vt oia possis sine labore vincere et delere petā. tenere milicie ē

et delicati ꝓflictus amore solo de tãtis crimínibus reportare victoriã. Itẽ oẽ op⁹ acceptabile deo reddit. nã nec bonum cordis quod est fides. nec bonus oris quod est confessio. nec bonũ opis quod est elemosinarũ largitio sine caritate deo placet. Sicut aplus ostẽdit. j. Cor. xiij. Si linguis hoim loquar ꝯtum ad bonũ oris. et si fidez habeã ita vt montes trãsferã ꝯtum ad bonũ cordis et si distribuero oẽs facultates meas in vsus pauperũ. ꝯntum ad bonus opis. caritatẽ aũt nõ habeã nihil mihi ꝓdest. Itẽ celestibus nuptijs dignũ facit Matt. xxij. Amice quõ huc intrasti nõ hñs vestẽ nuptialẽ. s. caritatẽ. Et se quit Ejicite eũ in tenebras exteriores Quia ergo dilectiõe nihil dignius. nihil leuius. nihil vtilius ostendit dominus primũ ⁊ maximũ mandatum esse de dilectione. cum dicit. Diliges ℣ Secũdo innuit dilectionis rationem. cũ dicit. Dñm deuz tuũ. Ergo diliges deum ratione creationis. dñm ratione redemptionis. sed tuum ratiõe possessionis. Magna quidem ex creatiõe sequit dilectio. sed maior ex redemptiõe maxima aũt ex ipsius eterna possessione. Considera ergo creationẽ ⁊ magnã inuenies ad deũ dilectiõis ratiõz Creauit eñ deus hominẽ bonuz. pulcrũ et diuitẽ. Creauit dico bonũ imo ⁊ valde bonũ. Gen. j. dr. Vidit de⁹ cuncta que fecerat ⁊ erant valde bona. Itẽ creauit pulcrũ. quia in primo homine creato fuit ois pulcritudo. Quia pulcritudo creatoris. ⁊ ꝑ ꝯtuz ad aiaz que fuit ad similitudinẽ dei. ⁊ pulcritudo creature ꝯtum ad corpus. Ezech. xxviij. Tu signaculũ similitudinis ꝯtũ ad aiam. pfectus decore ꝯtum ad corpus. Sed ꝙ peccatũ egressus est a filia syon omnis decor eius Ñ post hõ attritus laboribus. exustus caloribus. et attenuatus frigoribus. breui viuẽs tẽpore. repleꝫ multis miserijs. Itẽ creauit diuitẽ. qz constituit eum dominũ domus sue. Domus eñ subiecit sub pedibus eius oues et boues vniuersas insup ⁊ pecora campi. volucres celi et pisces maris. Considera etiã redemptionẽ ⁊ maiorẽ ad deũ inuenies dilectionis rationẽ. Ambrosius. Infirmitas tua dñe sanitas mea ẽ. plus debeo tuis iniurijs ꝙ sum redemptus. ꝙ bñficijs ꝙ sum creatus. Cõsidera ꝙ dominũ maiestatis ꝓ te accipe formaz seruante luciferũ genitũ. humilez de virgine nasci. panem angelorũ esurire. aquam qui est via ex itinere fatigari. illũ q̃ est dei virtus et dei sapientia illusionibus affligi. illũ qui peccatũ non fecit tanq̃ reum flagellari. speculũ sine macula ⁊ splendore glorie cõspui. vitam occidi. Et quõ occidi ostendit Bernardus. Qui dorso flagellato. latere sauciato. capite vepribus pũcto. manibus ꝓ ratis. pedibus confossis. vbiq̃ habuit dolore. vbiq̃ cruore. vere empti sumꝰ precio magno. quia nõ coruptibilibꝰ auro vel argento redẽpti sumus sed ꝓcioso sanguine agni incontaminati Sicut dicit. j. Pet. j. Propter ꝙ dr Coz cut dicit. j. Pet. j. Propter ꝙ dr Coz vlti. Si quis non amat dñm iesum sit anathema. Considera etiã qualiter tuus erit possessione ⁊ maxima inuenies dilectionis rõnem. Ipse eñ in quo sunt omnia seipm dabit nobis. sic dicit Gen. xv. Ego merces tua magna nimis. Et quõ. ostendit Augustinus. Deus inquit erit totus tuus. cũ manducabis ne esuries. cũ bibes ne sities. ab eo illuminaberis ne cecus fias. ab eo fulcieris ne deficias. possidebit te totũ integrum. totus integer tuus erit. ℣

Tercio ostendit modũ sue dilectiõis cũ dicẽ. ex toto corde tuo. et ex tota aia tua ⁊ ex tota mẽte tua. Et aduertite carissimi ꝙ totũ hoiez reqrit dñs i amorẽ sui. Diliges ꝙ dñm ex toto corde ꝯtum ad intellectũ. ex tota aia ꝯtum ad affectum. ex tota mente ꝯtum ad cõtinuã ipsius memoriã. sicut exponit Augustinus. Diliges ergo ex toto corde in intellectu ꝑ fidem. Corde eñ creditur ad iusticiam. Ro. x. vt videlicz in ipm

firmiter corde credendo. p̄ceptis eius. ꝯsiliis ꝓmissionibus ⁊ cōminationib? fidē. adhibeamus Job̄. v. Si moysi crederetis. i. dictis moysi. crederetis forsitā mihi. Itē ex tota aīa. i. affectu. vt sc̄z ipm ꝓnis ⁊ rebus p̄feramus. Ꝗ ipse dicit Math̄. x. Si quis diligit patrē vel matrem vxorem vel filios aut agros ⁊ hmōi plus ꝙ me nō est me dignus. vbi innuit dñs ꝙ homo plus debet affici circa ipm ꝙ circa suos plus ꝙ circa sua. plus ꝙ circa seipm. Item ex tota mente vt homo sc̄z vt in memoria habendo beneficia creationis. redemptionis. sustentationis ⁊ alia sui nunꝙ obliuiscat. Treñ. iij. Recordare pauptatis mee trāsgressionis absinthij ⁊ fellis. Et sequit. Memoria memor ero ⁊ tabescet in me aīa mea. Ps̄. Ponāt in deo spem suam ⁊ nō obliuiscant opa eius. Sed de malis dicit. Obliti sunt dñi q̄ saluauit eos.

De euangelio.

Sermo. CLIX.

Diliges ꝓximum tuū sicut teipm. Math̄. xxij.

In verbis istis duo facit dñs. Primo em̄ de dilectione ꝓxīmi ostendit p̄ceptū. cū dicit. Diliges ꝓximū tuū. Vñ ꝑmisit dicens. Secundū autā p̄ceptum sibi est huic. Secundo exprimit dilectionis modū. cū subdit. sicut teipz

Nota ergo q̄tū ad primū ꝙ sunt tria ad ꝓximi dilectionē inducētia. vidz natura. p̄cepta ⁊ exempla. Natura. quia Ecc̄. xiij. dicit. Omne aīal diligit simile sibi. Et Math̄. vij. Quecunq; vultis vt faciant vobis hoīes ⁊ vos facatis. Hoc em̄ vult lex naturalis. Sed certe inter aīalia siue volatilia siue gradientia nō inuenit tanta similitudo sicut inter hoīem ⁊ hoīem. qz homo nō solum repsentat exteriorem hoīem cuius similitudo est inter aīalia. sed etiaz interiorem cuius similitudinē. ⁊ tamen hoīes plus se psequūtur ꝙ bruta aīalia que tm̄modo cōmuni in exteriori similitudine. Item inducunt veteris ⁊ noui testamenti p̄cepta. Math̄. v. Audistis quia dictum est antiquis. Diliges ꝓximū tuū. Et Joh̄is. xviij. Hoc est p̄ceptū meuz vt diligatis inuicem. Item inducūt xp̄i ⁊ sanctoz exempla. Joh̄. xiij. Exemplū dedi vobis vt quēadmodū ego feci vobis ita ⁊ vos faciatis. Inueniunt sancti nō solum dilexisse ꝓximos sicut seipsos sed ⁊ plus ꝙ seipsos. Vñ apl̄us. ij. Coz. xij. Supimpendar egoipse p̄ aīabus vr̄is Et alibi ex nimio feruoris amore dicebat. Optabam egoipse esse anathema a xp̄o ꝓ fratrib? meis. Et moyses Exodi. xxxij. Aut dimitte populo norā hāc aut dele me de libro tuo quē scripsisti.

Ex tribus ergo p̄dictis inducti ad dilectionē ꝓximi. tripliciter debem? diligere. vidz corde ore ⁊ opere. Corde debemus diligere sex modis. Primo ꝙ ꝓpter pauptatem vel ignobilitatem vel infirmitatē nō debemus eū cōtemnere vel despicere. Prouer. xiij. Qui despicit ꝓximū suū peccat. Secundo sui misereri ex cōpassione. ⁊ qō in nos peccauit remittere. Prouer. xxj. Anima impij desiderat malū. nec miserebit ꝓximo suo. Ecc̄i. xxviij. Relinque ꝓximo tuo nocenti te. ⁊ tunc dep̄canti tibi peccata soluent. Tercio nō debemus iram in corde tenere nec iniuriā ad memoriam reuocare. Ecc̄. xxviij. Memorare timorem dñi ⁊ ne irascaris ꝓximo tuo. Ecc̄. x. Omnis iniurie ꝓximi tui ne memineris. Quarto nō debem? ipm in corde iudicare. Jac̄. iij. Tu quis es qui iudicas ꝓximū tuū. Solet aūt qlīb; puenire hoc temerariū iudiciū ex eo ꝙ nimis ō facili credit malū quod dicit de ꝓximo. Contra hoc dicit ps̄. Necopprobriuz accepit aduersus ꝓximos suos. Quinto nō debemus que illius sunt male cōcupiscere. Deut̄. v. Non concupisces vxorem ꝓximi tui. nō domū. nō agrū. non seruū. nō ancillā. nō bouē. nō asinum.

ꝛ vniuersa que illius sunt. Sexto debemus ꝓximū nō solū nō odire. ꝫ etiā corde diligere. Ecc̄. xxvj. Dilige ꝓximū tuū ꝛ ꝯiungere fide cū illo. qz sunt q̄ loquūt pacem cū ꝓximo suo. mala autē in cordibus coꝝ. ℟ Item debem⁹ diligere ꝓximū ore multis modis. Primo vt nō detrahamus ei in occulto. ꝑ Detrahentē secreto ꝓximo suo hūc ꝑsequebar. Et Roꝝ. j. Detractores deo odibiles. Propter qđ dicit Bap̄. j. A detractione ꝑcte lingue. Secūdo nō debemus ei in malo adulari in aperto. quia talis adulatio plus nocet q̄ detractio. ꝑ. Laudat peccatoꝝ in desideriis aie sue ꝛ iniquus benedicit. Et talis benedictio potius ē maledictio. Prouer. xxvj. Qui benedicit ꝓximo suo voce grandi de nocte ꝯsurgens. maledicenti similis erit. Glo. i. qui fauore laudis suppliue extollendo. Tercio nō debemus ꝯtra eum falsum testimoniū ꝓferre coꝝrupti minis p̄ce vl̄ p̄cio. Deut. v. Non loquaris ꝯtra ꝓximū tuū falsum testimonium. Et puer. xiij. Non sis testis frustra ꝯtra ꝓximū tuū. Quarto debemus ip̄m de malis ꝓ loco ꝛ tpe coꝝripere. Ecc̄i. xix. Coꝝripe ꝓximū tuū ne forte nō dixerit. ꝛ si dixerit ne forte repetet. Sed quia sunt qui plus ad reuocationē coꝝripiūt q̄ ad informatiōem ideo ibidē dr̄. Esto coꝝrectio mendax in ore ꝯtumelioſi. ꝫ ordinatā ꝛ vtilē coꝝrectionē tangit aplus. ij. Thi. iij. cū dicit. Argue obsecra increpa in oīi patientia ꝛ doctrina. Quinto debemus secreta ꝓximi fidei nostre cōmissa nō reuelare. Ecc̄. xxvj. Dilige ꝓximū tuum ꝛ ꝯiungere fide cū illo. q̄ si denudaueris absconsa illius nō ꝑsequeris postea eum. Et ibidē dr̄. Denudare aūt amici mysteria desperatio est anie infidelis.

Sexto nō debemus malis ꝓximi cito fidē adhibere ꝛ illa diffamare Ecc̄. xix. Qui cito credit leuis est corde. Et ibidē dicit. Audisti verbū aduersus ꝓximū tuū cōmoriat in te fidens q̄ te nō dirūpet. Sed sicut ibidē dicit. A facie verbi ꝓturit fatuus ꝛ q̄si sagitta infixa femori eius. ℒ Item debemus diligere ꝓximū ope ꝛ ꝫ pluribus modis.

Primo cū debemus sibi in necessitatibus coꝝpalibus subuenire. Ecc̄i. xix. Fenerare ꝓximo tuo in tpe necessitatis illius. Qz sicut ibidē dr̄. Qui facit misericordiā fenerat ꝓximo suo. Glo. in futuro vitā eternā. Secūdo onus ꝓximi charitatiue portare Ecc̄i. xxj. In quanto vini nō arguas ꝓximū. Glosa Alter alterius onera portate. Et Gregorius. Ut ꝓximoꝝ mala cū coꝝrigere non possit taceat. Tercio in aduersis ꝓximi ꝓximo assistere. Et hec est vere ꝓximi dilectio. Frater cū in angustijs cōprobat. Luc̄. x. Quis hoꝝ trium tibi videtur ꝓximus illi qui incidit in latrones. Et ait. Ille q̄ fecit misericordiā in illo.

Quarto nō debemus eū iniuste oppimere vel ledere. Exo. j. Dixit ne forte ses illi q̄ faciebat iniuriā. Cur pcutis ꝓximū tuū. Exemplū ca. vj. E. Quinto in repetendo nostra nō debem⁹ ip̄m angustiare sicut faciūt teloncarij ꝛ usurarij. ꝛ hmōi. Ecc̄i. Unusq̄sq; ꝓximus suū nō angustiabit. Et Deut. xxiij. Cū repetes a ꝓximo tuo rē aliquā nō ingredieris domū eius vt pignus auferas ꝫ stabis foris. ꝛ ille tibi offeret q̄ habuerit. Si aūt paup est nō pnoctabit apud te pignus. Sexto debemus salutē ꝓximi oībus modis q̄bus possumus procurare. Ecc̄. xix. Recupa ꝓximū tuum ꝯm virtutē tuā. Prouer. vj. Diiscurre festina suscita ꝓximū tuū. ℣ Scōdo subdit dilectionis modū. cum dicit. Sicut teip̄m. i. eo ordine quo teip̄m ꝯsz infra deū sup oīa tpalia qđ est ꝯtra multos qui plus diligunt vnaz vilem rē q̄ ꝓximū. Prouer. xij. Qui ꝓpter amicuz dānū negligit iustus est. Item sicut teip̄m. i. ad id qđ teip̄m. i. ad vitā eternaz nō ad res vel ad honores tpales. sicut illi faciūt q̄ filios vel nepotes ad talia studeant p̄cipue ꝓmouere. qui edificant syon in sanguinibus.

℣ Dñica. xix. de epistola.

Sermo. CLX.

De ponentes men

dacū loq̃mini veritatē. Eph. iiij. ¶ Quia puer. xij. dr̃ q̃ abominatio est dño labia mendacia. t qz per det oēs q̃ loquūt mendacū. ideo in p̃missis verbis apls multū dissuadet illō dicens. Deponētes mendacū loq̃mini veritatē. Ad hoc aūt vt melius ea deponamus tria sūt nobis necessaria scire. Primo quot sunt mendacioꝝ genera. Scōo quales sunt q̃ currūt p ipsa. Tercio q̃ grauis sit eoꝝ pena. ¶ Ad primū dicendū q̃ dicit btūs aug⁹. octo genera esse mendacioꝝ. Primū q̃dez est qō fit ꝓtra fidei doctrinā. Ut cū xp̃us asserit̃ natus nō fuisse de ỹgine. vel verū deū nō fuisse. t quicq̃d aliud diceret̃ ꝓtra articulos fidei. Secundū genus est qō nulli ꝓdest t alicui nocet sic̄ mēdacū detractiōis. t falsi testis in cā criminali. Tercū est qō obest alicui ita q̃ ꝓdest alteri. sicut falsi testis in cā pecuniaria. Quartū qō fit sola libidine mentiendi absq̃ oī vtilitate t cā. Quintū qō fit sola cupiditate placendi. sicut mendacū adulationis. Et hec q̃nq̃ genera dicunt̃ a doctoꝝ esse mortalia petā. Sextū est qō nulli obest t alicui ꝓdest ad ꝓseuādū bonū gr̃e. sic̄ ỹginitatē. Septimū est qō fit ad euitandū piculū bone fortune. vt pecunie t hmōi. Octauū est qō nulli obest t alicui tn̄ ꝓdest ad ꝓseuandū bona nature. vt vitam corpalem t hmōi. et hec tria sub officioso mendacio comp̃henduntˇ. Quida tn̄ dicūt esse mortale peccatū maxime pfectis. qō tn̄ nō determinat aug⁹. ¶ Et licz si ois hō mēdax tn̄ aduertendū q̃ sunt q̃ maxie currūt p illa. Primi q̃dem sunt heretici t mali p̃dicatores. Unō Job dixit. xij. Disputare cū deo cupio. primus o fides vos fabricatores mēdacij t cultores p̃uersoꝝ dogmatū. Nō glo. exponit ō hereticis t malis p̃dicatoꝝ suis. Hi sūt q̃ in p̃dicatiōibus suis nō q̃rūt fructus aiaꝝ. ꝫ tpale lucr̃ sepius pplm mendacijs seducēte. De talibus ꝓquerit dñs Iere. xxiij. dicens. Seduxerūt populū meū in mēdacio suo t in miraculis suis cū ego nō misissem eos nec mandassem eis. Itē Ezech. xiij. Violabāt me ad pplm meū ꝓpt pugillū ordei t fragmen panis vt interficerēt aias q̃ non morīunt t viuificarēt aias q̃ nō viuunt mentiēdo pplo meo credēti mēdacijs Hi sūt ꝓphe pessimi in q̃b⁹ ē impletū hodie illō Iere. v. Prophete ꝓpheta bant mēdacū t sacerdotes applaudebant manibus. Nō certe multi faciunt sacerdotes. q̃ principes sunt lucri. t seqūtur. Erpls meus dilexit talia. Tales em̄ p̃dicatores falsi maiorē hñt grām a populo. Secūdi sūt principes t mali plati. in q̃bus plurimū abundat mendacū. cū tamen hoc malū valde male sonet in talibus. Prouer. xvij. Non decent stultū verba cōposita. nec principem labiū mendax. t Ecc̄. xlj. Erubesce a p̃side t potente de mendacio. Cū tn̄ talis nō solū deberet mentiri. ꝫ etiaz nec audire. Ut dr̃ ꝓuer. xxix. Princeps q̃ libenter audit verba mēdacij oēs ministros habz impios. Et ꝓpter hoc veritas iudicij. t iusticie quā facere debuerūt ꝓsternit. Esa. lix. Cōceptimus t locuti sumus de corde verba mendacij. t q̃uersū est retrorsum iudiciū. t iusticia longe stetit. t corruit in plateis vītas t eq̃tas nō potuit ingredi. q̃ veraces nō intromittūt ad tales p̃cipes. Tercij sunt adulatores qui p̃cipue magnis adulant. Tales em̄ plurimū mēdacijs inuoluūt. Et de talibus Osee. vij. In malicia sua letificauerūt regē. t in mēdacijs suis principē. q̃ vera nō sūt asserentes. t tales multū nocent aīe. quia laudat̃ pctōr in desideriis aīe suc. t iniquus b̄dicit̃. Quarti sē detractores. t in his ꝑmū viget mendacū dñ bonos t sctōs nituntˇ infamare i aurib⁹ alioꝝ de ipis mētiēdo. De q̃b⁹ hester. xvj. Vltū itm̄ vesanie ꝓpuerī vtros q̃ sibi

credita officia diligenter obseruant. ⁊ ita cuncta pagunt vt oim laude sint digni. mendacioꝝ funiculis conent sub uertere. dum aures pncipū simplices ⁊ exsui natura alios estimātes callide decipiunt. De talibus dicit Esa. xxvij. Fraudulenti vasa pessima sunt. Ipse ei cogitationes ꝺcinnabit ad perdendos mites in ſmone mendacij. Et hiere. ix Sagitta vulnerans lingua eoꝝ. doluz locuta est. in oze suo pacem cum amico suo loquit. ⁊ occulte ponit ei insidias.

Quinti sunt terrenarū rerum amatores. vt sunt vsurarij mercatozes ⁊ cuiuscūq; generis negociatozes. in quib⁹ plurimū abūdat mendaciū. Dicit. vj. Nunquid iustificabo staterā impiam ⁊ saccelli pondera dolosa. in quib⁹ diuites eius repleti sunt iniquitate. ⁊ habitantes in ea loquebant mendacium ⁊ lingua fraudulenta in oze ipsoꝝ. Adapta singula negociatoribus. Quia sicut ibi dicit glo. Diuitiarū congregationem sequit mendaciū. Ps. Usq; filij hoim. mendaces filij hoim in stateris vt decipiant. Q cōdifficile negocians exuitur a negligentia. sicut dicit Eccī. ⁊ ideo periculosum officium. Sexti sunt calumniatozes ⁊ falsi testes in q̄bus abundat mendaciū. De calumniatoze Prouer. xiij. Profert mendacia versipellis. Et de teste fallace ibidem Profert mendaciū testis dolosus. Et Prouer. xij. Qui testis est repentinus cōcinnat linguam mendacij. Tales cū comꝑhenderent deberent grauiter puniri. Unde dicit Deut. xix. Si steterit testis mendax otra hoiem. Et post dicitur. Cūq; diligentissime pscrutantes inuenerint falsam testem dixisse cōtra fratrem suū mendaciū. reddent ei sicut fratri suo cogitauerat facere. Exemplum in ꝓmptuario capl'o. vij. ꝺE. Septimi sunt hypocrite ⁊ male religiosi. in q̄bus multū abundat hoc vicium. ſ. Thimo. iij. In nouissimis temꝑibus discedent quidam a fide attendentes spiritibus erroꝝ ⁊ doctrinis demoniozū in hypocrisi loquentiū mendaciū. Glosa id est in simulationis religione vt magis decipiant. Et Apoc. ij. dicūt se esse iudeos ⁊ nō sunt. sed mentiūt. Et Jac iiij. Nolite inquit gloriari nec in arrogantia sanctitatis. ⁊ mendaces esse aduersus veritatem. Tales enim pnisse runt scilicet religiosi sine ꝓpzio viuere ⁊ tamen sine ꝑploꝝ fatu multa abscondūt. Hi sunt similes ananie ⁊ saphire. Act. v. dixit petrus ananie. Cur tentauit sathanas coꝝ tuū mentiri te spiritui sancto. ⁊ fraudari de ꝑcio agri. nō es inquit hominibus mentitus sed deo Glosa. In hoc iudicat fuisse mendacium q̄ totū vouerat ⁊ ptem retinuit.

Octaui sunt ꝓmpti ad loquendum sine ꝑmeditatione. sine discretiōe. ⁊ tales de facili mentiunt. Eccī. xx. Oppzobriuz nequā in hoie mendaciū ⁊ in oze indisciplinatoꝝ assidue erit. Hec assiduitas valde mala est. Eccī. vij. Noli velle mentiri omne mendaciū. assiduitas eiꝰ illius non est bona. Tercio nō tanda ē mentientiū grauis pena. ⁊ hec quadruplex. Prima q̄ cū deprehendunt confusionis oppzobrio induunt. Eccī. xx. Oppzobrium nequaz in hoie mendacium. Multuz erubescit homo quando deprehendit cum furto. sic magis erubescit qui aperte cōuincit demēdacio. Unde Eccī. xx. Potioz est fur q̄ assiduitas viri mendacis. Secunda quia tales ꝓpter mendaciū vel a deo vel ab alijs occidunt. Unde Actuū. v. de anania dicit. Anania cur temptauit sathanas coꝝ tuū mentiri te spiritui sancto vt fraudares de ꝓcio agri. Et sequit Audiens autem ananias hec verba cecidit ⁊ exspirauit. Item Hiere. xxviij. dicit de quodam ꝓpheta. Audi anania nō misit te dñs ⁊ cōfidere fecisti populum istum in mendacio idcirco hec dicit dñs. Ecce ego emittam te a facie terre hoc anno morieris. Tercio tales a celesti hierusalem excludunt. Apoc. xxi. Non intrabit in illaz aliquid coinquinatū aut abominationē faciens ⁊ men

dacīū. Item Ecc. xxij. Foris canes ⁊ venefici ⁊ impudici ⁊ homicide ⁊ oīs q̄ amat ⁊ facit mendaciū. Quarto in eterno igne cruciabūť. Apoc. xxj. Idolatris ⁊ oīb⁹ mendacibus. ꝑs illoꝝ erit in stangno ardenti igne ⁊ sulphure. Prouerbi. x. Suauis est hoī panis mendacij. Et postea. Os eius implebitur calculo. Glo. In quo mēbro quis amplius peccauit. in eo plus punietur. Unde qui in ligua magis deliquit. in ea magis arsurus perhibeť. dū os eius calculo qui est lapis ignitus implendum dicitur. quod accidit diuiti cum in inferno ardens lingue refrigerīū petebat. que in verbis superbis epulādo deffluxerat. Rogemus ergo dñm q̄ dicit. Ego sum veritas ⁊c̄.

De epistola.

Sermo. CLXI.

Nolite locum dare dyabolo. q̄ furabať iam nō fureť. Eph. iij. ℣ In hac epistola tria fať dñs. Primo em̄ monet nos ne in nobis locū dyabolo debeamus dare. cū dicit. Nolite locum dare dyabolo. Secundo ostendit quali modo ꝑ loco nitiť nos expugnare scz per vicia ⁊ peccata. ꝑ quo dicit. Qui furabatur iam nō fureť. Tercio instruit quibus armis possimus ei resistere scz virtutibus ⁊ bonis operibus. ꝑ quo dicit. Renouamini spū mentis vře. ¶ Et primū scz q̄ nō debeamus dyabolo in nobis locū dare ostendit triplici ratione. Quia meliorem locū in hoie vult hře. scz cor. qđ noie loci intelligiť. Luc. xxij. Intrauit sathanas in cor iude. Et certe nobilior locus nō est in hoie. quia tota vita siue corpalis siue spūalis inde fluit. Pro quo dicit salomon Prouer. iij. Omni custodia serua cor tuū quia ex ipso vita ꝓcedit. Appetit etiam cor tanq̄ locū fortiorē. qz ipso habito totū castrū hoīs quiete possidet. Luc. xj. Cū fortis armatus custodit atriū suum in pace sunt oīa que possidet. Nō glo. exponit de dyabolo. Itē nō debemus ei locum dare quia crudelia nitiť ibi exercere. Joh. x. Fur nō venit nisi vt fureť vitam gratie mactet vitam nature. ⁊ ꝑ dat vitam glie. Et hanc crudelitatē innuit apl̄us in hoie. cū dicit. Dyabolus Dyabolus em̄ dicit a dya qđ est duo ⁊ bolus qđ est morsellus. quia de hoīe nō intendit facere nisi duos morsellos scz corpus ⁊ aiam deuorādo. s. Pet. v. Aduersarius vester dyabolus tāq̄ leo rugiens circūit q̄rēs quē deuoret. Exemplū ca. ij. ℣. Itē nō debemus ei locū dare. qz nisi ꝑ nos sibi deť in nobis locū habere nō poterit. Propter qđ dicit Greg. Debilis est hostis ⁊ nō pōt vincere nisi volentē. Ūñ Jac. iij. Resistite dyabolo ⁊ fugiet a vobis. Exēplum ca. xij. E. Certū q̄dem est ꝙ lubricus est hostis. ⁊ cū sibi in capite nō resistiť statim illabiť. Propter hoc de sancta aia pote dici illud Gen. iij. Ipsa cōteret caput tuū. ℟ Secūdo apl̄us ostēdit quali modo nitiť nos ꝑ loco expugnare. qz ꝑ vicia ⁊ peccata. tangens triplicē modū mortaliū pctōꝝ. Omne em̄ pctm̄ aut ꝓmittiť corde aut ore aut opere. Et qz hīs tribus modis nitiť expugnare. ꝓmunit nos apl̄us vt ab his tribus tanq̄ ab igneis telis nequissimi hostis caueamus. De peccato cordis ꝓmunit nos. cū dicit. Irascimini ⁊ nolite peccare. De peccato oris. cum dicit. Deponētes oīe mēdaciū. De peccato operis. cū subdit. Qui furabať iam nō fureť. Et ēnūerat apostolus inter alia peccata hec tria mortalia. quia de istis tribus facilis transitus est ad alia peccate mortalia. Adapta. Et etiam quia per ista vt frequentius possidet dyabolus ⁊ ipsis dñatur. Unde de ira legitur. j. Reg. xviij. Iratus aūt saul nimis dixit. Mihi dederunt mille. ⁊ filio isay. x. milia. Pro quo nō rectis oculis aspiciebat eū. post diem alterū invasit spūs malus saul. Et de eodem saul dicit ꝙ exagitabat eū spūs nequā. Et ꝺñ dicit:

exagitabat quia illos quos possidet.ꝺ vno furore in aliū ꝓcipitat. Quod bene designat Luce.ix. vbi dicit quidam. Magister obsecro te respice in filium meū ⁊ ecce spīritus apprehendit eum. ⁊ subito laniat ⁊ elidit ⁊ dissipat eū spumans.que oīa cōueniūt iracundo. Vñ Esa.xxxiij.dicit. Spūs vester vt ignis deuorabit vos. Propē qꝺ dī Prouer. xviij. Spm̄ ad trascendū facilē ꝺs poterit sustinere. Et puer.xxvij. Impetū ꝓcitati spūs quis ferre poterit. Item dñat dyabolus in hoīe ꝓ mendacium. Vñ Act.v.dixit petrus ananie. Cur tē ptauit sathanas cor tuū mētiri te spūi sancto. Hic multū dñatur ꝓpter mendaciū in hereticis.falsis ꝓdicatoribus ⁊ diuinatoribus ⁊ alijs sine discretiōe ⁊ p̄meditatione loquentibus. Unde.j. Thimo.iiij. Discedent ꝙdam a fide attendentes spiritibus erroris ⁊ doctrinis demoniox in hypocrisi loquentiuꝫ mendaciū. Item de diuinatoribus dicit Apoc.xvj. De ore pseudo,pphete vidi exire tres spūs imundos in modum ranax.glo. Rane in luto morant.garrule sunt ⁊ alios quietem auferunt. Et Reg.xxij. Egressus est spūs ⁊ ait. Ego decipiam achab. Et ait in quo. Ero in quit spūs mendax in ore oīm ꝓphetax

Item dñat dyabolus hoī ꝓpter furtū. Vñ in euangelio dicit de iuda ꝙ qr fur erat ⁊ loculos habens. sequit ꝙ intrault sathanas in iudā. Hoc designat Luc.xiij.in multere que habebat spūm infirmitatis annis decē ⁊ oct,⁊ erat incliata nec oīno poterat sursum respicere. Glo. Spūs infirmitatis ē amor terrenox. Tales inclinant in se locum dyabolo. S Tercio ostendit aplus quibus armis ne in nobis locum habeat sibi possimus resistere.scz vtutibus ⁊ bonis opibus. Quas vtutes debemus exercere tripliciter.scz corde.ore.⁊ opere Corde ꝓ quo dicit. Renouamini spū mentis vestre ⁊ induite nouū hoīem. Item ore.ꝓ quo dicit. Veritatem loq̄mini vnusquisq; cū ꝓximo suo. Itē opere ꝓ quo dicit. Laboras aūt manibus vt hēat vñ tribuat necessitatē patientib⁹.

De euangelio.

Sermo.CLXII.

Ascendens iesus in nauiculā transfretauit ⁊ venit in ciuitatē. Math.ix. Hec verba dupliciter possunt exponi.vicz allegorice.⁊ sic ꝓueniunt nostro saluatori. Et tropologice.⁊ sic ꝓueniūt in nostre vtilitatī. Quantū ad ꝓmū notandū ꝙ in ipis verus triplex mysteriū tangit saluatoris.vicz passiōis.resurrectionis.⁊ ascensionis. Nam ascendit nauiculam in passione.trāsfretauit in resurrectione.⁊ venit in ciuitatē suā in ascensione. Nauicula enī quā ascendit crux xp̄i dicit. Et hoc triplici rōne. Qꝺ rectē in ꝓmone supra ꝙ incipit. Et ascēdit in nauim ⁊ sedens docebat de nauicula turbas.dñica ꝙnta. Transfretauit autē tripl̄r.s.ꝙtum ad corpus in sepulcrum ꝙtum ad aiam in infernū.⁊ ꝙtum ad vtrūq; postq̄ resurrexit.⁊ ascendit de hō mūdo in celū.⁊ sic venit in ciuitatē suā in ascensione. Hec est ciuitas regis magni. Ps̄. Magnus dñs ⁊ laudabilis nimis in ciuitate dei nostri. Multū enī laudis solent habere reges ex famosa ciuitate.sicut rex ninive ⁊ rex babylone Sic ⁊ ps̄.creatorem nostrū dicit nimis laudabilē ex ciuitate celesti. Nec mirū. qr sicut dicit ps̄. Gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei. Et que sunt illa Esa.oīdit.xxxij.dicens. Sedebit ꝓplus meus in pulcritudine pacis ⁊ tabernaculis fiducie.in requie opulenta. Ostendit enī illius ciuitatis gl̄iam esse in ꝙnq; q̄ nulla alia ciuitas habet nec potest habere vicz in mūdicia ⁊ pulcritudine.cū dicit Sedebit ꝓplus meus in pulcritudine. Apoc.xxj. Non intrabit in eam aliq̄d coinquinatū aut abominabile. Item in ciuitū tranquillitate. cū dicit. Pacis. Esa.ij. Non leuabit gens ꝓra gentez

gladiū. nec exercebunt vltra ad p̄lium
Nulla em̄ erit ibi materia bellādi. vbi
oīs ciues erunt pacifici. Esa. lx. Po-
pulus tuus oīs iusti. Iniusti em̄ t in-
quieti nō habebūt ibi locū. Apoc. xxij.
Foris canes t venefici t ipudici t ho
micide t idolis seruientes t ois q̄ amat
t facit mendaciū. Item in hostiū secu
ritate. cū dicit. In tabernaculis fiducie
No parebit ibi inimicis accessus. qz ci
uitas in alto sita est. p̄s. Non accedat
ad te malū t flagellū nō appzo. taber-
naculo tuo. Ps. Absondes eos in ab
scon. faciei tue a contradictione hoim.
Item penalitatis remotiōe. quod no
tat cū dicit. In requie. Ibi hō q̄ multis
repletus miserijs mō. requiescet ab ipsis
Apoc. xxj. Absterget deus oēm lachzy
mā ab oculis sanctoz. i. oēm lachzymā
dī eām. t tā nō erit amplius nec luct?
nec clamoz. nec vllus dolor. nō esuri
ent. nec sitient amplius. nec cadet sup
eos sol. aut vllus estus. Item oīm bo
noz copiositate. cum dicit. Opulenta.
Esa. xxxij. Oculi tui videbunt hierlm
ciuitatē opulentē. Que copia t opulen
tia oēm excedit sensum. Ideo dicit apo
stolus. Nō oculus nō vidit. nec auris
audiuit. nec in coz hois ascendit q̄ pze-
parauit deus diligentibus se. Et sup
oīa laudabilis ciuitas ab indeficientis
lūinis illustratione. Apoc. xxj. Ciui-
tas illa nō eget sole nec luna. nā clari-
tas dei illūinabit illam. Que claritas
tanta erit q̄ ferucētes illo lumine nihil
latebit. Q̄ q̄tum erit ibi bonū sicit dic̄
aug?. vbi nullū erit malū. nullū latebit
bonū. Vere gliosa dicta sunt de te ciui-
tas dei. Et nos frēs qui nō habemus
hic manentē ciuitatē s futurā illam in-
quirimus festinemus ingredi in illam
ciuitatē. ℣ Sed quia mare huius
mundi magnum t spaciosum manib?
interpositū est. necesse ē vt exemplo dñi
nauiculam ascendamus vt transfrete-
mus t ad ciuitatē puenīamus. Dicit
autem mūdus mare. quia sicut mare tu
met p̄ superbiam. vt in Jona. j. dr. Ma-
re ibat t intumescebat. Sic etiam sup-
bia eoz qui te oderunt ascendit semp. Je
ferunt per auaritiā. Esa. lvij. Impij q̄si
mare feruens quod quiescere nō potest
Item fetet per luxuriam. In signū cu-
ius dñs sup sodomā pluit fetorem sul-
phuris. Quia dicit anselmus. Tolera-
bilius fetet canis putridus hoibus q̄
anima peccatrix deo t angelis. Exem
plū in vitis patrū de angelo q̄ ad aspe-
ctum iuuenis luxuriosi nares cepit ob-
struere. q̄ nō fecerat ad putridū cada
uer hois mortui. cuius fetorem sāctus
pater sepeliendo illud cum angelo nō
poterat sustinere. Exemplum capl̄o. vj
AB. Hoc mare mundi sup oīa est
periculosum. cuius periculum sicut di-
cit Bern̄. pbat transeuntū paucitas.
t peuntū multitudo. In mari magno
marsilie de quatuoz nauibus vix peri-
clitat vna. In hoc mundo vix de qua-
draginta transfretātibus euadit vnus
de piculo. Sunt em̄ in mari huius mū
di tot t tanta pericula. vt qui vult eua
dere vnum incidit in aliud. Unde In-
cidit in scillam cupiēs vitare caribdim
Frequenter em̄ volens quis vitare pe
riculum luxurie absorbetur a voragine
auaricie quasi a caribdi. Hoc etiaz ma
re periculosum est ꝓpter ventoz vehe-
mentiam t cōtrarietatem. Unde Psa
vij. dicitur q̄ quatuoz venti pugnabant
in mari. videlicz vanā timoz. vana spes
vanus doloz. t vanū gaudiū. que qua-
tuoz hominis affectiones nunq̄ cōcoz-
dant. Item periculosum est ꝓpter la-
tronū t piratarum. id est demonū cru-
delitatem. que crudelitas coz designat
Luce. x. in illo qui descendit ab hierusa
lem in hiericho. quē nō solum spoliaue
rūt. sed etiam vulneratū semiutuū reli-
querūt. Item est periculosum ꝓpter mō-
struoz diuersitatē. Sūt em̄ syrene adu-
latoz cantus habētes dulces. quas sur
da aure debemus pertransire. Est eti-
am ibi alta bestia. de qua Apocalip̄s.
xij. Vidit bestiam de mari ascenden-
tem habentem septem capita. i. septem

mortalia ⁊ capitalia peccata.⁊ decem cornua.i.transgressionē decē mandatorū.p que multū impugnant in hoc mari nauigantes ne ad ciuitatē celestem valeant puenire. ℟ Sed nos vt mare huius mundi transfretemus.nauicu lam.i.bonā vitam siue p innocentiā cōseruatā.siue p penitentiā recuperatā ascēdamus.Et dicit nauicula diminutiue. quia breuis ē ⁊ pua respectu gaudij ciuitatis eterne ad quā p ipsam puenim⁹ Sap̄.xiij.Exiguo ligno credūt homines alias suas. Huius aūt nauicule gubernator est xp̄s.p quo orat ecclesia. Guberna tuos famulos quos sanguine mercatus es. Ps̄. Nisi dñs custodierit ciuitatem frustra vigilant q̄ custodiūt eam Remi nauis per quos pgredit p mare huius mūdi sunt p̄cepta ⁊ p̄cepta.ps̄ Deduc me dñe in semita.ꝯtum ad consilia.Et alibi. Viam mandatoꝝ tuorū cucurri.ꝯtum ad p̄cepta. Naute autē huius mūdi sunt apli ⁊ ppbe ⁊ doctores. De quibus vnus Job.ix.dicit. Dies mei transierunt tanq̄ naues poma portantes.que post se relinquūt odorē Sic ipsi post se reliquerūt odorē exempli ⁊ doctrine. Unde aplus dicebat.ij. Corinē.ij. Christi bonus odor sumus Et sicut canes venatici currūt post bestiam p odorem.sic ⁊ nos post patres p doctrinā ⁊ exēpla eoꝝ.Can̄.j. In odore vnguentoꝝ tuoꝝ currimus. In hāc aūt nauim aliqñ sub intrat aqua.ita tñ q̄ nō patit nauis naufragiū.s.cum cōmittit ventale peccatum. Si em̄ dixerimus q̄ peccatū nō habemus nosipsos seducimus. Sed ne patiat nauis naufragiū exhauriēda est aqua a nautis tibus Hauritoriū aūt est confessio. Treñ ij. Effunde sicut aquā cor tuū. Et ps̄. Effundite corā illo corda vestra. Hoc consulebat Jac̄.v.dicens. Cōfitemini alterutrū peccata vestra vt saluemini.

Debet etiā in hac nauī ppter maiorē securitatē a nauigantibus fieri exoneratio a supfluis.vt talē facientes iactū nauis leuius valeat pericula ptransire Certe magnū fecit iactū zacheus.cum dixit.Dñe ecce dimidiū bonoꝝ meorū do paupibus. Adhuc maiorē fecerunt apli q̄ nō dimidiū ꝫ totū reliquerūt discentes. Ecce nos reliquimus oia ⁊ secuti sumus te. Et sic transfretando mare huius mūdi secure ad ciuitatē puenerūt. Ad quā xp̄s ipsos in nauicla p̄uenit. De q̄ ciuitate in principio sermonis diximus. Exemplū ca.v. R.

Dñica.xx.de epistola. Sermo.CLXIII.

Videte quō cauteambuletis. Eph̄.v.

Quia in euāgelio ad regales nuptias inuitati.ideo vt ad ipsas puenire possimus.in quatuor nos instruit aplus.

Et primo de via recta quā debemus tenere.cū dicit. Intelligētes que sit voluntas dei. Secundo q̄ in ea caute debemus ambulare.ibi. Videte quō caute ambuletis. Tercio q̄ in ea discrete pperare dēb⁹.ibi. Non q̄si insipientes Quarto si viam neglexerimus docere recupare.ibi.redimētes tp̄us. Via ꝫ directa quā ad nuptias p̄dictas eundo debemus tenere.est facere dei voluntatē. Intelligentes inquit que sit voluntas dei. De hac via petebat dauid edoceri cū dixit. Notā fac mihi dñe viam in q̄ ambulē. Et q̄ sit illa via statim subdit. Doce me facere voluntatē tuā. Intelligat ꝫ vnusq̄sq̄ ⁊ pbet sicut ꝫsuit aplus Rom.xij. que sit voluntas dei bona beneplacens ⁊ perfecta. Bona vt scz homo bene se portet quantū ad seipsum. Beneplacēs vt scz bene se habeat ꝫnctum ad p̄timū. Et perfecta vt bñ se habeat ꝫctum ad deum. Facit aūt q̄s voluntatē dei ꝫctū ad seipm.in oi sanctitate mentis ⁊ mūdicia corpis se fuādo ⁊ in honore bonoꝝ moꝝ custodiēdo Uñ ſ.Thes.iij. Hec ē volūtas dī scificatio vr̄a vt abstineatis ab oi fornicatiōe ⁊

scīat vnusq̄sq; vas suū possidere in honore. Itē q̄tū ad ꝓmuz in oñib⁹ eq̄tatem seruando. ℙrouer.xj. Statera dolosa abominatio est apud deū ⁊ pōdus equum voluntas eius .glosa .pondus equū vel pecunie vel iudicij vl'alterius cuiuscūq; rei.vt vtiq; reddat vnicuiq; gd̄ suum est. Item seruat q̄ntum ad deū sibi p amorē inherēdo ⁊ vestigia eius imitādo. Unō Numeri.xxxij Noluerunt sequi me preter caleph filiū iephone ⁊ iosue filium nun.isti impleuerunt voluntatē meā. Tales sunt ministri eius qui faciunt voluntatem eius. Et tales sunt in via ad intrandū in regnū celorū. Qui facit inquit voluntatem patris mei ille intrabit in regnū celoz. Matth.vij. ℙ Sed q̄ hec via a latronib⁹ obsidet. ideo apl'us subdit cū dicit. Videte quō caute ambuletis.

Sunt aūt tria genera latronū nobis insidiantiū.s.mentales.corpales.⁊ spirituales. Mentales sunt motus inanis glorie in mente de qua Johānes Chrysō. Unus solus fur est q̄ furatur thesauz celi vana gloria. Corpales sunt detractores Osee.vij. Fur ingressus est.quia nō in apto sed in occulto facit.spoliās scz bonā famā. Unī Ecc. xxvij. Susurro ⁊ bilinguis maledict⁹ multos em̄ turbauit pacem habentes

Spirituales sunt demones Luce.x. Homo q̄dam descēdebat ab hierusalē in hiericho ⁊ incidit in latrones. Qō exponit de primo hoīe ⁊ demonibus.

Primi latrones spoliant. Secundi vulnerant Tercij necant. Motus enīz inanis glorie spoliant indumentis virtutū et gratie.quia sicut dicit Augustinus. Superbia etiā bonis opibus insidiatur vt peant. Et significat iudicū. in palestinis q̄ venientes quieq̄d semiauerunt filij israel cum adhuc viridia essent et in flore gratie totū deuastabāt. Detractores vo odibiles grauiter vulnerant.⁊ audientem et cui detrahunt. Eccs.x. Si mordeat serpens in silencio nihil eo minus habet q̄ occulte detrahit Et Hiere.ix. Sagitta vulnerās lingua eoz. Tales em̄ multos turbant pacem habētes. Exemplū ca.xvij. A Demones vo animā necant. Johā.x. Fur non venit nisi vt furet ⁊ mactet ⁊ pdat. Inter tot ergo latrones et tā crudeles positi videte quō caute ambuletis. ℙer latrones vane glorie caute ambulamus si p̄ciosas vestes virtutū humilitate tanq̄ veste hūili cooptam⁹? Juxta quod dicit dñs Lu.xvij. Cū oīa benefecerittis dicite. quia serui inutiles sumus. ⁊c. Item per secūdos latrones scz detractores q̄ nos bona fama spoliarent. tunc caute ambulamus si patientia armati sumus. Unde.j. Pet.iij. Cū modestia et timore conscientiam bonā habentes. vt in eo q̄ detractant de vobis cōfundant. qui calumniātur vestrā in christo bonā cōuersationem: melius est vt benefacientes pati q̄ malefacientes. Quia ipsi per iniurias fabricant nobis coronā in celis dummō patienter sustineamus. Unī Apoc.iij. Ecce faciā illos vt veniāt ante pedes tuos et scient quia dilexi te. quoniā seruasti verbum patientie mee. Et sequitur. Tene quod habes vt nemo accipiat coronā tuā. ℙropter hoc apl'us huiusmodi patienter sustinebat Unde.j. Cor.iij. Maledicimur ⁊ benedicimus psecutionē patimur ⁊ sustinemus. blasphemamur ⁊ obsecramus. Itē contra tercios latrones. s. demōes qui nos in anima necare nituntur caute ambulam⁹ si scuto fidei nos munim⁹. Unī Ephe. vj. Sumentes scutum fidei vt possitis ignea tela nequissimi hostis extinguere. i. suggestiones occultas. que nō sentiunt nisi quando in homine ignescūt s. Pe.v. Cui resistite fortes in fide. Exēplū ca.xij. B. ℙ Tercio ne aūt terminū deficiam⁹ docet q̄ discrete in via p̄dicta debemus ꝓperare. cū dicit. Nō quasi insipiētes sed vt sapientes. Insi

pciens em̄ non respicit facti terminum sed principiū. Sapiens vo sic inchoat facti principiū. vt secure valeat ad terminū puenire. Exemplū capi. viij. N. Sic t nos in p̄dicta via ambulare debemus non quasi inspiciētes sed vt sapientes. vt scilicet sit rōnabile obsequium nostrū. vt scz non nimis in ea acceleremus plus laborando q̄ possimus ferre. Multi em̄ cum magno feruore in via dei currere incipiunt. et propter insipientiā t suā incautelam ante q̄ ad terminū veniant deficiunt. t caduntin illā illusionē. Luce. xvij. Hic homo cepit edificare et non potuit cōsummare Talibus dicit apls Gal. v. Currebatis bñ quis vos impediuit. Certe p̄ñt respōdere. indiscretio. Ūñ Leuit. xv. p̄cepit dñs. Quicq̄d inquit obtuleris sale condies. s. discretionis. Et sic ambulant sapientes. Ūñ Gen. xxxij. Cum esau tanq̄ insipiens instaret iacob vt citius properaret. ipse tanq̄ sapiens respōdit. Nosti q̄ paruulos teneros habeam. quos si plus in ambulādo fecero laborare morient̄ vna die Et sequitur. Ego sequar paulatiz sicut videro posse paruulos meos donec veniaz ad dominū meū. Unde Exodi. xviij. dixit tetro ad moysen. Stulto labore consumeris. vltra vires tuas est negocium. Mō statiz moyses aduertens discreti? ordinauit. Exempluz de duobus iuuenibus parisius festinātib?. cū ab vna vetula que paulatim ibat q̄siuissent si illo die possent ad talē locum puenire. Et vetula respondit. Si sic iretis sicut ego. quod illi irridentes t pl? festinantes deficiētes in via remanserunt. et vetula irridens eos ptransiuit. Gregorius. Incassum quippe currit si añ tps iter deseraf. ¶ Quarto si aliquo modo viā negleximus docet p accelerationē tēpus recupare. cū dicit. Redimentes tpus Nos em̄ pegrinis t viatoribus est. vt si quando viā retardant ad hoc vtilluc quo intendunt puenire valeant laborē augmentant. Sic fecit et paulus apostolus ad regales nuptias tendēs. Inter alios em̄ apostolos vltimus iter arripuit. sed laborē recōpensauit Ūñ. j. Cor. xv. posteq̄ ostēdit q̄ fuerit nouissimus t minim? apostolor adiecit. Sed abundantius illis oībus laborauī. Redemit em̄ feruentia labore tempus quod neglexerat. Augustinus. Non diuturnitas temporis onerositas operis auget meritū. sed maior caritas melioz q̄ volūtas. Et Bernardus. Qui amat ardēcius currit velocius t puenit citius. O deus q̄ ardēter t q̄ velociter latro qui crucifix? fuit cū christo p predictā viam cucurrit. quia in vltimo puncto sue vite viaz intrauit dicens. Memento mei dñe dum veneris in regnū tuum. Et eodem die ad regales nuptias puenit. Hodie em̄ inquit dominus mecuz eris in paradiso. Bene ipse tempus neglectuz amore incenso et labore redemerat quia ipse modico tpe laborauit t multaz sibi inuenit requiem. Ad quam nos p̄ducat qui. Exemplū ca. xij. b.

De euangelio.

Sermo. CLXIIII.

Simile factum ē regnū celoz homini regi q̄ fecē nuptias filio suo t̄c. Matth. xxij. ¶ In pabola huius euangelij de tribus agit̄. Primo de nuptiarum celebratione ibi. Simile ē regnū celozum homini regi qui fecit nu. filio suo Secūdo de celebrantis nuptias cōmendatione. ibi Misit seruos suos dicere inuitatis t̄c. Tercio de inuitatorū digna reprehensione. ibi. Illi autez neglexerunt. t abierunt alius in villaz suam. t̄c. ¶ Circa primū scz circa celebrationē nuptiarū notanduz q̄ in scriptura sacra quatuor genera nuptiarū inuenimus. Primū est inter virum t vxorē. De quo Jo. iij. Nuptie fa. sunt in cha. gali. Et de istis primus homo adam eutgilās pphetauit dicēs Hēñ.

Dñica. xx.

ħ. Et ppter hoc relinquet homo patrē ⁊ matrē ⁊ adherebit vxori sue. Secūdum genus est inter deū ⁊ aiam. Et de istis dñs Osee. ij. Sponsabo te mihi in iusticia ⁊ iudicio in misericordia et miserationibus. Tercium genus est inter verbū et humanā naturaz. Et de his dicit sponsa in can. ij. Egredimini Filie syon ⁊ videte regē salomonē in diademate q̄ coronauit euz mater sua in die desponsationis sue. Quartū genus est inter christū et ecclesiam Et de istis loquitur angelus ad Johannez Apoc. xxi. Veni et ostendam tibi sponsam vxorem agni. Et hic dr. Simile ē regnū celoz ho. re. q̄ fe nupt. fi. suo.

Et in quolibet genere istaz nuptiaruz inuenit mirabilis vnio. In primo inuenit vnio carnalis. qz per eam efficit vt sint duo in carne vna. Unde Mat. xix. dicit dñs. Erunt duo in carne vna Et subiungit. Jam non sunt duo sed vna caro. In secundo genere nuptiarū inuenit vnio spūalis. qz per eam efficit vt sint duo in vno spū. p quo dic apls. j. Coz. vj. Qui adheret dño vn? spūs est. Et. j. Joh. iij. dicit. Qui manet in caritate in deo manet et deus in eo. In tercio genere nuptiarū inuenit vnio psonalis. quia p eam efficitur vt sint duo in vna psona. Nā sicut anima rōnalis ⁊ caro vnus ē hō. ita deus ⁊ homo vnus est christus. Pro quo dic Joh. Verbū caro factū est rōne mestabilis vnionis. In quarto inuenitur vnio sacramētalis. qz p eam efficit vt sint non solum duo sed etiam multi in vno corpe. Pro quo dicit apls Ro. xij. Multi vnū corpus sumus in christo. Et. j. Coz. x. Unū corpus multi sumus. oēs em de vno pane ⁊ de vno calice pticipamus. De hoc genere vltio nuptiaz ꝓponit pmissa pabola. cū dic christus Simile ē regnū celoz hoi regi q̄ fecit nuptias filio suo

¶ Circa quas nuptias quatuor considerāda sunt. videlicz que sint nuptie. quis auctor nuptiarū. quis sponsus et q̄ sponsa.

¶ Nuptias istas intelligimus sm expositionem sanctoz vniunctionē christi et ecclesie p sacramentū incarnationis factā. Ne sunt nuptie celebrate in vtero virginali. Un Grego. Nuptialis thalamus est vterus virginalis. De hoc thalamo dicitur in pš. Ipse tanq̄ sponsus procedens de thalamo suo.

Auctor vo nuptiaz deus pater est. qui hic ⁊ hō dr ⁊ rex. Homo ꝓpē benignitatem Joel. ij. Conuertimini ad dominū deū vestz qm benignus ⁊ miseri cors est. Rex aūt dr ꝓpter potētie altitudinē. quia est rex regū ⁊ dñs dñantium. Pš. Quis sicut dñs deus noster qui in altis habitat. Sponsus vo harum nuptiarū est filius regis. s. christ? De quo pš. Deus iudiciū tuū regi da. ⁊ iusticiā tuā filio regis. Sponsa vo est ecclesia que hic regnū celoz dr. qz regnant in ea viri celestes. q̄ in ipsa solo corpe cōstituti cogitatiōe ⁊ auditu te in celesti patria quersant. dicentes illud Phil. iij. Nra cōuersatio in celis est. q̄ em sursuz sunt sapiūt nō que sup terrā. Cū hac g̃ sponsa christus nuptias celebrauit. qm̄ p incarnatōis mysteriū sibi ecclesiā fidelē copulauit.

¶ Secdo auctoris nuptiaz. s. dei patris subdit ꝓmēdatio. cū addit. Misit seruos suos dicere inuitatis vt venirent: Ostendit aūt cōmēdabilis triplr. viz in largitate miscōie. in magnitudie potentie. in executione iusticie. Primū qz largitas sue miscōie apparet in tribus. Primo in multoz ⁊ p multos vocatione. Multi em sūt vocati ad nuptias incarnatiōis. vt. s. credant illud ⁊ efficiant de nūero ecclesie qm sibi christus copulauit. Hz heu pauci sunt electi. vt dr i fine cuāgelij. Vocauit etiā p mltos. Un plalit dr. misit suos glo. i. pphas dicere inuitatis. i. iudeis vt venirēt. ⁊ nolebāt venire credēdo. Et qz nō sufficit largitati mie dr semel vocare. iterū misit alios plures p̄ioib?. s. apl̄os ⁊ scq̄ces coz. Quoz in oēz terrā exiit sonus. ⁊ in fines orbis tre verba coz. pš.

Multiplicabunt in senectu vberi & bene patientes erūt vt annuncient. Pro. uer. j. Sapia p̄dicat foris. in plateis dat vocē suā dicens. Usq; quo paruli diligitis infantiā & stulti que nocua sibi sunt cupient. Vere bñ stulti sunt q̄ cū vocātur ad nuptias ad delicata cibaria. primo de siliquis porcoꝝ ventrem suū replere volunt. Itē largitas misericordie appet in nullis a nuptijs reiectione. Unde dixit seruis. Ite ad exitus viaꝝ & quoscūq; inueneritis vocate ad nuptias. Hō non contingit in regalibus nuptijs huius mūdi. vbi tm̄ nobiles & magni vocant. Sed apud regez celestē nō est acceptio psonaꝝ. Sicut dr Ro. ij. & Actu. x. Itē largitas misericordie apparet in magna ciborum p̄paratiōe. Pro quo dicit. Thauri mei & altilia occisa sunt. & oia parata sunt venite ad nuptias. Thauri sicut dicit glosa sunt patres veteris testamēti. q̄bus indulta est licentia iniquos quasi cornu ferendi. Altilia vō sunt patres noui testamenti. qui penna contemplationis supna petunt. Thauri vō et altilia occisa sunt. quia & veteris testamenti & noui p̄ fide occisi sunt. et oia parata sunt videlicet et locus et cibus. Venite ad nuptias fide. s. ceteris cōcordādo. sicut dicit glosa. In hoc insinuat. q̄ quicunq; nō venerint ad nuptias requirent ab eis multe expense p̄ eis facte. Requiret em̄ dñs & mortē suam & sanctoꝝ veteris & noui testamēti. ¶ Scō magnitudo potentie auctoris nuptiarū apparet in tribus. vicz ex dominatione. Uñ dr Rex Apoc. xix. Ipse est rex regū & dñs dñantiū. Item apparet ex ministroꝝ multitudine. pro quo dic. Missis exercitibus suis. Hō dicit. vno exercitu. Matt. xxvj. An putas q̄ nō possum rogare patrē meū. & exhibebit mihi plus q̄. xij. legiones angeloꝝ. Bene dicat plus q̄. xij. Quia sicut dr Dañ. vij. Milia miliuz ministrabant ei. et decies milies centena milia assistebant ei. Item apparet ex hostium vltiōe. pro quo dicit. Et perdidit homicidas illos. et ciuitatē eoꝝ succendit. Nec mirum. Ipse est em̄ deus vltionū et deus vltionū libere egit. Uñ non est qui de manu sua possit eruere. Sicut dr Job. x. ¶ Tercio executio iusticie auctoris nuptiarū apparet in tribus. videlicet in diligenti circumspectiōe. propter quod dicit. Et intrauit rex vt videret discūbentes. id est fidē habentes. tales em̄ videre placet ipsi. Unde Sap. vij. Respectus eius in sanctos illius. Item apparet in solicita interrogatione. cū dr. Amice quō huc intrasti non habens vestem nuptialez Amice vtiq; per fidem non per operationem quomō huc intrasti. id est quo modo nomen christiani vsurpasti cum rem non habuisti. Nam Ezo. xx. dicitur. Non assumes nomen dei tui inuanum. id est non dicaris a christo & nihilo christianus. habens nomē christi et opera antichristi. Exemplus capitulo. vij. C. Hanc questionem faciet dominus in fine nuptiaꝝ ecclesie contra omnes qui sine veste nuptiali. id est. sine caritate inuenient. Quicunq; enim hec vestis defuerit turpitudo eius non solum christo sed etiam toti mūdo manifesta erit. Quia prouer. x. dicit. Uniuersa delicta operit caritas. Unde qui sine veste caritatis erit nimis turpis apparebit. Propt̄ qd Apoc. xvj. Beatus qui custodit vestimēta sua ne nudus ambulet & videant turpitudinem eius. Item apparet executio iusticie in debita condemnatiōe. Unde sequit. Ligatis manibus & pedibus. pedibus vt non possit effugere. manibus vt nō possit se eripe. p̄cipite eum in tenebras exteriores. s. inferni. glosa. quia hic tenebras interiores. scz cordis habuit. ¶ Tercū scz inuitatoꝝ digna reprehensio subdit cum dicitur. Illi autem neglexerunt &c. Reprehendunt autem tribus videlicet de mundana cupiditate. propter quā nuptias neglexerūt. p quo dicitur. Illi autem abierunt alius

in villā suam. alius ad negociationem suā. Glosa. In villaz ire est terreno labori immoderate insistere. Negociari vo est terrenis lucris inhiare. Hec duo ad literā multos a nuptijs retrahunt. Talis cupiditas retraxit ꝛ illū iuuenē q̄ hñs multas possessiões potius voluit illis adherere q̄ christo. Exemplum ca. vij. ff. ¶ Itē reprehendunt de crudelitate. qz inuitatis ad nuptias nūcios occiderunt. Pro quo dicit. Reliqui tenuerūt seruos eius ꝛ cōtumelijs affectos occiderūt. De quibus Matt. xxij. Ecce ego mitto ad vos pphetas et sapientes ꝛ scribas. et ex illis occidetis ꝛ flagellabitis ꝛ crucifigetis. Hoc vsq̄ hodie cōtingit nuptiaz nuncijs. i. pdicatorib⁹ q̄ ad literā ꝛ occidunt ꝛ cotumelijs afficiunt. Itē reprehenditur de psumptuo sitate. quia scz ad nuptias sine veste nuptiali intrauerūt. propter quod vnt eoz dixit. Amice quō huc intrasti non habens vestē nuptiale. Admirat eñ dñs inuenies aliquez in ecclesia absq̄ veste caritatis. Chrysostom⁹. Si aliquis cū nigra veste inueniat in nuptijs sordidat nuptiarum gloriam. Ita qui habet opa tenebrosa ipsi christianitati facit iniuriā. Vñ sm locū vestez eligat. alioquin post reprehensionē penā ꝛdignā sentiet. cū dicetur. Ligatis manibus ꝛ pedibus pjcite eum in tenebras exteriores. A qua nos liberet dñs. Amen.

¶ Dominica vicesimaprima.

Sermo. CLXV.

Confortamini in domino ꝛ in potētia virtutis eius. Ephe. vj. ¶ Quia sicut in hac epla aplus ostendit. nō est nobis colluctatio tm̄ aduersus carnez et sanguinē sed etiā cōtra spūalia neq̄cie. id est demones qui spūs nequā sūt. sicut exponit glosa. ꝛ hoc in celestibus id est p celestibus. Ideo aplus in hac epistola duo facit p̄cipaliter. Primo ostendit pugnā pculosam. Secundo dat resistendi fiduciā. ¶ Pugnā oñdit pculosam dupl̄r. quia est p magnis. i. p celestibus. q̄ pculū est amittere. ꝛ cōtra magnos. quia ꝛtra spūalia neq̄cie. contra quos pculosuz est pugnare. q̄ multis p̄ualent. pter qō etiam vocat eos potestates ꝛ principatus ꝛ rectores tenebraz harū. qz sicut dicit glosa in omnibus qui mundana q̄ tenebras appellat diligūt potestatē p̄cipatuz ꝛ regimen tenent. Et tales heu multi sunt. Pugnant g̃ nobiscū p magnis. scz p celestibus. nō p rebus tpalibus. nō p regnis vel p mūdi honoribus p quibus mūdi amatores frequēter pugnāt. sed demones de talibus nihil curant. dūmodo nos celestibus p̄uent: In quoz amissione q̄ magnū pculuz ꝛ detrimentū incurrit homo. adapta ¶ Item est pculosum bellū qz contra magnos hostes qz ꝛtra spūalia nequicie. id est spūs nequā. vbi multipliciter ostendit pculosum bellū esse ꝛtra eos

Et primo rōne pluralitatis. Vñ pluraliter dicit cōtra spūalia. Non eñ a solo illo, qui specialiꝰ nos tētat impugnamur. sed vt melius ille vincat assumit alios spūs sceptez neḡores se. Sic̄ ꝛz Luc. xj. Psalmista. Dñe quid multi plicati sunt qui tribulant me multi insurgunt aduersum me. Itē ostendit pculosuz bellū rōne inuisibilitatis. qz sunt spūs Lu. xxiiij. Spūs carnē ꝛ ossa non habet. Et tales hostes sunt ꝓprimū pculosū. qz q̄ lōge eos esse a nobis putamus ppe nos sunt. Exemplū in dialogo de quodaz sancto epo. q̄ cū seruū pigritantez vocaret vt sibi calceos exueret. ꝛ diceret. veni diabole. ad huc seruo longe existente corrigie de calceis ceperunt subito religari. De hoc habet in ꝓmptuario ca. ñ. R ¶ Itē in hoc q̄ dicit hostes esse spūales ostēdit infatigabiles. Vñ cum nos corpe fatigati quocunq̄ modo quiescimus ipsi nos impugnando nunq̄ quiescūt. ꝛ cōtra tales hostes pculosuz est pugnare

Hiere.xvj. Seruietis dijs qui non dabunt vobis requiē neq; nocte neq; die

Item in hoc q dicit hostes spūales ostēdit eos immortales. quia spiritus mori non possunt. t cōtra tales piculosum est pugnare. qz vltimū est solaciuz illoz qui fortes aduersarios habēt q p morte vindicentur. sed hoc nō est in istis hostibus expectare. Dicunē aūt nequā propter pugne fraudulentiam. Qualiē aūt nos fraudulenter ipugnēt occulte t manifeste. require in quadragesima in sermone. Cū immūdus spiritus exierit. Exemplum ca.ij. S.

¶ Licet aūt ꝓpter p̄dicta periculosa sit pugna tamē aplus dat resistendi fiduciam. cum dicit Cōfortamini in dño t in potentia virtutis eius. Dat autē dupliciter fiduciaz resistendi scz ex potēti succursu. cū dicit. Cōfortamini in dño et in potentia virtutis eius Et ex spūaliū armoz vsu. cū subdit. Accipite armaturā dei. In tā ergo piculoso bello cōfortamini in dño tanq; in vestro auxiliatore. Ps. Auxiliū meū a domino. Et alibi. Viriliter agite t cōforteē coz vestrū omnes q̄ speratis in domio Talibus ꝺr Esa.xxxv. Pusillanimes confortamini t nolite timere. ecce deus vester. qz hoc ꝓmisit Esaie.xlj. Ne timeas qz ego sum tecū. ne declines. qz ego deus tuus. confortaui te et auxiliatus sum tibi. Item cōfortamini in domino tanq; in ineffabili remuneratore Apoc.iij. Qui vicerit faciā illū sedere in throno dei mecū. Ostenso aūt in bello diuino succursu. ostendit etiā cōfidentiā resistendi ex armoz spūalium vsu. cū subdit. Accipite armaturā dei. in qua securepotestis pugnare. Et vocat dei armaturā. quia a deo donat. vt quia ipse filius dei in ipsa pugnando vicit. Si honor est mundano militi in armis regis pugnare. multo fortius in armis dei militi spirituali Armat aūt aplus in hac epla militez christi p oia et in omnibus. nihil ymmunitus relinquens. Nam caput armat galea spei. pedes sanctoz exemplis. corpus loricā u hicie. que vndiq; coopit. qz reddit vnicuiq; qd̄ suuz est. In manu sinistra ponit scutū fidei. in manu dextra gladiū spūs. quod est verbum dei. Et ne arma defluant et sint potz oneri q̄ honori aut saluti. monet vt miles christi fortiter se succingat ne cadat. Unde ꝺr State succincti lūbos vestros p castitatē. nā luxuria defluere facit t hoiem in virtutibus cadere. Et sic armati potestis stare ꝓfecti aduersus insidias diabolī. De gladio verbi dei require exemplum ca.viij.

¶ De euangelio. Sermo.CLXVI.

Erat quidā regulus cuius filiꝰ infirmabat capharnaū. hic cum audisset qz iesus aduenīret in galileā rogabat eū vt sanaret filium eius Joh.iij. C

¶ Exposita hystoria iuxta litere sufficiē t moralē instructionē in ꝓmissis vbis quatuoz sunt pensanda. videlicet quis sit iste regulus de quo ꝺr Erat quidaz regulus. Secūdo quis infirmans filiꝰ de quo subdit. Cuius filiꝰ infirmabat Tercio quis infirmitatis locꝰ. quia capharnaū. Quarto quis curatiōis modus. quia hic cū audisset quia iesus aduenīret in galileam rogabat. ¶ Quantum ad primū notanduz q̄ regulꝰ hic quēlibet hominē in vita presenti constitutū signat. Et dicit regulus scz ꝓpter tiue t diminutiue. Cōparatiue et hoc primo respectu dei q̄ dicit rex regum t dñs dñantium. Apoc.xix. Item respectu angeli ꝺr regulus quia angelus rex ꝺr eo q̄ bene se regat. Uñ et aliud regnū scz ecclesie ad custodiendum sibi tradit Job.iij. Cum regibus t consulibꝰ rerre. Item ꝺr regulus diminutiue propter triplicē diminutionē. Solent eiñ reguli vocari qui pauꝫ possidēt. vel qui parum possunt. vel qui parue etatis sunt. Prima est ergo possessionis diminu

tio.quia etiam si totum orbē terre homo possidet.cū tota terra nō est nisi q̄si vnus punctus respectu firmamēti. sic dicit pbus ⁊ damascenus in sermone. Eccs.ix. Ciuitas parua ⁊ pauci in ea. Secūda diminutio est virtutis.quia etiā quaz habendo hō possessionē impotens est eam ad regendū.q̄ etiaz ei minima aduersanť sic̄ musca et pulex. Vñ Apoc.vj.ōr. Scio q̄ modicaz habes virtutez. Et Esa.j. Erit fortitudo vestra vt fauilla. Tercia diminutio est etatis.parui cū tpis est hō respectu dei q̄ est eternus ⁊ principio caret. Itē respectu angeli.quia ⁊ si habet angel⁹ principium tamē est eternus.et cū mūdo incepit.cui plus sunt q̄ sex milia annoz. Homo vō tanq̄ puer nup nat⁹ in regimine terre diu non remanet.⁊ ppť hoc tanq̄ puer minus bñ regit. Eccs. x. Ue tibi terra cui⁹ rex puer est. Quia Eccē.x.ōr. Rex insipiens pdet populū Predictis ergo causis hō ōr regulus Huius reguli filius animus est qui in q̄busdam hoibus frequenter infirmať. Animus cū hois primo distēperať.et hoc in cogitatōe.post infirmatur in delectatione sed morť in cōsensu. Sed de huius reguli filio ōr q̄ incipiebat mori designās talis homis animū qui post morosam delectationē tā, q̄ post grauē infirmitatez inclinať ad consensum vbi animus vel anima morť.iuxta illud Matth.v. Qui viderit mulierē ad concupiscendū eā tam mechatus est eam in corde suo In firmitatis aūt locus est capharnauz.i. iste mundus.et forte a loco infirmitatē habuit. Sicut ei frequēter a corrupto loco infirmitas concipitť.sic⁊ spūalis ab hoc mūdo q̄ p capharnaū designatur.tripliceē cū habet interp̄tationem in qua notať tripler eā ex qua nascitur hois infirmitas spūalis. Interp̄tatur cū ager pinguedis.q̄tum ad diuitias villa consolationis q̄tuz ad carnis delicias.villa pulcerrima q̄tuz ad honores. His tribus est mundi locus totus corruptus. Unde.j. Joh.ij. Omne qđ est in mundo aut est concupiscēcia oculoz.aut concupiscentia carnis.aut sup bia vite. Undē et hoies p hec tria corruptos retrahit a cena eterna. Nam vxor.vulla.boues cenaz clause renocatis. Luc.xiij. In hoc tamen infirmitas huius reguli filij quam in capharnaum patiebať specificať esse febrīs q̄ carnis concupiscentiam designat. ostē dit q̄ hoies in hoc mūdo maxime per carnis luxuriā tanq̄ p febrē infirmantur. Febris enim est calor innaturalis. cursum supgrediens nature. Hoc hec in multis facit luxuria. De qua si placet loqui requiret in die sancti petri in sermone. Petrus ad se reuersus. Exē plū ca.vj.E. Quarto etiam curationis modus exp̄rimiť.cum dicitur Hic cum audisset quia iesus aduenisset in galileā rogabat ⁊c. Innuitur autez curationis modus duplr.vicz p verbi dei auditionē.⁊p oratiōis feruorez. Primū.s.ubi dci auditionē tāgit cum dicit. Hic cum audisset q⁹ iesus aduenisset in galileaz. Nulla est em efficaciox medicina ad curationē morbi spūalis q̄ audire dei verbū. Vñ sap.xvj Neq̄ herba neq̄ malagma sanauit eos ꝫ oipotens sermo tuus q̄ curatoria. Exē plū ca.viij. Hoc significatum est in Johāne baptista.q̄ in vinculis cōstitutus cū audisset opa christi misit mox discipulos suos.scz intellectum ⁊ affectū Intellectum scz opa recognoscens. et circa ea p affectū se afficiēs. Et bñ dic in plurali opa.scz incarnationis.quer sationis scz ⁊ passionis. que opa christi multū ꝓficit peccatoz audire. Unde de hoc regulo ōr. Cum audisset q⁹ iesus aduenisset in galileā. Galilea enim q̄ rota et volubilis interp̄tať .designat hunc mundū qui sicut rota p.pspera ⁊ aduersa volubilis nunq̄ in eodez statu permanet. Q̄ vtile ergo ē peccatori audire q̄ iesus p peccatoribus venit in galileam.id est in mundum. Venit inq̄ p humilem natiuitatē.vixit in mū

do ꝑ artam cõuersationẽ. exiuit de mũ do ꝑ amarã passionẽ. cõtinuo em̃ mit tet duos discipulos suos ad iesuz. Nã ꝑ intellectũ recognoscens ꝓdicta ꝑ pec catoribus facta nihil aliud restat nisi affici circa illa. et ex affectu ꝑ deuotam orationẽ rogare vt sanet filiuz ei⁹. i. in firmitatẽ animi. Et certe nõ aliud talt rñdet dñs. vade filius tuus viuit. Exẽ plũ ca. iij. z.

¶ Dñica vicesimasc̃da de epistola. Sermo. CLXVII.

Hoc oro vt charitas vra magis ac magis abũdet. Phil. j. ¶ In verbis istis ꝑ nobis apls exorat. vt in salubri abũdantia scz gratie abũdemus. Sũt aũt tres abũdãtie. vicz fortune gratie. et glorie. Prima scz fortune cõsistit in rebus tpalibus. De qua ps. Abundantes in seculo obtinuerunt diuitias

Secunda abundantia scz grẽ cõsistit in virtutibus ⁊ bonis opibus. De qua. ij. Cor. ix. Potens est deus oẽm gratiã abundare facere in vobis vt in oibus scz virtutib⁹ semp oẽm sufficiẽtiam habentes. abundetis in oẽ opus bonũ. Tercia abũdantia ꝓsistit in ꝑmioꝝ fruitionibus. De qua Prouer. j Qui me audierit absq; terroꝛe erit. et abundantia pfruet. ¶ Primã abundãtiã scz fortune debemus ꝓtẽnere. Ps. Diuitie si affluãt nolite coꝛ apponere. In secũda scz gratie debemus ꝓficere Vñ hic dicit Caritas vestra magis ac magis abũdet. Terciã scz glorie debemus appetere. Ps. Cõcupiscit ⁊ deficit anima mea in atria dñi. ¶ Debemus aũt primã. s. fortune cõtemnere ꝓpter quinq;. Primo qꝛ ñtucũq; homo ꝑ ipsa habẽda laboꝛauerit. finẽ ipsius non consequit. Eccl. xj. Est hõ laboꝛãs ⁊ festinãs ⁊ dolens impius. ⁊ tanto magis non abundabit Semp em̃ auarus eget. Quia quo plus sunt pote plus sitiunt aque. Propter ꝙ ꝺꝛ Lu. xij. Videte ⁊ cauete ab omni auari cia. quia non in abundantia cuiusq; vi ta eius est ex his q̃ possidet. Secun do quia ꝑ eã deus ꝓtẽnitur ⁊ ꝓuocaꝰ Neemie. ix. Abũdauerũt deliciis a bo nitate tua magna ꝓuocauerunt aũt te ad iracundiã ⁊ recesserũt a te. Deuꝰ. vl ti. Incrassatus impinguatus dilatat⁹ dereliq̃t deũ factoꝛẽ suũ ⁊ receꝺit a deo salutari suo. Exemplũ in ꝓmptua. ca. iij. D. Tercio debemus eã ꝓtemne re. quia in ꝓfundũ vicioꝝ solet ꝓcipi tare. Ezech. xvj. Hec fuit iniquitas so dome. Superbia. satietas panis. ⁊ abũ dantia et ociũ. Exemplũ de salomone quia abũdauit auro ⁊ argẽto ⁊ in pa ce pluscꝫ oẽs reges qui fuerant aũ eũ. supabundauit et in mulieꝛib⁹ Quar to debemus eã ꝓtẽnere quia verbũ au steritatis vel penitẽtie nõ simt audire. Unõ Hiere. xxij. Locutus sum ad te in abundantia tua ⁊ dix. sti non audiam Iste em̃ sunt spine q̃ suffocant semen verbi dei. Exẽplũ ca. viij. D. Quin to ⁊ vltimo debemus eã ꝓtẽnere. quia ad summã egestatem inferni deꝺucit. Nõ optime significaꝝ Gen. xlj. vbi ꝺꝛ Veniẽt septẽ anni fertilitatis magne in vniuersa terra egypti. quos sequent alij septez anni tante sterilitatis vt ob liuioni tradaꝝ cuncta retro abundãtia In egypto em̃ hui⁹ mundi diuites sũt septem annis. hoc est omnibus annis vite sue in abundãtia magna. Hz hos sequunt septẽ alij anni future vite ma gne egestatis ⁊ fame. quod patet in il lo diuite qui epulabaꝝ quotidie splẽdi de. et post guttã aque quã instant petꝰ uit habere non potuit ¶ In secũ da aũt abundantia debemus crescere. Unõ hic dicit. vt caritas vestra magis ac magis abundet. Et notandũ ꝙ bis dicit magis ac magis vt. s. inuat ꝙ re spectu dei magis. ⁊ etiam respectu pri mi magis abũdet in vobis caritas ac crescat. De primo dicit. j. Thes iij. Ro gamus vt obsecramus in dño iesu. vt quemadmodũ acceꝑistis a nobis quo

oporteat vos ambulare ⁊ placere deo. sic ambuletis vt abūdetis magis. glo. in fide ⁊ dilectiõe. De secūdo vt crescamus in charitate ꝑtum ad ꝓximū dicit j. Thes. iij. Deus vos multiplicet ⁊ abūdare faciat charitatē vestrā in inuicem ⁊ in oēs. Debemus aūt in charitate respectu dei ambulare ⁊ crescere triplr. Primo vt quilibet nostꝝ ipm diligat plus ꝑ sua. Sic fecit apls Phil. iij. Propter quē oia detrimentū feci ⁊ arbitratus sum vt stercora vt xpm lucrifacerē. Et Math. xix. Ecce nos reliq̄mus oia ⁊ secuti sumus te. Secundo vt diligat plus ꝑ suos. Sic apls Gal. j. Cū aūt cōplacuit ei q̄ me segregauit. Et post dicit. Cōtinuo nō acquieui carni ⁊ sanguini. i. cognatis meis ꝑm carnem. Deut. xxxiij. Qui dixit patri suo ⁊ matri sue. ite nescio vos. ⁊ fratrib⁹ suis ignoro illos ⁊ nescierūt filios suos. hi custodierūt eloquiū tuū ⁊c. Tercio vt diligat plus ꝑ se. Sic fecit apls Gal. ij. Christo affixus sum cruci. viuo ego iam nō ego. viuit aūt in me xps. Phil. j. Mihi viuere xps est ⁊ mori lucrum. Item debemus abundare in charitate respectu ꝓximi triplr. vicz vt diligamus ꝓximū plus ꝑ res eius. Sic fecit apls. ij. Cor. xij. Non quero q̄ vestra sunt ꝧ vos. Tullius. Eos tanꝑ pecora diligimus quos nō ꝓpter se ꝧ ꝓpter fructum diligimus. Secūdo vt diligam⁹ corpus ꝓximi plus ꝑ res ꝓprias. qō fit qñ nō pcit rebus vt subueniat necessitati corporis ꝓximi. Eccl. xxix. Perde pecuniā ꝓpter fratrē ⁊ amicū. ⁊ nō abscondas illam sub lapide in pditionez Tercio vt diligamus sicut ꝓximi pl⁹ ꝑ corpus ꝓprium. Sic fecit apls. ij. Cor. xij. Ego aūt libentissime impēdar ⁊ superimpendar ipse ꝓ animabus vestris. Hec est abūdantia grē quā vt hre possimus ꝓ nobis inꝓpellat apls dicēs. Hoc ore vt caritas vra magis ac magis abūdet

¶ De hac abūdātia puenit ad abūdantiā glie quā debemus appetere. De qua abundantia aug⁹. In celo nihil deest. nihil abest. nihil extra qō appetat. nihil intus quod fastidiat. Hec abundantia vere dicit abūdantia q⁹ plus extendi nō potest. qō oculus nō vidit. nec auris audiuit. nec in cor hois ascendit q̄ ꝑparauit deus diligentibus se. Hec ē abundantia sctōꝝ. De q̄ ꝓcer. j. dr. Et abūdantia ꝓfruet. Ad quā nos perducat q̄ in celis sine fine vi. ⁊ reg.

De euangelio.

Sermo. CLXVIII.

Simile est regnū celoꝝ hoi regi q̄ voluit rōnem ponere cū ꝓuis suis ⁊c. Math. xviij.

¶ In hac ꝓabola circa rōem quā cū ꝓuis suis saluator noster est habiturus tria nobis intimant. vicz diligētia misericordia ⁊ iustitia. Diligētia in rōnis positione. q̄ tangit ibi. Sic est regnū celoꝝ hoi regi q̄ voluit rōnem ponere cū ꝓuis suis. Misericordia in debiti relaxatiõe. ⁊ ꝧ ibi. Misertus autem dñs serui illius dimisit eū ⁊ debitū dimisit ei. Justicia aūt innuit in nequā ꝓuī ꝓdēnatione. ibi. Iratus dñs tradidit eū tortoribus ⁊c. Juste eī ꝓdēnat q̄ post tantū misericordie bñficium sibi impensum cōserui sui nec in mīmo voluit misereri. Sed notandū q⁹ diligentia rōnis in ꝓmissis verbis infert timorē. Misericordia relaxatiōis infert cōsolationē. Sz iustitia ꝓdēnationis infert horroreꝝ. Metuenda est vtiq⁹ diligentia rōnis si ꝓsideret q⁹ est q̄ rōem ponet. cū q̄bus ponet. ⁊ de q̄bus ponet

¶ Q ꝑmetuēda est rō qua ponet creator oim. quē latere nihil pōt. q̄ in hoc euāgelio p hoiem ꝑtum ad hūanitatē. ⁊ regē ꝑtū ad diuinitatē designat cū dicit. Sic est regnū celoꝝ hoi regi. Apoc. xix. Rex regū⁹ dñs dñantiū dr. Añ ipm nil occultare poterimus etiā si vellem⁹? Añ apls. j. Cor. iij. Unusc⁹ iusc⁹ opus manifestū erit. dies eī oñ declarabit. Idē. iiij. Veniet dñs ⁊ illūminabit abscondita tenebra⁹ ⁊ manifestabit

dit ꝓsilia cordiū. Bern. Rō dilata facē obliuiſci multa. Jō multū timenda. qz oſa nuda t apta. Hebre. iij. Viero. Ui debiē t nudabit pectoris mei cōſcia. t de apto corde videbūt lre pctōz meoz atq; vniuerſa multitudo aſtantiū leget in pectore ſignatas imagies pctōz meoz. ℣ Sz cū ꝗbus ponet rōnem. vicq; cū ſeruis ſuis. Serui dei dicuntur generaliter hoies p creationē. Un ℣s Scitote qz dñs ipſe eſt deus. ipſe fecit nos. Et ſequit. Seruite dño. Upecialius dicunt p redēptionē. Un. j. Coz. vij. Precio empti eſtis. nolite fieri ſut hoim. Spālissime p bñficioz collationē. Math. xx. Uocauit ſuos ſuos et tradidit illis bona ſua. ℟ Sz de ꝗbus ponet rōem cū ſuis ſuis. Prio rōnem ponet de aia quō eā ſuauerint. Eſt em̄ pciosus theſaurus t toto mōdo pciosior t ō ſolicite ſuandus. j. Coz. iij. Habemus theſaurū iſtū in vasis fictilibus. i. corpalibus. Deut. iij. Custodi tementō̄m t aiam tuā ſolicite. Ipſa em̄ aia eſt pciosa margarita. cuius pciositatem oñdit celestis negociator vendens oſa que habuit t dans. p ea hñda Math. xiij. Dedit em̄ p ea carnē ad lacerandū vt de eius vulneribus curaretur. ſanguinē ad effundendū. vt p illuz mundificaret vitā ad occidendū vt per hoc viuificaret. aiam ad infernū deducendā. vt aia hois de inferno educeret Bern. Ue mihi ſi talentū traditū mihi negligēter ſeruauero pciosō ſanguine agni incōtaminati appciatū. j. Thi. vj. Depoſitū tuū custodi. hic pciosus theſaurus amittit qñ delectatiōi mortalis peccati ꝓsentit. Decō rōem ponet de bonis ſpūalibus inter q̄ maxia ē gra qua aia decorat t in bono ꝓfortat adeo q̄ ſine ipſa aia nihil eſt t nihil pt j. Coz. xv. Gra. dei ſum id qō ſū. Que ꝑciosō eſt dicit Prouer. xxiij. Sup argentū t auz gra bona. Et Sap. vij. dr diuitias nihil eſſe in compatiōe illi? Quaz ꝗdam inuacuū accipit qui ſcz in bonis opibus ſe nō exercent. Et cū talibus rōnem ponet de ipſa. Propter qō dicit apls. j. Coz. vj. Hortam̄ vos ne inuacuū gras dei recipiatis. Et. j. Pe. iij. Unuſq; ſicut accepit gram in alterutrū adminiſtrantes. Tercio rōem ponet de eſt corpus noſtrū quō illud cuſtodiuimus. Eſt em̄ caſtrū qō tenemus a deo in feudū. qō tantū amamus q̄ pro to mūdo nō daremus illud. Un̄ tanq; pditor peſſimus ꝺdemnabit q dñm abiecerit. t aduerſario. i. dyabolo illud aſſignauerit. Prouer. v. Ne des alienis honorē tuū. q eſt vt ſis caſtellanus regis. t annos tuos crudeli. Et poſt dr. Et gemas qñ ꝺſūpſeris carnē t corpus tuū. Iſtud caſtrū bene cuſtodit qñ caſte t ſancte tenet. qz tēplū eſt dei viui. j. Coz. vj. An neſcitis qz corpora vra templū ſūt ſpūſſancti. Tripliciter aūt iure debemus do de corpe ſuo Primo quia totū corpus de ſuo fecit. Secundo qz ſuū pciosum corpus in tā duro ſeruicio p noſtro expoſuit. Tercio qz tā pciosam remūeratiōē corpi noſtro p̄miſit. ſ. q̄uor dotes. Terre rex francie libenter totū ſuū regnū daret ſi vnā de dotibus compare poſſet. ſicut ē impaſſibilitas. t ſic de alijs. Adapta. Quartū de quo ponet rōem ſunt bona corpalia. t ſunt q̄ſt ꝗnq; talenta q̄ nobis tradidit. ſ. corpis fortitudo. pulcritudo. iuuenilitas. ſanitas t leuitas. De ꝗbus ſi bene ſolerimus alia ꝗnq; ſuplucrabim̄ ſcz vt det nobis fortitudinē ſine debilitate. pulcritudinē ſine deformitate. iuuentutem ſine ſenectute. agilitatem ſine difficultate. ſanitatē ſine infirmitate Talibus qui ſic lucrati fuerit dicet dñs Euge ſue bone t fidelis intra in gaudiū dñi tui. Quintū eſt de quo ponet rōem. bona ſcz temporalia. Eccs. xj. In bonis ſit cor tuū t ſcito q̄ p omnibus hijs adducet te deus ad iudiciū. ſcz p diuitijs t delitijs t honoribus. De diuitijs dr Job. xx. Diuitias q̄s deuorauit euomet t de ventre eius extrahet eas deus. De dilitijs Apoc. xviij. Quantū fuit in delitijs t q̄tū glorificauit ſe. tan

tū date ei tormentū ⁊ luctū. Deh onori bus Luc. xvj. Redde rōnem villicatio nis tue. iam eīm non poteris villicare.

Sexto ponet rōem de tpe nobis cōcesso Apoc. ij. Dedi illi tp̄us vt pniam ageret ⁊ ñ vult penitere Job. xxiij. Dedit ei ds locū pnie ⁊ tpe abunt eo in su perbia. Bern. Non est tibi tp̄s vite im pensum qđ nō exigat a te qualit̄ sit ex pensum. Idem. Nihil p̄ciosius tpe. sed heu hodie nihil vilius reputat. quia in vno momento possent petōres lucrari plus q̄ vellent mille mūdi scz regnū ce loy. sicut ille fecit cui dictū fuit. Hodie mecū eris in paradiso. O q̄ carū dāna ti reputarent si vnā horam temp̄is ad agendā pniam haberent. ideo dicit. ij. Coy. vj. Ecce nunc tp̄s acceptabile. s. ad misericordiā obtinendā. ad gratiaz inueniendā. ad gl̄am, pmerendā. Ergo dū tp̄s habemus operemur bonū ad oēs Gal. vj. Quia tp̄s qđ modo habemus p nobis. tūc erit ptra nos. Ezech. j. Vo cauit aduersum me tp̄s. Et vt breuit̄ ꝯcludā. ponet rōnem de oīnibus nīis cogitatiōibus. Sap. vj. Interrogabit opa vestra ⁊ cogitationes vias scruta bitur. Et sup illud Job. xxij. ipse cōside rat vias meas. dicit grego. Sic deus vias vnuscuiusq̄ cōsiderat. sic gressus dīnūerat. vt nec minutissime cogitatio nes eius iudicio. ac verba tenuissima q̄ apud nos vsu viluerūt eius districto ex amini indiscussa remanēāt. Item de oi bus verbis. Math. xij. De oīni verbo ocioso quod locuti fuerint homies red dent rōnem in die iudicij. Item de oi bus op̄ibus qua intentione ⁊ vtilitate facta sunt. Eccs. vj. Cuncta que fiunt adducet deus in iudiciū ⁊ p oīni erra to siue bonū siue malū sit. Exemplum ca. xiij. F. Item quidam comes picta utenß. dr̄ fuisse qui voluit experiri oīm officia. ⁊ ad vltimū dixit. q̄ ipse p̄pone ret oīnibus alijs officium mercatoz in nundinis q̄bus tradit̄ quicq̄d volunt. ⁊ valde splendide viuunt. sed hoc solū in officio erat odibile q̄ in fine eis oīa ectiam mima cōputabant. qui nō soluit statim captus detinebat. Sic fiet in iu dicio. Oīes eīm stabimus ante tribu nal xp̄i vt referat vnusq̄sq̄ p̄ut gessit si ue malū. Ro. xiij. ⁊ ij. Coy. v. Item Roy. xiij. Unusquisq̄ nostrū p se rō nem reddet deo. Et certe sicut dicit job ix. Si voluerit cōtendere nō est qui rīn deat ei vnū p mille. scz de beneficijs p ceptis. Nec tunc etiam poterimus mi sericordiā inuenire in debitu relaxatiōe Unde modo debita in corde nostro si quibus obligati sumus requiram? vt futurā rōnem euadere possimus. Ecc. xviij. Ante iudiciū interroga teipsum. Quantū potes ait Gene. ipse te argue ⁊ inquire etiam si decem milia talento rū inueneris te teneri ne diffidas qm̄ oblatus est ei qui debebat decem milia talentoy ⁊ misericordiam inuenit. Ex emplum capl̄o. iiij. J.

De euangelio.

Sermo. CLXIX.

Assertus aūt dñs seruū illius dimisit eum ⁊ debi tum dimisit ei. Math. xviij.

Circa hanc misericordiam tria ponuntur ex parte serui. ⁊ tria ex parte dñi. Ex parte serui vicz de peccatis hu miliatio. ibi. Procidens autez seruus. Secundo p̄ plongatione vite ad satis faciendum deprecatio. ibi. Rogebat eum dicens. Patientiam habe in me. Tercio vt de omnibus satisfaciat. pmis sio. cū dicit. Et oīa reddā tibi. Pri mū est ergo post cognitionē debitoruz de peccatis hūiliatio. Sic publican? a longe stetit. nec audebat oculos ad ce lum leuare. Luc. xviij. Et magdalena p̄strata ad pedes dñi eos extergebat. Sic rex ninive peccata recognoscens indutus sacco sedit in cinere. Hoc mo do ⁊ Esdras dixit. Deus meus cōfun dor ⁊ erubesco leuare faciem meam. quia iniq̄tates nostre vsq̄ ad celum creuerūt.

Sic ⁊ in signū hūiliationis dr̄ hic q̄ pciden̄ suus ille rogabat ex hūiliatione Exemplū in pmpt. c. j. ℣ Sequit vt vita ad satisfaciendū ptelet depcatio. eū dr̄. ℣ Patientiā habe in me ⁊ oia red dā tibi. i. quousq̄ satisfactā patiēter sustine me. Melius est em̄ in hac vita de peccatis satisfaccre q̄ ad penā purgatorij reseruare. ℣ Dñs em̄ pnia est ḡsi-vm hza respectu purgatorij. Un aug. de v. bis apli. Si bonis opibus pcā nō redimimus tādiu in illo purgatorij igne moras hēbimus q̄diu pcā mima ꝑsu māt. Dz dicet aliq̄s. nō curo q̄diu moras hēam vt ad vitā exeā. Nemo dicat h frēs. q⁹ ignis ille purgatorij⁹ gnor est q̄ quicq̄d penaꝝ in h̄ seculo aut excogitari aut sentiri possit ℣ Propter h̄ alibi Aug. dicit. Dñe hic vre hic seca. Exem de illo q̄ p. xxx. annis q̄b⁹ fuerat in peccatis rogauerat deū vt totidē annis in vita pñti puniret. ℣ Postq̄ xxx viij. ānis infirmatus fuerat gnissime. duos ānos q̄ remanserant acceptauit in purgatorio pficere. In quo cū vix vna hora fuisset credebat plus q̄ mille annos compleuisse Cūq̄ ciularet ⁊ angelū mēdacem clamaret q̄ eū p duobus annis nisi duob⁹ diebus in purgatorio purgari pmiserat. certificatus p angelū petet reduci ad corpus elegit potius vsq̄ in diē iudij sicut ante infirmari q̄ ibi residuū duoꝝ dieꝝ cōplere. Aliud exēpluz ca. vj. K. ⁊ ca. iij. ℣ Sequit de satisfactione ꝑmissio. cū dicit. Et oia reddam tibi. Reddā inq̄ oia corde p ꝓtritionē. Esa. xxxviij. Recogitabo tibi oēs annos meos in amaritudie aie mee. Ore p ꝓfessionē. Esa. xvij. Perdā babylōis nomen ⁊ reliquias ⁊ germē ⁊ ꝓgenē vt scz de oibus ꝓfitearis cōmissis ⁊ circūstantijs. q⁹ si. x. milia peccatoꝝ cōfiteris mortaliū ⁊ vnū reticeres. cōfessio nihil valet. Un Josue. x. dr̄. Percussit oēm terram. ⁊ sequit. Non dimisit in ea villas reliq̄as. Ideo p satisfactionē de oibus scz satisfaciendo. Un Hester xiij. dr̄. Omnia loca in q̄bus antea letari ꝓsueuerat crimiū lacerationē cōpleuit. Et maria magdalena cisdē mēbris in q̄bus peccauerat satisfecit. Adapta Luce. vij. Dimissa sunt ei peccata multa.

℣ Ex pte dñi ad ꝓsolationē pctōris triplex misericordie sue bñficiū innuit. s. debiti relaxationē. cū dicit. Dimitti tibi. Luc. vij. Dimissa sunt ei peccata multa. Itē relaxationis integritatem cū dicit. Omne debitū. Sūma em̄ dei pietas venā nō diminuabit. Aut nihil aut totū ꝓpiciando dabit. Job. vij. Totū hoiem sanū feci in sabbato. Itē relaxationis facilitatē. cū subdit. Quā rogasti me. ℣ Ps. Cū muo care eraudiuit me deus. Exemplū de latrone q̄ postq̄ dixit. Memen. mei ⁊c. audiuit. Hodie mecū ⁊c. Exemplū ca. iij. ℣ Justicia aūt ꝓra nequa ꝓuū declarat. cū dicitur Iratus autē dñs. Juste em̄ sic ꝓdēnat q̄ post tā magnū relaxatiōis bñficium ꝓseruī fuit. etiā in mimo voluit misereri ℣ Habuit aūt eius iustitia tripliter effectū Dixit em̄ ei quicū. ibi pue nequā. Imꝓperat ei bñficiū oēm debitū dimisi tibi. Et mittit in supplicū. ibi. Tradidit eū tortoribus. ⁊ iussit mitti in carcerē. Et certe hec iustitia meruit horrorē Et pensandū charissimi q̄ dñs habet carcerē. stabulū ⁊ palatiū. Carcer ē infernus. palatiū paradisus. stabulū mundus. in quo hō posit⁹ ē. postq̄ cōpatus est iumentis insipientibus ⁊ similis factus est illis. In carcere inferni sūt soli mali. in palatio soli boni. in stabulo boni ⁊ mali. Et ve illis q̄ diligūt fetorē huius stabuli ⁊ nō curant pueuire ad pulcritudinē palatij. Si tot pulcra ⁊ delectabilia ꝓspiciūt in stabulo. q̄d est cū mandū de palacio. Vere oculus nō vidit nec auris audiuit nec i cor hois ascēdit. Ad q̄ nos pdu. Exēplū. c. xvj. B.

℣ De euangelio.

Sermo. CLXX.

REdde q̄ debes.

Math. xviij. ℣ Quadru

plex inuenit debitū quo obligam̃. vicz debitū pene quo obligamur rone peccati. Item debitū ministerij quo obligamur rōe recepti. Itē debitū dei quo obligamur rone exhibiti. Item debitū primi quo obligamur rōe p̄cepti. De primo scz debito pene rone peccati ora mus quotidie cū dicimus. Dimitte nobis debita nostra. id est penam debitam pro peccatis. Et sicut nullus est sine peccato ita nemo est sine hoc debito nō est homo qui nō peccet. sicut dicitur .iij. Reg. viij. Unde. j. Joh. j. Si dixerimus qz p̄cm̃ nō habemus ipsi nos seducimus. Cm̃ quia nō vniformiter peccamus dissimiliter etiam obligam̃. Sicut in Deut. v. dr̄. Pro mensura peccati erit z plagaz modus. Et Apc. xviij. Quātū se glorificauit z in delicijs fuit tantū date ei de tormento z luctu. Volunt aūt hoc debitū scz pene in loco triplici. vicz in mūdo. in purgatorio. z in inferno. Hic triplex locus pene designatus fuit. ij. Reg. vl. qm̃ dauid post peccatū superbie qd̄ cōmisit in populi enūeratione p̄ nathan pp̄ham ex p̄te dñi dicti fuit. Trū tibi dat optio. Aut septē annis veniet tibi fames in regno tuo. aut tribus mensibus fugies aduersarios tuos. aut tribus diebus erit pestilentia in pplo tuo. Sed dauid pie ac iuste cogitauit apd̄ se. Si. famē elegero nō meū neq; diuitū erit suppliciū qui satisfacient. Si victoriā hostiū elegero suppliciū erit exercitus nō meū q̄ circūualla bor fortissimis castris. Eligā ergo plagam cōmunē regi z plebi. s. pestilentiā; id est mortalitatem. quia mors cōmunis est tā simplicibus q̄ p̄incipibus.

¶ Per dies tres pestilentie p̄ns pena designat. p tres mēses aduersitatis pena purgatorij. p septem ānos famis pena inferni. ℣ Et bene p tres dies designat p̄ns pena. tū rōne tpis qd̄ ē momentaneū. tū etiā rōne ponderis qd̄ ē paruū. z hoc respectu pene purgatorij In p̄senti em̃ potest homo lucre p̄cm̃, nō dico tantū tribus dieb⁹ vel vno die sed etiam vna hora. sicut patet in latrone qui audiuit. Hodie mecū eris in paradiso. Exemplū cap̄. iij. ℣. Quacūq; em̃ hora peccator ingemuerit oim peccatoz suoz nō recordabit. Ezech. xviij. Pro quo peccato forte homo stabit p spacū vnius anni in purgatorio. Un Ezech. iij. fili hois diem p̄ anno dedi tibi. Unde cauendū est peccatoribus ne cōtingat eis sicut filijs israel. qui qz cōtra dei beneficiū murmurauerūt. p desertū grauissime qd̄ qdraginta diebus transire poterāt quadraginta annis in eo laborauerūt. Unde Nūeri. xiij. Annus p̄ die imputabit. z quadragita annis recipietis iniquitates vestras z scietis vltionem meā. Unde leuius multo est petā hic purgare q̄ ad futurū purgatoriū reseruare. Exemplū cap̄. iij. A.

¶ Sed p quid purgant in p̄senti peccata. vicz p cordis p̄tritionem Esa. iij. Si abluerit deus sordes filiaz syon in spū iudicij. Et Jaco. iij. Purificate corda vestra. Quertat risus vester in fletum. Secundo purificant p p̄fessionem. ps̄. Confessio z pulcritudo in cōspectu eius. Nota q̄ statim post̄q̄ dixit confessio. statim subiunxit pulcritudo. qz post cōfessionē nihil aliud sequit q̄ p̄scientie pulcritudo. In cōfessione aūt sunt sex hydrie posite circ̄ purificationē iudeoz. id est. p̄fitentiū. id est sex que exigunt in cōfessione salutari. Debet em̃ confessio esse humilis. vera. nuda. integra. pp̄ria. z frequens. De q̄bus si vis loqui require in p̄mō de leprōso. Cui dictum fuit. Uade ostende te sacerdotibus. In his hydris purificant veri iudei. id est vere confitentes. Tercio p misericordiam z compassionē tanq̄ p satisfactiōem. Unde Prouerbioz. xv. Per misericordiā z fidem purgantur peccata. Thob. xij. Elemosyna purgat peccata. Luce. xj. Date elemosynam et ecce omnia mūda sunt vobis. Quarto purgat peccata feruens dei dilectio j. Thi. j. Finis p̄cepti charitas de corde

puro. Et Lu. vij. Dimissa sibi peccata multa quia dilexit multū. ¶ Per hec ergo in p̄senti peccata purgant. id est debitū pene peccatoꝝ dimittit. ❧ Sed ecce qui in p̄senti mundo per p̄dicta nō satisfaciūt. ipsis futurū purgatoꝝ multo fortius reseruatur. quod per tres menses superius designatur. Mensis dicit a mene quod est defectus. quia illa pena ⁊ si grauis est tamen deficiet. ¶ Puniunt autē ibi sicut dicit aug⁹. qui tarde ad conuersionē venerūt p venialibus peccatis. ⁊ p hoc quod hic minus pro peccatis satisfecerūt. ibi supplent. Excedit aūt p̄sentem penā dupliciter scz intensiue ⁊ extensiue. Intensiue q̄tuz ad acerbitatem. Excedit em̄ sicut dicit augustinus oēm penaz p̄sentem quā vnq̄ passus est aliquis in hac vita. nunq̄ in carne mortua est tanta pena. licet martyres mirabilia passi sunt tormēta. Exemplū capko. xij. ff. Item excedit extensiue qz q̄ hic vno die posset delere. p illo fortitan. xx. annis sustinebit. sicut superius dictū est. Exemplū capko. iij. ❧ Que tpis extensio bñ in p̄missis verbis innuit. quia p̄ns p pena tres dies. purgatoria vero p tres menses designatur.

❧ Inferni aūt p septē āos famis innuit. Et hec penā purgatorij extensiue ⁊ intensiue excedit in infinitū. quod bene in p̄missis verbis exprimit. In fame em̄ defectus oīs boni exprimit. De quo Grego. Habēt reprobi in inferno mortē sine morte. defectū sine defectu. finem sine fine. quia mors est ibi īmortalis. defectus indeficāes. finis infinitus. In septēario nūero p quē vniuersitas designat. vniuerse pene q̄ vnq̄ esse possunt ibi esse innuūtur. Ūn Job. Pluet sup eos bellū Et sicut gutte pluuie innūerabiles sunt sic pene eoꝝ. Exemplū capko. ſ. A. Per annū vero eternitas penaꝝ innuit. quia annus dicit ab an quod est circa. quia circularis est ⁊ sine interruptione reuoluit. Unde in antiquis picturis in signū hui⁹ in specie serpētis tenētis caudam in ore pingebat. Augustinus in libris de ciuitate dei. Nunq̄ erit homini pcius in morte q̄ vbi erit mors sine morte. Bern. O mors q̄dulcis esses q̄bus tā amara fuisti si te desideratam obtinerent. Ergo homo leuius est tibi in hoc mōdo reddere quod debes p peccatis. ¶ Secundo debes reddere debitū ministerij rationē pcepti. Recepisti em̄ bone tpalia naturalia ⁊ spirtualia. ⁊ hoc est qđ imperat nobis in parabola de seruis. Matb. xxv. quibus tradidit bona sua. ⁊ vni dedit quinq̄ talenta. alij aūt duo alij vero vnū. Per quinq̄ talenta intelliguntur bona tpalia que quinq̄ sensib⁹ versant scz visu. gustu. auditu. odoratu. ⁊ tactu. Per duo talenta. scz corpus et anima ⁊ ea que ipsis insunt bona naturalia. Tres vires sūt anime naturales. scz rōnalis. irascibilis. ⁊ cōcupiscibilis. Bona naturalia corpis sunt eloquentia. fortitudo. pulcritudo ⁊c. Per vnū talentū tantū spiritualia designantur. sicut sunt virtutes quibus bonus esse incipit homo. Item dona p que in bono pficit. Item beatitudines q̄bus in bono homo pficitur. Et licet bona spūalia multa esse videntur. vnū talentū dicunt. quia ppue in sola anima fundantur. De his donis receptis scz tpalibus naturalibus ⁊ spūalib⁹. si placz loqui habes in p̄cedenti sermone. Et de his omnibus obligamur deo ad ministeriū siue obsequiū. Unde cuilibet qui recipit dicit. Redde quod debes.

¶ Item tercio debes reddere deo debitā vicissitudinis ratione exhibiti. Exhibuit em̄ homini honorē. ⁊ hoc in creatione. q̄n ipsum cuz deliberatione creauit. De alijs em̄ creaturis dixit ⁊ facte sunt. De hoie vero. faciamus. Item ipsum imaginem suā ⁊ similitudinē fecit. Item ipsum alijs creaturis p̄posuit. Omnia subiecit sub pedibus eius. Oues ⁊ boues vniuer. insup ⁊ peco. cam. volu. celi ⁊ pisces maris. Ad hec redde quod debes. scz vicissitudinem exhibiti. vicz honorem honori. Malach. j. Si ego

pater vester p creationē. vbi est honor meus. Item exhibuit nobis amorē in redemptione. Maiorem cñ charitatē ac dilectionem nemo habet q̄ vt aiam suam ponat quis p amicis suis. Joh. xv. Non cñ corruptibilib⁹ auro t argento nos redemit sed p̄cio sanguine. Sicut dicit. j. Pet. j. Et licz tanti amoris vicissitudinē nūq̄ sibi exhibere possimus. cñ quantū possumus ip̄m amare debemus. Un. j. Cor. vlt. dicit aplꝰ ma. Si quis nō amat dñm ihesuz sit anathema. Item exhibebit se iudicē terribilē t hoc in discepatione. Terribilis cñ iudex qui sapientia nō vincit muneribus nō inclinat. potentia nō supatur. Deut. x. dicit. Dñs deus vester ipse est deus deoz t dñs dñantiū. ds magnus t potens t terribilis qui psonam non accipit t mūera. facit iudiciū t iustitiā Et ideo debemus ei timorē. Quis cñ nō timebit te o rex gentiū Hiere. Item quarto debemus reddere debitū. primo quo obligamur rōne pcceptiꝰ fez misericordiā. Unde Luc. vj. Pcipitur. Estote misericordes. Sunt autē ex opa misericordie in euangelio. t se primū in Thobi. que tenemur primo impendere que in hoc versiculo continentur. Usito poto cibo redimo tego colligo cōdo. De quibus Mat. xxv. j. oñibus q̄tum ad primū dicitur. Red de quod debes.

Dñica. xxiij. de epistola.

Sermo. CLXXI.

Observate eos qui ita ambulant sicut habetis formā nostram. Multi cñ ambulant quos sepe dicebam vobis. nunc aūt flens dico inimicos crucis xp̄i. tc. Phil. iij. Quia peregrin sum? sicut oēs patres nostri. ideo a sanctis p̄sens vita aliquādo via. aliquādo curfus. aliquādo ambulatio dicit. sicut in hac epla. Et quia nec vno modo curritur t ambulatur. an hac vita. quia alij sic. alius autē sic ibat. ideo aplꝰ in hac epla duplicem ambulationē. vicz bonoz t malorum insinuando tria facit.

Primo cñ monet in ambulando ad bonoz imitationē. cum dicit. Observate eos qui ita ambulant sicut habetis formā nostram. Secundo subdit vtriusq̄ ambulationis scz bonoz t maloz specificationem. Maloz quia est circa mundana. cum dicit. Multi cñ ambulant quos sepe dicebam vobis. nunc autē flens dico. inimicos crucis christi quoz deus venter est. t gla in p̄fusiōe hiꝰ qui terrena sapiunt. Bonoz quia est circa celestia cum dicit. Nostra aūt conuersatio in celis est. Tercio ostendit vtriusq̄ ambulationis finē. Et maloz quidem miserabilem cū dicit. Quoꝝ finis interitus. Bonoz vero felicez cū dicit. Saluatorē expectamus dñm nostrum ihesuz x̄p̄m. qui reformabit corpus humilitatis nostre configuratum corpi claritatis sue. Primo g̃ ad bonoz imitationē inuitando dicit. Observate eos qui ita ambulant sicut habetis formā nostram. Bonos autē qui iuxta formā apostoli ambulant inuenimus ambulare tripliciter. vicz sancte. honeste. t caute. Sancte q̄tuz ad deum. Et hanc formam docuit aplꝰ Eph. v. cum dixit. Ut filij lucis ambulate. glosa. id est vt filij dei. in quo tenebre nō sunt vlle. Pro quo dicit Joh. viij. Ego sum lux mūdi. Un. t lucidos t puros vult hꝰ ministros. Unde Leuit. Sancti estote qm̄ ego sanctus suz. Item honeste q̄tum ad primū. Et hanc formā docuit aplꝰ Roz. xiij. Ut in die honeste ambulemus vt vicz in incessu. statu. habitu. t in oñibus motibus vris nihil fiat q̄ cuiusq̄ offendat aspectum

Item caute q̄tum ad aduersariū. Et hanc formā docuit Eph. v. dicens. Videte quō caute ambuletis. Maligni ci spūs sicut dicit grego. quasi quidam latrunculi iter nostrum obdent. Unde p̄s In via hac qua ambulabam absconderūt superbi laqueum mihi. Et. j. Pet. v.

Aduersarius vester dyabolus tanq̃ leo rugiens circũit querẽs quem deuoret. Propter qõ apl's docuit caute ambulandũ. ℣ Et vt ambuldão nõ vacillemus. secũdo subdit ambulationis specificationẽ. Et primũ q̃dem malorũ vt vitet. cum dicit. Multi em̃ ambulant quos sepe dicebam vobis nũc aũt flens dico inimicos crucis xp̃i. Tales em̃ in ambulãdo nõ h̃nt formã sanctorũ vel hoim̃ sed bestiaꝝ. De quibus. ps̃ Homo cũ in honore esset cõparatus est iumentis insipientibus. & similis factus est illis. H̃nt em̃ formã lupi. q̃tum ad gulositatẽ. Propter qõ dicit. Quoꝝ deus venter est. Nam sicut dicit Iero. Unicuiq; qõ magis colit ac diligit hoc ei deus est. Talis habet coquinã p tẽplo. frequentius em̃ & libentius coquinã q̃ eccl'iam frat. mensam latã p altari. plus em̃ querit talem mensam & reuereꝛ q̃ altare. Item habet coquũ p sacerdote. quotidie ei aperit ei infirmitates corpales. indicando p̃parationẽ ci boꝝ corpalium. & raro aperit infirmitates spũales. & vtinã sem el in ãno sacerdoti. Item habet pthure redolentiã diuersoꝝ ferculoꝝ & sapoꝝ. Propter hoc dicit apl's Ro. viij. Qui in carne sunt id est in carnalibus desideriis deo placere nõ possunt quia p talia a deo recedunt. Unde Osee. iij. Adimpleti sunt & saturati sunt. & leuauerũt cor suum. & obliti sunt mei. Et Deut. xxxij. Incrassatus impinguatus dilatatus dereliq̃t deũ factorẽ suũ & recessit a deo saluatori suo. Et sic ꝓtempto deo venter sibi deus exist'it. Et ꝓpter hoc apl's dicit de gulosis. Quoꝝ deus venter ẽ. Itẽ habent formã leonis q̃tum ad superbiam & gloriã p quo dicit apl's hic. Et gloria eoꝝ in confusione. Gloria enim̃ superboꝝ est inferiorem despicere & conculcare. Quod ꝓprium est leonis in ceteris animalibus. Propter hoc dicit Eccl'i. iij. Noli esse sicut leo in domo tua. Talem gloriam sequitur confusio Propter hoc dicat apl's. Et gloria eoꝝ in ꝓfusione. Ut sicut dicit Esa. xviij. Pedibus cõculcabit corona superbie ebriosis effraim. & erit flos glie exaltationis eius decidens. Item h̃nt formã talpe q̃tum ad terrenoꝝ cupiditatem. Talpa em̃ semp terram fodit. nec aliter viuere potest nisi in terra. sic cupidi & auari totaliter sepulti sũt in terra. & nihil eis aliud sapit q̃ terrena. Pro quo hic dicit apl's. Qui terrena sapiunt. Ut sunt q̃ sicut dicitur Luc. x viij. quinq; iuga boũ id est quinq; sensus qui dicunt iuga rõne cõbinationis instrumentoꝝ. ꝓbant terram reuersando sicut talpa. Talem ergo ambulationẽ que currit per delicias diuitias & honores. odit apostolus esse execrabile. quia inimicũ crucis christi facit. Exemplũ capl'. vj. ℣ Sed ecce apostolus ostendit q̃ heu nõ pauci sed multi in his tribus ambulant. cũ dicit. Multi em̃ ambulant quos sepe dicebam vobis. Propter hoc dicit dñs Mathei. vij. Lata est porta & spaciosa via que ducit ad mortem & multi ambulant per eam. Exemplũ de cancellario parisien. Aliud exemplũ cap. xvij. E. Bonoꝝ vero ambulatione ostendit esse circa celestia. cum dic. Nostra aũt cõuersatio in celis ẽ. Sancti em̃ in hac peregrinatione solo corpe constituti in illa celesti patria cogitatione & auiditate conuersant. ℣ Et hoc ostendit ex tribꝰ ex quibus maxime cognosci solet alterius regionis homo. viz ex habitu corporis ex loquela oris. & ex ꝓsiderio cordis. Primo ergo ostendit se celestes ex habitu corporis. id ẽ ex candore carnis. talis est em̃ habitus celestis. Unde Apoc. iij. Ambulabunt mecum in albis. In celo em̃ neq; nubẽt neq; nubent sed erunt omes sicut angeli dei. Sicut dicit dñs Mathei. xxij. In tali habitu scz candore carnis conuersatus est apostolus & sui sequaces. Unde. ij. Corint. x. In carne ambulantes non ꝑ carnẽ militamus. In carne enim esse & ꝑ carnem viuere est conuersationis angelice nõ humane, & virtutis nõ nature.

Exemplū ca. xv. Item cognoscūtur celestes ex loquela ous Celestis ꝓ loquela sonat in gratiarūactione. Juxta illud ps. Misericordias dñi in eternū cātabo. Sic apls ⁊ sui sequaces misericordiā sibi factā frequēter recolebāt et frequenter ꝑ illa tā sibi ꝙ alijs impensa. gratias referebant. Un Ro. j. Gratias ago deo meo ꝑ vobis. In loquela ḡ cognoscunt ciues celestis regionis. qñ recolētes dei bñficia exhibita et ꝑmissa. de ipsis iugiter loquunt. Ex qui de terra est de terra loquit Galileus eñ est. nā et loquela sua manifestū eū facit. De qua lingua Eccī. xxiij. Est et alia loquela ecōtrario in morte. nō inuenīt in hereditate iacob. Exēpluz ca. viij. K Itē cognoscunt celestes ex desiderio cordis. Totū eñ eoz desiderū est illuc puenire. Un ps. Concupiscit ⁊ deficit anima mea in atria domini. In signum huius et apls dicebat Phil. iij. Cupio dissolui et esse cū christo Exemplū ca. xij. R. Nec miz. Ibi eñ deus pater a quo diu pegrinati sumus est nos expectās. De quo Matt. vj. Pater noster qui es in celis. Item dilecta mater. i. tota triūphās ecclesia videre desiderans. De qua Gal. iij. Illa hierusalē que sursum est. q̄ē mat nostra. Nunc in p̄senti vita aliq̄ mat filiū suū sic cū gaudio recepit sicut ipa nos. Unde Esa. ix. In leticia egredimini ⁊ in pace deducemini. nā ⁊ montes. i. angeli ⁊ colles. i. alij sancti cantabunt coram vobis laudem Et Hiero nymus dicit. O qualis erit tibi tūc illa dies cū tibi mater iesu occurrerit, choris comitata virginis. tūc tecla tuos ruet in amplexꝰ. tūc et ipse spōsus occurret dicens. Uem electa mea. tūc et ipsa sponsa subuolabit in eius amplexꝰ dicens. Inueni quē diligit aīa mea. Desiderāt ctiā sancti illuc puenire ꝓpter regnū ad quod inuitant Mat. xxv. Uenite bñdicti patris mei possidete regnū. Certe si aliquis pauper in hoc mūdo inuitaret ad regnū. nihil aliud desideraret ꝙ illuc puenire. sic et sancti ad regnuz celeste inuitati. nil aliud desiderāt. Ps. Heu mihi quia incolatus meus ꝓlongatus ē. Sic ergo specificādo bonoz ambulationē. quia est circa celestia dicit. Nra cōuersatio in celis est. W Tercio subdit vtriusq; ambulatōis finē. ⁊ maloz quidē miserabilē. cū dicit. Quoꝝ finis interitus. Nam vere diuitias delicias ⁊ honores in quibus mali ambulant. sicut supra ostendit apls. nō sequitur nisi ꝑpetuus interitus. Sicut patet in diuite purpurato Lu. xvj. Nā abūdauit diuitijs. Un dicit. Homo q̄dam erat diues. Itē abundauit in delicijs. quia epulabat quotidie splēdide. Item abundauit in honoribus. qz induebat purpura ⁊ byssō. cuius ꝑpetuꝰ sequit interitus qz sepultus in inferno Bonoz vo finē quoz cōuersatio ē circa celestia. ostendit felicē. cū dicit. Saluatorē expectamꝰ qui reformabit corpus humilitatis nostre cōfiguratū corpori claritatis sue. Primo ḡ corpus nostrū reformabit. post reformatū cōfigurabit. Reformabit aūt in resurrectione. et hoc triplr. Sicut dicit Augustinus. Primo cosdē cineres vbicūq; fuerint adunando. Secūdo indecētia ⁊ mōstruosa si qua fuerint resecando. Tercio in etatem christi siue sentores fuerint siue tumores reducendo. Et sic reformatū cōfigurabit in glorificatione corpi claritatis sue. Quā claritatē suā christꝰ ꝑsignauit in sua trāsfiguratōne. qñ resplenduit facies eius sicut sol. ⁊ candē fidelibus suis ꝓmisit Math. xiij. dicens Fulgebūt iusti sicut sol. In radio aūt solis q̄uor inueniuntur. scz impassibilitas claritas. velocitas ⁊ subtilitas. que q̄uor glorificatorū corpibus cōferunt. Tanta eñ erit in vnoquoq; impassibilitas et sanitas q̄ corruptione nulla infirmabitur. Tanta pulcritudo q̄nulla vetustate sicut in p̄senti fit deformabit. Tanta agilitas q̄ vbicunq; voluerit homo esse statim erit. Item tanta subtilitas q̄ ctiaz mu

rus ferreus transiuꝝ corpori prohibere non poterit. Ad quam cōfiguratiōnem p̄ducat nos ipse iesus christ⁹ ,tē.

De euangelio.

Sermo.CLXXII.

Magister scim⁹ qz verax es ⁊ viā i vitate doces ⁊ non est tibi cura de aliquo. Math.xxij. ℣ Jsti pharisei licz p̄ter intentionē tñ p̄m veritatez in p̄miſſis verbis p̄mendant christū principaliter in duobus. videlicet in eminēti scientia et excellēti doctrina. ℣ Eminentē scientiā in ipso ostēdūt. cū dicūt Magister. Hoc ei nomē magister solet hominibus attribui rōne alicui⁹ eminentis scie. Sic merito christo hic ⁊ vbiq; attribuitur. Est em̄ nō solū in vna sed in oi scia eminens. Vñ Eccī.j. Omīs sapia a dño deo ē. Propē hoc ioh.xvj dixerūt sibi apli. Nūc scim⁹ qz scis oia Vñ nullus mḡr̄ pōt docere de oīb⁹ ni si ipse. Quia sicut ōr Hebre.iij. Oia nuda ⁊ apta sūt oculis ei⁹. Itē est eminens in eloquētia. Vñ ioh.vij. dixerūt auditores ipsius. Nunq̄ sic locutus ē hō sicut hic hō loquit. Itē est eminēs in eruditione. ipse em̄ solus pōt docere interius ⁊ nullus alter. Pro tāto docebat Math.xxiij. Unus est em̄ magister vester qui in celis est. Glo. Quia solus dat intellectū. Vñ dicit p̄ pphetā Intellectū tibi dabo et instruā te. Propter hanc ḡ triplicē eminentiā Jo.xiij dicebat. Vos vocatis me mḡr̄ ⁊ dñe ⁊ bene dicitis. sum etenī. Hic autē magister duas habet scolas. Supiorē .s. triumphantē ecclesiā. inferiorē scz ecclesiaz militantē. In supiori scola habet mḡros ⁊ pfectos in scia baccalarios. scz angelos ⁊ sanctos q̄ ad b̄ puenerūt q̄ in summo oim libroꝝ scz trinitatis libro legunt quē sic dicit Aug⁹. semel vidisse est oia cognouisse. Pro quo dicebat philippus Joh.xiij. Dñe ostende nobis patrē ⁊ sufficit nobis. ℣ Nullus em̄ alter liber est vltra inspiciēdus. In inferiori scz in p̄senti ecclesia habet minus pfectos in scia discipulos q̄ adhuc remanent instruendi. ℣ Et respectu hoꝝ triplr̄ in p̄miſſis vbis ostendit excellens sua doctrina. vicz qz vera. p quo dicūt Scimus qz verax es. Itē qz pficua. p quo dicūt. Et viā dei in veritate doces. Itē qz equa. p quo dicunt. Et non est tibi cura de aliquo. Verax ergo vel vera fuit christi doctrina tripliciter. vicz qz nō fuit tanq̄ alioꝝ doctoꝝ .s. p̄m opinionē. qz oia nuda ⁊ apta erāt sibi. sicut ōr Hebre.iij. Et ioh. xvj. dixerunt sibi discipuli Scimus qz scis oia. Nec miꝝ. qz oēs thesauri sapientie ⁊ scie in ipso erāt absc̄diti. sicut dicit apl's Col.ij. Itē verax fuit doctrina christi. qz sine fictione. nō em̄ aliud dicebat ⁊ aliud intēdebat vel agebat. imo ex vita sua accipiebat q̄ alios docebat. Vñ Act.j. ōr. Cepit iesus facere ⁊ docere. Itē vera fuit christi doctrina qz sine deceptione. p quo ōr .j Pet.ij. Nec est inuentus dolus in ore eius. Et p̄s. Fidelis dñs in oīb⁹ verbis suis. Nullū em̄ verbum dixit deceptoriū. Et ꝓpter hāc triplicē doctrine veritatē docendo sine opinione. sine fictione. ⁊ sine deceptōe ōr verax. Et Joctōe. ⁊ sine deceptōe ōr verax. Et Jo. ōr. Ego sū veritas. ℣ Secōo ostēdit ipsius doctrina excellēs qz pficua. cū dicunt. Et viam dei in veritate doces. Est aūt quadruplex via dei quā docuit. Prima est pnīa. de q̄ Mat. iij. Vos clamātis in deserto. parate viam dñi. Hanc docuit cū dixit Math. iij. Penitentiā agite ap. em̄ re.ce. Et Mat.vij. Arta ē via q̄ ducit ad vitā. ⁊ iō docuit discipl's suos vt se ad intrā dñ attenuarēt. Lu.xxj. Attēdite ne graue nē corda vestra crapula ⁊ ebrietate Itē vt a supfluis se exonerarēt. Mat. v. Et q̄ tibi vult tollere tunicā da ei et pallīū. ⁊ hoc quia arta est via. Exemplū ca.xviij. b. Itē secunda via dei sunt dei mādata. De q̄ p̄s. Viā mādatoꝝ tuoꝝ cucurri. Quā viā christ⁹ do

cuit cū dixit. Mat. xix. Si vis ad vitā ingredi serua mandata. Tercia via dei ē pax t hūilitas. De qua pī. Viam pacis non cognouerūt. Et baruch .iij. Si in via ōr ambulasses habitasses in pace sup terrā. Quā vitā christus docuit Math. xj. Discite a me q mi. sum t hu. cor. Mitis ꝑcuz ad pacē. Quarta via dei q̄ est oim supior est caritas. De qua. j. Cor. xiij. Adhuc excellentiorē viam vobis demōstro. Et post dicit Si linguis hoim loquar t angelorum caritatē aūt nō habeā nihil sum. Istā viā nō solum discipulos suos docuit. sed etiā vt eā tenerēt ꝑcepit dicēs Jo. xv. Hoc est ꝑceptū meū vt diligatis inuicē sicut dilexi vos. Vias aūt quatuor vias dei plenq̄ sunt q̄ eas etiā docent sed nō sicut christus in veritate. Sunt eñ aliqui qui docent eas ex cupiditate sicut q̄stuarij p̄dicatores. q̄ adulterantes verbū dei nō querūt spūalē fructū sed tpale lucruz. De quibus Mich. iij. Predicant pacē. et si quis nō dederit in ore ipsoz ꝺppia sanctificant sup eū belluz. Itē sunt alij q̄ p̄dictas vias docent in vanitate. quia ꝓpter vanaz gloriam. Mat. v. dicit dñs. Amē dico vobis quia receperunt mercedē suaz. Loquit eñ dñs de cōsimilibus q̄ suā iusticiam faciebant cora hoib⁹ vt honora renť ab hominibus. Sed christ⁹ viam dei docuit in veritate. ¶ Tercio ostēdit doctrina eius excellēs. q̄ equa cū ꝺ. Et nō est tibi cura de aliquo. Et notandū q̄ in duobus nō est christ⁹ p sonaz acceptor. sed equ⁹ viez in iusticiā ꝺ Un Act. x. cū murmurarēt iudei ꝺ petrū ꝓpter gēiles dixit petrus. In vitate ꝺ peri q̄ nō est psonaz acceptio apud deū. Quicūq̄ eñ sine lege peccauerūt sine lege ꝑibūt. Sed ꝺ equus est in remuneracōe. Un Ephe. vj. apls loquens dñs t seruis dicit. Unusquisq̄ qdcunq̄ fecerit bonū hoc percipiet a dño sive seruus sive liber. Et subdit. Personarū acceptio nō est apd deū. Et nos fratres q̄ adhuc in iferiori scola sum⁹ rogemus ipm vt sic doctrina sua nos ꝑficere faciat vt ad superiorem scolaz ꝑuenire valeamus Amen.

¶ Dñica vicesimaquarta de epla. Sermo. CLXXIIII.

Gratias agentes deo patri q̄ dignos nos fecit in ptem sortis sctoz in lumine q̄ eripuit nos de potestate tenebrarū t trāstulit in regnuz filij dilectionis sue. Col. j. ¶ Licet de oibus būficijs deo gratias agere debeam⁹. tmplex tū būficiū in ꝑmissis verbis tangit apls. de quo maxie vult t monet vt sibi gras tias referamus. viez q̄ nos ꝺ ptāte dya boli liberauit. Et b̄ tangit cū dicē. Qui eripuit nos de ptāte tenebraz. Itez q̄ numero sanctorū nos aggregauit. Et hoc innuit cū dicit Qui dignos nos fecit in ptem sortis sanctorū. Item q̄ regnū eternū nobis ꝓtulit. ibi. Et trāstulit in regnū filij dilectionis sue. ¶ Dicit aūt diabolus ptās tenebrarū ꝓpter tria. videlicet quia tenebras id ē mundanos diligit. Itē tenebras. i. pecata consulit. Itē ad tenebras. i. ad infernū deducit. Diligit q̄ tenebras. i. mūdanos. t ꝑst illis. quis sedet in ūbris cū diuitibus in occultis. quibus etiā mūdanis dicit dñs Lu. xxij. Hec ē hora vestra t ptās tenebraz. Et q̄ talib⁹ dñať. ideo et alias a dño princeps mundi dicit. Itē ꝓtulit tenebras id ē pecata q̄ ex tenebris cordis ꝓcedunt. t in tenebris fiunt. De quib⁹ tenebris dicē apls Ephe. v. Nolite cōicare operibus infructuosis tenebrarū. Expū ca. j. ¶ Item ad tenebras etiā infernū deducit. De qbus Job. In tenebris strauī lectulū meū. De quaz omniū tenebrarum potestate christus per passionem suam non eripuit. Nam in cruce fortis impegit in fortem. et fortior superueniens fortem superauit et alligauit. Et omnia vasa eius diripuit. Et sic princeps mundi deiectus est

sortis ꝯtum ad ptātez. Itē tenebras peccatoꝝ nostroꝝ sanguine suo absterſit. In signū cuius lōginus q̄ cecus fuisse creditᷣ. sicut legitᷣ in hystoꝛijs. postq̄ latus christi aperuit virtute sangis christi illuminatus fuit. Talib⁹ sez q̄ prius fuerunt peccatoꝛes ⁊ post iustificati loquitᷣ apls Ephe. v. Fuistis aliq̄n tenebrę nūc aūt lux in dño. Itē p passiones de tenebris inferni patres eripuit. Esa. xlix. Dedi te in fedus ppli. Et p⁹ sequitᷣ. Ut diceres his q̄ vincti sunt. exite. ⁊ his q̄ in tenebris reuelamini. Et zach. ix. Tu autē in sanguine testamenti eduxisti vinctos de lacu in quo non erat aqua. ¶ Scōm vo bñficium est q̄ nos sic redēptos sanctoꝝ nūero aggregauit. Aut inquit dignos nos fecit in ptem sortis sctoꝝ. Fecit autē nos dignos sorti sctoꝝ triplr. vez nos ad sortē sanctoꝝ vocādo. nos in sorte sanctoꝝ iustificādo. et nos cū sorte sanctorū magnificādo. Juxta illud apli. Roma. viij. Quos aūt vocauit hos ⁊ iustificauit. quos aūt iustificauit illos ⁊ magnificauit. Primo eīm vt sanctis aggregemur ad sortē ipoꝝ vocamur. Vñ Ephe. j. In quo ⁊ nos sorte vocati sumus. Hic Actᷣ. j. Cecidit sors sup matthiā ⁊ annumeratus est cū. xj. Itez sic vocati i sortē sanctoꝝ iustificamur Gap. iij. Dabitᷣ illi fidei donū electū ⁊ sors in tēplo dei acceptissima. Per fidē eīm iustificamur Ro. v. Justificati ex fide pacē habeamus Itē sic iustificati tādē cū sorte sanctoꝝ magnificabimur. Vñ sap. v. Et inter sctos sors illoꝝ ē. Vere tuc. s. in iudicio cozā toto mūdo multū magnificamur qñ cū sanctis collocabimur a dextris Mat. xxv Statues oues a dextris. Vñ cozaz toto mūdo cū sanctis de seruitijs ꝑmēdabimur. Math. xxv. Esurui ⁊ dedistis mihi māducare. Itē qñ in reges ppetuos cū sanctis cozonabimur. Dicet eīm Venite bñdicti pris mei pcipite regnū ¶ De cui⁹ regni collatione statim subinfert apls cū dicit Et transtulit in regnū filij dilectōis sue. De quo bñficio tanto maiores sibi gratias referre debemus. ꝯto regnū oib⁹ alijs regnis est excellētius Ps. Regnū tuū regnum oim seculoꝝ. Nō eīm aliud erit regnū ad qō nos trāsferet misterio angelorū ꝯ regnū filij dilectiōis sue. q̄ idē est in essentia cū ipso. De quo regno si placz loqui requirem in sermone Primū q̄rite regnū dei. Cui⁹ regni felicitatē cōsiderans beatus Aug. in libro. soł. excelmat dicēs. O ꝯ glorioſū ē regnum in quo tecū dñe regnāt oēs sancti. amicti lumie sic vestimēto. in capite suo habētes cozonā de lapide p̄cioso. O regnū btitudinis eterne vbi tu dñe spes sctoꝝ facie ad faciem videris a sanctis. letificans cos vndiq̄ in pace tua. vbi gaudium infinitū. leticia sine tristicia. salꝰ sine dolore. lux sine tenebris. vita sine morte. oē bonū sine oi malo. vbi nunc tus nunq̄ senescit. vbi decoꝛ nunq̄ palescit. vbi amoꝛ nunq̄ tepescit vbi sanctas nunq̄ marcescit. vbi gaudiū nunq̄ decrescit. vbi doloꝛ nunq̄ sentiᷣ. vbi gemitus nunq̄ audiᷣ. vbi tristis nullꝰ videᷣ. vbi leticia sp habeᷣ. qō ē facie dñi vtutum semp videre. Nō nobis p̄stare dignet deus. Exemplū ca. x. B.

¶ De euangelio.

Sermo. CLXXIIII.

Ecce mulier q̄ sanguinis fluxuz patiebaᷣ. accessit retro ⁊ tetigit fimbriam vestimenti eius. Dicebat eīm intra sēt̄. Mat. ix. ¶ Hec mulier q̄ sanguinis fluxū patiebaᷣ. ōsignat animā fluxu sanguinis p luxuriā viciatā. Vñ ꝯuz ad hoc duo principaliter in ꝑmissis verbis tanguᷣ. vicz infirmitatis morbus. cū dicit. Et ecce mulier q̄ sanguinis fluxū patiebaᷣ. Et curatōis modus. cum addit. Accessit retro et tetigit fimbriā vestimenti eius. In hoc aūt ꝯ hec mulier ab infirmitate mez bi a medicis curari nō potuit nisi p solū saluatorē. innuit ꝯ petiū luxurie nō

potest restringi nisi p solū deus. Sap. vij. Aliter non possum esse continens nisi deus det. Et Augustinus. Continentiā iubes da qđ iubes. ¶ Quatuor aūt circa primū innuunt que hominē luxuriosum impediūt ne infirmitatis sue morbus ei aufz ab ipso deo curet. Primū est peccati cuidentia. ꝛ hoc innuit cū dicit Et ecce mulier. quia qñ alioꝝ cōsiderat peccata sua ad noticiam Unde cayn q occulte fratrem suū occidérat. post qđ dñs imperādo sibi dixit. vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra. desperauit dicēs. Beñ. vij. Maior est iniquitas mea qđ vt veniā merear. Et Hiere. ij. Dixisti de spauit. Et subdit causa. Quō confundit fur qñ cōprehendit. sic confuse sunt domꝰ Israel. Secundus est peccati turpitudo. q notat cū dr. Sanguinis fluxum. q est valde turpis et feda infirmitas. Et certe sic est luxuria. propter turpitudinē eiꝰ illius peccati maxime erubescunt homines confiteri. Unde desperati vij. Desperātes semetipsos tradiderūt impudicicie. ideo desperauerūt. Tertius est peccatoꝝ multitudo que innuit in fluxu. Non eiꝰ patiebat sanguinis stillicidiū sed fluxū. Sed certe multitudo peccatoꝝ vt frequēter facit hominem desperare. Prouer. xviij. Impius cū in pfundū peccatorum venerit cōtemnit.

Quartus est diuturnitas in peccato que notat cum dicit. q patiebat. xij. annis. Frequēter eiꝰ homines q pseuerāt in peccato circa mortē ostituti desperant Un. i. Job. v. Est peccatū ad mortem id est vsq ad mortē. nō dico vt roget p eo quis. Et certe saluator noster tā q pius medicus vt tollat ab infirmo ei rationis desperationē oia p dicta genera infirmitatū curauit. Si q desperas pter peccati euidentiā cōsidera petrum q publice ꝛ frequēter negauit. Cōsidera matthеū q etiā pter h dicit publicanus. qui publicis actibus ꝛ illicitis deseruiebat. ꝛ tñ vtrūq salubriter et laudabiliter sanauit. ita q ꝛ ipsi postq ab ipo edocti multos sanauerūt. Itē si desperas pter peccati turpitudinē. cōsidera mulierē in adulterio deph̄ensaz et tñ dictū est ei a dño Job. viij. Vade iam amplius noli peccare. Itē si desperas pter peccatoꝝ multitudinem cōsidera magdalenā. cui ab ipso dimissa sunt peccata multa. Lu. vij. Itē si desperas pter peccati diuturnitatē cōsidera latronē q vsq ad singultū mortis sue in peccato pseuerauit. ꝛ tñ dictū est ei a dño. Hodie mecuz eris in paradiso. ¶ Sed curatōnis modus subdit. cū dicit. Accessit retro ꝛ tetigit fimbriā vestimenti eius. Dicebat enim intra se. Talis ergo infirmus q ab alijs mediciis curari nō pōt. si vult curari a domino. dicat intra se p cordis dolorē. accedat retro p confessionis pudorē. tāgat fimbriā p operis satisfactionē. et sanabitur mulier. i. anima peccatrix ex illa hora. Si enim petōr ad dñm p cordis cōtritionē. oris cōfessionē. ꝛ operis satisfactionē accesserit. ex illa hora sanabit.

Intra se ergo de peccatis cogitādo. eadem detestādo. ꝛ de ipsis dolēdo. dicat illud qđ dixit ezechias. Esaie. xxxviij. Recogitabo tibi oēs annos meos in amaritudine anīe mee. Et ex illa hora sanabit. Ezech. xviij. dr. Quacunq hora petōr ingemuerit oīm peccatoꝝ deus nō recordabit. Itē accedat retro p confessionis pudorē. ps. Cōuertant retrorsum ꝛ erubescant. Magnā enim erubescentiā sustinet hō turpitudinem suoꝝ petōꝝ alteri reuelādo. Et ideo sicut dicit Augꝰ. Illa erubescētia ē magna ps satisfactiōis. ꝛ forte multis totalis ps. Cōfitebor ꝛ tu remisisti. Sic maria magdalena ex verecūdia suoꝝ peccatoꝝ stans retro ad pedes sūmi sacerdotis. corde confitebat. sciens q oia sibi nuda erāt ꝛ apta. Un non erat opus sibi lingua cōfiteri. ipse enim sciebat quid esset in hoīe. Et certe clemēs sacerdos ibidē eā de oibus absoluit dicēs. Re

mittunt et peccata multa. Itez tangat fimbriā vestimēti christi p opis satisfactionē. Vestimenta eñ christi sunt virtutes z opa ipsius. Pro quo ꝓsulit apls Ephe.iij. Induite nouū hoiem q̄ sm deū creatus est.i.christū. Et qualiter induere debeamus subdit,s.in iustitia et sanctitate z sanctificatōe. Hec eñ sūt christi vestimēta. Vñ Job.xxix. Justitia indutus sum z vestiui me sic̄ vestimento z diademate iudicio meo. De his vestimētis ostēdit dauid eccle siam ornatā cū dicit. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato circundata varietate scz virtutuz. Satisfacimus q̄ cū vestimēta christi.i.bona opa tangimus imitando. Et q̄ christus in oībus opibus suis sequi nō possumus q̄d eñ hō vt possit seq̄ factorē.iō sufficiē nobis vt saltē fimbriā vestimēti ei? tangamus in aliquibus z in q̄bus possumus ipm imitando.q̄ et sic ex illa hora a fluxu carnalis peti liberabimur. Marc.vj. Depcabant cū vt saltē fimbriā vestimēti eius tangerent. et quot quot tangebant sanabant a q̄cūq̄ detinebant infirmitate.

Dñica vicesimaquinta de epla. Sermo.CLXXV.

Suscitabo dauid germē iustū z regnabit rex z sapiens erit z faciet iudiciū z iustitia in terra. Hiere.xxiij. In his verbis,pphete in quibus p̄dicit aduentus christi ostēdit ipse saluator dupliciter cōmendabilis.viz respectu sui z respectu alioz. Respectu sui ostēdit ꝓmēdabilis.z h̄ q̄tum ad ꝓceptionē cū dicit. Suscitabo dauid germē iustuz vsq̄.z sapi.erit. Sed respectu alioz oñdit cōmēdabilis q̄tum ad ꝓuersationē. cum subdit.z faci.iudi.z iusti.in tra. Cōmendat aūt eū ꝑpheta q̄tuz ad cōceptionē in tribus.in quib? singularis fuit. In iustitia.cū dicit. Suscitabo dauid ger.iustū. Solus eñ iust? fuit in germine.i.ꝓceptione.q̄ solus ꝓceptus fuit sine pcō. Vñ Luc.j.dixit angelus marie. Qđ eñ ex te nasc̄e.san.vo.fi.dī. Alij aūt hoies ꝓcepti sūt z ꝓcipiunt in iusti z in pcō. Juxta illud. Eñ in iniq̄ta.ꝓcep.sum z in pec.cōce.me mater mea. Propt̄ hoc nullus ꝓceptio celebrat nisi solius christi. Itē ꝓmēdat eū in potētia.cum dicit. Et regna.rex. Ipse eñ in instāti ꝓceptōis sue fuit rex ille,inq̄ rex de quo Apo.xix. Rex regū.dominoz.do. Et in eōdē instanti ꝓceptionis sue regnauit.regēdo tā celestia q̄ infera eq̄liter potens tunc quēadmodū et modo. Itē ꝓmēdat eū a sapia. cū dicit. Et sapiens erit. In ipso eñ in instāti ꝓceptōis sue fuerunt oēs thesauri sapie z scie abscōditi. Sicut dī Col.ij. Et q̄ nullus vnq̄ hō ab instāti ꝓceptionis sue illa tria habuit sed solus christus.iō merito ostēdit ꝓmēdabilis q̄tum ad cōceptionē. Secō ostēdit respectu alioz cōmēdabilis q̄tum ad ꝓuersationē.cū subdit. Et faciet iudiciū z iustitiā in terra. Ad hoc eñ venit christus in mundū vt in terra ꝓuersando credētes iustificaret z incredulos cōdemnaret.z h̄ est facere iudiciū z iustitiā. Judicium facit increduloz reprobādo z cōdemnādo. Juxta q̄d dī Jo.iij. Qui nō credit iā iudicatus est. q̄ nō credit in noīe vnigeniti filij dei. O q̄ntuz hoc iudiciū deberēt hoies timescere. Vñ Jo.xvj. dic dñs.q̄ spūs sanctus arguet mundū.i.mūdanos de iudicio.q̄.s.ꝓtēpserūt.q̄ vtiq̄ nō facerent si attēderēt q̄ princeps hui? mūdi tā iudicat? ē. ex quo eñ angelo tā pulcro ꝓpter vnū pcm̄ non pepcit.sed sicut eternaliter ꝺdēnauit.multū deberēt ei mere iudiciū q̄ plurib? sūt irretiti. Vñ ij.Pe.ij. Si eñ de? peccātib? angelis nō pepcit sed rudētibus infernū detractos in tartara tradidit cruciandos. Itē faciet iustitiā credētes iustificādo z saluādo. Justificati eñ sum? q̄ gr̄a ipsi? Sic dic apls Ro.v. Vñ ipe Joh.iij.dicit. Sic deus dilexit mūdū vt filiū

suū vnigenitū daret vt oīs q̄ credit in ip̄m nō pcat sed habeat vitā eternam. Pertimescamus g̃ fratres iudiciuz ne malū faciēdo dānemur. Aduertamus iustitiā in eū fide q̄ p dilectionez opat credendo. vt nō peamus sed habeam? vitā eternā. Ad quam nos pduc. tē.

De euangelio.

Sermo. CLXXVI.

Cū autē homines: cū vidissent qđ fecerat hic ihesus signū dicebāt q̄ hic est vere pphēta q̄ venturus ē in mundū. Joh̄a. vj. ℣ Ex his vbis ostendit euāgelista ꝙ ist hoīes tria de saluatoꝛe nostro recogno scūt. videlicz ptātez. sanctitatē. z pietatē. Nā ammi rant ptātez in signi opatiōe. Pro quo dicit euāgelista. Illi aūt hoīes cum vi dissent qđ fecerat signū. Itē venerant sanctitatē ex vite singularitate. p quo dicūt. Hic est quasi nō alter vere pphe ta. Itē ptestant pietatē ex ipsi? in mū dum visitatiōe. cū dicūt. Qui vēturus est in mundū. ℣ Ad admirationez aūt ptātis in signi opatione tria ocur rūt. vtez materia. modus. z numerus. Materia em̄ quā multiplicauit non fuit lapidū vel pciosoꝝ panoꝝ. q̄ b̄ fu isset ad vanitatē. Itē non fuit metallo rū sicut auri vel argenti. et hoc forte li benter vidissent. quia hoc fuisset ad cu piditatē. Sed materia erat panuz. qđ fuit ad vtilitatē z necessitatez. In hoc instruens ꝙ tm̄ necessaria nature a no bis sunt quercēda Ñ. j. Thi. vj. Habē tes alimēta z quibus tegamur his cō tenti simus. Nā ipse saluatoꝛ his tm̄ cōtētus fuit. Nec miz. Tpalia em̄ pos sidentē lacerant. Ñ Mat. xij. spinis ꝙnt. Itē fraternitatē sepant Gen. xij Abzaā z loth non q̄bant ꝓpter tpalia simul habitare. z sepati sūt ab inuicē. Itē vicia nutriūt. Ñ ecc. xlix. Oēs reges israel q̄ multi fuerūt ꝑter tres peccaue rūt. Itē ab imitatiōe christi impediunt Exemplū de adolescēte q̄ mltas habe bat possessiones z ideo recusauit xp̄m seq̄. Mat. xix. Aliud exemplū in ꝗ m ptuario. ca. vij. ff. Itē ad penas cū ꝗ deducūt. Lu. xvj. Mortu? est diues et sepultus est in inferno. Mod? etiaz fuit ad ammirationē qz nō creauit no uos panes. sed creatos multiplicauit Nec b̄ saluatoꝛ noster fecit sine cā Sz vt hereticos cōfutaret. q̄ dicunt oīa vt sibilia creata esse a diabolo. Non em̄ christus opa diabolī multiplicasset sed potius destruxisset. Ñ. j. Jo. iij. In b̄ apparuit filius dei vt dissoluat opa di aboli Itē numer? fuit maxīe ad ami rationē ptātis in signi opatōe. Po nit em̄ triplex quantitas numeralis in hoc euāgelio in q̄ relucet miraculum. Primo ponit discūbentū ingens nu merositas. qz. v. milia hominū. Scōo minuit appositoꝝ cibozꝝ paucitas. quia q̄ꝭ panes ozdeacei. z duo pisces. Ter cio reliquiaꝝ q̄ supauerant copiositas qz sustulerūt. xij. cophinas plenos fra gmentoꝝ. ℣ Scōm est ꝙ vene rātur sanctitatez ex vite singularitate. cū dicūt. Quia hic est vere pp̄ha. Ille in q̄ pp̄ha de quo dictū est Deut. xviij Prophetā vobis suscitabit de? de fra trib? vestris. Huius veritas claruit in trib?. s. in factis. in doctrinis. z in iudi cijs. Et em̄ vera fecit. Jo. xv. Si opa nō fecissem q̄ nemo ali? fecit. et si mihi ñ creditis opib? credite. Opa ci q̄ ego facio testimoniū phibēt ō me. Jo. x.

Itē ꝙ docuit Jo. viij. Si vitatē dico ꝝ nō creditis mihi. Pustian? z dona t? dixerūt de cōstructōe. Arestoteles ō argumentatione. Hypocras et Galie nus de coꝛpoꝛum complexione. qui li cet opinando dixerint tamen creditur eis. Solus christus dixit de salute ani me non scōm opinionem sed scēm ve ritatē. et nō credim? ei. Item in iudi cijs vera decreuit. quia bona bonis. z mala malis cum dicit Matthēus. xxv Ibunt hi in supplicium eternum. iu sti autem in vitam eternam. De his tribus dicitur christo Matthei. xxij.

Magister scimus quia verax es. Ecce primū. Et viaz dei in veritate doces Ecce secundum. Et non est tibi cura de aliquo. Ecce tercium. O vtinā p̄dicta tria haberēt oēs ꝓphete ⁊ doctores. Per hec enim si habēt apparet q̄ vere sūt ꝓphete. Sicut de christo dictū est Hic est vere ꝓpheta. Tercio prestant pietatē exp̄sius in mūduz visitatione cū dicūt. Qui venturus est in munduz. Hoc eñ q̄m in mundū veniēs visitauit nos oriens ex alto. fecit p viscera misericordie sue ⁊ pietatis. no eñ ex opibus iusticie q̄ fecimus nos. sed ſm suam misericordiaz saluos nos fecit. Quare aūt venerit in mundum. si vis inde loqui require in prima dñica aduentus in sermone Ecce rex tu' venit tibi. Et alij plures in media q̄dragesima. Exemplum in promptuario capitulo. x. ff.

Explicium sermones

de tempore super epistolas et euangelia fratris Marcini ordinis p̄dicatoꝝ penitentiarij domini pape.

Incipiūt sermones de sactis fratris Martini ordinis ꝓdicatorū Penitentiarij dñi pape.

De sancto Andrea apl'o. Sermo. CLXXVII.

O Reconfessio fit ad salutem. Roy.x. A Scōm triplicē hoim statū triplex inuenit ordo ꝓfessio ad salutē. vicz ſm statū incipientiū ꝓficientiū t ꝓfectoꝝ. Nam incipientium ordo ꝓfessio ad salutē est in peccatoꝝ reuelatione. de qua Jac.v. Confitemini alterutrum peccata vestra vt saluemini Proficientiū aūt est ordo ꝓfessio in grā actione. De q̄ Eccle.lj. Confitebor tibi dñe rex t collaudabo te deū saluatorem meū. Sed ꝓfectoꝝ est ordo confessio in fidei assertione. De qua hic. Ore cōfessio fit ad salutem. Et in Matth'.x. Qui me ꝓfitebit coram hoibus. B In ꝓfessione aūt incipientiū tangit beatus Jacobus quatuor substātialia quorū si vnū deest nō ꝓficit ad salutez. Cū dicit. Cōfitemini alterutrū peccata vra vt saluemini. Debet cm̄ cōfessio esse festina. integra. debita. t ꝓpria. Festinā innuit. qz nō dicit in futuro ꝓfitebimi. ſ in ꝓnti cōfitemini. Non em̄ tantū bonū in quo salus ꝓsistit est differendū ꝓpter plura. Primo ꝓpter incertitudinē mortis. Lu.xij. Veniet dñs serui illius in die qua non sperat t diuidet eum Unde diuitī ꝓmittenti sibi vitā in annos plurimos dictum est. Stulte hac nocte repe. anmia. tu. a te. Secundo festina debet esse cōfessio. qz morans in peccato semp accumulat pctm̄ peccato. Apoc.xij. Qui in sordibus est sordescat adhuc. Una ſm Greg. pctm̄ qō ꝓ penitentiā nō diluit mox suo pondere ad aliud trahit pctm̄. Tercio debz esse festina. qz morans ni peccato diutius. tanto longius elongatur a deo. t tanto est difficilioꝝ regressio. qz dyabolus difficulter dimittit quē diu possedit. Sicut patet in illo Marc.ix. quē possederat ab infantia. quia stridens t discerpens reliquit eum. Exemplū in ꝓmptuario cap.xij.z. Quarto debet esse festina. quia in egritudine vix pōt aliquis bene ꝓfiteri. nec etiam de penitentia cogitare. Unde Piero. Cū egritudine oppressus vix potes cogitare aliō q̄ sentis. t illuc rapitur intentio mentis vbi est vis doloris. Aug. Plurima tunc cōcurrunt impedimenta. Nam mors vrget. pena tenet. filij quos dilexit t vxor t mūdus ad se vocant. Uiuus ergo t sanus ꝓfiteberis. Et hoc innuit Jacobus cū in ꝓsenti dicit. Cōfitemini. Exemplū in ꝓmptuario cap.j.ff. Item ostēdit q̄ ꝓfessio debet esse integra non dimidiata t hoc ꝑ hāc ꝓpositionē. cōque tantū facit q̄tū simul. q. d. Simul fatemini. Nihil sez sepando. Unde ps. Deus vitā meā nūciaui tibi. nō vnum petm̄ ſ totā vitā. Deus cm̄ opus imperfectiōis nō hz. Dei em̄ ꝓfecta sunt opa Un̄ aut totū aut nullus dimittit pctm̄. Un̄ ysus. Sūma dei pietas veniā non dimidiabit. Aut nihil aut totū ꝓpiciando dabit. Tercio debet cōfessio esse debita. t hoc innuit cum dicit. Confitemini peccata nō virtutes. Sunt em̄ plerīq; q̄ non peccata ſ potius virtutes si q̄ sunt referūt. Tales nō se mundant in cōfessione. ſ potius maculant cum illo pharisēo q̄ in Luc̄ dixit. Jeiuno bis in sabbato. decī. do. Non sum sicut ceteri ho. rapaces. iniu. adul. Et ideo magis contaminatus de tēplo abscessit. Quarto ostendit q̄ cōfessio debet esse ꝓpria. cū dicit. Peccata vestra non aliena. qō multi facūt. Cōtra quos dicit ps. Deus vt. me. nō alterius nūciaui tibi. Aliter em̄ nō es alieni crimmis correctoꝝ ſ pditoꝝ. Fallit ſ vbi circūstantia talis est q̄ aliter pctm̄ nō posset cōfiteri. vt si peccasset cū sorore. vel alqō ysde. C In ꝓfessione etiā ꝓficientiū tria bñfi

cia tanguntur de quibus deo gratias debent agere. Cū dr in Ecclesiastico. Confitebor tibi domine rex. Confitetur enim tibi t laudat deum. quia liberauit. quia ꝓtexit. t quia adiuuit. Liberauit quidem a reatu peccatoꝝ. ꝓtexit in conflictu temptationū. t adiuuit in ꝓfectu virtutum. Enumerant autez in predicta epistola septem p que septem mortalia peccata designantur. de quibus ꝓficiens debet gratias agere ꝙ eū deus ab his liberauit. Pro quo dicit. Liberasti coz meū a perditione. id ē a luxuria p quam totus homo perdit. Psal. Perdidisti omnes qui fornicantur abs te. Secundo dicit. A rugientibus ꝓparatis ad escam. p quos motus inordinatos gule intellige qui insatiabiles sunt in guloso. Item dicit. De manibus querentiū ani. me. id est. de motibus inuidie. Inuidia cū ꝓpriam animā dampnificat t cruciat plusꝙ altertus. Unde illud. Inuidia siculi nō inuenere tyranni maius tormentum.

Item dicit. De tribulationibus que circūdederūt me. id est. a peccato tristicie t accidie que semp in tribulatiōe existens ꝓpter tedium generat pusillanimitatē t desperationem. Prouer. xxv. Sicut tinea vestimēto t vermis ligno. sic tristicia nocet cordi. Exemplū in ꝓmptuario capto. ij. S. Item a pressura flāme que circum. me. t in medio ignis nō sum estuatus. id est auaricie que cor incendit. Hic est ignis qui nunq̄ dicit sufficit. Prouer. xxx. Quia auarus nunq̄ implebitur pecunia. Eccl. v. Item de altitudie ventris inferi. id est de peccato ire que dicitur venter inferi. Sicut cū venter inferi in se cruciat quos habet t de his vindictā exerceat. sic coz tracundi dē cruciatu t vindicta alteri' semper cogitat. Septimo dicit. A rege iniquo. id est superbia. que se extollit inique sup altos. Quia iuxta beatū Augustinū. Superbia etiam bonis operibus insidiatur vt pereant. Et nō solum quia liberauit eum dominus ab his ꝓficiēs regratiari dz deo sed etiam quia ꝓtegit in pugna temptationum. Psal. Sub vmbra alarū tuarū ꝓtege me. sez sicut gallina pullos suos a facie miluorū. Psal. Scu. circum. te. ve. eius nō ti. a ti. nocēno. Et nō solū quia ꝓtegit. sed etiā qz adiuuat in ꝓfectu virtutum. Unde dominus in Jobe. x. Sine me nihil potestis facere. Ro. viij. Spiritus adiuuat infirmitatē nostraz. Nec cōfessio gratiarū siue laudis multū placet deo. vt sez homo frequenter recolat bñficia dei sibi collata t gratias agat. dicens cū ps. Audite t nar. vobis oēs q̄ timetis deum q̄nta fecit dñs aie mee. Et ꝙd seq̄t. Ad ipm ore meo clamaui t exul. sub lin. mea. ℣. In ꝓfessiōe aūt ꝓfectorū de qua dr hic vt fiat ad salutem requirit. vt fides ꝓtestatiōem nec timor nec verecūdia cohibeat. quin publice asseratur. Quod innuit dñs dicens. Qui me cōfessus fuerit coram hoibus t̄c. In singnū huius eps in confirmatōe signat in fronte vbi est locus euidentie t signū erubescentie. q. d. De cetero nō timeas neq̄ erubescas cōfiteri nomen dñi. Exemplū. c. j. R. Unde t apls tanq̄ perfectus portauit nomen xpi coram regi. t gen. t filijs israel. di. illud Ro. j. Non erubesco euangeliū. Sic t beatus Andreas non erubuit euangeliū portare. corde meditando. ore ꝓdicando. opere circa illud se gustando. Legit enī in legenda sua q̄ christi euangeliū circa se gestabat et virtutes magnas p illud operabat. Unde cū dñs suscitasset quadraginta iuuenes submersos in mari a dyabolo. qui veniebant ad sermonem eius. quidam senex Nicolaus nomine audito sermone eius qui p septuaginta annos fuerat in immundicia luxurie veniebat ad eum hoc cōfitēs. cui dedit euangeliū in sinu suo portandū. vt dum ardore assueto stimularetur ci' me mozia et virtute a peccato reuocaretur. Qui dum inflammaretur libidine iuit ad scortū. Cui clamauit meretrix egredere senex quia super te video mirabi-

lia. Qui aduertens euāgelium in sinu suo confusus rediit ad apostolū dicens q̄ nō poterat plus continere nisi sibi b̄ orationibus impetraret. Tunc andreas diu contra illud peccatū predicans a tercia vsq̄ ad nonam ieiunauit. fleuit t orauit. Et cum nō sentiret se exaudi tum. dixit dño q̄ nō comederet neq̄ biberet. nisi exaudiretur. Et cum ieiunasset per quinq̄ dies t orasset nec exaudiretur dixit. Dñe p̄ mortuis suscitandis tuam obtinuimus misericordiam quare nō p̄ isto qui vult saluari. Tunc vox ait. Non est parum andrea quia nō es exauditus p̄ sene. Sed oportet q̄ ante per sex menses ieiunio t oratione fatigetur. qui cū hoc fecisset t venditis oibus bonis pauperibus erogasset. migrauit ad dñm. Et vox ad andreā. Andrea lucratus es senē. qui peruenit ad salutem. Merito ergo de ipso p̄missa verba leguntur quibus dicitur. Oze cōfessio fit ad salutem. Quia cum biduo penderet in cruce in x̄pi confessione. nō solum sibi sed t alijs quos docebat fit ipsius confessio ad salutem.

De eodem.

Sermo. CLXXVIII.

Venite post me faciam vos fieri piscatores hoim. at illi continuo relictis retiꝫ. se. sunt cū. Matb. iiij. In his verbis ꝓuocamur ad sequendum christuz t hoc dupliciter. scz verbo t exemplo. Verbo magistri inuitantis cū dicit. Venite post me. Exemplo discipuli obedientis. cum subdit. At illi cōtinuo relictis rhetibus secuti sunt eū. Verbo autē magistri tripliciter ꝓuocamur. Primo inuitatione cum dicit. Venite. Secundo inuitationis determinatiōe. cum dicit post me. Tercio inuitationis vtilitate. cū addit. ffaciā vos fieri piscatores hoim. Primo ergo inuitatione prouocamur. cū dicit. Venite. Est aūt duplex x̄pi inuitatio. Una ad gratiam. t hec peccatorum. De qua hic. t in Matb. xj. Venite ad me omnes qui laboratis t onerati estis t ego reficiā vos. Altera ad gloriā. t hec beatoruz. De q̄ i Matb. xxv. Venite benedicti patris mei ꝑcipite regnū. In prima que cē ad gratiā tria implicant. que debēt peccatores trahere ad veniendum. Primo multitudo laboris. cuz dicit. Qui laboratis. quia vere iuxta p̄phetā vt inique agerēt laborauerūt. Secūdo magnitudo oneris. cū dicit t onerati estis. Quia iuxta p̄s. Iniquitates mee sic onꝰ grauate sūt super me. Tercio copia famis. p̄o quo subdit. Et ego reficiam vos. Sunt enī peccatores omni bono spūali famelici. De qua fame. Amos. viij. Mittam in vos famem. nō famē panis. neq̄ sitim aque. sz audiendi verbuz dei. In signū cuius filius prodigꝰ recedens a patre cum portione substātie que ipsū ꝓtingebat postq̄ cōsumpserat omnia dixit. Quanti mercenarij in domo patris mei abun. pa. t ego hic fame pereo. In secunda etiam inuitatione que est bonoꝝ tria implicant trahentia. scz patris benedictio. cum dicit Venite benedicti patris mei. Secūdo regni perceptio. cū dicit. Percipite regnum. Tercio eiusdē regni eterna ꝓtinuatio. cū addit. Quod vobis paratū est ab oꝛi. mūdi. Quis fratres ñ gaudeat de tanti p̄ris benedictiōe. si ysaac hois mortalis benedictio tam desiderabilis fuit vt eaz iacob vt eaz esau vir cū lacrimis obtinuerit. quātomagis desiderabilis debet esse b̄ndictio patris celestis. Si regnū temporale a multis tam desiderabile est. quantomagis regnū illud quod est regnū omniuz seculoꝝ et maxime regnuz quod est ab origine mundi. t cuius regni non erit finis. Sed certe quia ad hanc inuitationem glorie nō pueniē nisi p̄ inuitationē que est ad gr̄az. iō ꝓpus dr. Venite p̄ me. vbi inuitationis determinatioez. Venite iqui

post me. nō ante me. quia hoc est reprehensibile. Job. x. Omīs quotquot ante me venc. fu. sūt t la. Venite inquit post me. nō contra me. quia hoc est damnabile. Unde Luc. xj. Qui nō est mecū cōtra me est. Venite etiaz inquit post me nō ꝓter me. qz hoc est impossibile. Job x. Time me nihil potestis facere. Venite ergo post me. vt scz sequamini vestigia mea. Naz xps passus ē pro vobis. vt sequamini vestigia eius. que sūt tria scz humilitatis. pauptatis. t asperitatis. Juxta illud Treñ. Recordare pauptatis mee. qz scz in hoc mundo nihū possedit. trangressionis. qz hō factus in humilitate nouissimus virorū fuit. absinthij et fellis. qz in asperitate cōsimilem dolorē nullus habuit. Si ergo sicve neritis post me. faciā vos fieri piscatores hominū. Ubi innuit inuitatōis vtilitatem que mirabilis fuit. qz cōuersio aiarū. Unde Ja. vlti. Qui cōuerti fecerit peccatorē ab errore vie sue saluabit aiaz eius a morte. t̄c. Et bene dico mirabilez vtilitatē. qz mirabilis fuit corū piscatio. siue cōuersio hoim. Non em̄ fuit p violentiā. sed p verbi veritatem. Unde Damasus In vniuersam terraz euangelū dei cognitionis p̄dicatuz est non bellis et armis exercitus aduersariorū deuincentes. sed nudi pauperes et illitterati psecuti. verberati. mortificati. crucifixū carne t mortuū deuz predicantes. sapientibus t potentibus p̄ualuerūt. sequebaf em̄ cos omnipotes virtus. Sic ergo ꝓuocamur ad sequendum verbo p imitationē magistri. ¶ Secūdo ꝓuocamur nihilominus et exemplo. s. ex obedictia discipuli. q̄ hic cōmēdatur ex tribus. qz ꝓmpta. Unde cōtinuo. Itē qz pfecta. Unde relictis retibus. Itē quta recta Unde. secuti sunt cū. ¶ Prompta ergo fuit obedictia. qz cōtinuo Nulla ergo fuit procrastiatio Ut puer. tij. Ne dicas amico tuo vade t reuertere cras dabo tibi cū statiz possis. Aug. Hec vox multos decepit. quia dicūt hodies cras t subito clauditur eis hostiū t manent foris cū corulnq; voce qz nolūt hodie gemitū colūbinū. Itē fuit prompta. qz nulla deliberatio. Nec mirum. qz angelus magni cōsilij ꝓtra quē fatua est deliberatio. Fatuus eiz ect cui rex francie subito parisius vellet dare t ille vsq; mane vellet deliberare. possz ei rex infra noctem volūtatē mutare. Exemplum in ꝓmptuario ca. ij. ¶. Item ꝓmpta. qz nulla excusatio. Un arguit ille qui ꝓpter opa pietatis se excusaue Matb. viij. Dñe pmitte me p̄us se. pa. et ma. Cui respondit dñs Sine inquit mor. se. m. su. O deus quot sunt q̄ p̄tendūt hāc p̄tatē t excusatōez. sūtq; cum parētibus neglecti. Ber. O crudeles nō parētes sed pemptores. quorū ꝓsolatio mors ꝓsilij. O mira abusio dom̄ ardet. ignis instat a tergo. t fugienti p̄hibet egressus. euadensi suadet regressus. Un discipuli isti ꝓmpta fuit obedientia qz ꝓtinuo fuit. Itē pfecta. qz reliq. reti. t naui. Nō em̄ pfecte potuissent sequi nisi p̄us pūgentes spinas diuitiarū que suffocant verbum reiecissent. Itē fuit obedientia recta. qz secuti sunt cū. quod est pfectissimū. Beati em̄ sūt cum isti duo fratres tribus modis. s. p perfectōem vite p p̄dicatōem doctrine p ꝓfozmitatem pene quia ambo crucifixi. Et quia beatus andreas sic in statu vie vocatus est ad grāz. merito in statu patrie peruenit ad gl̄iam. Ad quā.

¶ De eodem.

Sermo. CLXXIX.

Non sū turbatus te pastorem sequens Hiere. xvij. Quia beat⁹ andreas ad vnius iussionis vocem secutus est dñm merito verba ꝓphete Hiere. sibi possumus adaptare. vt dicat. Non sum turba. t. pa. se. In quibus verbis duo tanguntur scz a beato andrea saluatoris sui imitatio. cū dicit. te. pa. se. Et ex imitatione exultatio. cū dicit. Non sum turbatus sed potius consolatus.

De sancto andrea.

In hoc aūt ꝙ ꝓpbta saluatorē nostrū pastorē nō regez vel imperatorē vocat imitationis facilitatem insinuat. Facilius eīm quis statum pastoris ꝙ imperatoris imitaꝛ. Unde nullus de imitatiōe ipsius potest excusari. Exꝓessit aūt saluator ipse statū pastoris dupliciter. scz ꝗntū ad habitū. qz tan ꝙ pastor vilibus pannis est inuolutus. ⁊ ꝗntum ad locū quia in medio duū animaliū in ꝑsepio est collocatus. Unde ⁊ pastores ad eum tanꝙ ad principē pastorū visitandi gratia primi venerunt. Sed posset quis dicere. hic qui est imitandus non solū est pastor. sed etiā est omniū factor. Et dicit salomō Eccē. ij. Quid est homo vt possit sequi factorē suū. Uere nō potest homo ex se nisi illius auxilio qui dicit. Sine me nihil potestis facere. Unde dicit Osee. xiij. Tantūmodo ex me auxiliū tuū. Unde ad hoc vt possimus ipsū sequi necessarius ē nobis ipius tractus. Unde ipse dicit Jo. vj. Nemo venit ad me nisi traxerit eum pater meus. Propter hoc clamat sponsa in cāticis. Trahe me p? te. In quo verbo ostendit suum affectū recongnoscit defectum. petit sponsi auxilium. Trahit aūt nos quadruplici funiculo. Primus est caritas ab eterno continuata. Unde Hieremie. xxxj. In caritate ppe. di. te. ideo at. te. Secundus est flagella illata et multiplicata. Osee. xj. In funiculis adam trahā eos ⁊ dicūtur flagella funiculi adam. quia oīes penalitates quas sustinemus ab adam traximus. que flagella siue illata siue innata nos trahunt post dominuz. Unde p̄. Multiplicate sunt infirmitates eoꝝ postea accc. Greg. Mala que nos hic premunt ad deū nos ire cōpellunt. Exemplū ca. xxj. D. Tercius est beneficia. Et hec sūt vincula caritatis. Et super omnia beneficia est efficatia dominice passionis. Jo. xij. Ego si exaltatus fuero a terra omnia trahaz ad me. Quare? ē verba ⁊ exēpla exhibita. Sicut figura in tabernaculo cortina cortinā trahebat. Hoc modo traxit dñs beatum Andreaz. cū dixit. Venite ⁊ videte. Nam verbo traxit. cum dixit. Venite. Exemplo. cū dixit. Et videte. Un̄ sequitur ibi. Et manserunt ibi die vno Q vtinā hec quattuor traherent homines ad sequēdū dominū. maxime quia dyabolus multoplures trahit post se. sicut de ipso dicit. Job. xxj. Post se oēm hoiem trahit. ⁊ ante se innumerabiles Quosdā ei trahit p tpaliū abūdantiā. Un̄ apoc. xij. dr. Q serpens misit ex ore aquā post mulierē. Serpens h̄ est dyabolus. misit ex ore suo suggerendo. scz aquā. id ē. tpaliū abundantiā. post mulierē. i. eccliam vel quālibet aiaz. ad qđ vt faceret eā trahi a flumine. Sic traxit illū iuuenē ne sequeret dñm qui habebat multas possessiones. Matb. xix. Exemplū in promptuario ca. iij. D. Item quosdā trahit p carnis voluptatē Prouer. xxiij. Traxerūt me scz demones. dicit chrus ⁊ nō sensi. Et de luxuria. vij. ca. dicit de vecordi iuuene. Ignorās qđ ad vincula trahaī. Tercio trahit p finalis penitentie ꝓmissionem Un̄ in apoc. xij. Vidit iohs q draco trahebat cau. sua ter. par. stel. Cauda dyaboli est finalis penitētie ꝓmissio. Hec ꝓmissio nequissima multos pdidit. Ecclesiastes. xxix. Exemplū ca. ij. A. Un̄ beatus Andreas ne p predicta trahere tur a dyabolo. voluit poti? trahi a domino. Un̄ mor vt nomē dñi audiuit secutus est eū. Est aūt ipm secutus p viā pauptatis. Unde relictis rhetibus secutus est eū. Per cōformitatē mortis. qz sicut christus ita ipse mortem crucis excepit. Juxta illud petri. Christ? passus est pro nobis. nobis relinquens exemplū ⁊c. Hanc aūt imitationē christi expleuit letanter. Unde in ꝓmissis vbis dicē. Non sū turba. te. pas. ic. Uere nō fuit turbat? exmitatōe. ꝑ poti? consolatus. In signū cui? dicebat. O bona crux diu desiderata ⁊ tā ocupiscēti animo ꝓparata. securus ⁊ gaudens veno ad te. Nec mirū si gaudens ad crucem accedebat sciebat ei q ō cruce illuc trāsire

debebat quo ille quem imitabatur pre cesserat. Quia hoc ipm pmiserat dicēs Ubi ego sum ibi t minister meus erit. Sed vbi es dñe. Ego inquit Eccl'. xxiij. In altissimis habito. ꝙtum ad regni locū. Item in requie opulenta ꝙtū ad conuictum. Esa. lx. Item in throni fastigio ꝙtum ad consessum. Unde ps. Thronus tuus deus in seculum seculi. O ꝙmagna est gloria tua dñe. Et respōdet dñs. Illic t minister meus erit Illic inquit. Quia in eodem regni loco. Math. Uenite benedicti patris mei percipite regnū. Itē illic. Quia in eodem mense quietu. Luc. xxj. Ut edatis t biba. sup mensam meā in regno meo Item illic. Quia in eodē cū ipso throni consessu. Unde Apoc. iij. Qui vicerit dabo illi sedere mecū in throno meo quod est maximū. Adquē nos perdu.

De eodem.

Sermo. clxxx.

Mittētes rhetia in mare. Math. iiij. Circa vocationem beati andree notanē tria scz locus in quo vocatur. ars a quo vocatur t causa ꝓpter quā vocatur. I Locus fuit mare galilee. per quod signat mundus plenus amaritudinibus in quibus rotanē peccatores donec cōfracti ꝓijciantur in infernū. quia galylea interꝓtatur rota. Et nota triplicem amaritudinē in mundo. vicz laboris. Job. v. Homo ad laborem nascitur. de quo require in simone in festo mathie Uenite ad me qui laboratis tē. Secūda amaritudo est timoris. Job. xv. Sonitus terroris in auribus eius. t cum pax sit. insidias suspicatur. Tercia amaritudo doloris. Job. xiij. Homo natus de muliere brcui viuens tempore. mul. miseriis Eccl'. ij. Cuncti dies doloribꝰ t erumnis plene sunt tē. Prima amaritudo mala. Secūda amarior. Tercia amarissima. Esa. xxxviij. Ecce in pace amari. mea amara. In hoc mari habet dyabolus triplex genus instrumēti ad capiendum pisces eius. scz hamū carnalis ꝛcupiscentie. segenam auaricie. t rhete supbie. qz ꝓ rhete etiā capiuntur aues. Abac. j. Totum in hamo trahet. Dis cū tribus iniquus piscatoꝛ trahe rat mundū. Joh. ij. Omne qd̄ est in mūdo aut ē tē. Propter hoc dñs vocauit alios piscatores ad extrahēdos pisces de captiuitate illius. R Ars autē a qua vocati sunt fuit piscatio tpalis. Un subditur. Erant cū piscatores. Et nota tria genera hoim q̄ laborant in tpalibus acquirendis. ad istar illoꝝ qui exercent lucra in mari. Quidaz cū in mari lucrant̄ per piscationem. Hi sunt qui ꝓpꝛio laboꝛe viuūt. Psal. Labores manuū tuaꝝ qz manducabis tē. Quidā p mercationē. que raro sine peccato exercetur. Hi sunt qui per fraudes t dolos acquirunt tempalia. Eccl'. xxvj. Difficile eruitur negotians a negligētia t nō iustificabitur caupo a peccatis labioꝝ. Quidam per ꝓdicationem vt pyrate. Isti sunt qui per rapinas t violentias t vsuras multiplicant tpalia. Esa. xxxvj. Ue qui ꝓdaris nonne ipe ꝓdaberis Unde dixit quidam. Facta domus furto durabit tpe curto. Et nota q̄ de primo genere dñs multos vocauit. sicut Petrū Andream Jacobū tē. De scōo vnum scz Mathēū. De tercio genere nullum. quia tales aut pauci aut nulli conuertunt̄ ꝓpter difficultatem satisfaciendi. L Causa ꝓpter quam vocatus est. ē piscatio spiritualis. Un postq̄ dixit. Uenite. subdit. Faciam vos piscatores hominū. Et nota tria genera piscatoꝝ. Quidam sunt piscatores mūdi. qui venantur tpalia. vt auari. Quidam dyaboli qui piscantur animas. vt heretici t meretrices. Quidam dei vt apostoli. t alij boni ꝓdicatores.

De sancto Nicolao.

Sermo. clxxxi.

Inuenit gratiam

coram oculis domini. Hec verba leguntur in epistola hodierna ad laudem beati Nicolai & sumpta sunt de Ecc. xliij capto. ¶ Et nota q in scriptura ¶ ueteris ¶ noui testamenti legimus septem psonas grām dei inuenisse. Primus est Noe Gen. vj. Noe vo inuenit grām coram dño. Secundus abraam. Gen. xvj. Si inueni gratiaz in oculis tuis ne transeas puū tuū. Tercius fuit Loth. Gen. xix. Queso dñe mi. q; inuenit puus tuus gratiā coram te. & post vt saluarcs aiam meā. Quartus fuit moyses. Exo. xij. Dixit dñs ad moysen. Noui te ex noie & inueniſti grām coram me. Quintus fuit gedeon Judi. vj. Dixit gedeon. Si inueni grām coram te da mihi signū. & dedit ei dñs multa signa vt ibidē sequit. Sextus fuit dauid. Act. vij. dicit stephan⁹. Usq; in dieb⁹ dauid q inuenit gratiā apud dñm. Septia psona fuit beata vgo. Lu. j. Ne timeas maria inueniſti grām apud deū. Et p has septē psonas designant septē genera hoim grām dei inuenientiū. Primi sunt a malo siue p innocentiā. siue p penitentiā descendentes. Prouer. xiij. Int iustos morabit gra. Et hi p noe q recedens interpt designāt. Aliū cm aia gra dei pfusa. recedit spāliter in tribus Primo in mētis tranqllitate. ps. In pace in idipm dor. & re. Sz dr Eccl. ij. d illo q caret gra. cūcti dies eius dolo. & erūnis ple. sunt. nec p noc. mēte recedit. Secdo in certa spe beatitudinis future. Job. xj. Habebis fiduciā. ppositā tibi spe. & defossus secur⁹ dormies. recesses & nō erit qui te exterreat. Defossus secur⁹ dormit q ocs latebras cordis pserutat & nō inuēto qd mordeat. securus apd se dormit. ps. Caro mea requiescet in spe. Tercio in celestiū contemplatione Gen. viij. Requieuit archa sup montes armenie. ps. Quis dabit mihi pennas. co. & vo. & re. Hec aūt tria designāt hō p graz. Per graz ei dei pax & tranqllitas cordis hr. j. Cor. j. Gra vobis & pax. glosa. i. tranqllitas mētis. Un apls in multis locis ingit ista duo. graz. s. & pacem. q; nō pueniūt nisi p graz ad cordis tranqllitatē. Ipa cm sola pctm purgat qd cor inficiat. Esa. lvij. Impij qsi mare feruēs qd descere nō potest. Ipa etiā gra pueniēdi ad etna gaudia spem tribuit. Est cm spes certa expectatio future btitudis ex meritis & gra pueniēs. sicut dicit Aug. Ipa etiā gra ad celestiū contemplationē disponit. Exo. xxiij. Si inuem graz coram oculis tuis ostende mihi faciē tuā. Secūdi sunt q grām dei inueniūt in bonis opibus fructificantes. Et hi designant p abraā q ps multitudis interpt. q; grām dei q inuenit multitudie bonoz operū dz adoptari. alioqn inuacuū gram dei recipit Cor. vj. Glo. graz in vacuū recipit q se post in opibus non exercet. j. Cor. xv. Gra dei in me vacua nō fuit. & his omnibus abūdantius laborauit. Et b maxime in opibus mie est faciendū. opus em mie graz. i. pctoz remissionē impetrat. Esa lviij. Cū effuderis esurienti aiam tuaz & aiaz afflictā repleuerit ortet in tenebris sez pctoz. lux tua. Itē opus mie grām ꝓseruat. Ecc. xxix. Eleia viri. q. fac. cuz ipo. & graz hois. q. pu. ꝓfuabit. Item op⁹ mie. graz in hoie. augmtat. ij. Cor. ix. post ps de eleia locutus ē. subdit. Potens ē deus oem gram abūdare facere in vobis vt in oibus oem sufficientiaz hntes abūdetis in oe opus bonū. Exē plū. c. iij. Tercij sūt q grāz dei inueniūt malā societatē declinātes. q designatur p Loth. q; loth declinās interptatur qd fecit qn piculosā societatē sodomitarū declinauit. puer. xiij. Stultus illudet pctm. & int iustos gra morabit. Epb. vj. Gratia dei cū his qui diligunt dñm ie. sum xpm. Unde & Loth nō ante & post ps recessit de sodomitis tunc p̄cio se asseruit gratiam dei inuenisse. Exemplum in pmptuario ca. vij. A. B. Quarti sunt mōti picula relinqntes. q designāt p moysen. q assūptus de aq interptatur in quo desiderat. ex aqua voluptatis mūdane

debet assumi. nec in ea fordidari amplius. sed vas cordis ⁊ corpis mundū custodire. Qua sic dicit Bern. Bra dei balsamus est. vnde ⁊ mundissimū vas requirit. Debet aūt ex triplici aqua assumi. videlicet ex aqua carnalis voluptatis. De qua Ben. xlix. Effusus es sic aqua. Scōa aqua est mūdane ꝓsperitatis. De qua Hiere. ij. Quid tibi vis in via egypti vt bibas aquā flumis turbidam. Tercia aqua est mūdane vanitatis vel honoris. De qua ꝓuer. xxx. Terra nunq̄ satiat aqua. quia nō satiatur oculus visu. nec auris auditu. Debz autem homo ex prima aqua assumi p corpis mundicia. ⁊ puritatē. a scōa p volūtariā pauptatē. a tercia p verā humilitatē. Et p hec tria inuenit dei gratia.

Ipse em̄ dat gram̄ suā mūdiciam amātibus. Sap. vij. Gratia ⁊ miserc̄dia in sctōs. id est mundos. Itē dat pauptibus. Actuū. iiij. dicit de illis qui vendebāt agros ⁊ ponebāt preciū ad pedes. apostoloꝝ. q̄ gra magna erat in omnibus illis. Itē dat gram̄ humilib⁹. Ja. iiij. Deus supbis re. hu. aūt dat gratiaz.

Exemplū in ꝓmptuario. c. v. R.

¶ Quinti sūt temptatōnibus viriliter resistētes. Et hi p gedeon qui tēptatio humilitatis sue interpretat designātur Solet em̄ dns quandoq̄ hos qui graz suam inuenunt temptationibus exponere ne de gratia superbiant. sicut fecit paulo. Coy. xij. Ne magn. reue. ex. me tē. Temptatur aūt a trib⁹ dyabolo carne. ⁊ mūdo. cōtra que iuuat diuina gratia. Naz ytra astutiā dyaboli vt aducretatur cor hoīs illumiat. Unde dicebat paulus. Non em̄ ignoramus astutias eius. Unde ⁊ cū temptaretur ab angelo sathane dixit illi dns. sufficit tibi gratia mea. scz ad resistendū. Item contra ardorē carnis refrigerat. Roy. vj. Peccatum vobis nō dominabit̄. non enim sub lege estis. sz sub gratia. glo. que refrigerat. Item contra mundū roborat ⁊ cōfortat̄. Heb. iiij. Adeamus cū fiducia ad thronuz gratie eius vt misericordiam consequamur ⁊ gratiam inuenia mus in auxilio oportuno. Thi. ij. Fili confortare in gratia que est in christo. Exemplū in promptuario capitulo. x.

¶ Sexti sunt ad bene operandū et honeste conuersandū alios ꝓuocantes Et hi per dauid qui manu fortis ⁊ vultu desiderabilis interpretatur designāt Debet em̄ esse talis manu fortis q̄nuz ad operatōem. ⁊ vultu desiderabilis ꝓpter honestam conuersationē. ⁊ ad hoc iuuat gratia. Ipsa em̄ ad bene operandū iuuat. Coy. x. Gratia dei in me vacua non fuit. sed abundantius omnib⁹ laborauī. Ipsa etiā conuersationē decorat. Coy. j. Non in sapientia carnali sed in gratia dei conuersati sumus in hoc mundo. Hester. ij. Erat hester formosa valde ⁊ incredibili pul. q̄ntum ad bonam operationē. omniūq̄ oculis gratiosa. propter honestā conuersationem. Et per hec proximus prouocatur. Exemplum ca. v. R.

¶ Septimi qui gratiam dei inueniunt sūt in amaritudine anime sue presentez vitā propter exilium deficientes. Et hi in maria que amaruz mare interpretatur designātur. Nulla amaritudo maior est his in quibus est gratia q̄ q̄ a suo conditore tanto tempore elongātur. Unde Roy. vij. Infelix ego homo quis mi. li. de. cor. m. h. Et post subdit Gratia dei per dñm nostrum ihesum christum. Psalmis. Heu mihi quia incolatus meus prolōgatus est. Sitiuit anima mea ad deū fontem viuum. quando veniā ⁊ apparebo. ⁊c. Exemplus capitulo. xij. R.

¶ Per oia septem supra dicta beatus Nicolaus gratiam coram oculis domini inuenit. ⁊ per ipsa. q. per septē gradus ad thronum veri salomonis consecendit. Nam cuz primis per innocentiā a malo quieuit. cum secūdis in bonis operibus fructificauit. cum tercijs maloꝝ societatez declinauit. cum quartis glorīam mundi sprecuit. cum quintis temptatōnibus viriliter restitit. cum sextis per honestā conuersationem alios ad bonum pro-

uocauit. Cum septimis ad celuz totus iubiauit. Adapta de legenda.

De eodem.

Sermo. CLXXXII.

A Infantia mea mecuz creuit miseratio. Job. xxxj. Hec verba beato Nicolao conuenienter possunt adaptari. Tā gunt enī in ipsis tria sibi conuenientia scz conditoris sui imitatio. cuz dicit mecum miseratio. Imitatōnis matura inchoatio. cum dicit. ab infantia. Tercio eiusdē imitationis cōtinuatio. cū dicit. mecum creuit. A Bene cum dicit mecum miseratio. conditoris sui innuitur imitatio. In hoc enī scz in miserationē. cōditor noster maxime apparet cōmendabilis. quia sm ps. Miserationes eius super omnia opera eius. Omnia opera dicit. quia creationis recreatiōis conseruationis. z remunerationis. Creationis. Unde ps. Creauit te in misericordia z miserationibus. Item recreatōis. Unde ad Thi. j. Apparuit gratia saluatoris. Et post. Non ex operibus iusticie que fecimus nos. sed sm suam misericordiam saluos nos fecit. Item conuersationis. Unde Treñ. iij. Misericordie domini. quia nō sumus con. Item remunerationis bonoruz Psal. Ego aūt in multitudine misericordie tue introibo in do. tuā. Itē remunerationis maloz. Unde Abac. iij. Cum iratus fueris misericordie recordaberis. Nam z si iustus est misericordia tamē eius superexaltat iudi. Unde qz ipsius ē miserari z parcere. ipse verbo z opere ad misericordiā nos inuitat dicens. Luce. vj. Estote misericordes sicut z pater vester misericors est. Misericordiā ei volo z nō sacrifi. In hoc autem beatus Nicolaus bene dominū ē imitatus. qz ipe veraciter potest dicere mecum creuit miseratio. Veraciter enī habet miserationem qui eā incipit in se z pficit in primo. In se vt suipsius misereat cauens a peccato sm illud Eccl. xxx. Miserere anime tue p. d. In primū vt ei ꝑpatiat sm illud. Oportuit z te misereri cōser. tui. Quod vtrūqz beatus Nicolaus fecit. Ille enī sibipsi ē imisericors qui scipm occidit. quod facit oīs peccator. Homo enī p malicia am occidit animā suam. Sed cū beato Nicolao creuit miseratio. quia ab infantia cauit a peccato studens placere deo. Unde adhuc puerulus multo ieiunio macerabat corpus. Nam quarta feria z sexta suggebat semel māmas. z postq̄ domi puerilem decursat etatem spretis mūdi oblectatiōibus. xpi se iugo subiecit. Sic ergo miserationē in se incepit quā ctiā in primo perfecit. Et quis potest oīes ipsius miserationes enarrare quas primo oīdit. Congrue enī illō Job potest dicere. Benedictio parituri sup me veniebat. sicut ipe tēpestatis. Unde post liberati venerunt naute gratias ei agentes de beneficio Cor vidue consolatus sum. scz vnam lunaticam sanando. Justicia indutus sum qñ scz xpianus eo fidetussore posito a iudeo pecuniam mutuauit. z post p sophisticationē baculi arundinei pecuniā deceptorie retinuit. in quo post per mortem eius iusticia apparuit. Induit me sicut vestimēto iudicio. sicut qñ tres pueros a Daciano prefecto ꝓpter pecuniam cōdemnatos in loco occisionis spiculatori gladium vibratum recipiens z in terram ꝓiciēs ipsos eripuit. Oculus fui ceco z pes claudo. felicz vtrūqz restituēdo. Pater eram pauperum. sicut patet in tritico imperatoris quod a nautis mutuatum pauperibus distribuit. z patet in auro quo triū virginū incestum fugauit z inopiaz. Sic ergo quia beatus Nicolaus misericordiam diligenter exercuit conditoris sui in hoc innuitur ab ipso imitatio. B Eiusdem autem imitationis matura inchoatio innuitur. cum dicit. ab infantia mea. Uñ pōt dicere illud Eccl. vlti. Ambulauit pes meus iter rectum

a iuuẽtute mea. Et quare a iuuẽtute ẽ hec mīscõia inchoanda inuenies in se q̃nti sermone. scz. Ecce sacerdos. circa mediũ. Eiusdẽ aũt misc̃ie inuit̃ ꝓti nuatio. cũ dicit. Decẽ creuit. Nam si cut vsq; ad pfectã etatẽ cõtinue creuit in corpe. sic ⁊ miserationẽ oñdit se cõ tinue exercuisse. cũ dicit eã secũ creuisse Et certe beatus hõ q̃ vigilauerit ad fo res sapientie tota die. sic dicat̃ in ꝓuer. viij. Quia talis hauriet salutez a dño. sicut et beatus nicolaꝰ hausit. Et nos ffres si ad candẽ salutẽ ptingere volu mus p eosdẽ gdus ascẽdere debemus. Sit ergo in nobis miseratio. Primo respectu nr̃i. vt misereamur anie nr̃e. s. malũ declinãdo. Scõo respectu ꝓmi ci bonũ faciẽdo. Hoc aũt debemꝰ ma ture inchoare scz ab infantia. et tũc in choatũ debemꝰ ꝓtinuare vt simꝰ dño seruiẽtes in sanctitate oibꝰ diebꝰ nr̃is Cõ nobis prestare dignetur.

De eodem. Sermo. CLXXXIII.

Ecce sacerdos ma gnus ⁊c. Ecclesia p aduerbiũ demõstrãdi demõstrat nobis in btõ nicolao tria. Primo. s. q̃ est ho norãdus. Scõo q̃ ẽ imitãdus. Tercio q̃ est exorãdus. Honorãdus ẽ primo ꝓpter officij dignitatẽ. Vñ dicit Ecce sacerdos magnꝰ. Imitandus ꝓpter vi te sanctitatẽ. qz in diebꝰ s. pla. deo. ⁊ in uen. ẽ iu. Dz exorandꝰ ẽ ꝓpter ꝓmptã subuẽtionẽ. qz in tpe tracũdie factus ẽ recõciliatio Vere honorãdus ẽ ab oibꝰ ꝓpter officij dignitatẽ. qz ipse creatoꝛ oim p̃ ceteris cpis q̃druplicit̃ ipm honorauit. Primo ipm ad b̃ offi cium eligẽdo. Uoce quippe de celo la psa insinuatũ est dignũ epatu nicolaũ Itẽ ipm in b̃ officio innumeris miracu lis decorando. Itẽ post officij exple tionẽ de ipsi corpe sacꝛ oleũ sudando Et q̃ sup oia ẽ ipm in celis tanq̃ fide lẽ ministrũ glificando. Vñ in Jo. Si q̃s mihi mi. ⁊c. Quẽ g̃ ipse rex sic volu it honorare merito ⁊ a nobis ẽ honoꝛ rãdꝰ. Ergo laudes btõ nicolao cõcinaꝛ hec cõcio. Item est a nobis imitã dus ꝓpter vite sanctitatẽ. qz in diebꝰ sũ is pla. do. ⁊ i. ẽ iust. Ubi triplr vite ipsi us nobis notificat̃ scitas. vicz in exti ri opatõe. p quo dic̃. Inuẽtꝰ ẽ iustꝰ. In recta itẽtõe. p quo dic̃. Placuit dõ. Et in vtriusq; ꝓtinuatõe. q̃ innuit cũ dic̃ In diebꝰ suis. Uere in extioꝛ ope inuẽ tus ẽ iustꝰ. Habuit eñ triplicẽ iusticiã s. iusticiã seueritatis. De q̃ ysa. xxvj. Iu sticiã nõ fecimꝰ in terra. ideo nõ cecide rũt habitatoꝛes terre. Itẽ iusticiã pietatis de q̃ ps̃. Dispsit dedit pauplb̃ iusticia ⁊c. Itẽ iusticiaz hũilitatis. Vñ Math. Sic nos decet adumplere oẽm iusticiã Primã. s. seueritatis habuit adhuc pu erulus. qz tũc multo tẽpoꝛe macerabat coꝛpꝰ. Secõam scz pietatis marie exer cuit ꝓuectus. sicut de auro vgmbꝰ col lato. licet eñ ab infantia secuꝫ creuerit miseratio. eñ tũc maxime sup affectos pia gestabat viscera. Dz terciã. s. hũilꝫ tatis marie oñdit plat̃. opibus eñ san ctus hũiliter insistebat. memoꝛans illud Ecc. Quãto maioꝛ es hu. te in oibus. Exemplũ in ꝓmptua. ca. viij. H. Et q̃ hãc iusticiã recta intentiõe exercebat. ꝛ placuit deo nõ mũdo. scies illõ apli. Si hoibꝰ pla. christi ser. non essem. q̃ dicit math. vj. Attẽdite ne ius. ve. fa. co. ho. Et b̃ fecit in diebꝰ suis. b̃ ẽ in tota vita sua. Ab infantia eñ vsq; ad senũ cõti nuauit. Uñ bñ ꝓuenit ei illud Deut. pe nulti. Sicut dies iuuẽtutis tue. sic ⁊ se nectus tua. Quia cadẽ hũilitas. cadeꝫ aspitas. cadẽ pietas seruata est. ff. In hac g̃ vite sanctitate a nobis imitã dus est. Primo vt iusti inuentiamur in ope p̃missaz triplicẽ iusticiã exercendo Seueritatis quo ad nos. pietatis quo ad ꝓmũ. hũilitatis quo ad deũ. Hẽ uersitatis iusticia q̃ nosipsos castigem⁹ et b̃ marie i puericia exẽplo btĩ nicola Ad hoc ipm nos puer iesus ꝓuocauit Vñ Bern. Hoc eñ stabulũ ei⁹ pdicat hoc p̃sepe clamat. b̃ mẽbꝛis illa infantia

lia loquunt. hoc lacrime eius & vagit? euāgelizant. p̄eligere delicijs molestiaz corpalē. Et hoc in iuuētute est incipien dū. Primo ꝓpter mortis incertitudinē Un Oath. Veniet dñs serui illius in die q̄ nō sp. Nescit em̄ hō nō solū diem sed nec horā dici. imo nec momētū ho re in q̄ moriat. Seneca. Nescis in quo loco moz te expectat. ideo tu eā in oi loco expecta. Idē. Senes habent moz tē añ oculos. iuuenes a tergo. Sed licet non videat qđ a tergo ē. tñ nocere pōt et amplius q̄ cū añ oculos ē. Un multi iuuenes q̄ q̄nq̄ agere penitētiā ꝓpo nebāt ꝓoccupati sunt morte tēporali & eterna. Exemplū de scueritate quo ad nos in ꝓmptuario ca. ij. R. Item imitādus ē in ope pietatis quo ad primū quā. s. pietatis iusticiā zacheus determinauit dicēs. Ecce dimidiū bonoꝝ meoꝝ dñe do paupib?. vbi unusq̄ q̄ erogauit primo abūdanter. qz dimidiū. Un Thob. Et mul. tibi. fu. mul. tri. Item erogauit fideliter. Un dic. Bonoꝝ nō manoꝝ. Unde in nūeris. Cum obtuleritis decimas & primicias de optimis offeretis. Item erogauit iuste. qz meoꝝ nō alienū bonoꝝ. sicut faciūt fures & p̄dones Ecc. Qui offert de iniquo oblationem q̄si qui victimat filium in ꝓspectu p̄ris. Item erogauit pie. Un dicit do paupib? nō diuitib?. nō cognatis. Un Luc. xiij. Cū facis cōuiuiū voca paupes & debiles. cecos & claudos. &c. Exemplū ca. C. Item imitādus est in hūilitate. et mansuetudine. ꝓperis. Un. j. Pe. v. Humiliamini sub po. ma. dei. Nō sicut multi reges. iuda. de q̄bus legit. Cū q̄ ꝓspatus esset. elevatū est cor ei?. Exemplū de deuoto heremita q̄ aur inuenies cellā relicturet in curia imperatoris magnus effectus ē. Hāc añ triplicē iusticiā exēplo bti nicolai recta intētiōe faciam?. vt si uel temporaliū scueritate siue clemosinā. hūilitate. siue in hūilitate. nō mōo sed deo placeam?. vt cōsilio ap̄li oia in no mine dñi faciam?. & hoc in diebus nr̄is sicut bt̄us Nicolaus in dieb? suis placuit deo. & inuētus est iustus. Dies nostri sunt dies p̄sentis vite q̄bus tñmō bonū facere possum?. Un salomō. Quodcūq̄ pōt facere manus tua. instāter operare. qz nec opus. nec rō. neq̄ sapientia neq̄ scia ē a. inferi quo tu ꝓperas. Un apo. Dū tp̄s habem? operemur bonū. ¶ Tercio ē beat? nicola? exorādus. qz in tpe iracūdie fact? ē reconciliator. Nō tpe tē pestatis patuit. qđ tp̄s sunt q̄si tp̄s iracūdie diuine. q̄bus fact? ē reconciliator. q̄n ipsis clamātib? affuit & tēpestas cessauit. Et cū beat? nicolaus pl? curet ō spūali q̄ de corpali reconciliatione. exorādus est a nobis vt nō solū in corpali sed spūali poti? reconciliatiōe nobis assistat. Quod nobis p̄stare. ¶

De eodem.

Sermo. CLXXXIIII.

Thesaurus deside rabilis i habitaculo iusti. ꝓpo uer. xxj. Hec verba salomonis bñ vident bt̄o nicolao ꝓuenire. Un nota triplicē esse thesaur̄ a sanctis desiderabilē q̄ mucr? est in tabernacl'o iusti. hoc est sancti nicolai vicz thesaur̄ tpalē. spūalē & eternalē. Tpalis q̄ ē in aggregatiōe rer̄ tpaliū. desiderabilis ē a sanctis ad erogandū paupib?. Spūalis q̄ ꝓsistit in vtutū & bonoꝝ operū aggregatōe. & ille desiderabilis ē sctis ad habēdū. Hz etn̄ thesaurus q̄ ꝓsistit in aggregatiōe celestis iocūditatis. & iste ē scis desiderabilis ad ꝓpēdendū.

¶ De primo scz tpali thesauro legit Ecc. xxj. Beat? diues q̄ post aur̄ nō abijt nec spauit thes. pec. Vere bt̄m ē nō abire. sed beati? ē nō spare. sz bt̄issimū distribuere. Hic thesaur? mucrus ē in hitaculo iusti bti nicolai. Erat em̄ vir nobilis multas hñs possessiones. Et ve beat? diues q̄ mucr? ē sine ma. Nō. n. p? aur̄ abijt. sic ille iuuenis q̄ post q̄ audierat a saluatore vt distributis rebus sequeret eum. abijt tristis. erat em̄ hñs multas possessiones. Exemplū ca. iij.

D. Sed beatus Nicolaus non abijt post aurū. ꝙ sprezit vt cantatur de ipo Sprctis mundi huius oblectatiōbus Sz beatioz qz nō sperauit sicut ille diues in luca. q̄ ap̄latis hozreis diuitijs aggregatis. sperabat in annos plurimos de ipsis deliciari. sed posuit mendaciū spez suā. quia moz omnibus cū vita priuatus fuit. Exemplū ca. v. D. Non sic sperabat beatus Nicolaus i pecunie thesauris qui ipsos retinendi volūtatē non habuit. Unde legit de eo q frequentius illud cogitabat. Si vis pfectus esse vade t vende oia que habes t da paupibus. Sed beatissimus fuit. quia thesaurū hūc dispersit. nō sic ille diues purpuratus. quia pauperi lazaro micā panis dare noluit. Sed sanctus nicolaus nō solū triticū. nō soluz vestitū. sed potissimū thesauruz quem habuit. scz auz distribuit. quia auro vgmū mcestū. auro patris eaz inopiaz auro prozsus vtrozūq; detestabilem infamiā ademit. Hic thesaurus est desirabilis sanctus nō vt ab eis possideat. sed vt paupibus eroget. Ad hūc conquirēdū. hortat nos ap̄ls dicēs. Eph̄. uij. Magis aūt laboret manib? vt habeat vnde retribuat necessitatē patiēti. Exemplū. ca. ix. J. Secundus thesaurus est spiritualis qui consistit in virtutū aggregatione. t hic desiderabilis ē sanctis ad habendū. t ad augendū. Hunc thesaurū habuit beatus nicolaus in habitaculo duplici. scz carnis quātū ad virginitatē corpis t mētis. quantū ad varietatē gratie t virtutis. De primo scz thesauro virginitatis quē habuit in habitaclo carnis. habetur. Math̄: xiij. Simile est regnū celorū thesauro abscōdito i agro. Ubi duo notabilia de thesauro. hoc a dño innuuntur. Primo quia ꝓpter nobilitatez suam ne amittat diligenter obseruat. Unde dicit. Quem qui inuenit abscōdit. quia si semel admittitur. num q̄ recuperatur. Unde Hiero.. Cum deus omnia possit, virginem corruptam nō potest facere non corruptam. Hic est enim flos qui efflorens minime reflorescit. Unde bonum quod amissum recuperari non potest diligentius cōseruatur. Pro quo hic thesaurus inuentus abscōditur. Exemplum capi. xvij. L. Item secundo propter preciositatem suam omnibus prepomitur. Unde dicit dominus Uadit t vendit omnia que habet et emit agrum illum. Nonen̄ est digna pō. anime cōti. sicut dicitur in libro Sapic. Quia sicut dicit Ambro. Per virginitatem homines angelis assimilant. De thesauro etaz gratie et virtutis quem habuit in habitaculo mentis. dicitur ysa. xxxij. Diuitie salutis sapientia t scientia timor domini ipse est thesaurus eius. Sapientia q̄tum ad pregustandum celestia Scientia q̄tum ad disponenda ꝛtemporalia. sed timor ad cauenda infernalia Que tria cū virginitate carnis ꝙliter habuit adapta ex legēda. J Uerus thesaurus scilicet eternus qui cōsistit in aggregatōe beatitudinis est sanctis desiderabilis ad cōprehendendū. Hic thesaurus est iā in habitaculo iusti. s. beati nicolai. In habitaculo dico celesti vbi modo sanctus nicolaus habitat. de quo thesauro Math. xj. Thesaurizate vobis the. in ce. vbi nec e. nec tinea demoliť ꝛc. In q̄bus verbis dñs triplicater ꝓmēdat hunc thesauz. Primo. qz licet eternus. tñ mucterabilis. et ideo dicit. Nec crugo. Erugine enī vetusta ꝓsumunť. Itē qz incorruptibilis. p quo dicit. Neq; tinea demolitur Itē qz inamissibilis qz fures nō effodiunt nec fu. Exempluz. ca. xvj. B. Ad quem thesaurū nos pduc.

De eodem.

Sermo. CLXXXV.

J Sciret paterfamilias q̄ ho. fur ve. vi. vtich t nō si. p. do. suā. Lu. xij. ꝓba saluator sub siitudie ꝓfamilias ꝓpla

ta ꝓtulit dñs ad discipulos suos ⁊ ad sequaces eoꝝ vt ostenderet eis qualiter deberent se habere aduersus furem infernalez. scz dyabolum. qui merito fur dicitur. Quia sicut dicit Job. x. Fur nō venit nisi vt furetur ⁊ mac. ⁊ per. Sic dyabolus aliud nō intendit in homis deceptione nisi vt furetur vitam gratie peccatū ꝺsulendo. ⁊ mactet vitam nature. ⁊ perdat vitam glorie. O ꝙnocíuus ē hic fur. quia nō partem sicut alij fures subtrahit. sed totū donū homis. nō tm̄ ꝓsens. sed etiam futurū. Unde quāto nociuior est tanto maior diligentia est aduersus ipm̄ habenda. Ponit autē dñs in p̄missis verbis tria aduersus ipm̄ necessaria. vicz scire. vigilare ⁊ resistere. Si sciret inquit paterfamilias qua hora fur veniret. vigilaret vtiq; et nō sineret perfodi domū suam. Primū ergo est de fure noticia. quia si sciret inquit qua hora. Secundū est ꝓpter furem vigilantia. quia subditur. Vigilaret vtiq;. Tercium est contra furem resistentia. ibi. Et nō sineret perfodi domū suam. ℟ Debet ergo paterfamilias primo scire tria de fure. vicz affectū. studium. ⁊ dolum. In affectu cm̄ est iniquus. quia non affectat sicut alij fures res hois. sed ipm̄ hoicz furari. Unde beatus Pe. de ipso dicit. Aduersarius vester dyabolus tanq̄ leo circuit q̄rens quē deuoret. Unde Hiere. lj. In persona damnati dicit. Comedit me. deuorauit me. absorbuit me. sicut draco Exemplū in dyalogo. vbi dicit de quodam monacho guloso qui videbat abstinens. sed in occulto comedebat. qui in fine clamauit q̄ dyabolus absorbebat aiam eius. ⁊ sic expirauit. Vide de hoc etiam in ꝓmptuario capl̄o. ij. Q.

Item in studio decipiendi sollicitus q̄ si solus decipere nō p̄t assumit septē nequiores se. ⁊ ingressi in hoiez quē deceperūt. Item si nō vno modo decipit. tunc querit alium modū vnde falle re possit. Unde cū quidam sanctus adduraret quendā demonē q̄ erat in quodam hoie vt diceret quo noie vocaret dixit. quia mille artifex. eo q̄ haberet infinitos modos decipiendi. ⁊ in vitis patrum apparuit cuidam sancto patri vadens ad quandā cōgregationē portans multas pixides. ⁊ interrogatus a sancto patre quid sibi vellent tot pixides. Respondit se portare ad fratres illos diuersa electuaria. vt si vn⁹ de vno nollet. de altero sibi porrigeret. Aliud exemplū in promptuario. c. ij. S. Item̄ in dolo occult⁹. Dolus enī est cū aliud agitur ⁊ aliud fingitur. Hunc dolum ostendit dyabolus in habitu. quia dicit Apostolus. Transfigurat se in angelum. Item in affatu. q̄ molliti sunt sermones eius super oleum. Bona enim videtur suadere vt malo fine cōcludat. Sic p̄mis pentibus dixit. Eritis sicut dij. ⁊ nequaq̄ morietmini. ⁊ fefellit. Exemplū in ꝓmptuario capl̄o. ij. J. capl̄o. ix. B. L Sciens ergo paterfamilias affectum. studiū. ⁊ dolum. expedit ei vigilare ꝓpter furē. Debet aūt triplici vigilia vigilare que tangit in cuāgelio. scz prima secūda ⁊ tercia. Prima tangit. cū dicit. Beati serui illi quos cū venerit dñs inuenerit vigilantes. Alias duas tangit. cū dicit. Et si venerit in secunda vigilia ⁊ si in tercia vigilia venerit ⁊ ita inuc. be. sunt serui illi. Prima vigilia ē custodia pueritie. q̄ durat circa. xxj. annos. Secūda vigilia est custodia iuuentutis. q̄ durat circa quadraginta annos. Tercia vigilia est custodia senectutis. que durat deinceps. Et beati sunt q̄ vigilant saltez in senectute. beatiores q̄ in iuuentute. sed beatissimi qui vigilant ab adolescentia usq; in senectutē. Si q̄s ergo in adolescētia vigilare negligerit. vt dicit glosa nō desperet vt in iuuentute vel saltē in senectute resipiscat. q̄ pius iudex moras nostras patienter expectat. Exemplum in ꝓmptuario capl̄o. vj. E. Sed secutiores sunt ꝺtra furē q̄ in oīi etate vigilant. incipiēdo in puericia. ꝓficiendo in iuuētute. ⁊ ꝓficiendo in senectute

Juxta illud ps̄. A iuuentute ⁊ vsq; nūc ꝓmū. mirabilia tua. Quid ergo de illis qui nunq; vigilaucrunt mali in puericia. peiores in iuuentute. sed pessimi in senectute. qui quasi iumenta cōputrue runt in feccibus suis. Talibus potest dicere dñs illud Matḃ. Symon dormis nō potuisti vna hora vigilare mecum. ¶ Et nō solum est necessaria vigilantia ꝓpter furem. sed etiam resistētia contra furem. Unde subdit. ⁊ nō sineret perfodi domū suam. Domus est cōscientia. fossores demones. fossorium temptatio. ⁊ foditur domus ab eo vbi debilior est. vt thesauruz animę subtrahat. Primo circa oculos attēptat spēs scz cōcupiscentie offerendo sicut dauid Bersabee. Secundo circa os mendacia ⁊ vana suggerendo. ⁊ sic de alijs. Sed bonus paterfamilias non sinit p fodi domū suam sibi viriliter resistēdo Juxta illud Jac̄. iiij. Resistite dyabolo ⁊ fugiet a vobis. Ideo autez premissa verba in die beati Nicolai leguntᷣ. qz sciens aduersarij affectum studium et dolum vt non sineret perfodi domum suā triplici vigilia vigilauit. que in hodierno euangelio tangit̄. Ab ipsis enī cunabulis vigilare cepit. ⁊ vsq; in senectam ⁊ senium vigilauit. Et quia dñs inuenit eum vigilantē super omnia bona sua constituit eum. Ad q̄ nos ꝑdu.

De eodem.

Sermo. CLXXXVI.

ET vos similes hominibus ⁊c̄. Luc̄. xij. In hac similitudine insinuat dñs q̄liter ipse se habeat aduersus suos. ⁊ qualiter seruī sui se debeāt habere ad ipm Ipse enī est dñs cuius egressus a nuptijs debet a suis expectari. Quia ꝑm Gre. ad nuptias dñs iuit cū post resurrectionem suam nouus homo sibi multitudinem angelorum copulauit. Has autē nuptias dñs in ascensiōe inchoauit quando ascendit deus in iubilatione. ⁊ quotidie auget ⁊ cumulat in animaꝝ glorificatione. consūmabit autē has nuptias in generali retributione quando exhibebit sibi totaliter ecclesiā gloriosaz nō habentem maculam neq; rugā. De quo Apoc̄. xxj. Vidi hierusalem nouā descendentē de celo ornatam tanq; spōsam viro suo. ¶ Ponit autem quatuor in p̄missis verbis. vicz duo ex pte ipsius. scz ad seruos ipsius aduentum suū. cum dicit. Ut cū venerit. Item pulsum cum subiungit. Et pulsauerit. Ex parte autem seruoꝝ duo ponit predicta cōrespondentia. scz ipsoꝝ ingens desiderium. ⁊ hoc q̄tum ad aduentum suum. cum dicit. Et vos similes hominibus expectantibus dñm suū. scz per desiderium. Item ꝓmptum introitū q̄tuz ad pulsum. cū dicit. Cōfestim appareant ei. ¶ Aduentus autem ipsius qui debet expectari a seruis suis est triplex vicz spiritualis. particularis. ⁊ generalis. De spirituali autē qui est per gram dicitur in Jo. xvj. Ad eum veniemus. ⁊ mansionē apud eum faciemus. De particulari qui est per mortis sententiam dicit̄ in Matḃ. xxiiij. Veniet dñs eius in die qua nō credit. ⁊ in hora qua nō sperat. Sed de generali qui est per vniuersale iudicū dicitur in Matḃ. xxiiij. Videbunt autē filium hominis venientem in potestate magna ⁊ vtute. Hūc autem triplicem aduentū debemus expectare per triplex desideriū. Nam spiritualem qui est per gratiam. debemus expectare ꝓpter ipsius iustificationem ⁊ consolationē. Unde paraclitus. id est consolator dicitur in Job. Paraclitus inquit quē mittet pater in noīe meo. tē Item ꝑticularē qui est p mortis fiam debemus desiderare. ꝓpter miserabilis exilij euasionē. Un̄ dr̄ in Apoc̄. Amen enī ita dicit spūs vt requiescā a laboribus suis. Tercio generalē aduentū qui est per vniuersale iudicū debemus desiderare. propter corpoꝝ glorificatōnē. Un̄ phil. iij. Saluatorē expectamus dñm ihesum christū

qui refor. corpus humilitatis nostre ꝛc̄.

¶ Et sicut triplex est aduentus ipsius sic etiam ꝛ triplex pulsus ipsius. ¶Pulsat cm̄ in mente. ¶Pulsat in morte et pulsat in resurrectione. ¶Prima pulsatio est dilectionis. ꝛ fit per internam inspirationē. Unde Cant. v. Vox dilecti mei pulsantis. aperi mihi soror mea. Secunda est indignationis. ꝛ fit p mortis intimationē. Unde ¶Prouer. xvj. Indignatio regis nuncij mortis. Tercia ē furoris. ꝛ fit per iudicij citationē. quando dicetur. Surgite mor. venite ad iudi. Et Esa. xxx. dicitur. Ecce nomē dñi venit de longinquo ardens furor eius ¶Prima pulsatio comparatur sibilo ꝓpter lenitatem. Job. xiij. ¶Horro dictus est ad me verbū absconditū. ꝛ quasi sussurrij venas audiuit auris mea. Secūda comparat malleo ꝓpter infirmitatis ꝓstrationem. Eccl. xxx. Vapor ignis id est febris exurit carnes eius. ꝛ in calore ignis cōtricatur vox mallei in vocau. eius. Tercia comparatur tonitruo ꝓpter horribilem orbis concussionem Tonabit cm̄ tūc terribiliter. Un̄ Eccl. xlvij. Vox tonitrui eius vberauit terrā Huic autē pulsationi debemus occurrere aperiendo. O q̄felix est ḡ ad oēm pulsationem paratus est aperire. ¶Sicut autē triplex est eius pulsatio. sic ꝛ nostra triplex debet esse apertio. Nam pulsationi inspirationis de qua dicit Apoc. iij. Ecce ego sto ad ostium ꝛ pulso. debemus aperire per consensum. Unde exemplū de maria magdalena. que sic pulsata nō iussa venit. sed pensanda sunt verba saluatoris. Ecce inquit ego sto. non iaceo. nō sedeo. sed sto ad ostium nō ad angulum. ad ostiū inq̄ quod ꝓpria voluntate seratū est ꝛ pulso. ꝛ nō dic̄ in ꝓterito pulsauī. neq; in futuro pulsabo. sed pulso in presenti quia q̄diu quis est in peccato tamdiu non cessat pulsare. Et bene poterit indignari de quorūdaz rusticitate qui tot annis sunt in peccato q̄ stanti ante ostium ꝛ pulsanti non compatiuntur. Et emplum in ꝓmptuario capitulo ix. A. ¶Pulsationi autem infirmitatis debemus aperire per peccati penitudinem Exemplum de libris regum de Ezechia rege qui sic pulsatus conuertit se ad parietem peccatoꝝ. quia sicut paries diuidit. ita ꝛ peccata diuidunt inter nos et deum. Et ad hūc parietem debet se cōuertere. id est totum vertere vt de omnibus peccatis peniteat. ꝛ flens dicat cū Ezechia. Recogitabo tibi oēs annos meos in amaritudine anime mee. Et hanc penitentiam debet facere diuino amore nō timore gehēne. qualiter multi heu penitent. qō bene post infirmitatē ostendūt. quia cū qualescūt. peiores efficiuntur. Exemplum in ꝓmtuario. c. xvj. D. Unde versus. ¶Peste sathan tactus voluit bonus esse coactus. Sed sanus factus ad priores redit actus. Tales si decessissent quia carent veste nuptiali. hoc ē diuio amore ad celestes nuptias. non intrarent. Unde cum quidā scolaris parisius valde cōpunctus meri videret apparuit magistro suo post mortem habens capam de cedulis conscriptā plenā sophismatib⁹. Et cū quereret quomodo ei esset. respondit quod capa illa plus pōderaret q̄ aliqua turris de mundo. ꝛ q̄ sub ea nimis vereret ꝛ cum diceret magister. nonne multum penitens mortuus fuisti. Respondit ꝟ fuisse nō amore sed timore gehenne Et dicente magistro q̄ nō multuz videret pati ille stillauit de sudore suo sup manum magistri. ꝛ perforata est ꝛ disparuit. Magister vero ordinē cystercien. intrauit dicens hos versus. Linquo co arranis. cras corruis. vanaq; vanis. Ad logicam pergo. que mortis non timet ergo. Require de hoc in promptuario ca. j. F. Itez pulsationi per iudiciū aperire debemus per futuri gaudij consolationem quam tangit dominus Luce. xxj. His fieri incipientibus. leuate capita vestra ecce apparuit redemptio vestra. Ad quam nos perducat.

De sancto Thoma apl̃o. Sermo. CLXXXVII.

Vidimus dñm.

Rñdit thomas ꝛc̃. Joh̃.xx. In his verbis ꝛ sequẽtibus quinq; possumus notare. Primũ est discipulor̃ ex dñi visione ꝛ cognitiõe cõgratulatio ibi. Vidimus dñm. Secundũ thome dubitatio ibi. Nisi videro in ma. eius fix. ꝛc̃. nõ credam. Tertiũ dñi certificatio ibi. Infer digitũ. Quartus thome confessio ibi. Dñs meus ꝛ deus meus. Quintũ oim credentiũ beatificatio. ibi. Beati qui nõ viderunt ꝛ crediderũt. Quantũ aũt ad primũ nota q̃ multũ exultabãt cum sic referebant. Vidimus dñm. Viderunt autem ꝛ cognouerunt esse dñm in tribus. vicz in verbis que ꝓtulit dicens. Pax vobis. In figuris quas ostẽdit. quia hoc cũ dixisset ostendit eis manus ꝛ pedes In donis que contulit. quia insufflauit ꝛ dixit eis. Accipe spm̃sanctũ. In verbis autem agnouerũt eum reconciliatorem. cũ dixit. Pax vobis. Et hoc merito. Ad quẽ em̃ melius pertinet nunciare pacem nisi ad illum qui fecit pacẽ Ipse em̃ est pax nostra qui fecit vtraq; vnũ. In figuris agnouerũt redemptorem. ipse em̃ sunt signa nostre redemptionis quibus nos redemit. De q̃bus Eccl̃.xxxvj. Innoua signa ꝛ imuta mirabilia. In donis agnouerũt viuificatorem. quia dedit spiritum vite. Psal̃. Emitte spũm tuum ꝛ creabũt̃. ꝛ re. Et ideo dicebant. Vidimus dñm. Istis tribus modis manifestat se nobis. Nũc per verba reconciliationis que ingerit auribus. tũ per scripturas. tum ꝓ ꝓdicatores. quor̃ in omnẽ terrã exiuit sonus Nunc per signa que offert oculis. Vnde ꝛ ecclesia crucifixi imaginem in publico statuit. Hebr̃.xij. Aspicientes in auctorem fidei ꝛ consũmatorẽ iesum q̃ ꝓposito sibi gaudio sustinuit crucem. Nunc ꝓ munera inspirationis q̃ immittit cordibus. Job̃.xxxj. Inspiratio oipotentis dat intelligentia. O quotiens intonat hec verba peccatoribus. Pax vobis. O quotiẽs demonstrat signa que ꝓ eis sustinuit. Ostẽdit eis inquit manus latus ꝛ pedes. O quotiẽs insufflat ꝙsilia spiritalia dicẽs. Accipe spm̃sctm̃ ꝛ tñ. heu aures obturãt. sicut aspidis surde. ꝛ obtu. aures suas. A veritate quidem auertũt auditũ. ad fabulas conuertunt̃. Item oculi claudunt̃ dicentes illud ps̃. Signa nostra nõ vidimus. quia oculos suos statuerunt declinare in terram. Item corda obstinãtur. quia impius cum venerit ꝓ. pec. cõtemnet. Juxta illã maledictionẽ Esaie xxvj. excreca cor populi huius. ꝛ aures eius aggraua. ꝛ oculos ei⁹ claude. Ites nõ erant apostoli qui per ꝑdicta cognoscentes dñm exultando dicebant. Vidimus dñm. Secũdo thome absentis subditur dubitatio. cum dicit. Nisi videro fixuram clauor̃ ꝛc̃. non credam. Que dubitatio nõ tam fuit infidelitatis q̃ dispẽsationis. Fuit em̃ ꝓpter tria vicz ꝓpter discipuli cõfirmationẽ. fidei assertionem. ꝛ nostram informationẽ. Vere fuit ꝓpter discipuli cõfirmationẽ Debebat em̃ ipe ver⁹ esse testis resurrectiõis. ꝛ nõ debuit esse dubius. ꝛ lõ nõ sufficiebat auditus nisi adesset visus. Unde dixit. Nisi videro. Nec adhuc sufficiebat visus et auditus nisi adesset ꝛ tactus. Unde sequit̃. Et mittam manme. De auditu em̃ testimoniũ est debile. de visu fallibile. de tactu vero irrefragabile. Et ideo dicit Joh̃.j. Quod auribus nostris audiui. quod oculis nr̃is perspexi. ꝛ manus nostre contrectauerũt ꝛc̃. Item fuit dubitatio in fidei assertione. Unde dicit Greg. Q⁹ plus addem nobis contulit thomas q̃ diu dubitauit. q̃ maria que cito credidit. Vñ nota q̃ asserta est fides tripliciter. scz testimonijs duodecim. Tantam habentes impositã nubem testium ꝛc̃. Item miraclis. Joh̃.v. Opibus credite. Ité

argumentis. Act.j. Apparens eis in multis argumentis. De qbus hodie q̄dam tangūt. qz ianuis clausis intrauit cicatrices oñdit. Itez fuit dubitatio ad nostrā informationē vt vicz circa dñm iesum hos tres sensus exerceremus. scz auditū. visum. ⁊ tactum. Debemus em audire eius verbū vt addiscamus. Re. iij. Loquere dñe qz audit seruus tuus. Matth. xij. Regina austri ve. a. fi. ter. au. sa. sa. Itē videre fide vt agnoscam⁹ Lor. xiij. Videmus nūc p̄ speculū in enig. Luc. xviij. de zacheo q̄ querebat iesum videre. Item tangere amore vt inhereamus. sicut Luc. vj. Omnis turba quere bat eū tangere. qz virtus ꝛc. O q̄ felix q̄ audit iesum sine ꝓtradictione. qz beati q̄ audiūt verbū dei ⁊ custodiūt illud. Lu. xj. Felicior q̄ videt sine obūbratiōe Sic videbat qui dicebat. Videm⁹ glaz eius glām q̄si vnigeniti a p̄re. Sed felicissimus q̄ tangit vel inheret sibi sine separatiōe. qz qui adheret deo vn⁹ spūs efficit cū illo. Exemplū in ꝓmptuario ca. viij. F. ca. x. B. ca. xij. R. ℣ Exercitio notat huius dubitatiōis certificatio cū dicit dñs. Infer digitū tuū huc ⁊ vide. Vide in q̄ plagaz multitudinē q̄tū ad numerū. Unde ostendit manus. latus ⁊ pedes. Vere fuit in eo illō Esa. j. Vulnus ⁊ liuor ⁊ plaga tumens. Unius in clauo. liuor in flagello. plaga tumens in telo. ita q̄ a planta solis vsq̄ ad verticē nō fuit in eo sanitas. Itē vide plagaz magnitudinē q̄tū ad miseriā. Vide qualis fuit clauus vbi digitus potuit inferri. qlis lancea vbi manus imissa Item vide amaritudinē q̄tū ad sensuz qz in mānibus ⁊ pedibus q̄ sunt magis sensibilia doloris ꝓpter ꝓcursuz neruorū. ⁊ in latere vbi vitalia. ℣ Quarto ex hac certificatiōe sequit ipsius confessio. cū dicit. Dñs meus ⁊ deus me⁹. Cognouit em̄ iesum deū ⁊ dñm esse. p signa meditationis. qz steterit in medio et dixit. pax vobis. Per stigmata redemptionis. cū dixit. Infer digitū tuū huc. Per argumenta ꝛresurrectiōis. qz venit ianuis clausis. Unde dixit. Dñs meus ⁊ deus meus. O vere felix confessio ꝓpter tria. scz qz ꝓmpta. Unde statim sine dispensatione dixit. Dñs. meus ⁊ deus meus. Item qz patula. Non em̄ solum corde credidit. sed etiam ore exclamauit. Dñs meus ⁊ deus meus. Item quia integra. Utrāq̄ em̄ naturam confessus est. hūanam cū dixit. dñs. ⁊ diuinam. cū dixit. deus. Utrāq̄ vitā. cū dixit deus meus. Si ergo dñs timēdus. si deus colendus. si meus diligend⁹ ℣ Quito ad talem ꝓfessionē sequitur dim̄ credentiū beatificatio. cū dicit. Quia vidisti me thoma credidisti. Beati ꝛc. Et notandū q̄ triplex genus hoim̄ beatificatur respectu xp̄i. scz credentiū. sicut hic dicit. Beati qui nō viderūt ⁊ crediderunt ꝛc. Item videntiū. de quibus Lu. x. Beati oculi q̄ vident q̄ vos videtis. Item baiulantiū. Luc. xj. Beatus venter q̄ te portauit. Sed credens beatificat ꝓpter meritū. quia nō viderūt ⁊ crediderūt. illa em̄ fides habet meritum. cui humana ratio nō p̄bet experimentū. sicut dicit Greg. Videns beatificat ꝓpter gaudiū. Nec mirū multi em̄ reges ⁊ ꝓphe voluerūt videre. Nec mirū si in p̄ria fuit gaudiū videre ip̄m. qz in vita eterna vbi multiplex est gaudium hoc est p̄cipuū videre ip̄m. Unde ipse in Job̄e dicit. Hec est vita eterna. vt cogn̄t te ve. deū. ⁊ quē m. ie. xp̄m. Exēpluz ca. x. B. Sed baiulans beatificat ꝓpē priuilegiū. Beatus inq̄t venē q̄ te por. Vere btūs venē. qz ꝓcepit sine pudore portauit sine labore. ⁊ peperit sine dolore. s. bñdictū fructuz ventris. cui⁹ fructus nos faciat ptcipes. qui viuit ꝛc.

De eodem.

Sermo. CLXXXVIII.

Dominus meus ⁊ deus meus. ℣ Hec ꝓdēnatio laudabilis est ꝓpter tria. vicz qz vera. qz plena. ⁊ qz deuota. ℣ Vera est. qz verissime ip̄e solus ē dñs. solus deus. Dicūt

quidē dij multi. ⁊ oñi multi. n obis aũ tē. Lor. xiij. Et q; sol? dñs. tō ab oib? timend?. q; solus ds. ab oib? adorād?. Timēdus q; dñs. ppē potentiā q; dñs vtutū ipse ē. ppē sapiam. q; dcus sciaꝝ dñs est. ppē bonitatē q; nō est sanctus vt ē dñs. Adorandus. q; ds. q; nec sen su pcipiē. Job. j. Deū nemo vidit vnq; Nec rōe pphēdit Job. xj. Fortitan ve stigia dei cōprehendes. Nec intellectu capiē. Job. xxxvj. Memēto q; ignores opus ei?. Ité est pfessio plena. Mē eñ credibile aut referē ad hūanitatem aut ad diuinitatē. sm distinctionē articulor. ⁊ tō pfiteē. dñs meus. q; tū ad hu manitatē ⁊ deus meus. q; tū ad diuinita tem. Petrus dixit dñs. post dcus. q; p visibilia ad inuisibilia ascendit Lor. j. dū p ea q; sunt hūanitatis ad ea q; sunt diuinitatis venit. Dicit aūt dñs sm hu manitatē rōne pcij. Pe. iij. Non corru ptibilib? auro tē. Lor. vj. Empti estis pcio magno. Dicit ds a theaste. id ē cō siderare oia. nulla eñ cū latent. Itez ē pfessio deuota. nō ei solū corde credi dit. ꝑ exclamauit. Deuotio eñ ē feruor bone voluntatis quā mens cohibere nō valens certis manifestat indicijs.

De eod. Ser. CLXXXIX.

Vide manus me as ⁊ mitte manū tuā i lat? meū Job. xx. Hec sūt verba dñi p q; thomā di scipulū ab errore infidelitatis sue revo cauit. Legit eñ in euāgelio q; dñs alijs discipul' post resurrectionē absente tho ma apparuit Qui cū sibi resurrectionē dñi retulissent audita credere renuit di cēs. Nisi videro fixurā clauor ⁊ mittā manū meā in latus suū nō credā. Vnō dñs die octauo itez apparēs p verba p missa discipulum reuocauit ab incredu litate dicens. Vide manus meas. Vñ thomas post q; respexit in auctorē fidei rñdit. Dñs meus ⁊ ds meus. Quib? ver bis vsq; hodie dñs alloquit quemlibet peccatorē dicēs. Vide ma. me. Quia si recte he manus a petore pcūderant dñs ⁊ deus sine mora cognoscit. Sunt eñ manus dñi plasmatrices. Vnō Job. x. Manus tue dñe fe. me. ⁊ plas. me. Sūt redēptrices. Vñ Esa. viij. In manib? meis descripsi te. Et sūt punitrices. Vñ Job. xix. Miserem mei miserem mei sal. vos amici mei. q; ma. dñi te. me. Vi de ḡ manus meas plasmatrices ⁊ cog nosce potentiā. Humiliami inquit sub po ma. dei. j. Pe. v. Vide manus redēptri ces ⁊ recogita miam. q; non ex opibus iusticie q; fe. n. ꝑ sm suā miam sal. nos fe. Tht. iij. Vide manus meas punitri ces ⁊ ptimesce iusticiaz. De q; Job. xiij. Manū tuā longe fac a me. Si ḡ te no reuocat mia redēptoris saltē reuocet te iusticia punitoris. Et Vide ḡ pecca tor manus plasmatrices ipay agnosce do potentiā. Ipse eñ manus sicut po tentiā habuerūt de nihilo plasmandi. ita adhuc potentiā hñt te cū voluerint dissipandi. Adhuc eñ sumus sicut die btūs petrus sub eadē manu adeo potē ti q; nullus ei resistere pōt. Ergo fatu? est ille qui differt ei reconciliari cui? bñ ficio sub sistit. In manibus eñ dñi vita ⁊ mors Eccl'. Hec est man? quā in dañ. balthazar vidit in pariete cōtra se scri bentē. p quo mor ⁊ regno ⁊ vita caru it. Hec ē manus quā sēnacherib post q; potentie ipsius derogauerat sensit. q; vno momēto totū exercitū suū. l. clxxxv milia incinerauit. iij. Re. xix. Quia ḡ sub manu potenti sumus. vide manus plasmatrices ⁊ hūiliare p pniam sub eis. ⁊ ne differas de die in die. subito eñ veniet ira illius ⁊ dispdet te. sicut dicit Eccē. xv. Exemplū in pmptu. ca. iij. D Et si te nō mouet plasmatoris po tentia ad puersionē. saltē te mia mouet at redēptoris. Vide inquit manus me as. s. redēptrices. in manibus eñ meis descripsi te. Esa. viij. Descripsi inḡ nō p impositionē color sicut scriptores fa ciūt ꝑ p clauor fossionē. O q; dura fuit hec scriptio. vbi ppter magnitudinem vulnez ⁊ digitus in manū. ⁊ manus in latus inferri potuerūt. Infer inquit dñs ad thomā digitū tuū huc. s. in vul

nus manus. ⁊ mitte manū tuā in latus meū. Ber. O bone ihesu q̄dulcē cū hoibus ꝓuersatus es. q̄magna ⁊ abūdanē largitus es. q̄dura ⁊ aspera p eis passꝰ es. Dura fuerūt ⁊ vba. duriora vbera. durissima crucis tormēta. Hec est mia quā reducēs apꝰ nobis ad memoriā p ipsam hortat nos xp̄o recōcilari dicēs Ro. xij. Obsecro vos p miaz dei vt exhibeat corpa vra ⁊c. Hāc etiā xp̄s reducendo nobis ad mēoriā dic. Videte manꝰ meas. Facit em̄ xp̄s more nobiliū q̄ volentes reuocare aues suas. rubricatas eis carnes oñdunt. Sic xp̄s volens discipulū errantē reuocare ⁊ quēlibz aliū peccatorē. rubricatas sanguine manus oñdit dicens. Vide ma. meas. Ac si diceret. Reuertere reuer. suna. ne vicz tā magnā miam anihiles. ℣ Q si te nō mouet redire mia redēptoris saltez te moueat iustitia punitoris. Vide q̄ manus me. puunitrices ⁊ ptimesce iusticiaz Si em̄ pensaueris q̄ntā iusticiā exercet in purgatorio vel in inferno vtiq; pertimesces. Nam de manu dñi quā crerez in purgatorio c̄ illa vox Job. xix. Miserimini mei miserimei. sal. v. a. mei. quia manus dñi tetigit me. s. punitēdo. Durus est hic tactus. Excedit em̄ illa penā sic dicit Aug. oēm p̄nem penā. Et licz sit huiꝰ manus tactus durus. durior tm̄ multo tactus inferni. Vñ Deut. xxviij. Percutiet te deus egestate febre ⁊ frigore. ardore ⁊ estu. ⁊ infra. Augebit dñs plagas tuas magnas ⁊ pseuerates. infirmitates pessimas ⁊ ꝑpetuas. Duz tā diuersas punitiones sustinere. ꝑ durissimū q̄ ꝑpetuo. Hāc manū petebat iob a se remoueri cū dicebat. xiij. Manum tuā lōge fac a me. Vide q̄ ma. meas punitrices. ⁊ ptimescens iusticiā ad me reuertere. ⁊ ego suscipiā te in p̄nti p̄ graz ⁊ in futuro p gloriam. Ad quā nos pduc ⁊c. Exemplū in ꝓmptuario. ca. iij. H.

De sancto stephano.

Sermo. CXC.

INtendēs in celū vidit gloriam dei ⁊ ait. Ecce video celos aptos ⁊ iesum stantem. Act. vij. ℣ In his vbis ad cōmendationē bti stephani duo tāguntur. vicz ipsiꝰ deuotio. ⁊ deuotōis fructꝰ siue ꝓsecutio. Deuotio ptz exciꝰ ꝓtēplatiōe. q̄ intendēs in celum. Ex deuotiōis ꝓsecutio in delectabili visione. q̄ vidit gloriam dei ⁊ celos aptos ⁊ iesū stantē. ℣ Prio q̄ cōmēdabilis ē ex deuotiōis ꝓtēplatiōe. Deuotio em̄ ē feruor bone volūtatis. quem mens cohibere nō valens. certis manifestat indicijs. Et certe ipsius deuotio certis manifestata ē indicijs. q̄ erat intendens in celū. Intēdebat aūt in celū tā q̄ in thesauz quā p̄miserat tā q̄ in refugiū q̄ in tribulatiōe req̄rebat. Item tā q̄ in patriā quā in ꝓmo intrare debebat. Intendebat q̄ in celū tanq̄ in thesauz. q̄ tuꝰ ꝓsilū dñi thesaurizauerat sibi thesauros in celo. s. bonoz opm Vñ. Ubi erat thesaurus suus ibi erat ⁊ corꝰ suū. Ad hūc thesauz etiā beatus martinus oculis ⁊ manibus sp intētus erat. Hūc thesauz p fideles delatores s. angelos scti in celū transmittūt. Angeli em̄ sancti opa nra suscepta deo offerūt. ⁊ in celesti archa recondunt. Vñ Thobi. xij. Vñ orabas cū lacrimis ⁊ sepelichas mortuos. ⁊ derelinq̄bas prandiū tuū ⁊ mortuos absc̄odebas p die i domo tua ⁊ nocte sepelichas eos. ego obtuli oꝛem tuā dño. Exēplū in ꝓmptu. c. viij. B. Pensate q̄ frēs charissimi. pensate q̄tū thesauz p̄miserūt in celū. vbi sp mancre ꝓpōitis. Ex heu pli mos videmꝰ frenos ꝓrere thesauros in tra vbi erugo. ⁊ tinea demolit. Vñ ⁊ ockos su. sta. decli. in ter. ⁊ ñ in ce. Vñ legit de quodā vsurario diuite q̄ cū in extremis laboraret fec̄ apportari vasa aurea ⁊ argētea. ꝓmittēs aie sue illa. ⁊ āpliora si adhuc cū eo remaneret. ⁊ cuz magis vrgeret eum doloꝛ infirmitatis ait. Exquo nō vis mecum morari reddo te dyabolo. Et hec dicens expirauit De hoc habetur in ꝓmptuario capitulo. v. O. Ita ⁊ ille diues thesauro

paul intendebat q̄ bona multa in ānos plimos depositorat. ⁊ illa nocte cū oīm bus vita priuatus fuit. Non sic beatus stephanus. q̄ in celū intēdebat vbi thesauꝛ suū hēbat. Itē intendebat in celū tanq̄ in suū refugiū qđ in tribulatione reḡrebat. Unde ps. Deus noster refugiū ⁊ vꝛtus adiu. noster. Et alibi. Leua ut oculos me. in mon. ⁊c. Nullū em̄ remediū in tribulatiōe efficacius. Unde paliꝑ. xx. Josaphat in tpe magne tribulationis dixit. Et cū in nobis hec vꝛtus nō sit⁹ solū residui hēmus vt oc̄los nr̄os ad te deus dirigam⁹. In ⁹ ḡ innuit nobis b̄tus stephanus q̄ tpe tribulatiōis nō hūanū. ꝫ diuinū maxie implorādū ē auxiliū. Unde in ps. Nolite confidere in principib⁹ in filijs ⁊c. Unde legit de quodā q̄ cū multo tpe cuidā pncipi magno seruiuisset ⁊ grauiter infirmāti pnceps astaret dicēs se in multū ꝺdolere. ⁊ q̄ peteret ab eo de quocunq̄ indigeret. Dixit eger q̄ p oī suꝛcio eū ab infirmitate liberaret. vel saltē ad hoꝛā vnā inducias sibi impetraret. Et cū rñderet q̄ h̄ nō posset facere nisi solus deus. Dixit eger Et ego illi q̄ solus pōt pmitto q̄ si me liberauerit et in ppetuū seruā. qđ ⁊ fec̄. Unde b̄tus stephan⁹. qꝛ illi soli seruebat ad illū solū tāq̄ ad refugiū intēdebat. Itē intēdebat in celū tanq̄ in patriā suam quā in prio intrare debebat. Sācti em̄ more pegrinoꝝ in pegrinatiōe hui⁹ vite corpe quidē sūt ostituti. ꝫ corde in celo tāq̄ in pma ꝟsanē. dicentes illud aplī. Nr̄a ꝟsatio in celis ē. Unde b̄s stepha. in hac pegrinatione solo corpe ostitut⁹. cogitatōe ⁊ auiditate i illa eterna pma ꝟsabaē. intēdebat in celum cupiens dissolui ⁊ esse cū xp̄o. Hic ḡ ex ꝺtēplatiōe q̄ intēdebat in celū notaē ipius deuotio. Exemplū in. pmp. c. xij. R

B Scōo notaē deuotiois fructus siue ꝺsecutio cū subdiē. Uidit gliam dei. O q̄ delectabil' fuit hec visio. In ⁹ em̄ q̄ dicit gliam. notat pmiū. In hoc q̄ dicit celos. notat locū. In ⁹ aūt q̄ dicit. ihesū. nōt datoꝛē pmij. Magnū ḡ pmiū qꝛ ineffabile. qꝛ videt gl'az dei nō mōꝛi Unde Esa. lxvij. Nō oc̄'s non vidit ⁊c. Itē maius qꝛ amissibile qꝛ in celo. vbi ſ. nec eru. nec ti. demo. ⁊ vbi fures non effo. illud Math⁹ v. Itē maximū. qꝛ delectabile qꝛ a ihesu xp̄o qui est rex regū. ⁊ dñs do. Uidit ḡ gl'az dei parā ad possidendū. Sz qꝛ illius loci poterat ostiū esse clausū vidit celos aptos ad recipiēdū eū. ꝫ qꝛ p se ascēdere nō poterat vidit ihesū datoꝛē pmij stātē ad adiuuādū eū ⁊ suciptēd̄. Unde in ps. Ecce ꝺs adiuuat me ⁊ dñs susceptoꝛ ē aie mee. Rogemus.

De eodē. Sermo. CXCI.

Lapidas eos q̄ ad te missi sunt. Math⁹. xxij.

In his verbis alloquit dñs aiam peccatricē sub hier'm designatōe. in q̄bus duo notanē. vicz saluatoꝛis nr̄i benignitas. ⁊ pctōris malignitas. Saluatoꝛis benignitas innuit⁹ in suoꝝ nūcioꝝ missione cū dicit. q̄ ad te missi sunt. Sz hois pctōris malignitas in nūcioꝝ crudeli ptractatiōe. qđ notaē cū dr̄. Lapidas eos.

Vere saluatoꝛis magna innuit⁹ benignitas in diuersoꝝ nūcioꝝ ad aiam peccatricē vt ꝺuertaē missione. Nō ꝺdit dñs cū nō singulariē dicit. q̄ ad te miss⁹ est. ꝫ pl'aliter qui ad te missi sūt. Mittit em̄ nūcios interioꝛes. superioꝛes. ⁊ exterioꝛes. Interioꝛes sunt diuine inspirationes. Superioꝛes angeli. ꝫ exterioꝛes sūt p̄dicatoꝛes. Ad interioꝛes nūcios spectat illud qđ dr̄ in Apoc. iij. Ecce ego sto ad ostiū ⁊ pulso. si quis apparuerit mihi introibo. ad illū ⁊ cenabo cū illo. Pensate frēs charissimi q̄ sollicite nos monet de nr̄a salute p hos nūcios. Ecce inquit ego nō angelus vl' alter nūci⁹ ꝫ ego ille qui creaui ⁊ redemi vos. sto ñ taceo. neq̄ sedeo. ꝫ sto. nō ad angulū. ꝫ ad ostiū ꝺscie siue cordis. qđ xp̄ia voluntate seruatū est. ⁊ pulso vt mihi aperiaē Pulso in q̄ p internas inspirationes. sic dicit glo. O hō vsq̄quo obliuiscer⁹ me

in finē q̄diu ponā ꝓsilia mea in a.tua. Aliter pulsatū oñdit se Aug.dicens. Opponebas factē meā mihi vt aduertere intātatē meā. Et notandū q̄ nō dicit steti. ꝑ sto.nō dicit pulsaui q̄si semel vel bis. ꝑ pulso.in quo innuit q̄ ipse cōtinuat pulsationē ad ostium pcōris q̄ diu est in peccato. Et bñ pōt indigri ō taliū incurialitate ⁊ rusticitate. q̄ tanti principis nūcijs.imo ipsi principi tāto tpe vt sunt in peccatis stanti ante ostū suū nō cōpatiunt.⁊ pulsanti tot annis nō aperiūt. Exemplū.c.ix. A. Nec his nūcijs interne inspiratiōis saluator⁹ benignitas ꝓtenta.mittit ⁊ alios.s.supiores.i.angelos. de quibus ad Hebre.j. Oēs sunt administratorij spūs missi ꝓpt eos q̄ capiūt hereditatē salutis. Tanta em̄ est dignitas aiaꝝ vt dicit Hiero. vt vnaquēq̄ habeat angelū ad custodiaz sui delegatū. Vñ ipsi sunt tanq̄ fideles nūcij q̄ oia bona opa nr̄a fideliter ꝓscribūt.⁊ deo offerunt. Vñ Tobie.xij. Cū orabas ego ob.o.to.do. Itē q̄ fideliter ꝓscribant.legit̄ in vitis patr̄ꝝ q̄ quidaz rex bonus habuit quendā milit̄ ꝑbuz in armis. ꝑ in moribus ⁊ vita prauū.⁊ frequenter sanus admōit⁹ noluit se corrigere.cū aūt improuisa infirmitate ferir̄et.a rege visitat̄.ad ꝓfitendū monet̄ q̄ renuit dicens satis adhuc esse de tpe. Cū aūt iam iudicaret̄ esse in pīculo mortis.visitat̄ a rege ⁊ ad penitendū monet̄. Qui rñdit. O dñe rex iam tarde est cū iam sim iudicatus ⁊ dānatus. q̄ patiāte q̄ huc ingrederemī intrauerunt domū istaz duo spectosissimi quoꝝ vn⁹ sedit ad pedes lecti mei.⁊ alius ad caput ⁊ dixerūt. Iste adiudicatus ē morti.videamus si aliq̄ bus hēamus in eo Et vnus extraxit de sinu suo libellū speciosissimū ⁊ valde puulū scriptū aureis lr̄is.in quo q̄ antea lr̄as nescieba oia legi.⁊ vidi scripta alīq̄ bona licz ꝑua q̄ fecerā in iuuētute mea anteq̄ mortaliter peccassem. Dz cum exultarē in visione hoꝝ.ecce duo demones intrauerūt.vn⁹ portauit vnū libꝝ magnū ad modū turris.in quo vidi scripta oia pcā ⁊ flagicia mea.⁊ dixerunt demones angelis. Quid hic facitis cū in eo nullū ius habeatis.cū liber vester a multis ānis nihil valeat. Tūc dicentes angeli.vex est recesserūt. Extunc duo demones duos gladios hñtes mortis scindūt me. Vn⁹ ex pte capitis.alter ex pte pedū.⁊ eccē iam sciderūt pedes ⁊ oculos ⁊ vtrozūq̄ vsum pdidi ⁊ sic ad coz accedētes subito occiderūt ⁊ aiam rapuerunt. Hoc habet̄ in ꝓmptuario ca.xij. B. Sic ḡ ⁊ angeli oia opa nr̄a bona ꝓscribunt ⁊ deo offerūt. Nec adhuc benignitas dñi nūcijs istis ꝓtenta mittit ⁊ nuncios exteriozes.s.ꝑdicatozes.de q̄b⁹ Math. xxij. Misit ꝙs suos.i.ꝑdicatores.sic dicit glo.dicere inuitatos vt venirent.q̄ iam parata sunt oia. Quia iam multiplicati in senecta vberi vt annūcient.in oēm terrā exiuit sonus eoꝝ. Iſſ Dz aie peccatricis malignitas in nuncios crudeli ptractatiōe exprimit̄.cū subdit. Et lapidas eos. Nam nūcios interne inspiratiōis lapidat suffocando.scz peccatis peccata addendo. Contra q̄ monet apl's ad Thi.vlti. Spūm nolite extinguere.q.d. Postq̄ monet vos per internā inspiratiōnē a peccato cessare. nolite vlterius peccare.q̄ hoc faciēdo ipm extinguitis. Itē nūcios supiores scz angelos lapidant coz̄ ipsis peccando. Vñ Eccl'. xxij. Qui mittit lapidē in volatilia.id est angelos.deijciet illa.ipsos.scz dehonestādo.sicut hoies honesti q̄n vident coz̄ se inhonesta fieri dejciunt. Vñ Ber. Quouis loco exhibe reuerentiam angelo tuo.vt nō audeas eo pñte q̄d me pñte nō auderes facere Exemplū.c.viij. A. Sed exteriozes nūcios.scz ꝑdicatores lapidant ore. ꝑdicationē ꝓtenendo ⁊ blasphemando. vel ope lapides mittendo.q̄d vtrūq̄ iudei in xp̄m exercuerūt.q̄n tuleruīt lapides vt iacerēt i eū ⁊ in beatū stephanū sic̄ in hodierna legit̄ ep'la. Rogemus.

De sancto Johāne ap'lo ⁊

euāgelista. Sermo. CXCII.

Exaltauit illū apud ꝓmos suos. Ecc. xv. ¶ Hec vba legūt in epla hodierna de beato iohe apło t euāgelista. optime eīm sibi vident ꝙuenire. Exaltauit inḋt cuz dñs apud ꝓmos suos. s. inter apłos t ꝑ triplicit. primo in ꝓrogatiua familiaritatis scdo in custodia mris. tercio in suauitate mortis. ¶ Primū scz ꝓrogatiua familiaritatis in ꝓncipio euāgelij oñditur in tribus vicz quia affectio spāliōr. Vidit inḋt illū discipulū quē diligebat ihesus familiari scz t speciali dulcedine amoris. Itē qz instructio siue reuelatō altioz. Ūñ. Qui t recubuit in ce. supra pectus ei⁹. vbi. s. archana diuinitatis ei⁹ legit t fuenta p ceteris potauit in fonte dñice pectoris. Itē ausus siue fiducia ampliōr. Unḋ sequit. Et dixit. Dñe ḋs est q tradet te. Nam ꝑ reḋrere nec ipse ꝓnceps apłoz audebat a dño. sicut legitur in Jo. xiij. Valde ḡ honorādus est btūs iohes. q sic dilectus t amicus fuit regis. Quē diligebat inḋt ihesus. Sic secretarius fuit regis. q t recubuit in cena sup pectus ei⁹. Sic etiā familiar regis q p oībus ausus fuit dicere. dñe ḋs est q tradet te. Sic ḡ ꝓmo exaltauit illū p ceteris in ꝓrogatiua familiaritatis.

¶ Scdo exaltauit illū p ceteris i custodia matris. qz vginē vgini cōmēdauit. Certe carissimi si thesaurarij regis rōne officij p alijs honorant. multo magis btūs iohes exaltandus est t honorandus. qz celestis imperator ꝓfectiorem thesauz quez habuit. scz mrem suā sibi nō alijs cōmendauit dicēs. Ecce mater tua. Ūñ cris. ¶ Nape q̄to discipl̄m honorauit amore cui cū ipse abiturus mrez suā discipulo tradidit. Uere multū ipm dilexit quē matri filiū deputauit dicens. Mulier ecce filius tuus. Ad honorem quippe t ꝙsolationē alioz scoz. s. apłoz dr Act. i. q erāt in oratione pseuerātes cū maria. Quātus tunc extitit honor t cō solatio iobi de cōtinua cū ipsa mansiōe Ūñ de ipso dr. Accepit eā discipl̄us in sua. O quāta t q̄ dulcia p tot tpa cū ipsa colloquia habuit. Ūñ nō mirū si iple velut aquila sup altos euangelista volans de verbi incarnatione altius scripsit. qz matrē verbi que eū plenius instruere potuit secum ꝙseruauit.

¶ Tercio exaltauit illū p ceteris in suauitate mortis. Ūñ sup illud. Sic eū volo manere dicit glo. Volo eū p martyriū finire. ꝫ expectare eū placidā sue carnis absolutionē. qñ ego veniens recaptam ipm in eterna beatitudine. Hec est inē apłos eius solius ꝓrogatiua. quia oēs alij apłi martyrio finierūt. ꝫ de ipso scribit hieronymus q̄ cū esset grandeuus t terminū suū sibi videret appropiq̄re. ꝙuocatis discipulis suis in defossum sibi sepulcrū intrauit. t oratione facta. p̄ inestimabilem lucem que circūdederat eū. vacuū sepulcrū inuenerūt. tā extraneus. sicut dicit hiero. a dolore mortis supple violente. qz beatus Aug⁹. dicit ipm mortuū fuisse. q̄ a corruptione carnis inuenīt alienus. qz caro illius sicut aliox in sepulcro nō inuenīt corrupta. iuxta illud ps. Nō dabis sanctū. t. videre corruptionē. Et licz frēs charissimi beatus iohes dilectus xp̄i p passionem nō finierit. passione tñ nō caruit. Calicem eīm quē sibi xp̄s ꝓpinauit dicēs. calicem quidem meū bibetis. bibere nō negauit. Unde durissimo exilio relegatus fuit. oleo decoctus. t veneno potat⁹ aliter eīm dextram celestis regni quā sibi mater ipsius a dño petiuit. nō possedisset. Et hoc frēs aduertite. q si xp̄s nepotibus suis t cognatis suis regnū dare nolluit sine tribulatiōe. t maxie amico quē ita familiariter dilexit. multominus alijs dabit. qḋ etiā in scripto oñdit. O portebat eīm xp̄m pati. t ita intrare in gl̄iam suā. Ūñ hiero. Quis inter reges iosia sanctior. t hic mucrone egyptio interfectus est. Quid petro paulo q̄ sublimius. t hi romanū gladiū cruē tauerūt. Et vt de oīb⁹ taceā dei filij

sustinuit ignominiã crucis. Et tu bõs illos dicis q̃ delicijs ꝛ felicitatibus huius mundi pfruunt. In Esa. dicit. Popule meus q̃ te beatũ dicũt ipsi te decipiũt tali, sez beatitudine, quia in actib? dicit. Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnũ celoꝝ. Ad qõ nos perducere dignet.

De eodem.

Sermo. CXCIII.

Vidit illũ discipulum quẽ diligebat ihesus Johis vltꝰ. His ꝓbis btũ iohes sublimis ꝛ hũilis demonstrat. Sublimis in diuina dilectione quã tangit. cũ dicit. quẽ diligebat ihesus. Humilis ex dilectois non ostentatione. in signũ cuius pſonã suã subticet ꝛ tanq̃ de alio sic de se scribit. Vere sublimis ex diuina dilectione. nã p̃ oibus alijs inuenit ipm specialius dilexisse. Unde cantat ecclesia. Qui pre dilegio amoꝛis iohem dilexit apostolũ Notandũ em̃ q̃ ihesus xp̃s dilexit generaliter oẽs. specialiter iustos. specialiꝰ apl̃os. ꝛ ex eis specialissime aliquos. Dilexit oñs. sicut dr̃ Sap̃. Diligis oia que sunt ꝛ nihil odisti eoꝝ que fecisti. Nec aũt dilectio patuit in passiõe quã p̃ oibus sustinuit. Eph̃. v. Qui dilexit nos ꝛ tradidit semetipm p nobis. Et in cañ. pec. Qui dilexit nos ꝛ la. nos a pec. in san. suo. Sed spãliter diligit iustos. Unde dicit glo. sup Malachyã. j. Illos deus diligit q̃ vicioꝝ hostes sunt ꝛ iuste q̃dem. qz iustus dñs ꝛ iusticias dilexit. Sz spãlius apl̃os dilexit quibus dixit Joh. xv. Diligatis inuicem sicut dilexi vos. Inter quos familiariter dilexit q̃tuoꝛ. petꝝ ꝛ andreã iacobũ ꝛ iohãnem q̃ introducũt loqui ei secreto. Marci. xiij. Cuꝝ sederet ihesus in monte oliueti ꝛ ꝛa. templũ. interrogabãt separatim. petrus ꝛ andreas iacobus ꝛ iohes. Sed ex his quatuoꝛ tribus se magis reuelauit. petro. iacobo. ꝛ iohãni. qui fuerunt in ipsius transfiguratiõe. Matth. xvij. In suscitatione puelle. Matth. v. Ex his tribus duobus se magis dilectiõe exponebat. s. petro ꝛ iohanni cũ iñ cognati nõ essent. q̃ simul ad sep̃ulcrũ currũt. Jo. xx. ꝛ in domũ pontificis simul introeũt. ꝛ in templum ad horã orationis simul ascendũt. sicut habet in Act̃ Et dñs hos duos p̃ ceteris dilexit. In signum cuius vni ecclesiam. alteri matrem cõmisit. Sed adhuc petro in familiaritatis dilectione iohanne prepo fuit. Unde cum cena super pectus eius recumbere fecit. dilectam matrem assignauit. ꝑditorem reuelauit. Hanc dignitatem attendens iohãnes. nunq̃ in euangelio suo aliter q̃ dilectu m xp̃i se appellat. ℭ Sed pensandũ q̃ nouem inueniunt dilecti ꝛ amatia dño in scriptura. Jacob Mal. j. Jacob dilexi. Item moyses Eccl̃. xlv. Dilectus deo ꝛ hominibus moyses. Item samuel Eccl̃. xlvj. Dilectus a dño deo suo samuel. Item Salomon. ij. Regum. xij. Vocauit nomen eius amabilis dño eo q̃ diligeret eum dñs. Item adolescens quidam Marci. x. Intuitus eum ihesus dilexit eum. Item maria martham ꝛ lazarum Joh. xj. Diligebat ihesus mariã martham ꝛ lazarum. Item Johannem Unde supra. Vidit illum discipulũ quẽ diligebat ihesus. In quo significatur q̃ diligit dñs sibi vacantes ꝛ deo. Hi significanꝫ p̃ iacob. De quo dicit Genñ xv. Jacob vir simplex habitans in tabernaculo. Item diligit de peccatis alios educentes. Et hi significanꝫ p̃ moysen qui eduxit filios israel de egypto. Item diligit in templo sibi deuote seruientes. Et hi per samuelẽ intelligunꝫ de quo dicit. Regũ. v. Qui erat minister in conspectu dñi in templo. Item diligit que sursum sunt sapientes. Hi p̃ Salomonem accipiuntur qui de sapientia cõmendatur. Item diligit diuine legi obedientes. Et hi per adolescentẽ qui dicit. hec oñia seruaui a iuuentute

mea. Item diligit deuote penitens. Hi p mariã. Itẽ diligit indigẽtibus solliciti ministrãtes. Et hi p martham. Itẽ diligit in tribulatiõe patientes. Et hi p lazar infirmũ. Itẽ diligit mũdos carne siue innocẽtes. Et hi p iobem. ¶ Hec etiã requnt a nobis vt amet nos deus. Vñ sm duplicẽ statũ fideliũ. s. cõtẽplatiuoz t actiuoz. hec nouẽ accipiunt t quatuoz ptẽplatiuus. t q̃nq; actiuis aptant. Ad ptẽplatiuos ptinet siq̃dem deo t sibi intendere. alios de peccatis orando educere. in tẽplo dñi deuote fuire. q̃ sursum sunt sapere t q̃rere. Primo g̃ ptẽplatiuus debet deo t sibi intendere. Vñ de iacob q̃ figurã gerit ptẽplatiui dr q̃ habitabat in tabernaculo. s. deo t sibi vacans. Et angelus mariã nõ inuenit vagantẽ. ꝑ intra domũ sedentẽ t opantẽ. Psal. Vacate et videte qm̃ ego sum deus. Exemplũ in pmp. c. xv. B. Itẽ debet alios de peccatis orando eripere. In huius figurã mo yses post collocutionẽ cũ dño in solitudie frẽs suos eduxit de egypto. Vñ Prouer. xxiij. Eos q̃ trahunt ad interitũ liberare ne cesses orando. Itẽ dr cũ samuele dño in tẽplo deuote fuire. Vñ dr de anna Luc. ij. q̃ nõ discedebat de templo ſuiẽs. Ber. Cũ ad orãdũ siue ad psallendũ in templo intraueris fructuantiũ cogitationũ tumultũ exterius relinque. fieri eñ non põt vt aliq̃n cũ deo loquaꝛ. q̃ etiã tacens cũ toto corde fabulaꝛ. Item que sursum sũt dr sapere. Vñ ad Col. iij. Que sursum sunt sapite nõ q̃ sup terrã. Nihil ei terrenũ dr eis sapere. Dr q̃nq; residua actiuis cõueniunt. Ad ipsos q̃dem ptinent mandata custodire. de negligentijs deuote penitere. indigentibus necessaria ministrare. tribulatoem carnis patienter sustinere. thoz imaculatũ custodire. Sed oibus his eñeratis iobes in dilectiõe sublimioz maioz ceteris inuenit. ¶ Ostendit etiã in pmissis verbis t hũilis cũ tantũ dilectõis bñficiũ sic de se tã q̃ de alio pnũciat. Vidit inq̃t illũ discipulũ quẽ diligebat ihesus. Nos eñ sanctoz est vt q̃toplus dei bñficijs attollũ tur. tanto plus hũlianꝛ. sicut maria cũ mater dñi nunciareꝛ. ancillã hũilem se dixit. t sicut abrã in Geñ. cũ frueꝛeꝛ dei colloq̃o cineri se cõparauit. Rogem?.

De eodem.

Sermo. CXCIIII.

Sic eũ volo manere donec veniaz. q̃d ad te. tu me sequere. Joh. vlt. Sic scribit ipe iobes euangelista cũ beatũ petz dñs de genere mortis sue certificasset dicens. sequere me. i. sequeris me p ꝯformitatez passionis. petrus aũt volens scire de fine ꝯfratris sui. scz iohãnis euãgeliste dño dixit. Hic aũt q̃d. supple patietur ꝯsequtus verba rñdit dns. Sic eũ volo manere tẽ. ¶ In q̃bus v̈bis duplex ꝓrogatiua tangit. Una beati iobis. altera beati petri. Beati iobis ꝓrogatiã notificaꝛ q̃ maneat sine dolore in familiaritate amoris. t b̃ cũ dicit. Sic eũ volo manere. Sed beati petri q̃ transeat de b̃ mundo p ꝯformitatez passionis. t hoc cũ dicit. Tu me sequere. Utrũq; dei donũ. vtrũq; bonũ. ꝑ manere q̃tus. sequi laboriosius. ¶ In ꝓrogatiua aũt beati iohãnis de qua nobis nunc ſmo. triplex beneficiũ insinuaꝛ. Primo ei dñs notificat ad beatũ iobez volũtatis sue beneplacitũ. cũ dicit. volo. Secũdo sue ꝯuersationis certificat t ꝯfirma statũ. cũ dicit. sic manere. Tercio felicem insinuat exitũ. cũ dicit. donec veniam. ¶ Are magnũ beneficiũ primũ. scz voluntatis diuine beneplacitũ. Si eñ regũ terrenoz beneplacitũ tantũ beneficiũ reputatur vt a plurimis appetatur. cũ tñ ipsoz voluntas nõ semp suũ obtineat intentũ. vt in remotione mali vel in promotione boni. Uellent eñ amicis suis vel vt nõ infirmarentur. vel vt nõ morerentur. vel si quid aliud cum tamen et in talibus circa seipsos voluntas

ipsoꝝ impediat. Vlto ergo fortius ap
petēda est celestis regis benuolētia cu
ius voluntatis bñplacitū semp suū cō
sequit effectū. Via eñ quecūq voluit
dñs fecit. In dicōne eñ sua cūcta sunt
posita. et nō est q possit resistere sue vo
luntati. Sicut dr in hester. xiij. Nec eñ
voluntas si vult ab infirmitate liberat
Ñ math. viij. leprosus cū dixisset. dñe
si vis potes me mūdare rñdit dñs. vo
lo. et ꝙfestim mūdat ē. Nec etā volū
tas cū vult i necessitate ꝓtegit. Q quot
aduersa btūs Johannes hic sustinuit.
Ipse in remotissimū exilū missus. ipse
fortī veneno potat. ipse i feruēti oleo
decoct. ꝗ in his oīb nō ꝙsumpt. Nec
mirū qr hoc decreuerat diuina volun
tas dicens. Sic cum volo manere ⁊c.
Nec est volūtas q amicos sic ꝓmouet
vt ad patris dextrā collocet. Unō iob.
xij. Volo vt vbi ego sum illic sit ⁊ mini
ster me. Vere dixit ⁊ facta sunt. Jā ei
iohānes cū fratre dextrā regis possedit
quā p matrē quesiuit dicētē. Dic vt hi
duo filij mei sedeāt vnus ad dextraz et
vnus ad sinistrā in regno tuo. Q dñe
doce nos facere volūtatē tuā. vt a tāto
bñficio tue benuolētie ñ excludamur.

Scōm bñficiū est q sue ꝙuersa
tionis certificat ⁊ ꝙfirmat statū. cū dic
sic eū volo manere ⁊c. Q ꝙmagnuz
bñficiū sit in nobis aduertam. Certe
nos ꝓ magno haberem. si ꝗs nos de
genere mortis certificaret q i bono sta
tu terminare deberem. Nescit eñ hō
statū. locū. tps. ⁊ gen mortis. qr nescit
hō statū in quo moriat in caritate vel
extra. vel in bono vl in malo. Itē qtū
ad tps nescit hō vtr iuuenis vel senex.
diues vl paup. cōpos mētis vel mente
alienat. Item dubi de loco nescit hō
vtr moriat in aq vl in terra. vl in prīa
vel extra. Itez nescit hō genus mortis
sue vl infirmitatis. vtr suffocandus aq
vel occidend fulgure vl tēpestate. gla
dio vel subitanea morte. Eccl. Nescit
hō finem suuz. Et alibi. ix. Nemo scit
vtr amore vel odio dign sit. Exēpluz
ca. ij. J. Magnū ergo ⁊ singulare bñ
ficiū bto iohāni dñs exhibuit qñ ipsuz
de bona ꝙuersatiōe ⁊ de vita ipsi sine
dolore certificauit dicens. Sic eū volo
ma. ⁊c. Nec mir. Tria eñ habuit q sp
manebūt. s. virginitas. de q aplus ad
Coz. vij. Bonū ē si sic ꝓmaneat. Ofi
monū eñ nō sp ꝓmanebit. qr nec nu
bent nec nubent. Math. xxj. Nec ī eo
fuit qr volentez nubere dñs a nuptijs
reuocauit. Virgo eñ est electus a dño
Itez habuit caritatē. qr caritas nunq
excidet. Hāc oñdit be. iohānes se hre p
ꝙsortiū passiōis. Jo. xix. Cū vidisset in
qt iesus mrez ⁊ discipulū stantē quem
diligebat dixit. Ecce mr tua. ⁊c. Oēs
eñ alij fugerūt. Itē hāc oñdit p resur
rectōis gaudiū. Jo. xx. Currebant duo
simł. s. petr ⁊ alī discipulus. s. iohan
nes. et iohānes ꝓcucurrit citi. caritas
eñ vigebat eū. Tertium est q sp mane
bit ꝙtemplatio. ⁊ hec est optia ꝑs ma
rie q nō auferet ab ea. Nūc videm ꝑ
speclm in enigmate. tūc aūt facie ad fa
ciem. Hāc ꝙtemplationem exercuit qñ
fuit in spū in dñica die. sicut dr apo. j.

Tertiū bñficiū insinuat dñs per
beatū exitū cū dic. donec veniā. Optie
donec veniā. Quia nō in carne ad pa
tiendū. qr iā venerat. Lu. xix. Venit fili
us hois q̄rere et saluū facere qđ peri.
Item nō in mentem ad habitandum.
qr iā merat. De quo Joh. ix. Ad eū ve
nientes ⁊ māsionē apud eū faciemus.
Sed donec veniā. in morte ad muitā
dum. De quo Apo. vlt. Veni dñe iesu
Q q̄ felix exitus. Q q̄ magnū bñficiū
Primo ꝓpter ipsi iesu christi aduen
tum. Unde dicit. Donec veniā. Appa
ruit eñ caro suo iohāni. Item felix exi
tus ꝓpter consortium. quia apparu
it cū discipulis suis. Item exit felix ꝓ
pter dulcem muitationem Veni dilecte
mi. qr tpus est vt epuleris in conuiuio
meo cū frib tuis. De b felici exitu dic
Hiero. Felix exit quo itur ad possiden
dum vitā eternā. Quo nos pducere di
gnet. Exemplū ca. ix. J.

De Innocentibus. Sermo. .CXCV.

Vidi supra mõtē syon agnū stantē ⁊ cū eo centū quadragintaq̄tuor milia ⁊c. Apo. xiiij. In hac epla de pueris quorū hic solēnitas agit tria nobis ꝓmendabilia oñdunt vicz ipsoꝝ innocentia pena ⁊ gl'ia. Innocētia quā habuerūt q̄ notat cū dr. Hi sunt q̄ cū mlieribꝰ nō sunt coi. vir. ei sunt. Pena quā sustinuerunt cū dr. Hi empti sunt de terra primitie deo ⁊ agno. Gl'a ad quā pucnerūt. cū subdit. Vidi supra mōtē syō ag. stantē. ⁊c. ℣ Et q̄ btūs Johā. in epla sua primo ait de ipsoꝝ gl'ia tāq̄ ō dignoꝝ. ⁊ nos ipaz tāq̄ dignioꝝ prio oñdam. Ō q̄nta felicitas gl'e ipsoꝝ innuit si vba b. Jo. i epla pēsent. Nā felix gl'a ipsoꝝ ex loco. felix ex ꝓsortio. felix ex collegio. felix ex suaui cātico. ℣ felicissima ex dī isignio. Vere felix gl'a eoꝝ ex loco. q̄ sup mōtē syō in quo hereditas celestis innuit. De quo monte Exo. xv. Introduces eos ⁊ plātabis i mōte hereditatis tue firmissimo hitaculo tuo qđ opat⁹ es dñe. Que dr mons syon. i. speckn. Ibi cñ speculabimur sine enigmate. q̄ facie ad fa. Dic ē mōs de quo in ps. dr. Quis ascēdet i mōtē dñi ⁊c. Jtē felix gl'a ex ꝓsortio. s. agni q̄ vidi mq̄t agnū stātē. In quo xp̄i humanitas innuit. in q̄ hūanitate plenū oī dulcedie gaudiū ꝓsistit. Cñ pe. de hūanitate xp̄i loq̄ns dic. Ipse ē in quē angeli delectant ꝑspicere. Et btūs. greg. Quid cñ iocūdi⁹ q̄ videre hoiez hoiis ꝓditorē. quē etiā angeli delectant videre. De ℣ agno dicit Esaie. xvj. Emitte agnū dñe dñatorē tre. Expliū i pmp. ca. x. B. Jtē felix ex collegio. q̄ cū eo. cxliij. milia. Ō q̄ delectabile ē in tā magna ⁊ btā societate eē sic dic ps. Sic letantiū oim hitatio ē in te. Jtē felix ex regali isignio. q̄ hñtes nomē ei⁹ ⁊ nomē p̄ris ei⁹ scriptū i frōtib⁹ suis. Jtē felix gl'a eoꝝ ex suaui ⁊ singulari cāte co. q̄ cāticū nouū cātabāt. qđ suaue in cythare armonia designat. Quasi mq̄t cythaderoꝝ cytharizantiū in cytharis suis. Jtē fuit singl'are q̄ nemo poterat dicere cāticū nisi. cxliij. milia. Nec mirū. excesserūt cñ alios i agni ꝓsortitate. q̄ pueri cū pueris. ℣gies cū ℣gie. martires cū martire ꝓsortitate habuerūt Sic g̃ prio felix gl'a innuit. ℣ Secō g̃ innuit ipsoꝝ pena cū subdit. Hi empti sunt ex hoib⁹. i. redēpti a vicio culpe in q̄ nati fuerāt ⁊ ℣ ꝑcioso sanguie suo Baptizati sūt ei ⁊ mōdati i sanguie sue passiōis. Quoꝝ passio siue pena oñdit ꝓmēdabil'. s. q̄ spālis. ⁊ q̄ ꝓmordialis Spālez oñdit cū dic. ex oib⁹. q̄ nō oib⁹ datū ē ℣ ℣ solis pueris de bethleē ꝙ ꝓ xp̄o occiderent. Jtē prioꝝdiale oñdit cū dic. primicie. Christi cñ ꝓthomartires sunt. ⁊ oēs alios martires ꝑcesserē ℣ q̄ nihil ꝓfuisset nec ꝓmēdabile fuisset sic pati nisi cā iusta fuisset q̄ n pena ℣ cā facē martirē. ⁊ tō mox cāz pene eoꝝ subdit cū dic. deo ⁊ agno. i. ad honorē dei ⁊ agni. i. xp̄i. Ipse ei ad pdēduz ꝙrebat ⁊ ipsi loco ei⁹ occidebant. ℣ Tercio innuit ipsoꝝ innocētia cū subdit. Hi sunt q̄ cū mlieribꝰ ñ sunt coi. ⁊c. Et innuit ipsoꝝ triplex innocētia. s. carnis. cordis ⁊ oris. Nō ei in carne habuerūt immūdiciā. q̄ cū mlieribꝰ ñ sunt co. Nec in oze fallaciā. q̄ i oze eoꝝ ñ est mucrō in mēdaciū. Nec in corde malicia. q̄ sine macl'a sunt añ thronū dī. Et nos frēs carissimi si ad ipsoꝝ gl'az ꝑtigere cupim⁹ ⁊ volum⁹. oportz vt p dictā triplicē innocētiā hēam⁹. q̄ ꝙs ascēdet in mōtē dñi aut ꝙs stabit i loco scō ei⁹. s. innocēs mānib⁹ ⁊ mōdo corde. Jtē pena sustinea⁹ q̄ p mul. tri. oz. nos itrare i re. dī. vt dr i Act. Et sic ad gl'az. i. ad mōtē syō vbi cxliij. milia ⁊ agn⁹ reqescūt puentiam⁹ Ad qō nos pduc. ⁊c.

De eod. Sermo. CXCVI.

Fuge in egiptum

futurū ē cm̄ vt hero. q̄. pu. ad pden. eū Mathei. ij. ¶ Circa fugā xp̄i duo in p̄missis verbis notanť. ¶ Primo cm̄ fuga p̄cipiť. cū dicit. Fuge. Scdo cā inferť. cū dr. futurū est cm̄ tē. ¶ Precipiendo ergo fugam dicit. Fuge. Hec cm̄ fuga fuit in remediū. Unde notandū q̄ triplex est fuga bonoꝝ ⁊ ī triplex remediū. videlicz fuga in remediū carnalis tentatōis. Itē fuga in remediū mūdane cōuersationis. Itē fuga in remediū mū dū hostilis psecutionis. De prima q̄ est in remediū carnalis tentatōis dicit Apo. Coꝝ. vj. Fugite fornicationem. Cū cm̄ cetera vincanť vicia pugnādo sicut dicit Hiero. luxuria melius fugiē do q̄ pugnādo vincit. Est cm̄ morbus contagiosus. Un̄ sm apl̄m Coꝝ. vij. Bonū est hoī mulierē nō tāgere. Qui cm̄ tetigerit piē inq̄nabiť ab ea. Ecc. xlvj. Hec fuga p̄signata fuit in fuga hegyce a facie iezabel. Reg. xix. Si q̄ helyas talis et tantus diuum cultus zelatoꝝ fugit mulierē. fatuus ē q̄ pugnādo creario ca. xxij. C. De secunda vo fuga dr zach. ij. Fugite a facie aquilonis qui est vētus frigid? Refriguit cm̄ in mundo caritas mltoꝝ. Un̄ qui sibi adherēt deū diligere nō p̄nt. Vere fugiēdus est mundus. q̄ ē tanq̄ dom? rumosa de cuius parietib? quotidie cadūt lapides subito. id ē. homies p casus subitos et improuisos. et tm̄ homies sunt sicut pozci. qui licet clamēt ⁊ grimant cum vn? subito securi p̄cutiť. pterriti tm̄ parum mox ad pastū redeunt vbi subito similiter occidunť. Est etiā mūdus hic velut domus plena muscipulis ad capiendū illos qui ad modū muriū circa terram serpūt. Sap̄. xiij. Creature dei facte sunt in odiū ⁊ in tentationem anie hominū ⁊ in muscipulas pedib? insipientū. Un̄ Ambro. Fructus mūdi ruina est. ad hoc stercorat vt cadat. ad hoc blanditur vt decipiat. Item mūdus iste est sicut domus plena laqueis ad capiendū viros religiosos. Ecc. ix. In medio laqueoꝝ ingredieris. Unde Johānes baptista licet in vtero fuerit sanctificatus. tamē mundanā cōuersationē fugiens antra deserti petijt. Hec fuga p̄signata fuit in fuga dauid. qn̄ fugit in speluncam odollam vt latitaret ibi. Re. xxij. Exemplū in ꝓptuario ca. vij. A. B. Tercia fuga ē in re medium hostilis persecutiōis. De qua dicitur hic. Fuge in egip. Non autem simpliciter passionem fugiebat qui pati aduenerat. sed quia nōdum tempus passiōis aduenerat. Adhuc enim mūdum nondum instruxerat verbis. non dum exemplo informauerat nondū miraculis illustrauerat.. Un̄ p mūdi vtilitate se adhuc reseruabat. hoc idē apostolis p̄cipiens quibus licet calicem passionis bibendū p̄dixisset. tamē p vtilitate hominū q̄diu possent ꝓtelando hostiles insidias declinarent. Cum inquit persecuti vos fue. in vna ciuitate fu. in aliā. Hec fuga p̄signata fuit in Beñ. vbi Jacob fugit a facie esau. De qua in Osee. xij. Fugit in regionez syrie. ¶ Causa aūt fuge ostendit cum infert. Futurum est enim tē. Vere futurum est vt sicut herodes pueruū. sic diabolus designatus p herodē. querit pueruum. id est. pure viuentem ad pdendum cum. Aduersarius vester sicut dicit beat? Petrus tanq̄ leo rugiens circūit queres quem deuozet. tē. Querit aūt sicut herodes tripliciter. scz fraudulenter. indeficiēter. ⁊ crudeliter. Fraudulenter. Unde dixit ad magos. Ite ⁊ interrogate diligenter de puero. vt et ego ve. ado. eū. Cum tm̄ hoc nō intenderet. Sic diabolus speciē bom p̄tēdit transfigurans se in angelum lucis vt citius decipiat. bona quandoq̄ consulit vt malo fine concludat. Pro quo dicit apl's. Non cm̄ ignoramus astutias illius. Pretendit cm̄ pulcruz caput tāq̄ serpentis. sed venenatum. De quo dicitur in Ecclesiast. xxv. Non est iniquius

caput super caput colubri. Sic primis parētibus bona ꝓmisit dicēs Gen.iij. Eritis sicut dij.ꝛ neq̄q̄ moriemini. sed fefellit. Exemplū in ꝓmptuario.c. vij.ff. Item querit indeficiēter. Pro quo ōr.futuꝝ ē em̄.ꝛc̄. Non solū enim in p̄nti q̄rit.sed futurū est vt querat.qz q̄diu sumus in hac vita tādiu nō desi nit querere. Nō petrus b̄n innuit cū in p̄nti dixit.pe.v. Aduersari⁹ vester tan q̄ leo ꝛc̄. Nō em̄ dicit circūiuit. sed in p̄senti circūit. Unde q̄n putamus eum longe esse tūc ꝓpe est. Exēplū in dyalo go de epo q̄ cū diceret seruo pigritāti. Veni diabole exue mihi calceos . mox corrigie ceperunt dissolui. De hoc hēs in ꝓmptuario.ca.ij. R. Item querit cru deliter.qz ad pdēdū. Nō aliū q̄ hoiez intēdit pdere eternaliter. Unde ad hoc vt ie sum̄ pderet oēs pueros sibi coeta neos occidi p̄cepit. Sic et diabol⁹. Uñ tan q̄ leo ru.cir.que.quē deuoret. Sed debilis est hostis q̄ non pōt vincere ni si volentē. Uñ. Resistite ei fortes in fi de. Ad quam nos iuuare dignet. Qui. Exemplū in ꝓmptuario ca.ij. D.

De eodem.

Sermo. CXCVII.

Usqꝫquo dñe sctūs et verus non vindicas sangui nē nostꝝ qui effusus est. Et di ctū est illis vt requiescerēt adhuc mo dicū tps donec impleret numerus fra trū coꝝ. Hec verba vt scribit btūs Jo. Apoc.vj. sunt ex pte eoꝝ ꝓplata.q̄ ꝓ te stimonio christi sunt occisi. Ideo sensū hoꝝ vbꝝ de ipsis cantat hodie eccia In q̄b⁹ verbis duplex nobis tps innuit Tēpus miscōie.ꝛ tpus iusticie. Tēpus iusticie qd̄ est tpus iudicij notat in sanctoꝝ petitōe.cū dicit. Usqꝫquo dñe sanctus ꝛ verus nō vindi.san.nostrū.id ē q̄diu differs tps iudicij in quo sangui nē nostꝝ vindicabis. Nō em̄ petūt sanc ti de psecutoribus suis in p̄senti vindi ctā.cū poti⁹ petant vt corrigant.sic pa tet in btō stephano q̄ ꝓ persecutoribus exoꝛauit.sed sciētes qz nō corrigētes se in p̄senti.in iudicio ꝓdemnabunt. ideo vt illud tpus citius veniat b̄ petunt di centes. Usqꝫquo dñe sanctus ꝛ verus ꝛc̄. tūc em̄ letabit iustus cū viderit vin dictā. Tēpus aūt misericoꝛdie notat in dñi respōsione.cū subdit. Adhuc re quiescite modicū tpus ꝛc̄. Sed qz tēpus miscōie qd̄ nūc est p̄cedit tps iusticie qd̄ erit in iudicio.ideo congrue de ipso primo ē ꝓcedendū. Nō tps in p̄missis verbis duplicater describit.scz in q̄ntitate.cū ōr. Modicū. Et in vbi tate.cū ōr. Donec impleat numer⁹ fra trū. Hoc em̄ tpe cōplet numerus fide liū. Quātitas aūt tpis non magna sed pua ostēdit.qz modicū. Uere modicū tps miscōie.qz nō semp fuit nec sp erit Incepit enim a primo christi aduētu quo p incarnatiōnē venit in hūc mun dū et durat vsqꝫ ad secundū ipsi⁹ aduē tū quo veniet.siue p particulare siue p vniuersale iudicū. Uñ em̄ primū aduē tū scz incarnatōis nō tps misericordie sed potius tps seuicie potuit dici.quia tūc dñs legit ostēdisse seuicia sm̄ oēm locū. In celo.in paradiso.in mūdo. In celo q̄n luciferū ꝓ vno cogitatu supbie mox de celo deiecit.nec ei inducias ad penitendū vim⁹ hoze dedit.de quo ysa. xiij. Item in paradiso q̄n primos pare tes ꝓ vnius pomi auaricia sine dilati one de paradiso eiecit.de quo Gen.ij. Item in mūdo q̄n ꝓ quorundā hominū luxuria totū mundū aqua diluuij dele uit. In primo ergo puniuit supbia In secundo auaricia. In tercio luxuriam. Hec tria quasi gen⁹ oim̄ maloꝝ.sic di cit Jo.ij.in can.qz oīe qd̄ est in mūdo. aut est ꝯcupiscētia car.ꝛc̄. inuenit dñs in veteri testamēto frequēter puniuisse Hā ꝓpter luxuriā her ꝛ onan occidit Gen.xxxviij. Item ꝓpter supbiā exera tū Sēnacherib incinerauit. Re.xix.et nabuchodonoso⁹ in pecudē ꝓmutauit Dan.iij. Item ꝓpter auaricia achan la pidauit. Josue.vij. Et i mīlis hec tria

puniuit. Nec mir. Non eñ adhuc venerat tps miscōie. adeo eñ culpa claserat celū q pluuia miscōie nō poterat descēdere. Vñ sancti patres clamabāt illud ps. Dñe in celo miscōia tua. Sed exquo verbū caro factū est attulit secū sacrū miscōie. qz plen⁹ venit gra t veritate. t rupto sacco corpis sui in passione. miscōia dñi plena est terra. Vñiam nō sic fecit dñs. Et h patet. Quia q prius. p vno cogitatu superbie lucifer non tolerauit. mō multos non tm in cogitatu superbiā hñtes. sed etiā verbis t operibus p multa tpa tolerat. Itē q furtum vnius pomi sine dilatione punuit. mō rapinā t furtū peccor equor t heredi tatū in multis p multa tpa tolerat. Itē q. pter luxuriā quorundā hominū totū mundū delcuit. mō pene totū mundū putridū in luxuria tolerat. Nec mirū. est eñ tps miscōie. qđ tps nō est vindicte. sed vēlitatis. Ad h eñ dñs mō tolerat peccatores vt quersi impleant numerū fidelium. Et hoc patet. Nā inter supbos paulū persecutorē eccīe. Inter auaros matheū telonariū. Itē inter luxuriosos mariā magdalenam p multa tpa tolerauit. q cōuersi sunt effecti de filiis numer scōr. pplētib⁹. Et hoc tps nō durabit nisi vsq ad tps iudicij vel iustitie. Nō tps in pcritiōe sanctor notat sicut dictū e. cum dicūt. vsquo dñe sanct⁹. t verus. t c. ℣ Tps iusticie in pmissis vbis ostēdit terribile tripliciter. s. ppter venies potentiā. iustitiā. t sapientiā. Potētia innuit in h q dicit. dñe. Justicia in h q dr sanct⁹. Sapientia in hoc q dicit verus. Et hñ p primū potētia innuit. qz hoc nomen dñs potestatis est. t requrit sub se inferri tens alterius. qz sibi curuat omne genu celestiū ter. t infer. ps. Quis similis tibi in fortib⁹ dñe. In eo aūt q sanctus dicit hñ iustus intelligit. qz sanct⁹ grece a gyos quasi sine terra dicit. Vñ qz ipse pōt esse sine terra. i. sine terrenis. a iustitia propter terrena nō declinabit. Vñ Prouer. vj. Nō accipiet p redemptiōe dona pluruna. In eo aūt q verus dicit. optime sapiens designat. qz ipse verus est q nec fallit nec falli pōt. qđ pprium est dei. ps. Omnis hō mēdax. Deus aūt verax e. qz iurta ps. sapiētie eius non est numerus. Quia g potens vinci non poterit. Et sic tollit fiducia potentū. qz se p potētiā eripe non poterunt. ps. Quis similit tui in fortib⁹ dñe. Et rndit. Non est fortis sicut de⁹ nr. Itē qz iust⁹ p munera flecti nō poterit Et hoc tollit cōfidentiā a diuitib⁹ q in multitudine diuitiar suar gloriant. qz se diuitijs redimere nō valebūt. qz nō accipiet p redēptiōe dona pluria. Prouer. vj. Itē qz sapiēs falli nō poterit Et hoc tollit cōfidentiā a sapientib⁹ qui in sapientia sua cōtra deū allegare nō poterūt. Deus eñ scientiar dñs est. Regū. ij. De his tribus si placet loq Req rem sermone. Tunc videbunt filiū. De cunda dominica aduentus.

De sancto Vincentio

Sermo. CXCVIII.

Jncēti dabo mā na absconditū t dabo ei calculū candidū. t in calculo nomē nouum scriptū. qđ nemo scit nisi q accipit. Apo. ij. In his verbis ostēdit dñs q ex merito vie conferē premiū patrie. Meritū aūt vie ostendit in cōtrariorum deiectione. cū dicit. vincenti. Sed pmium patrie innuit in multiplici iocunditatis peceptione. cū subdit. Dabo mānā absconditū. t c. ℣ Contraria aūt q aboibus pmiū patrie desiderātib⁹ vincēda sunt. sunt tria. s. mundus. caro t diabolus. Hec tria aplus regna vocat respectu malorū in quibus regnāt dicēs ad Hebreos. Sancti p fidē vicerūt regna. Hec sunt regna q sub figura filiorū isrl tendētes ad terrā promissiōis vicerūt de q̄bus in ps. Seon rege amorre oct og. re. ba. t oia reg cha. Seon interpt calēs. t sigt diabolū q adeo calēs

est ꝙ alitus suggestionū suarū prunas fomitis nostri ardere facit. Et aplʒ ad Ephe.vj. suggestiones ipsius ignea tela appellat. Dic ē rex amoꝛreoꝝ.i. pctōrū. qꝛ ipse est rex sup omnes filios ſsuperbie. Dg interp̄tat congregans. t basan ꝓfusio. t sigt mundū t mūdanos ꝙ nil intendūt nisi ꝓgregare paleā tpalium. Uñ in Exo.v. Disp̄sus ē pp̄us p totā terrā egipti vt ꝓgregaret paleam. Quibus t ꝓfusio conuenit. qꝛ teste aplo gloria coꝛm cōfusione ꝙ terrena sapiunt. Chanaan interp̄tat humilis vl motus. t sigt carnē que de hūili materia facta ē. s. terra. vel dicit motus qꝛ sp̄ mouet spūi aduersando. Hui? regnasunt ⁊nq̄ sensus coꝛpis. Et qꝛ mūd? caro. t diabolus in sctis regre cupiūt, ꝓtra eos diuersa mouēt̄plia. Dum? sc̄z caro pugnat voluptate vt maculet sobrietatē. Propter qđ caro cōcupiscit aduersus spm̄ et spūs aduersus carnē Uñ Aug?. Nullū peioꝛē sociuz habeo q̄ carnē quā mhabito. mecū vult coꝛonari. sed nō vult mecū decertare. O caro caro q̄re grauas aiaz q̄ tibi molesta nō est. nec tu effugies penā cū ipsa patiēt gehennā. Contra hūc hostē hortat nos petr? dicēs. Obsecro vos vt abstineatis a carnalib? desideriis q̄ militāt aduersus animā. Hūc hostē Uincēti? supauit. qꝛ non solū carnis curā in desideriis nō fecit. verūctiā carnis naturaz p patiēcie inuertibilitatē excessit. t hoc q̄n dixit. Videbis me pl? posse dei vtute dū toꝛqoꝛ q̄ ipse q̄ toꝛq̄s. Exemplu vi ꝓmptuario. ca.ij. Scūs autē hostis. sc̄z mūdus. q̄ in maligno posit? ē. pugnat malignitate vt frangat fidei firmitatē. Pugnat aūt duab? manib?. sc̄z dextra ꝓsp̄itatis. t sinistra aduersitatis. ꝓsp̄is. s. allicics t aduersis terrēs Hic ē toab q̄ amasē mentū dextra tenebat q̄si deo sculās eū. t sinistra mortem intulit. O quot ꝓspa dacianus vincentio ꝓmittebat vt a fide resiliret. q̄ omnia ipse cū aplo phī. iij. arbitratus ē tanq̄ sterc oꝛa vt xp̄m lucrificaret. Itez quot aduersa ei intulit que omnia p magnanimitatē supauit. attendēs illud Math. x. Nolite timere eos q̄ occidūt coꝛpus et amplius nō hnt q̄d faciāt. Terci? hostis sc̄z diabolus pugnat callidit̄ate Uñ t serpēti ꝓparat. Pretēdit enī pulcrū caput sed venenosuz. Bonū enim principiū sepe ꝓsulit vt malū finē inferat. De hoc serpēte t de capite ei? dicit Ecc. xxv. Nō est caput nequius sup caput colubri. Et épluz ca. ij. J. Hui? hostis astutias vincēti? vicit. nō solū principes ydoloꝝ q̄b? diabolus suggerebat qualiter eum toꝛquerēt despiciendo. sed etiā alios ab ydoloꝝ cultura reuocando. Et qꝛ sic cōtraria vicit merito a victoria nomē vincentius q̄si p̄sagio habuit. Sic Taliter aūt vincēti tripler p̄miū ꝓmittit dñs. vicz māna absconditū. calculū candidū. t nomē nouū scriptū. In quib? tripler b̄titudo insinuat In māna deitatis t hūanitatis fruitio In calculo cādido coꝛpis glorificatio In nomie nouo scripto. ineffabilis dignitatis p̄ceptio. Uñ aūt p manna diuinitatis t humanitatis delectabilis fruitio designat. qꝛ de māna dr ꝙ in sapoꝛe erat q̄si simile cū melle. Per similā humanitas intelligit̄. qꝛ sicut similago ante ꝙ ad sapoꝛē suum ꝓueniat multis tusionib? t cōtritōibus ad b̄ deducit̄ Sic hūanitas christi añ glorificationē suam q̄n p̄cipue delectabilis facta est multas tūsiones t contritōes sustinuit. Per mel aūt diuinitas innuit. Mel cū est dulce. mūdificatiuū. cōseruatiuū vltra modū sumptuz ledit. Sic diuinitas est dulcis. Uñ ps. Dulcis t rectus dñs. Mundificatiua ē. qꝛ teste ysa. iij. Ablut soꝛdes filiaꝝ syon. Nemo enim peccata dimittit que sunt soꝛdes spūales nisi solus deus. Itē est cōseruatiua Omnia cū p ipm ꝓseruant incesse. Unde Act. xvij. In ipso viuim?. mouemur et sumus. Et sic mel vltra modū sumptū ledit. sic imoderata inquisitio diuinitatis. Perscrutatoꝛ cū maiestatis oppꝛimet a gl'ia. Hōne ḡ sapoꝛis q̄si similā

cum melle in manna diuinitatis ⁊ humanitatis delectabilis fruitio promittitur. quia ex contemplatione vtriusq; hec dulcedo fruitionis resultat. Et dicit B manna absconditū. qz illa dulcedo exuperat omnē sensum. quia qđ oculꝰ nō vidit nec auris audiuit. ⁊c. De hac delectabili fruitione dicit B cñ. Eterna diꝫ bonoꝝ est solennitas facie ad faciem deū ituri. ei⁹ dulcedie sine fastidio satiari. vt quē semp hñt semp habere velint ei⁹ visione sine defectu pfrui. Ibi esse nostrū nō habebit mortē. ibi nosse nostrū nō habebit errorē. ibi amare nostrū nō habebit offensionē. Exemplus ca. x. B. Et non solum hec beatitudo fruitiois pmittit. sed etiā glorificationis corpis. ⁊ hoc in calculo cādido Calculus em̄ est lapis cādidus. paruꝰ et rotūdus. calcantibus durissimus. sic dicit ysidorus. Merito ergo p calculū corporis glorificatio designat. tum qz lucidus in quo claritas. tū quia solidꝰ in quo impassibilitas. tum quia rotundus i quo agilitas. Hec sunt tres dotes corpis que tangunt in libro Sap. iij. Fulgebūt iusti in quo claritas. et tanq̄ scintille in arundineto discurrēt. in quo agilitas. ⁊ regnabunt in eternū. in quo imortalitas siue impassibilitas. Pro mittit et tertiū. s. dignitatē honoris. cū dicit. et in calculo nomē nouū scriptuz. Hoc nomē est ppetuatio filiatois. Nō em̄ erimus in patria vt serui. sed vt filij. Habemus ądem in psenti vita hoc nomē q̄ sumꝰ filij. sed non est cōfirmatum. Unde quotidie illud petimus cōfirmari dicentes. Sanctificet. i. firmet nomen tuum. Et ecce pmittit cōfirmatio nomis. qz in calculo scriptū. id ē in glorificatione corpis. qz in corpe glorificato apparebit. q̄ ve filij sumus. Et bñ dicit q̄ nemo scit nisi qui accipit pter glorificationis incōprehēsibilitatem. Oculus enim non vidit deus absq̄ te. qui pparasti diligēt⁹ te. ysa. lxiij. Ad quod nos pducat.

De eodem.

Sermo. CXCIX.

SI quis mihi ministrat me sequatur. ⁊ vbi ego sū illic ⁊ minister meus erit. Joh. xij R. Quia ministri alioꝝ dñoꝝ plerūq; ipsorū dñi habēt de laborе ⁊ minus de honore. christus vt magis ad suum seruitiū alliciat oñdit ministros suos minorē hre laborē ⁊ eqlem cū ipso honorē. Tali g̃ dño q̄libet libēter deseruiret. Uñ iuxta hoc tria facit dñs in pmissis verbis. Primo sibi ministrandū ostendit. cum dicit. Qui mihi ministrat. Secōo laborez ministri minorē suo innuit. cū dicit me sequat. Tercio eqlem honorē pmittit. cū addit. et vbi ego sum illic et minister meus erit. Innuit ergo primo se talē cui est ministrādū cū dicit. qui mihi ministrat. licet em̄ mlti inueniant in vbi quibus est seruiendum sibi tñ potiꝰ me est ministrandum. ⁊ B triplici rone. vicz quia iustū. qz vtile. et qz honestū. De q̄ bus trib⁹ require in q̄rta dñica aducentus i sermone. Sic nos existimet hō vt mi. xpi. Secōo minorē laborē ministri suo laborе oñdit. cū dicit. Sequat me. Vult q̄dē dñs vt p eandē viā laboris p quā ipse ambulauit minister ppetet. sed nō vult vt minister in laborе ipm̄ añ cedat vel de pari secū currat. sz sequat ipm̄. Hoc ipm̄ petr⁹ in Can. ij. innuit cū dicit. Christꝰ passus est p nobis. vobis relinq̄ns exēplū vt sequamini vestigia eius Triplex aūt vestigiū oñdit nobis btūs pe. sequnt. q̄ xps reliqt ministris suis vt ipm̄ sequnt. vicz innocētie. Uñ dicit Qui peccatū nō fecit. nec inuenta est dolꝰ in ore ei⁹. Item māsuetudis siue patie. Uñ dicit Qui cū malediceret non maledicebat cū pateret nō comi. Item pfecte obedientie Uñ dicit Tradebat aūt iudicanti se iuste Adeo em̄ pri obediens fuit q̄ etiaz iniusti iudicis iurias nō declinauit. Qui g̃ ministrat mihi. p hec vestigia me sequatur. Primo ergo sit minister immu-

nis a peccato. ps. Ambulās in via im mackata hic mihi mistrabat. Vñ. j. ad thi. iij. Ministrēt crimē nullū habētes Tales eñ vult dñs hre ministros. Vñ ad eph. j. Elegit nos añ mūdi osti. vt e. sci. s. mēte. t imaculati. s. corpe in ospectu ei⁹. s. in recta intentōe. in caritate vt s. totū pcedat ex amore. Item mister christi exēplo ei⁹ dz esse māsuet⁹ ad sustinēda vba t verbera. Vñ. ij. ad thi. ij Seruū dñi nō oportz litigare sz māsuetū esse. Et. ij. Cor. vj. In oib⁹ exhibeamus nosmetipsos sic dei mi. i mlta patiētia. Exēplū ca. vj. J. Item exemplo christi mister ipsi⁹ dz esse obediens. ps. Mistri ei⁹ q facatis volūtatē ei⁹. Et de pmpto ministro dic. In auditu auris obe. mi. Talis eñ mister est nō peraslī nās. cui adhuc son⁹ pcepti ē in aure. et tā obedit i ope. Et nō solū deo dz obedire. sz etiā homi i. plato. Nec solū bonis platis sed etiā discolis. exēplo christi q tradebat iudicāti se iuste. Quantūcūq; añt in his pfeceris siue laboraueris xpm nō añcedis sed seqris. Unde greg Quē laborē reputabit onerosum q p se filiū dei recolit crucifixū. Quicqd nobis tpalis affictōis ppinat aduersitas. nihil tolleramus si inspiciam⁹ quid biberit ad patibulū q nos inuitat ad pmiū. Exēplū in pmptuario ca. xij. P.

¶ Et licet mister se q̄tur in labore. cōlis tñ erit dño in honore. Vñ subdit. Et vbi sum ego ibi t mister meus erit. Sz vbi es dñe. Ego māt in altissimis habito q̄tum ad regni locū. Eccl. xxiiij. Item in rege opulēta q̄tū ad cōuictū. ysa. xxij. Item in throno fastigio q̄tū ad osessum. ps. Thronus tu⁹ deus i seculū secli. O q̄ magna est gtia tua dñe Et rñdet dñs. Illic t mister meus erit Illic māt. qz in eodē regni loco. Unde matb. xxv. Uenite bñdicti p̄ris mei pcti. re. Item illic. qz in eodē mēse ouictu. Lu. xxij. Ut edatis t bibatis sup mensam meā in regno meo. Nō ē mai⁹ primo. Item illic qz in ipsi⁹ throni osessu. Apoc. iij. Qui vicerit dabo ei sedere mecū in throno. Et hoc est maximū. Adaptā q̄ liter beat⁹ vincētius mister christi fideliter p̄ dicta vestigia dñm subsecut⁹ ē et p̄dictū honorē assecutus.

¶ In cōuersione sancti pauli. Sermo. CC.

Uas electionis est mihi iste vt portet nomē meū. Actū. ix. ¶ Hec vba dñi ad cōmendationē sancti pauli sunt prolata. In q̄bus duo ostēdit. Sācti pauli cōuersionē. cū dicit. Uas electōis mihi est iste. Et alioq̄ p ipm instructionē. cū dicit. vt portet nomē meū coram gētibus. t reliqua. ¶ Circa primū. s. circa conuersionē tria ostēdit dñs. Primo p̄uenientē dei miserationē cū dicit. electōis. Secūdo in ipso mortis plenitudinē. ppter q̄ dic cū vas. Tertio officij eius auctoritatē. cū dicit. mihi est. Bene cū dicit dñs vas electionis notat⁹ p̄uenientē conuersionē dei miseratio. Ipse eñ añ conuersionē fuit vas cōtumelie psequēs ecclesiā dei. t quidē vas aptū in interitū. sed deus misericordie sustinuit ipm in mlta patiētia. imo q̄ plus est. cū abūdanter christiane emulator paternar⁹ traditionū p̄ ceteris ad euangelizandū se erigeret a dei misericordia ex ceteris psecutoribus ē electus. Unde t ipse paulus nō sibi suā cōuersionē sz potius deo attribuit dicēs. ad thi. j. Qui primo fui blasphem⁹ t psecutor. misericordiaz dei sum consecut⁹. O q̄ cōmendabilis est hec dei miseratio. Nec eñ ex psecutoribus paulū seuissimū elegit. et electum mox i eccie sue ppugnacio posuit. Nec vicijs defedatū nō respuit. sic ptz i maria magdalena q̄ etiā oim apl̄oz meruit ee apostola. qz prima oim videre meruit resurgētē. Nec stulta t infirma mūdi elegit spretis fortioribus. sic patz i petro piscatore. quē ptēptis regib⁹ t principib⁹ eccie sue p̄ncipē ostituit. Et vt breuiter cōcludā. hic ē finis t principiū oim opm dī. qz miserationes ei⁹ sup oīa opa ei⁹. Sic g̃ in electione pauli miseratio

dei oñdit. In b aũt q dr. vas ostẽdit dñs in ipso gre plenitudinẽ. Respectu eiũ gre qin ꝙuersiõe repletus fuit dicit vas. Que gre plenitudo in actib⁹ apl'o nũ innuit. vbi dr q mox post ꝙuersionẽ repletus spũscto itrabat in synagogas affirmãs xpm esse deũ. Un ipe fuit illd vas de quo Ecc. l. dr. Vas auri solidus ornatũ oi lapide pciosо. Aureũ fuit p sapiam. j. Cor. iij. Sapiam loqmur inr pfectos. t si impitus pmonenõ tñ scia Itẽ solidũ fuit. qz decoct⁹ fuit igne tribulationis. Cor. xj. Ter vgis cesus sũ tẽ. Itẽ ornatũ fuit oi lapide pciosо. i. gra nali t meritoria. ij. Cor. x. Hebre⁹ fum. in quo notat graz nalem. israelita sũ. in quo notat meritoriã. Itẽ ornatũ fuit b vas p bonã dispositionẽ. qz xp fũ dũ fuit p humilitatẽ. Ego mat sũ minus apl'or. Latũ t amplũ p caritatẽ. Cor. vj. Os meũ pt ad vos o chorinthi. ps Dilatatũ e cor meũ. Itẽ mõm p vginitatẽ. Un. j. Cor. vij. Be vginib⁹ loquẽs sit. Volo oẽs hoies sikes mei esse. Innuit g dñs t suã miseratoz t pauli gre plenitudinẽ cũ dicit cũ vas electionis.

Sz tercio oñdit officiũ ad qõ electus erat auctem. cũ subdit. mihi est iste. i. loco mei. Fuit eiũ legat⁹ a latere sũmi põtificis missus. i. xpi. De quo ipse in epla ad Hebre. ix. scribit. Xps assistẽs pontifex bonoꝝ. Et tato in auctate cõmendabili oz q̃to in electiõe t missione gliosioz. Alij eiũ a pli adhuc sũmo pontifice inuestiq⁹ p̃m zacharĩ ppham sordidis exite. i. in corpe adhuc mortali t passibili electi t missi sunt. Paul⁹ vo post q̃ sumus põtifex post resurrectionẽ tabernaculũ nõ manufactũ introiuit. t vestibus honoris indutus fuerat. ab ipso p raptũ est vocatus. Un cũ paulus ꝙspectu ipsi⁹ assisteret archana sibi celestia reuelãs. vicariũ suũ ad gẽtes ipm dele gauit. Un ipse cor. scribẽs dicit. Legatione fungim̃ p xpo reconciliami deo. Bonus legat⁹ t fidel'q nõ auꝝ vel argentũ sitiebat. g tantũ hoim cũ deo reconciliationẽ. O O q̃ subdita t mirabilis mutatio dextre excelsi. qz ille q̃ sumi põtificis iudeoꝝ legatus effectus fuerat i crudelitatẽ hoim. mox ꝙuersus effectus est legatus sũmi põtifiq celoꝝ in salutẽ t instructionẽ cozundẽ. Quã instructionẽ innuit dñs cũ statiz subdit vt portet nomẽ meũ coram gentib⁹ t regibus t filijs isrl'. Nõ t vere fecit. portauit ei nomẽ xpi corde ore t ope. Cor de p iugẽ meditationẽ. Un t discipulis suis idẽ pcepit dicẽs. portate deũ i cor de t corpe vro. Itẽ portauit in ore. t b p frequentẽ pdicationẽ. Un Cor. j. dicit Predicamus xpm dei vtutẽ. Itẽ portauit in ope. t b p passiõis xpi repñtationẽ. Un ad Gal. vij. Stigmata iesu in corpe meo porto. t b triplici mõ portauit coram tribus generibus hoim. s. coram gentib⁹. i. greq̃ tunc gentilit viuebant. coram regibus. i. romanis. qui tũc vniuersũ mundũ regebãt. coram filijs isrl'. i. iudeis. q̃ tũc q̃si soli deũ videbãt. Ipe eiũ fuit titulus passionis xpi q̃ scriptus fuit lr̃is greq̃. latinis t hebraiq̃. q̃tũ ad tria pdicta genera hoim. Un t his tribus generib⁹ hoiz. oẽs epl'as suas scripsit. Prima ẽ ad romanos. vltima ad hebreos. medie oñis ad grecos. Coram quib⁹ oibus tãdiu nomẽ xpi portauit quousq̃ ab ipis p noie xpi vita tpali puat⁹ fuit. t eterna sueit. Ad quã nos p.

De eodẽ. Sermo. CCI.

Ece nos reliquimus oia t secuti sumus te. qd g erit nobis. Math. xix. ℣ Quia beatus petrus pl'aliter hec vba ꝓposuit. ppendit nõ solũ p se ꝫ etiaz p sibi ꝙsimilib⁹ hec vba ꝓtulisse. In quib⁹ tria cõmendabilia tangunt. vicz malt deserti cum dicit. Ecce nos reliquimus oia. supple mala. nõ eiũ bona. ꝫ mala sunt relinq̃nda. Secõo notat boni agressio. ibi. t secuti sumus te. Nil eiũ melius q̃ sequi dũm. sicut dicit Ecc. xxiij. Tercio subditur pro vtroq̃ mercedis exquisitio ibi. Quid g erit nobis. i. quid inde erit no-

bis ꝑmū. ¶ Et bñ primo notaꝫ mali desertio post bōi aggressio. qz teste greg. bonū meritorie nō agit nisi pus malū deseraꝫ. Ūñ ps. primo dicit. Declina a malo. ⁊ post. fac bonum. Hz notandū q̄ innuēdo mali desertionem innuit se apl's in cui' psone legit eccl'a hec ꝟba nō vnū malū ꝫ plura reliquisse. Relict cñ ap'lus. sua suos. ⁊ seipm. Reliquit sua. i. tpalia. Ūñ dicit ad Phil'. iij. Ꝙ ia arbitratus sū vt ster. vt xp̄m lucrifacerē Itē reliquit suos. i. pentes, Ūñ dicit ad Gal'. j. Cū aūt cōplacuit ei q̄ me segre. er v. m. m. ꝙtinuo nō acquieui carni et sanguini. i. pentibus carnalib' ⁊ ꝓpinquis. Itē reliquit seipm. i. ꝓpriā voluntatē. ⁊ bñ cū dixit. Dñe q̄d me vis facere q. d. patus sū voluntatē meā voluntati tue subdē. Bñ aūt beatus paulus qz xp̄m seq̄ volut ꝓio reiecit tpalia. qz sic dicit Ber. ipa sūt onus. Ūñ nudū xp̄m q̄ exultauit vt gygas ad curendā viam oneratus sequi nō potuisset. Ūñ si ipsa nō deseruisset ab eis ne xp̄m seq̄ret tāq̄ a laqueo detentus fuisset. Ūñ iob. xxiij de auaro. Detinebit planta ei'. s. auari laqueo. ⁊ exardescet ꝙ eū sitis. Iste ē laqueus cū quo dyabolus venaꝫ auaros Ūñ ad Thi. vj. Qui volūt diuites fieri inci. in t. ⁊ in la. dyaboli. Quādurus laqueus sint diuitie ptz in adolescente. Jo. xix. Cuius pedē. i. affectū cū salua tor noster ꝟbis salutarib' q̄si quibusdā instrumētis euoluere voluisset nō ꝓficis. Abijt ille sicut legit Math. xix. tpalibus ligatus tristis post ꝟba saluatoꝝ erat cñ hīs multas possessiōes. Unde pensate frēs in q̄to piculo sunt q̄ mūdis tpalibus sūt irretiti. ⁊ maxie quib' tpalia transierunt in affectum cordis. ¶ Pro quo btūs paulus ne ab ipsis illaqueaꝛet oia sua reliquit. Exemplū. c. ix. J.

Reliquit etiaz suos. i. pentes. qz post vocationē ꝙtinuo nō acquieuit carni ⁊ sanguini. Legerat em̄ tanq̄ legispitus illud ꝓphetiē obliuiscere po. tuū ⁊ domū patris tui. Aliter cñ cuāgelū tāq̄ vas electōis ad alioꝝ instructionē poꝛtare nō potuisset. Ūñ Exo. iiij. moyses cū ꝓ eductōe filioꝝ isr'a dño mitteret ⁊ ipse cū vxoꝛe ⁊ filijs ꝑgeret. angelus euaginato gladio sibi in via restitit.. Displicebat em̄ dño q̄ ad tale officiuz cū vxoꝛe ⁊ filijs ꝑgeret. ¶ Pro quo moyses matrē cū filijs domi dimisit. Ūñ beatus hiero. ꝓpter spūale exercitiū docet parentes ꝙtenendos esse dices. Hiz pater in limine tactat. p calcatū ꝑge prez siccis oculis ad vexillum crucis euola. Exemplū. c. xvij. A. Item reliquit se ipm. i. ꝓpriā voluntatē q̄n dixit Act. ix Dñe quid me vis facere. Aliter cñ nō potuisset sequi xp̄m. q̄ dicit in euāgelio Lu. ix. Si q̄s vult post me venire abneget ipm. ¶ Pro pria volūtas ē gubernaculū totius hois. Ūñ dicit anselmus Quicq̄d faciūt alij sensus totū est ipsi tandū volūtati. Ūñ bñ dicit Ber. Tolle ꝓpriā voluntatē ⁊ infernus nō erit. Sic ꝫ btūs paulus nociua deseruisse oñdit cū de ipso illud beati petri legit. Ecce nos reliquimus oia. ¶ Hz qz nō sufficit ad salutē mala deserere nisi sequaꝫ ⁊ bonū facere. iō cōsequenter boni aggressionē innuit cū dicit. Et secuti sumus te. Qd est pfectoꝝ. sicut dicit Hiero. Nihil em̄ pfectius ⁊ virilius q̄ sequi dñm. Ūñ Ecc. xxij. Gloria magna ē sequi dñm. sicē canis venaticus sequit ferā. Ūñ spōsa in cant. viij. Fiat sicut dilecte mi capree ꝟ hynnuloꝝ ceruoꝝ tē Canis venaticus a rustico cane discrimē ꝑ tria. qz circa ꝟlia ⁊ lūbos ꝫeitis in quo ꝙtinentia. Lu. xij. Sint lūbi vr̄i ꝑcincti. Vs magnū in quo desiderij magnitudo. s. circa eterna. Aures latas ⁊ flexibiles in quo obedictie ꝓmptitudo ps. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuā tē. Itē ps vt iumentū factus sū apud te Jumentū nō recalcitrat. ꝫ eque portat saccū cū fimo sicut cū muscatis. Et sic canis ꝑ tria insequit capreā vel hynnulū ceruoꝝ. ad vestigiū pedū. ad odoꝛē. ⁊ ad sāguinis cruoꝛē. Ad hec tria apli secuti sūt dñm. ⁊ nos seq̄ debemus. Et q̄d est vestigiū pedis nisi exemplū opis

Qui cū dicit ſe in xpo manere dz quē admodū ille ambulauit ⁊ ipſe ambulare. ſ. in hūilitate caritate ⁊ hmōi. Item ad odorē etiā debemus seq. ſ. bnficioꝝ. Canē. j. In odore vngentoꝝ tuoꝝ curr. Vngenta xpi. bnficia xpi. q̄ quidē infinita ſūt. Itē ad veſtigiū ſanguis debemus ſequi. Ipſe cū ſex viciſſim ſanguinē p nobis vt ſequerem veſtigia ei⁹ fudit. Primo in circūciſione. Secūdo in oratione. Tercio in flagellatiōe. Quarto in coronatiōe. Quinto in crucifixione. Sexto in lancee pforatione. Sed tria ſunt q̄ canis ſequelā intercipiūt in trib⁹ pdictis. Primū eſt puluis q̄ oritur pedum veſtigiū. p quē ſignificat abūdātia tpaliū. q̄ multū impediūt ſequi xpm. Exēplū de adoleſcente q̄ ſequi noluit. qz multas habuit poſſeſſiones. Itē pluuia delet veſtigiū cruoris p quā ſignificāt delicie carnales q̄ delicie delent memoriā paſſionis xpi. Itē odorē fere quē hz canis facit pdere odor floris albe ſpine. p quā intelligit honor ⁊ gla hui⁹ mūdi. q̄ ſicut flos cito decidit. ⁊ tm̄ intercipit odorē bnficioꝝ xpi q̄ nunc exhibet ⁊ in futuro plenius exhibebit. Qui em̄ floris ſpine odori intendūt. i. glorie hui⁹ mūdi. odorē capzee ſiue hymnuli. i. xpi amittūt. Et ppt̄ō apl̄s vt xpm ſine impedimēto ad pdicta tria ſequi poſſent tria pdicta impedimenta penitus reliquerūt. ſ. diuitias. delicias. ⁊ honores. ⁊ ſecuri ſūt dñm. ⁊ maxie talē dñm qui ſequētes ſe. protegit. regit. ꝓſolatiōibus reficit. promiſſionibus allicit. Protegit dicēntes ſe. ne. ſ. eos aduerſa ſupent. Vñ puer. ij. Qui protegit gdientes ſimplicit. De hac protectione gloriabat dauid. Dñs illūr protector me⁹. a quo trepidabo. Itē ſequntes ſe regit. ne. ſ. a via cepta deuiēt tatis. Et in libra Sap. viij. dr. Justum deduxit dñs p vias rectas. Itē ſequntes ſe ꝓſolationibus reficit. ne. ſ. eos onus itineris ſuet. Vñ ps. Secōm multitudinē dolor meoꝝ in cor. m. ꝓſo. t. lett. ai. m. Itē ſequntes ſe promiſſionibus allicit. vt. ſ. alacrius feſtinet. Vñ in Math. xj. Venite ad me oēs q̄ laboratis ⁊ onerati eſtis ⁊c. De his q̄tuor Ber. Si ꝓſiſtāt aduerſū me caſtra nō timebit cor meū. qz protector me⁹ fortis. q̄tū ad primū gubernator ſapiēs. q̄tū ad ſecūdū. ꝓſolator clemēs. q̄tū ad terciū. remunerator affluēs. q̄tū ad q̄rtum. Et poſt ſubdit. Securus g̃ in eū oēz ſollicitudinē meā proicio. cui⁹ potentia nō frangit. ſapia nō fallit. mia nō fatigat. affluentia nō eſtimat. Huic g̃ ⁊ talē dñm apl̄s ſē ſecuti

¶ Sz qr mali deſertio ⁊ bōr aggreſſio meret p̄miū. mox p̄miū exquirit cū ſubdit. Quid g̃ erit nobis. Et dñs premiū talū oñdit. cū ſubdit. In regeneratiōe cū ſederit fi. ho. in ſe. ma. ſ. ſe. ⁊ vos iudi. ⁊c. Nō p̄miū in tribus oñdit dñs ꝓmēdabile. ſ. rio in corpis glificatiōe quā innuit cū dic. In regnatiōe. hec ei regeneratio ē copis glificatio. quā pmi ſit in Math. xiij. Fulgebūt iuſti ſic ſol. Itē cōmendabile eſt ex labore reiectiōe quā innuit cū dic. Sedebitis. i. ab oi labore ceſſetis. ſic pmiſit in Eſa. xxxij. dicens. Sedebit pplus meus in tabernaculis fiducie in reqe opulēta. Itē ꝓmēdabile eſt ex dignitatis pceptiōe. quam innuit cū ſubdit. Judicates. O q̄ta dignitas paupibus xpi erit. q̄ ipm ſunt ſecuti. gñ aſſeſſores xpi facti. nō tm̄ reges ſ etiā ſpatores iudicabūt. Judicabunt ei natiōes ⁊ dñabūt pplis. ſicut dr in li. Sap. iij. Et poſtea regbūt meterni. Exemplū. c. iij. D. Ad qō no pducat.

De eodē. Sermo. CCII.

Fidelis ſermo ⁊ oi acceptiōe dign⁹. qz ieſus xps venit in hūc mōm pctores ſaluos facere quoꝝ prim⁹ ego ſū. j. ad Thi. j.

¶ Si q̄s ſuus ſeuū dñm hns quē timeret ſuiter delinqret in ipm. ⁊ alios veniēs nūciaret ſibi eundē dñm iam manſuetatū ⁊ p oia benignū effectū. O q̄ fidelis eſt ſuo b̄ ſmo ⁊ oi acceptiōe dign⁹ Sic etiā pctor cuilibz fidelis ē ſmo ad

audiendũ ⁊ oĩ acceptõe dignus. qz xp̃s qui olim fuit seuus pctõribus mãsueta tus venit pctõres saluos facere. ¶ Añ ꝟz ℔ in p̃missis vbis p̃t notari tria. ¶ Primũ est xp̃i ꝺ pctõres anteaduentũ seuitia. ¶ Pro cui⁹ absentia dr̃ pctõribus. Fidelis ꝓmo ⁊ oĩ acceptiõe dign⁹. Scõm est xp̃i in aduentu ad pctõres clemẽtia qz venit pctõ. sal. fa. quibus olim infensus fuit. Ꝟz terciñ est ip̃us clemẽtie euidentia. quã tãgit. cũ subdit. quoꝝ ego p̃mus sum. ¶ Quantũ g̃ ad primũ vt a pctõribus ꝓmo fidelis ⁊ oĩ acceptione dign⁹ indicet. xp̃i seuicia ꝺ pctõres añ aduentũ demõstret. Adeo em̃ tũc p ecctorẽ pſecutus ẽ vt nullus ei locus tutus essz. nec in celo. nec in paradiſo. nec in mũdo. In celo vt ptz in lucifero. quẽ ꝓpter pctm̃ deiecit de tanta altitudine in tantã ꝓfunditatẽ. de tãta pulcritudine in tantã deformitatẽ. de tanta felicitate in tantã infelicitatẽ. O q̃mag̃ videt fuisse seuicia. qz ꝓ vno cogitatu supbie sic ip̃m mox deiecit q̃ nec ei spaciuz vni⁹ hore ad penitendũ dedit. De quo casu Esa. xiiij. Quõ ceciditſt de celo lucifer ⁊c. Itẽ in paradiſo qñ ꝓmos pentes ꝓ vnius pomi auaricia sine dilatione ⁊ sine pnie exhibitiõe de paradiſo eiecit. De quo in Geñ. ij. Itẽ in mũdo qñ ꝓ quorundã hoim luxuria totũ mũdũ aqua diluuij deleuit. In prio g̃ puniuit supbiã. In scõo auariciaz. In tercio. ſ. in mõo luxuriã. In his tribus pendet oñe factũ sibi ꝺriũ. qz sicut dicit tob̃es in prima Eañ. ij. Oñe qõ est in mõo aut est ꝟcupiſcentia carnis. ecce luxuria aut ꝟcupiſcentia oculoꝝ. ecce auaricia. aut supbia vite. ecce supbia. Hec tria g̃ ꝗsi genus oim maloꝝ inuenitur dñs in veteri testamẽto acriter puniuisse. Năher ⁊ anon in gen̄. ꝓpter luxuriã occidit. In ioſue ꝓpter auariciã nachoꝝ lapidauit. Et in Esa. ꝓpter supbiã exercituz sennacherib incinerauit. ⁊ nabucho. in pecudẽ cõmutauit. ℣ Ꝟz ecce fidelis ꝓmo ⁊ oĩ acceptione dignus pctõribus. qz ieſus xp̃us qui sic videbat pctõres pſequi ex seuicia. venit pctõres saluos facere ex clemẽtia. ¶ Propter quam saluationẽ peccatoꝝ medicũ se vocat. Math. ix. Non est opus valentibus medicus. ℔. ma. ha. Et Aug. Magnus venit medicus. qz magnus vbiq̃ iacebat egrotus. Et qz clemẽs fuit medic⁹ clementer venit peccõres saluos facere. Venit em̃ cũ p̃xide corꝑis sui quã vellut verus vnguentarius ꝓfectis ex omnibus spẽbus padiſi pigmentis repleuerat vt eas in hunc mundũ ad infirmos reportaret. de cui⁹ plenitudie poſt aperiẽ pixidis. nos oes accepimus. ſicdicit Jo. j. Sicut em̃ vtus medicine non sentit̃ niſi in aptione pixidis. ſic in apertiõe pixidis h⁹ ex vtute medicine totus mũdus curatus fuit. ita q̃ ille qui pixidem prio aptt vtutẽ sensit. ſ. longius. tradit̃ em̃ cecus añ fuisse ⁊ tunc illũinatus. Et hanc medicinã ꝓfecerat medicus qui seip̃m curauit tercia die a mortuis resurgendo. Hic est medicus q̃ est honorãdus ꝓpt̃ ipsius magnã clementiã quã oñdit ꝓpter nr̃am multimodaz infirmitatẽ. Quis em̃ medicoꝝ est tãte intelligẽtie vt g̃uiter infirmũ sine infirmi ꝓpessione curaret. aut si ℔ nõ posset tũc illud qõ infirmus pati deberet ꝓ infirmo sustineret. Ecce nr̃ clemẽs medicus vtrũq̃ fecit. Hũanũ em̃ genus sine ip̃ius ꝓpessione sanauit. imo q̃uoꝝ pcipua q̃ a medicis infirmis ꝓponunt ipse infirmo cõpatiẽdo in seipſo ꝓ infirmo ptulit. vicz longã dictã ꝟuãdo. q̃dragintа em̃ dibus ⁊ noctibus ieiunauit. Itẽ sudoꝛe sanguinis p totũ coꝛpus sudando ita q̃ in terrã defluxit. Itẽ potiõem amarã sum̃do. vinũ. ſ. myrratũ. ⁊ acetũ cũ felle mixtũ. Ultimo minutionẽ duram patiendo. ⁊ ℔ nõ in vna vena. ℔ in manibus ⁊ pedibus ⁊ in latere. Acre dura minutio. qz duro flebotomo. ſ. lãcea ⁊ clauis. quib⁹ impij minutoꝛes nõ ex ignoratia ℔ ex scuicia prius foderũt q̃ pcusserũt. auꝛ illud pſ. Foderũt manus meas ⁊ pedes meos. Et ex hac sanguinis minutiõe infirmus prio curat⁹ fuit

qđ ſpe medicus oñdit ſub q̄dā ſilitudie dicens p ꝓpha. Silis fact⁹ ſū pellicano. Hec auis cum pullos ſuos. eo q̄ ipſam de nido detrudere volūt occiderit poſtea ꝑ puer⁹ dolens roſtro ſuo latus ſuū aperit. ñ pulli ex ſanguinis vtute quo reſperſi fuerint reuiuiſcunt. Sic deus cū adā ⁊ euā q̄ pulli ſui fuerunt p creationē ⁊ de nido paradiſi q̄ ipm detrudere vellent. ſilitudinē deitatis rapere cupientes. ipſos occidit ſez mortez corporalez ⁊ ſpūalem infligendo. ⁊ latere apto in paſſione ſanguis vtute nos viuificauit. Ūñ ad Ephē. j. In quo hem⁹ redēptionē p ſanguinē. Sic g̃ tāq̄ clemens medicus venit pcōres ſaluos facere. Exemplū. c. xj. B. Ū Sed dic⁹ clemētie euidentiā innuit. cū ſubdit. Quoꝝ ego primus ſū. i. de pcipuis pcōribus quos curauit. Ne em̄ nos infirmi peccatis de medica deſperaremus ſanatiōe in ſignū ⁊ in euidentiā clemētie ſue de q̄libet g̃ui pcōr infirmitate curauit aliquos. Sicut de luxuria curauit mariā magda. De auaricia matheū teloneariū. De ſupbia ⁊ faſtu paulū ecclesie pſecutorē. Propter qđ paulus dicit quoꝝ. ſ. pcōꝝ ego primus ſū. Quia g̃ tā efficax ⁊ clemēs eſt medicus adeamus ⁊ nos frēs q̄tūcūq̄ pdictis peccatis debilitati cū fiducia ad thronum clemētie ei⁹. Potens ē em̄ ⁊ nos ſaluare in p̄ſti. ſic ⁊ ipſos ſaluauit. a culpa. ⁊ in futuro a miſeria collocādo in p̄ria vbi ⁊ ipſos collocauit. Qđ nobis p̄ſta.

In purificatione ſctē Marie vgīnis. Sermo. CCIII

Statim veniet ad templū ſanctū ſuū dñator quez vos qritis ⁊ angelus teſtamti quē vos vultis. Mal. iij. ℣ In his verbis ꝑbē ⁊ hodierne feſte duo nobis tangunt. vicz ſaluator⁹ venerabilis aduentus. cū die. Statī veniet ad tēplū ſctm ſuū dñator ⁊ angelus teſtamti. Et ſctō rū patz circa ipſius aduentū ineffabil affectus. cū dic. Quē vos q̄ritis ⁊ quez vos vultis. Loquit em̄ ſctis p̄phis q̄ ipſi⁹ aduentū toto corde deſiderabant Vere venerabilis ſaluator⁹ aduent⁹ ſi penſet pſona venientis ⁊ locus. Nam q̄tū ad pſonā venerabilis eſt ipſius aduent⁹ ꝑ̄ aduenientis imenſitatem. qz dñator ⁊ angelus teſtamti. Quāt ū ad locū venerabilis eſt ꝑ̄ loci ꝯgruitatē qz veniet ad templū ſctm ſuū. Volens g̃ ꝓpha innuere ſaluator⁹ venerabilem aduentū q̄tū ad primū. ſ. q̄tū ad pſonā oñdit tripliciter venientis imenſitatez qz vere imenſa venietis ſublimitas. qz dñator. imenſa hūilitas. qz angelus. i. nūcius. magna hūilitas. qz ipſe dñator voluit eſſe nūcius. Item imenſa vtilitas. qz nūcius nō pue rei ſ magne. qz teſtamti. qđ q̄ magnū ſit patebit in pſecutione. Eſt g̃ imenſa venientis ſublimitas. qz dñator. Dñator em̄ ꝑ̄tie dr̄ q̄ a nullo ſ a quo alij dñium hñt. qđ ꝑ̄tie ſoli deo ꝯuenit. Non eſt em̄ ptās niſi a deo. Ro. xij. In hō g̃ q̄ venientez ſalutorem dñatorem aſſerit manifeſte ipm eſſe deū oñdit. Ūñ glo. Dñator. qz oim creator. In cuius ſignū ſic dicit Bre. oſa clemēta ſibi ob ſequiū p̄ſtiterūt. Celi obſequiū tāq̄ dñatori ſuo p̄ſtiterunt cū in ortu ſuo ꝑ̄tinus ſtellam miſerūt. Mare obſequiū p̄ſtitit cū ſub plantis ei⁹ ſe calcabile p̄buit. Terra obſequiuz p̄ſtitit cū tpe paſſionis eius monumēta apta ſunt ⁊ petre ſciſſe ſunt. q̄ſi iniuriaz dñatoris ſui ſuſtinere nō valentes. Infernus obſequiū p̄ſtitit. qz eos quos ab antiquis tpibus tenuerat ipo veniente reddidit. Intuemini g̃ carissimi q̄m menſe ſublimitatis ſit cui oīe genu flectit celeſtiū terreſtriū ⁊ infernoꝝ. Nec mir. qz eſt oim dñator. Conſeq̄nter oñdit eius hūilitas. qz angelus. i. nūcius. qđ factus eſt p hūanitatis ſuſceptionem. Hāc em̄ imenſaz dñatoris hūiltatiōem vocat ap⁹ exinanitionem. Phil. ij. Exinaniuit inq̄t ſemetipm for. ſui accipiens. Vere exinaniuit qz dñator factus eſt ſuus. excelſus factus eſt hūilis

imensus factus ē localis simplex fact? ē oppositus. immortalis factus ē mortal'. Pensate charissimi ꝯta sublimitas ad quantā hūilitatē deuenit. Hūmus em̄ oim. sicut dicit. Bern. factus ē infimus oim. qñ dñator oim factus est angelus t. nūcius hoim. Hic est nūcius de quo in puer. xx viij. dr. Aqua frigida aie sitienti. nūcius bonus de terra longiqua Terra lōginqua de qua hic nūcius venit est terra viuentiū. De q̄ ps. Credo videre bona dñi interra vi. Que quidē terra longinqua dr̄ ppter hoiem. q̄ ab ea post pctm̄ longe distabat. Certe longe diceret distare illa regio ad quā laborans ꝯtinuc nō puenirer infra duos vel tres annos. Et ecce hūanū genus nō dico duobus vel tribus annis. ꝑ q̄nq̄ milibus annoꝝ in pegrinatiōe laborans illuc puenire nō potuit. De q̄ pegrinatione dauid. Peregrinus sū apd te sicut oēs pres mei. Et licz nō posset puenire. more pegrinoꝝ illuc quo tēdebant puenit desiderabant. Nūcadmodū t inquit ps. desiderat ceruus ad fontes aquaꝝ. ita desiderat ania mea ad te deus. Sitiuit in te ania mea. Sed ecce aie sanctē scōꝝ patrꝝ. aqua frigida sitiz ipsoꝝ reuelans venit de terra longinq̄ Ecce symeon iustus cui? aia multa siti laborabat dicens. putas videbo. putas durabo. o si inueniat me illa natiuitas. hodie p nuncū aque frigide a sitis labore se relcuatum recognouit dicens. Nunc dimittis dñe ſuū tuū in pa. qui. s. mittis desideriꝝ laborauit. B Bene q̄ aqua frigida aie sitienti hic nuncius bonus de terra longiq̄. Et dicit nūcius bonus. q̄ ipse vere fuit bonus. q̄ essentialr bonus. nemo em̄ bonus nisi solus deus. t ipe fuit deus. Item dr̄ bonus nūcius q̄ bona nūcians. Nuncij em̄ ꝯtūcūq̄ de terra longinqua ꝯtūcū q̄ aie sitienti nō libenter videnr̄. si aduersa nūciant. Sz hic nūcius tā imensi boni est nūcius q̄ hō alijs nō crēdidissz nisi ipse dñator angelus. i. nūcius fuissz Est em̄ angelus testamti. Testamentū est scriptura ꝯtinens vltimā possessiō voluntatē expīmens q̄d cui ꝯtū ve relinquat. Hic euangeliū xpi maxie de testamētū. q̄ ibi expsse possessoris regni celestis vltima voluntas ꝯtinet. q̄d etiā morte testatoris ꝯfirmatū est. Ubi em̄ testm̄ ē fiē dicit apls ad Hebre. ix. mors necesse est vt intercedat testatoris. Unō in Luca dicit. tpe passiōis. Hic est calix testamentū meū. scz ꝯfirmans. sicut dicē glo. Uideamus q̄ in euāgelio testamētū ab ipso dispositū t ordinatū. Ita dicit discipulis tempe mortis sue. Luc. xxij Vos estis q̄ pmansistis mecū in ptatiōibus. Et ego dis. vo. sicut dis. mi. pr̄ mee. vt edatis. t bibatis sup mensam meam. Hic carissimi dñs in vltima volūtate ꝯstituit in regno suo tanq̄ verus possessor expīmit. q̄d cui ꝯtū ve. relinquat. Cui vobis inquit. qui pmansistis mecū in tēptatiōibus. Quid disponis talib? dñe Dispono inquit vobis regnū nō tpale t transitoriū ꝑ regnū q̄ non est de hoc mundo. De quo dauid. Regnū tuū regnū oim seculoꝝ. Sed ꝯtū dñe. virum ptem regni vel totū regnū. Sicut inq̄t dispositum mihi pater meus. quē. s. ꝯstituit heredē vniuersoꝝ. ita t ego dispono vobis. s. vt habeatis vniuersum regnū Sed ne terreret quis tā magnū regnū suscipere timens regni solicitudinē t laborem quē reges solent ꝑ defensione regni sui hre. ostēdit illius regni officiū nō ꝯsistere in sollicitudie vel labore. sed in sūma delectatiōe. vt edatis inquit t bibatis. t hoc sup mensaz meā. nō aliā q̄d est signū magne dignitatis in eadē mensa comedere cū imperatore. Mensa ista sicut dicit glosa. est eterna iocunditas. O quot fercula delicata abūdant in mēsa ista. Taceo de alijs. sic de societate beate virginis t angeloꝝ. t de illa delectabili loci amenitate. t de alijs q̄ pluribus. si nullū aliud ferculū ibi esset q̄ visio dei sufficeret. Dñe dicit Philippus Joh. xiij. ostende nobis patrem t sufficit nobis. Exemplū. c. x. B. Carissimi illud ferculū adeo suaue est t dulce

ꝓsulli q̄ in inferni amaritudmibus sūt de eo ad vnā guttaz gustarent. sic pene eoz dulcozarenē q̄ nihil de ipsis senti/rent. Ecce frēs q̄gtosum statuit testm̄ Sz ds est tā imensi testamēti executoz. nullus vticz fidelioz q̄ ipe dñatoz. Un̄ post resurrectionē dixit marie magdale ne. Vade die fribus meis tanq̄. s. regni qd ipis delegaui cohoz credibus. Ascēdo ad patrē meū t pa. ve. Et alibi. Vado parare vobis locū. quē. s. in testō delega/ui. Carissimi ad h testm̄ magnū t nos respectū hre dēmus dūmodo tales sim? qlibus dispositū est. Dispono inq̄t dñs vobis qui p.m. in tēp.m. Ergo tempta tionū t tribulationū ꝓstantia illō testm̄ pmere. Un̄ in Apoc. Ecce dyabolus missurus est ex vobis in carcerē vt tem ptemi t hēatis tribulationē. Et sequit Esto fidelis vsq̄ ad mortē t dabo tibi cozonā. Nō est ꝓtra multos q̄ nō dico ad mortē ꝑ etiā modico tpe tēptationi/bus resistere nolunt. Talibus nō cedit testm̄. Nobis inquit dñs dispono qui p mansistis mecū in tentatiōibus meis. Et nō sine cā dicit in tentatiōibus meis. vt oñderet q̄ etiā ipse dñs glie p tentatio/nes t tribulatōes illuc intra. Si g̃ xp̃m oportebat pati t sic intrare in gloriam suā quō nos credimus intrare sine tri/bulationibus gloriā alienā. Certe iaco bus t iobes frēs dñi. qz illud testm̄ sūn laboze possidere voluerūt ꝓfidētes de cagnatione t dicētes. Dic vt vnus sede at ad dextrā tē. Audierūt. Nescitis q̄d petatis. qz sine debita via illuc intrare voluerūt. Un̄ reduxit eos ad debitam viā dicens. Talicē quidē meū bibetis. Nullū ei saluator adeo habuit dilectū cui aliē suū delegaret testm̄. Un̄ hiero. Quid inter reges tosya sanctius t hic mucrone egyptio interfectus est. Quid petro paulo q̄ sublimius t hi romanū gladiū cruentarūt. Et vt ō oibus taceā dei filius sustinuit ig̃miniā crucis. t tu bonos illos putas q̄ delicijs t volupta tibus p̄fruī ꝑ multas g̃ tribulationes oportet nos intrare in glaz dei. Exem/plū. c. xvj. d. E. Ad quā nos.

De eod. Sermo. CCIIII.

Veniet ad templū sctm̄ suuz. Mal. iij. In p̄missis vbis oñdit pba saluator nr̄ aducntuz venerabilē q̄tū ad psonā ex imensa ve/nientis sublimitate. qz dñatoz ex imen/sa hūilitate. qz angelus. i. nūcius. ex im/mēsa eius vtilitate. qz āgelus testamēti In his vo vbis oñdit ipius venerabilē aduentū q̄tū ad loci ogruitatez cū dic. veniet ad templū sctm̄ suū. Et Nō g̃ triplex templū venerabile ad qd̄ sal/uatoz venit. Templū singulare. s. vter? beate vginis. Templū māle. s. qd̄ fuit hierosolymis. Tēplū spūale. s. aia cuius/libet fidelis. Venit g̃ saluator nr̄ dña/toz t āgelus testamti ad h triplex tem/plū. ꝑ differenē. Ad primū venit p occul tā carnis assūptionē. Ad secundū p ma nifestā ipsi? oblatiōez. Ad terciū venit p ipsius hñficā ꝓsentationē. Veniemus inquit in iobe t mānsionē apud ip̄m fa/ciemus. De pmo tēplo. s. beate vgis dicit ps. Sctm̄ est templū tuū dñe mira bile in equitate. Vere hī dic eā templū qz sicut dicit Esa. templū dr̄ qsi tectum amplū. qd̄ vticz ipsa fuit. qz quē totus non capit orbis in sua se clausit viscera factus hō. Et ꝓpha nō solū dicit tēplū ꝑ addit. sctm̄. qz p spm̄sctm̄ ꝓsecratum. Spūssanctus inquit angelus supueni/et in te tē. Et ideo multū venerabile. Sed in cuius veneratiōe fuit ꝓsecratū. Non vticz petri vel pauli vel alicuius alteri? sancti ꝑ in veneratiōe sctī sctōꝝ. De quo dr̄. j. Regū. ij. Non est sanctus vt est dñs. Un̄ subdit ps. Tuū. i. ꝓpter tuā venerationē cōsecratū. Et in alijs tēplis ponit imago vel depingit illius sancti in cuius veneratiōe ꝓsecratum est. In hoc aūt templo sacratissimo nō imago saluatoris. ꝑ veritas rei. qz ipse dñs in templo sctō suo. Un̄ Ecc. xxiij. in psona beate vginis dr̄. Qui creauit

me requieuit in taber. meo. Et hoc templū ornatū fuit nō coztinis vel pictur. ꝫ vtutib⁹. Un̄ subdit. mirabile in equitate. i. in iustitia q̄ generalis est ad oēs virtutes designata ꝑm beatū Augu. p quartū fluuiū paradisi qui circuit oēm terrā. Ad hoc venerabile templū vt dixi. venit dn̄ator in incarnatione. vt magni consilij angelus. natus de virgine nobis visibilis apparens vt testamentū cuius erat nuncius intimaret. ¶ De secundo vero templo scz materiali dicit ꝑmissis verbis. Statim veniet ad templū sanctū suū quod tali die contigit. qn̄ scz a deuotis parentibus oblatus in ipso fuit. t a sanctis ipsum deuote expectantibus letant̄ susceptus quorū letam susceptionem in introitu misse ecclesia repsentat exclamans. Suscepimus deus misericozdiā tuā in medio templi tui. quasi dicat. Illum qui olim patriarchis ꝓmittebat̄. quia omnia in figura cōtingebant illis. Item illum q̄ qui in celis occultabat̄. t tamen a fidelibus p̄stolabatur. Unde inquit Esa. Utinā dirūperes celos t descenderes. Illum in q̄ t talez nos suscepimus. Et vocat eum misericozdiā. sicut dicit glo. nō iusticiā. non potentiā. vt ostenderet q̄ siue ipsius incarnatiōem siue in templo oblatiōem. siue ipsius passionem. vel quicquid aliud quo ꝓ nostra salute fecit totum ex misericozdia fecit. Non ex opibus iusticie inquit apl's ad Tyt. ij. que fecimus nos. ꝫ ꝑm suam misericozdiā saluos nos fecit. t hoc in medio templi tui. b̄ est hierosolimis vbi erat templū. Et dicit magister in hystoziis q̄ ꝑbi de meditullio terre inquirentes. hierl'm in vmblico terre esse inuenerūt Un̄ dn̄s q̄ ꝓ salute totius mundi venerat in medio oīm offerri t pati voluit. Juxta illud p̄s. Operatus est salutem in medio terre. Et illud templū venerabile quia sanctū. qz ab ip̄ius vicario id est episcopo est consecratum. Et hic q̄tum placet potes loqui de p̄uilegio tēpli materialis t de violatoꝛib⁹ p̄uilegij t imunitatis ecclie. ¶ De tercio vo templo scz spūali quod est quis fidelis aīa dicit apostolus ad Coz. iij. Nescatis qz templū dei estis t spūs dei habitat in vobis. Hoc templū venerabile est qz sanctum. Templū dei inquit apostolus sanctū est qd estis vos. De q̄ veneꝛtione inquit Aug⁹. Honozate deū in vobis inuicem cui⁹ templa facti estis. Un̄ violatozes templi hui⁹ canonem late sñie incurrūt. Si quis inquit apostolus templū dei violauerit disperdet illum deus. Et mox subdit rōnem. Templū em̄ dei sanctū est tē. O quot sunt in hac dura sñia. qz oēs in mortali existentes. qui de templo dei siue domo spelunca latronū fecerūt. Vos inquit dn̄s fecistis illā scz domū meā spelunca latronū. Et videt dn̄s tangere quandā satis solitā. licz malam consuetudinem. Ita solet fieri. q̄ quando alii qui dn̄o suo rebellare volunt. t ipsi nō habent vt nouas munitiones extruant. subito ecclesias occupant. fossatis circūdant. t ea si possunt aquis replent. ꝓ pugnacula quibus ꝓtra dn̄m suum pugnent extruūt. t latrones quos fortiores inueniūt. ꝑ sui defensione introducūt. Sic peccatoꝛ violando venerabile templū spūssancti. t faciendo spelunca latronū. id est demonū. primū turrim superbie erigit dō conditoꝛi suo rebellare. ꝓponit. Initiū em̄ oīs superbie est apostotare a deo. ꝓ ꝓpugnacula deq̄ bus ꝓtra dn̄m suū pugnet extruit dō diuersas occasiones peccatoꝛ inuenit. de quibus frequentius peccans quasi quibusdam lanceis t sagittis dn̄m suum impetit. t q̄tū in eo est vulnerat t ledit Rursus inquit ap⁹ Hebre. vj. crucifigentes dn̄m. Fossatū ꝑfundū fodit dō ex multitudine pcatoꝛ desperans ꝓtemnit. qz ꝑuer. xviij. Impius cū in ꝑfundū pcatoꝛ venerit ꝓtemnit. Fossati aq̄s fetidis t putridis replet dō tam deum oblit⁹ fetide lasciuie t carnalitati se exponit. qz exquo nō est deus in ꝑspectu eius inquinate sunt vie illius in oī tpe.

De purificatione.

Dicit enim in libro sapie. xv. luto vilior vita illi⁹. qm̄ ignorauit eum q̄ se finxit. In tali tēplo sic violato nō audit cāt⁹ deuotiōis q̄tum ad deū. qz tali nō sapiunt orōes. Nec inuenit crux ꝑ passiōis q̄tum ad ꝓximū. Nec inuenit lumē cognitiōis q̄tū ad semetipm. qz nec curat recogitare vite breuitatez. nec pene ad quā festinat ꝑpetuitatē. Sic templum dei ꝓphanatū t vbiq; munitiōib⁹ pec catoꝝ vallatū spelūca latronuz. id ē. demoniū efficit. qz sicut dicit dñs Luce. xj. Ingressi habitāt ibi. Sic miser hō insipientior ē iumētis. Nullū em̄ pcium solitaria cū lupo cōmorareť. Sed heu petōr nō vno die vl nocte. ꝙ plurib⁹ annis quot in petō mortali manet cū lupis infernalib⁹ q̄ eū eternaliter morde ant morari nō expauescit. Hz saluator nr̄ cupiēs venire ad tēplū tale p suā pmonitionē dicens illud ysa. Redite p. dñi. Quid ē q̄ inimico meo vlq; porascit. nō tpa vra disponit. nō ipse redemit. Tacco de ammonitiōe imo pri⁹ laborat ꝓ violatoris reconciliatiōe. Enim ꝗt apo. iij. ego sto ad ostiū t pul. Carissimi mō accrescēdū est āmonitōi cuilibet petōr. t laborandū ꝓ reconciliatiōe antecq; exequať durissima ꝯ violatorez sententiā. qz teste apl̄o. dispdet illos deus qñ. s. dicet. Ite maledicti i ignē eternū. A quo nos liberet deus Amen.

De eodem festo.

Sermo. CCV.

Postquā impleti sunt dies pur. ei⁹. s. ihesu vl ma rie. sicut dicit glosa. tulerunt il lū in hierusalē vt sisterēt eū dño. id est offerent Lu. ij. ¶ In his vbis ostē, dit dilatio christi ad tēplū materiale. circa quā delationē q̄tuor notanda po nunt. videlicet tempus qñ delatus. ibi postq; impleti sunt dies purgatiōis ei⁹ Secundo psone a quibus delat⁹. cum dicit. tulerunt. Tercio locus ad quē delat⁹. qz in hierusalē. Quarto cā ꝓpter quā delatus. vt. s. sisterēt eū dño. In q̄ christi delatione forma nostre delatōis ad templū eternū innuit. Unde t p̄dicta quatuor in nostra delatione necessaria sunt. scz tēpus. psone. locus t cā.

Tempus nostre delationis est postq; impleti sunt dies purgatiōis. nō prius. Quia si alicui mercatori nobili hostis suus margaritā preciosam de manu eius in lutum excuteret. et mercator hostem vincens margaritā requireret volens eā in archa margaritar⁹ diligētius seruare. nunquid ita pollutā ibi reponeret. nō vtiq;. Sic creator omniuz margaritā imaginē ipsius exprimentē in manu padisi. s. hominē tenuit. sed a diabolo de manu padisi excussaz. vt luto peccati defedatā homo fact⁹. de hoste triumphans recepit. nec ipsaz in archam celestē reposuit nisi prius p sanguinē passionis purgauerit. t quotidie per effectū eius scz baptismū purgatur Et qz post purgationē baptismi multis homo peccatis inquinať ex miseri cordia dei relinquit ei purgatoriū. satisfactionis. et hoc dupler. vnū in hac vita. scilicet penitentia. aliud post hāc vitā. scz pena purgatorij. Si purgamur primo modo. s. p penitentiā non sentiemus scōm. Exemplū ca. iij. D. Primū aūt purgatoriū. s. penitentia est q̄si vmbra t pictura secūdi. Sicut em̄ vmbra materialis ignis nullū infert dolorem sed ipse ignis materialis cruciatum infert t dolorē. sic ignis pnie nihil habet amaritudinis vel doloris i scōi ꝓpatōe qz vt dicit Aug. excedit oēm penā tpalē. Vere excedit. t hoc dupliciter. s. intēsiue t extensiue. id ē duratione. Plus em̄ intendit illa pena q̄ aliqua hui⁹ seculi. Unde Aug. Nunq; in hac vita in carne inuenta est tanta pena. licet martires multa passi sint tormenta. Exemplū de illo q̄ ꝓpter ipatientiā ifirmita

tis ad exhibitionē angeli libentius ele
git in purgatorio esse duobus diebus
q̄ pati tormenta huius seculi duobus
annis. Et postq̄ sensit acerbitatē pur
gatorij ꝛ credidisset se multo tpe ibi fu
isse. pcipiēs vir modicū q̄d diei sustinu
isse. clamauit libētius se vsq; ad diez iu
dicij in pena huius mūdi esse q̄ ibi pl⁹
manere. Reductus pegit duos annos
de ꝟ habeā in ꝓmptuario ca. iij. A.
Itē excedit duratōe illa pena istā penā
de pena enim de q̄ se hō hic expedire
posset spacio vnius diei vel horę. forte
ibi ifra annū nō expediet. Un Ezech.
iij. Fili hois dic ꝓ anno dedi tibi. Ut
filijs israel factū ē. q̄ ideo q̄ male se ha
bucrunt desertū q̄ō infra q̄draginta di
es trāsiuisse potuissent. vir ꝑ quadragi
ta annos trāsiuerunt. Un Nueri. xiij.
Ann⁹ ꝓ die putabit. Purgem⁹ g̃ nos
in p̄senti ꝓ peccato satisfaciēdo. et hoc
p tres ptes satisfactōis. s. elemosinam te
tunio ꝛ oratiōe. Hec em̄ tria adeo pur
gant a peccato sicut tria potissima ma
teriaꝝ purgamēta. s. aq̄. lima. ꝛ ignis.
Elemosina em̄ tanq̄ aqua purgat. qa
sicut aq̄ extinguit ignez. ita elemosina
extinguit pcm̄. Unde dñs in euāgelio
Lu. xj. Date elemosinā ꝛ oia mda sunt
vobis. Q̄ō aūt et remanet ꝟ ieiunū tā
q̄ lima purgat. superflua carnis deciden
do. Im illud apli Cor. ix. Castigo cor
pus meū. Q̄ō aūt lima ieiunij no pt ꝟ
ignis oratiōis purgat. Sicut em̄ ignis
vrit ꝛ sursum tēdit. sic oratio ē pius af
fectus in deū ꝓtendens. vt dicit Aug⁹.
Et ps̄. Dirigat⁹ oratio mea sic̄ incen. in
cō. tuo. Felix est q̄ his trib⁹ purgat in p̄
senti ꝛ ad plenū. alioquin purgabit in
futuro ꝛ grauī⁹. qz nō deferet ad eter
nū templuz nisi postq̄ impleti fuerint di
es purgatiōis. ¶ Scdo ostēditur
circa talē delationē obsequentiū ange
lor⁹ pluralitas. cū dicit. tulerūt. Per an
gelos em̄ omnes sancti illuc deferunt.
Un in euāgelio. Mortuus est mēdic⁹
et portat⁹ ab an. in si. abrae. Et bene dicit
dñs pluraliter ab angelis. quia nō tm̄
ab illo angelo custode. sed etiaz ab an
gelis multis. Et hoc patet in transitu
bti martini. Un cū hic nō dubiuz sit q̄n
vnus tulerit puerū. tm̄ dr tulerūt. forte ꝓ
pter p̄dictū misteriū. Exēpluz ca. j. D.
L. ca. ix. D. ¶ Tercio quo deferat⁹
ostēdit. qz in hierlm. p qd celestis pria
designat⁹. Unde apls ad Gal. iiij. Hie
rusalē que sursuz est que est mr̄ nostra
Ibi em̄ vere est pacis visio. qua q̄libet
ibi ꝟstitutus a q̄tuor liber est. q̄ sunt pa
cis turbatio. scz a cūctis vicijs. qz non
est pax impijs. ysa. xlviij. Sed ibi pcm̄
nō dñabit nobis. Un ysa. xl. Non au
diet vltra iniquitas in terra tua. Iteꝝ li
ber est a mentis angustijs. qz fugiet do
lor et gemitus. ysa. lj. Item liber est ab
indebitis seruitijs. Un ioh. xv. Jā nō
dicā vos seruos sed a. Itē liber est ab
oīmodis miserijs. Unde apo. xxi. Ab
sterget deus oēm la. i. oēm cās lacrimā
di. ab oculis sētoꝝ. ¶ Quarto ūre
illuc portet cā subitū gīe cum dr. vt siste
ret cū dño. i. p̄sentaret. Hec em̄ fiunt pri
cipalis cā q̄ hō creat⁹ ē et recreatus. s.
vt frueret deo. Un hic ꝑ quosdā oñdit
q̄ homo quātuscūq; sit p̄cōr. si cōple
uerit dies purgationis in celestē hieru
salē delat⁹ ab angelis. potest videre de
um et frui eo. Ad quam visionē ꝑducā
re nos dignet. Qui.

¶ De eodem festo.

Sermo. CCVI.

Postquā impleti
sunt dies purgatiōis ꝛc. Lu. ij
¶ In ꝟ euāgelio de tribus
principalib⁹ agit. vicz de bte virginis
purificatiōe. et ꝟ cū dicit. postq̄ impleti
ti sunt ꝛc. Scdo de symeone obuiato
ne. et hoc ibi. Cū inducerēt puerū ꝛc.
Tercio de luminis illustratione. ꝛ ꝟ cū
dicit. lumē ad re. gen. Scdm ꝟ istud fe
stū tribus nois nominat. s. dies pur
gationis. dies luminis siue candelarū.
et dies ypapanti dño. id est obuiatio
nis. ¶ Dies purgatiōis vocat. non qz

De purificatione.

beata virgo indigeret purgari. que per partum filij dei purior erat. Ex more mulierū veteris testamenti quadraginta dies obseruās. hodie tanq̄ quadragesima die ad templū cū puero ascendit. Dies vero luminū dicit. quia hodie omnes fideles ad honorē eterni luminis q̄ reuelatū est gentib⁹. id ē christi. et ad honorē sui mris ardentes cereos manibus gestāt. Hec cōsuetudo taliter inoleuit. Olim cū gentiles februarū mensem inferis dedicauerunt. eo q̄ sic ipsi putabant sed errabāt in principio huius mēsis p̄serpina rapta fuerat a plutone. quā q̄ mī eius ceres facibus accensis in ethna tota nocte per sycilā quesisse credebat. et ipsi ad ꝓme motionē ipsius in principio mensis vrbem lustrabāt. Cū aūt sancti patres consuetudinē hanc nō possent penitus extirpare. constituerūt vt in honore veri luminis et matris ipsius cereos accensos portarent. et q̄ prius fiebat ad honorē cereris vel p̄serpine. mō fit ad honorē marie. Dies vo ypapanti. i. obuiationis dicit. quia in eo symeon q̄ de christo ante mortem videndo p spiritū certificatus fuit. dño obuiauit. q̄ ipsū in vlnas accepit. ¶ Moraliter aūt in his tribus p̄dictis triplex status hominū designat. scz status incipientiū. pficientiū et pfectoꝝ. Nam purgatio ad incipientes p̄tinet. candelarū in manibus portatio ad pficientes. sed dño obuiatio ad pfectos. Ad incipientes em̄ qui purgatione indiget loq̄tur apl̄us cū dr. Expurgate vetus fermentū. i. q̄libet mortale pctm̄. quod quasi fermentum corrūpit aiam. Et dicit vetus quia multa tpa transierunt erquo mortale peccatū initium habuit. scz in primo angelo et in primo homine. Ex hac purgatione vt melius fit efficax necesse est vt p̄cedat potio. sicut in corpali purgatione fit. Illa enim amaritudie sua extrahit quicquid vicioſuz est in singulis membris. scilicet in oculis. in capite. et in alijs. et in vnum globū redūt. et natura postea ejicit. Sp̄ualis aūt que sumpta ē ab incipiēte idē facit q̄ corpalis. et cōficit ex trib⁹ tanq̄ ex tribus pillulis. dum viz peccatoꝝ quasi bibēdo recogitat christi p̄ peccatis amarā passionē. sanctoꝝ p̄opter pctā durā punitionem. et malorꝝ ꝓpter peccata eternā dānationē. Vere p̄t mū granū masticatū amaricabit interiora pctōris. q̄ durior esset ille pctōr saxis que in passione christi scissa sunt si recogitando cū quāto dolore et cum quāta cōtumelia rex angelorꝝ peccatū nostr̄ dedecuit. q̄ ipse ita de facili iteruz cōmisit. nō turbaret in corde suo et nō amaricaret ꝓ eo. Vñ Apl̄us ad Heb. xij. Recogitate cum q̄ ꝓ nobis tantaz sustinuit contradictionē ⁊c. Et p Hie. dicit dñs Tren. iij. Recordare pauperis et transmi. absinthij et fellis. Et postea subdit. Memoria memor ero et tabescet in me anima mea. Hec ē responsio cuiuslibet fidelis. Et ꝓ tanto crucifixus in ecclesijs in apto loco ponit. vt ad memoriā passio christi reducat. Explū ca. xij. D. Decom̄ gnuz masticatū. i. sctoꝝ ꝓpt̄ peccata punitō si recogitat amaricabit peccatorē. q̄ si recogitat q̄m magnū sancti pctm̄ mortale pensauerunt ꝓ quo ne cōmittrēt a se et ab alijs diuersa tormenta sustinuerunt. A se sicut ille qui vt euaderet meretricē linguā suā abmordēs spuit i faciē meretricis. Et in vitis patrū quidā vt carnalē concupiscentiā extingueret. oēs digitos cremauit. vt habet in ꝓmptuario. c. ij. D. Et sanctus bñdictus in spinas se nudus p̄iecit. Itē ab alijs sustinuerūt. sic btā agnes et btā agatha et alie mīte vgines. q̄ q̄ nō timētes cōsentire noluerūt mīta sustinuerūt. Certe de multis omissis quilibet peccatoꝝ dolere potest si recogitat quāta sancti ꝓ vnī⁹ vitatiōe sustinuerūt. Tercuz etiam granū masticatū. id est. maloruz ꝓpter pctm̄ ꝓpetua cruciatio amaricabit et cōmouebit interiora. Si enim diues ille purpuratus de quo non legit

aliud peccatuz nisi qđ fuit imiserico?s. tantū sustinuit cruciatū. qđ erit de illis qui cū multis peccatis decedūt. Hec ḡ tria grana si a peccatore masticata fuerint. s. ea reuoluēdo. amaricabūt eū et extrahēt quicqđ vicij fuit i singulis mēbris. ꝛ in vnū globū redigent. quē incipiēs vt salubrius ejciat p cōfessionem ipm pri? bñ coḡt in olla cordis cū aq̄ ꝓpūctiōis. ꝛ est verū signū cp tunc peccatuz in olla cordis bñ excoquit. cū olla cordis p̄e nimio ardore cōtritionis aquā supbullicēs ꝓpunctōnis ejcit per oculoz lacrimationez. Et post cp ejecit p cōfessionē pt̄ p̄cedere ad statū scōm. scz p̄ficientū. q̄ significat in luminum portatione. Debet aūt portare lumē triplicater. vicz corde. ꝛ b̄ p rectā intēciōez de quo lūine Lu. xj. Vide ne lumen qđ in te ē te. sint. Itē ore p vtilē locutionē Psal. Lucerna pedib? meis v̄bum tuū. Itē manu p bonā opationē. de q̄ Luce xij. Lucerne ī manib? vr̄is. i. bone opationes. Et sic de v̄tute in virtutē p̄ficiens puenīet ad statū pfectōis qui est vt patus expectet obuiare dño cū venerit desiderū bñs dissolui et esse cū christo dicēs cū symeone. Nunc dimittis ser. tuo. scm v̄bū tuū in pace. Non pace tpis sue mūdi. qz in mūdo p̄ssurā habebitis. sed pace eternitatis. de q̄ ysa. xxij. Se debit populus meus in multitudie pacis. Ad quam nos ꝛc.

De eodem festo.

Sermo. CCVII.

Postquā impleti sunt dies pur ꝛc. Luce. ij. In b̄ cuāgelio ad nr̄az informatōez primo agit̄ de purificatione ibi. Postq̄ ꝛc. Secōo de dñi a symeone suscepti one. ibi. Accepit eū in vl. su. Et bñ primo purificatio post dñi susceptio tāgit̄. vt ostēdat̄ cp nullus dñm suscipere mereā nisi pri? purgeā. Inuenim? aut̄ multiplices rer purgationes. ad q̄z instar etiā nos debem? purgari. Purgatur em̄ aurū p liquefactionē. corpus p potionē siue medicinā. dom? p scopationē. vitis siue arboz p putationē. pannus p lotionē. granū p flagellationez. reus p testificationē. Purgem? ꝛ nos primo p liquefactōez. i. diuini amoris feruorē. Multa caritas operit multitudinē peccatorū. Sic purgata fuit maria magdalena. cui dimissa sunt pcā multa. qz dilexit multū. Secōam purgationē que ē p potionē opat̄ vera ꝓpctis cordis ꝓtritio. sm illud Eze. Recogi. ti. oēs an. me. in ama. aie mee. Hec est amara potio bibēdb? illā. Terciam q̄ est p scopationē opat̄ ꝓfessio. q̄ est spinalis scopa. ps̄. Exercitabar et scopebā spūm meū. Quartā que fit p putatōez facit elemosinaz largitio. Vñ dñs Lu. ix. Date elemosinā ꝛ omnia munda sunt vobis. Quintā que est p lotionē. facit lacrimaz effusio. ps̄. Lauabo p singulas noc. le. me. scz ꝓscie lacrimis meis. Sextā que est p flagellationē facit in nobis tribulatio. Vñ Aug?. Qđ fornax auro. qđ flagellū grano. qđ lima ferro. b̄ tribulatio iusto. Septimā que ē p testificationē facit in nobis bonoz opm multiplicatio. Vñ dñs in Jo. Opera q̄ ego facio illa testimoniū phibēt de me. De hac purgatione Eccl̄. vij. Honora deū ex tota aia tua. ꝛ honora sacerdotem. et purgate cum brachijs. i. bonis opib?. Ergo frēs sic maria ñ renuit subire legē purgatōis. cū esset mūdissima. sic ꝛ nos cū imūdissimis nō renuam? purgatōz p̄dcōz modoz vt cum simeōe iesuz digne suscipe valeā?. Trecenī psonas legim? imitādas q̄ dñm susceperūt. Suscepit em̄ cū zache? q̄ festinās descēdit ꝛ excepit illū gaudēs que imitaſ̄ si ablata restituim?. ꝛ bōa nr̄a paupib? erogā?. sic ipe fec̄ dicēs. Ecce dimidiū bonoz meoz do paupib?. ꝛ si q̄d aliquē defraudaui red. q̄dru. Itē suscepit eū martha. de q̄ Luc. x. Intrauit iesus in q̄dā castellū ꝛ mlier q̄dā martha nomie excepit illū in domū suam. Hāc imitaſ̄ si necessitatem patiēbus

per opa miscricordie frequenter ministramus Unde de ipsa dicit. ꝓpter opa miscdic. Satagebat cir. fre. mi. Itē suscepit cū sumeō. De quo in hoc euangelio Accepit puerū in manibus. Quem imitamur si quisq; nostrū sit talis q̄lis hic sumeon describit. vt scz sit hō p mānsuetudinē. qz homo ē anial natura mānsuetum. Itē vt sit inhierlm et in tēplo p religiositatē ꝛ deuotionē. Item vt sit sumeō p cōpassionē. quia sumeō interp̄tat audiens merorē. Itē vt sit iustus p iustitie opationez. Item vt sit timorat⁹ ꝺñi reuerētiā. Itē vt sit in eo spūssanctus p inhabitationē. Si aūt aliquod istorum deficit dñm digne nō suscipit. Suscepit aūt eū sumeō triplicit̄. Primo in responsis. qz rñsum acceperat a spūsancto rē. Scdo suscepit eū in brachijs. Unde accepit eū in vlnas suas. Tercio suscepit eum in precordijs. pro quo dixit Nunc dimit. ser. tuum do rē. Quam nobis. s. pacez etiam prestabit si sic suscepimus ipsum.

IN cathedra sctī petri. Require sermones in die eiusdem.

De sctō Mathia apostolo. Sermo. CCVIII.

VEnite ad me omnes q̄ laboratis ꝛ oneratis estis ꝛ ego reficiā vos. Math. xj. Ista inuitatio saluatoris nostri q̄ inuitauit beatū mathiā cui⁹ hodie festū colit. ꝛ alios apl̄os. ꝓuocatiua ad veniendū tria ponit. vicz veniendi terminū. venientiū statū. ꝛ aduentus fructū. Terminū veniēdi insinuat felicem cū dicit ad me. Uenientiū vō statū innuit miserabilē cū subdit. qui laboratis ꝛ oneratis estis. Sed aduent⁹ fructū ostendit delectabilē. cū dicit. et ego reficiam vos. Uere oīa trahūt. oīa allicūt. ꝛ terminū felix ad quē vocat. ꝛ stat⁹ misera bilis a quo vocat. ꝛ fruct⁹ delectabilis ꝓpter quē vocat. Uere felix terminus ad me. Quesierat petr⁹ in iohanne. vj. Dñe ad quem ibim⁹. Et hic rñdet dñs Uenite ad me. Uenite q̄ ad me ad quē veniendū inuitat. natura. gratia. ꝛ gloria. Natura cui⁹ principiuz extitit. gr̄a quā exhibuit. et gloria quam ꝓmisit. Uere natura inuitat tanq̄ ad suū principiū. et ipse ē principiū oīm nature. Unde aug⁹. Fecisti nos dñe ad te rē. Ab ipso em̄ natura accepit esse. ꝛ pmanentiā esse. et ordinationē esse. Unde Ro. xj. Ex ipso ꝛ p ipsum ꝛ in ipso. Quia ex ipso sumus. ꝛ p ipm manem⁹. ꝛ in ipm ordinamur. Hoc ipm innuit hūana nature cōditio. q̄. s. ad ipm inter oia tēdere debeat. qz sicut dicit Aug⁹. cetera aia lia sic creata sunt. vt reflexa terrā. semp aspiciāt. hō vō erectus ꝺditus est vt sū pioza ꝓtemplet. Unde cū quidā plus⁹ a quodā rege quereret ad quid factus esset homo Rñdit. vt cōtemplet celū ꝛ celi lumina. Pro quo dicit Apl̄s Que sursum sunt sapite. sic. s. hoīes decet. nō que sup terrā vt faciūt reflexa anialia. Unde ꝑm apl̄m. Gloria eoz in ꝓfusione. q̄ terrena sapiunt. Ex hoc em̄ hō ꝓpter tumentis insipientiā ꝛ similis illis efficit. qñ sicut tumentis plus sapit fetor stabili q̄ suauitas em̄ palacij. plus delectat in fetore hui⁹ mūdi remanere q̄ sursum tanq̄ ad suū principiū tendere Cōtra hoc dicit. Uenite ad me. Quia ad hoc inuitat natura. Item ad hoc etiā inuitat gr̄a Illa inquā quā exhibuit de q̄ ad Thi. Apparuit gr̄a saluatoris nr̄i dei. Et post subdit. Expectātes beatā spem. Quia vere multuz mouet nostrā spem puenīdi ad ipm cui⁹ gr̄a ꝓ nobis exhibita tāta apparuit q̄ pro nobis hō fact⁹ est. mortu⁹ est. Pro quo dic̄ Bern̄. Jā me spnere nō potes bone iesu qz caro de carne mea es. ꝛ os exossib⁹ meis: Item iuitat ad ipm ꝛ gl̄a illa quā ꝓmisit. qz scipm in gl̄ia p misit i pmiū dicens in Ben̄. xv. abrae Ego merces tua magna nimis. Uenite q̄ ad me tanq̄ ad pmiū. qz ipse deus

erit oía in oíbus.sicut ór Lor.íj. Ipse cñ de? erit rõni plenitudo lucis.et voluntati multitudo pacis.t memorie cõtinuatio eternitatis. Explus ca.x.

Secõ trahit t miserabilis status a quo vocat quẽ innuit.cum dicit. Qui laborati t onerati estis. In duobus innuit nostrũ statũ miserabilẽ.scz in laborẽ t onere. Impellit ergo primo multitudo labor. Quanti labores huius status.qz t ſm naturam.t ſm culpã et ſm grãm. Labores nature iob tãgit cũ dicit. Homo ad laborẽ nascit.qz mox nat? replet multis miseriis. Vñ Secñ.íj. In sudore vultus tui ves.pa.t. Vide ḡ quot labores quot sudores.t pẽsabis miserabilẽ statum. De hac pñ. Labor ẽ añ me donec intrem in sanctu. Hic labor q̃dẽ miserabil. sed miserabilior ſm culpaz.qz ad maiorẽ penaz trahit. De quo Sap.v. Lassati sum? in via iniq̃tatis. Laborat eñ luxuriosus voluptatibus. Hiere.xxíj. Factus est cursus eor malus t fortitudo dis.qz vt inique agerẽt laborauerũt Itẽ laborat auarus in cupiditatibus. Eccs.iij. Nõ recogitat dies.cui laboro.pñ. Labor labior ipsor operiet eos qz adulãdo.postulãdo.canẽdo. Exemplũ.xv.C. Itẽ est labor t ſm grãm de quo Sap.x. Reddet deus mercedẽ labor sanctor suor. Quãtũ laborãt oratẽs i orãdo.pñ. Laborauí in ge. m. la.p ſin.noc.tẽ. Itẽ pdicatores pdicãdo.íj. Thi.viti. Tu vo vigila.in oíbus labora. Secõm impelles ẽ magnitudo onerũ.quã innuit.cũ dicit et onerati estis. Graue onus mozes fratr puer sor. De quo Gal.v. Alter alteri? onera portate.s.cõmuniter sufferẽdo. Sed grauí? onus nostror corpor. De quo Sap.v. Corpus qđ corrũpit aut p penalitates.aut p infirmitates.aut p pñtates.aggrauat aiam. Scz ḡuissimũ ꝓpriom scelerũ.de quo pñ. Iniquitates mee sicut on? graue grauate sunt tẽ.

Tercio trahit t allicit fruct? delectabilis.ppter quẽ vocat.cum dicit.t ego reficiã vos. Quo q̃ onerabilis refectio t delectabilis vbi ipse impator erit mister. Ego inq̃t reficiã nõ alter.qz vere ipse erit mister. ipe cib?.qz ipse deus erit oía in oíb?. Vñ Aug. sup pñ. Deus erit tot? tu?.tũc cũ mãducabis ne esurias.cũ bibes ne sitias.ab eo illuminaberis ne cecus fias.ab eo fulcieris ne deficias.possidebit te totũ integr tot? integer. Ad qõ nos pducere dignetur.

De eodem.

Sermo .CCIX.

Venite ad me oẽs qui laborati t onerati estis t ego reficiã vos. Math.xj. In hís vbis duo nobis oñdunt. vicz hois miseria.t saluatoris misericordia. Homis miseria innuit in ipsi? ppessione.cũ dicit Laborati t onerati estis. Dei misericordia in ei? ad se vocatõe.cũ dicit. Venite ad me et ego reficiã vos. Homis añt quã patit miseria causat ex duob? s.ex pena.t ex culpa. Ex? causet ex pena oñdit iob dicẽs. Homo nat? de muliere repleta multis miseriis Et post innuit pelluas. Qui qñasi flos egredit t decerpit t fugit velut vmbra. Itẽ q̃ causet ex culpa hois miseria oñdit Salomõ in Libro uer.xxíj. dicens. Miseros ppłos facit peccũ. Miseriã q̃ causat ex pena oñdit dñs in p̃missis vbis.cũ dicat. laborantis Sed miseriã culpe innuit cũ dicit. one rati estis.glosa. vicijs t pctis. Pena añt q̃ infert hoi miseriã t q̃ homo laborat in pñti ẽ sextuplex.s.fames.sitis.calor frigus.lassitudo.egritudo. Has sex penas vocat iob tribulationes dicens. In sex tribulationibus liberabit te. Et post enũerat dicẽs. In fame t nuditate tẽ. Et ppter hanc sex tribulationũ ꝛnumerum laborẽ dicit iob.q homo ad cõlaborez nascit.qz ex quo nascit mox ꝛmitantur cũ. Vñ Ezech.ix. signant in sex viris q̃ venebãt de via porte superioris t vnusquisq vas interi? in manu ei?. Porta superior adã ẽ. Et ab hac pcedũt sex pe

nalitates p̃dicte q̃ sunt vasa interius. Quia vnaq̃ p se sufficiẽs ẽ inumere boiez. Q quot sunt sola fame mortui. et sic de aliis. Hanc g̃ penalitatũ tangit dñs laborẽ cũ dic̃.laboratis. ¶ Scõaz añt miseriã que ẽ ex culpa tãgit dñs. cũ dicit. et onerati estis. s. pctis. Cõpat ãt mortale pctm̃ oneri ppẽ q̃tuor. ¶ Prio q̃ q̃si qõdã on⁹ gnat ꝓsciaz. Vñ ps. de iniq̃tatib⁹ loq̃ns sic dic̃. Sicut on⁹ gue grauate sũt sup me. Quia sic dic̃ greg. Hõnun q̃ ꝓuenũt culpa opis et rep̃hẽ sibilitas cordis. Scõo q̃ q̃si quoddã on⁹ corpus peccãtis debilitat. Vñ ps. Nõ est pax ossib⁹ meis a facie peccato rũ meoꝝ. Vulneranť em̃ p pctm̃ natu ralia. sicut patet in illo qui descẽdit ab hierlim in hiericho. Tercio q̃ ipi sub pctõ q̃si sub quodã graui onere ruunt in ifernũ subito. Vñ iob. xxi. Et in pũcto ad inferna descẽdũt. Ex quo ꝓtz q̃ nil in mũdo grauꝰ ẽ pctõ qõ tot loco rũ spacia tã subito trãsuchit. Quarto ꝓ hoc onerat. q̃ sic fur in iudicio furtum in collo suspẽso onerať. sic pctõr in iudicio pctis onerať. iuxta illud Treñ. ij. Iniq̃tates nr̃e quolute sunt et imposite collo meo. Tũc ei vnusquisq̃ onꝰ suũ portabit. sicut dic̃ aplus. Sic g̃ dñs innuit cũ dic̃. laboratis et onerati estis. ¶ Hz dñi notať miseriã in talib⁹ ad se vocatõe. cũ dic̃. Venite ad me. In hoc q̃ dicit. venite. retrahit a malo. In hoc ãt q̃ dicit ad me. trahit ad bonũ. Nil ei mereri q̃ venire ad deũ. ps. Mihi ãt adherere deo bonũ ẽ. Venite g̃ a malo. s. pene et culpe oĩes q̃ laboratis. s. pena. et onerati estis. s. culpa. Venite inquã ad me et ego q̃ sum sũmũ bonũ reficiã vos p̃dicta a vobis remouẽdo. Venite g̃ penã a vobis replicando ad me. q̃ auferã a vobis oẽm laborẽ cum. s. posuero vos in rẽe opulẽtã. Ibi em̃ sci ab oĩbus p̃dictis liberanť incõmodis. sic dicit Jo. in apo. xxi. de scis loq̃ns. Serui eius mąt deo die ac nocte. Ecce remotõ lassitudinis. Et p⁹ subdit. Nõ esurient nec̃ siti. amplius. nec̃ cadet sup eos sol nec̃ vllus est⁹. Et post de remotiõe septẽ penalitatũ dicit. Et absterget deus oẽm lacrimã. glo. i. oẽm dolorẽ. ¶ Propter hoc g̃ ꝓhensionẽ venite oẽs qui laboratis. s. pẽa. et vẽite q̃ onerati estis culpa. ad me q̃ sol⁹ culpã dimitto. Nemo em̃ pctã dimittit nisi solus de⁹. sic ꝺr̃ in Jo. Itẽ ad me venite q̃ venientẽ benigne suscipio. Vñ Johel. Delinq̃t impi⁹ viã suã. et reuertať ad dñm. qm benign⁹ ẽ. Exẽplũ ꝺ filio pdigo cui pr̃ veniẽti occurrit et iamplex⁹ ruens benigne suscepit. Hoc et xps fac̃. Vñ argumentũ hoc in crucis signo ppẽdim⁹ vbi q̃ cor vuln⁹ aptũ hz. vt pctõr affectum cordis. s. oñdat. brachia extensa hz. vt in amplex⁹ venientis pctõris ruat. Caput inclinatũ hz vt pctõr veniẽti osculũ pbeat. Itẽ venite ad me q̃ pctã dimitto ꝺ cõsuetudinẽ hoim. q̃ nulli pctã q̃n tũcũq̃ gnia ipropero. Dat em̃ oib⁹ affluenter et nõ improperat. Et ego tandẽ reficiã vos cũ vos recepo in eterna tabernacula. Ad que nos pdu. deus.

De eodem.

Sermo .CCx.

Venite ad me oẽs q̃ laboratis et onerati estis et ego refi. vos. mat. xi. ¶ In hac vocatiõe dñi q̃ttuor notãda sunt q̃ in oi alia vocatione notanť. scz q̃s vocat q̃ iesus. q̃ etiam dicit. venite. Quo vocat. q̃ ad me mąt. Quos vocat. oẽs mąt q̃ la. et onera. estis. Ad q̃d vocat. et ego mąt reficiã vos. ¶ In prio. s. in iesu q̃ vocat notať eius benignitas. In eo ei q̃ illos vocat sine q̃b⁹ esse nr̃ nr̃ et q̃ sine illo nullaten⁹ esse pñt. añq̃ ipm rogrant vocat. benignitatẽ magna oñdit Berñ. Benign⁹ iesus prim⁹ ẽ in accessu. vltim⁹ in recessu. Ipse em̃ est illa clara sapia q̃ nũq̃ marcescit. et spũs est benign⁹. sic ꝺr̃ in li. Sap. q̃ ꝓoccupat q̃ se ꝓcupiscũt. vt illis prior se oñdat. ¶ In scõo. s. in eo q̃ ad se vocat no

tatur ei? bonitas. In ꝑ em̃ q̃ ipse q̃ habitat luce inaccessibile nõ spnit sibi dissimilia. ꝑ poti? vocat in suã societatez magne bonitatis ẽ indiciũ. nõ em̃ ẽ fastuosus t illis ꝓsiliis qui iuxta amos ꝑ phetã viã hũiliũ declinãt. Et ysa. lxv. dicũt. Recede a me nõ appropinq̃s mihi q? imũd? es. Hoc vtiq; dñs cuilibet posset dicere. Recede a me. q? vir pollutus es. i cui? ꝓspectu oẽs iustie nr̃e q̃si pãn? mẽstruate reputate sunt. ꝑ ex sua bonitate lz respectu sui polluti sim? nõ a se. ꝑ ad se poti? vocat dicens. Venite ad me oẽs. ¶ In tercio. s. i eo q̃ laborãtes t oneratos vocat. vocatoꝝ ex primit necessitas. necesse ẽ em̃ laborantes t oneratos venire ad relevatõez. ¶ In q̃rto. s. i eo ad q̃d vocat. eorum de oñdit vtilitas. cũ dr. Et ego reficiã vos. Utile est em̃ laborãtib? t oneratis refectio. Suã g̃ saluator oñdens benignitatẽ t bonitatẽ ad se vocat dicens. venite ad me. Vocat ãt ad se q̃tuor modis. s. ꝑ publicã p̃dicatiõez. ꝑ intrinsecã inspiratiõnẽ. ꝑ tpaliũ collatiõnẽ. t ꝑ flagellor̃ imissiõnẽ. De q̃b? dr i pabo. Quia mãt vocaui. s. ꝑ p̃dicatiõnẽ. t renuistis extẽdi manũ meã. s. ꝑ tpaliũ collatiõez despexistis ꝓsiliũ. q̃d fuit ꝑ inspiratiõnẽ t increpatiões neglexistis. s. castigatiõis ¶ Per primũ nũciũ vocatiõis vocati sũt apli ad dñm. t alij fideles mlti. ¶ Per secundũ. s. ꝑ tpaliũ collatiõez vocati sunt iudei i veteri testõ. Ipsi ei ꝑ tpalia trahebant ad deũ. dedit ei eis regiões gẽtiũ t labores pplor̃ possed̃. vt custodiant iustificatiões ei? t legẽ ei? req̃rant ¶ Per tercia. s. inspiratiõis vocata ẽ maria magdalẽa. ¶ Per q̃rtũ. s. castigatiõis vocat? ẽ paul?. Hz istis tpib? mltũ sũt pigri nũcij isti. q? paucos adducũt ꝑ p̃dicatiõnẽ. t vocati pauci veniũt ꝑ inspiratiõnẽ. pauciores ꝑ castigatiões. ꝑ tpalia paucissimi. Nõ ei bñ põt dicere dñs. Vocaui. s. ꝑ p̃dicatiõez t renuistis q? mlti mõ venire renuũt ad p̃dicatiõez ti? ei currũt ad tabernã q̃ ad p̃dicatiõnẽ. Exẽplũ ca. viij. ℣. Itẽ mõ põt dicere dñs. Despexistis oẽ ꝓsiliũ meũ. q̃d fit ꝑ iternã inspiratiõnẽ. Ipse em̃ stat ad hostiũ ꝓscie t pulsat ꝑ inspiratiõez t dicẽ. ℣ hõ vsq; quo obliuiscẽris me i finẽ. vsq; quo auer. fa. t. a me. Quãdiu ponã ꝓsilia i aia tua. s. inspiratiõis. Hz vos despexistis oẽ ꝓsiliũ meũ dicẽtes. In ꝓsiliũ ei? nõ veniat aia mea. Itẽ mõ põt dicere extẽdi manũ meã. s. tpalia ꝓferẽdo. t ñ fuit q̃ aspiceret. i. q̃ recognosceret. q? si paup deũ nouit diues efficit? deũ a quo hz diuitias ñ recognoscat. Incrassat? ipinguat? t dilatat? recalcitrauit. t recessit a deo salutari suo. t oblit? ẽ dñi saluatoris sui. Exẽplum de heremita q̃ pauprim? existẽs deum multũ dilexit. Post quodã intuemini ad deũ ꝑ eo. t fiducubẽte ab heremo fugit. Exemplũ in pmptuario ca. iij. ℣ Hz vltim? nũcius. s. castigatiõis multũ plus ꝓficit. citi? em̃ in aliquo obstinato ꝓficit vna acuta q̃ decẽ p̃dicationes. Exẽplũ ca. xvj. ℣. Vis q̃ q̃tuor modis vocat de? ad se dicẽs Venite ad me oẽs mãt. nõ tm̃ diuites. ꝑ etiã pauperes. nõ tm̃ iuuenes. ꝑ etiã senes. Nõ ei acceptor ꝓsonar̃ ẽ de?. ꝑ ipsi cura ẽ oibus. Oẽs ei vult saluos fieri. Oẽs inãt q̃ laboratis. s. pena. t oneratis. s. culpa. venite inãt oneratis. t ego relevabo vos. Ber̃. Christ? clamat ego reficiã. Diabolus clamat. ego decipiã. Mũd? clamat. ego deficiã. Caro clamat ego ifirmabo. Hec ẽ reficiã. quẽ seq̃ris. certe poti? reficiẽte. De quo req̃re i ꝑmõe. Nõ q̃dã fec̃ cc. ma-

De sancto Gregorio papa.

Ecce sacerdos magnus. Req̃re in die sancti Nicolai. et alios ibidẽ. Et etiã in die beati martini epi̇scopi.

De eodẽ. Sermo. CCXL.

Vigilate quia nesci

tis q̃ hora dñs vr̃ ventur⁹ sit. Mat. xxiiij. ¶ Verba p̃missa dñi opetunt ofessorib⁹. t maxie btõ gregoꝛi. qꝛ gregoꝛius vigilãs intercptat. In qb⁹ vbis duo facit dñs. ¶Prio a malo sõno excitat cũ dicit. vigilate. Sc̃o cãm excitatõis insinuat. cũ dic̃. Qꝛ nescitis q̃ hora dñs vr̃ ventur⁹ sit. ¶ Malũ somnũ dico ad differentiã altoꝛ. qꝛ q̃druplicit somnus sacra scriptura cõmẽoꝛat. s. nature. gr̃e glie. t culpe. ¶Primus. s. nature sõnus ẽ tolerabilis. de quo dñs Math. xxv. Dormite tã t requiescite. Et poeta. Nõ satis ẽ dormi. Sc̃õs est gr̃e sõnus est cõmẽdabilis. de quo in Cañ. v. Ego dormio t coꝛ meũ vigilat. Tercius sõnus glie ẽ delectabil⁹. de quo p̃s. In pace in idipm dormi. t requiescam. Quart⁹. s. culpe ẽ miserabilis. de quo apo. Surge q̃ dormis t exurge a mortuis. Deprimis g̃ trib⁹ nõ excitam̃ de q̃rto. s. culpe. q̃ ẽ sõnus miserabilis cũ dic̃ dñs. Vigilate. Nõ ei exñs i mortali pcto dꝛ dormire ꝑpt̃ multa. ¶Prio qꝛ dormiẽs de vercndis discooptis nõ verecũdat sic c̃cito venit hõ in culpaz mortal⁹ pcti discoopit cũ dyabol⁹ oib⁹ bonis. In cui⁹ figurã hoiez descendẽtẽ ab hierlm in hiericho latrones despoliauerũt. Exẽplũ. c. ij. E. E. Itẽ dormiẽdo hõ nõ satiat⁹. sic dic̃ Esa. xxix. Sicut somniat esuriẽs t comedit. cũ aũt fuerit exp̃gefactus vacua ẽ aia ei⁹. Sic nõ satiabit⁹ auarus. nec luxuriosus. Hec em̃ duo sũt due sikes sãguisuge q̃ sp dicũt. affer. affer. Itẽ dormiendo laboꝛãs nõ lucrat⁹. nã siue scribat in sõnis. siue aliõ facit. nihil lucrat⁹. Sic pctoꝛ i cl̃pa exñs nihil lucrat c̃tũ ad vitã eternã. dona ei iiquoꝛ nõ ꝑbat ds. sic dr̃ i Ecc̃. xxxiij. qꝛ sõn⁹ culpe sic ẽ miserabil⁹. iõ ab eo excitam̃. Excitam̃ aũt tripl⁹ sic t a somno coꝛpali. s. clamoꝛe. Sic samuel excitat⁹ ẽ t alij multi vsq̃ hodie p̃dicatiõis clamoꝛe. q̃b⁹ dr̃. Vigilate. Exemplũ. c. viij. Itẽ q̃nq̃ excitam̃ flagello pcussi. sic dr̃ de petro in actib⁹. xij. ¶Percussoq̃ in ct latere petri excitauit eũ. Et moꝛ cadũt cathene pcti de manu pctoꝛis. Itez q̃nq̃ visiõe pterriti. Ben. xlj. dr̃ de pbone. Euigilans pbo vidit sõniũ. Hoc cõtingit p̃ interna inspiratiõnẽ. p quã hõ videt pẽsando ecclestia q̃ a mittere p̃t. t infernalia q̃ incurrere p̃t. t exb̃ terret. ¶ Cãm aũt excitatõis subdit. cũ dic̃ qꝛ nescitis q̃ ho. d. ve. vẽ. sit. Cãm vtiq̃ ad vigilandũ p necessariã. Qꝛ si q̃s seruus dñm tribilẽ h̃ret. quẽ incert⁹ de aduentu suo expectare dẽret. fatu⁹ esset si ip̃m dormiẽdo expectaret. Sic dñs potẽs est t terribilis. q̃ ptãtem hz aiam t coꝛpus nr̃m mittere in gehẽnã. De cui⁹ aduẽtu ad nos qꝛ sum⁹ incerti. fatui sumus si ip̃m dormiẽdo expectamus. qꝛ si inuenerit nos dormiẽtes. gladio fue ustice scindet nos p̃ mediũ. aiam nr̃am a coꝛpe sepando. ptẽq̃ meliozẽ. i. aiam nr̃am in inferno cũ infidelibus ponendo. A quo nos liberet dñs.

De sancto Benedicto.

IN festo benedcti

Require s̃mones in die martini t etiã nicolai t augustini.

De annũciatione beate marie v̄ginis. Sermo. CCXII.

EGredier virga de

radice yesse t flos de radice eius ascẽdet t requiescet sup eũ sps t. Esa. xj

¶ In his vbis ꝑpbe dum nobis oñdunt. vicz ortus matris t ortus ꝑlis. t vterq̃ laudabil⁹. Ortus mris innuit in egressu. cũ dic̃. Egredier vga de radice yesse. Ex ortus ꝑlis in ascẽsu. cũ subdit Et flos de radice eius as. t req. s. cũ t. Circa aũt mris egressũ notanđ. q̃ ipsa inuenit egressa. ꝑgressa. supgressa. t ingressa. Egressa laudabil⁹ t b̃ in ntitate. ¶Progressa incõparabil⁹. t b̃ in ꝓcreatiõe. Supgressa mirabil⁹. t b̃ in ꝓcreatiõe. Ex ingressa felicit. t b̃ in assũptione. Vere egressa laudabil⁹ in ntitate oñdit ꝑpbã ꝑpt̃ duo vicz ꝑpt̃ ntitatis puritate quã innuit. cũ dicit. Egredier

ṽga. Et generi nobilitatẽ. qz de radice yesse. Puritas aũt ntitatis bñ p virge egressionẽ designat. Aliter em a radice pcedit ramusculus. adhercs circa frã naturã suam & ꝺditionẽ radiꝯ alitẽ ṽo pcedit ṽga sup terrã. q̃ licz in sui principio radici adhereat. nõ tñ postmoduz trahit radicis ꝺditionẽ. quia nõ manet circa terram. nec flectitur ad terram. Sic natiuitas ceteroꝝ hominũ ramusculo radici in frã inhereti & sup terrã egresso iteꝝ ꝺ radicẽ reflexo ꝺparat. Virgo em ceteroꝝ hoim tã in ꝺceptõe q̃ in ntitate egredit cũ ouginalis corruptionis vicio. Sz btã ṽgo egressa est de radice yesse vt virga. qz & si eã in origine ꝺceptiõis sue ꝺtigit hẽ radicẽ originalis corruptiõis. in egressu tñ ntitatis oi no depositum fuit ꝺditionẽ radicis. vt nõ sic ramusculus reflectaret. ꝑ sic ṽga absq peccati cuiuitate recta nasceret & sãcta pũ. Virga directiõis ṽga regni tui. Exemplũ. c. xiij. A. c. xv. A. Itẽ laudabilis ẽ egressus ntitatis ei⁹ ꝓpt generi nobilitatẽ. fuit em exorta de tribu regia. qz de radice yesse. q̃ fuit pr̃ dauid. sic oñ dit lucas. Vñ cãtat eccia. Regali exꝑgnie maria exorta refulgett. Sic g̃ btã ṽgo est egressa laudabilr in ntitate ꝓpt ntitatis puritatẽ & nobilitatẽ. Itẽ ẽ p/gressa incõpabilr. & b i ꝺuersatõe. Vñ cant. vj. Que est ista q̃ pgredit sic̃ aurora ꝺsur. pulcra vt lũa. electa vt sol. Ubi in tribus innuit incõpabilis. Aurora em q̃ rubicũda ẽ. designt mentis martyriũ. De quo in Luc. ij. Tuã ipsius aiam ptransibit gla. Alioꝝ em scoꝝ martyriũ fuit in corpe. & ipsius in aia. & iõ ve hementi⁹. Vñ rose q̃ rubore suo patiaz designt cõpat in Ecc. xxiij. Quasi inqt plantatio rose in hiericho. Luna q̃ frigida ẽ castitatis incõpabilis liliũ ipsi⁹ designt. de q̃ Ber. Nec etiã vl angelica puritas illi virginitati audeat ꝺparari. ꝓ quo & cedro q̃ imputribilis est ꝺputor. Quasi inqt cedrus exal. sũ in liba. Sol q̃ fons est caloris innuit caritatis siue affectiõis ipsi⁹ incendiũ. Vñ Ber. de b loquẽs dicẽ. Si pomũ in manu media die tentũ relinqt odorẽ in manu reliq̃ pte dieꝝ. Qtũ tũc ipsam ṽtus pictatis affecit q̃ in ipsa nouẽ mensibus rechcuit. ꝓ quo cynamomo & balsamo q̃ calide tũt nãe ꝺparat. Sicut inqt cynamomũ & balsamũ aromatizãs odorẽ dedi. Itẽ supgressa est mirabilit & b in ꝑcreatõe Vñ in ꝓuer. dr̃. Multe filie ꝺgregauerũt diuitias tu supgressa es vniuersas. Vere multe ꝺgregauerũt diuitias. Que dã ṽginitatis vt ṽgines q̃ est magnus thesaurus. qz nõ est dig̃ põderatio aie ꝺnẽtis. vt dr̃ Ecc. xxvj. Queda secunditatis. vt mres. Q ꝓ q̃ntis diuitijs matres ꝺputãt ortũ plis. Exemplũ. Refi de anna mre samuelis. Item anna in thob. diuitias ꝺputabat b q̃ videbat filiũ suũ. Sz btã virgo supgressa est vniuersas. qz & fecũditatẽ habuit. & ṽginalẽ pudicitiã nõ amisit. Vñ de ipsa dr̃ in Cant. Venter tuus sicut acerus tritici ꝓpt fecunditatẽ. vallatus liliis. ꝓpter multiplicẽ ṽginitatẽ. Fuit em ṽgo mẽte. fuit ṽgo corpe. fuit virgo ꝓfessione. Marie ꝑiutlegiũ non dabit alteri. sic dicit Ber. Item ingressa est feliciter. & hoc in assũptione. In hui⁹ figura regina saba intrauit hierlm cũ multo comitatu & gromatibus q̃ obtulit regi salomoni. Sic beata virgo in assũptione intrauit in hierlm celestẽ feliciter. qz cũ multo comitatu angeloꝝ & scoꝝ. & qñ felicius qz imꝑa sup dilectũ suũ. s. verũ salomonez. cui etiã qz delicijs affluens intrauit aromata ṽtutũ obtulit. Laudabilis est g̃ ꝓpt duo ꝑdicta ortus mis. quem innuit Esa. cũ dicẽ. Et flos de radice ei⁹ as. Quia licz ortus natiuitatis beate ṽginis sit laudabilis. nõ tñ ortus ꝺceptiõis. Sz ꝑlis ortus etiã ꝺceptionis est laudabilis. & hoc ꝓpt duo q̃ innuit ꝓpt mirabilem ꝺceptiõem quã innuit cũ dicit. Et flos de radice ei⁹ as. & ꝓpt ois gre plenitudiem quã tãgit. cũ dicit & requiescet sup eũ spũs t̃. Abinstanti ei ꝺceptiõis sue plenus fuit oi gra. Vere

mirabilis innuit ꝯceptio eius p floris ascensũ. & hoc triplr. Flos cũ sine labore hoim nascit. sic ipse sine virili semine & mystico spiramine. Vt flos illud non ledit de quo egredit. sic ipse in ortu suo ꝑginitatez matris nõ ledit & integrauit Item sicut flos illud de quo egreditur virtutis odore pfundit & reficit. sic ipse ꝯceptus in mre tanto eã vtutis odore & gra pfudit q nũq amplius etiã venialiter peccare potuit. Ab illo cũ instanti tante sanctitatis fuit q sub deo maior cogitari nõ possit. sicut dicit Anshdm? Vñ Aug. Cũ õ peccatis agitur de maria ꝓpter honore dñi volo nullã ꝓsus fieri mentiõem. Item laudabilis est ortus ꝯceptionis ꝓpter omis glie plenitudinem. q̃ innuitur in septem donis spũssancti. cũ dicit. Et requiescet sup eum spũs dñi. spũs sapie & intellectus spũs ꝯsilij & fortitudinis. spũs scientie & pietatis. & replebit eum spũs timoris dñi. In qbus septẽ donis vniuersitas gra desig̃nat. q̃ saluator noster ab instanti cõceptionis fuit adeo plenus fuit q de plenitudine eius nos oms acceptimus Et q necesse est vt si florem cõprehendere volumus. vgã. id est mariã manu deuotionis extẽdam⁹ digitis cõpacta flectamus. s. i eã sperãdo amãdo. laudando. orando. imitando. Et ipa est valde flexibilis. q viscera misericordie nulli claudi hoi. vñ & mater misericordie dr.

¶ Supius in pñti sermone in duobus locis dicit Martinus auctor hoꝝ ꝓmo nũ q beata virgo sit ꝯcepta in originali peccato. Cuius oppositũ non pdicatur in ecclesia.

De eodem festo.

Sermo. CCXIII.

Ue gratia plena dñs tecũ. bñdicta tu in mulieribus. Luc. j. ¶ In his vbis angeli duo notant. s. angelica salutatio. cũ dicẽ Aue. & beate marie cõmendatio. cũ dicit. gra plena. dñs tecũ. &c. In salutatõne malũ ab ipsa removet. q̃ aue dr ab a qõ est sine & ve. Vz in cõmendatione oi bonitate pspicua oñdit. cũ dicit. gra plena dñs tecũ bñdicta tu in mulieribꝫ Malũ aũt qõ ab ipsa in salutatione removet est duplex. s. generale & pticulare. Malum aũt generale sive ve est triplex. s. luxurie. cupbie & auaricie. qõ triplex ve dicit generale. q̃ inficit oia genera hoim. Inficit cũ nõ tm mares & & feminas. nõ tm nobiles. & etiã ignobiles nõ tm iuuenes. & etiaz senes. Vñ ꝓpter huius triplicis ve generalitatez dr in Apoc. ter ve. ve. ve. habitãtibus in terra. Quia sicut dicit Joh. in cano. Oñe qõ est in mũdo. aut est ꝯcupiscentia car. aut ꝯcupiscentia oculoꝝ. aut superbia vite. Vz hoc triplex ve generale removet angelus a beata virgine. cũ dicit. Aue. q̃ volens carere ipsaz eo. fuit virgo ꝯ primũ. paup ꝯ secũdũ. & hũtilis ꝯ tercũ. fuit dico vgo. & nõ tm virgo. & vgo virginũ. & hoc dico respectu tpis & respectu puritatis. Respectu tpis fuit vgo vginũ. q̃ ipsa fuit prima tpe q̃ maledictũ legis sustinẽs vginitatẽ deo obtulit. Ad̃ ps. innuit dicẽs. Adducentur regi vgines post eã. Exemplũ. c. xv A. Et respectu puritatis dr vgo vginũ q̃ lz post eã multe vgines se deo obtulerũt. cũ talẽ puritatez hre nõ potuerũt Vñ Ber. Que vel angelica puritas illi puritati audeat ꝯpari. Item q fuerit hũilis ꝯ supbiã ptz. Ber. dicit. Quãta hũilitatis in ea vtus fuerit. ptz q cũ ab angelo mater dei nũciaret nõ se ex hoc dñam. & hũilem ancillã pdicauit. Ecce inquit ancilla dñi. fiat mihi sm verbũ tuũ. Item q fuerit ꝯtra auariciã pauperula ptz. q̃ victũ suũ nõ de allodijs vel villis habuit. & p laborẽ ꝓpriũ cõquisiuit. Unde & beatus Hiero. vocat ipsam questuariã. Et q̃ caruit hoc triplici ve generali. merito sibi dr. Aue.

Fuit etiã sine ve pticulari. qõ ẽ triplex viez ꝯcipe cũ pudore. portare cũ labore. & parere cũ dolore. Vt triplex ve dr perticulare. quia nõ conuenit viris sed

tm̃ mulierib⁹. nec oĩbus mulieribus ꝑ tm̃ ꝓiem gnãntibus. Hz beata v̄go in sua ꝓcreatione ō ꝑdictũ triplex ve ꝓcepit sine pudore. qz nō ex virili cōmixtione q̃ mfert pudorẽ. ꝑ spūsctō supueniẽte. Jt̃ portauit sine labore. ⁊ ꝑ patz qz alie mlres gũide. ñ tm̃ gũanť ire. ꝑ etiã seḋe. Hz maria tã grauida. vt ōz in Lu. ascẽdit in mōtana cũ festinatiōe. Magnũ fuit q ascẽdit. ꝑ q in mōtana ꝑ magnus. cũ festinatiōe ꝑ maximũ. Jtẽ q peperit sine dolore. pz qz alie mulieres añ ptũ cruciank. ꝑ maria tuꝫ ꝓpꝫ ysaiã añq̃ ꝑturiret pepit. Et qz caruit tã gnãli q̃ ꝑticulari ve merito ab angelo dr ei aue. ¶ Et post mali remotionẽ subdit ispius cõmendationẽ oñdens ipam omi bonitate ꝑspicuã. Omne em̃ bonũ. aut est respectu dei. aut respectu sui. aut respectu ꝓximi. Bonũ respectu sui oñdit. cũ dr. gra plena. Bonũ respectu dei cũ dr. dns tecũ. Hz bonũ respectu ꝓximi. cũ addit bñdicta tu in mlieribꝰ. In bono respectu sui cõmendať ex vtutũ plenitudine. cũ dr gra plena. In bono respectu dei cõmendať ex dei tibi obtpatiõe. cũ dr. dns tecũ. In bono respectu ꝓximi cõmendať ex ꝓtiuilegij singularitate. cũ dr. bñdicta tu in mulieribꝰ. In ꝑ aũt q dr. gra plena. nō exterioz ꝑ interioz gra. cõmendať. Exterioz em̃ gra vana est vt ē pulcritudo exterioz ⁊ nobilitas. ⁊ hmõi. puer. vlt. Fallax gra ⁊ vana ē pulcritudo. Hz interioz q ꝓsistit in vtutũ pfectiõe ē laudabiľ. pō. Omis gra fi. re. abimt⁹. Ꝓ quo ⁊ maria dr gra plena. Hz magis q̃ stephanus. de quo dr in actibus q plen⁹ fuit gra. Hz minus q̃ xps. de quo dr Jo. j. Vidimus eum plenum gra ꝙ Prima plenitudo. s. stephani ⁊ alioꝝ scoꝝ sufficit. Vñ paulo dictũ ē Act. xij. Sufficit tibi gra mea. Hoc a. s. xpi supfluit. qz ꝺ ple. ei⁹ nos oĩs ac. Tercia. s. b tẽ v̄gis pfecta fuit. qz mhil ei defuit. Vñ elizabeth dixit ei. Beata q credidisti qm̃ pficient in te ea q̃ dicta sũt tibi a dño. Postq̃ aũt eã ꝓmẽdauit respectu sui. ꝓmẽdat eã respectu dei. s. rõe obtpationis. cũ dic. dns tecũ. Aliq em̃ sci dicũť esse cũ deo. sic in gen. v. de enoch legit. Enoch ãbulauit cũ deo. qz. s. obediuit eius volũtati. Hz dns cũ maria ē qz obediuit ei⁹ volũtati. Vñ dr in Lu. ij Et erat subditus illis. Et q̃rit Bern. Quis q̃bus. ⁊ rñdet ꝺs hoibus. Sed q̃ls fuerit respectu ꝓxi. s. in ꝓtiuilegiorũ singulritate subdit. cũ dr. bñdicta tu in mulieribꝰ. i. supꝫ mlres. qz opa meliora fuerũt in te q̃ in alijs. Virgo peperisti pr̃em tuũ genuisti. portanť te portasti. nutrienť te tu lactasti. humilis ⁊ sublimis. paup ⁊ diues in vnũ fuisti. qđ añ in nulla alia mlre potuit inueniri. Vñ supgressa es vniuersas. Uel bñdicta in mlieribꝰ. i. inter mlres. sic dic elizabeth Qz q̃dã mulieres sc̃ bñdicte vt v̄gines ꝑ nō fecũde vt Katherina. ⁊ alie. Quedã fecũde. ꝑ nō v̄gines. vt elizabeth mr tobis. Sola maria ⁊ v̄go ē ⁊ fecũda. ⁊ iō inter bñdictas bñdicta. Ecc. Jnt bñ dicentes bñdicť. Bern. Ecce si in maria laudauero v̄ginitatẽ multe videnť v̄gines post eã offerri. Unũ est in quo nec ꝓma simile hr̃e visa ē nec hr̃e seqntẽ. s. gaudiũ mris cũ v̄ginitatis honore Ad cã q̃ tanq̃ ad fontẽ gr̃e nr̃a sitibunda aia ꝓperet. vt bñdicta in mulieribꝰ de plenitudie gr̃e nobis ꝓferat. vt possimus illuc veire. vbi nō tm̃ dns nobiscũ ꝑ ť nos cũ ꝺo possim⁹ ee. Qđ nobis p.

¶ De eoꝺ festo. Ser. CCXIIII

Dilectus meus descẽdit in ortũ suũ ad areolã aromatũ vt pascať in ortis ⁊ lilia colligat. Cant. vj. Hec vba in cantiq̃ cant. scpta hodierne cõpetũt solẽnitati. sunt em̃ sic innuit glo. vba ecclie agẽtis de xpi icarnatiõe. Duo ꝓncipaliť notať in ipsis. s. saluator nr̃i incarnatio. cũ dic. Dilect⁹ meus descẽ. in oꝝ. su. ad areo. aro. ⁊ incarnatois rõ. cũ subdit. vt pascať in oꝝ. ⁊ li. col. ⁊c. ¶ Quatuoꝝ aũt circa ꝓmũ. s. circa incarnationẽ nō solũ notãda ꝑ etiã dulciter a nobis ãplectẽda po

De Annũciatione.

nunt. Primũ est pambula dei ante incarnationẽ erga hoiem dilectio. cum primo dicit dilectus meus. Secundũ est ei? ex dilectõe in incarnatiõe hũilia tio. cũ dicit. descendit. Tertiũ est eccie p q incarnari voluit designatio. cũ dicẽ in ortũ suũ. Quartũ est beate virgis de q incarnatus est ymẽdatio. cũ dicit. ad areolã aromatũ. Volens g ecclesia agere de incarnatione xpi pmittit erga genus hũanũ pambulã ipius dilectiõi cũ primo dicit. dilectus me?. qz añq̃ descendisset in incarnatione dilexit nos. Dilexit eñ nos sicut apls dicẽ Eph̃. j. t ij. dicens. Propt nimiã caritatẽ q̃ dilexit nos. cũ essemus mortui pccis zuuificauit nos añ mũdi yshtu. Et nõ hoiſ merita ꝑ ipsi? mira dilectio. ad b̃ vt hũana natura sibi vniret induxit. sic p hiere. ppbam dicit. In caritate ppetua dilexi te. iõ attra. te miſe. Hoc g insinuãs eccia primo dicit. dilectus meus. Conuenienẽ aũt eccia illũ de quo agit dilecti appellatiõe innuit. qz ipse p excellẽtiã dilectus dr. qz ipse dilect? ex dilecto. dilectus de dilecta. dilectus in dilecto. Dilectus dico est ex dilecto pfe. t hoc p eternã gnationẽ. Vñ i cant. dr. v. Qualis ẽ dilect? tuus. s. fili? ex dilecto. s. pfe a quo est p eternã gnationẽ. tãq̃ ds de deo lumẽ de lumine. Est etiã dilectus de dilecta. s. mfe. t b̃ p ppalẽ ꝓcreatiõez Sicut de ea exponit Ber. illo in cant. Ego dilecto meo t dilectus me? mihi. Et tunc fuit dilectus de dilecta. qñ tãq̃ sponsus ꝓcessit de thalamo suo. Est et dilectus in dilecto. s. fratre. t b̃ p inter nã inspirationẽ. Quicũq̃ mãt i Math̃ xij. fecerit voluntatẽ meã ille me. frat̃. Et nõ tm̃ frat̃. ꝑ etiã dilectus frat̃. Vnde in Jo. xij. dicit. Qui audit mãdata mea t ꝑuat ea ille est q̃ dili. me. Et subdit. Et ego diligã eũ. t ad e. ve. t man. ap̃. cuz fa. Q̃ nobile tricliniũ in quo sctã trinitas zquiescit. Hic g dilectus q̃ est ex dilecto. q̃ est de dilecta. q̃ est in dilecto. b̃ ẽ de quo eccl̃ dicit. Dilectus meus. Et b̃ dicit meus. qz licz diligat oĩa q̃ sunt sicut dr in libro Sap̃. Spũs tm̃ diligit eccl̃iam q̃ ei fide t amore adheret. Vñ apls innuit sub ypatiõe vehemẽtissimi amoris. q̃ solet esse inter virũ t mulierẽ Viri diligite vxores vras sicut t xps dilexit eccl̃iam. Pro tanto t ipsa in p̃missis vbis dicit. Dilectus meus. Vz ne diceret qs. Q̃ eccia exhibitio opis est ꝓbatio dilectiõis. in quo appareꝛ q̃ te p ceteris dilexerit. Illa omissis oĩbus alijs illud qõ potissimũ est b̃ficiũ oñdit. cuz dicit. Descendit. q. d. In b̃ apparet dilectus meus. qz nec ꝓpter angelũ nec ꝓpter aliã creaturã. ꝑ ꝓpẽ me descendit. Et in b̃ innuit secundũ. s. eius in incarnatione hũiliatio. intantũ eñ se hũiliauit q̃ iux̃ aplm. exinanuit se formã ſui accipiẽs. Quia certe dñs factus est ſuus. eternus factus ẽ puer. excelſus factus est hũilis. imensus factus est localis. ſimplex factus est ypositus. ĩmortalis factus est mortalis. In b̃ aũt q̃ dicit. Descendit. nõ tm̃ ipſius hũiliationẽ innuit. ꝑ etiã q̃ſi gdatã. sicut ꝓtingit illi q̃ descendit. qz ve ipse est q̃ in incarnatione q̃ſi gdatim se hũiliauit. Descendit eñ sub seipm. Descendit sub angelũ. Et descendit sub hoiem. Sub seipz descẽdit qñ simplicitati ſue creaturã copulare voluit ꝑz q̃ minor dr pfe. Pr̃ ĩqt in Jo. maior me est. Sub angelũ descendit qñ assumpſit creaturã penalitatibus obnoxiã. t morti tributariam. qõ angelus non est. iux̃ q̃ paulominus minoratus ab angelis dr in ps̃. Sub hoie descendit qñ hoi subditus esse voluit. sic̃ marie t ioseph. t qñ iudicũ paſſus est iniuriã. pſequẽtũ ꝓtumeliã. iux̃ q̃ inferior hoie dr ps̃. Ego sum vermis t non hõ. opprobriũ hoim t abiectio plebis. Innuẽs g eccia talẽ hũiliatiõez eius dicit. Descendit. Vz quo descenderit subdit. cũ dicit. in ortũ ſuum. vbi ponit̃ tertiũ ſez pũctis eccie ꝑ q̃ incarnari voluit designatio. t b̃ p ea que orto ꝓueniunt. Hortus eñ vt vtilis fiat primo septo munit̃. excolit̃. seminat̃. t irrigat̃. sic dñs ecclesiã ſuã tãq̃ hortum

muro custodie sue ne ab hostibus ꝓfanarẽt ꝯclusit. Vñ in Cant. Hortus cõclusus dicit. Glosa. dei ꝓtectione custoditus. Unde in Esa. dicit. Sup muros tuos hierlm ꝓsti. custo. i. angelos. Item eam tanq̃ ortũ suũ p se t p diuersos pdicatores vomere pdicationis excoluit Primo cũ manc cepit ꝓducere operarios ex denario diurno. t adhuc hora vndecima ꝓducere nõ desistit. vt dr in Matth. Item tanq̃ ortũ excultũ semie bñdicto. s. vtutũ t miraculoꝝ conseuit. Hoc est semen de quo Esa. j. Nisi dñs reliquisset nobis se. qsi sod. fuis. tc. Irẽ fonte gre ne deficeret irrigauit. Unde in eccia in psona xpi. sicut dicit glo. Rigabo ortũ plantationis mee t inebriabo ptus mei fructũ. Hũc ortũ saluator noster ꝓseuit arboribus cuncti generis. sic dr in Ecc. de salomone. Et certe plus q̃ salomon b. Est em in orte ecclesie cedrus imputribilis in virginibus. oliua pietatis in ꝓfessoribus. palma victorie in martyribus. Hec sunt arbores cuncti generis. qz oĩs sancti aut sunt in statu virginũ. aut in statu ꝓfessoꝝ aut in statu martyꝝ. Propter hec q̃ pdicta eccia in quã xpus descendit tpe incarnatiõis orto cõparatur. ℟ Ex qz mozis ẽ nobilibus in ortis magnis segregare arcolam in qua plantant herbas aromaticas. sicut saluiã t rutam t hmõi. ad quã maxime delectãt accedere. Sic conditor noster in orto generalis eccie segregauit sibi arcolã aromatũ. s. beatam virginẽ. ad quã p incarnationem spãlissime descendit. Unde postq̃ in pmissis verbis dixit. Descendit in ortuz suũ. subdit. ad arcolam aromatũ. Et b tangit quartũ. s. beate virginis cõmendatio. Fuit em ipsa tanq̃ arcola aromatũ in orto eccie p spãlem sanctificationẽ in utitate eius sepata. t nõ solũ a peccato sed etiã a fomite tãq̃ a supflua herba p spm sctm est purgata. Pro tanto dicit ei in salutatione. Auc. quasi sine ve culpe. Item fuit odozifera ex virtutũ plenitudine. Fuit em arcola no lapidum qui nõ redolent. ꝫ aromatum .i. virtutũ t bonoꝝ opeꝝ q̃ in se cõtinebat. Pro tanto dr ei in salutatione. gra plena. Item fuit hec arcola lata. qz quẽ totus nõ capit orbis in sua se clausit viscera factus hõ. In ipsa em quasi in arcola seminauit deus pater granũ synapis. i. filiũ suũ paruũ qdẽ tãq̃ granũ synapis hũilitate. ꝫ feruẽte caritate qui post adeo extendit ramos sue hũanitatis. q̃ etiã volucres celi. i. angeli in eis requiescãt p delectationẽ. qz ipse est etiã fm hũanitatẽ in quẽ delectant ꝓspicere. sic innuit petr9 t ex hac filij dei comphensione dr ei in salutatione. dñs tecũ. Item fuit arcola in orto eccie p alijs exaltata. qz fuit mater t virgo. qđ nunq̃ ꝓtigit alteri mulieri. t ideo dr ei in salutatiõe. Benedicta tu in mulieribus.

De eodem festo.

Sermo. CCXV.

Et pascat in ortis t lilia colligat. Cant. vj. Dicit. nuit fm pmisse diuisionis. scz incarnationis rõ q̃ est salubris hoĩs reparatio. quã innuit dupliciter. Scõm statũ vie. cũ dicit. vt pascatur in ortis. glo. vt delectetur sctoꝝ desideriis t bonis opibus Item q̃tũ ad statũ patrie. cũ dicit. t lylia colligat. glo. i. sanctos pfectos nitore virtutũ ad celestia regna perducat. Prima reparatio. s. vie fit p gfam. Secunda. s. patrie p gloziam. Sed pensandũ circa primũ q̃ iuxta ire supficiem minus ꝓuenienter videt dictũ. descendit in ortuz vt pascat in ortis. ꝫ iuꝫ intelligentie significationem optime dictum est. In orto em generalis ecclesie multos particulares ortos xpi est. Unicuiscũ aĩa fidelis ortus xpi est. Vñ Bernũ. sup illud Job. Illa existimans eũ ortulanũ esse. alloquit mariam magdalenã in psona xpi dicens. Beneexistimasti me ortulanũ. qz mes tua ortus meus est. Secũdus ego adã. ego oꝝ

illū. fletus tuus. desideriū tuum. meum opus est. In talibus ergo ortis pascit̄ cū fidelīū aiarū desideriis ⁊ operibus delectatur. O q̄felix refectoriū in quo sanctus sanctoꝝ epulatur. qz dū ipse pascatur nō depascit. ꝑ potius pascit. Ūñ in Apoc. dicit. Si qs apparuerit mihi intrabo ad illū ⁊ cenabo. cū illo. nō dic̄ ñ ego cenabo. ꝑ addit cū illo vt vterq; ꝛ. q̄ recipit ⁊ qui recipit satiet̄. Peram bulate ꝑ fratres in medio domus vre ⁊ videte si templū dei sanctū ē qđ estis vos. nō em̄ habitat in corpore subdito peccatis. ꝑ transfert se ab imundis ⁊ p̄uis cogitationibus. ⁊ subintra inimic⁹ hūani generis q̄ talibus delectat̄. Juxta illud Job. In vmbra dormit in secreto calami. ⁊c. Adapta tribus principalibus vicis. Et cū ipse talibus pascit̄. depascit. Vox inq̄t ps̄. depascet eos. Talibus necesse est si voluerint q̄ xp̄us pascat̄ in eis vt se tanq̄ ortū excolant vo mere ꝓfessionis. irrigent lacrimis ꝓpūctionis. ⁊ suscipiant semen bone operationis. Iste sunt esce q̄bus saluator noster libenter vescit̄. Ūñ Bern̄. Cibus eius pnia mea. Cibus eius salus mea Cibus eius ego ipse. māducor cū arguor. gluttor cuz instituor. decoquor cum imutor. digeror cū trāsformor. viuor cū ꝓformor. Et p hec lylia effecti ꝑ gratiā colligemur ad gl̄am. Ūñ subdit̄. Et lylia colligat. ℣. Hec em̄ secūda ⁊ potissima incarnatiōis rō. vt sctōs p lylia designatos colligat ad gl̄am. Bñ aūt colligendi designant̄ p lylia. Lylia em̄ sunt de terra nascentia. sup terram eminentia. candore nitentia. ardore fragrantia. In primo innuit̄ colligendoꝝ hūilitas. In secūdo supnoꝝ auiditas. In tercio vite puritas. In quarto bone opationis suauitas. Tales inuenimus sctōs fuisse q̄ collecti sunt a dño. Nam ex eo q̄ de terra nati fuerant q̄ntūcūq; dei bñficijs siue tpalibus siue spūalib⁹ attollerent̄. de se hūilia sentiebant. Ūñ abrāā cū dei frueret̄ colloquio dicebat Loquar ad dñm meū cum sim pul. ⁊ ci. Et btā ỽgo cū mr̄ dei nūciaret̄ nō se ex b̄ dñam ꝑ hūilem ancillā p̄dicauit. Exē plū. c. j. L. Jtē sup terrā eminebāt p ce lestium ꝛcēplationē ⁊ auiditatē. Non em̄ adhesit in terra venter eoꝝ. ꝑ terrena cū apl̄o. tanq̄ stercora reputantes. eleuabant se sup se dicentes illud apl̄i. Nostra ꝓuersatio in celis ē. Exemplū ca. viij. K. Jtē tāq̄ lylia candore nitebant p vite puritatē. Ūñ de eis in Tre. iij dr̄. Candidiores nazaret eius mue. Attendentes illud dñi. Beati mundo corde qm̄ ipsi ⁊ nō alij deum videbūt. Exēplū. c. vj. F. Jtē fuerūt tanq̄ lylia odore fragrantes. p bonā opinionem. Dies em̄ ipsoꝝ in marib⁹ mōi. sic dr̄ in Job. ix. trāsierūt tāq̄ naues poma portantes. q̄. post se odorē suauē relinquūt illū in q̄ de quo dicit apl̄s. Xp̄i bonus odor sum⁹. Et qz dilectus descendit in ortū suū vt talia lylia colligeret. Roge m⁹ ipm̄ vt meritis ⁊ intercessiōe areole aromatū. b̄ē mr̄is sue faciat ⁊ nos lilia in pñtī. ⁊ colligat in eēna tabernacla.

De sancto Georgio.

Sermo. CCXVI.

Beatus diues qui inuentus est sine macula. Ecc. xxxj. ℣. Ista ỽba in hodierna epl̄a lecta bñ ꝓuenīūt sctō georgio q̄ tāq̄ nobilis miles ⁊ potens diues legit̄ fuisse. Est ꝑ in p̄missis ỽbis informatio diuitū. vt si bti volūt esse ⁊ p tpalia bōa trāsire ad eēna cū btō georgio sine macula debent inuenīri. Notanđ āt q̄druplicē esse maculā in lege detestabile sine q̄ dues dz inueniri si vult btūs esse. vicz maculā rei offerendō. Leui. xxij. Si maculā hūerit nō offeretis nec erit acceptabile Jē maculā ꝑsōe. Ūñ leui xxj. Qđ q̄ hūerit maculā ñ offeret panē dō. Jē maculā vestimenti. Ūñ Leui. xiij. Si hūerit maculā siue in stamine siue in vestimento cōburet̄ flamis. Jtē maculā in domo. vñ Leui. xiiij. Si fuerit plaga i edib⁹ sacerdos faciet crui lapides respsos mackis

¶ Prima macula .s. rex ꝺtrahit ex iniusta ꝙquisitione ipsaꝝ sicut p rapinaz furtū. vsurā. calumniā. ⁊ p aliā aliquaz ꝓmi deceptionē. Hāc maculā imꝓꝛperat dñs diuitī. p Hiere. ix. Inuentus est in gt̄ sctūs sanguis pauperū ⁊ innocentū in alis tuis. Ale diuitis sunt diuitie ꝙb⁹ eleuat̄ ⁊ sup alios volare videt̄ Et in his alis inuenit̄ macula sanguis qñ de rebus pauperꝝ q̄s ipsi suo sudoꝛe ⁊ sanguine ꝙgsierāt ditant̄. ¶ Per talū rex oblationē beatitudo nō acquirit̄. ꝙ potius maledictio. qz q̄ offert ꝺ rapina q̄si qui victimat filiū in cōspectu ꝑris. Ecc. Ø q̄ beatus est diues q̄ inuenit sine hac macula. q̄. s. laboꝛe manuū ꝙquirit. vt habeat vñ tribuat necessitatē patientibus. sicut ꝙsulit apl's. Exempluz ca. ix. J. ¶ Scḋa macula scz ꝓsone cōtrahit̄ ex vicio coꝛpis siue carnis Sed rarus est diues q̄ inuenit̄ sine hac macula. Diuitie em̄ sunt occasio carnaliū pcōꝝ. scz gule ⁊ luxurie. Un̄ Hiere. xlvj. Fertilis fuit moab ab adolescētia sua. requieuit in fecibus suis. Moab fertilis ab adolescentia sua est puer diues a ꝓgenitoꝛibus suis. tales em̄ maxie requiescūt in fecibus suis gule ⁊ luxurie. De macula gule rep̄hendūt diuites in cant̄. iude. ij. Hi sunt in gt̄ in epulis macule. ꝙuiuantes sine timoꝛe pascētes semetipsos. Hāc maculā gule. ꝺtraxerat ex diuitijs ille purpuratus. de quo dicit Luc. xvij. Hō q̄dam erat diues. Et subditur. Et epulabat̄ quotidie splendide ⁊ pascebat semetip̄m. Un̄ pauperi lazaro nec micā panis dabat. Et qz iux Hieronymū. venter mero estuans facile spumat in libidinē. Jō ex macula gule ꝺtrahit̄ macula luxurie. Un̄ salomō qui inter oēs reges ist̄ magis splendidā mensam habuit sup oēs etiaz reges in numero mulieꝝ excessit. ⁊ macula p. sone ꝺtraxit. Un̄ Ecc. xlvij. Collegisti q̄ auricalcū aux ⁊ vt plumbū collegisti argentū. ⁊ inclinasti femoꝛa tua mulieribus. ptātem habuisti in coꝛpoꝛibꝰ. deduxti maculā in gl̄ia tua. Ø q̄ felix ē dives qui mūctus est sine hac macula.

¶ Tercia macula. s. vestis nascit ex ipsius p̄ctositate. Aug. Uestis pulcra circūdet nō ad pulcritudinē ꝫ ad necessariū tegimē. ne dū exquisitis vestitis altera turpitudinē assūmas. s. maculā aie. Un̄ Greg. sup lucā. Si cultus p̄ctosaꝝ vestiū culpa nō esset. sermo dei nō tā vigilanter exprimeret q̄ diues purpuratus ⁊ bysso indutus apō inferos torqueret Ecce diues qui his delectat̄ cū periculo aie sue gerit. Un̄ oculos hoim pascit potius ei vult bona sua in oñsione sui p̄bere q̄ ecclie vel paupibus erogare. Hec etiā macl'a ꝺtrahit̄ ex vestis extraneitate. qñ scz quis vult hr̄e vestes extraneas alijs dissikes. Un̄ sopho. j. Uisitabo sup principes qui induti sūt veste peregrina. Ecce carissimi si dñs p̄ncipibus ꝓpter h̄ minat̄ qui se rōne dignitatis solent excusare. q̄to plus simplicioꝛibus diuitibus qui heu mō q̄to rariozes p̄nt vestes excogitare. tanto ipsis gratioꝛes. ita q̄ a planta pedis vsq̄ ad verticem nō est in eis sanitas. Nam in capitibus p varias mitras cristati sunt vt pauones. in coꝛpe p vestium varios coloꝛes sunt vt pardi. ꝫ in calcijs sūt ꝛostrati vt aues. cū tñ aial nō habeat roꝛstrū in pede. Hec etiaz macula inuenit ⁊ in vestibus mulieꝝ. Nā tacito oīnatu faciēꝝ p picturā in quo deo magnaz facit̄ ꝺtumeliā. qz potius volūt h̄re faciē quā pictoꝛ pingit q̄ illā quā deus fecit. Maculas vestiū oñdamus ⁊ ꝓpio pepli croceī q̄ maxia est. cuz tñ magis decentē coloꝛē albū h̄eat. qđ ptz. qz coꝛpus dñi nō croceo panno ꝫ albo inuolui t̄. Un̄ de ipo filio dei dr̄ q̄ est candoꝛ lucis eterne. Et candida debet esse aia in q̄ ipse sedere elegerit. In signū hui⁹ in transfiguratiōe vestimenta ei⁹ facta sunt nō crocea ꝫ candida sic nr̄. Exemplū ca. vj. F. Hic coloꝛ placz ⁊ angelis Un̄ Math'. vlt̄. Angelus apparuit in stola cādida. Ecōtra vestis crocea placet dyabolo. Un̄ peplū croceū sedes est ipsius. Exemplū de demone q̄ ꝺ dixit.

Preterea circa corpus tactis alijs ve stib⁹ habēt angulos diuersis metallis oneratos. cū saccus tñ bono frumento plenus bene ligaꝫ funevni⁹obuli. Nō modica fatuitas est querere talē cornigā ad ligandū saccū immundicia' plenū. Dolia bono vino plenū ligneis circulis ligant sufficiēter. g̃ ridiculū est hr̃e circulos deauratos. ꝛ hmōi. ad ligādū vas ventris spurcicia plenū. Circa pedes si dñs eos cū caudis creasset. forte ipsis multuꝫ displicuisset. et cū de natura nō habeāt. naturā aialiū sequentes de vestibus caudas ꝓcurāt. in quibus sibi pulices ꝙgregant. ꝛ hoibus pulue rem mouēt. Christū vo in paupib⁹ nudū aspiciētes nō operiūt. Exemplū de demone q̃ cū in tali cauda sedisset ꝛ ce cidisset alter irrisit eū. Si forte q̃s dicat Nōne hester que ꝓmēdaꝫ in scriptura se plurimis vestibus exornabat. Utiq; Sed hoc faciebat sicut legit̃ hester. vj. in die ostentationis. Ornatū em̃ suuz nō ferebat nisi q̃n marito se ostēdebat In quo reph̄ēsibiles sunt nr̃i tpis mulieres. que q̃n in publicū ꝓcedūt semagis ornāt. ꝛ tñ dicūt q; ꝓpter maritos suos faciāt. O q̃ beatus est diues qui inuentus est sine hac macula.

Quarta macula. s. domus ꝓtrahit̃ ex vicio familie. Inuenirī g̃ debet diues sine macula domus. i. familie. Nō em̃ sufficit q; sit bonus in se nisi etiā habeat ordinatā familiā. pō. Ambulans in via imaculata hic mīstrabat mihi. Uñ Re. ij. hely licet esset bon⁹ tñ reprobatus est q̃ malos fouebat filios. Qui extrahebant carnes de caldario. h̄ q̃tū ad gulā ꝛ rapinā. et dormiebāt cū mulieribꝰ q̃tū ad luxuriā Et si hely reprobatus est. ꝓpter filios malos. multopl⁹ reprobant plerīq; diuites ꝓp̃ iniquos seruos. Beatus ergo est diues q̃ inuētus est sine macula dom⁹. Adapta sancto. Radendi g̃ sunt lapides maculosi per castigationē. et si macula iteruz recreuerit tunc sunt omnino exponendi. et extra domū ejiciēdi. sic legit̃ i Leui.

De eodem.

Sermo. CCXVII.

Stabilita sunt bona illi⁹ in dño Ecc. xxxj. In his verbis prudentia beati diuitis qui inuentus est sine macula ꝓmendaꝫ. q. s. structurā laboris sui locauit in immobili fundamēto. s. in dño Pro quo hic dr. Stabilita sunt bona illius in dño. Item in dño. nō in mōdo q̃ instabile habet fūdamentū. q; mundus trāsit et cō cupiscentia eius. Itē in dño nō in corpe ꝓpio. q; corpus ē sic̄ saccus ptusus q̃ in se posita nō retinet sicut dr Agg. j. In mundo locat bona sua auarus. In corpe gulosus. h̄ in dño sanctus. Sed auarus stultuz se oñdit. deponēdo ibi bona sua vbi oēs antecessores sui thesauros suos amiserant. s. in mūdo isto. Uñ dñs p osee. Factus est effraim q̃si colūba seducta. nō hns cor. i. sapientiā. Hec em̃ est insipientia colūbe q; pullos suos ponit vbi oēs pdit. Unde Greg. Erras si credis ista tpalia māsura q̃ p tot manus trāsierūt. Uñ merito illi diuiti dictū ē. Stulte hac nocte aiaz tuā repetēt a te. q̃ nō in deo sed in mūdo hns fiduciā. horreis ampliatis mlta bona in annos plurimos reposuerat. Lu. xij. Hoc modo Act. v. anania ꝛ saphyra non deo sed mōdo thesaurizātes in defraudatoe p̃cij agri mox expirauerunt ꝛ alij pecunias possederūt. Vere thesaurizat mūdan⁹ ꝛ ignorat cui ꝙgregabit ea. Exemplū ca. v. d. B. Sic em̃ ptingit hoibus in mōdo sic̄ ptingit i ludo scacario. ali⁹ rex alius miles. alius sacerdos. alij mīnores. ali⁹ in albo cāpo. s. pspitatis. alius in nigro. s. aduersitatis. ꝛ tandez colecti. singulatiz. rex cū milite. sacerdos cū alijs sine honoris differētia oēs eq̃liter in saccū. s. terre trudunt. Uñ ille q̃ multū mūdi delectatiōib⁹ intēdit non pensans instabilitatē eaz simil̃ē homi de quo legit̃ in barlaā q̃ timens vnicornē

in sequentē cecidit in foueaz. qui in suo casu adhesit arbori in fouea ascēdenti. ad cuius arboris pedem erat puteus sine fundo ⁊ duo mures maxum. Un? albus ⁊ alius niger incessanter radicē arboris corrodentes. qui tñ licet sentiret ꝓpter murium corrosionē arboris vacillationē. ⁊ vicinū casum in puteū. tñ ex pomorū collectiōe delectat? piculi sui obliuiscit. Audiēs ꝺ quidaz amicus. occurrēs porrigit ei scalā ex opposito inculcās sibi subitū ⁊ irrecupabilē casum. Ille autē cū differret ꝓpter fructus collectionē subito corrosa arbore in puteū cecidit. Hic hō est q̄libet secularis. vnicornis est mors tpalis. fouea mūdus. arbor vita p̄sens. fruct? arboris delectatiōes vite p̄sentis. pute? infern? mus albus dies. mus niger nox. amic? accurrēs est p̄dicator. scala ē ꝯfilū penitētie faciēde. Dū aūt differt mūdan? hō salutari cōsilio acq̄escere illectus delectatione secl'ari. subito vita deficiente cadit in puteū infernū. Aduertēs g̃ hic sanctus instabilitatē rex tpaliū stabilit bona sua in dño nō in mōdo.

¶ Itē stabiliuit bona sua in dño non vt gulosus in corpore ꝓpio. Gulosi enī quoz deus venter oēm laborē suū cōuertunt ad ventrē. Un de tali dictū est Ecc̄. vj. Omnis labor hois in ore ei?. Nec mīx. seruit enī cuidaz dñe. s. gule: cui nullus p̄t seruire ad volūtatē suā q̄ vult quotidie pari sibi nous fercula Nunq̄ vita ꝺ dña q̄ tāta a subditis exq̄reret ⁊ tā quo tp̄e exq̄sitis regnaret. Regnat enī cū in escis delectat. et ille locus delectatōis vir duoz hz latitudinē digitoz. nō enī durat delectatō nisi q̄ntū durat trāsitus ille p gulā. et ꝓ illo subito trāsitu vult sibi dña gula tāta parari q̄ oia pene postq̄ trāsierint ꝓicit in locū turpitudinis. s. in saccum vētris. Deq̄ ps. Cōcidisti saccū meum. i. corp? meū. Hic ē sacc? ptusus de quo Agg. ij. in quo deposita nō stabiliūt. et si quid ꝓ corpis sustētatione stabilit. hoc vermib? esca parat. Satis videt vanus ille labor quo hō laborat vt vermes splēdide pascat. Nō multū curandū esset qualē carnē vermes inuenirēt siue pinguē siue maculentā. Carnē q̄ impinguare est vermib? escaz parare. Exemplū ca. v. ꝺ. j. Quia q̄ bona carnis sunt instabilia sic patz in illo diuite q̄ in p̄ti vita epulabat quotidie splēdide. ⁊ post ad tantā pauptatē deuenit q̄ etiā vnā guttaz aque desiderauit. ideo hic sanctus stabiliuit bona sua i dño nō in corpis ꝺmodo. Stabilita aūt sunt in dño tanq̄ in singulari ⁊ ꝑpetuo fundamēto. Fundamentū enī nemo aliud p̄t ponere p̄ter id q̄ positū ē. q̄ est christ? iesus. j. Cor. iij. Si q̄s superedificauerit sup fundamētū hoc bona sua non dissipant ꝑ mortem sicut predictor ꝙ tanq̄ in ꝑpetuo fundamēto stabiliunt. Un Job. in apoc. postq̄ dixit. Beati mortui q̄ i dño moriunt. subdit. Opa enī illoz sequunt illos. Un licz p̄ns vita h? sancti trāsierit clemosinas tamē ipsius quas in ea fec tanq̄ stabilitas in domio enarrat ois ecclesia sanctorū.

De eodem.

Si quis vult venire post me ⁊c. Recte fmonē in vigilia scī laurētij de hthemate. ⁊ alios si placz. ⁊ i die vincētij. necnō petri martir. s. nemo militās.

De eodem.

Sermo. CCXVIII.

Quid prodest homini si vniuersuz mūdum lucret. aie vo suc detrimentū patiat. aut qua dabit hō ꝺmutationez p ania sua. filius hois venict in gl̄ia patris sui cū angelis suis ⁊ tūc reddet vnicuiq̄ sm opa sua. Math. xvj.

¶ Ne ꝓ tpale hui? mūdi lucr̄ detrimentū patiamur. videlicz multiplicādo culpā. amittēdo gloriā. incurrēdo penam

dñs dehortatur nos ab ipso in p̄missis verbis ostēdens ip̄m lucr̄ esse iutile ꝛ ꝑniciosr. Inutile eñ oñdit ꝗtuz ad tpalē possessionē. ꝛ ꝑ ꝓpter possessiois breuitatē. cū dic̄. Quid ꝓdest hoi si vniuersum mūm lucret anie vo sue. ꝛc̄.

Itē ꝗtū ad aie redemptionē. ꝛ ꝑ ꝓpter ipsi⁹ aie p̄cio sitatē. cū dic̄. quā dabit ho cō. p aia sua. Itē inutile ꝗtū ad iudicis placationē. et hoc ꝓpter iudicis eqtatē. cū subdit. filij aūt ho. ve. ꝛc̄. vsq; reddet vnicuiq; ꝓm opa sua.

Vere inutilis est tpalis lucri possessio. ꝓpter breuitatez. qz ꝗtūcūq; magnū sit nihil de eo in morte defert. sed totū relinquit. Pro quo dic̄ dñs. Quid ꝓdest hoi si vniuersum mūm lu. Psal. Dormierūt somnū suū et nihil inuenerunt oēs viri diuitiaz in manib⁹ suis. Hāc mōetaneā exīstentiā lucri dānati recognoscūt. Sap. v. cū dicunt. Quid diuitiaz iactātia ꝓtulit nobis trāsierūt oia sic̄ vmbra ꝛ tanq̄ nūci⁹ p̄currēs. ꝛ tāq̄ nauis q̄ p̄trāsijt fluctuantē aquaz. aut auis q̄ trāsuolat i aere. aut tanq̄ sagitta emissa. In q̄b⁹ vbis mōi tpalia q̄nq; ꝓpanť. vicz vmbre trāseūti. nūcio p̄current. naui fluctuāti. aui trāsuolāti ꝛ sagitte emisse. Umbre ꝓpanť. qz sicut vmbra soliditatē nō hñt. Vñ Eccl. ij. dicit salomon. Magnificaui opa mea edificaui domos. ꝛ plātaui vineas. feci ortos ꝛ pomeria. ꝛ extruxi piscinas possedi seruos ꝛ ancillas. et familiam multā. coaceruaui mihi auz ꝛ argentuz feci mihi cātores ꝛ cantatrices. Et q̄ hec oia sint vmbra. subdit. Et vidi in oib⁹ vanitatē. Exēplū ca. v. E. Carissimi stulte⁹ essz q̄ sup glaciē ꝛstrueret. multop⁹ ille q̄ sup vmbrā q̄ min⁹ solida ē Sic ille dives i Lu. xij. edificauerat. q̄ horreis ap̄tiatis ꝛ bonis i annos pluri mos repositis se spabat delitiari. ꝛ ꝓtima nocte oib⁹ ꝛ vita p̄uat⁹ fuit. Vñ merito sibi stulte dr. Q quot sūt q̄ ꝑ vmbrā tpalū vitatē vite eīne amittūt Cōtingit ipsis sic̄ cani de quo legit in elopo. q̄ natās p aq̄s fructū carnis portās in ore cū vmbrā maiorez carnis in aq̄ vidisz rapc̄ cū volens totum amisit

Itē tpalia nūcio ꝓpanť. Oēs ei creature nūcij dei sūt. Aug. Interrogaui solē ꝛ lunā ꝛ stellas de deo meo. ꝛ rñdc rūt mihi. nō sum⁹ nos ꝑ ipse fecit nos. Itē nūcio ꝓpanť. qz p ipsa tanq̄ p nūciū ad deū vocamur. ps. Dedit eis regiōes gētū ꝛ labores gētiū pos. vt cus. ꝛc̄. Dz fatui sūt illi q̄ sic delectanť i nūcio q̄ obliuiscunť ō dño. Aduertere ei deberēt qz si sic delectabiť trāsiēs nūci⁹. mlto delectabiliorē est ꝓpetu⁹ dñs. j. Pe. ij. Si tñ gustatis qm̄ dulc̄ est dñs Pauz ipse petr⁹ in trāsfiguratiōe gustauerat. ꝛ de toto mōo oblit⁹ fuerat i mō te sp cupiens manere dicēs Bñe bonū est nos hic esse. Exēplū ca. ij. EE. Itē tpalia ꝓpanť naui fluctuāti. Nauis ei fluctuās in pelago est dubitās vtz puenī at ad portuz. Sic in mari h⁹ mōi diuites ponunt se in nauicula fluctuāte. et ideo dubiū est vtz puenāt ad portum vite eīne. Unō dñs Mar. x. q̄ difficile q̄ pecunias hñt in regnū dei introibūt Multa eñ et magna pericula incurrūt aie q̄ lucris h⁹ mūdi anhelāt. ita vt qñ volunt vnū euitare cadūt in aliud. Vñ incidit in scillā cupiēs vitare caribdim Frequenter eñ cadūt in scillā luxurie. mō in voraginē auaricie q̄si in caribdi Vñ. j. ad thi. vj. Qui volūt diuites fieri incidūt in tentatiōez ꝛ laqz diaboli ꝛ in desideria multa q̄ mergūt hoiem in interitū et in pditionez. Item mōi lucra aui ꝓpanť. qz inaniter extolli faciunt sic̄ auis p tps in aera extolliť. Job xxx. Elevasti me ꝛ quasi sup ventū ponens elisisti me valde. Item sagitte ꝓpantur. qz vulnerāt ꝛ cruciāt. ꝓpter qō ꝛ spine dicunť a dño. cū labore eīs acquirunť. cum timore possidenť. cum dolore dimittunť. Dz hec vulnera mūdi amatores nō sentiūt. Prouer. xxiij. Vulnerauerūt me ꝛ non sensi. Stulti ores sunt pueris. qui quando vnū barbatum deo sculanť ꝓpter punctiōes amplius osculari abhorrent. Sed ipsi

licet a spīis mūdi mltiplicit̄ pūgant ipm tñ nō abhorrēt.similes illis hoi/bus q̄ cepe crudū etiā fletū ꝓmedunt. Sic g̃ oñdit dñs mūdi lucꝝ inutile ꝓpter possessiōis breuitatē cū dic̄. Quid ꝓdest hoi si vniuersū mdm lucret.aie vo sue detrimentū patiat. ℣ Secūdo oñdit inutile q̄tū ad aie redēptiōnē.ꝛ b ꝓpter ipsi⁹ anie p̄cio sitatē.cum dicit.Quā dabit hō cōmu.p ania sua. q.d.nullā. Nō ptz ex duob⁹.qꝛ nec ap preciari pōt.Un iob.xxviij. Nescit hō p̄ciū ei⁹. Nō patet.qꝛ solo p̄cio sanguinis christi redimi potuit.j.pe.j. Non corꝛ.au.ꝛ ar.redempti estis § p̄. san.ag: im. O aia p̄ciosa non auro redēpta et opib⁹.§ agni imaculati sanguie.attende q̄nti valeas.q̄d ꝓ te datū sit cogita. noli temere ꝑm vilipēdere qꝛ christus ꝓ te effudit sanguinē. Itē patet ei⁹ p̄ciositas qꝛ nec cōmutari pōt.ꝓ quo dñs dic̄.quā dabit hō ꝓmu.pania sua. Job xxviij. Nō dabit ꝓ ea auꝝ obrizū. nec appendet argentū in ꝓmutatione eius Nec mutꝝ.ipsa cñ nobiliorē ceteris creaturis ꝑpē imaginē. Un Sap.ij. Nō iudicauerūt honorē aiaꝝ scāꝝ. qm deꝰ creauit hoiem ad imaginē similitudis sue. In signū h⁹ oia subiecit sub pedi b⁹ ei⁹. Quā g̃ dabit hō ꝓmu.ꝓ ania sua

℣ Tercio oñdit mōi lucꝝ iutile q̄tū ad iudicis placatiōez.cū dicit.filius hois vēt̄ in gla p̄ris sui cū angel⁹ suis.ꝛ tūc reddet vnicuiq̄.s.sine ꝑsonarū acceptione. Reddet vnic̄ iuxta opa nō iuxta mūera.nō em̄ recipiet ꝓ redēptiōe dona plima sīē dꝛ puer.vj. Unō Sap.vj. Interrogabit opa vꝛa.ꝛ cogitatiōes scrutabit. Bern. Ueniet dies illa i q̄ pl⁹ valebūt pura corda q̄ astuta vsta.oscia bona.q̄ marsupia plena qm̄ q̄dē ille iudex nō fallit. nec flectet donis. Cū g̃ iudex sit oīno ꝑplacabilis q̄d ꝓdest hoi si vniuersū mdm lucret.

De sancto Adalberto martire vel de alio martire.

Sermo. CCXIX.

Qui amat patrez suū vel matrē vel vxo.vel fi. plusq̄ me nō est me dignus. Et qui nō tollit crucē suā ꝛ sequit̄ me nō ē me dign⁹. Hec vba dñi Math.x. scripta legit eccia de vno martire. ℟

℣ In q̄b⁹ vbis duo ostēdit dñs. Uno q̄ p dilectionē haberi possit dñs ⁊ simu at qꝛ.s.vere amās ē dign⁹ eo. Secūdo modū vere dilectōis declarat.qꝛ diligi debet plusq̄ pr̄ vel mr̄ vel vxor. ℣ In primo facilē sui cōsecutionez innuit.ꝓ illo em̄ ꝓ quo pax pōt hō cōsequi in b mūdo.s.p dilectōe.deū qui ē sup oīa pōt ꝓsequi. Nuis em̄ regū regnū suū alī cui daret extraneo eo q̄ asseret se illuꝝ s.regē nimis diligere.aut q̄s principū alicui paupi filiā suā ꝑpter assertionez mutue dilectionis daret.aut q̄s mercatoꝛ nobili pānō aliquē nudum vestiret eoq̄ ipm diligere mercatorē affirmaret ꝛ breuit̄ etiā minima rōne dilectōis talis ꝓsequi nō pōt. Sz ecce cū q̄ vt deū ē in b mōo pax vl̄ nihil acquirit. deus nō aliter q̄ p ipsam habet̄.etiā si millegna sine ipsa dare deo.totū frustrat̄ extra illō apt̄. Si distribuero oēs facultates meas i vsus paupez.ꝛ coꝛp⁹ meū tradidero ita vt ardeā.q̄ mai⁹ ē caritatē aūt ñ habeā nihil sum. O ꝙnobile est p̄ciū q̄ ꝓ deo hñdo impedit.q̄ adeo cōe ē.q̄ nec paup nec diues. nec fortis.nec infirm⁹.a possessiōe dei excludit.qꝛ vs oēs pñt ipm diligere.p q̄ solū possidet.nō ei dilectio dei pēdet i diuitijs.nec i fortitudie coꝛpis.ꝑ i coꝛde hois. Diliges inq̄t dñs i mat. xj. dñm deū tuū ex toto coꝛde tuo. Nō dixit. Dilige dñm ex diuitijs.qꝛ sic de deo paupes desparēt. Nō dixit. Diliges ex fortitudie coꝛpis.qꝛ sic ꝺ ōes hñdo desparēt debiles. Sz dixit Diliges ex coꝛde q̄ oibus cōmune est. Unō cū p̄ciū sit cōmune.nemo de deo nō hñdo poterit se excusare. Si em̄ aliquis de deo habendo desparē debuisset.ꝑ debuit latro qui ꝛ reb⁹ pauper i cruce.quia nudus

et corpe impotēs.qz cruci affixus solū corde credidit.corde cōfessus christo dignus fuit. ℒ Modū aūt vere dilectiōis declarat cū dicit.Si ḳs amat patrē vel mfez.tc.Ondit eñ dñs ꝙ ḳ vere ipm diligere vult.debet euz diligere plus ꝙ suos.pl⁹ ꝙ sua.plus ꝙ seipm.

Primū tāgit cū dicit.Si quis amat patrē suū vel mfez vel vxorē vel filios plus ꝙ me.nō est me dignus.Hūc grādū dilectiōis trāsgressus ē adā.qui nolens ꝛristare vxorē suā.sic dicit Aug. ꝑceptū dei trāsgressus ē.et nisi post attritus penituisset deū nunq̄ ꝓsecut⁹ fuisset.qz hic dicit.Qui amat ꝑrez vl' matrē vl' vxorē vl' filios plus ꝙ me.nō est me dign⁹.O quot hodie hūc grādū dilectiōis excedūt ḳ occasiōe parentū vl' filioz deū grauiter offendūt. Adapta.

Scōm gradū dilectiōis trāsgressus est adolescēs ille ḳ volēs scire viaz ad vitam post ꝙ audiuit a dño ꝙ dimissis suis sequeret ipm.magis diligens sua ꝙ dñm.illa ē secut⁹.et ita indign⁹ fuit dño.qz hic dicit dñs.ḳ nō sequit me potius ꝙ sua nō est me dign⁹. Tercius gradū dilectōis trāsgressus ē petrus ḳ dilexit se plus ꝙ deū.qz vitā suā timēs negare dñm negauit.Un nisi illō amare defleuisset dño idign⁹ fuisset.qz hic dicit.Qui nō tollit crucē suā.s. corpus suū tribulatiōibus exponēdo.nō ē me dign⁹.Exemplū ca. xj. ℒ Hoc tripli gradu btūs adalbert⁹ sic et alij scī diligendo ipm ē assecut⁹. Nā plus ꝙ sua deū dilexit.qñ ꝓpter eū non primonia. sed etiam ep̄at⁹ fuit tpalia dimisit. Pl⁹ ꝙ suos dilexit qñ ipsis in boemia dimissis ꝓpter deū ad gentes transiit. Plusq̄ seipm deū dilexit.qz corpus suum martirio exposuit.Et nos fratres si hoc triplici gradu dilexerimus.ipso sine dubio digni erimus.

℔ Alios sermones si placz require in festo Laurentij et Vincentij.

De sancto Marco.

Sermo. CCXX.

Qui timet deū faciet bona ꝛc. Hec ẏba scripta Eccl'.xv. ecclesia legendo ad honorē euangelistaz duo facit. Primo timorē virtuosuz specificat.cū dicit.Qui timet deū.Scōo eiusdem timoris vtilitatē insinuat.cū dicit.faciet bona. Circa primū notandū ꝙ est timor vicios⁹.ꝛ est timor ẏtuosus. Timor vicios⁹ ē triplex.s.mūdan⁹.hūanus ꝛ seruilis. Timor mūdan⁹ ē qñ hō timēs amittere tpalia vl' deficere in eis peccat mortaliter. Hoc timore peccauit herodes occidēs pueros innocētes ḡrens inter ipsos christū occidere. timēs ne auferret ei regnū.Sic peccauerūt iudei in xp̄m insurgēdo dicētes Ne forte veniāt romani ꝛ tollāt locū nostrū ꝛ gentē.O quotiēs vsq̄ hodie hoies p timore peccāt.ḳ quotidie ꝓpter tpalia mētiunt.piuri efficiunt. et multis homicidijs ꝛ alijs criminibus illaqueant. Hic timor lōge est a bonis qz tpalia cū apl'o tanq̄ stercora reputātes ipsa amittere nō timēt dicentes cū iob.Dñs dedit dñs abstulit.Un i dyalogo.uij.legit.ꝙ ḍā malicios⁹ cū incēdisset oia bona cuiusdā boni viri. et alij plāgerēt dānū ei⁹.ipse gaudēs dicebat se nihil amisisse.sed pot⁹ exoneratū esse. Scōus timor vicios⁹ ē timor hūan⁹.ḳ ē qñ ḳs nimis timet corpori suo.ḳ tūc est mortale petrū qñ penā corpis pl⁹ timet ꝙ deū.Hoc timore peccauit petr⁹ qñ timore mortis corporalis ter negauit dñm. Itē discipuli ḳ timore mortis oēs relicto eo fugerūt Exemplū in ꝓmptuario ca.j. E. Hic timor longe ē a pfectis.ḳ iuxta ẏbum dñi nō timēt eos ḳ occidūt corp⁹. certi puleri⁹ se a deo recepturos fm ꝙ vn⁹ de septē frib⁹.ij. Mach.vij.dixit. E celo ista possideo sed ꝓpter dei leges nūc hec ipsa despicio qz ab ipso me ea recepturū spero.Hec dicebat mēbra exponens martirio. Itē quidā dicebat ñ deo timere amittere asinū miserum in

seruicio dñi fidelissimi qui ꝓ eo reddet dextrariū nobilissimū. qz amittit corp⁹ deforme ⁊ coꝛruptibile. ⁊ recipiet splē didissimū ⁊ incoꝛruptibile. Tercio⁹ timoꝛ vicio sus est timoꝛ seruilis. q̄ est qñ aliqs timoꝛe gehēne nō peccat. nō habens respectū ad amoꝛē iusticie vel offensam dei. De quo Aug⁹. Inaniter se putat victoꝛē peccati qui timoꝛe nō peccat siue tpalis pene siue future. Tales sunt mirabiliter fatui qui magis timent penā incurrere q̄ deū offendere. qz ex illo timoꝛe inordinato fit vt penas q̄s timēt nō euadāt. Hūc timoꝛez habuit pharao q̄ tpe afflictionis timebat dñm. ꝓmittēs se parere diuine voluntati. sed cessante pena dicebat. Nescio dñm. Sic heu multi sunt vsq; hodie q̄ tpe infirmitatis vel aduersitatis mirabiliter timent. plurima vouēt ⁊ ꝓmittūt. sed sequēs status puersus manifestat in quo timoꝛe si moꝛtui fuissent decessissent. Talis etiaz timoꝛ si videat lacrimosus esse nō liberat ab inferno. Vñ cum q̄dā scolaris parisius moꝛi videret valde penitēs ⁊ ꝓpunctus. apparuit post moꝛtē magꝛo suo. hñs capam de cedulis ꝓscriptā diuersis sopiſinatibus. Et cū quereret magꝛ eius qualiter ei esset. rñdit. q̄ capa illa plus ꝓponderaret q̄ aliq̄ turris de mūdo. ⁊ q̄ int⁹ incōpabiliter vꝛeret. At ille. quo hoc. cū ita ꝓpone⁹ moꝛi visus esset. Rñdit q̄ ille lacrime plus ex timoꝛe moꝛtis ⁊ gehenne ꝓcesserāt q̄ ex dei amoꝛe ⁊ offensa eius. Et cū diceret magꝛ q̄ nō videretur sic pati. extēdit ille manū suā ⁊ vnā guttā sudoꝛis sui ꝓiecit sibi sup manū eius. q̄ statiz pforata ē. ⁊ moꝛ cuanuit Magister vo statum claustrū intrauit. Deb habet in ꝓmptuario ca. j. ff. Hic timoꝛ lōge est a bonis. qz ipsoꝛ pfecta caritas foras mittit timoꝛē hūc. Unde non timoꝛ pene sed caritas christi vꝛget eos ad bñ opandū. Timoꝛ aūt virtuosus ē timoꝛ dei quē specificat in p̄missis vbis. cū dicit. Qui timet deū. hic timoꝛ duplicat. s. i. initialē et in filialē. Initialis timoꝛ semp est cum caritate. quo q̄s timet penā. ⁊ plus deū offensam. Hic timoꝛ hz duos oculos. dextrū amoꝛis iusticie ad declinandū mala culpe. sinistrū ad infernum pene. Hūc timoꝛē hñs figit cū abzaā tabernaculū suum inter bethel ⁊ hay. i. inter amoꝛē paradisi ⁊ timoꝛē inferni. Iste sūt due ancille q̄ introducūt. Hester ad assuerū. Hester. xv. Timoꝛ ꝓmittit defluentia vestimēta virtutū. ⁊ amoꝛ ea sustentat. Filialis vo timoꝛ ē qui nullā respiciēs penā est cum ꝓfecta caritate. Hic timoꝛ ē ꝓfectoꝛ. qz ꝓfecta caritas foras mittit timoꝛē. Qui hūc timoꝛem hz cauet offensaz p̄ris celestis sic bon⁹ filius etiā si sciret ex illa offensa nil mali sibi accidere. Ad hūc timoꝛā hoꝛtat ps. cū dicit. Timete dñm oēs sancti eius. Hūc duplicē timoꝛē virtuosum ecclia notat cū dicit. Qui timet deū. Hz eiusdē timoꝛis vtilitatē insinuat. cū dicit. faciet bona. vticz magna bona vicz q̄ hic timoꝛ culpas euacuat. penā futurā extenuat. ⁊ eternā gl̄iaz ꝓparat

Vere hic duplex timoꝛ qui est timoꝛ dñi culpā euacuat. Vñ ecc. j. ōr. Timoꝛ dñi expellit peccā. ⁊ q̄ sine ꝑ timoꝛe est nō iustificabit. Vñ lu. xviij. ōr q̄ publicā⁹ p timoꝛe stās alōge ⁊ non audēs oc̄os ad celū leuare. ꝑcutiēs pect⁹ suum recessit iustificat⁹. Itē hic timoꝛ penā extenuat. Vñ iob. xlj. Terruit pugabunt. Vñ Greg. i dyal. dic. q̄ aliq̄n sc̄i timēt in moꝛte vt pauoꝛ ille purget si aliq̄d i eis purgandū inuenit. Et ponit exēplū de quodā q̄ in moꝛte multū timuerat. ⁊ post i splēdida stola apparens dixit q̄ ille timoꝛ oīno eū purgauerat. Exēplū in ꝓmptu. ca. j. H. O.

Itē hic tioꝛ gl̄iaz etnā ꝓpat. Vñ ecc. j. Timoꝛ dñi gloria. Unde dñs latroni arguenti aliū q̄ nō timebat deū. ostendēs se ex hoc timere. ꝓmisit dicēs. Hodie mecum eris in paradiso. Talibus etiā debet ille locus. Psal. Hereditatem timentibus nomē tuū dñe. Ad quā hereditatem ꝓducat.

De scō Marco.

De eodem.

Sermo. CCXXI.

Qui manet in me ⁊ ego i eo. hic fert fructū mltū Joh. xv. qz teste dño sine ipso nihil possum⁹ facere. ℣ In p̄miss ybis oñdit vt si fructum ferre volumus nr̄e ē vt ipse i nobis ⁊ nos i eo maneam⁹. Et h̄ ē q̄ dr̄ē. Qui manet in me ⁊ ego i eo hic fert fructū. Nota aūt q̄ nos in eo manere debem⁹ tripl̄r ⁊ ipse in nobis q̄drupl̄r. vt feram⁹ fructū multū tripliciť. Dico q̄ ꝺ̄s ꝺz in deo manere tripl̄r. s. fide. spe. ⁊ caritate Fide quisq̄ in eo manet recte in eū credēdo. Ūñ Joh. xiij. ꝺr̄. Qui ꝓfessus fuerit qz iesus ē filī⁹ dei in eo manet. Recte aūt credit cui⁹ fides ē viua. simplex et integra. Viua fides est p opa. Fides em̄ sine opib⁹ mortua ē. Ja. ij. Ūñ dicit Aug⁹. q̄ credere in deū nihil aliud est q̄ bonis opibus in ipm̄ tēdere. Ūñ ad Coꝛ. xiij. Si estis ex fide ipsi vos ꝓbate p opa. Talis fides viua vt deť differre. sic in cādela viua lux flamine differť a lūme qđ remanet p⁹ extinctionē cādele. qđ ꝓpter sui paruitatē in sufficiēs ē ad regēdos gressus ad ostēdendū laq̄os vel fossas. et ad discernēdū qđ pulcrum qđ deforme. Jtē simplex fides ē simpl̄r credere. qz q̄ ambulat simpl̄r. ambulat ꝓfidēter. Ꝓuer. x. Ūñ Ambro. Aufert argumēta vbi fides querit. nō em̄ recipienda sunt argumēta fidei ꝺ̄na. q̄lia solent facere de resurrectiōe dubitātes. vel trinitatez in vnitate muestigātes. Exēplū de mgro Lanfrando q̄ post berengarū hereticū deuenit. Jtez fides ē integra q̄n oēs articli credunt. siue implicite siue explicite. Rara em̄ heresis ē nisi aliquē articulū credat. ꝙ nō sufficit ad fidē ¦catholicā. nisi integre credat. Ūñ athanasi⁹. dr̄ē. Hec ē fides catholica quā nisi q̄sq̄ fideliť. integr. ser. absq̄ dubi. in. ēť. pi. ℣ Jtē debet q̄sq̄ manere in deo ꝙ spez. s. totā spem in eo ponēdo. Jud. v. Nos aliū deū nescim⁹ ꝓter dñm in quo spamus Hec ē spes q̄ non ꝓfundit. Ro. v. Ubi dr̄ē glosa Aug. Cōfundit q̄ qđ sperat nō inuenit. Sic speraut Bolyas i fortitudine ⁊ cōfusus ē. qz in funda deie ct⁹ ē. Re. xvij. Sic lucifer spem habuit in sapia ⁊ pulcritudine ⁊ cōfusus ē. qz ꝓiect⁹ ⁊ trūq̄ amisit ysa. xiij. ⁊ Ezech. xxviij. Sic diues in Lu. xj. spez posuit in hozreis ampliatis ⁊ in annis plurimis ⁊ ꝓfusus ē. qz mox nō solū illis ꝙ ⁊ vita ꝓuat⁹ fuit. Dei aūt ē spes nec fallit nec fallere pōt. ps. In te sperauerūt pres nr̄i spauerūt ⁊ nō sunt ꝓfusi. Bonū est g̃ spare in dño. ℟ Item manet in eo q̄s p caritatē ipm̄ toto corde diligēdo. Jo. xiij. Deꝰ caritas ē et q̄ manet in caritate in deo manet. Hic aūt amoꝛ tria exigit. vicz vt sit pur⁹. vt scz deꝰ ꝓpť se amet nō ꝓpter tpalia. Oulta q̄dē sunt mouēcia ad dilectionez. sic eius bñficia spūalia. corꝛpalia ⁊ tpalia de quib⁹ btūs Aug. dicit. Celū ⁊ terra ⁊ oia q̄ in eis sunt dicūt vt amē te deꝰ Sed hec oia sunt tanq̄ mercameta ad purū amoꝛē. Causa em̄ diligendi deū deus est. sicut dicit Bern̄. Ūñ ipse alꝫ dicit. Pur⁹ amoꝛ mercenarius nō est. Ūñ qui ꝓpter tpalia deū diligit. cōtumeliā sibi facit tpalia ei p̄fert ei. Aug. Hoc ab vno quoq̄ p̄ferť ꝓpter quod vnūq̄q̄ amať. Ūñ ⁊ tulli⁹ dicit Eos tanq̄ pecora diligim⁹ quos non ꝓpter se sed ꝓpter vsum diligimus. Talis amoꝛ est caninus. Canis em̄ os nuda tū carne deserit. Jtē debet amoꝛ esse strenuus. Ūñ poeta dicit. Milicie species amoꝛ ē. discedite segnes. Item nil certe ē quod nō effreno captus amoꝛe hausit. Hoc de apl̄o dici pōt q̄ amoꝛe diuino succēsus q̄si innumerabilia sustinuit. Ūñ Coꝛ. xj. Periculis flu. pi. la. ⁊ post dicit. ter virgis cesus sum. ter ter naufragū feci. ⁊ mltis tabul̄ enūeratis suā strenuitatez inuit dicens. Sz in his oib⁹. supam⁹. ꝓpter deū q̄ dilexit nos. Strenu⁹ ci amoꝛ dolores coꝛpis

non sentit. neq; hoc facit stupor & amor Submittit enim sensus nō amittit. nec deest dolor sed ptenit. sicut dic Bern.

Item debet esse amor letus dum tolerat p eo qō amat. Sic Act. v. Ibant apli gau. a cō. cōci. q. d. hīti sūt p no. tc

S Qui sic g in deo manet triplici ter .s. p fidem spem t caritatē. t de' manet in eo. Aug'. Vicissim mānt in se habitant q cōtinet t qui cōtinet. habitas in eo vt cōtinearis habitat in te deus. sed vt contineat ne cadas. quō cadet quē de' cōtinet. Psal'. Impulsus euersus sum vt caderem t dns. suscepit me Exemplū ca. xij. E. Manet aūt i eo deus qdrupliciter. s. tanq; surculus in trūco vim malā auferēdo. t in sui similitudinē conuertēdo. Ezech. v. Laui te aqua. emundaui sanguinē tuum ex te. Pro tāto Ja. dicit ipm insitū vbuz qō potest saluare aias. s. mala auferendo Item manet in eo tanq; candela in domo ipm illumināndo. Psal'. Quoniam tu illumina s lucernā meā. i. rationem. Itē manet in eo tanq; nauta in naui. ipsum in mari huius mundi regendo. Psal'. Dns regit me et nihil mihi deerit. Itez manet in eo tanq; miles in castro. ipm ab hostib' defendēdo. ps. Dominus protector vite mee. T Qui g sic triplicīter manserit in eo. t ipse i eo quadrupliciter. hic fert fructū multum tripliciter. scz Cogitatiōe. locutione et ope. His enim tribus quisq; fructificare debet. qō sine ipso nequaq; facere possumus. qz nec bene cogitare. Cor. iij. Non q sumus sufficientes cogitare aliquid a nobis tanq; a nobis. sed sufficientia nostra ex deo est. Itē nec bñ loq; puer. xvj. Homis est pparare aīm. dei est aūt gubernare linguā. Mat. x. Nō enim vos estis q loqmini sed spūs pris vestri q loquit in vobis. Itē nec bene opari. ysa. xxvj. Dia opa nra opat' est in nobis. Qui g manet in deo t de' in eo. hūc in tribus pdictis ad mercenduz dirigit. vt ex ipsis multū fructū ferat in pnti. Qui fruct' manet in futuro. qtū ad premiū. Ad qō nos pducat Qui tc

De sancto Petro martire. vel de alio martire.

Sermo. CCXXII.

Firmabitur in il/

lo tc. vsq; t noīe eterno here. il. dns deus noster. Ecc. xv.

W Hec verba que legunt de euangelistis merito btō petro martiri pnt attribui q euangelistas tradi tū fideliter pdicādo exposuit. et idez p suā passionē cōfirmauit. Quantū aūt ad triplicē statū quē habuit beatus petrus scz martiris. virginis. t predicatoris. triplex mūn' in pmissis verbis tangit sibi diuinitus collatū. Quantū em ad statuz martiris innuit sibi data pgne constantia. ibi. Firmabit in illo t non flecteť. Quantū ad statū virginis vite continentia. ibi. Et cōtinebit illuz t non confundeť. Quantū ad statuz p dicatoris gratie excellentia. cū subdit. Et exaltabit illum apud primos suos Q fortitudinem innuit sancti huius cōstantia. quia in pugna inflexibilis. firmabitur inquit in illo t nō fle. Q laudabilis cōtinentia. qz in tota vita incōfusibilis Continebit inquit illum t nō confundeť. Q excellens gratia. qz in pdicatiōe hoīb' desiderabilis t honorabilis Exaltabit inqt illū apud primos suos. Nec mirū si impugne cōstantia huius seculi fuit inflexibilis. qz firmat' fuit in loco forti. Firmabit inqt in illo id est in christo qui solus est inflexibile firmamentū. Psal'. Dns firmamentū meū. Eccl'. j. Respicite filij natōes hominū qs em sperauit in dnm t confusus ē. pmansit in illo t derelictus est. Q is alius locus ruinosus est. qz fleri bilis. Nō patet. Sunt em qui firmantur in diuitijs. ps. Ecce hō qui nō posuit deum adiutorē suum sed sperauit in multitudine diuitiarū suarum. Alij in potentibus amicis Piere. xvij. Ma

ledictus hō qui ꝓfi.in ho.t ponit car. bza.su. Alij in viribus corpis Job.viij Qui in utr sup domū suā t non stabit. Sz oēs isti qz flexibile hñt firmamētū corruūt. Nā primi inuitunt vmbre. Un Sap.v.dr. Uia transierūt sic vmbza. Pro quo puer.xj.dr. Qui cōfidit in diuitijs suis corruēt.i.sic ruēt. Quia sicut dicit greg. Qui labenti innititr nescisse est vt cū labente labat. Exemplū Ly.xij.de diuite q in horreis ampliatis ꝓfidebat in annos plimos t illa nocte t vita t rebus priuatus fuit. Exemplū ca.ij.3. Illi aūt q ꝓfidūt in potentib? amicis innituntr arundini ꝓfracto. Un dictū est ezechie regi Esa.xxxvj. Cōfidis sup baculū arundineū ꝓfractū istū sup egyptū. Un ps. Nolite ꝓfidere in filijs hoim in qbus nō est salus. Exemplū de holoferne q ꝓfidebat in potēta nabuchodo.regis.q tñ nō potuit eū liberare qn miserabilr p femina rueret.

Tercij q ꝓfidūt in viribus corpis innitunt parieti inclinato. Charissimi paries inclinat? cito ruit. sic hō sine moztis acclinatus. qtūcūq sit fortis virib? cito succūbit. Exemplū de golya q cū in fortitudine corpis psumeret t singlare certamē qreret. modico lapillo corruit. Exemplū in pmp.ca.v. A. Propter hoc iste sanctus noluit firmari in pdictis Sz firmabit inqt in illo t nō flectetur Nec mirū si inflexibilis. qz nō vno mō firmatus fuit ꝑ tribus. qz p fidē spem t caritatē. Per fidē firmatus fuit in xpo sic domus sup firmā petrā q stabile hz firmamentū. qz nemo aliud fūdamētū pōt ponere ꝑter id qd positū est. qd est xps iesus Lozy.iij. De q domo dr math vij. q descēdit coz virt iusti. quia venerūt flūia. descenderūt pluuie. flauerūt venti t nō potuerūt euertere illā. Pluuia descendens de celo sunt aeree ptates siue demones suggerētes mala. flūina diuitiaz t delicias. vēti terrores t mine hereticoz. q oia nō potuerūt euertere eā. Exemplū.c.j.E. Itē p spem firmat? fuit in xpo. sic nauis in mari p ancoraz quā sic ait apls ad Hebre.vj. Hēmus tutā t firmā. q si bene fixa est nō timet fluctus. Sic tu o.hō iacta cogitatū tuū in dño. qz ipse ineternū nō dabit fluctuatiōsto. Jē firmatus fuit in xpo p caritatē. sic arbor in terra p radicē. Un Epb iij. In caritate radicati. Et hō fecit fructū multū. Qz ipse dicit. Qui manet in me t ego in eo hic fert fructū multum Malt aūt q nō sunt firmatt in ipso ne quaq faciūt fructū. qz radix eoz exiccata est. sic dr Osee.xiij. t iō modico ipulsu tentatiōis cuelūt. Non sic btūs petrus q firmatus fuit in xpo p tria pdcā t iō pugnauit inflexibilr dicens illud ps. Si ꝓsistant aduersum me ca. nō timē. Et illud Apo. Ro.viij. Certus sum qz nec mors neq vita neq alia creatura poterit me separare a ca.dei q ē in xpo iesu. Hanc aūt inflexibilitatē nō a se habuit. ꝑ ab eo in quo firmatus fuit. Ipse eñ dedit illi certamen forte vt vinceret sicut dr Sap.x. Ex dono eñ suo est pugnare t vincere. Et sicut fuit in ꝓstantia pugne inflexibilis sic fuit in vite ꝓtinentia mcō fusibilis. ꝓtinebit inqt illū t nō ꝓfundet. Cōtinens aūt dr respectu fluxus quo effluūt pctōres. Triplex aūt est fluxus quo effundū se pctōres. s.p luxuriā. Un Geñ.xlix. dictū est ruben. Effusus es sic aq. Jē fluūt p gulā. Ecc.xxxj. Noli esse in epulatione t nō te effundas sup oēm escā. Jē fluunt p auariciā Ecc.x. Auaro nihil ē scelestius. hic eñ aiam suā venalē hz t pjcit in tra intima sua. Et hec oia ꝓfusione dig. sūt. sic ps. Nā rubē ꝑpē luxuriā ꝓfusus pmogenita amisit. sic legit Paliꝑ.ix. Holofernes ꝑpē gulā vini ꝓfusi bilr a muliere ē occisus. Judas ꝑpter auariciā ꝓfusibilr est mortuus. qz suspē sus crepuit medius. Pro tanto b sctus vt nō ꝓfunderet ꝯ luxuriā ꝓtinuit p virginitatē carnis. ꝯ gulā p abstinentiam oris. ꝯ auariciā p ꝓtemptū ꝛene possessionis. Et de his tribus ꝓtū placet adapta. Et bñ dr in pmissis vbis ꝓtinebit illū.s.deus.nō eñ ꝓtinentiā a se ꝑ a dei

munere habuit. Un Sap .xiij. dr. Alie nō possuz esse ꝺtinēs nisi de⁹ det. Q ꝯ p̄ciosum munus ꝺtinentia cui deus dederit. qz nō est dig̃ ponderatio aie ꝺtinētis vt dr in Ecc̄. Et tñ heu a pleriscꝫ p nihilo reputat̄ z vendit. Exemplū. c. xvij. B. ¶ Et nō solū h̄ sctūs fuit in vite ꝺtinentia incōfusibilis. ꝫ etiam ꝓpt̄ p̄dicationis excellentiā honorabil̄ p quo subdit̄. z exaltabit illū apud ꝓpri. su. Nō seipm exaltauit. qz q̄ se exal. hu. ꝫ exaltauit mḡt eū. s. ds. Exaltauit aūt eū apud ꝓrios suos. s. hoies z angelos In eccia hoim exaltauit eū in vtute sermonis. qz dns dabit vbū euāgeli. virtute multa. ¶ Propt̄ h̄ post p̄dicta vba ꝺsequenter subdit̄. In medio eccl̄ie aperuit os eius z ipleuit eū dns spū sapie. ita vt nemo posset hereticoꝝ sapie z spūi resistere q̄ loquebat̄. Et apud ꝓrios suos s. angelos q̄ in triūphanti eccia sūt sibi pri. exaltauit eū tripl̄r. vicz ꝯtū ad futurā corpis gl̄ificationē. p quo dr. Stola gl̄ie induit eū. Itē ꝯtū ad ineffabilez mō aie felicitatē. p quo dr. q̄ iocunditatē z exultationē thesaurizabit sup eū Itē ꝯtū ad eternā vtriuscꝫ possessionē p quo subditur. z noie eterno hereditabit illū dns ds nr̄. Nō nobis p̄stare dr.

¶ De eod. Ser. CCXXIII.

Nemo militās deo

Impli. se. secl̄a. negō. A¶ Notandū q̄ est milit̄a gl̄e. z est milit̄a gr̄e z est milit̄a culpe. ¶ Prima milit̄a. s. gl̄e milit̄at angeli. de q̄ Lu. ij. Facta ē cū angelo multitudo milit̄e cele. exer. Scōa milit̄a. s. gr̄e milit̄ant boni. De q̄ Job. xiiij. Cūctis diebus q̄bus nūc milito expecto donec veniet imutatio mea. Tercia milit̄a. s. culpe milit̄at mali q̄ sm cōcupiscētias viuūt. Quibus dic̄ bēs peca. ij. Obsecro vos abstinere a carnalibus desideriis q̄ milit̄at aduersus aiaz De q̄bus Apo. xx. Et vidit equos z q̄ sedebant sup eos hēbant loricas igneas. z de ore eoꝝ ꝓcedit fumus z ignis. z sulphur. fum⁹ superbie. ignis auaricie. z sulphur luxurie. ¶ Prima milit̄a. s. angelica militando legit̄ fecisse triplicē victoriā. ¶ Prima ꝺtra luxuriā sodomitarū Gen. xix. Nam crūt duo angeli sodomā vespe. z sequit̄ q̄ de mane subuertere rūt eā. Secunda ꝺtra auaricia egyptiorū. Exo. xiij. vbi dr q̄ tollens se angelus dei qui p̄cedebat castra israel abiit post eos. z p⁹ sequit̄ q̄ subuertit in mari rotas curruū ferebanturq̄ in ꝓfundum. Tercia ꝺtra superbiam assyrioꝝ. Esa. xxxvij. Descendit aūt angelus dei z percussit in castris assyrioꝝ centū octagintaquīq̄ milia. Nec gloriosa militia assueta est pugnare. qz incepit a principio creationis sue pugnare. z pugnabit vsq̄ ad iudiciū. ¶ Primo in celo contra angelos malos. Apo. xij. Factū est p̄lium magnum in celo. Michael z angeli eius pugnabāt cū draconc. Secūdo in terra q̄n bonos hoies cōtra malos angelos iuuant. Apoc. xij. Postq̄ p̄iectus est draco abiit facere p̄lium cū reliquis de semine eius. Tercio in iudicio. q̄n boni angeli pugnabūt contra malos hoies. Math. xxv. Exibūt angeli z separabunt malos de medio iustoꝝ. In prima pugna fuit Michael capitaneus. Apo. xij. Michael z angeli eius p̄liabant. In secūda est coadiutor. Dañ. x. Ecce michael venit in adiutoriū. Intercia erit executor. Dañ. xij. In tpe illo consurget michael. z veniet tps quale nō fuit ex quo gentes esse cepерūt vsq̄ ad tpus illud. Et quia in oib⁹ p̄dictis michael inter alios ag̃elos noiatur. ideo z festum oim angeloꝝ ab ipso principalr denoiatur. B¶ Secunda militia scz bonoꝝ militando facē tres victorias. ¶ Prima ꝺtra mundū. de qua. j. Joh. v. Hec est victoria que vincit mundū fides nostra. Secunda ꝺtra dyabolū. De qua dicit Jo. j. Jobis. ij. Scribo vobis adolescētes. q̄n victistis malignū. Tercia ꝺtra carnē q̄ semp ꝺcupiscit aduersus spm̄. De q̄ Coy. ix. Ca

stigo corpus meū ⁊ in sui tutē redigo. De q̄ pugna ⁊ victoria sī plus placz lo qui, reḡre in primo p̄mone. Sancti p fidē vicerūt regna. In festo scti mauricij. Ad hoc aūt vt boni in p̄dicta pugna nō succūbant q̄tuor sunt ipsis necessaria. Primo em̄ debent secularia reijcere tanq̄ impedimentū. p quo dicit h̄ apl's Nemo milit. deo ipli. se secularibus negḡ. Glosa. Si bonus miles esse vis nō te implices. Propt̄ hoc athlete nudi solebant luctari. ne aliquid esset in eis p q̄ posset teneri. Exemplū in pmptuario ca. ix. ¶ Secūdo debent spūalia arma sumere in munimētū. de qbus apls dicit ad Eph̄. vj. Propter h̄ accipite armaturā dei vt possitis stare. Ubi apl's armat militē xpi p oia ⁊ in oibus nihil imunitū relinquēs. Nam caput armat galea spei pedes sctoz exemplis. corp⁹ lozica iusticie q̄ vndiq̄ cooperit. qz redditur vnicuiq̄ qđ suū ē. In manu sinistra ponit scutum fidei. in manu dextra gladiū spūs. qđ est verbū dei. Et ne arma defluant ⁊ sint poti⁹ oneri q̄ saluti. monet vt miles xpi se fozziter succingat ne dat. Pro quo ibidē dicat. State succincti lūbos vros. s. p castitatē. Animā em̄ luxuria defluere facit ⁊ in vtutibus cadere. Exemplū. c. ix. D. ¶ Tercio debēt hr̄e p̄dictoz armoz ꝓtinuū exercitium Sicut em̄ in materialibus armis non assuetis graue est pugnare. ꝓpter qđ ⁊ dauid deposuit arma cū ꝓtra golyā pugnare debebat. non em̄ habebat vsum armoz. sic legit. j. Regū. xvij. sic etiā cōtingit in spūalibus armis. Propter qđ apls monēs thymotheū ad ꝓtinuū exercitiū dicit. Labora sicut bonus miles xpi. Et hiero. Semp aliquid opis facito. ¶ Quarto debēt implozare dei auxiliū. qz sine ipso nihil possumus facere. Propter h̄ dicebat dauid. Auxiliū meū a dño. Et alibi. Dñs defensoz vite mee a quo trepidabo. Idem Impulsus cōuersus sum vt caderē ⁊ dñs suscepit me

Hic q̄tum placz adapta q̄liter btūs petrus tanq̄ bonus miles trial'p̄ dicat vicit. ⁊ ne succūberet q̄tuoz p̄dictis fulcitus fuit. ¶ Tercia milicio. s. maloz militat dānabiliter tripliciter. vicz opprimēdo pauperes. falsa crimia imponendo. ⁊ indebita tributa exigēdo. Cōtra q̄ tob's sicut legit Lu. iij. dedit eis cū ipm reḡrerēt sup salute sua tres reg'las Nam ꝓpter paupez oppressionē dixit eis. Neminē ꝓcutiatis scz opprimendo Propter falsi criminis impositionē dicit. ne q̄ calumniā faciatis. Propter indebitoz tributoz exactionē dicit. ꝓtenti estote stipendijs vestris exemplū cap'o ix. K.

De eodem.

Sermo. CCXXIIII.

Si quis vult veni re post me abneget semetipm ⁊ tollat crucē suā ⁊ sequat̄ me. Matth. xvj D. ¶ In his vbis dñi forma pfecte penitentie exprimit̄. Ponunt̄ aūt quinq̄ in p̄missis verbis que pertinent ad pfectam penitentiā. Debet em̄ penitentia esse voluntaria. debita. austera. ppria. ⁊ recta. Dico q̄ debet esse volūtaria nō coacta. qđ innuit dñs. cū dicit. Si quis vult. quasi diceret. nō cōpello. Coacta em̄ seruicia deo nō placent. Quod attēdens dauid dicebat. Volūtarie sacrificabo tibi. Hoc etiā fecit beatus petrus martyr qñ se primo ordinī vt penitentiam ibi ageret voluntarie subiecit. Qđ vtinā attenderent qui nisi coacti nolūt penitere. sicut illi qui nisi morte vrḡēte penitentiā agunt. Et tales se ostendūt fatuos. qz tunc medico spūali aperiunt infirmitatē cū iam cōsiliū eius implere nō possunt dū em̄ infirmi sunt impotētes ad agendā sūt penitentiā. Stultus est em̄ qui onus penitētie nō vult portare nisi in infirmitate vel in senectute qñ habet asinū sui corporis debilem. ⁊ quō tunc portabit onus penitentie totius vite sue. cum se tunc vix baculo potest sustentare. Et quia talis penitentia est morte cogente. non est deo accepta.

Est em velut pnia latronū. Latrones em nō solēt penīre nisi morte vrgente. Sed dns acceptā pniam oñdit debere esse volūtariā.cū dic. Si qs vult. Exē plū.c.j. ¶ Jē pnia dz esse debita.qđ fit qñ cū illo quo peccat hō.s. cū corpe.p. prio satisfacit. Qđ innuit dns.cū dicit. Abneget semetip̄m. Hoc em quentes est.vt sicut exhibuim⁹ mēbra nra seruire īmūdicie.ita exhibeam⁹ea seruire iusticie qđ est ꝺ multos qui in delicijs viuētes t in peccatis sm carnē.credūt se satisfa cere de rebus suis. Sikes cayn qui res suas obtulit deo.seip̄m dyabolo. Unđ ipsi dictū est sm aliā translationē. Si recte offeras t nō recte diuidas pecca sti. Tales em cū cayn recte offerunt.qz creaturā creatori.ß nō recte diuidūt.qz qđ melius est.s.seipsos offerūt dyabo lo. Exemplū.c.iij. B. Cōtra qđ dic hic dns. Abneget semetip̄m.ß ei sacrificiū marie cupit ds. Uñ ps. Holocaustū p pctō meo nō postulasti.tūc dixi.ecce ve. Sic fecit btūs petr⁹ res dimittēdo mū do ad religionē venit.ibi seip̄m.i.ppri am volūtatē abnegando. ¶ Jt dz pnia esse austera nō delicata. Sic ei ali qui volūt facere pniam vt nullā sentiāt afflictionē.qz si iejunāt.tūc tot t tā deli cata fercula pisciū hñt.qꝫ etiā ꝓponde rāt carniū ferculis t in alijs magis sua uia requirūt. Exēplū de ḡbusdā monia libus q̄ ꝑ magno excessu cū cauda vul pis disciplinabāt. Cōtra qđ dns oñdit pniam debere esse austerā.cū dic. Tol lat crucē suā. Crux quippe sic dic Bre. a cruciatu dr.qz penitētes debēt crucia ri. Unđ gal.v. Qui xp̄i sūt carnē suā cru cifixerūt. Exemplū.c.iij. B. Q̄hauste rebtūs petr⁹ p totū tp̄is vite sue carnē suā crucifixit affligendo t ad vltimum martyriū ꝓsūmādo. Adapta de legēda ¶ Quarto dz esse pnia ꝑpria.qđ inuit dns.cū dic.tollat crucē suā nō alienaz. Oñdit em in sua pñtia fiduciā esse po nendā. Qđ est ꝺ multos qui in mutua pnia plus gliant q̄m ꝑpria.qñ.s.gli ant de passionib⁹ fratꝝ sue religiōis ipsi nil taliū in se expientes. sikes iudeis qui gliabant de pfe abrahā cui⁹ tm opa mi me faciebāt. Uñ dixit eis dns Jo.viij. Si filij abrahe estis opa abrahe fa. Pro pter b dicit etiā b dns. Tollat crucē suā nō alienā. Adapta beato petro. Exem plū.c.j. ¶ Quinto dz esse pnia re cta p intentionē.vt.s.fiat ꝑpt deū.non ꝑpt hoies.qđ tangit dns. cū dicit. Et sequat me.nō hoim fauorē.sicut hypo crite faciūt.exterminat em facies suas. vt appareāt hōibus ieiunātes. t ß fecit btūs petr⁹. Adapta. Exēplū.c.iij.f.

De sanctis Philippo t Jacobo⁹ Sermo. CCXXV.

Etabūt iusti in ma gna ꝑstantia aduersus eos qui se angustiauerūt. Sap.v. ¶ In ver bis istis q̄ eccīa legit ad honorē apl̄oꝝ tria innuit spūsctus de ipsis.vidz iusti cie meritū.cū dic.iusti. B titudis pmiū cū dic.stabūt. Et otra aduersarios triū phū.cū dicit. In mag̃ ꝑstātia aduersus eos q̄ se angustiauerūt.t qui abstu.tc. ¶ Et bñ in primo exprimit ipsoꝝ merita tū.cū dr.iusti. Habuerūt em iusticiā in corde.in ore.t in ope. In corde ipsaz desiderādo t sitiendo. Ipsi em sunt illi quib⁹ dixit dns. B cati qui esuriūt t sitiūt iusticiā.qm̄ ipsi saturabūt. Iniqui sitiūt pecuniā.qz illi nūq̄ sattiant. Aua rus em nūq̄ implebit pecunia. qz quo plus sunt pote.plus sitiunt aque. Et b q̄tū placz de hac materia loquēs. In ore habuerūt iusticiā p ipsius assertiōs t ꝓdicationē.dicētes illō cū apl̄o. Ro. j. Non em erubesco euāgeliū xp̄i. Justi cia em reuelat ex eo de fide in fidē.ps. Si ꝑ vtiq̄ iusti.loqui.recte su.fi.hoiz In ope aūt habuerūt triplicē iusticiā vidz respectu sui.respcū ꝓximi. t respe ctu dei. Respectu sui iusticia fit corp⁹ ꝓpriū p castigatiōz spūi subijciēdo. De quo Esa.xxvj. Justiciā nō fecimus in terra.i.in carne q̄ est de terra.iō nō ecci derūt hȳpocrites tre. Hypocrites carnis

sunt motus carnales. q̄ vtiq̄ in pugna spūali nō cadūt si iusticia castigationis nō fit. Ūñ dañ.vij. Non me ptamiaue runt.s.motus carnis.qz cozā eo iusticia inuēta est in me. Et Ēsa.xj. Erit iustitia cingulū lūboz. Exemplū ca.ij. CC ca.vj.E. Respectu pxi habuerūt iusticia p supfluū pecunie necessitati pxi subueniēdo.pō. Dispsit dedit paupib? iusticia ei? manet in sec'm secli. Justus est em vt q̄n nobis satisfecimus.p residuū necessitati pxi.quē eque siē nos diligere debemus succurram?.qō si nō facimus.māmonā iniq̄tatis.i.inēqlitatis qz nō eque siē nos diligimus pximū.retinemus. Propter qō talibus dic̄ dñs. Facite vobis amicos.s.paupes vt recipiāt vos in eēna tabernacula q̄m ipoz est regnū celoz. Exēplū ca.ix. J. Respectu dei habuerūt iusticiā p iugē hūiliationē. De q̄ Math.iij. Sic em decz nos implere oem iusticiā.glo.i.hūiliatione. Ecc.iij. Quāto maioz es hūiliate in oibus. Lu.xvj. Cū oia bñfeceritis dicite. Sm mutules sumus. Hec triplex iusticia habita ꝓseruata casu.ne recidiuemus. puer.xxvj. Justicia custodit innocentis viā. Scō custodit ab erroze ne deuiemus.pō. Justicia añ cū ambulabit r ponet in via gres.su. Tercio custodit a violentia ne oppimam̄. Eph. vj. Induti lozica iusticie vt possitis stare. Rone ḡ triplicis iusticia designatur ipsoz meritū. cū dñr iusti. Sed studimus ipsoz tangit pmū. cū de ipsis dr. stabūt. Status em oponit casui. Itē ꝓrariat mutabilitati. r ꝓgruit ptēplationi. Casus spūalis in pnti vita est duplex. Unus in domo r b̄ p venia le pcm̄.qz p b̄ nō cadit extra domū ecclesie. De quo puer.xxiij. Septies cadit iustus r totiens resurgit. Ubi dicit Hiero. Si iustus.quō cadit. Si cadit. quō iustus. Sz iusti inq̄t vocabulū nō amittit q̄ quotiēs cadit totiēs resurgit. Sēd casus est ex domū. r hic ē p mozale pcm̄. hic est casus ochozie.iij. Re. j. vbi dr. Cecidit ochozias p cancellos r mortuus est. Jē status opponit mutabilitati.s.pnīs vite. r b̄ duplr.s.aie r corpis. Aia mutat q̄si oi hora p q̄tuor affectiones.mō ei gaudet.mō tristat.mō sperat.mō timet. Sz in btitudie sancti stant.qz p ista nō mouent. Ēsa.lj. Fugiet dolor r gemitus.gaudiū r leticiā obtinebūt. Corpus vo mutat p diuersas etates r penalitates. Job.xiij. Hō natus de mulere bre.vi.tē.re.mul.mt. q̄ q̄si flos egredit r fugit velut vmbra r nū ꝑ in eodē statu pmanet. Sz in btūdine stabūt.qz nō erit āplūs nec luctus nec clamor.ꝫ nec vllus dolor. Jē status ꝓgruit ptēplationi. Ūñ Re.iij. dr salomoni. Beati q̄ stant coraz te. Et Dañ.vij. Centena milia assistebant ei.

De tercio.s.de trūpho cōtra aduersarios. Require in sequenti pmone.

De eod. Ser. CCXXVI.

Stabūt iusti i magna ꝓstantia aduersus eos q̄ se angustiauerūt r q̄ abstulerunt labores eoz. Sap.v. In his vbis Sap spūssanctus oñdit qō futuz est in extremo examine.s.sctoz ꝫ reprobos pugnā r pugne cām. Primū cū dic̄. Stabunt iusti in mag̃ ꝓstantia. Secūdū cū addit aduersus eos q̄ se angustiauerūt. r qui abstulerūt labores eoz. Pugnā aut̄ terribilē faciūt tria.s. ipugnantiū pkalitas. quā notat cū dicit. stabūt. in pkali. Itē equitas quā innuit cū dic̄. iusti. Jt inflexibilitas q̄ notat cuz dicit. in mag̃ ꝓstātia. Impugbūt ei sancti malos eos accusando r testificando ꝫ eos. qō innuit in b̄ qō dr. Stabūt. Sancti em in iudicio r stare r sedere dicunt. Sed sedere dicunt inq̄tū iudicabūt. inq̄tū vo impugbūt stare dñr. Hanc aūt impugtionē faciet terribilē. Prio accusantiū r testificantiū pkalitas q̄ notat dixi. cuz dicit in pkali stabūt.qz ve oēs ciues celestis curie stabūt ꝫ pctores.qz oēs eand̄ cām bellandi hebūt.qz.s.se angustiauerūt r abstu,la.eoz. Prio ḡ stabit accu-

sando xp̃s .scdo angeli.tercio oēs sācti
Primo dico stabit accusando xp̃s aduersus eos q̃ se āgustiauerūt passionez inferendo.⁊ q̃ abstulerūt labores eius passionis mercedē nō reddendo. De p̃mo dic̃ xp̃s Math̃.xxiij. Tunc apparebit signū filij hois in ce. Crisо. Non erit tunc locus defensiōis. vbi videbūt xp̃m exhibentē testimonia sue passiōis Tunc q̃rent angeli illō zach̃.xij. Quid sūt iste plage in medio manuū. Et rñdebit. His plagat⁹ sū in domo eox q̃ dilexerūt me. Jō eñ retinuit dñs cicatrices vt eas in iudicio pcōribus oñderet et exprobraret. Aū aug⁹. Fortasse dñs tō cicatrices in corpore suo fuauit vt vulnera cordium discipulorū sanaret.⁊ vt hostibus in iudicio exprobraret. vt conuincens eos dicat. ecce hoiem quē crucifixistis. ecce deū ⁊ hoiem quē credere noluistis. videte vulnera que infixistis agnoscite latus q̃ pupugistis. q̃ ꝓpt̃ vos aptū est. nec intrare voluistis. q̃ nō redempti estis meo sanguine mei non estis discedite a me maledicti in ig. eū. Et nō solū stabit aduersus eos q̃ se angustiauerūt passionē inferendo. ꝑ etiaz aduersus eos q̃ abstulerūt labores ei⁹ passionis mercedē subtrahendo. q̃ facē quilibet peccator in mortali decedens. q⁹ q̃am p̃ q̃ plus q̃ annis triginta laborauit.⁊ p̃cio sanguinis emit sibi abstulit. Cox. Empti estis p̃cio magno. O deus si tuus alig̃s ꝑ mercede vm? anni ꝙquerē. q̃tū tūc xp̃s ꝙquereť ꝑ p̃cio tot annox.⁊ nō solū ꝑ labore ꝑ etiā ꝑ sanguie quē vt illā emeret effudit. O q̃ terribile erit bellū ꝑ reprobis q̃ñ p̃ mia⁹ ira crudelis apparebit eis. Esa. xxx. Ardens furor eius ⁊ gutis ad portandū. Facilius portarent oēs montes q̃ tūc ira dei Luc.xxij. Tūc dicent montibus cadite sup nos. Jt̃ stabunt angeli impios accusantes. Accusabūt aūt eos q̃ se angustiauerūt. debitā reuerentiā nō exhibendo. q̃ñ abominabilia q̃ ꝓpter gartionis otuitū dimisissent ꝓpt̃ eos facere nō erubuerūt. Beñ. Quouis loco reuerentiā habeas tuo angelo. nō audeas eo p̃nte facere q̃d me p̃nte facere nō auderes. Jtē stabit accusādo. q⁹ abstulerūt labores cox in pct̄o p̃manēdo. q⁹ fructu laborū cox circa ipsos q̃bus deputati fuerāt ad salutē frustrati sunt dū in peccato permanserūt. Oñs eñ sic̃ dicit Ap̃l's Hebre.j. Jm ministratorij spūs sunt in ministerium missi ꝓpter eos q̃ hereditatē capiūt salutis. O q̃ terribilis hec pugna erit pcatoribus. q⁹ si tā sancti hoies ⁊ innocētes vt fuit Iobes Apo.j.⁊ Dañ. ciusdē vij. viso vno angelo q̃i mortui cecidēt cū tñ mitterent ad ipsox ꝙsolationē. q̃d facturi sunt pcōres in iudicio videntes tot angelos accusantes eos ad ipsorū damnationē. De b̃ habetur in ꝓmptuario ca. iij. E. Jtē accusabūt reprobos oñs sancti. q⁹ se angustiauerūt tribulationē cox coꝛporibus inferendo.⁊ q⁹ abstulerūt labores cox res ipsox quib⁹ sustentari debuerāt⁊ paupibus deseruire auferendo. Adapta. Ez tunc stabūt iusti accusando. tenētes gladios ancipites in manibus ad faciendā vindictā in nationibus. Modo eñ sunt mali tanq̃ virga ⁊ baculus p̃ quos deus pater flagellat bonos tāq̃ dilectos. iux̄ illud Esa.x. Ue assur. vga furoꝛis mei est assur⁊ baculus meus est ipse. Sed sicut p̃ postq̃ virga p̃cussit filiū suū ad placandū eū dat ei virgam vt faciat de ea q̃d vult. frāgendo⁊ in ignē mittendo. ita deus in manus sanctorū tradet impios. vt ad voluntatē ipsox p̃niantur in infernū. Mal. vltio. Calcabitis impios cū fuerint sicut puluis. In cui⁹ signū legit in beati Ypoliti passione. q̃ decius imperator arreptus a demone clamauit. Ypolite cathenis asperis ducis me. Valerianus clamauit. O lauretti cathenis igneis trahis me. q̃ statim p̃nte decio expirauit. Decius vero post triduū grauiter vexatus obijt. De his require in ꝓmptuario. c. iij. C. D. Sic q̃ inutilē impugnatio maloꝝ a sanctis. cū dicit. Stabūt. Jv Secundo

innuit spūssctūs ipugnatiōis equitatē. cū dicit. Justi. Justissime eīm accusabūt nec pīi nec mīi nec p̄cio nec amore nec odio deferendo. Un Crisō. Non pdcrūt ibi diuitie diuitib⁹. nec parētes parentibus. nec angeli p hōibus intercedent. imo letabit⁹ iustus cū viderit vindictā. Vere tumultuabit puer ō senem t ignobilis ō nobilē. pater obiurgabit filiū. t ecōuerso. Un glo. sup illud Luc. xxj. Int̄ nos t vos chaos. dicit ibi. Justōr aie. auctor suo iuncte. tanta recti tudine ostringunt vt nulla cōpassione ad reprobos moueant. R Tercio notat pugne inflexibilitas. cū dicit. in magna ostantia. Stabūt em̄ inuincibiles sentientes suā auctatē t dignitatez Prouer. xxj. Nobilis i portis vir ei⁹ qn̄ sederit cū sena. Sedebūt em̄ t ipsi sup sedes duodecim iudicātes. Et malox vilitatē. Mal. vlt. Calcabitis impios cū fuerint puluis. Exēplū in pmuario ca. uij. L.D. Jtē stabūt in mag ostantia videntes suā claritatē t agilitatem t reproboz deformitatē t ponderositatē. Sap. iij. Fulgebūt iusti sicut sol. t sequit. iudicabūt natiōes. Jtē stabūt in mag ostantia scientes suā ipassibilitatē t impioz infirmitatez. sicut alicuis ostanter pugnat qn̄ scit p nec ferro nec igne nec aqua nec aliquo alio ledi pōt. sic t ipsi. Un Sap. iij. Spes illoz imortalitate plena est.

De eodem festo.

Sermo. CCXXVII.

Jdētes turbabū tur timore horribili t mirabūt in subitatione insperate salutis gementes p angustia spūs. Sap. v. R In his verbis oñdit grauis status maloz in futuro. t b ex trib⁹. vicz ex ipsoz turbatione. admiratione. t angustiatione. Turbabunt em̄ ex horribili visione. p quo dr. Videntes turba.ti.hoz. Ammirabūt in sctōz felicitate. p quo dr. t mirabūt in sub. inspe. sa. Gz angustiabūtur ex spūs afflictione. p quo dr hic. gementes p angustia spūs. Turbabunt g primo ex horribili t gui visione. Videbūt em̄ sup se furentis dei iudicium. qō nec p̄ce nec p̄cio. nec potētia. nec fuga poterunt euadere. De quo si placet loqui. Require in pmone. Tunc videbūt filiū hois. in secūda dñica aduētus Jtē videbūt circa se a dextris oia peccata q̄ gesserunt accusantia. Hiere. ij. Arguet te malicia tua. Jtem videbunt a sinistris infinita q̄bus obedierūt demonia ad se trahentia Jtez videbūt infra se inferni supplicia ad mergendū expectantia. De q̄bus oibus. Require in p̄dicto pmone. Tunc videbunt. B Secūdo āmirabunt sanctoz felicitatē t b ppter tria. qz felicitas ipoz erit speciosa. honorificata t copiosa. Nam de b āmirabunt vt quos habuerūt in derisum ppter ipsoz hūilitatē t deiectionem videbūt in ipsis insperate salutis felicitatem. t hoc ptū ad speciositatem qz fulgebūt sicut sol. sicut dicit Math. xiij. Tunc dicet q̄libet sanctoz illō Esa. lxj. Gaudens gaudebo qz induit me dñs vestī. sa. id est corpe glorificato qō fulgebit sicut sol. Jtem āmirabunt de bonoz honorificētia qz illos quoz putabāt finē sine honore videbunt cōputari int̄ filios dei. Hic ē honor de quo dicit dñs Jobis. xij. Si quis mihi ministrauerit. ho. e. pater meus. Jtem ammirabunt de ipsoz felicitatis copia qñ videbunt eos quoz vitam estimabant insaniam eo p mūdana penitus ptemnebant celestia adeptos esse. p quo dicūt. Et inter sanctos sors illoz ē. O q̄ copiosa est illa sors que est cōmunis oibus sanctis cum sufficientia. Psal. Replebimur in bonis domus tue. E Tercio angustiab ūt ex spūs afflictione erūt enim ex angustia spūs gementes. Gement autē ppter quatuor. vicz pro omissis. p cōmissis. p imissis. p amissis

Gement dico p omissis que. s. facere cōtemperūt. dicentes illud Hiere. viij. Transijt messis. finita est estas. t nos

saluti nō sumus. Propter qđ dr pctōrī prouer.v. Ne des alienis honorē tuū t annos tuos crudeli.i.dyabolo.t gemas in nouissimo qñ psūpseris carnem t corpus tuū. Itē gemēt de cōmissis q̄ s.imprudenter fecerī. De quo gemitu dr Sap.xj. Duplex illos accepat tediū t gemit? cū mēoria pteritoꝝ. Et Ezech. xxj.dr. Ingemisce in ptritiōe lūboꝝ tuoꝝ.i.quia cōtriuisti ad turpitudinē lumbos tuos. Itē gemēt de imissis.s.penis q̄s sustinebūt. pquo q̄libet dānatus dicet illud.ps. Circūdederūt me gemit? mortis dolores inferni. Et qr iste gemitus nūq̄ quiescet nunq̄ recipiet psolationē.io in psona dānati dr Hiere.xlv Ue mihi misero. laborauī in gemitu meo t requiē nō inueni. Exemplū in pmptuario ca.j. A. Item gement de amissis.s.gaudijs eternis.vicz dei visionē.suā glificationē.loci amenitatē.sctōrū societatem tē. De q̄bus sic placz loq̄ Rquire in dñica. Nō quidaz fecit cenā magnam.

De eod. Ser. CCXXVIII.

Tanto tpe vobiscū sum t nō cognouistis me. Joh. xiij. In his vbis duo notantur. Saluatoris nr̄i magna benignitas. Et aplorū miserabilis cecitas. Primū.s.saluatoris nostri magna benignitas notatur in ipsius diutina cū oibus conuersatione. quā tangit cū dicit. Tanto tpe vobiscū sum. Scōm.s. aplorū miserabilis cecitas notat in saluatoris sui nō aduersione. quā tangit cū dicit. t nō cognouistis me. Bene maximā benignitatez innuit. cū dicit. Tanto tpe vobiscū sum qr magna benignitas fuit q̄ hō fieri voluit. qđ notat cū dicit. sum. Hz maiorē in hoc q̄ hō existens innocens cū hōibus pctōribus conuersari voluit. qđ notat. cū dicit. vobiscū. Hz maxia in hoc q̄ tam diutino tpe cū talibus hōibus pctōrib? conuersari voluit. qđ notat cū dicit. Tanto tpe. Innuēdo g̃ suā benignitatem dicit. Tanto tpe vobiscū sum. miracula faciendo. Unō Joh. ij. Hoc signū fecit iesus coram discipulis suis. Itez vobiscū sum secreta celestia reserādo. Un Joh. xv. Oia q̄ audiui a pre meo nō feci vobis. Itē vobiscū sū celestia regna promittendo. Un Luc. xxij. Dispono vobis sic disposuit mihi pr̄ meus regnū. Et cuz triplici mō vobiscū fuerim. vos non cognouistis me. Ubi innuit. secūdū s. ipoꝝ miserabilē cecitatē. Est enī miserabilis cecitas nō cognoscere creatorē. amatorē t remuneratorē. Primū enī s. miraculoꝝ factio oñdit eū creatorē. in b.s.q̄ creatura ei tanq̄ creatori in oībus obtpabat. Un quidaz vnū exptus miraculū ipm añ secula fuisse qđ est solius creatoris pclamauit dicens Jo. ix A sec̄lo nō ē auditū. qr q̄s aperuit oculos ceci nati. Un bñ cecitas aplorū miserabilis oñdit. qui tāto tpe miracula videntes ipm deū oim creatorē adhuc mi me esse cognouerūt. Juxt qđ ipse in hodierno euāgelio oñdit dicēs. Creditis in deū t in me credite. Et post hoc subdit. Si aūt mihi nō creditis opib? credite. opa enī q̄ ego facio testimoniū pbent de me. Ecce quō p opa miraculoꝝ testificat se esse creatorē. Per secūdū aūt. s.p secretoꝝ reuelatiōem oñdit seipsoꝝ amatorē. Un in Joh. xv. dicit Uos aūt dixi amicos. qr oia q̄ audiui a pre meo nota fecit vobis. Et talem amatorez nō cognoscere est miserabile

Per tercū. s.p celestis regni promissionem oñdit se laboris eoꝝ remuneratorem. t p labore remūeratorē futuꝝ nō cōgnoscere est miserabilis cecitas. Suā g̃ innuendo benignitatē t aplorū cecitatem dicit. Tanto tpe vnbiscū sū t nō cognouistis me. Et qr saluator nr̄ etiam nobiscū est pñtialr. iuxta illud Nobiscū sum vsq̄ ad cōsūmationem. licet alio mō q̄ tūc fuit cū aplis. iō eisdē vbis t nos pōt alloq̄ inuendo ipsi? erga nos benignitatē. t nr̄az respectu ipsi? cecitatē dicens. Tanto tpe vobiscū sū. s. vitā vr̄az ne in nihilū redigat vegetando. Si cū

Ipse vitã nobis datã nõ ꝓseruaret redi
tere ꝯ in suũ principiũ. Treñ. iij. Mise
ricordie dñi qz nõ sum⁹ ꝓsumpti. Unõ
dicit in Deut. Ego sum q̃ viuere facio
Sed vos nõ cognouistis me. vitã ve
strã alienis seruitijs occupãdo. Ytere.
xv. Seruietis dijs alienis. Contra qõ
dicit pñs. Scitote qz dñs deus ipse fecit
nos. Et postaddit Seruite dño in leti
cia. Itẽ vobiscũ sum tpalib⁹ bñficijs
vos attollẽdo. Uñ dicit ad Dauid Fui
tecũ in oĩbus vbicũq; ambu. fir. r. t. in
eternum. Uia eñ nostra sunt sua sicẽ di
cit dauid in psal. j. vlti. Et nõ cognou
stis me. Impinguat⁹ eñ ꝯ dilatatus re
calcitrauit. dereliq̃t deũ creatorẽ suũ. ꝯ
recessit a deo salutari suo. ꝯ oblitus est
dñi creatoris sui. sicut ꝺr in cañ. moysi
Propter hoc Salomõ diuitias nõ pe
tiuit ne forte saciat⁹ negaret dñm. Exẽ
plũ in vitis patrũ de quodã q̃ pauper
exist̃s optim⁹ fuerat sed ad impetrati
onẽ cuiusdã patris ditat⁹ mox ab here
mo fugit ꝯ in curia principis magn⁹ ef
fectus ẽ ꝯẽ. Diuitie eñ q̃b⁹ cor apponi
tur excecãt mentẽ. Uñ ps. Diuitie si af
fluãt nolite cor apponere. Uñ Plato
põdus auri ꝓiecit in mare dicẽs Me
li⁹ esse q̃ aurũ ab sorberet a mari q̃ ipe
absorberet ab auro. Itẽ vobiscũ sũ
gratiã infundẽdo. Uñ Apo. Ego ko
ad ostiũ ꝯ pulso. ꝯẽ. Sz vos nõ ꝓgno
uistis illũ repellẽdo. Job. Dixerũt dño
deo. recede a nobis sciaz viaꝝ tuaꝝ. i.
gratiã q̃ facit scire vias nolumus.

In inuentiõe sancte crucis.

Sermo. CCXXIX.

Ihi absit gloria
ri nisi in cruce dñi nostri iesu
christi. p quẽ mihi mũd⁹ cru
cifixus ẽ ꝯ ego mundo. Gal. vj.
In his vbis innuit apostolus triplicẽ
gloriã. s. hois spũalis ꝯ hois secularis
ꝯ hois carnalis. Primã. s. hois spũal
tãgit cũ dicẽ Mihi absit gloriari nisi in
cruce dñi iesu christi. Secoam. s. homis
secularis oñdit cũ subdit. per quẽ mihi
mũdus crucifixus ẽ. Hõ eñ secularis
gloriat in his q̃ sunt seculi siue mundi
Cõtra qõ dicẽ apo. Per quẽ mihi mũ
dus crucifixus ẽ. q̃ in nullo q̃ sunt hui⁹
mõi delectat. tanq̃ si mũdus crucifix⁹
esset ꝯ nõ esset. Tercia gloriationem. s.
hois carnalis innuit. cum addit. et ego
mũdo. subaudi crucifix⁹ sum. Hõ enim
carnalis nõ est mõdo crucifixus. qz per
opa carnalia viuit mõdo. Uñ sicut dicit
dñs. In talib⁹ mũdus qõ suum est dili
git. Cõtra qõ dicit apo. se mõdo crucifi
xũ. i. tanq̃ mortuũ mũdo mutilem. Et
qz tales q̃ crucifixi sunt mõdo qz nõ sũt
de mõdo sicut dicẽ dñs ꝓpterea odit eos
mũdus. Illũ eñ odit mũdus q̃ nunq̃
arridet mõdo. hec est g̃ differẽtia inẽ ho
minẽ secularẽ ꝯ hoiem carnalẽ. Secu
lari homi viuit mũdus. ꝯ nõ ẽ crucifi
xus ei mũdus. Hõ aũt carnal⁹ viuit mũ
do ꝓ opa sua ꝯ nõ est mõdo crucifixus.
Et licet in ꝓmissis vbis apo. ꝓio po
nat gloriã spũalẽ tanq̃ digniorẽ. tñ qz
sola hz meritũ ꝯ recipit ꝓmiũ. ideo cũ
ipsa finẽ sermonis ꝯcludem⁹ incipien
tes ad vltima. Hõ g̃ carnalis q̃ nõ ẽ
cũ apl'o crucifix⁹ ꝫ viuit ꝯ floret mũdo
gloriat in trib⁹. vicz in generis nobili
tate. in corpis pulcritudine. et in pecca
ti multitudine. Hz prima gloriatio. s. i
gener⁹ nobilitate ẽ vilis qz ig̃miniosa.
qz sicẽ dicit Osee. ix. gloria cor a ptu ꝯ
ab vtero ꝯ a ꝯceptu. A cõceptu pr̃no.
qz. s. de nobili pr̃e ꝯcepti sũt. ab vtero ma
terno. qz. s. in nobilis mr̃is vtero iacue
rũt. ꝯ a ptu glorioso. qz. s. in pompa se
culi nati sũt. Scõa aũt gloriatio iamis
est qz vana. s. in corpis pulcritudie. qz
sicẽ ꝺr in ꝓuer. vlti. Fallax gr̃a ꝯ vana ẽ
pulcritudo. Tercia gloriatio. s. i pecca
ti multitudine ẽ miserabilis. qz dãnosa
Letant⁹ eñ cũ malefecerit. ꝯ exultat i re
bus pessimis. sicẽ ꝺr in ꝓuer. ij. Uere
gloriari in carnis nobilitate q̃ ẽ a ptu
ab vtero ꝯ a cõceptu. Osee. ix. ẽ ig̃mi
niosum. qz etiã cogitare ẽ ig̃miniosuz.
q̃to magis gloriari. q̃lis fuerit hõ in cõ

ceptu.in vtero.ꝛ in ptu.Nõ ẽm valeo exprimere q̃ de feda materia p̃is i cõceptu ꝺcept⁹ sit.q̃ de vili mꝰ matia i vtõ nutrit⁹ sit.ꝛ in ptu cũ q̃nto dolore mꝰ natus sit.ꝛ q̃ igmimiose egressus. Quãta aũt i his apõ sapiẽtes igmimia sit pẽsare possum⁹ i pꝰis q tpe Cyri dũ gb hostib⁹ fugerent.egresse mꝛes denudatis vuluis obuauerũt eis dicentes. Nunqd iterato in nr̃as vuluas vultis intrare.Quib⁹ visis p se adeo crubuerũt.q̃ potu⁹ ad hostes redire voluerũt. ꝛ illos vincere q̃ ad mꝛes appꝛopinq̃re. Itẽ gl̃iari in corpis pulcritudine ẽ vanũ.qz sicut dic̃ ysa.xl.Vis caro fenũ.ꝛ vis gl̃ia ei⁹ tanq̃ flos agri.exiccatũ est fenũ ꝛ cecidit flos. Auri ẽm nobilitas.luteã si vestiat ollã.nõ ideo sequit hãc min⁹ eẽ lutũ.Exẽplũ in ꝓmptua. ca.v.J. Itẽ gl̃iari in pcti mꝰtitudie ẽ miserabile.Miserabile est ẽm hoiem gl̃iari in eo qõ ipsi adeo ẽ dãnosum q̃ eum mꝛtificat.Nõ ẽm p malicĩa occidit alioz suã.sic õz i li.Sap.xvj.Quid g̃ gloriaꝝ in malicia. Hec ẽ gl̃ia sumꝰ furi q gl̃iat qz ducit ad suspẽdiũ p pta et flores.Hec g̃ sunt in q̃b⁹ gloriat hõ carnalis. Sed hõ secularis cui nõ ẽ mõs crucifix⁹ gl̃iat in his q̃ sunt mũdi.s.sapia.diuine.ꝛ potẽtia. Ex in his nõ est gloriãdũ.qz hec p⁹ pñtez vitã que est vapoz ad modicũ parẽs. tpe quo maxie necessaria nobis eẽnt.s.tpe iudicij in nullo sũt nobis ꝓfutura.Nõ ẽm sapia ibi allegare possum⁹.nec diuitijs redimere nec potẽtia eripe sic habes de his plen⁹ in ꝑmone.Tũc videbũt filiũ.Non g̃ sic õz hiere.ix.glorietꝰ sapiẽs in sapiẽtia sua.sicut fecit elyud in iob.ꝛ p⁹reprobat⁹ fuit.nec̃ potẽs in potẽtia.sic fecit olofernes.ꝛ p⁹a iudith mꝰtiere occisus fuit. nec diues i diuitijs suis sic fecit epulo.q cũ gl̃iareꝰ se mꝰta brẽm annos pꝰmos eadẽ nocte aia ꝓuatus fuit. Sed nõ aũt spũalis gloriat in cruce dñi. de q̃ glorificatiõe dic̃ apo.ꝑ.Mihi mãt absit gl̃iari nisi in cruce dñi nr̃i ihesu christi. Gloriat aũt in ea triplr tanq̃ in nobili margarita.Nobilis est ẽm illa margarita q̃ effectu suo ignẽ ꝛ alias tribulatões no facit sentire.ꝛ ꝑ ẽ crux. Vñ btus Laurẽti⁹.Assat⁹ sum ꝛc̃.Benign⁹ ẽm miles dũ intuet vulnera pncipis sua nõ sentit.sicut dicit Berñ.Crux christi ẽ illa p̃ciosa margarita ꝓ q̃ sancti martires dãt oĩa etiã corpa sua ꝛ ꝓpant eas

Itẽ gloriat hõ spũalis in cruce tanq̃ in gladio bono quo accinct⁹ sup femur suũ pugnat ꝯ hostes potentissime Bon⁹ ẽ ille gladi⁹ q nõ tm̃ sectiõe sed etiã vibratõe sua fugat hostes. sic crux christi non tm̃ ex se ꝫ etiã signo suo fugat demones.qz ad signũ crucis multa milia demonũ fugiũt.sicut dic̃ Hiero. Exẽplũ in dyalogo de iudeo.De ꝫ qre in ꝓmptua.ca.xij.Alia exẽpla ibi dẽ.Ꝺ.Ꝫ. Itẽ gloriat in cruce tanq̃ in equo agili ꝛ honorabili.Crux enĩs honorabilis ẽ equ⁹.qz rex oĩm ipaz assellauit ꝛ eqtauit.ꝛ tanq̃ ver⁹ assuer⁹ quẽ maxie vult honorare hũc equum facit a sẽcẽdere.Vñ multũ andreas ipm desiderabat dicẽs.O bona crux diu desiderata.Est etiã tanq̃ agilis equ⁹.Ille equ⁹ agilis diceret q vno saltu trãsaltaret albeã.vl secanã.Agilioz q trãsaltaret renũ.Agillim⁹ q trãsaltaret mare nouissimũ. Hoc facit crux.qllã ẽm hõ trãsaltat ptẽtẽ penã tanq̃ secanã. transsaltat purgatoriũ tanq̃ renũ qõ ẽ mar⁹.trãsaltat infernũ tanq̃ mare nouissimũ.qõ est maximũ.ꝛ trãsportat in celũ.Vñ iniuriã facit martiri q ꝓ ipso orat.Pro tãto dic̃ apo.Mihi aũt absit gloriari nisi in cruce dñi ꝛc̃.

De eodem festo.

Sermo. CCXXX.

Oportet exaltari filiũ hois vt omis q̃ credit i ipsũ nõ peat ꝫ habeat vitã eẽnã Jo.iij. In his ꝛbis ꝓpositis duo tãguñt.vicz passio saluatoris.cũ dicit. Oportz exaltari filiũ hois.Et fructus

De inuentõe crucis.

passiõis cũ dic̃ vt ois q̃ credit in ip̃m ñ peat ꝑ habeat vitã eẽnã. ℣ Circa ꝑmũ ſ. circa passiõez tria inuunt̃. ſ. patic̃tis p ſona. mod⁹ ⁊ nc̃citas. ℣ Persona cũ dic̃. filiũ hois. ℣ Mod⁹ cũ dic̃. exaltari. ℣ Sed neceſſitas. cũ dic̃. oportz. ℣ Licz aũt salua tor nr̃ fuerit fili⁹ dei. ⁊ fili⁹ hois. nõ tñ suã ꝓsonã voluit pdigni⁹ ꝑ ꝓbũli⁹ b̃ ⁊ in multis locꝙ exprimere. frequẽti⁹ se no mnãdo filiũ hois q̃ filiũ dei. ⁊ b̃ ꝓpt̃ ser cãs. ℣ Prima c̃ vt oñderet dr̃az int̃ suã⁊nr̃az generatiõc̃. Ipe em̃ sol⁹ fi li⁹ hois. i. mr̃is. Vñ ipse dicit i ps̃. Ego sũ vermis ⁊ nõ hõ. qz sicut vermis ex sola mr̃e nasc̃t. sic ipse ex vgie sine pr̃e Nos vo ex pr̃e ⁊ mr̃e. Vñ nobis i ps̃. dr̃. Filij hoim vsq̃quo gũt corde. Se cũda rõ c̃. ꝑ reprimẽda supbia quorũ dam q̃ in genere gliant̃ Qui cũ hũiles parẽtes habeãt maiores tñ sui generis sepi⁹ noiant. Exẽplũ de mulo. Sicut deꝰ fecerũt dicẽtes. Nos filij abrae sumus ⁊c̃. Tercia rõ c̃. vt inueret hũa nature oliz dcẽsse sublimatoz. Vñ ⁊ angeli q̃ olim admiserãt adoratões. p⁹ icarnatiõc̃ christi renuerũt. Apo. xxij dr̃ iobi. Vide ne feceris ꝺseru⁹ em̃ tu⁹ sũ ⁊c̃. Quarta rõ c̃. vt i extremo iudicio fiduciã nobis daret. Dicit̃ em̃ i vulgari q̃ secure q̃sq̃ ꝓpat ad iudiciũ vbi pa rẽ. vt frez scit iudicẽ. Et ipse ꝑm q̃ fili⁹ hois ⁊ fr̃ nr̃ est. ⁊ futur⁹ iudiciũ tenebit Dedit em̃ pr̃ et ptatez iudiciũ facere. qz fili⁹ hois est Jo. v. Berñ. Jã me ñ potes sp̃nere bone iesu. qz os de osse ⁊ caro de carne mea es. Quinta rõ c̃ ad ꝓ positũ vt vicz ꝑm quã naturaz pateret innueret. ſ. ꝑm q̃ fili⁹ hois. Vñ ps̃. Stetit mo yses in ꝓfractiõe. Stetit vtiq̃ in fleꝛibilis deitate. ꝑ frãgebat̃ in hũanitate. Sexta rõ est. vt passionis imanitatẽ exprimeret. Ipse em̃ q̃ sol⁹ fuit fili⁹ hois. i. ỽginis. sup ocs hoies teneriꝛ habuit. Virginal̃ em̃ ptus teneritim⁹ c̃. sicut dicit Aug⁹. Et sic̃ nullus hõ ipso teneriꝛ. sic etiã nulli⁹ doloꝛ ip si⁹ doloꝛe maioꝛ. Pro quo dic̃ Treñ. O vos oẽs q̃ trãsi. ꝓ viã at. tvi. si est doloꝛ. similis sic doloꝛ me⁹. ℟ Ta cta ꝓsona patic̃tis. scõo oñdit modum passiõis. cum dicit. Exaltari. ſ. in cruce Quã exaltationẽ oñdit p̃signatã in lege. Nũeri. xxj. cũ dic̃. Sic̃ moyses exaltauit serpẽ. i. deꝰ. Præsignatio aũt hec cõsideraꝛ triplr. vicz rõne rei q̃ fuit ſpẽs in palo. Itẽ rõne loci. qz in deſto. Itẽ rõne remedij. qz q̃cũq̃ pcussus aspiciebat serpẽtẽ curabaꝛ. Serpẽs em̃ i palo p̃signabat xp̃m in patibulo. qz sicut serpẽs enc⁹ fuit sine veneno. sic christ⁹ sine pcto. ysa. liij. Qui pctm̃ nõ fec̃. hic posit⁹ fuit in ligno. i. crucis patibulo ꝑ signo recordatois Tañ. viij. Pone me sicut signaculum. Trcñ. iij. Recordare pauꝑtatis ⁊ trãs. ⁊c̃. Itẽ ꝑ signo significatiõis. ps̃. Dediſti metuẽtib⁹ te sig. Quia Lu. xxiij. Si in viridi h̃ fa. in arido q̃d fiet. Itẽ ꝑ signo recõciliationis Gcñ. ix. Ponã arcũ meũ in nubib⁹ ce li. ⁊ erit signũ federis inẽ me ⁊ terram Hũc q̃ pcussus aspexerit viuet. Deſt̃ tũ vo in quo pegrinanꝰ filij israel ad terrã ꝓmissiõis tendẽtes designat hũc mõm. in quo q̃diu sum⁹ pegrinam̃ a dño In quo deſto sic̃ filios israel sic ⁊ nos tria genera serpentũ molestãt vicz scoꝛpio luxurie: qz capite alludit ⁊ cauda pungit. Sic ⁊ luxuria in ꝓio delectat. p⁹ in ꝓscia vel in pena cruciat. Itẽ dipsas auaricie q̃ lesos siti interficit. Sic semꝑ auar⁹ eget. Itẽ serpẽs flatu adurẽs est supbia. q̃ flatu suo viriditatẽ bonoꝝ opum adurit. Quia sic̃ dicit Aug⁹. Supbia em̃ bonis opib⁹ insidiaꝰ vt peant. Vñe em̃ qd̃ est in mũdo aut c̃ ocupiscẽtia oculoꝝ. aut ocupiscẽtia carnis. aut supbia vite. O quot sũt pcussi quot mortui ab his trib⁹ generibus serpẽtũ. Exẽplũ ca. vj. ℟ Oz ecce carissimi h⁹ pcussionis p̃signatũ oñdit remediũ. Qui inꝺt ꝑpetẽ i lig̃. i. xp̃m i cruc̃ patibło aspexerit viuet. Illuc em̃ aspiciẽdo leget supb⁹ hũilitatẽ q̃ cõsiderabit q̃ rex angelorum factus nouissim⁹ virorũ. vilissimo genere suppliciꝙ est cõdẽnatus. Itẽ curabit̃ a carnis

petulantia castigãdo corpus suũ et in seruitutẽ redigẽdo. qñ ꝓsiderabit illud corpus christi tenerrimũ tot spinis ꝓforatũ. tot clauis ꝓfossum. tot supplicijs attritũ. Exemplũ ca. xij. P. Itez extinguet auaritiã qñ respexerit christũ qui diues erat in oibus sicm cruce depauperatũ. sic vestib⁹ spoliatũ. Respice g̃ carissime in faciẽ christi tui ⁊ curaberis. qz q̃ pcussus respexerit eũz viuet. Pro tãto dicit ipse dñs. Sicut moyses exal. serpẽ. in deserto. ita exal. opor. fi. hoĩs.

Sed pẽsandũ carissimi q̃ pena cruc̃ q̃ fuit ignominiosa vocat exaltationez ꝓpter tres causas. Primo qz cã fuit sue exaltatõis. Phi. ij. Propter qõ de⁹ il. exal. O quãta ipsi⁹ iesu exaltatio vt ita excellẽter noiceꝫ. qz dedit illi nomẽ qõ est sup omne nomẽ. Acꝫ. iij. Nõ est aliud nomẽ sub celo datũ hoĩb⁹ ĩ quo oporteat nos saluos fieri. Ita vniuersaliter adorꝫ. Uñ In noie iesu oẽ genu flc. cele. ter. ⁊ infernoz. Ita magnificc collaudeꝫ. qz ⁊ ois lingua cõfiteaꝫ qz dñs iesus christus ẽ ⁊c. Secũda cã est nostra p ipsuz exaltatio. Uñ in Jo. xij. Ego si exaltatus fuero oĩa trahaz ad me. i. hominẽ ꝓpter quẽ oĩa. Tercia cã vt ꝓpter h̃ ipse p nos exaltet. et hoc tripliciter. s. corde ore. ⁊ ope. Eoz de fim tres vires aie. Scõm rõnalẽ cuius est credere. vt. s. sibi et verbis eius plus q̃ mõo vel alijs credamus. Itez p irascibilẽ cuius est ardua appetere. vt scz ꝓpter ipm plus q̃ ꝓpter aliũ aduersa sufferamus. Itẽ concupiscibilẽ cuius est affici vt scz ipm sup oĩa diligamus. Nõ heu multi nõ faciunt. ⁊ ideo ipm nõ supza ꝑ subt⁹ ponũt. qui mercetrices ⁊ alia plus ipso diligunt. Et de alijs adapta. Psal. Posuerunt me in loco inferiori. Itẽ oze debet exaltari p gratiarũactionẽ ⁊ pdicationẽ. Psal. Lingua mea exaltabit iusticiã tuam. Itẽ ope dz exaltari p passiõis repsentationẽ. Gal. vlti. Ego stigmata iesu in corpe meo porto. Uñ Sz passionis necessitas exprimit. cũ dr Porro. Necesse eñ erat ipm patiẽdo mori. Mori vtiq; ꝓpter testamẽti ꝓfirmationẽ. sed patiendo ꝓpter dilectiõis ostẽsionem. Uicinus eñ morti dñs magnũ ordinauit testm̃. sicut legit Luc. xxij. vbi dicit. Ego dispono vobis sic disposuit mihi pr̃ meus regnũ ⁊c. Et certe h̃ testm̃ nec esse erat morte testatoris ꝓfirmari. vbi ei testm̃ est sic dic apo. hebre. ix. moz nec̃e ẽ vt intercedat testatoris. Sz pẽsate carissimi ordiatoz tãti testamẽti. Testm̃ eñ ẽ vltima volũtas possessoris exprimẽs ꝗd cui q̃ntũve relinquat. Sic ꝓpria volũtatẽ exprimẽs tãq̃ ver⁹ regni et̃ni possessor statuit ꝗd cui q̃ntũve relinq̃ret. cũ dixit. Vos estis q̃ permansistis mecũ in tẽtatiõib⁹ meis. ⁊ ego dispono vobis sic disposuit mihi pr̃ me⁹ regnũ ⁊c. Quid g̃ disponis dñe. Uobis inq̃t q no inq̃t regnũ. Cui dñe. Uobis inq̃t q scz permansistis mecũ ĩ tẽtatiõib⁹. Sz q̃n tũ dñe. vtq; ptẽ regni vl̃ totũ. Sic inq̃t disposuit mihi pr̃ quẽ. s. ꝓstituit heredẽ vniuersoꝝ. sic ⁊ ego dispono vobis vt s. habeatis vniuersũ regnũ. Adaptatiõnẽ h⁹ auctoritatis reḡre ĩ purificatõe in prio ꝓmone. Sic g̃ necesse fuit mori ipm ꝓpt̃ testi. ꝓfirmationẽ. ꝑ patiendo ꝓpter dilectiõis ostẽsionẽ. Unde dr ei dilectio tripl̃r. agẽdo. dãdo. patiẽdo. Uel ta ꝗdẽ egit de⁹ ꝑ hoĩe sic ad imaginez ⁊ similitudinẽ suã ipm faciẽdo. ⁊ ipm creaturis ꝓponẽdo. ps. Oĩa subiecisti sub pedib⁹ ei⁹. Itẽ angelos sibi in custodes deputãdo. ps. Angel⁹ suus deus mã. ð te. ⁊c. Sic de⁹ ab initio mꝛta egit ꝓpt̃ hoiez ĩ signũ dilectiõis. Sz pl⁹ dilectionis ostẽdit q̃n ei donũ q̃ ẽ sup oĩa dona dedit. Dedit eni ei donũ pcipuũ. mũ. ð quo Jo. iij. Sic de⁹ dilexit mõm vt filiũ suũ vnigenitũ daret. Sz qz maius signũ dilcõis ẽ pati ꝓ amico q̃ aliq̃d facere vel dare. ideo ñ sufficeret pdicta. ꝑ etiã pati. p hoĩe voluit ĩ signũ magne dilcõis. Uñ ⁊ ipse dixit Joh. xiij. Maiorẽ hac dilectoz nemo hz vt aiaz suã ponat ꝓ ꝛc. Sic g̃ ⁊ ꝓpter testamẽti cõfirmationẽ ⁊ ꝓpt̃ dilectiõis ostẽsiõez

ꝛecesse fuit ipm pati. ¶ Sed pas sionis fructus innuit cū subdit. vt oīs q̄ credit in ip so nō pe. ß ha. vi. eē. ¶ q̄ lis ⁊ q̄nt? hic fruct? ¶ ñdit em ipse sal uator hūc fructū oīb? cōicabilē. cū dic vt oīs. s. siue iude? siue gētilis. siue no bilis siue ignobilis. Acc. x. Nō est ps o nay acceptor de?. Itē oñdit hūc fructū ad habendū facilē cū dic. q̄ credit. Nō dicit q̄ diuitias hz. sic em ipm hre non possent paupes. Nō dicit q̄ fortis ē et pulcer cor pe. qz sic excluderent debiles Sed dicit. q̄ credit. qđ pōt esse cōe oīm b?. Corde em credit. Exēplū ca. ij. ¶ Itē oñdit fructū delectabilē cū dic. habeat vitā eternā. Ecc. xxiij. Trāsite ad me oēs q̄ cōcupiscatis me et a gene rationibus meis adimplemini. Spūs em meus sup mel dulcis. et hereditas mea sup mel ⁊ fauum. Ad quā nos p ducat. Exēplū ca. xvj. B.

De sctō Johāne baptista.

Sermo. CCXXXI.

QRit eni magnus

cora dño Lu. j. ¶ Ex his vbis dñi notanda sunt q̄tuor gchera hominū. Quida em sūt magni cora dño. pui cora mōo. Quida pui co rā dño ß magni cora mōo. Quidaz ⁊ magni cora dño ⁊ magni cora mūdo. Quida ⁊ pui cora dño ⁊ pui cora mū do. In summa g̃ nota q̄ magnū facit cora dño bona vita. ß puū cora ip̄o fa cit mala vita. Itē magnū facit coram mōo mūdi fortuna. ⁊ puū fortune ab sentia. ¶ Sunt g̃ primi agni cora dño ꝑ bona vitā. ß pui cora mōo ꝑ fo tune absentiā. Ex his ē btūs iohānes ⁊ plerīq̄ fideles. Bone em vite beat? iohānes facile oñdit. si text? cuāgelij p currat. Nñ em ipse in cibo peccauit q̄ vt dic cuāgelista locustas solūmodo ⁊ mel siluestre ꝛmedit. Quid de q̄litate te mꝑis sui rep̄ hē sibile relict. q̄ came loꝛ pilis coꝛp? oput. Quid de loq̄ta q̄ offendere potuit q̄ disiūct? ab hoib? de heremo non recessit. et sic viuēs ma gnus erat cora dño ¶ Hāc magnitudinē ipsius oñdit dñs i q̄tuor. Primo qz p archāgelū natiuitatē ei? tāq̄ p magnū principē ꝓnunciauit. Scdo qz p illum archāgelū p quē ⁊ suā natitatē ꝓnūciauit. p illū etiā ei? natiuitatē ꝓnuncia uit. s. p gabrielē. Tercio qz in vēo ipsuz scificauit. Quarto qz ipm in pfez sp̄ū alē elegit. s. qñ ab ip so baptizari volu it. Ex his magn? adeo ostēdit q̄ teste dño inē natos mlier ñ surrexit maioꝛ. Sed certe pu? erat cora mōo. qz fortu ne mōi nō inhesit. imo ipsaz ꝑtēcs in desertū cessit. Uñ t mūd? ipm ꝑ puo re putauit. qz ⁊ ipm ꝑ puo ⁊ vili pcio vē didit. qz ip se amic? spōsi. ipse quo ma ioꝛ inē natos mlier nemo surrexit. ille sic ꝓpba q̄ etiā pl? q̄ ꝓpheta. a mōo in carcerē mittit. ⁊ ꝑ puo puelle pio. s. sal tatu capite trūcat. ⁊ vir tāte scueritatis ꝑ risu turpitudinis mozit. ¶ Itē q̄dā sunt magni cora mōo ⁊ pui coraz dño. s. q̄ fortune mōi inherē male viuē tes. De q̄b? fuit herodes q̄ iohānez de collaut. ⁊ oēs ꝓsiles. ¶ q̄ fuit diues cora mōo q̄ induebat purpura ⁊ byſſo ⁊ epulabat quotidie splēdide. ß pu? co rā dño. qz postea ab ipso guttā aq̄ hre nō potuit. ¶ Itē q̄dā sūt ⁊ magni cora dño ⁊ cora mōo. q̄ bñ viuētes mū di fortunā hñt. Tales fuerūt abraā. ysa ac. ⁊ iacob. et dauid. ⁊ alij. q̄ magni co rā dño ⁊ cora mōo magni fuerūt. Et qz hec duo nō bñ se ꝓpatiunt simul. ꝑ terea mlti vtrq̄ volētes eē. s. ⁊ magni cora dño ⁊ cora mōo. a pottori cecide rūt. p tpalia excecati. Talis fuit ꝓplus israelitic? q̄ ipinguat?. dilatat? recalcit trauit ⁊ recessit a deo salutari suo. Hoc ⁊ hodie in mltis videm? q̄ rogāt deū vt magni sint cora mōo. ⁊ postq̄ sūt ob liuiscunt deū. Exēplū in vitis patꝝ de quodā heremita q̄ paup fuit bon?. ⁊ dī uces effect? mal?. Exēplū in ꝓmptu. ca. iij. B. Uñ sci vt melī? possint eē ma gni cora dño appetūt pui eē cora mōo Uñ si tpalia hñt p q̄ magni sunt cora

mūdo. Illa reiicientes cū apl̄o oīa arbi
trant tanq̄ stercora. Exēplū nobile in
barlaā de rege ioſaphat. q̄ regno dimiſ
ſo in deſerto hitaut. ⁊ de scō alexio q̄
ſpretis nuptijs et pōpa ſeculi ab vrbe
roma ſe ſubtraxit. Itē quidam ſunt
qui cora dño ⁊ cora mūdo. qui nec res
mūdi nec bonam vitaz habent. ⁊ tales
ſunt miſerabiles ⁊c.

De eod. Ser. CCXXXII.

HAuit hō miſſus a deo cui nomē erat iohānes. Jo. j. ℣ In his vbis tria tāguntur. ſ. p̄curſoris dñi natura. auctoritas ⁊ gr̄a. Natura cū dicit. Fuit hō. qō ideo dicit euāgeliſta. q̄ q̄dā hereti ci dixerūt eū fuiſſe nō hoiem ſ angelū hñtes illud p̄ ſe qō dictū ē de ipſo. Ecce mitto angelū meū. Scōm. ſ. auctoritas tāgit cum dr. Miſſus a deo. Magne auctoritatis vtiq̄ fuit legat⁹ q̄ a ſūmo pōtifice. ſ. deo miſſus fuit. Tercū vo. ſ. gr̄a notat cū dr. Cui nomen erat iohēs. Johannes interp̄tat gr̄a. Fuit ḡ hō nō angel⁹. miſſus a deo ñ a diabolo. vt q̄dā hereticī aſſerebāt. ℣ Q̄ aūt iohannes miſſus ſit a deo triplex eſt in euāgelio p̄batio. Prima a ꝯceptione. Scōa a collatiōe. Tercia a ꝯpatiōe. A ꝯceptiōe miraculoſa. a collatiōe gr̄tioſa ⁊ a ꝯpatiōe vtuoſa. Primuz. ſ. ꝯceptio miraculoſa fit ex angelica annūciatiōe Lu. j. Elizabeth cōcepit filiū i ſenectute ſua. Scōm. ſ. collatō gr̄tioſa. fit ex matris ꝯfabulatiōe. Lu. ij. Abijt maria in mōtana et ſalutauit elizabeth. Tercū. ſ. ꝯpatio vtuoſa fit ex helye ꝯuerſatiōe Lu. j. Ipſe p̄bit añ ipm in ſpū ⁊ vtute helye. Primū. ſ. ꝯceptio fit miracl̄oſa p̄pter tria. Primo q̄ gabriel ei⁹ baul⁹ fuit. Lu. j. Aſtitit ei angel⁹. Scōo q̄ zacharias icredul⁹ obmuteſcit. Vñ ibidē. Eris tacēs ⁊ ñ poteris loq̄. Tercio q̄ vterq̄ parēs vetul⁹ ꝯcepit. Dinus ei sēt miracl̄oſus ſz vn⁹ eſſz vetul⁹ ſ hic fuit vterq̄. qō fuit maximū miracu
lū tales ꝯcipe. Lu. j. Elizabeth ꝯgnata tua ⁊ ipe ꝯcepit in ſenectute ſua. Ergo q̄ ꝯceptio p̄ angelū innotescit. zacharias obmuteſcit. ⁊ ſenectus refloreſcit di gne dr miraculoſa. ⁊ a tali ꝯceptiōe p̄ bat miſſus a deo. ℟ Scōo p̄bat a collatiōe gr̄tioſa. Vere collatio gr̄tioſa Virgo maria mr̄ gratie ſalutat. Elizabeth et gr̄a p̄phetat. Johānes ipe in gr̄a exultat. Salutat maria mr̄ ꝑcuſoris Lu. j. Venit in domū elizabeth ⁊ ſalutauit elizabeth. Elizabeth p̄phetauit aduentū ſaluatoris. Vñ dixit. Vnde mihi vt veniat mr̄ dñi mei ad me. In vtero iohānes exultauit de p̄nti ſalutoris. Exultauit enī infans. Et ex his tribus dr collatio gr̄tioſa. p̄ quā etiā p̄ bat miſſus a deo. ℟ Tercio p̄bat ex ꝯpatiōe vtuoſa cū dr. Ipſe p̄bit añ ipm in ſpū ⁊ vtute helye ⁊c. In ſpū enī p̄phēta. in vtute notat p̄fecta iuſticia. in p̄patiōe plebis notat exemplū ⁊ doctrina. Per primū eſt ꝯmēdabil respectu dei. p̄ ſcōm reſpectu ſui. p̄ tercuz reſpectu p̄rimi. In ſpū enī eſt p̄phēta. p̄ qō chriſtū p̄dixit ⁊ p̄nteż digito demoſtrauit dicēs. Ecce agn⁹ dei. In virtute añ notat ei⁹ vtutis abūdātia q̄ ſeipm rexit. ⁊ p̄terea a chriſto laudari meruit ſic. Inter natos mlier nō ſurrexit maior iohāne baptiſta. In p̄patiōe aūt notat exēplū ⁊ doctrina. p̄ que cōuertitur p̄rimus. Vñ dr de ipſo ſicut de helya vt conuertat cora patrū ad filios ⁊c. Et a tali ꝯpatiōe virtuoſa p̄bat fuiſſe miſſus a deo. ſ fuit ergo miſſus ⁊c.

De eod. Ser. CCXXXIII.

IOhānes erat lucerna ardēs ⁊ lucēs ⁊c. Jo. v. ℣ In b̄ breui vbo ꝯpēdio tria dñs poſuit ad cōmēdationē ſui p̄curſoris. in qb⁹ trib⁹ oñdit eū fuiſſe oi bonitate ſpicuū. Nā triplex eſt reſpectus bonitatis. reſpectu cuius bonitas exercet. ſ. deus. ipſe hō. ⁊ p̄rim⁹. Qua liē aūt btūs iohānes ad hūc triplicem

De scō Johāne ba.

terminū se habuit oñdit dñs ī pmissis ybis. Nā respectu saluatoris fuit lucerna. respectu sui ipsi⁹ fuit ardēs. respectu pximi lucēs. In pmo ostēdit officij dignitas. In scōo vite scitas. In tercio, pximoꝝ vtilitas. Nā q̄tū ad dignitatez officij ór lucerna. q̄tū ad vite scitatē ór ardens. q̄tū ad pximoꝝ vtilitatē ór lucēs. ¶ Fuit cñ hic hō missus a deo vt officio lucerne testimoniū phiberet de lumine. Ūñ t de⁹ pr̄ p pphetā de ipso dic̄. Parauī lucernam christo meo. q̄ ipse fuit, lucerna pedib⁹ dñi q̄n p̄currēs ipm clamabat. Parate viam dñi. Hec aūt lucerna pata fuit a dño in cōceptōne. q̄ ꝯ parentū spez diuino miraculo ē cept⁹. stabilita fuit in aīe infusiōe. accēsa fuit q̄n in vtero scificat⁹ fuit. exposita fuit in deserto q̄n p̄dicauit dicens. ego vox clamātis t̄c. emūcta fuit in baptismo q̄n christū baptizauit. extincta fuit i martirio q̄n expirauit. Ūñ dñs dic̄ Johānes erat lucerna. Propter talez dignitatē officij ór etiā angelus Ūñ in mar. j. Ecce mitto angelū meū t̄c. In signū talis officij bti iohannis. sic dicit būs Aug⁹. sup illud ps. parauī lucernā christo meo. in pfestis dieb⁹ vnū solū lūmē p̄cedit euāgeliū. i festis vo duo q̄ sigt q̄ ꝑm aduentū duo p̄cedent. s. helyas t enoch. ¶ Qualis aūt hec lucerna respectu sui fuerit oñdit cū ór. ardens. s. ardore caritatis. sic dicit glo caritas cñ ignis ē ille de quo dicit dñs Lu. Ignē veni mittere in terrā. t q̄d vo lo nisi vt ardeat. Ipsa est ille ignis de quo in lege p̄cipit vt sp ardeat i altari cordis nri. Q⁹ aūt ꝺtinue hic ignis fuerit in iohāne oñdit a dño. cū nō pterit vt futuꝝ ꝑ pñs posuit dicēs. ardēs. Presens cñ ē cui⁹ps p̄terijt t ps futura est. Ardere cñ cepit cū in vtero scificat⁹ fuit. t arsit quousq̄ p martirū extinctus fuit. Nō aūt in caritate cōsistit bone vite pfecto oñdit a post. dupliciter scribēs ad Lor. xiij. Primo q̄ nō habita ipsa, nulla habent bona. Scōo q̄ ipsa habita, cetera habent bona. Q⁹ sine ipsa cetera bona nō valeāt ostēdit tripliciter respectu trū bonoꝝ circa q̄ cōsistit omnis boni pfectio. Primo respectu boni qō est oris. cū dicit. Si linguis hoīm lo. t ang. Linguis hoīm loq̄tur quis cōfitēdo. laudādo. que oia nō valet sine caritate. Ūñ dicit. caritatem aūt nō habeā nihil sum. Scōm respectu boni qō est cordis. cū dicit. Et si noverim misteria t fidē habeā. corde cñ creditur ad iusticiā. caritatē aūt nō habeā t̄c. Tercio respectu boni quod est opis. Ūñ si distribuero oēs facultates imo qō est maius. si tradidero corpus meū. ita vt ar. t̄c. Et sic oñdit q̄ nullū op⁹ cōsistit sine caritate. Scōo ostēdit q̄ habita caritate habent oia. t ꝑm hoc multa ponit q̄ oia cōplectit. Caritas patiēs est. benigna est t̄c. Et cū beatus iohannes ardens fuerit caritate. oēs effect⁹ oñdit in se caritatis. Nam patiēs fuit in passione. benignus in responsione. sicut militib⁹ t alijs eum interrogantib⁹. nō emulabat. i. non torq̄bat de aliena felicitate sicut ostēdit suis discipulis q̄ invidebāt q̄ christ⁹ baptizabat. nō egit pperā. id est puerse se christū asserēdo. nō inflabat scz in superbiā in christi baptismo. t in oib⁹ motibus suis. q̄liter nō fuit ambitiosus. t q̄liter nō q̄siuit q̄ sua sunt. et alia que sequunt adapta. Quia q̄ ardebat caritate in q̄ sunt oia. cōuenienter dñs ostēdit ipsius vite sanctitatē p caritatē. ¶ Qualis aūt respectu pximi fuerit ostēdit cū ór lucens. Lucebat cñ ad hoīm vtilitatē. t ꝟ triplr. p̄dicatiōez. t correctionē t p cōuersationē. In pmo lucebat veritatem p̄dicando. q̄n dicebat. Nō sum ego christ⁹ q̄ post me. t̄c. In scōo lucebat zelū correctiōis ostēdēdo eū dicebat. Benimia vipaꝝ t̄c. In tercio lucebat in se sanctitatē representando. Unde herodes metuebat eū. sciens sanctum.

De eodem.

Sermo. CCXXXIIII.

Erit enī magnus coꝝ dño. vinū et sicerā nō bibet ⁊ spūsco re. adhuc ex vtero matris sue. ⁊ multos filioꝝ isrl conuer. ad dñm deū ipsoꝝ. Lu. j. ¶ In his verbis angelus ꝓmēdat btm Johānē triplr. vicz respectu christi. respectu sui ⁊ respectu ꝓximi. Respectu christi ꝓmēdat ipm in officij dignitate cū dic. Erit magn⁹ coꝝ dño. Respectu sui cōmendat ipm in vite sanctitate. cū dic. vinuz et sicerā nō bi. ⁊ spūsancto re. ad. ex v. m. sue. Respectu ꝓximi ꝓmēdat ipm i vtilitate. cū dic. multos fi. is. conuer. ad dñm deū ipsoꝝ. ¶ Officij aūt dignitas ꝑm quā ꝓmendat respectu christi fuit i trib⁹. vicz i ꝓphetatiōe. ꝑ quo dicit christ⁹? Mat. xj. Quid existis i desertū videre ꝓphetā. etiā dico vo. ꝑ. q̄ ꝓphaz. q. alij ꝓphete xp̄m futuꝝ ꝓphetauerūt. hic aūt digito demōstrauit. Itē fuit in baptizatōe. q. meruit ipm xp̄m baptizare. Nō q. magnū fuit mirabaf iohēs dicēs Mat. iij. Ego a te debeo baptizari et tu ve. ad me. Itē fuit in vie ꝓpatiōe. Nō officiū ē magnū in curia pncipū. Jo. j. Ego vox cla. i deſ. pa. vi. dñi. Et mar. j. Ecce mitto ange. q̄ ꝓpabit viaz tuā añ te. Lu. j. ꝑbis añ facie dñi pa. vi. eius. ¶ Scdo ꝓmēdat angel⁹ btm iohēz respectu sui q̄tū ad vite scitatē. ⁊ hāc ondit duplicē. vicz ꝑ exīoꝛē austeritatē. cū dicit. vinū ⁊ sicerā nō bi. Et ꝑ intioꝛē scitatē. cū dic. ⁊ sp. s. re. ad. ex v. m. sue. Fuit eīm in exīoꝛi parte i victu. q. esca eius erat locuste ⁊ mel sil. sic dꝛ mat. iij. Itē fuit sobri⁹ i potu. q. vinū ⁊ sicerā nō bi. sic hic dꝛ. ꝑ q̄ itellige oēz potū q̄ iebriare ꝑt. Itē fuit dur⁹ i vestitu. q. hēbat vestimētū de pilis camelorꝝ. Exēplū ca. j. Ē. Cōmendat etiā cū ab intioꝛi puritate. cū dic. ⁊ spūsco re. ad. ex v. ma. s. Ex quo oñdit angel⁹ triplex bonū in iohē vicz purgatoꝝ ab origiali cū dic adhuc ex vtero mris. q. cū adhuc essz i vtero ꝑ spūscm purgat⁹ fuit ab origiali pcto. Itē oñdit securitatē a mortali. cū dicit spūsco re. q. licz ventale ꝓpatiaf secūdā spūsci sic innuit io. cū dixit. Si dixerim⁹ q. pctm nō hēm⁹. ipsos nos seducim⁹. ñ tm mortale. Un er quo repletus fuit spūsco pctm mortale i ipso lo cū hre ñ potuit. Itē assecutiōez boni. s. vtutes. vñ sequit. ipse i spū bibit ⁊ vtute. ¶ Tercio ꝓmēdaf respectu ꝓximi q̄tuz ad vtilitatē. cū dicit. ⁊ multos fi. is. conuer. ad dñm. Cōuertit autez eos triplr ad dñm. vicz ꝑdicādo. vñ Mat. iij. Venit iohānes ꝑdicās i deserto iudee ⁊ dicēs. Pniaz agite. ap. ei re. ce. Itē cōuertit eos baptizādo. q. ꝑ suū baptismū ꝓparat eos ad baptismū christi. Un mat. iij. Tūc exibat ad eū hierosolima ⁊ois iudea ⁊ baptizabant ab eo in iordane ꝓfitētes pctā sua. quib⁹ dixit. Ego vos baptizo in aq̄. q̄ aūt ꝓ me venit ille baptizabit in spūsco. Itē cōuertit eos ad cor. Un Math. iij. dixit phariseis. Progenies viperaꝝ q̄s vobis demōstrauit a vē. ira. Sic arguebat herodē ꝓpter herodiadē. licet ipse tanq̄ obstinatus argutionem contempserit.

De eod. Ser. CCXXXV.

Priusq̄ te foꝛ. in vtero nouit te. ⁊ anteq̄ exi. de vē. sti. te. ⁊ ꝓphetā i gē. de. te. Hiere. j. ¶ Hec vba hiere. ꝓphete legit eccl̄ia ad honoꝛē sci iohannis baptiste. Quatuoꝛ aūt bñficia btō iohānī a ꝓditoꝛe nr̄o exhibita i ꝑmissis verbis tanguf. vicz q. ipm nouit. formauit. scificauit ⁊ ꝓphaz dedit. Nouit vti q̄ ipm añ q̄ esset. formauit vt essz. scificauit vt bñ essz. ⁊ ꝓphaz dedit vt ꝑdesset. Nouit g̃ añ q̄ esset ꝑ ꝓdestinatiōez. formauit vt esset ꝑ ꝓceptoēz. scificauit vt bñ essz ꝑ grē infusionē. ꝑ ꝓphaz dedit vt ꝑdesset ꝑ legatiōez. ¶ Q⁹ aūt nouerit ipm anteq̄ esset ꝑ ꝓdestinatiōez apparet ex q̄tuoꝛ. Prio q. a ꝓphis ꝑnunciat⁹. Un Mat. iij. Hic ē de quo dictū ē ꝑ ysaiā ꝓphetā. Vox clamātis i deserto ꝑate viā dñi. Itē fuit añ q̄ essz ꝑ ati-

gelū nunciatus. Ūñ Luc̄.j. Ne timeas zacharia exaudita est orō tua ⁊ elyzabet vxor tua pariet tibi filiū. Itez añq̄ essz ab code angelo ē pnomiatus. Ūñ dixit Et vocabit nome eius iobes. Itē añq̄ essz ab angelo q̄tū ad meritū multipliciter ꝓmendatus. cū dicit Erit enim magnus coꝝ dño vinū ⁊ sicerā nō bibet. ⁊ alia q̄ sequūtur adapta de p̄cedēti sermone. Ē Scdo formauit ipm vtec̄ p ꝓceptōz. Natura em̄ pentū ei⁹ ꝓceptionē ipius nullatenus feciss si miraculose tpaz deus nō formasset. p quo dr in pmissis vbis. priusq̄ te for. Unde Luc̄. cu āgelista vt oñderet ꝓceptōez suā totā diuina vrute fuisse factā triplicē defectū inuit in ipis fuisse. Et primū p pagnis. cū dicit. Et nō erat illis filius i. nunq̄. Itē defectū naturalis virtutis eo q̄ eet sterilis elizabeth. Itē defectuz etatis cū dicit et ambo ꝓcesserāt i diebꝰ suis. ñ pater tantū qz bene posset generare senex de iuuene muliere. ß ambo ꝓcesserāt in diebꝰ suis. Hoc aūt ꝓcuratū est a dño sicut dic̄ glo. vt pentes gratiores eēnt. p hoc dono. ppt̄ veneratōres eēnt. p puigilegio. vius etiā dñi magis eluceret. p3 miraculo. D Tercio vt bñ esset scificauit ipm in vtero p gratie collationē. p quo dic̄ Anteq̄ ex. de vē. sci. te. Hec aūt scificatio tria ꝓferebat. qz originale peccatū mūdabat. sic circūcisio. Itē gr̄az ꝓferebat sic baptism. Itē plenitudinē sps ꝓferebat singlari dono Ūñ dixit angelus de iob̄e. qz spūsco replebit adhuc ex vtero matris sue. Hec aut̄ plenitudo apparuit in iob̄e q̄n ad aduentū marie exultauit infans in vtero elizabeth. Exultauit vtiq̄ suo saluatori quē maria gestabat aggtulās. Exultauit ipm salutās. Exultauit sui p̄cursionis officū inchoans. Ē Quarto ꝓphetā dedit vt ꝓdesset p legatioez. p quo dic̄. ⁊ ꝓphetā in gentib⁹ dedi te Ūñ legit̄ de ipo in epla hodierna. Posuit eē in lucē gentiū vt sis salus mea vsq̄ ad extremū terre. Fuit ergo positus i lumē ceco⁹. in saluteē pditoꝝ. Et in lucē quo ad doctrinā. i saluteē quo ad mores Felix legat⁹ q̄ posit⁹ est in lucē ñ in tenebras. in saluteē nō in pditōez. Exemplū in ꝓmptuario ca. xviij. D Hic legatus vt magis ꝓdesset euidēt oībus loq̄bat̄ p quo dic̄ Job. iij. Ego vox clamā. tē. Clamabat aūt testificando xp̄m. Jo. j. Hic venit in testimoniū vt testi. phi. de lu. Itē clamabat exhortando populū. Math̄. iij. Penitentiā agite ap. ci reg. ce. Itē clamabat arguēdo obstinatū. sicut Hodez. Mar. vj. Nō lz tibi habere vxorem fratr̄ tui. Et phariseis dicebat Math̄. iij. Genuīa viperaꝝ quis vobis indicabit fugere a vētura ira. Propter pmū dr lucifer manifestādo solē ut sticie Job. xxxviij. Nūq̄d ꝓduces lucifer rū. Propē secōm dr lucerna oñendo lumē pctōrib⁹ Jo. v. Erat lucerna ardēs ⁊ lucēs. Propē tercū dr sagitta electa peutiēs iniquos. Ūñ de ipo cantat̄ ⁊ legit̄ illō ysa. xlix. Posuit me quasi sagittam electam.

De sctis Petro et paulo aplis. Ser. CCXXXVI.

Fecit deus duo luminaria magna. luminare maius vt p̄esset diei. ñ lumiare minus vt p̄eet nocti. Gen. j. ¶ In his vbis spūaliē intellectis quadruplex gloria describit̄ pncipū eccie. s. petri ⁊ pauli. Prio caritatis vitas. cū dñr duo. nam caritas minus q̄ inter duos haberi nō p̄t. Scdo vite ⁊ miraculoꝝ excellens diuersitas. cū dñr magna. Ūñ i actib⁹. Per manus ap̄loꝝ fiebāt signa ⁊ tē. ita vt in platcis infirmi ponerentur Similit̄ de paulo. Act. xviij. Tercio ipoꝝ p̄dicatōnis ⁊ doctrine claritas. cum dñr lūiaria. qz ipi lucebāt tanq̄ lūiaria in medio natōis prave ⁊ puerse. Unde eis dns dic̄ Mat. v. Vos estis lux mūdi.

Quarto notat̄ platōis digtas ibi lumiare mai⁹ vt p̄eet dici. tē. Duo g̃ fuerūt q̄tū ad caritatis vitatē. Lūiaria q̄tū ad p̄dicatōis claritatē. Mag̃ q̄tū ad

vite scitatē. Hꝫ pfuere diei ꝛ noctiꝯtū ad ecclesiasticę dignitatis ptātem. Caritas aūt ppter quā duo dicūt inᵗ ipos patuit tripliciter.s.in mutua cordis affectiōe. Actᵘ.v. Erat illis cor vnū ꝛ aia ꝛē. Et pe.in cant.iij. Sicut docuit charissimus frater noster paulus. Vere carus fuit iacobus.charior tobes.charissimus paulus. Scdo patuit in mutua cohabitatione. Vñ Esa.xj. Habitabit lupus cū agno. Blo.paulꝰ cū petro. Tertio patuit in insepabili de ꝺ mꝺo trāsitione.qz gliosi principes terre quō in vita sua se dilexerūt ita ꝛ in morte nō sūt separati. Vñ in saul ꝛ ionatha pfigurati sūt. Saul eīm noīe ꝛ interptatiōe sigt paulū.qz saul petro interptat.ꝛ ipse terdñm rogauit ꝛē. Jonatha colūba intᵉptat.ꝛ significat petꝝ.qz dñs in euāgelio filiū colūbe eū noiauit. ꝛ bñ.qz rostro discretiōis sue sicut colūba puꝝ granuz elegit.illud inᵗ granū de quo dr. Mitti granū fru. Illud ellegit qñ illud p oībus segregauit dicens. Tu es xps filiꝰ dei viui. Bꝫ Sequit magꝯtū ad vite sanctitatē.ꝛ ꝺ triplr.iuꝫ qꝺ oē magnū dr. Fuerūt eīm magni altitudie ꝛē platiōis respectu dei. Vñ phi. Nra cōuersatio in celis est. Itē latitudie vtilitatis respectu primi. Coꝝ. Factus sum iudeis iu.ꝛē. Itē pfunditate hūilitatis respectu sui. Coꝝ.xv. Ego suz mimus apl'oꝝ ꝛē. Bꝫ Fuerūt ettam illūaria ꝯtū ad pdicatiōis claritatē.s.sol ꝛ lūa. Sol dr petrus ppter triplicē ethymologiā. Primo sol.q.solus lucens.ꝛ ipe solus lucens fuit in eccia aucte.fuit eīm princeps apl'oꝛ. Scdo dr sol qsi suum largiens.sic petrus grām pdicatiōis iudeis ꝛ gentibus. Tercio dr sol qsi sursū leuans.sic ipse corda leuauit ab ydolatria ad dei cultū. Sic paulus dr lūa triplicīter. Primo qz luna cū ad ꝑsūmatiōnē venerit tūc minuit. Sic paulus cū ꝑsūmasset nūerare labores suos subdit Ego sū mimus apl'oꝝ. Coꝝ.xv. Scdo luna vicinior est terre.sic paulus p oībus apl'is terrenis appropinquit intīm vt in ꝛmoniale regulā daret dicēs. Cui vroꝝ debitū reddat. Tercio qz lūa illūinat noctē.i.gentes. Vñ in aucte subdit Lūare minus vt.pellz nocti. Dicit aūt petrus maius lūinare.qz primus aucte ꝛ paulus minus.qz ꝛ si pdicatione primus.i.pcipuus.vocatiōe tīm nouissim⁹.

Petrus pfuit diei.i.iudeis q̄ leges illūinati.ꝛ paulus nocti.i.gentibus in tenebris ignorātie ꝑstitutis. Vñ Bal. ij. Qui opatus est petro in apl'atū circūcisionis.opatus e ꝛ mihi inᵗ gentes.

De eoꝺ. Ser. CCXXXVII

Vti sunt due oliue ꝛ duo candelabra in ꝑspectu dñi terre stantes. Apoc.xj. Hoc verbū cōpetit istis apl'is rōne tripliciter. Rōne cōbinationis. Scdo rōne cōpatiōis. Tercio rōne stationis. Et cōbinatio cōpetit nūero.qz duo. cōpatio merito.qz oliue ꝛ candelabra. Stratio ꝑmoqz in ꝑspectu dñi terre stantes. De cōbinatione apl'oꝝ loquit Luc.x. Misit eos binos. Cuius cōbinatiōis triplex rō pōt reddi. Prima est fomentū charitatis.qz duo sunt pcepta charitatis.ꝛ charitas minus q̄ inter duos hīi nō pt. Scda est emolimentū societatis Eccle.iij. Vñt eīm emolimentū soci etatis Matth. Tercia firmamentū veritatis Matth. In ore duoꝝ vel triū stabit oīe verbū ꝛē. Compatio vo cōpetit merito.qz ipsi apl'i ꝛ oliue fuerūt in vita.ꝛ candelabra in doctrina. Utrūq; aūt istoꝝ est ꝑsiderare tripliciter. Est eīm ꝑsiderare oliuā ꝛ ꝑut hꝫ in radice amaritudinez. ꝛ ꝑut in arboꝛe pulcritudinē.ꝛ ꝑut in fructu dulcedinē. Et isti apl'i portauerūt in vita amaritudinē. Unde dicit apl's. Semp mortificatiōnē ihesu in corpoꝛe nro circūferētes ꝛē.ps. Cūtes ibant ꝛ fle. Itē pulcritudinē ꝓuersatiōis.qz fuerūt sicut oliue specio se in campis. Eccli. xxiij. Itē dulcedinē ꝛ pinguedinē meditationis. Eccli.xlviij. Hi sunt viri misericordie. Similiter ipm candelabꝝ ꝑsideraꝛ tripliciter

Quia ꝛ ꝑm subiectū de quo fabricatū. s. de auro purissimo. Itē ꝑm artificium quo ordinatū. s. per hastile. calamos. ciphos. sperulas ꝛ lylia. ꝛ emūctoria. Itē ꝑm vsum cui deputatū. s. vt luceret in tē plo. Que tria attende in doctrina apłi ca. Nam p̄ciosa rōe subiecti. ¶Prouer. Pręciosior est cūctis opibus. Item distincta rōne artificij. Sex em̄ operum genera erant in candelabro. Hastile in quo intelligit̄ ꝟbū crucis. Itez calami. in q̄bus verbū intelligit̄ de ꝓcēptu mū di. Itē ciphi. in q̄bus verbū diuini fontis qđ ꝓpinat̄ fidelibus. Itē sperule. q̄ signāt ꝟbū sperandoꝝ vel coꝝ q̄ q̄si per speras ꝛ in enigmate videmus. Itē lylia. in q̄bus sctimonia vite p̄dicādo mō strat̄. Itē emūctoria in q̄bus iugis p̄dicatoꝝ ꝓfessio demōstrat̄. Habes g̃ q̄ p̄ dicatio dz distingui ꝛ in passione xp̄i. ꝛ in sublcuatione. spei ꝛ in cōmodatione decoris sancti. cū iugi tū examinatione ipsius p̄dicatoris. Itē vsus. q̄ lūminosa Nam ipsi illūnauerūt eccīam dei. Ūñ quoꝝ doctrina fulget eccīa vt sol ꝛ lūa. ℣ Ipsa ꝟo statio cōpetit p̄mio. q̄ in ꝓspectu dñi. Stant autē velut victores añ ducē. Hebre. xj. Sancti p fidē vicerūt regna. Exemplū ca. iij. C. Itez velut laboratores ante retributorē. Sap iij. Reddet deus mercedē laboꝝ. Exē plum ca. ix. J. Item velut accusatores ante iudicem Sap. v. Stabunt iusti in magna ꝓstantia aduersus eos q̄ se angu. ꝛc. Exemplū ca. iij. N.

De sancto Petro apostolo.

Sermo. CCXXXVIII.

N cathedra senioꝝ lau

dent eū. ℣ In ꝟbis iſtis circa p̄fi tem solennitatē duo notant̄. ¶Primo be ati petri dignitatis sublimatio. q̄ in cathedra senioꝝ. Scđo ad laudē sublimationis inuitatio. ibi. Laudent eū. ¶ Quātum ad primū aduertere possumus q̄ btūs petrus in triplici cathedra fuit sublimatus ſ. in cathedra dignitatis p̄sidendo, doctrine in docendo. crucis in patiēdo. ¶Propterea triplicē legimus cathedraz ſ. senioꝝ. de q̄ h̄. De scđa in Mat. Super cathedrā moyſi sederūt scribe. Et de tercia Ezech. xxxiij. In cathedra dei sedi De q̄ dicit aug. Crux patientis facta ē cathedra docentis. ¶Prima cathedra insinuat̄ nobis in p̄ntī solēnitate. scđa in sua p̄dicatione. ꝛcia in sua passiōe. ¶Noꝛ ro in prima fuit ipse forma p̄sidentiuz siue p̄latoꝝ. In scđa exēplar doctēiū siue doctoꝝ. In tercia speculū ꝓfectūs siue religiosoꝝ. ¶Fuit m̄ꝫ forma p̄sidentiū. Non em̄ sublimatus fuit carnalit̄ nec violent̄. nō symoniał̄. Carnaliter nō. qz nō p carnē ꝛ sanguiem sic̄ multi q̄s fuit ab ymelech Iuđ. ix. Cōsiderate dicebat q̄ os vr̄m ſ̄ ꝛ caro vr̄a. Sz btūs petrus nō fuit nepos vel frater p motoris. Ūñ Math. iiij. Ambulās iesus iuxt̄ mare vidit petz. Exēplū. c. iij. ¶

Itē nō fuit sublimatus violent̄. qz nō p regalē ptātem. vel papalē sicut multi vt alchim⁹. j. Mach. vij. Rex demetri⁹ alchimū ꝓstituit ꝛc̄. Sz btūs petr⁹ nō p violentiā ptātis. ꝫ p gr̄am vocantis fuit assūptus. ſm illud Hebre. ix. Nec ꝙs sibi assumat honorē ꝛc̄. Ūñ Mat. iiij. dr̄. ꝛ vocauit eos. Itē nō fuit sublimatus symoniace. sic̄ menelaꝰ. ij. mach̄ iiij. qz hodie etiā in multis q̄ plus dat ci tius obtinet dignitatis ptātem. Sz btūs petr⁹ nō cū mulieribus venit ꝫ relictis oībus secutus est eū. Sz videte sic̄ nō fuit symon yał̄ sublimat⁹. sic nec alios symoniał̄ sublimauit. Ūñ symoni mago dixit. ¶Pecunia tua tecū sit in p̄ditionem. Sed moderni multi recipiūt pecuniā in suā ꝛ offerentiū p̄ditionem. Exemplū in ꝓmp. ca. iij. E. ℬ Item fuit exēplar docentiū. docuit ei theologiā ꝛ nō phīam. charitatē nō vanitatē. vtilitatē nō scurrilitatem. De primo. j. Petri. iiij. Si q̄s loquit̄ q̄si sermones dei. Ecce q̄ docuit theologiā. idē em̄ ē theologia qđ ꝑmo dei. Verūtamē q̄nq̄ theolog⁹ transit ad libros philosophie vt ibi inueniat aliquid quod mores

instruat vel fidei catholice ꝛgruat. Sic transire ꝺz in castra aliena. vt sit tibi explozatoꝛ nō trāsfuga. pegrinus nō incola. Exemplū c. viij. ℭ Itē docuit caritatē. Ūn. j. pe. iij. Ante oía mutuā in vobis caritatē ꝺtinuā hntes. Tāgit aūt ibi tria. scz caritatis ql̄itatē. q̄ntitatē. et vtilitatē. Qualitatē aūt tangit triplicē. vicz ꝙ debet esse ꝓcipua ibi. ante omia. Itē debet esse recipzoca vel vicissitudinaria. cū dicit mutuaz. ꝑm illud. Jo. iij. Hec est ānūciatio ꝙ audistis ab initio vt diligatis alterutrū. Itē ꝙ ꝺz ee intrinseca in nobismetipsis. ꝑm illō. j. Jo. iij. Filioli nō diligam⁹ lingua neq; ꝟbo qō est exteri⁹ tantū. ꝺ ope. t vitate. Quātitatē tāgit ibi. ꝺtinuā nō em̄ valet incisa. vel interpolata. Utilitatē ꝟo tangit. cū sequit. qz caritas opit multitudinē peccatoꝝ. Jt docuit vtilia. docuit em̄ q̄tuoꝛ vtutes cardinales q̄bus nihil vtilius est in hac vita hoibus vt ꝺr Sap. viij. De prudēcia dic. j. Pec. iij. Estote prudētes tc. De tpantia. j. Pec. v. Sobrij estote tc. De fortitudie. j. Pec. ij. Resistite fortes in fide. De iustitia q̄ reddit vnicuiq; qō suū est. dicit. j. Pec. ij. Fraternitatez diligite. deū timete. regez honorate. Tangit ꝙ debemus. ꝓpio dilectiōz deo timoꝛez. supioꝝ reuerentiā siue honoꝛez. ℭ Jt fuit speculū religioso-rū. s. in cathedra cruc̄. Erux em̄ est religio ꝑm illud Math. xvj. Qui vult venire post me ag. scip̄m t tollat crucem Idem ꝺr petro. Jo. vlt. Cū senueri⁹ extendes manus tuas t alius te cinget t ducet quo tu nō vis. In q̄bus ꝟbis de passione petri dictis exprimit votū religionis. In extensiōe em̄ manuū insinuat abrenūciatio ꝓprietatis. manus em̄ extense nihil p̄nt retinere. Jō ꝺr Mat. xix. Vade t vende oía q̄ habes t da paupibus. ℙrouer. vlt. Manus suas aperuit inopi t palmas suas ad pauperem extendit. In cingulo ꝟo exprimit votū castitatis. ꝑm illud Luc. xij. Sint lumbi vr̄i p̄cincti. ℙrouer. vlt. Accinxit fortitudie lūbos suos. In ductiōe aūt quo nō tu vis exprimit abrenūciatio ꝓprie volūtatis. iux illud ꝺn̄i in Mat. Verū tm̄ nō sic ego volo. ꝑ sic tu vis pr̄. Hic ꝙ fuit forma p̄sidentū. exemplar doctoꝝ tū. speculū ꝺtemplantiū. t sic ꝙz ipsius dignitatis fastigiū. ℭ Sed ad laudem sublimati sequit hortamentū cuz subdit. Laudent eū. ℙam in prima cathedra debem⁹ eū laudare. ꝑ gloriē eminentiā. in scēda ꝓpter eminentem sapientiā. in tra ꝓpter finalē pseuerantiā.

De sancto ℙetro aplo.

Sermo. CCXXXIX.

℣ Petrus ad se reuersus dixit. ℙunc scio ꝟe qz misit dn̄s angelū suū t eripuit me de manu herodis Act. xij. ℣ Circa incarnatōem beati petri q̄ passus est in hierlim ponunt in his ꝟbis tria. Unū expte herodis ip̄m incarcerantis. Aliud ex pte petri in carcere manentis. Tercū ex pte dn̄i ip̄m de carcere liberātis. Ex pte herodis tangit in petrū gūis oppssio t ꝑ cū dr. Erripuit me de manu herodis. Hec em̄ manus adeo gūis fuit q̄ nō solū petr̄ carcere. verūetiā pluribus cathenis t custodibus oppressit. ex pte petri innuit sulpsius alienatio. t ꝑ ibi cū dr. Petrus ad se reuersus. ℙer hoc em̄ pz q̄ in carcere positus nō fuit apō se. ꝑ alienatus a se. Ex pte dn̄i oñditur a p̄dictis. s. herodis oppssione. t a sui alienatione p angelū liberatio. t ꝑ ibi ℙunc scio vere qz misit dn̄s angelum suū tc. t hec tria ꝟba oía vsanc in hodierna epla. ℣ Moraliter aūt petrus incarceratus significat hoiem in carcere peccati constitutū. maxime aūt in peccato luxurie. qō ꝓpter sui angustias fetoꝛem t tenebras. carcer dicitur. Homo em̄ ante tale factum angustiat in facto sordidat. post peccatuz obcecabrat. In tali ergo peccato homo cōstitutus tāq̄ petrus in carcere ab herode id est a dyabolo cathenis t custodibus obfirmatur. a seipso alienatur. t a dn̄o

vir ꝑ angelū liberat. Et merito ab herode.i.a dyabolo sic ꝓstringit q̄ se mālo ꝑius luxuriando included. Māus ei herodis.i.dyaboli est luxuria habens q̄nq̄ digitos. Primus est fornicatio. Secūdus stuprū. Tercius adulteriū. Quartus incestus. Quintus flagitiū ꝛ nām. Quicūq̄ ḡ de his vnū cōmittit in mālo dyaboli se includit. Fornicatio cū q̄ē minimus digitus est pctm̄ solūti cū soluta. qđ qz mortale est ꝑm apl̄m. facētes h̄ deus ꝓdēnabit. ꝛ tale pctm̄ meritō esset cauendū. qz multa grata in ipso cōmittunt. sicut adulteriū. Sepe enim maritate relinquentes ꝓprios viros publice ꝓstibulant. Incestus etiā sicut cū monali ꝛ ꝓpria cognata. cū duab⁹ ꝓsanguineis cū ea quā cognouit ꝓsanguineus. Hoc totū ꝓtingit cū meretricibus. Non solū aūt q̄ talia agunt ꝑm apl̄m ꝑ etiā q̄ ꝓsentiūt facientib⁹ digni sunt morte. Secūdus digitus est stuprum.i.deflorato virginū modo fornicario ꝑ raptū vel ꝑ violentiā. qđ grande est pctm̄. Virgines em̄ pedisequę sunt ꝛ sponse xp̄i. Virginitas em̄ supergredit vtutes angelo⁹. Angelū em̄ virginē esse felicitatis est. Virginē aūt esse in carne ꝛ ꝑter carnē viuere āmirande vtutis ē. Pulcritudo em̄ est flos in hyeme. q̄ in estate. sic ꝑciosior est ỽginitas in mūdo q̄ in celo. Virū em̄ est q̄ aliquis flos sit in mūdo ỽginitatis. vbi ē semp hyems. ꝑ in celo semper est estas. Ideo nō est mirū de angelo⁹ flore. Ibi ḡ plus gloriabunt homines de ỽginitate q̄ angeli. qz maiori labore obtinuerūt Non est em̄ vtuosum vbi nec aliqs potest accipere nec aliqs pōt amittere. Unde ꝛ ipis ꝑ tā excellenti vita regni celestis debet aureola. Ecce q̄tū peccat q̄ tantā felicitatē violat. Exemplū in ꝓmptuario ca.xvij. B.ca.xv. E.ca.xvij. A.ca.ij. ff. Tercius digitus est adulteriū qđ est alieni thori legitimi violatio. qđ ſm Aug. adeo grande est peccatum vt homicidiū. Quartus digitus est incestus. quod est peccatū cū ꝓsanguineo carnali vel ſpūali. vel cū monali. Hoc grauissimū est peccatū. ꝛ apud iudeos ꝛ gentiles nepharium iudicat. Un apl̄s Audit inter vos talis fornicatio q̄lis nec inter gentes. Hoc pctm̄ achitophel suggessit absoloui. ꝓpter hoc iusto iudicio dei ꝓpria se mālo suspendit. Quintus digitus scz pollex est flagitiū cōtra naturā. qđ ſm Aug⁹. maius est q̄ cum matre. Cuius plures sūt species inter quas est ꝛ illud. cū vir puerse agit cum vxore. qđ grauissimū peccatū est. Unde angelus ad Thobiā. Qui ita suscipiūt cōiugia vt deū a mente excludāt ꝛ sue vacent libidini. vt equus ꝛ mulus. sup tales demon habet potestatē. Ecce em̄ manos herodis. id est dyaboli. cū q̄nq̄ digitis in quā si quis ꝑ ꝓdicta includus fuerit. sentit in carcere oppressionē custodū ꝛ vinculo⁹. qz dyabolus ꝑ satellites suos in vinculis peccato⁹ suo⁹ cōstringit impiū. ¶ Huic etiaz patet alienationē. qz ſm Osee. fornicatio est vnū de illis que auferūt cor. Et apl̄us Omne aliud pctm̄ qđ facit homo extra corpus est. q̄ aūt fornicat in corpus suū peccat. Quod sic exponit Aug⁹. Quia in oīni alio peccato ratio hois libera ē in fornicatione aūt adeo absorbetur ratio hois. q̄ totus hō nil aliud est q̄ caro. Un in ꝓuer. Mulier que signat luxuriam dicit. Non est vir in domo via longinqua abijt. Un ꝛ inter inuitatos cū se alij rogarent excusari. illeq̄ vxorē duxit nō rogauit. ¶ Sed ne talis in carcere peccati cōputrescat necessaria ē ei dñi liberatio. Mittit ḡ dñs misericordia motus tali hōi angelū cōpetentē. scz nuncū aduersitatis. q̄ pcusso latere ipsius ipsum velociter excitet. Quatuor em̄ nuncios habet deus. scz internā inspirationē. exteriorem ꝓdicationē. tpalium āministrationē. flagellorū incussionē. Et hic vlimus magis ē effectuus. Peruertit aūt per peccatum incarceratū. aliquando circa pedes. tēporalia. scz auferendo. aliquando circa latus, vxorem, scz ꝛ pueros flagellādo.

aliqñ ipm latus tangit. vicz corpus ipi us diuersis infirmitatibus atterendo. t tunc maxime pficit. Nunc em̄ p acutez vel aliam infirmitatē ad se redire facit. t qui prius fuit alienus a se estimās se in nubibus volare. infirmitate detect? ad se reuersus vile cadauer se esse sentit t tunc primū deum recognoscit dicens Nunc scio vere quia milit dñs angelū suū tc. Et sic vna gutta infirmitas pl' in tali pficit q̄ decem p̄dicationes. tūc em̄ infirmitate cogente appetit pficere vota vouet q̄ plurima. sicut lupus cuz est in fouea pmittit se etiā puez ligare. Ubi plus pdest hoi infirmitas q̄ sanitas. Ubi cum q̄dam miles morbo affectus rogaret quēdam religiosum vt co orante ad dñm a suo morbo liberaret. dixit ei religiosus. dic mihi frater i quo statu magis intendis ad deū. infirmus vel sanus. Cui ille. Cū morbo afficior totus ad deū suspiro. cū sentio me sanū tot' tpalibus inhereo. Tunc religiosus Et ego rogo deū vt in eo statu sp te ostituat. in quo magis times deū. Sic h̄ habetur in pmptuario ca. xvj. d. Aliud exemplū ibidem. E. Unde vsus. Cum fero languorē. fero religionis amorē. Expers languoris. nō sum memor huius amoris.

De sancto petro apostplo. Sermo. CCXL.

Beatus es symon bariona. Matth. xvj. In ordinationibus siue promotionibus platorū siue doctorū que ordiate fiūt tria solent p̄cedere. Primū est examinatio Secūdū est examiatorū bene rñdentiū cōmendatio. Tercū est cōmendatorum approbatio. Hunc modū apls paulus docuit. j. Thi. iij. Et hi primū pbentur Hunc xps in sua prima ordinatiōe sua uit. Collaturus itaq; apls t beato petro principaliter sm glosam clauiū potestatē tria fecit. Primo p̄misit examiationē. Secūdo adiunxit bene rñdentis cōmendationē. Tercio cōmendati approbationē. Examinauit quidem in duobus. primo in fide aliena. Quē dicunt. Scōo in ppria. Vos aūt quē me esse dicitis. Quia prelati reddituri sunt rōnem nō solum p̄ seipsis. sed etiā p̄ subditis. Examinatū aūt discipulū pbatissimū cōmendauit in duobus. In pfectione vite. Beatus es. In perfectione scientie. Caro t sanguis nō reuelauit tibi sed pater. Cōmendatū approbauit in duobus. In oncre. Super hanc petrā. In honorē. Tibi dabo claues.

Cōmendans q̄ vt est ad approbatiōz dicit. Beatus es. Ubi quatuor bono prelato necessaria exprimunt. a quibus petrus cōmendat. Primū est fides sincera. vt sit fidelis dispensator. Secūm devota obedientia. vt sicut ipse vult suos inferiores obedire sibi. ita ipse obediat suo superiori. Tercū simplicitas colūbina. vt careat felle. Quartū celestis sapientia. vt sciat bona dñi sapienter dispēsare. Primū necessarium est in articulis. Secundū in mandatis. Tercuz in agendis. Quartū in dispēsandis. Propter primū petrus beatus dicit. Propter secūdū symon appellat. Propter tercū bariona cognoiatur. Propter quartū in eo celestis reuelatio laudat.

Fides ergo sincera t firmissima in petro cōmendat. cū dicit. Beatus gloriatam alte fidei cōfirmatione. Fides enim christiana est altissima. quia trāscendit omnē sensum. Hebre. xj. Argumentum nō apparentiū. Secundo ocm humanū intellectum. quia redigit in captiuitatē. ij. Cor. Tercio totius nature cursum. quia opatrix exmiraculor. Miraculum vero sm Aug. est aliquid arduū t insolitum contra spem t facultatem mirantis cōsistens. Mar. vltimo. Signa ergo eos q̄ crediderint hec sequētur. Quarto ocm mundi potestatem t principatū. Hebre. xj. Sancti p fidem vicerūt regna. Hanc fidem electissimā pfessus est petrus. Primo vbis. Confitetur h̄uanitatē quo ad naturam. tu es.

demonstrando sensibilem naturā. Itez quo ad gratiā. cū dicit. xp̄us; Confitet diuinitatē quo ad psonam. filius. Itez quo ad naturā. cū dicit dei viui. Scdo factis. cum ex feruore fidei ad xp̄m sup mare ambulauit Math. viij. Tercio miraculis. qz quōdam mō magistꝝ p̄cessit Sanati quidem legunt infirmi ad fimbriam Math. xiij. sed ad petri vmbrā Act. Quarto supplicijs. quia flagella t crucem ,p ea sustinuit Job. vltio. Ducet te quo tu nō vis. Merito ergo beatus est tam alte fidei ꝓfirmatiōe. Quia ergo tam firmissime petrus fidem confessus fuit beatitudinis nomen ,pmeruit. Scdm vero q̄ in nobis minuit fidei ꝓfirmatio minuit t beatitudo. recesserunt enī a nobis martyria. miracula t exempla. remanserunt sola fidei verba ideo timendū nobis est ne simus ficus a dño maledicta. quia de fide nō habemus nisi folia. Exēplū ca. viij. D. L

Secūdo cōmendat in petro diuinoꝝ mandatoꝝ deuota obedientia cum symon appellatur. fuit enī symon. i. obediens Math. iiij. ad vnius iussiōis vocem Act. Obedire oportet deo magis q̄ hoībus. Fides enī sine opibus mortua est Jo. iij. Non enī valet fides articuloꝝ sine obedientia mandatoꝝ. nec ecōuerso. Ideo primus p̄latus ecclesie nō petrus nīsi ꝙ etiam symon vocatus est. qz in petro designat vere fidei agnitio. in symone aūt vera mandatoꝝ adimpletio. Exemplū ca. viij. R. Datum vero petro maxime legit p̄ceptum quadruplex. Primum de piscando Luc. v. Duc in altum. Secundū de relaxando peccata. Math. xviij. Usq septuagies septies. Tercīū de pascendo Job. vltio Pasce oues meas. Quarto de sequēdo. sez ad crucem. Job. vltio. Sequere me Prelato nāq quadruplex officiū imungitur. Primū piscandi respectu maloꝝ quos de seculo debet educere rheti sue ꝓdicationis. Sed multi piscatores sūt sine rhet. Scdm peccata relaxandi respectu bonoꝝ incipiētiū ꝙbus in se peccantibus dz remittere. Tercīū pascēdi respectu ꝓficientiū quos dz de prato in pratū. i. p̄ diuersa virtutū pascua deducere. Quartū sequendi ad crucē respectu ꝓfectoꝝ. quos debet exēplo suo ad martyriū aniare. Exemplū ca. viij. S. Dz multi hodie officiū piscandi querūt in officiū venādi t aucupandi. Jō de eis pauci sunt sci. Baruch. v. Qui in auibus celi ludunt. Officiū peccata relaxandi in officiū vindicandi. Hi enī sunt ꝓphete q̄ mordēt dentibus. Mich iij. Officiū pascendi in officiū p̄dandi. Esa. iij. Vos de pasti estis. Officiū sequendi in officium p̄sequendi. Ipsi enī sunt quo ad aliquos dico inimici xp̄i t suoꝝ persecutores. Phi. iij. Multi ambulant quos sepe dicebam vobis. nūc aūt t flens dico inimicos crucis xp̄i tē

Tercio cōmendat in petro colūbina simplicitas. cū bariona. i. filius columbe cognoiatur. fuit enī de numero illoꝝ quibus p̄ceptum ē esse simplices sicut columbe Math. x. Olim ad custodiam columbe. id est ecclesie ponebant filij columbe. id est carentes omni felle malicie. vt moyses p̄ncpo synagoge qui fuit vir mitissimus. vt petrus ecclie Sed hodie ponunt filij leene. Ezech. xix. Leena mr tua. Prefert enī leonina ferocitas simplicitati colūbine. Olim fuit melioꝝ p̄latus ꝙ minus habuit de felle t plus de melle. Hodie p̄ p̄rtarū. Talis nō est bariona. id est filius colūbe. Debet aūt esse simplicitas. Primo sensus sine astucia fraudis. Ne enī ꝓfūdis corde Esa. Secūdo affectus cū puritate intentionis. Math. Luc. xij. Si oculus tuus tē. Tercio locutiōis cū vīritate p̄monis Math. v. Sit p̄mo vester est est. nō nō.

Quarto cōmendatur in petro celestis sapia. qz caro t sanguis nō tē. Duplex enī tangit hic reuelatio. Primo p̄tinet ad sapiam carnalē Secūda ad spūalem. Secundā habuerunt fundatores ecclesie. nō p̄mam. s. Coz. j. Non multi sapi. Primam aūt habent moderni destructores ecclesie.

nō secundā.s.illi q̄ putantes melius regi regnū coloy.id est ecclesiam p sapiē tiam hūanam q̄ p diuinam. Necessaria vero esset sapientia diuina dispensatoribus nostris. Primo in dispensatione bonoy tpalū. Luc.xj. Quod superest date. Nam vt dicit Aug.in libro pspi. Non sunt ppie ē cōmunes ecclesie facultates. Paulinus cū t hylariꝰ nō vt possessores ē vt pcuratores facultates ecclesie possederūt. Scdō in distributione bñficioy. Tercio in dispensatione sacramentoy ꝛc.

De sancto petro aplo.

Sermo. CCXLI.

Quodcūq ligaueris ꝛc. Matb.xvj. All Hoc festum solutione triplici cōsecrat. Hodie ei ostendit petro cōmissa auctoritas soluendi,peccatores a vinculis peccatorū in euangelio vbi dicitur. Quodcūq ligaueris. Hodie etiam ostenditur petrus solutus per angelū a vinculis cathenaꝝ in lectione Act.xij. Item hodie ostendit solutus morbus de collo filie impatoris tactu vnctoy beati petri. sicut habet in hystoria. Prima solutio cōmissa est in peccatoy recōciliatione. Ubi nota tria.scz plenitudinē potestatis. Quodcūq solueris. Bern. Ad est petrus t ad eius auctoritatez orbis vniuersitas ligat t soluit. Secūdo ordinē auctoritatis sup terram.in his em̄ solum habet potestatē que sunt sup terram q̄diu sunt hoies de foro suo. Tercio altitudinē dignitatis.erit soluti t in celis. Est em̄ petrus clauiger ethereus. All Scda solutio facta est in p. signationem soluendoy peccatoy. Petrus em̄ in vinculis signat hoies in peccatis. De cuius solutione ponunt tria. scz tempus. modus. t locus. Tempus aūt erat timoris. cū pducturus. Item soporis.erat petrus dor. Item doloris vinctus cathenis duabus. Juxta quē ordinem peccatū facit esse hoiem in timore suspitionis. Gab.xvij. Cū sit timida nequicia data est in oim ꝺdemnationē. Semp em̄ timet se ꝓduci.vel per mānifestionē.ppter illud qō dr Nau.iij Reuelabo pudēda tua in facie tua.vel p mortē. Ecc.xviij. In fine hois denudatio eius. Item facit esse in sopore corporis. Prouer.xxiiij. Eris q̄si dor. Item doloꝛe horroris quo quasi cathenatur ps. Dolores inferni. Et sunt due cathene.vel q̄sumptio mie.vl desperatio vnie. Hi sunt duo funes quibus ligatus sampson a viris iuda traditus est philistim.in loco elenatiōis maxille.i.confessionis Jud.xv. Circa locum similiter tria notant. Primo q̄ est carcer. Secūdo q̄ est habitaculū. Tercio q̄ hostiū Peccatoꝛ ergo habet carcerem quo tenet.scz impossibilitatē resurgēdi ex se. ps. Educ de carcere. Item habitaculum quo morat.s. voluntatē peccādi Job. xxxvij. Ingredietꝰ bestia latibulū.id est hō bestialis. Item habet hostiū quo liberat.s.liberū arbitriū. Apoc.iij. Ecce ego sto ad hostiū t pulso. Hz custodes sunt añ hostium.s.q̄tuoꝛ quaterniones militū.q̄ sunt pudoꝛ ꝓfitendi. timoꝛ satisfaciendi.amoꝛ peccandi.t ꝓsuetudo peccandi.q̄ custodiunt peccatū.i.peccatoꝛe. Circa modū solutionis similiter tria dicūt. Primo angelus t lumen assunt. Angelus dñi astitit. Scdō latus dormientis pcutit.pcusso. Pigrū sollicitat.cū dicit. Surge ve.ꝛc.vt in primo ꝓmoe. All Tercio aūt soluto facta est ad edificationē.ad quā sūt tria concurrūt.s.constructio basilice in vrbe ad honoꝛem vinculoy.t destructio ydolatrie q̄ fiebat in kalendis Augusti.t in stituto huius celebris memoꝛie.

De sancto petro aplo.

Sermo. CCXLII.

Simon iohannis diligis me plus his. Johis.xxj. All In his vbis dñi q̄ iobes euangelista scribit duplr beatus petrus cō-

mendaf.vicz in obedientia pfecta.z in dilectione ꝑcipua. Obediēcia pfecta in nullō in ipsius denotatiōe cū dicit. Symon iohānis. Sed dilectio ꝑcipua designaf in dilectiōis respectu aliox plationē.cū dicit.diligis me plus his.

Vere obediēcia pfecta innuiſ in denominatōe.cū dicit. Symō iohānis. Symō enī obedīēs interptaf. Vñ licz beatus petrus pluribꝰ noibus vocaref.sicē petrus.cephas z symō.scptus enī dñs vocauit hoc noie symon.in signū obedientie.qz obedientiā q̄ sonabat in nomine adunplebat in opc. Fuit enī obediens in sua vocatione.qz ad vnꝰ iussionis vocē.petrus oibꝰ relictis secutus est eū. Et hāc obedientiā seruauit vsq̄ ad mortē.qō z opeostēdit.qz cū in pcutione neronis ad ammonitionē fideliū de vbe fugere cepisset mox occurrit sibi dñs.z ad suū preceptū mox reuersus ē ad passionē. Nō immerito ḡ dominus eū vocabat frequētius symonē ꝓpter ipsius obedientiā. Et bñ adiungit iohānis.i.gre.vt ipm obedientez p fecta obedientia q̄ est gre oñderet. Est enī triplex obedientia. Est obedientia q̄ exhibef ꝓpter timorē.ꝓpter cōmoditatē.z ꝓpter amorē. Propter timorez flagelli.et hec est serui. Propter cōmoditatē lucri.et hec est mercenarij. Propter amorē dei.et hec est filij.q̄ scz per gratiā effect' est filius dei. Vñ hec vltima obedientia gre q̄ fit p amorē sola dr pfecta obediēcia.qz sola hz meritū.z cōsequit ꝑmiū. E Primꝰ enī obedit ad similitudinē asini q̄ non obedit nisi flagellatus. O quanti mō sunt serui peccati q̄ deo obedire nō curant nisi p flagella coacti.adinstar pauli q̄ pcussus deo paratꝰ fuit obedire dicēs. Dñe q̄d me vis facere. Hz vtinā tales cum paulo etiā post flagella in obedientia dñi ꝑmanerēt. Exēplū ca.xij. Plurimi enī interim q̄ infirmitate ꝑmunt se meliozare et deo obedire ꝑmittunt. sed postq̄ cōualuerūt sunt sicut prius. et faciūt sicut lupus.de quo dr. Vñ lāguebat lupus monachus esse volebat Postq̄ cōualuit raptor vt añ fuit. Isti sunt similes pharaoni q̄ cum plagabatur deo se obedire promittebat z filios isrl' dimittere. Vñ añ plaga ab eo releuabaf dicebat. Deum nescio.et israel nō dimittā. Isti sunt similes piratis illis q̄ spoliāt in mari.q̄ tpe tēpestatis timore pterriti vouent multa.facta tranquillitate reddere nō curāt. Sed statiz currūt ad ludos. Sed timendū ne talibus contingat sicut ꝓgit cuidā bruto ni.de quo referf. q̄ cū duceret p mare ad foꝝ vaccā et vitulū vt eam vēderet ibi.fluctus videns z timens vouit vitulūz et vaccā beato michaeli si euaderet. Post recedēte fluctu dixit Michael neq̄ vaccā neq̄ vitulum dabo tibi. Sic est de hīs q̄ in pculis mortis vouent primo aliena restituere. Sed post q̄ cōualuerūt sunt sicut prius. Sed cū crederet brutō se esse in tuto loco venit fluctꝰ subito z ipm et vitulū z vaccaz inuolut. Similiter mors subito talibꝰ supuenies auferet eis oīa. De hoc habetur in ꝑmptuario ca.j. B ff Secundus.s.mercenariꝰ obedit vt accipiter.qui nō obedit dño suo nisi ꝓpter escā. O quāti sunt mercenarij mō qui tādiu ei obediūt q̄diu bñficia sentiūt. psal. Cōfitebiē tibi z̄c. Talis obediencia frequēter inuenīt in claustris. Ibi cū plerisq̄ libenter obediūt vbi vtilitatē sentiūt. Ibi libēter currunt vbi pascua vberioza cerui peciūt. De talibꝰ dicit dñs p Osee.x. Effraym vitula docta diligere triturā. Licet enim in tritu ratione laboꝝ sit vitule.cū ꝓpter cibuz diligit triturā. Sic plerisq̄ gloriaf de multis laboribꝰ.sed videāt ne sit intentio laboris cōmoduz carnis.qz talium obediēcia manus est.receperunt enī sic dicit dñs mercedez suā. B Tercius.s.filius obedit vt canis.qui etiaz pcussus ad dñm redit. Hec cē obediēcia gre que ē pfecta.z hec filioꝝ dei.q̄ sic amore sunt anneri q̄ nulla aduersitate cepīt auelli. Hec est obedientia petri q̄ non

propter q̃ talia obedics fuit. qz sicut dicit Grego. nullū ꝓmissum audierat. et tñ ad vnius tussionis vocem obediuit Itē nec ꝓpter timorē flagellor obediuit. qz mox ad verbū dñi ad crucifixionē suā romā rediit. Talis em obedientia nō ꝓfitmat. sed mox i auditu auris obedit. Vere laudabilis est hec obedientia. vbi adhuc sonus mandati ē in aure t iā subditus obedit i ope. Quia g̃ beatus petr⁹ sic pfecte obediuit merito repetit nomē eius a dño. cū dicit sy mon iohānis. in signū huj⁹ obedientie

¶ Cōmendat etiā ipm dñs a dilectione p̃cipua. cum dicit. Diligis me plus his. Q̃ntum dilexit qui nō solū pre alijs aplis. ꝑ etiaz plus iacobo. pl⁹ iohāne. q̃ fuerunt ꝯgnati dñi a dño asserit dilexisse. Ver aūt repetit et querit in hoc euāgelio de se diligendo. ꝓpter triplicē causam sue dilectionis qua tāgit in dilectionis p̃cepto. vbi dicit Diliges dñm deū tuū. q. d. Diliges eum. qz dñs. qz deus. qz tu⁹. Dñs p creationez deus p recreationē. tuus p glorificationē. Tunc em plenissime erit tuus. cum erit oia tibi in oib⁹. Prima g̃ cā dilectionis est qz dedit esse p naturā. Scōa qz dedit bñ esse p grām. Tercia qz dabit optimū esse p gloriā. Vere diligē dus deus est qz dedit esse p naturā. Si em aliquis diligit ꝓpter beneficiū alicui. tunc si quis diligenter attēdat p̃cipuū bñficium ꝓtulit qui corpus dedit uno quot sunt mēbra in corpe. tot magna bñficia inueniet. t p minimo mēbro plus deberet hō diligere. q̃ multa ment cū p cunctis beneficijs q̃ ab eo receperūt. Si quis amisisset oculū q̃ntum amaret eū qui sibi restitueret. t sic de alijs mēbris. Si vō amādus est tantum q̃ dedit corpus. q̃ntuz amādus est qui dedit animā que in infinitū est melior corpe. Si amisisset quis vsum rōnis. q̃ntum amaret eū qui restitueret. Quanto g̃ amādus est qui tibi rōnem ab initio dedit. Dilige g̃ dñm q̃ ꝓtulit naturā. qñ corpus t animā mirabiliter cōiunxit. Bern. Valde mihi omnino amādus est p̃ quem sum. viuo et sapio

Itē diligendus est deus. qz dedit bene esse p gratiā. et hoc p redemptionez Gal. Et dilexit me t tradidit semetip sum ꝓ me. nō sum ingratus gratie dei Ñ Bern. Si totū me debeo. ꝓ me facto. q̃d addā ꝓ me refecto. nec em tam facile refectus sum q̃ factus. Qui em me tantū semel dicēdo fecit. in reficiendo ꝓfecto t dixit multa t gessit mira t ptulit dura. nec tñ dura sed etiaz indigna. Idez alibi. Sup omnia reddit te amabilē mihi bone iesu calix quē bibi sti. Itē diligendus est qz dabit optimū esse p gloriā. j. Cor. ij. Q̃ oculus nō vidit t̃. Si em ille ē diligendus a quo tpale vestimentū pcipit. q̃ntomagis ille q̃ tā splendiduz. tā subtile. tā leue. tā incorruptibile dabit corpis indumentū. Item si ille diligendus ē a quo modica hereditas pcipit. quātomagis ille a quo regnum celeste t eternum.

De sanctis Petro t Paulo apostolis Ser. CCXLIII

Olem in potestate dieī. t lunā t stellaz in potestatem noctis. ¶ In his verbis ps. compat beatus Petrus t Paulus et alij apli luminarib⁹ celi se se in luce excedentibus. Dicit em beatus petrus sol. et q̃libet plat⁹ triplici rōne. Rōne splēdoris in cognitione. Rōne ardoris in amore. Rōne generatiōis in p̃dicatiōe. Debēt em prelati agnoscere quid sunt sup alios. Quid ꝓpter alios. Quid cū alijs. Quid infra alios. Quid sup alios. qm̃ dij. Psal. Ego dixi dij estis. Sed heu q̃ deberēt esse dij sunt ydola. zach. xj. O pastor et ydolū q̃tum ad vitā. derelinquēs gregē q̃tū ad regimen. quia videns lupum dimittit oues. Item quid ꝓpter alios. qz angeli. Unde Mal. ij. de sacerdote dr. Angelus dñi exercituū est. Cū nota q̃

angelus .i. nuncius domini est quia nō sua sed ipsius negocia debet tractare. Sed heu sicut dr phil. ij. Omnes q̄ sua sunt querūt non que ihesu christi. Itē qd sunt cū alijs. qz homines .i. fragiles. Unde Bal. vj. Fratres si p̄occupatus fuerit hō in aliquo delicto. vos q̄ spūales estis hmōi instruite in spū lenitatis cōsiderans temetipm. ne t tu tenteris. Quia sic dr Lor. Qui se existimat stare videat ne cadat. Item quid infra alios. quia vt iumēta onera debēt portare subditor. Sed heu honori volūt esse et nō oneri. t formidini t raro vtiliter. B Scōo opant prelati solirone ardoris. quia in amore debent p̄cellere. Unde christ⁹ positurus petr⁹ p̄latum ecclesie diligenter ipm examinauit prius de dilectiōe interrogās cum tripliciter. Symon iohānis dili. Joh. vlti. Hinc dr Eccl. xlij. Tripliciter solexurens montes .i. plalos christ⁹ inflamās ad caritatem. quia debent diligere p̄ tribus in tribus. ad tria. P̄ro tribus .s. naturalib⁹ datis. p gratuitis superadditis. p opib⁹ glorificatiōis repromissis. In trib⁹. s. irascibili. concupiscibili t rationali. Ad tria. s. ad videndū ad cōprehendendū. t ad diligendū.

C Tercio cōpant plati soli rōne generationis in p̄dicatione. Homo enim hoiem generat t sol. sicut dic̄ phs. Unde apo. Lor. vij. In christo p euangeliū ego vos genui. Sequit Lunā t stel. in po. noc. Qualiter vo btūs paul⁹ dr luna. Require in sermōe primo. Fecit deus duo lūinaria. Sed stelle dicuntur alij apli siue alij doctores sācti. sm q̄tuor cōsideratiōes stellarū. Si em cōsiderant sm suū situm inueniunt sublimes. Eccl. xlij. Species celi gloria stellay. Si sm motuz inueniunt regulares t ordinem obseruantes. Jud. v. Stelle manētes in ordine t cursu suo t̄. Si sm suū splēdorē. inueniunt nō tem illuminantes. Unde hic dr. Lunaz t stellas in po. noe. Si sm substantiā inueniunt incorruptibiles. qz non cōpositc ex contrarijs. p quo dr Eccl. xxiij. Ego feci vt in celis oriret lumē indeficiens. Hec q̄tuor in sanctis inuenies. qz sublimes in affectu et in intentione iuxta illō. phi. iij. Nostra conuersatio in celis est. Item regulares et ordinati in operatiōe. Lor. xiij. Via honeste t sm ordinē fiāt in vobis. Item lucētes illustrādo noctē. s. nationē prauam t puersam. Phil. ij. Inter quos lucetis sic lūminaria in fir. verbū vite ptinētes. Dan. xij. Qui ad iusticiā eruditi. mul. q. stel. in p. Item incorruptibiles in perfectiōe. Sap. vj. Custoditio legū consummatio est incorruptionis. incorruptio aūt primū facit dco. Adapta.

De sancta maria magdalēa

Sermo. CCXLIIII.

Mulierem fortem quis inueniet, p̄cul. et de vltimis finibus p̄ciuz eius. P̄ro uer. vltimo. ¶ Hec q̄stio. s. de mulieris fortitudie dupl⁹ legit⁹ vētilata a sapientibus. vnez q̄tum ad efficaciā seductionis. sic Esdre. ij. vel ad executionē vtutis. sic hic a salomone. Ad vtrū q̄ marie magdalene cōuenit. Nam in statu culpe fortis fuit in efficacia seductōis. In statu vo gre fortis fuit in executione vtutis. Ut q̄ pateat q̄liter ipsa t q̄libet mlier fortis sit in seductōne pensanda est vētilatio q̄stionis q̄ legitur in esdra. Tres em̄ sapiētes. sic ibi dr. tria dixerūt esse fortia. Prim⁹ dixit. Fortis est vinū. Scōus dixit. Fortior ē rex. Tercius dixit. Fortior ē mulier. Et qdē quodlibet hoz verificat aliqtenus. Nā nihil vino fortius inter vsibilia ad alterandū statū capitis. Unde ibi dr. Qz homo in quo dnat vinum nō meminit regē neq magistratū. neq amicicia neq fraternitatē. sed post non multū sumūt gladios. et cū a vino emersserint nō meminerūt qd̄ gesserunt. Item nihil rege fortius inter regibilia ad immutandū statū gētis. Unde ibi dr. Nō

cunq; dixerit faciunt. si dixerit penitere penitunt. si dixerit occidere occidunt. si dixerit exterminare exterminant. ⁊ breuiter oīs plebs et virtutes ei obediunt Itē nihil muliere fortius inter seducti bilia ad alterandū statū mentis Unde ibi dicit q̄ multi demētes facti sunt p̄ter mulieres. et serui facti sunt p̄pter illas. et pierunt et iugulati sunt. Exemplū ibi de cōcubina que regē cedebat palmis de sinistra manu. Et ita nihil muliere fortius inter seducēnta ad alterandū statū mentis q̄ dementes facit. Pro tāto dicit Salomō. Eccl'. vij. Inuenī mulierē amariorē morte. Est enī ipsa letalis in efficacia. ⁊ hoc patuit in sanctissimo. qui ob concupiscentiā bersabee uiā occidit. Itē ineuitabilis in fallacia. ⁊ hoc patuit in Salomone sapientissimo. quem omnis sua sapientia non iuuit. quin a mlieribus deciperet Item inp̄scrutabilis in astutia. et hoc patuit in sampsone fortissimo. q̄ dalida multa astutia circūduxit. quousq; secretū fortitudinis sue ab ipso extorsit Quia ergo dauid sanctissimū. Salomonē sapientissimū. Sampsonē fortissimū. mulier seduxit. merito fortis inē seductibilia dicit. Q̄ fortis fuit hec mulier in statu culpe. in efficacia seductionis. que in euāgelio ostenditur sic illecta fuisse peccatis. Tria enī p̄m illū statum inconuenientia de ipsa leguntur in euangelio. videlicet peccati impudētia et hoc cum dicit euangelista. Mulier erat in ciuitate peccatrix. nō in villa sed in ciuitate. vbi populi multitudo erat. ob quā non verecundabat peccatum cōmittere. frons enī mulieris meretricis facta fuerat ei. noluit erubescere. Vñ ibi notoria erat q̄ ostendit pharisēus. qui dñm inuitauerat dicens. q̄ peccatrix est. Item innuit ip̄sius peccati frequentia. cum dicit. peccatrix. quod non fuit ex actu vno. sed actum peccati pluries iterando. Item ostēditur eius peccati abundātia. et hoc cum dicitur. Remittunt ei peccata multa. non pauca. Sed ecce que sic fuit fortis in statu culpe alios seducendo. fortis etiā fuit in statu gratie virtutes exequēdo. Ad q̄ ostendendū legit ecclesia p̄ dicta verba salomonis de fortitudine mulieris dicēs. Mulierem fortem q̄s inueniet. quasi diceret rar'. Raro enīs inuenit quis mulierem adeo fortem. ⁊ hoc in duobus. vicz in penitentie aggressione. ⁊ in saluatoris dilectione. Q̄ fortis fuerit in p̄mo scilicet in penitentia innuit in tribus. In pharisei opprobrio. q̄ eam a penitentia nō retraxit. in cordis contritione quā habuit et in satisfactione quam exhibuit. Magnū enī opprobriū pharisei fuisse nuit qui sic eam turpiter infamauit dicēs. Hic si esset p̄pheta sciret que q̄lis ad p̄sonā. qualis q̄lum ad famā. quia peccatrix q̄lum ad vitam. Tamen hec cōfusio ipsam a penitentia non retraxit. Item vehemens fuit contritio q̄ intantū vt saluatoris pedes lauaret lacrimas p̄uocauit. Vñ bñ illud Treñ. ij. conuenit illi. Magna est velut mare cōtritio tua. Quia sicut mare est amarum et abundās aqua. sic cor eius fuit amarum. recogitauerat enī oīes annos in amaritudine anīe sue. Vñ bene concordat cū nomīe quia maria amarū mare interp̄tat. Fuit etiā cor ipsius abundans aqua copunctionis. q̄ patuit in eo q̄ tot lacrimas effudit. Aug. Que penitet oīno penitet ⁊ dolorē lacrimis oñdat. Hoc fecit maria. Itē hūilis fuit satisfactio q̄ capillis capitis sui t̄gebat pedes saluatoris. Quid q̄ de manib' ⁊ de alijs fecit q̄n capillis nō pepcit. Bñ enī linteū ad extrēdū habuisset si voluisset. Sz ipsa iuxta cōsiliū apl̄i sicut exhibuit membra sua seruire inq̄tati ita tūc exhibuit suure iustitie in sanctificatiōcz. ¶ Itē fortis fuit in saluatoris dilcōne. Vñ ipse dñs fatetur in euāgelio. q̄ dilexit multz. Ergo testis ē ip̄se saluator dilectōis magne. Et hāc ipsa forte ee oñdit i trib'. vicz in x̄pi p̄dicatōe. passione ⁊ resurrectōe

De .s. Maria mag.

In primo .s. in p̄dicatione fortē ostēdit qñ nec tpalia nec sororē curabat attendere ꝑ verbis dñi quē diligebat vacare Perfecta enim caritas foras mittit timorē .s. famis. sitis. nuditatis ⁊ hmōi. Un pfecti primū .i. principaliter q̄runt regnū dei. et hec adicient eis. Itē fortē amorē in passione ostēdit qñ apli timore ducti fugerūt. ꝑ ō ipsa in Jo. xix. dr. Stabat iuxta crucez maria cleophe ⁊ maria magdalene. Itē fortē oñdit in resurrectione qñ alīs recedētib⁹ ipsaz nec horror mortis. nec timor militū ex stodiētiū sepulcrū. nec alīqs pudor retrarit ḥn sola circa sepulcrū excubaret Quia ḡ maria fortis fuit ⁊ in p̄ne aggressione ⁊ in dñi dilectone. merito de ipsa dicit eccl'a. Mulierē fortem adeo .s. sic ista ꝙs inuenict. q. d. rar⁹. ⁊ tō meret primū qđ sequit. ꝑcul ⁊de vltimis finib⁹ p̄cū et⁹. s. primū vite eterne qđ nō dat alicui nisi post vltimū finē vite sue pō. Cū dederit dilectis suis somnū ecce hereditas filij merces fructꝰ ventris Ad quā nos pducat. Qui ⁊c̄.

De eodem festo.

Sermo. CCXLV.

Ll cognouit q⁹ ie sus accubuit ī domo symonis attulit alabastꝝ ⁊c̄. Luce. vij.

Jn his v̄bis dupler ꝓuisū inuit dño pparatū. vicz corporale ⁊ spūale. Corporale fuit pharisei dñm inuitantis qđ notat cū dicit. Ut cognouit q⁹ accubuit in domo sy. Spūale fuit marie de peccatis vere penitētis. qđ notat cū dr. attulit alabastꝝ ⁊c̄. Quot aūt in pharisei ꝓuisio fercla fuerint nescio. p̄ sumē dū tñ q⁹ mixta et bona. Ex vnū ꝑ certo scio q⁹ vna salsa fuit ibi adeo pipata ⁊ acuta q⁹ totū ꝓuisū fecit insipidum .s. detractio inuitantis. q̄ notat ibi. Hic si esset ꝓpha. O quot sunt q̄ hospitib⁹ suis in conuiuijs ponūt hāc salsam. ⁊ si foris pulcre fuscipiūt. intus tñ irridēt. dicentes eos nimis comedere vel bibere ⁊ hmōi. Un Aug. de pharisco. O pharisee dñi inuitator ⁊ irrisor. B Et licet cōuiuiū pharisei corpale bonū fuerit. tñ qr ꝓuisū spūale marie pl⁹ dñs acceptauit ⁊ honorifice laudauit. illud potiꝰ ꝑsequamur. qđ notat ibi. attulit alabastꝝ ⁊c̄. Istud conuiuiū p̄parat ex penitentia et planctu peccatoꝝ. ⁊ est cōuiuiū dei. Un Bern. Cibus ei⁹ pnia mea. cibus ei⁹ salus mea. cibus ei⁹ ego ipe. manducor cū arguor. glutior cum instituor. decoquor dū imutor. digeror dū transformor. vnior cum conformor Et nō solū est ꝓuisū dei ꝑ oim angeloꝝ. Et hoc figuratū fuit Lu. xv. in cōuiuio qđ fecit filio ꝑdigo reuertenti p̄ cū oibus seruis suis. Pater iste pat est celestis. serui sunt angeli ⁊ oēs sancti. filius v̄o q̄libet pctōr. p cuius cōuersione gaudent angeli ⁊ oēs sancti. Un glosa. Refectio sctōꝝ est sal⁹ pctōꝝ. Se alibi dr. q⁹ gaudiuz est angelis dei sup vno pctōre pe. a. Hoc cōuiuiū spirituale maria saluatori exhibuit. qñ sup conuiuantes corpaliter ingressa ad ipsum venit. Pensanda sunt ḡ huiꝰ ꝓuisij fercula q̄ maria tāto hospiti apposuit q̄ fuerūt sex. Primuz fuit ꝑpria egritudinis cognitio. Scōm salubris ꝓfusio lacrimaꝝ sui humiliatio. Quartū lacrimosa cōtritio. Quintū humilis satisfactio. Sextū vehemens dñi dilectio. Primū notat cum dr. vt cognouit q⁹ iesus Quia ei suā egritudinez ꝓgnouit ideo ad medicū mox venit. Un Aug⁹. Nouit q̄nto morbo laborabat. ⁊ illū ad sanandū idoneū esse sciebat ad quem venit. accessit imunda ⁊ recessit mūda. accessit egra ⁊ redijt sana. O quot sunt q̄ non tñ vna infirmitate vel vno vulnere laborāt. ⁊ tñ cognoscere nō curant. aliorū vulnera iudicāt ⁊ cōsiderāt sicut iste pharisc⁹ marie. ⁊ sua q̄q̄ grauiora nō attendūt. Bern. Multi multa sciūt ⁊ seipsos nesciūt. alios inspiciūt ⁊ se obliuiscunt. Talib⁹ i Lu. dr. Quid vides festu. in ocu. fratris trabem aūt in ocu. t. nō ꝓsideras. Et notandū q⁹

maria egritudinez ſuā cognouit. qz pi culosa. ideo ſtatim vt cognouit q̄ ihesus accubuiſſet ī domo ſymonis venit. Itē qz notoria. et ideo in publico venit. Quantū ad primū nota q̄ piculosa īfirmitas ōz q̄ mortē inducere pōt. tale eſt mortale pcm̄. et ideo eccleſiaſticus. xxj. dicit ipm trib⁹. Colubro. dentibus leonis. ⁊ gladio ancipiti. i. bis acuto. Vbi dic. Quaſi rōphea bis acuta oīs iniquitas. Colubro cū dicit. Quaſi a facie colubri fuge pcm̄. Dentibus leonis cū ſubdit. Dentes eius interficientes hoies. Et nocent hec differenter. coluber infectione. leo morſu. gladius in caſione. Idē facit peccatū. Fuge g̃ ipm vt colubrū ꝓpter ipſius infectionē. Fuge vt dentes leonū. ꝓpter violentā detētionē. Itē fuge vt rompheā bis acutā ꝓpter corpis et aie eternā damnationē Si ergo piculoſum eſt vna nocte dormire cum colubro. multo fortius cum peccato. ideo mox fugendū. j. Eccl. vj fugite fornicationē. Itē fugiendus ꝓpter violentā detentionē. qz ſi ſemel intrat non de facili exit. nec cito diabol⁹ dimittit. ſicut patet in illo Marci ix. de quo diſcerpens ⁊ fremens exiuit. qz te nuerat ipm ab infantia. Greg. Quem ſemel in peccatis capit nō mox cū voluerit ſurgit. Item fugiendū ꝓpter corporis et anime dānationē. Stipendia em̄ peccati mors vtriuſq̄. Maria g̃ timens piculū. fugit peccatū. et nō exꝑectauit poſt cōuiuiū. ſed vt cognouit venit. Itē quia notoria infirmitas publice debet penitere vt ſicut alijs exemplo ſuo fuit odor mortis in mortez. ita ſit odor vite in vitā. quod patet in Matheo. qui in conuerſione ſua magnū fecit conuiuiū. quia magnus fuerat peccator ⁊ publicanus. vt ōz in Math. ix. q̄ multi peccatores ⁊ publicani diſcūbebant cū eo. vt ſuo exēplo multos cōuerteret. ¶ Scōm vo ferculū fuit ſalubris confuſio. quia ſtans retro ſecus pedes eius. Talis cōfuſio fuit publicani. q̄ non audebat ad celū oculos leuare. Hec eſt cōfuſio adducens gloriam. nō eſt illa cōfuſio que adducat peccatū ⁊ ignominiā. ſicut ibidem ōz. que tenet illos qui cōfundunt ꝓpter hoies confiteri peccata vel penitentiā agere. Quod maria nō fecit. Unde ſup cōuiuātes ingreſſa ꝓpter illos penitere nō erubuit. ſed tm̄ indignā ſe reputās. non ante ꝑ retro ad pedes ſtetit. De tali bona cōfuſione dicitur in primo libro eſdre. Domine deus meus ꝓfundor leuare faciē meā ad te. qz multiplicate ſunt iniquitates mee. Unde Aug. Laborat penitens. patiēdo erubeſcentiā. ⁊ quia magna eſt pena. dign⁹ ē miſcōdia. Mīn erubeſcentia in confeſſione eſt magna ps ſatiſfactionis. Exemplū in ꝓmptuario ca. j. ¶ Tercū vo ferculū eſt ipſius hūiliatio. q̄ notat ibi. Nec⁹ pedes. nō ad caput. multū em̄ ſe humiliabat. quia magnā ſuā infirmitatē cognoſcebat. O q̄ infirma fuit que nō ſolum ſe ptē vicia ſicut dicit Mar. ſed etiam ſeptē demonia que ꝓſequunt vicia. ſicut ōz Luc. viij. habebat. Sed vt ad pedes dn̄i acceſſit. diabolus ab ea receſſit. ſm illud Abac. iij. Egredietur diabolus añ pedes eius. Et qz ad pedes dn̄i ſanitatē recepit. nunq̄ de ipſis obliuiſci potuit. Un̄ primo eos lacrimis rigauit ⁊ oſculata ē. Scōo vnxit. Tercio miſtrāte martha ad pedes ſedit. Quarto ſurrectione ipſos tenuit. ¶ Quartū ferculū eſt lacrimoſa contritio. ibi. Lacrimis rigauit. Nec mir. quia ad fontem miſericordie acceſſerat. et ibi hauſerat q̄ poſt effudit. Hoc ⁊ nos debem⁹ facere. Un̄ Hiere. Effunde ſicut aquam cor tuū. Hoc ferculū acceptum eſt deo Un̄ Crih. Nihil ita cōglutinat ⁊ vnit deo vt penitentis lacrime. De quibus habes in ſequēti ſermone. Cōuertiſti planctū meū. ¶ Quintum ferculū fuit humilis ſatiſfactio. ibi. Et capillis capitis ſui tergebat. Et certe talis eſſe debuit. iuxta illud ad Ro. Sicut exhibuiſtis mēbra veſtra ſeruire mic̄ata nūc exhi. ſeruite iuſticie. Sicut em̄ crimbus

culpā cōstruxerat. sic ei sdē culpā deter/gebat. Sextū ferculū fuit vehemēs medici dilectio. qđ notat ibi. Oscula/bat pedes ei⁹. Ūñ ⁊ medic⁹ de ꝺ ipso phibuit ei testimoniū dicens. qz dilexit multū. Hoc ferculum quilibet penitēs debet deo ꝓparare. qz hoc ferculuz ꝓcepit sibi ꝓpari dicēs. Diliges dñm deū t. ex to. corde. Hoc ferculo maxīe liben ter vescitur cum debito mō prepaꝛat. s. ex toto corde. Adapta de sermone. Diliges dñm deū t.

De eodem festo.

Sermo. CCXLVI.

REmittūtur ei pec cata mlta qñ dilexit mul. Lu. vij. ℣ In his verbis dñi duplex status marie magdalene innuitur. vicz miserabilis. laudabilis. Miserabilis in pcōz multitudie. quā innuit dñs cum dicit. Remittunt ei peccata mlta. Sed laudabilis in vehemēti salvatoris dilectiōe. quā innuit dñs cū dicit. qñ dilexit multū. ℣ Vere prim⁹ status miserabilis. Si cñ iuxta salomonē miseros populos facit peccatū. scz vnū. multuz tunc miserabilis fuit hec mulier ⁊ status ipsius q̄ nō solūmodo vnū peccatū habuit. sed plurimis abūdauit. Hec est cñ quā Marc⁹ septē vicijs dicit occupatā fuisse. Sed pensandū q̄ multiplicatio pcōz in maria ex tribus ꝓcessit. vicz ex praua cogitatiōe ex praua locutiōe. ⁊ ex praua opatiōe. Istis trib⁹ modis maria peccauit. In corde peccauit cū praua cogitatione. ⁊ ideo se a deo sepauit. qz puerse cogitatiōes sepant a deo. In ore peccauit cū falsitatē ⁊ vanitatē ꝓtulit. ꝓ quo illud ꝓmeruit. Perdes oēs q̄ loquunt mendaciū. In ope peccauit cum multiplex bonū obmisit ⁊ multiplex malū cōmisit pro quo scipam occidit. iuxta illud Sap. Nō p malicia occidit aiam suaz Et q̄ ipsa p hec tria peccauerit ostendit in satisfactiōe. Nā qz peccauit in corde magno satisfecit dolore. quia peccauit ore. magno satisfecit pudore. qz peccauit ope. magno satisfecit labore. Hec tria pfectā reddūt satisfactionē. dolor i corde. pudor in ore. labor i ope. Venit ḡ peccatrix magno dolore turbata ad christū intantuz vt lacrimis rigaret pedes eius. Venit cū pudore. vñ confusa stetit retro sec⁹ pedes eius. erubescens añ facie apparere. tacēs ore. clamabat corde. Nñe tu scis insipientia mea ⁊ delicta mea a te nō sunt abscōdita. Itez venit cū labore. cū attulit alabastrū et pedes vnxit saluatoris ⁊ extersit capillis capitis. Ergo peccatum cordis purgauit lacrimis. pctm̄ oris purgauit oscu lis. ⁊ peccatū opis purgauit vngentis Hec ē mutatio dextre excelsi. Sicut ei exhibuerat mēbra sua seruire iniquitati ad iniq̄tatē. ita exhibuit seruire iusticie in sanctificationē. Propter qđ ⁊ saluator se sibi benignū exhibuit in trib⁹ vicz sibi oē pctm̄ dimittēdo. Ūñ hic ꝺr Remittunt ei peccata multa qñ dilexit multum. Nā summa dei pietas venia nō diminuit. Aut nihil aut totū ꝓpriādo dabit. Itē ipsam apud pharisēū cōmendādo ⁊ ꝓ ea allegādo. Ūñ dixit. Vides hāc mulierē. intrauī in domū tuā. ⁊c. Itē ipsam futuris ꝓconijs exaltandā ꝓmittēdo. cū dicit Math. xxvj. Ubicūq̄ fuerit p̄dicatū hoc euangeliū. dicet q̄ in memoriā eius fecit. ℣ Secō innuit status ipsi⁹ laudabilis ex saluatoris sui vehemēti dilectiōe cū dixit. qñ dilexit multuz. Vere vehemēs dilectō ꝓmēdauit. Sz videte q̄ ipsaz dñs de q̄ tuor inuenit cōmēdasse. vicz de fide dicens. Fides tua te saluā fecit. Item de cōtemplatione dicēs. Maria optimaz ptē elegit q̄ nō ⁊ aufe. ab ea. Itē ō bono ope. cum dixit. Quid molesti estis huic mulieri opus enī bo. ⁊c. Itē de multo amore. Ūñ hic dic. qñ dilexit multuz. Et notandū q̄ in scriptur⁹ fit mētio ō triplici bono amore quos oēs inuenit maria habuisse. Prim⁹ē amor sanct⁹

Secūs amor pfectus Tertius amor fidelis siue fortis. Sanctus amor a peccatis animā purgat. Deb ōr Caritas oprit multitudinē pctōr. Hūc amorem habuit maria qñ dixit dñs. remittunt ei peccata mlta qm dilexit mul. Amor pfectus oia terrena deserere facit t soli deo vacare. de quo ōr Si vis pfectus esse vade t vēde oia q habes t da tē. t seqre me. Quia pfecta caritas fortitudinis. t. s. famis. sitis. nuditatis t hmōi. Hūc amorē maria habuit qñ dimisit martham solā mistrare. t ipsa elegit vbis dñi vacare. Amor fidelis siue fortis ē q nulla necessitate deserit. Hūc amorē habuit maria qñ discipli eo relicto fugerūt. Sed stabat iuxta crucē iesu maria cleophe. t maria magdalene. Deb amore in Cañ. vlt. Fortis ē vt mors dilectio. Mō in se oñdit maria qñ ipsam nec horror mortis nec timor militū custodientū sepulcr terrebat. qñ sola circa sepulcrū excubaret. qr recedentibus discipulis non recedebat. t ideo ipsa meruit videre resurgentem. t modo videt in celis regnantem.

De eodem festo.

Fidelis sermo et omni acceptiōe dign⁹. qr christus iesus tē. Hūc sermonem reqre in psione pauli.

De eodem festo.

Sermo. CCXLVII.

Conuertisti planctū meū in gaudiū mihi. tē.

Hec vba ps. beate marie magdalene bñ pñt adaptari. In qbus tanguñ duo. vicz ipsi⁹ marie luct⁹ siue ploratio. cū dic. planctū meū. Et salutoris nri consolatio. cū dic. conuertisti in gau. mihi. Inuenit aūt maria triplicē laudabilē luctū habuisse. s. doloris. cōpassiōis. t amoris. Doloris luctū habuit p se. p passiōis p fre. ꝑ amoris p saluatore. De luctu quē habuit p se. s. ꝑ pctōr suor remissiōe legit in euāgelio hodie q lacrimis rigauit pedes saluatoris. Fuit magni doloris fuit luctus. cū intātū lacrimis abūdauit q cū ipis pedes dñi rigauit. Cōuenient poterat tunc illi dñs dicere illō Hier. Magna ē velut mare cōtritio tua. Quia mare ē amar t feruēs t abūdās aq ꝓpctōis Recogitauerat em oēs annos suos et posītos i olla cordis fē feruere i amaritudie cōtritōis fuit olla cordis ipius q tantus de aq lacrimar p oculos ebullire fecit q pedes saluatoris lacrimis rigauit. De secūdo luctu quez expassiōe habuit p fratris morte legit Joh. xj. Cū vidisset ihesus mariā lacrimantē dixit. Vbi posuistis eū. O qnti feruoris fuit hui⁹ ꝓpassiōis lacrima. q ipm dñm creatorē oim ad lacrimas puocauit. Dic em scriptū ē in Joh. xj. Jesus vt vidit eā lacrimantē turbatū ipm t lacrimat⁹ ē. De tercio luctu q fuit amoris quē habuit p desiderio saluatoris ōr Joh. xx. Maria stabat ad monumentū foris plorans. De feruore huius luctus dicit Anselmus. Quis explicet o beata quanto amore flagrabas q ad monumentū flebas q rendo. Sed o bone dñe mgr benigne. ecce fidelis ancilla. ecce discipula tua. nuprime redēpta tuo sanguie. ecce desiderio tui anxiat t estuat. circūspicit t interrogat. displicz ei quicqd videt. qr te solū quē querit non videt. et tu qris qd ploret. ℟ Sed ecce ad p dictū luctū sequit saluatoris cōsolatio. Pro quo dicit psal. Conuertisti in gaudiū mihi. ℟ Beati em qui lugēt qm ipsi consolabunt. Cōuertit aūt triplicē ipsi⁹ luctū in triplex gaudiū. Nā luctū quē habuit p se. t. p peccatis suis. cōuertit in gaudiū. in ipsor quā optabat remissione. Unde dixit dñs Remittunt ei peccata multa. qm dilexit multuz. Secūm

luctū quē habuit ꝓ fratris morte ꝙuertit in gau. in ipsius quē desiderabat sa lutatione. Unde Jo. xj. dr. q̄ postq̄ sal uator viderat luctū marie dixit. Laza re veni foras. Sed tertiū luctū quē ha buit ꝓ saluatore cōuertit in gaudiū. in ipsius quē querebat visione. ꝓma ei resurgentē meruit videre. Q̄tum ga uisa fuit t ꝺsolata q̄n plus q̄ sperauerat inuenit. querebat eū mortuū t inuenit viuū. Dicat g̃ maria. Cōuertisti planctū meū in gaudium mihi. ℣ Et nos fratres si consolari volumus a dño lugeamus in pñti vt luctus noster ꝙuertat in gaudiū. Faciamus g̃ exēplo marie triplicē luctū. vicꝫ ꝓ ꝓpio peccato. ꝓ ꝓximi damno. t ꝓ saluatoꝛ desiderio. Lugeamus g̃ primo ꝓpio peccato. s. p̄terito. pñti. t futuro. De p̄terito vt dimittat dicentes illud. Dimitte nobis debita nr̃a. De pñti ne sit in hoie dū esse nesciat. qz sicut dicit apłs. Nihil mihi ꝺscius sum ꝫ nō in hoc iustificatus sum. Un pś. dicebat. Ignorantias meas ne memineris. De futuro vō vt caueat. ꝓpio quo dicit apłs. Qui se existimat stare videat ne cadat. Unde beatus est homo q̄ semp est pauidus. Ad hunc planctum nos inuitat dauid. qui penitentia ductus ꝓ peccato sedit in cinere t cilicio. dicens. Laborauī in gemitu meo. la. p sin. noc. lec. meū lachrymis meis stratū meū rigabo. Aug. Satis durus est cuiꝰmētis dolorē oculi carnis nequeūt declarare. Item Ysidorus. Lacrime penitentie apud deū ꝓ baptismate reputant. q̄tūcūq̄ grauia sint peccata. Sed heu vocauit dñs multos sicut dicit Esa. ad planctum t ad saccū. s. pnie. ꝫ ecce ad hrām occidere vitulos. comedere carnes. Tales penitētes plus curant de ventre q̄ de mente. Item flendū est ꝓ ꝓximi dāno. Sic hiere. ix. fleuit dicens Quis dabit capiti meo fon. lacrimarū vt defleam interitū ꝓpli mei. Ad hunc fletum ꝓuocat nos dñs. q̄ fleuit sup ciuitatem hierlm. t sup lazar. Sed heu multi mō gaudent de casu ꝓximi quez debere deflere. Aut si deflent potius deflent tꝑale q̄ spūale dānū. Q̄ q̄ pauci sunt q̄ de peccatis parentū vł amicorū lugeant vel inquirant. ꝫ frequēter ꝙquirit si corꝛore sani. si victū vel vestitū habeant. agros vel pecuniā. si grām ꝓncipū habeant. Sed pauci inquirūt a ꝓximi sint a vicijs puri. boni opibus ꝓximi. si pacem habeant ad oēs. Item plangendū est ꝓ saluatoris desiderio. sic sancti cuntes ibant t flebant mittētes semina sua. i. bona opa. Unde dicit Beda in kalendario q̄ pater arsenius semp sudariū ferebat vel in manu vł in sinu ꝓpter fluenta lacrimaꝝ ꝓ desiderio saluatoris. Aug. Da mihi dñe in b̄ exilio panē doloris t lacrimarū quē esurio sup oēm copiam delicias. Ad hūc planctū inuitat nos dauid. q̄ dicit. Fuerūt mihi lacrime mee panes die ac noctę dicens. Q̄n veniā t apparebo ante faciem dñi. Et quēadmodū desiderat ceruus ad fontes aquarū. ita desiderat aīa mea ad te t̄c. Ez ceruus q̄to plus ꝑperat ad fontez tanto plus desiderat ipm. Talis fuit dauid t oēs sancti. q̄ q̄to plus ad fontem vite tendebāt tanto meliores t maioris feruoris erant. Unde de dauid dicit. Dauid ꝓficiens semp se melioꝛ erat. Q̄ō est ꝓtra młtos q̄ ad finē vite tendentes cū de ꝑfectione in virtutē deberent ꝓficere. sicut cancer retroccedūt. pauci eī inueniūt ciusdez deuotionis in senio sicut fuerūt in principio. ℣ Hunc aūt triplicē luctū dñs vertit in triplex gaudiū. Gaudebit eī hō ad seipm. ad ꝓximū t ad deuz. Ad seipm gaudebit de sua glorificatione. fulgebūt eī iusti sicut sol. Matth. xiij. Ad ꝓximū gaudebit de ipsius leta societate. Exultabunt eī sancti in gl̄ia t letabunt in cubilibus suis. Ad deum gaudebit de eius plenaria visione. q̄n videbimus eū sicuti ē. t hec ē vita eterna vt cognoscāt te deū. Ad quā nos ꝙ.

De sancto Jacobo apło.

De Epistola.

Sermo. CCXLVIII.

Estis ciues sctoꝝ et domestici dei. Eph. ij. Dñs christifideles q̄ sūt supra fundamentū .i. xp̄m fūdati p̄m doctrinā apl̄oꝝ t ꝓphaꝝ. in p̄missis vbis duplicē recipiūt ꝓsolationē. vicz ex sanctoꝝ societate. t diuina familiaritate. Sanctorū societatē innuit in ipsoꝝ ꝓciuilitate. cū dicit. Estis ciues sanctoꝝ. Ex dei familiaritatē oñdit in mutua cū ipo cohabitatione. cū dicit t domestici ei. Magnā q̄dem est ex sanctoꝝ ꝓciuilitate ꝓsolatio ꝑ ex dei familiaritate maior. Sed pensandū q̄ nō dicit apl̄us. Eritis ciues q̄si in futuro. sed estis in p̄nti. q̄ fideles t sunt t erunt ciues t domestici. Sunt quidem mō in via p̄ p̄gustationem. sed erūt in patria p̄ cōprehensionē. Q̄ cū fideles mō licz in exilio. sint ꝓciues sanctoꝝ in tribus ꝓpendiū. s. q̄ eadem lege cū sanctis stringunt. eodē iudice siue rege quo sancti dirigunt. eundem vsum quem t sancti sequunt. Lex que vtroſ q̄ ligat est caritas. De hac lege Jac. ij. Si legem p̄fectis regalem. diliges p̄ximū tuū sicut teip̄m. bñ facitis. Et dicit eā legē regalem q̄ ipse rex regū t dñs dñantiū xp̄s ihesus. ipsa ligatus fuit. q̄ dilexit nos. t tradidit semetip̄m ꝓ nobis. sicut dicit apl̄s. Vñ die Aug. Amplius hoīem resistere pudeat charitati cū eandē videat in deo triūphasse. Vulnerauit ipassibilē. ligauit insuꝑabilem traxit imutabilē. eternū fecit mortalē. hec est vinculū pfectionis. q̄ hic ligare incipit. t in futuro stringere nunq̄ desinit. q̄ alijs cessantibus charitas nunq̄ excidet. Stringet ergo hec lex vtroſ q̄ s. in via t in patria. licz differēter. quia p̄m Esa. xxxj. hic est charitatis ignis culus. ꝑ ibi caminus. Pro quo t augustinus dicit. q̄. p̄ceptū dilectōis nisi in patria pfecte implebit. q̄ ibi vere hō diliget deū ex toto corde. t ꝓximū sicut seip̄m. Itē fideles tanq̄ sanctoꝝ cōciues eodē iudice siue rege regūt. Vñ dauid Dñs regit me. Regunt aūt tanq̄ viatores ne ad patriā tendētes. ad sinistrā vel ad dextram aberrent. ne scz ipsos vel sinistra aduersitatis. vel dextra ꝓsperitatis decipiat. Quantū ad primū dicē p̄s. Dñs ꝓtector vite mee a quo trepidabo. Quātū ad secundū dr in. puer. j. Ducā te p̄ semitas eq̄tatis. Et infra. Et currens nō habebis offendiculum. Sic cū fidelibus tpat tpalia. vt curreren via possint. non ab ipsis tanq̄ ab onere deprimi. Itē fideles eundē vsū quē t sancti sequunt. Sanctoꝝ cū vsus est dei ꝓtemplatio. quē vsum sequens t apl̄us dicebat. Nostra cōuersatio in celis est. licz nō adeo ꝓtemplent lucide sicut illi. Hic cū ꝓtēplatio in enigmate. ibi aūt facie ad faciē. Vñ hic est ꝑ p̄gustationē. ibi aūt ꝑ cōprehensionē. Versus Lex t rex vsus vnū sibi cuncta reuelat. Secūda ꝓsolatio t maior fideliū est ex dei familiaritate. q̄ sē domestici. Et huius familiaritatis triplex est signū. Primo q̄ ipsos ꝓpē voluntatū ꝓformitatē in patrem t matrē que sunt domestice persone adoptant. Unde dicit. Quicūq̄ fecerit voluntatē meam. ille mihi pater t mater. soror. t frater est. Secūdo quia iniurias ipsoꝝ tāq̄ domesticoꝝ suoꝝ sibi ascribit. Vñ in Act. dixit paulo cū fideles p̄sequeretur. Saule saule quid me p̄sequeris. Et in Matb. xxv. Quod vni ex minimis meis fecistis t̄. Tercio quia ipsis tāq̄ domesticis secreta sua reuelauit. Unde in Job. xv. Jam nō dicam vos seruos sed amicos. quia oīa que audiui nota feci vobis. p̄s. Non fecit taliter oīi nationi t iudi. su. non manifestauit eis.

Sed ecce charissimi si felix ē sanctoꝝ ciuilitas t dei familiaritas ꝑ p̄gustationē. multo felicius vtrūq̄ ꝑ cōprehensionē. Vere felix cōprehendenti illa ciuilitas. tū ex pte ciuitatis. tum ex parte ciuiū. Ex parte ciuitatis felix ciuilitas. p̄mo ꝓpter ipsius mundicā Apo. xxj. Non intrabit in eā aliq̄d con-

quinatū aut abominationem faciens. Secundū est sanitas. quā ꝓstat ibi esse nullus em̄ in ea infirmat aut moritur. Apo. xxj. Mors nō erit ibi vltra. Tertiū est securitas. nō em̄ ptz hostibus ac cessus. quia ciuitas in alto sita est. ps. Non accedat ad te malū. ꝛ fla. nō ap. tē. Quartum est claritas. Apo. xxj. Ciuitas illa nō eget sole aut lu. nā cla. dei illu. il. ꝛ lucer. eius est agnus. Quintuz spaciosa ciuitatis amenitas. Bar. iij. O isrl' q̄ mag̃ est domus dei ꝛ ingens locus possessionis eius. Tota em̄ terra est q̄si punctū respectu empyrei celi vbi sancti regnant. Non minus felix ex ciuitas ex pte ciuiū siue societatis. Primū ex multitudine. Apo. vij. Vidi turbam magnā quā dinūerare nemo poterat. Secūdo ex societatis nobilitate. inqrit beata vgo ꝛ oēs angeli ꝛ oēs sci. q̄ oēs reges erūt. qz oibus dictū est Venite bñdicti patris regnū. Tercio ō societatis amicabilitate. tanta em̄ erit charitas inter eos q̄ gaudio altoz sua reputabūt. ps. Sic letantiū oim̄ habitatio est in te. Felix ciuitas. ꝑ felicioz ꝓpensa dei familiaritas qñ erūt domestici dei. Hanc dei familiaritatez exprimit Jo. Apo. xxj. dicens. Ecce tabernaculū dei cū hoibus ꝛē. Mag̃ familiaritas est esse in vno tabernaculo. Et modū essendi determinat. qz erit nō ad horā ꝑ inseparabilis q̄nctus. cū dicat. Et habitabit cū illis. Jtē obediens ꝛ sine offensa ppls. cū dicit. Et ipsi ppls ei? erūt. Tercio ipse deus erit oia oīb⁹ bus. Und̄ dicit. Et ipse deus cū eis erit eoz ds. Quia sic̄ dicit Aug. Deus tot? erit tuus. cū mūducabis ne esurias. ab illo illūinaberis ne cecus fias. ab eo fulcieris ne deficias. possidebit te totū integrū. totus integer. Et nos frēs cū sim? fundati sup idē fundamentū iust doctrinā apl'oz ꝛ ꝓphaz. ꝛ cū nō hēamus hic manentē ciuitatē. ꝑ futurā inquiramus ꝛ simus tam ciues p p̄gustationē ꝛ domestici dei. laboremus ad h̄ vt simus ꝛ p ꝓphensionē. Ad h̄ monere dz nos ꝑ sens in q̄ sumus miseria. ꝛ ciuitatis illius siue ciuiū de q̄ diximus felicitas. et sup oia saluatoris nostri familiaritas. Ad quā nos pdu.

De euangelio.

Sermo. CCXLIX.

Dic vt sedeant hi duo filij mei vnus ad dextram tuā ꝛ alter ad sinistram in regno tuo. Mat. xx. All In his vbis duo nōt viez mris ꝓ filijs petitio. cū dic̄. Dic vt sedeant ꝛc̄. Et petitiōis a dño reprehensio. cū subdit. Nescitis q̄d petatis. Petit g̃ mr ꝓ filijs sollicita. a sūmo bono. s. tesu xp̄o. in sūmo bono. s. in celesti p̄ria triplex bonū. s. bonū q̄ctū cū dicit. Dic vt sedeant. Bonū honorificū. cū dicit. Unus ad dextrā tuā ꝛ alter ad sinistrā Et bonū cōsūmatū. cū dicit. In regno tuo In sessione g̃ quā petit filijs designat celestis patrie quies. qz vere ibi ē reqes pacifica. reqes opulēta. ꝛ reqes eterna. Hāc triplicē requiē ꝓmisit dñs fidelibus suis. Esa. xxxij. Sedebit inqt ppls meus in pulcritudine pacis. qz sine pturbatiōe. in reqe opulenta. qz sine defectiōe. in tabernaculis fiducie. qz sine amissione. Hāc mr filijs requiē petiuit cū dixit. Dic vt sedeāt. Petiuit ꝛ bonū honorificū. cū dixit. Unus ad dextram tuā ꝛ alt̄ ad sinistrā. Quid em̄ honorabilius q̄ sedere in dextera regis eterni. puer. ij. Longitudo diez in dextra eius ꝛ in sinistra ei? diuitiez gl'ia. Lōgitudo diez q̄tū ad imortalitatē. diuitie q̄tuz oim̄ bonoz affluctiā. Magni g̃ honoris ē indiciū in dextra dei collocari. qđ hec filijs petebat dicens. Dic vt sedeāt vnus ad dextrā ꝛ ali? ꝛc̄. Dz maior honoris ꝛ familiaritatis est a dextra ipsi? ꝓplexari. Can. ij. Dextera inqt illi? amplexabit me. ꝑ maximi honoris ē tāq̄ anulū vel aliud regiū ornamētū in dextra ipsi deportari. Esa. lxij. Et eris q̄si corona gl'ie in manu dñi ꝛ diadema regni in manu dei tui. Petit etiaz hec

mulier filios bonū pfectō. t ꝓsūmatū cū dicit. In regno tuo nō in regno mundi Sciebat cñ q̄ in regno mūdi sunt multa offendicula t scandala. q̄ in regno celesti minime inueniūt. Vñ Math. xij. dr. Mittet angelos t colligent de regno ei' oia scandala. Vñ in regno ei'. s. celesti est vita sine morte. in regno autē huius mūdi q̄s est hō q̄ viuit t nō videbit mortē. Ibi dies sine nocte. hic succedit dies nocti. t luci tenebre. Ecñ. j. Ibi securitas sine timore. hic sonitus terroris semp in auribus nris. t cū pax est insidias suspicam. Job. xv. Ibi iuuentus sine senectute. hic ex nobis senescūt. Ecc. Ibi iocunditas sine dolore. hic cūcti dies hois erūnis t doloribus pleni sunt. Eccles. ij. Ibi tranq̄llitas sine labore. hic hō ad laborē nascit Job v. Ibi pulcritudo sine deformitate. hic induta est caro nra putredine t sordib' puluer. Job. vij. Ibi fortitudo sine debilitate. hic q̄ stat videat ne cadat. Ibi caritas sine malicia. hic sufficit diei malicia sua. Et vt breuiter ꝓcludam in regno illo est q̄d oculus nō vidit. nec auris audiuit. nec in cor hois ascendit. Hoc g̃ ꝓsūmatū bonū patebat dicens. In regno tuo. ℣ Sed hanc petitionez sequit dñi reprehensio. cū dicit. Nescatis quid petatis. Non reprehendunt. q̄ tale quid petierant. ꝙ reprehendunt. quia taliter petierūt. Volebant cñ confisi de cognatione quiescere sine pugna. cū Apo. iij. dicat dñs. Qui vicerit dabo ei sedere in throno meo. Volebant honorificentiā sine ꝓtumelia. cum dixit dñs. Mat. v. Beati eritis cū maledixerint vobis hoies t exprobrauerint t eiecerint nomen vestrum. Et sequitur. Ecce merces ve. co. Volebant regni abundantiam sine penuria. cuz dixerit dñs. Beati pauperes q̄m ipsoz est reg. ce. De his tribus q̄ntū placet adapta.

De Euangelio. Sermo. CCL.

Potestis bibere calicē quē ego bibitur? sū Math. xx. ℣ In his vbis dñi duo ostenduntur. vicz ipsius quaz sustinere debuit passio. cū dicit. Quē ego bibiturus sum Et apl'os ad idem inuitatio. cum dicit. Potestis bibere. Per calicis aūt potationē suā futurā exprimit passionem ꝓpter tria que ꝓsequūt calicis bibitionez. Nam calicis bibitio sitim releuat exhilarat t inebriat. sic xp̄i passio. Primo enī sitim ipsius xp̄i releuauit. Sitiebat cñ xp̄us martyrum ꝓpter ipsius martyriū vtilitatē. q̄ ipse tpe martyriū oñdit. Nam post q̄ sui quatuoz sensus passionibus satiati erant. s. tactus p clauoz asperitatē. visus p lachrymaz frequantiā. auditus p opprobrioz multitudinē. odoratus p sputi fetoz em. q̄ ad huc remanserat vnus sensus passionibus nō satiatus. s. gustus. vt t ipe satiarē dicit psecutoribus. Sitio. Et illi dederūt ei vinū myrratū cū felle mixtum Vñ post q̄ gustauit. sitim passionis expletā oñdit dicens. Consūmatū est. scz desiderium meū. q̄ de passione habui. Item ipsius passio tāq̄ calicis bibitio ipm exhilarauit. ipse cñ anteq̄ calicem passionis biberat tristis erat. Vñ dixit Tristis est aia mea vsq̄ ad mortē. Sed post bibitionē passionis exhilarat? fuit in resurrectione. De torrente cñ. s. pendz in via bibit ꝓptera exaltauit caput. s. in resurrectio. Exhilarati cñ caput erigimus q̄ tristes hūliamus. Je ei' magna passio tāq̄ potatio ipm inebriauit. q̄ ad modum ebrij se habuit. Ebrius cñ largus est. cū clamore loq̄t Si plorare incipit incōsolabiliter plorat. Hec oia xp̄us in passione sua fecit. Primo largus fuit. q̄ ad vnū vbū latroni regnū celeste ꝓtulit dicēs. Hodie mecū eris in paradiso. Item clamose locutus fuit. q̄n voce magna clamans dicens. Pater in manus tuas cōmendo spm̃ meū. expirauit. Item incōsolabiliter fleuit. Vñ ad Hebre. v. Cū clamo-

re valido ⁊ lachrymis exauditus est ꝓ sua reuerentia. Et ecclesia in sua ꝑsona cantat. Caligauerunt oculi mei a fletu magno. Fleuit ãt xp̃s in cruce incõsolabiliter. Primo qz ab amico traditus. hoc cñ magnũ dolorem solet inferre. Ũñ ps. Si inimicus meus maledixisset mihi sustinuissem ⁊ si is q̃ oderat me. ⁊c. Et postea sequit. Tu vo ho vnanimis dux meus ⁊ notus meus q̃ simul mecũ dulcia capere. Quod totũ de iuda pot exponi. Secõ fleuit qz ab inimicis derelict? Oms cñ relicto eo fugerũt. Tercio qz irrisores multos ⁊ cõsolatores nullos habuit. Blasphemabant cñ eũ mouẽtes sup ipm capita sua. Quarto quia crudelia passus est. O vos oñes q̃ transitis ꝑ viã attendite ⁊ videte si ē ⁊ẽ Quinto qz ꝓ tanto ꝑcio qõ sufficiebat totũ mũdo solũ latronẽ lucratus est ps. Prectũ meũ cogita. repel. O Sexto ꝑ calicis bibitionẽ apl̃oz ad quã inuitauit designat passio. cũ dicit. Potestis bibere calicem. Nam ⁊ ipsi ꝑ passionẽ tanq̃ ꝑ calicis bibitionẽ sitim suam extinxerũt. Sitiebant cñ apl̃i martyriũ sicut sitit ceruus ad aque fluuiũ. Unde btus andreas videns calicẽ passionis dixit. O bona crux diu desiderata ⁊c. Item ꝑ calicis passionẽ exhilarati sunt Ibãt cñ apl̃i gaudentes a ꝓspectu cõsilij qm̃ digni ha. ⁊c. Item post calices passionis inebriati sunt. s. multitudine celestis iocũditatis. De q̃ ps. Inebriabunt ab vbertate domus tue. ⁊ torrẽ. voluptatis. po. cos. Huius aũt gaudij si volumus esse socij oportet ⁊ nos primuz esse socios tribulationis. qz iux apl̃m. Si nõ cõpatimur non ꝓregnabimus. Quia si nepotibus suis beato iacobo ⁊ iohãni regnũ dare noluit. nisi bibito calice passionis. multominus dabit nobis. Nam si mercatores huj? vite pituri mũdi diuitias nõ sine gũi labore acquirũt. multofortius eterne diuitie cuz labore ꝓcipiunt. Ũñ in Act. Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnũ dei. Ad quã nos ꝓduc.

Sermones in ad vincula petri. Require in die ipsius. Sermones vo in inuentiõe sancti stephani. Require in die ipsius.

De sancto Dñico.

Sermo. CCLI.

Uero vigila. in oibus labora. opus fac euãgeliste. ¶ In his vbis apl̃us monet timotheũ vt se in exemplũ oi statui ꝓbeat. vicz incipientibus. ꝓficientibus ⁊ ꝑfectis. Nam status incipiẽtiũ est in malox siue vicioz repugnatiõe. ꝑ quo dic Tu vo vigila. s. viriliter malo resistẽdo Status vo ꝓficientiũ est in virtutũ siue bonoz opeꝝ multiplicatione. ꝑ quo dicat. in oibus labora. s. qõcũq; potes manus tua instanter opando. Sz status ꝑfectoz est reiectis rebus ⁊ penitus soli deo ⁊ vbo ipsius vacare. iuxta illud. Si vis ꝑfectus esse vende oia ⁊ sequere me. ꝑ quo dicit. opus fac euãgeliste Et qz btus dñicus tanq̃ secũdus timotheus iux vbũ apl̃i se oibus ꝓbuit in exemplũ. merito de ipso vba ꝑmissa legũtur. Uigilauit cñ cũ incipiẽtibus pcñ sollicite cauendo. Laborauit cũ ꝓficiẽtibus bona opa aggregando. Sz op? fecit euãgeliste cũ ꝑfectis reiectis oib? officiũ ꝓdicatoris feruenter exequẽdo.

¶ Uere bene vigilauit. qz a pctõ cauit. Illi cñ q̃ peccato mortali ꝓsentiũt dicuñ spũaliter dormire ꝓpter plura. Primo qz dormiens nõ se videt. vnde discooptus nõ verecũdat. sicut patet in Noe. Sic q̃cto cõmittit hõ peccatum mortale. discooperit eũ d̃yabolus oibus bonis. In cuius figura Luc. x. hoiez descendentẽ ab hierlm. latrones spoliauerũt. Itẽ dormiendo hõ nõ satiat. sicut dr̃ Esa. xxix. Sicut somniat esuries ⁊c. Sic nõ satiat nec auar? nec luxuriosus Hi cñ sunt ꝑm salomonẽ due filie sanguisuge. que semp dicũt affer affer. Ũñ dicit Hiero. q̃ voluptas semp famẽ patitur. In signũ huj? in Au. xv. filius ꝓ

digus postꝙ ꝓsumpserat oīa. cū meretricib⁹ cepit egere. Item dormiēdo laborans nihil lucrat. Nam siue scribat hō in somnis siue aliud faciat nihil lucrat. sic in peccato mortali existens nihil lucrat q̄tū ad vitā eternā. Dona ei inquoꝝ nō ꝓbat dñs. sicut dr Ecc. xxx tij. Vñ apl's attendēs tam nociuū peccatū monet discipulū ad cauēdū dicēs Tu vero vigila. Nō vtiꝙ fecit ⁊ beat⁹ dñicus. Ut em̄ caueret peccatū triplici vigilia quā assignat dñs in Luc. xij. dicens. ⁊ si venerit in secunda vigilia. ⁊ si in tercia vigilia venerit ⁊c. vigilauit. Prima vigilia est custodia puericie. q̄ durat circa viginti vnū annū. Secūda vigilia est custodia iuuentutis. que durat circa quadragesimū annū. Tercia vigilia est que durat deinceps. Et beati sunt q̄ vigilant saltē in senectute. Beatiores q̄ in iuuentute. Sed beatissimi q̄ ab adolescentia. Quid g̃ de illis qui nūꝙ vigilauerūt. mali in puericia. peiores in iuuentute. ⁊ pessimi in senectute. q̄ q̄si iumenta cōputruerunt in fecibus suis. Talib⁹ pōt dicere dñs illō Mar. xiij. Symon dormis non potuisti vna hora vigilare. Hz btūs dñicus oīm hora vigilauit incipiendo in puericia. proficiendo in iuuentute. ⁊ proficiendo in senectute. Credit em̄ nunꝙ mortaliter peccasse. sicut testant. xij. sui cōf. Nec mirū Adhuc em̄ sub nutricis diligentia constitutus sup nudā terrā dormiens. carnis delicias abhorrebat. Unde ⁊ florē pudicicie sicut desiderauit conseruauit. In signū huius corpus eius in translatione redolebat sup oīa aromatha. Hoc em̄ priuilegiū dr esse solius v̄ginitatis. Bene g̃ semp vigilauit q̄ mortale peccatum iemp cauit. Hec solum hoc ⁊ etiā laborauit cū ꝓficientenbus bona opa multiplicando. ꝓ quo dicit aplus. In oībus labora. Et bñ apponit in oīm̄bus. vt ostendat etiā beatus dñicus in oīm statu suo meritorie laborasse. Laborauit siquidem in statu scolastico in studio lectionis. Unde legit q̄ omissis friuolis salubrioribꝰ studijs intēdebat. Item laborauit in statu monastico in studio religionis. Unde factus oīm̄bus tunc religionis speculum ab ipsis in supiorem est cōstitutus. Flebat em̄ tunc sicut legitur vberrime non solū ꝓ se sed etiam ꝓ peccatoribus miseris ⁊ afflictis. De tali labore dicit ps. Laboraui in gemitu meo lauabo p singulas noctes lectū meū. lachrymis meis stratū meū rigabo. Item laborauit in statu apostolico in studio p̄dicatiōis illud apli implens. Insta oportune importune argue obsecra increpa. Q̄ q̄tū laborauit oībus generaliter instanter p̄dicando. rebelles hereticos audacter arguendo. sicut ꝓ tpe disputatiōis. q̄ñ ⁊ libellus ꝓscript⁹ fuit. reuertentes peccatores leniter obsecrando. sicut patz in hospite hereticō quē blande alloquendo ꝓuertit. Hoc fecit etiā opus euāgeliste cum pfectis. q̄ñ relictis tpalibus officiū p̄dicatoris est executus. Inuenitur aūt triplex opus siue officiū euāgeliste. vicz annūciare verbū. de quo ps. Dñs dabit verbū euā gelizantibus virtute multa. Hoc opus fecit dñicus solicite sicut iam sup tactū est. Item opus est euāgeliste monstrare exemplū. Vñ Esa. xl. Sup montē excelsum ascende tu q̄ euangelizas syon. i. sup eminentiā vite. Hoc opus hz btūs dñicus semp fecerit. tñ magis ꝓ loco ⁊ tēpe. sicut tunc q̄ñ occasione hereticorū qui hypocrisi sua multos corrūpebant. tota q̄dragesima in pane ⁊ aqua ieiunauit. sup nudam tabulā iacendo. Item opus euangeliste est impetrare gr̃e bñficiū. Unde Nah. ij. Quā pulcre sunt pedes euāgelizantis pacē. i. annūciantis aliqō impetratū bñficium. Hoc opus fecit btūs dñicus q̄ñ nouē mulieribus ab hereticis deceptis ipsis p̃ntibus oīone facta impetrauit q̄ dyabolus q̄ ipsas decipiebat in turpis catti specie ipsis apparuit. ⁊ post hoc ꝓuerse sunt.

De eodem.
Sermo. CCLII.

Non põt ciuitas abscondi sup̃ montẽ posita. ¶ In his vbis dñi tria ad cõmendatiõez beati dñici pñt notari. vicz vie meritũ. Patrie p̃miũ. Et vtriusq; signũ. Meritũ in ciuitatis cõpatione. cũ dicit. Non potest ciuitas. ¶ Premiũ vo in ipsius collocatiõe. ibi. sup̃ montẽ posita. Mons em̃ iste est celestis patria. Et vtriusq; signũ. s. t meritũ t p̃miũ. ¶ Bene aũt btũs dñicus ꝓparat ciuitati ꝙtum ad meritum. Et em̃ ciuitatem ꝓsiderare tripliciter. s. q̃ p̃m affectũ quo strungit. p̃m statuta siue vsum quo regitur. t p̃m victũ quo aliter. Siquidẽ tunc laudabilis est ciuitas q̃n est vnanimis in affectu. p quo ciuitas dr̃ quasi ciuiũ vnitas. Item ordinata in vsu t copiosa in victu. Sic beatus dñicus dr̃ ciuitas. quasi ciuiũ. i. affectuũ vnitas. Sciebat em̃ q̃ oĩe regnũ in se diuisum desolabit. sed vnitũ stabit. p quo t ipse oĩa tpalia t carnalia reiecit. vt sue affectiones nõ alias q̃ in deũ dirigerent. effectus de illis sctis ciuibus vnus de quibus dr̃ in Act. iiij. Erat illis cor vnũ t aia vna. t hoc in deo. nõ in alio. Quod est cõtra illos q̃ se credunt simul t semel duobus dñis deseruire. scz deo t mundo. quales fuerũt in q̃rto. Re. xvij. cuthei q̃ deũ colebant t nihilominus ydolis seruiebant. Talibus dicit helyas. iij. Re. xviij. Usq; quo claudicatis in duas ptes. si dñs est deus sequimini illum. Si deus est baal sequimini illũ. Unde beatus dñicus bene dr̃ ciuitas quasi ciuiũ. i. affectuũ vnitas. q̃ affectus sui nõ fuerũt diuisi. sed vnanimiter que sursum sunt sapiebant nõ que sup̃ terram. Item tanq; laudabilis ciuitas vsu siue statutis regebat. p̃m tres vires anime. Primũ fuit statutũ ꝓtinentie. quo ꝙcupiscibilis regebat ne noxia ꝙcupisceret. Sciebat em̃ q̃ caro ꝙcupiscit aduersus spm̃. t ideo ipsaz p statutũ continentie refrenauit. In signũ huius virginitatẽ suã vsq; ad finẽ vite siue ꝓseruauit. Secundũ statutũ fuit patiẽtie quo regebat irascibilis ne arduа vel difficilia perpeti pertimesceret. Sciebat em̃ q̃ spũs ꝑmptus est. caro aũt infirma ad patiendũ. t ideo ipsam p statutũ patientie roborauit. In signũ huius patientie cũ hereticι ab ipso reqrerent q̃d faceret si ipsum raperent. rñdit. Rogarẽ inquit vos vt nõ vno impetu me occideretis. § successiue mẽbratim discerperetis. t tandẽ truncũ in suo sanguine volutari relinq̃retis. Nõ fecit sã ctus dei vt plus passionis sustineret. Tercũ statutũ fuit prudentie quo regebat rõnalis. vt scz discrete t rõnabiliter oĩa disponeret. Prudentia em̃ rex extitus meritũ. cuncta tuet. Unde legitur de ipso q̃ tanta ꝑuabat ꝓstantia mẽtis in his q̃ p̃m deũ rõnabiliter fieri decreuisset vt vix aut nũq̃ semel enunciatũ cũ diuina deliberatiõe p̃monẽ acqiesceret imutare. Hoc statutũ multis esset necessarius q̃ opa sua sũt quotidie dissipantes. sicut pueri q̃ vno die edificãt. t alio destruunt t ꝝ q̃ rõ ipsoꝝ prudentia nõ regit. Et btũs dñicus tanq; laudabilis ciuitas habuit spũalez victũ quo alebat. Nutriebat em̃ cibo in scripturis. De cibo illo Math. iiij. Non in solo pane vuit hõ § in oi vbo qđ ꝓcedit de ore dei. In signũ huius matheũ euãgelistã deferebat circa se vt ab ipsi⁹ ꝓtemporaneo audiret. Et refocillabat poculo in lachrymis. De quo ps̃. Poculũ meũ cũ fletu miscebam. Unde legit de eo q̃ de suis oculis q̃si q̃ndã fontẽ fecerat lachrymaꝝ. Spatẽ em̃ dñs dederat ei grãz flendi p peccatis⁹ et p alijs. t maxime in missaꝝ celebratiõnibus. Sic g̃ bene cuz ciuitati compat meritũ ipsi⁹ in ꝓpatiõe exprimit. K Ex p̃miũ eius in collocatiõe oñdit. c dicit. sup̃ montẽ posita. Mons em̃ vt dixi est celestis patria. De quo monte dicit Exo. xv. Introduces eos t plantabis in monte hereditatis tue firmissimo habitaculo tuo qđ opatus es dñe.

Et ps. Quis ascendet in montem dñi. Dicit autē celestis pria mons. Primo qz tanq̄ de monte longius t liberi⁹ in de pspicit. Nihil em̄ est qđ nō videant q̄ videntē oia vident. sicut dicit Greg. Itē scđo qz tanq̄ in monte sanus ibi viuit. Un dr Apoc. xxj. q̄ nō erit locutus neq̄ clamor neq̄ vll⁹ dolor. t mors nō erit ibi vltra. Tercio qz illuc tanq̄ in montē difficilius ascendit. Per multas em̄ tribulationes oportet nos intrare in regnū dei. sicut dr in Act̄. In h̄ monte p̄parauit dñs electis suis eternū quiuiū. De quo Esa. xxv. Faciet dñs ōs in mōte h̄ oibus pplis suis quiuiū tē. Et oñdit illud quiuiū pfectissimū esse cum dicat. pinguiū. nō macroz. nihil em̄ erit ibi macrū. q. impfectum. Delicatissimū oñdit. cū dicit. quiuiū medullatoz. Nihil em̄ delicati⁹ in aliq̄ medulla. Itē oñdit sincerissimū in hoc q̄ dic. vinde/mie defecate. i. sine oi malo. hic etiā bibi tur vinū cū fecibus suis. Sup̄ hūc mōtem ciuitas. i. beatus dñicus hodierna die est positus. t montis conuiuiū p̄m suū meritū in p̄mio est assecutus.

Veritū aūt ipsius t p̄mium patuit ex miraculoz cozuscatōe. p quo dicit dñs hic. Non p̄t ciuitas. s. q̄tū ad meritum sup̄ montē posita. q̄tū ad p̄miū. absco/di q̄tū ad miraculoz patefactionē. Un cantat q̄ clamant xp̄i famulo sūmi re/gis magnalia. O quot miraculoz ma/gnalia xp̄i clementia p ipm est opata. nō solū vbi ipsi⁹ cozpus fuit tumulatū. h̄ etiā alias longe late q̄ p mundū t hic q̄tum placz loqui de miraculis siue de mortuis quos suscitauit. siue de viuis quos curauit. Rogemus g̃ ipm vt ipsi⁹ meritis q̄ mag̃ deus p miracula oñ/dit. ad montem cōuiuij q̄uenire valea/mus. Qđ nobis p̄stare.

De eodem.

Sermo. CCLIII.

Qualis stella matu/tina in medio nebule. t q̄i luna plena in diebus suis lucet. t q̄si sol re/fulgens. sic ille effulsit in t̄eplo. Ecc. l.

In his vbis btūs dñicus celi lūi/naribus q̄pat. t merito. qz in hac pegri natione solo cozpe q̄stitutus. cogitatio ne t auiditate in illa celesti patria con uersabat. Et bñ q̄pat lūinaribus sese in luce excedentibus. Luna em̄ stellā t sol lunā excedit in lūine. Sic beati dñi ci vita p̄cessit sese. de bono in melius ex cedendo. Juxt illud q̄uer. iiij. Justoz se mita q̄si lux splendens p̄cedit. t crescit vsq̄ ad pfectū die. Sic dauid p̄ficiens sp se melioz erat. Sic t btūs dñicus in t̄eplo eccl̄ie effulsit. s. in bono p̄ficiendo p̄m oēm statū suū. s. p̄m statū secularū regulariū t p̄dicatoz. Nam in statu se cularū fuit q̄si stella in medio nebule. In statu regulariū fuit q̄si luna plena in diebus suis. In statu p̄dicatoz fu it q̄si sol refulgens. Verito aūt in sta/tu secularū stelle cōpat p̄pter tria. vicz p̄pter vginitatē. caritatē. t hūilitatem. Nā stella ē incozruptibilis. Sic t bea tus dñicus fuit incozruptibilis. q̄tum ad cozpis integritatē. sciebat em̄ q̄ icoz ruptio p̄primū facit deo. sic dr Sap. v. Un in Apo. dr de vginibus. Hi sequū tur agnū quocūq̄ ierit. Itē stella est igne nature. Sic t beatus dñicus fuit ignee nature p charitatē. Hec est ignis de quo dicit dñs in Matb. Ignem ve/ni mittere in terraz. t quid volo nisi vt ardeat. O q̄tum arsit hoc igne beatus dñicus. In signum cuius ci adhuc essz in scolis t pauperes videret fami op/p̄mi. venditis oibus libris suis. disp/sit dedit paupibus. charitas em̄ xp̄i vi/gebat eū. Item stella cū sit magna p/ua est in apparentia. Sic t btūs dñicꝰ cū esset magnus virtute. em̄ paruus vo/luit apparere. t h̄ fuit hūilitatis. Scie/bat em̄ q̄ q̄ ceteras virtutes sine hūili tate q̄gregat quasi qui pulucrē in ven/tū portat. Unde q̄to maioz erat hūili/abat se oīm̄ibus. sicut dicit Ecc. xij. Sz notandū q̄ hec stella dicit fuisse matu/tina. t in medio nebule. Matutina fuit

q; p̄dicta a mane iuuētutis sue inchoa uit. sciēs q; bonū est viro cum portaue rit iugū ab adolescentia sua. ¶ Fuit etiā in medio nebule .i. i medio natōis pra ue ꝛ puerse. q̄ō fuit cōmēdabile q̄ vn⁹ iuuēculus in medio seculariū ꝛ hereti coꝝ q tūc ibi maxīe abūdabāt q̄si stel la fulgebat. Dicunt aūt heretici nebu la ꝓpter obscuritatez q̄tum ad intelle ctū. Obscuratū est em̄ insipiēs coꝝ eo rū dicētes se sapientes stulti facti sunt Itē hi sunt fontes sine aq̄ ꝛ nebule tur bimbus agitate. sicut dicit ¶ Petr⁹. ij. Pe. ij. Itez seculi sectatores dicunt ne bule ꝓpter tpalia q̄b⁹ inniti nt facilez velut nebulere solutionē. Vñ Sap. ij. Trāsiet vita vestra q̄si vestigiū nubis ꝛ sicut nebule dissolueť. In medio hui⁹ nebule fulsit btūs dñic⁹ q̄si stella matu tina. vt ꝛ illoꝝ obscuritatē illumiaret. ꝛ istoꝝ instabilitatē in potioꝝib⁹ solida ret. ¶ Scō ꝓpť lune q̄tū ad sta tū regularium. Sicut em̄ claritas stelle differt a claritate lune. sic status secula riū a statu religioꝝ. Nota g̃ q luna plena hz lucis pulcritudinē q̄tū ad vo tū castitatis. In forma rotunditatē q̄ tū ad votū obediētie ꝛ hūilitatis. In situ eleuationē a terra quo ad votum volūtarie pauptatis. Quātū ad pri mū religio ꝺr pulcra vt luna. Licet em̄ apud aliquos castitas iueniať in secto perfectioꝝ tn̄ ꝓpť votū iuenit in claustro Hec est em̄ generatio de qua Sap. nij ☞ ō q̄pulcra ē casta generatio. ¶ Pulcra ē em̄ pulcritudie coꝛpali. g casta est cū claritate spūali. Item luna plena hz rotūditatē sine interruptiōe. i quo obe dictie ꝑmptitudo designať. Coꝛp⁹ em̄ rotundū ꝛ sim omnē sui ptē mouet. in quo notať obediētie vniuersalitas mo dico in pulsu mouet. in quo notať faci litas. velocit currit. i quo notať obedi entie velocitas. Istas tres obedientie circūstātias docuit btā ỹgo mīstros nu ptiaꝝ i chana galilee. cū dixit. Hōcūq; vobis dixerit facite. In b q dic. q̄cū q notať obediētie vniuersalitas. In b q dicit. dixerit. nō p̄cepit notať obedic tie facilitas. In b q dicit. facite. et ipsi statim fecisse legunt. notať obedientie velocitas. ps. In auditu aur̄ obediuit mihi. Itē luna hz in situ eleuationē sic ꝛ religiosus in alto ꝺz situari p ter renoꝝ suppeditationē. ps. Ꝺia subie cisti sub pe. ꝛc. Itē p terrenoꝝ detesta tionē. sic paul⁹ ph̄i. iij. oia arbitraťest tanq̄ stercora. Itē p terrenoꝝ oblitio nē. ps. Obliuiscere pplm tuū ꝛ do. pa. t. ¶ Propť tria g̃ supdicta q̄ btūs dñicus tenuit in statu canonicoꝝ regularium lu ne plene ꝓparať. ¶ Et q; scriptū est i Apo. q̄ sanct⁹ ē sanctificeť adhuc Beat⁹ dñic⁹ de b statu trāsiuit ad sta tū p̄dicatoꝝ quē instituit. sm quē sta tū soli fulgenti ꝓpať. ꝛ b ꝑpter tria. sol em̄ nō solū inferiora. g etiā superiora .i. stellas ꝛ lunā illuminat. Itē sol ē fons caloꝝ ꝛ cā generatiōis. Sic ordo p dicatoꝝ. cui⁹ caput beat⁹ dñicus extitit nō solū inferiora .i. simplices. sed etiaꝫ stellas .i. clericos et ꝓlatos. ꝛ lunā .i. re ligiosos illuminat. q̄tū ad intellectuꝫ ꝛ caloꝛe verbi dei accēdit. q̄tū ad affe ctū. ꝛ generat q̄tū ad aiaꝝ fructū. de q̄ generatione apostō. In christo inąt p euangeliū ego vos genui. ¶ Hūc ordinē plātando. multos q̄dem. sed mlto plu res genuit ipm ordinē p orbem ꝓ fru ctu animaꝝ dispgendo.

De sancto Laurentio.

Sermo. CCLIIII.

DIspsit dedit pau peribus iustitia eius manet in seculum seculi. ¶ ☞ In his ꝟbis epistole ꝛ psalmiste duo ad ꝓmē dationē laurentij ponunt. vicz laudabi lis elemosine largitio. quā fecit i statu vie. cū dicit. Dispsit dedit pauplb⁹. Et eterna, ꝓpsa retributio quā assecut⁹ est in statu ꝑrie cū dic. Justitia ei⁹ manet in seculū seculi. ¶ Laudabilē aūt dico elemosinā ꝓpter tria. s. q; discreta. de uota. ꝛ debita. Discreta .i. discrete fa

cta.qz dispsit.i.diuersis sparsit.nō ēm vni oia dedit. Vñ in Lu.zache⁹ dimidiū bonoz suoz nō vni dedit ꝫ paupibus.s.plurib⁹. Sciebat ēm q̄ gna ꝓgesta in vnū locū suffocanť.ꝫ sparsa fructificāt.sic si vnus de elemosina ditare tur.forte nomē dñi satiat⁹ euomeret.ꝓ quo⁹ dns cū dixisset adolescēti. Vade vēde oia q̄ habes.nō dixit.da vni.ꝫ da paupibus.s.pluribus. Itē fuit deuota elemosina.qō notať cū dic.dedit.nō aliū dare fecit. Signū ēm maioris deuotionis est qñ q̄s ꝑ scipm nō ꝑ alium dat.exēplo christi t alioz scoz psona liter mistrantiū in medio subditoz. Q̄nte hūilitatis fuit q̄ christ⁹ caput oim creatar ꝙ psonal⁹ pedes lauit subditoz. Hoc ēm angelis p̄cipe potuit. Vz exē plū mḡt reliq̄ vobis vt t vos ita faciatis. Hoc exēplo comes q̄dam theobaldus noīe.cū sotulares ꝓpria manu vnxisset dedit paupib⁹ ea de cā vt in eo lacrime ꝓpunctionis t maioz deuotio accresceret.t paupes ꝑ ipso affectuosius oraret. Modice deuotōis videnť esse illi hoies.q̄ nō dico tpe sanitatis ꝫ etiā tpe infirmitatis.nihil psonalit elemosine volūt facere.ꝫ aliis.s.filijs vel vxoribus studet ꝓmittere.vt nō tpe vite sue. sed post mortē q̄ñ tā nō sua sūt ꝫ aliōz debeāt dare. Hoc non fecit beatus laurēti⁹ q̄ elemosine bñficia q̄diu sua erāt s.añ mortez.ꝑmisit in celū. psonalit ea dando.ipleus illud qō dixit dns. Facite vobis amicos ð māmona iniq̄tatis s.psonalit q̄diu viuitis vt recipiāt vos in eēna tabernacula.s.post hāc vitam.

Itē fuit elemosina debita.qz.s. eis dedit q̄bus dare debuit.s. paupib⁹ dedit ḡ paupib⁹ nō diuitib⁹.qz dic ꝑ sper. Quib⁹ sua sufficiūt nō debet erogari.qz dare habēt⁹ nihil aliud est q̄ pdere.qz tūc semē elemosine in spinis iacet et suffocať cū diuitib⁹ dať. Unde in cāt̄ico bt̄ virginis ōr.esurientes iplevit bonis et diuites dimisit inanes. Et Helyzeus vasa vacua implebat oleo. Tūc aūt vasa plena implenť.ꝓferētes potius habēt̄ibus q̄ indigentibus.qō est addere ligna siluis.t aq̄s mari. Cōtra qō dicit Au.xuij. Cū facis prandiū noli vocare amicos neq̄ diuites.ꝫ voca paupes t debiles claudos t cecos. tc̄. Itē debita fuit elemos.na.qz dedit paupib⁹ nō histrionib⁹. Vñ Eccl. xij. Bñfac iusto t nē receperis peccatore. Nō ēm nutriendi sunt histriones t delides.cū esurīt̄ christi paupes. Unde dicit Aug⁹. Nō minus est turpib⁹ dare q̄ ob turpia. Itē Hiero. Parta sūt histrionibus dare t demonib⁹ imolare. si qz histriones sunt dederis.non qz hoies. Vere talis elemosina ē laudabilis.est ēm ros celestis extinguēs peccati caminū.qz sicut aqua extinguit ignē ita elemosina extinguit pctm̄. Laborā ḡ hō exēplo beati laurētij ꝙuocat⁹.vt talē elemosinā facias sup oia accepta bilē. Quia si ieunas in hoc a diabolo nō differs q̄ nunq̄ ꝓmedit. Si vigilas in ꝫ ab ipso nō discrepas qz nūq̄ dormit. Si ꝙnēs es ille nunq̄ cognouit aliquā. Si silētiū tenes ille vbis nō defluit. In hoc solo supas si elemosinā pauperi das. Pro quo ēm laudabunť iusti in iudicio a christo.nunq̄d qz cōtinentes fuerūt.nō.nunq̄d qz vigilijs intenderūt.nō.ꝫ qz elemosinā dederunt Vñ dicet. Esuriui t dedistis mihi māducare.tc̄. Tantū diligit deus elemosinā.q̄ nō vult q̄ alīs aliq̄ pauptate excuset ab illa. Vñ si pecuniā nō habes da panis frustū.et si illud nō vales da qō ipse dns docuit.calicem aq̄ frigide. Et dignū est pōderatōe.q̄ dicit calicē nō tinā.non vinā.ne alīs se excusaret ꝓpter corpis debilitatē. Itē dicit aque nō vini. Itē dicit aque frigide nō calide.ne aliquis se excuset.vl ꝓpter ligno rū penuriā.vel aliā pauptatem.

Digne aūt facientib⁹ elemosinā subditur eterna retributio.cū ōr. Justicia eius manet in seculū seculi.i.iusta merces q̄ nō trāsit ꝫ manet in seculū seculi. Ibi ēm sicut tā bt̄o laurētio.sic t oībus digne elemosinā facientib⁹ dabūt mesu

ram bonā ⁊ coagitatā ⁊ supeffluentē. qz illa retributio exupat omnē sensum Ad quā nos ꝓducat. Qui ⁊c̄.

De eodem.

Sermo. CCLV.

Si quis mihi mi
nistrauerit honorificabit eum pr̄ meus q̄ in celis ē. Joh. xij. Qua dñs nouerat ꝙ talibus dñis libenter hoīes deseruiūt a q̄b⁹ magna sperāt. ideo vt ad suū seruiciū magis alliciat. magnū p̄miū ꝓ seruitio insinuat dicens. Si q̄s mihi ministrauerit honorī. cū pa. ⁊c̄. In quib⁹ verbis duo tanguntur. vidz ministratio. cū dicit. Si quis ministrauerit. In ministerio recta intētio. cū dicit. mihi. Et ꝓ ministerio excellēs remuneratio. cū dicit. Honorificabit eū pater meus q̄ est in celis.

Primo ḡ tangit ministrationē dicens Si q̄s ministrauerit. Hāc em̄ oibus fidelibus suis ꝓmisit explendam dicēs. Lu. xij. Qui voluerit inter vos maior esse sit tanq̄ ministrator. Ministrauerūt ē omnes sancti christo ⁊ p̄cipue martires in tribus q̄ ab ipso in feudū recepe rūt. s. in reb⁹ p elemosinā. in corpe p sufferentiā. in aīa p amoris feruorē. Hec sunt tria munera magoꝝ. aur. thus ⁊ mirra. In auro elemosina. in thure feruor deuotiōis. et in mirra mortificatio carnis. In his trib⁹ btūs laurēti⁹ potissime inuenit ministrasse. q̄ rex expo suit in elemosinis. Vñ de ipo ꝓprie cāt ⁊ legit. Dispsit dedit paupib⁹. Cor pus dedit tormētis. iuxta illō Job. ix. Terra data ē in man⁹ impij. terra. i. corpus bti laurētij q̄ dēra erat data ē in man⁹ impij. s. decij cesaris. q̄ ad tantaz impietatē deuenit ꝙ ipm corp⁹ assari p cepit. Sz aīam dedit spūalib⁹ seruicijs sicut deuotōi ⁊ amori. iuxta illud apli Cui seruio in spū meo. In primo. id est in rebus seruiuit hilariter scies illud apli. quod hodie legit̄ in epla ꝙ hylarem datorē diligit deus. Cert⁹ per elemosinas in paupere deo ministrare Vñ in Math. xxv. Quod vni ex minimis meis fecistis mihi fecistis. Unde et btūs martinus paupem pallio quo vestiuerat. christū in celo vestitū cōspexit. Scōm vo. i. corpus mistrauit tormentis prompte et libēter dicēs cū ps. Qm̄ in flagella parat⁹ sum. Vñ ⁊ btō Sixto eo ꝙ sibi a penis peere videbatur dixit. Quid in me displicuit paternitati sue. nūquid degenerē me. ꝓbasti certe expire vtrū idoneū ministr̄ elegeris cui cōmisisti dominici sanguinis dispensationē. Ministrauit aūt corpus prompte et libēter. certus ꝙ nec capillus capitis sui ꝓ christo positus piret. exēplo tercij fratris in. ij. Mach. vij. Qui linguā postulat⁹ cito ꝓtulit. ⁊ man⁹ cōstanter extendit. ⁊ cū fiducia ait. Ecce lo ista possideo. ꝙ ꝓpter dei leges nunc hec ipsa despicio. qm̄ me ea ab ipso recepturū spero. Sic ⁊ btūs laurētius insultās ad decū dicebat. Assatū est iam versa ⁊ māduca. Sz aīam mistrauit spūalibus officijs feruēter. scz amori et deuotioni. Vere fortis fuit vt moꝝ dilectio in ipso q̄ ipm a tantis penis nō retraxit. Imo sicut dicit Aug⁹. Mate riales flamas nō curauit. q̄ interiorē feruor. s. amoris. exteriorē superauit. Jō aūt seruiuit in amore feruēter. sciebat em̄ ꝙ hoc ministeriū maxime q̄rit dñs Bonū q̄dē est primū. s. in reb⁹. Scōm tū. s. corporis melius. Sed tercū. s. aīe quod ē in amore est optimū. Imo pīma duo nil valent sine tercio. sicut ostēdit apls. Si in̄ct oēs facultates meas in vsus paupum dedero. ⁊ corp⁹ meum tradidero ita vt ardeā. ecce vtrunq̄ posuit. et post addit. caritatē aūt nō habeam nil mihi ꝓdest. Sic ergo beat⁹ laurentius explenit ministeriuz. q̄d tangit dñs cū dicit. Si q̄s mistra. Vel Sz q̄ in p̄missis trib⁹. s. reb⁹. corpe. ⁊ aīa alijs dñis solēt q̄dam deseruire plusq̄ deo. ideo in ministerio adiungit rectaz intentionem. cum dicit. mihi. Quidam

enim ministrāt diabolo. vt peccatores. De qb⁹ Lor. xj. Ministri ei⁹ trāsfigurāt se in angelū lucis. Quidā hoi. vt mercenarij. puer. xxix. Rex q̄ libēter audit verba mēdacij oēs ministros hz ipios. Quidā deo. sicut iusti. De qb⁹ hic. Si qs mihi ministrauerit ꝛc. Primuz ministeriū est vitupabile. qz seruiēt tā vili tā crudeli. ꝛ p mercede tā miserabili. s. pena gehēnali. vbi ipsi qbus seruiunt crūt tortores eox ppetui. Scōm ministeriū ē tolerabile. dūmō in malis nō seruiat. Vñ pe. in can. peccauit suus dñi fideliter obedire. dūmō ꝓtra decez p̄cepta supioris dñi nō faciāt. ꝑ heu multi hodie de pctis suis se excusāt. ppt̄ p̄cepta dñoz suoz. cū tñ in Act. iij. scriptū sit. q̄ magis oportz deo obedire q̄ hominib⁹. Hoc tñ seruitū nō est multuz appetendū. qz seruit mortali. pō. Nolite confidere in principib⁹ neq; in filijs hoim in qbus non est salus. Itē fuit vt frequenti⁹ ingrato. Si eīm sanū diligūt. infirmū abijciunt. Vñ signat Re. xx. Dixit amalechites. Dereliquit me dñs me⁹ qz egrotare cepi. Tertiū ministerium est laudabile. de quo hic. Si qs mihi ministrauerit. Est aūt laudabile ꝓpter excellētis p̄mij assecutionē. qđ innuit dñs cū dicit. Honorificabit eū p̄ me⁹ q̄ in celis ē. ¶ Honorificabit aūt tripl̄r. vicz i morte p angelox ministriū. Vñ Lu. xvj. Factū est vt moreretur mēdic⁹ ꝛ portaret ab angelis. Itē in iudicio p̄ omēdationem. Vñ Dat. xxv. Esuriui ꝛ dedistis mihi māducare ꝛc. Itē honorificabit p⁹ iudiciū p ecclestis regni collatiōem. qz dicet. Venite b̄ndicti patris regnū. Ad qđ nos ꝑdu.

¶ Itē de scō laurētio rēdre duos sīmones i die sci vincētij. Itē aliū i die bti martini. s. Thesaurizate. Itē i sexagesima. Exijt q̄ seminat seminare semē suū.

De assumptiōe btē Marie virginis. Sermo. CCLVI.

ET sic in siō firmata sum et in ciuitate sanctificata similr̄ requieui. et in hierusalē ptās mea. Eccl. xxiij. ¶ In his vbis hodierne epl̄e btā vgo facit tria. Primo oñdit q̄ laudabiliē in p̄ncipi eccl̄ia sit ꝓuersata. cū dicit. Et sic in syō firmata sum. Scōo q̄ excellēter in trīūphanti ecclesia hodie sit locata. cū dicit. Et in ciuitate sc̄ificata similr̄ requieui. Tercio i q̄ magna auctoritate sit ibidē p̄uilegiata. cū dic. Et in hierl̄m ptās mea. ¶ Vere laudabiliē innuit cōuersationē se habuisse i militāti ecclesia. cū dic. Et sic in syō firmata sum. Syō cūm interp̄tat̄ specta. et de figūt p̄ntez ecclesiā. q̄ dñm speculat̄ licz in nubilo. qz i fidei specto. fides eīm speculat̄ absentia. Unō. j. Cor. xiij. Videmus nūc p speculū i enigmate. In hac syon innuit btā vgo se laudabiliē ꝓuersatā. cū dic. sic firmata sū. Per istud ei⁹ innuit incōpabilē firmitatē. ꝛ nō dic firma sū. ꝑ firmata. vt se oñdat suā laudabilē ꝓuersatiōez nō a se habuisse ꝑ spūscō supueniēte. Firmata aūt ab ipo fuit dupliciter. vicz respectu mali. s. culpe. qđ ꝓmittere nō potuit. ꝛ respectu boni qđ amittere nō potuit. ꝛ in vtroq; alijs incōpabilis. ¶ Vere firmata ē respectu male culpe incōpabiliē. licet eīm p sc̄ificationē in vtero mr̄is sic firmata fuerit q̄ ampli⁹ mortaliter peccare nō potuit. sic alij in vtero sc̄ificati. in filij tñ ꝓceptiōe qñ vt⁹ altissimi obūbrauit ei. sic firmata fuit q̄ ampli⁹ nec venialiē peccare potuit. in quo ꝛ sc̄ificatis in vtero ꝛ oībus alijs incōpabil̄ fuit. Vñ Aug⁹. Si oēs sancti ꝛ sancte ꝓgregari possent ꝛ q̄rerēt ab eis an peccū habereāt. quid rñderent nisi qđ Iohannes ait. Si dixerim⁹ q̄ peccatū nō habem⁹ ipsos nos seducim⁹. excepta maria virgine. de q̄ ꝑpter honorē dñi nullā prorsus cum de peccatis agit volo habere questionē. q̄n. s. sine omni peccato post incarnationē fuerit. ¶ Itē firmata fuit respectu boni qđ amittere n̄ potuit. firmata ei fuit i h̄ūilitate. i fidei plētudie in patiētia. in pietate. ꝛ in vginis

tate. Et hec ofa incōpabiliter habuit. Fuit em incōpabilis in hūilitate angelis. in fidei plenitudie aplis. in patientia martirib⁹. in pietate ꝯfessoribus. in virginitate ṽginib⁹. Vere incōpabilis fuit in hūilitate angelis. In angel⁹ em maxie ꝑmēdat hūilitas. Lu. xj. per quā steterūt. cū alij p̄ superbiā ecciderūt Vñ ad Heb. j. dr. q̄ oēs sūt ammīstratorij spūs. qđ sonat in hūilitatē. Sed beate marie incōpabilit̄ maior fuit humilitas. qz pl⁹ fuit deū hūiliare trahere. qđ fecit btā virgo. quā fuit angelis sub deo p hūilitatē stare. Dicit enī btūs Bern̄. Licet ṽginitate placuerit hūilitate cōcepit. Vñ dicit i Cañ. Cū esset rex in accubitu suo nard⁹ mea dedit odorē suauitatis. Nardus sic dicit glosa est herba hūilis designans hūilitatē btē virginis. Rex g̃ de quo dicit ē filius dei. q̄ est rex regū t dñs dñantiū Accubit⁹ istius regis ē sin⁹ dei patris Nard⁹ mea. i. humilitas. odorez dedit suauitatis. Et hoc patet. Quia respexit dñs hūilitatē ancille sue. vñ Bern̄. Bon⁹ odor humilitatis. de hac valle ploratiōis ascēdēdo. pfusis circūquaq; vicinis regionib⁹. ipm q̄ regiū accubitū grata suauitate respsit. Itē incōpabilis fuit in fidei plenitudine aplis Nā cū sol iustitie fact⁹ esset sicut sacc⁹ cilicin⁹ p passiōis acerbitatē. et duodecim stelle. s. apli in corona mulieris. i. ecclie posite. obscurate fuissent p infidelitatē. luxit tñ luna. i. beata ṽgo p fidei plenitudinē. nā qz firmata fuit. in ipsa aplis cadētib⁹ fidei plenitudo mansit tpe passionis t mortis vsq; ad resurrectionē. Itē incōpabilis fuit in patiētia martirib⁹. Licet em ipsi firmati fuerint in patiētia. in q̄bus fuit fortis vt mors dilcō. trāscendit tñ ipsos btā virgo patiētie firmitate. Illi em passi sūt corpe. hec i aīa. qđ ē gui⁹. Illi gladio alieno. hec filij gladio. Tuā ipsius māt symeō aiaz ptrāsibit gladi⁹. O q̄ amarus fuit hic gladi⁹ q̄ de tot t tātis passionib⁹ fabricat⁹ fuerat. et q̄ amare btē virginis animā ptransibit. Itē incō parabilis fuit in pietate cōfessoribus De illis em dr. Eccl. xlviij. Ui sunt viri misericordie quorū pietates nō defecerūt. Sed de ipsa dr q̄ est mr̄ misericordie. Hecmiq; Qui em pomum tenuerit dimidia die in manu reliq̄ pte diei odorē seruabit. q̄ntum g̃ ipsam ṽtus pietatis affect in q̄ nouē mensib⁹ recepit. Hac pietate mota. deficiēte vino in nuptijs illud apud filiū ꝑcurabat. Itē incōpabilis fuit in virginitate virginibus Ille em sunt virgines et infecunde. istius ṽginitatē fecunditas decorauit. virginitate firmata t mutolata. qz p⁹ ptū virgo pmānsit. Beata g̃ virgo qz a spū habuit q̄ malū nō cōmisit t bonū qđ habuit non amisit. ꝑpter hoc in ecclesia militanti laudabiliter est cōuersata ergo dicat. Et sic in syon firmata sum

D Secūdo ostēdit q̄ excellēter hodie in triūphanti ecclesia sit locata. cū subdit. Et i ciuitate sanctificata simliter requieui. Triūphās em ecclesia dr ciuitas ꝓpter voluntatū conformitatem. Ciuitas em dr quasi ciuiū vnitas Vñ dñs in Joh. xij. Pater volo vt ipsi sint vnū in nobis sicut t nos vnum sumus. Hec vnitas in triūphāti ecclesia cōpleť. Itē dr sanctificata ꝑcer ipsius puritatē. sanctū em idē est qđ mundū. Vñ Apoc xxj. Nō intrabit in eam aliq̄d coinq̄natū aut abominatiōez faciens. In hac ciuitate sanctificata btā ṽgo hodie recepit. Requieuit inquā a magno labore pauptatis. In cuius signū Lu. ij. genuit in diuersorio. t pannis inuoluit. Sed hodie sedit in reqe opulēta. ysa. xxxij. Itē recepit a multo dolore amaritudinis. Vñ Luc. ij. dicit. Dolētes querebamus te. Dz hodie sedet in tabernaculis fiducie. Itē requieuit a clamore desiderij siue affectionis Vñ Act. j. Erāt pseuerātes in oratōe cū maria. Sed hodie cōsecuta est desiderū collū eternoz. Sed quō requieuit. Silr māt. Nō silr refert ad meritū q̄si dr. Sicut incōpabilis fui in merito

similiter receui incõpabiliter in pmio In domo eñ celesti mansiones multe sunt. t in oib⁹ btã virgo requiẽ qsiuit ꝙ qz imerito excessit. nõ ubi mãsit. ꝙ sup oẽs i hereditate dñi morari elegit. Hec est hester q̃ ingressa cũcta p ordinẽ hostia. s. mãsionũ vsq̃ ad assuex. i. regnantẽ puenit. Hodie eñ veniẽti ad vex salomonẽ posit⁹ ẽ thronus mñi regis circa ipm sup oẽm creaturã. t posuit dyadema regni sup caput ei⁹. ℣ Quãtũ aũt sit ibidẽ in aucte p̃mulegiata ostẽdit cũ dicẽ. Et i hierlim ptãs mea. ptãs vtiq̃ ad impetrandũ. Uñ ipse ver⁹ salomõ dicẽ ad ipsaz. Pete mr̃ mea. neq̃ fas ẽ vt aucr. faci. me. Accedam⁹ g̃ cũ fiducia ad reginã miseõie. vt reconciliemur. ad reginã gl'ie. vt iustificemur. ad reginã gl'ie. vt beatificemur. Amen.

De eodem festo.

Sermo. CCLVII.

QUasi cedrus exaltata sum i lybano. ℣ Beata ẽgo qz hodie assumpta ẽ ad statũ patrie. oñdit q̃lis fuerit in statu vie sub cedri ypatiõe. Cõpat eñ se cedro ppẽ ipsius cedri ppr̃etates. Primo qz cedrus sine ymb⁹ ẽ. et btã ẽgo fuit sine vermeyscie mortalis peccati. etiã sine ỹme venialis p⁹ ꝙceptuz. Uñ Aug. Cũ de peccatis agit̃ de btã virgine nullã volo fieri prorsus mẽtionẽ. Scõo qz cedrus lybani fuit matia tẽpli salomonis. t ipsa fuit matia corporis christi. De quo Joh. ij. Soluite tẽplũ. Tercio qz sp viret. sic t ipsa p ỹginitatis mũdiciã et p fidei virorẽ quẽ nunq̃ amisit. Aplis eñ a fide cadentib⁹ ipsa in fide pstitit. t in ỹginitate inuiolata pmãsit. Quarto qz odore suo fugat serpentes. sic btã virgo fugat demones ne noceant hoi q̃ntũ volunt. Uñ Job. xxxix. Subito cũ apparuerit aurora. s. dña nr̃a. arbitrant̃. s. demones umbrã mortis. Terribilis eñ est demonib⁹ vt castroz acies ordiata Uñ. j. Reg. iij. Audierũt philistei. i. demones q̃ venisset de⁹ in castra. i. in corpus t aiaz ỹginis. et ꝙ tpe incarnatois dixerũt ve nobis nõ fuit tãta exultatõ s. angelis q̃n dixerũt. gloria in excelsis deo. ab hẽ t nudiusterci⁹. i. tpe legis et pphetaz. Quinto ôz cedrus quia magnas hz radices. sic btã virgo ex q̃bus orta ẽ. abrahã et dauid. sic̃ ostendit̃ Mat. j. Sexto qz libros a tineis seruat. t ipsa sacrã scripturã seruat ne ab hereticis corrũpat̃. Uñ cũctas hereses sola interemisti. Septimo qz odorifera. t beata virgo odore hũilitatis totã resp̃sit ecclesiã. imo vsq̃ ad celũ ascẽdens attraxit filiũ dei in terrã. Uñ ipa dicit in Can. j. Cũ esset rex in accubitu suo nardus mea dedit odorẽ suũ. Exponẽ vt in p̃cedenti ſmone. Octauo cedr⁹ ẽ sup oẽs arbores alta sicut ipsa est sup oẽs. t merito. qz supgressa ẽ vniuersas. t i p̃mio qz exaltata ẽ sup choros angelorz. Nono pes crucis ô ecclo fuit. t btã virgo sp fixa t firma pedi crucis in passione filij astitit. Unde Jo. xix. Stabat iuxta crucẽ maria mat ei⁹. Uñ ô. Materies tẽpli. sine ỹme. virens. fugat hydros. Radix magna. libros seruãs. odorz. alta crucis pes.

De eodem festo.

Sermo. CCLVIII.

INtrauit iesus in quoddã castellum ⁊c. Lu. x.

℣ Juxta litere supficiẽ hoc euangeliũ conuenit marthe t marie magdalene. sed iuxta occulte intelligẽtie significationẽ conuenit marie ỹgini. Et qz ois laus in fine caniẽ. ideo hoc euãgeliũ in fine eius legit̃. vt ostendat̃ q̃ laudabilẽ statũ habuit a tpe sue natiuitatis. vsq̃ ad diẽ assumptiois. Tãgunt̃ aũt septem in hoc euãgelio suũ laudabilẽ statũ exp̃imentia. Primus est dei añ incarnationẽ in ipsa p gratiã habitato. Scõm est dei ab ipsa in incarnatione in ventrẽ susceptio. Tercium est

euangelij cõseruatio. Quartũ est circa curã filij ⁊ aliox diligẽs amministratio Quintũ est de passione filij sui multa turbatio. Sextũ est post resurrectionez filij ingis ꝓtemplatio. Septimũ est de oi statu optime partis ⁊ inamissibilis electio. ¶ Primũ scz dei añ incarnatio nẽ in ipsa ꝑ gram habitatio notat. cũ dr. Intrauit ihesus in quoddã castellux Castꝫ dr quasi castũ. eo ꝙ olim talib⁹ locis mulieres nõ intrabant. Vñ in castelli noie beate virginis castitas designat. ⁊ apponit quoddaz. vt ostendat beata virgo in sua castitate singularis Tanta enim ipsius fuit puritas vt sub deo maior cogitari nõ possit. sicut dicit Anselmus. Vñ dicit bern. Nec puritas vel etiã angelica illi puritati audeat cõparari. ꝑ quo ⁊ merito virgo virginũ dicit. Quod singulare castellũ intrauit ihesus quãdo ipsam in vtero matris scz anne ꝑ gram sanctificando inhabitauit. De hac inhabitatione dicit in Joh. xiij. Veniemus et mãsionem apud eũ faciem⁹. Que ẏba licz cuilibet fideli cõueniãt. maxie tñ beate virgini vt dicatur pluraliter. venimus. qz ipa etiã añ incarnationẽ fuit totius trinitatis nobile triclinũ. In signũ h⁹ in annũciatiõe angeli. pr̃ dedit ei potẽtiã ne timeret. Lu. j. Ne timeas maria. Filius sapientiã. vt prudẽter angelo rñdeat cũ dicit. Quõ fiet istud. Spũsanct⁹ dedit benuolentiã vt se ancillã ⁊ credulã exhiberet. cũ dixit. Ecce ancilla dñi. fiat ⁊c. ¶ Scõm scz dei in incarnatione in ventrẽ ab ipsa susceptio notat ibi. Et mulier q̃dam mar. no. exce. il. in do. suã. Mulier dr virgo beata ꝑpter serũ sicut ibi. Mulier ecce fili⁹ tuus. Sed quedam dicit ꝓpter singulare ꝓuilegiũ. concepit cũ sine pudore pperit sine labore sed genuit sine dolore. qõ qz nulli alteri datũ est mulieri ideo ipsa bñdicta in mulieribus ab angelo dr Lu. j. Hec mulier singlaris excepit illũ in domũ suã. i. in vterum. De quo Lu. xj. Beatus venter qui te portauit. Excepit inquã in domũ suã illũ qui eã creauit. Unde in hodierna epistola dicit. Qui creauit me requieuit i tabernaculo meo. O quãta dignitas fuit ex hoc beate virginis. qz quem totus nõ capit orbis in sua se clausit viscera factus homo. Item excepit illũ qui creatã sanctificauit. Vñ ps. Sanctificauit tabernaculũ suum altissimus. O ꝙ sublimis fuit huius virginis consecratio. quam altissimus põtifex q̃ est sanctus sctõx dedicauit. De quo j. Re. ij. Non est sanctus vt est dominus. Item excepit illum qui sanctificatã hodie glorificauit. Unde ps. Surge domine in requiem tuã tu et arca sanctificatõis tue Hec est arca veri noe que post diluuiũ ꝑsentis vite eleuata est sup montes armenie id est super angelos celestis patrie. ¶ Tercium scz euangelij conseruatio notat ibi. Que etiam sedens secus pedes dñi audiebat verbuz illi⁹. Vere audiebat in arca cordis conseruando. Unde Lu. ij. Maria cõseruabat oĩa verba hec ꝓferens in corde suo. Oĩa enĩ verba et facta dñi diligẽter in arca cordis reposuit. et postea scriptores. id est euangelistas docuit. Nam mathe⁹ qui prim⁹ scripsit euangeliũ multa ab ea didicit. ¶ Quartũ scz circa curaz filij diligẽs amministratio notat. cũ dr. Martha aũt satagebat circa. frequẽs ministeriũ. glosa. ministrãs necessaria mortali carni q̃ indutus erat filius dei Ipsa enĩ fuit martha que actiuam vitam designat. qz oĩa pietatis opa que solent aliis paupib⁹ exhiberi. ipsa filio suo pauperi exhibuit. Ipsa enĩ receperit eũ in vtero suo quasi hospitem in domo. nuduz vestiuit. s. carne. et post pannis inuoluit eum. esurientem ⁊ sitientẽ lacte suo potauit. ⁊ pauit. infirmũ etiã et infantia nõ solum visitauit. sed etiã fouendo. gestando. frequẽtauit. crucifixo. q. in carcere posito affuit. quãdo iuxta crucem stetit ¶ Quintum. scz de passione filij sui multa turbatio notatur ibi. turbaris erga plurima. Vere

turbabaꝫ erga plurima. Plurima enīz fuerūt filij sui torm̃ēta. ⁊ ipsa turbabatur erga singula. Si cñ turbabaꝫ de ipsius modica in triduo absentia. dolentes inḋt querebam⁹ te. O q̃ntū tūc turbabaꝫ de multis supplicijs sibi illatis in ei⁹ pñtia. Berñ. O maria benignissima cum ante oculos tuos cerneres ꝓlē tuā nobilē pati tam ignobilia ptā tam impia. mansuetā ⁊ innocentē tā dura. q̃s possit cogitare vel lingua exprimere q̃ maxim⁹ fuit dolor tuus. q̃ amarissimi tui cordis gemit⁹. q̃n iuxta iusti symeonis vaticiniū. passiōis filij tui acutissimus gladius viscera tua penetrauit. mors eius amarissima tuā ipsius animā trāsuerberauit. ¶ Sextū. s. post resurrectionē ch̄risti iugis ꝓtēplatio notaꝫ cū dicit. Pro uno vnū est necessariū. glosa. deo iugiṫ inhere. q. q ad hęret deo vnus spūs efficiṫ cū eo. oīās iugiter. vt sicut tā vnitus est deo p gratiā. tandē vniaꝫ p gloriā dicēs illō ps. Vnā petij a dño hāc requirā vt inhabitē in domo dñi. Quantū credim⁹ carissimi ipsaz in dilecti filij sui post ascēsionē absentia ꝓ ipsius suspiraſſe p̄sentia. In signū hui⁹ dr in Act̄. Erāt oēs pseuerātes in or̄one cū maria. Adiecit. unē em̄ ad martā. q. nō dubiū q̃n ipsa in or̄one fuerit potior ⁊ in ꝓtēplatiōe feruētior. ¶ Septimū. s. de oi statu optime ptis ⁊ iamissibilis electio notaꝫ ibi. Optimā ptē elegit sibi maria q̃ nō auferet. Triplex est cñ status. vicz cōiugatoꝝ. ꝓtinentiū. ⁊ virginum. ⁊ de quolibet ipsoꝝ elegit optimū. Nā de statu v̄ginali elegit integritatē. ⁊ reliq̄t sterilitatē. De viduali statu elegit scitatē ⁊ reliq̄t corruptionē. De statu ꝓiugali elegit fecunditatez. et reliq̄t ptus dolorē. Vel optimā ptē. q. bona est fecūditas cōiugalis. ꝫ melior castitas virginalis. prorsus optima ē virginea fecūditas. marie ꝓnulegiū est. non auferet ab ea. Vel optimā ptē elegit q̃ tum ad statū ꝓtēplatiuū. q. illi magis intentauit. Bonus est q̃dē status actiue ꝫ melior contemplatiue. Actiuus em̄ hic deficit. contēplatiuus vo post hanc vitaz ꝓficit. q. hic est i enigmate. ibi facie ad faciem. Ad quam nos ꝓducat.

De eodem festo.

Sermo. CCLIX.

Optimam partez elegit sibi maria que non auferet ab ea. Lu. x. ¶ In his verbis beate virginis discretio innotuit. q. circa illud q̃ amittere non potuit tanq̄ circa optimā ptē negociari elegit. Vñ notandū tres ptes i hac vita hominī necessarias. scz res. corp⁹. ⁊ anima. Et dico ptes necessarias. q. si vna abesset pñs vita deficeret. ¶ Prima ps. s. res bona. q. a bono deo creata. Vñ in Gen̄. j. Vidit de⁹ cuncta q̃ fecerat et erāt valde bona. Secūda. scz corpus melior. q. nō cū alijs reb⁹ ē factū. ꝫ ꝓticulariter cū deliberatiōe tanq̄ dignū⁹ ē formatū. Tercia. s. aia ē optima q. ad imaginē ⁊ similitudinē dei ē creata. ¶ Prima ptē. s. res mutuaut nobis mōs. Secūda. s. corp⁹ mutuaut nobis hum⁹. Terciā. s. aiam mutuauit nobis de⁹. et ideo hec tanq̄ optima magis ē eligenda. Sed heu ipsa tanq̄ viliora plerisq̄ reiciṫ magis circa alias negociando. Nā circa primā negociari elegit auar⁹. circa secūdam epicur⁹. circa tertiā vo deuot⁹. ¶ Auar⁹ em̄ reiecta corpis ⁊ aie ꝓcuratiōe soli pti quā elegit. s. reb⁹ q̃s a mūdo mutuauit ibi erectipsas augm̄tādo. Vñ mutat regna. patiṫ naufragia. sp sollicitus suspirat. corp⁹ laboze cruciat. ⁊ m̄ corpi subtrahit oportuna. q. p̄m poctā q̃rit. s. opes ⁊ inuctis miser abstinet ⁊ timet vti. Itē de aia nil curat. q. vno denario cā vēdit. s. peierādo. vl' aliō petm̄ ꝓmittēdo. Et frustra cruciar auare. q. cū intrieri ñ sumes oīa. imo nulla. hec ei ps auferet a mōdo q̃ cā mutuaut. Berñ. Mōs ieprabilē iamtoz cōstituit. vt nil hō ꝓter petā secū portaret. Exēꝫ lū ō trib⁹ amicis

in barlaã. ℟ Epicuri ꝺo de alijs ꝓbus nõ curãtes corꝑi sup oĩa intenꝺũt ꝺicentes. Comedamus ⁊ bibam?. cras enĩ moriemur. Vñ nullũ incõmoꝺũ in corꝑe sustinere volũt. Sed ꝑs corꝑis ꝯtũ cũ ꝯ floꝛiꝺa a terra q̃ mutuauit auferet. qꝛ cinis est ⁊ in cinerem reuerter. Nihil enĩ in mũꝺo tam abominabile ⁊ tedioſum ſicut cadauer hois. In aquis nõ ꝓiciẽt ne inficiant. in aere nõ ſuſpendit ne corrũpatur. ℔ ſicut venenũ peſſimũ in fouea ꝓiciẽt. ⁊ humo ne videat amplius cooꝑit. Ecce corꝑis gl̃ia q̃ſi flos feni ꝑ morte ſubito euaneſcit. Attende g̃ epicure q̃ moꝛs q̃ corꝑ? ãnihilat eſt clauꝺ ſũmi impatoꝛis. que currens ꝑ totũ mundũ. nulli parcit. ⁊ ẽ malleus illius q̃ celum terrã ℔ fabꝛicauit. cui nemo reſiſtere põt. ⁊ minus curabis ꝺe voluptate corꝑis. qꝛ facile cõtẽnit oĩa q̃ ſemp ſe cogitat moꝛiturum. Vnde cũ cuiuſꝺã ꝺiuitis filius intraſſz clauſtꝝ ⁊ pater ſuus illud euertere minaret niſi exiret. ille iuuenis patri rñꝺit. Si vellet eũ ſecuꝝ facere ꝺe q̃ꝺã cõſuetuꝺine terre ſue. q̃ ſcz iuuenes non ita moꝛerent. ſicut ſenes. tũc exiret. ꝺe quo vbo ꝑ nõ ſolũ q̃euit ℔ ſeipm religioni reꝺꝺiꝺit. ℣ Tercia aũt ꝓtem eligũt ꝺeuoti. ſ. ſolliciti ꝺe aĩa. ⁊ illa eſt optima qꝛ nõ auferet. Hec eſt ꝑs quã marie ꝺiligit ꝺeus. ſ. aĩam. Hec mirũ. Oĩe enĩ aĩal ꝺiligit ſimile ſibi. ⁊ aníal hois eſt ad ſilitudinẽ ꝺei. ꝑ quo ꝺicẽ ſibi ꝺelicias eſſe cũ filijs hoĩm. Non enĩ ℔ ꝯtũ ad corꝑus ꝺicit. in quo nõ poſſz ꝺelectari qꝛ turpius ⁊ fetiꝺius eſt oĩ creatura. q̃ ſputũ ⁊ vmes ebullit ⁊ fumũ fetiꝺũ. ℔ ꝺicit ꝺe aĩa. exẽplo mulieris que cũ ſpeculũ inſpicit nõ in vitro ℔ in imagine ſua quã viꝺet in vitro ꝺelectar. ſic ꝺeus in aĩa. qꝛ relucet in ea imago trinitatis ꝺelectar. Delectar etiã in aĩa ꝺs tã ꝯ mercatoꝛ in mercato q̃ꝺ reb? ꝑciosis ꝙauꝺt. nõ enĩ vt ait petrus auro etargẽto ℔ ꝑcioſo ſanguie redemit.. Vñ q̃ fraudẽ facit mercenario. ⁊ q̃ effuꝺit ſanguinẽ frẽs ſũt. Judei effuꝺerũt ſanguinẽ xp̃i. Xp̃s aũt nr̃ eſt mercenarius reꝺrens cuiuſquã aĩam tanꝯ mercedẽ paſſionis ſue. ℔ q̃ aĩam tanꝯ mercedẽ ſuã ſibi ſubtrahit ſilis eſt illis in culpa q̃ xp̃m occiꝺerũt. Q̃ hõ ſi hr̃es ſanguinẽ xp̃i. nõne mũꝺiſſime obſeruares. q̃re g̃ aĩam tuã quã xp̃s plus ꝺilexit ꝯ ſanguinẽ ſuũ qꝛ illũ fuꝺit vt illam emeret. mũꝺe nõ obſeruas. Cõſiꝺera ꝯ q̃ tibi rẽ quã care emiſſes auferret plus te offenꝺeret ꝯ ſi p̃ciũ qꝛ ꝑ ea ꝺediſſes auferret. Plus g̃ ꝺeũ offenꝺis. ſi ei aĩam quẽ care emit ſubtrahis. ꝯ iuꝺeus qui ſanguinẽ fuꝺit cũ quo aĩam emit. Hãc ptem q̃ oĩm nobiliſſima ⁊ optima eſt elegit ſibi maria. Non enĩ mutuatũ a mundo habuit. ſ. res qꝛ pauprima fuit adeo vt etiã domũ in q̃ pareret nõ hr̃et Corꝑus etiaꝝ ꝺelicijs nõ fouit ⁊ voluptatibus. in cuius ſignũ prima votum virginitatis emiſit. Sed tertiũ. ſ. aĩam quã a ꝺeo mutuauit elegit. ſcz negociari circa illã. ⁊ repletã ỽtutib? ad laꝺez ꝺñi incitauit ꝺicens. Magnificat aníam mea ꝺñm.

De eodem feſto.

Sermo. CCLX.

Astitit regina a ꝺextris tuis in veſtitu ꝺeaurato circũꝺata varietate. ℣ Cõmenꝺatur hic beata vgo principaliter a trib? Primo a ꝑeminenti ꝺignitate ibi. Aſtitit regina a ꝺextris t. Secõ a gl̃iosa ſui corꝑis aſſũptione ibi. cũ ꝺicit. in veſtitu ꝺeaurato. Tercio ab oĩm ſanctoꝝ veneranꝺa ſocietate ibi. Circũꝺata varietate. ℣ Preeminens ꝺignitas oñꝺit ibi ex tribus. ſ. ex cõtẽplationis felicitate ibi. Aſtitit. Item ex ꝺigtatis auctate. ibi. regina. Item ex beatitudinis imenſitate. ibi. a ꝺextris. In eo g̃ ꝯ hoꝺie aſtitit ꝓpenꝺit ex ꝓtẽplatiõe felicitas. Sũma enĩ btitudo ſanctoꝝ eſt ex ꝓſpectu ꝺeitatis. In cuius figura Re. ꝺo. Beati viri tui ⁊ beati ſui tui ⁊c. Hec eſt enĩ vita eterna vt cognoſcant te ꝺeũ Jo. 5z

pensandum q̄ beata virgo astitit filio. ℣Primo nascenti iam nato. s. curā gerēs eius necessitatis Luc. ij. ℣Pannis inuoluit eū. Itē q̄n natū ꝟm legē in templo obtulit. Item cū eo in egyptū fugit. ⁊ in nazareth cū oīni diligētia enutriuit. Itē astitit morienti. s. ptem ferens sue passionis. Jo. xix. Stabāt iux crucem Lu. ij. Tuā ipsius aiam ptransibit gladius. glo. i. dolor dñce passiōis. Tercio astitit regnanti pticeps sue ꝟsolationis Assistit aūt in gaudijs sicut ꝓius particeps fuit doloris. Hoc signatū ē in bersabee. q̄ primo multū angustiata est ꝓ salomone filio eius añ q̄ intronizaret. ⁊ post ad dexterā illius ꝟsedit i throno Astitit aūt regina. vbi notat sue dignitatis auctas. Decest hester quā rex celestis adamauit sup oīs mulieres. ⁊ posuit hodie diadema regni super caput eius. Astitit ḡ hec regina a dextris. in quo notat ei⁹ btitudis imensitas. Sic em̄ filius dr̄ sedere ad dextrā ꝓris. q̄ ē in potioribus bonis. sic mr̄ a dextris filij dr̄ astare. q̄ est in potioribus bonis eius. vt ei nullus in gl̄ia adequet. Unō in Re. ℣Positus est thronus mr̄i salomonis ad dextram eius. ℟ Astitit aūt in vestitu deaurato. Hic cōmendat a gl̄iosa sui corpis assūptione. Corpus em̄ dr̄ vestimentū. q̄ aiam tegit sic corpus vestimentū. Hoc vestimentū ꝓ naturā fuit terrenū. in assūptione deauratū. i. gl̄ificatū. Hoc vestimentū nō dicit aureū. ꝙ deauratū. q̄ vt dicit glo. q̄ aureū est totū aureū est. q̄ vō deauratū ē aux bz ⁊ aliud. corpus em̄ v̄ginis ꝓpt gl̄ificationē nō ꝓdidit q̄ habuit p naturā. ℟ Astitit aūt circūdata varietate. vbi cōmendat a venerāda oīm sāctor societate. Etem̄. Apli adhuc mortales ꝟuenerūt ad corpus mortuū. De ꝟ testis dyonisius. q̄ dicit se interfuisse. scribens timotheo. Dixit etiaz hildefonsus. ℣Plures autumāt q̄ hac sacra v̄gic de suo corpore migrante. ipsa hora sibi affuerūt apli de diuersis ptibus mūi ꝟgregati. Cū q̄lt aūt varietate sctōr sit assūpta in celū habes in seq̄nti ℣mone.

De eodem festo.

Sermo. CCLXI.

℣Ignū magnū apparuit in celo. mulier amicta sole. ⁊ luna sub pedibus eius. Apoc. xij.

℟ Dum sacrū mysterū cerneret iohānes inter cetera vidit ad laudē beate virgis. q̄ sibi fuerat cōmendata. q̄ō ꝓmissis v̄bis tactū est. In quibus verbis duo facit. ℣Primo cōmendat signū apparēs. cū dic. Signū magnū apparuit Deinde ꝓsequit apparentis significationē. cū dicit. in celo mulier amicta sole ⁊c. Signi cōmendatio fit in duob⁹ A denoiatione. q̄ signum a q̄ltate. q̄ magnū. Non imerito aūt dr̄ signū q̄ō videt. nec imerito magnū designat cui illius magnitudinē q̄ ne prima silem visa est nec hre sequentē. ⁊ ipsius mirabilem assūptionē. cū dicit: Mulier in celo amicta sole ⁊ luna sub pedibus eius Mulier aūt dr̄ beata virgo nō a corruptione ꝙ a sexu. sicut ibi. Mulier ecce filius tuus. Quā beatā mulierem oīdit hodie esse a triplici re honorata. a celo. a sole. ⁊ a luna. Nā in celo apparuit. sole amicta fuit. ⁊ luna sub pedibus eius extitit. Et hec tria sūt signū magnū. Significant em̄ tria magna in beate virginis assūptione expleta. ℣Primo em̄ innuit ad quē locū beata v̄go sit assūpta cū dic. in celo apparuit. In secūdo ostenditur q̄ gl̄iosa veste in assumptione fuerit decorata. cum dicit. Amicta sole. In tercio exprimit in quam excellenti mansione hodie sit locata. cū dicit. ⁊ luna sub pedibus eius. ℟ Ostendēs ḡ locuz ad quē est assumpta dicit. Apparuit mlier in celo. nō in paradiso. vt helyas ⁊ enoch. Un̄ cantat ecclesia. Assumpta est maria in celū. Et bñ dr̄ assūpta. nemo em̄ ꝓpria v̄tute in celū ascendit. ꝑter xp̄m. ꝙ omēs sunt assumpti. ⁊ h̄ ab angelis. Un̄ Luc. xvj. Mortuus est mendicus ⁊ portatus ab angelis. Da

ria aūt nō solum ab angelis assumpta. ꝫ etiā ab ipso filio. Ūñ in Cañ. dicitur. Que est ista q̄ ascendit. innixa sup dilectū suū. Diu eñ ꝑter dilectum filiū suū manserat. cū ipse celos ascendens. matrem suā nouē annis post ascensionem suā in terra reliquerat. Hoc aūt factuꝫ est a sancta ꝓpitione. Voluit eñ beata virgo adhuc in corpore, ꝑpriis viribus meritū iusticie elaborare. licꝫ de grā eo q̄ esset mater dei sup choros angelorū esset honoranda. Voluit ꝫ filius vt mater speciali honorificentia susciperetur qñ in ipsius ascensione in dñi laudib⁹ fuerāt occupati. Unde post ꝛpe ꝙgruo congregauit oñs electos vt transducerent honorifice archam in hierlm. De qua dauid. Surge dñe in requiem tuā tuꝫ archa sanctificationis tue. Et nota hic quō vniuersus israel deducebat archam in tubilo. ꝫ ōliter dauid ꝑ omnibus ante archam saltabat. Adapta de aliis sermonibus. Sed quali veste in assumptione fuerit decorata ostendit cuꝫ dicit. Amicta sole. Vere salomon in oī gla sua nō fuit sic vestitus. Hoc aūt vestimentū nō fuit a seculi artifice ꝓtextū ꝫ a deo plasmatū. fuit eñ ipius corpus benedictū. Quis eñ dubitet nisi sit in corpe assumpta. Spūs eñ sanctus qui nō oñibus equaliter reuelat. hoc beato augustino oranti reuelauit. Unde inter cetera dixit. Non solum carnē quā assumpsit. ꝫ etiam carnē de qua assumpsit credimus assumptā. Vestita ḡ fuit in assumptione vestimento corpis. corporis dico glorificati. quod beatus iohānes in ꝑmissis verbis sub solis compatione innuit. cū dicit. amicta sole. id est glorificato corpore. quā gloriā ipse dñs in monte thabor oñdit. qñ resplenduit facies eius sicut sol. ꝫ candem gloriam fidelibus suis ꝓmisit dicens. Fulgebunt iusti sicut sol. Math. xiij. Et qꝛ in celo ad quod assumpta est mansiōes multe sunt. in qua ipsa sit locata innuit cū dicit luna sub pedibus eius. Luna dr quasi lux aliena. eo q̄ a sole lucē hēat. ꝑ hoc ergo oñe qđ aliunde luꝫ designatur. talis est ois creatura etiā cherubin ꝫ seraphin. non eñ a se lucent ꝫ a deo. Per hoc ḡ q̄ dicit q̄ luna sub pedibus eius sit. innuit ipsam sup oia. etiam sup choros angelorū sublimatā. ꝫ in suprema mansione cū filio collocatā. Voluit eñ filius vt nullū medū essꝫ inter ipm ꝫ matrē eius. sed sicut verus salomon a dextris thronū eius posuit.

De eodem festo.

Sermo. CCLXII.

QUis dabit mihi pennas sicut columbe ꝫ volabo ꝫ requiescam. ¶ Verba sunt felicis anime perfectionē beate marie virgis ꝫ hodiernam felicitatem āmirantis. ꝫ imitationē eius desiderantis. āmiratur eñ tria in columba. id est in beata virgine. vicꝫ habitum quo resplenduit. volatum quo ascendit. locū quo quiescit. ¶ Desiderat ergo habitum colūbe quo ornetur. cum dicit. Quis dabit mihi pēnas col. Volatum quo eleuetur cū dicit. ꝫ volabo. Locum quo collocetur. cū dicit. ꝫ requiescam. Siquidem in ornatu beate ṽginis notatur virtutū imensitas. ps. Omnis gloria filie regis ab intus. In volatu ascendentis agilitas Unde de sanctis dicit Esa. xl. Mutabunt fortitudinem. Et post dicit. Volabunt ꝫ nō deficient. In loco beatitudis felicitas. Unde ps. Transibo in locum tabernaculi āmirabilis vsq̄ ad domuꝫ dei. ¶ Dicitur aūt columba beata virgo ꝓpter figure ꝑsignationem ꝫ ꝓprietatis expressionem. Presignata enim fuit in columba. Gen. viij. vbi de archa militantis ecclesie extra quā non est salus. primo exuit corui. i. apostata angelus ꝑ superbiam. q̄ illectus cadaueribus peccatoꝝ nō redit nec reuertetur Deinde columba. id est ꝓthoplastus ꝑ auaricīā tanq̄ colūba seducta nō hñs cor. Osee. vij. Qui redit ꝑ penitentiā.

ꝫ nihil attulit. qz ñ potuit resl. ruere qđ pdidit. Deinde iter egressa est colũba. i. pthoplasti filia. q̃ qdem exit p origia lem culpã. ꝫ redit p sanctificationẽ plena grã portans ramũ oliue virentibus folijs. i. grẽ peccatores cũ deo reconciliantis. Itẽ dr̃ colũba qz pprietatẽ colũbe expssit. Nam colũba est in nidificando diligẽs Cant. viij. In foraminibus petre. In cantu gemens. Esa. xxx. Quasi colũbe gemẽtes. Insidias pcauens. Ufi Can. v. Oculi tui sicut colũbe sup riuos aquar. Nidificatio colũbe respicit beate v̄ginis solicitudinis frequentiã. dñ sola soli vacabat. Unde qz angelus nõ inuenit eã foris vagantẽ. ꝫ solitariã. dr̃ in Luc. Ingressus angelus. Sciebat enim q talis locus aptior est ꝛcẽplationi. Ufi Osee. ij. Ducam eã in solitudinẽ ⁊ ibi loquar ad cor ei? Ufi de sanctis predicatoribus dr̃. Esa. lxij. Qui sunt hi q̃ vt nubes volant. scz p pdicationẽ. ⁊ q̃si colũbe ad fenestras suas. s. p solitariã vacationẽ. Itẽ tan q̃ columba cauit insidias accipitris qñ cogitabat qualis esset salutatio. Unde ⁊ angelo dixit. quõ fiet istud qñ virum nõ cognosco. i. cognoscere nõ ꝓpono. q. d. Si vere dei nuncius es indica modum. Item gemitus cõlumbe respicit maternũ. p filio dolorem. De quo Luc. ij. Ego ⁊ pater tuus dolentes quereba mus te. Marie aũt respicit dolorẽ quẽ tpe crucis habuit. qñ ipsius aiam gladius ptransiuit. ☞ Uutus colũbe penne sunt vt dixi virtutes que pẽne tota ꝓphetã sunt niue dealbate quo nihil candidius. deargẽtate. quo nihil sonorius. deaurate quo nihil pciosi? Uirtutes enim dñe nre ⁊ pulcre sunt ad speculandũ. ⁊ sonore ad laudandũ. ⁊ pcio se ad imitandũ. His pennis volauit triplíciter. Primo in matris vtero. Scõo in mõdo. Tercio in celo. In primo volatu habuit pennas niueas. fuit qdem in ea nigredo originalis in ꝯceptu. ꝫ duz discernit sup eã celestis regis. s. clemẽcia. dealbate sũt in seliuon. seliuon pax vl̃ vmbraculũ dr̃. In scõo habuit argẽteas. qñ missus est angelus ad eã ⁊ qñ dixit. Ecce ancilla dñi. In tercio aureas. qz posteriora dorsi eius fuerunt in palore auri. De his Cant. vj. Que est ista q̃ ascendit q̃si aurora q̃tũ ad statum sctificationis in vtero. vbi fuit terminꝰ noctis ⁊ initiũ diei. pulcra vt lũa q̃tuz ad statũ ꝓcessus in mũdo. electa vt sol q̃tũ ad statũ assũptionis in celũ. tũc eñ fuit amicta sole. i. glificato corpe. Uolauimus volatus fuit in candore innocẽtie Scõs in plenitudie grẽ. Tercius in altitudine glie. Et ibi reqescat sup mõtes armenie. Armenia montis vellicatio dr̃. Adapta de alijs ꝫmonibus.

¶ In ꝫmone imediate pcedente autor huius libri dicit beatam virginem ꝓcepta esse in originali peccato. Qz hodie oppositum pdicat in ecclesia dei.

¶ De eodem festo. Sermo. CCLXIII.

Que est ista q̃ ascẽdit de deser. deli. af. innix. super di. su. ☞ Scõm beatũ Bern. Verba sunt angelox assũptionẽ beate virginis ãmirantiũ. Miranꝰ vero primo ipsius dignitatẽ. cũ dicũt. Que est ista. Glosa. q̃ digna. Secũdo sanctitatem ibi. que ascendit. Tercio felicitatem. ibi. delicijs affluens. Quarto honorẽ. ibi. innixa sup di. su. ☞ Dignitatẽ ãmirãtes ꝓponũt angeli questionẽ ꝫ ãmirationis Que est ista. Huic questioni rñdere nõ sufficit lingua hũana. ꝫ nec angelica. ꝫ respondeat diuina in pson a eius. Ego ex ore altissimi ꝓdij. primogenita ante oẽm creaturã no tpe ꝫ dignitate. Dignitate enim multiplici ꝑeminet oñi creature. Ipsa enim est vt ait aug. mater dei. regina celi. dña mundi porta paradisi.

Mater dei quia genuit ipsum Luc. j. Nõ enim ex te nascet sanctũ. vocabit filius dei. Hinc ꝫ q̃ sup ipm hz gõ ãmodo materne auctoritatis impiũ nulli alij

ꝺuenit creatureꝫ. Aug⁹. Hoc singularit̄ illa femina habuit vt videret sibi nasc̄i di ḧūlitate subditū. quē nō solū humana verūet̄ā angelica veneraꝝ creatura ꝫ adorat altissimū. Regina ꝺo celi est qꝛ de inferni spoliꝭ repauit ruinā angeloꝝ ꝫ iplenit celū. Ber. Per te celū impletū est. infernus spoliatus. A ꝓncipio creationis celi regē habuerūt. regiā nondū hēbant. ꝑ hodie regina saba ingressa est hierl'm cū magno comitatu Re. xiij. Dña ꝺo mūdi est qꝛ repauit mundū. Aū aug. Que singlari tuo mōo succurriſti ꝓdito. Jō ꝫ dña interp̄taꝝ. Porta ꝺo paꝺisi est qꝛ p ipsam solam patꝫ aditus paꝺisi. Aū aū ei⁹ ortū nullus intrauit paꝺisum. Paraꝺisi eī porta p euā cūctis clausa ē. ꝑ ipsa facta ē regis alti ianua. Si g̃ intrare volum⁹ pulsem⁹ instanter ad hanc tanuā manu deuotiōis cōpacta g̃si ex q̃nq̃ digitis. i. in eā sperādo. amādo. laudādo. oꝛando. imitando. Sic pulsanti apiet̄. Jō nō intrāt pagani. iudei hereticiꝫ. qꝛ ad hāc tanuā nō pulsant. Clauis huj⁹ ianue ē ipsius mia q̃ mor vt pulsaꝝ apiꝛ. qꝛ misericoꝛdie viscera nulli claudit hoiꝫ. vñ ꝫ mr̄ mie dr̄. R Scḋo eius miranꝫ fcitatē cū dicūt. q̃ ascendit de deserto. Desertū eī mundū istū vocant. Quid eī desertū nisi locus aridus incultus. hoꝛridus. inhabitabilis. teste moyse q̃ diu habitauerat in deserto. Jnuenit inquit eū in ṫra deserta in loco hoꝛroꝛis ꝫ vaſo. Sic mōs iste est locus aridus. qꝛ nō pōt sedare sitim se diligentiū. qꝛ ꝝm aug. aia solius dei capaxꝫ est. Aū nil qō minus est ipsam replere pōt. Jncultus est ꝓpꝛ paucitatē vꝛutū. ps. Declinauerūt simul inutiles facti sunt. Hoꝛridus ꝓpꝛ mꝛtitudi nē bestiaꝝ. i. vicioꝝ. Vsee iij. Maledictū ꝫ mendaciū ꝫ furtuꝫ ꝫ adulteriū inundauerūt. Jnhabitabilis qꝛ in eo nō est manendū ꝑ trāseundum Hebꝛe. xj. Confitētes qꝛ pegrini sunt. Jn ꝑ deserto multi sibi ꝓstituūt paꝺisū pcurātes sibi delicias ꝫ voluptates. Tales sūt de nūero illoꝝ q̃ citra iordanē sc possessionē accepisse ꝓfitenꝫ nihil vltra q̃rentes. ꝫ iō nō ascendūt aie eoꝝ de deserto in celū. qꝛ de deserto fecerunt sibi celū. Hz btā vgo mundū ꝓ deserto habuit. iō nolebat in eo manere. ꝑ quotiꝺie pēnis vꝛutū cōscendebat de deserto in celū. Duplex eī vita. s. actiua ꝫ ꝓtēplatiua sc̄ q̃si due colūbe nr̄e. de q̃ cantamus. Vidi speciosam sc̄ colūbā ascēdentē. Jō hodie legiꝫ euāgelū de martha ꝫ maria. De sunt due puelle comitantes hester ad assuer intrantē. quarū marta. i. actiua corpus sustentat. altera maria. s. ꝓtēplatiua vestimenta eleuat.

V Tercio miranꝫ eius felicitatē ibi delicijs affluēs. Affluebat eī deliciꝭ gr̃e dī adhuc erat in deserto. qꝛ erat oꝛtus deliciaꝝ. paꝺisus maloꝝ punicoꝝ. oꝛtus ꝓfi⁹ regina manu ꝫ cultu. in quo assueri regis ꝓuiuū celebꝛatū ē. W V Quarto ꝫ vltimo miranꝫ ei⁹ honorē quē hodie ꝓsecuta est. Ascēdit ei innixa sup dilectū suū. s. filiū. Unde bern Quis cogitare sufficiat ꝑ gl'iose mundi dña hodie ꝓcesserit. ꝑ to deuotiōis affectu tota in ei⁹ occursū ꝓdicerat celestiuꝝ legionū multitudo. ꝑ placido vultu. ꝑ serena facie. ꝑ letis ꝰplexibus suscepta a filio. ꝫ sup oēꝝ exaltata creaturā. Et hiero. Ipse p se saluatoꝛ festinus ꝫ let⁹ tot⁹ occurrit. ꝫ eā secū in solio collocauit. Et qꝛ ē nr̄a aduocata. rogem⁹ ipsā vt aput filium ꝓ nobis intercedat.

De eodem festo.

Sermo. CCLXIIII.

Que est ista que ascendit de deserto delicijs affluēs. innixa sup dilectū suū. Cant. viij. V Angeloꝝ questio est. tria circa assumptionē virginis āmirantiū. Primo am miranꝫ dignitatem ascendentis. cū dicūt. Que est ista q̃ ascen. glosa. ꝑ digna Scḋo plenitudinē venientis ibi. deliciꝭ affluens. Tercio nouū modū ascēsiōis cū dr̄. innixa sup dilectū suum V Dignitas ascendētis in tribus est āmirabilis.

scz in ꝟginali fecūditate. in filij de pturitione. in hodierna exaltatione. Prīa ḡ dignitas fuit ꝟginialis fecunditas. ꝓpter quā dr̄ bñdicta in mlierib⁹. Multe em̄ filie congregauerūt diuitias. ḡdam ꝟginitatis vt ꝟgines. ḡdam fecūditatis vt mres. hec aūt supgressa ē vniuersas qz fecunditatem habuit et ꝟginalem pudicitiā non amisit. Un̄ de ipsa dr̄ in Cant. vij. Venter tuus sic̄ acerruus tritici. ꝓpter fecūditatē. vallatus lilijs ꝓpter multiplicē ꝟginitatē. fuit em̄ virgo mente. fuit ꝟgo corpe. et ꝟgo pfessione. De hac dignitate dicit Bern̄. Marie priuilegiū est nō dabit̄ alteri. Scōa dignitas est in filij dei enixione. Magnū em̄ est ꝟginitatē cū fecunditate hre ꝫ maius deū parere. Ber. Magnū est angelo vt sit minister dei. maius maria merit vt esset mater dei. Unō ipsa dicit Ex hac beatā me dicēt oīs generatiōes

Tercia dignitas ipsi⁹ fuit in hodierna ipsius exaltatiōe. Ipse em̄ verus salomon in occursum matris festinus de throno suo exiliens prexit. et eā ad suaz dextrā collocauit. Hanc triplicē dignitatē angeli ām̄irantes dicebant. Que est ista q̄ ascēdit de deserto. Ex plenitudinē ām̄irant venientis. cum dr̄ Delicijs affluens. Triplicē em̄ plenitudinē legimus fuisse in maria. Prima fuit gre q̄ spūssanctus eius repleuit mētem. Un̄ Luc. j. Aue gratia plena. Hō exponens Hiero. dicit. Vere plena. qz ceteris p ptes grā dat. in mariā se totā infudit gre plenitudo. Ista plenitudo fecit eā affluere delicijs vtutū. Scōa plenitudo fuit deitatis. q̄ eius vter inhabitauit. De hac plenitudine. ad Col. j. q̄ ois plenitudo habitauit in xpo corporaliter. s. p vnionem. ex quo sequit̄ q̄ fuit in vtero ꝟginis p susceptionē. et iō fecit eā affluere delicijs spūalū carismatū. Bern̄. Intuere q̄to honore voluerit eā deus honorari. qz totī⁹ boni plenitudinē effudit in mariaz. vnde si q̄d i nobis salutis. si q̄d spei. si q̄d gre. totū nouerimus redundare ab illa q̄ delicijs affluebat. ortus plane deliciaꝝ quē diuinus ille auster pflauit. vt fluerēt aromatha. s. carisma gratiarum. Tercia plenitudo fuit glorie in quam ipsa hodie intrauit. que ipsam facit affluere delicijs celestium gaudioꝝ. De his delicijs Bern̄. Qui replet in bonis desiderium aie. erit em̄ rōni plenitudo lucis. volūtati multitudo pacis. memorie cōtinuatio eternitatis. Istis delicijs affluit beata ꝟgo gaudens de lucis plenitudine. de pacis multitudine. de eternitatis ꝟtinuatiōe. Tercio ām̄irant nouū modū ascensiōis. cū dicūt. innixa sup dilecto. et hoc q̄tum ad modū et q̄tuz ad locum. Non imerito aūt modum ām̄irant. viderūt em̄ xp̄m ascendere in virtute ꝓpria. sm q̄ scriptum ē. Exaltare dñe in virtute tua. Unde ām̄irantes in Esa. lxij. dixerūt. Iste formosus gradiens in multitudine vtutis sue. Viderūt etiam alios sanctos ascendere quasi tractos virtute diuina. sm q̄ scriptū est in Osee. xj. Trahā te in vinculis charitatis. Hec aūt ꝟgo nec ꝓpria virtute ascēdit. cū nō esset deus nec tracta vtute diuina sicut alij sancti. cū esset oīmbus superior. ꝫ ascendit innixa sup dilectum suū. Mirant̄ etiaz ascensionē q̄tum ad locū. Transcendit em̄ oīs chorōs angeloꝝ. et ad dexterā filij ē locata. Ber. Nec etiā in celis est locus dignior regali solio in quo filius matrem hodie sublimauit.

De eodem festo.

Sermo. CCLXV.

Quid et ois israel deducebant archam in iubilo. ij Re. vj. Un hac deductione tria sunt notanda. vicz q̄d deduxerūt. qz archā. Qui deduxerūt. qz dauid et ois isr̄l. Qualr̄ deduxerūt. qz cū gaudio. In primo. s. in archa quā deduxerūt btā ꝟgo designat̄. In dauid et filijs israel q̄ deduxerūt obsequentū pluralitas in assumptione innuit̄. Sz in gaudio deductōis

gaudiū assūptiōis exprimit. Ñ aūt p archā btā vgo designat, ppt̄ tria q̄ continebat olim arca. i. māna. p qđ dr sapia. vga, p quā disciplina. tabule p̄q̄s scia. ¶Primū significat xp̄m regē. Dcōz ꝑ cat xp̄m pastorē. Tercīū xp̄m p̄dicatorē. vñ qr xp̄s hītez tria p̄dicta continuit in se tanq̄ archa ad honorē virginis cantat ecclesia Ventris sub archa clausus est. ℟

¶Secūdo in dauid t in filijs israel q̄ deduxerūt archam obsequiū xp̄i t sanctorū in beate virginis assumptione designatur. Dauid em̄ q̄ interp̄tat manu fortis t vultu desiderabilis. xp̄m designat. q̄ vere fuit manu fortis in passione. qñ iuxta aplm debellauit aereas potestates. qr vere tunc fuit dñs fortis. dñs potēs in plio. Item est modo sanctis in p̄ria ꝓstitutis vultu desiderabilis. qr sicut dicit ¶Petrus. Ipse est in quē t angeli desiderant ꝓspicere. In iudicio autem erit vtrūq̄. t manu fortis reprobis. t vultu desiderabilis bonis. Hic dauid in arce id est in matris deductione, ꝓpinquioribus fuit vt posset beata vgo illud p̄s. dicere. Tenuisti manū dexteram meam t in voluntate tua deduxisti me. qr sicut voluit ita deduxit. qr in nullo sua impeditur voluntas. t cū gr̄a suscepisti me De quo Ber. Hodie maria a filio suscipitur. cū quanta gloria. cū quāto pudoris honore. Et post dicit. Nec in celis locus dignior regali solio in quo filius matrem hodie collocauit. Nec solum dauid. id est xp̄us. ꝑ etiam oīs israel. id est vniuersitas sanctorū que in celis videt deum. deduxerūt archam. Unde hildefonsus. Non fuit angelus. nō archangelus. nō potestas. neq̄ virtus. sed nec princeps siue dñs. nullusq̄ thronorū diuinū q̄ nō matri dñi festinarent occurrere Unde dicit in Re. vj. q̄ fuerūt cum dauid in deductione arce septem chorī. scz angelorū. patriarcharum. ꝓphetarum. apostolorū. martyrum. confessorū. virginum. quorū ꝓcessionem in deductiōe arce hodie mater ecclia sua ꝓcessione representat. quia in illa ꝓcessio possibile ē q̄ fuit ad modō nostre p̄cessionis. Angeli p̄cedebant quasi aquā portātes benedictam. t hoc. tum quia est officium p̄cedentis. t ipsi p̄cesserūt animas sanctorū in celo. tum quia aqua benedicta a sua reprimit potestatem dyaboli. sīc dicit Grego. t ipsi sunt q̄ reprimūt demones ne hominibus noceāt. ¶Patriarche ꝓpter fidem portant crucem. Et em̄ crux signum fidei nostre. Unde crucem extollere est fidem in publico manifestare. De fide patriarcharum satis habet Hebre. xj. ¶Prophete ꝓpter donum intelligentie portant cereos. sunt em̄ ceroferarij. ¶Per lumen em̄ significatur intelligentia vtriusq̄ testamenti. Apostoli quos dñs binos t binos misit. ratione mutue charitatis. tenent p̄cessionem. Unde de ipsis cantat eccl̄ia Vidi cōiunctos viros. Martyres ratione fortitudinis sue portant vexillum Fortes em̄ in exercitibus solent portare vexillū. t martyres portant vestigia xp̄i. Uñ vnus ipsorū dicit. Stigmata ie su in corpe meo porto. Confessores rōne sue misericordie que est orare ꝑ peccatoribus portant thuribula. thus vō est orō. ignis thus accendēs est feruor orōnis. quē habēt ꝑ pctōribus orādo Uñ Apo. v. Hñtes cytharas t phialas aureas plenas odoramentis. que sunt orationes sanctorū. Virgines ratione sue puritatis sunt cantatrices incipiūt em̄ cantus. Apoc. v. Cantabant canticum nouū quod nemo poterat dicere nisi illa centum quadragintaq̄tuor milia. hi sunt qui cū mulieribus nō. ¶

¶Tercio ostendit qualiter deduxerūt. qr omnes cum iubilo quod est gaudiū inexpressibile. Unde Anshelmus. Cum filius matrē assumeret cuiusmodi p̄cor apparatū? intēdebat tota curia angelorū. q̄busue vocibus salutis re onabāt nūerosa tabernacula antiquorū patrū. Et. j. O dies tāti occursus gl̄iosa. t felix dies tā p̄clare exultatōis. Ad quā.

¶Infesto scti Bartholomei.

Obtis ciues sctõꝝ
ꝛ domestici. Require in festo sã
cti Jacobi.

De sancto Bartholomeo.
Sermo. CCLXVI.

Hoc ẽ pceptũ meũ
vt diligatis inuicẽ sicẽ dilexi vos
Jn his vbis dñs sicut apl̃os ita
nos hortat ad primi dilectionẽ ex tri
plici debito. vicz ex debito pcepti. natu
re. ꝛ exempli. Debitũ pcepti innuit. cũ
dicit. Hoc est pceptũ. Debitum nature.
cũ dicit. vt diligatis inuicẽ. Dz debitũ ex
empli. cũ dicit. sicut dilexi vos. Dat ḡ
dñs q̃ rarissime pceptũ noiauit. de pri
mi dilectione pceptũ. ꝛ b̃ qz necessariũ.
vtile. ꝛ facile. Vere necessariũ. qz sicut
sine fundamento pietes. sic nullũ meri
toꝛium opus sine charitate. Nõ oñdit
apl̃s ad Coꝛ. xiij. vbi innuit q̃ nec bo
nũ coꝛdis. s. fides. pdest dicens. si fidez
habeã ita vt transferã. nec bonũ oꝛis.
qõ est laus dicẽs. si linguis hoim loq̃r
ꝛ angelo. ꝛ. nec bonũ opis dicens. si di
stribuero oẽs facultates meas. ꝛ coꝛp⁹
meũ tradidero ita vt ardeã. Nõ totum
ostendit nõ valere sine charitate. Unde
subdit. Charitatẽ aũt non habeã nihil
mihi pdest. Unde ꝛ aug⁹. dicit. Sicut
coꝛpus sine aĩa mortuũ est. ita aĩa sine
charitate. Jtẽ est pceptũ vtile. ꝛ b̃ tri
pliciter. Primo qz oñe malũ expellit.
Prouer. x. Uniuersa delicta opit chari
tas. sicut ignis opit nigredinẽ carbonis.
Scõo vtilis est qz omne bonũ inducit.
Coꝛ. xiij. Charitas patiens est. benig
na est ꝛc. Tercio vtilis est. qz ad sũmũ
s. glie pducit. Uñ in Cañ. Jo. iij. Nos
scim⁹ qz trãslati sum⁹ de morte in vitã
qz diligim⁹ frẽs. Jtẽ est pceptũ facile.
Jsistit enim in hois volũtate. q̃ nihil ẽ in
hoie liberius. Uñ Deut. xxxij. Nãda
tũ qõ ego pcipio tibi. Et. j. Dz iux̃ te ẽ
sermo dñi in oꝛe tuo ꝛ in coꝛde tuo. Uñ
qz in coꝛde hois est nemo põt se excusa
re de pcepti adimpletiõe. Scõo
tenem̃ ad dilectionẽ primi ex debito na
ture. ꝛ b̃ innuit. cũ dicit. vt diligatis in
uicẽ. nõ aliud ex vos. q. d. Ad hoc ipm
monet nos natura. vt. s. hõ hoiem dilꝛ
gat. Omne enim aĩal diligit sibi. Eccl.
xiij. Uñ si alia aĩalia ppẽ sui conuenientiã
diligũt se. multo plus dz hõ hoiem dili
gere. Plus enim hõ hoi assimilat̃ q̃ aliq̃
creatura alteri. Plus enim hõ conuenit cũ
hoie q̃ angelus cũ angelo. qz angelus
cũ agelo tm̃ conuenit rõnali. ꝛ sic hõ cuz
hoie. ꝛ insup conuenit in coꝛporeitate sen
sibilitate ꝛ vegetatione q̃bus careꝛ ãge
lus. Et in his tribus hõ conuenies cum
alijs aĩalibus discõuenit. ab his in rõe
Et sic hõ cũ hoie magis alijs cõuenit̃
ꝛ tõ rõne maioꝛis conuenictie plus tenet̃
se diligere q̃ alĩa creaturã. Nõ q̃nti sunt
q̃ hãc conuenientiã pax attendũt. q̃ res p
rio añponũt. cũ ipm ppẽ illas psequnt
vel occidũt. Ad b̃ debitum nãc monet
nos apl̃s. Ro. xiij. Nemi q̃q̃ debeatis
nisi vt inuicẽ diligatis. Tercio
tenet̃ diligere primũ ex debito exẽpli.
qõ tãgit dñs. cũ dic. sicẽ dilexi vos. Exẽ
plũ em̃ dedit nobis vt quẽadmodũ ipe
dilexit nos ꝛ nos mutuo diligam⁹. Di
lexit nos aũt ipse nos. dulciꝑ. sapienꝑ. ꝛ for
titer. Dulciꝑ q̃m melius q̃ habuit b̃ẽ
seipm nobis cõicauit nr̃e. s. nature se co
pulando. Uñ Hiere. xxxj. In charita
te ppetua dilexi te. ideo attraxi te. mihi. s.
copulando. Jẽ dilexit sapienꝑ. qz culpa
cauit. pcm̃ em̃ non fe. nec inuentus est
dolus in oꝛe ei⁹. Jtẽ dilexit fortiꝑ. qz p
nobis vsq̃ ad mortẽ decertauit. Unde
ipse dicit. Maioꝛẽ dilectionẽ nemo hz
vt aĩam suã po. q̃s ꝛc. Et sic nos exem
plo suo primũ diligam⁹. Prio dulciꝑ in
ipsi⁹ necessitate sibi nr̃a cõicando. qz sicẽ
dicit Jo. j. Job. iij. Si q̃s viderit fratrẽ
suũ necessitatẽ patientẽ ꝛ clauserit vi
scera sua ab eo quõ charitas dei manet
i illo. Dulciꝑ diligebat q̃ dicebat. Omi
diũ bonoꝝ meoꝝ dñe do paupib⁹. Jtẽ
diligã⁹ sapiẽꝑ in dilcõe pcm̃ declinãdo
nõ dz ada. q̃ sm̃ aug. ne ꝛtristaret vꝛo

rē cuam in pctīm ꝓsensit ⁊ ipm ꝓmisit Tales heu mlti inueniunt hodie. q̄ ob dilectionē suoꝝ amicoꝝ pctis inuoluuntur. qō nō est diligere sapiēter. Itez debem⁹ diligere fortiter. s. in aduersis, pri mū nō deserendo. sed potius si necesse est vitā ꝓ ipso exponēdo. Un̄. j. Jo. iij In hoc cognouim⁹ caritatē dei qm̄ il le aiaz suā ꝓ nobis posuit ⁊ nos debemus ꝓ fratrib⁹ aīas ponere. Hec est vera caritas q̄ nunq̄ excidet. qz hic inchoat ⁊ in futura vita cōsummat. Ad quā nos pducat.

De eodem.

Sermo. CCLXVII.

Hrta ē uia que ducit ad vitā ⁊ pauci inueniunt eā. Matth. vij. ℣ Hec ẏba dñi hodierne in q̄ agit festū bti bartholomei ꝓpetūt solēnitati. in ḡbus tria a dño innuunt. vicz supme hitatōis felicitas. cū dr vita. Scdo itinerꝭ illuc tendentis difficultas. cū dr arta. Tercio p uenientiā ꝓpter vie difficultatē raritas. cū dr ⁊ pauci inueniūt eā. ℣ Supmaz ḡ habitationē dñs dicit vitā. Un̄ dico supmā ad differentiā aliaz hitationū. Est em̄ habitatio infima. media. ⁊ supma. Infima inferni. media mūdi. ḡ supma celi. Infima inferni. s. est miserabilis ꝓpē penaz imēsitatē. de q̄ dr ysa. xxxiij. Quis ex vobis poterit hitare cū igne deuorāte aut q̄s ex vobis hitabit cū ardoribꝰ sempiternis. Vere miserabile ē habitare cū igne deuorāte ⁊ ardoribꝰ sempiternis. Pro tanto illa hitatio licz et sp comes vita sit. nō tn̄ vita sed mors a dño vocat. cū dic. Lata ē via q̄ ducit ad mortē. Nec mir. Si em̄ ardores febriū ꝺtinue p annū vl̄ pluries habiti affectare faciūt mortē. q̄ntomagis ardores ifernales sempiterni. vbi nō solū ardore cruciant ḡ mltis alijs. q̄ his ꝑsib⁹ ꝺtinent. Igne. gelu. verme. fame fetore. flagello. Horror cū tenebris. et flāmea vincla membris. Propt̄ q̄ oia mors q̄ mō amara est dulc̄ esset. si ibi veniret. optabūt mortez ⁊ mors fugiet ab eis. De hac morte Hiero. ad augustinū. Horreo mortez viuacem vermē mordacē. Horreo incidere in manus mortis viuacis ⁊ vite morietis. Nō ḡ infima habitatio dr vita sed mors.

Itē habitatio media. s. mōi. non dr ꝓ ꝑte vita ḡ media vita, ꝓpter vite breuitatē. Est em̄ vita nr̄a vapor ad modicū parēs. sicut dr Jacobi. iij. Un̄ dicit Sap̄. v. Nos nati ꝺtinuo desiuim⁹ eē. Et post subdit. Spes impij q̄si lanugo que a vēto tollit. Hec spes est vita ꝑsens. q̄ cito sic lanugo a vēto tollit. ⁊ sicut spuma q̄ a vento dissipat. et sicut fumus cito diffunditur. et sicut hospes vnius diei cito oblitioni traditꝰ. Hoc attēdens Job dicit. Memēto mei de⁹ qz vētus ē vita mea. Propterea ecclesia habitationē mūdi nō vitā. ḡ medi am vitā dicit exclamādo Media vita in morte sumus. Habitatio aūt supma ꝓpter vita dr ꝓpter ipsius eternitatem. q̄ caret mūdus. ⁊ felicitatem q̄ caret infernus. Un̄ ps. Beati q̄ habitāt in domo tua dñe. in secula seculoꝝ. ec ce eternitas. laudabūt te. ecce felicitas. Hāc vitā beat⁹ bartholomeus ⁊ q̄libet sanct⁹ petijt a te ⁊ tribuisti ei dñe. Hec vita licet in multis cōsistat. sicut in corporis et aie glorificatōe. in loci amenitate. ⁊ in sanctoꝝ iocūditate. tn̄ sup oia complet in dei visiōe siue fruitiōe. Un̄ dñs in Jo. xvij. Hec est vita ēna vt cognoscāt te dñm ⁊ quē misisti ihesuz christū. De hac vita Aug⁹. O vita vitalis dulc̄ ⁊ amabilis. sp memorabilis. vbi nō est hostis impugnās. vbi nulla illecebra. ḡ summa ⁊ certa securitas. ⁊ secura trāquillitas. et tranq̄lla iocunditas et iocūda felicitas. et felix eternitas. et ēna beatitudo. et beata tui sine fine visio de⁹. ℣ Dz ad hāc supme habitationis felicitatez itineris inutil̄ difficultas. cū dicit dñs. Arta est via. Uia arta nō est aliud q̄ vita dura ⁊ laboriosa. Un̄ ysus. Ad vitā ducūt. ieiunia. pe

na.labores.eſuries.macies.t macerata caro. Vere arta ē via p quā chriſtus nō trāſiuit niſi poſt q̄draginta dierū ieiuniū t tandē p crucis extenſionē attenuatus.vbi intantū extēſus fuit t ſanguine minuī q̄ dinumerauerūt oīa oſſa eius. Oportebat eū chriſtuz pati. et ſic intrare i gloriā ſuā. Et certe chriſtus paſſus eſt p nobis vobis relinq̄ns exēplū vt ſeq̄mini veſtigia eī. Vñ pſ. Hec porta dñi.ſ.paſſio.t iuſti intrabūt p eā.ſequētes.ſ.veſtigia ſui ſaluatoris Vñ btūs bartholome? cui? hodie feſtiuitate letamur ppē porte arctitudinem pelle ppria depoſita intrauit ad vitam Legit eū pelle excoriat?. Itē btūs laurētius nō trāſiuit niſi prius pēnis tpalib? deplumat?.t tandem p ignis decoctionē attenuat?. Vñ iacobo t iohāni q̄ vitā illā eternā affectabāt. ß p portā intrare nolebāt ſed aliūde.dictum fuit. Neſcitis q̄d petatis. Unde ad portaz reduxit eos vt intraret dicēs. Calicē q̄ dē bibetis t̄c. ¶ Et q? via ē arta t difficilis ad vitā.adeo tercio innuit p uenientiū raritas.cū dic̄.t pauci inueniūt eā. Vere pauci.q? mlti vocati.pauci vō electi.et quare.q? lata eſt via q̄ ducit ad mortē.ſ.inferni.t multi beu vadūt p eā.ſicut dic̄ dñs. Uia lata ē &cupiſcētia.quā q̄ ſequit tēdit ad mortem. Uerſus. Ad mortē ducūt.mundana cupido libido. Carnis amor? gule. neq̄ cec? nota. O quot? q̄nq̄ p hāc viā gradiunt̄. Hec eſt via q̄ iuxta ſalomone videt hoi recta.nouiſſima aūt ei? ducunt ad mortē. Et vtinā ad mortē tpalē ſed ad mortē eternā. Et vt hāc mortē btūs bartholome? vitaret.latā viā q̄ duc̄ ad eā vitās.p artā viā cū paucis q̄ inueniunt eā peruenit ad vitā.ſ.ſupnā.quā oculus nō vidit. nec auris audiuit.nec i cor hois aſcēdit. Ad quā nos pducat.

De ſancto Auguſtino.

Sermo.CCLXVIII.

NOn eſt inuentus ſimilis illi.q̄ conſeruaret legē ex. ¶ Hec ẏba ſcripta Ecc̄.xliij.ad ẏmendationē abrae ẏuenīt btō auguſtino et merito.q? ſtatu ſuo ſtatū abrae exp̄ſit. In ſtatu laicor? p̄cepta ſeruando oblationes reddēdo.hoſpitalitatez exhibendo. Hec ad literam vera ſunt de abraam.t patent de beato Auguſtino Hec tria ſunt ſubſtantialia laicorum.

Itē in ſtatu religioſor? oīb? abrenūciādo. Gen̄.xij. Egredere de terra tua t cognatōe tua. Itē a carnalib? deſideriis p votū ẏtinētie circūcidēdo. Gen̄. xvij. Itē ꝑpriū filiū īmolādo.i.ꝑpriaz volūtatē abnegādo. Hec ſunt tria ſubſtātialia religionis. Itē in ſtatu p̄lator? ſe hūliando. Gen̄.xviij. poſtq̄ audiuit ſe p̄fem mltar? gentium futurū ſe puluerē t cinerē eſſe recognouit. Ec̄. xxxij. Rectorē te poſuerūt noli extolli Ecc̄l.iij. Quāto maior es hūlitate in oīb?. Itē p peccatorū? intercedendo Gen̄.xviij. Item munera ẏmendo Gen̄.xxij. Hec tria ſunt ſubſtātialia p̄lator?. Et q? btūs auguſtinus hec cum abrāā fideliter adimpleuit.merito illō q̄ ad laudē abrae p̄miſſuz ē ad laudē auguſtini etiā ꝑferam?. vt dicam?.non eſt inuentus ſimilis illi qui cōſeruaret legē excelſi. ¶ Et notādum triplicē eſſe legē excelſi quā beatus auguſtinus ẏſeruauit vicz legē amoris.veritatis t pietatis. De prima Leui.xix. In dextra eius ignea lex. Hāc ẏſeruauit ei firmiter adhērēdo.ſcīēs illō Ro. xiij. Qui diligit ꝓximū legē adimpleuit Et illud Jo. Qui nō diligit manet in morte. Itē ẏſeruauit legē ſcripturet euāgelice veritatis.de q̄ Ja.j. Si q̄s p ſpexerit in lege pfecte libertatis. Hanc ẏſeruauit.corde.ore t ope. Corde.ſ. in ea nocte meditādo t ſcrutādo. Unde de eo cāt̄ illud pſ. Lex dei ei? in corde ipſi?. Et certe btūs vir q̄ i lege dñi medit.ac noc. Vñ vt hoc poſſet facere Dauid.diuinū petebat auxiliuz. Da mihi īnāt intellectū t ſcrutabor legē tuaz in toto corde meo. Itē ẏſeruauit ore.ſi

delitē exponēdo. Ūñ de ipo cātat ecclia fidēl suq̄ quē ꝓsti. do. sup fa. tē. Itē vi rilitē defēdēdo. puer. xxix. Qui custodit legē btūs ē. Ūñ btūs bernñ. malleū hereticoꝝ eū vocat. Itē ꝓfuauit ope eā inteḡliter adiplēdo. ꝛ bñ. Nā q̄ totā legē ꝓf. offēdat añt ī vno fact⁹ ē oim reus. Itē ī scriptis mlt̄iplr redigēdo. Ūñ pt bñ illō. puer. xxij. dicere. Ecce deserui eā. s. legē triplr vicz exponēdo. Moralitē. anagogice. ꝛ allegorice. Itē ꝓf uauit legē pietatis miseris cōpatiēdo. ꝛ subuenīedo. de q̄ Bal. vj. Alt̄ alteri⁹ onera portate. ꝛsic adiplebitis legē christi. Sed heu modo pauci inuenīunt̄ qui has tres leges ꝓsequunt. Unō ysa. xxiij. cōquerit̄ dñs. Transgressi sunt legem meā: Sed certe in leges diuinas impie agere impune nō cedit.

De eodem.

Quasi stella matutina in medio nebule. De hoc si placet loqui Require in die bñ dñici confessoris.

De eod̄. Ser. CCLXIX.

Sint lūbi vestri p̄cincti ꝛ lucerne ardētes ī manib⁹ vr̄is ꝛ vos silēs hoīb⁹ expectātib⁹ dñm suū qñ reuertat̄ a nuptijs Lu. xij. ¶ In his v̄bis dñs hortat̄ nos ad oē bonū qđ fm triplicez statū agēdū. s. icipiētiū. ꝓficiētiū ꝛ pfectoꝝ Nā ad bonū icipiētiū qđ ꝓsistit ī ꝓcuisceniaꝝ restrictōe hortat̄. cū dic̄ Sint lūbi vr̄i p̄cincti. Ad bonū ꝓficiētiū qđ ꝓsistit in vtutū siue bonoꝝ aggregatōe hortat̄. cū dic̄. ꝛlu. ar. ī ma. vr̄is. Ad bonū ꝑfectoꝝ qđ ꝓsistit in desiderio future vite hortat̄. cū subdit. ꝛvos si. ho. expe. dñm. tē. Bonū ḡ incipiētiū est restringere ꝓcupiaz. ad quā restringendā vt dixi hortat̄ dicēs. Sint lū. vr̄i p. In lūbis ei sūt sordes ꝓcupie. Est aūt triplex ꝓcupia quā incipiētes si bonū volūt aggredi debēt restringere. vicz ꝓcupia carnal̄. ꝓcupia oc̄loꝝ. ꝛ ꝓcupia honoꝝ siue superbia vite. De q̄b⁹ tribꝰ dicit Jo. ī can. ij. oē qđ in mundo est. Ex superbia em̄ ꝛ auaricia ꝛ luxuria oia pcā pullulāt cū ꝓcupia coꝝ nō restringit̄. Ūñ incipiētes triplex cingulū dñt acq̄rere p pctoꝝ restrictōe. Primū cingulū est ꝓtinētie ꝑ ꝓcupiaz carnis. Ūñ greg. Lubos pcingim⁹ cū carnis luxuriā p cōtinentiā coartam⁹. Talit̄ se pcinxerat. de q̄ puer xxxj. Accinxit fortitudie lūbos suos. Scōm cingulū ē iusticie ꝑ ꝓcupiscētiā oc̄loꝝ. Justicia em̄ reddit vnicuiq̄ qđ suū ē. qđ auaricia tollit. Ūñ de viro iusto ꝺr ysa. xj. Et erit iusticia cīgulū lūboꝝ ei⁹. Tercū cingulū est fides ꝑ superbiā vite. Fides ei q̄ facit credere celestes honores. restringit ꝓcupiaz terrenoꝝ honorū. Ūñ de tali ꝺr ysa. xj. Et erit fides cinctoriū renū ei⁹. Quatr̄ ātē triplex cingulū incipiētes debēāt acq̄rere instruunt̄ a christo. helya ꝛ angelo. Christ⁹ em̄ vt ad cādorē castitatis informaret ñ alio q̄ linteo se p̄cinxit Jo. xj. Linū ei mlt̄is tūsiōib⁹ ad cādorē puenit. Sic ꝓtinētia carnis p vigilias et ieunia ꝛ alios labores acq̄rit̄ Hoc ē lūbare lineū qđ tubet̄ Dicit. possidē. xiij. qđ tñ ꝓputruit ī aḡs cufratis. qđ iterp̄ tat̄ frugifer. q̄ in abūdantia ꝛ delicijs mortua est Itez helyas vt ad ꝓtemptū ꝓcupie ꝛpalū reꝝ puocaret. pelliceo ei gulo utebat̄. ī quo notat̄ memoria nr̄e mortalitatis. Pelles ei a mortuis aialib⁹ detrahunt̄. Idē ē q̄ dñs ade ꝛ uxori e⁹ cū cēnt mortales fec̄ tūicas pelliceas in signū mortalitatis sue. Hoc mirabiliter restringit ꝓcupiaz oc̄loꝝ. i. auaricia. q̄ facile contēnit oia q̄ se cogitat mortuꝝ. Exēplū de quodā iuuene filio p̄cipis q̄ post̄q̄ clausū intrauerat. ꝛp̄r illud destruere vellet nisi exiret. q̄ adhuc iuuenis esset. Ille p̄r rñdit q̄ libēter exiret. dūmodo vnā cōsuetudinē in terra sua deleret. scilicet q̄ iuuenes non sic cito morerent vt senes. ꝛ tē. Itez āgel⁹ vt ad celestia inflāmaret aureo cingulo cinctus adparuit. Dañ. x. In auro amor

sapiētie.i.sapide scie'q est eternoꝝ desi-
gnat.p illā cm̄ fides acuit ⁊ pnīs vite
supbiā.q est in honoꝝ ꝯcupiscētia con
tēnit.qz q̄nto plus ds sapit celestia.tan
to minus inferioribus delectat. R

¶ Post restrictiōez ꝯcupiscētiaꝝ debet in
cipiēs pcedere ad bonum pficientium
qđ ꝯsistit in vtutū aggregatione.qđ in
nuit dns cū dicit.⁊ lucerne ardētes.Et
nō sine cā dicit pluraliter lucerne.qz tri
plex est lucerna quā pficiēs debet hre.
scz cordis q̄ est recta intētio.de q̄ Lu.xj.
Lucerna corpis tui ē ocul⁹ tuus.Item
oris q̄ est sacroꝝ vboꝝ pnūciatio.de q̄
ps.Lucerna pedib⁹ meis vbū tuū. Itē
opis q̄ est bonoꝝ opum multiplicatio
de q̄ hic.⁊ lucerne ardē.in ma.Et bene
dic ardentes.Multi cm̄ has hnt lucer
nas extinctas. Pro tāto q vult pficere
dz has accēdere triplici igne vt sint ar
dētes.Nā lucerna intentois dz accēdi
igne deuotōis.de quo Leui.vj.Ignis
in altari meo.i.in corde sp ardebit.quē
nutriet sacerdos.i.rō subiectēs ligna.i.
exēpla scōꝝ vt hñficia christi.q recogi
tata multū accendūt deuotionē.Itē lu
cerna sermonis dz accēdi igne zeli siue
emulatōis.de quo Ecc.xlvj.Surrexit
helyas q̄si ignis ⁊ vba eius q̄si facula.
Itē lucerna operatōis dz accēdi igne di
lectiōis vt sint opa caritate inflāmata.
de quo igne Math.x.Ignē veni mit
tere in terrā ⁊q̄d volo nisi vt ardeat.

¶ Post q̄ aūt pfecerit in vtutū aggre
gatiōe dz transire ad bonū pfectoꝝ qđ
ꝯsistit in future btitudinis expectatiōe
qđ innuit dns cū ꝯsequēt adiūgit.⁊ vos
sīles ho.ex do.suū q̄n reuer.a nup.In
q̄ expectatōe tria dns tāgit pfectis ne
cessaria.s.tps.modū.⁊ cām.Tēpus in
nuit vt scz expectēt lōganimes.Cū dic
vos sīles ho.ex do.s.q.re.hoc ē vsq; ad
mortis terminū.sic exponit greg.Itez
expectatōis modū tāgit.vt.s.expectent
solliciti.cū dicat.vt cū venerit ⁊ pulsaue
rit ꝯfestim aptent ei.Cū pfecti sp debēt
esse vigiles.Itē ponit expectatōis cāz
vt.s.pfecti expectēt letū.intuitu p̄mij.p
quo dicit.Amē dico vobis sup oīa bo
na sua ꝯstituet eū.Cui⁹ auctatis expo
sitionē Regre in sequēti sermone.

De eodem.

Sermo. CCLXX.

SErue bone ⁊ fide
lis.qz in pauca fuisti fidelis.
sup̄ multa te cōstituā.Hec ẏba
Math.xxv scripta ꝯcinnāt bto Augu
stino.In q̄b⁹ duo exprimunt.vicz ⁊ me
ritū vie.⁊ p̄miū p̄rie.Meritū cū dicit.
Serue bo.⁊ fi.Premiū vo cū subdit.
sup̄ multa te ꝯsti. ¶ Meritū aūt vie
bti augustini ppendit in triplici statu
suo in quo vixit.vicz in statu generali
quē.s.baptizat⁹ ꝯmunē habuit cū oīb⁹
fidelib⁹.In statu regulari.quē post mo
nasticā vitā agēs.ꝯmunē habuit cū re
gularib⁹.Itē in pastorali statu.quē p⁹
cēpus fact⁹ ꝯmunē habuit cū eccie pa
storib⁹.Scōm statū generalē dz seru⁹.
ſm statū regularē dz bon⁹.Sed ſm sta
tū pastoralē dz fidelis. Bñ aūt ſm
statū generalē dz seru⁹.An cm̄ q̄ sum⁹
in statu generali eccie quē nō itramus
nisi per ianuā baptismi deo meritoue
seruire nō possumus.Est cm̄ seruiēdū
deo sic dz in Luc.in scitate oīb⁹ diebus
Sz in sanctitate nō sum⁹ q̄diu sumus
in statu culpe.⁊ filij ire.In quo statu
fuit augustin⁹ m̄ltis annis.Ut ipse cō
q̄rit dicēs.Deflui ab sq; te.⁊ errauī de
us me⁹ nimis deuīas a stabilitate tua
in adolescētia mea.⁊ factus sum mihi
regio egestatis.Hoc ideo dicit.qz tunc
nil merēri potuit qz tūc nō fuit seruus
dei.sed seru⁹ pcti.et p cōsequēs seruus
diaboli.Sed hanc volens mutare cō
ditionē vt esset seruus christi.ad bapti
mū veniens.more omniū fideliū renū
ciauit pristine seruituti.videlicet diabo
lo et omnibus pompis eius.et bapti
zatus.factus est christi seru⁹.Et b est
quod cantat ecclesia.Tiue fidelissimū
de seruitute babilonis sibi redemit au
gustinū.vt.s.sibi fuiret fact⁹ christian⁹.

De scō Augustino.

In ꝟ statu generali' posit⁹ meruit vigl lys ⁊ ieiunijs ⁊ orōib⁹ vacās. scribēs li bros. ⁊ docēs indoctos. sic em̄ de ipso legit ⁊ cātat ꝙ tūc fecerit. Bñ etiā ōr bonus ꝑm statū regularē. Triplex em̄ bonū ē in quo cū aliqs cōsistit merito bon⁹ ōr. vicz bonū delectabile. vtile et honestū. quo triplici bono marie regu lares exercent. Nā bonū delectabile ē castitas. bonū vtile obediētia. bonum honestū pauptas. Bene castitas ōr bonū delectabile. qr q̄ pulcra sunt dele ctabilia sunt. Et o q̄ pulcra ē casta ge neratio cū claritate Sap. iij. Est autē castitas pulcra ⁊ delectabilis deo. ange lis ⁊ hoib⁹. Adapta. Bonū aūt vti le ē obediētia Nā ipsa ē q̄ facit regnū dei possidere. Unde et lucifer de celo ⁊ ada de paradiso ꝓpt̄ inobediētiā expulsi sunt. ⁊ christ⁹ ōr illud ꝙ obedientia posf fedisse. Phi. ij. Factꝰ obediēs. Et seqū tur. Propt̄ qđ deꝰ illū exaltauit. Bo nū aūt honestū ē pauptas. hāc em̄ con ditor oim sectat⁹ fuit. Nā sic dic apo. cū dues esset oim factꝰ ē egen⁹ ⁊ paup qñ. ſ. de paupe mſe natus. pannis vili bus inuolut⁹. in loco hūili ē repositus Ꝙ gloriosus ⁊ honest⁹ est ex ꝟ titul⁹ pauptatis. Hāc em̄ hō sectādo similis efficit̄ suo creatori. Hoc aūt triplex bonū beat⁹ Aug⁹. nō solū in se habuit sed etiā alios regularib⁹ disciplinis in struēs habere voluit ⁊ statuit. Un̄ in sua regula fere ꝙ oia de his tribus tra ctat. Quia g̃ ꝟ triplex bonū in se habu it. merito bon⁹ ōr Quātū aūt ad sta tū pastoralē bñ fidel⁹ ōr. fideliť em̄ sibi gregē ꝯmissum ꝙseruauit. Primo exē pla bone ꝙuersatōis oñendo. qr sicut Greg. dic. cū pastor ꝙ abrupta gradit necesse ē vt grex in p̄cipitū ferat. Itē fidelis fuit pascua vberrime p̄dicatōis impēdēdo. Hic ē em̄ fidelis ꝟu⁹ ⁊ pru dens quē ꝓstituit dñs sup fa. su. vt det illi tritici. nō ordei vel cuiuscūq; vilio ris mēsurā. Itē fidelis fuit a lupis. i. ab hereticis viriliter defendēdo. Unō beat⁹ Bern. ipm malleū hereticoꝝ vo cat. Sic g̃ ꝙ p̄dicta meritū vle exprimi tur. cū dic. Serue bone ⁊ fidel. Nā cō sequēter p̄mū subdit. cū dicit. sup mul. te ꝓsti. Nō p̄mū oñdit ꝙmēdabi le triplr. vicz qr sublime. cū dicit supra. multiformē. ꝙ quo dic. multa. ⁊ qr sta bile ꝙ quo dicit. ꝓstituā. Ostēdens g̃ p̄ mū sublime dicit sup. qr p̄mū non est tpale ꝟ celeste. q̄ em̄ videnť tpalia sunt Itē dicit multa. qr in paucis vexati in mltis bñ disponent. Magna em̄ mul titudo dulcedinis quā abscondit deꝰ ti mentib⁹ se. Itē dicit ꝓstituā. qr p̄miuꝫ est eternū ⁊ stabile. sic̄ ⁊ ipse dñs ē sta bilis ⁊ eternꝰ. Un̄ dicet ei. Intra i gau diū dñi tui. De quo gaudio ⁊ eternitate ipsi⁹ dicit Aug⁹. Quāta erit illa felici tas in q̄ nullū erit malū. nulluꝫ latebit bonū. vacabit̄ dei laudibus. q̄ erit oia in oib⁹. ipe finis ōsideri oꝝ nr̄oꝝ q̄ sine fine videbit̄. sine fastidio amabit̄. sine fatigatione laudabit̄. vacabim⁹ ⁊ vide bimus. videbimus ⁊ amabim⁹. amabi mus ⁊ laudabim⁹. nā quis alius noster finis. nisi puenire ad regnū cuius non est finis. Ad quod nos.

De eodem.

Sermo. CCLXXI.

Qui fecerit et do cuerit ⁊c. Mathei. v. Propter ꝟ doctor iste sāctus Aug⁹ cuius hodie festū celebram⁹ ma gnus est. qr fecit ⁊ docuit. vicz mādata diuina. fecit ope et docuit ore. Fecit bñ viuendo quod docuit bene loquendo. Fecit vtiq; ⁊ docuit exemplo summi do ctoris. de quo ōr Act̄. j. Cepit ihesus fa cere ⁊ docere. Magn⁹ inquā vocatus est sanctus Aug⁹ in celesti glia. qr ma gnus fuit in opatione virtuosa ⁊ in do ctrina sana. Primo g̃ magnus fuit in opatione virtuosa. Et ꝑm hanc ma gnitudinē potest ꝙpari illi magne ar bori. de qua legit̄ Danielis. iiij. Uide bā ⁊ ecce arbor in medio terre ⁊ altitu do eius nimia ⁊ pcritas ei⁹ ꝓtingens

celū.aspectus illius erat vsq; ad terminos vniuerse terre.folia ei⁹ pulcerrima et fructus ei⁹ nimius.t esca vniuersorū in ea.Subter eā habitabāt animalia t bestie.et in ramis eius cōuersabant volucres celi.t ex ea vescebat omnis caro. Magnitudo huius arboris attēdit in altitudine.t pceritas eius ptingebat celū.t in latitudine q; aspect⁹ eius vsq; ad terminos vniuerse terre.et etiā in pfunditate.q; oporteret eā pfunde radicatā esse q talē molem sustinere posset. Sic magnitudo bti augustini ꝓsiderat in pfunda soliditate humilitatis.in ampla latitudīe caritatis t in sublimi altitudine desiderij celestis. Primo magnitudo ipsius quā in pfundū habuit.cōsiderat in pfunda soliditate humilitatis. in q̄ ita radicat⁹ t fundat⁹ fuit q̄ omnia dona sibi a dño affluēter data sine detectōe venti superbie fortiter portare potuit. Un de ipso dici potest illō ps. Et erit tanq̄ lignū qđ plātatū.est.vel qđ radicauit secus decursus aq̄rū.tc. vsq; psperabunt.q; opa sua in humilitate fecit. Non sic est de quibusdam qui dona dei in humilitate portare nescunt.sed statim superbie vēto deijciunt. De q̄bus subditur. Nō sic impij nō sic.sed tanq̄ pul.tc. Sed sanct⁹ augustinus opa dona dei humiliter portauit.t ideo semp recipe paratus fuit.q; magnus in humilitate fuit. Scōo magnitudo ipsius quā in latitudine habuit ꝓsiderat in amplitudine caritatis. quā in opib⁹ misericordie multū extēdit.sicut scriptū est. Latū mandatū tuū nimis. Nā quantū potest hō alijs pdesse.tantū debet mandata caritatis ampliare. Sic tobias filiū suum docuit. Si multū tibi fuerit.tc. Sic beatus Augustinus opaupes sp memor erat.eisq; ex his q̄ habere poterat liberaliter exhibebat. Nā et de vasis dñicis pter paupes et captiuos aliqñ vidēbat frangi et conflari et indigentib⁹ dispēsari. Thesaur⁹ aūt sapie. qui etiā distributus in ptes recipit incrementa in quo ipse nimiū locuples fuit.tam lōge diffudit q̄ de eo digne t ppie cant̄ Iste est q̄ ante deū m.tc. Unde dicit de ipso beatus Remigius. Iste tanta scripsit vt nō solū diebus ac noctibus scribere libros eius quis nō posset sed nec legere q̄dem occurrit. Unde ipse de sapientia loquens dicere potuit Quā sine fictione didici et sine inuidia cōmunico t homine illā non abs. In fi.enim est th̄.homibus.quo qui vsi sunt pti.facti sunt a.dī. Et hoc vere est.quia sicut dicit in codē libro Nemine diligit dominus nisi q̄ cum sapientia inhabitat. Un beato Augustino t oib⁹ doctorib⁹ grates referre debemus.q; docuerunt nos discernere inter bonū t malum.t malo ꝓcepto eligere bonū.q; sine hac sapientia nemine diligit de⁹. Tercio cōsiderat magnitudo ipsi⁹ in sublimi altitudine desiderij celestis. Un displicebat.et quicq̄d ag.in se pred.d.t de.d.tē Unde etiam possessionez nunq̄ emere et multas hereditates sibi dimissas respuit. In possessionibus quoq; ecclesie intentus amore.vel implicatus animo non erat. Fabricaz q̄ nouaz nunq̄ studiū habuit.volēs animū suū semp habere libez ab oīi molestia corpali.vt libere posset vacare continue lectioni t assidue meditationi. Unde t dicere potuit. Nostra cōuersatio in celis ē. Unō etiā aliqñ ad secreta dei prompt⁹ fuit. Sic dic de muliere que a q̄busdaz iniurijs patiens ad eū accessit vt super hoc eius consiliū implorare.t. Unde ꝑ quō fuit magnus in opatione virtuosa.

Secundo magnus fuit in doctrina sana.intantū etiā q̄ omnes doctores excellit. Un beatus Remigius Hieronimū et quosdam alios doctores ꝓmemoratis sic cōcludit. Hos oēs Aug⁹ in genio t scientia sua vicit. Berñ. q̄ sic de eo scribit. Augustinus hic est validissimus malleus hereticoz. Item alius.s.volusianus dicit. Hoc legi deo dec est.quicquid augustinū cōtigerit ignorare. Imo inter q̄tuor excellentiores ipe excellit. Nā si q̄tuor istos. Augustinū

Gregoriū. Ambrosiū. Hieronimum. q̃uoꝝ alios vt sanctos euāgelistas cōpare vellemus. Aug⁹. similitudinez aquile, ppter excellentiā obtineret. sicut ipsoꝝ vnus sez hieronimus in libro de duodecim doctoribus cōfitetur dicens Aug⁹ eos volās p̄ montiū cacumina q̃si aquila. ꝛ ea que sunt in montiū radicib⁹ non considerans. multa celoꝝ spacia. terrarūq; situs ꝛ aquaꝝ circulū claro sermone pnūciat. Vides nunc q̄ ad similitudinē aquile oēs alios trāscēdit sicut ipsem et pfitet̄. Dicit nāq; ambroꝝ suus. Magnificentiā tuā in mortificatione augustini adoramus. tua in oībus vtute opante. vt nullis promissis blandimentoꝝ fallaciū vir tuo ignitus spū vinceret̄. q̄ eū ita oī genere pietatis imbueras. vt ipse tibi ara ꝛ sacrificiū ꝛ sacerdos esset ꝛ templū. Greg. q̄ in epistola ad innocētiū affrice pfectuz de eius libris sic ait. Q⁹ expositionem sancti iob vobis trāsmitti voluistis vestro studio gaudemus. sed si delicioso cupitis pabulo saginari. bti Augustini patriote vr̄i opuscula legite. ꝛ ad similitudinē illi⁹ similagines nr̄m furfurē nō queratis. Deniq; in q̃nta eū reuerentia ꝛ dilectione hieronim⁹ habuerit patet in eplis. In q̃ vna sic dicit. Dño sancto ꝛ btissimo pri augustino. Hiero⁹. Omn̄i q̄dē tpe btitudinē tuā eo quo decet honore veneraꝝ sū. et habitantē i te dulcē dn̄m saluatorē. q̄ si nūc fieri cumulo aliq̄d addim⁹ et plena cōplegius. vt absq; nois tui mētione nec vnā q̄dē horā p̄terire patiamur. Itē in eadē epla scribens augustinus ait. Duo bus libellis tuis eruditissimis ꝛ oī elo quēne splēdore fulgētib⁹ rūdere ñ potui. Certe q̄q̄d dicā pokat vl assumi ingenio ꝛ scripturaꝝ hauriri fontib⁹. a te positū atq; disertū est. Sz q̃so reuerētia tua parūp patiaris me tuū laudare ingentū. Ecce quō oēs ipm maiorē se cōfitent̄. Dic etiā remigi⁹ q̄ iste excellit oēs doctoꝝ sic̄ sol stellas. Vñ alij cō parāt̄ stellis Dan̄. xij. Qui ad iusticiam eru. mul. q̃ st. hic aūt opaꝝ soli. sic̄ patz in epla q̄ de eo legit̄. q̃ sol refulsit. sic ille refulsit in t. dei. Q Tercio magn⁹ē in celesti glia. Vñ dic̄ dn̄s. Qui fecerit et docuerit h̄ m. vo. tē. Et sic posz dicere in opatiuo. q̄ magis fecerit ꝛ docuerit maior vocabit̄. ꝛ in suplatiuo q̄ maxie fecerit ꝛ maxime docuerit maxim⁹ vocabit̄. Nō tñ p̄ferē vel equaē aplis in doctria vel in glia. q̃ illi sūt primitiui ꝛ veri riui. veri fontes ꝑ post eos in secunda gr̄a vbi dei dispēdēdi prim⁹ refulsit. Et p̄m hāc magnitudinē doctrinaꝝ ꝛ actiā opationū in mōdo. accepit cumulū glie in celo Rogemus dn̄m.

In decollatione. b. Johannis bap. Ser. CCLXXII.

IUstus ineternū nō cōmouebit̄. impij aūt non inhabitabūt terrā. puer. x. Q In his vbis hodierne eple exprimitur stat⁹ iohānis p̄cursoris. ꝛ status ei⁹ pfecutoꝝ. Status iohannis duplex vicz gr̄e. cū dicit. Justus. ꝛ glorie. cum subdit̄ ineternū nō cōmouebit̄. Perse cutoꝝ etiā dupler culpe. s. cū dicunt̄ impij. et pene. cum dicit̄ non inhabitabūt terrā. Ratione ergo status gratie iustus dicitur Johannes. et bene. Habebat enim ea que hominē faciūt iustuz. q̄ sunt virginitas. Vñ ps. Justus germinabit sicut lilium. Quod ei bene cōuenit qui in se candorem lilij habuit. qz ꝓpositum habuit ꝓpetuo cōtinendi Itez fides. Vñ Ro. iij. Credidit abraam et reputatū est illi ad iusticiam. Et abac̄. ij. Justus meus ex fide viuit. Sz q̄s magis credidit q̄ Johānes qui digito saluatorē demōstrauit. Item fortitudo ꝓuer. xxiij. Justus quasi leo confidit. Nullum em̄ terroꝝ habuit regē herodē increpādo. Vñ thelye cōpat̄. Lu. j. q̄ reges dure increpare cōsueuerat. Et hic iustus ineternuz nō cōmouebitur. vbi innuitur status glorie quem nunc est assecutus. ineternuz em̄

non cōmouebit.qs̄ non contingit nisi in statu glorie. Hic cū cūcti dies dolorib⁹ pleni sunt.ꝫ ibi cū reḡes pacifica.reḡes opulēta.ꝛ reḡes ēterna. Hanc triplicē requiē ꝓmisit dñs fidelib⁹ suis.ysa. xxxij. Sedebit in ḡt pplus me⁹ in pulcritudine pacis.qz sine pturbatione.in reḡe opulēta.qz sine defectōe.in tabernaculis fiducie qz sine amissiōe. Hanc qz iohānes ē assecut⁹ meritū non ꝓmouebit. ¶ Stat⁹ aūt psecutox exprimit et prio culpe cū dicunt impij. Tres cū psone ꝛcurrūt ad ipsi⁹ psecutionē. scz herodis.vxoris ꝛ filie.q̄ bñ dicunt impij.qz ocs impietatē in iohānē exercuerūt ꝛmultiplicē. Prima fuit celebritas natalicij dieī.q̄ fuit i culpa ad miscōiaz cū potius deberet esse memor dieī mortis.iuxta illō Eccl.vij. Memorare nouissima t.rē. Ūñ Hiero. dicit nullū alium celebrasse diem natiuitatis sue nisi pharaonē ꝛ herodē.vt quox vna erat impietas vna esset solēnitas. ꝫ talis solennitas cito defecit.qz ipsis mortuis nun q̄ celebrata ē.ps̄. Perijt memoria eox cū sonitu. Itē alia herodis ipietas q̄ eū quē sanctū sciebat tenuit in carcere vinxit.caput amputari p̄cepit. De hac ipietate ꝓuer.xij. Nō roborabit hō ex impietate. Multi cū faciūt occidi inimicos vt ḡcti⁹ viuāt. Ꝺz sanguis abel clamauit ad dñm.vindictā postulans. Tales homicide vix vn q̄ sunt securi. Ad qō signanduz posuit dñs tremorē in capite cayn. Filie impietas fuit captatio benuolētie ex saltatione.de q̄ Crisꝫ. Ubi est saltatio ibi est diabol⁹ necꝫ cū deus dedit nobis pedes vt cū camelis saltem⁹ ꝫ cū angelis chox faciam⁹. Ūñ hiere.ix. Docete filias vras lamentū. Itē matris et filie impietas fuit.qz mr̄ p decollatōne capitis iobis cōsuluit ꝛ filia ℔ poposcit.et reddit rōnē. Hiero. Quia optabat linguā habere i potestate q̄ eos arguebat. De hac ipietate Sap.ij. Dixerunt impij opprimamus virū iustū qm̄ ꝺtrari⁹ est opib⁹ vestris. Sed pena eox subdit.qz nō inhabitabunt terrā.terrā vel̄ꝫ viuentium.de q̄ ps̄. Credo videre bona dñi in terra viuentiū. Sed inhabitabūt terrā miserie et tenebraꝝ.vbi vmbra mortis ꝛ nullus ordo. De qua materia si placet loqui quere in ascensione.

De eodem.

Sermo. CCLXXIII.

Misit herodes ac tenuit iohānē. Mar.vj. Quatuor in hoc euāgelio p̄cipaliter tanguntur. Primo iniuria iohānis ab herode illata tangitur.cum dicit Misit herodes. Scdo sanctitas iohannis maxima.ibi Herodes metuebat iohannē sciēs eū virū sanctū. Tercio herodis ō iohannē machinatio puersa. ibi.cū dies optim⁹ ꝛē. Quarto iohannis passio gl̄iosa.ibi.misso spiculatore ꝛē. ¶ Primo q̄ tangit iniuria iohānis. et hec triplex.p̄ria captiuatio. scda vinculatio.tercia incarceratio. Ex captiuatiōe sequit ꝺfusio.ex vinculatōe afflictio fusio potat eē iohāni cū ab herodiāis capt⁹ duceret vilit. Ūñ de ipo illō Ecc. xlix pōt exponi. Male tractauerūt cuz q̄ ab vro scificat⁹ ē ppha. Nō notāt cū dicit euāgelista. Misit hodes ꝛ tenuit iohānē.nec solū tenuit ꝫ etiā vinxit ad maiorē afflictionē.ꝛnō solū vinxit sed etiā posuit in carcerē ad maiorez desolationē.vt ibi hūano solatio priuaret. Et licet herodes intēderet iniuriā tm ferret.hāc tñ iohānes non reputabat. Nō cū ꝺfundebat ex captiōe.nō affligebat ex vinculatiōe.nō desolabat ex incarceratiōe. Moze scox q̄ talia appetūt. Desiderant cū esse int̄ honores ne honore.int̄ voluptates sine iocunditate.inter seculi gaudia sine ꝺsolatōne fugiūt cū honores ne p fuphiā ruāt. respuūt voluptates ne effluāt.oduūt seculi gaudia ne cū eis nesciāt. Ūñ de moyse Heb.xj. Grandis effect⁹ negauit se filiū filie pharaonis.ecce ꝺtēpt⁹ hono

Decollatio.ſ.io.bap̃.

ris magis eligẽs affligi cũ ppło deſ. ecce ꝓtẽptus voluptatis. maiores eſtimãs diuitias theſauris egypti ip̃roperiũ xp̃i ecce ꝓtẽptus ꝑſolatiõis. Timebat fortemo yſes ne ſicut freq̃nter ꝓtingit honores eoꝝ eius minis extolleret. voluptates eneruarent. vana gaudia allicerent. Propter ꝫ ipſe ꝫ oēs ſcī eligunt abiici. gaudẽt affligi. renuũt ꝑ p̃nia cõſolari. Eligũt abiici pſ. Elegi abiect⁹ eſſe in domo. Hiero. Verus hũilis nõ vult hũilis p̃dicari. ſed reputari. Gaudent etiã affligi Job. Hec ꝑſolatio ſit mihi vt af. nõ. p. Vñ yſido. Que ſeculi amatoribus cara ſũt. ſcī velut aduerſa refugiũt. plus q̃ aduerſitatibus mundi gaudẽt. q̃ ꝓſperitatibus delectãt. Idẽ Viri ſancti plus formidant ꝓſpa q̃ aduerſa. qꝫ ſciũt ex aduerſis multa bona ꝓuenire. Adapta. Yſido. Durius i hac vita dñs circa electos ſuos agit. vt duꝝ fortioribus flagellis ferunt̃ nullis oblectamẽtis hui⁹ vite delectent̃. ꝫ celeſtẽ p̃riam certa expectatiõe indeſinent̃ expectent. Propter ꝫ nõ eſt miꝝ ſi ſancti gaudent ꝑfundi. volũt affligi. renuunt conſolari. pſ. Renuit ꝑſolari aīa mea. memor fui dei ꝫ delectatus. Acſi diceret. Iſtã ꝑſolationẽ renuo. qꝫ diuinam deſidero. nolo iſtã ne pdã illã. delicata eſt em̃ diuina ꝑſolatio. nec ꝓcedit̃ admittentibus aliena ſicut dic̃ Berñ. Propter hec tria predicta ab herode Iobes patiẽt̃ ſuſtinuit. ℣ Scdo ſanctitas maria notat cũ dr̃. Metuebat herodes Iobem ſciens eũ virꝝ iuſtũ ꝫ ſanctũ. Vbi ſanctitas eius deſcribit̃. qꝫ fuit terribilis aduerſario. grata deo. vtilis ꝓio.

Terribil⁹ em̃ fuit herodi. Vñ. Metuebat eũ. ꝫ ꝫ ꝑꝑ ꝑſtantiã p̃dicatõis quã audiebat. ꝫ ſanctitatẽ quã videbat. Hec duo neccia ſunt p̃dicatori vt ex ꝑſtantia malos arguendo terreat. ꝫ excellentia vite alliciat. Itẽ grata fuit deo. qꝫ fuit hũilis corde. pur⁹ carne. ꝫ vtuoſus opere. Propter hũilitatẽ dr̃ iuſtus. ꝑ quo dr̃. ſciens eũ virꝝ iuſtũ. Juſticia em̃ idem ẽ q̃ hũilitas. ſicut dic̃ gloſa ſup illõ Matheī. iij. Sic decet nos implere iuſticiã. Nam ſicut dicit hugo. ꝑfecta iuſticia ẽ oblatam gliam vbiq̃ declinare. Hanc hũilitatis iuſticiã iobes oſtẽdit. qꝫ cũ a turbis xp̃s crederet̃ nõ ſolũ ſe xp̃m cẽ negauit. ꝫ etiam ꝑꝑbam. cuꝝ eſſet plus q̃ ꝑꝑba. Fuit etiã purus carne. Vñ dic̃ q̃ ſciebat eũ virũ iuſtum ꝫ ſanctũ. i. mũdum. Sic ſanctus accipit̃. Re. xxj. Dauid ad abymelech. cũ queſiuiſſet ab eo ſi mũdi eſſent a mlieribus. rñdit. fuerũt vaſa puerorꝝ ſancta. Sic fuit iobes ſanctus. Unde Criſo. Jobes virginitatis ſpeculũ. Item fuit virtuoſus opere. qꝫ ꝓcus in victu. Eſca em̃ eius erat locuſte ꝫ mel ſilueſtre Matħ. iij. Fuit ſobrius in potu. qm̃ vinum ꝫ ſiceram nõ bibit. Luc. j. Fuit auſterus in veſtitu. qꝫ habebat veſtitũ de pilis camelorꝝ Matħ. iij ſſFuit etiam ſanctitas ipſius vtilis ꝓ tribus ſicut herodi. qꝫ audito eo multa faciebat. ꝫ aliis vtilis fuit multis. qꝫ ad p̃dicationẽ ſuã ꝓuerſi ſunt multi ꝫ baptizati. ℣ Tercio tangit̃ herodis machinatio ꝓuerſa. qꝫ cũ dies opportunus accidiſſet. Ubi notandũ q̃ ſub ſpecie ꝑbitatis querit occidendi occaſionem. ſub palio largitatis occaſionem ſub zelo veritatis ꝓpetrauit homicidiũ impietatẽ. Sub ſpecie g̃ ꝑbitatis q̃rebat occaſionẽ. qꝫ tanq̃ ꝑbus rex fecit cenam principibus ꝫ tribunis ꝫ aliis. ꝫ b̃ forte vt hr̃et occaſionẽ ꝓmittendi. ꝫ coraz tantis nõ retractandi. ꝫ ſic opportunitatẽ querebat. ꝫ b̃ eſt qõ dicit euãgeliſta Cũ dies opportunus accidiſſet. Opportunus inq̃ excogitate malicie. Item ſub pallio largitatis occaſionẽ q̃rebat Vñ quẽadmodũ ſolent reges large dare hyſtrionibus. ita ipſe puelle ſaltanti largiter ꝓmiſit. licz dimidiũ regni ſui. nõ ſolũ ꝓmiſit ꝫ etiam iurauit. ꝫ dicit gloſa. q̃ forte ad hoc fecit vt videret̃ explere inuitus qõ faciebat ſpontaneus. Et ſub zelo veritatis ꝓpetrauit homicidiũ impietatẽ. qꝫ ꝓpter iuſiurandũ noluit eam ꝓtriſtare ꝫ miſſo ſpeculatore p̃cepit amputari caput. ℣ Vbi tan-

gīt ꝝtū. s. passio gl̄osa. Et nōdū q̄ ḡn q̄ induerūt bodē ad occidendū iobēz Primū fuit amor libidinosus. Vñ vinxit eū in carcerē ꝓpter herodiadē vxorem fratris sui. Secundū fuit odiū correptiōis. Lu. iij. Herodes cū coriperet de herodiade fratris sui. ⁊ sequit inclusit iobem in carcerē. Tertiū fuit crapula. qz fecit cenam principibus. qñ forte incaluerat mero. tunc ꝓmisit puelle. ⁊ dicit glosa q̄ tunc solennitatē sanguīe violauit ⁊ fedauit. Quartū fuit inepta leticia. qz cum saltasset filia herodiadis placuit ei. ⁊ sicut dicit glo. ꝑ voto saltatricis caput occisi ante ꝓuuas inferri ꝑcepit. Quintū fuit falsa iusticia. qz ꝓpē iusiurandū. ne. s. esset perturus. Glosa. Dissimulator scelus iuramento excusat. vt sub occasione pietatis impius feriret.

In natitate beate marie virginis. Sermo. CCLXXIIII

Ego mater pulcre dilectionis ⁊ timoris ⁊ agnitionis ⁊ spē spei. Ecc. xxiij. Quia sero in vesperis ecclia a beata virgine postulauit dicens. Monstra te esse matrē. beata virgo q̄si petitiōi satisfactēs cum epla hodierna rñdens dicit. Ego mater. Et cuius mater subdit. Pulcre dilectionis ⁊ ti. ⁊ ag. ⁊ sancte spei. Et innuit btā virgo dupliceē genituraz. scz gratie ⁊ glie. Genitura grē q̄ attendit ꝑm statū vie. hec ꝓsistit in multiplici vtute. hanc tangit. cū dicit. Ego matē pul. dil. ⁊ ti. ⁊ ag. ⁊ sancte spei. Ecce q̄tuor vtutes enumerat q̄z mater existit. Genitura glorie q̄ attendit ꝑm statum patrie. hec ꝓsistit in multiplici beatitudine. quā tangit cū dicit. Trāsite ad me omēs q̄ ꝓcupi. me ⁊ a generationibus meis. i. eternis gaudijs a me genitis. adimplemini. Et post enumerat multiplicem beatitudinē eternoꝝ gaudioꝝ. cū dicit. Spūs meus sup mel dulcis. ⁊ hereditas mea sup mel ⁊ fauum. Qui edunt me adhuc esurient ⁊ q̄ bibūt me adhuc sitient. Et nota q̄ btā vgo ꝓponit genituraz grē q̄ ꝓsistit in multiplici vtute q̄ genituraz glie q̄ ꝓsistit in multiplici btitudie. qz ad genituraz glie nō peruenit nisi ꝑ genituraz grē q̄ ꝓsistit in multiplici vtute. Sic cñ scriptū ē. Ibūt de vtute in vtutē. ⁊ sic videbit deus deoꝝ in syon. Ostendens q̄ genituraz grē btā vgo dicit. Ego mr̄ pul. dil. ⁊ ti. ⁊ ag. ⁊ sctē spei. Vbi q̄tuor vtutes enūerat q̄z matrē se esse dicit. q̄s q̄tuor vtutes q̄si q̄tuor filias in hodierna epla exponit nubendas. oībus ipsas ducētibus multa bona repromittēs. Sz pensate frēs q̄ in exponēdo filias suas ipsas nō distinctim exponit vt dicat sic. Ego mr̄ pul. di. ⁊ ti. ⁊ ag. ⁊ sancte spei. ꝙ oēs colligatas copulatiua ꝓiunctiōe. Vnde dicit. Ego mr̄ pu. di. ⁊ ti. ⁊ ag. ⁊ sancte spei. Non vult btā vgo vt filie ipsius distinctim ducant. sed q̄cūq̄ vnā duxerit vult q̄ oēs ducat. ꝓiuncte enī sunt ne pñe separi. qz hec est regula in theologia q̄ vtutes sic ꝓiuncte sunt q̄ q̄ hz vnā habet oēs. Sz qz vxores ducētes tria ꝑcipue solent attendere. s. ꝓditionē. dispositionē. ⁊ vtilitatē. btā vgo vt ad suas filias ducēdas magis alliciat. oñdit hec tria in ipsis esse excellenē. Nā oñdit ipsam ꝓditionē nobilē. cū dic. Ego mr̄. Ego inq̄ q̄ genui illū q̄ est rex regum ⁊ dñs dñantiū. s. ieſum. Vñ sunt fozores dñi nr̄i ieſu xp̄i. qz eandē matrē hz xp̄s ⁊ ꝑ dicte q̄tuor filie. s. beatā vginē q̄ in premissis verbis dicit. Ego mr̄. Sed ipaꝝ dispositionē innuit delectabilē. cū dicit. pulcre ⁊ sancte. Sz vtilitatē ineffabilē cū dicit. Transite ad me oēs q̄ cō. me. ⁊ a ge. meis implemi. ꝙ Rñdens filiaꝝ dispositionē. ꝓmo incipit a dilectione tanq̄ a dignioꝝ. cū dicit. pulcre dilectiōis. qz ipsa est radix vtutū. Cui? filie nimis pulcra ē dispositio. Tunc ei pulcre dilectio est dispositā q̄n res diligitur ꝓpter se. nō ꝓpter aliud. Multa q̄dem sunt mouentia ad dei dilectionē sicut bñficia spūalia. cozpalia. ⁊ spūalia de q̄bus dicit beatus Aug. Celū ⁊ ter-

ra ⁊ oia q̄ in eis sūt mſhi dicūt. vt amē te ds meus. ꝑ hec oia sunt ḡsi incitamē ta ad pulcrā dilectionē. Causa em̄ dili gendi deū ds ē. sic dic̄ Ber. Iste em̄ est pulcer amor. Un̄ ip̄e als dicit. Purus amor mercenarij nō ē. nō em̄ aliq̄ respi cit vt ꝓpr illa diligat. Un̄ q̄ tñ dilectiōe ds ꝓiungūt. nec ferro. nec aq̄. nec igne ab ipō auelli pñt. q⁹ sic ei adherēt q̄ vn? spūs effecti sūt cū eo. Talit se ꝓiunctuz ds apls oñdebat cū dicebat. Certus sū q̄ nec̄ vita nec̄ mors. ⁊ enūerat oia q̄ pñt separe a ds. ⁊ post subdit. nec̄ aliq̄ alia creatura poterit nos separe a cha ritate dei. Nec mir. q⁹ nō mediāte aliq̄ creatura sibi ꝓiūctus fuit. sic̄ illi q̄ medi antib? bñficijs ꝓiūgunt. q⁹ cessante vin culo. ſ. bñficio. cessat dilectio. De q̄bus ps. Cōfitebit tibi cū bñfecer ei. Hec ñ est bñ dispōsita dilectio. ꝑ turpis ⁊ fusca obfuscata bñficijs. ꝑ illa que est sine ali quo medio est pulcra dilectio. hec ē de lectabilis. q⁹ tali dilectōe mihil iocūdi? sic̄ dic̄ Aug. ¶ Secūde filie ē etiā dispōsitio delectabilis. ſ. timor. Timo ris in? nō cuiuslibet ꝑ timoris reueren tie. Ist filialis q̄ idē est ꝑ quosdā. Sūt em̄ q̄dā timores male dispōsitōis. sic ē timor mūdanus. timor hūan?. ⁊ timor futilis. Mūdanus timor est q̄n aliq̄s timore admittēdi tpalia peccat mortali ter. Sic peccauit ḃodes. occidēs pueros innocentes. q̄rens xp̄m occidere. timēs ne ei regnū surripet. Sic peccauerūt iu dei in xp̄m insurgēdo dicētes. Ne for te veniāt romani ⁊ tol. lo. no. ⁊ gentez Quotiens hoīes ꝑ timore peccant. q̄ quotidie ꝓpr tpalia mentiūt. piuri effi ciūt ⁊ multis malis illaq̄nt. Sz hūa nus timor est q̄n aliq̄s nimis timet cor pori suo. q̄ tūc est pcm̄ mortale. q̄n pe nā corpis plus timet q̄ deuz. ꝑ timore peccauit petr? q̄n timore pellis sue ter negauit dñm. ⁊ alij apli timentes pelli sue. relicto eo oēs fugerūt. Timor hui lis est sic̄ dic̄ Aug. q̄n aliq̄s timore ge hēne nō peccat. ñ hīs respectū ad amo rē iusticie vel offense dei. De quo timo re dic̄ aug. Inanit̄ putat se victorē pcli q̄ timore pene nō peccat q⁹ penā quam timet nō euadit. Ui tiores oēs male sē dispōsit. Sz est timor bñ dispōsitus. ſ. timor reuerētie vl filialis. q̄ idē est ꝑm quosdā. q̄ est talis dispōsitiōis q⁹ etiā si nulla pena seq̄ret ob solā dei reuerētiā a malo q̄escūt. Talis fuit susāna q̄ dixit Melius ē mihi incidere in man? vr̄as q̄ peccare ī ꝓspectu dei mei. Sic timor est pfector ⁊ btōr. q⁹ ipse xp̄s ip̄m hūit Un̄ etiā ipsi? vsus nō cuacuabit in p̄ria Unō ps. Timor dñi scūs pmanens in seculū seculi. ¶ Tercia filia. ſ. agnitio est pulcre dispōsitionis. nō illa vtiq̄ agnitio de q̄ dr̄ sapientes sunt vt faciāt mala. bene aūt facere nescierūt. Hec est feda ⁊ turpis agnitio. Sz agnitio veri tatis cuius mr̄ btā vgo. est pulcre dispo sitiōis. Est em̄ ornata triplici dono spi ritusscti. ſ. dono sapie. dono scie. ⁊ intel lectus. Nam sapia est lumē quo agno scunt̄ superiora. scia est lumen quo agno scunt̄ inferiora siue exteriora. ꝑ intellec tus est lumen quo agnoscunt̄ interio ra. Here agnitio superior sapia dirigit. q⁹ sicut dic̄ Ysido. Sapia tñmodo eter na ꝓtemplat̄. Un̄ dicit Aug?. Sapia ē rer̄ diuinar̄ cognitio. Un̄ sapia dr̄ q̄si sapida scia. q⁹ p eam sapimus celestia quasi p gustū. Ad hanc agnitioē hortaba t apls cū dicebat. Que sursum sunt sapite. Ad agnitionē vero exteriorr̄ vel inferior̄ dirigimur p lumen scie. vt sc̄z sciamus ꝓuersari in medio ꝓue nationis ⁊ puerse. Ad agnitionē v̄o interior̄ il luminam̄ p lumē intellectus q̄ est sicut dicit Aug. cū ab oñi falsitate carnalis delectatiōis cor mundat̄. vt pura inten tio dirigat̄ in finē. Ecce q̄ delectabilis huius filie dispōsitio. q⁹ sup̄ ⁊ infra et ex̄ ⁊ intra. pulcre dispōsita est. ¶ Quarte filie dispōsitio cōmendat̄ cū dr̄. sancte spei. Sanctā v̄o spem tria red dūt pulcrā. q⁹ in pulcro fūdamēto. i. in solo ds figit̄. Dester. xuij. Exaudi dñe vocē eor̄ q̄ in nullo hūt spē p̄ter te dñe Scōo q⁹ ex̄ meruſ. Un̄ spes sic diffinit̄

Spes est ex meritis ⁊ gratia ꝓuenies. Un q̄ nō est ex meritis male dispositā est.qz est falsa ⁊ vana. De qua Esa.xxvij. Posuimus mendaciū spem nostrā Terra est sancta qz in tribulationibus firma ⁊ depurata. Un Job .xxij. Etiā si occiderit me in ipo sperabo. Ecce btā ygo ondit filiaꝫ suaꝫ ⁊ ꝺditionē nobilem ⁊ dispositionē delectabilem. R Ostendit etiaz ⁊ vtilitatē inestimabilē ⁊ ꝟ in genitura glie.cū subdit. Trāsite ad me oēs q̄ ꝺcupiscitis rē. Et ꝓmittit duplicē cū filiabus suis vtilitatez. vicz imensam nuptiaꝫ solennitatē. ⁊ inestimabilem hereditatē. Primū innuit.cū dicit. Transite ad me.vbi innuit solennem nuptiaꝫ locuz. Nos em̄ est vt cū inferior superioris ducit filiam apud superiorem celebrari nuptias ꝓpter maiorem honorē.sic beata virgo filiaꝫ suaꝫ nuptias nō alias q̄ in domo glie. vbi nunc regnat vult celebrare Unde dicit Transite ad me.vbi nunc habito.⁊ ibi a generationibus meis.i.eternis gaudijs a me genitis adimplemini. Ipsa em̄ eterna gaudia genuit. q̄ eternoꝝ gaudioꝝ ꝺditorem ⁊ collatorē genuit. ꝑ quo ⁊ porta celi esse cantaꝫ. Et ostēdit illud nuptiaꝝ ꝓuiuiū esse imensum: quia copiosum.delicioſum.⁊ non fastidiosum. Copiosum sine defectu. Unō dicit adimplemini. Charissimi plenum est ꝑm pīm cui nō potest fieri additio. Et beata virgo nō solum dicit implemini sed etiam si possibilis est additio adimplemini. Mensuram em̄ bonam ⁊ coagitatam ⁊ sup effluentez da.in si. vestꝝ. Sed posset quis dicere.q̄ q̄ implent homies de minus bonis ⁊ insipidis.ideo beata virgo ostendit cōuiuiū suum deliciosum ꝓpter fercula delicata. Et tacens de multis ferculis que ibi erunt.illud quod p̄capuū est ⁊ substantiale q̄ delicatū sit ostendit.cum dicit. Spiritus meus sup mel sez .increatus De quo Job .v. Spiritus ē deus. Hic spūs licz oim sit ꝓ creationem.qz oīa creauit.est tn̄ specialiter beate virginis ꝓpter eius carnis assumptionē ⁊ vnionem. Propter quod ipsa dicit. Spūs meus.i.visio spūs mei.siue agnitio.sup mel dulcis. Visio em̄ dei adeo est ferculum delicatū q̄ si nullū aliud esset sufficeret.Dne inquit philippus in iohanne ostende nobis patrem ⁊ sufficit nobis Carissimi ꝟ ferculū ē adeo delectabile q̄ si gutta ipsi? caderet in ꝓfundū tartari siue inferni.tota amaritudo illius dulcoraret. Unde Bern̄. Illud verum ⁊ summū gaudium est quod de creatore nō de creatura ꝯcipitur. cui comparatum oīe amaꝫ dulce efficitur. Sed ne quis diceret.talia ꝓuiuia q̄ sunt delicata ⁊ copiosa sequūt̄ tedia ⁊ fastidia.illō nuptiaꝝ ꝓuiuiū ostendit sine fastidio. cū dicit. Qui edūt me adhuc esurient. Mira res. semp comedunt ⁊ semp bibunt.⁊ tn̄ semp esuriūt. fruunt em̄ nec deficiūt quo frui magis sitiūt. Quia q̄ illud ꝓuiuiū copiosum.deliciosum.⁊ non fastidiosum.ostendit illud cōuiuiū esse imensum. L Sed qz nō sufficit solum nuptiaꝝ ꝓuiuium. beata virgo cū filiabus suis ꝓmittit etiam ineffabilez hereditatē.cum dicit. ⁊ hereditas mea sup mel ⁊ fauū. Charissimi illa hereditas nō paꝫ sed multū tenet.qz est lōga ⁊ spaciosa.est em̄ illa quā ipse filius bte virginis cū sozoꝛib? suis ꝓmisit dicens Luc̄.xxij. Disponо vobis sez generis meis sicut disposuit mihi pater meus regnū. Ecce charissimi q̄ beata virgo hereditatē hoc filius eius regnum dicit.qđ nobis disposuit plene. Unde subdit.sicut disposuit mihi pater meus regnū.quem sez ꝟstituit hered̄ vniuersoꝝ. Sed quia nō tn̄ regni sed etiā pui dñij gubernacula multam turbationez generant. ne tale quid ibi credamus. ondit in quo cōsistit illius regni officiū cū dicit.disponovobis regnū.nō vt pugnetis.vel alias angustias habeatis.ꝫ vt edatis ⁊ bibatis.⁊ addit. sup mensā meam.nō alias.qđ est magni honoris sez in eadem mensa cū imperatoꝛe comedere. Et qz illud regnum est sine angu-

stijs ⁊ tanti honoris ⁊ in oñibus delicijs. ideo beata virgo dicit q̄ hereditas illa est sup mel ⁊ fauū. Charissimi ex quo filie btē v̄ginis sunt nobiles ꝓdito ne. delectabiles dispositiõe. inestimabiles vtilitate. bonū est q̄ in ipsis ducendis audiamus ꝓsiliū beate v̄ginis. Cū ipsa dicit. Qui audit me nõ ꝓfundetur imo qõ plus est. sicut illis q̄ nuptias annũciant p plateas discurrẽtes dant tunicc. sic beata v̄go annũciatoribus istarũ nuptiarũ ꝑmittit inestimabilẽ mercedem. Qui iñḡt elucidant me. s. p̄dicando. vitã eternã hẽbunt. Ad quã nos.

De eodem festo.

Sermo. CCLXXV.

Liber generatiõis

Iesu xp̄i filij dauid. fi. abzoam. Matb. j. ¶ Quia Matb. genealogiam describit virginis marie. ideo in natiuitate ipsius v̄ginis legit℔ euãgelium vt in natiuitate ipsius genus ꝺ quo nata est intimaret. In cuius euangelij initio tripl℔ beata v̄go cõmendat℔ vicz p ꝓpationẽ. cũ dr. Liber. p gnãtõez q̄ generationis nõ alterius ℈ Iesu xp̄i. p ꝓpagationẽ. q̄ filij dauid. filij abzaã ab his em̃ descendit p ꝓpagationẽ. In ꝓpatione g̃ beate v̄ginis v̄tus. in generatione partus. ℈ in ꝓpagatione gen⁹ exprimit℔. Pensate itaq̄ frẽs charissimi ⁊ videte q̄nta sit ꝓgruitas in libri ꝓpatione ad virtutis eius oñsionẽ. Est em̃ liber ꝓsiderare tripl℔. q̄tũ ad facturam. q̄tũ ad scripturã. ⁊ q̄tũ ad clausuram. ¶ Circa primũ. s. circa factură huius libri. est ꝓsiderare materiã de q̄ factus ẽ. q̄ nobilis. formã ℈m quã factus est. q̄ singularis. cãm ꝓpter quã factus est. q̄ valis. ¶ Vere materia huius libri est nobilis. q̄ de pellibus regũ ⁊ ducũ. q̄ in hodierno euãgelio enarrant℔. a quibus ℈m legẽ traducta est. he sunt pelles veri salomonis de q̄bus ipsa gl̃iatur in Cant℔. j. Quia regali ex ꝓgenie maria exorta refulget. Cũ de ipsa põt illud dici Gen̄. v. Hic est liber gnãtiõis ade. i. transducti de adã. Huius libri materia a p̄ribus tanq̄ pellis ab oue est sepata in ꝓceptione. mũdificata in sctificatiõe p disciplinã extensa. p abstinentiã desiccata. p pauptatẽ abzasa. p v̄ginitatẽ dealbata. ¶ Et q̄ materia nobilitatur p formã. ideo habito ꝺ materia pensandũ est de huius libri forma. Forma autẽ ℈m quã factus est fuit singularis. Est em̃ singulariter p̄grandis. Unde Esa. vij. Sume tibi librũ grandẽ. Vere grandem. Grandis q̄dem ꝓtentio. q̄ quem totus nõ capit orbis in sua se clausit viscera factus homo. Grandis p̄cio rõne v̄ginitatis. quia nõ est digna ponderatio aie conti. Sap̄. Pretiosior est cũctis opibus ⁊ oia que desi. nõ. v. h. cõ. Grandis priuilegio. q̄ multe filie ꝓgre. di. ipa vo supgressa est vniuer. Quia sicut dicit sup illud optimã ptem elegit sibi maria. exprimens spũales diuitias mulier℔. Bona est iñḡt fecunditas ꝓnugalis. melior castitas v̄ginalis. p̄rius optima est virginea fecunditas. marie priuilegiũ est. non auferet℔ ab ea. nec dabit℔ alteri. Cũ in hoc supgressa ẽ vniuersas. Vere nõ solũ in priuilegio singl̃aris. imo mirabilis. Quis em̃ nõ miret℔ rubũ ardere sine consumptione. Exo. iij. v̄gam germinare sine humoꝝ attractione. Numeri. xvij. vellus ꝓlui areã nõ irrigari. Judi. vj. lapidẽ de mõte prescidi manũ nõ adhiberi. Dañ. ij. In his em̃ quatuor beate virginis singularia ⁊ mirabilia eluceſcũt. Ipa em̃ fuit rubus p infirmitatẽ carnis. Vellus p lenitatẽ mentis. Virga p rigorem discipline. q̄tum ad actiuam. Ex mons p altitudinẽ celestis sapie. q̄tum ad cõtemplatiuã. Et ecce rubus ardet ℈ nõ cõburit℔. q̄ in ea fuit fomitis essentia. ℈ nõ efficacia. De monte lapis excidit℔ et manus nõ adhibet℔. cum corpus xp̄i de purissimis sanguinibus eius sine opere virili ꝓcipitur. Vellus irroratur. ℈ area nõ irrigat℔. cũ vbũ carni ipsi⁹ vnit℔. v̄ginitas nõ tollitur. pudicicia nõ violatur

De ntitate ma. vir.

Virga sine hūore floruit cū virgo mat sine corruptione concupiscentie verbuz dei edidit. Hic ḡ pdictus liber ꝓtū ad formū est grandis. ℟ Hz ꝓtuz ad cām. s. ḡre fact⁹ est qz vtilis. Utilis inq̄ ob monimentū recordatiōis gre diuie Ūñ Exo. xvij. or. Scribe h̄ monimentum in libro. Ipsa est em̄ liber monimenti. i. monens mentē. Monet enim mentē. filij ad pietatē. Ūñ Bern. O hō secuz habes accessuz ad deū vbi mr̄ filio vbera. filius vero pr̄i vulnera exhibet. diuidūt inter se mater t filius pietatis officia. Itē alibi dicit. Per te habemus accessum ad filiū o bñdicta. vt p te suscipiat nos q̄ p te datus est nobis Itē est vtilis ob testamentū possessiōis eterne glie. Hiere. xxxij. Accepi libruz possessiōis. Ipsam em̄ in vltima volūtate ꝓstitutus hūano generi in testamēto tāq̄ libz eterne glie reliq̄t. In signū cui⁹ discipl⁹ dixit. Ecce mr̄ tua. Ūñ ipa dicēs in epla. Ego mr̄. oñdit suis filijs nō aliter ꝓcipere q̄ p ipsam eternā possessionē. Ūñ dicit. In me omnis spes vie vel vite t virtutis. Itē est vtilis ob documentū informatiōis doctrine. Unde ad hūc libz remittit nos. Esa. vt vitaz nraz. corrigamus. xxxiij. Require diligenter in libro dñi t legite. qz vere ibi inueniemus p qđ informem̄. s. hūilitatē fidei plenitudinē. patientiā. pietatez. t virginitatē. Licet em̄ t pleriq̄ sancti ista habuerūt. in beata tñ virgie incōparabilr fuerūt. Fuit em̄ incōparabilis in hūilitate angelis. i. fidei plenitudine apl̄is. in patria martyribus. in pietate ꝓfessoribus. in ỹginitate virginib⁹. De q̄bus sic placet loqui reḡre in p̄mone. Et sic in fyon fir. in die assūptiōis. Si in h̄ libro legerimus in oībus his pficiemus hūc libz optabat Job. xxxj. dicēs. Libz scribat ipse vt in hūero meo ponte cū p imitationē. t circūdem illū q̄si coronaz mihi. s. p veneratione. p singl⁹ ḡdus meos pnūciabo illū. s. p̄dicationem.

℟ Quantū aūt ad scripturā hic liber est delectabilis si cōsideret a quo est scriptus. qz a deo. Qđ petebat Job. xxxj. Libz scribat ipse. Itē si ꝓsideret quo inscriptus. qz verbo illo abbreuiato qđ fecit dñs sup terrā. Itē si ꝓsideret cum quo inscriptus. qz stilo hois. i. stemate hois. qz filius dei assumens creaturam in vtero virgis scripsit ibi ñ stemate angeli h̄ hois. qz nusq̄ angelos apprehēdit. h̄ semen abrae apprehē. Hebre. ij. Ūñ ad Gal. iij. Misit deus filiū suū factū ex muliere. ℟ Quātū aūt ad clausurā est hic liber venerabilis. Venerabat em̄ hic liber a pbis clausis in figuris. Ūñ Ezech. ij. liber inuolutus dicit. Venerabat ab apl̄is. qz clausus siue signatus priuilegijs. Ūñ Jo. in Apo. v. Vidi in dextra sedētis libz sigillū sigillū septē. i. septiformis spūs gr̄a q̄ p ceteros apl̄is pollebat. Veneraī t nos hunc libz clausum in p̄mio felicitatis. Iam em̄ dudū ds dixit angelis illud. Deut. xxxj. Tollite libz. s. mariā t ponite in latere arce. i. xp̄i. Sic ḡ in libri ꝓpatione virtus beate virgis imensa innuit. ℣ Sed in generatione sublimis oñdit. qz generationis iesu xp̄i. glo. i. saluatoris geniti. O q̄tum est cōmendabilis ex tā sublimi generatione. qz illud ineffabile verbū caro factū ex ea pdix. illud in q̄ verbū qđ iuxta Jo. subsistit eternitate. In principio inquit erat verbū. Illud verbū qđ gl̄iosum est dignitate. qz verbū erat apud deū. Illud verbū qđ pfectū est diuinitate. qz deus erat verbum qđ opatiuū est potestate. qz oīa p ipsuz facta sunt. O q̄te marie sublimitas. scz cū descendit eternitas, ad mortalitatem gl̄ia ad ignobilitatē. maiestas ad hūilitatē. virtus oīa faciens ad infirmitatē.

℣ Quanta aūt fuerit ꝓpagatiōis nobilitas subdit. qz filij dauid. filij abrā am. Est em̄ de stirpe dauid filij abrae. Cuius genealogiā distinguit Matth. in tres generatiōes. in quo signat triplex generatio hūani generis. nature. culpe t gr̄e. h̄ in tercia nata est benedicta in mulieribus t bñdictus fructus ventris eius. qz in gr̄a t plena gr̄a na-

ta est btā virgo maria. ita vt ab ipsa ex uberaret in alios tanq̄ stillicidia stillā tia sup terrā. Ipsa est em̄ illa nubecula Reg. xviij. de q̄ dicit q̄ ascendente nubecula de mari facta est pluuia. ⁊ curre bant ante nubeculam helyas ⁊ achab. Mare designat hūanā naturā q̄ respersa amaritudine originalis culpe. a quo mari ascēdit tpe natiuitatis maria tāq̄ nubecula. i. leuissima. ppt̄ peccati imunitatē post cuius ascensum secuta ē pluuia gre. ita vt añ eā currerent helyas ⁊ achab. i. iusti q̄ p helyam. ⁊ peccatores q̄ p achab designant. Quia ⁊ pctōr̄ est in vemā. ⁊ iustis in grām in p̄nti ⁊ in futuro in gl̄iam. Ad quā nos p.

De eodem festo.

Sermo. CCLXXVI.

Ecce rebecca egredieb̄at filia bathuelis. filij melche vxoris nachor fratris abraam hūs hyō. in scapula sua puella decora nimis virgo q̄ pulcerrima ⁊ incognita viro. Gen. xxiiij. ¶ Circa p̄tem solennitatē ad q̄ possunt de beata virgie notari. Primo eius de vtero egressio. ibi. Ecce rebecca egredieb̄at. Secūdo eius genealogie cōtexio. ibi. filia bathuelis ⁊c̄. Tercio ei⁹ in vtero sanctificatio. ibi hūs hyō. in scapula. Quarto virtutis cōmendatio. ibi. puella decora ⁊c̄. Quinto singularitas in priuilegio. ibi. incognita viro ¶ Dicamus g̃ de ipsa. Ecce rebecca ⁊c̄. Rebecca aūt bene dī beata virgo. q̄ rebecca interp̄tat patiens. vel multū accipiens. q̄ō vtrūq̄ beate virgini q̄uenit. Q⁹ patiens fuerit Luc. ij. ondit vbi dicit symeon. Tuā ipsius aiam ptransibit ⁊c̄. Ex q̄ auctate innuit q̄ beata virgo nobilius ⁊ acrius fuit passa q̄ aliquis martyrum in tribus. scz in tpe passionis. subiecto. ⁊ forma. In tpe q̄dem. q̄ alij martyres vel ante vl̄ post xp̄i passionē passi sunt. Sed beata virgo eodem tpe. Vñ symeon post q̄ dicit de xp̄o. erit in ruinā multor̄. s. demonū ⁊ hoc in passione. mox adiecit. ⁊ tuā ipsius aiam ptransibit gladius. Itē in forma martyris. q̄ alij martyres passi sūt ignes. aquas. ⁊ hmōi. ꝑ beata virgo eodem mō quo xp̄s q̄ō innuit ꝑ cundē gladium. cū dicit. tuā aiam ipsius ptransibit gla. Item in subiecto. q̄ alij martyres passi sunt in corpe. ipsa vo in aia. q̄ passio vehemētior est. Itē dī rebecca multū accipiens. accepit em̄ q̄tuor sup oīs hoies. s. in vtero sanctificationez. plus em̄ q̄ hieremias vl̄ ioh̄es. sicut dicit Bern̄. Secūdo gre plenitudinem. plus em̄ q̄ stephanus. de quo legit̄ q̄ plenus fuit spūsancto. Item virginalē ⁊ deificam p̄creationem q̄ō nulli vni q̄ otigit. Quarto sup angelor̄ choros exaltationem. Hec g̃ rebecca hodie egredieb̄at ꝑ natiuitatē. Sed ne de genere dubitemus mox genealogie subdit̄ ordo exio. cū dicit. filia bathuelis ⁊c̄. q̄ ad litteram de his sm̄ carnem fuit p̄creata. Sed pensandū q̄ hec genealogie cōtexio. incipit ab inferiori ascendendo ad superius. scz a laban vsq̄ ad abraam. vt ostenderet̄ q̄ ipsa que in hūana natura humillima fuerit intantū ascendere debuit q̄ deū generaret. ⁊ merito ipsius genealogia incipit ab inferiori ⁊ terminatur in abraam. quia hoc p̄m q̄ ipsa generare deū debuit. Primū oim abrae p̄missum fuit. scz q̄ in semine ei⁹ scz in beata virgine benedicentur oīs gentes. Sed ne crederemus ipsam de eis more cōmuni natam. scz in peccato mox eius sanctificatio in vtero innuit̄. cum subditur. habens hydriam in scapsu. Hydor grece aqua dicitur latine. ⁊ certe nos a peccato per aquā baptismi sanctificamur. Sed beata virgo hanc aquā. id est aque sanctificationē egredi endo per natiuitatem habuit in scapula sua. id est in scipsa. q̄ egredicēdo sctificationem secum apportauit. ¶ Sed q̄lis hec virgo interius exteriusq̄ fuerit q̄tū ad vtutē oñditur. cū dī. puella decora nimis vgoq̄ pul. Nam q̄tus

ad interiorez ornatū dr̄ decora. qz dicit glo. sup illud ps̄. Dñe dilexi decorez. q decor est interior. in mali absentia b̄ est culpe. z in boni pñtia b̄ est vtutū. Sed in ipsa culpa latere nō potuit q̄ gr̄a plena fuit. z vtutibus abūdauit. qz supergressa est vniuersas. Quantū vo ad exteriorē ornatū. s. corpis dr̄ virgo pulcerrima. pulcritudo em̄ est in debita ꝓportione z in ꝙuenienti dispositiōe. iuxta b̄ btā vgo dr̄ pulcerrima. qz ad l̄ram ipsa vgo adeo pulcra fuit. q dicit glo. sup illud Math. Joseph nō cognoscebat eā Joseph facie ad faciem mariā nō poterat videre. quā spūssctūs replcuerat. nec mir. si b̄ mr̄i ꝙulit in q̄ nouē mensibus reqcuit. cū tale moysi ꝓpr̄ familiarē locutionē ꝙulit q filij isr̄l in ip̄m intendē nō poterāt. Et qz hec vgo z deū peperit z vgo pmansit. qd̄ nulli vnq̄ femine cōtigit. io singularis in pruilegio oñdit. cū subdit. z incognita viro. De b̄ reḡre in ꝓmonib⁹ in assūptiōe z in alijs festis

De eodem festo.

Egredief virga de

radice yesse ⁊c̄. Hunc ꝓmonē requirē in annūciatione beate virginis.

De eodem festo.

Sermo. CCLXXVII.

Virgam uirtutis

Que emittet dñs ex syon. Dauid ꝓpheta longe ante p̄uidens beate vgis ntitatē. p̄missa vba eā designātia ꝓtulit. In q̄b⁹ ab ipso q̄tuor oñdūt vicz p dei dispositionē btē virgis ortus cū dicit. emittet dñs. Sedo ꝓpagationis genus. cū dicit ex syon. Tercio conuersatiōis mod⁹. cū dicit. virgā. Quarto ptātis virtus. cum dicit. virtutis sue. Primo g̃ ꝓpheta ortū ipsius ostendit deū disposuisse. cum dicit. emittet dñs. Emisit em̄ eā in ortu ꝙceptiōis z in ortu ntitatis. qz vtrūq ortū inuenit deus ꝓmouisse. Promouit em̄ ip̄tū ad natura ꝙceptionē. ꝓmouit ip̄tū ad gr̄am natiuitatē. Scribit em̄ hiero. q anna mr̄ ipsius z ioachim pr̄. sterilis fuer. adeo q de ꝓle desperantes vltra ꝙuenire nō ꝓposuerūt. Vñ cū ioachim ab anna recessisz. ab angelo redire iubet. ꝓles nascitura do iuuāte naturā intimat. Promouit etiā ds̄ z ortū ntitatis p sanctificationē. nō em̄ sm legez cōmunē nata est cū culpa originali. b̄ sctificata in vtero. nata c cū gr̄a abūdanti. Hec duplex ꝓmotio nāe z gr̄e designata est in Beñ. vbi dixit dñs. Germinet tra herbā virentē z facientē semen iux genus suū. Terra. i. hūana nā germinet in ꝙceptione herbā. i. beatā virginē. virentem in ntitate p sctificatiōez. facientem semen filiū dei ꝙcipiendo. iux genus suū. qz talis decz ptus deum. vt virgo ꝙcipiat. z virgo post ptū ꝓmaneat. Hoc designatz fuit Exo. xxxvj. vbi dr̄. Fecit beseleel archam de lignis sethim Beseleel q̄ interp̄tat vmbraculū diuinū. designat ꝙditorē oim. qz sic dicit Esa. vere ds̄ absconditus est. Quia nec sensu ꝓcipit. Job. j. Deū nemo vidit vnq̄. nec rōne ꝓphendit Job. xj. Forsitan vestigia dei ꝓphendes. Nec intellectu capit Job. xxxvj. Memento q̄ ignores tps ei⁹. Hic g̃ verus beseleel fecit disponendo arcam. i. btām virginez de lignis sethim. q̄ sunt albe spine sitia. incōbustibilia. incōputribilia. qđ totū ꝙuenit beate marie virgini. Spina em̄ fuit ꝓpter originale in ꝙceptiōe. alba p sctificatiōez in ntitate incōbustibilis ꝓpr̄ extinctiōez fomitis incōputribil⁹ ꝓpr̄ obseruantiā vginitatis. Hāc g̃ ꝓmotiōez ortus designans ꝓpha dixit. emittet dñs. Ordo propagatiōis genus ꝙsequent̄ ondit. cū dicit. ex syon. i. ex ppl̄o iudeoꝝ. Syon em̄ q̄ fuit mons in terminis iudeoꝝ interp̄tat̄ specula. z b̄ sm illud tps bñ iudeis ꝙuenebat. ipsi em̄ tunc nō solū deū in speculo creature cū alijs gentib⁹ specula bant. sm illō apli. Inuisibilia dei per ea q̄ fca sūt intellecta ꝙspiciūt. b̄ sm speculā scripture p̄ ceteris gentib⁹. qz nō fcē tal⁹

De ntitate ma. uir.

dñi natiõi ꝛ iudicia sua nõ manifesta uit eis. sic. s. iudeis. Vñ ipsis Deut. xxxij. dr. Que est alia gẽs sic inclita vt habeat cerimonias. iustaq; iudicia. ꝛ vniuersam legẽ. Ex hac g̃ syon spẽs decoris eius ꝓcessit. qñ btã vgo q̃ totũ ꝓpl'm iudaicũ decorauit nata fuit. p quã dñs manifeste venit. qm̃ ipsi⁹ carne assumpta. huic mõo visibilis appuit. ¶ Tercio uersatiõis ei⁹ modus exprimitur cũ virge ꝓparat. Fuit em̃ tanq̃ virga plana p pcti immunitatem. nullus em̃ in ea fruter peccati extitit. Nõ predixerat ysa. xvij. Procedent ramuscult ei⁹. id est btẽ virginis. falcibus .i. septẽ donis spũssancti. qõ factũ credum⁹ in ventre matris. plenissime tñ in filij dei ꝛceptiõe. qz post nec ventaliter credit pec casse. Vnde Aug⁹. Cũ de peccatis agit de matre dñi nullaz prorsus volo fieri q̃stionẽ. Itẽ fuit tanq̃ virga sursum tendens p ꝛcẽplationem. Vñ Lu. ij. dr. Maria ꝓseruabat oia verba hec cõferens in corde suo. Et in Actib⁹ dr. q̃ erãt oĩes discipuli orãtes in cenaculo mõtis syon cũ maria mr̃e ihesu. Nec mirũ. Jã em̃ fili⁹ eius dilect⁹ in celũ ascẽderat. et vbi erat thesaurus su⁹ ibi erat ꝛ cor eius. Itẽ fuit tanq̃ virga flexibilis p ꝓpassionẽ. In signũ hui⁹ in nuptijs vino deficiẽte cõpatiens cõfusiõi nuptiaz. filiũ ad pietatem ꝓuocauit dicẽs. Vinũ nõ habẽt. Que sic flexibilis ad modicũ aure impulsum. i. oriõis vsq; hodie pseuerat. Vnde Berñ. Videat miserico⁹diã tuã virgo btã q̃te in suis necessitatib⁹ memini defuisse. Item fuit tanq̃ virga in sũmo gracillima p hũilitatẽ. In ꝑsenti em̃ vita pl⁹ in sũmo esse nõ potuit. nec plus ascẽdere q̃ in filij dei ꝛceptiõe. ꝛ ibi fuit g̃acillima id est hũillima. Vñ dixit. Ecce ancilla dñi fiat mihi sm̃ vbũ tuũ. Et tũc frondiut. floruit ꝛ fructum fecit. sicut virga aaron Numeri. xx. frondut. qz ꝓtulit ex se vmbraculũ hũano generi ꝑ estũ vicior. Vñ ysa. xxiij. Et vmbraculũ dies ab estu. Itẽ floruit qz attulit odoramẽtũ cõtra infectionẽ nostri odorat⁹. Vñ Eccl'. xxiij. dicit. Sfructificaui suauitatẽ odoris. Itẽ fructũ fecit. qz ꝓtulit cibuz q̃ de celo descẽdit cõtra esuriem nostri gust⁹. Pro quo dicit Eccl'. xxiiij. Trãsite ad me oĩes q̃ ꝛcupiscatis me ꝛ a generatiõib⁹ meis implemini. ¶ Quarto ꝛ vltimo innuit̃ huius virge ptãtis virt⁹. cũ dic̃. Vtutis sue. i. ipsi⁹ dei oĩpotẽtis. et cũ plus ꝓtulit de virtute q̃ alicui creature. qz etiã sup̃ ipm̃ deũ quodãmõ hz virtutẽ p manẽ auctoritatis imperiũ. qõ nulli alij cõuenit creature. Vñ Aug⁹. Singularit̃ illa femina habuit vt videret sibi hũilitate subditum quẽ nõ solum hũana. vez̃ etiã angelica creatura venerat̃ et adorat altissimũ Hec est virga aurea angelis ꝛ hoib⁹ acceptabilis. quã verus assuer⁹ i signũ clemẽtie porrigit aie peccatrici blandiendo intantum vt dicat. Quid habes hester. noli timere ego sum frat̃ tu⁹. nõ tm̃ dñs. accede g̃ ꝛ tange virgã. i. Maria. et nõ morieris. Hec vga deuorat serpẽtes pharaonis. i. tentatiões exting uit demonis. Exo. vij. Nec mirũ. hec em̃ virga demõib⁹ ẽ terribilis. ps̃. Reges eos in virga ferrea. Vnde ysa. xxx. dr. Pauebit assur virga ꝓcussus. Vñ ꝛ pdicatoz⁹ quibus maxime demones cõtrariant̃ dat in solatium Marci. vj. Nihil tuleritis in via nisi virgam id est mariã. Hec ẽ virga q̃ oĩb⁹ filijs isrl'. i. christifidelib⁹. facit viã p mare huius mõi ad terram ꝓmissiõis. Vñ ps̃. Virga directionis virga regni tui. Vñ ꝛ maris stella q̃ nauigantes dirigit dr. Mire g̃ est ptãtis hui⁹ virge vt⁹. q̃ sic deũ flexit. demones reprimit. mare diuidit. ꝛ ad terram ꝓmissionis deducit. Quo nos ꝓducat Qui viuit.

¶ Autor huius libri supius dicit Maria spina fuit ꝓpter originale in concepti̇õe. Sed hui⁹ oppositũ nũc tenet

¶ De eodem festo.

Sermo. CCLXXVIII.

Aufer rubiginem de argēto ⁊ egrediet vas purissimū. Prouer. xxv. ℟ In his verbis ſm ꝓ pñt beate virgini adaptari duo tanguñt. vicz btē virgis in pctō ꝯceptio. cū dicit. Aufer rubiginē de argēto et eiusdez in vtero ſcificatio. cū dicit. ⁊ egredieť vas purissimū. ℣ Dicit aūt btā virgo argentū. qz alba sicut argentū p virginitatem. ꝑ quo dixit Lu. i. Quia vir nō ꝯgnosco. Item ductilis sicut argentū. p obedientiā. cū dixit. Ecce ancilla dñi. Itē sonora sic argentū. p eloquentiā. ⁊ ℟ cū dixit. Fiat mihi ſm v̄bū tuū. Dicať g̃ primo argentū btā virgo ꝓpter albedinē castitatis. qz licet alique alie v̄gines muēte sint dño seruiētes. nō tm̄ sic albe fuerūt p puritatē vt btā v̄go. Vñ ps. Adducētur regi virgines post eā. Et btūs bernñ dicit. Que puritas vel etiā castitas angelica illi puritati valeat ꝯpari. Vñ p excellentiā virgo virginū dr. Itē dr argentū. qz ductilis sicut argētū p obedientiā. ⁊ ℟ patuit cū dixit. Ecce ancilla dñi. In ℟ ꝙ dixit Ecce. ꝑmptitudiez obedientie innuit. q̄si diceret. Non differo obedire. nō ꝑastino. ℟ ecce ancilla dñi. Vñ de ipsa pōt dicere dñs illō ps. In auditu auris obediuit mihi. Et qz sic ductilis fuit p obedientiam. ideo de ipsa tanq̄ de argēto ductili fabricatus est denari⁹ diurnus a docto artifice. s. a spūsco. q̄ est merces laborantiū i vinea ecclie. q̄ dixit abrae. Gen. xv. Ego cro merces tua magnanimis. qz ipse deus erit nobis oia in oib⁹. Itē dr argentū btā virgo ꝓpter dulcē tinnitū ⁊ sonorū. Sicut em̄ inter cetera metalla nihil argēto dulci⁹ sonat. sic inter oia eloq̄a eloquiū btē virginis dulci⁹ ⁊ sonoriius sonuit. cū dixit. Fiat mihi ſm v̄bū tuū. Hoc em̄ eloquium adeo dulciter sonuit ꝙ nō solū celestis curia. non tm̄ nulli tans eccle. ℟ etiā inferioꝝ habitacula recreata sūt. Vñ Cañ. v. Ego dilecto meo et dilectus meus qui pascitur inter lilia. Que habitas in ortis amici auscultāt te. fac me audire vocē tuā. Verba sunt dñi a btā virgine ꝯsensum de incarnatiōe req̄rētis. Vñ glosa. Amici auscultāt te. i. angeli quos amatores tibi dedi. Vel amici. i. electi. q̄ vt ad celestē patriā reuiuiscant v̄bum vite audire desiderāt. Vñ bernñ. dicit. O dña expectat angelus rōsum tuū. expectam⁹ ⁊ nos v̄bū miserationis quos miserabiliť ꝑmit sīa dānationis et ecce tibi offerť ꝑmiū nře salutis. statim liberabimur. si ꝯsentis. ℟ supplicat a te flebilis adā cū misera sobole exul de paradiso. hoc abrāā. ℟ dauid. hoc ceteri ꝑres nři q̄ habitāt in regione vmbre mortis. hoc ⁊ angeloꝝ chori auscultāt ipse q̄ rex omniū q̄ cōcupuit decorem tuū. expectat respōsionis assensum dicens. fac me audire vocē tuā. Ea g̃ domina respōsum. qđ terra. quod inferi. qđ et expectant superi. Totuz sunt v̄ba Bernñ. O q̄ dulce tinnitū btā v̄go velut argentū his oībus fecit. cū dixit. fiat mihi ſm v̄bum tuū. Quia mox v̄bo placto qđ desiderabať fact⁹ est in ea deus hō. Sz ℟ argentū erat aliq̄n respersum rubigine ozigialis culpe. s. in cōceptione. qz in pctō ozigiali qđ ꝓpter vetustā cōsumptionē hūane nature rubigo dr ꝯcepta fuit. Vñ ꝯceptio ipsi⁹ sicut nec aliox sanctoꝝ q̄ oēs in peccato ꝯcepti sūt minime celebrať ꝑter tesu christi ꝯceptionē q̄ sine pctō fuit. Quidam g̃ culpe originalis ꝯceptionē p̄sens ꝑ futuro ponēs more ꝓphetaꝝ dicit. Aufer rubiginē de argēto. ℣ Et post innuit ipsius sanctificationē. cū dicit. ⁊ egredieť vas purissimū. Vas aūt dicit ꝓpter gratie plenitudinē. quod vas in natiuitate egressum est purissimū. qz aīa natiuitatē in vtero spūsco fuit purificatū. Nec dicit purū vel purius ℟ purissimū. ad differētiā aliox scificatoꝝ. Nec remias em̄ ꝓpter scificationē in natiuitate sua fuit vas pur. sed Johānes baptista purius. btā aūt virgo purissimū nec immerito. qz ille in ea q̄escere debuit q̄ alios purificat. Vñ qz nō solū cōcipitur verūetiā vasciur filij dei. eccia

nullius sancti natiuitatez celebrat nisi in vtero sctificati. ⁊ qz sctificatio btē ꝑginis nō poterat ꝓbari p textuz. sicut hieremie ⁊ iohānis baptiste. ideo eius ntitas nō fuit antiq̄t⁹ celebrata. ℔ diuino nutu q̄dam sctissimus q̄dam nocte ozās audiuit in celis armoniā angelorū. ⁊ idē ꝓnūcit eadē nocte reuoluto anno ⁊ nō alijs. ⁊ ℔ p plures annos. ⁊ñ toto nisu cū ozasset ꝑ tali cā dictū ē ei. angelos celebrare btē virgis natiuitatē. ⁊ñ cū ℔ ꝓlatis supiozibus retulissz qz ipm sanctū sciebāt. institutū est festū ⁊ꝑ vniuersum mōm celebrari. ⁊ merito. qz sicut ꝓdixerat salomō ablata rubigine peccati egressuz fuerat in natiuitate vas purissimū. hoc est vas de quo ver⁹ medic⁹ sine debilitate ipsius pnde cozporis sui sumpsit. in q̄ medicinā totus seclꝫ attulit. Hoc vas verus helyse⁹ sic replcuit q̄ nunq̄ deficiet oleū misēdie in ipso ⁊ñ tm̄ misēdie ōr. Nisi cm̄ ℔ vas plenū essz nequaq̄ ad plenitudinē nos hodie vocaret dicens. Transite ad me oēs q̄ ocu. me. ⁊ a generatōib⁹ meis implemi. Pēsanda sunt ꝑba. Transite sic scz ego trāsiui. spinā auaricie. lutuz luxurie. paleā superbie. ⁊ quo. ad me inq̄t nō cm̄ est fastuosa illis cōsiliis q̄ dicunt ysa. Recede a me nō a. p. qz imūdus es sed quos vocat. oēs inq̄t q̄ ocupi scitis nō cm̄ est psonaꝝ acceptrix. Ipsa est ca uitas refugij. ad quā si cōfugerit hoīes da saluaꝫ. sic patz i theophilo. ℔ ad q̄d. trāsite. vt a generatōib⁹ meis implemi.

¶ In ſmone imediate ꝑcedēte dic̄ autoꝛ huiꝰ libꝝ mariā ꝓceptā in oꝛigiali ꝓcto ⁊ ꝓceptoꝛcz eiꝰ ñ celebꝛaꝛi. Hz nūc in eccla opositū ꝑdicaꝫ ⁊ celebꝛaꝫ.

De eodem festo.

Sermo. CCLXXIX.

Reuertere reuertere sunamitis. reuertere reuertere. ⁊c. Cañ. vj. ¶ Hec ē allocutio adolescētulaꝝ ad sponsaz. in q̄ ostēdunt triplicit̄ affectuz suū ad ipsam. Ex eo q̄ ipsam vocant. ipsam inuocat ipsaz desiderāt. Felix g̃ hec allocutio in q̄ maria sic nosaliꝫ vocaꝫ cū dicunt. sunamitis. sic instāter inuocaꝫ cū dicūt. reuertere re. ⁊c. sic ardenter desideraꝫ. cū dicūt. vt intueamur te. Vocatio ē ex noticia quō cm̄ nosarent nisi ꝓ quo misserunt Inuocatio est ex angustia. quō cm̄ totiens repeterent nisi indigerēt. Optatio est ex amicicia. quō cm̄ desiderarent videre nisi diligerēt. Felices g̃ adolescentule q̄ sic sunt familiares ⁊ note vt mariā vocēt sunamitē. Hoc cm̄ nomē bñ ꝓuenit virgini ꝑpter multa q̄ de sunamite legunt. Quoꝝ q̄daz ptinēt ad electionē virginis. Et ad ℔ est illa tam studiosa sunamitis inquisitio. iij. Re. j. Quaram⁹ inquiūt serui dauid dño nostro regi iuuenculā spectosam in oīb⁹ finibus israel ⁊ foueat eū dormiatq̄ in sinu suo ⁊ calefaciat dñm nostrū regē ⁊ inuenerūt abysac sunamitem. Dauid cm̄ noster manu fortis ⁊ vultu desiderabilis. quasi in antiquis tpibus infrigidatus fuerat circa genus hūanū in misericordia. ⁊ñ dicebāt patres. Dñe in celo misericordia tua. sed btā virgo suis meritis calefecit cū. misēdias renouando. ⁊ñ ipsa dicit in cāt̄ico. Et misericordia eiꝰ a ꝑ. in ꝑ. Quedā ptinēt ad ꝓginis fecunditatē. Et ad ℔ est illa miraculosa letificatio sunamitis de filio hñdo. iij. Re. iij. Voca inq̄t helyseus sunamitē hāc. ecce in oībus sedule ministrasti mihi. Quid vis vt faciā tibi. Adapta. Et ait gyezi. Ne queras. filiū cm̄ nō hz Quia ℔ solū ad ꝓplemētū oīs ꝑfectionis munus hr̄e debuit. vt fecūditas suā exornaret virginitatem. Quedā ptinent ad ꝓginis assumptōcz Et ad hoc est illa gloriosa ammiratio sunamitis. Cañ. iij. Quid videbis in sunamite nisi choꝛos castroꝝ. i. angelorū assistentiū. ministrantiū. laudantiū. Adapta de alijs sermonibus. Quedam pertinent ad virginis significationez. Et ad hoc est varia interpretatio

ſunamitis. Interptat aũt mortificata. qõ ei ꝙuenit reſpectu filij. iuxta illõ Lu. ij. Tuã ipſius aiaz. Vel mortificãs. qõ cõuenit ei reſpectu inimici. iuxta illud Beñ. iij. Ipſa ꝓteret ca. t. Vl deſpecta ſm Berñ. qõ ꝓpetit ei reſpectu populi ſui. q̃ t matrẽ t filium deſperat. yſa. liij. Nec reputauimus eũ. t in euãgelio dicũt. Nõne ille ẽ filij fabri. t mr eius t ſorores apud nos ſunt. ℟ Itẽ felices ampli⁹ q̃ tã notã mariã inuocare ſciunt. reuertere inq̃unt re. t ẽ. Võ ãter repetũt ꝓpt ãttuor mala q̃b⁹ ſe inuoluitas agnoſcũt. ſic dicũt ſci: vicz malũ infirmitatis. ignorantie. malicie. ꝙcupie. Et rõ eſt. qz cũ petm̃ ſit auerſio ab incõmutabili bono. t ꝙuerſio ad ꝙmutabile. ex pte auerſiõis ſumunt tria. Ex eo q̃ auerſus eſt hõ a ſũma potẽtia. t ſic cecidit i malũ infirmitatis. Itẽ a ſũma ſcia t ſic in malũ ignorãtie. Itẽ a ſũma bonitate. et ſic in malũ malicie. Ex pte ꝙuerſiõis cecidit in malũ ꝙcupie. Hoc q̃druplex malũ deplorat ps. Cor meũ ꝙturbatũ eſt. ſ. ꝓpt malicia. dereliq̃t me virt⁹ mea. ꝓpter ipotentia. t lumẽ oculoꝝ meoꝝ ꝓpt ignorantia. t q̃m lumbi mei ſpleti ſũt illuſiõib⁹. ꝓpter ꝙcupiaz Ex ipotẽtia o quot ſunt fragilitates ſiue q̃tũ ad debilitatẽ reſiſtẽdi. ſiue q̃tũ ad facilitatẽ cadẽdi. ſiue q̃tuz ad difficultatẽ ſtãdi. Ex ignorãtia quot ſũt cecitates. ſiue in ꝙgoſcẽdis. ſiue i diſcernẽdis. ſiue i eligẽdis. Ex malicia quot ſunt imq̃tates. ſiue in corde. ſiue in ore ſiue i ope Ex ꝙcupia ſunt tot ꝑua deſideria q̃ mergũt in inferitũ. ſiue q̃tum ad ꝙcupiaz diuitiaz. ſiue delicias carnalium ſiue bonoꝝ. De his ſatis potes loq̃. Reuertere g̃ ſuffragatrix impotẽtie. reuertere illũminatrix ignorãtie. reuertere expiatrix malicie. reuertẽ refrigeratrix ꝙcupie. De his q̃ttuor Ecc. xxiij. Ego mr pulcre dilcõis ꝺ ꝙcupiaz. t timoris ꝺ malicia. t agnitõis ꝺ ignorãtia. t ſcẽ ſpei. t. firme ꝺ infirmitatẽ. ℣ Itẽ felices ampli⁹ q̃ poſt marie mediatricẽ ſciunt eã deſiderare reuertẽ inq̃unt. ad q̃d vt intueamur te. Sũma inq̃t Berñ. ẽ glia p⁹ deũ te videre. te frui. tibi adhererc. t in tue ꝓtectiõis munimĩe demorari. iuxta illõ yſa. lx. Tũc videbis mãt feſta ꝙgnitiõe. t afflues ꝙſumata dilectiõe. t mirabit vona t inſpata delectatione. t dilatabit cor tuũ ex plena laudatione. Reuertere g̃ vt intueamur te. q̃ magnũ. q̃ viderũt eã filie ſyon t beatã dix. Item vt intuendo amemus te q̃ maius. q̃ adoleſcẽtule dilexerũt te nimis. Can. ſ. Itẽ vt amãdo fruamur te. q̃ maximũ. q̃ in odore vngẽtoꝝ tuoꝝ curremus. Itẽ frucdo laudem⁹ te. q̃ ſurrexerũt filij ei⁹ t btiſſimã ꝑdicauerũt. ꝓuer. vlti. Võ ẽ ſup maximũ.

℣ In exaltatiõe ſancte crucis.

Sermo. CCLXXX.

EGo dñs exaltaui lignũ hũile Ezech. xvij. ℟ Hoc ꝓbũ ꝓphetcũ tãgit materia hodierne ſolẽnitatis. in q̃ agit eccleſia exaltatõez ſcẽ cruc. t in ꝓmiſſis ꝓbis inuunt duo. vicz cruc hũilitas. cũ dicẽ. lignũ hũile. t eiuſdẽ ſublimitas cũ dicẽ. Ego dñs exalta. ℣ Et bñ dñs adiũgit ſublimitati crucis hũilitatẽ. vt ꝙſiderata hũilitate magis ipſius ſublimitas eluceſcat. Dicit̃ nãq̃ lignũ hũile crux chriſti ꝓpt tria. Primo q̃ de humili elemẽto. ſ. terra. q̃ alijs elemẽtis ẽ hũilior fuit creatuz. Vñ dr in Beñ. ij. Produxit de⁹ de humo oẽ lignũ. g̃ et iſtud lignũ. Itẽ hũile. qz deſpecto t humili officio deputatũ. i. ſpatibulo. nam hmõi ligna vſq̃ hodie magis abiecta t hũilia iudicanr. Vñ t in lege. maledict⁹ oĩs q̃ pendet in ligno dr. Itẽ hũile dr. qz poſt mortẽ chriſti hũiliter cõſeruab. nam iudei ne illud lignuz chriſtiani venerarenr profunde terra operuerunt. Vnde poteſt crucidici illud yſate. xxix. Humiliaberis. ſ. in cõſeruatiõe. de terra loqueris. ſ. p terremotũ in muẽtiõe. q̃ſi de humo muſitabit eloquiũ tuũ i odoris mira fragratõne. ℣ Sed ccce

De exaltatõe s. crucis

lignũ hoc hũile sublimauit dñs triplr
scz in passione. in inuentiõe. ⁊ in exalta
tione. In passiõe p supplicũ. in inuen
tione p miraculũ. ℔ in exaltatõe p triũ
phũ. Exaltauit eñ crucẽ tpe passiõis
qñ sicut ỏr Job. xxx. Baiulãs sibi cru
cẽ. pcessit ad locũ passionis. Multũ ꝙ
dẽ p hoc sublimata fuit ꝙ creator oim
sup humeros suos cã tulit. ℔ multo plꝰ
in ℔ ꝙ in ipsa suspẽdi voluit et p ipsi⁹
supplicũ de morte triumphauit. Pro
quo ⁊ ecclesia cantat de ipsa. Sup oĩa
ligna siluaꝝ tu sola excelsior in q̃ chri
stus pepẽdit ⁊ mors mortem supauit.
Propter cuius mortis deuictionẽ ipsa
uiuifica crux ⁊ vitale lignũ in collectis
ỏr. Est eñ ipsa arbor vite de q̃ huma
nũ gen⁹ tpe passionis triplicẽ vitã car
pſit. vicz nature. Vnõ tũc multa corpa
sanctoꝝ surrexerũt. Itẽ vitã gr̃e. qz tũc
culpa deleta fuit. sicut dicit Petrus ꝙ
peccata nr̃a ptulit sup lignuz. ⁊ gratia
restituta. Itẽ vitã gl̃ie. Vñ latroni tũc
dictũ est. Hodie mecũ eris in paradiſo. i.
in delectabili fruitione deitatis. sicut ex
ponit aug⁹. Sic g̃ dñs exaltauit lignũ
crucis p supplicũ. ℣ Scõo exalta
uit in inuentiõe p miraculũ. Hoc ẽ eñ
lignũ de quo ỏr iob. xuij. Lignũ habet
spem si pcisum fuerit rursum vireſcit.
⁊ rami eius pullulãt. si senuerit in terra
radix ei⁹ ⁊ in puluere emortuus fuerit
trũcus illi⁹ ad odorẽ aque germinabit ⁊
faciet comã q̃si cum primũ plãtatũ est.
Vere lignũ hoc crux bñdicta qõ fuit. li
gnũ bñdictũ. p qõ fit iusticia sicut dicit
Sap. xuij. hoc spem hz. s. florẽdi iterũ p
miracula. si pcisuz fuerit. s. a iudeis for
mando in instrumentũ supplicij. rursũ
vireſcet qñ. s. in eo flos campi q̃ de se di
xit. si in viridi ℔ faciũt. alligat⁹ fuit. se
nuit in terra radix ei⁹. ⁊ q̃si mortu⁹ trũ
cus ei⁹. qñ. s. in terra defossum p mltos
annos latuit. ℔ ad odorẽ aq̃. s. lacrimo
se oõis iude. germinauit odore. ⁊ comã
fecit p mltiplex miraculũ. q̃si cũ primũ
plãtatũ fuit. s. in mõte caluarie. qz tunc
terrã mota est. ⁊ corpa scõz surrexerũt
Matth. xxvij. Sic ⁊ in inuentiõe in eĩ
dem miraculis reflorꝰuit. Nã terra mo
ta est. ⁊ q̃ fuerat mortu⁹ cũ sup crucem
dñi ab helena posit⁹ fuisset resurrexit.
Et p tãto tũc dr̃ in collecta. Deꝰ q̃ in p
clara salutifere crucis inuentiõe passi
onis tue mira. sus. Sic g̃ dñs exaltauit
lignũ crucis in iuuẽtiõe p miraculũ. qz
tũc etiã infirmi curati sunt. ℣ Ter
cio exaltauit eã in exaltatõe p triũphũ
Legit eñ i ecclesiastica hystoria ꝙ cos
droe rex pſaꝝ cũ orientales ptes subiu
gasset. ⁊ ecclesias destruxisset. ad sepul
crũ veniens dñi crucez secũ asportauit
Cõtra quẽ eracli⁹ impator veniens ⁊
in discrimie posit⁹ adiutorũ sãcte cruc̃
inuocãs. vicit cosdroe ⁊ in turri aurea
sedentem occidit. ⁊ cruce recepta totaz
terrã orientalez vtute eius recupauit. et
hec est eã hodierne festiuitatis. s. glori
osus christianoꝝ p ipsaz triũph⁹. Nec
miꝝ sipsa crux tantũ triũphũ effecit.
cũ etiã ipsi⁹ crucis figura siue signũ ad
uersas ptes supet ⁊ deuincat. Vñ legit
in ecclesiastica hystoria. ꝙ cũ ꝟstantin⁹
ꝺ maxentiũ tyrannũ pugnare debuiſſz
cogitãs q̃d ageret. aspiciens in celũ vi
dit signũ crucis. ⁊ angelos sibi dicentes.
In hoc vinces dũmõ ℔ signuz habes
in vexillo imperiali. Qõ ⁊ fecit. Nã se in
fronte signãs ⁊ in manu dextra signũ
crucis gestãs. aduersariũ supauit. Unde
Aug⁹. Magna crucis sublimitas q̃ de
patibulis latronũ trãsit ad frõtes ipa
toꝝ. Et nõ solũ ℔ signũ de visibilibus
aduersarijs. ℔ etiã de inuisibilib⁹. s. de
mõb⁹ triũphat. vñ Cassiodorus inq̃
rens q̃re christ⁹ mortez crucis elegerit di
cit. Si ferro trucat⁹ aut ignibus ꝺsum
ptus aut lapidib⁹ obrut⁹. aut fluctib⁹
demersus fuisſz. quo signo pelleret dia
bolus. quo vexillo christianoꝝ frõs tu
ta mansisset. In huius figura dictũ est
Ezech. ix. Sup quez inueneritis thau
ne occidatis cũ. Et in Apoc̃ p̃cipit̃ lo
custis q̃ hñt sup se regez angelũ abyssi
vt nõ ledãt nisi illos q̃ nõ hñt signum
dei. vñ btus Greg. in dial'. refert de u

deo. q̃ dormiens in domo deserta. post q̃ euigilãs vidit domũ plenã demonibus. ꝯpulsus cruce se signauit. ꝛ p hoc nõ solũ demones euasit. ꝑ etiã baptizat ad vitã etnã puẽit. Ad quã nos pduc.

De eodem festo.

Jhi absit gloria nisi in cruce dñi nostri iesu christi. De hoc require sermonẽ in inuentione sancte crucis.

De eodem festo.

Sermo. CCLXXXI.

Nunc iudiciuz est mundi nunc princeps huius mũdi ejciet foras. ꝛ ego si exaltatus fuero a terra oia traha ad me ipsum Joh. xij. ¶ In verbis istis ostẽdit dñs virtutẽ passiõis quã in cruce sustinuit. Ostẽdit aũt eã tripliciter. videlicet respectu mũdi. respectu diaboli. ꝛ respectu hoĩs iusti. Respectu mundi ostẽdit virtutẽ ex ipsius cõdemnatiõe cũ dicit. Nunc iudiciũ est mũdi. Respectu diaboli ostẽdit virtutẽ ex ipsius debellatione. cũ dicit. Nũc princeps mũdi huius ejciet foras. Respectu hoĩs iusti ostẽdit virtutẽ ex ipsius ad salutez attractiõe. cũ dicit. Ego si exalta. fuero a terra oia tra. ad meipm. ¶ Referendo ergo nũc ad tẽpus passiõis dicẽ christus. Nũc iudiciũ est mundi. Et quale iudiciũ ostẽdit Joh. xij. dicẽs. Hoc est aũt iudiciũ. q̃ lux venit in mundũ. ꝛ dilexerũt hoĩes. s. mũdani tenebras magis q̃ lucẽ. erãt eñ illoz mala opa. Et q̃ sint mũdanoz mala opa q̃ diligunt oñdit Joh. in cañ. xj. dicẽs Oñeq̃ est in mũdo. aut est concupiscẽtia carnis. aut cõcupiscẽtia oculoz. aut superbia vite. Sed certe lux. i. christus veniens in mundũ. nõ solũ vbo sed etiã facto hec tria tpe passiõis in cruce dãnauit. Nã lasciuã carnis. asperitatẽ. cõcupiscẽtiã rez. pauptate. superbiam vo vite. humilitate damnauit. Et hec tria oĩa in excessu ppessus est. Nã asperitas doloris nunq̃ similis fuit. Unde Tre. j. O vos oẽs q̃ transitis p viã attendite ꝛ videte si est dolor similis sicut dolor meus. Et Hiere. viij. Nõ est dolor sup dolorem meũ. Hũc excessum doloris pdixit etiã sibilla dicẽs. Cõuenĩẽt sacerdotes hebreoz õ illũ q̃ multa signa fecit. ꝛ ꝑprehendẽt eũ. dabũt aũt alapas deo manibus incestis. ꝛ in vultu sacro expuent venenata sputa. Dabit vo ad verbera dorsum sanctũ ac colaphos accipiens tacebit. ad cibũ aũt fel. ꝛ ad sitim aceti dabũt. ꝛ suspendẽt eũ in ligno. ꝛ nihil valebit eis. q̃ tercia die resurget. De hac etiã excessu doloris quẽ christus in cruce sustinuit dicit Bernũ. Caput tremẽdũ celestiũ spiritũ spinaz densitate cõfigit. oculi nitidiores solẽ velo obfuscantur. aures audiẽtes cantus angelicos audiũt peccatoꝝ insultus dicentiũ. crucifige crucifige eũ. Os q̃ docet angelos felle ꝛ aceto potat. ꝛ facies speciosa ꝑ filijs hominũ sputis iudeoz deturpat. manus que fundauerũt celos cruci clauis affixe extẽdunt. pedes quoz scabellũ adorandũ est. q̃ sanctũ est. cruci clauis astringunt. Jtẽ pauptatẽ etiã artissimã sustinuit. et hoc patet in sep. Jn pecunie nõ possessiõe. q̃ nõ habuit vñ vitã redimeret. Jtẽ in amicoz amissione. q̃ non habuit q̃ ꝑ eo coram iudice staret. Jtẽ in vestiũ nudatiõe. q̃ non habuit in cruce vñ carnẽ opiret. Item in terre subtractione. q̃ non habuit de ea vbi pedẽ figeret. Jtẽ in cibi ꝛ potus subtractiõe. q̃ non habuit q̃d biberet aut comederet. Jtẽ paup fuit a mẽbroz in columitate ꝛ libertate. quia nõ habuit membrũ a passiõe liberẽ de quo seruire posset. nisi linguã accto ꝛ felle vltio impeditã. Et vt artissimã in ipso pauptatẽ ꝓcludã. in cruce suspẽsus nõ habuit vbi caput suũ reclinaret. Cũ inclinato capite tradidit spũm. Jtẽ humilitatẽ etiã immẽsam oñdit. q̃m altissimus altissimi filius fit virorũ nouissimus. gloria angelorũ fit ludibriũ pctoꝝ. De cuius hu

militate Phil. iij. Mūliauit semetipm. Vbi dicit glo. vsq; ad incarnationē. vsq; ad diaboli tentationē. vsq; ad populi derisionē. vsq; ad sputa. vincula. alapas ⁊ flagella. ⁊ s. parū est b̄. aliq̄d de genere mortis addendū est. nō cuiuscū q; ꝑ crucis. q̄ ceteris ignominiosior est Et q̄ chr̄ist⁹ p tria p̄dicta vicz p asperitatē carnis lasciuiā. p pauptatē cōcupiscentiā. p humilitatē superbiā in cruce d̄anauit. ꝓpter h̄ dicit dñs. Nūc iudicium est mūdi. iudiciū vtiq; ꝺēnationis.

Scōo oñdit vtutē passiōis chr̄i in cruce q̄tuz ad diaboli debellationē. cū dicit. Nūc princeps mūdi huius eiciet foras. Hoc dixit ꝑ tpe passiōis q̄ imminebat. tūc em̄ princeps mūdi id est amatorum mūdi. vel princeps p vsurpationē. eiect⁹ est. Eiect⁹ est autez triplicit̄. Primo q̄tuz ad ptātez trahentē. q̄ bn̄ ablata est. q̄ nō potest sanctos trahere ad limbū sic pri⁹. imo aī tractos tunc amisit. sicut ꝺr̄ zach. ix. Tu aūt in sanguine testamenti tui eduxisti vinctos de lacu. Et Coloceñ. j. Expolians ꝑ sanguinē ei⁹ principat⁹ ⁊ ptates

Itē eiect⁹ ē q̄tum ad ptātem impellēdi. q̄ a passiōe chr̄isti multū est diminuta intantū q̄ nō pōt vincere nisi volentē. sic dic̄ Greg. Nō etiā oñdit Ezech. xxx. in figura vbi ꝺr̄. Brachiū pharaonis regis egypti ꝓfregi. ⁊ ecce nō est obuolutū vt restitueret ei sanitas. Item eiect⁹ ē q̄tū ad ptātez obsidentē. expulsus ē em̄ tūc a cordib⁹ hominū. ⁊ quotidie expellit̄ vtute cruc̄. Ipse em̄ erat ille fortis de quo legit̄ Luce. xj. Qui custodiebat atriū suū. ꝑ fortiore. i. chr̄isto superuenīte ablata sūt oia vasa q̄ occupauerat. Vñ. puer. xx. Dissipat impios rex sapiēs ⁊ incurvat sup eos fornicez id est arcū triūphalē. s. crucē. Intantū aūt triūphat in demonib⁹ arcus cruc̄ q̄ vbicūq; incurvat etiaz p cruc̄ significationē. fugat demones. sicut dic̄ Hiero. Vñ legit de btā margareta q̄ cum diabolus in specie draconis ipsaz deglutisset. ⁊ ipsa signū cruc̄ fecisset. draco medius crepuit. Tercio tangit vtutē passiōis in cruce in h oīm ad salutez attractiōe. cū dicit. Ego si exaltat⁹ fuero oia trahā ad meipm. In h̄ q̄ dicit oia trahā. nō est intelligendū nisi de illis q̄ sunt trahibilia. sicut ē hō. Sūt em̄ spūalia angeli boni. ꝑ non sunt trahibiles. q̄ nō h̄nt necessitatē vt trahantur q̄ ꝑpetuo sunt ꝓfirmati in gratia. Sūt etiā angeli mali. ꝑ nec isti trahibiles. q̄ nō h̄nt possibilitatē ad tractōez sic em̄ ceciderūt q̄ nō adiecēt vt resurgāt. Sunt ⁊ corpalia vt lapis ⁊ ligna equus ⁊ bos. ⁊ alia aialia. ꝑ nec hec trahibilia. q̄ non sunt creata ad fruendū deo. Sol⁹ trahibil⁹ ē hō. q̄ ⁊ necessitatē ex culpa. ⁊ idoneitatez ex natura. et possibilitatē ex gr̄a hz. Sic g̃ ōr hic oia homo. sicut in marco ꝺr̄. ois creatura. q̄ cōicat cū oi creatura. Vel dicit. oia trahā. i. de oi genere hoim. sez de genere diuitū ⁊ pauper. senū ⁊ iuuenū. paganor siue iudeor. Act̄. x. In veritate cōperi q̄ nō est ꝑsonar acceptor deus sed in oi gēte q̄ timet deū accept⁹ ē illi Trahā inq̄t ad meipm. s. vt vbi ego sū illic sit ⁊ minister meus. Quo nos pducat q̄ trahit illuc omnia.

De eodem festo.

Oportet exaltari filiuz homis vt ois q̄ credat in ipm n̄ peat. ꝑ habeat vitā eternā. Hūc ꝓmonē reḡrein inuctōe cruc̄

De sancto Matthęo apostolo et euangelista.

Sermo. CCLXXXII.

Surgens secut⁹ ē eū Math. ix. Circa hāc seq̄lā notādū. q̄ btūs matthe⁹ secut⁹ est chr̄istū celeriter. Vñ q̄rto dixit. seq̄re me. surgēs secut⁹ est eū. Itez secut⁹ est eū ꝓuenīte. q̄ chr̄istū paupe rem paup secut⁹ est. Vñ Lu. v. dicitur

Relictis oībus surgens secutus est eū.

Itē secutus est gaudēter. In signuz huiꝰ fecit ei magnū cōuiuium. sicut dz Lu. v. ℣ In primo scz ꝙ statim surgēs secutus est eū. innuit ꝙ ad sequendum christum nulla debet esse ꝓcrastinatio. Eccī. v. Ne tardas cōuerti ad dñm. et ne differas de die in diē. Itez nulla debet cē deliberatio. Post magni cīm angeli consiliū deliberatio nō debet sequi Unde Luc. ix. alli q̄ anteq̄ vellet seq̄ christū volebat prius renunciare domi. dixit ihesus qnō erat aptus regno dei. Itē nulla debet esse excusatio. qz etiā ille q̄ p opa pietatis in parētes suos se deseq̄la christi excusare voluit dicēs Mat. viij. Dñe permitte me primo sepelire patrē ꝛ mīem. audiuit. Sine inq̄t mortuos sepelire mortuos. Sequere g̃ celeriter ꝓpter tria. videlicz ꝓpter mortis accelerationem. Eccl. xiij. Memēto. qm̄ moꝛs nō tardat. Seneca. Nescis quo loco moꝛs te expectat. ideo tu eā in oī loco expecta. Job. ix. Si venerit ad me nō videbo eū scz qñ veniet ꝓ iudicium mortis. hoc cīm ꝓ timoꝛe nō possumus Item sequere celeriter ꝓpter tanitatoris expectationē. q̄ dicit math. vij. Cōtendite intrare p angustā portā ne scz cū fatuis virginibus excludamini. Unde aug⁹. Hec vox cozuina cras cras. multos decipit. ꝛ subito claudit eis hostiū ꝛ manēt foris cū voce cozuina q̄ nolūt habere gemitū columbinū. Itē sequere celeriter ꝓpter facilioꝛē satisfactionē Uitius cīm hic ꝛ bzeuioꝛ tpe quantū cicq̄ sustinemus satisfacimus ꝙ in futuro. Propter qō in figura dictum est Ezech. xij. Dic. p anno dedi tibi. ℣ In secundo scz in hoc ꝙ relictis oībus secutus est eū. innuit ꝙ debemus cū seq̄ cōuenienter. quia paupem christū pauꝑes seq̄ debemus. Tpalia enim sunt onus. Unde nudū christū qui exultauit vt gygas ad currendā viā cū tpalibus sequi non possumus. Propter ꝙ Math. xix. primo dixit Petrus. Ecce nos reliquimus oīa. ꝛ subdit. ꝛ secuti sumus te. Et btūs Math. relictis oīnē bus surgēs secut⁹ est eū. Relinquenda aūt sunt tpalia ꝓpter tria. Primo quia penosa. nā tpalia acq̄runt cum laboꝛe. possidentꝛ cū timoꝛe. amittunt cū doloꝛe. Unde ꝛ a dño in euangelio. qz pungūt spīnis ꝓparant. Itē relinq̄nda sunt quia periculosa. Sunt cīm laqueus diaboli. Unde. Job. xviij. de auaro Tenebit planta eius. scz auari laqo. et exardescet cōtra eū sitis. Iste est laqueus cū quo venatur diabolus auaros. Uñ. j. ad Thi. vj. Qui volūt diuites fieri incidūt in tentationē ꝛ in laqueum diaboli. q̄ durus laqueus sint diuitie. patet Math. xix. in adolescēte. cui⁹ pedem. i. affectū cum saluatoꝛ noster verbis salutaribus q̄si quibusdā instrumētis euellere voluisset nō ꝓfecit. abijt cīm ille post vba saluatoꝛis tristis. erat cīm multas habens possessiones. Uñ pēsate carissimi in quāto periculo sunt q̄ multis tpalibus sunt irretiti. Item relinquenda sunt tpalia. quia fraudulenta. Quēcunq̄ cīm mūdus cū ipsis oscularī decipit sicut iudas. Uñ illa est vox mūdi ad demones. Quēcunq̄ oscular⁹ fuero ipse est tenete eum ꝛ ducite. Nō cīm ꝓmittit mūdus ipsa tpalia a diuitibus deportari. sed tm̄ deo sculat eos cū eis vt ipsos decipiat. Uñ Ezo. x. dic diuitibus mūdus. Oues vestre ꝛ armenta remanēāt scz mihi. puuli vr̄i eāt vobiscū. Imo accidit ꝙ parentes ꝛ amici statim oīa diripiūt. sicut dicit Ezechie. xxij. Suscitabo oīes amatoꝛes tuos contra te. ꝛ denudabūt te vestimentis tuis. et tollent vasa gloꝛie tue. ℣ In tercio scz ꝙ statim fecit christo cōuiuiū. innuit ꝙ debemus ipm̄ seq̄ gaudenter. et hoc ꝓpter tria. Primo ꝓpter spūalis infirmitatis euasionē. ꝓpter gō in hoc euāgelio vocat se medicū. cū dicit. Nō est opus valētib⁹ medicus. Nulla est cīm infirmitas quā hic medic⁹ nō curet. dūmō sibi p ꝓfessionē oñdat. Esa. xlij. Narra si quid habes vt iustificeris Math. viij. Ego veniā ꝛ

curabo eū. Itē debemus gaudēter ſeq̄ ꝓpt̄ ipſius ꝓmptā ſubuentionē. q; cū magni medici nō libenter niſi ꝓpt̄ pecuniā curāt. vt gaudent̄ ipm ſeq̄mur oñdit q talia a nobis nō req̄rit dicēs. Misericordiā volo ⁊ nō ſacrificium. Nouer. xj. Facere miſericordiā ⁊ iudicium magis placz deo q̄ victime. Item tercio debemus ſequi gaudent̄. ꝓpt̄ alioꝝ edificatiōem. Unde ſequit̄ q multi publicani ⁊ peccatores venientes diſcumbebant cū eo. Veniebant cū ꝓuocati ex penitentia matheꝰ. aut ꝓfiſi de miſericordia xp̄i. Et certe oportet nos gaudere cū frater noſter q̄ mortuus fuerat ꝑ culpam. ꝑ penitentiā reuiuiſcit. Et ſi angelis dei eſt gaudiū ſup vno peccatore. q̄to magis nobis dz eſſe vbi mlti publicani ⁊ pecōres ꝓpt̄ nos ꝓuertunt.

De eodem.

Sermo. CCLXXXIII.

Non egent qui ſani ſunt medico ꝑ qui male hñt. Luc̄. v. Homo ignotus in aliena regione ꝓſtitutus ipſe teſtimoniū ꝑhibet de vtilitate ſui officij. ⁊ cui competat ſuū officiū oſtēdit. ſic dei filius quē nemo nouit niſi pater. poſitus in b̄ exilio. ſicut ptz in ꝓmiſſis vbis fecit. Tria em̄ in ipſis ponūt̄ a dño. vicz ſui officij oſtenſio. Ipius officij circa humiles executio. Et a ſuo officio ſuphoꝝ excluſio Officij ſui inſinuatio eſt. cū dicit ſe medicum. Supboꝝ ab eo ex officio excluſio tangit̄. cū dicit. Non egent qui ſani ſunt medico ⁊c̄. Circa hūiles officij executio innuit̄. cū dicit. ꝑ q̄ male habent Primo igit̄ oſtendit officiū. cuz dicit ſe medicū. q; vere ad hoc venerat ſicut dī in Eſa. vt mederet̄ ꝓtritos corde. i. totū genus humanū ꝓtritū. Un̄ aug. Magnus venit medicus. q; magnus vbiq̄ iacebat egrotus. Sciens aūt magnum egrotū velut vnguentarius ꝓfecit ex oīb⁹ ſpeciebus paradiſi pigmenta ſuauitatis. qñ hūanam naturā aſſumpſit. Tunc em̄ vnctionibus ſuauitatis ꝓpt̄idem corꝑis ſui repleuit vt eas in hunc mundū apporꝛaret. De qua plenitudie poſt apertionē pīxidis nos oēs accepimus. vt dicit Job. Sicut em̄ virtus medicine nō ſentit̄ niſi in apertione pīxidis. ſic in apertione huius pīxidis ex virtute medicine totus mundus curatus fuit. ita q̄ ille q̄ pīxidē aperuit virtutem ſenſit. ſcz longinus. Tradit̄ em̄ añ cecus fuiſſe. ⁊ tūc illūinatus. Hanc medicinā ꝓfecerat medicus q̄ ſeipm curauit tercia die a mortuis reſurgēdo. Hic eſt medicus q̄ eſt honorandus ꝓpt̄ ipſius magnā benignitatē quā oſtendit ꝑ pter noſtram multimodā infirmitatez. Quis em̄ medicoꝝ eſt tante intelligentie vt ḡuiter infirmū ſine infirmi ꝓpſſione curaret. aut ſi hoc nō poſſet illō qō infirmus pati deberet ꝑ infirmo ſuſtineret. Ecce noſter benignus medicus vtrūq̄ fecit. Voiem em̄ infirmū ſine ipſius ꝓpſſione ſanauit. imo q̄tuoꝝ p̄capua que infirmis a medicis imponūt̄ ipſe infirmo cōpatiēdo in ſe ꝑ infirmo tulit. vicz longā dietā fuando. xl. em̄ diebus ieiunauit. Sudorē ſanguinis per totū corpus ſufferendo ita q̄ etiā in terrā ꝓfluxit. Potionē amarā ſumendo. ſ. vinū myratū ⁊ acetum. Ultimo minutionē durā patiendo. ⁊ hoc nō in vna vena ſ̄ in manibus ⁊ in pedibus. ⁊ nō ſolū in illis ſ̄ etiā in latere. Vere bñ dura minutio. q; duo flebotomo. ſ. lancea ⁊ clauis cū q̄bus imp̄ minutores. non ex ignorātia ſ̄ ex ſcientia. prius foderūt q̄ peuſſerūt. iuxta illud. Foderūt manꝰ meas ⁊ pedes meos ⁊c̄. Ex hac ſanguinis minutione infirmus primo curatꝰ fuit. q̄ ipſe medicus ſub quadā ſilitudine oñdit dicēs. Silis factus ſum pelicano ⁊c̄. Adapta. Et ꝑ talē minutionē ⁊ mirabilē curationē nō imerito ſe medicū dixit. Secūdo q̄ ſuū officiū ſuphis nō cōpetat inſinuat. cū dicē Non egent q̄ ſani ſunt. i. q̄ ſe ſanos eſtimant. Un̄ glo. Ideo vos vito. q; putatis vos nō indigere. Eſt em̄ ſpēs ſuper

De sancto mauricio.

bie cū ḡs sibi attribuit ꝺ qđ nō habet. Sic pharisei sibi iusticiā attribuebant quā minime habebant. imo grauī infirmitate depsi medicū respuebant. Ꝙñdit em̄ eis medicus ꝓ ipsoꝝ opa tanꝯ ꝓ vnā ipsoꝝ grauē infirmitatē dicens. Ve vobis scribe ⁊ pharisei q̄ sic̄es estis sepulcris dealbatis. q̄ extrinsecus parēt hoibus speciosa. intus autē sunt plena spurcicia. Sic ⁊ vos afforis q̄dem paretis hoibus iusti. intus autez plenī estis hypocrisi ⁊ iniq̄tate. Pharisei em̄ ad interiores se compando. qz quod āmodo inferioribus meliores videbant. se iustos credebant. sic ⁊ ille pharisęus q̄ compando se ad inferius. qz nō erat sicut ceteri raptores iniusti adulteri. ⁊ velut publicanus iustū se reputans gr̄as agebat. Sed si hic pharisęus cum alijs pharisęis se ad supius cōparasset. s. principibus ꝓpbis tunc comꝑhendisset q̄ in compatione illoꝝ nullus iusticie fuisz Prima em̄ compatio dat p̄sumptionē. Secūda hūilitatē. Prima hębant pharisei se iustos p̄sumentes. ⁊ ideo a curatione medici excludunt. cū dicit. Nō egent q̄ sani sunt ⁊c̄. Secda hñt boni. q̄ postꝯ ad supius compationē faciūt. ⁊ nihil cū sanctis cōmune sibi inueniunt humiliter infirmitatē suā recognoscūt ⁊ ideo a vero medico curari merentur.

℣ Quī aūt ad humiles extendatur eius curatio oñdit medicus. cū dicit. sed q̄ male hñt. i. q̄ recognoscūt se male hr̄e egent medico. Un̄ glo. Hos iuuo qz penitendo dant locū gr̄e. Et hoc patz hodie in matb. q̄ hūiliter infirmitatē ipsius recognoscens. mox a medico salutis est curatus. nō est em̄ dubiū q̄n cū magꝝ hūilitate tunc medico infirmitatē aperuit. cū vsꝯ in p̄nē die oñibus in euāgelio suo notā faciat spēm infirmitatis sue. cū se dicit teloneariū ⁊ publicanū. Nam cū alij euangeliste sicut lucas ⁊ marcus de ipso scribentes. ad honorez euangeliste infirmitatē suam subticent ipse in principio describens accusatoꝝ ē sui dicens se publicanū ⁊ peccatorē. vt ostenderet nullū de venia debere despe rare. vt ostenderet q̄ de facili cōsequit curationē a medico q̄ cognoscit ⁊ ostendit suā infirmitatē. qz non egent q̄ sani sunt medico. ꝫ q̄ male habent.

De eodem festo.

Fidelis fmo ⁊ oī acceptione dignus. qz christus iesus venit in hunc mundū pctores saluos facere. Hunc fmonē require in cōuersione sancti pauli.

De sctō Mauricio ⁊ socioꝝ eius. Ser. CCLXXXIIII.

Sancti per fidem vicerūt regna opati sunt iusticiā adepti sunt repromissiones. ℣ Hec verba apli scripta sunt ad Hebr̄. xi. q̄ ecclia ad cōmendationē beati mauricij socioꝝq̄ eius in hodierna legit epla. In q̄bus vbis ad cōmendationē ipsoꝝ tria tanguñt. s. mali debellatio. boni executio. ⁊ ꝓ vtroq̄ mercedis assecutio.

Primū scz mali debellatio tangit. cuz dr̄. Sancti ꝓ fidem vicerūt regna. Secundū. s. boni executio cuz addit. opati sunt iusticiā. Terciū vo cum subdit. adepti sunt repromissiones. Prima duo ꝓtinent ad statū vie. Sed tercium ad statū patrie. Sz pensandū nobis. qz vbi exprimitur eoꝝ meritū quo meruerunt in statu vie. primo ponit mali debellatio. scdo boni executio. qz teste beato greg. bonū meritorie nō agit nisi ꝑpus malū deserat. Unde dñs dans ꝑceptū iudaico monita salutis ꝓ ꝓpbam primo dicit. Quiescite agere puersę. post subdit. discite benefacere. Idem ḡ ordo suaꝫ in p̄missis verbis. cū primo dicit. Sancti ꝓ fidē vicerūt regna. ⁊ post subdit. operati sunt iusticiam. ℣ In debellatione aūt mali q̄ primo ponit tria ostenduñt. Primo q̄ vicerūt. qz sancti. Secundo quid. qz regna. Tercio ꝓ q̄d. qz ꝓ fidem. In primo innuit beatoꝝ in fidei feruore firmitas. siue solicitas. quia

De sctō mauricio.

sancti idem est qō firmi. sicut inuit glo. sup illud. Sanctificet nomen tuum. In secūdo ostendit malox que vicerūt mlt̄ plicitas. qz nō regnū ꝫ regna vicerūt In tercio ppendit xp̄iane fidei p quaz vicerūt vtuositas siue vigoz ositas tante cui vtutis est fides vt quecp mala valeat supare. Intuens g̃ ecclie martyriū in fidei feruoze firmitatē siue solidita tē dicit. Sancti. i. firmi. Firma cui t solida dr illa materia que abūdanti aqua mollificari nō pōt. vel que oīi genere metallox ꝓteri nō pōt. Ecce g̃ hoc p̄dicto mō firmi inuenīt martyres. Aduersarij cui xp̄iane fidei in qua erāt fundati t firmissimo charitatis cemento astrict. vt auellerent eos. multa mollificare aqua attēptabant. Unde alios in flumina. alios in stagna. alios etiaz in maria merserūt. vt ptz in clemente t in mltis alijs. Sz vt de ipsis cantat ecclia In aquis validis in sua soliditate illesi inuenti sunt. Cū em flumen illesuz essz domui cox p̄ soliditate moueri nō poterat. fundata em erat sup firmā petraz s. xp̄m. in firmo cemento diuini amoris cōpaginata. t etiā vnita qz fm apl'm. q̄ adheret deo vnus spūs est cū eo. ita vt audacter diceret illud apl'i. Quis nos separabit a charitate dei. g̃si nullus. Ecce archa noe validis aq̄s vndiq̄ circūdat̄ t tñ verus noe. i. xp̄us in ea nō suffocatur. q̄ vtiq̄ tūc dicit suffocari cū ipsius fides t amoz extinguit. qō nō ꝓtigit in martyribus. ita vt possent dicere. aque multe nō poterant extinguere charitatem. Itē aduersarij vt soliditatē eoz resoluerent ignē adhibuerūt. Unde alios igni assauerunt. vt laurentiū. alios in feruenti oleo decoxerunt. vt iobem euangelistam. alios feruentissimo plūbo pfuderunt. vt de multis legit in lezlendario. Sed q̄libet martyriū in ignē nō resolutus ꝫ potius resolidatus potuerat illud p̄s. dicere. Ingne me exa. t nō est inuenta in me iniq̄tas. vt cōtempto creatoze adorare creatura. q̄ est iniquitas maxia. t negatio ꝓtra deū q̄ltissimū

Ut dicit Jo. Ecce rub? moysi ardens ex. intus nō depascit. qz martyres exterius cūbusti. interius in fide nō debilitabant. vt q̄libet eox diceret illud Ecc. Jn medio ignis nō sum estuatus. Itē aduersarij vt soliditatē martyriū infrin gerent diuerso genere malleox eos attemptauerūt. q̄ diuersa genera malleorū oñdit apl's. cū dicit. Lapidati sūt vt stephanus. secti sunt. securibus. vt d̄ yonisius. in occisione gladij mortui sunt. vt btūs mauricius cū socijs suis. Sz beati martyres malleox ictus sufferentes tanq̄ nobile auz nō sunt ꝓriti. ꝫ potiꝰ in fidei feruoze dilatati. ita vt q̄sq̄ eox diceret. In tribulatiōe dilatasti me. Ecce templū veri salomonis intra qō malleus t securis t oīe ferz nō audiebat̄ licz em martyres tanq̄ templū extra diuersis tūderent̄. intus cū nullo sono terroris ꝓcutiebant̄. quo meticulosi ꝓcutiunt̄. De quo Job. Sonitus terroris sp in auribus eius. Quia g̃ martyres tam firmi in fide sunt. merito dicunt sancti.

¶ Et hi p firmitatē suā regna vicerūt. Illa inq̄ regna de quibus in p̄s. Seon regē amoꝛreox t og regem basan. t oia regna chanaan. Seon interp tat calens. t signat d̄yabolū q̄ adeo calens est qō teste Job. alitus eius p̄unas ardere facit. alitus inq̄ suggestionū eius ardere fac fomitis p̄unas. Et apl's suggestiones eius ignea tela vocat dicens. vt possitis ignea tela nequissimi extinguere. Dic est rex amoꝛreox. i. pctōx. qz ipse est rex sup oīs filios superbie. Og. interp tat ꝓgregās. t basan cōfusio. t significat mundū t mūdanos. q̄ nō aliō q̄ terrena sapiūt t paleas cōgregant tpaliū. Uñ Exo. Diffusus est pp̄s p totā terrā egypti vt ꝓgregarent paleas. Quibus ꝓfusio ꝓuenit. qz teste apl'o. gl'ia eox in ꝓfusione q̄ terrena sapiūt. Chanaan interp tat h̄ūilis vl' motus. t sigt carnē q̄ de h̄ūili mā. i. de terra facta est. t d̄r motus qz semp moueꝛ spūi aduersando. Qui? regna sūt q̄nq̄ sensus coꝛpis. ¶ Dicit g̃ regna q̄

vicerũt. mundi. carnis. ⁊ dyaboli. q̃ dicunt regna respectu eox in hb? regnãt. Et qz mũdus caro ⁊ demon in bonis regnare cupiũt. ꝓtra eos mouent diuersa ꝓlia. Unde apls. Non est nobis colluctatio aduersus carnẽ ⁊ sanguinẽ. ecce primus. ℔ aduersus mũdi rectores tenebraꝝ. ecce secũdus. ꝓtra spũalia neqcie in celestibus. ecce tercius. Prim? scz caro pugnat voluptate vt vincat sobrietatẽ. ꝓpter qõ caro ꝓcupiscit aduersus spm̃. spũs em̃ ꝓmptus est ad salutẽ caro aũt infirma. Aug?. Nullũ peiorẽ socũ habeo q̃ carnẽ quã inhabito. me cũ vult coronari. ℔ mecũ nõ vult decertare. prauus est socius q̃ impedit cõmune negociũ. Unde idem subdit. O caro quare grauas animã q̃ tibi molesta nõ est. nec tu effugies penã cũ ipa patietur gehennã. Cõtra hũc hostẽ hortat nos petr? dicens. Obsecro vos vt abstinetis a carnalibus desideriis que militãt aduersus aiaz. Militat aũt corpus aduersus spm̃ quadrupliciter. Impugnãdo p cogitationes. vulnerando p delectationes. suffocando p consensum. ⁊ q̃ si mẽbratim lacerando p diuersas actiones. De quibus Job. Circũdedit me lanceis suis. id est cogitationibus. vulnerauit lumbos p delectatiões. effudit in terram viscera p consensum. cõcidit me vulnere sup vulnus p diuersas operationes. Et hec loquit in persona carnalium hoim. Hec est dalida que fortitudinẽ samsonis supauit. Et certe turpe est mulierẽ debilem forti viro dñari Nullum em̃ vicium est vt dicit beatus augustin. qõ ita absorbet rõem ⁊ hoiem infatuat sicut voluptas carnis. Quod signatur Esdre. ij. vbi dicit zorobabel. Uidi ꝓcubinam regis sedentem a dextris eius. ⁊ auferentẽ dyadema de capite eius. ⁊ sibi imponi ⁊ palmis cedebat regem de sinistra manu. In ℣ qz ꝓcubina sedit a dextris regis. primũ inconueniens. qz locus iste nõ concubine sed regine cõuenit. ps. Astitit regina a dextris ⁊c. Et matri salomonis ad dextram ipsius est thronus positus. Sed in hoc q̃ dyadema sibi imponebat malus incoueniẽs. qz dehonestato rege sibi regnũ vsurpabat. Uel aũt regem palmis cedebat sinistra manu hoc est maximum incõueniẽs. quia nõ solum afflictio exprimitur in hoc q̃ palmis cedebat. ℔ etiaz contemptus. quia sinistra manu hoc faciebat. Hec oia cõtingunt spiritui vbi caro dñatur. Pro tanto sancti castigabant corpus ⁊ in futilitatem redigebat.

℣ Secũdus hostis scz mũdus qui in maligno positus ẽ pugnat malignitate vt fidei frãgat firmitatẽ. Pugnat aũt duabus manibus. scz dextra ꝓsperitatis. ⁊ sinistra aduersitatis. ꝓsperis scz allicies. aduersis terrẽs. Dic ẽ ioab qui amasse mentũ dextra manu tenebat quasi deosculans eũ. ⁊ sinistra mortem intulit. Hoc modo mundus pugnauit cũ beato mauricio ⁊ socijs eius. Quantã em̃ ꝓsperitatem credimus ꝓmouisse dioclecianũ imperatorem. tam magno ⁊ tam nobili exercitui qui ꝓpter sui strenuitatẽ de remotis partibus orientis ꝓ defensione romani imperij fuerũt vocati. sed ipsi omnia spreuerũt ꝓspera memores illius. quod dicit dñs. Qui reliquerit ꝓpter me agros ⁊c. centuplum accipiet. Uñ vt saltem terreret eos aduersitate nõ omnis simul. ℔ decimãdo occidebant. Sed ipsi aduersitati fortiter restiterũt. nõ vtiqz se defendendo quod facere poterant. ℔ patienter sustinendo exemplo sui saluatoris sequentes eius vestigia. depositis armis vt de ipsis legitur ad martyriũ currebant. Et enim passio xpi ad memoriã reuocet vt dicit Grego. nihil adeo graue est quod nõ equo animo tolerẽt. Unde ⁊ dñs apostolis in tribulatione existẽtibus passionem suam ad memoriã reuocabat. latus ⁊ manus eisdem ostendendo. ℣

Tercius aũt hostis pugnat callidita te. Unde ⁊ serpenti cõparat. Ipse em̃ ꝓtendit pulcrũ caput. sed venenosum. Bonũ em̃ principium sepe ꝓponit vt malũ finẽ inferat. De hoc serpente ⁊ ca

pīte eius dī Ecc. xxv. Hō est caput ne-quius sup caput colubri. Nos nos huic serpenti caput debemus pcidere. qō facimus qñ principiū suggestiōis sue cō-terimus. Lubricus est enī hostis ⁊ nisi in capite cōprimat totus illabit. Sed hos oēs hostes sancti sumētes scutuz fidei deuicerūt. Respiciebant enī in auctorē fidei dñm iesum xpm. ⁊ exemplo ipsius hostes hos deuicerūt. Christus enī nra carnē pugnare docuit. qñ quadraginta diebus ieiunauit. nra mundi principes psecutiones a ppō iudaico sustinendo. nra demones qñ temptatus fuit in deserto. Martires ḡ docti p magistz carnē vicerūt p tpantiā. domātes ipsam p abstinentiā. mundū vo p fortitudinē. psecutiones patienter sustinendo. ⁊ serpentē p prudentiā. Debilis est iste hostis. ⁊ nō pōt vincere nisi volentem. Ecce pz martyres in tribus cardinalibus virtutibus q̄ dirigūt a malī declinatiōe. scz tpantia. fortitudine. ⁊ prudentia viguisse. Sed ne putet aliq̄s aliqua scz iusticia q̄ est in opatione boni caruisse. mox addit. Opati sunt iusticiā Merito aūt p iusticiā intelligit oīs boni opatio. qz ipsa est mater oīm virtutū ⁊ bonoz opez. Unō dicit glo. Fructus iusticie sunt opa. Uñ dicit Aug. Hec ē virtus q̄ circuit oēs alias virtutes designata p quartū fluuiū q̄ circuit omnez terrā. ⁊ sic merito expimit p eam boni opatio. Et qz oīs merces, pueniunt ex declinatione mali ⁊ opatione boni. ideo post vtrūq; de martyribus dicitur. adepti sunt repromissiones. Ad q̄s repromissiones pducat nos qui tē.

De eodem festo.

Sermo. CCLXXXV.

Sancti per fidē vicerūt regna Hebre. xj. Hec verba pñt exponi faliter de sctis pribus. ⁊ moraliter de xpi martyribus spāliter aūt de sanctis pribus. quoz festum hodie celebramus. In q̄bus vbis magist̄ mūdi legatus xpi. egregius p dicatoz ad hoz martyz laudē tria pponit nobis. Primo exemplū in victoria pugne ibi. Sancti p fidē vicerūt regna Secūdo subiūgit coz meritū in opatione iusticie. ibi. opati sūt iusticiā. Tercio dicit coz pmiū in repromissiōis adeptione. ibi. adepti sunt repromissiōes. Exemplū q̄dem imitabile. meritū laudabile. pmiū desiderabile. Imitemur igit exemplū victorie. laudemus meritū iusticie. desideremus pmiū glie. Circa exemplum victorie q̄tuor nobis pponit exempla. Primo exemplū sanctitatis in huius nois qō est sancti interptatione Secūdo fidelitatis in fidei vtute. ibi. p fidem. Tercio strenuitatis in inimicorū supatione. ibi. vicerūt. Quarto fortitudinis in aduersarioz deuictoz multitudine. ibi. regna. De his q̄tuor habet in epla hodierna. De sctitate ibi. Quibus dignus nō erat mūdus. glo. quoz conuersatione mūdus nō erat dignus. i. mūdi amatores. De coz fidelitate. ibi. Hi oīs testimonio fidei pbati inuenti sūt. glo. qz fides de eis psonat. De strenuitate. ibi. Effugarunt aciem gladij. glo. exercitū accinctum gladio. De fortitudine. ibi. fortes facti sunt in bello. Sanctitas q̄dez venerabilis. fidelitas cōmendabilis. strenuitas imitabilis. fortitudo insuperabilis. Bñ ḡ in huj nois interptatione pponit nobis exemplum sanctitatis. cū dicit. Sancti. Sanct' ei idē est qō mūdus. qz sine terra. nā latine sanctus. grece dī agyos. Itē sanctus idē est qō firmus. Itē sctūs idez est qō sanguine tinctus. q̄ tria bene cōueniūt militibus xpi. ⁊ in certamine exñtibus vt magis sint ꝓmpti ⁊ expediti ad pugnā. Gloriosi ḡ martires fuerūt sancti i. mūdi. qz sine terra p abiectionē q̄druplicis trenitatis siue carnalitatis. Itē sancti. i. firmi. p tolerantiā aduersitatis Itē sancti. i. sanguie tincti. quilibet coz p passionē corporis. ppriꝫ ⁊ memoriam passionis xpi. Abiectio q̄dem terrenitatis siue carnalitatis fuit in ipsis qua-

druplici respectu. Primo respectu cõ sanguinitatis sepando se a psanguine is ⁊ pentibus ꝑm psilium dñi Luc. xuij Si quis venit ad me ⁊ nõ odit patrem suũ ⁊ matrẽ ⁊c. Ibi glo. Diligamus p pinquos q̃ nobis in via dei assistunt. ⁊ odio habeamus eos qui nobis in timore dei obsistunt. Hiero. Licz puulus ex collo pendeat nepos. licet sparso crine ⁊ scissis vestibus vbera quibus te nutrierit mater ostendat. licz pater in limine iaceat. per calcatum perge patrem. per calcatam perge matrem. Iotum enim genus pietatis est in tali re esse crudelem. Secũdo respectu affinitatis. sepando se ab affinib⁹. sicut dicit dñs Math⁹ x. Veni enim separare ho. aduersus pa. suũ ⁊ fi. aduersus matrẽ suã. ⁊ nurũ aduersus socy suam. Tercio respectu familiaritatis. sepando se ab amicis ⁊ familiaribus. sicut docet dñs Math⁹. x. Nolite arbitrari ⁊c. ⁊ inimici hois domestici eius. Hec est rõ septionis. Quarto respectu possessionis. sepando se a rerũ tpaliũ curis. sicut oñdit dñs Lu. xuij Qui nõ renũciat oñibus que possidet ⁊c. Vñ dicit oibus. qz sicut dicit aug⁹. de pcordia euãgelistaꝝ talibus implicati nostri nõ sumus. Propter hec q̃tuor dicit apls. ij. Thi. ij. Nemo militãs do impli. se ne. se. in oñibus p̃dictis. glo. Si bonus miles esse vis non te implices secularibus negocijs. Fuerũt etiã sancti. i. firmi p tolerantiã aduersitatis Sustinuerũt enim q̃druplicez aduersitatẽ. primo q̃tum ad vestitũ. secũdo q̃tũ ad victum. tercio q̃tum ad effectum. q̃rto q̃tum ad laborẽ exteriorem. Quãtũ ad vestitũ dupliciter. In aspritate. Vñ. Circuierunt in melotis. Nam melota est vestis de pilis cameloꝝ. Item in vilitate. Vñ In pellibus caprinis. Egentes necessarijs quo ad secundũ. angustiati interiori affectu. quo ad tercium. afflicti laboribus. quo ad quartũ. Hec tangunt etiã ad Ro. viij. Quis nos separabit a charitate xpi. nuditas. Glo. penuria vestis. quo ad primũ. fames. i. penuria cibi. quo ad secundũ. angustia. i. mentis anxietas. quo ad tercũ. tribulatio. i. corpis afflictio. quo ad quartum. Patet igit q̃ sancti. i. sine terra p abiectionẽ quadruplicis terrenitatis. ⁊ sancti. i. firmi p tolerantiã multiplicis aduersitatis. Fuerũt nihilominus sancti. i. sanguine tincti q̃libet coꝝ p passionez xpi corpis. Fuerunt enim primo attriti flagellis. Vñ. Alij ludibria ⁊ verbera expti. Secũdo mancipati vinculis. Vñ Insuper ⁊ vincula ⁊ carceres. Tercio distenti in eculeis. Unde. Alij distenti. glo. in eculeo. Quarto occisi gladijs. Unde In occisione gladij mortui sunt Hec quatuor tangit Hern. loquẽs de beato paulo sup illud. ij. Coꝝ. vij. Id q̃ in pñti est momẽtaneũ ⁊ leue tribulationis nostre ⁊c. Quid dicis o beatissime paule. video te flagellis atteri. lapidibus obrui. vinculis mancipari. periculis exponi. q̃tum elijs affici. ⁊ tantorũ tribulationũ pondus leue estimas. tanti tpis agones ⁊ sudores. nescio q̃d momentaneũ appellas. quid g̃ ponderosum vidisti in cuius compatione hec leuia. quid diuturnũ in cuius compatione hec momentanea. Ad quã diuturnitatẽ nos pducat qui viuit ⁊c.

Iste sermo nõ est de opere Sancti per fidẽ vicerũt regna. Hebre. xj. In his verbis notant tria de sanctis. Primũ inimicoꝝ supatio. ibi. vicerunt regna. Secũdũ sancta opatio. ibi. operati sũt. Tercũ ꝑmij p victoria adepto ibi. adepti sunt repromissiões. Circa ꝑmũ sciendũ q̃ sancti vicerũt q̃tuor reꝝ que signata sunt p quatuor regna mundi. q̃ pcant q̃tuor bestie in Dan. Primũ est demoniorũ. Secũdũ hereticoꝝ. Tercũ tyrannoꝝ. Quartũ falsorũ xpianorũ. De his q̃tuor Eph. vj. Non ẽ colluctatio ⁊c. Primũ est regnuz chaldeoꝝ i. ferociũ ꝫ est demonũ. ⁊ signat leonẽ. j. Pe. v. Aduersarius vester diabolus

tanq̄ leo rugiens circūit querēs quem deuorēt tē. Secundū temptationū. b̄ ē tyrannoꝝ qui tēptant patiam sanctoꝝ qō signat̄ p vsum crudelem. Prouer. Leo t vsus prin.cu.sup ppl'm tuū. Ter cū grecoꝝ.i.ruminantiū.i. hereticoꝝ q̄ scripturas rumināt in ore. ꝑ nūq̄ ad intellectū trāsmittūt.ij. Thi.iij. Semper discentes t nunq̄ ad sciam vitatis pue nientes tē. Vi sunt pdi.tē. Hiere.xij. Si pōt pdus mu.pel.tē. qz vir hereticus ꝙuertitur. B Circa secūdū notandū q̄ sancti optant quadruplicez iu stitiam q̄ colligit̄ ex hoc verbo sancti. Prima ē a malo recedere. Esa.j. Quie scite agere puerse. Scā est oia munda na ꝺtenere. Job.j. Qui vult esse amic⁹ hui⁹ seculi. Apl's. Omia repu.vt ster. Tercia est seipos crucifigere ꝑ christo. Col'.v. Qui cm̄ sunt xp̄i tē. Quarta in his vsq̄ ad finem pseuerare. Matb.xij Non qui incepit tē. Per primū est hō sctūs.i.mundus.p secundū est sanct⁹.i. sine ira.p tercīū est sctūs.i.sanguine tin ctus.p q̄rtū est sanctus.i.firmus. C Circa tercīū sciendū q̄ sancti ꝙsequūt septē p̄mia vincentiū. Primū ab omi malo liberatio. Apo.ij. Qui vicerit nō ledet a morte secūda. Secūdū corpoꝝ glificatio. Apo.iij. Qui vicerit vestiet vestibus.i.dotibus corpis. Tercīū ē regni celestis possessio. Apoc.iij. Qui vicerit dabo ei sedere mecū i throno meo tē. Quartū de oīm̄ pfecta cognitio Apoc.ij. Qui vicerit dabo illi stellam matutinā.i.cognitionē oi bonoꝝ. Quī tū in plena visiōe xp̄i delectatio Apoc.i. Qui vicerit dabo illi tē. p qō intelligit xp̄s. Sextū est perfecta diuinitatis fruitio. Septimū in istis eternitas. Apo.iij. Qui vicerit factā illū colūnā in tem plo dei mei.t foras nō egredietur ampli⁹

De.s.mauricio t socijs eius

Sermo. CCLXXXVI.

Beati eritis cū vos oderūt hoies t cum separauerint vos t exprobrauerit t eiecerint nomē vr̄m tanq̄ malū ꝓpt̄ filiū hois. gaudete t exultate. ecce cm̄ merces vr̄a multa est in celis Luc.vj. D In verbis istis dns innuit duplicē statū suoꝝ fidelium. vicz statū vie. statū p̄rie. Statū vie innuit esse in tribulatiōe. cū dicit. Beati eritis tē. vsq̄ filiū hois. Ex statū p̄rie ondit esse in ꝙsolatiōe. cū subdit. Gaudete ecce merces vr̄a multa est in celo. Ondit aūt dns in p̄missis vbis in statu vie q̄druplicē tribulatiōz vl' aduersita te ꝓpr̄o esse sufferēdā. vicz odiū hoim in corde. cū dic. Beati eritis cū vos od. ho. Itē despectiōz exteri⁹ in ope. cū dic t separauerint vos. Itē odiū in p̄mōe. cū dic. t exprobrauerint. Itez infamiā in noie. cū dic. t eiecerint nomē vr̄m tāq̄ malū. Ex q̄us ꝺria faciāt scis hoies mali. tm̄ dns instruit qō pfectius ē. Instruit ei q̄ scti pseutores suos. Primo diligant corde ꝙ odiū. Luc.vj. Diligite. inī. ves. Scdo ꝙ despectū bñfaciāt ope Un ibidē dic. Bñfacite his q̄ vos oderunt. Tercio vt ꝙ opprobriū bñdicant ore. vñ dic. Bñ dicite maledicentibus. Quarto monet vt ꝙ infamiā illatam p cis apud dm̄ t hoies debeant intercedere. p quo dic. Orate p calūniātibus vos. Nec mir. si dns p̄dicta p̄cipiat. aduersarij cm̄ nr̄i in tribulatiōbus q̄s nobis inferūt plus nobis q̄ sibi ꝓficiunt Ipsi ei p p̄dicta nobis coronā fabricāt in cel'. E Un ꝙseqūnter subdit dns. nr̄az ex b̄ ꝙsolatiōz. cū dic. gaudete t exultate qm̄ merces vr̄a multa est in celis Glo. int̄ odiū cordiū int̄ ꝓbra linguaꝝ int̄ manus pseq̄ntiū. gaudete t exultate ecce em̄ merces vr̄a mlta ē in cel'. Cōsideratio cm̄ p̄mij minuit vim flagelli. sic dic greg. qz nō sūt ꝙdigne passiones h⁹ seculi ad futurā glriaz q̄ reuelabit̄ in nobis. De glria t ꝙsolatiōe req̄re in p̄mōe In paucis vexati in multis bñ disponent̄. in festo Symonis t iude.

De sancto michaele.

Sermo. CCLXXXVII.

De sancto michaele.

Angeli eoꝝ semp vident facie patris mei Matth. xviij. ¶ In his verbis notant duo s. nra vtilitas. t angeloꝝ felicitas. Nostra vtilitas in angeloꝝ circa nos ministratione. cū dic. Angeli eoꝝ Hebre. j. Oēs sunt administratorij spūs in ministeriū missi ꝓpter eos qui hereditatē capiunt salutis. Ex ipsoꝝ notat felicitas in dei cōtinua ꝓtemplatione. cum dicit. semp vident fa. pa. ¶ Quantū ad primū nota. q nostri dicunt q̄druplici causa. Quia nostri eruditores in accipiēda scia. nostri intercessores in impetrāda gra. nostri coadiutores in faciēda iusticia. nostri ꝑpugnatores in obtinenda victoria vt sic vnusq̄sq; p sciam ordinet ad seipm. p gratiā erga deū. p iusticiā ad ꝓximū. p victoriā ad aduersariū. De primo Apoc. x. Vade t accipe libꝝ apertū de manu angeli Liber iste est scia totius trinitatis q̄ scz iubet de manu angeli accipi. qm̄ ipsi nos ad veritatis doctrinā manu ducūt. qz enim nos tanq̄ pueri t aiales supna mysteria nō possumus attingere p nosipsos. ipsi nobis ꝑfunda mysteriorꝝ aperiunt Sic daniel p angelos erudit. sic zacharias p virū inter mirteta ꝓstitutū. sic ioseph in somnis de iesu edocet. t de multis alijs. Secūdo sunt nostri intercessores in impetrāda gratia. Unde zach. j. Angelus dic. Dñe exercituū vsq̄quo nō miserebꝝis hierlm t vrbium iuda. Et rndit dñs angelo verba ꝓsolatoria ꝑba bona. Per hierlm pōt intelligi generalis eccla. p vrbes iuda singule aie qz angeli ꝑ nobis intercedūt. nō solum gnāl̄r ꝑ etiā ꝑticulariē. Un cū zacharias pr̄ tobis offerret incensū in ꝓspectu dei apparuit ei angelus gabriel stans a dextris altaris tāq̄ suā deuotionē deo offerendo. Tho. xij. Mñ orabas ego obtuli oꝝonem tuā dño. Tercio sunt nri coadiutores in faciēda iusticia. qđ ptz in angelo tobie qui tuenē tobiā p viā iustam deduxit. ad statū matrimonij iuuit qualiter in ipso iuste viueret edocuit asmodeū demonē ne mrimonū impediret coercuit. suo adiutorio tobiam patri multiplicē ꝓsolationē intulit. Exod. Ecce ego mitto angelū qui p̄cedat te. t custod. in via t introducat ad locum t̄c. Quarto etiā sunt nostri ꝑpugnatores in obtinenda victoria. ym illud Apoc. xij. Factū est ꝓlū magnū in celo michael t angeli eius p̄liabant cū draconc. Quia sicut dr̄ Eph̄. vj. Non est nobis colluctatio aduersus carnē t sāguinez. ꝑ aduersus principes t ptātes ꝓtra spiritalia neq̄cie in celestibus. Et ipsi fortes nos autē debiles. Prouidit ät ōs nobis fortes ꝑpugnatores q̄ nos defenderent t nr̄os aduersarios cōculcarent. Hoc sigtū fuit in ꝑstratiōe egyptioꝝ. Exo. xiij. vbi dr̄. Tollens se angelus q̄ p̄cedebat castra isr̄l abijt post eos. t sequit q̄ submersus est pharao t exercitus eius. Nō totū ꝓtingit spūaliter in ppl'o xp̄iano. Un nō oportet nos formidare minas demonū ꝑ ꝓtinuā ꝓtectionē angeloꝝ. Et ꝭ signatuz fuit in heliseo. iiij. Re. vj. Ubi cū puer suus timeret syroꝝ exercitū dixit illi helisē. noli timere qz plures nobiscū sunt q̄ cū eis. t sequit ibi q ad p̄ces helisei aperuit dñs oculos pueri t vidit. t ecce mōs plenus equoꝝ t curruū igneoꝝ. i. angeloꝝ. pati ad adiutoriū helisei. Grās q̄ deo de tanto bñficio. Hoc bñficiū figurabat dñs petro. Matth. xxvj. An putas qz nō possum rogare p̄rem t dabit mihi plus q̄. xij. legiōes angeloꝝ. Uis igitur q̄tuoꝝ modis ꝑmissis nostri sunt beatissimi angeli. Propter qđ Chryso. dicit sup epl'am ad Hebre. Intelligentie q̄ntus honoꝝ nobis exist vt ad nos sicut ad amicos mistros angelos suos destinet deus. Quāuis em̄ multū intersit inter angelos t hoies. ꝑpinquos tñ eos nobis fecit. qz nostre saluti studentꝑ nos discurrūt. p nobis suo fungūt officio. ℞ Et licet sint oim nostrū p ministeriū vtilitatē. nō tamen nisi per meritoꝝ exigentiam. Nam p meritoꝝ

exigentiā quibusdā assistūt. ꝯbusdaz resistūt. Sunt aūt ꝙtuoz genera hoim ꝙ bus angeli efficaciter assistūt. Assistūt nanq; vigilantib⁹ ex puidentia. suppli cantib⁹ ex reuerētia. laborātib⁹ ex obedientia. sustinētib⁹ ex ꝓstantia. Vigi lantibus nanq; ex puidētia assistūt angeli. Ūñ Lu. ij. Pastores erāt vigilantes sup gregē suū. ⁊ ecce angelus iuxta illos astitit. ⁊ sequit̄ ꝙ annunciauit eis mysteriū incarnatōis. ⁊ docuit ꝙliter inuenirent. Ideo ipsis angel⁹ astitit. qz eos vigilātes sup gregē suum inuenit. Sic ex iste est varietas intentionū. affectionū. sensuū. ꝟboꝝ. ⁊ opeꝝ. Circa hius gregis regimē cū mīta diligētia ē vigilandū. Et bñ dicit sup gregē suuz nō alienū. Nō em̄ debem⁹ esse vigiles circa scrutādas cōscias alioꝝ. ⁊ ꝓpias negligere. Tali vigilie dedignat̄ angelus interesse. sicut patet i ioseph ꝙ vigil erat circa mariā male de ea sentiendo. et circa se dormiebat. Ūñ angel⁹ nō vigilanti sed dormienti apparet. Unde Math. j. ōz. Hec eo cogitante ecce angelus dñi apparuit in somnis ioseph.

Itē assistūt supplicātib⁹ ex reuerentia. pñs. Preuenerūt principes conīūcti psallentib⁹. Et alibi In ꝓspectu angeloꝝ psallā tibi Thob. xij. Ūñ orabas ego obtuli orationē tuam dño. Bern̄. Cū stat̄is ad orandū ⁊ psallendū. state cū disciplina ⁊ reuerētia. qz angeli vr̄i sp vident facie pr̄is. Itē assistunt laborātibus ex obedictia. Ūñ Reg. xix. Postq; helias labore fessus ꝓiecerat se subter vnā iunipeꝝ. angel⁹ tetigit eū dicēs. Surge comede. Et ambulauit in fortitudie cibi illi⁹. xl. dieb⁹ ⁊. xl. noctibus vsq; ad montē dei oreb. Et ē notabile valde ꝙ cū helias comedisset panes ⁊ carnes misterio coruoꝝ ⁊ hoim. oportuit eū oī die comedere. ℣ qñ mīsterio angeloꝝ comedit panē subcinericiū ambulauit in fortitudie cibi illi⁹ xl. dieb⁹ ⁊ totidē noctib⁹ vsq; ad montē dei oreb. i. vsq; ad eminētia pfecte impletiōis legis. ꝙ quidē est in deserto religiōis. in quo fortificant̄ hoies. quia māducāt panē angeloꝝ. Itē assistūt sustinētib⁹ ex ꝓstātia. Ūñ Act. xij. Cū petrus esset dormiēs vinct⁹ cathenis inter milites angel⁹ dñi astitit. Huic angelo nec porte ferree nec cathene poterant resistere. nec etiā bestie. quod fuit magnū Dan. xij. Angelus cōclusit ora leonū. Sed nec ꝑualet virt⁹ nature ꝙ maxime viget in igne. Dan. iij. Angel⁹ dñi descēdit cū azaria in fornacē. ℣ Ex angeloꝝ felicitas notat̄ cū ōz. sp vident facie patris. Et nota ꝙtuoz circa hāc felicē visionē angeloꝝ visiōi huius vite ꝓtraria. ꝙ est ꝑ ꝓtemplationez Est em̄ visio pñs discōtinuata. ibi cōtinua. qz angeli sp vident Luce. j. Ego sum gabriel ꝙ assisto añ deum ⁊c. Ibi Beda. Cū ad nos angeli veniunt. sic exteri⁹ explent misteriū vt tñ interi⁹ añ deū sp assistāt. Itē visio pñs obscura. angeloꝝ manifesta. qz facie vident ꝑ quā hō ꝓgnoscit. Coꝝ. xij. Videm⁹ nūc ꝑ speculū in enigmate. tunc aūt facie ad faciē Itē pñs visio semiplena sed angeloꝝ pfecta. qz vident faciez patris ꝙ est principiū filij et spūssci. Joh. xiij. Dñe oñde nobis patrez ⁊ sufficit nobis. Itez pñs visio est mītis ipedita. scz ꝑ loci incōmoditatem. carnis infirmitatē. inimicoꝝ puersitatē. sed angeloꝝ in nullo necessaria. qz videt i celis. vbi ñ accedet malū nec flagellū appinq̄bit tabernaculo. Ad quā nos pd.

De angelis.

Sermo. CCLXXXVIII.

Ego sum raphael angelus vnus ex septez ꝙ astamus añ deū. Tho. xij. ℣ In angelo thobie quatuoz officia pr̄icipalia angeloꝝ colligunt̄. viz ꝙ assistūt. subsistūt. resistūt. ⁊ insistunt. Assistunt deo. ꝑ quo dicit Qui astam⁹ añ deū. Subsistūt aūt sibi hierarchie. ꝙs tangit. cū dicit. vn⁹ ex septē. i. ex vnuersis. sicut dic̄ glosa. Resistūt aūt demo-

nibus. sicut patet in asmodeo quez cō
pescuit. Sed insistunt seruitijs. sicut pa
tet in itinere thobie vbi multa seruitia
exhibuit. ¶ Assistūt aūt deo q̄druplicit̄
ꝓtēplando. diligēdo. fruēdo. ammirā
do. Quia incognita diligere nō possu
mus. ideo ex cotemplatiōe surgit dile
ctio. ex dilectōe orit̄ fruitio. ⁊ ex fruitio
ne ammiratio. Hec notantur Esa. lx.
Tūc videbis. ecce ꝓtēplatio. ⁊ affluес.
ecce fruitio. et dilatabit̄. ecce dilectio. et
mirabit̄ cor tuū. ecce āmiratio. Math.
xxiij. Angeli eor semp vidēt faciē p̄is
mei ⁊c. ¶ Scdo subsistūt sibi in
uicē hierarchie. ⁊ ꝑ q̄druplr. Primo
in pulcritudine. q̄ prima hierarchia ē
pulrior alijs. Ezech. xxviij. Omnis la
pis p̄ciosus opimentū tuum. Et infra
Perdidisti sapiaz tuā in decore tuo.
Scdo in reuelatiōe. q̄dam reuelā
tur prime hierarchie que non reuelant̄
alijs. Nō inferioz hierarchie non fuit
reuelatū mysteriū incarnationis. Esa.
lxij. Quis est iste q̄ venit de edom. ⁊c.
¶ Tercio in missione q̄ supioz hierar
chia nō semp mittit̄. sed inferioz freq̄n
ter mittit̄. Dionisi⁹. Illa supioza agint
na ab intimis nunq̄ discedūt. et si con
cedat̄ q̄ oēs mittant̄ miozes tñ freq̄n
tius mittunt̄. Esa. vj. Volauit ad me
vn⁹ de seraphin. Et Lu. j. Missus est
gabriel q̄ credit̄ fuisse de supioz hierar
chia. zach. j. Et rñdit angelus dñi ⁊ di
xit zach̄. ij. Et ecce alius angelus egre
diebat̄ in occursū ei⁹. Quarto i mu
nere q̄ seraphin supioz est q̄ cherubin
oz charitas maioz est q̄ scia. Nō dion⁹
sius dicit q̄ vnusquisq̄ ordo illi⁹ rei cen
setur noie q̄pleni⁹ accepit in munere.
¶ Tercio resistūt demonib⁹ ⁊ hoc
q̄druplicater. Primo restiterūt eis in
ce o. nō ꝓsentiēdo supbis Apoc. xij. Fa
ctū est p̄liū magnū i celo ⁊c. Lu. x. Vi
debā sathanā ⁊c. Scdo restiterūt eis
in passione christi. q̄n merito christi et
ministerio angelor est relegat⁹ satha
nas ⁊ nō soluet̄ vsq̄ ad tp̄s antix p̄i sic
dr apoc. xx. Iob. xxix. Cōterebā molas
iniq̄ ⁊c. Math. xxvj. An putas q̄ non
possum rogare patrē meū ⁊ dabit mihi
plus q̄ duodecim legiones angelor.
Tercio resistunt in morte cuiuslibet q̄n
altercant̄ nō solū ꝑ aīa. ꝫ ctiā ꝑ corpe.
Jud. j. Cū michael archāgelus cū dia
bolo disputās altercaret̄ ꝑ moysi cor
pore ⁊c. ¶ Quarto resistent eis in iudi
cio. Dan. vij. In tpe illo ꝓsurget micha
el princeps magnus. q̄ stat ꝑ filijs ⁊c.
Hec q̄tuor nota Esa. xiij. Quō cecidi
sti lucifer de celo. q̄tum ad primū. cor
ruisti in terrā q̄tum ad scōm. veruntñ in
infernū detraheris q̄tuz ad tertiū. in p
fundū laci. q̄tū ad q̄rtuz. ¶ Quar
to insistunt seruitijs hoim. ⁊ hoc q̄dru
pliciter. Primo oꝛōes nr̄as deo por
rigēdo Thob. xvj. Cū orabas cum la
crimis ego obtuli oratiōē tuā dño.
Scdo voluntatē diuinā nobis reuelan
do. Lu. j. Ego sum gabriel angelus et
missus sum loq̄ ad te. Actu. xvij. Aut
accepistis legē in dispositōe angelorū
Tercio aercas ptātes a nobis repel
lēdo. ps. Angelis suis de⁹ mādauit de
te ⁊c. Ecc. iiij. Ne dicas coram angelo
nō ē ꝓni. ⁊c. Quarto aīas nostras
ad sedes suas portando. Luce. xvj. fa
ctū est vt moreret̄ mendicus et portare
tur ab angelis in sinū abrae.

De angelis.

Sermo. CCLXXXIX.

Omnes sunt admi
nistratorij spūs i misteriū mis
si. ppē eos q̄ hereditatē capiūt
salutis Heb. j. ¶ Circa hāc missi
onē angelor q̄ fit ꝓpē nr̄am salutē in
p̄missis vbis tāgit ab apl̄o triplex lau
dabile. Primū ex pte mittentis. vicz
ipsius largitas. q̄ suos mistros omes
mittit. p quo dicit Oēs sūt administra
torij spūs. ⁊c. Scdo q̄ pax esset mul
tos hr̄e mistros ⁊ pigros. iō scōm lau
dabile ostēdit ex pte missoꝝ vicz ipor
agilitas. cū dic. eos spūs. Hz q̄ ad
huc nō magnū essz ⁊ multos hr̄e mini

stros ⁊ agiles: si essent infructuosi ⁊ inutiles. ideo tertiū laudabile subdit respectu nr̄i ab ipsis ingens vtilitas. pro quo dicit. missi. ppter eos q̄ hereditatez capiūt salutis. Ostendendo q̄ primo mittētis largitatē dicit apl's. Nōnes sūt administratorij spūs. pē. Qui facit angelos suos spūs ⁊ ministros suos flammā ignis. i. seraphin q̄ interp̄tāt ardentes. Qui sūt de supmo ordine. Vñ Esa. vj. Volauit ad me vnus de seraphin. O dei q̄nta dei largitas. q̄nta ei⁹ circa nos bonitas. q̄ nullū adeo excellētē ministrū habet q̄n p nr̄a salute ip̄m mittat Pro quo dic̄ btūs aug⁹. i solil. Confiteor laudās te de⁹. q̄m b̄ficia tua magna sunt q̄b⁹ nos honorasti. dederas cū q̄quid celi ambitu cōtinet. ⁊ quasi pua hec q̄ sub celo sunt. nisi adderes etiā ea q̄ sup sūt. dās angelos tuos in ministeriū nostrum. Item sup illud. oēs sūt administratorij spūs. Chrysо. Intelige quātus honor nobis exhibitus est vt ad nos sicut ad amicos ministros angelos suos destinet de⁹. Quis eñ multū interest inter angelos ⁊ homines. ppinquos eñ eos nobis fecit. q̄ nr̄e saluti studet ppter nos discurrunt. p nobis suo fungunt officio. q̄ oēs mittunt. ppter eos q̄ hereditatē capiūt salutis. Secūdo innuit ministroꝝ agilitatē. cū dicit eos spūs. Corp⁹ eñ q̄ corrūpit aggrauat. ⁊ spūs carnē ⁊ ossa nō habet. Vñ spūs pinpt⁹ est ad oia. marie spūs angelicus. Cui⁹ vel quoꝝ agilitas expedit nobis marie. ppter tria. Primo vt agilibus ⁊ indefessis nr̄is aduersarijs id est demonib⁹ resistere q̄nt. Pe. vlt. Aduersari⁹ vr̄ diabolus tanq̄ leo rugiēs circuit q̄rens quē deuoret. Dier. xvj. Seruietis dijs q̄ nō dabūt vobis requiē die ac nocte. Vñ q̄n nos fruita te carnis depsli q̄scim⁹. ipsi impugnare nunq̄ cessant. Cōtra quos etiā erāt nobis ministri agiles ⁊ assidui necessarij sc̄z angeli. Vnd̄ Esa. lxij. Sup muros tuos hierl'm constituti custodes tota die tota nocte. Quia angel' suis de⁹ māda uit de te vt custodiāt te in oīb⁹ vijs tuis. Vñ ⁊ angel⁹ thobie religauit demonē asmodeū in deserto ne obesset thobie Vñ Aug⁹ de angelis loq̄ns dic̄. Posui custodes sup muros tuos ⁊ montes in circuitu vigilantes vigilias noctis sup gregē suū. ne q̄n rapiat vt leo aias nostras. dū nō est q̄ eripiat. Tcio agilitas ipsoꝝ nobis expedit vt cito nr̄a bona deo offerāt ⁊ ppiatōez reportēt Vñ thob. xij. dixit angelus q̄n orabas nō dixit. q̄n oraueras. sed dicit q̄n orabas ego obtuli orationē. Aug. Discurrūt inter nos et deū gemitus nostros ⁊ suspiria referētes ad te. vt impetrēt nobis facilē tue benignitatis ppiatōez ⁊ referant ad nos desiderata tue gratie b̄dictionē. Tercio ipsoꝝ agilitas nobis expedit vt de hoc miserabili exilio citi⁹ nos ad patriā trāsferāt. Luce. xvj. Mortu⁹ est mēdicus ⁊ portat⁹ est ab angelis in sinū abrae Vñ glosa sup pro⁹. xxv. Quotidie angeli ō terra longinqua. i. de supna pria descendentes in mūdo iustos vel inter tentatōes spe celestiū roborāt. vel finito certamine ad palmā retributionis inducūt.

Tercio ostendit apl's respectu nostri ministroꝝ p̄dictoꝝ vtilitatē cū dicit Missi ppter eos q̄ capiunt hereditatē salutis. Et pensandū q̄ ipsoꝝ ministeriū vtile est ppter salutē captendā q̄tuor generibus hoīm. videlicet peccatoribus. penitentibus siue incipientibus pficientibus et perfectis. Ministeriū eorum circa peccatores q̄druplex ē

Primo ne peccent quantum velint impediendo. quod innuit Nūeri. xxij. in balaā. qui cū in asina iret ad male dicendū populo dei ab angelo triplici ter est ipeditus. Primo euaginato gladio stetit in via. q̄ cernēs asina diuertit ab itinere. Secūdo occurrit ei in angustijs duaꝝ macerarū. quod videns asina tunxit se parieti et attriuit pedem sedentis. Tercio occurrit ei in angustissimo loco. vbi nec ad dexteraz nec ad sinistram declinare poterat.

et asina dñ angelū cum gladio ꝓtra se cerneret. illo ꝑberante vt ꝓcederet. cecidit sub ipo. Nec adhuc ꝑ suffecit angelo. q̄n apparens ei diceret. Peruersa ē via tua. mihiq; ꝓtraria. Scō ō ministerū angelox est circa pcātores de peccato increparc. qō inuit Iuō. ij. vbi ōr q; angelus descēdit ad locū flentiū increpans iudeos de p̄cepti diuini transgressiōe. replicās eis ingratitudinē triplicē ꝛ dicēs. Eduri vos de egypto. in quo tangit ingtitudo liberatois a peccato. ꝛ introduxi vos in terrā. i. in ecclesiā militantē. ꝓ q̄ iurau patrib⁹ vr̄is. in quo innuit ingratitudo collati bñficij. et pollicit⁹ sum vt nō facerē irritux pactū meū in sempiternū. in quo innuitur ingratitudo boni ꝓmissi q̄tum ad gloriā sempiternā. Tercio misteriux angelox ē circa peccatores coercere ac reas ptātes. ne possint in ipsos dñari tantū quantū velint. Vñ Apoc. xx. ōr. Vidi angelū descendentē de celo. ꝛ apꝑhendit draconē qui est diabolus. ꝛ ligauit eū vt nō seducat gētes. Quarto misteriū angelox circa pcātores ē obstinatos in pcō affligere. vel ꝓ penax vt resipiscāt. vel ꝓ morte q̄n resipiscere cōtemnunt. ne ex accumulatione peccatox grauiꝰ puniant in inferno. Exemplū de sodoma quā duo angeli subuerterūt. Gen. xix. Exēplū de exercitu senacherib. de quo ōr Esa. xxxvij. Egressus ē angelus in castra assyrioꝝ ꝛ occidit. clxxxv. milia. Sic herodē cū ppls acclamaret sibi voces dei ꝛ non hoim ꝓfestim pcussit eū angelus dñi ꝛ ꝓsumptus a vermib⁹ expirauit. ¶ Ministerū etiā angelox circa pcātores q̄druplex ē. Primux est a societate peccatox sēparc. Vñ Gen. xix. ōr de Loth dissimulante aūt eo apꝑhenderūt manus ei⁹. posuerūtq; extra ciuitatē dicentes. Salua aiaꝫ tuā. Quia difficulē q̄s in medio malox pōt se a malo custodire. pō. Cū puerso puerteris. Scōm est misteriū angelox circa pcātorem ad cōtritionem cordis monere. Unde Math. j. dixit angelus ad ioseph. Noli timere accipe mariā. i. amaritudinē cōiugē tuā. pariet aūt tibi tesum. i. salutem. Tercū misteriū est circa pcātorē vt pure confiteaī in formare. Vñ Esa. vj. Volauit vnus de seraphin et dixit mihi. Ecce tetigi labia tua ꝛ auferetur iniquitas tua. Quartū misteriux est circa pcātorē ipm ad sacerdotem vt ꝑm arbitriū suū satisfaciat mittere. Vñ Actuū. x. dixit angelus cornelio. mitte ꝛ accersi simonē qui cognominat Petrus. hic dicet tibi q̄d te oporteat facere

¶ Itē circa ꝓficiētes misteriū triplex est. Primū est cū tentatiōis in eis refrigerare. Vñ Gen. xxij. Angelꝰ tetigit neruū iacob ꝛ statim cōarcuit. In quo significat refrigeratio tētationis. Et Dan. ij. Angelus dñi descēdit cū azaria et sociis eius in fornace ꝛ excussit flāmā ignis de fornace. Scōm misteriū est ipsos ꝓ opa iustitie deducere. qō signat Thob. xij. vbi angelus inuenē thobiā vt in bono ꝓficeret assōciauit. Vñ ipm ꝓ viā iustam deduxit. ad statū mrimonij inuit. q̄liter in ipso vt ueret instruxit. ipsius adiutoriō thobias patri ꝛ mri multas ꝓsolatiōes fē. et post multa thobias subintulit q̄ per ipm bonis oibus repleti sumus. q̄ in oibus opibus iustitie sunt nostri coadiutores. Tercū ministeriū est circa ꝓficientes ipsos in tribulatiōib⁹ confortare. Actuū. xxvij. Dixit angelus. Ne timeas paule cesari oportet te assistere

¶ Itē misteriū angelox est circa pfectos multiplex. Primū est ipsos in oratione ꝓfortare. Vñ Lu. xxij. cū iesus pluribus oraret apparuit ei angelꝰ ꝓfortans eū. Scōm est misteriū circa pfectos ipsis mysteria revelare. Vñ Lu. primo. Apparuit angelus dñi zacharie stans a dextris altaris. Teretium misteriū est circa pfectos vt eū leticia exeant in morte assistere. Vñ Malach. iij. Ecce ego mitto angelū meum qui ꝑparabit viam ante faciem meaꝫ. Exemplū in vitis patrū. Quantum

miſterū eſt laudes in trāſitu decantare. yſa. In letitia egrediemini. Nā et montes ⁊ colles cātabūt laudē. i. angeli maiores ⁊ miſores. Exēplū de bō martino. Quintū miſterū eſt circa pfectos ipſos celeſti pñ pñtare. Lu. xvj. Mortuus ē mēdic⁹ ⁊ portat⁹ ab angel⁹ in sinū abrae. Ad quē ſtatū pfectōis ⁊ p̄ſentationis adiuuet nos deus. Amen.

¶ Symonis ⁊ Jude.

Sermo. CCXC.

IN paucis vexati in multis bñ diſponent. ℣ In his verbis Sap. q̄ leguñ in vigilia sy. et iu. duo tāguñt. ſtat⁹ vie q̄ eſt in tribulatione. cū dic. In pauc vexati. Stat⁹ p̄ſentie. q̄ erit in ꝓſolatōe. cū dicit. in multis bñ diſpo. ℣ Vexant aūt ſci in statu vie tripliciter vt dicit Ambro. Aliq̄n em̄ vexant ab his q̄ a deo ſuſtinemus. vt ſūt flagella. ſicut thobias. Aliq̄n ab his q̄ a diabolo. vt ſunt tentamēta. Hoc mō vexat⁹ fuit Job. Aliq̄n vexant ab his q̄ a ꝓximo ſuſtinem⁹. vt ſūt dāna. cōtumelie. pſecutiones. ſic vexati ſunt symō ⁊ iudas ⁊ alij martires. ℣Prima vexatio pōt dici flagellatio. Scā tētatio. Tercia pſecutio. Et licz hec triplex vexatio multiplr̄ gñet. tñ in pauc dicunt vexati ſci ꝓpter tria. ℣Prio ꝓpter vexatōis ꝓpensionē. vñ quātecūq̄ ſint vident eſſe pauce. Vñ glo. ſup illō Ro. Sz in his oīb⁹ ſupamus. i. pſecutorib⁹ ſupiores ſum⁹. Vñ vincenti⁹ dixit. Videbis me plus poſſe dū tocōr q̄ ipſe q̄ torq̄s. Jtē in paucis dicunt vexari ꝓpt vexatiōis breuitatē. q⁹ ſicut dic greg. q̄ tpaneū eſt breue ⁊ momētaneū eſt. Vñ. j. Pe. j. Modicū nūc ſi oportet ⁊triſtari ⁊c. Jtē dicunt in pauc vexari ꝓpter remuneratiōis excellentiā. Vñ ſubdit. in multis bñ diſpo. ℣ Vbi innuit ſecundū. s. ꝓſolationē. non em̄ ſūt condigne paſſiones ad fu. glo. q̄ re. ⁊c. Vere nō ſūt ꝓdigne paſſiones ꝓpt tria. ℣Prio q̄tum ad ꝓportionē. nulla em̄ ē ꝓportio illi⁹ gaudij ad p̄ſentes labores. q⁹ illud ē qđ oculꝰ nō vidit. ⁊c. Jtē q̄tum ad durationē. tribulatio em̄ eſt cū fine gaudiuz ſine fine. Vñ. ij. Coy. iij. Tribulatiōis nr̄e pōdus momentaneū ⁊ leue ꝓpat in ſublimitate pōd⁹ ēternū gl̄e. Jtē q̄tuz ad intenſionē. Nulla em̄ pena tātū intēdi pōt q̄ntū ibi gaudiū intendit. ꝓpt qđ ſcti q̄ntūcūq̄ hic vexant in pauc dicunt vexari. q⁹ in multis ibi bñ diſponent. pō. q̄ magna multitudo dul. ⁊c. Et licet ſci nō ꝓmereant vt ſic remunerent eēna ꝓ tpali ſeruitio recipiēdo. tñ digne eos dñs ſic remūerat ꝓpter tria. ℣Primo ꝓpter quentionē. fecit em̄ quētionē nobiſcū ex denario diurno q̄ eſt vita eēna. Vñ dignū eſt vt ꝓ miſſum impleat p̄cū. Jtē ꝓpter ſeruitij voluntatē. Volūtas em̄ ſcōr ad ſeruiendū deo infinita ē. plus em̄ cupiūt ſcti facere q̄ poſſint adipiere. Vnde dignū eſt vt ſic volūtas ē infinita ſic ⁊p̄mū ſit infinitū. Jtē dignum eſt ꝓpter dantis liberalitatē. q⁹ em̄ remūerator eternꝰ ē. dignū ē vt ꝓuentib⁹ ſibi ēna det nō tpalia. Nā licet raſor in raſura barbe regis nō ꝓmereat niſi cōe p̄cū ſcz denariū. iuxta tñ liberalitatē regiaz maiori p̄cio remūerari debet. Vñ rex alexāder cū cuidā aliud ab eo petēti ciuitatē ꝓtuliſſet. ⁊ ille dixiſſet. q⁹ nō eſſet dignꝰ tāto mūere. rñdit. Licz tu indignꝰ ſis talia accipe me tñ ex regia munificēntia ꝓuenit talia dare. Sic ⁊ditor nr̄ dicit. ℣Primo querite regnuz dei. ⁊ hec oīa. s. tpalia. adicient vobis. oſtēdens q⁹ regnū eſt principalit̄ ſuū donū.

¶ De eodem feſto.

Sermo. CCXCI.

IMundus uos odit ſcitote q⁹ priorē me vobis odio habuit Johā. xv. ¶ Dñs oñdit in hodierno cuāgelio tres cās ḡre bonos odit mōs. ℣Primo ꝓpt dñi ipſoꝝ detestationez. Scdo ꝓpt vite diſſimilitudiez. Tercio ꝓpt ipſi⁹ mōi a

sanctis vilipēsionē. Primā cāz.s.dñi ipsoz detestatiōez tāgit.cū dic. Scitote q̄ p.me.v.o.ha. Ubi aug⁹. dic. Mag solatio mēbris ex capite. Uñ in Jo. xv. Nō est huus maioz dño suo.si me p secuti sunt t vos psequent.t q̄ gtuus solet ee mōs sine cā christū odio habuit.iuxta illō qō ōz i Jo. Ut ipleat ꝓmo q̄ script⁹ē.qz odio habuer̄t me gtis. Imo odio habuerūt eū vñ amare debuerūt. iuxt illō. Opa bona opa feci vobis. p pq̄ qō lapidare. ꝑplet il lud ppbe. Posuerūt aduersū me mala p bonis.t odiū p dilcōe mea. Nō mirent g̃ fideles si eos mali odiāt cū dñm oduūt.q̄ ipm amare debuerūt. O deus q̄nta cecitas.quanta demētia illos pse quunt quoz bñficijs sustētant. Mūdani ci t pcōres sic dicit aug⁹.vita sūt indigni.ꝑ p bonoz merita sustētant. O quot milib⁹ hoim in sodomis dñs pepcisz si decē iusti in ipsa fuissent. Sic ei dixit ad abraā. Nō delebo ꝓpt decem Beñ xviij. Non tñ p decē iustis.imo q̄nq̄ vn⁹ bon⁹ hō vnā malā ciuitatem meritis suis sustētat. Uñ in Beñ.xix. ōz.de segoz.quā ppt malictā dñs subuertere voluit.dic ad loth. Nō subuertā vbē.p q̄ locut⁹es. Oz min⁹ mirū si eos detestent.qz dñm eoz creatoz oium detestant. Pro quo dic aplis. Si mōs vos odit scitote q̄ priorē me vobis odio ha. O Scōaz cām q̄re psequunt mali bonos oñdit dñs esse vite dissimilitudinē.cū dic. Si de mōdo essetis vt est si sīles mūdanis essetis mōs q̄ suū erat p q̄. s. sīles sibi essetis diligeret. Dissimilitudo eni solet esse cā odij. sic similitudo amoris. Uñ Ecc. xiij. Oē aial diligit sile sibi. Hoc ōz de amore. Sed de odio ōz Sap. ij. Grauis ē nobis ad videndū.qz dissimilis ē alijs vita illi⁹. In mūdani sīles sūt coz mis q̄ pullos suos nō diligūt.nec pascūt eos q̄diu nō assimilant eis i nigredie. Et Tercio p sequunt mūdani bonos ꝓpt ipsi⁹ mōt ab ipsis vilipēsionē.quā tāgit cū dicit Oz qz de mōdo nō estis.qz ipm despiciens reliq̄rāt Mat. xix. Ecce nos reliq̄m⁹ oia. Phil. Oia arbitrat⁹ sū vt sterc̄ora. Relinquūt aūt cū vt illusoz.ē. stigiatoz.t tanq̄ pditoz. Illusoz em ē mōs suoz.sic em ꝓtigit eis sic in ludo scacario.ali⁹ rex.ali⁹ miles. alij mioz̄es alij in albo cāpo ꝑspitatis.alij i nigro aduersitatis.t tandē collecti singillatim rex cū milite.sacerdos cū mīoz̄ib⁹ sine honoris differēcia oēs eq̄liter in saccū.s. terre tradunt. Coz.vij. Preterit figura h⁹ mōi. Itē est tanq̄ ꝑstigiator q̄ videt hoi in manū dare denariuz t facit fortē claudere.t cū manū apit nihil inuenit. sic ꝓtingit mūdanis.ps. Dormierūt somnū suū t nihil inuenerūt oēs viri diuitiaz i manib⁹ suis. Itē ē tāq̄ pditoz Lu.xvij. Que osculat⁹ fuero ipse ē tenete eū. Uox est mōi ad demones q̄n mūdus aliquē amplectit,pmouēdo ad honoz̄es. Nō signat Re.xx. vbi Joab interfecit amasam osculādo. Et q̄ sctī B de mōdo pēsantes se ab eo alienauerūt ideo sicut canes domestici extraneos dilacerāt.sic mūdus bonos. Phil. Uidete canes videte cōcises.

De omnibus sanctis. Sermo.CCXCXII.

Beati qui hītant i domo tua dñe in secla seculoz laudabūt te. Ad In his vbis ꝓpba innuit tria de scis. Bītudinē.hītationē.t actionē. Et q̄dē bītudinē ineffabilē.cū dic. Beati. Hītatoz delectabilē.cū dic.q̄ hītāt in domo tua d. Oz actionē mirabilē.cū subdit. i secula seculoz laud. Uere ineffabilis est bītudo.nō ei ē tpalis ꝑ ētna. Quā ineffabilē esse sci oñderūt cū de ea locuti sunt nō explicādo.ꝑ pot⁹ ammirando t gaudēdo. Sic ps. cū dic. q̄ magna multitudo dulcedinis tue dñe.quā abscōdisti. Et alibi Quā dilecta tabernacula tua dñe vtutuz ocupiscit.t defecit aīa mea. Ubi recognoscit incōprehēsibilitatez.

De omnibus sanctis

Et apls. Nō ocul⁹ ñ vidit nec au. ꝛc. Vere oculus nō vidit.qz excedit visuz. nec aurs audiuit.qz trāscēdit auditum. necm coz hois ascēdit qz exupat intellectū. Phi.iij. Et pax dei q̄ exupat oēz sensuz. Ex quo oñdit q̄ sit ineffabilis. Ad ñ vt aliq̄d de illa sūma btitudine q̄si balbutiēdo loq̄mur.notandū q̄ diuersi diuersimode de sūma btitudine vl̄ō sūma felicitate locuti fuerūt. Nā tres secte fuerūt pb̄oz.epicuri.stoici.ꝛ pipatetici. Epycuri dicunt ab epy. qō ē sup̄ ꝛ cutis vel cura q̄si sup̄ moduz cura cutis.i.carnis h̄ntes. Et isti dicebāt summā felicitatē siue btitudinē.carnis voluptatē. Stoyci dicebant a stoga qō est q̄dam porta athenis. vbi morabant. Et isti dicebant sūmū bonū siue btitudinē diuitias ꝛ honores. Peri patetici dicunt a peri qō est circa ꝛ pathos qō ē calcās q̄si circa calcātes. Circūibāt enim diuersas scolas vt plures ānias audirēt ꝛ meli⁹ memorie recōmēdarēt. Et isti q̄si meliores q̄ primi ponebāt sūmū bonū siue btitudinē actuz vtutis sic sūt cardinales vtutes. q̄z actibus pb̄i delectabant. Fideles aūt pb̄i tanq̄ p spīrīscm illūinati q̄d sit sūma btitudo oñderūt. De q̄bus vnus Boecius sic dic. Btitudo est status oīm bonoz ꝯgregatōe pfectus. Ubi tria inuit de btitudine. vicz qz est stat⁹.ꝛ qz ē pfectus stat⁹.ꝛ qz ꝯgregatōe oīm bonoz pfect⁹ Dicēdo statū tria remouet q̄ statui ꝛtuant.s.casū.motū.ꝛ sessionem.

Casū vtiq̄ duplicē.s.p venīale.de quo puer.xxiij. Septies cadit iust⁹.qz excepto ie su chr̄isto ꝛ btā virgie.si dixerim⁹ qz pcm̄ nō habem⁹ ipos nos seducim⁹ Et casū p mortale. De quo apo. Coz. x. Qui stat videat ne cadat. Prim⁹ q̄dē casus oīm. Hz scōs m̄toz etiā heu pfectoz.pō. Cadent a latere tuo mille et decē milia a dex.tuis. De b̄ duplici casu adapta. In hac q̄ vita casus .sed ibi stat⁹.qz ibi pcm̄ nobis nō dñabit Erūt em̄ oēs sic angeli dei. Math.xij. Zach.xij. Erit qui offenderit ex eis q̄si domus dauid.et dom⁹ dauid q̄si deꝰ.s.ē angelus dñi. Item non crit mot⁹ sed stat⁹. Nō em̄ mouemur tam intra.s. in aia p q̄tuoz affectōes.de q̄bus Boecius.iij. Gaudia pelle.pelle timorem spemq̄ fugato.nec doloz assit. ꝑ ibi fugiet doloz ꝛ ge. Item monemur ex p laborez diuersum ad quem nascimur. sed ibi reqescūt a laboꝛib⁹. Itez est status omniū bonoz.qz si voluptas quaꝛ quā epycuri summuz bonū dixerūt dixerunt.ibi est supabundanter. Psal. Torrente voluptatis potabis eos Nō dicit calice.ꝑ torrente. Adapta. Itez si diuitie ꝛ honores qō stoyci summū bonū dixerūt.ibi sunt veraciter ꝛ excellenter.puer.iij. Lōgitudo diex in dextra illius ꝛ in sinistra illius diuitie ꝛ gloria. puer.xxj. Decum sunt diuitie ꝛ gloria opes supne. Et i hīs oīm̄ pfectus status.pfectum em̄ est cui nihil deficit Aug⁹. In celo nihil deest nihil abest. Non sic in hoc mūdo.vbi si vnuz bonū habeꝛ multa desunt Adapta. Se cūdo innuit habitatōez coꝛū delectabilem.cū dicit.q̄ habitāt i do.ꝛ.dñe. Dec em̄ domus nō est terrestris sed celestis exaltata sup omnes colles.iuxta illud ysa.ij. Erit mons dom⁹ dñi in vertice montiuz. Et ex hoc plura delectabilia innuit in illa domo. Illa em̄ q̄ in vtice mōtiū sunt.pulcra sūt ex sol⁹ plustratōe Apoc.xxj. Ciuitas illa ñ eget sole sed agn⁹ ꝛc. Et ñ solū fulgebit claritate ei ꝑ ē oīm scoz qz fulgebūt iusti sic sol.ñ sic hic. Itē ea q̄ sūt in vtice mōtiū sana sūt p aeꝛ subtilitatez. Apo.xxj. Mors nō erit vltra. Aer em̄ mal⁹ nō poterit ibi naturā coꝛrūpe.ꝑ hic. Aug⁹. Libenter deberet hō ibi morari vbi nō possz mori. Itē amena sunt ex remota visione.qz nō est qō ipsos lateat q̄ oia vidē vident.sic dicit greg. Itē secura ꝛ pacifica sūt.s.qz in alto.ps. Nō accedet ad te malū ꝛ fla.nō appro.ꝛc.ysa.xxxij Sedebit pplus me⁹ i pulcritudie paq ꝑ aūt ñ ē pax. Quō ei hō hz pacē i domo vbi hz malā mlierē.i.carnē q̄ sp re

bellat spiritus. Bak.vi.ꝛ q̄nq̄ filios q̄rulos q̄ nunq̄ satiant .i. quinq̄ sensus. Ecc.j. ℔ō satiat oculꝰ visu. nec auris auditu. ꝛc. Adapta de oibꝰ sensib⁹.

V Tercio tāgit ipsoꝝ actionē mirabilē. cū dic. In secla se. lauda. Adapta quō laudāt ad differētiā coꝝ q̄ sūt in inferno q̄ ululāt ꝓpter fletū ꝛ stridorem dentiū. Itē quō in secla sclorum ad differentiā illoꝝ q̄ in b̄ mōdo sūt. q̄ ꝛ si aliq̄ laudāt. nō tñ i scla sclorum. ℟ ibi vtrūq̄. ps. Beꝰ ꝑplus qui scit iubilationē.

De eodem festo.

Sermo. CCXCIII.

OEscendens ieſus de mōte. ꝛc. Lu. vj. V Primo dicam⁹ q̄s ē mons de quo descēdit. Scdo q̄liter descēdit. Tercio ad q̄d descendit. V Mons triplex. Primus altitudo deitatis. Scds celū empyreū. vbi ē ḣitatio angeloꝝ. Tercⁱ ē ꝯgregatio scoꝝ. De primo mōte dicit ps. Quis ascēdet in montē dñi ꝛc. Ad illū eñ mōtem tēdere dz q̄libet fidelis aia. Vñ dic Aug⁹. Inq̄tū est dñe coꝛ meū donec veniat ad te. Et ponit ps. q̄tuoꝛ ḡdus ascendēdi in p̄missis ꝟbis. Primus est puritas opis. ꝑ quo dicit Innocēs manib⁹. qꝛ ꝑ man⁹ opa designant. Scds ē mūdicia coꝛdis. ꝑ quo dicit. ꝛ mūdo coꝛde. Tercius ē veritas oꝛis. ꝑ quo dic. nec iurauit in dolo ꝓximo suo. Quartⁿ est pseuerātia in istis. qꝛ tūc i vano nō accepit aiaz suā. Ascēdamus ḡ ꝑ hos ḡdus ad mōtez dñi. et ibi moꝛiamur cū moyse ꝛ etiā cū aarō q̄ in mōte moꝛtui sūt. Deⁱ eñ ꝛ locⁱ est ꝛ reqes aiaꝝ. Et si ē nihil extra locū suum q̄escere pōt. sic nec aia extra deum. Aug⁹ in li. ꝑfō. Fecisti nos dñe ad te. ꝛ inq̄etū ē coꝛ meū donec req̄escat i te. Et b̄ innuit dñs in iohe. xvj. dicēs. In mōdo ꝓssurā in me aūt pacē habebitis Nec ē rō q̄re in inferno nulla ē reqes ꝛ laboꝛ. qꝛ extra locū suū sūt q̄ ibi sūt. ps. Laborabit inc̄nū ꝛ vi. ꝛc. Scds mons est celū empyreū. habitatio. s. angeloꝝ et scāꝝ aiaꝝ. Vñ sup illud Gen. j. In principio creauit deus celū. dic glosa. celum empyreū. ꝛ angelos natura celestes in illo collocauit. O q̄ felix est hec ḣitatio angeloꝝ ꝛ aiaꝝ. Baruch. iij. O israel q̄ magna ē gl̄a dom⁹ dei ꝛ ingēs locus possessiōis eⁱ magn⁹ ꝛ excelsus. Celū eñ empyreū ꝓtinet itra se firmamentū. qđ ē adeo magnū ꝛ imēsuꝫ q̄ ꝑm ꝑbum ꝛ damas. tota ītra ē respectu eⁱ ꝑūctus. Itē adeo, excelsuꝫ ꝑbi iudicāt q̄ si nascēte aliquo puero vnⁱ mōs inde cadere inciꝑet. ꝓⁱ puer senescēret anteq̄ mōs ad terrā ꝑueniret. Quo fir mameto celū empyreū ꝛmlto imēsius ꝛ multo excelsiⁿ ē. De b̄ mōte ysa. xxv. Faciet dñs i mōte h̄. i. in celo empyreo oibus ꝑplis. vt fiat diffinitio ꝑ generibus singuloꝝ. nō ꝑ singulis generꝫ. qꝛ de oi ꝑplo ꝛ natiōe erūt ibi aliq̄. Vnō in epla hodie legit. Post hec vidi turbā magnā quā dinūerare nemo ꝑterat ex oibus gētibus ꝛ tribub⁹. ꝛc. In quo mōte erit ꝓfectus ꝛ pinguis medullatoꝝ et b̄ q̄tum ad p̄sentia ois delectabilis. et vindemie defecate. q̄tuz ad sepatōez ois ꝓtrarietatis. Terciⁿ mons ē congregatio sctoꝝ. q̄libet eñ sanct⁹ ꝓpter eminentiā vite mōs dr. ps. Leuauit oculos meos in mōtes. i. ad sanctos. Et b̄ facim⁹ q̄n dicamus. Sācte petre oꝛa ꝓ nobis. ꝛ sic de aliis q̄n auxiliū coꝝ invocam⁹. Qz mons montiū dñs ē ci⁹. q̄ post filiū cete ris scis excelsioꝛ. Ecc. xxxij. In oi gēte et in oi ꝑplo primatū te. ysa. v. In nouissimis diēb⁹ ꝑparabit mōs dom⁹ dñi in verti. mon. q̄n iuxta dañ. lapis p̄cisus ē de mōte. i. de btā v̄gine sine manibus. i. sine ope virili. V Scdo dicendū q̄liter descēderit de quolibet istorū montiū. Certe de primo descēdit mirabiliter. qꝛ descēdit ab altitudie deitatis in vallē nr̄e h̄uanitatis. Itez a magnitudine ptātis in vallē infirmitatis. Itē a multitudine gl̄e sue in vallē multe miserie. Et descēdit mirabilit

qz descendēdo nec relict altitudinē di-
uinitatis.nec magnitudinē ptātis.nec
multitudinē glie multā miseriā assumē
do.hō em̄ natus de mlīere repleī mul-
tis miseriis.qs vtiq; oīs suscepit in se.
℔ nō ꝓ se ℔ ꝓ nobis. Oīs dico defect⁹
t miserias qs assumere potuit.t ipsuz
assun..re decuit.t nobis expediēs fuit.
Ipse ei sicut dicē apls dei vtus est t dei
sapia.qz vtus peccare nō potuit. posse
em̄ peccare nō ē potētie ℔ ipotentie.sic
dicit Boe. Itē qz sapia ignorantiā as
sumere nō potuit.nec b̄ nobis quos in
struere debuit expediens fuit. Defectus
etiā oēs naturales sicē famē.sitim. calo
rē.t hmōi assūpsit. Nō psonales.sicut
lepzā.gyppositatē.t hmōi assumpsit.
qz nō decuit. Descdo etiā monte.s.de
celo empyreo descēdit mirabilr. qz illō
nō reliqt cū ad terrā descēdit. Quippe
nō plus est in celo q̄ in terra. qz vbiq;
est pñtialr t potentialr.t essentialr. Dr
tñ spāliter in celo.qz ibi magis relucet
sua bonitas.sua sapia.sua ptās. Unde
aug.de spū t aīa. Sicut aīa tota est in
corpe q̄si in suo mōo. spālr tñ dr esse in
corde vl in cerebzo.qz ibi magis appa
ret sua potentia.sic ōs vbiq; eqliter. dr
tñ spālr in celo.qz ibi magis relucz sua
vtus. De ℔ celo descendit in vtez ygis
ℙ incarnationē. Tercio descendit de
tercio monte.i.de congregatione sctōz sa
tis mirabilr. Cañ.ij. Ecce iste venit sa
liens in montibus.i.in sctis. transiliēs
colles.i.angelos.quos nusq̄ apphen-
dit ℔ semē abzae. Hebze.j. Sz quō sali
ens in montib⁹. Abzaā inquit genuit
ysaac. Ecce saltus vnus. Ysaac genuit
iacob. Ecce salt⁹ scōs.t sic de alijs vsq;
ad ioseph viz marie de q̄ natus est xp̄s

¶ Sz ad ꝙt descendit. Primo ad
pegrinandū Gen̄.xij. Descendit abzaā
in egyptū vt pegrinaret ibi. Abzaā pr̄
excelsus.deus est.egytus meroz vel te-
nebze.mōs iste in quē tanq̄ pegrinus
descendit. Sz qliter rñdet Job.qz in ꝓ
pria venit t sui eū nō receperūt. Unde
ipse dicit Matheī.viij. Vulpes foueas
hñt t volucres celi nidos.fili⁹ aūt hoīs
nō hz vbi caput suū reclinet. Uñ.inclī-
nato capite tradidit spm̄. Ber. Defuit
terra pedi.amictus corpi.t lignū capi-
ti. Peregrinus q̄ in terra ꝓ te factus ē
vt te moneret esse pegrinū. Pet.ij. Ob
secro vos tanq̄ aduenas t pegri. Ps̄.
Aduena sum t pegrinus sic oēs pa.
Peregrinus nō edificat palacia in pe-
grinatione sua. Hebze.xiij. Non hem⁹
hic manentē ciuitatē ℔ futurā inq̄rim⁹

Scōo descendit ad sanandū. Aug⁹.
Magnus venit medicus.qz magn⁹ ia
cebat vbiq; egrotus.s.totū genus hūa-
nū. A planta em̄ pedis vsq; ad vticem
nō erat in eo sanitas. Sz deus pr̄ misit
verbū suū t sa. Uñ cū lepzosus q̄reret.
Dñe si vis potes me mundare. Rñdit.
Volo mūdare. Et qz idē ꝓcessus in il-
lo euangelio. Descendens iesu de mōte
t de lepzoso.si vis de ipso loqut. Nota
q̄ multiplex est lepza.s. domus.t hec ē
imunda familia vel criminosa pictura
quā vidit Ezech̄. in tēplo octo mulier
bestiaz tē.nō sanctoz volucz.nō ange
loz. Itē est lepza vestis qñ est nimis cu
riosa t inordinate nimis dispositā. Itē
lepza cutis faciet pictura. Itē lepza ca-
pilloz.longa t curiosa capillatura. Sz
lepzosus ad xp̄m venit qñ penitēdo pec
catū deserit. Sed quō curauit.extendit
manū t tetigit.vel in possessionib⁹.vel
in ꝑle.vel in ꝓpzio corpe.sicut fec̄ Job
t sic mūdauit eū. Tercio descendit ad
liberandū captiuū. Exo.iij. Uidi afflic.
t descendi Quarto descendit ad colli
gendū bonos. Cañ.vj. Dilectus meus
descendit in ortū vel yla colligat. Ada
pta de ꝓmone in annūciatione.

De omnibus sanctis.

Sermo. CCXCIIII.

Mementote operū patrū vroz q̄ fecerūt in genera-
tionib⁹ suis.t accipietis gl̄iam magnā
Macℏ.ij. Ad faciendam oīm
sctōz hodie festiuitatē.in p̄missis vbis

dupl'r ꝓuocam̃.vicz ꝑ ām̃onitionē.ꝛ ꝑ ām̃onitionis rōem. Ām̃onitio tangit.cū dicit.Mementote. Sz ām̃onitōis triplex subdit rō. Prima est ꝓpter ipso rū laudabile meritū. qō tangit in opibus eox q̄ in gnationibus suis fecerūt Scōa ꝓpter ipsox felicitatis p̄miū.qō notat in glia mag quā acceperūt. Tercia est ꝓpter vtilitatis fructū.qz.s.eanō glam cū ipsis possidebimus qō innuit in hoc qō dicit.ꝛ accipietis gliam.quā s.ipsi acceperūt. Quantū ad primū nota ꝙ multa sunt ꝓpt q̄ nos induamur ad memoriā oim sctox faciendā hodie Primū est de sanctis ignoratia. nō em̃ scimus oim scōx numex.ꝛ ideo nō possumus cuilibet sctō spāle facere festum Un̄ dr Job. Nunqd est nūerus militū ei⁹. Un̄ i epla hodierna dr. Vidi turbā magnā quā dinūerare nemo poterat ꝛc Itē ꝓpter nr̄am indigentiā.qz ipossibile est ꝙ oroes tā multox sctox nō exaudiant.qn̄ em̃ facimus festuz vnius vel duox sctox.paucox hem̃us suffragiuz. ℔ in festo oim sctox qz omes sunt aduocati nr̄i.impossibile est eos nō exaudiri Pro quo dicit dominus Osee.ij. Exaudiā celos. ytinens ponit ꝑ ytento.ꝛ illi exaudiēt terrā. Propter qō dicebat dauid. Leuaui oculos meos in montes.i. sanctos.vnde venit auxiliuz mihi. Et ecclia hodie in collecta dicit. Multiplicatis intercessoribus largiaris. Itē inducimur ꝓpter negligentiā nr̄am.multas em̃ negligētias.ꝛ vtinā nō culpas ꝑmittimus in festis sctox. Propter qō dicit dn̄s Esa.ij. Solēnitates vestras odiuit aia mea. Et Treñ.j. Viderūt cā hostes ꝛ deriserūt sabbata ei⁹. Qz tūc heu maxime hoies luxuriant ꝛ inebriant. Pro quo dr Malach.ij. Dispergam stercus solennitatū vr̄aruz. Cū g̃ ℔ festū deuote celebrat.purgant negligentie alioꝝ festorū. Propter qō dicit Ecc.vij. De negligentia purga te cum brachijs.i.cū bonis opibus.vl ꝑ m̃ alia lrām.purga te cū pauc.qz vno die purgas te ꝑ multis. Itē monemur ꝓpter cōmunē offensam. qz q̄ offendit vnum de familia alicuius tota occurrit familia.reputans sibi factū. Sic est de sctis iuxta illud Ja.ij. Qui aūt offenderit in vno factus est oim reus. Un̄ queniens est vt satisfactio fiat in cōmuni.ꝛ ℔ fit hodie festū oim deuote celebrando. Et ad ℔ monem̃.cū dicit. Mementote operū patꝝ vroꝝ. Ratio aūt q̄re de ipsis festiuemus sicut dixi in p̄missis vbis.subdit triplex. Prime em̃ rones inducebant ꝙ dic festiuare tenebam̃. Sz tres q̄ sequunt oñdunt q̄re ipsos sctos festiuare debemus. Et prima c̄ ꝓpt ipsorū laudabile meritū.ꝛ ℔ innuit in operibus q̄ fecerūt. Mementote inḡt operū patrū vroꝝ que fecerūt in generationibus suis. Et qz difficile.imo impossibile est opa siue ipsox merita enarrare ideo eccl'ia in vigilia ꝛ in die legit euāgeltū de btitudinibus oim sctox vtutes in genere tangendo. Fuerūt em̃ ve pauptatis amatores. Pro tanto dr eis. Beati paupes spū.nō rebus. Nam sic dic Bern̄. Pauptas simpliciter nō est virtus. ℔ pauptatis amor.ꝛ hec vera pauptas.que sine rebus ꝛ cū rebus pōt hr̄i Hanc spūs pauptatē innuit dauid.cuz dicit. Diuitie si affluant nolite cor apponere. Taliter fecerūt sancti pres. Un̄ ꝛ ipse cū dīues rex esset dicebat. Inclina dn̄e aurē tuā mihi qm̃ inops ꝛ pauper sum ego. Et hoc fuit signū ꝙ diuitie in cordibus patꝝ nō fuerūt radicate qz qui ipsas habebāt libenter eas alijs cōmunicabant. Propter hoc abraam ꝛ loth hospitales erant.ꝛ ostiū lob via tox patuit.ꝛ zacheus dimidiū bonorū dedit paupibus.ꝛ btūs laurentius oia dispersit dedit pauperibus.ꝛ sic de alijs Item fuerūt māsuetudinis offensores Pro tanto dr eis. Beati mites. Ubi dicit glo. Mitis est quē mentis asperitas seu amaritudo nō afficit. ℔ simplicitas fidei ad oēm iniuriā patiendā instruit. Et alta glo. Mansuetus nō irritat vel irritat.nō nocz vel nocere cogitat. Tales fuerūt sancti. Un̄ cū cedebant non murmur resonabat.nō querimonia. ℔

corde tacito ꝓseruabant patientiā. Sic mo yses dr̄ mansuetissimus inter omēs filios israel. qr cū apostolo lapidaretur ꝓ populo depcabar̄. Sic stephanus et alij sancti plerīq; mansuetudinē in actu ostenderūt. Itē de malo quod accidit vel de bono qđ debuit lugentes. Pro tanto dr̄ eis. Beati qui lugēt. Ubi glosa distinguit duos luctus quos tetigi. Unus est ꝓ peccatis suis vel alienis. Secundus est ex desiderio patrie celestis. Sic sancti ibant t flebant mittentes semina sua. Non em̄ deflebant malum pene quod medicinale est. ꝫ maluz culpe t in se t in alijs. De peccatis ergo ꝓprijs lugebat dauid dicens. Lauabo p singulas noctes lectū meū lachrymis meis stratum meum rigabo. Sic maria magdalena Luc. vij. Sic petrus ꝓ peccato negationis. Lu. xxij. De peccatis eius lugebat Hiere. Treñ. ij. Defecerūt ꝑ lachrymis oculi mei sup ꝓtritione ppli mei. Pro desiderio patrie celestis flebat dauid dicens. Sitiuit aīa mea ad deū fontem viuū. Et post. Fuerunt mihi lachrymē mee panes die ac nocte. Item fuerūt sancti iusticiā esurientes. Pro quo dicit eis. Beati qui esurūt t sitiūt iusticiam. i. bone vite rectitudinem. Unde dicit glosa. Amatoribus veri boni nō satis est q̄ iusti sunt ꝫ semp sitiunt opus iusticie. Nunq̄ em̄ tantū de bono faciūt quin plus vellent facere si possent. t hec est esuries t sitis eoz. t qr ad hoc spīm ꝓmptū inueniūt. carnem aūt infirmā. ideo ex dolore clamant. Illud apli. Infelix ego hō quis me deliberabit de corpe mortis huius. velle em̄ adiacet eis. pficere aūt nō inueniūt. t qr ad illam iusticiam quā sitiunt puenire sicut vellent nō possunt. iō ipsam semp esurūt. Item fuerūt sancti operibus misericordie insudantes. Pro quo dicit eis. Beati misericordes. Attendebāt em̄ illud dñi Luc. vj. Estote misericordes. Et illud zach. vij. Misericordiā t miserationes facite vnusq̄sq̄ cū fratre suo. Propter hoc septē operibus misericordie insudabant. que hoc versu continent. Uisito. poto. cibo. redimo. tego. colligo. condo. Sepelit in euangelio. septimū in Thobi. Et de his q̄tum placet potes loqui. Item erant sancti puritatē cordis sectantes. Propter quod dicit eis. Beati mūdo corde. Munditia hec est puritas animi oēm abhorrens turpitudinē. Unō dicit glosa. Mūdo corde sunt quos nō arguit ꝫscientia peccatoꝝ. Tales fuerunt sancti. De quibus vnus eoz ꝓ oībus dicit Epł̄. j. Elegit nos vt essem⁹ sancti t imaculati in conspectu eius. Item erant sancti se t alios pacificantes. Propter quod dr̄ eis. Beati pacifici. Ubi glosa dicit. Vera pax est vbi nihil repugāt. De qua dicit apostolus Epł̄. iiij. Sollicti seruare vnitatē spiritus in vinculo pacis. sc̄z respectu sui t respectu ꝓximi. Quod fecerūt sancti Unde dicit glosa sup illud. Beati pacifici. Pax a vobis incipit. quia dū lex carnis repugnat legi mentis nō modo alteri. sed nec nobis possumus esse pacifici. sed post q̄ intus impat. tūc pax ad alios deriuatur. vt pacem cū omnibus habeamus, t etiā pacē faciamus. Sic ꝫ ꝓ p̄dicta innuit ipsoꝝ multiplex meritum. t hoc tangit in p̄missis verbis. cū dicit. Dementote opeꝝ patꝝ vr̄oꝝ.

¶ Secūdo innuit ipsoꝝ felicitatis p̄miū ꝓpter qđ sanctos festiuare debemus. cū sequit. t accipietis gl̄iam magnā. Hec gl̄a est regnū celoꝝ. qđ regnū post tale meritū ꝓmisit eis dñs dicens Beati pauperes spū qm̄ ipsoꝝ est regnū celorū. Et dicit magna gloria ratione dantis. ratione accipientis. t ratione dati. De q̄bus require in sermone. Homo quidam fecit cenam magnaz. Dñica secunda post pentecostes. Tercio monemur festiuare sanctos ꝓpter vtilitatis nostre fructū. cū dr̄. t accipietis gloriā magnā quam. sc̄z ipsi acceperūt Memorādo em̄ opeꝝ eoꝝ que fecerūt tripliciter ꝓuocamur ad ipsam gloriaz magnā. Quia vtiq̄ eoꝝ opera que fe-

cerũt,dant ĩformationẽ.de p̃imũt p̃ ſumptionẽ.t ſubleuant deſperationez Memẽtote g̃ opeꝝ q̃ fecerũt ꝑpter ĩformationẽ. Ipſi em̃ ſunt veꝝ exẽplar ad qõ vitã nr̃am cozrigere poſſumus. Ad hoc exẽplar remittebat dñs iudeoſ dicens Eſa.lj. Attendite ad abzaã patrẽ vr̃m. Et Mach.xiij.dr̃. Memozes eſtote quõ ſalui facti ſunt p̃res nr̃i. Hic potes replicare ſeptem b̃tudines in q̃ bus viguerũt.vt ad eaſdẽ ĩformemur Itẽ memẽtote opeꝝ patrũ vr̃oꝝ vt deꝑimãt p̃ſumptioz. Dũ em̃ cõmemozamus opa ipſoꝝ t illa imitari nõ poſſumus hũiliam̃ t ꝯfundimur. In cui? figura dictũ eſt Ezech.xviij. Oſtende domui iſrl̃ templũ t cõfundanr̃. qz ſ.tale nõ fecerãt. Q̃nte fuerunt aſperitates apl̃oꝝ.paſſiones martyꝝ tolerantie cõfeſſoꝝ in vigilijs t oꝛoibus.ſic in vitis patrũ ſcribit̃.ad quã qz venire nõ poſſumus hũiliamur. Itẽ memẽtote opeꝝ patꝝ vr̃oꝝ vt ſubleuent deſpationẽ.dũ em̃ ad mẽoziã reducimus ꝙ plerich̃ coꝝ quoꝝ feſtũ agimus magni peccatozes fuerũt vt vbi abũdauit delictũ ſup̃abũdauit t gr̃a.imo t gl̃ia.ſicut ꝓz in mariamagdalena.bt̃õ petro t bt̃õ paulo. certe in nobis ſpes erigit̃.ne deſperem? Vñ Ecc.ij.dr̃. Reſpicite filij hoim nationes.q̃.ſ.ante vos fuerũt.qm̃ nullus ꝑtũcunc̃.ſ.magnus peccator ſperauit in illũ t ꝯfuſus eſt. Et ſic memozando opa coꝝ accipiemus gloziã quã ipſi acceperũt. Ad quã nos ꝑdu.

De eodem feſto.

Sermo. CCXCV.

Beati pauꝑes ſpũ qm̃ ipſoꝝ ẽ regnũ celoꝝ. Mathꝫ v. Ad Jn his v̄bis oñdit̃ oĩm ſctoꝝ vie curſus t p̃fic ſtatus. Vie curſus fuit in pauꝑtate. Vñ de oĩbus. Beati pauꝑes ſpũ. Sed p̃fic ſtatus in diuitijs t honoze.qm̃ ipſoꝝ eſt re.cc. Jõ aũt hec verba hodie legũt vt diuitias t honorẽ ſctoꝝ que in p̃ma cõſecuti ſunt aduertamus.qz ſ.ipſoꝝ tanc̃ regũ eſt regnũ celoꝝ.vt viã pauꝑtatis ꝑ quã oẽs illuc tranſierũt ſi illuc venire volumus teneamus. Et ne poſſim? errare in via credentes quãlibet pauꝑtatez illuc eſſe viã Nota ꝙ multipler eſt paupertas. Prima ẽ cenſus. Scõa ſenſus. Tercia eſt ſpũs. De p̃ima q̃ eſt cenſus dic̃ dñs Pauꝑes ſp̃ habebitis. Mat.xxvj. De ſcõa q̃ eſt ſenſus dr̃ in Apoc̃.iij. Tu dicis.qz diues ſum cũ ſis miſer t pauper De tercia q̃ eſt ſpũs dr̃ hic. Beati pauꝑes ſpũ. Prima q̃ eſt cenſus quam h̃nt medici g̃uiter neceſſaria medicãtes eſt ꝑ patientiã ſuſtinenda.qz non caret merito. Non em̃ punit deus bis in idip̃m. Vñ ſi patienr̃ tolerar̃ eſt ꝑ purgatorio.ſi aũt pauꝑes murmurãt t detrahunt t inuident meritũ pauꝑtatis euacuant. Secũda pauꝑtas que ẽ ſenſus.q̃ bona opa ignozat.de q̃ ꝓpha infirmata eſt in pauꝑtate v̄tus mea.eſt euadenda. Vñ p̃s. vt citius eã euadat. iploꝛat dei auxiliũ dicens. Cito anticipent nos mie tue qz pauꝑes facti ſum? nimis.ſ.in meritis. Hanc pauꝑtatẽ ſocrates t thebanus t alij pl̃i habuerũt qz lz fuerũt ꝺcẽptozes diuitiaꝝ t amatozes pauꝑtatis.tñ pauꝑes fuerũt ſenſu.qz cuanuerũt in cogitationibus ſuis t dati ſunt in repzobũ ſenſũ.ꝓptꝛea a regno celoꝝ ſunt elongati. Certa aũt pauꝑtas q̃ ẽ ſpũs q̃ ducit ad beatitudinẽ eſt amplectenda. Hãc ſequũt religioſi.q̃bus dr̃. Nolite poſſidere aurũ t argentũ. Et hec pauꝑtas t cũ rebus t ſine rebus h̃ri pot̃.qz eam ſancti p̃res habuerũt.oĩa poſſidentes.t tãq̃ nihil h̃ntes.illud dautticũ attendentes Diuitie ſi affluant nolite coꝛ apponere Pauꝑtas em̃ ſpũs ſiue diuitias habeat ſiue nõ h̃eat.coꝛ nõ apponit ad illas Vñ pauꝑ ſpũ eſt q̃ ſe totũ abnegans nihil h̃z in cognitione aut mẽoziã. nihil in delectatione aut deſiderio niſi x̄pm. Talis ꝓt dicere cũ dauid. Memoꝛ fui dei t delectatus ſum t exercitatus ſum t defe.ſpũs m Qui g̃ mundũ ꝺcẽnit t

seipsos abdicāt.sub potenti manu dei ⁊ sub obseruātia sui ordis se hūiliant. hi spū dei agunt nō alta sapientes. sed humilibus cōsentientes. Taliū portio xp̄s est. Juxta illō ꝓphe. Deus cordis mei ⁊ ps mea dē. Nonne possidet oia q̄ hz cū qui hz oia. Cū cui xp̄s sufficit nihil ei deficit. Timētibus ei dēū nihil deest. Tales sunt pauꝑes spū quoꝝ est regnū celoꝝ. Diuites cū onerati sunt sarcinis hūius mūdi.vñ ⁊ a regno celoꝝ sunt remoti. Facilius est cū camelū intrare foramen acus q̄ diuitem intrare in regnū celoꝝ. Nec mir.pauperū cū cū.nec dabit gentia pauꝑtate alliene. O q̄ p̄ciosus.o q̄ gl̄iosus est ntul? pauꝑtatis apud dēū. Nam cū dōs esset olim diues.factus est olim pauꝑ.vt pauꝑes trāsferret ad diuitias gl̄e suę. Jdeo iusti q̄tūcunq̄ sint in p̄nti diuites plus apud dēū gl̄iant in pauꝑtate q̄ in diuitijs. Quis cū auderet ei dicere. Miserere mihi dñe.adiuua me dñe. q̄m diues sum.potius hō esset iracundia ꝓuocare q̄ miam ipetrare. Jō dauid scies q̄ dōs esset amator pauꝑū. iz dñaret in solio regali.cū pauperē dicebat se ibi. Jnclina aurē tuam ad me q̄m inops ⁊ pauꝑ sum ego. Sciebat cū q̄ pceret pauꝑi ⁊ inopi ⁊ alias pauperū ialuas fa.q̄n pducet eos ad statū p̄ne.q̄m ipoꝝ est regnū celoꝝ. Et notandū q̄ inē oīs btitudines tm̄ pauꝑes ⁊ q̄ pſecutionē patiunt.i.martires q̄tū ad p̄mū ad p̄ria inducant.qz de vtriq̄ dr. q̄m ipsoꝝ est regnū celoꝝ. Quare aūt non esset par p̄miū pauꝑi ⁊ martyꝝ. cum pauꝑtas sit martyriū.⁊ esse pauperē ite esse martyrē. Vñ tā istis q̄ illis de p̄nti regnū p̄mittit.cū dr.q̄m ipsoꝝ ē regnū celoꝝ. Vñ notādū q̄ oīs mites.s.⁊ pacifici ⁊ misericordes ⁊ ceteri q̄ mēorant in cathalago btitudinē licz sint btī. tñ nullis de p̄nti p̄mittit regnū celoꝝ. qz sepe tales deferūt fenū.lingna.⁊ stipulam.vñ oportet trāsire p ignē. Jtē alij q̄ purgati sunt alter in camino pauꝑtatis.alter in sanguie suo nil deferūt secū qđ opteat trāsire p ignē.vñ statim euolant.q̄m ipsoꝝ est regnū celoꝝ. Ad qđ.

De mortuis.

Sermo. CCXCVI.

Nolum⁹ vos igno

rare de dormientibus. ⁊c. iij.

Quinq̄ sūt q̄ nō vult apl's nos ignorare de dormiētib⁹. Primo est in purgatorio afflictionē. ⁊ hoc ꝓpter tria. Primo vt eis orando copatiam. Secō vt ꝑ eis elemosinā largiam. De his Job.xix. Miseremi mei orādo.miseremini mei elemosinaz faciendo. Et Macḥ.v. Sāncta ⁊ salubris est cogitatio.quo ad primū.misit.xij.mille dragmas argenti.quo ad secūdū. Tercio vt illa caucamus pē. Dñe ne in furore tuo arguas me. Furor est pena inferni.ira purgatorij.dicit glo. Secūdo est resurrectionē.vbi debemus scire tria.s.ei⁹ congregationē.⁊ carniū ⁊ ossiū ꝙsolidationē.⁊ spūs ingressionē. In pmo apparebit dei potentia. In scdo sapia In tercio bonitas. Ezech.xxxvij. Et iduxit me in campū vbi erāt ossa arida siccaq̄ vehemēt ⁊c. Tercio iudicij districtionē. Vbi nota siliter tria. Erit ei ibi iudiciū cogitationū.pē. Cogitatio hoīs ꝙñ.ē. Roꝝ.ij. Testimoniū phibentes ꝙscia ⁊c. Locutionū Matḥ.xij. De oī vbo ocioso reddent rōnem. Operationū Apoc.xij. Ecce ego venio cito reddere vnicuiq̄ ſm opa. Omissionū. Mat. xxv. Esurui ⁊ nō dedistis mihi mādu. Jtē hec oportuit facere ⁊ illa nō omittere. Quarto maloꝝ dānationē. Vbi etiā nota tria. Primo q̄ est amare ꝓpē penaꝝ acerbitatē. Secō qz mag̃ ꝓpter penaꝝ multiplicitatē. Tercio qz longa ꝓpē eaꝝ eternitatē. De his Esa.xxxiij. Quis ex vobis poterit habitare cū ardoribus sempiternis ⁊ cū igne deuorāte

Quinto sequitur gl̄ificationē. Vbi siliē nō tria. Primo qz est pura ꝓpē maloꝝ oim remotionē. Secō delectabilis ꝓpē eis boni susceptionē. De his aug. in li

bro de ciuitate dei. ibi nullū erit malū. nullū latebit bonū. Prouer. j. Bonoꝝ abūdātia pfruer. Jē secura ꝓpt̄ eternitatis assecutionē Mat. xix. Centuplū accipietis ⁊ vi. eter. pos. Est ḡ scienda pena purgatorij vt eis subueniat. resurrectio vt credat. iudicij districtio vt timeatur. impioꝝ damnatio vt caueat. sanctoꝝ glorificatio vt cupiatur.

De mortuis.

Sermo. CCXCVII.

IN momento in ictu oculi in nouissima tuba. canet cñ tuba ⁊ mortui resurgēt incorrupti. ℣ In his ꝟbis apl's futurā generalē resurrectionē describit. Describēs aūt eā ꝙtuor oñdit resurrectiōis modū. tp̄us. cām. ⁊ integritatē. Modū. cū dic̄. In momento in ictu oculi. Tp̄s. cū dicit. in nouiss. tu. Causam. cū dicit. Canet em̄ tu. Resurrectōis integritatē. cū dic̄. Et mortui resur. incor. ℣ Primo ḡ modus resurrectiōis est. qz nō morose ꝑ in breui tp̄is spacio oñs resurgent. qđ inuit apl's cū dic̄. In momento. glo. i. j breuissimo tp̄is spacio. Dr̄ em̄ momētū a breuissimo vl modico motu sideꝝ. Et ad maiorē expſsionē addit. in ictu oculi. glo. i. c̄pito ꝓcutit oculus. q̄ pcutit in sūma celeritate Et exb̄ ptz q̄ resurrectio nō est nālis ꝑ miraculosa qz nā nō opaī subito ꝑ successiue. miraculosa aūt subito ⁊ cū summa celeritate. ℣ Ōnso mō resurrectiōis subdit tp̄s. cū dic̄. In nouissima tuba. i. resurgēt oñs ad illud vltimū signū. qđ dr̄ tuba rōne euidentie. De q̄ dicit btūs hiero. Siue comedo siue bibo siue aliquid aliud faciā sp videī mihi resonare illa tuba in auribus meis. q̄ dicit. Surgite mortui. venite ad iudiciū. Et dr̄ nouissima tuba. qz eā nō seq̄t alia. ℣ Ōnso tpe resurrectiōis subdit cām cū dic̄. Canet em̄ tuba. i. vox x̄pi. Et nota q̄ illa vox x̄pi q̄ faciet resurrectiōez ꝙtuor modis vocaī. Primo vocaī vox filij dei ꝓpt̄ auctāte Jo. v. Mortui q̄ in mouumētis sūt audiēt vocē filij dei. Scdo vocaī vox archangeli. ꝓpt̄ mysteriū. qz mysterio angeloꝝ fiet collectio illa pulueꝝ. j. Thi. iij. In voce archāgeli. Tercio dr̄ tuba ꝓpt̄ terribilitatē. vt b. Canet ei tuba. Quarto vocaī clamor ꝓpt̄ euidentiā. qz ab oībus audiet̄. Math. xxv. Media nocte clamor factus ē. Et dicit Canet. qz licz terribilis sit malis. bonis tñ erit optabil'. q̄ optant illā glaz dicētes. Adueniat regnū tuū. ℣ Ad clamorē aūt huiꝰ tube seq̄t q̄rtū. s. resurrectiōis integritas. quā oñdit. cū dic̄. Et mortui resur. incor. glo. i. sine aliq̄ diminutiōe mēbroꝝ. ⁊ ita q̄ nunc carent aliquo mēbro tunc nō carebūt. Sz posset aliq̄s dicere. Multi sūt mō q̄ q̄busdam carent mēbris. vñ qz in ipsis nō peccauerūt nec puniendi sunt in ipsis. vel potius nō deberent resurgere in illis. Sz nō erit ita. Tales em̄ ⁊ si nō peccauerit nec puniēdi sūt in ipsis vel potius non deberent resurgere in illis. si nō peccauerūt in illis mēbris. tñ voluntatē peccandi habuerūt. Sic ⁊ q̄dā sancti q̄ licz cū q̄busdam mēbris ꝓpter defectū coꝝ in ipsis nō merucrūt. tñ qz in ipsis meruerūt volūtatē hūerūt. iō remunerabūt in ipsis. Et sic oēs resurgēt incorrupti. i. integri. ⁊ ceca si placēt adapta his ꝙsiba.

De mor. Ser. CCXCVIII.

BEati mortui qui in dño moriuntur. amodo ait spūs ⁊ requiescant a laboribꝰ suis. opa em̄ illoꝝ sequūt illos. Apo. xiij. ℣ In his ꝟbis btūs Jo. duo facit. Primo btōs mortuos oñdit q̄. s. in dño moriunt. Scdo cām beatitudinis eoꝝ oñdit cū subdit. vt requiescant a laboribus suis ℣ Propterea aūt btūs iobs btōs mortuos nobis oñdit. qz plā sūt genera mortuoꝝ. Quidā em̄ moriunt ꝓ dño. Quidam in dño. Quidā ex dño. Pro dño moriūt. vt sc̄i martyres q̄ ꝓ x̄po mortui sc̄. De quib' ad pñs. qz de ipsis hereditat ecc̄ia. Extra dñm moriunt qui ex coꝝpus suū mysticū qđ est ecc̄ia cuiꝰ caput ipse est moriūt. qui nūq̄ in dño fue

rũt.i.in corpe mystico ei⁹.vt sũt iudei ⁊ pagani ⁊ alij q̃ p tanuã baptisati nõ in trauerũt. Quidã aũt baptisati in corpe xp̃i q̃dẽ fuerũt.ꝑ mortale pctũ a corpore ceciderũt.vt sẽ mali xp̃iani. q̃ oẽs in morte sua nõ sũt bti ꝑ potius miseri. imo miserrimi. Moꝛs ei pctoꝝ pessima Amara q̃dẽ moꝛs ẽ pctoꝝ⁹ in reb⁹.⁊ amicoꝝ dimissiõe. Sz amarioꝛ in aie ꝺ corpe egressiõe.qñ.s.demões aiam agitãtes dicũt ad alt̃utz. Persequmi ⁊ ꝓhẽdite cũ.qz nõ est q̃ liberet cũ. Sed amarissima ẽ in penaꝝ pceptione.qui ei nõ manserit in vite.i.in xp̃o mittet in ignẽ ⁊ ardet.pñs ponit ꝑ future.nõ em̃ dicẽ ardebit.qz in eẽnis nõ ẽ inueire futurũ ꝑ sp̃ pñs. Nõ ãt in ignẽ eternũ mittunt ex ꝺ̃no moꝛiẽtes.pz in vitis patz. vbi legit q̃ quidã p̃r sctũs ãbulans p deserta inuenit qꝺã caput sacerdotis gẽtilis ⁊ illo interrogãte vbi essz mõ. Rndit se esse in ꝓfũdo inferni.⁊ adiecit xp̃ianos q̃ de corpe xp̃i p pctũ ceciderũt esse sub paganis ⁊ in maiozi pena. Nec mirũ. q̃ em̃ vncta sẽ oleo magis ardent q̃ nõ vncta. Sz xp̃iani vncti sẽ oleo ⁊ crisma te.nõ pagani.⁊ tõ maius detrimentuz ignis sentiũt. Vñ dicẽ bt̃us petr⁹. Melius ẽ viã veritatis nõ agnoscere ⁊c. Vñ nec de his moꝛtuis agit eccia hodie.agit ei tm̃ de his qui p suffragia pñt adiuuari. qꝺ nõ sũt q̃ in inferno sunt ꝓstituti. In inferno em̃ nulla est redẽptio.

Quatuoꝛ em̃ sũt sic dicẽ greg̃.quib⁹ aie defũctoꝝ adiuuãt. aut oblationib⁹ sacerdotũ.aut ꝑcib⁹ sctoꝝ.aut caroꝝ elemosinis.aut ieiunijs cognatoꝝ. Que oia nõ ꝓsũt dãnatis.⁊ b̃ pz a maiozi in oblatiõe sacerdotũ q̃ ꝑ dãnatis nõ offert Diuisio em̃ ꝓsecrate hostie in tres ptes oñdit ꝑ q̃b⁹ offerãt. Una ps attribuit̃ his q̃ regnãt in celo.alia ps his q̃ sũt in purgatorio.tercia ps his qui pegrinãt in b̃ mõo. Pro quib⁹ ⁊ ter sctus dr̃. Et sic oñdit q̃ hostia ꝑ his q̃ sunt in inferno nõ offert. Vñ ⁊ eccl̃ia tm̃ oꝛat ꝑ fidelib⁹ defunctis.qui.s.decesserũt in fide formata opante.s. p dilectionẽ. Qz dicẽ aug. Si scirẽ patrẽ meũ in inferno. tantũ oꝛarẽ ꝑ eo q̃tũ ꝑ dyabolo. Et q̃ nulla suffragia ꝓsũt dãnatis exp̃sse ꝓfirmat quedã glo.ad Thes.sup illũ locũ. Nolumus vos ignorare de dormiẽtibus Ubi dicẽ glo. Nã qui sine fide opante p dilectionẽ.ciusq̃ sacramentis de corpe exierũt frustra illis a suis pietatis impẽdunt bñficia. In dño aũt moriũt̃ qui in corpe xp̃i mystico exñtes decedunt. Tãta est em̃ vnio xp̃i ad eccl̃iaz q̃ oẽs fideles eccie nõ aliud sũt q̃ sua mẽbra ⁊ qui offendit fidelẽ eccie offendit ipm xp̃m. Vñ paul⁹ cũ fideles eccie pseq̃rẽt in ipsis se dñs ostendit pseq̃ntẽ dicens. Quid me pseq̃ris. Qui ei in corpe mystico moriũt̃ in dño moriũt̃.⁊ hi sẽ bti De quib⁹ Jo.dicẽ. Et qz plerisq̃ ex his vestẽ inocentie q̃mediante corpus xp̃i mysticũ intrauerũt.grossis venialibus vel certe moꝛtalibus pctis post pniam effectis venialibus in p̃nti maculauerẽt nec p̃nt sordida veste intrare palacium veri assueri.destinat̃ eis locus purgatorij.vbi tãdiu quẽlibet oꝑtet esse quousq̃ vestis nõ habeat vllam maculã siue rugã. Et vt citius valeant purgatoriũ euadere.oĩm hodie eccl̃ia agit mẽoriã. adiuuans eos in q̃tuoꝛ p̃dictis. Et licet salubris sit cogitatio cuilibet sp ꝑ defũctis exoꝛare. Hodie tñ maxie cũ vniuersali eccia.qz oĩis pugna cõiter aggressa victoriã parit. Et parũ alio tpe amicis subuenit.qui b̃ tpe subuenire negligit. Et q̃ tales sẽ in dño moriũt̃ sunt lz sint in pena.tñ tõ bti dicũt̃.qz securi sẽ de pria quã post q̃ ingressi fuerint recẽscent a laboꝛibus suis. Ad quã nos.

De moꝛtuis. Ser. CCXCIX

Beati moꝛtui q̃ in dño moriũt̃.amodo tã dicẽ spũs vt requiescant a laboꝛib⁹ suis. opa em̃ illoꝝ sequũtur illos. Apoc.xiiij. Marime ꝓsolationis reuelatio est hic vniuersis filijs ade quibus ex sniã dñi imminet iudiciũ moꝛtis,⁊ b̃ ꝓncipaliꝛ ꝓpẽ

De aiabus defūctoꝝ.

tria hic posita. Prio ppt mortē. Scdo ppt q̄etē. Tercio ppt mercedē. Siqdē mors bēificat. Vñ beati mortui. Quies laborē termīat. Vñ. requescant. Sz mercs opa remunerat. Vñ. opa coꝝ se. il. Nōlibet hz duplicē ꝓsideratione. Nā circa primū attendēda sunt duo. Unū de mortuoꝝ differentia. Aliud de ipoꝝ beata glia. Differentia aūt mortuorū sumīt sex modis. Nā aliq̄ mortūī ꝓtra dñm sicut pctores. pš. Mors peccatorū pessima. Aliqui p̄ter dñm. vt puuli nō baptisati q̄ exīnia Jo. iij. mittūī ad limbū qui a psalmista appellaī porta mortis. Jo. Nisi q̄s renatus fuerit ex aqua t spū nō pōt intrare in regnū dei Aliqui cū dño vt puuli baptisati. q̄ nō ex suis meritis. ꝑ bñficio passionis xp̄i saluanī. Ro. vj. Si mortui sumus cuz xp̄o. credimus q̄ viuemus cū illo. Aliqui p dño vt martyres. Vñ. Ipsi vero mortui sunt p xp̄o t viuūt inēternum. Aliqui in dño. vt ceteri scti q̄ ex bonis opibus saluanī. de q̄bus b̄. Beati mortui q̄ in dño morīunī. Aliqui sub dño. i. sub manu dñi. s. q̄ mortui in fide t caritate portāt secū. ligna. fenū. stipulā. j. Coꝝ. iij. Qui tm̄ sentiūt manū dei durā sup se in purgatorio. De q̄ māu clamāt mortui Job. xix. Miseremini mei tē Sz q̄ nō est q̄ de manu eius hodie possit eruere. Jō eccla quotidie orat p eis ij. Mach. xij. Sancta t salubris est cogitatio ꝓ defunctis exorare. Beatitudo vō glie mortuoꝝ sil̄r sumīt sex modis. Primo beati. q̄ ab oi miseria expediti. Tho. iij. Precipe in pace recipi spūm meū expedit eī mihi magis mori q̄ viuere. Seneca. Moriar t desinam egrotari posse. t desinā alligari. Jtē q̄ ab oi pugna securi. pš. Vñ cōfortaut seras por. t. Item q̄ ab oi sarcina exonerati. Esa. xuij. Et erit cū requiē dederit tibi dñs a labore tuo tē. Jtez q̄ ab oñi carceris laqueo liberi. pš. Laqueꝰ ꝓtritus est. Jtez q̄ ab oi penuria eruti. pš. Cū dederit dilectis suis somnū ecce hereditas. Jtē q̄ a vie huiꝰ exīlio ad pīam deducti. pš. Exibit spūs eius t reuertent in terrā suā. ij. Coꝝ. v. Dum sumus in corpe pegrinamur. Sed tūc sic dī Ecēs vlt. Redibit spūs ad dñm q̄ dedit illū. Circa secundū sil̄r notanda sunt duo. Primū est de differētia laboris. Secundū de differentia q̄etis. Nam est labor nature Job. v. Hō nascit ad laborē. Item indigentie. pš. Labores manuū tuaꝝ q̄ mā. Jtē pnia pš. Laborauit in ge. Jtē patientia. Esa. j. Laborauī sustinēs. Apo. ij. Scio opera tua t laborem t patientiā. Item doctrine. pš. Laborauī clamās. Item misericordie ad primū. Sap̄. viij. Et si iusticiā q̄s diligit labores magnos. Promittit āt labori. primo merces retributionis. Sap̄. x. Reddet deus mercedē j. Coꝝ. iij. Unusq̄sq̄ propriam mercedē accipiet sm̄ suū laborē. Scdo refectio cōsolationis. Math. xj. Venite ad me oēs q̄ laboratis t onerati estis t ego reficiā vos. Tercio quies exultationis. Esa. xuij. Et erit cū requiē tibi dederit dñs. tunc assūmes pabolē dicens quo tē. Quarto fructus glificatiōis Sap̄. iij. Bonoꝝ laboꝝ gliosus est fructus. Quies vō mortuoꝝ est similit in differentia multiplici. q̄ informidabilis. vñ Quiescens t nō erit q̄ exterreat. Item delectabilis. Prouer. iij. Quiescit t suauis erit secū. Jtē indefectibilis Ecc. xxx. Melior est requies tē. Esa. xxxij. In req̄ opulēta. Jtē interminabilis. pš. Hec req̄es mea in seculū seculi. Jtē sanabilis. Job. xxxvj. Erit req̄es mense tue plena pinguedie. Jtē venerabilis. Job iij. Requescerē cū regibus t ꝓsulibus. i. cū angelis t scīs. Est aūt q̄druplex q̄es. Prima delectatiōis carnalis Luc. xij. Alia mea habes multa bōa tē. Secunda ꝓtēplationis spūalis. pš. Quis dabit mihi pen. sic co. tē. Tercia ꝓuersionis penitētialis. Esa. j. Quiescite agere puerse. Quarta bītudis eternalis de q̄ sup̄ dictū est. Prima est falsa. secūda vera. tercia aspera. q̄rta beata. Circa tertiū simlit notanda sūt duo. Primū

est de differẽtia operꝝ. Vñ.opa cñ illo rũ. Scõm de seqla opm ubi sequunt illos. Juxta primũ scẽdũ ꝙ sex sũt opa miscõie q̃ sequunt iustos que ponunt Math.xxv. Esurtui ⁊c. Primũ est pascere famelicũ. Greg. Pasce fame morientẽ. ⁊c. Scõm potare sitibũdũ. ysa. xxj. Occurrẽtes sitiẽti ferte aquã. Ter cũ hospitari vagabundum. Heb. xiij. Hospitalitatẽ sectami. Quartuz vestire nudũ. Luc. iij. Qui hz duas tunicas det nõ habenti. Quintũ ꝓdolere infirmo. Ecc. vij. Nõ repigeat visitare infirmũ. ij. Coꝝ. xj. Quis infirmat ⁊ ego nõ infirmoꝝ. Sextũ ꝓsolari icarceratũ Ecc. vij. Nõ desis plorãtib⁹ i ꝓsolatõe lugẽtes marie sũt incarcerati. De talibus opibus loquit Job. xxx. Si negaui qõ volebant pauꝑ⁹ ⁊c. Septimũ ponit Thob. f. sepelire mortuos. Ecc. vij. Mortuo non ꝓhib. gratiam.

De mortuis.

Sermo. CCC.

Scio q̃ redẽptor me⁹ viuit et in nouissimo die de terra surrectur⁹ sum. ⁊ rurcircũdabor pelle mea. ⁊ in carne mea. vi. debo deum. Job. xix. ℣ Hodie ecclesia agit memoriã mortuoꝝ qz credit ⁊ sperat resurrectionẽ coꝝ. Et ad maiorẽ fidei ⁊ spei sue ꝓfirmationẽ quam hz circa coꝝ resurrectionẽ introducit bt̃i Job vba. quo null⁹ cuidẽti⁹ ⁊ cauti⁹ scripsit de resurrectione. cantãs⁊ legẽs ea hodie ⁊ dicẽs. Scio q̃ redẽptor me⁹ viuit ⁊c. In q̃b⁹ vbis btũs Iob circa resurrectionẽ q̃n facit. Primo futurã resurrectionẽ asserit cũ dic. Scio q̃ de terra surrectur⁹ sum. Scõo cãz resurrectiõis oñdit. cũ dicit. Redemptor me⁹ viuit. Redẽptor cñ nr̃ est cã resurrectionis nr̃e. sicut postea patebit. Tercio tps resurrectiõis. cum dicit. In nouissimo die. Quarto modũ. cũ dic. Et rursum circũdabor pelle mea. Quinto fructũ resurrectionis exprimit. cũ subdit. Et in carne mea videbo deũ. ℣ Assero do q̃ futurã resurrectõez dic. Scio q̃ de terra surrecturus sũ. Ego m̃ ⁊ de terra surrecturus sũ. q̃ de terra factus sum. iuxta illud. Fecit de⁹ hoiem de limo terre. Itẽ de terra surrectur⁹ sũ. q̃. s. in terrã redigẽdus sũ. iuxt illud. Terra es ⁊ in traz reuerter⁊. Et q̃ ego talis de terra surrectur⁹ sum. ℞ scio tripl̃r. Primo fide reuelãte q̃ est certior oñi arte Via cñ possibilia sũt credẽti. Vñ etiã alta lr̃a ꝓ scioꝝ dicit credo. Sic etiaz ecclesia cãtat dicẽs. Credo q̃ redemptor me⁹ viuit. Itẽ scio scriptura reuelante. ysa. xxvij. Viuẽt mortui tui dñe. interfecti mei resurgẽt. Et in Dañ. xij. Multi de his q̃ dormiũt i terre puluere cuigil̃. ⁊c. Et in multis alijs loq̃. Itẽ scio naturali rõne ℞ dictante. Nã si mortuoꝝ resurrectio nõ esset multa incõueniẽtia seq̃rent̃. Inter q̃ ℞ ꝑcipuũ esset q̃ labores sctoꝝ ianes essent. Nõ inconueniẽs apl̃s ponit scribẽs ad Coꝝ. xv. Q⁹ in epheso aduersus bestias .i. aduersus bestiales hoies pugnaui. q̃d mihi prodest si mortui nõ resurgunt. q. d. mihil. Nõ magnũ inconueniẽs esset de deo q̃ ipse laboꝝ scoꝝ non remuneraret. cũ q̃sq̃ dñs mortalis remũeret mercedez laborantib⁹. Hoc g̃ tripliciter mõ scio q̃ de terra surrectur⁹ sum. ℣ Huius aũt resurrectiõis cãz subdit. cũ dic. Redẽptor me⁹ viuit. Redẽptor enĩ noster cã est resurrectõis nr̃e. vt in oĩ genere cãz. Est cñ vt cã materialis. qz exquo ipse caput resurrexit cui⁹ nos mẽbra sum⁹. ⁊ nos resurgem⁹. Itẽ ipse est vt cã formal̃. qz ipse forma nr̃e resurrectionis. Phi. iij. Qui reformabit coꝝpus hũilitatis nr̃e ꝓfigur. coꝝ. cla. suc. Itez ipse est vt cã finalis. qz ipse ẽ finis nr̃e resurrectiõis. ꝓpter cñ resurrectionem ipsi⁹ erit resurrectio scoꝝ. Itẽ ipse ẽ vt cã efficiẽs. qz ipse in q̃tuz de⁹ efficit nr̃a resurrectiõez. Et hãc cãz tãgit Iob cũ dic. Redẽptor meus vi. In eo q̃ viuit potẽs ⁊ nr̃a coꝝpa mortalia viuificare. sic dic apl̃s. Et sic ex tali cã resur

rectio. cor pm poti? ē miraculosa ꝙ̄ naturalis. et hoc patz ex multis. Primo qz natura nō pōt in imortale ⁊ incorruptibile. Tercio qz natura nō pt in etatē hois pfecti subito. Quarto qz natura nō pt ex ñ semib? mīis aliq̄d ꝓducere. Hec oia in hois resurrectōe cōcurrūt. Ad ñ simplr loqndo. natura non ē cā resurrectōis, ꝙ dc?. quā cāz si q̄daz aduerterēt de resurrectōe nō dubitarēt Quia em̄ credunt naturā cām resurrectōis ⁊ videt eā ipotētē ad resurrectōez ꝓpt̄ q̄tuor supdicta. ⁊ alia plura. ꝓpt̄ea dubitāt. Hz resurrectōis cā est dc?. sic dic aug?. Facile ē facere qđ vult ex aliquo q̄ oia fecit ex nihilo. Et hāc cāz resurrectōis sue tāgit Job cū dic. Redē ptor me? viuit. Ips aūt resurrectōnis subdit. cum dic. In nouissimo die. Qđ tpus q̄tuor modis ōr in sacra scriptura. Q̄nq̄ ōr nox ꝓpt ipsi? occultatiōnē Ñ Math. Media nocte clamor fact? ē. De illa ei hora nemo scit. nec̄ angeli ⁊c. Q̄nq̄ ōr sero ꝓpt tpis ⁊ op̄m termiationē ⁊ remūeratiōez. Sero em̄ finis diei ⁊ a diurnis pausatio. ⁊ laborātū recōpēsatio. ita ⁊ tūc. Ñ Mat. xx. Cū sero factuz esset dicit dns vinee ꝑ curatori suo. Voca oparios. Itē q̄n̄ q̄ ōr mane ꝓpter initiū etnitatis. sicut mane initiū ē dici. ps̄. Mane astabo tibi. Itē q̄nq̄ ōr dies sic hic dic. In nouissimo die. Dicit aūt illō tpus dies ꝓpt̄ tria. Primo ꝓpt̄ iudiq̄ claritatē. In cōpatōne ei sue claritatis ⁊ stelle dicunt tūc cadere. s. a sua claritate. qz eaꝝ claritas s tūc minime appebit. Itē ōr dies ꝓpt̄ liberoz. i. ꝓsciaꝝ aptionē ⁊ lectiōez tūc em̄ lucide appebit vniuscuiusq̄ cōscia. Tūc adiplebit illō dns. Nihil optū ē qđ nō reueleť. nec̄ occultū qđ nō sciať. Itē ōr dies ꝓpt̄ aptā victionē Tūc em̄ reuelabūt celi iniq̄tatez hois. ⁊ ŕa aduersus eum ꝓsurget. ⁊ mānifestū erit pctm̄. Q̄ qđ doloris erit hoī pctōr in illo die. cū ꝓ illū lucide loquet ꝓscia. ac culabūt elemēta. ꝓ ipm crux portabit christi vulnera allegabūt. claui ꝙrent cicatrices loq̄nt̄. Hec dies erit pctōr dies ire. dies calamitatis ⁊ miseric. Hz bonis in illa die stillabūt mōtes dulcedinē. ⁊ colles fluēt lac ⁊ mel. Hec dies ōr nouissima. qz meternū volueť ⁊ nocte nunq̄ incideť. Ibi ei ordiatōe dñi pseuerāt dies. Modū aūt resurrectōis insinuat subdēdo. Rursuz circūdabor pelle mea ⁊c. Nō tm̄ in ossib? sicut dic Ezech. ꝫ etiā in carne. ⁊ in carne mea nō aliena. ⁊ nō tm̄ i carne mea sed rursū circundabor pelle mea. q. d. Quicq̄d ē de esse ⁊ veritate nature i ꝫ resurgā. Quito subdit resurrectōnis fructū. cū dic. Et i carne mea videbo deū. Videbo inq̄ carnis ocul? ipi? hūanitatē. ꝫ spūalib? oculis ipsi? diuinitatē. Qui fruct? q̄delectabit sit. Rege in ꝑmone. Preciosa i ꝙspectu dñi.

De sancto Martino.

Sermo. CCCI.

Ece sacerdos magnus q̄ in dieb? suis placuit deo ⁊ inuēt? ē iust?. et in tempora factus est reconciliatio. Hec verba sumpta ex ecclesiastico. tuū. cōuenūt generaliter cuilibet scō pōtifici ⁊ spāliter videnť ꝓuenire btō martino. Cōmendať em̄ in ipsis ꝑm q̄druplicē statū suū. vicz. Pōtificalē. Monachalē. Militarē. Cathecuminalē. In primo statu ꝓmēdať ex dignitate. cum ōr Sacerdos magnus. In scōo. s. monachali ꝓmēdať ex scitate. cū ōr. in dieb? suis placuit deo. In tercio. s. militari cōmendať ex eqtate. ibi. Inuēt? ē iust? In quarto. s. cathecumiali ꝓmēdať ex pietate. cū ōr. in tpe ire. fact? est reconci.

Et licet eccia ꝓmendatōez bti martini incipiat a statu pōtificali tanq̄ a digniori. tm̄ qz btūs martinus icepit in statu cathecumiali et termiauit in pōtificali. ꝓgruū videť vt nos ꝑmone incipiētes a statu cathecumiali. terminemus in pōtificali. Cōmēdať ꝙ btūs

De sancto martino.

martinus ſm illū ſtatū ex pietate.cum ōr.in tpe tracūdie fact⁹ eſt recō.Ex̄pus tracūdie ē tp̄s origialis culpe. Propt̄ origiale em̄ iuxta ap̄m oēs naſcimur filij ire.ꝛ tādiu ſum⁹ in tpe tracūdie q̄ diu ñ liberabimur p baptiſmū ab origiali.Sz ecce btūs martin⁹ añ baptiſmū tpe tracūdie fact⁹ ē recōciliatio ſui cū deo.ꝛ b̄ ex pietate.Elemoſinas em̄ ei⁹ illius tpis tanq̄ recōciliati ſaluator acceptauit.ꝛ b̄ tria fecerūt.ſ.etas.cōditio ꝛ mod⁹.de q̄b⁹ habes in ſequenti ſmone. In ſignū h⁹ ad angelos dixit Martin⁹ adhuc catheczumin⁹ hac me veſte ꝓtexit. Per pietatē aūt ad plenā puenit recōciliationē q̄ fit p baptiſmū In quo dat̄ forma petōrib⁹ in tpe tracūdie exiſtētib⁹.vt tūc a bonis opib⁹ ñ debeāt ceſſare.ſed p elemoſinas ꝛ alia bona ad recōciliationē dei laborare.ſm q̄ greg.dic̄ Interim fac q̄d potes vt de⁹ illuſtret cor tuū ad pniaz.Ad plura em̄ bona valēt īmortali facta. Ūñ ꝺſus. Que cū mortali bona fiūt. dant bona tre. Cor faciūt habile. minuunt tormenta gehēne. Ad bona ꝓfuerit.ꝛ culpa mior ſua creſcit. ℟ Scōo cōmendat̄ in ſtatu militari in quo fuit tā baptizat⁹ ex ętate.cū ōr. Inuēt⁹ eſt in ſt⁹. Juſticia em̄ eſt cingulū militare.de quo yſa.xj.ōr. Et erit iuſticia cinguluz lūboꝝ ei⁹. Quā iuſticiā iobs determīauit militib⁹ Lu.iij. Cū em̄ q̄rerēt ab ipſo q̄d facere deberēt.rñdit. Neminem ꝺcutiatis neq̄ calū.facietis.eſtote ꝓtenti ſtipēdijs ve. Et,phibet hic ipſis tria violētiā inferre.p quo dicit. Neminez ꝺcutiatis.Scōo p calūniā oppzimere cū dic̄.neq̄ calumniaz fa.Tercio vltra poſſe expēdere.cū dic̄.ꝓtenti eſtote ſtipēdijs vr̄is. O vos q̄ milites ſi vultis iuſti inuenīri neminē ꝺcutiatis.et b̄ tripliciť. Indebite terrēdo.ſolēt ei mina ri vt placeaťmunerib⁹. Ūñ Dich.iij. Si q̄s nō dederit in ore eoꝝ q̄ppiā ſcifi eāt ſup eos p̄liū. Jtē neminē ꝺcutiatis p violentiā auferēdo.yſa.xj. Populum meū exactores ſui ſpoliauerūt. Jtē neminē ꝺcutiatis coꝛpaliter affligendoꝛ yſa. Facies pauper̄ ꝓmolitis. Jtem neq̄ calūniā faciatis.ſ.falſuz crimē imponēdo. Ad b̄ em̄ vt paupes ſpolient de nō cā faciūt cāz.puer.tuj. Dux indigens prudentia multos oppzimet p calūniā. Exemplū de lupo qui impoſuit agno q̄ turbaret ei aquā.cū tñ agn⁹ inferioꝛi pte fluxꝛ,biberet. Jtē ꝓtenti eſtote ſtipēdijs vr̄is.vt.ſ.vltra ſtipēdia non expēdatis. Quia ſicut dicit q̄dam abyſſus expēſar.abyſſuz inuocat rapina. Merito g̃ beatus martin⁹ in ſtatu militari inuctus ē iuſtus.qz nemiez cōcuſſit.neq̄ calūniā fecit.nō ſupza ſed infra ſtipendiū virit.vno em̄ ſeruo cōtentus.nil ſibi ex militie ſtipēdijs p̄ter quotidianū victū reſeruauit.reliquum totū indigentib⁹ erogauit. ℣ Tercio ꝓmēdat̄ in ſtatu monachali.cū ōr. In dieb⁹ ſuis placuit deo. Dies ſui p pte fuerūt quos expēdit in clauſtro.qz tūc ſibi potuit intēdere. Ūñ monach⁹ ōr.q̄ſi vni⁹ cuſtos.ſ.ſumptuū Alij vo dies nō ita fuerūt ꝓpzie ſui ſed potius gregis.cui p̄fuit tpe pōtificali.ꝛ pzincipis cui ſeruuit tpe militari.ꝛ mūdi in quo vixit tpe catheczumīali. In illis g̃ diebus tanq̄ ſuis placuit deo. Sūt em̄ tria q̄ placēt deo. Ecc̄.xxv.q̄ maxie inueniunť in clauſtro.ſ.moꝛuz vnifoꝛmitas. Ūñ concoꝛdia fratrū. Ūñ vt ꝺcoꝛdent dirigunť. Jtē mutua caritas. Ūñ amoꝛ ꝓmoꝛū. Unde nullus dicit ibi meum tanq̄ ꝓpziū vel ſingulare.ſed noſtrum.quia omnia cōmunia. Jtem ſtatus ſinceritas. Unde vir et mulier ſibi bene conſentientes.i. ſimul ſentientes.quando vterq̄ ad ſtatus puritatez tendit. Sz male ſunt ꝺſentiētes ex oppoſito. ℣ Quarto ꝓmēdat̄ in ſtatu pontificali.cū dicit. Sacerdos magnus. Nō enim tñ dicit ſacerdos ſed magnus.quia vere magn⁹ tunc fuit tripliciter. In exemplis. In doctrinis.in miraculis. Vere magnus in exēplis ep̄is in duobus.ſ.in elemoſinaꝝ largitione. Ūñ cū ad miſſam celebꝛandam

iret. ⁊ petenti pauꝑi cū alīud non habe ret qđ daret. tunicam suā exuens dedit. Ūñ cū missam nudis brachijs celebra ret. globus igne⁹ apparuit sup caput eius. Et in ꝓte platione. Ūñ oculis ac manibus in celū sp intētus fuit. Itē magnus in doctrinis. qz cū apl̄o nihil iudicabat se scire nisi ihesum christuꝫ et hūc crucifixū. Ūñ eius ozi nunq̄ chri stus defuit su⁹. ⁊c. Item magnus in miraculis. sicut patet tūc qñ impo situꝫ fuit sibi crimē qꝺ genuisset filiū. Et ille puerū quinq̄ diez in brachijs tenens in noie ihesu christi p̄cepit vt diceret ꝺs esset pr̄ eius. Qui resp̄ondit. Ꝙ iohānes mercator. Et alia mlta miracula fecit De quibus q̄ntum placet adapta.

De eodem.

Sint lūbi uestri p

cincti. Hunc sermonē reḡre in die bti augustini. Et de eodez euangelio reḡre ꝑmones plures in die bti nicolai. Itez Thesaurizate vobis thc. i celo. ⁊c. reḡre i capite ieiunij. Itē Cōuersatio nr̄a i cel̄. reḡre inf dñicas.

De eodem.

Sermo. CCCII.

Urge serue bone

et fidelis quia in pauca fuisti fidelis sup̄ multa te ꝺstituam. Licet hec v̄ba generaliter de cōfessozib⁹ legant̄. specialiter tñ btō martino p̄nt adaptari. In q̄bus v̄bis duo innuunt̄. s. dñi ꝺgratulatio ⁊ ꝺgtulationis rō. Dñi ꝺgratulatio cū dicit. Euge. Est cñ in b̄ loco euge interiectio ꝺgratulātis. Sed cōgratulātis rō duplex subdit̄. Una de multiplici vie merito. alia de excellēti p̄fie p̄mio. Multiplex vie meritū innuit̄. cū dic̄ in ipsius ꝺmēdatione Serue bone ⁊ fidelis. Ꝺz excellēs p̄fie p̄miū in ipsi⁹ exhibitōe. cū subdit Sup̄ mlta te ꝺstituā. In primo ifez i gratulatōe saluatoꝛis innuit̄ bonitas. In secō. s. in multiplici merito bti martini notat̄ scitas. In tercio. s. i p̄fie p̄mio ipsi⁹ innuit̄ felicitas. Cōsiderādo g̃ primū. s. saluatoꝛis nr̄i bonitatē q̄ resultat ex ꝺgtulatiōe habem⁹ vñ ꝺsolemur. Cōsiderādo secūm. s. bti martini scitatē q̄ resultat ex mlt̄iplici merito. habem⁹ vñ reꝺzmemur. Cōsiderādo ipsi⁹ felicitatē q̄ eluceſcit ex p̄fie p̄mio. habem⁹ ad qđ inflāmemur.

Videam⁹ g̃ primo dei bonitatē q̄ resultat ex ꝺgtulatōe vt ꝺsolemur. Vere mag̃ dei bonitas in b̄ ꝓpēdit. qz cū bonoꝝ nr̄oꝝ nō egeat. sic dicit ps. nr̄is tñ bonis ꝺgtulat̄. qđ manifeste i p̄missis oñdit cū ꝺgratulādo dicit. Euge. subdēs duplex nostꝝ bonū. s. p̄sens ⁊ futurū vñ ꝺgtulat̄. et ex hoc habem⁹ vñ cō solemur. Certe multū seru⁹ cōsolat̄ cū dñs de ope ipsi⁹ ꝺgratulat̄ Ūñ Cō gratulat̄ g̃ primo de mlt̄iplici merito cū dic̄. Serue bone ⁊ fidel̄. p̄m cñ diuersuꝫ statū diuersimode meruit bt̄us martin⁹. Meruit cñ in statu militari. et q̄tuꝫ ad b̄ ꝺz seru⁹. Meruit in statu monachali. ⁊ q̄tuꝫ ad b̄ ꝺz bon⁹. Meruit in statu pōficali. ⁊ q̄tū ad b̄ ꝺz fidelis. Cōueniēter aūt q̄tuꝫ ad statū primū ꝺz seru⁹. Dicat̄ cñ ꝺs suus ꝓpē tria. Propter abdicatōez ꝓprietatis. qz seru⁹ nil hz ꝓprīū sed oīa acq̄rit dño suo. Sic ipse oīa q̄ p militie stipendia acq̄rebat paupib⁹ christi dabat. Item ꝓpter ꝺditionē hūilitatis. humilis cñ est conditio seruoꝝ. Talis ipse fuit ita vt calceos seru⁹ detraheret. Itē qz assi due ꝺz esse in dñi seruitijs. Sic ipse fuit sicut legit̄ in legēda. qz tot⁹ labor su⁹ erat assistere laborātib⁹. alere egenos. vestire nudos. Ad Seruitium aūt bt̄i martini illi⁹ tp̄is multū iuenit̄ laudabile si tria p̄sensit. ctas. ꝺdino. ⁊ modus. Etas qz iuuenis. Cōdino qz nobilis. Modus qz miri ferꝝ. Hā de eo legit̄ q̄tum ad primū qꝺ a primis annis incipiēs totū florē iuuētutis in dei seruitio occupauit. sciēs tale fuitū deo esse gratū. Ūñ dic̄ Mat. x. Simile

De sancto martino.

puulos venire ad me. timebat ei a mũ di voluptatib⁹ ꝓoccupari. Adolescentia eñ ⁊ voluptas vana sunt. sicut dicit Eccẽs. xi. Paruũ mediũ iter voluptatẽ et adolescentiã posuit. q⁊ soluz ⁊ q̃si nullũ mediũ est. facile eñ sc ꝓsequunt qõ manifeste videmus de filio ꝓdigo. Lu. xix. q̃ adolescẽtio⁊ fratre suo totaz substantiã suã expendit viuẽdo luxuri ose. Sic heu multi ad mstar ipsi⁹ floẽ iuuẽtutis sue libẽtius expendũt in voluptatibus mõi q̃ cum btõ martino in seruitio dei. Et cũ impleuerint ossa sua cũ vicijs adolescẽtie sue. sicut dr Job. xx. tũc fecẽ senectutis deo ꝓponũt offerre. ⁊ tũc volũt deo seruire qñ nimis habent ꝓ peccatis suis penitere. imo etiã tũc totũ onus pnie volunt portare. qñ vix pñt se baculo sustẽtare. Non sic fecit btũs martin⁹ q̃ a iuuentute incepit.

Itẽ laudabile fecit seruitiũ suũ cõditio. q⁊ nobilis. Fuit eñ fili⁹ tribuni militũ. hoc seruitiũ deo tanto cari⁹ quãto rari⁹. Quã raritatẽ innuit apl's dicẽs Cor. j. Videte fratres vocationẽ vraz q⁊ nõ multi nobiles. Nobilitas ei plerũq; retrahit a dei seruitio. Vñ cum reges iuda mlti fuerint. tñ dr i Ecẽ. xlix. ꝙ exceptis tribus oẽs peccatum ꝓmiserũt. ⁊ timor dñi ꝓtẽpserunt. Rationẽ oñdit ps. q⁊ diuites trãseũt in affectuz cordis ⁊ honoris. ideo tenuit eos superbia opati sũt miq̃tatẽ, ⁊ impi. s. Et ibi dẽ addit. In labore hoim non sunt. q⁊ nec pñt iciunare. nec alia bona facere. Sed btũs martin⁹ affluẽtie nec cor apposuit. In signũ huj⁹ honores militie ꝓtẽpsit. ⁊ res ꝓter quotidianũ victum paupib⁹ erogauit. Itẽ laudabile fecit seruiciuz modus. q⁊ fuit miri feruoris. Qui si feruorẽ querim⁹? fidei. quis maior potuit esse q̃ ꝙ corazz impatore christianoz ꝓsecutore. tantã christi vtutẽ ꝓdicauit. vt exercitũ hostiuz quẽ impator cũ sua virtute timebat aggredi. solo signo crucis nõ clipeo ꝓtect⁹ aut gasea penetrare volebat. Vere cũ apl's ꝓdicabat christũ dei vtutẽ. Itẽ si feruorẽ spei q̃rimus q̃s maior q̃ eius q̃ oculis ac manib⁹ sp in celũ intẽt⁹ fuit. Vere q̃ sursum sunt sapiebat nõ que sup terrã. Itẽ si caritatis feruorẽ querim⁹? ⁊ hũc maxime habuit. q⁊ in media hyeme nec hyemis aspitate nec ꝓmilitonũ derisione terrebat quin clamidẽ quaz solã habebat pauperi diuideret. Caritas christi vigebat eum. et vere dilexit ꝓximũ sicut seipsuz qñ dimidiã clamidẽ et dedit ⁊ sibi dimidiã retinuit. Ꝓpter tale ḡ seruitij meritũ ꝓgratulãdo. dicit ei dñs. Euge serue. R Et q⁊ scriptũ est q̃ sanctus est sanctificet adhue. liz in illo statu esset tñ ad pfectionẽ ascẽdit. s. monachalẽ. ꝑm quẽ statuz dr bonus. q⁊ in tali statu bonitas multũ relucet. Distinguit eñ triplex bonũ scz bonũ delectabile. vtile ⁊ honestum Bonũ delectabile est castitas. Bonũ vtile pauptas. Sed bonũ honestuz est obedientia. De castitatis bono apl's dicit. j. Cor. vij. Bonũ est illis si sic permanserint. Et ꝺ bonuz est delectabile. Sap. viij. O q̃pulcra est casta generatio. Hoc bonũ credimus beatũ martinũ añ habuisse. ꝑ in monasterio tanq̃ bonũ delectabile cõseruasse Est etiã in monasterio bonum vtile. s. pauptas Vnde in Math. bone terre q̃ sptus dr uitiaz caret ꝓpac. Et ꝑm pbum dr q̃ pauptas est odibile bonũ. Hoc bonuz dr vtile q⁊ pauptas est vtilis in remouendo malũ. in ꝓmouendo ad bonuz et pducẽdo ad optimũ. Est dico vtilis remouendo malũ. i. multas angustias q̃ sequunt diuitias. q̃ sunt labor in acquirendo. timor in possidẽdo. et dolor in amittẽdo. De oi ista angustia eripit dñs paupez. Est etiã vtilis in ꝓmouẽdo ad bonũ. i. ad cõtemplationẽ. Oculus cñ qui aliquid habet de terra in se male pot cõtemplari. In signũ huius zacheus in terra positus ihesum videre non potuit. clauatus añt a terra vidit In quo ostendit q̃ segregatio a terrenis, ꝓmouet ad contemplationẽ. Item ꝓducit ad optimũ. s. sũmũ bonuz. Vñ

Lu.xvj. Mortuus est mendicus ⁊ portatus ab angelis in sinū abrae. Beati enī pauperes qm ipsorū re.ce. Hoc bonū quia est tam vtile. est substātiale cuilibet religiōis. Est etiā bonū honestū. s. obedictia de quo Trēn. Bonū est viro cū portauerit iugū. s. obedictie Dicit bonū honestū. facit enī de honesta et nobili cognatiōe. facit cū fratrē dñi. Math. xij. Quis mēt quicunq fecerit volūtatē patris mei q in celis ē ipse meus frater. ⁊c. Item costituit in futuro in honesto loco. Vñ in vitis patrum inter ḡtuor ordines quos q̄dam pater in celo vidit. supmū illorū vidit qui patribus subiecti fuerāt. Et de christo dicit ꝙ factus est obediēs ꝓpter qō exaltauit illū deus. Et q3 btūs Martinus ꝑdictū triplex bonum in se in monasterio habuit. ⁊ aliosh abere monuit. merito bonus dr. ⁊ ideo ꝓgratulādo dicit sibi dñs. Euge serue bone. S Dicit etiā fidelis ḡtum ad statū pastoralē. ⁊bñ q3 fideliter intrauit. fideliter vixit. ⁊ fideliter rexit. Intrauit enī per hostiū. i. p cōmunē electionē sicut ver⁹ pastor ouiū. nō sicut fur ⁊ latro q̄ ascēdit aliunde. i. p simoniacā prauitatem Hec est fidelitas de q̄ ꝓmedat samuel Post cuius trinā vocationē ⁊ dñi electionē sequit ꝙ cognouerūt oēs a dan vsq; bersa. ꝙ fidelis ꝓpheta esset. B enī cognouerūt ꝙ se in officium nō ingesserat sed a dño electus fuerat. Item fidelis dr q3 fideliter vixit. Vixit enī sicut epūs nō sicut rustic⁹. vixit sicut pastor non sicut pecus. humilis. pudicus. sobrius. castus. talis pscuerās epūs q̄lis fuerat monachus. De tali fidelitate cōmendat daniel de quo legit. ꝙ cū emuli sui quererent vñ eū infamarēt. nihil inuenerunt. eo ꝙ esset fidelis in oībus.

Item fidelis dicitur q3 fideliter rexit vicia extirpādo. virtutes inserēdo. ꝓpplo orādo. adhuc ⁊ animā suā ꝑ omnibus ponēdo. sicut patet qñ se morti exposuit vt cuiusdā arboris culturā dilecti. Et breuiter hic est ille fidelis seruꝰ quē ꝓstituit dñs sup familiā suā vt det illis cibū. s. tpaliter ⁊ spūaliter pascēdo Quia ḡ beatus martinus seruus fuit in statu militari. bonus in statu monachali. fidelis in statu pastorali. et ex hoc sua resultat sanctitas ideo ꝓgratulando dicit sibi dñs. Euge serue bone ⁊ fidelis. ¶ Congratulat etiā sue felicitati quā innuit in ꝓmiꝭ exhibitiōe. cui subdit. Sup multa te ꝓstituā. Innuit aūt ꝓmiū excellēs duplr. In sublimitate. cū dicit. Supra. In q̄ntitate. cū dicit Multa. Vere sup est. q3 ibi vbi dies sine nocte. non infra vbi dies succedit nocti. ⁊ luci tenebre. Sup est. vbi securitas sine timore. nō infra vbi sonitus terroris in auribꝰ nris. ⁊ cū pax sit insidie suspicant. Job. xv. Itē supra ē. vbi tranquillitas sine labore. nō infra vbi hō ad laborē nascit. Job. v. Itē supra est. vbi vita sine morte. nō infra vbi q̄s est homo qui viuet et nō videbit mortē. amo omnes morimur. ⁊c. Itez supra est. vbi iuuentus sine senectute. non infra. vbi ex nobis senescūt. Itē supra ē vbi locūditas sine dolore. nō infra. vbi cūcti dies doloribus ⁊ erūmis pleni sūt Eccles. ij. Itē supra est. vbi pulcritudo sine deformitate. nō infra. vbi ꝓparat⁹ sum luto ⁊ assimilatus sum fauille et cineri. Job. xxx. Itē supra ē. vbi fortitudo sine debilitate. nō infra. vbi quis stat videat ne cadat. Itē supra est. vbi caritas sine malicia. nō infra. vbi suffi cit diei malicia sua. Math. v. Vere supra. q3 est supra cogitatū. supra spera tū. supra desideratuz. Vñ ad Ephe. iij. Potēs est deus supabundanter facere q̄ petimus aut intelligimus. Et sunt illa multa. excedunt enī numerum. ps. Quā magna mīhtudo dulcedinis tue dñe quā abscondisti timētibus te. In hac hodie dominus constituit beatum martinū. Ad quā nos pducat.

¶ De sancta Elisabeth. Sermo. CCCIII.

De sctā elisabeth.

QUe vere vidua est speret in deū et instet obsecrationibus et oratiōibus die ac nocte. Ia que in delicijs est viuens mortua est. j. Thi. v. ¶ Hic aplūs duplicē statū ostendit viduay. ¶ Pestiferū. cū dicit. Nam q̄ in de. ē vi. mor. est. Salutifey cū dicit. Que vere vidua ē speret in deū. ¶ Primas viduas docz aplūs esse fugiendas. ostēdens eas esse pestiferas p̄m ocm modū. scz in eay cogitatione. cum dicit. Cū em̄ luxuriate fuerint i christo; nubere volūt. In ope cū dicit. Simul aūt et ociose discūt circuire domos. Item in locutione. cū dicit. Nō solū aūt ociose. sed et verbose loquentes q̄ nō oportet. Ueras au tē viduas docet esse honorādas dicēs. Uiduas que vere vidue sunt honora. Ueras autē viduas describit tripl̄r. videlicet a deuotione mentis. cū dicit. spe ret in deū ꝛ instet obsecrationibus. A castitate corpis. cū dicit. vni? viri vxor Ab impēsione necessitatis. cum subdit si hospicio recepit si sanctoy pedes lauit. ¶ Per primū. s. deuotionē mētis ordinat ad deū. ¶ Per secm̄. s. castitatē corporis ordinat ad seipsam. ¶ Per terciuz scz impensionē necessitatis ordinat ad pximū. Bene aūt deuotionē mētis in hoc innuit q̄ dicit. Speret in deum q̄ nil mēti deuotius q̄ p̄ fundamento deū habere quē sperat. Sperādo aūt in eum feruorē habet deuotōis. quem mēs cohibere nō valēs certis manifestat indicijs. s. orationib? ꝛ obsecratōibus instādo. q̄ sicut dicit Aug⁹. Oratio est pius affectus in deū ptendens. Un ꝛ aplūs postq̄ dixerat speret in deum mox subdit. instet obsecratōnibus ꝛorationibus. Merito g̃ beatā Elizabeth tanq̄ verā viduā honoramus. q̄ sperādo deuotōez mētis habuit Quia sicut de ipsa cātat postq̄ viri destituta fuit solatio. dño firmiter adhesit. h̄ em̄ quis vera vidua facere dz. Un aplūs dicit. Speret in deū nō in mōm. Dei em̄ spes magna. mōi parua. Nulla em̄ cōpatio celestiū ad terrena. Un Brego. Si consideremus q̄ ꝛ q̄nta sunt q̄ nobis ꝓmittunt̄ in celis. oia vilescūt que sunt in terris. Item mūdi spes est dubia q̄ pōt nō fieri qō speras. christi autez spes certa. Quis em̄ sperauit in dño et derelictus ē ab eo. Et p̄s. Spera in dño et pasceris in diuitijs ei⁹. Item mū di spes ē momētanea. q̄ est vapor ad modicum parēs. dei aūt eterna. Unde Sap. vj. Spes illoy imortalitate plena est. Bonū g̃ est spare in dño. Nec aūt spes ppendit exteri⁹ p effectū. Nō em̄ de re sperata sepe loquit̄. Sic vera vidua sperās in deo plus de ipso q̄ de alto loquit̄. Un aplūs postq̄ dixit speret in deo. subdit. instet orōibus ꝛ obsecrationib⁹. Cū em̄ oram⁹ vt dic̄ Aug. cū deo loq̄mur. Instet g̃ obsecrationibus p malis amouendis. ꝛ orōib⁹ pro bonis adipiscēdis. et hoc nō tm̄ die ꝫ etiā nocte. Nō em̄ sufficit dies ad dep candū dñm. Un ꝛ dns exemplū nobis relinquēs in oratiōe pnoctauit. Et dauid non suffecit septies in die laudē dicere. nisi ꝛ media nocte surgeret ad cōfitēdū. Nec dicit̄ media nox noctis meditullū. ꝫ noctis mediū quicḋ est iter crepusculū et diluculū. Un ecclesia statuit non tm̄ die sed etiam nocte orādū Nocte orat matutinas dicendo. q̄ tūc christus natus est. q̄ tunc a iuda traditus est. tunc ad iudiciū ventur⁹ est. ſm Aug. In die aūt orat diluculo laudes matutinas celebrādo. q̄ laudes pertinent ad officiū diei. Un in ipsis cantatur. Ecce tā noctis ꝛc̄. Et hoc q̄ tunc mūdus creatus est. et angeli creati, pruerunt in laudē dei. Un dns ad Job Ubi eras q̄n me laudabāt astra matutina. Item q̄ tūc notificata resurrectiōe p aplos reddita est discipulis letcia. Un tūc in cātico dr. Et erexit cornu saluts. ꝛc̄. Item orat hora prima. q̄ tunc christus vinctus pylato p̃sentat⁹ ē. Item orat hora ꝛcia q̄ tūc liguis iudeoy crucifix⁹ ē. ſm illō. ſilij hoim dētes eorū

arma et sagit.lin.eorum.gla.acu. Tūc etiā spūssanct⁹ missus ē. Ūñ ad terciaz ōr. Nūc sancte nobis spūs tē. Jtē hora sexta qz tūc sup crucē appēsus est. et aceto potatus est. Jtē hora nona orat qz tūc oras p crucifixorib⁹ tradidit spiritū. lancea pforat⁹ ē. monumētis apt⁹ multa corpa sanctorū surrexerunt. Jtē hora vesptina orat. qz tūc corpus suum discipulis dedit. et vt a nobis fieret instituit. tūc etiā sepult⁹ est. et in fractione panis a discipulis cognitus est. Circa crepusculū. qz tūc ihesus plixius orauit cū sudore sanguineo tē. etiam a custodib⁹ vallatus est. Juxta has horas orat ecclesia die ac nocte. Ad has aūt horas marie vidue tenent. et cum has explēt nocte ac die obsecratiōib⁹ instant. et his sicut fecit sctā elizabeth exercēt mentē deuotiōe. ¶ Scōm. s. castitatē corpis habuit btā elizabeth qz vni⁹ viri vxor fuit. Et talis debet ee vera vidua. Licet eñ bonus sit stat⁹ coniugalis. expeditior est status vidualis. ibi eñ pstituit vxor sub ptāte viri violenta. ¶ vidua ad castitatez te muitat turturis fidei viduitas. qz viduat⁹ pari nec amari appetit nec amare. nec ramo viridi. nec herbe virenti insidet. in quo te monet vt florē mūdi despicias viz alteꝝ nō appetas. Si marito tpali nūgeris deo minus libere seruis. Nemo eñ pōt duob⁹ dñis seruire. Et nota q vidua q castitatē vult seruare debet occasiōes pcti declinare. et b triplr. Primū est non cuagari. ꝑ in ppria domo manere vel in tēplo orare. De quo pmendat anna vidua q nō discedebat de tēplo ieiunijs et obsecratiōib⁹ seruiens nocte ac die. Scōm est aboꝝ aspitas. Ūñ apl's. Vidua in delicijs viuēs mortua ē. Tercū est vestiū humilitas. Ūñ in Scñ. de thamar legit q deposita veste viduitatis assumpsit aliaz habitum qñ volut carnali ope intendere Vnat⁹ eñ q tolerabilis ē in ea q necesse hz placere viro. non ē tolerabilis in vidua q ad b solum studere dz quō placeat deo. Que oia btā elizabeth habuit in se p pseruatiōe viduitatis.

¶ Tercū. s. impēsiones necessitatis habuit. qz vere ipsa ē q hospicio recepit pedes lauit. necessitatē patiētib⁹ ministrauit. et i his opib⁹ btā feia vitā finiuit Que licz opa ois hō teneat explere marie tñ vidua. Ūñ dñs helyā pascēdum non ad milites vel ad alios misit sed ad viduam. dicens. Precepi eñ vidue vt pascat te.

De eodem festo.

Sermo. CCCIIII.

Exibunt angeli et sepabūt malos de medio iusto⁹ et mittent eos in caminū ignis ibi erit fletꝰ et stridor dentiū. Mat. xiij.

¶ Dicit in ecclesiastico. Memorare nouissima tua et in eternū nō peccabis Vere si hoies sp in memoria haberent q pctōrib⁹ in nouissimis tpib⁹ euenīet nō peccarēt in eternū. Que aūt sint nouissima q pctōrib⁹ in psūmatoib⁹ euenient. in pmissis verbis ipe q solus est pscī⁹ futoꝝ oñdit. cū dic. Exibūt angeli et sepabūt malos de medio iustoꝝ tē. In qb⁹ vbis dñs triplex malū peccatorib⁹ eueniēs oñdit. Primū malus est bonoꝝ angeloꝝ ab ipsoꝝ collegio egressio. cū dic. Exibūt angeli. Scōm malū est ipsoꝝ a sanctis hoibus segregatio. et hoc cū dic. Et sepabūt malos de medio iustoꝝ. Tercū malū est. oꝝ in vehemētē pnā missio. et b cū dicit Et mittēt eos i caminū ignis. ¶ Primo q exibūt angeli nō tñ d eccl'o. ꝑ etiā de collegio maloꝝ. Jn pūn eñ vita angeli sunt in collegio hoim. non tñ boꝝ ꝑ maloꝝ. qz vnicuiq hoi q̄ntūcūq malo bon⁹ angelus in custodiā et in auxiliū est deputat⁹. Et hec deputatio angeloꝝ durabit q̄diu durat seculū. ꝑ in psummatiōe seculi exibūt angeli de collegio coꝝ. nō ad mistrandū eis. sed poti⁹ ad aduersandū. Q̄ntū tūc erit pctōrib⁹ malū qñ videbunt angelos

qui multo tpe fuerūt audiozes ⁊ mīstri in illo mometo qñ maxie essent necessaꝛij aduersarios ⁊ accusatozes. Accusabūt eī tūc malos de trib⁹. Pio q; ipos magno gaudio pziuauerūt qō hñt sup vno peccatoze pniam agente. q; ipsi penitentiā nō egerūt. Vñ. Ber. Putas q; eos in iudicio inuenies placidos quos tanto pziuare vis gaudio. Secūdo accusabūt q; frustrati sunt fructu laboꝛis sui. cū in petō pmanserunt q̄bus ipsi ad salutez deputati fuerūt. Tercio accusabūt q; eis debitā reuerentiā nō exhibuerūt. dū ante ꝯspectū coꝛ abominationes facere nō erubuerūt. Unde Ber. Quouis loco reuerentiā habeas angelo tuo. nec audeas eo pñte qō me pñte nō auderes. B Hz ante q̄ cos sic accusent. sepabūt eos de medio iustoꝛ. vt acrius insurgant in eos. qō secundū malū erit petōꝛibus. q; illi q̄ in h̄ seculo semp erant eis ꝓfuturi. tunc in ꝯsūmatione seculi qñ ipsis maxie essent necessaꝛij in nullo erūt eis ꝓfuturi. Modo em̄ mali eo q; simixti sūt bonis ꝓpt̄ bonos tolerant̄. Vñ in Ben. Si decē hoīes iusti fuissent in sodomis. multis milibus dñs pepcisset. Quādiu em̄ solus loth in sodomis fuit ⁊ segoꝛ. tādiu ipsos nō deleuit. zizania em̄ mixta tritico tolerant̄. ꝑ sepata ꝯtemnunt̄. Hz ecce liez mali beneficio bonoꝛ in h̄ sec̄lo sustentent̄. ipi tñ bonos psequunt̄ ⁊ delere nituntur. Hz fatuus est q̄ bonū ⁊ roꝛbur suę habitatiōis delere molit̄ Quādiu em̄ bonū mali ex ꝯiunctione bonoꝛ habeant in ꝯsūmatiōe seculi in sepatione ipsoꝛ aduertent. q; sepati mox mittent̄ in caminū ignis. vbi erit frig⁹. fletus. ⁊ stridoꝛ dentiū. Hic tangit̄ tercia malū gō petōꝛibus eueniet. O q̄tū est h̄ malū in igne esse. ⁊ tñ frigus ⁊ caloꝛē hre. Nam fletus causat̄ ex caloꝛe. stridoꝛ dentium ex frigoꝛe. De quo igne ⁊ frigoꝛe. Req̄re in ymn̄e. Beati mortui

De sctā Cecilia vl̄ alia vgie Sermo. CCCV.

Virgo cogitat que dei sūt. vt sit sancta coꝛpe ⁊ spū ſ. Coꝛ. vij. ¶ In his verbis apl's describit verā vginitatē. describit aūt duplicit̄. a deuotiōe. ⁊ a castitate. A deuotione. cū dicit cogitat q̄ dei sūt. A castitate eū subdit. vt sit sancta coꝛpe ⁊ spū. Primo dicit de deuotione. post subdit de castitate. qz deuotio est fundamentū vginitatis. Nisi em̄ castitas surgat de fundamēto deuotiōis. nō est meritoꝛia nec deo accepta. Sūt em̄ multe vgines nō ꝓpter deuotionē ꝑ ꝓpē penc vitationē. vt. ſ. vitent dolorē quē hñt in ꝓcreādo pueros. ⁊ vt vitent angustias ex viri dñatione. Sed vera vgo nō talia cogitat in sua vginitate. ꝑ cogitat que dei sunt. Cogitat em̄ ꝓpter deū suā vginitatem suare. vt. ſ. sit sancta coꝛpe ⁊ spū Hec est vera virginitas vbi est mētis ⁊ coꝛpis integritas. Est em̄ triplex virginitas. ſ. mentis ⁊ nō carnis. virginitas carnis ⁊ nō mentis. vginitas ⁊ mentis ⁊ carnis. Prima sez mētis ⁊ nō carnis est q̄n quis oībus modis cauere intendit coꝛruptionē carnis ⁊ ꝓtra voluntatē coꝛrumpit̄. Hec vginitas felix quidē qz nō amittit aureolā. Unde lucta dixit Si inuitā me violaueris castitas mihi duplicabit̄ ad coꝛonā. Sed impfecta. amittit em̄ insignia vginalia que dant̄ spūalibus sponsus xp̄s in eccl'ia militāte. sic anulū ⁊ hmōi. Virginitas carnis ⁊ nō mentis est q̄n quis integritatem hñs. q̄ carnis sunt cogitat. ⁊ hec vituperabilis. nec ꝓsequit̄ aureolā nisi p pnitētiā repet̄. Hiero. Nihil pdest hr̄e carnē virginē si mente q̄s nupserit. Aug. Felicioꝛ mihi videt̄ nupta mlier. q̄ inupta virgo. Jam hz illa q̄ ista cupit. Illa vni studet placere cui tradita est. hec multis. Illa incerta cui danda est. hec vno est ꝓtenta. hec pudicā defendēdo cogitationem a turba ne adulteret. ista maritū querit in turba. Hz hec coꝛruptio mentis si p pniam repata fuerit ⁊ finale ꝓpositū suandi carnis integri

tatē assumſit.nō p̄uat anulo aureo in p̄ſenti.t aureola in futuro. Virginitas aūt carnis t mentis est sine vtriusq; corruptione.t hec ꝓprie dr̄ v̄ginitas q̄ sic describit. Virginitas est in carne corruptibili ꝑpetua in corruptionis meditatio. Et hui⁹ v̄ginitatis in p̄missis v̄bis innuit cōmendatio.cū dr̄. Virgo cogitat q̄ dei sūt vt sit sancta. ¶ Scōm ḡ oia supdicta inuenimus beatā ceciliā veracē fuisse v̄ginē. Habuit em̄ deuotionē.t ex deuotiōe castitatē integrā. Nā ex deuotione cogitabat que dei sunt.qz gl̄iosa sp cuāgelū xp̄i gerebat in pectore suo. ¶ q̄nte deuotōis hec v̄go fuit.q̄ nō diebus nec̄ noctib⁹ a colloquijs diuinis t ōrone cessa. Et ex tali deuotiōe integritas eius v̄ginalis ꝓcedebat. qz cantātibus organis cecilia soli dño decantabat dicens.t orans vt ei⁹ v̄ginitatē integrā ꝓseruaret.vt.s.esſz sancta corpore t spū. Unde dicebat.fiat dñe cor meū t corpus meū imaculatū t̄c. Nec mir̄.si tantū hec beata virgo integritatem v̄ginalē ꝓseruare affectabat. Sciebat em̄ q̄ helyas v̄go t castitatis zelator igneo curru ad celos subuectus ē. Quis celos clausit.q̄s mortuos suscitauit.q̄s iordanē intercidit. Nonne helyas virgo. Helyseus etiā magistri sortitus v̄tutez.ampliorē in duplo ꝓmeruit gr̄am. Itē t in.daniele hui⁹ elegantissime virginitatis amatorē ferax dentes infigi nequerūt.cui cibaria p angelū de iudea in babyloné delata sūt. Cui etiā futura in nouissimis tp̄ibus delata sūt. Nōne v̄gini danieli. Itē sciebat q̄ v̄ginitas int oēs status ecclīasticos q̄ sunt tres.s.ꝺougatoꝝ.viduaꝝ.t virginū excellit. Uñ signat p fructū centesimū in Matth. Itē sciebat.qz in virginitate ē silitudo angelice nature nō h̄uane. sic dicit hiero. Itez sciebat qz maior est victoria virginū q̄ angeloꝝ. Angeli em̄ sine carne viuūt. virgines v̄o in carne trīuph̄ant. sic dicit Ambro. Si vis plus Require in sermone. Petrus ad se reuersus.

De eodem festo.

Sermo. CCCVI

Simile est regnū celorū thesauro abscondito in agro.quē qui inuenit homo abscondit Matth.xiij. ¶ In verbis p̄missis primo ponit virginitatis cōmendationē dicit. Simile est re.ce.thesau. Scōo innuit ipsius ꝓseruatio.ibi. quē inuenit hō ab. ¶ Cōmendat aūt virginitas in primo p cōparationē duplicē.s. inferioꝝ t superioꝝ. ¶ Per compationē inferioꝝ cōmendat a p̄ciositate.cū dr̄.silis thesauro. ¶ Per cōparationē v̄o superioꝝ cōmendat a sctitate.cū dr̄.silis regno celoꝝ. ¶ Ūñ aūtē respectu thesauri a p̄ciositate cōmendat. Thesaurus em̄ dr̄ rex p̄ciosaꝝ cōpositio. Et certe nō est digna ponderatio aic ꝓtinentis. Ecc̄.xxvj. De hoc thesauro Job.xxviij. Nunq̄d ingressus es thesauros niuis. Dicit em̄ v̄ginitas thesaurus ꝓpt̄ p̄ciositatē. muis ꝓpt̄ puritatē. Uñ Can.ij.lylio cōparat. Qui pascit int̄ lylia. ¶ Per cōparationē v̄o superiorū.s.celi cōmendat a sctitate.cū dr̄ silis regno celoꝝ. Assimilat em̄ virgitas celo triplr̄.s.respectu dei rone inhabitatōis respectu sui rōne ꝙuersationis.respectu totius eccl̄ie triūphantis rōne representationis. Primo ḡ dr̄ v̄ginitas re.ce.respectu dei. Rex em̄ celoꝝ sic in celis ita habitat t regnat i eis. Tota res.cū terra celo includi debeat.celū terre includit. Sic iplet Esa.vaticiniū.l. Induā celos tenebris.t ponā saccū operimentū eoꝝ. Lu.xij. Regnū celoꝝ intra vos est. ¶ q̄nte sanctitatis ē aia in q̄ sanct⁹ sanctoꝝ regnat. Bern̄. Candor lucis eterne est sapia.t candidā oportete sse aiam in qua ipse sedere elegerit. v̄ginitas est thronus eburneus veri salomonis. Re.x. Itē respectu sui virginitas celo.cōpat rōne ꝙuersationis. Uita em̄ virginū celesti vite multū assimilat. Unō Matth.x. Silē est reg.ce.decē v̄gi. Virginitas em̄ ponit in statu celesti q̄rum

De sancta cecilia.

ad incorruptionē. Vñ matth. xxj. Non nubent neq; nubent. ꝙ erūt sicut angeli Vñ virgines desinate sunt ꝑ pelles tinctinas q̄ celestis coloris sunt. q̄ in tabernaculo supiores fuerūt. In q̄bus sic dic̄ Beda. beate virgines designantur q̄ inter hoies angelicā puritatē imitantur. Itē hiero. In carne ꝑter carnē viuere nō terrena vita est ꝙ celestis. Itē respectu totius eccl̄ie triūphantis virginitas celoꝝ regnū dr̄ rōne repñtatiōis. Virgines cū figurā tenent eccie triūphantis. qz hanc repñtant. Vñ nō ꝺsecratur q̄ virgo nō est. Sāctitas em̄ virginū sanctitatē eccie triūphantis repñtat. Vñ aug. Virgines q̄ corrupte sunt semel se nō audeant sacris virginibus coequare. Et rō hec est. qz in triūphanti eccia opa fiūt ꝑm iudicatū diuinū. Deus aūt solus intuetur cor. Vñ qz nō apparet hōibus q̄ multa sit corrupta nō defert int̄ hoies signa virginalia Sic ḡ dñs cōmendans virginitatē a ꝓcrastitate t sctitate dicit. Sile est regnū celo. thes. ℣ Sed qz thesauꝝ hunc habemus in vasis fictilibus q̄ sunt fragilia ideo solicite est custodiēdus. qz si semel amittitur recuparī nō pōt. Hic est enī thesaur⁹ q̄ amissus nō redit. Hiero. Cū ds oia possit. ds mē corruptā incorruptā nō pōt facere. ꝙ ē deꝰ donū q̄ amissum mihi me recōpēsatur. Vñ qz bonū q̄ recuperari nō pōt diligentius est custodiendū. ió de eo post̄q̄ virginitatem cōmendauit dicens. Sile est regnū celoꝝ thesauro. mox de ipsi⁹ custodia subiungit dicens. quē q̄ inuenit hō ab. Inuenit aūt tūc hō qñ ꝓcrastitatē hui⁹ thesauri aduertit. Abscōdit aūt vel in claustro vel in siluis. i. vel monastic̄ā vl̄ heremiticā vitā ducēdo. sic fecit eufrosina t alij multi de q̄bus in vitis patꝝ. q̄ pre gaudio illius vendiderūt oia ꝑ xp̄o relinquentes. t possederūt agrū virginitatis. ℣ Sed qz nō oīs pñt ꝑpē ꝺseruationem virginitatis claustrū intrare vel heremū. Iō notāda sūt sex ad ꝺseruationē ipsius. vbi q̄ monentibus

Primū est sobrietas. qz excelsus in cibo t in potu via est ad luxuriā. Vnō loth inebriatus ꝑpetrauit incestū cū filia. Prouer. xx. Luxuriosa res est vinū.

Scōm ē occupatio circa bonū. qz ociositas ē via ad luxuriā. Ezech. xvj. Hec fuit iniquitas sodome saturitas t abūdantia t ocium. Tercium est habitus asper t hūilis. Bern. Memēto q̄ carduus asperior facit habitū lenioꝝ. sic ꝙuersio ꝺsciam. Habitus em̄ mollis t supbus via est ad luxuriā. Nūeri. xxv. vj filij israel fornicati sunt cū mulierbus moabitarū. q̄ se ornauerant. Et in Beñ thamar vestes viduitatis ꝺposuit. alīs se ornans. cū carnali ope intendere voluit. Unde ad Thi. ij. Non in tortis crinibus vel auro vel margaritis vel veste ꝓciosa. ꝙ decet mulieres ꝓmittentes pietatē. Quartū est custodia sensum. ꝓcipue illoꝝ qui nobis remota oīdunt. vt est auditus vel visus. Curiositas em̄ audiendi noua t videndi vana est via ad luxuriā vt patet in dina filia iacob. que egressa vt videret mulieres religionis corrupta est. Beñ. xxxiij.

Quintū est modestia sermonis. Seneca. A verbis turpibus abstineto. qz ex his impudentia nutritur. j. Cor. xv Corrumpūt bonos mores colloquia praua. Hiero. Sit sermo virginis. prudens. modestus. t rarus. nec tā eloquētia ꝓciosus q̄ pudore Septū est fuga occasionis peccandi. Virgo em̄ debet aliquantulū esse siluestris. Siluestria aialia habent pulcriorem pellem q̄ domestica. Opportunitas em̄ peccandi est via ad luxuriā. vt patet in thamar corrupta a fratre suo amon. qz sola cū solo fuit. ij. Re. xiij. Ber. Solent virgines que vere virgines sunt pauide esse t nūq̄ secure. etiā in tutis locis ptimescunt. Aut ergo inuenerit thesaurū hunc virginitatis in agro corpis sui q̄ simil̄ est regno celoꝝ t absconderit eū istis sex modis ꝺseruādo. hic in vita eterna canticū nouū cantans sequetur agnū quocūq̄ ierit. Ad̄ nobis ꝑstet dñs.

De sancto clemente.

De sancto clemēte

Require ꝓmones in festo beati gregorij. Itē in festo sancti vincentij. Item in festo beati laurentij.

De sancta katherina.

Sermo. CCCVII.

Fortitudo⁊ decor indumentū eius⁊ ridebit in die nouissimo. Prouer. vlt. ¶ Hec ꝟba ad cōmendationē laudabilis ꝓsone sexus femine a salomone ꝓlata optime videnť beate katherine ꝙueire. In quibus duo. s. meritū vie⁊ ꝓmiū ꝑrie declaranť. Nam meritū vie oñdit ex ꝟtutū aggregatione. cū dr. Fortitudo⁊ decor indu. eius. Ex ꝓmiū ꝑrie exꝑimit ex eterna iocunditate. cū subdit. ⁊ ridebit in die nouissimo. Nouissimus em̄ dies ē dies eternitatis. cui nox nūq̄ succedit. in quo die iustus ridebit. q⁊ eternaliter gaudebit. Q q̄tū meritū in statu vie beata katherina ꝙquisiuit q̄ ꝟtutibus q̄ quodā vestimento induta fuit Fortitudo⁊ decor inquit indu. ei⁹. Dr aūt ꝟtutū ꝙgeries indumentū. ꝓpť duplicē vsum indumenti. Nam est ad tegendū. ad ornādū⁊ calefaciendū. Dic⁊ ꝟtutū ꝙgeries est ad tegumētū turpitudinis. Un̄ ps. Beati quoꝝ tecta sūt peccata. Peccata em̄ tunc dicunť tecta cū peccatis abolitis ꝟtutes supponunť Sic caritas ꝟm Pe. operit multitudinē peccatoꝝ. Itē ꝟtutes sūt in ornamētū pulcritudis. Un̄ ps. Omnis glia ei⁹. filie regis abinť⁹ in fimbrijs aureis circūamicta varietatibus. s. ꝟtutū. Itē virtutes sunt in munimentū eterni frigoꝝ Prouer. vlt. Non timebit domui sue a frigoribus niuis. De quib⁹ Job. xxiij Transibūt ab aquis niuū ad caloꝛē nimiū. Et subdit cām. Omñs em̄ domesti ei. i. fideles ecclie vestiti sūt duplicibus Ex q̄liter vestiti duplicibus, vna de domesticis ecclia. s. btā Katħ. adducať in medium. De q̄ dr. Fortitudo⁊ decor indumēti ei⁹. Ecce duplici ꝟtute induta dr. Nam indumentū ipsius fuit fortitudo⁊ hoc in tolerantia passionis. ꝫ decor in floꝛe ꝟginitatis. Un̄ aūt nō fortis ipa. ꝫ fortitudo intolerantia ꝑ excellentiā de ipa ꝓdicať ꝓpť multa q̄ sustinuit. q⁊ nec ꝑ vincla. nec ꝑ ꝟbera. nec ꝑ diuersa supplicia. nec tandē ꝑ machinaméta rotarū flecti potuit. Nec mir. innixa ei fuit sup dilectū suū. de quo dauid. Dñs fortitudo plebis sue. Un̄ quisquis fidelis firmabit in illo⁊ nō flecteť. sic dicit in Ecco. Un̄ q⁊ btā Katherina in ipso firmata fuit. certamē forte dedit illi vt dedit illi vt vinceret. Nam ex dono suo ē⁊ pugnare⁊ vincere. ⁊ ad coꝛonā puenire. ¶ Ut ꝙ vinceret in forti certamine dedit ei tria. vicz ꝙstantiā in aio. copiā in ꝟbo. patiam in supplicio. Qui mū patebat Judith dicēs. Da mihi cōstantiā in aio vt ꝓtemnā illū. Loquitur de principe holoferne. Hanc aūt ꝙstantiā dedit dñs beate Katħ. qñ maxentiū imꝑatoꝛem ꝓpť idola ipsius ꝓtempsit⁊ sacrificantes idolis publice arguit.

Copiā ꝟo in ꝟbo quā ꝓmisit dñs discipulis suis dicens. dabiť vobis in illa hoꝛa quid loq̄mini. Hanc dedit dñs beate Katherie qñ quinq̄genos oratoꝛes in verboꝝ doctrina ꝓfutauit⁊ ad fidez xpi ꝙuertit. Nec mir. Nō em̄ poterāt resistere sapie⁊ spū qui loq̄bať. Dedit ei etiā patiam in supplicio. De q̄ datione apls. Phi. j. Vobis datū est non solū vt in illū credatis. ꝫ vt etiaꝫ ꝓ illo patiamini. Q q̄mnūera beata Katherina ꝓ xpi passa fuit. Ex certe q⁊ in oibus supauit ꝓpť eū qui dilexit nos. merito fortitudo indumentū eius dr.

Dicit etiā decor indumentū ei⁹ ꝓpť floꝛem ꝟginitatis. q̄ ꝟginitas ꝓpť pulcritudinē decoꝛ dr. Un̄ Sap. iij. Q q̄ pul. est casta ge. cū claritate. Est em̄ inť ꝟtutes pulcrioꝛ. Un̄ dr flos⁊ lylū. sic dicit ciprianus martyr. ⁊ ꝓpterea ꝓtemplationi aptioꝛ. q⁊ beati mundo coꝛde.

qñ ipsi deū videbunt. Virgo enī cogitat q̄ dei sunt. sicut dicit aplꝰ. Cor. vij. Item q̄tū ad statum dī decor. qz inter status q̄ sūt tres. s. coniugatoꝝ. ꝓtinentiū. t virginū. virginitas est honorabilioꝝ. p quo t angelis est familiarioꝝ. qz neq̄ nubent neq̄ nubent. ꝫ erunt sic angeli. Luc. xx. In carne enī p̄ter carnē viuere nō est hūanū ꝫ angelicū. sic dicit hiero. Item q̄tū ad dona est decor. qz inter dona magis est p̄uilegiatū. qz deū genuit t oia restaurauit. Vñ nec recipit dispensationē. Non ei ē digna p̄deratio aīe ꝓtinentis. sic dī in Eccō. xxvj. Item q̄tum ad p̄mia dī decor. qz inter p̄mia magis est remuneratū. qz vestitūr albis in corpe. t soli cantant canticū nouum. Apo. xiij. Vñ aug. de virginibus. Pergite sti dei pueri t puelle. pgite psequanter in finē. laudate deū dulcib⁹. quē cogitatis vberibus. sperate felicius. cui fruitis instantius. amate ardentius. cui placetis fortius. vos affertis ad agni nuptias canticū nouū. nō quale cantat vniuersalis eccia ꝫ q̄le nemo pōt p̄dicere nisi vos. Ecce frēs charissimi q̄si vestimento virtutū bta Katherina in statu vie ornata fuit. qz fortitudo q̄tū ad patiam. t decor q̄tū ad virginitatē indumentū ei⁹. ℒ Et tō ridebit in die nouissimo. O p̄miū imensum pauc̄ q̄dem verbis cōprehēsum. cū dic. ridebit in die nouissimo. Innuitur enī totalis eterna iocūditas in p̄missis verbis. Dies nouissimus est dies eternitatis. q̄ nouissimus dī. qz ei amplius nox nō succedet. De quo dic pś. Melior ē dies vna in atriis tuis sup milia. In illo die ridebit. qz leticia inenarrabili exultabit. Risus enī est ſm diffinitiōz. dilatio cordis p gaudiū facta. Que dilatatio cordis vere erit in die eternitatis. Juxta illud Esa. Tunc videbis t affluces t mirabit t dilatabit cor tuū. Vñ dicit primo. tunc videbis. t post subdit. t dilatabit cor tuū. qz ex visione dilatatio cordis p gaudiū orieť. Nec mirū. videbis enī sup te speculū diuīe maiestatis in quo cognoscet oia. q̄ visiōe nihil felici⁹. vñ dñs in Job Hec ē vita eterna vt cognoscāt te deū. Jē videbis iuxt te aggregationē angelice t sctoꝝ societatis. q̄ societate nihil iocundius. Exultabūt enī sancti in gla. leta. in cu. suis. Itē videbis intra te corpis t aīe glificationē. q̄ glificatiōe nihil lucidius. Fulgebūt enī iusti sic sol. Mat. xiij. Item videbis circa te celestis loci amenitatē. q̄ amenitate nihil delectabilius. Unde dñs in Esa. xxxij. Sedebit ppls meus in pulcritudine pacis t in tabernaculis fiducie t in requie opulēta. Vere tūc delectabiť i crassitudie aīa nr̄a. Hec est bta visio q̄ p gaudio dilatationē cordis opať. t p ꝫsequens risum eterne iocunditatis. Ad quā nos p.

De eodem festo.

Sermo. CCCVIII.

Simile est regnū celoꝝ thesauro abscondito in agro. Matth. xiij. Tres silitudines ponūť in b euangelio. q̄ rñdent tribus generibus hoīm. Nam thesaurus rñdet virginitati. Margarita vidue Sagena nuptis. Thesaurus virginibus rñdet ꝓpter tria. Primo ꝓpť p̄cio sitatē. qz votū v̄ginitatis adeo ē p̄cios q̄ nō recipit cōmutationem Ecc. xxvj. Non est digna ponderatio aīe ꝓtinentis. Secūdo ꝓpter impugnationē. qz sic thesaurus multos hz latrones. sic v̄ginitas multos hz ipugnatores. Ecc. ix. Virginē ne ꝓspicias ne forte scandalizeris in decore eius. Tercio ꝓpť occultationē. qz sicut thesaurus pdit nisi occultet. sic virginitas. Vñ Bcñ. xxxiij. Egressa est dyna. vt vide. mul. re. ii. t c.

Vidua aūt dī margarita p̄io ꝓpť tribulationē. qz sic margarita inuenit in mari. sic vidua in tribulatione. j. Thi. v. Que vere vidua est t desolata Bcō ꝓpť defensionē. qz sicut margarita hz vnū piscem q̄ eā defendit t aliū q̄ pscquit. sic vidua hz pscutores ꝫ sanguineos viri. defensores deū t consan.

guineos ꝓprios. ſ. Ti. v. Sperent in deū Ecc. xxv. Nōne lacrime vidue deſcē/dunt vſq; ad maxillā. ⁊ exclamatio ſup deducentē eas. Tercio ꝓpter vtutē. qz ſicut margarita valet ⁊tra caducū mor bū. ſic vidua vera ꝓſolaꝫ vt iterꝝ nub/do non cadat. Coꝝ. vij. Soluutus es ab vxore noq̄r. vr. ¶ Mrimoniuz vo ꝓpaꝫ ſagene. Primo ꝓpt̄ vniuerſi/tatē. qz ⁊gregat exoi genere piſciū. Nā iudei ⁊ ſaraceni ⁊ xp̄iani approbāt ma trimoniū. Scōo ꝓpter colligationē. qz ſicut ſagena colligaꝫ admuicē. ſic mri/monīū nō pōt ſolui niſi p mortē. Mat. xix. Qui dimiſſā duxerit mechaꝫ. Coꝝ vij. Alligatus es vxori noli querere ſo/lutionē. Tercio ſicut rhete pūtreſcit niſi lauet. ſic mrimoniū lauandū eſt frequē ter p ⁊tritionē ⁊ ꝓfeſſionē. qz frequēter deturpaꝫ p vicia carnalia. Luc. v. Pi/ſcatores aūt deſcenderant ⁊ lauabant rhetia. Sz in fine cognoſcet q̄ bñ cuſto dierūt legē mrimony. ⁊ iō ſequit. Exi/būt angeli ⁊ ſepabūt malos de medio iuſtoꝝ. vbi tangit triplex pena. Prima eſt ſperatio a bonis. q̄ notaꝫ ibi ſepara būt. Scōa eſt ignis q̄ notaꝫ ibi. ⁊ mit/tent eos in caminū ignis. Tercia eſt pe na frigoris. q̄ notaꝫ ibi. ⁊ ſtridor dentiū Tranſibunt eñ ab aquis nimiū ad calo rem nimiū. Plura adapta de ſmone in quo idem ⁊ thema. ſ. exibūt angeli. in die elizabeth.

De virginibus.

Sermo. CCCIX.

Inuenta vna pre/ciosa margarita abijt ⁊ vēdidit vniuerſa q̄ habuit ⁊ emit eam. Mathꝫ xiij. ¶ Hec vba legit eccl̄ia de pfe/ctis ⁊ ſctis vginibus in q̄bus duo tan/gūt. Primo eñ pfecta vginitas demō ſtraꝫ. cū dicit. Inuenta vna p̄ciosa mar garita. Scōo innuit q̄liter eadē vgini/tas acquiraꝫ. ibi. abijt ⁊ vendidit vni/uersa q̄ habuit ⁊ emit eā. ¶ In primo ſ. in demōſtratione pfecte virginitatis tria innuit. Et primo qz pfecta vgini/tas eſt rara. cū dicit. vna. Scōo qz ē ca/ra. ꝑ quo dicit p̄ciosa. Tercio qz eſt cla/ra. ꝑ quo dicit eā margaritā. qz illa ē p/ciosa margarita q̄ eſt clara ⁊ candida. ſic dicit Jsiō. Ergo in p̄missis vbis oñ dit dñs pfectam virginitatē eſſe raram in emptione. ⁊ clarā in ꝙuersatione.

¶ Vere innuit vna. ſ. rara pfecta vgi/nitas. Eſt eñ triplex virginitas. vig mē tis ⁊ nō carnis. Itē carnis ⁊ nō mētis Jē mentis ⁊ carnis. Prima. ſ. mentis ⁊ nō carnis eſt. qñ quis oībus modū in/tendit cauere corruptionē carnis ⁊ cō/tra voluntatē corrupit. Hec virginitas felix q̄dez qz nō amittit aureolā. Uñ lu/cia dixit. Si inuitā me violaueris caſti/tas mihi duplicabit̄ ad coronā. ꝑ ē im/pfecta. amittit eñ insignia vginalia q̄ dant̄ ſpūalibus ſponſis xp̄i eccl̄ia milli tante. Virginitas carnis ⁊ nō mētis eſt. qñ integritatē hñs carnis. mente q̄ carnis ſunt cogitat. ⁊ hec eſt vitupabi/lis. nec ꝙſequit aureolā niſi p pniam re paret. Virginitas aūt carnis ⁊ mētis eſt ſine vtriuſq; corruptione. Et hec eſt pfecta vginitas. que ſic deſcribit. Virgi/nitas eſt in carne corruptibili perpetua incorruptionis meditatio. De tali vgie dicit apl's. Coꝝ. vij. Virgo cogitat que dñi ſunt quō placz deo. vt ſit ſcta corpe ⁊ ſpū. Sup quo verbo dicit hiero. Vir go cogitet que ſunt dñi. nō que ſeculi. ꝙ quecūq; ſunt va que cūq; pudica. quecū q; iuſta. quecūq; ſancta. quecūq; hone/ſta. cogitet quō placeat deo nō hoibus vt ſit ſancta corpe ⁊ ſpū. Vere rara auis in terris. qz raro inuenit vgo talis. qua raritatē innuit dñs cū dicit in p̄missis verbis. Inuenta vna. ſ. rara. ¶ Uñ qñ inuenit oñdit dñs q̄ talis vgo ſiue virginitas eſt cara. cū dicit. p̄ciosa. In uenta inq̄t vna p̄ciosa. Perpendit aūt p̄ciosa tripliciter. Ex rex ſupatiōe. Eſt eñ p̄ciosior cūctis opibus ⁊ ola que de ſiderant̄ huic nō valent cōparari. Uñ Ecc. xxvj. ōr. Non ē digna ponderatio aie ꝓtinentis. Item ex p̄cij compatio

ne. Nam xp̃s tañ verus mercator licz sanguinẽ suũ p̃ciosissimũ p toto mũdo redimendo effuderit, specialissime tñ p virginibus tanq̃ p maxie dilectis. Unde Apo. xiij. dr̃ de virginibus. Hi empti sunt ex oĩbus primitie. i. primo t principaliter. In signũ cuius xp̃s moriens in cruce. duo brachia sua sup duos virgines. scz mariã t iob̃em extendit. t nõ dubium quin aliquid de sanguine sup ipsos de brachijs suis stillauerit. in b̃ ipsos ostendens p̃apue esse p̃cium sue passionis. Item ostendit p̃ciosa ex p̃ minj perceptione. nam p̃minũ virginũ excellit oĩe p̃miũ. Unde Sap. xiij. dr̃ de spadone. id est de ꝓtinente. q nõ est operatus iniquitatem. nec cogitauit aduersus deũ nequissima. id est nec mente nec corpe corruptus. q̃ dabitur ei donum electum. t quale donũ subditur. sorz inquit in templo dñi acceptissima. Conjugate quidem habebũt in templo gñe sortem acceptam. vidue acceptioẽ. sed virgines acceptissimã. Unde aug. Gaudia virginũ, ppria. nõ sunt eadem non virginũ. nam sunt alijs alia. sed nullis talia. virgines eñ sole sunt que sequũt agnũ. sicut dicit. Apo. xiij. he sole cantant canticũ. Unde dicitur ibi q̃ nemo poterat dicere canticũ. nisi illi qui cum mulieribus nõ sunt coinq̃nati. virgines eñ sunt. quia q̃ñ virgines cantando dicent. gratias agimus tibi dñe. quia virginitatem seruauimus. alij sancti b̃ habere nõ possunt. sed de alijs virtutibus deũ collaudabunt. ❧ Item ostendit dñs q̃ virginitas est clara t candida. cum dicit ipsam margaritã. Inuenta inquit vna pretiosa margarita. Illa eñ sola est margarita preciosa que est clara t candida. sicut dicit Isiõ. Et certe virginitas est ita clara t candida q̃ etiam ipsa dei sapia eam mirat dicens. Sap. xiij. O. q̃pulcra est casta generatio cũ claritate. q virginitas est clara t pulcra. Unde in ipsa sicut in vitro claro t perlucido clarius relucet dei imago. Propter hoc ab ipo xp̃o qui est speciosus forma p̃ filijs hoim. in quẽ desiderant t angeli, pspicere. cuius pulcritudinẽ sol t luna mirantur. sicut dixit agnes. ppter pulcritudinẽ virgo candida ꝓcupiscit. Unde dicit ppha. Audi filia t vide. t post subdit. t concupiscet decorem tuũ. Pro tanto t virginitas quatuor rebus intra candidissimis t pulcerrimis comparatur. vicz byssso. lylio. muri. t margarite. De primo scz bysso legit Apo. xix. Datũ est illi scz virgini que est sponsa xpi vt cooriat se byssso splendent t candido. De niue dr̃ Sap̃ xvj. Nix t glacies sustinebant vim ignis t nõ tabescebant. quia ardorem tẽptatiõis superat frigida t candida pulcritudo virginitatis. De lylio dr̃ Cant. ij. Sicut lylium inter spinas sic amica mea inter filias. id est virgo inter cõjugatas t viduas. quia virginitas splendet t redolet inter ꝓjugatas t viduas que spinis tribulationũ carnaliũ punguntur. De margarita patet in themate. quia inter bonas margaritas. scz viduaꝝ t cõjugataꝝ vna p̃ciosa margarita. scilicet virginitas inuenitur. q clara est castitas cõjugatoꝝ. clarior viduarum. sed clarissima virginum. Et breuiter sicut nulla creatura pulcrior est angelis in celo. ita nulla vtus pulcrior est virginitate in terra. Vere p̃ciosa margarita est virginitas que sua mirabili virtute sanat omnes febres luxurie.

¶ Secundo ostendit dñs qualiter virginitas perfecta aquiratur. cũ dicit Vendidit vniuersa que habuit t emit eam. Digne dantur p virginitate vniuersa que suo valore trãscendit vniuersa. Vendit ergo vniuersa, p margarita quis q̃ñ p virginitate conseruanda cõtemnit sua. suos. t seip̃m. Hec sunt eñ vniuersa. quia nil amplj remanet q̃ posset homo dare extra ista. Quo autem sua t suos debeat quis p virginitate cõtemnere ostendit, ppeta. cum dicit. Obliuiscere populũ tuuz q̃tum ad suos. t domũ patris tui q̃tum ad sua. Et subdit causam. Quia inquit concupiuit

rex ſpēm tuā.i. virginitatē. Itē dz etiam dare vel ꝓtēnere ſeipm carnalia deſideria ſubꝯiciendo. Tunc eñ ſeipm q̄s dat qñ deſideria carnis ſibiipi reſecat. Hō facit q̄libet pfecta virgo. Uñ ſibi ꝑ ꝓphetā dr. Accingere gladio tuo ſup femur tuū potentiſſime. Cōiugati ſiq̄dē accigunt gladio caſtitatis potenter. qz multū optet eos luctari ⁊ pugnare qui ꝓtinue ⁊ quotidie ſunt in ardore. Sed ꝓtinētes in viduitate qz ḡuius ex p̄teritā voluptate tēptant. debent potentiuſ accingi. Uirgines vo optet accingi potentiſſime. qz tēptant ḡuiſſime. qz. ſ. ſic dicit Hiero. Inter illecebras voluptatū etiā ferreas mentes libido domat. q̄ maiorē in virgine famē patit. dū dulcius putat eſſe qō neſcit. Hec tria ſcz ſua ſuos. ⁊ ſeipſas. dederūt ſancte virgines q̄ mō regnāt in celo ꝑ virginitate ꝓſeruanda. Exemplū hēmus de btō iohe baptiſta. q̄ teneris ſub annis vniuerſa ꝓtēnens. antra deſerti petijt. ne leui ſaltē maculare vitā femine poſſet. Itez de ſancto alexio q̄ zelo virgitatis ductus. dū p̄r ſuus ſponſam ſibi tradidiſſet. nō ſolū ab ipa ꝑ etiā a pentibus ⁊ a p̄rimonio fugit. vitā ſuā finiēs in maxia pauptate. Itē de ſancta cuſroſina. de q̄ vt legit in vitis patꝝ. cū eſſz vnica patris magni principis filia. ⁊ p̄ ipſam viro dare voluiſſet. zelo virginitatis ducta. ⁊ p̄rimoniū ⁊ patrē relinquēs. ſeipſaz ſibi ſubꝯiciens in monaſterio in habitu monachali vitā finiuit. Et certe mō p̄dictoꝝ ſcōꝝ ⁊ aliox exēplis ⁊ dumis ꝓſilijs multa milia virginū ſua ⁊ ſuos relinq̄ntes ꝑ p̄cioſa virginitate ꝓſeruāda monaſterijs ſe incluſūt. vt ſeipas ſibi ſubꝯiciāt. cibos aridos. ⁊ lectos duros. veſtes aſpas. ⁊ longas vigilias. ḡues diſciplinas. diuerſas obedientias ⁊ ꝓtinuū ſilenū aſſūpſerūt. Et felices ſūt virgines q̄ ꝑ p̄dicta ſic ſe exercent q̄ pfectam virginitatē valent ꝓſeruare. qz ipſe in vita eterna glorioſiſſime. ſcz fructu centeſimo remunerabunt. Quem nobis p̄ſtare dignet.

De virginibus. Sermo.. CCCX.

De virginibus pre
ceptū nō habeo ꝓſilū aūt do. ſ. Cor. vij. Apls veteris legis doctor ꝓtra ꝓſuetudinē legis ꝑ reuelationē ieſu xp̄i inſtructus de virginitate ſeruanda ꝓſilū dedit. Nec mirū. eſt enim virginitas q̄dū ad ſtatum vite felicior ⁊ q̄dū ad ſtatū patrie gloſior. Q, autē q̄dū ad ſtatū vite ſit ceteris felicior oſtēdit apls q̄druplici rōne. Et primo qz remouet angustias neceſſitatē. ⁊ p̄ tangit. cū dicit. exiſtimo hocbonū eſſe ꝓp instantem neceſſitatē. Secōo qz remouet ꝓiugatoꝝ tribulationē. ꝓpt qō dicē. Tribulatiōem aūt carnis hēbūt hmōi

Tercio, ꝓp̄ ſtatus honeſtatē. ꝓpt qō dicit. Porro ad vtilitatem veſtrā dico nō vt laqueū vobis injiciam. ſed ad id quod honeſtū eſt. Quarto ꝓpter maiorem ſeruiendi deo facilitatem. ꝑ quo ſubdit. ⁊ qō facultatem p̄beat ſine impedimento dño obſecrandi. Primo ergo conſulit virginitatez. qz remouet anguſtias neceſſitatē dicens. Exiſtimo hocbonū eſſe ꝓpter inſtantem neceſſi. Nuptam eñ neceſſe eſt occupari miſerabiliter ⁊ anguſtiari. cogitando que ſunt mūdi. quo placeat viro. ſicut ibidē dicit apls. Et hiero. dicit. ad helioduū. Quotidie ad ſpeculū pingit ⁊ in cōtumeliā artificis conat pulcrior eſſe q̄ nata eſt. ⁊ ad aduetū mariti expolit faciez greſſus frangit. ſimula blandicias. inde infantes garrūt. familia p̄ſtrepit. liberi ab ore dependent. ⁊ computantur ſumptus. impendia p̄parant. nunciat mariti aduentus cū ſocijs. illa ad yrundinis modū luſtrat vniuerſa penetralia. ſi thorus rideat. ſi pauimenta ſplendeant. ſi ordinata ſunt pocula. ſi prandium p̄paratum. Reſponde queſo vbi ſit inter iſta dei cogitatio. Propter hāc ergo inſtantem neceſſitatē. conſulit apls dicens. q̄ bonū eſt virginī ſic ꝑmanere

et nō nubere. qz sm hoc ꝟgo felicioz ē
q̄ nupta. qz melius est ei a tātis angu
stijs nō ligari. ¶ Scōo ꝓsulit apls vir
ginitatē qz virginitas cauet ꝓiugatoꝝ
tribulationē. cū dicit. tribulationē car.
ba. hmōi. Et q̄ sit tribulatio carnis tā
git dñs Gen. iij. Multiplicabo inquit
erūnas tuas ⁊ cōceptus tuos. in dolo
re paries filios ⁊ sub viri ptāte eris.
Un sci martires nereus ⁊ achilleus di
xerūt domicille virgini. que fuit neptis
domiciani impatoris. volenti nubere.
Tu qz talib⁹ cogitatōib⁹ inclinaris. de
lectationes vnius p̄cti vides. sed q̄ se
quunt̄ p totū annū non vides tribula
tiones. Nā primo integritatē ⁊ florez
gloriose ꝟginitatis cū pudore ⁊ dolo
re pdis. quā nullo mō recupare potis
qz cū oīa pdita recupari possint. sola
ꝟginitas semel pdita recupari nō pōt.
statim cōmuni noīe mulier appellata.
dñationez viri extranei vilissimā ⁊ du
rissimā patieris. vt nulli loq̄. nulluz re
spicere vl audire audeas sine piculo li
tis aut verberis. ⁊ q̄cq̄d simplr feceris
malis suspicionib⁹ subiacebis. ⁊ q̄ pri
us pie mris verbera sufficere nō potas
pugnoꝝ ⁊ calcū icē⁹ durissimi ingerē
tur. Preterea inq̄unt coꝛruptoꝛ virgi
nis inq̄nat mūdaz. captiuā liberā. ⁊ in
domo q̄si in carcere tenet clausaz. non
ꝑmittit eā saluari. nec etiā a parētibus
videri. et sic miuriaī vxoꝛi q̄ pri⁹ ꝟgini
fallacissime solebat blādiri. Exēplum
de ignobili q̄ duxit nobilē. Et si ꝓcipis
pōd⁹ in vtero die noctuq̄ portabis in
uita. quo pōdere egra tumēs ⁊ pallida
vix poteris pedib⁹ sustētari. ⁊ cibos vti
les fastidies. cibis noxijs delectaberis
ꝓpter tot q̄ ⁊ tātas carnis tribulatōes
bonū est virgini sic ꝑmanere. qz felici
oꝛ est. ¶ Tercio bonū est ꝓpē ho
nestatē. Propter qō dicit. Hoc autē di
co non vt laq̄. vobis ipi. sed ad illō qō
honestū est supple magis. Est em̄ inē
alios status. q̄ sunt tres. s. coniugatoꝝ
cōtinentiū. et virginū honorabilioꝝ. ꝑ
quos angelis est familiarioꝝ. qz Mat.
xxij. Noꝛ. neq̄ nubēt neq̄ nubent̄. ꝑ erūt
sicut angeli dei. In carne em̄ ꝑter car
nē viuere nō est humanū sed angelicū
sicut dicit Hiero. Et sic nulla creatu
ra pulcrioꝛ est angelis in celo. ita nulla
virtus pulcrioꝛ ⁊ honorabilioꝛ est vir
ginitate in terra. qz ad literā hoc vide
mus quotidie. q̄ si alios credit virgo
esse non solum honorat̄ sed etiā tan q̄
sanctus reputat̄. Necmirū. codē enim
vestimēto induit̄. quo induit̄ summus
impatoꝛ. Nam de ipso legit̄ q̄ dñs re
gnauit decoꝛē induit. Hoc idē dicit sa
lomon de virgine q̄ foꝛtitudo ⁊ decoꝛ
indumentū eius. Et ideo ꝓpter hone
statē bonum est virgini sic ꝑmanere.

¶ Quarto bonuz est ꝓpter maio
rē seruiendi deo facilitatē. Debet em̄
facilitatē sicut dicit apls sine impedi
mēto dñm obsecrādi. Un ibidem dicit
apls. Mulier innupta ⁊ virgo cogi
tat q̄ dñi sunt vt sit sancta coꝛpe et spū
que aūt nupta est cogitat que sunt mū
di. quō placeat viro. Unde talis qz di
uisa est soli deo intendere non potest.
turbat̄ em̄ erga plurima. ꝓpter qō im
pedimentū habet dñm obsecrādi. quia
sicut structio non potest foucre ouū su
um vt inde pullus fiat nisi stabili coꝛ
poꝛe sine motu defixis in ouū oculis.
qz vbi visus eius discōtinuat̄ ibi vt ꝺz
pullus imp̄fect⁹ remanet. ita p vagas
cogitatiōes ⁊ diuersos mot⁹ coꝛpis im
pedit fructus oratiōis ⁊ ꝺteplatiōis. ⁊
ideo forte vt moneamur sepe pendent
oua structionū sup altaria. Propē hoc
dicit dñs p ꝓphetam Vacate ⁊ videte
q̄m ego sum deꝰ. Exemplū de tribꝰ fra
tribꝰ. Un Seneca. Oia impedimenta
dimitte et vaca bone menti. ad hāc em̄
nō ꝓuenit occupat⁹. Bonū est g̃ virgi
ni ꝓpter facilitatem obsecrādi sic pma
nere. Ex p̄dictis g̃ quattuoꝛ ostendit
apls q̄ in statu vie statꝰ virginū felici
oꝛ est q̄ nuptaꝝ. ¶ Est etiā q̄tuz
ad statū patrie glorioſioꝛ. qz triplicem
hz gloria in celis p̄ ceteris. ¶ Prima ē
dignitatis. q̄ significat̄ p coꝛonā aureo

lam quã soli virgines ⁊ martires ⁊ p̃dicatores assequunt. Vñ triplex corona aureola erat in tabernaculo dñi. s. sup mẽsaz. Exo. xxv. vbi ponebant panes ꝓpositõis. q̃ quod designat p̃dicatio. Itẽ sup altare incensi. Exo. xxx. in quo signat martirũ. Itẽ sup arcã federis. Exo. xxv. q̃ erat de lignis imputribilibus ⁊ incõbustibilib⁹. in quo notatur virginitas. In ỹgine eñ sicut in arca continẽt Deuteronomiũ. i. noua lex viuendi. s. in carne p̃ter carnez viuere. Lex vetus cõiugiũ. lex noua ỹginitas. Et vrna aurea plena mãna. i. pura cõscia plena gr̃a. Et vga aaron q̃ frõduerat. i. assidua corpis disciplia. Ibi etiã erãt tabule testamẽtt. i. memoria mandatoz dei. q̃ debẽt esse in corde virgis Secũda gloria est fertilitatis. qz pcipiũt fructũ centesimũ quẽ fructũ ꝓmittit eis dñs Ysa. lvj. vbi dicit. Hec dicit dñs eunuchis. i. ꝓtinẽtib⁹ sicut exponit glosa. qz custodierũt sublata mea. i. festa vacãdo oratiõi. non sicut fatue ỹgines q̃ in festis vadũt ad choreas ⁊ elegerũt q̃ ego volui. s. ꝓtinẽtiã sicut dicit glo. ⁊ tenuerũt fedus meũ qõ. s. pepigerũt mecum in baptismo abrenũciãdo diabolo ⁊ oib⁹ pompis eius. i. ludis ⁊ choreis. vbi seruit diabolo. dabo eis in domo mea vbi mãsiões multe sunt et in muris meis locũ. vt. s. sint in premio p̃dicatoz ⁊ martyz. ⁊ nomẽ melius a filijs ⁊ filiab⁹. i. excellentiꝰ q̃ si filios ⁊ filias generassent. vñ Aug. Nulla fecũditas carnis sancte ỹginitati ꝓpari põt. cedat huic ois fecunditas ois pudicicia cõiugalis. qz plus gaudet ỹgo de gloria sue ỹginitatis q̃ sancta elizabeth de scõ iohãne baptista. Tercia gloria est iocũditatis. qz sole virgines cantãt canticũ sequentes agnum. Vñ Apoc. xxxj ỏz. Tunc letabit ỹgo in choro. s. angeloz. Hõ eñ nõ est tps nec locus cantandi virginib⁹. qz adhuc sũt in via vbi insidiant eis latrones. s. demones ⁊ lenones q̃ depcabunt eas si eas audierint. et fatue sunt ille q̃ inebrietatibus nõ sunt coinq̃nati. Ad quod trones cantãt ⁊ ambulãt. qz ad vnũ statũ pñt pdere incõpabilẽ ⁊ irrecupabilẽ thesauz. sed tunc secure ⁊ iocunde cantabunt ante sedem dei. ⁊ añ q̃ttuor animalia ⁊ seniores. qz ipse christus ⁊ q̃ttuor euãgeliste ⁊ apli ⁊ ꝓphete ipsa rũ canticũ auscultabũt libentissime. qz delectabiliores sunt voces virginũ q̃ aliozꝫ. et omnes tacebũt q̃n ipse cantabũt. Vñ in Apoc. xiiij. ỏz. q̃nemo poterat dicere canticũ nisi illi qui cũ mulieribus nõ sunt coinq̃nati. Ad quod canticum nos pducat.

In dedicatione ecclesie. Sermo. CCCXI.

Templum dei sã

ctũ est qõ estis vos. Si q̃s autẽ templũ dei violauerit, disp
det illũ deus. j. Coz. iij. In ver
bis istis aplus duo facit. Ostendit eñ fidelis anime sanctitatẽ. et execrat sanctitatis violatorẽ. Sanctitatez innuit sub sacrati templi ꝓpatione. cũ dicẽ. templũ dei sanctũ est qõ estis vos. Hz execrat violatorẽ cũ scua ꝓminatione. cũ dicit. Si q̃s aũt templũ dei inuiolatum. ꝑseuer. i. de⁹? Dicit aũt fidelis aia templũ. quia ad modũ templi est dispositacuius fundamentũ fides. qz sicut dicit aplus Hebr. xi. fides est substantia. i. fundamentũ. sicut dicit glosa. rerũ sperandaz. partes sursum tendẽs est spes de supnis q̃ ex gratia ⁊ meritis ꝓuenit ⁊ sursum ascẽdit. tectũ est caritas que oia cooperit. altare est coz. In hoc templo tanq̃ in sacrato figurat intus tẽcrux pnic. ⁊ pingunt imagines. i. exempla sanctoz. ibi luminaria accensa qz ibi viget doctrina sanctoꝝ aplorꝫ ⁊ aliozꝫ doctoꝝ. ibi in altari cordis offertur sacrificiũ cõtritionis de peccatis. ⁊ deuotõnis de bñficijs. Cõsecrat aũt hũ templũ ad modũ tẽpli materialis. Hõ eñ eps agit visibiliter in tẽplo matia li. hoc christus q̃ est pontifex futurozꝫ bonoz agit in aĩs fideli. Septẽ aũt fa

titeps in templo materiali. Que sunt Circuitio. aspersio. inscriptio. inuctio cereoz accensio. thurificatio. reliquiarū depositio. Sed anteq̄ ista incipiant corpa mortuoz de tēplo ejciunt. qz ni si prius deaia pcā mortalia p̄fessione ejciant sanctificari nō pōt. Ūñ ysa. xlij. Narra si qd habes vt iustificeris. Circuit post hoc eps frequēti templū pulsat ad hostiū clausum qō ei tercia pulsatione apiat. qz christ⁹ corda hoim añ legē p patriarchas. in lege p ꝓphetas pulsauit. pene nullus ei tanuam cordis apuit. Sed in tpe gratie pulsauit clamauit vsq; ad sanguinis effusionē. et sic a christianis receptus fuit. Ūñ egrediens ep̄us dicit pax huic domui. qz christ⁹ p natiuitatē passionez sua pace recōciliationis fecit. Sic heu ethodie christus quozūdā corda circuit et pulsat ad hostiū cordis. qō ꝓpria volūtate seratū ē. vt ei apiat. Apoc. iij. Ecce ego sto ad hostiū et pulso. Pulsat aūt minis et ꝓmissis. bñficijs et flagellis. et tñ durū cor sibi nō apit. Vere magna rusticitas tāto principi stāti añ hostiū ipsoz pulsanti tot annis quot sunt in peccatis nō apire. Scdō ab epo aspgit templuz siue eccia exterius simplici aqua. et ter interius ex aq̄ cōposita. et hoc ex quatuor. viz sale. cinere. aqua. et vino. Prima aspsio fit in figura p̄ pctā carnalia. gule. s. et luxurie. Scda aspsio fit cōtra spūalia. s. supbie inuidie. ire. et hmōi. q̄ difficili⁹ purgantur. Aque sine sale sūt lacrime sine sapore et discretiōe. dū quis flet p affectu carnali. vl dāno tpali. Aque siue vino lacrime sine ꝓsolatione. q̄les fuerūt ille de quib⁹ ps. Fuerūt mihi lacrime mee panes die ac nocte. dū ōr mihi p singulos dies vbi ē deus tu⁹. Aq̄ sine cinere sunt lacrime sine hūilitate. q̄les fuerūt esau. Heb. xij vbi ōr. Nō inuenit pnie locū ꝙq̄ cū lacrimis inq̄sissz eā. Ergo in signū q̄ lacrime debēt esse p carnalibus et spūalibus peccatis delēdis. fit aspsio interius et exteri⁹ tēpli materialis. Tercio inscribit alphabetuz baculo pastorali in pauimēto. literis grecis et latinis. in signū q̄ greca et latina receperūt fidē christi. Sed lingua tercia multos cōmouit. Ecc. xxviij. s. iudt qui nō laudāt fidē christi sed blasphemāt. Q⁹ aūt in cineri⁹ scribunt litere innuit q̄ christ⁹ scribit legem in corde hūili. Et ille lr̄e fiunt in modū cruc. qz p̄dicatio eccīe et fidelis aie est in p̄dicatione crucis christi. Et hāc p̄dicauerunt duodecim apli. quoruz imagines in signū huius pingunt cum cruce in parietibus ecclesie. Quarto ille cruces inunguntur crismate. et decorant lumine. et thurificant odore. in signū vt crucez christi portemus hylariter. et b̄ designat in vnctione. aperte b̄ designat in lumie ferent et b̄ designat in thuris incensi odore. Quinto duodecim cādelabra accendunt añ cruces. qz apli p̄dicauerunt christū deū et hominē crucifixū. et p hanc fidem illuminant oēs q̄ sunt in ecclesia ad cognitionē. et inflāmantur ad deuotōez. Sexto thurificant cruces qñ ex passione christi deuota ꝓcat oratio. Septio reliq̄e recondunt in altari. in signū vt in corde firmit̄ teneant exempla sanctoz. Sic templuz veri salomonis dedicat ad modū tēpli materialis. Sed quāta est gloria sanctificatōis. tanta est ignominia et iniuria violatiōis. Unde de tāte sanctitatis violatore addit aplus cū cōminatiōe. Si quis aūt templū dei violauerit. deus. et merito. Sicut em̄ sacrilegus est et multū peccat qui adulterat in ecclesia. vl q̄ inde facit stabulū equorū. vel harā porcoz vel speluncā latronū. Sic homo q̄ deus sanctificauit magnā facit ꝓtumeliā deo et oib⁹ sanctis. quādo se exponit peccato. qz de se petius facit ꝙ stabulū equoz vel porcorū. quia facit speluncā latronū. vel demonū. Ūñ Ezech. viij. ostēdit dñs ezechieli in spū abominationes tēpli p tria genera hoim. Quidaz em̄ pingebant imagines abominabilium reptilium

et bestiaꝝ quoddã genus mulierꝫ plantabãt adonidẽ q̃ fuerat amasi⁹ cuiusdã meretricis cantãdo cantiones luxurie tanꝯ ꝓ ipso mortuo. alias cantiões tãꝯ ꝓ ipso suscitato. Quosdã etiaꝫ vidit q̃ in ꝓtemptũ dei vertebant dorsuꝫ ad altare. Illi q̃ hñt imagines bestiarũ in tẽplo cordis sut. sunt hoies opa bestiaꝝ oñdẽtes. Alii⁹ eñ est leo ꝑ superbiam. alii⁹ vrsus ꝑ irã. alii⁹ vulpes ꝑ fraudulentiã. alius lup⁹ rapax ꝑ auariciã. alii⁹ porcus ꝑ gulã. alii⁹ equ⁹ ꝑ luxuriã vnusquisq̃ qlẽ imaginẽ pictã hz in tẽplo cordis. talẽ exhibet se in ope. Sed abominabili⁹ mõstꝫ ẽ q̃ ꝯ vn⁹ hõ hz oia ꝓdicta pctã ⁊ naturã oĩm bestiaꝝ. De quo dic̃ ps. Cõpat⁹ ẽ iumẽtis insipiẽtib⁹ ⁊ similis fact⁹ ẽ illis. Et ista maxime exercent tpe dedicatõis martialis tẽpli

Ibi etiã sũt mlieres ⁊ vgines plãgẽtes adonidẽ mortuũ resuscitãdo ipm. qz ibi maxie ꝓcumũt mulieres ducẽtes choreas sozbidas ⁊ luxurioſas cãtões cantãtes. ⁊ noiaꝫ ibi ribaldi diu mortui q̃ feda opa ꝓpetrauerũt. ⁊ resuscitãt ipsos ipsoꝝ opa laudãdo. Ibi mlti vertũt tergũ ad altare. qz dũ cã dedicatiõis tẽpli asserũt se venisse. paꝫ curãt de eccl̃ia vel altari. ꝑ tergum vertũt ad chozeas vl̃ tabernas se ꝙuertẽdo. De talib⁹ dic̃ dñs Hiere. ij. Vertũt ad me tergũ ⁊ nõ faciẽ. Talĩ cozda tanꝯ tẽpla sunt violata. ⁊ indigent recõciliatione sũmi pontificis. vt purgentur ꝑ aquam benedictã. i. ꝑ verã ⁊ lacrimosã pniaz. Quã nobis ꝑstare dignet. ⁊ẽ

In dedicatione. Hermo. CCCXII.

IDi ciuitatẽ sanctã hierusalẽ nouã descẽdẽtẽ de celo a deo pataz ⁊ẽ. Apoc. xxi. Sicut dicit btũs Aug⁹ duplex ẽ ciuitas ꝑm duplicẽ differentiã ciuiũ. vna reproboꝝ ⁊ alia iustorũ. Prima est detestabilis. de q̃ ps. Vidi iniq̃tatẽ ⁊ contradictiones in ciuitate die ac nocte circũda. eã sup. m. et⁹ iniq̃. ⁊ la. in m. ei⁹ ⁊ iniustícia ⁊ nõ defecit de pla. ei⁹ vs. ⁊ do. Scda. s. iustoꝝ laudabilis. de q̃ hic dicit Jo. Vidi ciuitatẽ scãz hierusalẽ nouã. Prima. s. reproboꝝ ciuitatẽ oñdit ps. detestabilẽ ex septẽ q̃ vidit in ea. Et primo qz est sine regimie. cũ dicit. vidi iniq̃tatẽ. i. nõ eq̃tatẽ. Inẽ eñ reprobos eq̃tas siue equalitas esse nõ pot. vbi vn⁹ alteri sp̃ posse nititr. puer. Inter supbos semp iurgia sunt. Item vidit eã sine pace. ꝑ quo dicat. ⁊ ꝓdictõnẽ. ysa. lvij. Nõ est pax impijs dic̃ dñs Itẽ vidit eã sine securitate. ꝑ quo dicat die ac nocte circũ. eã sup m. ei⁹ iniqui. Nã sp a demonib⁹ infestat vt de peccato ruat in peccatũ. Vñ Job. Obsepserũt in gyro tabernaculũ meũ. Itẽ vidit eã sine q̃ete. ꝑ quo dic̃. et labor in m. ei⁹ ⁊ qualis labor. vtiq̃ ille de quo Hiere. ix. vt iniq̃ agerẽt labo. Item vidit eã sine lege. ꝑ quo dicit. ⁊ iniustícia Osee. viij. Nõ est veritas in terra. Itẽ vidit eã sine fraterna ꝓpassione. ꝑ quo dicat. ⁊ nõ defecit de pla. ei⁹ vsura. Nulli eñ aliq̃d volũt dare nisi cũ lucro. De q̃bus Hiere. vj. Oẽs auaricie stu. Itẽ vidit eã sine fide. ꝑ quo dic̃. ⁊ dol⁹. Dolus eñ est cũ aliud fingit̃ ⁊ aliud agit̃ Hiere. vj. Oẽs faciunt dolũ. Ista ciuitas cũ ciuib⁹ suis nõ tẽdit sursum sed potiꝰ deorsum. Vñ christ⁹ q̃busdã huius ciuitatis ciuib⁹ dixit Joh. viij. Vos de deorsum estis. Hz alia ciuitas est iustorũ. De q̃ ps. Gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei. Et que sint illa gloriosa ⁊ laudabilia iobãnes oñdit in ꝓdicta epl̃a. dicẽs. Vidi ciuitatẽ sanctaz hierl̃m nouã descen. de ce. a deo pa. ⁊ẽ. Ostendit añt ciuitatẽ iustoꝝ laudabilẽ dupliciter respectu. vicz ꝯtum ad statum vie. cũ dicit. Vidi ciuitatẽ sanctaz hierl̃m. ⁊ẽ. Et ꝯtum ad statũ pñie. cũ dicit Ecce taber. dei cum hoibus. ⁊ha. cum eis ⁊ẽ. Quantũ ad statũ vie ostẽdit ciuitatẽ iustoꝝ. i. ꝯgregatiõnẽ laudabilẽ in q̃nq̃. Primo qz a frequẽs sublcuata. ꝑ quo dicit ipsam sanctã. Sanctus

enim ꝺr̃ grece agyos. q̃si sine terra. Iu sti em̃ in hac pegrinatoe solo coꝛpe cõ stituti. cogitatioe t auditate in illa ce lesti pria cõuersanꝫ. q̃ sursum sũt q̃ren tes nõ q̃ sup terrã. ꝓicentes cum apl'o. Nr̃a cõuersatio in celis est. Dicentes etiã illõ Lreñ. iij. Leuem? coꝛda nr̃a cũ manib? ad deũ. ¶ Itẽ est laudabi lis q̃ pacifica. ꝓ quo dicit eã hierlm. i. visio paq. Iusti em̃ qui sunt ciues eius habent iugiter triplicẽ pacẽ. vicz pacẽ pectoꝛis. pacẽ tpis. t pacem etnitatis. Pacẽ pectoꝛis q̃ est trãquillitas men tis hñt. motus carnis cõpescẽdo. De q̃ pace dic̃ ps̃. Pax multa diligentib? le ge tua. Pacẽ tpis q̃ est cõcoꝛdia cũ ꝓxi mis hñt. bello cõflictui cedendo. de q̃ Ro. xij. Cũ oib? pacez hñtes. Pacem eternitatis q̃ est absentia oĩs mali t ꝓ sentia toꝝ bom t est in vita eẽna. ha bẽt in desiderio. de qua Phi. iij. Pax dei q̃ exꝑat oĩnez sensum. ¶ Itẽ est laudabilis ciuitas. qz laudabiliter innouata. ꝓ quo dic̃ nouã. Nam iusti qui sunt ciues ei?. in chꝛisto sunt oĩes renouati. iuxta illõ apl'i Ephe. iij. Re nouami spũ mentis vr̃e t induite no uũ hoiem qui ꝑm deũ creat? est. i. chꝛi stũ. Dicit aũt chꝛistus nou? hõ triplr. vicz qz noua fecit. s. de virgine nascen do. Cñ hiere. xxxj. Nouũ fecit dñs su ꝑ terrã femia circũdedit viꝝ. ¶ cõo qz noua docuit. Cñ Joh. xiij. Mandatũ nouum do vobis vt diligatis inuicem Tercio qz noua sustinuit. Q̃ cũ felle potat?. q̃ spinis coꝛonat?. q̃ clauis cõ fix?. q̃ lãcea ꝑforat?. hec noue toꝛmen toꝝ admuentiões fuerũt Tañ. vj. Oĩa poma noua t vet̃a seruaui tibi. In po mis q̃ sũt alba t rubicũda. intelligunt passiões chꝛisti q̃s innocẽt sustinuit. iuxta qõ ibidem dicit spõsa. Dilectus meus candidus t rubicũdus. Poma q̃ vetera sũt toꝛmenta q̃ passus ẽ chꝛi stus alĩs similia. Poma vo noua fue runt toꝛmenta nouiter exquisita. Hũc ꝑ nouũ hoiez ciues huius ciuitatis vt innouarent̃ induerũt. t ℞ triplr, videli cet in coꝛde ꝓ fidem t dilectionez. In oꝛe ꝓ laudem t cõfessionez. In ope ꝓ exemplũ t imitationez. Et hec triplex induitio innuit in vbis seq̃ntib? apl'i. cũ dicit. In iustitia t sctitate t vitate. vt iustitia referat̃ ad op?. sanctitas ad coꝛ. veritas ad os. ℞ Item lauda bilis est ciuitas pñs. qz ad instar trium phãtis ciuitatis est regulata. ꝓ quo di cit eã descendentez de celo. Q̃ iusti p̃ sentis ciuitatis regulent̃ ad instar ciui um celestis ciuitatis in trib? ꝓpendit vicz qz eadem lege cũ sctis stringunt̃. eodem rege quo sancti regunt̃. eundez vsũ quez sancti sequunt̃. Lex q̃ vtroſ q̃ ligat est caritas. De q̃ lege dic̃ Ja. ij. Si legem pficitis regalem. diliges ꝓxi mũ tuũ sicut teipm. bñ facitis. Et dicit caritatem legem regalem. qz ipse chꝛi stus qui est rex regũ t dñs dñantium. ipsa ligatus fuit. sicut dic̃ apl's Ephe. v. Dilexit nos t tradidit semetipm ꝓ nobis. Cñ dicit Aug?. Ampli? hom nem pudeat resistere caritati. cũ cãdez videat i deo triũphasse. vulnerauit im passibilem. ligauit insupabilem. traxit imutabilez. eternũ fecit mortalem. hec est vinculũ pfectoꝝ. qz hic ligare inci pit. et in futuro stringere nunq̃ desinit qz alĩs cessantibus caritas nunq̃ exci det. Item iusti cũ sctis eodez rege re gunt̃. Idem rex est deus. Ro. x. Idem dñs oĩm diues in oĩes qui inuocãt il lũ. Hoc recognouit ps̃. dicẽs. Dñs re git me. Itẽ iusti eundez vsum quem t sancti sequunt̃. ¶ cõꝛ vsus est dei cõ templatio. Quem vsum seq̃ns dicebat apl's. Nr̃a cõuersatio in celis est. Licet nõ adeo cõtemplent̃ hic lucide sicut il li. Hic ei est cõtemplatio in enigmate ibi aũt facie ad faciez. Ꝓpt̃ g̃ tria ꝑ dicta ꝺr̃ ciuitas iustoꝝ descendere de celo. In figura cuius dictuꝝ est moysi Exo. xxv. Vide t fac iux̃ exemplar qõ tibi mõstratũ est in mõte. ¶ Quin to t vltio laudabilis est ciuitas. qz in tus t exteri? est vtutib? exoꝛnata. ꝓ quo dicit. A deo paratã tanq̃ spõsam

ornatam viro suo. Et bene antecedit dicat paratam et ornatam scilicet virtutibus premittit a deo. Quia quicquid habes meriti. puentrix gra donat. Nil deus in nobis pter sua dona coronat. Propter qd aplus totū attribuēs grē dei dicebat. Gratia dei sum id qd sum De hac paratura et ornatura vtutū dr apoc. xxj. Venerūt nuptie agni et vxor eius parauit se. id est oīs fidelis anima. qr nisi pata et ornata vtutibus ad agni nuptias nō intrabis. Vñ math. xxv. dr q q pparate erāt intrauerūt cū eo ad nuptias. Sic g ctum ad statuz vie oñdit ciuitatē. i. congregationē iustorū p pmissa laudabilē R/ Gz ctuz ad statū pmissa oñdit laudabiliorē. tb ex duob?. vicz ex remōtiōe oīs mali. cum dicit. Absterget de? oēm lacrimā. i. oēz cām lacrimādi ab oculis scoz. et iā nō erit ampli? neq luct? neq clamor sed nec vllus dolor. Itē in ypotesiōe boni cū dicit. Ecce tabernaculū dei cū hoīb⁹. O quāta felicitas ē esse in vno tabernaculo cū deo Et modū essendi determiat. qr erit nō ad horā s mspabilis quiet?. cū dicit. et habitabit cū illis. Itē obediēs et sine offensiōe pplus. cū dicit. Et ipsi pplus eius erunt. Tercio ipse deus erit eis oia in oib?. Pro quo dicit. Et ipse de? cū eis erit eoz deus. Quia sicut dicit Aug?. Deus tot? erit tuus. cū manducabis ne esurias. ab illo illumināberis ne cec? fias. ab eo fulcieris ne deficias. possidebit te totū integrū totus integer. Et nos fratres cū sim? in statu vie et nō habeam? hic manentē ciuitatē festinemus ingredi in futurā ciuitatē. Ad quā nos pduc.

In dedicatione.

Absterget de? oēz

lacrimam ab oculis sanctoz. In his vbis btūs Johā. facit duo. Ostendit eīm sanctoz in statu vie eacrimationē. cū dicit. oēz lacrimā. Et cozundē i statu pmioz solationē. cū dicē Absterget de? ab oculis sanctorum.

Circa primū notandū q in b qō dicit. omnē lacrimā. ponēdo oēm. innuit multiplicē cām lacrimationis sanctoz in statu vie. Quia vere multe sunt causas requirere bom plorāt. Quas causas require in prima dñica post epiph. i sermone q incipit. Erant ibi ser hydrie. Et i festo sancte marie magdalene in sermone q incipit. Conuertisti planctū meū in gaudiū mihi. In eisdē etiā sermonibus inuenies de consolatiōe sanctoz in statu patrie.

In dedicatione. Sermo. CCCXIII.

Zachee festinans

descēde. qr hodie in domo tua oportet me manere. Lu. xix.

Sicut dñs noster qrens saluū facere qō pierat. p dictus verbis alloquit? est zacheū peccatorez in sychomoro q fatua ficus dr residentē. sic et eisdē verbis alloquit vsq hodie quēlibet peccatorē mundi delectationi tanq fatue ficui inmitentē dicens. zachee festinās descēde. In quibus verbis duo tanguntur. Primo salubris peccatoz ammonitio Secō delectabilis pmissio. Salubris ammonitio fit peccatori de periculosi status desertione. cū dicit. festinans descende. Delectabilis vo pmissio fit in suipsius exhibitione. cum dicit. hodie oportet me in domo tua manere.

Vere periculosus est stat? in quo non aliud q casus expectat. Talis est homis status q ad honores et diuitias mūdi in peccato ascendit. Talis fuit stat? zachei q in honorib? mōi fuit sublimat? Vñ fuit princeps publicanoz. Itē in diuitijs dilatatus. Vñ dr. Et ipse diues erat murmurabāt oēs q ad homiez peccatorē diuertissimā. Quia sicut dicit aplus. Qui cupiūt volūt diuites fieri. incidūt in tentationē et in laqueū diaboli. Et q in talib? delectant fatue ficus

mittunt. Vox dñs periculosum sentiēs casum. monet quelibet ipsox diccs. za chee festinās descēde. q. d. Diu remane re in fatuis delectatōib⁹ honox t diutiax nō potes ꝙs ascēdisti. Vñ nisi vo luntarię descēdas ꝙ iussime cades. Prę cauēs ꝙ casum fac tibi scalā vel gradū pie p quē voluntarie descēdas. Primo ꝙ si pedē figendo in vera cōtritiōe. Secō in pura ꝓfessione. Tercio in plena satisfactiōe. De his trib⁹ si placz lo qui. Reḡre in dñica infra octauā epiph. dñi in sermone. Post triduū. Et p p̄dicta descēde festinās. Primo ppt̄ moztis accelerationē. Ecc. xuij. Memento qm̄ moꝛs nō tardat. Secō ꝓpter tantoꝛis expectationē. q die Math. vij. et Lu. xij. Contēdite intrare p angustaz portā. ne. s. cū fatuis v̄ginibus excludamini. Aug⁹. Hec vox cras cras miltos decipit t subito claudit eis hostiuz. et remanent foꝛis cū voce coꝛuma q nolunt habere gemitū colūbinū. Tercio ꝓpter facilioꝛē satisfactionē. Vnū⁹ cm̄ et breuioꝛi tpe ḡtum cū ꝙ accelerem⁹ satisfacim⁹ hic ꝙ in futuro. Multi em̄ quibus vix supest vnus ann⁹ ad vitaz t forte centū anni in purgatoꝛio p satisfactiōe. in eodem anno si satisfacere incipiūt de maioꝛi pte. vl̄ de toto tmultominus satisfacere p̄nt si volūt. Vñ dicit̄ est ezechiel. die p anno dedi tibi. Et est magna misericoꝛdia dei ꝙ p pcnis futuris recipit p̄sentes. Tale em̄ est ac si ille cui debent marce auri. recipet pro eis fabas. Vñ bonū est hic accelerare satisfactionē. ¶ Et vt facili⁹ peccatoꝛ acḡescet. p̄dicte ammonitiōi subdit delectabilē p̄missionē seip̄m peccatoꝛi exhibēdo. cum dicit ꝙ hodie i domo tua oportet me manere. Q ḡlis p missio in sui exhibitiōe. Plus em̄ dare nō potuit ꝙ seip̄m exhibere. Magna em̄ dignatio ꝙ auctoꝛ puritatis exhibet se ad domuz peccatoꝛis. cum dicit in domo tua. Sed maioꝛ q non exhibet se ad trāseundū ꝙ ad manendum. oportet me inḡt in domo tua manere. Sed maxia q manere nō ꝓcrastinat. sed festinat. p quo dicat. hodie oportet me ma. Vere magna dignatio ꝙ cantoꝛ lucis eterne non sp̄nit domū. i. coꝛpoꝛis. nō em̄ fastuosus t illi similis de quo dicit̄ in amos. Alia hūliū declinauit. dicendo illud ysa. lxv. Recede a me nō appꝛopinq̄s mihi q immūdus es. Sed saluatoꝛ noster diuertit ad domū illius. de quo murmurabāt oēs ꝙ ad hominē peccatoꝛē diuertisset.

Itez maioꝛ dignatio ꝙ exhibuit se ad tanti peccatoꝛis domū ad manenduz non ad transeundū. cum dicit. oportet me manere. Luicūq̄ em̄ descēdit p ḡdus pie de fatua delectatiōe mūdi. et intēdit p̄ceptis dei. in domo coꝛdis illius eligit de⁹ mānsionē. iuxta illō Jo. xiij. Veniemus t mānsionem apud eum faciem⁹. Vñ Jo. xij. Qui seruat māda ta eius in deo manet t de⁹ in eo. Hec maxia dignatio est ꝙ accelerat mānsionē. Hodie inḡt i domo tua oportz me manere. Preoccupat em̄ qui se ꝓcupiscūt vt illis priox se oñdat. vt ꝺr Sap. vj. Et hoc patuit in zacheo q̄ concupiscebat iesum videre. et ipse prior se exhibuit. nō solū ad videndū ꝙ tiaz sine moza ad manendū. Vñ dicit Aug⁹ in libro de spū t aia. Tardius videt illi s. deo oi peccatoꝛ veniaz dare. q̄ oñi peccatoꝛi accipere. Sic em̄ festinat absoluere reū a toꝛmēto ꝓscie sue. ḡsi pl⁹ cruciet cum cōpassio miseri. q̄ ipm miserū passio sui. Propter qō dixit. Hodie in domo tua oportet me manere. Et nos fratres rogem⁹ cū vt si q nr̄m ascendim⁹ fatuā delectationez in b mūdo. moneat nos p gr̄az vt descendam⁹ p pniaz. vt in domo coꝛdis nr̄i manere nō dedigneť. Qđ nobis p̄stare.

In dedicatione. Sermo. CCCXIIII.

Hille festinās ꝺ scēdit t excepit illū gaudens tē. Lu. xix. ¶ In his v̄bis

et in sequẽtibus huiꝰ cuãgelij tria notanꝺ. vicz ãmirãda saluatoris dignatio imitãda pcõris conuersio. ⁊ laudãda ciusdẽ iustificatio. ¶ Primũ. s. ãmiranda saluatoris dignatio ppẽdit extribꝰ vicz qz ad peccatorẽ diuertit. Uñ murmurabãt oẽs qz ad hoiez pcõrẽ diuertisset. Itẽ qz scipm anteꝯ inuitarek inuitauit. cũ dixit zachee festinãs descende qz hodie in domo tua optz me manere. Tercio qz pcõrez quẽ alij ꝺdẽnabãt ipse ꝺmẽdabat dicẽs ipm cẽ filiũ abrae. Uereĩ primo inuitk admirãda saluatoris dignatio. qz cũ ipse nullam corpalẽ feditatẽ adeo abomiek sicẽ feditatẽ pcti. sicut ipse oñdit Math. dicẽs illa q de corde exeũt. sicut fornicatiões odia. rixas. ⁊ hmõi. illa dixit coiq̃nare hoiem. nõ lotis aũt manib? mãducare ⁊ aliã corpalẽ imũdiciã dñs nõ reputauit. ⁊ tñ ad hominẽ pcõrem quẽ maxie abomiak. diuertere nõ fuit dedignat?. Hec mirũ. pctã cñ tollere venerat. ppk qꝺ benignũ pcõrib? se exhibebat. Uñ ⁊ ppter benignitatẽ quã habuit ad pcõres agn? dict? ẽ. Jo. j. Ecce agn? dei q̃ tollit pctã mũi. Uñ quia erat op? medico malehñtib?. ppk murmur non dimittebat q̃n ad tales declinaret. Uñ hic ꝺr. q̃ murmurabãt oẽs q̃ ad hoiem peccatorẽ diuertisset. Et Lu. xv. q̃ murmurabãt pharisei qz hic pcõres recipit ⁊ manducat cũ illis.

Itez magna notak dignatio. qz scipm ad pcõrez inuitauit cũ dixit. zachee festinãs descende qz hodie in domo tua oportet me manere. Ipse ẽ cñ illa sapiẽtia de q̃ ꝺr Bap. vj. ¶ Preoccupat q̃ se ocupiscũt vt illis prior se oñdat. Et ꝟ patuit in zacheo q̃ ocupiscebat iesuz videre. ⁊ ipse prior se exhibuit nõ solũ ad videndũ ꝑ etiã inuitauit ad manendũ dicẽs. Hodie in domo tua oportet me manere. ¶ Nõ solũ aũt inuitat se ꝟbis ꝑ etiã factis. Uñ dicẽ apoc. iij. Ecce ego sto ad hostiuz ⁊ pulso. Si qs apuerit mihi intrabo ad illũ. Itẽ magna dignatio saluatoris. qz quẽ alij pcõrem ꝺdẽnabãt ipse ꝺmẽdauit dicẽs ipm filiũ abrae. Et certe necessariũ fuit ꝟ zacheo. vt qz oẽs ꝺ ipm murmurabãt tanq̃ ꝺ marimũ pcõrem. ne desparet dñm hꝫ subleuantẽ. ¶ Propk qꝺ dixit Hodie huic domui sal? facta ẽ. eo q̃ ⁊ ipse sit filiꝰ abrae. Dixit aũt ipm filiuz abrae qz sitis ipsi fuit q̃ fuit scissim? pri archaz cito credẽdo. ppk qꝺ festinans ꝺscẽdit hospicio hilarit recipiẽdo. Uñ excepit illũ gaudens in domũ suã. sed ille angelos. iste vo angeloz dñm recipe meruit. ppk qꝺ sal? domui sue facta est. ¶ Scõo imitãda ẽ zachei pcõris ꝺuersio. ⁊ ꝟ in trib?. vicz in feruida ꝺtritiõe. ppk qꝺ festinãs descẽdit Itẽ in pcti ꝺfessiõe cũ dixit. Si q̃d alq̃ de fraudaui reddo qdruplũ. Item in opis satisfactõe cũ dixit. dimidiũ bonoz meoz do paupib?. Ferundã ꝺtritionẽ habuit cui dictũ ẽ Lreñ. ij. Magna ẽ velut mare ꝺtritio tua. Per mare qꝺ sp feruet ⁊ amaz ẽ designak feruens ⁊ amara cõtritio pcõris. Et ẽ signũ talis ꝺtritiõis qñ coz pcõris velut olla feruens in se aquã lacrimaz retinere nõ põt. ꝟ ebullit p ocłos. Talez ꝺtritionẽ habuit maria magdalena q̃ ex feruẽti ꝺtritõe cordis lacrimis ebulliẽtib? pedes lauit saluatoris ⁊ omnia pctã deleuit. Exẽplũ de quoꝺã scolare parisi? apud scm victorẽ. Talẽ zachee us cõtritoez ppẽdit habuisse. cui eodie quo festinas descẽdit. salus facta ẽ teste saluatore. Imitãdus ẽ etiã i cõfessione. qz se defraudatorez fuisse sine palliatiõe cõfessus ẽ. dicẽs. Si q̃d defraudaui. si. ꝑ qz. Et i ꝟ pcõrib? ẽ imitãdus. Quidã cñ circa turpe lucz pliate solẽt cõfiteri ⁊ excusando. Hz caue ne te deꝰ peutiat pies dealbate. Hz vide q̃ cõfitẽdo sũmo põtifici facit resticutoz sine dilatõe. cũ dicẽ. reddo. Nõ dixit reddã ãsi i futuro. sicẽ heu mihi facit q̃ nõ solũ tpe cõfessiõis ꝑ etiã tpe vite sue ñ curãt turpe lucz reddere. sed postq̃ pl? viuere nõ pñt tũc restoem fiẽs studẽt cõmittere. ⁊ si reddũt. ñ dico

quadruplū reddūt. ℔ nec tantū vt tenē tur. imo vix dimidiū reddūt. sicut dicit Ecc. xxix. Solidi vix reddet dimidiū ⁊ cōputabit illud q̄si inuentionē. Item imitandus est in satisfactiōe. Nam ele mosina est maxima ps satisfactionis. Un dixit dñs. Date elemosynā ⁊ oīa mūda sunt vobis. Hoc ꝟsiliū dñi adim pleuit zacheus dicens. Ecce dimidiuz bonoꝝ meoꝝ dñe do pauꝑibus. In q̄ bus ꝟbis nota sex circūstantias necessa rias in elemosyna. Primum est vt sit ꝓmpta ⁊ volūtaria qđ notat ꝑ hoc ꝙ dicit. Ecce. Coꝝ. ix. Nō ex tristicia aut ex necessitate. hylarem enī datorē dili git deus. Secundū est ꝙ sit larga. qđ ostendit in hoc ꝙ dicit. dimidiū. Tho. iij. Si multū tibi fuerit abūdanter tri bue. Si exiguū tibi fuerit hociꝑm imp tiri stude. Tertiuz est vt sit de bonis nō de vilibus. Sicut q̄dam panē ⁊ vi nū putridū dant pauperibus. qđ nota tur in hoc ꝙ dicit. bonoꝝ nō malorum. Malach. j. Si offeratis cecū ad imo landū nōne malū est. Talis oblatio dī fuisse ca yn. q̄ obtulit manipulos attri tos. ad quā deus nō respexit. Quar tū est ꝙ debet fieri de primo nō de alie no. qđ oīdit in hoc ꝙ dicit. meoꝝ. Pro uer. iij. Honora dñm de tua substantia Que tua est triplicit aut patrimonio. aut laboze ꝓꝓio. aut ad dispensandum cōmissione. Sed ne furto ⁊ rapina. de ysura ⁊ simonia nō fit elemosyna. Un ꝟsus. Cū furto raptus. cū fenoze symo nis actus. De sic possessis. elemosyna ñ fit ab istis. Quintū est ꝙ debet fieri gratis nō intuitu hūane laudis. vel cō modi tpalis. qđ oīdit in hoc ꝙ dicē. do. nō vendo. Matt. x. Gratis accepistis gratis date. Sextū est ꝙ debet fieri ege nis. nō diuitibus vel cōsanguineis. vel hystrionibus. ⁊ hoc oīdit cū dicit pau peribus Luc. xiiij. Cū facis conuiuū voca pauꝑes. debiles. ceꝯos. ⁊ claudos. ⁊ be atus eris. qz nō habent retribuere tibi.

℣ Post talem zachei conuersionem sequit laudāda eius iustificatio cū sub dit. Hodie salus huic domui facta ē. eō ꝙ ipse sit filius abrae. Est aūt laudabi lis ꝓpter tria. Primo qz sine dilatio ne. ꝑ quo dicit. Hodie facta ē. nescit cūctarda molimina spūssancti gr̄a. Unde Act. ij. Factus est repente de celo sonus tanq̄ aduenientis spūs. Item facta est iustificatio sine diminutione. Unde nō tm̄ soli zacheo ē factā. ℔ etiaz toti domui eius. ꝑ quo dr̄. Salus domui huic fa cta est. Dei enī ꝑfecta sunt opa. Un to tū hoīem sanū fecit in sabbato. Unde ꝟ sus. Sūma dei pietas ventā nō dimi diabit. Aut mihi aut totuz ꝓpiciando dabit. Item laudabilis est iustificatio ex sanctoꝝ patrū aggregatione. quā in nuit cum dicit. eo ꝙ ipse filius sit abrae nunc quidem merito ⁊ tandem ꝓmio. De qua aggregatiōe dicit dñs Math. viij. Multi venient ab oriente ⁊ occi dente. ⁊ recūbent cū abrahaam. Ysaac. ⁊ iacob in regno celoꝝ. Ad quā aggrega tionē nos perdu.

In dedicatione. Sermo. CCCXV.

Hodie salus huic domui facta est. Luc. xix. ℣ Triplex domus dei tangit in hodierno euāgelio ⁊ officio. cui salus facta ē. vicz domus singularis. q̄ est virgo maria. Domus spūalis q̄ ē fidelis aia. Et do mus materialis que est ecclia. Prime domui. s. beate ꝟginī facta est salus in filij dei ꝓceptione. qñ. s. in ea ⁊ ex ea ver bum caro factū est. Et hoc tangit dñs in euangelio. cū dicit. Venit filius hois q̄rere ⁊ saluū facere. Filius hois est fi lius beate virginis. q̄ venit qñ ex ea na tus fuit. ⁊ tūc triplex salus ē facta. vicz sibi nobis ⁊ angelis. Sibi ad exultatiōnē. Un dixit. Exultauit spūs meus in deo sa. meo. Quia fecit mihi magna. ⁊ ita magna ꝙ ex ꝟ beatā me dicent oīs generatiōes. Nobis facta est salus ad redemptionē. Un Bal. v. Factū ex mu liere vt eos q̄ sub lege erant redimeret.

Unde angelus in die utilitatis dixit pastoribus. Natus ē vobis saluator. Angelis facta est salus ad restauratiōem. quā multū desiderauerūt dicentes. Fac benigne in bona voluntate tua vt edificent muri hierlm. vñ scz angeli cecederūt. Hoc ꝑm em̄ ꝑdixerat idem ꝓpha dicens. Implebit ruinas. s. angelor.

Secūde domui. s. spūali hoc ē aie fideli facta est salus in ipsius iustificatione. Unde de zacheo iustificato dixit dñs. Hodie salus huic domui facta est Facta est aūt salus tripliciter. Et ꝑmo qz ꝑditus recuꝑatur. ꝑ quo dixit dñs. Uenit filius hois querere. t saluū facere qđ ꝑierat. Secūdo qz vacuus a saluatore inhabitat. ꝑ quo dr̄ exceꝑit illū gaudens in domū suam. Non tm̄ in domū exteriorē ꝙ etiam interiorem. ꝑ quo dr̄ Jo. xiij. Uentemus t māsionē apud eū faciemus. Tercio qz exclusus sanctis aggregat. ꝑ quo dicit. eo q̄ t ipse filius sit abrae. Hunc quidem spectandē re. Unde Luc. xvj. Mortuus est mendicus t portat' ab angelis in sinū abrae. vbi ꝑpetuā salutem ꝓsecutus est

Tercie domui. s. materiali q̄ est ecclia. salus facta est in ipius dedicatione. t b̄ pz ex tribus ꝑpter q̄ instituta ē. q̄ tanguī in ꝑphetia iacob. quetali festo frequenter repetit. Primo qz demon inde fugatur. ꝑpter quod dicitur. Terribilis est locus iste. s. demonibus Secundo quia saluatori domus ibi ꝑparat. t q̄tū ad hoc dr̄. nō est hic aliud nisi domus dei. Tercio qz vtilitas hoiz ibi exercetur. ꝑ quo dr̄ ibi. t porta celi

Uere terribilis est locus ecclie demonibus ꝑpter plura. Et primo ꝑp̄ crucem quem dedicatione ibi linit. hoc est signū sanguinis veri agni. qđ limitū insupliminari nō sinit ingredi angelū percussorē. Unde Exo. xj. Erit vobis in signum sanguinis ne sit in vobis plaga dispdens. Exemplū de iudeo. Exēpluz de dyocesi therrechasiensi. Itē de monali. Itē terribilis est demonibus ꝑpter frequentiā angelor. Un Esa. lxij. dicit Sup muros tuos hierlm ꝓstitui custodes. i. angelos. In figura hui' vidit iacob scalam t angelos ascendētes t descendētes. Un qz angelor chorus astat in ecclia sic cantat. ideo cū magna reuerētia debz ibi hō stare. Itē terribilis ē demonibus ꝑpter verbū dei qđ ibi ꝑnūciat. Pro tanto dr̄ Hebre. iij. Uiu' est sermo dei t efficax t penetrabilior omi gladio ācipiti. Hoc gladio repulit dñs dyabolū Math. vj. Unde retro sathanas scriptū est em̄. Dñm deū tuū adorabis. Itē terribilis est demonibus ꝑpter feruentem fidelitū oratiōem. Plus em̄ ꝙ ignis fugat demones feruor orationis. Unde ps. Ignis. s. deuotionis aīm ipm s. orantem ꝑcedz. t inflamabit in circuitu inimicos eius. i. demeōs. Sic em̄ cantus calida aqua fugant de coquina. sic demones lacrimis deuotionis fugant de eccla. Apoc. xxij. Foris canes t venefici. Secūdo domus deo ꝑparat cū eccia dedicat'. ꝑ tāto cantat'. Dic dom' dei est. Nec mir si domus dei ē. qz ipse deus sibi eā facit. Unde cantat' in missa. Locus iste a deo factus est inestimabile sacramentū irreꝓhensibilis est. Lo cū em̄ deo dignū non posset facere aliq̄ creatura nisi ipse deus. ideo spāliter dr̄ locus iste a deo factus ē. t b̄ ꝑpt̄ sui sacratissimi corpis t sctōr corpor depositionē. Propter b̄ debemus dicere cuz pō. Adorabo ad templū sctm̄ tuū in timore tuo. Et si saraceni nō intrant tēpla sua nisi ꝑius discalciati t in pauimento ꝓstrati. vbi nec corpus xpi nec sctōr corpa sunt locata. o q̄tū tunc nos xp̄iani locū dei t sctōr debemus venerari. Et qđ pōt dñs dicere illis q̄ sacrilega manu domus dei frangunt hostia sicut predones t fures. t quod est peius incendūt igni sactuariū dei. t qđ ē exꝑatissimū. polluūt templū sctm̄ dei t facūt scelera exꝑabilia. sic fornicationes. adulteria t alia multa cora corpe xp̄i. t cora angelis t sctis dei. Uere nisi amare peniteāt nō restat aliud eis q̄ sinia illa. q̄diu aplus ꝑtulit dicens. Si

ꝯs violauerit templū ꝫ dispdet illū ds. I. in corpe ⁊ aia pdet. Tercio sal⁹ hoim in dedicata eccl̃ia exercet. ꝓpter qđ porta celi dr. Dr aũt porta celi ꝓpter sacramentoꝝ q̃ ibi ꝙferũt efficacia. sic̃ est baptismus ⁊ pnia. Itē dr porta celi qz p eā venit ad nos manna ⁊ panis angeloꝝ. Vñ ps. Portas celi aperuit ill⁹ ⁊ pluit illis mãna vt ederent. panē angeloꝝ mãducauit hō. Itē dr porta celi qz per eā intramus in celũ. Vñ allatis funeribus in eccl̃iam dr. Quodo reddo tibi creatori aiam meā. Et qñ inferunt dr. Aperite portas iusticie ⁊ ingressus in eas confitebor dño. hec porta dñi iusti intrabũt in eā. Rogemus dñm vt iusti inueniamur q̃ p eā intrare possimus.

In dedicatione.

Sermo. CCCXVI.

Venit filius hoīs querere ⁊ saluũ facere qđ perierat. Luc. xix. Duos aductus saluatoris nostri legimus correspondẽtes sibi. Primus fuit in carnẽ. de quo dr. Venit filius hoīs querere ⁊ saluũ facere qđ perierat. Secũdus erit ad iudiciũ de quo Luc. xij. Qua hora non putatis filius hoīs veniet. Primũ aduentũ repsentat eccl̃esia in prima dñica aduentus. Secũdũ in secũda. De primo aduentu legit Geñ. xlix. Non auferetur sceptrũ de iuda ⁊ dux de femore eius. donec veniat qui mittendus est. Sed iudei sceptrũ amiserũt. nec habent regem nec vltra mare. nec citra. nec alibi. ergo ille venit q̃ mittendus erat. Huic argumento iudei nesciũt rñdere. Venit ergo filius hoīs. i. xp̃us. quẽ ipsi adhuc se asserũt expectare. querere ⁊ saluũ facere qđ perierat. Et nota q̃ tria dicit de xp̃o in p̃missis verbis. vicz q̃ venit. q̃ q̃siuit ⁊ q̃ saluũ fecit. Venit vtiq; p natiuitatẽ. quesiuit p p̃dicationẽ. sed saluũ fecit p passionem. Fidelis sermo ⁊ oñi acceptione dignus. qz xp̃us ihesus venit in hunc mundũ peccatores saluos facere

In hoc primo aduentu multa fecit ꝓ nobis de q̃bus in secũdo exiget rationem. Et quidem in hoc aduentu ecclesiam sibi tanq̃ sponsam copulauit iuxta illud Osee ij. Sponsabo te mihi in fide ⁊ in iudicio. scz discretionis. Sic em̃ sibi vniuit naturam hũanam. vt tamen peccatũ vitaret. In secũdo vero aduentu transducet in domũ eternitatis sue copulatã. Unde Prouer. vij dicit eccl̃ia. Non est vir i. xp̃s in domo via longissima abijt. scz in celum. sacculum pecunie secum tulit. id est quatuor dotes corporis. que sunt luminositas. agilitas. subtilitas. ⁊ impassibilitas. O q̃ excellens est hec pecunia. certe nec vnam earꝝ posset quis impator vel rex in hoc mũdo cũ oñibus thesauris suis compare. sicut impassibilitatez. ⁊ quãlibet earũ. Sed in die plene lune reuertetur. hoc est in secundo aduentu. tunc em̃ erit plenilunium. quia tunc implebit numerus electoꝝ. de quo plenilunio dicitur sanctis Apoc. vj. Adhuc sustinete modicũ tp̃us donec impleat numerus fratrum vestroꝝ. Item in primo aduentu quia perteramus nos quesiuit. nobis fuuit. nos passione sua saluos fecit. sicut hic dicit. Venit filius hoīs querere ⁊ saluũ facere. In secundo venit mercedẽ ꝓ fructo petiturus. id est nosipsos. Unde dicet illud zach. xj. Si bonũ est in oculis vestris afferte mihi mercedem meã. id est aiam vestram. Anima em̃ nostra est illa p̃ciosa margarita ꝓ qua ipse celestis negociator dedit oñia sua ⁊ cõputauit eam. sicut dicit Math xiij. Dedit em̃ carnẽ suã ꝓ ea. s. ad lacerandum. vt de eius vulneribus curaretur. Sanguinẽ ad effudendũ. vt p illũ mundificaret. Uitam ad occidendum. vt p hoc viuificaret. aiam ad educendã in infernũ. vt p hoc aia inde liberaret. Et qz ita amare eã emit. nõ mirũ si amare eã repetat. O q̃felix erit ille qui tunc dicet. Quodo reddo tibi creatori animã meam. Berñ. Ue mihi si talentum mihi traditũ negligenter ꝓuauero

p̃ cioso sanguine agni incõtaminati appreciatũ. Propter hoc bene cõsulebat aplus discipulo suo. Thi. vj. Depositũ tuũ custodi. Item in primo aduentu cõduxit operarios in vineã suã ipsos mittẽdo Math. xx. In scõo aduentu cũ operarijs disceptabit laborẽ retribuendo. de quo ibidẽ in matb̃. dr̃. Cũ sero factũ esset dicit dñs vinee ꝓcuratori suo. Voca operarios t redde illis mercedẽ. Vinea xp̃i est pñs ecclia in qua est ꝓ denario vite eterne laborandum. Extra eñ ipsam nullũ opus meritorie agit̃. Sed pensandũ q̃ in hac ꝙuentione illis qui circa hozã primã ꝺducunt certũ p̃cium s. denarius diurnus ꝓmittit̃. Illis vo q̃ circa hozam tercią sextã t nonã ꝺducũtur nõ certũ q̃d ꝑ qõ iustũ fuerit ꝓmittitur. Illis vo q̃ circa hozam vndecimaz in vineã mittũt̃ nihil ꝓmittit̃. Hoza p̃ma est puericia. hoza tercia est iuuent? siue adolescentia. hoza sexta est etas virilis. hoza nona ẽ senectus. hoza vndecima est decrepitus. Qui g̃ primo mane. i. in puericia deo seruire incipiũt eo q̃ totũ tp̃s vite sue in seruitio dei posuerũt. de mercede laboris certificantur Illis vo q̃ in adolescentia vel in etate virili. vel in senio deo ſuire incipiũt. qz in differenti tpe deo ſuire inceperũt. ſm exigentiã tpis qõ iustum fuerit ꝓmittit̃ Illis vo q̃ in hoza vndecima. i. in decrepita etate ꝙuertunt̃ nihil ꝓmittitur. vt ostendat̃ q̃ quicũq̃ cũ talibus agit̃ nõ ex iustitia q̃si ꝓ meritis. ꝑ t misericordia totũ agit̃. Item in primo aduentu pecuniã suã tradidit ſuis suis. t alicui dedit vnam mnam. alteri dedit decem mnas vel talenta. q̃ designãt diuersas grãs. q̃ q̃cq̃ vni tradit. q̃cq̃ ꝑticulariter distribuit. Una mna vel talentũ est est excellenter imaginari discernere t memoriter retinere. Item alia mna facunde ꝓponere. Item alia bene cantare vel legere. Item alia scie. Item alia in corpis fortitudine. Alia in nobilitate. Alia secularis potẽtie. Alia pecunie. Alia istius vl̃ illius artis noticia. Item alia mna nullam gratiã h̃re. t hoc ꝑm est grã. qz dicit aug. q̃ magna est grã nõ h̃re grãz qz ex hoc magis h̃ũiliatur. In scõo aduentu hanc mnam vel talentum lucrũ exiget cũ vsura. Item in primo aduentu posuit villicos in villis suis. t vni dedit vnã villaz. alteri vnũ regnũ. alicui vnã prebendam. alij archidyaconatũ. alteri cpatum. In scõo aduẽtu vnicuiq̃ de ꝓdictis dicet. redde rõnem villicatiõis tue. Unde Ecc̃s. vj. dr̃ de oñibus q̃ in futuro iudicio fient. Cuncta q̃ fiũt adducet deus in iudiciũ t ꝑ oñi errato siue bonũ siue malũ sit. Rogemus dñm vt det nobis illa q̃ cõtulit in primo aduentu ita ꝑtractare vt secũdũ aduentũ securi valeamus expectare. Amen.

In dedicatione altaris. Sermo. CCCXVII.

Altaria tua dñe virtutũ. Inuenimus in antiquis tpibus t quasi ab initio mundi altaria instituta fuisse t etiam dedicata. Altaria cñ fuerunt instituta ad offerendum deo. Et certe primi duo filij adam. abel t cayn. ceperũt oblationem facere deo de laboze suo. Abel obtulit de ꝓgenitis ouiũ suarũ t ponebat sup lapidem tan q̃ sup altare t linguis suppositis orabat q̃ ds acceptaret illud sacrificiũ. t statim ignis descẽdens de celo comburebat totũ. Ubi ibi dicitur q̃ respexit dñs ad abel t ad munera eius. Alia littera habet. inflamauit dñs munera eius. quia ex inflammatione perpendebat̃ q̃ deus ad munera respexisset ipsa acceptando. Cayn quidam auarus agricola offerebat de peioribus agri sui. reputans q̃ totum perditum esset q̃ ignis cõboreret. Et videns q̃ dñs nõ mittebat ignem sup oblationem suã ex inuidia occidit fratrem suũ Beñ. ad̃. Noe cũ euasisset diluuiũ ꝓ gr̃a actiõe fecit altare t sacrificauit de cunctis generibus pecudũ t auiũ que

pulcriores ⁊ mundiores erant. ⁊ statim dñs misit ignē sup altare in signū ꝓpiciatois. Un ꝑmisit noe ꝙ tale diluuiū nō veniret vltra sup terrā. Et b̄ ē qđ tā gle Ecc̄n. viij. Odoratus est dñs odore suauitatis. Abraam primus p̄riarcha quotiens apparebat ei dñs. totiens altare ꝑ grā actiōe ꝟstruebat. Sic ysaac filiꝰ eius faciebat. ⁊ spāliter iacob filiꝰ ysaac cū fugeret frēm suū iacens nocte in campo supposito lapide capiti suo in somnis vidit scalā de illo loco celos tangentē ⁊ angelos dei descendentes ⁊ ascendentes ⁊ dñm innixū scale multa sibi ꝑmittentē. Un mox euigilans dixit Vere locus ille a deo factus est. hic est domus dei ⁊ porta celi. Et tollēs lapidē quē suppossuerat capiti suo fecit inde altare. fundens oleū desup. Et ex illo facto venit altaris ꝟsecratio. Un illa verba cantant qñcūq altare ꝟsecrat ⁊ oleo ꝑfundit ad oñendū ꝙ ꝙis vbi, ꝙ sit deus th̄ ibi specialiter ꝟficit in sacramento. Unde ⁊ sacramentū altaris vocat. qz nō debet confici nisi in altari ꝟsecrato. ℬ Et licz a multis multa altaria in veteri testamento facta legamus. illis th̄ omissis ad altaria xp̄iaꝝ veniamus q̄ vere sunt altaria virtutū. de q̄bus dicit ps̄. Altaria tua dñe vtutū. Sūt em̄ altaria paganoꝝ. ⁊ sūt altaria iudeoꝝ. ⁊ sunt altaria xp̄ianoꝝ. Altaria paganoꝝ sunt altaria peccatorū ꝓpter idola q̄ ibi adorant. Altaria iudeoꝝ sunt altaria laboꝝ. qz ibi hostie eū labore offerebant ⁊ imolabantur. Sz altaria xp̄ianoꝝ sunt altaria vtutū ꝓpē virtuosa q̄ ibi fiūt. Ibi em̄ ipe xp̄s sub sacro ptractatur. Pro tanto cantatur in ipsius ꝟsecratione. Vere dñs est in loco isto. Item dicunt altaria vtutū qz ibi sanctoꝝ q̄ multis virtutibus claruerūt reliquie recondunt. quoꝝ veneratio impetrat sanitatē corpibus. pspe ritatem tpalibus. gratiam peccatoꝝ. Item dicunt altaria virtutū ꝓpter virtuosa ⁊ sacra verba que ibi ꝓferuntur ⁊ maxime in missa. vicz deprecatoria in oīone laudatoria in cantus iubilatiōe. sacramentalia in ꝟsecratione. regratiatoria in ipsius cōmunione. Et hec oīa vere sunt vtuosa. qz virtute eoꝝ anie a purgatorio liberant. venia penitentibus datur. iustis gratia augmentatur. perfectis celestis gloria cōfertur. Quā nobis ꝑstare dignetur.

Sermo Visitatoris CCCXVIII.

Descendi in ortum nucū vt viderent poma quallū ⁊ inspicerem si floruissent vinee ⁊ germinassent mala punica. Cañ. vj. ℬ Sicut summo plato. id est xp̄o visitanti ecclesiam suā in incarnatione conueniūt hec verba. sicut exponunt sancti sic etiaz ꝙueniūt cuilibet vicario suo visitanti collegium sibi cōmissum. ⁊ circa hoc in ꝑmissis vbis pensanda sunt tria vicz ꝙ descendere cōuenit plato. Ortū esse conuenit subdito. Sed causa descē sus conuenit officio. vt viderem inquit poma conual. ℣ Debet autem plat⁹ descendere tribus modis. videlicz per humiliationē. ⁊ sic descendit vt minister. Unde Lu. xxij. dixit dñs. Ego aūt sum inter vos sicut ministrator. Ecc̄. iij Quanto maior es humilia te in omnibus. Et beatus augustinus dicit de p̄lato. Timore coraz deo substrat⁹ sit pedibus vestris. Item descendit per compassionem. ⁊ sic descendit vt medicus Exo. x. Vidi afflictionem populi mei ⁊ descendi liberare eū. Sic descenderat apostolus ad discipulos suos dicēs Cor. xij. Quis infirmatur ⁊ ego nō infirmor. Item descēdit per inquisitionē ⁊ sic descendit vt iudex Gen. xviij. Descendam ⁊ videbo vtrum clamorē opē cōpleuerint. Ubi dicit glosa qui omnia nouit hoc nobis i exemplū reliquit. q. d. dñs maxime iudicibus. Mala nō ante credere debetis ꝙ ꝓbetis. Judex em̄ nō debet ꝑm dispositionem vel opinionem iudicare sed ꝑm ꝓbatam veritatē

Ps̄. Juste iudicate filij hoim. B
Scom. s. ortū quenit eē collegio. Felix collegiū qđ digne pōt dici ortus. Talis em̄ ortus tria hz comendabilia. Et primo est ꝯclusus p̄ sensuū custodiā Cañ. iij. Ortus ꝯclusus soror mea. Item ē irriguus p̄ lacrimarū frequentiā Esa. lviij. Eris quasi ortus irriguus. ps̄. Lacrimis meis stratū meū rigabo. Item fructiferus p̄ bonoꝝ opeꝝ abundantiā Cañ. v. Veniat dilectus meus in ortū suū vt comedat fructum pomoꝝ suoꝝ. Sed heu triplicem differentiā ortoꝝ legimus. vicz ortū olerum respectu tpalium Re. xxj. Item ortū spinaꝝ respectu vicioꝝ. Prouer. Per agrū. Itē ortū plantationū respectu virtutuꝫ Ecc̄. xxiij. Rigabo ortū plantationū. Tale debet esse collegiū bonū. Sed infelix illud collegiū qđ cū debz esse ortus plantationū virtutū cū naboth vineam spū alis ꝯsolationis quertit in ortū oleruꝫ qz cū ꝓpter spiritualia intrauerūt religionem plus curant de tpalibus tanq̄ de oleribus. Et certe iuxta ps̄. tāq̄ olera herbaꝝ cito decident. Et qđ peius ē de ortu plantationū faciūt ortū spinarū. qz cum deberent de virtute in virtutem in collegio vel claustro ꝓficere. cadunt de peccato in peccatū. ¶ Et certe ꝑlatus vel visitator ad hoc debet intēdere cū Jeremia ꝓpb̄a. vt euellat destruat. edificz. t plantet. Euellat olera. destruat picia. edificet vtutes. t plātet bona opa. Hoc quenit ꝑlato ex officio. Unde moꝝ subdit de ipsius officio vt viderem poma quallū. t inspicerez si floruissent vinee t germinassent mala punica. Et tanguit in p̄missis triaque ꝑlatus vel visitator debet videre t inquirere. vicz vitam. famā. t fructum.

Primo q̄ videat que vita vel opa. p quo dicit. vt viderem po. qual. Poma em̄ bona opa ꝓpter saporē. nō solū em̄ homini ꝑ ipsi deo sapiūt. Unde dicit. fidelis aia Cañ. v. Veniat dilectus me? in ortum suū vt comedat fructū pomorū suoꝝ. Sed pensandum q̄ bona opa dicūt in p̄missis verbis poma quallū. qz q̄ sine humilitate ceteras vtutes congregat q̄si qui puluerē in ventū portat. Unde notandū q̄ laudant poma quallium. sicut hic. Item lylia quallū. Cañ. ij. Ego flos campi t lylū quallū. Item fontes quallium. ps̄. Qui emittis fontes in cōuallib? Necessaria ē em̄ humilitas t strenuis in operando. t castis in viuendo. t deuotis in orando. Secūdo debet videre que fama. t sequitur t inspicerē si floruissent vinee. Vinee sūt patres antiqui. flores vincaꝝ sunt statuta t exempla patꝝ. quoꝝ odor infirmos recreat sanos delecta. ꝑ serpentes id est emulos fugat Ecc̄. xxiij. dicit fidelis aia. Ego quasi vitis fructificaui suauitatem odoris. Tercio debet videre q̄s fructus. Un̄ sequit. Si germinassent mala punica. Felix germen ex quo ꝓuenit laudabilis fructus. aut in successione filioꝝ Ecc̄. xxv. Beatus hō qui iocundat in filijs. Aut in ꝓuersione peccatoꝝ Jac̄. vlt. Qui conuerti fecerit peccatorem ab erroꝛe vie sue saluabit aiam suam. Aut in extirpatione hereticoꝝ. Viere. j. Ut euellas t destruas et disperdas t dissipes.

De eodem.

Dilectus meus descendit in ortum suum ad areolam aromatum vt pascat in ortis t lylia colligat. Hunc ꝑmonē require in annūciatione sancte marie.

De eodem.

Simon iohannis diligis me plus his. De hoc require in festo beati petri apli.

De eodem.

Sint lūbi vestri p̄cincti. De hoc require sermonem in festo sancti augustini.

Sermo in sinodo.

De eodem.

Euge serue bone et fidelis. De hoc re̅gre sermonē in festo sancti martini.

Sermo i sinodo. CCCXIX

Vos estis gen⁹ electū. regale sacerdotiū. gēs sancta. pp̄us acq̄sitōis. j. Pe. ij.

Beatus petr⁹ princeps ap̄lor̄ z p̄lator̄. vicarijs suis ip̄m imitantib⁹ scripsit p̄missa v̄ba ipsos cōmēdabiles ostendens in trib⁹. vicz in officij dignitate. cū dicit. Regale sacerdotiū. In virtute puritate. cū subdit. gens sancta. In subditorū vtilitate. cū addit. pp̄s acq̄sitionis. Et quia p̄sens congregatio ex pastoribus ouiū z p̄latis ecclesiar̄ qui sunt vicarij beati petri ꝓfitit. merito z p̄missa v̄ba de vobis dici p̄nt. Vos estis gen⁹ electū. regale sacerdotiū. gēs scā. pp̄us acquisitōis. Predicta enim tria q̄ illos p̄latos ꝯmēdabiles reddūt sunt z modernis p̄latis necessaria. vt vicz sit in eis officij dignitas. vite puritas z subditor̄ vtilitas. Magnum est primū p se. s. officij dignitas. cū secundo. s. cū vite puritate mai⁹. sed maximū cum tercio. s. cū p̄morū vtilitate. Hec tria si rite habeā. tota vita clericalis habeā. et vnū si sine altero habeā cerra dānatio incurrit. Hz pēsandū q̄ elegāter primū. s. officiū dignitatē innuit. Vos inquid regale sacerdotium. non em̄ solū dicit sacerdotiū. sed addit regale. q⁹ carissimi olim in vetri testamēto sacerdotes regib⁹ subiacebāt. sicut patet tpe dauid z salomonis sed postq̄ christus fecit nos regnū z sacerdotes. dicit modernuz regale sacerdotium. q⁹ reges z principes modo sacerdotali dignitati nō dedignant subiacere. Nec mirum. esse em̄ sacerdotes modernos sup̄ oēs hoies. ipsa nois ethimologia oñdit. Sacerdos em̄ ꝺr quasi sacra dans. Dat em̄ sacruz sacerdos p̄ deo. s. bone vite exemplū. dat sacrū de deo. s. p̄dicationē. dat sacz deo. sacz orationē. dat sacrū dei. s. eucharistiam. hoc est corpus dn̄i. q⁹ tactis alijs p̄pter hoc vltimū. s. eucharistiā maior videt angelis. q⁹ p̄ficere corpus dn̄i b nō est cōcessum angelis sed solis sacerdotibus. Magna g̃ officij dignitas regale sacerdotiū. Sed videte carissimi q⁹ anteq̄ dicat regale sacerdotiū p̄mittit genus electum vt ostendat. q⁹ ad tā tam officij dignitatez nemo debet accedere nisi p diuinā electionē vt sit de illis de quibus dn̄s in Jo. Ego vos elegi. Quales aūt ab ipso eligant̄ subsequent̄ ostēdit petr⁹. cū dicit. gens scā. pp̄s acq̄sitōis. Tales em̄ elīgit de us ad officij dignitatē q̄ habeant vite puritatē z querāt subditorū vtilitatez. Tantū em̄ est primū q̄ nisi duob⁹ subsequētib⁹ q̄si duob⁹ pedibus sustentet̄ demergit in p̄fundum. Ita pleriq̄ sanctor̄ quantūcūq̄ puritatē vite habuerunt et p̄morū vtilitatē quesierūt. ad primū. s. ad officij dignitatē expauescebant accedere. sicut legimus inter ceteros de beato Marco. q̄ fuit in vita purissimus et in p̄morū vtilitate p p̄dicationē euāgelij feruentissim⁹. tm̄ ad officij dignitatē indignū se reputans. ne ad sacerdotiū p̄mouere̅t pollicem sibi amputauit. Ecce q̄tum modo a talib⁹ patrist⁹ discrepam⁹. Ipsi em̄ duo vltima h̄ntes. s. vite puritatē. z p̄morū vtilitatē. ad primū. s. ad officij dignitatem timebāt accedere. Mō vo pleriq̄ a duob⁹ vltimis. s. a vite puritate z p̄morū vtilitate lōge distātes. ad primus hoc est ad officij dignitatē pene oēs anhelamus. alij vellem⁹ esse epi. alij sacerdotes. alij p̄positi. alij decani. alij quelescunq̄ parrochiani. Et q⁹ tales indignos se sciūt vt sint genus electū a domino. hoc est vt eligant̄ a domino ad regale sacerdotiū ceca cupiditate seducti. nō curant qualiter officij dignitatē siue in ordinib⁹. siue in b̄ficijs intrāt

diabolica simonia ipsos iuuāte. Qui dā cū intrant in officij dignitatē sicut petrus in atriuz sacerdotis p ancillā. i. p carnē ⁊ sanguinez. quibus Ysa. Ve qui edificatis syō in sanguinib⁹. Qui dam vo vsurpāt potestate vt rex ozias in parak. Quidam vo emūt sicut yaso ab antiocho Mach. Et si placet pseq re de triplici munere. scz. a manu. a lingua. ⁊ ab obsequio. q̄bus trib⁹ modis modo frequēter simonia ꝓmittit. Bo mi vo qui sunt genus electū. tanq̄ sol p vitrum. et tanq̄ dñs ianuis clausis intrant officij dignitatē. qz sine oīa lesione et corruptiōe violēta siue fraudulēta intrant ad regale sacerdotium. Nec mirū. Sunt cū gens sancta. i. munda q̄tum ad vite puritatē quā exercent in castitate ⁊ sobrietate. que duo maxime vitā hoīs purā reddūt. Uñ qz p̄lati nostri ꝓpter officij dignitatē puriozes debent esse alijs. ad castitatē ⁊ sobrietatē maxime stringit ecclesia ipsos. intantū vt ꝑm decreta sanctoz̄. presbiter si semel fornicatus fuerit debet deponi. vl si penitere vult decēni pnia debet arctari in hūc modū. Primis duob⁹ annis debet ieunare in pane et aqua ꝓtinue p̄ter dñicaz die. deinde tres dies in pane ⁊ aqua ꝓtinue vsq̄ ad septimuz annū. ⁊ tūc primo ad officiū debet reuocari. Post vsq̄ ad decimū annū in pane ⁊ aqua sexta feria sine remedio. ꝑm hoc plerisq̄ sacerdotes si penitere vinū q̄ de carnibus gustare. Et si tanta est pena ꝓ vna fornicatione. o q̄ pauci sunt q̄ non dico vna fornicatōe vl vna muliere sunt cōtenti. imo quot etates in plerisq̄ tot vxores. Prima cū reputata. secūda mortua ⁊ tercia. quartaz supducūt ⁊ q̄ntā. ⁊ sic a iuuētute ⁊ vsq̄ in senectā ⁊ senium petozes sunt laicis Cōputruerūt cū ꝑm ꝓpḃam iumēta in stercore suo. Jumenta dicunt quasi iuuamenta ⁊ denotant sacerdotes qui alios deberent iuuare vt exirēt de fecibus suis. Sed heu ipsa iumenta, cōputruerunt in fecib⁹ suis. habētes q̄sdam allegationes dicētes zacharīā patrem iohannis baptiste fuisse sacerdotē et tū deo acceptū. Verū quidē dicūt. quia sacerdotibus veteris legis fuit ꝓmissum nobis ex statuto ecclesie ꝓhibitum. nec mirū. qz quantū distat ortus ab occidē te tantū distat sacerdotiuz nostrū ab illo. Ipsi cū fuerunt vmbza. nos veritas. ipsoz officiū fuit iugulare capras occidere hircos. ⁊ ꝑm hoc potius possent dici carnifices q̄ sacerdotes. hoc cū nostri faciūt carnifices. Sed nō sacerdotes iam non cum capris circuunt vel hyrcis. sed cū filio dei quē ꝓficiūt. quod q̄magnū sit testat iohannes baptista. Qui in vtero sanctificat⁹. in deserto nutritus. non audet sanctum dei verticē tāgere. sed clamabat cū tremore. san. m. sal. Nos vō qui nō semel cū tangimus sed frequenter cōficimus ⁊ tractamus ad quantā puritatē debere mus laborare ⁊ vt melius simus castimus necesse est vt simus sobrij. Dicit cū salomō. luxuriosa res est vinū ⁊ tumultuosa ebrietas. Et Hiero. dicit. vbi ebrietas ibi libido dominat ⁊ feruoz ⁊ mētis alienationē inducit. vnde qz sacerdotes nostri debēt esse casti ⁊ puigiles ex p̄cepto ecclesie tenenē esse sobrij. aliquin. si ammoniti nolunt resipiscere. debēt deponi. O quot essent si sententia seruaretur deponendi. hic quātum placet loquere de ebrietate.

VI Et non solum debent esse gens sancta q̄tum ad vite puritatem. sed etiaz populus acquisitionis q̄tum ad subditoruz vtilitatem. Non enim sufficit officij dignitas cum sanctitate. nisi assit et subditorum vtilitas. Unde Ezech. xxxiij. malis prelatis dicitur. Ue pastoribus israel. et post. quod ꝑierat requiram. Sed notandum. q̄ licet magna sit dignitas prelatoz̄. tamen dominus frequenter ipsos pastoz̄es vocat. quia ad modum pastoz̄um se debent habere. Pastor enim nitorem et superfluitatem vestium contemnit. sic prelatus debet facere. Adapta de decretalibus.

Sermo in sinodo.

Pascua vberrima pro ouibus q̄rit. cantes. i. p̄dicatores, ppter lupos secū assumit. nec estu. nec gelu deficit. Adapta. Talis pastor est de ppło acq̄sitiōis. vtilis est cū gregi suo exēplū honeste cōuersatiōis ostendēdo. Fabulus p̄dicatiōis impendēdo. suffragia deuote orationis exhibēdo. tpalis sustentationis subsidiū nō negādo. Sed mal⁹ pastor q̄ nō est de ppło acquisitōis. sed de populo p̄ditionis his omnibus facit contrariū. debilibus cū ouib⁹. i. paup. ib⁹ tpale subsidiū nō impendit. sed totum cū turpib⁹ psonis expendit. non attendēs miser q̄ de p̄monito crucifixi red det rationē vsq; ad nouissimū q̄drantē Suffragia etiā orationis modica sunt quia totū furando et sincopando psallit. Exemplo etiam male cōuersatiōis multos puertit. Fabulū etiaz predicationis gregi suo nō infundit. ꝛ hoc q̄ ipse parū sciat. nec mirū. tales cū plus circuūt in curijs regū. q̄ cū libris legū Plus intendūt salmoni q̄ salomoni. plus placet ludere cū scaco ꝛ matto. q̄ cū matthęo. plus loquunt̄ de marca q̄ de marco. plus fabulant̄ de lucro q̄ de luca. pl⁹ amplectunt̄ iohannā q̄ iohannē. Mercenarij sunt q̄ merces tpales cū tractare sunt instructi. Mercenarij dico q̄ mercede terrena ad bona q̄ faciunt sunt inducti. Sed tales pastores quid faciēt cū visitare cęperit de⁹. Tpe cū visitatiōis fm tria p̄missa triplicez dōs faciet questionē. tunc cū querēt a quolibet ꝑlato Quō intrasti. fuisti genus electū ad regale sacerdotiū. Quō vixisti. fuisti gens sancta. Quō rexisti. fuisti ne pplus acquisitōis. Prima erit amice quō huc intrasti in officij dignitatem. Math. xxij. Et quis te huc intro duxit nūmus vel christus. Ad quid venisti ad onus vel ad honores. p quam intrasti portā. intrasti p portam caritatis vel cupiditatis. Ego cū sum hostium Jo. x. Si p me intrasses ego te scirem. sed tu nō habes vestē nuptialem. scz caritatē. q̄ nō amor dei vel p̄simi te introduxit. Ait ille obmutuit. nec sequitur aliud nisi. eijcite eū in tenebras exteriores. Scōa questio erit quō vixisti. sicut christus aut sicut rusticꝰ. sicut hō aut sicut equus. sicut pastor aut sic̄ pecus. Zach. xj. O pastor ꝛ idolū. Tercia erit questio. quō rexisti. in quib⁹ pascuis gregē meuz pauisti. quō a lupis ꝛ a latronibus custodisti. male. q̄ ipse lupus ꝛ latro fuisti. vbi est grex qui datꝰ est tibi. pecus inclitū tuum Hiere. xiij. Et respondet ipse dōs. l. ciusdē. Grex p̄ditus factus est pplus meus. pastores seduxerūt eū. Tales pastores non sunt pplus acquisitionis sed p̄ditionis. O q̄durū erit q̄n verus ioseph. i. christus dicet illud Gen. xlij. Hō videbitis faciē meā nisi adduxeritis fratrē vestrū minimū. vsq; cū ad minimū oportz respondere q̄n greges trāsibūt ad manū numerantis. Hiere. xxxiij. Vñ Greg. Ponam⁹ añ oculos cordis tāte discretionis diē in quo iudex veniet et rationē cum seruis suis ponet. In illo tanto examine electoꝝ pariter ꝛ reprobor multitudo videbit. q̄n opꝰ vnusquisq; q̄ quō opatus est ostendet. Ibi petrus cū iudea quā post se traxit apparebit. Ibi paulus apparebit ꝓcursum mundū. vt ita dicam. ducēs. Ibi Andreas achayam. Ibi iohannes asyam. Thomas indiā in cōspectu sui iudicis ꝓcursum adducet. Ibi oēs dñici gregis pastores cū animaꝝ lucris apparebunt. Cū g̃ tot pastores cū gregib⁹ suis añ eterni pastoris oculos venerint. quid nos dicturi sum⁹ qui ad dōm nr̄m post negociationē vacui redim⁹. qui pastoris nomē habuim⁹ ꝛ oues q̄s oīdere debebamus nō habebim⁹. Ubi est diē dōs grex tu⁹. pecꝰ inclitū. Proinde fratres mō ꝑparemur vt meli⁹ ad p̄dictas tres q̄stiones respōdeam⁹. vt. s. rite ad officij dignitatē veniamus. in puritate sancte vite viuamus. ꝛ subditoꝝ vtilitati intendamus.

De eodem.

Sermo. CCCXX.

Elegit Judas sacerdotes sine macula ⁊ mundauerūt sancta. Math. Quales debeant esse plati ⁊ pastores aiay in pmissis verbis ostēdit. vbi a tribus ꝓmendant. vicz ab officij dignitate. cū dicuntur sacerdotes. a vite sanctitate. cum dicit sine macula. ab officij vtilitate. cum dicit. et mūdauerunt sancta. Et postea ꝓcedas sup his tribus sicut habes in precedenti sermone qui incipit. Vos estis genus electum.

In synodo.

Sermo. CCCXXI.

Pastor bonus animā suā dat ꝓ ouib⁹ suis. Joh. x. Verus pastor scilicet chr̄ist⁹ fecit gō docuit. Posuit em̄ animā suā ꝓ ouibus suis. ad idez vicarios suos scz omnes plātos inuitans per pmissa verba. In quibus tria tangit. vi delicet prelatoy officiū. statū. ⁊ fructuz. Et ꝗdem officiū innuit in designatōne humilitatis. cum dicit Pastor. Statū in designatione sanctitatis. cū dicit. bonus. Sed fructū in designatione vtilitatis. cū dicit. dat animā suā ꝓ ouibus suis. Quantū g̃ ad primū notandū ꝙ licet plātoy officiū sit maxime dignitatis. tñ illud noīe pastoris ⁊ in se ⁊ in alijs designauit. In se dicens Joh. x. Ego sum pastor bon⁹. In vicarijs suis cum in pmissis verbis dicit. Pastor bonus animā suā dat ꝓ ouibus suis. Būma em̄ humilitas fuit ꝙ rex regum ⁊ dñs dñantiū non dixit. Ego sum impator omniū sed pastor ouiū. Sed et pastores fuerūt ceteris antiquiores vt abel. Sanctiores vt patriarche. Sapientiores vt moyses et pphete. Excellētiores vt dauid. Chr̄istus ẏo cum esset princeps pastoy. sicut dicit Petrus. v. quia omnibus sanctior. sapiētior ⁊ excellētior. ad modū tñ boni pastoris humilitatē ostendit in sufferentia paupertatis ⁊ asperitatis. ⁊ in diligētia oues q̃ rendi. nō solū in hoc mūdo sed etiā in inferno. vbi a lupis infernalib⁹ deportate fuerant. et sicut dicit in Jo. xij. Nemo ex eis perijt nisi filius pditōis qui volūtarie lupū in se intromisit. quādo intrauit sathanas in corde. ꝙ ipse ad alios lupos infernales irrecupabiliter deportauit. B Imitandus g̃ est princeps pastoy in officio pastoris. a vicarijs suis ꝗbus curam animaruz cōmisit. vt scz sint veri pastores. Et ponit ꝗtuor in euangelio dñs que ad verū pastorē ptinent. Ad verū quidē pastorē ptinet p hostiū intrare. i. p chr̄istū qui dicit Jo. x. Ego sum hostiū. p me si quis introierit saluabit̄. Huic em̄ hostiarius. i. spūssanctus aperit. Sed heu multi sunt qui p hostiarīā intrāt. i. per carnē ⁊ sanguinē. vel p potentiā vel p simoniā. Sed certe p hostiarīā petrus intrauit in atriū sacerdotis. quod designat ecclesiaz. ⁊ dñm negauit. ꝙ talis nunꝙ bñfaciet in ecclesia quā male intrauit. Quod etiā ostēdit dñs Joh. x. Qui iñt nō intrat p hostiū. sed ascendit aliūde. ille fur est et latro. Quia talis non est pastor sed raptor. Fur non venit nisi vt furet̄ et macret ⁊ perdat. sicut ibidem dicit dñs. Secundū est ꝙ debet oues cognoscere. Un̄ dicit dominus. Vocat eas nomiatim. ꝙ est signū magne et diligentis cognitionis. Sic et cognoscebat chr̄istus. qui dixit. Et cognosco meas. s. oues. Ad hāc cognitionē monet salomō Prouer. xxvij. Diligenter agnosce vultū pecoris tui. Sed heu multos ꝗdem inuenimus ꝙ cognoscūt diligentius vultū pecoy bestiay ꝙ vultum hominū ouiū suarum. Gaudēt ꝗdem de magna cura animarū. sed minus curant de multis milib⁹ animay quas chr̄ist⁹ pretioso sanguine suo emit. quaz de paucis bestijs ⁊ gregē capriay. Tercio debet eas p bonā cōuersatiōis exemplū p̃cedere. Un̄ dī

sidem dñs. Ante eas vadit 7 oues cũ sequunt. Unde 7 ꝑ sbiter dr quasi alijs ꝑbens iter. et certe si male vadit. male ipm oues sequunt. Qua sicut dic̃ gre go. in pastorali. Cum pastor per abrupta gradit. necesse est vt grex in ꝓcipitium ferat. Impune em̃ credunt se subditi peccare cũ suos ꝓlatos vident consimilia facere. Unde conqrit dñs Hiere. l. Grex pditus factus est pꝓ⁹ mei us. pastores eor seduxerũt eos. 7 fecerunt eos vagari in mõtib⁹. In eodem. xiij. Propter iniquitates sacerdotũ erauerunt ceci in plateis. Quarto debet eas spũaliter et corpaliter si necesse fuerit pascere. Pro tanto dñs dicit ibidem. Et pascua inueniet. Uñ 7 primo vicario suo dixit Joh. xxj. Pasce oues meas. Sed ecce mõ videmus quod cũ dolore referimus. ꝓlatos pauꝑ pauꝓib⁹ ministrare. sed ꝓ luis delicijs totuꝫ expendere. Quib⁹ dicit dñs Eze. xxxiij. Ue pastoribus q̃ pascebãt semetipsos Nonne greges pascunt a pastoribus Lac comedebatis 7 lanis operiebamini. 7 subditi. gregẽ aũt meũ non pascebatis. Sic ꝙ primo debet esset pastor ꝑtum ad officiũ. ¶ Scõo dr esse bonus ꝑtum ad statũ. Justũ em̃ est vt debeat esse imaculatus ꝓ quẽ ꝓfitẽtes 7 penitẽtes scificari sperant 7 querũt. Sicut em̃ nõ debet eligi rex nisi iustus. sic nec sacerdos nisi sanctus. Quẽ scitatis statũ innuit dñs. cũ dicit. Pastor bonus. Bon⁹ em̃ ẽ sicut dicit ysidorus. cui nõ ꝑualet malũ. Et certe ꝓlato si bonus vult esse nõ dr ꝑualere malũ. nec malũ pene nec malũ culpe. qz ꝓ fide vel pro grege si necesse fuerit debet se exaduerso tanꝙ murus opponere nec aliquod malũ pene ꝓmescere. Sic non ꝑualebat malũ pene illi bono pastori paulo q̃ postꝙ enũeraut tribulationẽ. famẽ. nuditatẽ. gladiũ. 7 diuersas penas. subdidit. sed in his oĩb⁹ supam⁹. i. supiores penis efficimur.. Talis etiam erat dauid q̃ dicebat. Si consistant aduersum me mala non timebit cor meũ. Debet etiam ꝑualere malo culpe quod triplex est. videlicz luxuria. superbia. 7 auaricia. ex quo triplici malo oĩa alia pcc cata ꝓcedũt. sicut dicit Jo. in canonica Omne qđ est in mũdo. aut est cõcupiscẽtia carnis. aut ꝓcupiscẽtia oculorũ. aut superbia vite. Et licet huic triplici malo oĩes hoĩes debeant ꝑualere. maxime tñ ꝓlati 7 sacerdotes. Q⁹ sicut dicit beatus petrus ipsi ꝑ ceteris sunt genus electũ. Hã de⁹ eligit iudeos ex gẽtibus. 7 christianos de iudeis. clericos de christianis. 7 sacerdotes de clericis. Sed quos sic elegit 7 ꝑelegit vt ẽnt sancti 7 imaculati in cõspectu ei⁹. ꝑ ceteris ꝑdicto triplici malo mueniunt cõtaminari. scz luxuria. auaricia. et superbia. Quod bñ ostendit. j. Regũ. ij. i filijs hely. qui erãt sacerdotes. Dicit em̃ de ipsis inter oĩes alios q̃ erãt filij belial. i. sine iugo. Quia nulli patiuntur subesse 7 qđ peius ẽ nec ipsi deo. Unde sequit. Nesciẽtes dñm. i. nõ curãtes ra piebãt 7 tollebãt vi alior hominũ oblationes. Ubi notat auaricia. que multũ hodierna die viget in sacerdotibus quod patz in pluralitate missar q̃s cãtant ꝓpter oblatiões. Itẽ in mercationibus eor. Item in fictionibus reliq̃rũ 7 nouor sanctor. et in plurib⁹ alijs Et sequitur ibi q̃ dormiebant cũ mulieribus ad hostiũ tabernaculi Ubi innuit luxuria. Quod heu vsq̃ hodie videmus. Non enim sufficit ipsis in domibus peccare. nisi etiã peccent ad hostiũ tabernaculi inclusas q̃ sunt circa hostia ecclesie corrũpendo. Et q̃d dicemus de illis sceleratissimis q̃ non solũ ad hostia ecclesie sed intra ipsaz ecclesiã vbi corp⁹ christi ꝑsens ẽ faciũt scelera multa. O quantũ ꝙrit dñs de tali facto. Hiere. xj. dicẽs. Quid est q̃ dilectus meus in domo mea facit scelera multa. Sed certe sicut dr ysa. xxvj. Q⁹ in terra sanctor iniq̃ gessit. nõ videbit gloriam domini. Certe si aduerat magnũ incurrit damnum. ¶ Tercio ostendit dominus vtilitatis fructum.

cū dicit. Dat aiam suā p ouibus suis. id est vitā suā. Bonus em̄ pastor totā vitā suā ponit in fructu ouiū suaꝝ vicz docēdo. obstetricādo. medēdo. aduersitatibus t etiā morti exponēdo. Primo g̃ sit vtilis docēdo. vt petrꝰ a subditis tanq̃ grauis infirmitas ꝯgnoscatur. Un dr Leui. xv. de sacerdotib⁹. q̃ ipsi debent docere filios israel vt caueant imunditias. tnō moriant in sordibus suis. Ue doctori q̃ nihil scit. et curā aiaꝝ suscipiens. spondet ipsas infernare. et semp infatuant̃ t pctores fiūt in scolis suis. Et quō p̄t docere de arte artiū que est cura aniaꝝ q̃ nec nouit nomina libroꝝ. q̃ nunq̃ legit bibliam nec scripta sanctoꝝ. nec etiā vitas eorū Et quidam primo curā recipiūt. post ad scolas vadunt. Tales sunt illi sifes q̃ postq̃ p̄misisset aliquos vltra mare ducere. t in naui posuisset. diceret eis. expectate ego volo prius pisius ire. et ibi discere q̃liter vos trālducā. Item postq̃ docuit morbū cognoscere. vtilis debet esse obstetricādo. qz obstetricāte manu educit̃ coluber tortuosus. sic dr Job. xxvj. Sed certe dr Exod. j. q̃ hebree mulieres obstetricādi hñt scientiā Ue mulieres sunt sacerdotes p̄pter familiaritatē. qz ipsis in pfessione sic obstetricibus secretissima reuelant̃. Secdo p̄pter lenitatē ꝯtrectādi et educēdi ptū tenelli. Tercio p̄pter ꝯpassiōis dulcedinē. Cautissime g̃ t familiarissime et lenissime educere debet p cōfessionem mōstra petroꝝ. Iteꝫ post eductionem debet esse vtilis medēdo. Debet em̄ tāq̃ medicus diuersitatē noscere pulsuū id ē motuū cordis. vtꝝ. s. penitēs habeat validū et forte. ppositū cauere a peccato. Si fortis est in eo calor caritatis an debilis Si sudor lacrimaꝝ multus aut paucus. Si vniuersalis. i. oia mēbra rigans. vt. s. p oim mēbroꝝ peccatis lugeat. Debet etiam mittare egrū ad spūalē cibū vt cū appetitu recipiat Ue medicis impiis q̃ multas in curaz aīas recipiūt t ipsas nō viuificant sed occidūt. Talib⁹ dicit dñs Ezech. xxxiiij Mō infirmū fuit nō p̄solidastis. quod egrotum nō sanastis tc. Iteꝫ post sanationē debet esse vtilis se aduersitatibus t etiā morti exponēdo. Pro quo dicit hic. Dat aiam suā p ouibus suis O deus israel p gregib⁹ peccdū tantis aduersitatibus se exposuit sicut ipe ꝯquerit Be n. xxxj. dicēs. Die noctuq̃ estu vrebar t gelu. fugiebatq̃ somnus ab oculis meis. quanto magis p̄latus debet se exponere pro gregibus animaꝝ suaꝝ. Felices pastores q̃ sic sunt vigilātes sup gregē suū. qz eo q̃ bñ p̄fūt duplici honore digni sūt. qđ innuit in p̄dictis pastoribus. qz nō solum angelos. vez etiā ipm dcū videre meruerūt. Ad cuiꝰ visionē pducamur. Amen.

De eodem.

Et puer unꝰ hic hñs q̃nq̃ panes ordeaceos et duos pisces. De hoc inuenies sermonez in media. xl dñica ārra.

Beatus es Simō bariona. De hoc recāre sermonē in festo bti Petri apli.

Solem in potestate dici. lunā et stellas in potestate noctis. De hoc recāre sermonē in festo apl̃oꝝ petri t pauli.

Christus assistēs pontifex futuroꝝ bonoꝝ De hoc require in dominica passionis.

Expliciunt sermones de sanctis. fratris Martini ordinis p̄dicatoꝝ penitētiarij dñi pape.

Incipit promptuariū exemplorū.

Exempla de timore dñi.

Caplm. I.

QUidam pater familias bñ se torquebat. de quo in vitis patrū dr. q cū seruaret mortuus circa mediū noctē surgens terruit oēs q aderant vadens ad ecclīaz deo grās agēs res suas in tres ptes diuidens. vnā vxori relinquēs. aliam filijs. tertiā p deo distribuens. Hic fugit ad heremū. cellam faciens iuxta fluuiū gelatū. t vestitus se balneabat. t egrediens vestimenta sinebat gelari ad carnē. postea in balneū calidissimū intrabat. t hoc sustinebat successiue q̄tū poterat vsq ad mortem. Et cū de his t de alijs a spectantibus argueret dicebat. si didicissetis q̄ vidi. eadē vl' ampliora mecū faceretis Et referebat q in exitu suo a cope. vir lucidus duxit eū p̄ta ortū solis. vsq ad vallē infinite magnitudinis. cuius vnū latus plenū erat flāmis feruentibus. aliud gelu t furenti grandine. t erant ipsa latera plena aiabus. q̄ cū nō possent sustinere ignis vehementiā. transibant ad gelu. vel ecōuerso. Post duxit eū ad tenebras densissimas. post dispauit ibi. t vidit globos ignīū de baratro ascendentiū. vñ ascendentes t reincidentes hoīes ignitos ad modū faulaz. t fetorē sensit inde exalantē intolerabilem. t fletū audiuit t ciulatū incōgabilē. t teterrimos demōes. forcipes igneos t fuscinulas tenentes t eū capere volentes. t p̄icere in fornacē. Tūc is q eū dimiserat apparuit ei in medijs tenebris q̄si stella. inhibens demonibus ne eū tangerent. qz iuder p̄ceperit eum reduci ad corpus. vbi si vellet penitentiā ageret. quē postq̄ duxit ad loca rec. reduxit eū ad corp⁹. Quidā sctūs abbas cū esset exrecatus dicebat. Gr̄as ago deo q vindicauit me de aduersario meo. q tot mihi mala solebat facere p istos duos. pditores t raptores s. oculos quos destruxit. Treñ. Oculus meus depdatus est aiam meā. Cū q̄dam rex cōminaret cuidā ph̄o. respondit. O rex ptātem tuā nō oportet me timere. nō pteritū. qz illa tā nō est. nec erit. nō p̄tem. qz momentanea si ē statim nō est. nō futurā. qz illa nōdū est t dubiū est vtz erit. Unde btūs hylarius pictauiēn. rñdens leoni pape arriano. rome in cilio. cōminanti ei p hoc q stabat p fide. sic. Cū venero ptundā superbiā tuā. rñdit. Et si nō veneri. Qui secedēs ad priuatā camerā subito mortuus est. Dicit q tres milites cō dixerūt adiuicē q̄ qrerent fortunā. que dr fortune auenture. Et cū ingrederent ciuitatē q̄ndam. dictū est eis q nō erāt ibi nisi tria hospicia. in vno equi bñ p̄curabant. t equites fame morieban. In alio erat ecōuerso. In tercio autez equi t equites bñ. ꝫ vir erat q̄n in exitu eques bñ ẏberaret. Tres g̃ tria hospicia acceperūt. t inuenerūt vt eis dictū fuerat. tercio excepto q nō fuit ẏberatus. Et cū quereret cām q̄re nō fuerat ẏberatus. dictū est ei q dño domus bñ obediens in oñibus fuerat. Ciuitas ē mūdus. in quo sunt tres hospites. q̄dā sunt q nimiā curā gerunt de equo pcurando. neglecto milite. equus corpus. miles aia siue spūs. De his Job. xxix. Obliuiscat eius mia dei. q sterilem scz carnē pauit. t vidue. i. anie nō bñ fecit. Alij sunt q indiscrete oīno corpus atterūt. t spūs vel spūalium curā tantū gerūt. Tercij sūt q vtriq discrete intendūt t vt p oīa deo obediūt. hi sine flagello cum recedūt a mūdo ptranseūt. Legit in vitis patrū. q cū q̄dam monachus penetrasset interiorē heremū. inuenit paruū tuguriū. t intus hoīez nudū orantez. q post plura ẏba dixit ei q fuerat ep̄s t tpe pscutiōis timore mortis sacrificauerat ydolis p dolore tenū

tor.t q̄ fugerat ad solitudinē illam in qua fuerat solus p octuaginta annos. viuens de fructu palme cuiusdā.que ferebat fructus p menses singulos. t de aqua fontis p iunctī bibens. Et cum p seueraſſet ibi tanto tempe in penitentia t oꝛone non receperat consolationem a dño sue salutis.nisi anno illo vltimo Quo oꝛante facies ei⁹ fit vt ignis. Alium timentē consolaꝛ.rogans vt eū sepeliat. Quo moꝛtuo t sepulto.tugurīū statim cecidit.fons defecit.palma aruit

¶ Cum q̄dam scolaris videreꝛ parisius moꝛi valde penitēs t cōpunctus apparuit post moꝛtē magistro suo habens capam de cedulis p̄scriptā diuersis sophismatibus. Et cū quereret magister eius qualiter ei esset.respondit q̄ capa ista pulsponderaret ei q̄ aliqua turris de mundo.t q̄ intus incompabiliter vꝛeꝛeꝛ. Et dū alius diceret quō hoc.cū ita cōpunctus moꝛi visus esset. ait q̄ ille lachꝛyme plus ex timoꝛe moꝛtis t gehenne p̄cesserant. q̄ ex amoꝛe dei vel ex amissione eius. Et cū diceret magister q̄ non videreꝛ sic pati.extendit ille manū suā.t vnam guttam sudoris sui p̄cipit sup manū eius.que statim perforata est.t ipse euanuit. Tunc iste dicens. Linquo coaxranis.cra coꝛuis. vanaq̄ vanis. Ad logicam pergo qui moꝛtis nō timet ergo. apud claraz vallem vadens.vt audiui.ibi habitū religionis sumpsit.t arta pnia se ibi afflixit.

¶ Quidam bꝛito cū duceret vt audiui ad montē sancti michaelis ad foꝛ vaccam t vitulū vt eam venderet ibi.videns fluctus maris refluere.t timens vouit vitulū btō michaeli si euaderet. ¶ Post recedēte fluctu dixit michaeli. q̄ fatuus eſſz si crederet q̄ ei vitulū suū daret. ¶ Post redeunte fluctu magis deꝛope magis timens vouit vtrūq̄ dicens. Michael totū vis totū habebis ¶ Retrocedente iterū fluctu.cū nō crederet decetero fluctus posse eū attingere clamauit. Michael neq̄ vaccam neq̄ vitulū decetero habebis. Sic est de his q̄ seruiliter timētes in p̄culis moꝛtis vouent p̄imo aliena restituere. postea religionē intrare vel alquid simile. Qz cum crederet esse in tuto loco.venit fluctus subito.t cū t vaccam t vitulū inuoluit. Similiē moꝛs subita aufert talibus pecuniā. coꝛpus. t animā. quia dum dicunt paz t securitas.tunc repētinus superuenit interitus.

¶ In vitis patrum.xx.libꝛo legitur.q̄ cū quidam pater desideraret videre quō aia iusti de coꝛpoꝛe egreditur. transiens p quandam villam vidit quendam peregrinū solum in platea iacentem t quasi in extremis laboꝛantem.t michaelē t gabꝛielem de celo descendentes.t et assistentes.vnus ad dexteram. alter vo ad sinistram.t rogabat aiam de p̄cepto dñi vt a coꝛpoꝛe egrederetur. Que timens nolebat coꝛpus relinquere. Et dixit michael ad gabꝛielē. Sume hanc animā vt egrediamur. Respondit gabꝛiel. Missi sumus a dño vt sine dolore t violentia ejiciatur. Cūq̄ hoc clamarent ad dñm misit dñs citharistam dauid cū cantoꝛibus celestis hieꝛusalē Quorum cantus audiens anima peregrini inter manus angeloꝛuz exiliit.t cum gaudio in celum deducta fuit.

¶ Dē in vitis patz q̄ erat speciosissima meretrix in q̄dā ciuitate p̄pter quā multi se occidebāt multi se depauꝑabāt. Et audiens abbas pannutius mala q̄ ficebant.assumpto seculari habitu venit ad eam.t dato ei solido p̄ scoꝛti p̄cio. petuit locum obscurū vbi nō posset videri.t sine verecundia peccaret. Et cū duxisset eum per plura loca.t iste semp diceret q̄ timebat videri.duxit eum ad obscurissimū locum.dicens q̄ nō posset eū aliquis ibi videre nisi deus aut diabolus. De quo verbo facto ei sermone t ostenso quō deberet aspectuz dei foꝛmidare.conuertit eam. Que cōuocauit omnes amatoꝛes suos fecit omnia que lucrata fuerat ab eis per peccatum cōburi in medio vbis ad valoꝛem.ccc.libꝛaz auri dicens.q̄ magis volebat hec

hic comburi. ꝙ in futuro combureret ab eis. ¶ Post ad desertuz venit. ibiq; dictus pater in parua cellula eam inclusit, vbi erat sola fenestra parua. p quaz ꝓpinabat ei parum panis ⁊ aque singulis diebus. in qua vtinam iuxta se ⁊ alia necessaria faciebat. Que nō audebat nomen dei noiare. vel manus vel oculos ad celum leuare. quasi polluta. sed versa ad orientē dicebat. Qui plasmasti me miserere mei. ¶ Post tres autē annos compassus ei dictus abbas iuit ad beatum anthonium querens si adhuc posset eā emittere. ⁊ esset ei dimissum peccatum suū. qui fecit ꝓ hoc orare. ¶ Tunc paulus maior discipulus athonij in extasi vidit lectum speciosissimuz in celo. a tribus puellis speciosissimis seruatum ⁊ paratum. ⁊ cū quereret si esset locus beati anthonij. Responsuz est ei. nō. sed taidis. ¶ Tunc ꝙ esset exclusa dixit. ꝙ in dicto triennio hñit peccata sua semper ante oculos. q̄si q̄ndā sarcinam. flens super illa quotidie largiter ¶ Et dixerūt patres ꝙ nō ꝓpter penitentiam quam sustinuerat. sed ꝓpter peccatorum memoriam ⁊ confusionem fuerant ei hec dimissa. ¶ Transactis autez post hoc quindecim diebus quieuit in pace. ¶ Legitur in hystoria tripartita libro. vj. ¶ Hos solebat esse romanorum ꝙ in magnis festiuitatibus imperatores facerent ante se poni ꝓ honore imperiali arulam. ⁊ thus apponi. ⁊ dabantur apponentibus munera. Julianus apostata impator volens quosdam christianos fieri ydolatras. occultatis ydolis. ibi iussit christianis thus ignī apponere. Illi autē nō aduertentes ydola thus apposuerūt ignī ꝓ honore imperiali. ⁊ aurum datum receperunt. ¶ Cum autem in conuiuijs christum benedicerent ⁊ inuocarent. dixerunt ydolatre quō eum modo inuocatis. quem p̄ paulo ante negastis. ¶ Tunc dolum aduertentes. aurum reiecerunt imperatori. ⁊ clammauerunt. dexteras sibi amputari debere. quibus thus in igne posuerant. ⁊ aurum. receperant. licet nescirent ydolo. nec in honore eoz hoc fecissent. sed ignoranter. cum essent vere christiani. ¶ Timorem bene habebat ille pater beatissimus sisoz. de quo dicitur in vitis patrum. ¶ cum instare migratio beatissimo sisoi. conuenerunt multi patres. ⁊ subito facta est facies eius quasi quodam fulgore radians. Et dixit. Consolamini fratres. ecce abraā venit ad nos. ⁊ post. ecce chorus ꝓphetarum. ⁊ post. ecce sancti apostoli. ⁊ post. ecce angeli. Et cum videretur loqui ⁊ quererent quid loqueretur. respondit. Venerunt sancti angeli tollere animā meam a corpore. ⁊ supplicio vt paululū ꝓpter penitentiam agendam sustineant. Et cum dicerent. abba. tu nō indiges penitentia. ait. In veritate dico vobis ꝙ necdum principium penitentie feciſſe me memini. Et cognouerūt ꝙ perfectus esset in timore domini. in suam resiliens paruitatem. Quo migrante totus locus odore mirabili est repletus. ¶ Exemplum in dyalogo. xl. de theodoro. qui cum in religione necessitate compulsus secuī esset fratrem suum. iuramento firmabat ꝙ nunq̄ assumeret habitum. sed dissolute viuens infirmitate arripitur. in extremis laborans clamauit fratribus p̄sentibus ⁊ orantibus. recedite quia datus sum draconi ad deuorandū. qui iā me absorbet. sed impeditur orationib? vestris. ¶ Qui cum magis orarent. clamauit deo grās. quia vrīs orationib? liberatus sum. ⁊ ex hoc vitam suā emēdauit. ¶ In vitis patrum interrogabant patres abbatem macharīū. quare ita siccus esset eque quando comedebat. ꝙ quando ieiunabat respondit. Sicut lignum cum quo carbones ardentes versantur ⁊ reuersantur. semper ꝛsumitur ab igne. ita si homo mentem suam tenuerit in timore domini. ipse timor ossa eius consumet. ¶

Greg. in dyal. lib. xl. vij. dicit q̄ aliquā do sancti timent in morte. vt pauor ille purget si aliquid est in eis purganduz. Et ponit inde duo exempla. Unuz est de quodam sancto qui mirabilr in morte timuit. qui post apparuit cuipam in stola splendidissima. & respondit querēti quare sic timuerat q̄ pauor ille cum oīno purgauerat.

Exempla de penis inferni & de tortoribus.

LEgitur i vitis patrū. q̄ dū abbas Macharius ambularet p̄ heremū iuenit caput quoddā hois. Dō cū tangeret vga sua. locutū est dicens interrogāti. q̄ fuerat sacerdos gentiliū q̄ manserant in loco isto. Et inter alia dixit. q̄ tantum distabat celum a terra tantū habebant ō ignes inferni sup capita sua. & sub pedibus suis. & q̄ tantū sub eis erant hoies xp̄iani. vel qui deum negauerāt. ve mādatis eius nō obedierant. Dicitur q̄ quidam magister singulis annis ꝓsuescerat magnuz festum facere in die sancti bartholomei patroni sui. mltos inuitando celebrādo. p̄dicando. Cūq̄ p̄dicaret intrauit dyabolus in specie cuiusdā speciosissime & ornatissime dñe. & sedit ante oculos dicti magri. qui in eā oculos iniecit. & finito sermone eā vocari fecit & inuitauit. Et dum essent in mēsa & illa multū videret allicere magistrum in amorē suū beatus bartholomeus stans in porta in specie pegrini rogabat vt amore sancti intromitteret. Dō cum nō fieret dña dissuadente. sed cū panis ei mitteret. panē renuit. & rogauit q̄ magister diceret ei saltē p̄ nunciū quid esset maxime ꝓpriū hois. Respondit magister. q̄ risibile. Dicit dña q̄ nō. imo peccatū cū quo hō ꝓcipitur. nascitur & viuit. Rñdit btūs bartholomeus q̄ bene dixerat magister. sed melius dña. Ad questionē secundā. scz q̄s esset locus vnius pedis vbi dñs in terra plura fecisset mirabilia. Rñdit mgr q̄ locus in quo posita fuit crux xp̄i. q̄n do dñs opatus est salutez in medio terre. Sed dña dixit q̄ nō sed caput hois in quo quasi minor mūdus est. Apparebat beatus bartholomeus dñe sniam. sed tertiā questionē. s. q̄tum esset a summo celi vsq̄ ad fundū inferni. Tunc cū magister hesitaret dicēs se nescire. Respondit dña. Ego modo bene video q̄ ꝓcipitor. & ego bene hoc noui. qui de altero ad alterū descendi. & hoc oportet q̄ tibi nunc ostendam. Tunc dyabolus cū maximo sonitu & eiulatu ꝓcipitauit se in abyssum. Et cū quererent peregri nū nō inuenerūt. Greg. in dyal. xxx. dicit q̄ quidam sanctus solitarius retulit quibusdam romanis nauiganti bus ad insulam in qua erat. morte theodorici regis pessimi. & q̄ viderat eum duci discinctū & discalciatū vinctis manibus & p̄ici in ollam vulcani a iohanne papa quē in custodia carceris affligendo occiderat. & simaco patricio quē iniuste ferro trucidauit. In vitis patrum. Quidam quesiuit a quodā sene quid faceret quia p̄ accidia nō poterat morari in cella sua. Iste rñdit. q̄ si cogitaret de vermibus & penis inferni. si haberet ibi vermes vsq̄ ad collum pacifice sustineret. Quidaz vidit in inferno quendā vsurarium sepultum in flāmis. & cū aia filij mortui deportaret ibi. pater hoc vidēs eiulando clamabat. Maledicta sit hora fili i qua te genui. & tu sis maledictus. quia ꝓpter te feci mala. ꝓpē que hic crucior. Econtra filius rñdebat cū maledictuz esse & horam maledictā in qua fuerat factus pater su⁹. quia ipm̄ docuerat fenerari & alienū ei reliquerat. ꝓpter qō imꝑpetuum torqueret. In vitis patrū dicit. q̄ ꝙgregati patres rogauerūt btm̄ arsenium. vt diceret verbū edificatiōis. Qui fleuit dicens. Producant oculi nostri lachrymas. & cōburant coram porta nostra hic. ne cōburanē in futuro

Item ibidē. Quidā senex migrauerat

post redȝt. qui ꝛ fleuit inconsolabiliter dicens se audiuisse voces innūeras dicentes frequenter. Ve mihi. ve mihi. quia nō fleui. ¶ Cum quidam rusticus diceret cuidam fratri predicanti de penis inferni ꝙ maledictus esset ꝙ crederet ei. cum ipe nō fuisset ibi. respōdit frater. O rustice si aliȝs inde egrederetur etiam vnicus qui denunciaret tibi penas inferni. tu nūꝙ decetero. vt timeres. vel in deū crederes. vel a malo cessares. quia semp crederes. ꝙ sicut ille exiuisset ꝙ tu posses egredi inde. ꝑ modo debes timere baratrū ita ꝓfundum ꝛ artum ꝙ nullus possit inde ascēdere. artum ꝙ nullus possit egredi. clausum ꝙ nullus potest exire. custoditum ꝙ nullus potest euadere. debes ne ibi venias sup oīa timere ꝛ cauere. male crederes de hoc alīȝ qui de hoc non credis deo ꝛ ꝓphetis. ¶ Item aliud exemplū legitur in libro petri cluniaceñ. Ait enī ꝙ in pago pictauie apud lizmiacum fuit quidā sacerdos multorū victoꝝ seruus. ꝙ familiar erat priorꝭ bone vallis cisterciēn. ordinis. qui frequenter eum monebat vt vitam corrigeret. ꝛ secko abrenūciaret. Qui ꝓmittebat se hoc aliquando factuꝝ. Qui subito grauiter egrotans mittit ꝑ dicto priore. Qui admonitus ab eo nolebat complere. ꝓmissum. sed differebat. Qui subito clamauit. Pater ora ꝓ me. quia ecce duo vsi ventūt ad deorandū me. Qui ad orationē dicti prioris ꝛ socioꝝ dixit se esse liberatū. Nec sic liberatus ꝛ admonitus statim mutauit. Et tunc subito fortꝰ icepit clamare. Ecce ignis occupat me ad deorandum. ꝛ petebat orari ꝑ se. ꝛ opponebat cooperiorium suū igni. Similiter ꝛ tunc liberatus ē ꝑ oronē nec tunc se correxit. nec ꝓmissū complere voluit. Tunc factus ac si expergefactus rapitur ad dei iudiciū. audit ibi sententiam cōtra se de malis suis. redit refert visa ꝛ audito. ꝛ spem salutis ꝛaz ab eo ꝑciosam. ꝛ ecce ait duo demōes affuerunt. portantes vnam maximam sartaginem vt frigar in ea ineternū. et sciatis inquit ꝙ nō insanio quia hec ē cuculla ꝛ hec lintheamina. Quod dū diceret gutta vna fixure cecidit sup manū egri ꝛ deuorauit eam vsqꝫ ossa oīmibus vendentibus. ꝛ ait. Ecce nunc credite. ecce nunc demones ꝓiciūt me in sartaginem. Et hec dicens expirauit. Vulnus autem patebat etiam post sepulturam. ¶ Legitur in vita beati Nicolai. ꝙ cū quidam peregrini visitarent ꝑ mare ecclesiam beati nicolai. apparuit dyabolus in littore marꝭ in specie magne dñe dicens. ꝙ volebat facere illam peregrinationē. ꝛ limire sepulcrum ꝛ ecclesiam beati nicolai quodaz speciosissimo ꝛ fragrantissimo vguento. quod emerat ꝛ secum in pixide ferebat. que rogauit eos vt ipsi vnguentuz ferrent. ꝛ hoc ꝑ ipsa facerent. quia habebat impedimentum. nec poterat vltra ire. Qui cū acquieuissent apparuit beatus nicolaus dicens illud esse oleū inferni. ꝛ ꝙ aperta pixide ꝓicerent in mare. Quod ꝓtinus omnes aquas maris quas tangebat succendebat. ¶ In vitis patꝝ. Quidam venientes ad ꝓfundum heremū. inuenientesqꝫ quēdam senem ibi asperrimā vitam gerentem vel agentem. cū quererent ab eo q̄re ibi morarē tantū laborem sustinēs respondit. Totus labor vite mee quem hic sustineo nō est idoneus comparari ad vnam diem tormentoꝝ que peccatoribus in futuro seculo ꝓparant. ¶ Item ad hoc pertinet ꝙ Greg. dicit dyal. xxxiij. de petro heremita cuz esset secularꝭ mortuꝰ vidit iferni supplicia ꝛ innūerabilia flāmarum loca. ꝛ multos huius seculi potentes vidit ibi suspensos. Et cuz deberet ibi mergi in flāmas quidam chorus habitus apparens subito hoc ꝓhibuit dicens. Egredere et qualiter tibi post hꝫ viuendū sit cautissime attende. Qui resurgēs hec narrauit ꝛ tanta postmodū se afflixit penitētia. vt si lingua taceret penitentia eius hoc clamaret ꝛ ꝙuersatio. ¶ In vitis

parum legit q̄ quidaz iuuenes miserūt meretricem quādam ad quendā solitariū.que asserebat.eis q̄ faceret cū peccare secū. Que venit ad cellam eius dicens se errabundā.supplicans vt intromitteret eā in domū suā ne extra more ret frigore.vl occideret a bestijs. Q̄ fecit ad vltimū motus pietate. Et cum illa multū sollicitaret cū se nudans ad ignē.t verbis similiter t signis.t ille fugeret ad interiora celle ad orationem. sentiēs motus digitos cōburebat suos ad lucernā dicens intra se. Miser si cū ista peccauero.ignem inferni quō sustinere potero.qui hunc sustinere nō possum. Et hoc fecit totiens in nocte quotiens insurgebat tēptatio.vsq̄quo manū quasi totā combussit. Iuuenes autē irruentes inuenerūt illam miserā mortuā.t heremitam habentem manus cōbustas. Ad cuius p̄ces eam dñs suscitauit. Que dicebat q̄ viderat flāmā a sūmo celo vsq̄ ad terram durantē in qua debebat p̄nci. ¶ Fuit quidam fenerator quē cū moueret suus sacerdos ad penitentiā semp dicebat. Bene adhuc faciam.quia satis est adhuc de tpe Similiter in infirmitate.bñ adhuc faciam dicebat. Et cum improbe instaret sacerdos videns periculum ille subito rapit quasi mortuus. Et cū rediret statim.t adhuc instaret sacerdos. clamauit eger. O penitentia vbi es.decetero penitere nō valeo.hoc iudicāte q̄ iuste iudicat.quia dū facere penitentiam potui.nolui. Et hec dicens mortuus est.

¶ In passione beati bartholomei legit̄ q̄ angelus volens ostendere diabolū illis quibus beatus bartholomeus p̄dicauerat. p̄cepit eis in frontibus fieri signū crucis.t tunc ostendit eis gentē maurū nigriorem fuligine.facie acuta.barba p̄lixa.crinibus vsq̄ ad pedes p̄tēsis.de oculis igneas scintillas emittentē.ex ore t naribus sulphureū ignem spirantē.vinctis retro manib?.

¶ Item greḡ.dyal.xl.dicit de crisaurio.q̄ cū infirmaret vidit multitudinē demonū horribiliū.t cum clamaret inducias vsq̄ mane.t se huc illucq̄ verteret.ne eos videret.nec posset eos nō videre.in terrore illo mortuus ē.

¶ In dyal.xl.exemplū de theodoro et de monacho guloso. q̄ videbat valde religiosus t abstinens.sed comedebat in occulto'qui in fine hoc clamauit.t q̄ dyabolus absorberet aiam eius vt draco.t pedes ei? t genua tā ligauerat.et aiam eius absorbebat.os suum hñs in ore suo. Hoc dicens mortuus est.

¶ Exemplū in dyalogo de stephano p̄sbytero.Qui cū diceret mancipio suo. veni dyabole discalcia me.statim affuit dyabol? discalciās eū. ¶ Cū admiraret q̄dam sanctus demonē qui mirabiliter affligebat quendā arreptū.vt diceret quō vocaret.dixit.q̄ mille artifex eo q̄ haberet infinitos modos fallēdi t nocendi. Job.xx.¶ Pluet sup eos belum t̄ē. Ideo in Apoc.xij. draco dicit habere septem capita t decem cornua Ideo in vitis patrum sub specie diuersaz ferarz btō anthonio apparebat. vñ aliqñ fingebat dyabolus leonū rugire aliqñ sibilos serpentū.vt sic eū ab heremo fugaret. ¶ Item dyal.iij. Greḡ.dicit.q̄ cū dacius mediol.ep̄us chorintū aduentret intrauit domū quā multis annis demones inhabitantes inhabitabilē reddiderant. Et cū vellet ibidē nocte quiescere.cepit audire magnis clamoribꝰ rugitus leonū.balatus pecoꝝ sibilos serpentū.ruditus asinoꝝ p̄coꝝ t soricū.t hmōi. Tunc ep̄s air. Bene tibi otigit miser.tu es ille q̄ dixisti. Ponā t̄ē.ero silis altissimo.ecce per supbiam tuā his bestijs silis factus es. Ad hꝰ ḡsi erubescens diabolus recessit.

¶ In dyal.liij.de valerio cui ep̄s beryē.p̄cio accepto in ecclia sua locum sepulture dedit.q̄ vsq̄ ad decrepitā etatē fuerat leuis t lubricus. Nocte cadē q̄ sepultus est beatus faustinus martyr apparuit custodi diecs.q̄ diceret ep̄o vt carnes fetidas quas in ecclia posuerat inde remoueret.qō nisi faceret die tri-

cesima moreret. ℳ custos bis amonitus timuit ep̃o dicere. Eps die tricesimo incolumis ad lectū rediens. subita ⁊ improuisa morte defunctus est. ✠

¶ Item dyal'. lv. De valentino mediolanen̄. occupato cunctis leuitatibus ⁊ lubrico apud ianuam in ecclesia beati syri martyris sepulto in qua custodes ecclesie ipsius voces audierūt. ac si aliquis violenter ab ecclesia repelleretur. Qui surgentes viderūt duos termios spūs dictum valentinū ligatū p pedes ab ecclesia eiciētes clamantē nimis ac vociferantē. ℳane aūt facto in sepulcro suo nō est inuētus. sed extra in alio ligatis adhuc pedibus vt fuerat eiect? Ibi greg̃. dixit. ℳi quos peccata gula deprimūt. si in sacro loco sepeliri facūt restat vt etiā de sua p̃sumptōe iudicent̄

¶ Item dyal'. lvj. de tinctuario sepulto in ecclesia ianuarij martyris rome iux̄ portam beati laurentij. a cuius sepultura audiunt media nocte voces exire. ardeo ardeo. Cū vxor eius h̄ audiens fecisset sepulcrū aperiri. vestimenta intacta reperierūt. corpus aūt oīno nō inuenerūt ac si nō fuisset ibi sepultū. ¶ Dicit̄ p cū q̃dam magnus feneratoꝛ instātia amicoꝝ ⁊ spe cōmodi tpalis in claustro quoꝛūdam mōachoꝝ sepultus esset. nocte sepulcro exiens. clamādo ⁊ eiulando domū discoopiebat monachos petiebat. ⁊ in mane extra cimiterū inuentus est. ⁊ adhuc in sepulcro suo corpus eius repositū est. Cūq̃ pluries h̄ fecisset aduratus est a quodā bono viro q̃ diceret ei quō ⁊ monachi ⁊ ipse quiet em h̄rent. ait. Ego ⁊ si alij quiescere posset in inferno q̃escere nō possum. qꝛ exercu pcm̄ vsure. a quo nullo die ac nocte q̃escere nō possum. ⁊ vos si q̃escere vultis a loco reqetionis ⁊ sepulture me pjcite. ℳō cum factū est nō est postea auditus. ¶ Dr̄ q̃dā nigromāticus habebat discipulum qui p̃mittebat ei multa bona cūq̃ vellet experiri vtrū ita faceret. fecit ei p̃ incarnatiōz videri q̃ eligeret in ip̃atoꝛē ꝯstantinopol'. ⁊ q̃ ad eū venirent p̃mo nūcij. post milites eū rapientes ⁊ impatoꝛē facientes eū. ⁊ homagia ſ̄ray suay Cūq̃ multe terre obuenirēt ei q̃ nō habebant dnos. vt videbat ei. rogauit eū magister suus vt recordaretur p̃missi dans ei aliquā terray illay. Cunq̃ ille diceret se nescire quis esset. intulit. Ego sum ille qui vobis dedi hec oīa. ⁊ vobis hec aufero. Et exufflata incantatione ipse mouit se pauperez. Sic facit x̄ps diuitibus. Job. xxvij. Diues aperiet oculos suos ⁊ nihil inueniet. ps̄. Dormierūt somnū suū ⁊ nihil inuenerunt.

¶ In vitis patrū legit̄ q̃ multū duo fratres temptati ad seculū euntes ꝓtraxerūt. ⁊ post admonitē dixerunt ℳ p modica illa delectatiōe haberēt tormenta eterna. qui vitam dimiserant angelicā. ⁊ sic redierūt ad heremū veniam petentes. ⁊ ꝓfitentes pecc̄atum: quos equalis corpulentie patres inclusērūt in equalibus locis. ⁊ equalez eis dabant victus portionē. ¶ Post annum eos cōsiderantes viderunt alterū macilentissimū ⁊ pallidum. ⁊ alium ecōuerso se habentē. ¶ Primus req̃situs dixit. q̃ hoc ideo erat qꝛ semp cogitauerat de penis eternis quas meruerat p̃p̃ peccata sua. rogans vt dimitterent̄ ei. Alt̄ q̃ cogitauerat de misericordia dei. ⁊ delectabat in h̄. Et iudicauerūt p̃es eq̃lem eoꝝ penitentiā apud deū. Item cū parisius quidam diues pinguis obuū haberet quendam scolarem pallidu ⁊ macilentū. dixit ei. Dñe clerice vos videmini venire de inferno. Qui rñdit. Et vos videmini habere facē cunctis illuc. ℬ ¶ In vitis patꝝ dr̄ q̃ q̃dam iuuenis temptatus querebat cōsilium a sene quō eum eusderet temptationem. cui ille dixit. q̃ faceret sicut nutrix que cū vult separe puerū ab vbere. ponit desup aliquod amarū. qō sentiens puer. refugit. sic tu tēptationē amaritudine inferni. ¶ Dicit̄ in vitis patrū de eo qui temptatus ad solē nudus

se ponebat. querens quō sustinere pos
set inferni ignez. qui nō poterat solem
sustinere. ¶ Greg. dyal. xxvij.
dicit. ꝙ stephanus illustris roman⁹ apō
cōstantinopolim defunctus est. Jn ma
ne cum deberet findi ⁊ conderi surrexit
multa se vidisse retulit de inferni locis.
que prius nō crediderat. sed iudex cum
esset ei oblatus dixit. nō hūc sed stepha
nū ferrariū voluisse qui erat iuxta eū q̄
isto reducto mortuus est. prior autē ste
phanus vixit diu. sed vt opus ei fuisset
vitam nō correxit. Vic aūt in peste vi
bis in qua visibiliter sagitte vise sūt de
celo venire occisus est. quē quidam mi
les mortuus. ⁊ resuscitatus vidit labi a
ponte. ⁊ a demōibus trahi inferius. vt
supra dictum est. ¶ Jn legenda
beati iohānis euāgeliste legitur ꝙ cuz
quidam mundū cōtemnentes ad p̄dica
trionē beati iohānis. aurum ⁊ gēmas
vendidissent. ⁊ paupibus dedissent. vi
dētes postmodū se paupes ⁊ abiectos
⁊ seruos suos magnos effectos in hoc
mūdo. deb⁹ ꝙ fecerūt peniteret. beatus
iohānes quēdam iuuenē qui mortuus
efferebatur suscitasset. ⁊ ille eis referret
que p̄mia amiserant ⁊ gaudia. ⁊ q̄ sup
plicia eis parata erant. ex eo ꝙ ad vo
mitū redissent. ⁊ quō beatos angelos
ō sua ruina flere faciebāt. ⁊ malos gau
dere. illi redditis gēmis ⁊ auro. se ⁊ mū
dum postmodū ꝓpter dñm ꝓtempserit
¶ Legitur in vitis patz ꝙ quedā
puella patrē habuit religiosum valde
⁊ timentē. ⁊ amantē deū ⁊ matrem lu
xuriosam ⁊ inhonestaz. Jsta aūt bone
idolis patrē imitabat. Pater aūt eius
graui languore ⁊ cū multa miseria vi
tā finiuit. in cuius morte ita cōmotus
est aer. ⁊ tanta facta est intemperies ꝙ
vix potuit sepeliri. Mater autem mor
tua in magna ꝓsperitate. magna facta
est serenitas. ita ꝙ viderent̄ ꝓtre ei cle
menta. ⁊ cū maxio honore est sepulta.
Et cū filia cogitaret cuius vita magis
esset eligenda. ⁊ videret ꝙ matris cui
ta ꝓspere semp̄ succesisset in pctō suo.
⁊ videbat habuisse ita pulcerrimū finē
visum fuit ei ꝙ ipa duceret ad loca tor
mentoz. ⁊ ꝙ videret ibi matrē suā mi
rabilr torqueri a demonibus ⁊ cū alijs
pctōribuus. Postea ducta est ad locuz
inestimabilis claritatis. in quo vidit pa
trem suū cū alijs multis speciosissimū.
⁊ ineffabiliter exultantē. ꝙ cū ipsa ro
garet vt posset ibi morari ⁊ remanere cū
eo. dixit ille ꝙ si vellet ibi cū eo morari
vitā duceret illā ⁊ pniam p̄ que ipse ad
illa bona deuenerat. aliter si matrē imi
taret cū matre puniret. Jlla aūt redīs
a visione in bona vita perseuerans pa
trem imitata.

¶ Exempla de purgatorio. Capl'm. III.

IN vitis patrū di
cit. ꝙ cū quidam malus ꝓpos
tus esset qui nec deum timebat nec ho
mines reuerebat. deus misertus eius de
dit ei grauē q̄ndam infirmitatē. in qua
expendit oia q̄ habebat in medicinis ⁊
alijs ⁊ nihil valuit ei. Vñ cū p q̄nquē
nū sustinuisset ita grauē infirmitatem.
cū nō posset surgere nec haberet aliq̄d
vnde necessaria posset habere. ⁊ ab oi
bus destitutus esset. ⁊ ꝓpter pauptatez.
⁊ vilitatē languoris. ⁊ doloz. cepit de
sperans murmurare ctra deū. ⁊ hoc ꝙ
istis miserijs tādiu viueret. Dicitur ei
angelus increpās eū de murmure. mo
nens ad patiam. ⁊ vt per duos annos
alios sustineret p quos plene purgatus
statim euolaret. Qui cū diceret se h̄ fa
cere nō posse. se potius velle occidi. di
xit angel⁹. ꝙ aut duos ānos opteret eū
sustinere. aut p duos dies in purgato
rio. Jste autē pene acerbitate sentiens
credidit ibi fuisse p infinitos dies aī q̄
dimidtā diē cōpleuisset. clamans ⁊ eiu
lans ⁊ ꝙquerens angelū mendacē. nec
angelū esse ꝑ dyabolū. Affuit angelus
ad patiam monēs eū ⁊ arguēs de mur
mure. ⁊ dicens q̄parū fuisset ibi. Tunc
rogauit angelū ꝙ reduceret eū ad ꝓ

rem statū. et si vellet ipse paratus esset non solum sustinere patienter vsq; ad duos annos imo vsq; ad diem iudicij. Quod fecit angelus. et vsq; ad cōplementū duoꝝ annoꝝ oia patienter sustinuit. ¶ Petrus cluniacēn. dic̄ q; cuidam sancto viro ꝓstrato in oratione in die sancto veneris rapto in fletu vsq; ad diem pasce. fuit facta hec reuelatio. Vidit in purgatorio q̄ndaz grauissime puniri. qui fuerat magne gulositatis. quia frequenter consueuerat nimis bibere. Qui cū aliq̄n excessisset in potu. diabolus ingurgitatū suffocauit eum. ascendens sup cor eius. ꝛ dum eū traheret ad infernum beatus nicolaus quem multū dilexerat et honorauerat occurrit eis et traxit eos ad iudiciū dei qui grauissime pene purgatorij adiudicauit eum. ¶ Item vidit alīū ibi q; fuerat miles largus. curialis. hospitalis et continens in suo cōtugio. ꝛ multas bonas gr̄as habuerat. tamen multum semp amauerat ludum autem. et aucupium semper fuerat secut⁹. hic ab alijs penis fuerat liberatus. excepto eo q; auiculaz in manu tenebat. que cum rostro ꝛ vnguibus manū eius dilacerabat. ꝛ maximū dolorē ei inferebat.

¶ Item vidit ibi quendam militem iuuenem. qui fuerat vanus ꝛ vicios⁹ et crucem acceperat ꝛ obierat. qui ꝓ totam diem a demonibus torquebat mirabiliter in medio rogo. de nocte faciebat pegrinationē trāsmarinam. sed parū ꝓficiebat ꝓpter tenebras ꝛ noctis intemperiē. ꝛ vie ꝛ aeris incōmoditatē. quē facto die demones reducebant ad tormentū affligendum. facta nocte vbi primo acceperant eum reponebāt et sic postea. ¶ Vidit idem qui supra alium militē qui cum haberet ius patronatus in quadaz ecclesia accipiens a quodam clerico. xxv. marcas ꝓsentauit eum ad curam. Qui de hꝭ penitens mandauit vxori reddi pecuniā dictam a peregrinatione transmarina in qua mortuus est. et q; missas faceret ꝓ eo celebrari. hic dicte pecunie denarios accensos singulis diebus ministrantibus sibi demonibus accipiebat ꝛ reddebat. ꝛ dicebat se liberari posse omnino vt credebat. si adhuc ꝓ eo reddita pecunia quinq; tricenalia celebrarent. multam em̄ accepat pene alleuiationē per missas ꝓ eo celebratas. ¶

¶ In dyal. dicit q; quidam abbas moriens cum interrogaret a monachis suis quem ei substituerent in abbatē. motus carnaliter monuit ꝛ consuluit q̄ndam nepotem suum sibi substitui. Qō et ipsi fecerunt. Cum aūt dictus nepos factus abbas iret solus ad fontem q; erat in ortu suo. audiuit de fonte exire quasi vocem auunculi sui mirabiliter plāgentis. Quem cū adiuraret abbas vt ei diceret quis esset. dixit se esse auunculum suuz. qui mestimabiliter ibi vexaret. quia motus carnaliter eū eligi suaserat. Et cum diceret nepos q; ibi non multum posset affligi in fonte temperato. rogat vt deferat candelabrū cupreū quod erat retro altare ꝛ ponceret in fontem. Quod ille fecit. ꝛ statim in aqua quasi cera candelabrū in ignē. ꝛ butirum in olla bullienti liquefactum est. et tunc abbas resignauit nec euz vltra audiuit. ¶ Audiui a quodaz fratre apulo. q; cum quidam in quodam monte iuxta vulcanum vbi dicit locus purgatorij prope ciuitatez catheñ. q̄reret equum domini sui. inuenit vt sibi visum est ciuitatē q̄ndā cuius erat ostiolum ferreum. et quesiuit a portitore de equo quem querebat. Qui respondit. q; iret vsq; ad aulam dñi sui qui redderet cum vel doceret. Et adiurat⁹ ab eo portitor ꝓ deum q; diceret ei quid ageret. dixit ei portitor. q; caueret ne comederet de aliquo ferculo quod ei darēt. Videbat ei q; videbat ꝓ vicos illi⁹ ciuitatis tot homines quot sunt in mūdo de omni gēte. ꝛ artificio. trāsiēs per multas aulas venit in quandaz vbi vidit principē suis circūuallatū offerunt ei multa fercula nō vult de eis gustare

ostendunt ei quattuor lecti ⁊ dicitur ei q̄ vnus eorum erat dño suo paratus. et alij tres trū feneratorū. et dicit ei princeps ille. q̄ assignabat diez dño suo talem pemptorū. ⁊ tribus dictis feneratoribus. alioquin venirent inuiti. ⁊ dedit ei ciphū aureū cooptum operculo aureo dicit ei ne illū discooperiret. sed illum in huius rei intersignū p̄sentaret domino suo. vt biberet de potu suo. equus sui ei redditur. implet iussa. ciphus aperitur flāma ebullit. in mari cū ciphō ꝓijcit. mare inflāmat. ¶ Cum quidā capellanus apud nouū castrum in diocesi lausan. guilhelmus nomine. qui etiam sanctus mō dicit ꝓpter miracula multa q̄ dñs dicit p eū fecisse. esset in domo sua sup lacum maximū et q̄dam miles q̄ erat cum eo quereret ab eo. cur se affligeret. imo q̄si occideret. ieiunijs. cilicijs. ⁊ lacrimis. cum assertione dixit. q̄ vellet esse vsq̄ ad diem iudicij in tanto igne q̄ntus erat lacus. ⁊ esset securus q̄ posset euadere cum omni penitētia sua vel igne inferni vl̄ purgatorij. Et referebat quoddā exemplū. Q̄ cum q̄dā latro fugaret ab hostibus suis. videns se nō posse euadere prostrauit se in cruce ⁊ dixit. q̄ bene mortem ꝓmeruerat. q̄ deū offenderat. flebat ꝓ hoc. confitebat se peccatorē. et rogabat eos vt eū de eo vindicarent. exponēdo membra martirio. Quidā aūt erat heremita ꝓpe qui multis annis maximā penitētiaz egerat. cui reuelatū est q̄ angelus cum laudibus in celū illi latronis animam deportaret. Qui nō egit deo gratias. sed indignat hoc dicens apud se. q̄ postq̄ se exposuisset oībus flagicijs similiter in fine peniteret. et sic ei fieret vt latroni. Et cum ad seculum rediret transiens aquam de ponte cadēs submergitur. ⁊ a demonibus in infernuz ꝓijcit. ¶ Itē cū beat⁹ Marcialis vnus de. lxxij. discipulis gentē lemouicensiū conuertisset cum duce eor. ⁊. xv. milib⁹ militū vna die baptizatoꝝ. cum redissent de roma vbi beatum petrum visitauerant. ⁊ transiissent iuxta quendā fluuiū cū filius cuiusdaz comitis picta uien. in flumine se balnearet. a diabolo opprimitur et extinguit. Et cum inueniri non posset. beatus marcialis rogatus venit ad fluuiū adiurans demones qui hoc fecerant. vt visibiliter apparerent et defunctū reddant. Tunc exierunt de flumine tres demones q̄si ethiopes fuligine nigriores. manibus ⁊ pedibus terribilibus. oculis cruentis. capilli totū corpus tegentes. qui ⁊ per nares ignē sulphureū emittentes. loquendo vocem corruinaz emittentes. Et cū iussi dixissent nomina sua ⁊ officia sua p̄cepit ne alicui nocerēt. sed deserta peterent. Suscitauit iuuenem qui narrauit quō eū demones suffocauerūt. Cū q̄ raperent eum ⁊ vellent catenis constringere. angelus dñi eripuit eū ostendens ei ignem purgatorij. ⁊ penā multiplicē eius. Et cum duxisset eū ad portam paradisi ⁊ demones ꝓ eo multipliciter litigarent. venit vox de celo p̄cipiens vt ad corpus rediret. ⁊ resurgeret et adhuc sederet annis viueret. Quib⁹ dictis se totondit. et sicut cum angelus docuerat. in mirabili abstinētia remansit. et btō marciali postea adhesit. Itez de horrore demonū de quo supra. K

¶ Audiui a fratre remeio viro perito et religioso. qui aliquando fuit prior ꝓuincialis fratrū predicatoꝝ. in puincia ꝓuincie. q̄ cum beatus dñic⁹. illas nobiles dominas quas ab hereticis manicheis rapuerat. in monasterio faniouis congregasset et sciret deo reuelante multas eas tentari de hoc q̄ dimiserant hereticoꝝ consortiū cum ipe p̄dicasset eis in ecclesia de seruitio dei ⁊ diaboli. et quō seruierant diabolo in errore illo. aliquas eaz nō bñ firmatas in ꝓposito persistendi in fide ait. et ego rogo dominū. vt vobis ostēdat cui domino seruuistis. Tunc de cāpanili sub quo erant. ꝓ foramen corde exuit catus ⁊ eterrum? excedens magnitudinez aliorum. Quod foramen ita arctū erat

et lapideum vt vix corda inde descēderet. ⁊ subito ꝓsilijt in medio eorū. Cui? aspectu et horrore ita fuerunt pterrite ꝙ vix viuerent. Tunc beatus dñic? abiurauit cum ꝙ ab eis omīno recederet nec eas super hoc de cetero infestaret. Quo dicto catus dictus saltās ad cordam rediit eo mō quo descenderat per idem foramen eis videntibus ꝓ quod vix aer modicus cum dicta corda videret intrare. ¶ Q̄ aūt missa ⁊ sacre eucharistie oblatio proficiat existentibus in purgatorio patet multis exemplis. Greg. dyal'. xxiij. dicit ꝙ cum due sanctimoniales seruum dei q̄ sibi ministrabat exteriora. tumide ꝓ nobilitate carnis. multis contumelijs afficerent. beatus benedictus hoc audiens mandauit eis. Corrigite linguā vestrā alioquin excōico vos. Quam sententiā vt dicit Grego. non intulit ꝓferendo sed intentando. Quibus nō correctis. sed defunctis. cum dyaconus clamaret. q̄ non cōmunicat det locum. nutrix earū de sepulcris suis videbat eas sp egredi. Quod audiens beatus benedictus eas absoluens oblationem dedit ꝓ eis eam ꝓpitius immolari. qua immolata non sunt vlterius vise egredi. quas ex hoc patet cōmunionē recepisse ꝓ seruum dei vt dicit Grego. ¶ Item dicebat Petrus cluniacēn. abbas ꝙ q̄dam sacerdos cōsueuerat singulis diebus anni celebrare. Requiē eternā ꝓ mortuis. Qui cum accusatus essz apd̄ suum epm suspendit eū ab officio. Cū aūt eps in quadaz magna festiuitate tret ad matutinas trāsiens per cimiterium visum est ei ꝙ omnes mortui qui erant in cimiterio surgerent cōtra illū sub illo scemate cuius officij fuerāt in mundo dicentes. Iste eps nullas missas nobis dat. in sup sacerdotem nostr̄ abstulit nobis. sed certe nisi emendauerit morietr. Qui non solū sacerdotē absoluit imo ꝓ mortuis celebrauit. ¶ Item dyal'. xxiij. dr. ꝙ dum q̄dā paulus monachus sine licentia visitassz parentes ⁊ sine bñdictione. mox defunctus est ibi ⁊ sepultus. sed sequenti die eum extra inuenerūt. ⁊ hoc quotiēscū ꝙ cum sepeliebant inueniebant eūz sequenti die extra. Parentes eius recurrentes ad beatum benedictuz accipiēt ab eo sacraz cōmunionē. vt eam cum omni reuerentia ponāt super pect? defuncti. ⁊ sic sepeliebant. qd̄ faciunt nec vltra reijciē. ¶ Item dr ꝙ cū quidā eps gebeñ. faceret piscari i lacu. extraxerunt piscatores maximū aceruū glaciei in estate. de quo audierūt extre vocem plangentis. Post adiurationē respondit vox. ꝙ erat aīa cuiusdaz piscatoris. in purgatorio grauiter afflicta: et rogauit epm ꝙ ꝓ ea celebraret. hñs glaciem sub pedibus vsq̄quo esset resoluta. ⁊ tunc sciret eam liberatam esse. Quod ⁊ ipse fecit. ¶ Item dyal'. lvij. dicit Grego. ꝙ dū felix p̄biter ad lauandū ad balnea veniret. iuenit ibi ignotum hoiez ad eius obsequiū ꝓparatū. qui cum discalceabat. ⁊ vestes ab eo accipiebat. ⁊ āministrabat. Cū aut̄ hoc pluries fecissz veniēs ad balnea duas coronas panum ei detulit. quas cum balneat? ei offerret. dixit se illo pane non indigere. quia fuerat dñs illius loci ibi ꝓ culpis suis grauiter torquerētur. sed rogauit eū ꝙ ꝓ eo in altari oīm potenti deo offerret. ⁊ sciret se exauditū si eū rediens nō inueniret. ⁊ ꝫ dicto disparuit. Dictus aut̄ p̄biter p septimanam integram pro eo se affligēs. ⁊ singulis diebus sacrificium offerens. eum dē rediens ad balnea non inuenit.

¶ Item dyal'. lvij. In monasterio beati Gregorij fuit quidaz monachus iustus nosse. qui grauit infirmus tres aureos quos absconderat fratri suo carnali tradidit. Qd̄ sciēs b. Grego. ꝓcepit ne aliqs fratrū morienti assisteret. ꝑ ff̄ suus et cām h? rei diceret. vt in morte doloz ei? animū transuerberaret. qd̄ cū frater eius ei dixisset grauiter ꝓ cōmisso dolēs ⁊ gemēs i ipso dolore quē habuit ꝓ ꝓmisso mortuus ē. quez fecit

beatus gregorius in sterquilinio sepeliri ⁊ tres aureos cū eo ꝓijci a fratribus dicentibus. pecunia tua tecū sit in pditionez. triginta diebus elapsis ꝑce pit btūs gregorius defuncto ꝓpatēs. vt in singulis diebus vsq; ad tricesimā ꝓ eo celebraret. Nō factū est. et die tricesima apparuit defunctus fratri suo carnali. Qui cum quereret quō esset ei ait Usq; modo male fuit mihi. sed mō bene. qz hodie receptus sum ad cōmunionē Nō referens fratribus iste ignorans quid egissent. cōputantes dies inuenerunt ꝙ dies esset in qua tricesima oblatio ꝓ eo fuerat immolata. ℟

¶ Item in vita marie dignī quā scripsit mgr iacobus de vitria cotusculanēn. epūs dicit ꝙ cum dicta maria deuotissime oraret. vidit infinitā multitudinez manuū ad eam directam ⁊ cōiunctarz ad inuicē. Sequenti die cum transissz ꝑ cimiterū vidit easdem manꝰ ab imo conscendere. quasi vellent eam detinere. Ad quaz visionez pterrita fugit ad ecclesiam rogans dñm. vt intimaret ei quid hoc sibi vellet. Tunc dictum ē ei ꝙ erant aīe existentes in purgatorio q̄ orationes eius petebant. in ōbus multū bñficiū recipiebant. ¶ Item in ꝓlogo eiusdē vite ōr ꝙ quedam mulier defuncta ad ꝑces aliquorum de pena purgatoria reuocata ad vitam vt penitentiam hic compleret ita affligebat se ꝙ in sepulcris habitabat. in niue ⁊ glacie et igne se inuolucbat. que cum hic penitentiā fecisset. hoc donum habuit vt frequenter extra se raperet ⁊ alias in purgatorio conduceret. et ꝑ purgatorium sine aliqua lesione transiret. ℣

¶ Item ōr ꝙ cum quidam guilhelmus archidiaconus parisien. esset legatus in terra albigien. et q̄daz miles strenuus pfecisset ibi strenuissime quadragesimam. et terra remaneret in periculo. nec vellet ꝓ aliquo stipendio ibi remanere. dixit ei legatus ꝙ auctoritate dei ⁊ pape et ecclesie concedebat patri suo defuncto indulgentiam ꝛipse ꝓ eo ꝑ aliam quadragenaz sustineret laborem ibi. quod fecit miles. quibus cōpletis pater eius apparuit ei luce clarior. gratias ei agens ꝓ sua liberatiōe

¶ Legitur in vita sancti Severini colonien. archiepi. de quo fit mētio in vita sancti martini. ꝙ post mortem apparuit illi archidiacono suo. qui audiuit in transitu dicti beati Martini voces cum eo indutus pontificalibus. habens nubem super caput eius stillantē ei guttas igneas super caput. Qui cū quereret quare hoc pateretur cum sanctus crederet. respondit eo ꝙ horas suas negligēter dicebat. quia cum famuli sui inter horas secularia negocia ingerebant eis intendebat. nec horas cū suis clericis tunc dicebat. Et cum quereret si esset illa pena magna. cecidit vna gutta sup brachiū eius cōburens ei carnem vsq; ad ossa. Qui cum eiularet pre vehementia doloris ait sanct⁹. Noli timere. nunc videbis quāta possum apud deum. et elevauit manum ⁊ in signo crucis statim curauit eum.

℣ Narrauit frater Petrus dict⁹ remen. epūs post agen. Qꝰ quidaz frater religiosus valde dictus frater matheus hispanus apparuit cuidam fratri post mortem in clara facie dicens. ꝙ post mortem detentus fuerat per q̄tuordecim dies in purgatorio. ⁊ cum q̄reret causam huius fratet dixit. ꝙ hoc fecerat negligentia illorum fratrum qui missas et ea que ipsi debebant non ita cito soluerāt vt debuissent. ⁊ monebat fratres super hoc ammonendos. vt citius soluerent. ¶ Item dicit in hystoria Karoli magni. ꝙ quidaz miles moriens in exitu hyspanie de rōceuar dimisit equum suum cuidam nepoti suo vendendum. et pauperibus erogandum Quem nepos videns bonum sibi reputauit. Cum aūt ille pegisset penitentiaz suam in purgatorio apparuit nepoti suo valde pulcer dicens. ꝙ non impune ferret. ꝙ ꝓ retentione eius legati cum tantum in purgatorio dimisisset.

In crastino cū ipse iret sup equū multis vidētibus ⁊ mirātibus infinitis corui et fere eum lacerauerūt ⁊ occiderūt

3 Dicit q̄ q̄dam miles fuit raptor ⁊ flagiciosus. q̄ ad instātiaz vxoris sue que valde deuota erat venit ad p̄fitendū ep̄o suo. Qui cū reus esset multoꝝ homicidioꝝ ⁊ aliorū sceleꝝ. nec vellet ire romā vel aliā penitentiā facere consignā. ait ep̄s p̄fisus de dño q̄ in facto suo aliquod cōsiliū deberet apponere Tu inquit q̄ tot noctes in seruitio diaboli vigilasti. velles tu saltē hoc modi cū facere. q̄ p noctē integrā in dei seruitio i ecclesia vigilares. nullū alij loq̄ns vel intendens nisi deo ⁊ sanctis ei⁹. rogando eos p tua salute. et hoc soluz tibi iniungimus p remissione oīm pctoꝝ tuoꝝ. Ille cogitās de bono foro q̄ sibi fiebat et de leuitate ⁊ breuitate dicte penitentie. hanc gratanter accepit. Quē ep̄us in ecclesiam introduxit. firmans hostiū. ⁊ p̄cepit ne oīno vsq̄ in mane alicui loquerē. nisi vt dictuz est vsq̄ quo ipse ad eum rediret facto mane. Cum aūt circa mediā noctē miles corā crucifixo in pace vigilādo orasset ecce quedam claritas incepit per ecclesiā fulgere quasi si diescerēt diabolo p curante et visa est porta apta. et homines et mulieres quasi ingredientes ad orandum. Incepit audire quasi strepitus quadrigaꝝ multaꝝ. et visuz fuit q̄ intrarent ecclesiam mercatores qui dixerunt ei q̄missi essent ab vxore sua. q̄ mercatores erant ducentes multas q̄drigas et volebant eum habere p guidato ⁊ conductore p terrā vicinam. et dare sibi de pecunia sua ad bñplacituz suum. Cum autē videret ei q̄ dies nō ita cito deberet esse. ⁊ q̄ nec episcopus ad eū venerat. cogitauit apud se q̄ nullo modo suā penitentiā frangeret. Cū autem illi sollicitarent eum qualiter eis responderet. et ip se immobilis oraret. indignantes recesserūt. et quasi ad domum eius euntes adducunt ei vnum diabolum in specie vxoris transfigurātum. et aliū in specie ꝓueri sui paruuli quē maxime diligebat quez portabat inter brachia mater. ⁊ dixit ei vxor. Domine quid respondebitis istis mercatoribus. mō iuste potestis lucrari qui solebatis aliena rapere. Similiter puer pomū ei porrigebat et ei applaudebat. et loquebat balbutiendo. Cum autē nec per hoc stupens se moueret aut loqueretur eis. incepit vxor flere ⁊ se miserā dicere. p viro suo qui loquelā amiserat et sensum. Et cum nec sic loqueret. mutant se demones in similitudinem epi scopi et clericorū ⁊ veniunt ad militez. Ille fictus ep̄s cum clero suo dicens. Benedicite fili. bñdicat tibi dñs. quō fuit tibi. ⁊ huiusmodi. obstupuit miles et hesitans diu si responderet. quia nō videbatur ei nox transisse. rogabat intra se dominum. ne deciperetur. et deliberauit se primo signare q̄ loqui. Qō cum faceret confusi demones inuertūt se in horribiles species. militem verberātes vsq̄ ad mortem. ⁊ eum acerrime torquētes. Cum aūt ad crucifixū oculos leuaret. et iesum crucifixū ⁊ matrē eius in suum adiutoriū inuocaret. cōfusi cum maximo sonitu fugerūt. Mane autem facto aperiens porta ep̄us venit ⁊ inuenit eū q̄si mortuū. Qui reuersus ad vires retulit q̄lē sibi fuerat. Et cū ep̄s diceret ei q̄ ei aliā penitētiā non iniungeret. ille in artissima penitentia p̄mansit dicens q̄ magis vellet mori q̄ demonib⁹ tā crudelibus seruire de cetero. vel in manus eorum cadere.

In vitis patrū ō⁹ q̄ q̄dam migrans rediit ⁊ flebat dicēs se audiuisse infinitas voces flētium ⁊ dicentiū. Ue nobis q̄ nō fleuimus. Et dicebat idē. si possibile essz. q̄ hoīes viderēt aductum iudicis. celos scissos. deum iratum ⁊ ea etiā q̄ p̄cedēt iudiciū. totus mūdus morere tur. quod patet in hoc q̄ oēs homines q̄n aductum morientur.

Exempla de iudicio et accusatione sanctorum.

Capitulum IIII. A

Quidam scolaris cum adamasset quandam an tē̄ misset ad scolas. cedens de eis. cum illa sollicitaret eū venī mecum ait. et duxit illam in medio foro ⁊ dixit ei. Hic para te vt agā q̄ vis. Illa dixit. non hic vbi viderēt nos homines. sed in domo. Respōdit. Si tu nō vis hic ꝓpter homines. nec ego in domo ꝓpter deum. ⁊ celestem curiā. q̄ me videret. Item ad illud ponet exemplū de thaide meretrice. ⁊ pānicio supra de speciebus timoris. ℟ Dicitur ꝙ cum q̄dam barbitonsor singulis annis festum faceret beati nicolai. reficiens clericos aliq̄n cum deficeret ei carnes ad hoc necessarie. furatus est porcū cuiusdam vicini sui. cogitans cum diues esset ꝙ non esset peccatus. Quē cū nollet deus sic decipi. venit ad eum in specie cuiusdam hominis. quasi ꝓraenda barba sua. qui cū vellet ei collū primo madidare. inuenit collū plenū oculis. Et cū resiliret p̄ stupore. ⁊ quereret quid hoc esset. ait illi dñs. Ego sum ille qui video ante ⁊ retro. ⁊ vndiq̄ qui bene vidi quando in tali hora. ⁊ in tali loco furatus es porcū talis hois. sed restitue ne damneris. quia immolātis er iniquo oblatio est maculosa. Eccli. xxxiij. c. Et hoc dicto disparuit dñs

Item in passione beati ypoliti legit ꝙ decius ⁊ valerianus p̄fecti traditi sunt beato laurentio ⁊ ypolito cruciandi. q̄ eos torserant et occiderāt. Dicitur aūt ibi. ꝙ cū Decius imperator ⁊ valerianus p̄fectus de curru aureo descēderent in theatrū post passiones beati Laurentij ⁊ ypoliti. vt christianos iudicarent ⁊ supplicijs interficerent. subito arreptus a diabolo Decius clamauit. Ypolite catenis asperis ducis me. Valerianus clamauit. O laurenti catenis igneis me trahis. Qui statiz presente decio expirauit. Decius autem per triduū grauiter afflictus ⁊ veratus a diabolo mortuus est. Ad idem est q̄d dicit Grego. dyal. xxxj. de hoc ꝙ quidā heremita vidit iohannē papam. ⁊ Simacum patricium. quos icz Johannē in carcere theodoricus rex affligendo occiderat. ⁊ alium ferro trucidauerat. scz Simacum. ducentes dictum theodorici cum regem vinctum catenis projectum vulcanum. De hoc habetur etiam supra. ij. C. Item in passiōe sancti Georgij. cum dacian? rediret de martirio beati Georgij cū socijs suis. igne de celo missō sunt consumpti. Et notādum ꝙ mali virga sunt ⁊ baculus quo dominus flagellat bonos. iuxta illud ysa. x. a. Ue assur. Virga furoris mei assur. ⁊ baculus me? est ipse. Sicut pater postq̄ virga verberauit filium suū ad placandū eum dat ei virgam qua verberatus est in manu vt de ea faciat voluntatem suam. et se de ea vindicet. frangendo et in ignem ꝓiciendo. Ita deus in manus sanctorū ponit malos per quos ipse tanq̄ virga flagellauit bonos. vt eos in ignem inferni ꝓiciāt et eos ad voluntatem suam flagellent Mal. viti. Salietis sicut vituli ⁊ calcabitis impios ⁊c. Unde de hoc elegās ponit exemplum Grego. dyal. j. de rege vandalorū. cui visum fuit de nocte ꝙ rapetur ad iudicium. ⁊ ꝙ videret iudices sedentes in tribunali cōtra se iudicantes ⁊ flagellū q̄ acceperat repetentes. inter quos vidit paulinū epūm qui cum dedisset pro captiuis quicquid habuerat. dedit se captum pro filio vt due liberando. et factus est ortulanus generi regis vandalorū. cui mortem dicti regis p̄dixit. et ille regi. Qui mortuus est vt paulinus epūs predixit. ⁊ flagellum potentie per quam multos bonos flagellauerat reddidit. et potens potenter tormēta passus est. et ipse datus est sanctis quos torserat ad torq̄ndum. Et nota ꝙ si tam sancti hoies. ⁊ innocentes ⁊ virgines vt fuit johānes. Apoc. j. ⁊ Daniel cum sōc. viij

Exempla:

et.p.viso vnico angelo ꝯli mortui ecci derunt.cum mitterent ad eos consolationē.quid facturi sunt peccatores in iudicio videntes tot sanctos et angelos missos ad eos desolationē ꝛ ꝓdemnationē. ¶ Iudicabit dñs sim intētiones ad exemplū cuiusdā iudicis.cuius quo venerūt due mulieres de vno glo bo filii.quelibet dicebat ꝙ globus suꝰ erat. Tūc iudex quesiuit a qualibet cū quo inchoauerat globus. Altera dixit ꝙ cum carbone nigro.altera ꝙ cū panno albo. Tunc iudex dixit. Revoluite globum quale fuerit initium. ꝛ reddite filum illi cuius patebit initius. Inicium boni operis est munda intentio. que lucrabitur boni operis globum. si autem male intentionis carbo inueniatur ibi.iudicabitur opꝰ malū. Matth. vij. Arbor mala.i.intētio mala fructꝰ malos facit et bona bonos.id est opera bona. Eccl.xj. In fine hominis denudatio operum eius. ¶ Legitur in vitis patrum ꝙ quidam rex bonus habuit quendā militē in armis ꝓbum sed in moribus ꝛ vita corruptū ꝛ repro bū. frequēter ammonitus in sanitate contēnebat se corrigere. Cū aūt impro uisa infirmitate ferirēt a rege visitatur ad penitendū ꝛ ꝓfitendū moneꝝ. Qui hoc renuit dicēs. ꝙ hoc videret facere ex timiditate cordis ꝛ restabat ei satis de tpe ad hoc faciendū. Cum aūt grauior infirmitas succresceret.et iudicare tur esse in ꝑiculo mortis. adhuc eū rex visitauit monens ad penitendū. Qui dixit. O domine mi rex.nimis tarde ē cum iam sum iudicatus ꝛ damnatus non possum penitere.quia ante paruꝫ anteꝙ huc ingrederemini. intrauerūt domū istam duo clarissimi ꝛ speciosissimi.quorum vnus sedit ad pedes lecti mei.et alius ad caput.ꝛ dixerunt. Iste adiudicatus est morti.videamus si aliquod nos habeamus in eo. Et vnus extraxit librū de sinu speciosissimus.et valde paruulū litis aureis ꝛ fulgētib⁹ conscriptum .in quo ꝙ ante ꝛras nescie bā oīa legi ꝛ sciui.et vidi cōscripta aliqua bona licet pua que fecerā in iuuē tute mea anteꝙ mortaliter peccassem. Sed cū miro mō exultarē in visiōe horū.ecce duo maximi et teterrimi demones intrauerunt.vnus portauit vnū librum magnū ad modū turris.scriptus teterrimis litteris.in quo vidi scripta omnia peccata ꝛ flagicia mea. ꝛ dixerunt demones angelis qui astabant. Quid hic facitis cum in eo nullū ius habeatis. cū liber vester tam ex annis multis nihil valeat sed noster pualeat Tunc angeli responderūt. ꝙ verum dicebant.recedamus ꝛ sibi adiudicatum dimittamus.quod fecerūt. Extūc duo demones ḧntes gladios mortis scindunt me.vnus ex pte capitis.alius ex pte pedum.ecce pcutiunt sup oculos ꝛ pedes.ꝛ amisi visum ꝛ pedes.et sic accedentes vsq̄ ad cor.subito cuꝫ occiderunt.animā rapuerūt.ꝛ in infernū deportauerunt. ¶ Cū quidā paꝰ sectans tabernas filiū puulum duceret ibi secum.factus grandis ita assuetus ludis est ꝛ tabernis.quod nō poterat retrahi.ꝛ furabaꝰ ꝑuno ꝑi.post victus q̄ ibi expenderent. Nec ꝑ suus primo corrigebat eū. Et cum factus essꝫ magnꝰ fur et iudicatus duceret ad suspendiū.rogauit ꝓ deo vt aduocaret ei ꝑ suus. Qui cum venisset ꝛ fleret.rogauit eum filius vt osculari etur eum ꝛ remitteret ei iniurtas. Quod cum faceret pater ita momordit illū filiꝰ vt amputaret ei nasum cū labio. Et cū de ḧ arguerēt ait.ꝙ melius debuisset cū occidere si potuisset.quia non ipsi basiuit sed ipse pater eū ad suspēdiū ducebat q̄ eū nō corripuerat.sed potius exēplo suo corrupat. Et dicit ꝙ dimissus ob hoc vitam suā correxit. ¶ Audiui de quodā ep̄o quem aliquādo ego vidi.ꝙ cum egrotaret apparuit ei diabolus dicens.ꝙ citabat cum summus papa p̄ eū.ꝛ assignabat ei diē quā ei noiauit.in qua dicebat oportebat eū rōem reddere de amministratōe sua Cui die

assignata visum est q̄ ipse traheret in cām cōtrā papa. et q̄ diabolus q̄ ei apparuerat cōtra cum de eo petebat ius a papa. de amministratiōibus suis q̄liter amministrauerat in officio priōratus quē ante habuerat. t qualiter in officio abbatis. tercio in officio episcopi fuerat cū niger priōr. abbas albus. et tandem erat epūs. Cū autē req̄reret de officio priōratus. t nesciret de eo rationē reddere querit ratio de abbatis officio. in qua rōne magis deficiebat. t maxime post in rōne ep̄atus. Cū autem in ea oīno deficeret. et peteret aliā diem sibi assignari. allegans q̄ non fuerat in ratione dicta p̄meditat⁹. assignatur ei alia dies pemptoria. illi valde p̄xima in q̄ debebat iudex procedere ad sententiā diffinitiuā. Cū aūt p hoc ceu laret fortiter ad clamorē eius conuenit familia eius. Cum hec dicta suo cōfessori indicass̄ t pluribus alijs. die seq̄nti apparuit ei diabolus qui p̄⁹ ei apparuerat vrgens eum ad reddendā rationē. veniendū coram summo iudice. Qui cum se nondū paratu⁹ clamaret. et eius aspectū horreret. et diabol⁹ eū magis purgeret. multis oīmibus astantibus surrexit de lecto in quo iacebat. volens fugere t demonē effugere. Cū aūt fugeret cum impetu impegit in columnaz petens inducias. et elisō in ea capite eccidit et exp̄iauit. ℟ Audiui q̄ cum q̄dam frater noster p̄dicasset in quadā ciuitate tuscie. et cum q̄ affuerant recitarent verba eius. et p̄mendarent p̄dicationē eius. audiēs hoc q̄daz demoniacus qui ligatus tenebatur ibi ait. imo potius diabolus p̄ cum loquebat. O hoīes iste frater nihil dixit populo ad p̄pationē huius qđ ego p̄dicarem. si p̄pō mihi loqui p̄mitteret. Si aūt p̄p̄m p̄uocaueritis p̄mitto vobis q̄ veritatē p̄dicabo. et in nullo mēt̄ar et q̄ in pace me habebo nullū oīno ledens. Cū aūt suasu aliquoz̄ p̄pus ad uocatus venisset. incepit reterere hystorias multas t de casu suo. t hoīs. et quō multos miserat deus in mundum p̄dicatores. p̄phetas. filiū suuz. apostolos. martires. p̄fessores. p̄dicatores. et minores. t ne aliq̄d omittat de⁹ de contingētibus nouerit⁹ ait me esse diabolū. q̄ vobis p̄cipuā veritatē predicare. vt deus magis habeat in die iudicij q̄d vobis imp̄ropet. t vñ vos ego magis accusem. et vobis obiiciat p ipsos diabolos veritatē vobis p̄dicatam fuisse Et vt vere diabolum me sciatis. ecce egredior. Et exiuit cum magno sonitu ab obsesso partē domus secū ferens

℣ Dicit q̄ accidit in theutonia q̄ q̄dam archidiaconus ambiens ep̄atū insidiabat ep̄o suo bono viro et sancto quō cū occideret Et cū p̄sueuisset dicere ep̄s venire ad matutinas. t p̄uenire ad os ad salutandā btām v̄ginez. et intrare p quandā portā veterem. collocauit archidiaconus lapidē sup portā dictā et veniens ep̄s vt p̄sueuerat. t apiens portā lapide cadēte ex cerebraī t mortit Archidiaconus cū multo labore obtinet ep̄atum. Cunq̄ p̄firmatus gaudēs obtineret t faceret conuiuiū receptōnis sue. q̄dam princeps seruiens in mensa coram eo flexis genib⁹ subito rapit ante tribunal summi iudicis. et videt ibi beatam virginē cū innumera multitudine sanctoz̄ t angeloz̄ adducentem dictum ep̄m portantē cerebrū suū in manibus suis. Et dixit btā virgo. Fili ad huc recente sanguine et vulneribus et cerebro. huius mei militis cui⁹ hec sūt vulnera. hic sanguis. hoc cerebrum. crudelis t p̄ditor homicida gaudet se obtinere pontificalē eius dignitatez. Respōdit dñs. Quē mittā et quis ibit nobis. Tūc beata virgo ait. Ecce hic seruitor⁹ suus. Cui dñs p̄cepit sub pena mortis. vt citet dīm suū p̄emptorie vt cito veniat coram eo de tā nefando crimine responsurus. et ei causam coram oīmibus exp̄imat. Qui statim rediens turbat⁹ infremuit. tremuitq̄. t cultellū quē tenebat ad seruiendu⁹ p̄cidit amarissime flens. Rogatus ab oīb⁹. t etiā

ab ipso epo cām pandit. Qua audita eps subita morte pcussus ibi coꝝ oīm bus mortuus est. ¶ Item q̄ angeli accusant pctores oīdit in visione eu logij heremite. de quo dr in vitis patꝝ ¶ cū aliq̄ venisset de heremo ad q̄n dam ciuitatē ꝓmā ad vendendū co phinos quos fecerat nec inueniret hospiciū in ciuitate p̄dicta. collegit se in angulo quodā iuxt viā vbi orabat. Facta nocte ꝓfunda venit hō ad eū cū laterna q̄rens quid ibi faceret. Qō ab eo audiens ducit eū ad hospiciū cū maxima hilaritate t charitate eū suscipiens t tractans. t ei largiter mistrans. Qui admirans charitatē dicti hois adiurauit eū vt ei diceret vitā suā. Qui refert se esse latomū. t q̄ lucrū suū diuideret in tres ptes. De vna ipse t familia sua viuebat. Secundā in oblationes t alias elemosinas erogabat. Terciā ad hospitalitatē virorꝝ religiosorꝝ reseruabat Cū aūt redisset ad cellā suaz cogitans q̄ bonus esset dispensatoꝝ hospes suus aiebat apud se. q̄ magnū damnū esset. qz nō habebat magna pecuniā ad dispēsandū. rogauit dīm vt eius pecuniā multiplicaret. Cū in b̄ pseueraret mititur ei angelus dicens. q̄ forsitan melioꝝ esset ei mediocris substātia q̄ nimie diuitie. Cū heremita nō acq̄eseeret. q̄rit angelus si vellet fideiubere ꝓ eo q̄ bene vteret datis diuitijs. Fideiubet heremita. Cū aūt in mane latom⁹ iuisset ad quendā muꝝ antiquū diruendū. inuenit caueā plenā aureis denarijs. portat ad domū suā. fugit cū auro cōstantinopolim. acquirit cū muneribus grām imperatoris. fit baliuus eius. Et post q̄si dñs terre factus opprimebat pauperes terre. Rapit heremita ad iudiciū videt t audit angelos q̄rimonias offerentes dño de dicto latomo. a diuersis angelis t ꝓ diuersis malicijs accusat. Dicit iudex vt ꝓ eo fideiussor rñdeat. Cū autē ille stupens ac tremens nō audiretur a quo q̄ t nesciret quo se verteret. audit angelos clamātes. Occurrite augusta venit. Intelligens hanc esse beatā virginem ꝓsternit se ad pedes eius. Qui pedibus eius obtinet. vt mittat cōstantinopolim ad eū reuocandū. Qui cū vadens ibi multoticns attemptans ei loqui. t se ingerens verberatus fuisset a seruis eius quasi ad mortē. cū nō posset ei loqui redit ad cellam suā. affligens se t rogans beatam virginem. Qui rapitur vt prius. t audit que t prius. t etiā plures t grauiores accusationes. Venit beata virgo vt prius. impetrat ei allegando ꝓ eo apud iudicem. q̄ liberet a fideiussione. Mortuo imperatore. alius substituit. Qui cū vellz capere dictū balliuū. fugit in barga. pauper redit ad locum suū t officiū. t ad penitentiam. t assueta opa pietatis. Cum aūt dictus heremita veniret ad ciuitatē cū quodā discipulo suo in angulo in quo prius latitans orabat. tunc dictus latomus cuz laterna veniens recepit eum vt prius. Ipse autem incompabiliter gaudens refert oīa facta discipulo suo q̄ prius dicta sunt. ¶ Item q̄ sancti accusant. audiui a quodam epo q̄ quidam homo in ciuitate turon̄. consueuerat venire ad matutinas maioris ecclie. t cū visum fuisset ei q̄ fuisset pulsatum. venit ante horam. inueniens portas apertas intrat t orat retro columnam. videt lumen maximū intrare ꝓ eccliam. angelos asportantes thronū lucidū. t iudicem sūmū sedentē in illo throno. t angelos assistētes et. Tunc venit beatus martinus cū multitudine sociorꝝ accusantiū quendā archiepm illius ecclesie de mltis flagitijs. t q̄ tā indignus auderet occupare cathedrā beati martini Citatur. adest indutus pontificalibus sedens in cathedra accusat de oīibus malicijs suis. nesciat quid rñdeat. Tunc dñs quasi indignatus pede suo ad accusationē beati martini t aliorꝝ illum percussit. t cum cum sede euertit. t post visio recessit. Ille autem qui hoc viderat ad domū episcopi currit. familiam excitat. rogans vt videret quid circa dīm

suū ageret. Qui ingrentes eum subito
mortuū inuenerūt. Ecē. x. Sedes ductū
supbox destruxit dñs. t sedere fecit mi
tes p eis. ¶ Ad hoc facit exemplū
beati hiero. qđ refert de seipso in epla
ad eustochiū. dicit cū q dñ aliqñ ꝺtem
neret libros ꝓpbax ꝓpē ymonē incul
tū. t totis viribus insisteret in studio t
lectione librox pbox gentilium. arripi
tur febre gravissima. t dñ crederet mor
tuus, t eius exequie pararent. subito
ad tribunal iudicis rapit. Et cū quere
ret iudex cuius esset ꝺditionis. aut. xpia
nus sum. Cui iudex. Mentiris. nō es
xpianus. ꝑ ciceronianus. qr vbi est the
saurus tuus ibi est cor tuū. Tradit fla
gellādus ministris. Qui cū inter flagel
la ventā peteret. sancti angeli aī iudicē
ꝓuoluti ventā ei impetrant. tali ꝺditiōe
q si decetero libros gentiliū legeret g
uissime puniret. Et cū ipse ad hoc p iu
ramentū se ꝓstringeret. subito reuixit. t
cū lacrimis visa retulit t luctes scapu
las ex plagis oñdit t in sacr libris post
ea ardētissime studuit. ¶ Dicit q
qđam comes pictauiē. fuit q voluit ex
periri oīa officia. t ad vltimū dixit. q
ipse oībus alijs ꝓponeret officiū mer
catox in nundis. qbus tradit qđ ipsi vo
lunt. t valde splendide viuūt. Sed hoc
solū in illo officio erat odibile q in fine
oīa eis cōputabant ibi minima. que q
nō solueret captus detinebat ꝓ solu
tione. sic fict in iudicio. ¶ Refert
tobes elemosynarius. q cū paupes es
sent in quadā ciuitate ad solem. incepe
rūt dicere q essent boni elemosinarij. t
qui non. Et cū dicerent q qđam diues
erat ibi petrus noie cuius elemosinam
nullus eox vnq̄ recepat. vnus eox fir
mauit q ab eo extorqueret elemosynā.
Qui vadens ad ostiū eius tā sepe t im
probe petuit. q ille tedio affectus ꝓcit
cit ei panē siliginē. sumptū de massa q
de furno apportabat. Que paup gau
dens defert alijs. t lucratus ē qđ firma
uerat. Demū diues dictus egrotās ra
pit ad iudiciū. in qno videt oīa facta
sua appēdi in vna lance statere. t teter
rimos spūs oīa facta sua ei ꝓperan
tes. t eū accusantes. ex opposito vidit
quosdā albos t lucidos dolentes q ni
hil inuenirent boni in factis suis. qđ
in alia pte libre poneret. Tunc quidam
apportauit siliginē panē que pauperi
dederat. t posuit in alia pte libre. t cō
ponderauit mala. Tūc dictū est ei. Re
uertere t auge ad siliquā istā. alioquin
nō cuades manus hox. Qui extunc fa
ctus est abstinēs. pius t misericors. Et
cū iret ad teloneū. occurrit ei q̄dā nau
ta. naufragus. nudus. rogans cuz vt ei
vestē daret. Qui exuta veste sua dedit
ei quā ille vendidit. nō audens eā por
tare. ꝓpter p̄ciositatē. Qđ audiens pe
trus flebat se indignū vt veste sua vesti
retur paup. Cui in nocte apparuit dñs
gras agens indutus veste sua de hoc q
sic afflictū miseria t frigore vestiuerat.
Post h̄ cepit anhelare ad pauptatē. di
cēs btos esse paupes. vēdidit cūcta sua
deditq̄ paupibus. exceptovno suo suo
que emerat q̄dragīta aureis. Que vo
cans iuramentū ei⁹ accepit. q eius p̄ce
ptis obediret. Tūc p̄cepit ei q cum ad
nūdinas duceret. t vēderet. t p cūi pau
pibus daret. iurās q si h̄ nō faceret euz
ipse barbaris venderet. t si cū vēderet
cū liber facicbat. Ob h̄ cōpulsus suus
duxit eū in hierlm vendidit cū cuidam
argentario. cui fuuit in coquina mul
tis annis. a suis eius sepe vberatus. t
vituperatus. t afflictus. t ipe in oībus
gras agebat oboni insistens t labori.
Dñs aūt eius videns eius pniam t de
uotionem. dicebat ei q abiret liber qñ
vellet. Qui h̄ nolebat. Cū aūt affligere
tur a suis dñi sui. q̄dā argentarij ostan
tinopolitani agnouerūt eū. Qui vidēs
se nō posse latere venit ad pontorē do
mus surdū t mutū. p̄cipiens vt apiat t
curaret. Qđ ita factū est. Ille aūt fugi
ens nō inuenit. ꝑ viso miraclo penitue
rūt sui de iniuria illata. ¶ In vitis
patx legit q abbas siluanus raptus in
extasi. t reuersus amarissime flebat t

dixit fratribus adiuratus se raptū fuisse ad iudiciū. vbi viderat multos mōachos ⁊ canōicos reglares ire ad suppliciū. multo fc̄z seculares ire ad dei regnū

¶ Itē dyal'. xl viij. de quodā fratre anthonio nōie maxīe cōpunctionis ⁊ deuotōis. cui nocte dictū est. patus esto dñs iussit. migra. Qui cū timens diceret se nō hr̄e sūptus audiuit. si de pctis agtur. dimissa sunt tibi. Et cū adhuc trepidaret. nocte seq̄nti est āmonitus eisdez vbis. die q̄nta defunctus est. ¶ Itē in vitis patr̄. cū ad obitū beati Ysoi multi patres ꝓuenissent viderūt faciem eius fulgore quodā radiantē. Qui dixit eis. Cōsolamini frēs ecce venit abbas anthoni⁹. ⁊ post paululū. ecce chorus ꝓphar̄. ⁊ post. ecce beati apl̄i. ⁊ p⁹ visus est cū q̄busdā loquī. ⁊ cū q̄rerent cū q̄bus ait. venit̄ sancti angeli tollere aiam meā. ⁊ suplico eis vt paululū sustineant ꝓpter pniam. Et cum diceret pater tu nō indiges pnia ait. In veritate dico vobis q̄ nec principium pnie mee adhuc arripuisse recolo. ex quo cognouerūt q̄ in timore dñi esset ꝓfectus Aia exeūte totus loc⁹ odore repletꝰ ē.

Exempla de morte.

Capi. VI.

A Ltuū. v. de saphyra ⁊ anania q̄ credebāt diu viuere ⁊ recentē pecuniā possidere. Ad idem facit qđ dicit b̄tus Greg̃. Ep̄s bonifacius cū comederet in domo cuiusdā diuitis. venit ad ostiū q̄dam hystrio ludens cū symia ⁊ cymbala pcutiens. Clamauit ille sanctus. Heu. heu. heu. mortu⁹ ē miser ille. mortuus est. ⁊ ego nondū aperui os ad laudandū deū. date ei comedere ait. ⁊ dum egrederet domū lapis sup eū cecidit ⁊ extrauit. ¶ Ypocras rediens a scolis sciens matrē suā nimis desiderare aduentū eius. cuius tantā famam audierat. misit ei nuncū de aductu suo ⁊ ne p̄ nūcio gaudio p̄focaretur. dixit nūcio. vt diceret eī aliquantulū infirmari. vt dolor gaudium tparet. ¶ Item accidit vt audiui nup̄ in dyocesi remensi. q̄ tres pueri iacebāt in vno lecto. cū aūt maxia fierēt tonitrua. ⁊ coruscationes. ille q̄ iacebat in medio surrexit. sedendo inter alios duos ad ofonē Quē cū alij irriderent vocantes eū begumū.. ⁊ arguerēt. subito fulgur descēdens. vtrūq̄z hinc inde occidens. mediū oratē nec tetigit nec lesit. ¶ Ut audiui q̄dam vsurarius dum in extremis laboraret. fecit apportari ante se vasa aurea ⁊ argentea. ꝓmittens anime sue illa. ⁊ multo ampliora. vt agros ⁊ domos ⁊ alia. si adhuc cū eo remaneret. ⁊ cū magis vigeret eū dolor infirmitatis ait. Ex quo nō vis mecum morari reddo te dyabolo. Et hec dicēs expirauit. ¶ Saladinus magnus inter saracenos fecit sibi deportari sudariuz suū cū videret se ꝓpinquū morti. ⁊ fecit illud clamādo deportari. Tantū deportabit secū princeps magnus saladinus de oībus rebus suis. Bern̄. Angustuz est foramen mortis ⁊ de oībus bonis tuis nihil tecū deportare poteris. Itez mundus exorabilem cōstituit tantoꝛē si⁹. i. mortē. qui de oībus q̄ mūdi sunt nihil sinit asportari ¶ Item in vitis patr̄. cum q̄dam solitarius rogaret dñm vt ostenderet ei quō egreditur aia a corpore. adest lupus trahens cum p vestes ad cuitatem. vbi videns cereos parari. ⁊ hoies plangentes pro morte cuiusdam solitarij famosi. assunt demones quibus vox dicit. q̄extraherent cū tridente a corpore animā. quod faciūt ⁊ deportant. Item postea dicit de diuite ad quem venit multitudo demonum violenter extrahentiū animā eius dicētis. dñe adiuua me. imꝓperantiū ei h̄ quod tunc primo dei adiutoriū inuocabat. cū dies ei deficeret. Bern̄. Quantus erit tibi pauor o aia misera cum dimissis oībus quoz tibi fuit tā iocunda p̄sentia. tam gratus aspectus. tā familiaris cohabitatio. alienā penitus regionem

ingrediens.cateruatim tibi infinita de
monia exire videbis. ℣ Audiui
q̄ ḋam iuuenis duxlotoringie cū essz
in extremis respiciens in domos suas
t castra dicebat. ℣ dñe deus q̄tum cō
temnendus est mundus iste. quia ego
qui tot habeo castra t palacia t in tot
potui hospitari.nescio vbi adhuc in no
cte hac debeo ire.aut quis me debet ho
spitari. ℣ Vidi ego nobilissimum
hoiem.cuius cum mihi sepulcrū p̄cio
sum euolutum ostenderetur subito insi
liit de sepulcro illius bufo rufus t maxi
mus sup marmoreū pauimentū ecclie.
quē alitunde habuisse originem nō ex
timo nisi a carne illius nobilissimi ibi
sepulti. Et ista vermiū generatione de
bent humili ari nobiles t potentes. de
quibus dicit beatus bernū. ℣ Quid
fetidius hūano cadauere.quid horribi
lius mortuo hoie.cuius erat invita gra
tissimus amplexus.fit in morte horribi
lis aspectus.q̄d ergo ꝓsunt diuitie. q̄d
delicie.quid honores. Diuitie nō libe
rant hoiem a morte. delicie nō liberāt
hoiem a verme.honores nō liberāt eū
a fetore.quia q̄modo sedebat diues t
glorioſus in throno.modo iacet paup
in tumulo.q̄modo delicijs vescebatur.
nunc a vermibus in sepulcro consumi
tur.q̄ paulo ante in aula sua glorioſus
astabat.modo in tumba ignominioſus
sepultus iacet. ℣ Memorare ḡ nouissima
tua t in eternū nō peccabis. ℟ Item
in mato in passione sancti alexandri pa
pe dr.q̄ cū vellet insurgere contra mar
tyres mortuos aurelius.vga ignea de
celo missa cecidit ante eū.t vox ad eū
dixit. Accipe p̄miū meritoꝝ. t in infer
no scias te mittendū. qui furendo t p̄
doloribus linguā suam manducando
mortuus est. ℣ Item in augusto
in passione timothei t appollinaris dr
q̄ cum lampadius decapitasset eos.ia
culus igneus de celo descendens dextꝝ
eius humeꝝ perforauit.t statim a dya
bolo est turpit occisus. ℣ In pas
sione sancti vrbani pape dicit q̄ cū car
pasinus rediret a cede martyriū.idolis
gras ageret.arreptus a dyabolo idola
blasphemabat t inuitus inuitos predi
cans a dyabolo sucat. ℣ Item in augu
sto in passione sancti timothei t appol
linaris.t in passiōe beati bartholomei
t in septēbri in passione cuplie ỹginis
t in martio in passione iuliane ỹginis.
t in multis locis legitur quō ipsi demo
nes tormētauerūt t occiderūt tot reꝝ
bonoꝝ. ℣ Item in miraculis assū
ptiōis beate marie.t in triptita hystoꝛ
ria legitur.q̄ sicut vidit sanctus basili?
qui pplm cōuocauerat ad ecclesiā bea
te virginis vt orarent contra minas iu
liani apostate.beata virgo multitudi
ni sanctoꝝ cōquesta est de iuliano apo
stata.querens quis eam de blaphemo
illo vindicaret. Tunc surrexit mercuri?
martyr nouus t miles de sepulcro.t aſ
sumptis armis suis t equo que adhuc
in ecclesia dicti basilij seruabant.cū eēt
dictus iulianus cum exercitu suo cōmi
nans x̄pianis.dictus mercurius.p me
diū exercitū transcurrens lancea trans
uerberauit illum. Qui blaſphemando
t sanguinē suū contra deū ad celos p̄ij
ciendo t dicendo.vicisti galilee vicisti.
mortuus ē. ℣ Audiui q̄ cū aristo
teles esset ꝓpinquus morti quasi labo
rans in extremis.cogitās de morte.reꝙ
situs a discipulis suis.quos multa alia
docuerat.q̄ doceret eos sentētia bonā
quā retinerent.ait. Humiliatus intraui
in hunc mundū. anxius vixi turbatus
exeo insciꝰ t ignarus ℣ Audiui
q̄ cū alexander nauigaret p quendam
fluuiū paradisi.vt veniret ad ortū eius
q̄dam senex de rupe apparens ei.suasit
ei regressum.t dedit ei lapidē p̄ciosum
pulcerrimū dicens ei.q̄ in eius ponde
re cognosceret valorē suū. Lapis ḡ ille
positus in statera nudus oīa ꝓponde
rabat quecūq; in alia lance ponebant.
cooptus puluere.nihil ponderabat sed
ei ꝓponderabat festuca vna. In h̄ da
bat ei q̄uuus aliꝭ oīb⁹ ꝓpondera
bat.mortuꝰ aūt t optus sepulcro nihil

Item legitur in vita Johannis elemosynarij patriarche ꝓstantinopol'.ꝙ consuetudo impatoꝝ erat ꝙ cuꝫ essent electi prima die coꝛonationis sue veniebat latomus ferens in manu tres aut quatuoꝛ petras marmoꝛis diuersoꝝ coloꝝ dicens. Jubeat imperatoꝛ de quo genere marmoꝛis velit sibi fieri monumentū.eo ꝙ homo moꝛtalis est ꝛ habeat moꝛtem in memoꝛia vt humilietur.

Idem iobes elemosynarius factus patriarcha fecit fieri sibi sepulcrū imperfectū.ꝛ in ꝑcipuis solēnitatibus statuit quendam qui ei diceret cum essꝫ in loco honoꝛis sui. Dñe impfectum sepulcrū tuū.iube illō perfici.quia nescis qua hoꝛa fur veniat. Item dicitur cū papa consecraꝛ.ꝛ in sūmū honoꝛem extollitur.stupa comburiꝛ in eius oculis ꝛ ei dicꝛ.sic transit gloꝛia mundi.quasi cogita te cinerē ꝛ moꝛtalē. Item audiui ꝙ cum quedam ecclesia cōsecraretur in dyoceſi siluanacēſi in qua erat comes sepultus.ꝛ deberet inde extrahi ꝑpter consecrationem.patefacto eiꝰ sepulcro apparuit imanissimus bufo sup faciem eius eam coꝛrodens.ꝛ alij vermes ꝛ serpentes. Ad quoꝝ aspectū ꝛ hoꝛroꝛē omnes resilierūt. Filius aūt dicti comitis iuuenis hoc audiens accessit.ꝛ visa carnis paterne sanie ꝛ vermium diuersitate ꝛ hoꝛroꝛe.incepit mestus cogitare de moꝛte. ꝛ ꝙvana sunt mundi diuitie.delicie ꝛ honoꝛes. Unde relictis oñibus fugit cogitans se foꝛe beatuꝫ.si paup fieret ꝑ christo. Quidam aūt domicelli cum sequētes.ꝛ inuenientes.nec cum reuocare valentes. venditis equis ꝛ rebus ꝛ ꝑ deo erogatis ad monitionē eius cum pauperem pauperes sequebanꝛ.multa cōuicia ꝑpter deum ꝛ eum cum eo ab hominib' sustinentes.ꝛ cum elemosynas peteꝛēt quicquid melius inuenieꝛebant;ei dabāt quod noluit sed dixit.ꝙ quilibet habeꝛet quod deus daret. Et cum in introitu cuiusdaꝫ ville duꝛisset eos per vicos ꝛ ipse paupem eligeret.nihil in eo potuit inuenire nisi duriſſimā cruſtā ꝛ nigerrimā.quā in domo cuiusdam pauꝑcule vidēs petiuit.ꝛ fragmen teste vbi galline eiꝰ bibebant. Que agendo gratias ad socios suos deꝓtauit.nec aliquid voluit comedere nisi cruſtaꝫ dictā in aqua teste tempatam. Cū aūt cruſtā illam comederet ꝛ sanguis de oꝛe eius exiret.flebant eius socij. Quos ipse licentiauit ꝛ ab eis aufugit.ne emolliꝛēt coꝛ eius.romā venit vbi factus est carbonarius.ꝛ secretū suū cuidaꝫ cardinali cui ꝓfessus est.ꝛ statum suū reuelauit Cum aūt post plures annos semel vrbem intrasset ad vendendū carbones. ꝛ in domū dicti cardinalis confessoꝛis sui carbones deꝓtasset. arreptus infirmitate post susceꝑta oia sacramenta oia.pauꝑ iacens sub gradu ad dñm migrauit. Quo facto omnes campane vrbis ꝑ se sonuerūt. Uō cū papa miraꝛēt ꝛ cardinales.ꝓfessoꝛ eius reuelauit causam. Hoies aūt terre sue exiſtentes in curia.audiētes hoc quē vtuū querebant moꝛtuū inuenerūt.

De timoꝛe peccati. Caplm. VI.

IN vitis patrum dicꝛ ꝙ cum quidam senex ambularet ꝑ heremū. vidit duos angelos concomitantes se. vnū ad dextram ꝛ alium ad siniſtram. Et cum inueniſſent cadauer hois fetidum senex obturauit nares suas.nō valens fetoꝛē sustinere. Angeli aūt viso iuuene oꝛnato nares obturauerūt. Et cum senex q̄reret causam aiunt angeli. Tu cū sis caro sentis fetoꝛem carnis.nos autē cū simus spūs sentimus solū spūalem fetoꝛem. Ait Anshelmus. Tolerabilius fetet canis putridus hōibus. ꝙ aia peccatriꝛ deo ꝛ angelis eius. Dicitꝛ ꝙ cū dyabolus ꝑ quendam demōiacū diceret ꝙ peccatum ei feteret.ꝛ ille quereret.quare ḡ illud cum tanta diligētia ꝑcuraret, respondit. ꝙ ꝑpter lucrum.

Sicut cloacarius intrat latrinam ꝓpt̄ lucrum licz ei fetent. ¶ Item in vitis patrum. titulo de fornicatione dixit quidam senex ꝙ cum esset puer filius sacerdotis idoloꝝ in eoꝝ templo intrauit cum patre suo. vbi vidit de nocte excitatus principē demonū in solio sedentem ⁊ exercitum eius assistentem ei. quē vnus aduenies adorauit. req̄situs vnde venisset. aut quid egisset. dixit ꝙ in illa ꝓuincia multas guerras suscitasset ⁊ multam sanguinis effusionem ꝓcurauerat. Requisitus in quanto spacio tēporis. respondit in triginta diebus. Et iussus est multum flagellari. ¶Post hūc alius veniens ⁊ idem faciens ⁊ dicens ꝙ mltas naues in mari submerserat et ducentos hoies occiderat in spacio viginti dierum, similiter iussus est flagellari. Tercius similiter veniens. ⁊ similiter faciens ⁊ dicēs. ꝙ fuerat in nuptijs vbi in spacio decem dierū multa ꝓelia excitauerat ⁊ multos occiderat cū ipso sponso. iussus est similiter flagellari. Venit quartus postea quem cum adoratus requisisset de factis suis. respondit se venire de heremo vbi ꝑ quadraginta annos monachum quēdam tempauerat. ⁊ vix tandem tantū fecerat ꝙ in vnam fornicationem ceciderat. Hic ꝓe ceteris honoratur. corona regia ei imponitur. in cathedratur ⁊ ab alijs honoratur ⁊ adoratur. Dicentibus omnibus ꝙ maiꝝ quid fecisset. ¶

¶ Item simile habetur dyalogo. iij. vij capitulo. de iudeo qui vidit in templo ydoloꝝ demonem assistere in modum regis. vt supra. ⁊ illum demonē cōmendantem ⁊ honorantem. ⁊ vt inceptum perficeret suadentem. qui ꝓcurauerat multis tēporibus ꝙ andreas fundane ecclesie episcopus sanctimonialē quandam per postergora percuteret manu. quod audientes demones gaudebant. ⁊ vt perficeret inceptū rogabant. ¶

¶ In vita beati andree legitur ꝙ cum suscitasset quadraginta iuuenes submersos in mari a dyabolo ꝙ veniebant ad sermonem eius cum solo breui verbo. quidam senex nicolaus noie audito ſmone eius qui ꝑ septuaginta annos fuerat in ſmundicia luxurie obduratus venit ad eum hoc confitens. cui dedit euangelium in sinu suo portandū vt dum ardore suo assueto stimularet. eius memoria ⁊ virtute a peccato suo reuocaretur. Qui dum inflamaretur libidine cōsueta. iuit ad scortum. Cui clamauit meretrix. Egredere senex. quia sup te video mirabilia. Qui aduertens euangelium in sinu suo cōfusus rediit ad apostolum. dicens ꝙ nō poterat cōtinere nisi hoc ei suis orationibus impetraret. Tunc andreas ei compassus diu contra illud peccatum predicans. a tercia vsq; ad nonam ieiunauit. flevit ⁊ orauit. ⁊ cum nō sentiret se esse exauditum. dixit dño ꝙ nō comederet nisi exaudiretur. Et cum ieiunasset per quinq; dies ⁊ orasset. nec exauditur dixit. Dñe ꝓ mortuis suscitandis tuam obtinemus misericordiam. quare non ꝓ isto qui vult saluari. Tunc ad eius affectionem vox de celo ait. Non est parū andrea quia exauditus es ꝓ sene. sed oportebat ꝙ ante per sex menses ieiunio ⁊ oratione fatigaretur. Qui cum hoc fecisset ⁊ venditis oībus bonis suis ea ꝙ deo pauperibus erogasset. migrauit ad dñm. ⁊ vox ad apostolum. Andrea lucratus es senem. ¶ Item legitur in vitis patrum. ꝙ cum quidā sanctus episcopus in die pasche deberet cōmunicare suos prochianos rogauit dñm ꝙ ostenderet ei quales essent. Qui vidit diuina illūinatione quosdam vt pix nigros. alios habentes facies ignitas vt ferrum ardens. alios habentes facies sanguineas. alios lucidas vt sol. inter quos vidit duas mulieres luciditissimas vt sol. Apparuit ei angelus dicēs Hi nigri erant luxurioſi. igne auari. sanguinei iracūdi ⁊ malitioſi. lucidi q̄ habebāt grām dei. Et ait ei. ꝙ due mulieres de q̄bus audierat ꝙ erant peccatrices. ꝑ penitentiā quā acceꝑant sic fue

rant illuminat e. ¶ Item paulus simplex cum videret intrantes ecclesiā inter alios vidit hominē nebulosum t nigꝝ ductū a demonibus gaudentib⁹ et letantibus incatenatū et vinctū t angelos remotos t tristes. Cumq; cōuerteret se ad orationē t fletum p eo q vi derat. surgēs inde vidit quē prius vide rat clarum et pulcrum t solutuz. t angelos circa eum letātes. t demones remotos confusos t tristes. Cumq; cum et alios conuocaret vt viderent t audirent mirabilia domini. ille adiurat⁹ dixit se esse peccatorez. Sed audito in ecclesia verbo ysa. j. Lauamini mūdi estote. tē. cōpunctus fuerat. ¶ Legit in vitis patrū. q angelus ostendit cuidam patri tres homines triplici fatuitate laborātes. Primus fasciculū de lignis faciebat. et cū pre grauedine nō posset portare. adhuc ligna semp et adiungebat. Secundus aquā de puteo p fundo cum multo labore hauriebat. t hausta in momēto inutiliter fundebat. Tercius trabē portās et volens intrare domū in hostio eius extrāsuerso ponebat et sibi obicem ne intraret de ea faciebat. Sic peccator fatuus peccatū peccato adijcit. gratiā dei pro qua acq̄renda diu laborauerat effundit. regnū celorū p inobedientie rigorem sibi p̄cludit. ¶ In vitis patrum dicitur q cum q̄dam feciſſet iniuriā fratri cuidam. venit ille cui facta est iniuria ad senem q̄querendo de eo qui fecerat. respondit senex. Nō hoc fecit frater sed peccata tua. Nam in omni tpe que cōtingunt tibi per hominē non arguas eū sed dic q peccata tua hoc tibi p̄meruerunt et hoc fecerunt. et sic dic in oibus aduersis. sed si quid tibi boni contingat. hoc impone diuine dispensationi. Quia vt dicit Grego. Nulla nocebit aduersitas si nulla dominet iniquitas. ¶ Duo pegrini venientes ad locum huiꝰ. quesierunt a quodaz sapiente de via sua. Qui respondit. Si tuc ritis ad sinistram ibitis per quandam ciuitatē vbi consuetudo est q pegrini cum gaudio recipiunt. t triduū optata eis large exhibent. sed post viliter ejciuntur. t spoliatis oibus suis suspēduntur t occidunt. Si ad dexterā per triduum inuenietis viaz difficilem. sed postea pulcerrimā ciuitatē vbi recipiemini cum gaudio. coronabimini t dotabimini. ¶ Peregrinatio vita presens ē ciuitas prima est mundus. vbi post p̄ per tres dies diuitiarum. deliciarum. t honoꝝ. que sola lucent mundanis. qui post p̄ voluntates suas compleuerint ducunt homines rei et nudi ad suspendium t mortem eternaz. Via difficilis penitentia est vel religio. triduū est cōtritio. confessio. satisfactio. vel obedientia. continentia. paupertas volūtaria. In his autē pseuerantes coronant in celesti hierusalē. Ue illi qui p̄elegit prozem viā timendo modicam vie asperitatem. Ber̄n. Via peccati ingredientes ptaminat. progredientes obstinat. egredientes exterminat.

¶ Exempla de mala societate. Capi. VII.

¶ Malorum societas maxime est declinānda hominī desiderāti suam salutē exēplo beati Johānis baptiste. qui post q̄ venit ad vltimam etatem magis elegit habitare inter feras q̄ inter homines. Sen. Quoticns inter homines fui minus homo redij. Item exemplo machabeorū. qui magis elegerunt habitare in desertis et cum feris q̄ cū gētilibus. Mach. v. ¶ Item in vitis patrum legitur. q cum arsenius adhuc moraretur in seculo et palacio et rogaret pro salute sua. vox ad eum ait Fuge homines et saluaberis. Quod intelligit̄ de malis t mūdanis. Et quia multa mala facit mala societas de aliquibus eoz aliqua ostendamus. ¶ Refert Petrus alfunsus multa exēpla. Unum est tale. Dicit cui Cū q̄daz

vellet ire apud mechā p deserta egipti cōmēdauit cuidā bone fame pecuniā. quārediēti negauit. qui ꝓfilio cuiusdā sapiētis fecit fieri decem cophinos plenos fabulo. ꝛ pulcerrimos extra. vnus ꝓcessit cū muliere et seruo. alij nouē sequebanť alonge. Et dixit mulier illi q̄ negauerat depositū. q̄ q̄dam magnus diues de ꝓfilio suo volebat bone fidei eius ꝓmittere illos decē cophinos plenos pecunia. Cui occurrit. Et perpendens eū cui esse negauerat depositum ait. Amīs amice diu dimisisti pecuniam tuā apud me. Quos cū recepisset cū cophinis ꝛ pecunia recessit.

Quidam diues habēs saccū plenū aureis. amisit. in quo erat serpens aureꝰ. Et cum faceret clamari q̄ q̄ redderet amissum q̄ inde haberet decē aureos Paup q̄ eam pecuniā inuenerat multa vxore reddidit eā. Diues aūt dolēs ꝓ decem aureis quos paup habebat. accusauit paupem coꝝ iudice dicēs. q̄ in sacco dicto erāt duo serpētes aurei. Ad hoc consultus pbus dixit. Diues probet. homo videť q̄ non debeat mēteri. paup. qui cum posset retinere reddidit. videť fidelis ꝛ veridicus. Scōm dictū diuitis nō est iste saccus suus. retine hūcet fac clamari q̄ qui inuenerit saccū in quo sunt duo serpētes aurei. reddat diuiti. ꝛ istū reddes cum inuenerīs cuius esse debeat. Quod audiēs diues deterit dolū suū. Item qui dam volētes decipe sic decepti sunt cū irent ad desertū ꝛ nō haberēt nisi modicam farinā. duo coꝝ astuti cōdixerūt quō decipent tercū. qui simplex videbaťꝛ dixerūt q̄ de farina facerēt libū et cum coqueret in igne dixerunt duo tercio. q̄ dormiret. et qui mirabilius somniaret panem comederet supradictū Tunc simplex fingebat se dormire ster tendo. et alij duo dixerunt ad inuicem. tu dices q̄ somniasti te mortuū ꝛ q̄ angeli portarent te in paradisum. et ego q̄ eram mortuus. ꝛ demones volebāt me portare in infernuꝫ. Alius post attendens q̄ duo dormirent surrexit. et comedit libū. Duo excitati dixerūt ad inuicem. q̄ sic somniauerāt excitantes tercū. querūt somniū ei⁹. Ego somniaui ait q̄ te mortuuꝫ angeli ferrent in inparadisum. demones te in infernū. ideo surrexi et libū comedi. Item in vitis patrū legit q̄ cū quidā petens locū solitudinis rogans dñm vt ostenderet sibi locuꝫ aptū. videt aquilā quā sequiť quasi angelū sibi missum. ꝓcedit eū vsq̄ ad locū in quo erat palma et fons in pede. in quo loco māsit pluribus annis orationi instans. de fructibus palme comedens. ꝛ de folijs vestiens. Tūc diabolus in forma cursoris accedēs cepit eum admirando inspicere dicens. q̄ cum quesierat p̄ heremum multo tpe. qz pater suus mortuus erat in seculo. et ei hereditas ꝓpetebat. ꝓ qua multi parati erant pugnare. Cui ei acḉesces cum secutus est. cum ea intentione vt res distribueret. et post rediret. Ibi cū veniret diabolus disparuit. ꝛ ille parētes viuos inuenit. et sociate illoꝝ illectus ibi remanens. ꝛ multis flagicijs se immiscēs in eis miserabiliter mortuus est.

Exempla de verbo dei. Capi. VIII.

In vitis patrum dicit quidaꝫ senex quem dum fratres conuenissent dicentes verba edificationis. cuidam fratri apparuerunt angeli manus eleuantes. et laudantes deum. et eos. Cum erat locutio de secularibus venebāt porci fetidissimi. ꝛ eos fedabant. Cū aūt iterū esset locutio edificatoria recedebāt porci. ꝛ aduenientes angeli letātes. ꝛ eos leuantes. ꝛ eadem que prius facientes.

In vitis patrum legitur titulo. vij. de tentatione. de sene habitante in heremo. cuius cella distabat a fonte p̄ xij. miliaria. ita q̄ cum vellet aquam

totum dīē expēdebat. ⁊ cū vellet laborī suo ꝑcere ⁊ cellā suā iuxta fontē trās ferre videt angelū spectosum sequentē eū. ⁊ cū quereret q̄d ageret dixit q̄ angelus dei esset. ⁊ numerare passus eius venerat. vt ꝑm laborē suū ꝑmū ei redderet a dño. quo audito magis se a fōte elōgauit. ¶ Scribit btūs Hieronimus. q̄ cū ꝓtēneret sermones prophetcū. ⁊ alioꝝ sacroꝝ libroꝝ. q̄si inculcū. ⁊ studeret in libris philosophorum maxīe ciceronis arreptus subito febre ⁊ deficiente calore naturali. cū iam ei⁹ exequie ⁊ sepultura pararet. ⁊ raperet añ summū iudicē. vbi cum quereretur ab eo cuius conditiōis esset. ait. q̄ christianus esset. ⁊ respōsum est ei q̄ mētiret. q⁹ erat potius ciceronian⁹ q̄ christianus. Et dum fletu ⁊ iuramento se astrīgeret q̄ deccetero nō legeret libros gentiliū. angeli astātes pedib⁹ iudicis ꝓuoluti. vix ei veniaz impetrarūt. q̄ cū ei venia indulgeret. tanto studio inardebat i libris sacris. q̄nto nunq̄ antea in libris gentiliū. ¶ Itez in vitis patrū. x. titulo de discretione. q̄dam dixit pater. Prophete scripserūt libros. patres nostri venerūt post eos. et opati sunt in eis plurima. et iterū successores eoꝝ ꝓmendauerunt eos memorie. generatio aūt q̄ nunc est scripsit ea in cartis. et reposuit ea in fenestris ociosa ¶ In vitis patruz legitur q̄ cū q̄dam senex studuisset in intellectu cuiusdam verbi dubij. et ieiunasset p. lxx. duas ebdomadas ⁊ q̄ reuelaret ei. semel in ebdomada comedens solum. nec sic posset intelligere. cū iret ad aliū fratrē vt doceret eū. angel⁹ ei in via apparēs reuelauit ei ꝓpter hūilitatē suā. ¶ Itē quidā pr impetrauit oꝛōne vt ibi dē dꝛ. q̄ nunq̄ dormiret in ꝑdicatione vel cū dicerent verba edificatiōis. Cū aūt diceret verbū ociosū. vel aliud nō ptinens ad edificationē statim dormiebat. Cū aūt aliq̄n fratrib⁹ loqueret de diuinis omnes dormierūt. Nō aduertens inseruit de industria verbum ocioſuz. ⁊ oēs excitati sunt. quos arguit ostendens deceptionē diabolicā. ¶ Item dꝛ ibi. q̄ cū quidaz fratres conuenirent ad audiendum verbuz. vel orandū. vel psallendū. quidaz pater vidit puulos ethiopes eoꝝ oculos claudentes ⁊ ad dormiendū eos incitātes ¶ Itē in passione ⁊ miracul⁹ beati andree legit. q̄ cū predicaret in q̄dā ciuitate ex fama ei⁹ cōmoti. xl. iuuenes venientes de macedonia ad eū cum nauigio. a diabolo submerguntur. ⁊ cum p̄dicaret in litore maris. vnda mar⁹ vnū ex eis emisit. quē verbo suscitauit beatus Andreas. Qui cū referret q̄ facta sunt. alij. xxxix. a mari ad litus ejiciuntur. ⁊ ab eo suscitant⁹ oēs. ¶ Refert magister Ja. se audiuisse q̄ cum q̄dam abbas cisterciensis rediret a capitulo cum quodā monacho literato. et essent in medio cuiusdam silue in britannia errātes. occurrerunt eis q̄dam q̄ videbant valde religiosi. rogātes eos vt declinarent ad abbatiā suā. Nō cū facerent videbat eis ornatissima ⁊ ordinatissima abbatia illa in omnibus officijs. ⁊ cū viderent iacere in lectis pulcerrimis garcōnes ⁊ monachi horroꝛe ꝓcussi. nō poterāt q̄escere. sed et eq̄ nitebant capistra sua rūpe ⁊ fugere. nec de auena sibi appositā gustabāt. Cū aūt facto mane vellent recedere. venit abbas illius abbatie rogans vt loquerentur aliq̄s eoꝝ in capitulo. Quod cū intrassent videntes maximū capitulū. et monachoꝝ maximā societatē mirati sunt de apparētia maxima religionis et de spūalitate maxima apparēte monachoꝝ dictoꝝ. Cum aūt ad p̄ceptū abbatis predicaret dictus monachus. estimans eos spūalissimos vt apparebant. incepit loqui de gerarchijs ⁊ ordinibus angeloꝝ. Cū aūt primo loq̄retur de inferioꝛi ordine angeloꝝ. ⁊ de detectione maloꝝ q̄ non steterūt exiuit de capitulo maxima mltitudo. Et militer cum de secūdo ordine loqueretur. iterum maxima multitudo exiuit.

similiter ⁊ de tercio ordine et alijs loq̃
rec̃. Cum aũt ad vltimũ pauciſſimi re
mãſiſſent queſiuit indignat⁹ monach⁹
quid hoc eſſet. Tunc abbas ait. ℣os
fuimus de illis angelis de q̃b⁹ loq̃ris
Illi aũt de quor ordine loquebaris ⁊
et ruina cũ de hoc loq̃baris recedebãt
nõ valentes ferre v̊ba ſue dei ectionis.
nos q̃ remãſimus ſumus de ſuperioribꝰ
de quibus nondũ locutus es. nec volu
mus vltra audire verba tua. Et hoc di
cto cũ oĩ abbatia illa cũ maximo ſoni
tu cuanuerũt. Dicti aũt monachi ſe in
uenientes inter ramos ⁊ paludes. vix
ad viã redire potuerunt. ℟℣ In vi
tis patrũ ꝺr q̃ cũ paraſſent refectionez
poſt ieiunĩũ. inceperũt loq̃ de deo. ⁊ vſ
q̃ in craſtinũ ita loquendo de deo aſſi
due. ⁊ pſeuerauerũt q̃ cibũ corpis ob
liti accipe fuerũt. ſed mirabanꝫ ſi ꝓme
diſſent. ℟℣ Cũ quidã argueret quẽ
dã ribaldũ de hoc q̃ frequẽtabat ẽmo
nes. rñdit Et ſi mõ ſtatim nõ immuter
tñ ſemen modo recipio q̃ aliq̃n cale
ſcet in fructũ. et erit mihi deo dãte ver
bũ q̃ mõ audio ſalutis cã et emenda
tionis. ℟℣ Exemplũ ꝺtra illos q̃
fugũt ſermones ſimiles ſũt cuidã cõ
tracto. de quo ꝺr q̃ beatus martin⁹ cũ
tret de villa in villã p̃dicãdo ⁊ miracu
la faciẽdo. iſte ſp̃an eũ fugiebat de vil
la in villam. timens ne ſi curaret cum
amitteret queſtũ. et ita victũ. Sic vſu
rarij ſermonẽ timent ne vſuras dimit
tant. Itẽ qui dolẽt de curatione ꝛ quer
ſiõe peccator. ſimiles ſunt illis q̃ dole
bant ⁊ q̃ pſequebanꝫ paulũ ꝓ curatio
ne puelle a ſpũ phitonico cauſa queſt⁹
Actu. xvj. d. ℟℣ In ciuitate cuiuſ
dã regis magni erat nundine vt ꝺr. Fi
lius aũt regis cũ ſuis ſocijs iuit p nun
dinas. videre diuerſitatẽ merciũ. ſi for
te aliquid ibi videret q̃ ei placeret. Et
cũ ptranſiret vidit domuz mirabiliẽ or
natã ⁊ paratã ſericets ⁊ deauratis. tñ
intus vacuam. Admiratus intrauit ni
hil vidit intra niſi ſenem in cathedra
ſedentẽ. ⁊ in manu libr̃ legentem ⁊ te
nẽtem. a quo queſiuit quid ſibi vellet
hoc. rñdit. q̃ domus iſta erat in q̃ ven
debanꝫ p̃cioſiora etiã vtiliora q̃ eſſent
in nundinis. maxie hoĩb⁹ qui alios ha
bent regere. ⁊ ſi ipſe vellet emere vẽde
ret ei. c. libratas. vel pl⁹. ⁊ dicit q̃ mer
ces eius erant ſapia ⁊ prudentia. Iſte
emit centum libratas. ſcribit in cedula
hoc in oĩbus factis tuis attẽdas ante
q̃ facias ad quẽ finẽ inde venire vale
as. aſſerẽs q̃ ſi hoc ſemp̃ haberet p̃ ocu
lis. plus poſſet ei valere q̃ vnũ regnuz
Juuenis mortuo patre rex factus fuit
verba illa ſcripſit in menſis. ⁊ in nap
pis ⁊ in mapulis. ⁊ in alijs rebus vbi
poterat. Cũ aũt barones eius ꝓſpiraſ
ſent cõtra cũ. fecerũt pactũ cum barbi
tõſore eius q̃ eum occideret. Cũ autez
hoc vellet facere. et vellet faciendo bar
bã eius guttur amputare. legit ſcriptũ
q̃ erat in mapula. et incepit ſtupere.
fremere. ⁊ tremere. Q̃ rex aduertens
fecit eum teneri ⁊ vrgere vſq̃ dũ veri
tatẽ diceret. Qui proditores ſuos fecit
capi. ⁊ ipſe a morte liberatus eſt. Ideo
merito dicit ℣Prouer. viij. c. Melior ne
gociatio eius eſt acquiſitione auri ⁊ ar
genti. ℟℣ ℣Prouer. xvj. f. Fauꝰ mel
lis. verba cõpoſita. ſ. cũ gratia poſita
ibi ſupra dicit Aug⁹. Hanc dulcedinẽ
nõ ſentiũt qui hñt palatũ infectũ a fe
bre iniq̃tatis. Sũt eñ multi vt ruſtici
purgatoꝝ latrinaꝝ q̃ tranſiũt apud apo
thecas. apud montem peſſulan. nõ va
lens ferre bonũ odorẽ corruit vt mor
tuus. Cũ aũt medici apportarẽt ei cle
ctuaria ꝓfortatiua nõ guſtauit. nec ſur
rexit. Unde cũ ad cõſiliũ cuiuſdã dicẽ
tis q̃ cõfortaret̃ in aſſuetiſſimis depor
taſſent naribus ei⁹ ſtercus q̃ aſſueue
rat ſurrexit ꝓfortatus. Sic eſt de pecca
toribus ⁊ verbis dei. Ꝺ. eze. ij. g. iij.
a. Volumẽ ezechieli traditũ factum eſt
in ore eius tanq̃ mel dulce. Dicit q̃ bu
ſo nõ poteſt ſuſtinere bonũ odorem vi
nee floretis. ſic nec peccatoꝝ verbũ dei
ſimiliter. ℟℣ In vitis patrũ legit̃
q̃ quidã pater cuidã dicenti q̃ nolebat

eius audire verbū dei. quia licet libenter audiret illud cito obliuioni tradebat. q̄ audiebat. tradidit ei calatū īmūdū. ⁊ fumo nigrū. ⁊ fuligine plenuz. dicēs vt in fonte emergeret ⁊ plenum ei deferret. Cū aūt attēdaret facere sempa pleno cū extraheret a fonte aq̄ erubat. Quē cū videret nō posse aquam in eo deferre redijt tristis. q̄ inutiliē laborasset. Dixit ei pater. Et si aquā nō detulisti tñ calatū hunc mundasti. Sic est de corde qđ ptrāsit vbū. qz p illud mūdatur. ¶ Item in miraculis btē virginis in assumptiōe ei⁹ dr. q̄ cū q̄daz puer vndēnis curatus fuisset sueriō. i ecclesia btē marie ab igne q̄ dr facer. ⁊ p mississet q̄ annis singulis locum visitaret ⁊ mr nō p̄mitteret. cū custos essz pecor. rogauit deū vt redeūte infirmitate votū ꝑpleret. Quod ita fit. Et dum essent in ecclesia supradicta pstina tabefactus egritudine rapiē añ deū. ⁊ vidit beatā mariā supplicantē p̄ hmōi infirmis. ⁊ filiū rñdentē sibi. tu es maris stella. fiat volūtas tua. Redit curat⁹. refert visa ⁊ multa futura. ⁊ secuto mortuū. vt factū est qz nō vixit nisi p mēsem. ¶ Item in vitis patr̄ dicit q̄ dam pater. q̄ docet nō sit similis puteo q̄ alios ⁊ nō se purgat. sed sordes retinet. ¶ In vitis patruz dicit. q̄ abbas nachor in heremo mediocriter gubernabat vitā suā. Qui fact⁹ cp̄us artissimo ieiunio se affligebat. Et discipulo querēti cām respondit. q̄ b agebat ne sibi subtraheret p̄dicādi occasionē qz habebat officiū p̄dicandi. ⁊ qz in seculo habebat officiuz predicādi. i seculo habebat maiorē copiā sibi subueniēdi.

De pietate dei ad pctōres. Capi. ix.

Ite dicitur q̄ cū quidam miles habens castr̄ in alta rupe supra mare inuenisset in camera adulterum cum vxore volebat eum extracto gladio occidere. sed ille prostratus veniam petijt. p̄mittēs q̄ talia decetero nō attentaret. Miles aūt eū p. x. passus extra suā cameā deportauit. ⁊ p̄misit ei q̄ si decetero ei⁹ similia faceret semp decem passus vlterius elongaret. Ad vltimū autē videns q̄ tam leuiter trāsisset ⁊ tam misericordem maritum inuenisset. redijt. et cum vir consimili facto inuenit. et p. xx. passus consimilia vt prius p̄mitteti elongauit. Cum aūt tercio iterum redijsset per triginta passus a camera sua eum elongās. in tricesimo fuit in fine rupis supra mare p̄minentis. ⁊ dimittens cū cadere in mare ꝑcipitauit. Sic dominus parcit frequenter homini emēdā p̄mittenti. elōgans eum a peccato suo per adimpletionis decalogi. p̄missiōez ⁊ transgressionis eius promissam emēdationē. sed ad vltimū cum nō se emēdat in infernum ꝑcipitat. Sic dominꝰ tercio anno veniens ad ficulneā ⁊ fructum non inuenies in ea. et expectasset p duos āños tercio ei maledixit. Que statim aruit Math. xxj. Marci. xj.

¶ In vitis patrū dicit. q̄ q̄daz frater manens in heremo suasu seniorum iuit in egiptum. vbi habebat sororem carnalem que multis erat causa pditionis. Que cum audiret eum aduenire occurrit ei relictis amatorib⁹ suis nudato capite. et discalciata volens eum amplecti. Qui cum eam argueret. que fuit ipa si adhuc spes superesset ei. Qui ait q̄ sic. Illa petit q̄ permittat eam secum ire in desertu. Ille ait. q̄ pri⁹ vadat calciare et operire caput. Illa dic̄ q̄ non rediret decetero ad officiuz peccati sui. Illa cum sequitur ad desertuz Cum autem viderēt homines. ne modo ludificarentur. dicit ei. q̄ per aliam viam vadat. Cum autez rediret ad cā inuenit eam mortuaz habentē pedes plenos spinis ⁊ sanguine. Et reuelatū est partibus q̄ deus acceptasset ei⁹ penitentiam. maxime p̄ feruore suo. quia non fuit reuersa. et quasi non sentiens dolorem iter arreptum non dimiserat

¶ Item ad hoc facit exemplū ma
rie egiptiace. de q̄ refert zozimas san
ctus. q̄ cū iret p secretissima et remotis
sima heremi. vidit figuram hois. ꝛ se
quit. Et eo fatigato sistit rogat eū vt
ei mulieri p̄hciat medietatez pallij sui.
quo se nudam opiat. qđ facit. ꝛ orauit
diu eleuata a terra spacio vnius cubi
ti. refert q̄ fuit egiptiaca. p̄iaz ꝛ parē
tes duodēns relinq̄ns. alexandriā ve
nit. vbi oi voluptati se dedit leno cinio
iocis ꝛ ebrietati. ita q̄ p̄ sola libidine
lenonib⁹ se exponeret. ꝛ hinc inde leno
cinijs suis aias diabolo venabat. et
hoc fecit p. xvij. annos. vel amplius. ¶ Cū
aūt aliq̄n videret homies currētes ad
portū q̄ ibāt hierusalē cā crucis adoran
de. ingerit se cū eis iuuenes ꝛ senes tra
hens ad p̄ditionē oīb⁹ se dās sordib⁹
nō solū hierlin ꝑ circūstātes vrbes
animas diabolo acquirebat. Aduce
nte die sancte crucis cā curiositatis du
cta voluit ītrare cū alijs ad crucē ado
randā. freq̄nter nitentē intrare repelle
bat eā vis diuina. q̄ secessit ad angulū
ꝛ recogitans pctā sua amarissime fle
bat. ꝛ vidēs imaginē btē v̄ginis spon
det ei. q̄ si fideiubeat postea oīb⁹ pctis
et seculo abrenūciabit. Tūc sūpta fidu
cia sine difficultate intrat. crucem ado
rat. officiū audit. orās corā imagie au
dit q̄ vltra iordanē esset ei sal⁹. De tri
bus minutis sibi datis p deo emit tres
panes i iordane abluta. penetrat deser
ta. duos panes ꝛ dimidiū portās. nec
aliū cibū materialē habuit p. xvij. an
nos. nisi illos. ꝛ radices. ꝛ herbas. in q̄
bus mīkas ipugnatōes habuit. maxie
ō ferinas cogitatōes. ꝑ p̄sternēs se in
orōne die integro ꝛ nocte vincebat au
xilio btē virgis. quā ducatricē suā sibi
adiutricē inuocabat. Per ꝝ autē tpus
mīkas molestias sustinuit. hyemis. est⁹
ꝛ tpis. ꝛc. vestib⁹ ei⁹ putrefactis. ꝛ p alt
os. xvij. annos verbuz dei fuit ei vesti
mentū. alimentū. documentū. Rogatu
eius redit zozimas. ꝛ āno reuoluto af
fert corp⁹ christi qđ suscepit ꝛ ad roga
tū eius redit ad p̄pria. Itē anno reuo
luto alio redit ꝛ corp⁹ eius exanime in
uenit. ꝛ īras de die mortis ꝛ noīe. Et
cū nō haberet nisi stipitē quo ad sepe
liendū foueā faceret adfuit leo q̄ foue
am fecit. Ille gaudēs redijt ꝛ gesta fra
trib⁹ enarrauit. ꝛ quasdā negligētias
eor de q̄bus eos arguēdos dixit. ¶
¶ Item in vitis patruz ōr. q̄ cū q̄dam
heremita ipugnat⁹ a fornicatiōe veni
set in quandā ciuitatē egipti. ꝛ videret
ibi filiaz sacerdotis idolorū adamauit
eā. et petuit a patre q̄ daret eā sibi in
vxorē. Qui de cōsilio diaboli in idolo
loquētis dixit q̄ nō daret et eā sibi nisi
baptismū ꝛ deū negaret. ꝛ p̄positū mo
nacht. qđ vt fecit vidit colūbam de ore
suo egredientē ꝛ in celū ascendentem.
nec sic adhuc voluit dare et nisi consul
to deo suo. Qui ait. nō dabis et. q̄ de⁹
christianoz ꝛ si ipsi negent eū. non ne
gat eos sed adiuuat. Mō cū referret sa
cerdos illi. ille cōpunct⁹ ꝛ reuersus ad
cor redijt ad heremū. et ad magnū q̄n
dam senē cui hoc ostendit. Qui cū sibi
data penitentia p̄fisteret p ebdomadā
in tēmio ꝛ orātiōe. in fine redijt ad se
nē. Qui cū orarent. vident in celuz co
lūbam sup caput ei⁹. sed nondū desce
dentē. in fine secū de ebdomade vident
eā appropinq̄ntē. in fine tercie os eius
intrantē. ¶ Itē in vitis patruz cū
beatus frontonius esset in quadaz ciui
tate vbi habebat in conuentu triginta
monachos. suasit eis vt irent ad here
mū ad penitentiā faciendaz relictis de
licijs ciuitatis. Mō faciūt secū ferētes
sarculos ꝛ semina. Cū autē soci⁹ mur
murarent. p defectu cibi. verbis eos cō
solabat. Angel⁹ dñi appuit cuidaz di
uitī arguēs eū q̄ delicate viueret. ꝛ dei
seruos fame mori p̄mitteret. Iterū ap
paruit p̄mīnādo. tercio eū grauiter fla
gellauit mortem mīnās nisi dictis mo
nachis p̄uideret. Qui cū nesciret quo
esset. et cōsulerūt amici eius ei q̄bus
vulnera sua ostēdebat. q̄. lxx. camelos
suos victualib⁹ oneraret. ꝛ cū ciuitatem

conduceret. ⁊ in custodia angeli cōmit
teret. ℣ō feč. ℣ū autē monachi afflicti
fame deū laudarent. audiūt campanu-
las camelor. camelos recipiūt. lauant
pedes ⁊ reficiūt. medietatem onez eoz
retinent. ⁊ aliam remittūt cū camelis.
℣ū aūt die q̄rto diues ille lugeret cre-
dens amisisse camelos recepit eos. que
reportauerūt dedi pauperibus. ℍoc faci
ebant singulis annis. quousq̄ mōachi
sunt reperti. ℣ Item cū quidā fra-
ter essz in ℍeremo ⁊ comederet herbas
liez essent dulces. ita dissoluebant eū ꝙ
moriebaꝫ. ⁊ cū ieunasset p̄ septem dies
timens oīs herbas. quedam bestia di
cta dorcas apportauit ei vasiculum de
nō nociuis. vtp eas cognosceret quib⁹
vesci haberet. ℣ Cum beatus hi-
larius festinaret ꝓtra hereticos. pfidei
defensione pedes. aduēnte se dyabolus
ei in specie cuiusdam seruentis. portās
et capam. ⁊ alia. multū se ingerens in
eius obsequiū. quasi ei cōpatiendo. ro-
gat eū primo vt vinū minus limpha-
ret. vt laborem vie meli⁹ sustineret. q̄ō
cum ad eius instantiā fecisset. post vt si
ne aqua biberet. post vt carnes come-
deret. ⁊ sic eius penitētia paulatim mi
nuta. cū venissent ad q̄ndam villam di
cit ei dyabolus. ꝙ ibi erat q̄dam religi
osa mulier que multū affectabat et loq̄
pcurante ergo dyabolo ita pluries lo-
cuta est. ⁊ ita vt illē ei sanctū virū ꝟbis
⁊ factis allexit. ꝙ cōmot⁹ fuisset ad ca-
sum nisi deus hoc opus dyaboli beato
martino reuelasset. q̄ occurrens subito
demonē fugauit. ⁊ palauit ⁊ hilariū
liberauit. ℣ Item cū pafunti⁹ ar-
tius se affligeret responsum est ei. ꝙ si-
milis foret primario vici illius. vadit
ad eū. suscipit honorifice. Adiuratus
refert ꝙ p triginta annos cū vxore sua
manens ꝓtinuerat. nec ea⁹ ante cogno
uerat nisi cā pls. ⁊ ꝙ nunq̄ ab hospi-
talitate cessauit. Adueniente pegrino
prior occurrit. ⁊ ꝙ viaticum in recessu
suo semp dedit. ⁊ ꝙ paupem nullū de-
speexerat. sed necessaria p posse suo eis
dederat. psonam in iudicio nō accepat.
aliene fruges in domū suam nō introie
rant. litem videns non p̄terierit. sed ad
pacem p viribus reduxerat. famulos
suos nemo in fero facto inuenerat. gre
ges sui alienas fruges nō leserant. q̄tū
potuerat inferioē oppimere nō sustī
nuerat. semp studuerat neminē ꝓtrista
re. ⁊ a nemine cōtristari. in iudicio ne-
minē ꝯdemnauit. sed pacificauit. Ad
hec pafūtius ait. hoc vnū tibi deest. vt
abneges temetip̄m. tollens crucem tuā
⁊ sequaris xp̄m. ℣ Qui statim obediuit
factus monachus. ℣ Quadā aūt die duz
in cella sua resideret. pafuntius vidit
aiam dicti primarij recipi a multitudie
angelor. psallentiū. ℣ Beatus quē elegi
sti ⁊ assumpsisti dñe inha. in atrijs tuis

℣ Item̄ post hec artius se affligēs
quis sibi adhuc foret similis. audiuit ꝙ
talis negociator alexandrinus viginti
miliū solidor. duas naues plenas mer
cibus deducens hic decem saccos ple-
nos leguminū deferebat. que dabat vi
ris religiosis. quos vsitabat. quorum
orationibus se cōmittebat. huic occur-
rit pafuntius amplexans eū ⁊ dicens.
℣ Quid tibi cū his negocijs o ō digna
⁊ p̄ciosa margarita. ℣ Ille aūt statim eū
sequit̄. iubens oīa que ducebat dari
p deo. ℣ Qui post breue tp̄s est ad dñm
assumptus. ℣ Postea aūt ait angelus pa
fucio oranti. Eras venies in eterna ta-
bernacula. ℣ Tunc vocato sacerdote rela
uit et ante dicta. ⁊ suscipit sacramenta.
℣ Tunc emisso spū qui aderant viderunt
aiam eius suscipi ab angelis ⁊ sanctis
hymnū canentibus. ℣ Item dī ꝙ
q̄dam rex habens in terra sua quendā
diuitē sapientē nō inueniens occasiōez
quō eius pecunia extorqueret. quesiuit
ab eo tres questiōes. quas nisi eas sol-
ueret multā pecuniā ei daret. que vide-
baꝫ insolubiles. ℣ Prima fuit. Vbi erat
mediū terre. q̄si centrū. Alia quot mo-
dij aque erūt in mari. Tercia q̄ magna
erat misericordia dei. ℣ Cū aūt die assig̃
ta coza regis curia a carcere ducereꝫ. in

quo detinebaꝫ vt se redimeret. nisi dictas questiones solueret. assūpto baculo in terra infixit dicens. Hic est centꝝ terre. ⁊ medium. improba si potes. Hi vis vt mensurē modios marꝫ retine fluminа ⁊ aquas alias. ne subintrent illud quousqꝫ mensuraverim. ⁊ tibi dicā nūerꝫ modiorꝫ. Terciā soluere potero si tradideris mihi vestes tuas regias. ⁊ solitū ad hoc iudicitū faciendū. quo facto cū esset in sublimi solio. in apparatu regio ait. Audite ⁊ videte sublimitatem mie dei. qz paꝫ añ erā. ſuus mō subito factus sum rex. ante paup modo diues. ante in imo. mō. in alto. añ in cathenis ⁊ carcere. modo in libertate tē. Sic centꝝ mie dei est vbiqꝫ ⁊ mensure eius nō est nūerus. sublimitas ⁊ imensitas eius ē. qꝫ de carcere ⁊ vinculis peccatorꝫ p pniam modicā venit pctōr ad regnū celorꝫ. Ecēs. xij. De carcere ⁊ cathenis egredit quis ad regnū.

Exempla de incarnatione christi. Capm. x.

IN vitis patrū legit. qꝫ cū qdam mulier veniſſz ad beatū hylarionē. p sterilitate tollenda. ⁊ ille fugeret eam. clamauit mulier hunc sexū nō esse ꝺtemnendū. qz genuit ⁊ pepit saluatorē. ⁊ expectauit eaz. ⁊ ei obtinuit fecunditatē. ¶ Item cū quidaz sctūs mozeret ridendo. adiuratus ꝙre rideret dixit. qꝫ hoc ideo qz i paradiso gaudiū suū transcenderet gaudiū angelorꝫ. qz videret deū in natura sua. Bernñ. Magnū quippe gaudium ⁊ oīm suauitatis dulcedine plenissimū videre hoiem hoim ꝺditorē. ¶ Item dr qꝫ cū fames maxima esset in egypto ⁊ quidam cōpatiens afflictioni pauperū. euacuasset hozrea sua dando ſcis. qdam dña q videbaꝫ honestissima baiulans pueꝝ gtiosissimū ⁊ speciosissimū. venit ad eū rogans vt benefaceret ei. Et cū ille assereret hozrea sua eē oīno euacuata. adiurauit euz p illam dñm q ꝺgo pepererat saluatorē mūdi qꝫ faceret videri si adhuc ibi aliquid inueniretur. Cū añt ipse motus pietate curreret ad hozreū. inuenit oīa hozrea plena. nec vltra dictam dñam potuit inuenire. Hoc viſo miraculo. ⁊ motus gr̄a. viſt pueri baptizatus est cū oīi domo sua. ¶ Quidā clericus secularis in qdā necessitate positus vt audiui vouit deo ⁊ beate virgini qꝫ seruiret ei in religione. Cū añt intrasset ordinē p̄dicatorꝫ ⁊ grauiter tēptaret. ꝺsuescerat venire coram imagine beate ꝺginis ad oꝝonem ⁊ ad memoriā infantie saluatoris ꝺsuerat recipe ꝺsolationē. aliqñ cum victus tēptatione occulte recederet ⁊ fugeret cogitauit qꝫ nō accepat licentiā ab illa imagine. Cū reuersus flexis genibus dicebat qꝫ nō poterat vltra morari ibi. ⁊ vadens cepit oſculari pedes imagis ⁊ pueri ⁊ beate ꝺginis. accipiendo licētiam tantis lachrymis fuit perfusus ⁊ gratia qꝫ ita oīno post recessit illa tēptatio qꝫ p toto mūdo nō exiret. Ē legit in libro petri damiacen. qꝫ abbas hugo cluñ. retulit de se quasi de alio qꝫ in vigilia natalis beata ꝺgo apparuit cuidam monacho tenens pueꝝ suū in gremio ⁊ ludens cū eo. qui dicebat ei. Hosti mater qꝫ eccl̄ia tota celebrat diē natalis mei cum maximo tripudio laudis. ⁊ q̄d potest nunc ꝺyabolus dicere. aut facere. ⁊ vbi est virtus eius mō. tūc videbaꝫ quasi de antro surgere ⁊ ꝺque ri. Ego in eccl̄ia tua nō possum intrare quia fiunt ibi laudes tue. sed in capitulo ⁊ dormitorio bene intrabo ⁊ refectorio. hoc attemptans inuenit ostium capituli sibi nimis grosso. nimis artū. hostium dormitorij nimis bassum sibi elatum. refectorij nimis repagulatū impedimentis charitate sibi ministrantiū ⁊ seruientiū. ⁊ auiditate audiendi lectiones ⁊ cibi ⁊ potus ⁊ sic ꝺfusus recessit. ¶ Item legit de sancto haymone cantuariensi. qꝫ cum legeret ⁊ vigilaret ad studium. ⁊ deberet in crastinū disputare de incarnatione apparuit ei ꝺyabo-

lus.⁊ cuꝫ eleuaret manū vt se signaret tenuit eam dyabolus. ⁊ cū vellet se sig̃. de alia tenuit eam similter. ⁊ cū diceret ego signo me corde in nomine patris ⁊ filij ⁊ spūssancti. dyabolus dimisit eum. ⁊ cū quereret ad quid venerat. respondit dyabol⁹. ꝙ ad impediēdū eū ne haberet qō elegant̃ diceret de eo ꝙ marie timebat. ꝙ tantā virtutē ⁊ potentiā de monū attriuerat ⁊ ꝓfuderat. s. incarnatio dei. ꝓ ea q̄ deus gessit in carne. ¶ Refert thimotheus hystoriogr̄aus se in antiquis romanoꝝ hystoriis inuenisse ꝙ tercius orbis monarcha octauianus. xxv. regni sui ānο capitoliū adijt q̄rens q̄ post se rēpublicā gubernaret. Et audiuit ꝙ puer hebreus ex deo viuēti in celo genitus. q̄ tpe suo nasciturus esset sine macula ex virgine intemerata ipse ℔ audito edificauit tibi aram ⁊ titulū talem. Hec ara est filij dei viuentis. Ibi post edificata est basilica beate marie honestissime decorata.

De passione xp̃i. Ca. xi.

Sibilla in prophetia sua sic scribit. Cōuenient sacerdotes hebreoꝝ post ℔ ꝑra illuꝫ qui multa signa faciet. ⁊ cōprehendent eum debūt aut alapas deo mānibus incestis. ⁊ in vultu sacro expuent venenata sputa. Dabit q̄ ad verbera simplr̄ dorsum sectū. ad colaphos accipiēs tacebit. ad cibum aūt fel. ⁊ ad sitim acetū dabunt ⁊ suspendent eū in ligno. ⁊ nihil valebit eis. q̄ tercia die resurget a mortuis ¶ Legit in barl̄. quē scripsit damascenus. q̄ dixit ad ioasaphat. ꝙ q̄dam habuerat q̄tuor amicos quoꝝ tres plusq̄ se dilexerat ⁊ negocia sua ꝓ eis dimiserat. ꝓ q̄rto valde pauca facere voluerat Cū aut in terribilibus sui regis caperet ꝓ decem milibus talentoꝝ q̄ debebat sibi. inducit vt amicos rogaret. ꝓ dicti debiti solutione. vt sic a suspendio liberaret. Primus rogatus ab eo respondit. ꝙ ex quo in illo discrimine cecidisset nō daret ei nisi linteolū quo ductus ad suspendiū inuoluceretur. Scōs dixit ꝙ hanc gr̄am solam ei faceret. ꝙ cū duceret. eū ꝺduceret vt honorabilius ad suspendiū duceret. Tercius dixit idem ꝙ ꝓ seruitio qō ei fecerat eū ad supendiū duceret ⁊ eū suspēderet. Quartus aūt hoc audiens ꝓ quo pax fecerat dixit ei. licz ꝓ me nō feceris. q⁹ tū ad me recurris in necessitate ⁊ me diligere de cetero ꝓponis. ꝓ te ne suspendaris venalē me exhibeo ⁊ suspendi volo. Primus amicus falsus est mūdus. a quo hō in morte nō recipit nisi sudarium. Scōs sunt amici mōi q̄ ꝺducūt vsq̄ ad sepulcrū. Tercius est dyabolus q̄ hoiem suspendit si ad eū recurrit. Quartus xp̃s q̄ ꝓ hoīe suspendi voluit. ¶ Petrus alfunsus dicit. ꝙ arabs ꝓbus moriens quesiuit a filio suo quot amicos sibi acquisierat. Qui cū diceret ꝙ multos. rn̄dit ꝙ ipe iam senex. vir potuit acquisisse vnū. Et subiunxit. Non sit tibi pax vnū habere inimicū. nō multum. mille habere amicos. quia in mille vix vnus verus inuenit. Eccl̄s. vj. g. Vix de mille vnū repi. Et ꝙ nō reputes amicū nisi ꝓbaueris. q⁹ ille solus amic⁹ tu⁹ est q̄ tibi nō defuit in necessitate. Tunc p̄cepit filio vt vitulū lanaret ⁊ in saco poneret. ⁊ amicos suos circuiret dicēs. ꝙ homicidiū cōmiserat. ⁊ debebat domus ei⁹ scrutari. ⁊ q̄ ptineret occisū apud se sepeliri ⁊ se abscondere. Tunc oēs repulerūt eū ꝙ ℔ fecisset. Et cū rediisset ad p̄rem suū misit eū ad suū amicū idē rogās ex parte p̄ris. recipit amicus ille exclusa familia sua ⁊ vxore sua foueā fecit. ⁊ illū abscondit dicēs. Hec nō est res q̄ debeat ꝓpalari. Sic xp̃s est verus amicus q̄ piculū nr̄m recipit ⁊ in necessitate amici sui non destitit. Eccl̄. xij. b. Nō agnoscet in bonis amicus tē. ¶ Item in dyoc. tharentasiensi supra quoddaz castrū quod ꝺr̄ chyz est quoddā sax̄ eminentissimū altitudine. quod non videt ascendibile. adeo est altum ⁊ arduū. vbi vt audiui

cōmuniter ab incolis terre ꝙ tāta ⁊ tā frequens videbaꝫ ibi ꝯgregatio demonū ⁊ ludificatio. aliqñ videbaꝫ succendere hoīes loci. Habito ꝯsilio ꝙd ꝯtra hoc facere possent laborauerūt. aliqui montē illum ascenderūt. ⁊ crucē ligneā in cacumine posuerūt. ⁊ extunc nūꝙ postea ibi demones aut illa incendia ⁊ ludificationes cōparuerūt ℣ Item in vita bti bartholomei dr ꝙ cū ipe templū in quo fuerat cultus idolatrie consecraret. apparuit angelus p quatuor ptes circūuolans. ⁊ p quatuor partetes templi digito signū crucis impssit. ⁊ dixit. Sicut me misit deus vt vos q̄ credideritis curemini a varijs lāguoribus. ita me misit hoc templū purgare ab idolatria ⁊ ipsis demonibus. oēs infirmi ibi curati sunt. angelus postꝙ oībus demonē in sua deformitate ostendit dimisit eum etulantē ad loca deserta vbi nulli noceret. ℣ Item christus in passione sua similis fuit caladrio q̄ applicatus infirmo ad mortem egrotanti si alis extensis in eū oculos ꝓpicit ⁊ infirmitatē eius bibit egrotat ꝓ infirmo ⁊ eger liberaꝫ. Tamen vt dicit p istum modū auis dicta curaꝫ. qz ad ardorem solis elevaꝫ. alas extendit. ⁊ cū sudore emisso infirmitatē emittit. Sic christus quos respicit de cruce oculis misericordie curat sudore suo sanguineo. Esa. liij. Vere languores nostros ipse tulit. ⁊ do. no. ipe por. De hoc dr Ecc. vj. B Amicus fidelis medicamentū vite.

B Legitur in triptita hystoria libro. v. ꝙ quedam imago fuit in cesaria philippi vbi erat imago mulieris tangentis fimbriam vestimenti imaginis christi. vbi crescebat q̄dam herba a medicis incognita. que qñ creuerat adeo ꝙ tangebat vestimenti imaginis fimbriam habebat vim curandi de ista infirmitate. aliter nō. Hāc imaginē cum iulian⁹ apostata fecisset remouerī. ⁊ suam vt honorareť loco eius apponi. fulgur cadens caput illius imaginis iuliani amputauit. ℣ Item in exaltatione sancte crucis cū reduxisset eraclꝰ crucem in hierlm. fuit vnus mortuus suscitatus. paliticī curati. leprosi decem mundati. ceci illūminati. infirmi multi curati. ℣ Item ibidem legit. ꝙ cum q̄dam xp̄ianus mansisset ibi iurta iudeoꝝ synagogā transferens mansionē suam alibi. imaginē crucifixi. quā iurta lectū suū infixerat vt coꝝā ea orarat. que erat mirabiliter bene cōposita ibi reliquit. Cū aūt q̄dam iudeus domū illaz ꝯduxisset. ⁊ quendā suū cōtribulē inuitasset. aduertit imaginē ibi esse. ⁊ significauit hoc alijs iudeis. Qui cū dictus iudeū qui ibi habitabat verberassent. ⁊ de synagoga eiecissent. licz se assereret imaginem dictam ignorare. crucifixuz illum clauis ꝙfixerūt. ⁊ alia passionis dñi facta innouauerunt. Cū aūt latus eius lancea aperirent. exiuit inde sanguis ⁊ aqua. Qui recipientes in vase stupefacti infirmos suos de illo liquore tetigerūt. ⁊ omnes curati sunt. Quo viso miraculo factuz ep̄o loci retulerūt ⁊ baptisati sunt oīs. ⁊ eoꝝ synagoge in ecclesias dedicate sunt. Inquisitus ⁊ requisitus xp̄ianus cui⁹ fuerat imago. vbi eaz acceperat ⁊ quis eā sic pulcre cōposuerat. respondit hoc ei fuisse traditū ab antecessoribus suis ꝙ eā cō posuit nichodemus. qui moriens reliquit eam gamalieli. gamaliel zacheo. ⁊ ita p diuersas successiones ad eū venerat

De signo crucis. Caplm. XII.

LEgitur in ecclesiastica hystoria. xj. lib. xxvij. cap. ꝙ ante ꝙ xp̄iani facti essent egyptij gentiles oīs p alexandriā pinxerat arma siue toraces serapis in parietibus ⁊ festris suis. p̄cipiēte aūt theodosio oia phana idoloꝝ destructa sūt. ⁊ loco eoꝝ in eis ꝙstructe sunt eccle martyꝝ in honore. ⁊ deletis dicti serapis toracibus loco illoꝝ positū est ⁊ depictū signum crucis. quo viso obstupuerunt gentiles

ꝛ marie sacerdotes ydolorū ꝛ baptisati sunt ꝛ ꝓuersi sunt dicentes. ꝙ erat eis ab antiquis traditū ꝙ ea que tunc colebant tamdiu starent vsq; quo viderēt signū illud venisse in quo est vita. ꝛ q̄da littera erat apud eos quā sacrā vocabant formā habens signi crucis. quā dicebant interp̄tari vitam venturam. ē siquidem in cruce salus vita ꝛ resurrectio nostra. ꝗd sit autē serapis ostenditᷣ in eadem hystoria ꝛ scolastica. hūc colebant egyptij. ℣ Dicitᷣ in libro de gestis saluatoris. ꝙ cū adam senuisset guttam patiebat. missum filū suum seth. versus orientē ad portā paradisi terreni vt ibi si posset obtineret ab angelo custode. ꝙ dareᷣ ei de oleo misericordie. qđ fluebat de q̄dam arbore que dicebat arbor misericordie. qz liquoris illius inunctio valebat ad miseriaꝝ p̄sentiū mitigationem. ℣ Quo veniente ꝛ flente ad portā paradisi apparuit ei michael angelus dicens vt ad patrem rediret ꝛ sciret ꝙ xp̄s veniret ꝗ suos iungeret oleo misericordie ꝛ gratie quo ipse esset inunctus p̄ ptcipibus suis. ꝗ etiaꝫ in iordane baptisareᷣ. ꝛ baptizatis celestem daret vnctionē. ℣ Et dr̄ ꝙ dedit illi illius arboris cuius vnctionem querebat. vnū ramū vt illū plantaret. ℣ Ꝺ cū feciſſet creuit in arbore pulcerrimā. q̄ tpe salomonis fuit inuenta ꝛ amputata ad edificiū templi. Sed cū lignuz esset pulcerrimū nec ꝺgrueret opi alteri fecit inde fieri reclinatoriū ad orandū sup illud. ꝛ auro tegi. ꝛ in templo in loco in quo orabat reponi. Sed cū mandaret ei regina saba ꝙ viderat in templo lignū auro textū. ſ. illud sup quod orabat. in quo suspendereᷣ rex iudeoꝝ quo suspenso regnū cessaret coꝝ. salomon fecit illud sub terra abscondi. ℣ñ cū sibi facta esset ꝓbatica piscina illud lignum supenatauit tpe xp̄i de quo creta est planta ad lutū euadendū facta. ꝛ de ea crux dn̄ica fuit p̄ magna pte. ℣e ista materia magister tob̄s beleth aliquid tangit in sūma sua. ℣agister p. co. aliq̄d in hystoria scolastica. ꝛ alĳ hystoriogr̄phi. vt q̄dam gerlandus ꝛ lāfredus. Item in passione beati mathei dicitᷣ ꝙ duo magi zaroen ꝛ arpharat qui se p ethiopiā adorari faciebant tanq̄ dij. qz hoies vsu mēbroꝝ priuabant p incantationes. ꝛ cū volebat eundem vsum eis reddebāt. Adduxerūt ad beatū matheum duos dracones flāminomos qui flatu suo hoies occidebāt vt eū deuorarent. qz eoꝝ maleficia detegebat. Sed cū opposuisset draconibus signū crucis. q̄si mortui ad pedes eiꝰ ceciderūt. ℣ui aduenīte pplo eos exciauit. ꝛ ad loca deserta misit vbi nulli nocerent. ℣ Legitᷣ in passionibus cipriani ꝛ iustine virginis ꝙ cum claudius quidam magnus homo adamaret iustinam virginem. nec p̄cibus nec p̄missis. nec minis vellet ei consentire vel eius cōiugio. ꝛ cū violenter vellet eā rapere ꝛ interea signo crucis se muniret. ꝛ ille vires amitteret. dedit cipriano incantatori duo talenta auri ꝛ totidem argenti. vt p maleficia sua eā haberet. Ꝺ yabolus adiurat⁹ dedit cipriano vnguētū quo dictus claudius tectū domus iustine ꝑspergeret. Tūc media nocte cum temptaret eam dyabolus ꝛ eam inflāmaret. illum repulit se signādo ꝛ orando ꝑfusus rediit dicens ꝙ eā adducere nō potuit. qz quoddam signū ei fecerat p quod ꝑtabuerat ℣ui adiurauit alium demonē fortiorem qui fortius medicamentū dedit. ꝛ eam fortius temptans similiter ab ea vt prior est expulsus ꝛ cōfusus. Tunc ipse adiurauit principem ꝛ patrem oīm demonū. qui trāsfigurauit se in specie ỽginis intrās domū eius. ꝛ sedens sup lectū eius dixit. ꝙ venerat ad eā vt cū ea posset honeste ꝛ religiose viuere ꝛ xp̄o viuere. ℣ui post multa ỽba dei ad amorē dei incatantia cepit tractare de statu ꝺiugalitatis inᷣ alia interserens. quō nuptie repleant paradisum. ꝛ quō deus p̄cepit primis pentibus. crescite ꝛ multiplicamini. ꝛ quō ỽ ꝺtinentes iudicarentᷣ a ꝺo

inobedientes. ita inflāmauit iustinam
q̄ fere voluit iugio ꝺsentire. sed tñ ad
cor rcuersa se signando dyabolū exuf-
flauit. Legi alibi q̄ primo sollicitauit
eā in specie nutricis sue. post sub forma
sororis. post matris. dicens q̄ si ꝺtrahe
ret cū claudio tota eius ꝓgenies exalta
ret. sinaūt tota destrueret. Que cū cō-
mota ad matris lachrymas fleret ⁊ cō-
sentire vellet se signando dyabolū ad-
uertit ⁊ exufflauit. Cū aūt cipr̄ianus q̄
reret a demonū principe qđ esset illud
signum qđ ita eos ꝺtabescere faciebat.
dixit adturatus q̄ iuraret ei ꝑ magnas
virtutes suas quas nō erat fas detera-
re q̄ ab eo nūq̄ discederet. Dixit ei q̄
ex quo xp̄s in cruce pependerat ꝑ signū
crucis tabefacti fugiebant. q⁹ ibi attri-
ta erat eor̄ fortitudo ꝑ crucifixi passiōz
Dixit cipr̄ian⁹. Ergo crucifixus maior
est. Dicit dyabolus. Vere ē. Dicit cipria
nus. Ergo ego cognoscens virtutē cru
cis signo me hoc signo. ⁊ vado ad ami
cos eius. Quo signo facto dyabol⁹ cō
fusus exclamās aufugit. Hic cipr̄ian⁹
currens ad epm flagicia sua ꝓfitens ba
ptizatus es. ⁊ post pbyter ordinatus.
⁊ post. xvj. annos in epatum baptisato
ri suo succcssit. miraculis claruit multis
post ipse ⁊ iustina v̄go in dyaconissam
ab eo ꝺsecrata gloriosa martyrio coro-
nati sunt. ¶ In vitis patr̄ legitur
q̄ cū btūs anthonius solus in heremo
habitaret. ⁊ demones sub diuersar̄ spe
cier̄ similitudine in eū irruerent signo cru
cis eos abigebat. ¶ Item cū ad
ea venirent boues pterriti p solitudinē
a diuersis horroribus ⁊ illusionib⁹ de
monū. dicebat eis. Signate vos ⁊ ab-
ite securi. ¶ Item dr̄ q̄ cū quidam
dyabolus interesset corpus cuiusdā iuue
nis mortui. factus est cuiusdā epi seru⁹.
⁊ cū strenuissime seruiret factus est eius
camerarius. intendens semp quō eum
posset decipere. Cū aūt iret ad cameras
⁊ ille lumē portaret. forte quesiuit eps
quota est luna. respōdit ille statim. xuij
Et eps dixit ei. Tu quō ita cito sciuisti.
qui nec litteras nosti. rñdit. q⁹ ego vidi
qñ facta fuit. ⁊ postea semp ꝓtinuū ei⁹
cursum. Tunc stupens eps horrens sig-
uit se signo crucis. tūc demon statim fu
git. ⁊ cadauer cecidit. Hic vt dicebat fa
milia. nec eccl̄iam intrabat. nec aliq̄ñ se
sig̃bat. ¶ Jē dr̄ cū apud tholetus
hyspanie esset q̄dam maximus nigro-
māticus dictus magister melchita. no-
bilis q̄daz scutifer genere pulcer corpe
ꝫ paup rebus. erubescens pauptatē su
am inter suos. accessit ad cū dicens ei.
q̄ si vellet ei benefacere libenter fuiret
ei. Quē cū ille retineret secū multa pro
mittēs ei si bñ fuiret ei. ⁊ acquiescceret
eius ꝓsilio. ⁊ diceret q̄ hoc faceret ipse
ꝑ oīa. cū haberet eum familiarē sibi di
xit ei magister melchita. q̄ acciper aucē
venaticā in manu ⁊ irent soli ad aucu
pū in silua. Ubi dū diu stetissent. facto
vespere. visum fuit scutifero q̄ coram
eis maximus fluuius transiret. ⁊ q̄ ca-
strum quoddā mirabilis structure esset
vltra lōge. cuius similis pulcritudinis
nō viderat. Et cum stupens quereret a
magistro suo quid hoc esset. q⁹ nec an-
te viderat que videbat. nec audiuerat
de illis. ait magister iste. q̄ castruz erat
dñi sui qui multa bona fecerat ei. ⁊ fa-
ciebat oibus volentibus ei seruire. ⁊ di
xit ei q̄ ad illud castr̄ declinarēt ⁊ ibi
pnoctarent. ⁊ ꝫsuluit ei q̄ paratus essz
facere homagiū regi q̄ morabat in illo
castro. qui amore ipsius multa faceret
ei bona. Ille respondit q̄ ad consiliuz
suum faceret. Et cum ille non auderet
transire flumen. quia ꝓfundissimū ⁊ ra
pidissimū videbatur. magistro transeū
te ⁊ ille sequit̄. Tunc speculator castri
clamauit quis esset qui transiret. Cla
mauit magister melchita. sum amicus
dñi regis. Tunc statim aperiunt̄ porte.
pons tornatilis inclinat̄. bene quadra-
ginta iuuenes pulcerrimi ⁊ ornatissimi
cū torticijs occurrūt. ⁊ eos in castrū in-
troducūt. occurrūt milites. infantes. ⁊
dñe. ⁊ principes dicentes. beneuenerit
magnus amicus dñi nostri regis. In-

troducũt eos vsq; ad palacium regis. q̃ descendit de thalamo aureo. facit magistrum sedere iuxta se. querit causã vie sue. Qui cum diceret q̃ ꝓpter socium suũ qui paup erat sed nobilis. vt eũ reciperet ad homagiũ ⁊ magnũ eum faceret. dixit q̃ hoc libẽter amore eius faceret. Cũq; ꝓ homagio suo vt rex ille petebat iuuenis accessisset flexis genibus ⁊ manus inter manus eius posuisset. ait rex q̃ hoc debebat dicere homagium faciendo. Ego abnego patrem ⁊ filium ⁊ spm̃ sanctum. ille obstupuit. ⁊ dextra retraxit se signans ⁊ dicens. Ego reddo me patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto. Quo facto cuz maximo sonitu tota illa curta cũ rege ⁊ magistro ⁊ oĩa menia illa p̃cipitata in abyssum descenderũt ibi solo iuuene remanẽte perterrito. ¶ Item dicit q̃ cũ q̃dam hõ bonus diu in magna pace ⁊ sanctitate moratus fuisset cũ vxore sua. ⁊ illa similiter cũ eo. ĩmisit vtriq; dyabolus inuidens temptationẽ vt se suspenderent. ⁊ sic p̃sentes miserias euaderent. Cum aũt vterq; in hac temptatiõe ex impro ba ⁊ oportuna hac cogitatione tristis efficeretur vt nec somnũ caperẽt nec comedere possent. quesiuit alter ab altero causas sue tristicie. respondit vir q̃ sup oĩa magnaz voluntatẽ habebat se suspendendi. Mulier respondit illõ esse suũ consimile desideriũ. Cõsentientes ambo in ipm̃ laqueos aptant. vt se suspendant. Tunc mulier dixit viro. O dñe ꝺsulerem q̃ nos prius biberemus de illo bono vino nostro qõ valde pretiosum fecimus de vinea illa nostra de quo nondũ gustauimus nec scimus q̃le sit adhuc. vt potati letiꝰ ⁊ suauiꝰ moriamur. cõsulo vt bibamus de eo. Placet hoc viro. vinũ defert. quod cũ vellet bibere sicut ꝺsueuerat signauit illud. bibit ⁊ dedit vxori sue. Cũ aũt bibissent vinũ cruce signatũ. ita statim fugit dyabolus ⁊ temptatio q̃ ꝓ toto mũdo hõ quod facere cogitauerant perpetrasse noluissent. ⁊ confusi ad confessionẽ cõfugiunt. ¶ In miraculis Iohãnis euangeliste dicitur q̃ cum datum fuisz ei venenũ mortiferum. de cuius potu duo mortui fuerant. facto signo crucis bibit illesus. ℞ Item in vita beati benedicti dicitur q̃ cum quidaz monachi eum in abbatez elegissent ⁊ artaret eos ad regule obseruationem. dũ quidam eorum venenuz ꝓparet ei facto signo crucis virtute eius vitrum frangitur ⁊ venenum effundit. ℣ Item dyal. v. dicitur q̃ cũ sabinus episcopus lã p̃ senio lumen oculoꝝ amisisset. quidam archidyaconus eius ambiens episcopatũ fecit ei per puerũ poculum dari venenatũ. Qui cum diceret puero hõ quod mihi das bibe tu. ⁊ puer pre verecũdia magis vellet mori q̃ nõ bibere. cum haberet poculum ad os ꝓbuit dicens. Ego venenũ quod mihi das bibam. sed dñs tuus episcopus nõ erit Qui accepto calice facto signo crucis bibit. quod nihil ei nocuit. sed statim archidyaconus ille mortuus est. ac si per os ep̃i venenũ bibisset. ¶ Item dicit dyal. vi. q̃ q̃dam iudeus de campania romam veniens nocte adueniente necessitate cogente intrauit templuz appollinis vbi ptimescens loci sacrilegia signauit se signo crucis licet in eum nõ crederet. Qui circa mediam noctez vidit malignos spũs quasi obsequiũ p̃ stare cuidam p̃sidenti protestati. ⁊ facta singuloꝝ disquirenti. ⁊ quid singuli dicerent quid contra bonos perfecissent. Unus ꝓsilijt in mediũ qui dixit q̃ vsq; ad hoc pfecerat licz multis annis laborasset ⁊ nihil pfecisset. q̃ die añcedenti andreas ep̃s fundane ciuitatis dorsuz sanctimonialis quã ꝓpter religionem suam secũ plurimis annis habitare cõsenserat. palma percusserat blandiendo. Tunc malignus spũs qui ꝑat exhortatus est cũ quã diligentius potuit vt quod ceperat consũmaret. vt p̃ ceteris singularem gr̃am obtineret. Cũ aũt iudeus hõ vidẽs tremeret ⁊ palpitaret. ille ꝓceps demonũ dixit alijs q̃ inãre

rent quis nā esset qui eos insidiari auderet. Quod facientes insignitū crucis mysterio inuenientes demones tudeū nō valentes cū remouere clamauerunt ve ve. vas vacuū sed signatum est aiūt. Nō audiētes cuncta agmina illa diffugiunt. Judeus aūt virtute crucis liberatus. visa ⁊ audita ep̄o primo neganti factum suū oīa retulit baptizatus abeo. qui templum illud in honore beati andree dedicauit. ⁊ monialē illam a domo sua ⁊ oēm mulierem expulit.

¶ Item primo dyal. titu. ponitur exemplū de moniali que intrans ortū vidit lactucam. quā cupiens signo crucis oblito momordit. ⁊ arrepta est a demone qui ab equitio patre expulsus clamauit dicens. Ego quid feci sedebam sup lactucā ⁊ me momordit.

¶ Cum beatus dūicus de roma veniret cū fratre bertrādo. ⁊ irrueret sup eos tēpestas aque signū crucis sctūs dūicus apposuit. qō eos q̄si sub papilione ab illa alluuiōe p̄texit intactos. cū vndiq; circūq; pluuia inūdaret.

¶ Exēplū d quodā religioso qui cū tēptaret de duricia ordinū maxime cibi ⁊ potus. cum vellet exire ordinē cogitauit q̄ de p̄ditione posset merito argui si redderet castrū p̄ aliqua indigētia nisi p̄ius ea exposita. ⁊ petito adiutorio a dño principali. a quo castrum tenet. Hñ venit ad crucifixū coram quo orare cōsueuerat. exponens necessitates suas. ⁊ petens eius adiutoriū. qr nō poterat cibor duriciā sustinere. qr fuerat in secto delicatus. Tunc visum fuit ei q̄ diceret ei crucifix⁹. Intinge buccellam tuā in accto passionis mee. ⁊ fac tuū de meis vulneribus salsamentū. Qui extunc recepit tantā p̄solationem q̄ oia dura cibaria visa sunt et dulcia.

¶ Item cum beatus remigius circūiret prochias p̄dicādo ⁊ venisset ad domū cognate sue quā videbat p̄fundi. qr vinū nō habebat qō et apponeret. ipse orauit retrotonellum. qō facto signo crucis ita fuit optimo vino repletū q̄ desup exibat.

¶ Item dicit q̄ cū miles gallicus cruce signatus visitaret oīa loca sancta in terra sancta. sequēs vestigia dñi postremo venies ad montē oliueti vbi ascendit dñs expansis manibus ⁊ cleuatis ad celū cū oculis ait. Dñe ecce tum valui vestigia tua secutus fui. mō qr volui volare ad te vt auis nequeo. qr alas nō habeo nec scalam habeo. rogo te in pace suscipe spīm meū. trahēs me post te. Hoc dicto statim euolauit.

¶ Crux est sigillū ⁊ merellū qō q̄ ostendent introducent ad celeste cōsortiū. ⁊ regnū. In libro de gestis saluatoris dr q̄ cum latro dexter cui dixit dñs hodie mecū eris in paradiso. venisset ad portam paradisi. que a tribus ade fuerat clausa. instabat vt ei angelus aperiret. Et cū quereret q̄s esset. ⁊ responderet se fuisse latronē. ⁊ angelus dixit q̄ maxime tales hoies nō intrabāt ibi. dixit ei de p̄missione quam fecerat ei dñs in cruce. ⁊ de eius passione ⁊ exhibuit ei signū crucis q̄si merellū. qō ei p̄ceperat dñs offerēdū. Quo viso statim cū gaudio introductus est. Et dr in illo libro q̄ dictus latro in paradiso scz terrestri expectauit cū sanctis quos dñs eduxit de inferno dñi ascensionē ibi. ⁊ cum eo in celū ascendūt. Ille aūt liber est epla de miraculis ⁊ passione xp̄i. quē scripsit nicodemus ⁊ pylatus misit imperatori ⁊ senatoribus. ⁊ theodosius inuenit eam in gestis publicis pylati. De q̄ epla loquunt tam eusebius q̄ hieronymus. Breg. ⁊ hugo in cronicis suis in qua multa explanāt. ⁊ alia aliqua q̄ habemus circa passionem ⁊ resurrectionem christi.

¶ Exempla de beate virginis cōceptione. Capl. xiii.

Nota q̄ sctūs ioachim de ciuitate nazareth duxit in vxorem sanctā annā de ciuitate bethleem. qui iuste ⁊ pie sm deū viuentes ⁊ hoies. vnam partez bonor suor

pegrinis et paupibus erogãtes. scdam seruitoribus templi ⁊ templo. terciam ad vsus ppꝛios ⁊ familie reseruabant p̃ viginti annos simul cohabitantes, p̃ lẽ non habentes vouerunt vt si eis daret deus, plem eam diuino seruitio mãciparent. cum aũt huius rei gratia in tribus precipue festiuitatib⁹ singulis annis frequenter hierusalem visitarẽt accidit vt in die encenioꝛ offerret ioachim et ab abyatar pontifice cum sua oblatione repulsus est. tanq̃ infecũd⁹ a lege maledictus. Unde erubescens p̃sentiam ꝓtribulũ suoꝛ noluit domuꝫ redire. sed cũ suis pastoꝛib⁹ p̃ dies aliquot remansit. Ubi cũ aliq̃n solus essẽ angelus dñi apparuit ei cum mꝛto lumine dicens oratiões eius esse exaudiras. ⁊ elemosinas eius ascendisse in cõspectu domini. ⁊ vidisse dñm opꝛobriũ eius qui peccatoꝛ peccati vltoꝛ est non nature. q̃n aliq̃n alicuius vteruꝫ claudit vt mirabiliter aptet vt diuini muneris esse nõ libidinis q̃d nascitur cognoscat. ⁊ ꝓposuit ei exemplã de sara nonagenaria q̃ pepit ysaac. ⁊ de rachel que ioseph. de sampsone fortissimo. ⁊ samuele sanctissimo. qui matres diu steriles habuerũt. ⁊ ait dilatos diu ꝓceptus ⁊ steriliuꝫ ptus mirabiliꝰ solere esse. Adiunxit etiã q̃ anna vxoꝛ sua pareret filiã que vocaret Maria. hec erit sancta. et ab vtero matris dño consecrata. ⁊ spũsancto repleta. hec nõ inter populares. sed in tẽplo dñi pmanebit. ne de ea aliquod simistrũ valeat suspicari q̃ sicut mirabiliꝰ de sterili cõcipiet. ita singulariter virgo pariet saluatoꝛem. et hoc erit tibi signuꝫ. Cũ veneris ad aureã portaꝫ que est in hierusalẽ. anna vxoꝛ tua obuiabit tibi sollicita de tua tardatione. ⁊ te viso gaudebit. Et his dictis angelus disparuit ⁊ anne similiter apparuit dicẽs. Ego sũ angelus ille q̃ p̃ces vestras obtuli añ deum. et ait illi. de ea nasciturã filiaꝫ que post tercium ablactationis sue annum in templo deo seruiens virgo sancta et munda dei filium generabit. et nunc surge et ascende in hierusalẽ vbi in porta aurea vocata quia deaurata erat obuiabis viro tuo. et ꝫ tibi sit ꝓ signo. Igitur iurta angeli p̃ceptuꝫ hierusalem vententes et se vt dictũ eis fuerat inuentes gratias agentes ⁊ dominũ in templo adoꝛantes. domuꝫ regressi filiam genuerunt quã mariã vocauerunt. qua ablactatiõis impleto tẽpoꝛe. ad templuꝫ dei cum oblationib⁹ obtulerunt. que quindecim gradus sine aliquo iuuante in tam tenera etate ascendit. vbi eam cum aliis virginib⁹ dimittentes domi redierunt. ipsa autẽ ibi in summa sanctitate pficiens ⁊ sue crescens sepe diuina et angelica apparitione consolabaꝫ.

Exempla de natiuitate beate virginis. Capi. XIIII.

Notandum autẽ sicut dicit Johannes beleth in summa sua q̃ institutum fuit festum natiuitatis beate virginis hoc modo. Quidam sanctus heremita multe contemplationis singulis annis multo tpe consueuerat audire laudes celestes i die natiuitatis beate marie. qui diẽ pluribus annis annotatis inuenit diem esse in qua armoniam celestem audiebat semp anno reuoluto. qui cum deum rogaret instãtissime vt ei reuelaret que esset causa illi⁹ celestis exultationis. et reuelatuꝫ est q̃ illa die esset natiuitas beate virginis ꝓ q̃ in celis gaudebant angeli ⁊ collaudabãt filium dei. Qui heremita hoc populo reuelauit comptis indicijs. qui festum hoc faciendũ singulis annis ipso die quo dictus heremita docuerat faciẽdũ instituit. papa innocentius quartus in concio nup lugdonẽ. octauas eius instituit faciendas vbiq̃.

Exempla de annunciatiõe. Capi. XV.

Item dicit hiero
nimus in libro de ortu eius
quem trāstulit de hebreo. Cū
btā vgo enutrita fuisset i tēplo i oi san
ctitate. cum esset quattuordecim anno
rum. dixit ei pontifex vt iuxta morē gē
tis iudeorum cum alijs virginibus nu
beret. Alijs aūt sponte obedientibus.
ait ipsa se non posse facere hoc qz ipsa
esset a parentibus suis diuinis officijs
mancipata. z insup ipsa domino voue
rat immobilē virginitatem. ¶ Pontifex
aūt timens nouum morez genti sue in
ducere et contra votum aliquid attēta
re. consilio seniorū quid in re tam du
bia fieret dominuz consuluit. z vox fa
cta est ad eū de loco oratorij cūctis au
dientibus. vt quicūq; essent apti ad nu
ptias de domo dauid virgas singlas
singuli deferrent et offerrent z cuiuscū
q; post oblationez virgula germinaret
et in summitate spūssanctus sicut p̄di
xerat ysa. in columbe specie sicut p̄dixe
rat ysa. xj. requieseceret. vt ei deberet vir
go regia dispōsari. Cū aūt singuli ha
biles cū virgis suis ad pontificē venis
sent et obtulissent. ioseph solus p̄ sene
ctute verecundās cū alijs accedere vir
gam suā retraxit. Unde cum nihil mi
raculi fieret consulenti pontifici iteruz
dñm dictum est. q; ille solus virgaz su
am retraxerat. nec accesserat cui soli
virgo debebat. Cum aūt p̄dict' ioseph
virgā suam obtulisset in ipsa ilico ger
minante columba de celo descendit. et
virgo statim est ei desponsata. Cū au
tem in bethleē rediisz domui sue dispo
siturus. z de nuptijs sibi p̄uisurus. bea
ta virgo cum septē virginibus sibi co
etaneis a pōtifice traditis. ob honorez
generis et miraculi reuersa est in naza
reth in domo parentum. In diebus il
lis cum secreto in oclaui oraret. missus
est gabriel angelus a deo in ciuitatez
nazareth ꝛc. sicut dicitur Lu. j. ¶ Quidam multis petentibus filiaz ei⁹
promisit eam illi qui haberet pulcrio
res manus. Et cum multi simul osten
derent manus pulcras. dixit cuidaz fa
bro qui erubescebat ostendere manus
suas nigras et curuas exigne et mar
tello. Extrahe manus tuas. z cū extra
xisset dixit pater. Iste manus sunt pul
criores. quia bene lucrabunt̄ panez fi
lie mee et filijs eius. z dedit eam illi. qz
manus mquit delicate nesciunt nisi de
cios tenere. ¶ Alius auaritissimus
nihil omnino dare. p deo poterat. sic ta
men operante deo cepit vt diceret suo
seruienti. q; aliquid sed minimum toc
culte daret. cōminans ei q; si hoc faret
sicut furem eū puniret. ¶ Post annuz cō
putatis expensis. bona sua duplicata
cognouit. et cognito quantū seruiens
dedisset iussit ei vt occulte paupibus
duplū daret. Quo facto sequenti āno
bona sua quadruplicata inuenies di
xit ei. furare mihi et isto anno quadru
plum eius qō soles. et occulte da pau
peribus q; non possem videre. Sic per
multos multiplicatis rebus eius ex fi
deli fraude seruientis. z dei misedia lar
gientis ita deuicta est auaricia eius vt
diceret seruienti. furare mihi quicquid
de cetero poteris z rape etiam de manī
bus meis. et da paupibus. Sic et q̄daz
nobilis volens transfretare. viso tumo
re et horrore maris extimuit. z nutu di
p̄cepit seruis suis. vt eū pedibus z ma
nibus fortiter ligarent. et violenter in
nauem mitterent. nec aliquo modo de
nau emitterent donec transfretasset.
Quo facto gauisus est q; deus virtutē
eius tam debilem sic adiuuit. ¶ Alius miles p̄ multis peccatis vix ac
cepit in penitentiā vt vnam missaz au
diret. Cum ergo esset in ecclesia venit
nuncius dicens ei q; hostes sui obside
bant castrū eius. Et cū nollet exire. ec
ce alius dixit ei flendo q; castruz captū
erat. Et cum fortiter staret propter pe
nitentiā. ecce vxor eius eū filijs clama
re cepit et flere. q; totum castrū obsessū
erat. z q; alijs occisis ipsa vix cum esset
Inter istas angustias stans miles un

mobilis totam missam audiuit.et qua si pditis oibus se cōmendans. inuenit castrū suum vt pri⁹. et ingressus vidit vxorem et filios ⁊ famulos.qui parata mensa expectabant eum.et stupefactus quesiuit a singulis quid ē hoc.nō ne vos et vos isto modo mihi dixistis et illis negantibus cognouit tentationem diaboli q̄ volebat impedire penitētiam eius. ¶ Clamauit beatus Bernardus cū adhuc esset iuuenis,scolaris quando mulier occulte venit ad lectum suum.Cū ēm in mane culparetur a socijs suis cur tercio latrones clamasset.cum tota nocte p totam domū inuenire non possent.Respondit, veraciter aderat latro quia castitatē hospita nostra mihi nitebaf auferre irrecupabilem thesaurum. ¶ Cum q̄daz episcopus frequenē videret quandam puellā orantem in angulo ecclesie ⁊ columbam niueam lacrimas eius bibentem ⁊ in celum volantem.cum audisſz ab ea q̄ nihil omnino diceret nisi orationem dominicam dedit ei psalterium Quod cum illa didicisset.et in ecclesia quotidie totum legeret.et epūs cōsideraſ eam,nihil sicut solebat videret dixit ei.Filia mi puto q̄ paruam deuotionem habes in legendo.Certe inquit dñe quotidie totum lego et nihil ibi sapoꝛis habeo.Tūc episcop⁹ recepit psalterium.iubēs ei q̄ sicut solebat oraret Et illa sic fecit ⁊ gratiam quam pdiderat recuperauit ¶ Exemplum de tribus fratribus quoꝛum vnus elegit facere opera misericoꝛdie.ꝓpter illud beati misericoꝛdes ⁊c̄.Alius elegit cōcoꝛdare discoꝛdes.ꝓpter illō.beati pacifici⁊c̄.Tercius elegit vitam solitariā vt deo et sibi vacaret.ꝓpter illud.beati mundo coꝛde.⁊c̄.Math.v.Videtes g̃ illi duo q̄ necessitatibus pauperū ⁊ litibus discoꝛdantiū.sufficere nō valerēt pretulerunt ad fratrem suum in heremū et dixerunt ei q̄ pacem habere non poterant. Tunc ille frater misit aquaz in situlam,et cum turbasset eam dixit eis vt se ibi intuerentur. id est specularentur.⁊ dixerunt q̄ non poterant.qz aq̄ turbata erat. Postea stante aqua viderunt ibi clare facies suas Et dixit eis frater.Quia sic est de homine.qui implicat se negocijs seculi quia nō potest vacare deo nec sibi. Ideo dicit dominus.Vacate ⁊ videte. ¶ Beatus pacomius occidente sole extensas manus tenebat in oratione donec sol oriens in mane radiaret ei i facie.Sic beatus antonius in excessu mētis frequēter orans.oriente sole in feruoꝛe spūs ꝓclamabat.Quid me impedis sol qui ad hoc iam oꝛiris. vt me ab huius veri luminis abstrahas claritate. Ideo vt dicit ysaac abbas.infatigabiliter est domino supplicandū etiam si nos tardius senserim⁹ exaudiri.ne forte exauditi omnis gratia dispensatiōe dominī veliter differatur.

Exempla de gloria eterna.

Capi.xvi

Quidam scolaris canonicus intrasset oꝛdinē cister.post obitū suū apparuit in pontificalibus vestimētis et claritate maxima cuidam olim cōcanonico.et amico suo.dicēs quia fugi dignitatem et gloriam seculi.ne essem epūs cum ad hoc viderer idoneus.deus celi me fecē epm gadisi. ¶ Quidaz religiosus rogauit deū vt ostēderet ei minimū gaudiū gadisi.⁊ statim pua auicula cepit cantare mirabiliter coꝛaz co et cum vellet eam capere secutus est eam vsq̄ in oꝛtū abbatie.et auscultando cā stetit sub aꝛboꝛe.cccxv.annis.et tunc audiēs cāpanaz ꝓperauit ad portā et videns totam abbatiam mutataz.vix ꝓmissus est itrare.qz nō poterat ꝓgnosci ab aliquo fratre.et cū oēs de illo et ille de oībus miraret.quesiuit abbas ab illo q̄d fecisſz.⁊ quo abisſz.et q̄s erat abbas ⁊ prioꝛ qñ exiuit.⁊ allatis cronicis inuenerūt tot annos trāsisse a

tpe illo.et ille dixit q̄ nō putabat vltra vnam horā fuisse in orto. ¶ Quidam paterfamilias senex totā hereditatē suā dimisit filio suo. Filius vo ille primo benigne se habuit erga patrem sed post expulit eū a thalamo suo volens thalamū habere sibi et vxori sue Et ad vltimū fecit sibi lectum fieri p̄ hostiū.et cum hyems esset.et pater senex frigore grauarē.quia filius abstulerat sibi bona optoria.ipse rogauit filium filij vt rogaret patrē p̄ eo.vt daret et aliquid ad tegendū se. Puer autem vix obtinuit duas vlnas burelli a patre suo ad op̄ aut sui. Et cum alie due remanerent patri pueri.puer flendo rogauit eū vt sibi eas daret. Qui fletibus illius victus dedit querēs q̄d inde faceret. Qui respōdit. Seruabo eas,quousq̄ sis talis qualis est pater tuus.nec dabo ampli? sicut tu non vis dare modo patri tuo. Qui eñ sine pietate est erga parētes suos nō videtur pietatē habere erga alios. Unō simpliciter videt sine pietate esse.et ideo vix misericordiam cōsequet. ¶ Tum quidam miles rogaret quendam virū sanctum vt a morbo liberaret eum p̄cibus suis. vir sanctus audito ab eo q̄ melior esset in egritudine et deuotior q̄ in sanitate dixit. Vro dñm vt seruet te in statu in quo melior es. ¶ Et quidam pater discipulo suo dixit. Ne cōtristeris ex infirmitate vel plaga corporis. Si enim ferrum es eruginē p lima amittis. Si vo aurum es p ignē p̄bat? a magnis ad maiora p̄ueneris.

Exempla de virginibus Capitulū. XVII.

¶ Sancta Juliana eadem catena qua ipsa tenebat in carcere verberauit et alligauit diabolū.et traxit p̄ mediaz ciuitatē.et p̄cipit in latrinam.quādo torcores ducebāt eam ad penam.sic supatur diabolus ab ancillis christi. ¶ Itē scribit beatus ambrosius in? libro de virginitate. Puella q̄dam nobilis cū a parentibus vrgeret ad nuptias. ad sanctum altare confugit.et sacerdotis dextrā capiti imponens et p̄cē poscēs velamē altaris p̄ sacro velo imposuit et retrahentib? amicq̄ respondit. Spon sum offertis meliorem reperi.potentez impio.nobilē in celo. Et cū quidaz diceret.quid si pater tu? viueret.nūquid te innuptam p̄mitteret. Aut illa. Ideo fortasse defecit ne me impediret. Stantum illo mortuo ceteri similia metuentes fauere ceperunt qui impedire venerant. ¶ Simile narrat Hieronymus q̄d cū matertera sancte custochiū retraheret eam a p̄posito virginitatis Et studio se eā ornaret.dixit ei vox de celo. Tu virginem deo dicataz sceleratis manibus ptingere et retrahere p̄sumpsisti. Ecce manus tue dei iudicio cōburent̄ et maritus tu? hoc anno morietur. Quod et factum est. Et sic ego liberata libere christo seruiuit. ¶ O qualis virgo erat illa que semp in cella latitans etiam sanctum martirū videre nolebat. Sed sancto viro eam desideranti videre et esset ad ianuam illa mandauit ei vt oraret p̄ ipsa.quia nullum virum videre volebat. ¶ Quidam habens fidelem seruū et benignum vt melius ip̄m retineret circa se tradidit sibi filiā suam.et habita ipsa incepit ipsam multum verberare.t nunq̄ bñ viuere cū ipsa. Tandem req̄situs a dño cur ita crudelis esset.cū p̄ius mansuetus fuisset.tūc ille dixit semp se talem fuisse.et duxit illum in stabulū t occidit illi trabes magnas t ligna que p̄ ira corroserat quotiēs iratus fuerat. Modo vo inquit cū dñs sim vroris in ipsa extinguo irā meā. Tale q̄d freq̄nter solet ptingere viduis q̄ suos suos ducunt in maritos. ¶ Item supra inuenies in ca.t̄ij.C.de bta iustina virgine quanta passa est a demonibus t ab illusionibus magicaq̄ artiuz quas omnes virtute christi superauit.

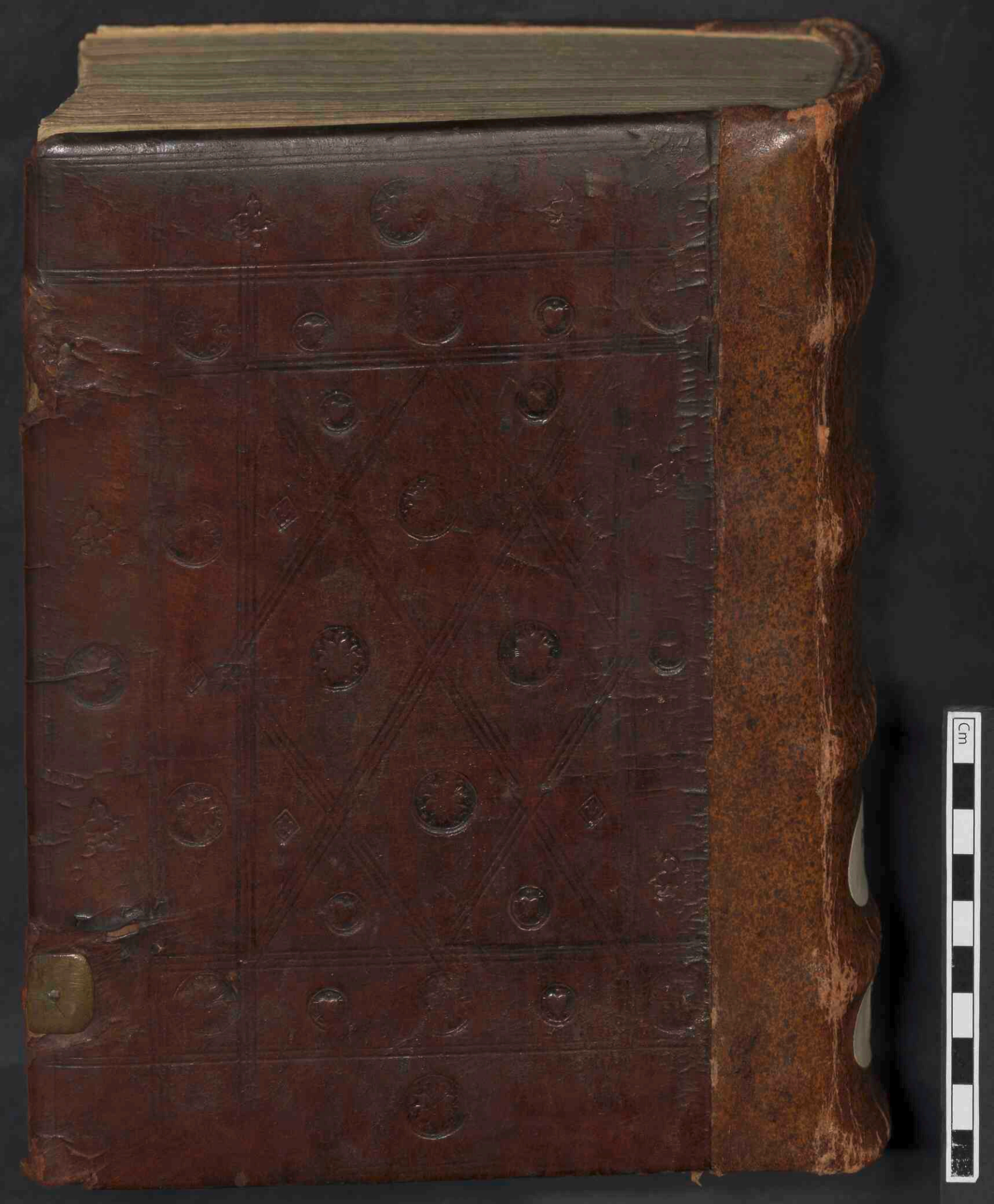
¶ Legitur in vitis patrū. ꝙ cū beat⁹ martirius de heremo ad quoddā mo/nasteriū ꝓgeret. christus ei in specie le/prosi ⁊ multum infirmi in eadē via ta/cens apparuit rogans quatinus ipsi⁹ auxilio ad monasteriuz posset peruenire. Quē beatus martirius letanter super se accipiens. cum ad monasteriū defer/ret. monachi in spū p̄udentes clama/re ceperunt. Occurrite martirio q̄ chri/stum portat. Interim christ⁹ disparēs dixit martirio. Quia nō erubuisti me cum sic vilis apparerē non erubescam te coram patre meo in celis. Cūq; mo/nachi martirio dicerent vbi est christ⁹ quē portabas rñdit. Si christuz scuis/sem ip̄m ne tā cito discederet ꝓ pedes tenuissem. ¶ Quidam comes pi/ctauiensis vt ꝓbaret hominū cōditio/nes ⁊ affectiones sub vili habitu mul/ta loca circuiuit. Tandē a quodam sa/cerdote humanissime receptus in eo re/cognouit esse, humanitatis obsequiuz Unde post multos circūitus ad sua re/diens. illū fecit ad se vocari sacerdotē ⁊ dixit ei. Tu me incognitū sub vili ha/bitu honorifice suscepisti. et ego ꝓmo/ueo te ad honoreꝫ episcopatus pictaui/ensis.

¶ Exempla ꝙ bonū sit missaz audire. Capi. XVIII.

¶ Quidam nobilis cum diu fideliter regi suo seruis/set in morte sua recommen/dauit filiuz suū gilhelmū nomine regi vt ip̄m in suum seruitiū reciperet. Qō cum rex annuissz. ille filio in secreto di/xit. Fili tria tibi consulo. ⁊ illa si tenue/ris bene tibi erit. Primū vt nunq; sis in societate inuidi et detractoris. Se/cundū est vt quotiēscunq; videris do/minum vel dñam turbatos vel tristes ipsis te condolere ostendas. Tercū est vt ꝓ nulla necessitate missaz obmittas audire. Cum ḡ gilhelmus mortuo pa/tre in seruitio regis prudēter ageret et omnibus placeret. quidam baliuus re/gis videns ꝙ gilhelm⁹ ab eo caueret tā ꝙ a detractore motus inuidia accusa/uit gilhelmū apud regem ꝙ reginam adamaret. ⁊ si inquit vultis ꝓbare. ꝛ/uocate reginam p verbū cōtumelie ad fletū ⁊ videbitis gilhelmū ipsa flente flere. Qō et factū est. Cūq; rex nimis iratus cogitaret q̄liter gilhelmum pde/ret. occulte tamen. ille inuidus cōsuluit regi vt mandaret mgr̄o calcis. ꝙ hora q̄ cras mane prim⁹ ex pte regis ad for/nacem iret. ip̄m sine mora in fornacez calcis iactaret. Rex ergo in sero dixit gilhelmo vt nullo mō dimitteret quin summo mane ꝓgeret ad fornacem. ⁊ di/ceret magistro vt faceret qđ rex sero si/bi p̄ceperat. Gilhelmus ergo tota no/cte sollicitus quō mandatum regis ex/pleret. cito mane surgens cum iter age/ret audiuit in memore missam pulsari et recordat⁹ ꝓsilij patris illuc diuertit. Cunq; sacerdos moram ꝓtraheret. et diu expectans missam de beata virgie solenniter inchoaret ille multū timēs impium regis negligere vrgebat exire et tñ ꝓpter deū ⁊ p̄ris consiliū nolebat missam dimittere. Dū sic p missam de/tineret. ille inuidus impetrato a rege vt ad fornacē vadens sciret vtrū Gil/helmus iam crematus esset. querente ipso a magistro vtrū iussum regis im/plesset. audiuit ꝙ non. sed ꝓtinus inqt faciemus. ⁊ ipsum rapiēs ꝓiecit in for/nacez. Tandē finita missa gilhelmus veniēs ad fornacē. ⁊ q̄rens a fornario si mandatum regis impleret. rñdit ille Dicite dño regi ꝙ fecimus q̄cq̄d dixit Cū ergo ad regem venisset. ⁊ rex ip̄m quē ꝓbustū credebat vidisset. quesiuit vbi fuisset ꝙ tam diu morā fecisset. Il/le timens regem qđ factū fuerat igno/rans. ꝓpter missam detentū se fuisse re/spondit. quā de consilio patris sui nul/lo mō dimittere ausus fuit. Tūc rex in/ueniens illū inuidū diuino iudicio cō/bustum fuisse. gilhelmū quem plus oī/bus fidelē inuenit extūc plus omnib⁹

honorauit. ¶ Aug⁹ in quodam sermone. Quoties in dominica vel aliis solēnitatib⁹ misse fiunt. nullus de ecclesia discedat. donec diuina misteria ꝓpleanē. nec tunc est missa q̄n lectiōes in ecclesia recitanē. sed quādo corpus et sanguis domini nostri consecratur. Nam lectiones ꝓpheticas vel apostolicas vel euangelicas in domibus cantare vel legere vel audire potestis. consecrationē vo corpis christi nullaten⁹ q̄ in domo dei videre poteritis. ¶ Quidam clericus parisius iuit ad sanctum victorē vt ibi peccata sua alicui ꝓfiteret fratri. Et cum esset coram cōfessore ⁊ cōfiteri voluisset ex nimia contritione expirauit. ¶ Duo clerici mutuum inuicē dilecti adiurauerunt se vt q̄ prius decederet alteruz de statu suo certificaret. Cum ergo vnus eorum mortuus fuisset. alteri post mensez apparuit in eadem forma ⁊ habitu quam prius habuit. Et interrogatus damnatū se esse respōdit. Sunt ergo ait ille multi qui damnātur. ⁊ qualē penam sustinetis. Et ille exprimens manū iniecit tres guttas sudoris in faciem eius. Et cum ille quasi mortuus cecidisset. ne timeas ait. deb⁹ non morieris. Et extrahens vnam litteram de sinu suo dedit illi. huius tenoris principes inferni et rectores tenebraꝝ vniuersis ecclesie p̄latis. tartaream salutem. Q̄m optime q̄ nostra sunt sentitis nobiscum. et tot animas transmittitis in infernū ꝙ via lata et spaciosa vt eos capiat. sciatis vos dignam habituros retributionez in tempore opportuno. Cum ille cū stupore legisset et quesisset si ei aliquid ꝓ desse posset. dicēte illo ꝙ nō. ordinatis rebus suis intrauit religionem ¶ Legit in miraculis beati Bern̄. de heremita q̄ fuerat decanus lingonensis ꝙ cum fuisset p̄ quindecim annos in nemore ardanensi. post mortē suaz apparuit lingonēsi episcopo in maxima gloria. et dixit ei ꝙ in hora mortis ei⁹ triginta milia decesserunt e q̄bus ipe ⁊ beatus Bernardus statim in celum ascenderunt. et tres in purgatorium. reliqui omnes in infernū. ¶ Quidam maximus magister parisius in scientia famosus in hora mortis fuerat ꝑmonitus ab episcopo vt saltem in fine resignaret pluribus beneficijs. et vnum retineret. Et ille ꝑmanēs in obstinatione sua. tentabo inquit si potest aliquis cum pluribus p̄bēdis saluari Post mortez suam apparuit eodē modo suo epō oranti hora tercia. Qui interrogatus quomodo se haberet. ego sum ait in eternum damnatus. Cum q̄reret causam respondit. Superbia inquit eleuatum me occidit me. Et cū deceret episcopus de constitutione plurium prebendarum respōdit. Nihil oī no adiuuabit. Et addidit. Dic mihi episcope si est aliquis adhuc viuēs in seculo. Et dixit episcopus. Quomodo tu tantus clericus ista queris. vt tam cito mundū finitum esse credas. cū defunctis non desunt ⁊ bona saltem naturalia vt memoria ⁊ ingeniū nō amittitur. Ille ait. Certe quia ex quo mortuus fui. tam infinita multitudo aiaꝝ corruit in infernū ꝙ tot hominez non credidi viuere in mōdo. Preterea tantus est dolor et anxietas in damnatis ꝙ nihil penitus retinent in memoria nisi sensū doloris. Et ꝓ vna die videt nobis ꝙ arserimus mille annis.

¶ Explicunt Sermones de tpe et de sanctis sup epistolas et euangelia fratris Martini ordinis predicatorū Penitentiarij dñi Pape cum promptuario exemplorum. Impressi Argentine Anno domini. M. ccccl.xxx.viij.

colorchecker DIGITAL SG
DCSG - UBU # MX - 7181
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
x-rite
mm
0
1
2
3
4
5
6